

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

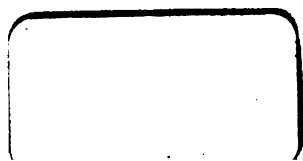
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3 3433 08161645 4

copy 2
of v.1 mly

NSRD

Digitized by Google

KHARAS

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΗ
ΤΑ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙΑ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

502

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ

ΤΑ

Κοραε,
I

ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙΑ.

ΒΟΥΛΗ: ΜΕΝ ΚΑΙ ΔΑΡΑΝΗ: ΤΗΣ ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΟΡΑΗ,

ΕΡΙΜΕΛΕΙΑ: ΔΕ

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑ

ΣΥΛΛΕΓΕΝΤΑ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

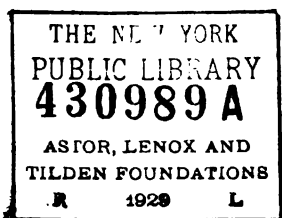
ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΗΝ ΓΑΛΛΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΕΝ Τῷ ΛΕΞΙΚῷ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΙΔΙΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Ἐν γενεῇ αὐτοῦ ἰδοῦσθαι. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ζῆσται εἰς γενεάς. (Σοφ. Σειρ. ἀχ. λθ', θ, 10.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

1881

ρ 213

NEW YORK
PUBLIC LIBRARY
ASTOR, LENOX AND
TILDEN FOUNDATIONS

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΡΟΛΟΓΩ ΣΗΜΕΙΩΝ.

Τὰ μεταξὺ δύο παρενθέσεων κεφαλαῖα τοῦ ἀλφαβήτου γράμματα σημαίνουνι τὰς μετὰ τὸν Πρόλογον σημειώσεις.

Τὸ Αὐτοετιογραφ., σημαίνει τὴν ἐν Παρίσις τυπωθεῖσαν αὐτοετιογραφίαν τοῦ Κοραῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Βίος Ἀδαμαντίου Κοραῆ συγγραφείς παρὰ τοῦ ἰδίου...», φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν. Ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Ἐδεράρτου, 1833.»

Τὰ Ν. Σ., σημαίνουνι τὴν Νέα ν Συλλογὴν τῶν ἐν Παρίσις δημοσιευθεῖσων, εἰς ἓνα τόμον, ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Lettres inédites de Coray à Chardon De La Rochette (1790-1796), suivies d'un recueil de ses Lettres Françaises à divers savants, etc. Paris, Librairie de Firmin-Didot et Cie, 1877.»

Τὰ Ι. Ρ. α', σημαίνουνι τὸ ὑπὸ Ι. Πρώτα ἐκδοθὲν πρῶτον ἀπάνθισμα ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπάνθισμα Ἐπιστολῶν Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ἐκδιδόντος Ἰακώβου Πρώτα, φιλοτίμῳ συνδρομῇ τῶν φιλομούσων Ἑλλήνων» ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Κ. Πάλλη, 1839.»

Τὰ Ι. Ρ. β', σημαίνουνι τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ι. Πρώτα ἐκδοθὲν δεύτερον ἀπάνθισμα ἐπιστολῶν τοῦ Κοραῆ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀπάνθισμα δεύτερον ἐπιστολῶν Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ἐκδιδόντος Ἰακώβου Πρώτα» ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλά, 1841.»

Τὰ Κ. Ν. Σ., σημαίνουνι τὴν ὑπὸ Κ. Ν. Σάθα ἐκδοθεῖσαν Νεοελληνικὴν φιλολογίαν, ὑπὸ τὸν τίτλον «Βιογραφίαι τῶν ἐν τοῖς γράμμασι διαλαμπάντων Ἑλλήνων, ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς θνευσεως (1453-1821), σύγγραμμα Κωνσταντίνου Ν. Σάθα, βραβευθὲν ἐν τῷ φιλολογικῷ διαγωνισμῷ τοῦ 1867» ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῶν τέκνων Ἀνδρέου Κορομηλά, 1868.»

Τὰ Κ. Ν. Σ. Παράρτ., σημαίνουνι τὸ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κ. Ν. Σάθα ἐκδοθὲν Παράρτημα τῆς Νεοελληνικῆς φιλολογίας, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κ. Ν. Σάθα, Νεοελληνικῆς φιλολογίας Παράρτημα — Ἱστορία τοῦ ζητήματος τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης» ἐν Ἀθήναις, ἐκ τῆς τυπογραφίας τῶν τέκνων Ἀνδρέου Κορομηλά, 1870.»

Τὰ Α. Ε., σημαίνουνι τὸ ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τοῦ 1811 μέχρι τοῦ 1821 ἐκδιδόμενον περιοδικὸν σύγγραμμα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ερμῆς ὁ Ἀόγειος».

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΚΟΡΑΗ — τοῦ ἐν τῇ περὶ ἅπαν μαθήσει ἀριπρεποῦς, καὶ περὶ τὴν τῆς φιλολογίας ἐν γένει, ιδίως δὲ περὶ τὴν τῆς Ἑλληνικῆς, ἐξόχου, καὶ ἐν τῷ σταδίῳ τῶν περὶ τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης ἀγῶνων νικηφόρου καὶ μεγάλου φιλοπάτριδος — Ἀδαμαντίου, λέγω, τοῦ Κοραῆ ἡ πολύκροτος φήμη ἐνηχεῖ θαυμασίως εἰς ὅλων τὰς ἀκοάς.

Ἐβιογράφησάν τινες αὐτὸν ἔτι ζῶντα, μετ' εὐφημίας μὲν πάντες, οὐχὶ δὲ μετ' ἐντελοῦς ἀκριβολογίας. Πρῶτον — καθόσον τοῦλάχιστον εἶναί μοι γνωστὸν — βιογραφικὸν περὶ αὐτοῦ ἄρθρον κατεχωρίσθη ἐν τῇ *Biographie nouvelle des contemporains*. Paris 1822, tom. V, pag. 52-55. Τοῦτο μετὰ τὴν δημοσίευσιν ἀναγνούς, κατεῖδε μὲν τὸ ἀνακριδὲς τινῶν τῶν βιωτικῶν αὐτοῦ περιπετειῶν, ἀπέσχε δὲ νὰ κάμῃ περὶ τούτου λόγον διότι, ἀτολμος ὢν ἐκ φύσεως καὶ αἰδήμων, κανόνα βίου εἶχε τό: «*Λάθε βίωσας*». Καὶ ἄλλοι μετὰ ταῦτα ἐκ τε τῶν ὁμογενῶν καὶ ἐκ τῶν ἄλλογενῶν, θαυμασταὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς του, ἔγραψαν κατὰ καιροὺς περὶ αὐτοῦ. Ὅλίγα μόνον πρὸ τῆς τελευτῆς του ἔτη, ἐνδοὺς εἰς τὰς παρακλήσεις συμπολίτου καὶ φίλου του — τοῦ Κ^{ου} Εὐστρατίου Ῥάλλη, τοῦ ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ ἀγαθοεργίαις

παντοίαις καὶ ζήλῳ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος θερμῷ πρωτεύοντος μεταξύ τῶν ἐν Λονδίνῳ παροικούντων ὁμογενῶν, καὶ μόνου ἐπιζώντος ἐκ τῶν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου τῶν Κ^{ων} ἀδελφῶν Ῥάλλη —, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ τὸν κάλαμον καὶ σχεδιογραφήσῃ τὰ καθ' ἑαυτὸν μέχρι τοῦ 1829 ἔτους μετὰ πολλῆς ἀφελείας καὶ ἀπαραμίλλου μετριοφροσύνης. Τὸ δὲ σχεδιογράφημα, ἐν ἀπορρήτῳ κείμενον μεταξύ τῶν αὐτογράφων σημειωμάτων του, μετὰ τὴν τελευτὴν του ἀνευρεθὲν, κατέστη διὰ τῶν τύπων γνωστὸν ἐν ἔτει 1833.

Ἀρχομένης νῦν, σὺν Θεῷ εἰρήσῳ, δαπάνη τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Κοραῆ τῆς τυπώσεως τῶν, ὅσα ἐκ τῶν περὶ παντοίας ὕλης αὐτογράφων σημειωμάτων του διεσώθησαν, ἐπαναγκῆς νομίζω νὰ προτάξω μὲν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ σύντομον ἀφήγησιν τῶν κατ' αὐτόν, ἐκ τε τῆς αὐτοβιογραφίας του καὶ ἐξ ὧν ἄλλοι κατὰ καιροὺς ἔγραψαν σταχυολογήσας, προστιθεὶς καὶ ὅ,τι σχετικὸν πρὸς τὸ προκείμενον θέμα ἐκεῖνοι κατέλιπον ἀμνημόνευτον, νὰ μεταβῶ δ' ἔπειτα εἰς τὴν κατὰ μέρος ἐκθεσιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀνὰ χεῖρας ἐκδόσεως (Α).

Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ τῇ 27 Ἀπριλίου 1748 (Β), ἐκ πατρὸς μὲν Χίου — Ἰωάννου Κοραῆ — μετερχομένου τὸ ἐμπόριον ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐν Ἀμστελδοάμῳ (Αὐτοβιογραφ. σελ. 16 καὶ Ν. Σ. σελ. 107-108), ἐκ μητρὸς δὲ Σμυρναίας — Θωμαΐδος Ῥυσίας — θυγατρὸς τοῦ τότε ἐν τοῖς γράμμασι κλειζομένου Ἀδαμαντίου Ῥυσίου, ὁ ὅποιος νέος ἔτι ὧν εἶχε

χρηματίσῃ διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας εἰς τὴν Χίον (Γ). Ἐδιδάχθη τὰ ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὸ ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ τοῦ Παντολέοντος Σεβαστοπούλου, Χίου, συσταθὲν Ἑλληνικὸν σχολεῖον (Δ), ἐξ οὗ εὐδοκίμως ἀποφοιτήσας, ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν γλωσσῶν, Ἱταλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἑβραϊκῆς, δι' ἰδιαιτέρων διδασκάλων ἐπὶ ἀργυρικῷ μισθῷ. ἔτι δὲ καὶ τῆς Λατινικῆς, διὰ τοῦ αἰδεσίμου Βερνάρδου Κεύνου (Κευν) ἱερατεύοντος τότε εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἐν Σμύρνῃ Προξένου τῆς Ὀλλανδίας, ἐπὶ ἀντιδιδασχῇ τῆς Ἑλληνικῆς (Ε). Ἀκράτητον ἔρωτα ἔχων πρὸς τελειοτέραν ἐκπαίδευσιν, καὶ ζηλῶν τὴν φήμην τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς τοῦ τε πρὸς μητρὸς πάππου του καὶ ἄλλου παλαιότερου συγγενοῦς του — τοῦ ἱατροφιλοσόφου Ἀντωνίου Κοραῆ (Ϛ) —, καὶ τοῦ πρωτεξαδέλφου του Κυρίλλου Ἱερομονάχου, διδάσκοντος τότε ἐν Χίῳ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν (Ζ), ἐπόθει νὰ ἱστορήσῃ τὴν Εὐρώπην. Τὸν ἐμπορικὸν βίον, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο προωρισμένος ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ἀπηχθάνετο σφόδρα, θεωρῶν ὅτι τῷ ἐγένετο μέγα ἐμπόδιον εἰς τὸ ν' ἀπολαύσῃ τὴν ποθουμένην παιδείαν· ἀλλ' ὅτε ὁ πατήρ του τῷ κατέστητε γνωστόν, ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐκτείνῃ τὸ ἐμπόριον του καὶ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, καὶ ὅτι, διὰ νὰ ἔχῃ ἐκεῖ ἄνθρωπον οἰκεῖον, ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀποστείλῃ εἰς τὸ Ἀμστελόδαμον, τότε ἔκρινε μέγα δι' ἑαυτὸν εὐτύχημα τὸ ταξείδιον τοῦτο, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ ἀσχολία εἰς τὰ τοῦ ἐμπορίου ἐμελλε (Αὐτοβιογραφ. σελ. 16) νὰ τῷ ἀφίγῃ καὶ και-

ρὸν ἱκανὸν νὰ θησαυρίζῃ ὅσῃν ἦτο δυνατόν, ἂν ὅχι ὅσῃν ἐδίψῃ, σοφίαν.

Ἀναχωρήσας ἐκ Σμύρνης ἐν ἔτει 1772 καὶ διὰ Λιβούρνου εἰς τὸ Ἀμστελδάμον φθάσας, πεπληρωμένον εἶδε τὸν πόθον, ὃν εἶχεν ἐγκάρδιον· διότι ἐκτὸς τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας προσαπέκτα ἐκ τῆς συνεχοῦς συναναστροφῆς μετὰ τοῦ Ἀδριανοῦ Βύρτου, ἀνδρὸς σοφωτάτου, σεβασμιωτάτου καὶ σεβαστοτάτου, καὶ Σωκρατικοῦ διδασκάλου, πρὸς ὃν εἶχε κομίση συστατήρια παρὰ τοῦ Βερνάρδου Κεύνου γράμματα (Αὐτοβιογραφ. σελ. 17 καὶ I. P. α', σελ. 105), ἤσχολεῖτο καὶ εἰς ἰδιαίτερας μελέτας, ἐξ ὧν ὅ,τι ἀπεθησαύριζε, τοῦτο καὶ ἐσημείωνεν εἰς ἰδιαίτερον τεύχος ὡς πρόχειρον βοήθημα μνήμης (H).

Μετὰ ἐξαετῇ διαμονῇ ἐν Ἀμστελδοδάμῳ, εἰς τὰ τοῦ ἐμπολαίου καὶ συγχρόνως—καθόσον τῷ ἐσυγχώρει ἡ ἀσχολία τοῦ ἐμπορίου—εἰς τὰ τοῦ λογίου Ἑρμοῦ καταγινόμενος, μετεκλήθη εἰς Σμύρνην ὑπὸ τοῦ πατρός του. Ἡ πατρικὴ αὕτη παραγγελία τὸν κατέπληξε. «Τὸ παιδιόθεν (ἔγραφε) τρεφόμενον εἰς τὴν ψυχὴν μου »κατὰ τῶν Τούρκων μῖσος ἐκατήντησεν, ἀφοῦ ἐγεύ- »θην εὐνομουμένης πολιτείας ἐλευθερίαν, εἰς ἀποστροφὴν μανιώδη. Τούρκος, καὶ θηρίον ἄγριον, ἦσαν εἰς τὸν »λογισμὸν μου λέξεις συνώνυμοι, καὶ τοιαῦται εἶναι »ἀκόμη..» (Αὐτοβιογραφ. σελ. 18-19). Ἀλλὰ, καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νὰ παρακούσῃ τὰς παραγγελίας τοῦ πατρός του; Διὸ ὑπήκουσε μὲν, ἀπερχόμενος δ' ἐξ Ἀμστελδοδάμου, ἔγραψεν εἰς τὸν πατέρα του, παρακαλῶν

θερμῶς νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἄδειαν νὰ περάσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ἵνα σπουδάσῃ τὴν Ἱατρικὴν. «Ὁ σκοπός μου, γράφει (Αὐτόθ. σελ. 19), δὲν ἦτο νὰ κατασταθῶ ἰατρός· εἰς δύο μόνα πράγματα ἀπέβλεπα, νὰ κερδαίνω τὸν καιρὸν νὰ μὴ βλέπω Τούρκους, ἢ, ἂν ἀναγκασθῶ νὰ τοὺς ἴδω, νὰ ζῶ μεταξὺ αὐτῶν ὡς ἰατρός, ἐπειδὴ τὸ θηριῶδες ἔθνος τοῦτο εἰς μόνους τοὺς ἰατροὺς ἀναγκάζεται νὰ ὑποκρίνεται κάποιαν ἡμερότητα». Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ διῆλθε διὰ Βιέννης, ὅπως ἴδῃ καὶ δεύτερον τὸν θεῖόν του Σωφρόνιον. Παραμείνας ἐκεῖ τεσσαρακονθήμερον, μετέβη εἰς Τεργέστην, κ' ἐκεῖθεν εἰς Βενετίαν, ἔνθα διέτρεψεν ὅλον σχεδὸν τὸν χειμῶνα τοῦ 1778, βοσκόμενος ἀπὸ τὴν ἐλπίδα νὰ λάβῃ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τοῦ τὴν ὁποίαν εἶχε ζητήσῃ ἄδειαν. Τούτου δ' ἀποτυχὼν, ἐξηκολούθησε τὸ ταξειδίον τοῦ εἰς Σμύρνην, ὅπου κατευωδῶθη ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν πυρκαϊάν, ἣτις ἠφάνισε μέγα μέρος τῆς πόλεως (πυρποληθέντος καὶ τοῦ γονικοῦ τοῦ οἴκου—Αὐτοβιογραφ. σελ. 19.), σειομένης συγχρόνως καὶ ὑπὸ σεισμοῦ (Θ).

Παντοίους τρόπους μετεχειρίσθησαν οἱ γονεῖς τοῦ, ἕως καὶ αὐτὸ τὸ δέλεαρ τοῦ γάμου μετὰ νύμφης, ὀρφανῆς πατρὸς βαθυπλούτου, διὰ νὰ τὸν κρατήσωσιν εἰς τὴν πατρίδα· ἀλλ' ἡ πρὸς τοὺς Τούρκους ἀποστροφή του ἦτο ἀπερίγραπτος. Τὴν ἐν πόλει τουρκονομουμένη διαμονὴν ἐθεώρει αὐτόχρημα κολάσεως τόπον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐπεθύμει ν' ἀπαλλαγῇ τὸ ταχύτερον καὶ νὰ ζῇ ἐν πολιτείᾳ εὐνομουμένη. Ἐπὶ τετραετίαν διαμείνας ἐν Σμύρνῃ ἐκινδύνευσεν νὰ παραφρο-

νήση (Αὐτοβιογραφ. σελ. 20)· μόνην δὲ παρηγορίαν εὗρισκεν εἰς τὴν καθημερινὴν μετὰ τοῦ διδασκάλου καὶ φίλου του Βερνάρδου Κεύνου συναναστροφὴν, καὶ εἰς τὰς συνεχεῖς ἐκδρομὰς του εἰς τὴν ἐξοχὴν, ὀλίγα στάδια μακρὰν τῆς πόλεως, διὰ νὰ μὴ βλέπῃ Τούρκους. Τέλος, οἱ γονεῖς του βλέποντες τὸ τῆς γνώμης του ἀμετάθετον, καὶ τὸν κίνδυνον τῆς φθειρομένης καθ' ἡμέραν ὑγείας του, τῷ ἐσυγχώρησαν νὰ μεταβῇ κατὰ τὴν ἐφεσὶν του εἰς τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον τοῦ 1782 ἔτους εὐωδώθη διὰ Λιβούρνου καὶ Μασσαλίας εἰς τὸ Μοντπελλιέρον, ἔνθα διέτριψεν ἕξ ἔτη σπουδάζων τὴν ἰατρικὴν. Ἵνα δ' ἐπαρκῆ εἰς τὰς δαπάνας του, εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν ἀνεπαρκεῖς ἤ τε παρὰ τῶν οἰκείων του καὶ ἡ παρὰ τοῦ φίλου του Β. Κεύνου χορηγία, ἐπεδόθη εἰς κόπους μεταφράσεων βιβλίων χρησίμων — οἶον, τῆς Ἱερᾶς Κατηχήσεως τοῦ Πλάτωνος Μητροπολίτου Μόσχας, καὶ τῆς Κλινικῆς ἰατρικῆς τοῦ Selle, καὶ ἄλλων τινων ἰατρικῶν συγγραμμάτων μετενεχθέντων εἰς τὸ Γαλλικὸν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ, καὶ ἐκδοθέντων εἰς Παρισίους, καὶ εἰς συμπαραβολὰς (collations) ἀντιγράφων πρὸς παλαιὰ χειρόγραφα ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων ἀποκείμενα, παρηγγελμένας αὐτῷ ὑπὸ λογίων εὐρωπαίων.

Περατώσας τὰς σπουδὰς του ἐν τῇ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν διασήμῳ ἰατρικῇ σχολῇ τοῦ Μοντπελλιέρου καὶ μετὰ εὐδόκιμον ἐξέτασιν ἀναγορευθεὶς Διδάκτωρ (1), προετίθετο νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πράξιν τῆς

ιατρικῆς, ὡς βοηθὸς τοῦ ἱατροῦ τοῦ ἀγαθοεργοῦ κα-
ταστήματος *La Miséricorde* ἐπὶ μηνιαία ἀμοι-
βῇ 12 φρ., καθὰ ἔγραφε πρὸς τὸν διδάσκαλον καὶ φί-
λον του Β. Κεῦνον τῇ 4 Δεκεμβρίου 1786 (Ν. Σ.
σελ. 2),

Κατὰ Μάιον τοῦ 1788 ἀπῆλθεν ἐκ Μοντπελλιέρου
εἰς Παρισίους συνωδευμένος μὲ συστατικὰς ἐπιστολάς
τῶν καθηγητῶν του, τῶν ὑποίων τὴν πρὸς αὐτὸν εὖ-
νοϊαν καὶ ἐξαιρέτως τὴν τῶν Broussonet, Gri-
maud καὶ Chaptal ἐθεώρει ἀείποτε, κατὰ τὴν
ιδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν, «ἐν ἀπὸ τὰ εὐτυχήματα τῆς
ζωῆς του». Ἐφθασε δ' ἐκεῖ εἰς καιρὸν ὅτε (Αὐτοβιογραφ.
σελ. 22) «ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ γεννηθῇ ἡ ἀπὸ τὰ
»μέσα τῆς ἑκατονταετηρίδος ἐκείνης κυοφορουμένη
»παράδοξος, καὶ πρώτη εἰς τὴν ἱστορίαν, πολιτικὴ με-
»ταβολὴ ἔθνους, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἠλπίζετο τοιαύτη.
»Οἱ Γάλλοι (ἐξακολουθεῖ γράφων), ἕως τότε, ὅμοιοι
»τῶν Ἀθηναίων τὴν σοφίαν, τὴν ἡμερότητα, τὴν
»φιλανθρωπίαν, τὴν ἐρασμιότητα, ἐκρίνοντο καὶ ἐλα-
»φροὶ ὡς οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἄξιοι ὅσων ἔγραψε κατὰ
»τῆς ἐλαφρίας ἐκείνων ὁ κωμικὸς Ἀριστοφάνης. Ἡ
»μεταβολὴ ἔδειξεν, ὅτι εἰς τὸ φαινόμενον ἐλαφρὸν ἔθνος
»τοῦτο ἐκρύπτετο μέγας ἀριθμὸς φιλοσόφων ἀνδρῶν,
»τοὺς ὑποίους ἀνεκάλυψεν ἀπροσδοκῆτως ἢ κατάχρη-
»σις τῆς τότε ἀπολύτου μοναρχίας καὶ κατέστησε νέας
»πολιτείας νομοθέτας.»

Ἡ μεταπολίτευσις ἐκείνη τῶν Γάλλων, ἥς ἐγένετο
αὐτόπτης, καὶ ἦν ἐθεώρει ὡς ἀποτέλεσμα «τῆς εἰς τὸ

»Γαλλικὸν ἔθνος ἐξαπλώσεως τῆς παιδείας, ἐκ τῆς »ὁποίας ἐγεννήθη ὁ ἔρως τῆς ἐλευθερίας» ἔλυσε πλέον ὁλότελα τὰς περὶ τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἐπιστροφῆς ἀπορίας του — μετὰ τὸν θάνατον μάλιστα τῶν γονέων του —, καὶ ἀπεφάσισεν ἀμεταθέτως νὰ μὴ συζήσῃ εἰς τὸ ἐξῆς μὲ τυράννους. Τοῦτο ἠῤῥησε καὶ τὴν ὁποίαν ἔτρεφε πρὸ πολλοῦ ἐπιθυμίαν νὰ συνεργήσῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν παιδείαν τῶν ὁμογενῶν του. Εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας του ταύτης ἐφίστη ὅλην τὴν προσοχήν, ἀφίνων καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τῆς ἱατρικῆς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀσχολίαν (Αὐτοβιογραφ. σελ. 22-23).

Ὁ φιλολογικὸς βίος τοῦ Κοραῆ ἤρξατο ἐν Μοντπελιέρῳ, ὅπου μετέφρασε καὶ ἐξέδωκε διάφορα ἱατρικὰ συγγράμματα, ὧν τὸ πρῶτον (*Pyretologiae Synopsis. Monspeli, MDCCLXXXVI.*) ἀφιέρωσεν εὐγνωμόνως εἰς τὸν σεβάσμιον φίλον καὶ διδάσκαλόν του Βερνάρδον Κεῦνον· τὰ σπουδαιότερα δὲ τῶν ἔργων του ἤρξατο καὶ ἐτελείωσεν ἐν Παρισίοις. Ἀκριβῆ πάντων τούτων ἀπαρίθμησιν εὐρήσει κατωτέρω ὁ ἀναγνώστης.

Ἀφηγούμενος ἐν συντόμῳ τὰς εἰς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ γενομένας ἀγαθὰς ἐντυπώσεις ἐκ τῆς πολιτικῆς μεταβολῆς τῶν Γάλλων, δὲν παρασιωπᾷ καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ἔπειτα δημαγωγῶν, ἀνομοίων ὁλότελα τῶν ἀρχηγῶν τῆς μεταβολῆς, συμβάσας ἐν τῇ Γαλλίᾳ ταραχάς, εἰς τὴν κατάπαυσιν τῶν ὁποίων συνετέλεσε δεινότερος δημαγωγός, ὁ μεγαλουργὸς Ναπολέον ὁ Α΄, ἀνὴρ

«Στολισμένος με κυβερνητικὰς καὶ στρατηγικὰς ἀρε-
 »τὰς ὑπερτέρας ἔσων μᾶς παρέδωκεν ἡ ἱστορία,
 »καὶ δημιουργημένος ἀπὸ τὴν φύσιν νὰ ἐμπνέῃ φό-
 »βον εἰς τοὺς ταραχοποιούς καὶ σέβας εἰς τοὺς ἐπι-
 »θυμητὰς τῆς ἡσυχίας» (Αὐτοβιογραφ. σελ. 23.)
 Ὁ ἀνὴρ οὗτος ὑπατεύων ἐπεθύμησε τὴν μετάφρα-
 σιν τοῦ Στράβωνος. Ὁ Chaptal — ὁ ὑποῖος, καθη-
 γητὴς ἐν Μοντπελλιέρῳ, εἶχε ποτε χρηματίσῃ δι-
 δάσκαλος τοῦ Κοραῆ εἰς τὸ μάθημα τῆς χημείας —
 λειτουργὸς ὢν τότε τῆς ὑπατείας, ἐπρόβαλε τοῦτον
 μὲν (τὸν Κοραῆν) μετὰ τοῦ La Porte Du Theil διὰ
 τὴν μετάφρασιν τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου καὶ τὰς γεω-
 γραφικὰς ἢ ἱστορικὰς σημειώσεις, συνεργάτην δ' αὐ-
 τῶν τὸν Gosselin διὰ τὰς γεωγραφικὰς παρατηρή-
 σεις καὶ τὴν σύγκρισιν τοῦ παλαιοῦ σταδιασμοῦ πρὸς
 τὰς νεωτέρας τῶν διαστημάτων μετρήσεις, διορίσας
 εἰς καθένα τῶν τριῶν φρ. 3000, ἐτήσιον τοῦ ἔργου
 μισθὸν (Αὐτοβιογραφ. σελ. 24). Τὸ ἔργον τοῦτο συν-
 τελεσθὲν εἰς τόμους 5 ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις μετὰ 5
 Γεωγραφικῶν πινάκων. «Κατὰ τὸ 1805» (διηγεῖται
 ὁ Κοραῆς ἐνθα ἀνωτέρω, καὶ I. P. α', σελ. 159-162)
 «ἐπροσφέραμεν εἰς τὸν Ναπολέοντα—ὄχι πλέον Ὑπα-
 »τον, ἀλλ' Αὐτοκράτορα — τὸν Α' τόμον τῆς μετα-
 »φράσεως τοῦ Στράβωνος τυπωμένον. Πρὸ τῆς προσ-
 »φορᾶς τοῦ Β', παρὰ τὸν ἐτήσιον μισθὸν τῶν φρ. 3000,
 »μᾶς ἐφιλοδώρησεν ἀκόμη καθένα 2000 φρ. σύνταξιν
 »ἐπὶ ζωῆς. Ὅταν μᾶς ἦλθεν ἡ ἀπροσδόκητος ἀγγε-
 »λία τῆς συντάξεως, ὑποπτευόμενος (δὲν ἤξεύρω διὰ

»τί) τὰς μεγαλοδωρίας τοῦ Ναπολέοντος, καὶ φοβού-
 »μενος μὴ μ' ἀναγκάσωσί ποτε νὰ φανῶ εὐγνώμων
 »ὑπὲρ τὸ δίκαιον, ἐπεθύμησα νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τὴν
 »εὐεργεσίαν. Μὴ δυνάμενος ὅμως νὰ πράξω μόνος,
 »ἐπρόβαλα εἰς τοὺς συνεργάτας μου, ὅτι, ἐπειδὴ ἡ με-
 »τάφρασις τοῦ Στράδωνος ἐμελλε νὰ ᾔηται μακρά, μᾶς
 »ἐσύμφερε νὰ ἀποβάλωμεν ἢ τὸν μισθόν, ἢ τὴν σύν-
 »ταξιν· καὶ τὸ ἐδέχθησαν οἱ συνεργάται μου χωρὶς
 »ἐναντίωσιν. Ἐγράψαμεν κοινῶς οἱ τρεῖς πρὸς τὸν τότε
 »λειτουργὸν παραιτούμενοι τὸν ἐτήσιον μισθὸν τῶν
 »φρ. 3000, καὶ ἀρκοῦμενοι εἰς τὴν ἐπὶ ζωῆς σύνταξιν
 »τῶν φρ. 2000. Ἡ ἀπόκρισις τοῦ λειτουργοῦ ἦτον
 »ἐγκώμιον τῆς ἀφιλοκερδείας μας (désintéressement)
 »ὡς τὴν ὠνόμαζε, καὶ παῦσις τοῦ ἐτησίου μισθοῦ. Ἄν
 »ἐπρόβλεπα ὅσα κακὰ ἐμελλε νὰ προξενήσῃ εἰς τὴν
 »Ἑλλάδα ἡ συγκροτηθεῖσα μὲ σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ
 »τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν, καὶ ἀσεβῶς ἐπονομασθεῖσα
 »ἁγία Συμμαχία, ἤθελα βέβαια προκρίνειν νὰ
 »κυδερναῖται, σήμερον ἡ Πατρίς μου μὲ τὸ σκῆπτρον
 »τοῦ Ναπολέοντος, διώκτου τῶν Τούρκων ἀπὸ τὴν
 »Ἑλλάδα παρὰ μὲ τὴν σιδηρᾶν ράβδον πολλῶν ἀπο-
 »λύτων δεσποτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων κἀνεὶς δὲν ἀξίζει
 »τὸν Ναπολέοντα» (Αὐτοβιογραφ. σελ. 25.).

Τὰ διὰ τὴν συντήρησίν του μέσα εἶχε πάνυ γλί-
 σγρα, ὡς ἔστιν ἰδεῖν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταῖς ὑπ' αὐ-
 τοῦ κατὰ καιροὺς ἀπευθυνθείσαις πρὸς τοὺς μεθ' ὧν
 ἐτῆρει συνεχῇ ἐπιστολικὴν κοινολογίαν φίλους (ΙΑ).
 Ἰνα δ' ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀπολύτους τοῦ βίου ἀνάγκας,

ἐφείδeto καὶ αὐτοῦ τοῦ λεπτοῦ. Καὶ τὴν κτῆσιν βιβλίων, χρησίμων εἰς τὰς φιλολογικὰς ἐργασίας του, ἀνέβαλεν εἰς καιρὸν, ἐκ φόβου μὴ ἐπέλθῃ ἀπροσδοκῆτως ἔλλειμμα εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν τακτικῶν ἐτησίων ἐξόδων του (I B). Καὶ ὅμως, καίπερ ζητηθεὶς παρὰ Ἀγγλου, Κροίσου τὸν πλοῦτον, ἐξεπίτηδες εἰς Παρισίους ἀφικομένου ἐπὶ σκοπῷ νὰ τὸν μετοικήσῃ εἰς Λονδῖνον διὰ τὴν ἀνατροφὴν μονογενοῦς υἱοῦ του, μεὑόσχεσιν ἀμοιβῆς ἀδράς καὶ ἰσοτιμίας ἀδελφικῆς, ἀπέβαλε τὴν πρότασιν καταφρονήσας καὶ τῶν μέμψεων τοῦ Βιλλοισῶνος, λίαν μεριμνῶντος περὶ τῆς μελλούσης τύχης του (I. P. α', σελ. 85). Ἐπ' ἴσης ἀπέβαλε, παρὰ τὴν γνώμην τοῦ πεφίλημένου αὐτῷ Κλαυερίου καὶ τῶν εἰς τὸ Γαλατικὸν φροντιστήριον (Collège de France) φίλων του καθηγητῶν, τὴν πρότασιν τοῦ ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν τῷ αὐτῷ φροντιστηρίῳ τὸν Βιλλοισῶνα θανόντα, διοριζόμενος καθηγητῆς τῆς Ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ τῆς καθωμιλημένης γλώσσης, μεὑτήσιον μισθὸν φρ. 6000, διότι (ὡς ἐξομολογούμενος ἔγραφεν εἰς φίλον του), ἐὰν ἐδέχετο αὐτὴν τὴν θέσιν, τὴν ἀναπαύουσαν καὶ τὸ φιλότιμον καὶ τὴν ἐπάρκειαν τῶν ἀναγκῶν του, ἔπρεπε νὰ παραιτήσῃ τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων καὶ τὰς ἐπὶ τῆς καθωμιλημένης παρατηρήσεις του (I. P. α', σελ. 193-195). Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους εἶχεν ἀποποιηθῇ κατὰ τὸ 1814 νὰ δεχθῇ τὴν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ, αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ καθηγητοῦ Bosquillon, κενωθεῖσαν θέσιν, ἣν ὁμοθύμως τῷ προέ-

τειναν πάντες οἱ καθηγηταὶ (Ι. Ρ. 6', σελ. 184-185 καὶ Ν. Σ. σελ. 348-349.), καὶ τὴν παρὰ τοῦ φίλου του Βοισσωνάδου γενομένην αὐτῷ κατὰ τὸ 1816 πρότασιν νὰ δεχθῇ καθηγετικὴν θέσιν εἰς τὸ Ἰνστιτούτον (Ι. Ρ. 6', σελ. 185-186 καὶ Ν. Σ. σελ. 352-353). Τὴν ἐντιμον πενίαν προέκρινε τῆς ἐμμίσθου διδασκαλίας, ἵνα μὴ διακόψῃ τὰς ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους διηνεκεῖς ἐργασίας του. Γοιαύτης αὐταπαρνήσεως παράδειγμα ἐγὼ τοῦλάχιστον δὲν γνωρίζω δεύτερον. Καὶ ὄντως, μείζονα ταύτης ὑπὲρ τοῦ Γένους ἀγάπην οὐδεὶς ἔσχεν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς. Ἀστειότατον δ' ὑπάρχει τὸ ὅτι: — ὅτε ἔμαθεν ἐξ ἀκοῆς, ὅτι οἱ φίλοι του, προθυμούμενοι νὰ τὸν προσλάβωσι συνάδελφον εἰς τὴν καθηγεσίαν, ἠπόρουν πῶς ἀπεποιεῖτο νὰ συγκατατεθῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν, ἐν ᾗ διέβλεπον πολὺν τὸν ἀπὸ τῆς διδασκαλίας του καρπὸν, καὶ σύναμα τὸν κουφισμόν του ἀπὸ τῆς, ἐν ᾗ συνέβαινε νὰ εὐρίσκεται πολλάκις, χρηματικῆς στενοχωρίας — ἔγραφεν εἰς τὸν ἀγαπητὸν αὐτῷ φίλον, τὸν μακαρίτην Ἀλέξανδρον Βασιλείου, τὰ ἐξῆς αξιομνημόνευτα. «Ἀκούω, ὅτι τινὲς ἀπὸ τούτους παρ' αὐτοῦ ἐκτενεύονται καὶ τρόπον τινὰ τραχύνονται κατὰ τῆς ἀδιαφορίας μου ταύτης. Καὶ καταλαμβάνεις καλά, ὅτι φυσικὰ δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀρέσκη τὸ νὰ μὴ θέλω νὰ ἐμβῶ κ' ἐγὼ διὰ τῆς αὐτῆς πύλης. . . . Μὴ λυπηῖσαι ὅμως περὶ τούτου· ἂν δὲν ἔχω τὰς θρίδακας, μοῦ μένει ὁ ὁβολός· τὸ ὅποῖον διὰ νὰ καταλάβῃς, ἀνάγκη εἶναι ν' ἀναγνώσῃς τὸ ΚΕ' θαυ-

»μαστὸν κεφάλαιον τοῦ Ἑγχειριδίου τοῦ Ἐπι-
»κτῆτου (I. P. 6', σελ. 201).»

Ἐκ τῶν συμβεβηκότων τῆς ζωῆς του, τῶν μνείας
ἀξίων, εἶναι καὶ τὸ ἐν τῇ Αὐτοβιογραφίᾳ (σελ. 25)
ἱστορούμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ὅπερ καθίστησι κα-
ταφανὲς τὸ ὀλιγαρκὲς καὶ ἀνεξάρτητον τοῦ ἀνδρός.
«Βασιλεύοντος τοῦ Ναπολέοντος (γράφει) ἕνας ἀπὸ
»τοὺς [περὶ τὸν Ναπολέοντα] πολλοὺς, ἐπρόβαλεν
»εἰς τὸν μακαρίτην Κλαυῖερον, κ' ἐμέ, νὰ μᾶς ἀνα-
»δείξῃ μὲ δαψιλῇ ἀμοιβὴν ἐτήσιον βιβλιοκρί-
»τας (censeurs), αὐτὸν μὲν διὰ τὰ Λατινιστί, ἐμέ
»δὲ διὰ τὰ Ἑλληνιστί ἢ Γραικιστί ἐκδιδόμενα βιβλία.
»Μὲ φρίκην ἀπέβαλεν ὁ φίλος μου τὸ πρόβλημα, καὶ
»νὰ φρίξω ὅχι ὀλιγώτερον μ' ἐκίνησε, συλλογιζόμενος,
»ὅτι ὅστις ἡλπιζεν ἀπὸ μᾶς τοιοῦτον ἔργον, πιθανῶς
»νὰ μᾶς ἔκρινεν ἱκανοὺς νὰ ἐκτελέσωμεν μὲ μισθὸν καὶ
»ἄλλα ἀτιμότερα». Ἀπωθήσας τὴν χρυσὴν τοῦ βι-
βλιοκρίτου ψαλίδαν, προκρίνας ἀντὶ τῆς δαψιλοῦς διὰ
τὴν τοῦ Στράβωνος μετάφρασιν ἐτησίας χορηγίας σύν-
ταξιν ἐλάσσονος ποσοῦ, ἀποποιηθεὶς διατύπωσιν ψη-
φοθηρίας, συνήθους διὰ τὴν νόμιμον κατοχὴν ἑδρας
Ἀκαδημαϊκοῦ, ἐκρίθη κοινῶς ὑπὸ τε τῶν Γάλλων καὶ
ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του τιμῆς μεγίστης ἄξιος. Ἐκ
νεότητος μέχρι γήρως βαθέος διετέλεσεν ὦν αὐτάρκης,
μετριοφρων, ἄτυφος (ΙΓ), σεμνέβιος καὶ στωϊκὸς με-
ταξὺ τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν γοητευμάτων τοῦ Παρισι-
νοῦ βίου, εἰς ἓν καὶ μόνον ἀποσκοπῶν, τὸν φωτισμὸν
καὶ τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ Γένους ἀνόρθωσιν,

ἐξ ἧς προσεδοκᾶτο βεβαία ἡ τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας διάβρῃξις.

Ἄφ' ἧς ἐποχῆς ἔπηξε τὴν διαμονήν του ἐν Παρίσις, ἐπεδόθη ἀποκλειστικῶς εἰς μελέτας καὶ ἐργασίας φιλολογικὰς. Ὅστις ἀναγινώσκει τὴν μετὰ διαφόρων Εὐρωπαϊῶν τε καὶ Ἑλλήνων ἐπιστολικὴν κοινολογίαν του, ἥς μέρος μὲν (καὶ τοῦτο ἐν πολλοῖς οὐχὶ τέλειον) ἐδημοσίευσεν ὁ μακαρίτης Ἰάκωβος Ῥώτας ἐν Ἀθήναις εἰς δύο τόμους—τὸν μὲν κατὰ τὸ 1839, τὸν δὲ κατὰ τὸ 1841 ἔτος—ἕτερον δέ, ὑπὲρ τὰς 230 ἐπιστολάς περιέχον καὶ τόμον ὀγκώδη ἀπαρτίζον, ἐφιλοδῶρῃσεν οὐ πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος ὁ ἀπαράμιλλος φιλελληνισμὸς καὶ τὸ πρὸς τὸν ἀοίδιμον Κοραῖν σέβας τῶν Γάλλων σοφῶν, τοῦ τε μακαρίτου W. Brunet de Presle καὶ τῶν κ.κ. E. Egger καὶ Marquis de Queux de Saint Hilaire καὶ Ambroise Firmin Didot, οἵτινες ἀκαμάτως ἰχνηλατήσαντες καὶ ἀνευρόντες, κατέστησαν αὐτὰς διὰ τῶν τύπων (Paris, 1877) κτῆμα κοινόν· ὅστις, λέγω, ἀναγινώσκει τὰς μέχρι τοῦδε δεδημοσιευμένας (διότι εἰσὶ καὶ ἄλλαι εἰσέτι ἀδημοσίευτοι) ἐπιστολάς του, καὶ τὰς μετὰ κριτικῶν σημειώσεων ἐκδόσεις του, ἐν αἷς, πρὸς τῇ ἐπανθούσῃ χάριτι καὶ κομψότητι τοῦ λόγου, διαλάμπουσι καὶ γλώσσης, ἢ μᾶλλον γλωσσῶν, περιουσία, καὶ γνώσεις παντοδαπαί, καὶ λέξεως ἀνθηρότης, καὶ κρίσεως βαθύνοια, καὶ φράσεως ποικιλία, ἐκπλήσσεται ἀληθῶς· ὅταν δ' ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν Προλεγομένων αὐτοῦ ἐπιστήσῃ

τὸν νοῦν εἰς τὸ ἠθικὸν αὐτῶν μέρος, θαυμάζει τὸν Σωκρατικὸν τοῦτον ἄνδρα, τὸν μέγαν τοῦ Γένους διδάσκαλον, τὸν πατέρα τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς φιλολογίας, τὸν ἀκραιφνέστατον φιλόπατριν.

Μέγας ἀληθῶς ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ἀλλὰ καὶ σύναμα λαμπρὸς ὑπὸ διττὴν ἔποψιν, τὴν τε ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τὴν ἀπὸ τῶν διανοητικῶν ἔργων, ἀνεδείχθη. Ἀπὸ τοῦ βίου μὲν, διότι ὁλόκληρον τοῦτον διήνυσεν ὡς μέλος τῆς ὀρθοδόξου κοινωνίας, ὑπόδειγμα χριστιανικῆς τελειότητος (καθόσον ἀνθρώπῳ δυνατόν) παρασχὼν ἑαυτὸν ἐν τῇ τηρήσει τῶν θείων ἐντολῶν, μάλιστα δὲ τῆς κυρίας πασῶν, τῆς πρὸς τὸν Θεὸν δηλονότι, καὶ πρὸς τὸν πλησίον καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα, ἀγάπης ἐν ἣ συγκεφαλαιοῦται ἅπαν τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα (ΙΔ). ἀγάπης, τὴν ὁποίαν πρὸς μὲν τὸν Θεὸν εἶχεν ἴσην τοῖς συγχρόνοις αὐτῷ λογίοις καὶ πᾶσι τοῖς τὰς χριστιανικὰς ἀληθείας ἐπεγνωκόσι, πρὸς δὲ τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς ὁμογενεῖς θερμοτέραν ἐκείνων. Καὶ ταῦτα μὲν ἀπὸ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου. Ἀπεδείχθη δὲ λαμπρὸς καὶ ἀπὸ τῶν διανοητικῶν ἔργων τῶν διὰ τοῦ θείου δώρου τῆς τυπογραφίας κοινὸν τοῦ Γένους κτῆμα γενομένων, ὅσα ἔφθασαν νὰ δημοσιευθῶσιν ἄχρι τῆς τελευταίας του, εἴτε ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, εἴτε ἀνωνύμως, ὧν τὴν ἀπαρίθμησιν εὐρήσει κατωτέρω ὁ ἀναγνώστης. Εὐκαιρον νομίζω νὰ προσθέσω εἰς ταῦτα καὶ ὅτι εἰς πολλοὺς τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐλληνιστῶν, ἐρωτώμενος ἢ παρακαλούμενος, ἐγένετο δότης ἰλαρός, χορηγῶν

προθύμως καὶ μετὰ δαψιλείας ὅ,τι ἐζητεῖτο ἐκ τοῦ
θησαυροῦ τῆς σοφίας του (ΙΕ). Διὰ ταῦτα πάντα ζῶν-
τα μὲν οὐ μόνον ὁμογενεῖς τε καὶ ἀλλογενεῖς ἡγάπων
καὶ ἐτίμων αὐτὸν ἐπαξίως, ἀλλὰ καὶ ἅπαν τὸ Ἑλ-
ληνικόν, ἐν ἐκκλησίᾳ κυρίᾳ—τῇ ἐν Τροιζῇνι
κατὰ τὸ 1827 συγκροτηθείσῃ Γ'. ἐθνικῇ Συνελεύ-
σει—ἐξεδήλωσε πανδημεὶ εἰς αὐτὸν τὴν εὐγνω-
μοσύνην, τὸ σέβας καὶ τὴν ἐκμέσης καρ-
δίας ἀγάπην, ἅμα δὲ καὶ τὴν λύπην ὅτι
δὲν ἡμπόρει ν' ἀσπασθῇ τὴν ἱερὰν κορυ-
φὴν αὐτοῦ, ἅτε μακρὰν τῆς πεφιλημένης Ἑλλά-
δος διαμένοντος (ΙϚ)· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν ἡ μνήμη
αὐτοῦ ἔμεινε καὶ διαμενεῖ ἀληστος. « Ἐν γενεᾷ αὐτοῦ
» ἐδοξάσθη καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζήσεται εἰς γενεάς·
» σοφίαν αὐτοῦ διηγῆσονται λαοί, καὶ τὸν ἔπαινον
» ἐξαγγελεῖ ἐκκλησία » (Σοφ. Σειρ. Λθ', 9, 10 καὶ
ΜΔ', 7, 14, 15.).

Κατατάττω ὧδε χρονολογικῶς ὅσα συνέγραψε καὶ
ἐξέδωκε, προσσημειῶν εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωλύμως δη-
μοσιευθέντων καὶ τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς γίνεται δῆλον τὸ
ἀναμφισβήτητον τῆς συγγραφῆς τοῦ ἀθανάτου ἐκεί-
νου ἀνδρός.

Α. — ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, εἴτουν Σύνοψις τῆς Χρι-
στιανικῆς Θεολογίας, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου
καὶ πνυσιωτάτου ἐν ἱερομονάχοις κυρίου Πλάτωνος,
πρώην Ἀρχιεμανδρίτου τῆς ἐν Τροίτῃ μονῆς, τανῦν δὲ
πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόσχας, καὶ μεταφραστῆ-
σα πρῶτον μὲν ἐκ τῆς Ῥωσικῆς εἰς τὴν Γερμανικὴν,

νῦν δὲ ἐκ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν Ἑλληνορωμαϊκὴν διάλεκτον· ἥ προστετέθησιν σημειώσεις διόφθοροι καὶ προδιοίσεις περὶ Κατηχέσεως παρὰ τοῦ μεταφραστοῦ· προσφωνηθεῖται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν συγγράφειαν. — Ἐν Λειψίᾳ τῆς Σχολῆς — ἔτει 1782 (Αὐτοβιογραφ. σελ. 21).

Ταύτης μετατυπώσεις ἐγένοντο—καθόσον εἶναί μοι γνωστὸν— ἐν Κερκύρᾳ, 1827· καὶ ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας, 1834· καὶ ἐν Ἀθήναις, 1837.

B. — ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ.
Δύο ταύτης ἐκδόσεις εἰσὶ μοι γνωσταί. Ἡ Α', προσφωνηθεῖσα τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ Γαβριὴλ Δ', Συμυρναίῳ (ὅς, ἀπὸ παλαιῶν Πατρῶν προαχθεὶς ἐν ἔτει 1780, ἐτελεύτησε μετὰ τριετὴ Πατριαρχείαν), ἐγένετο σύγχρονος σχεδὸν τῇ προηγουμένῃ. Τοῦτο δὲ βεβαιοῦται ἐκ τοῦ προλόγου ἐνθα ὑποσημειοῦται, ὅτι ἡ Ὁρθόδοξος διδασκαλία τοῦ Πλάτωνος «τυποῦται νῦν (1782) εἰς Λειψίαν»· ἡ δὲ Β', ἐξεδόθη ἐν Βενετίᾳ 1834, εἰς χρῆσιν τῶν κοινῶν σχολείων τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῆς Ἀδελφότητος τῶν Ζωσιμάδων.

Γ — PYRETOLOGIÆ SYNOPSIS quam peritissimis rei medicæ, inclytæque universitatis Monspeliensis Professoribus Regiis, N. N. D. D. *Paul Joseph De Barthez*, cancellario et judice, *Fr. De Lamure*, decano, *Gasp. Joan René*, pro-decano, *Antonio Gouan*, *Fr. Broussonet*, *Fr. Vigarous*, *Joan. Sabatier*, *Joan Carol. De Grimaud*, et *Henr. Ludov. Brun*, decani coadjutori, Theseos vice impugnandam obtulit, mense julio præsentis anni pro prima Apollinari Laurea consequenda, Auctor *Diamantes Coray*, Pa-

tria Smyrnensis, nationne Græcus, artium Liberalium Magister, et in eadem Universitate Medicinæ Alumnus. — Monspeli, apud Joannem Martel, natu majorem, Regis, Occitanie Comitiorum, Universitatisque Typographum MDCCLXXXVI. Προσφωνηθεῖσα τῷ σεβασμίῳ φίλῳ καὶ διδασκάλῳ αὐτοῦ *Βερνάρδῳ Κεύρῳ*.

Ἀντίτυπον ταύτης ἀπόκειται εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην. Μετετυπώθη καὶ ἐν Παραρτήματι τῶν τέως ἀνεκδότων ἐπιστολῶν Κοραῆ, ἐν Παρισίοις 1877 (N. Σ. σελ. 506—590).

Δ. — MÉDICUS HIPPOCRATICUS, sive de præcipuis officiis medici ex primo Hippocratis aphorismo deductis *Oratio* ab auctore *D. Coray Smyrnensi*, in inclyta Universitate Monspeliensi, habita, pro gradu Doctoratus consequendo. Monspeli, apud *Joannem Martel*, etc.—MDCCLXXXVII.

Καὶ τούτου ἀντίτυπον ἀπόκειται εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην. Μετετυπώθη καὶ ἐν τῷ εἰρημένῳ Παραρτήματι (N. Σ. σελ. 591—597).

E. — MÉDECINE CLINIQUE, OU MANUEL DE PRATIQUE, traduit de l'Allemand du docteur *C. G. Selle* professeur de médecine, médecin de la maison de Charité à Berlin, membre de l'Académie Royale des sciences de la même ville et de la société Royale des médecins de Londres; par *Coray*, docteur en médecine de l'université de Montpellier.

Δύο ἐκδόσεις τῆς ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὸ Γαλλικὸν μεταφράσεως τοῦ συγγράμματος τούτου ἐγένοντο

ἐν Μοντπελλιέρῳ, δίτομοι ἀμφότεραι· ἡ μὲν, ἐν ἔτει 1787· ἡ δέ, τῷ Γ' ἔτει τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 21.=I. P. 6', σελ. 91 καὶ 101. =K. N. Σ., σελ. 670.=N. Σ., σελ. 216 — 217 καὶ 306). Ἀμφότεραι ἀπόκεινται εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην πλήρεις σημειώσεων, διορθώσεων καὶ προσθηκῶν ἰδιογράφων τοῦ Κοραῆ, (IZ).

Σ. — OBSERVATIONS DE MÉDECINE DU DOCTEUR C. G. SELLE, traduites par le docteur *Coray* à Paris, 1796.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὸ Γαλλικόν. (I. P. 6', σελ. 91 καὶ 101.=K. N. Σ., σελ. 670.=N. Σ. σελ. 306).

Περὶ τῆς μεταφράσεως ταύτης ὄρα ἐν ταῖς σημειώσεσι (IH).

Z. — INTRODUCTION A L'ÉTUDE DE LA NATURE ET DE LA MÉDECINE, traduite de l'Allemand d'après la seconde édition corrigée et augmentée de M. *Selle* professeur en médecine, médecin de la Charité et membre de l'Académie Royale des sciences de Berlin; par *Coray*, docteur en médecine de l'Université de Montpellier. Ouvrage nécessaire à tous les étudiants en médecine. à Montpellier, de l'Imprimerie de Tournel père et fils. L'an troisième de la République.

Πρὸς ταῖς ἀνωτέρω § Σ παραπομπαῖς βλέπε καὶ N. Σ. σελ. 491—504, ἐνθα ἐδημοσιεύθη καὶ τὸ πολυῷ λόγῳ ἄξιον Προοίμιον τοῦ ὁποίου αὐτὸς ὁ μεταφραστὴς ποιεῖται μνησίαν ἐν τῇ πρὸς τὸν σεβάσμιον

φίλον του Βερνάρδον Κεϋνον ἐπιστολῇ 1^η Ἀπριλίου 1797 διὰ τῶν ἐξῆς: « je vous prie de lire la pré-
» face que j'ai mise à la tête de l'Introdu-
» ction à l'étude etc. et qui ne fera pas plai-
» sir à tous les médecins » (Ν. Σ. σελ. 306.).

Η. — LETTRE DE DOCTEUR CORAY SUR LE TESTAMENT SE-
CRET DES ATHÉNIENS, DONT PARLE DINARQUE DANS SA HA-
RANGUE CONTRE DEMOSTHÈNES.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἀπηυθύνθη ἐν ἔτει 1746 πρὸς
τὸν φίλον του Ῥοχέτιον κατὰ τὴν τούτου μαρτυρίαν
ἐν τῷ εἰς τὰ Σύμμικτα (mélanges de critique
et de philologie) προλόγῳ αὐτοῦ· ἐδημοσιεύθη δὲ
συναινέσει τοῦ Κοραῆ εἰς τὸ Magasin Encyclopé-
dique, καὶ ἀνετυπώθη δῖς· πρῶτον μὲν εἰς τὸν Β'
τόμον τῶν τοῦ Ῥοχετίου Συμμίκτων (1821), εἶτα δὲ
ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδοθεισῶν Γαλ-
λικῶν ἐπιστολῶν Κοραῆ (Ν. Σ. σελ. 295, σημείωσ.
1, καὶ σελ. 437 — 444). Μετάφρασις αὐτῆς εἰς τὴν
καθωμιλημένην ἐδημοσιεύθη ἀνωνύμως διὰ τοῦ Λογίου
Ἑρμοῦ τοῦ 1812 ἔτους σελ. 232 — 240. Εὗρηται δὲ
δεδημοσιευμένη ἐν τῷ ΙΔ' τόμῳ τῆς Πανδώρας (1863 —
Φυλλαδ. 318, σελ. 141 — 145.) ἡ αὕτη ἐπιστολή,
ἐξελληνισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐλλογίμου κυρίου Ι. Ν. Βαλέτ-
τα, ἀνδρὸς καὶ τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἐν Εὐρώπῃ λογίοις
γνωστοῦ ἐξ ὧν κατὰ καιροὺς συνέγραψε καὶ τύποις
ἐξέδωκεν· ὅς, ἐντυχῶν τοῖς τοῦ Ῥοχετίου Συμμί-
κτοις πρὸ εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν, καὶ τὴν διὰ τοῦ
Λογίου Ἑρμοῦ δημοσιευθεῖσαν μετάφρασιν ἀγνοῶν,

ἐξήνεγκεν οἰκείαν εἰς καθαρεῦον νεοελληνικὸν ἰδίωμα μετὰ προσθήκης σπουδαίων τινων σημειώσεων (10).

Θ. — ESQUISSE D'UNE HISTOIRE DE LA MÉDECINE ET DE CHIRURGIE depuis leur commencement jusqu'à nos jours, ainsi que de leurs principaux auteurs, progrès, imperfections et erreurs; traduite de l'Anglais de M. W. Black, M. D., par Coray, Docteur en Médecine de l'Université de Montpellier. Paris, chez J. J. Fuchs, libraire, rue des Mathurins, hôtel Cluny, N° 334. An VI de la République (1798 v. s.). Προσθήτῃται δ' ἐν τῷ τέλει καὶ Tableau chronologique εἰς μέγξ φύλλον (V. Σ. σελ. 217, σημ. 1).

Ἀντίτυπον ἀπόκειται εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην. (K)

I. — VADE MECUM DE MÉDECINE.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ. Ἐξεδόθη ἀνωνύμως (N. Σ. σελ. 268 καὶ 310).

ΙΑ. — ΛΕΞΕΛΦΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ πρὸς τοὺς εὕρισκομένους κατὰ πάσων τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν Γραικοὺς, εἰς ἀντίρρῃσιν κατὰ τῆς ψευδωνύμως ἐν ὀνόματι τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἐκδοθείτης ἐν Κωνσταντινουπόλει *Πατρικῆς διδασκαλίας*. Ἐν Ῥώμῃ, ἐν ἔτει Α' τῆς Ἐλευθερίας. αψ^ηη'.

Φυλλάδιον ἀνωνύμως ἐκδοθὲν (I. P. α', σελ. 118 καὶ 127 — 128. = K. N. Σ. σελ. 670), καὶ οὐκ ἐν Ῥώμῃ ἀλλ' ἐν Παρίσις τυπωθὲν (KA).

ΙΒ — ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ. Les Caractères de Theophraste d'après un manuscrit du Vatican, contenant des additions qui n'ont pas encore paru en France.

Traduction nouvelle, avec le texte grec, des notes critiques, et un discours préliminaire sur la vie et les écrits de Théophraste, par *Coray*, Docteur en Médecine de la Faculté de Montpellier. à Paris, chez J. J. Fuchs, Libraire, rue de Mathurins, N° 334. De l'imprimerie de Baudelot et Eberhart. L'an VII (1799).

Προσεφωνήθη aux Grecs libres de la mer Ionienne (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28.—N. Σ. σελ. 330—331).

ΙΓ—ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΕΡΩΝ, ΥΔΑΤΩΝ, ΤΟΠΩΝ. Traité d'Hippocrate des airs, des eaux et des lieux; Traduction nouvelle, avec le texte grec collationné sur deux manuscrits, des notes critiques, historiques et médicales, un discours préliminaire, un tableau comparatif des vents anciens et modernes, une carte géographique, et les index nécessaires. par *Coray*, Docteur en Médecine de la ci-devant Faculté de Montpellier. à Paris, de l'imprimerie de Baudelot et Eberhart. L'an IX. 1800.

Τόμοι δύο, ὧν ὁ μὲν Α περιέχει μακρὰ προλεγόμενα σελ. 1—CLXXX, τὸ κείμενον μετὰ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως σελ. 2—119, καὶ τὰς διαφόρους γραφὰς καὶ διορθώσεις τοῦ κειμένου σελ. 121—170· ὁ δὲ Β' τὰς κριτικὰς σημειώσεις, τοὺς πίνακας, καὶ δύο χάρτας—τὸν τῆς ὀνοματολογίας τῶν ἀνέμων κατὰ τε τοὺς ἀρχαίους καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους, καὶ τὸν τῆς Σκυθίας καὶ τῆς Αἰγύπτου ὃν ὁ Barbié du Bocage συνέταξεν ἰδίως διὰ τὴν προκειμένην ἐκδοσιν τοῦ

Κοραῖ (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28 = Ν. Σ. 332—333).

Μεγίστην, ἐκ μέρους τῶν Εὐρωπαϊῶν σοφῶν ὑπόληψιν καὶ τιμὴν περιεποιήσατο τῷ Κοραῖ ἡ ἐκδοσις αὕτη.

Ἐν ἔτει δὲ 1810, ἦτοι δέκα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἔτη, ἐνόμωτον κριτήριον (jury), ἐκ προσταγῆς τοῦ αὐτοκράτορος Ναπολέοντος τοῦ Α' συγκεκρωτημένον, ἀπὸ καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκρίνεν αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦ Κοραῖ βραβεύσεως ἄξιον (Ι. Ρ. α', σελ. 77—78). Ἡ τῶν κριτῶν ὁμόφωνος ἀπόφασις ἔχει ἐπὶ λέξεως οὕτω:

« M. Coray a rendu un véritable service à la science et à la critique, en traduisant ce traité, sur lequel ses remarques ont repandu un clarté nouvelle. Le nombre des passages qu'il a mieux entendus et de ceux qu'il a restitués, corrigés et expliqués d'une manière satisfaisante, est très considérable. La sagacité de sa critique et le bonheur de ses conjectures semblent le conduire souvent jusqu'à l'évidence... La philologie et la science médicale répandues avec choix et sans profusion dans ses notes, rendent la lecture de ce traité aussi intéressante qu'instructive. A l'égard du style, M. Coray a la modestie de dire, dans son discours préliminaire, qu'on s'apercevra facilement que c'est un étranger qui traduit dans une langue étrangère. Cependant, il n'y a rien de choquant

dans son style, et l'on pourrait désirer que tous les Français qui se livrent principalement aux travaux de l'érudition, écrivissent leur langue avec autant de pureté et de correction que M. Coray. »

Ὁ τοῦ ἐν λόγῳ βραβείου γλιχόμενος ἀνταγωνιστὴς J. B. Gail, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου, σφόδρα ἐρεθισθεὶς καὶ ὡς ἀποτυχὼν καὶ ὡς οὐδεμιᾶς καὶ μνείας ἀξιωθεὶς ἐν τῇ τῶν κριτῶν ἐκθέσει, ἐδημοσίευσεν ὑπόμνημα μακρὸν καὶ δριμύ, δι' οὗ κατηγόρει τῶν κριτῶν ἐπὶ μεροληψίᾳ. Κατὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου ἐπῆλθεν ὁ Φραγκῖσκος Θυρότος, ἡρέμα καὶ ἀταράχως ἐλέγχας τὸν Gail ὡς ἀνάξια ἑαυτοῦ φρονήσαντά τε καὶ γράψαντα, καὶ φιμώσας αὐτόν. Ὁ τοῦ Θυρότου ἑλεγχος ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὸν *Mercur de France*, καὶ εἰς ἰδιαίτερον ἐκ 14 σελίδων φυλλάδιον ἐξ οὗ ἐγὼ παρέλαβον τὴν ἀνωθι τῶν ἐνόρκων κριτῶν ἀπόφασιν.

Λόγῳ πάρεργον σημειῶ ἐνταῦθα, ὅτι ἡ προτέρα πρὸς τὸν Κοραῆν φιλία τοῦ Gail (N. Σ. σελ. 325) ἐψύγη εἰς τὸ μετὰ ταῦτα (N. Σ. σελ. 346—347).

ΙΔ. — ΣΛΑΠΙΣΜΑ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐξεδόθη ἀνωνύμως τὸ πρῶτον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (ἀντὶ ἐν Παρισίοις) ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας « Ἀτρομήτου τοῦ Μαραθωνίου » ΧΜΗΗΗΙ (1801). Τῆς ἐκδόσεως προτάττεται χαλκογραφία παριστῶσα τὴν Ἑλλάδα ἡμίγυμνον, κατατετρωμένην διὰ σπάθης Ἀγαρηνοῦ καὶ ἐπωδύνως ἀναφωνοῦσαν: « ὦμοι ἐγὼ » πανάποτμος, ἐπεὶ μ' ἔλε δούλιον ἤμαρ » (KB).

Τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, μετὰ εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς Α' ἐκδόσεως μεταφρασθὲν εἰς τὸ Γαλλικὸν ὑπὸ Γάλλου νεανίου, τοῦ φιλέλληνος Guerrier de Dumast, καὶ τυπωθὲν ἐν Παρισίοις chez Baudouin frères, imprimeurs libraires, Juillet 1821 μετὰ προλεγομένων, ἀνετύπωσεν ὁ Κοραῆς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ψευδωνυμίαν, ἐν Πελοποννήσῳ (ἀντὶ ἐν Παρισίοις) ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τυπογραφίας Ἀτρομήτου τοῦ Μαρθωνίου, 1821, προσθεὶς εἰς τὸ τέλος καὶ τὰ τοῦ Γάλλου μεταφραστοῦ Προλεγόμενα, ἐξελληνισθέντα ἀπὸ τὸν Κ. Π. [Κωνσταντῖνον Ι. Μιτζιπιδόν, τοῦ ὁποίου μνεῖα γενήσεται κατωτέρω].

(Αὐτοβιογραφ. σελ. 28).

ΙΕ. — ΒΕΚΚΑΡΙΟΥ ΤΟ ΠΕΡΙ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΝΩΝ.

Ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις, δίδ. Ἡ μὲν πρώτη ἐκδοσις ἐπιγράφεται «Περὶ ἀμαρτημάτων καὶ ποινῶν, πολιτικῶς θεωρουμένων· σύγγραμμα Καίσαρος Βεκκαρίου, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης, καὶ διὰ σημειώσεων ἐξηγηθὲν ὑπὸ Δ. Κοραῆ, ἱατροῦ καὶ μέλους τῆς ἐν Παρισίοις Ἑταιρείας τῶν Ἀνθρωποθηρητῶν· ἐν Παρισίοις, de l'imprimerie de Baudelot et Eberhart, 1802». Τὴν ἐκδοσιν ταύτην προσεφώνησεν ὁ μεταφραστῆς, τῇ νεοσυντάκτῳ τῶν Ἑπτὰ νήσων Ἑλληνικῇ πολιτείᾳ, διὰ τὰς χρηστὰς ἐλπίδας. Ἡ δὲ δευτέρα ἐπιγράφεται «Βεκκαρίου, περὶ ἀδικημάτων καὶ ποινῶν, μεταφρασμένον ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν. Δευτέρα ἐκδοσις, διορθωμένη καὶ αὐξημένη με σημειώσεις καὶ πίνακα στοιχειακόν· εἰς τὴν ὁποίαν

ἐπροστέθη καὶ τὸ πανομοιότυπον τῆς πρὸς τὸν μεταφραστὴν ἐπιστολῆς τοῦ Μορελλέτου. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φιρμίνου Διδότου πατρὸς καὶ υἱῶν, 1823»· καὶ προσεφωνήθη Τοῖς μέλλουσι δικασταῖς τῶν Ἑλλήνων. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28.—Ν. Σ. σελ. 333—334).

ΙΣ. — ΔΟΓΓΟΓ ΠΟΙΜΕΝΙΚΩΝ ΤΑ ΚΑΤΑ ΔΑΦΝΙΝ ΚΑΙ ΧΑΘΗΝ. Ἐν Παρισίοις 1802.

Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης τὴν ὁποίαν δὲν ἠτύχησα ν' ἀποκτήσω, σημειῶ ὧδε ὅτι ἄλλοθεν ἔχω παραλαβὼν.

Εἰς τὸ ἐν τῇ *Biographie nouvelle des contemporains* καταχωρισθὲν καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν (σελ. η')

μνημονευθὲν περὶ τοῦ Κοραῆ βιογραφικὸν ἄρθρον, γέγραπται πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὁ Κοραῆς διορθώσας ἐξέδωκε καὶ Λόγγου ποιμενικῶν τὰ κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην, ἐπιμεληθεὶς ὁ αὐτὸς καὶ τῆς τυπώσεως. Ὁ διὰ τοῦ εἰρημένου ἁρθρου βιογραφηθεὶς οὐδὲν εἰς διάψευσιν ἀντεῖπε, καὶ περ ἐν τῇ Αὐτοβιογραφίᾳ (σελ. 16, 20, 21 καὶ 24) ἐπανορθώσας ἄλλας τινὰς ἀνακριθείας τοῦ βιογράφου του.

Ἐν μεταγενεστέρᾳ δ' ἐκδόσει αὐτῶν τῶν τοῦ Λόγγου ποιμενικῶν, τῇ ὑπὸ τοῦ P. L. Courier γενομένῃ δι' ἐπιμελείας τοῦ G. R. L. De Sinner, ὑπὸ τὸν τίτλον «*Longi Pastoralia*... Parisiis, excudebat Firminus Didot, MDCCCXIX» εὐρίσκω, ὅτι οὗτος (ὁ Sinner), ἐτ' ἐπεχείρησε τὴν ἐκδοσιν, εἶχεν ὑπ' ὅψει, πρὸς τοῖς διαφόροις κώδηξι καὶ προγενεστέραις

ἐκδόσεσι, καὶ τὴν τοῦ Κοραῆ περὶ ἧς γράφει οὕτως ἐν τῷ οἰκείῳ προλόγῳ σελ. XIX· «Λόγγου Ποιμενικά, τὰ » κατὰ Δάφνιν καὶ Χλόην. Parisiis, excudebam » Petrus Didot, natu maior, 1802, in 4°, pag. » 132 [cum figuris aeri incis. 9, curante A. » Coray]. Discrepantias textus Villosioniani » indicavit Chardon La Rochette, Mél. Tom. II, » pag. 102—107 »· ἐν δὲ τῷ τέλει τῆς ἐκδόσεώς του κατεχώρισε τὰς τε τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐκδοτῶν καὶ τὰς τοῦ Κοραῆ διορθώσεις.

Καὶ ἐν τῇ τοῦ Κ. Σάθα δὲ Νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ (Κ. Ν. Σ. σελ. 667) σημειοῦται, ὅτι ὁ Κοραῆς « ἐν » ἔτει 1802 ἐπεμελήθη πολυτελεῆ ἐκδοσιν τῶν ποι- » μενικῶν τοῦ Λόγγου παρὰ τῷ Διδότῳ ».

Ἀρχοῦντα ταῦτα νομίζω εἰς πίστωσιν, ὅτι ἐκ τῶν διανοητικῶν ἔργων τοῦ Κοραῆ εἶναι καὶ τὸ ὧδε προ- κείμενον.

IZ. — MÉMOIRE SUR L'ÉTAT ACTUEL DE LA CIVILISATION DANS LA GRÈCE, lu à la *Société des Observateurs de l'homme*, le 16 nivôse an XI (6 janvier 1803), par *Coray*, Docteur en Médecine, et membre de la dite Société. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28. = I. P. α', σελ. 173 — 176. = N. Σ. σελ. 445 — 490).

IIH. — ΒΑΙΟΔΩΡΟΥ Αἰθιοπικῶν βιβλία δεκά, ἃ χάριν Ἑλ- λήνων ἐξέδωκε μετὰ σημειώσεων, προσθεὶς καὶ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀμιότου συλλεγείσας, τέως δὲ ἀνεκδότους, δι- φόρους γρχρξς, προτροπῇ καὶ δαπάνῃ Ἀλεξάνδρου Βα- σιλείου, ὁ Δ. Κορχῆς ἐν Περσίῳ, πρὸς I. M. Ἐβεράρτῳ τυπογράφῳ, ΑΩΔ'. Τόμοι δύο, Α' καὶ Β'.

Τούτων ὁ μὲν Α', περιέχει μακρὰν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Βασιλείου ἐπιστολὴν καὶ τὸ κεῖμενον τοῦ Ἑλιοδώρου· ὁ δὲ Β', τὰς εἰς τὸν Ἑλιοδώρον κριτικὰς σημειώσεις (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28).

Πρὸς τοῦτον, τὸν λίαν αὐτῷ περιληγμένον Ἀλέξανδρον Βασιλείου — τὸν ἐξ Ἀργυροκάστρου τῆς Ἡπείρου ἔλκοντα τὸ γένος καὶ πρὸς τῷ ἐμπολαίῳ θεραπεύσαντα, εἴπερ τις καὶ ἄλλος τῶν συγχρόνων αὐτῷ, τὸν λόγιον Ἑρμῆν (Α. Ε. τοῦ ἔτους 1811, σελ. 129 — 147, καὶ 262 — 264, καὶ 321 — 336. = Αὐτοθ. τοῦ ἔτους 1812, σελ. 22 — 29 καὶ 72. = τοῦ ἔτους 1813, ἐν παραρτήματι εἰς τὸ Γ. τετράδιον, σελ. 1 — 14. = τοῦ ἔτους 1814, σελ. 141 — 143. = τοῦ ἔτους 1816, σελ. 301 — 309), καὶ διὰ τοῦτο δικαίως ἐπονομασθέντα ἐνθερμον προστατήν τῆς Φιλολογίας (den eifrigen Beförderer der Literatur. Α. Ε. τοῦ 1816, σελ. 377), ἀποδιώσαντα δ' ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 58 τῇ α' Ἰανουαρίου 1818 (Α. Ε. τοῦ 1818, σελ. 62) — πρὸς τοῦτον, λέγω, τὸν ἐπιστήμιον αὐτοῦ φίλον, ἐπιστέλλων μετὰ πολὺν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως καιρὸν ὁ Κοραῆς ἔγραφεν «... Ἐνθυ-
 » μοῦ μετὰ τὸν θάνατόν μου, νὰ ζητήσης καὶ τὸ ἀν-
 » τίτυπον τὸ ὁποῖον μεταχειρίζομαι. Ἠύξησα εἰς τὸ
 » περιώριον τὰς σημειώσεις· καὶ τὰς αὐξάνω, ὅσας
 » εὗρω τίποτε εἰς τὰς ἀναγνώσεις μου, διὰ νὰ ᾔναι
 » ἐτοιμὸς εἰς Β' ἐκδοσιν. Αἱ νέαι σημειώσεις δὲν εἶναι
 » ὅλαι προσθήκαι, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις ἢ μεταρρυθ-
 » μίσεις τῶν ἡμαρτημένων. Ἀνεκάλυψα καὶ νέας ἄλ-

» λας παρωδίας καὶ κλοπὰς τοῦ μυθιστοριογράφου·
 » ἔκμα καὶ τινὰς ἐπανορθώσεως εἰς τὸ κείμενον· εἰς
 » τὸν τρόπον ὥστε ἡ Β' ἐκδοσις, ἂν δὲν ᾖ καλλιωτέρα,
 » θέλει εἶθαι Allerdings ὀλιγώτερον κακὴ παρὰ τὴν
 » πρώτην » (I. P. α', σελ. 196).

Τὸ ἀντίτυπον, περὶ οὗ ὁ λόγος, ἀπόκειται εἰς τὴν
 ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην.

ΙΘ. — ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ, περιέχων —
 Κλαυδίου Αἰλιανοῦ τὴν ποικίλην ἱστορίαν, Ἑρκλείδου
 τοῦ Ποντικοῦ καὶ Νικολάου Δαμασκηνοῦ τὰ σωζόμενα,
 οἷς προσετέθησαν καὶ βραχεῖαι σημειώσεις καὶ στοχασμοὶ
 Αὐτοσχέδιοι περὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ γλώτσης.
 Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδείας
 ἐνεκα τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκόμενων ἑλλήνων.
 Ἐν Περσίοις, ἐκ τῆς τυπογραφικῆς Φιρμίνου Διδότου,
 ΑΩΕ'. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28—29.).

Κ. — ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΝΩΣΙΝ ΟΙ ΓΡΑΙΚΟΙ Εἰς ΤΑΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ
 ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ. Διάλογος δύο Γραικῶν καποίκων τῆς Βενετίας,
 οἵτινες ἤκουσαν τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ αὐτοκράτορος
 Νεπολέοντος. Εἰς τὴν Βενετίαν, ἐκ τῆς τυπογραφικῆς
 Χρυσίππου τοῦ Κριτοβούλου. Μηνὸς Δεκεμβρίου, ἔτους
 1805.

Φυλλάδιον, συγκείμενον ἐκ σελίδων 61· ἐκδοθὲν
 ἀνωνύμως εἰς τὴν Βενετίαν (ἀντὶ εἰς τοὺς Παριτίους).
 Τοῦ σπανιωτάτου τούτου φυλλαδίου ἀντίτυπον ἔδωρήσατό
 μοι δι' ἐπιστολῆς τοῦ 7 Μαρτίου 1841, ὁ μακαρίτης Ι.
 Ῥώτας, περιττεῦον παρ' αὐτῷ.

ΚΑ. — ΙΣΟΚΡΑΤΟΣ ΔΟΥΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ·
 οἷς προσετέθησαν σημειώσεις, καὶ τῶν Αὐτοσχε-

δίων στοχασμῶν περὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ γλώσσης ἀκολουθεί. Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδείας ἕνεκα τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων ἐλλήνων. Ἐν Πρισίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφικῆς Φιρμίνου Διδότου, ΑΩΖ'. — Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης Τόμ. Α' καὶ Β' ὧν ὁ μὲν πρῶτος περιέχει τὸ κείμενον καὶ τὰ παλαιὰ σχόλια, ὁ δὲ δεύτερος τὰς περὶ τοῦ Ἰστοκράτους μαρτυρίας τῶν παλαιῶν καὶ τὰς κριτικὰς σημειώσεις τοῦ Κορᾶ εἰς τοὺς Λόγους καὶ τὰς Ἐπιστολάς. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28 — 29.).

Ἡ ἔκδοσις αὕτη, ἅμα γενομένη γνωστὴ, ἐπηνέθη ὑπὸ πάντων τῶν φιλολόγων. Ὅτε δέ, μετὰ παρέλευσιν τριῶν περίπου ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως, ὁ πολὺς Ἀνδρέας Μουστοξύδης ἀνεκάλυψεν ἐκ χειρογράφων κωδίκων ἀποκειμένων εἰς τε τὴν ἐν Φλωρεντία Λαυρεντιανὴν καὶ εἰς τὴν ἐν Μεδιολάνοις Ἀμβροσιανὴν βιβλιοθήκην τὸ ἄγνωστον μέχρι τότε, μεταξύ τῶν § ε' καὶ ζ' τοῦ Περὶ Ἀντιδόσεως λόγου, χάσμα, ἀνεκοίνωσε μετὰ χαρᾶς τὸ εὑρημά του εἰς τὸν ἡμέτερον Κορᾶν δι' ἐπιστολῆς 4 Ἀπριλίου 1811 ἐκ Μεδιολάνων, ἐν.ῆ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔγραφε καὶ ταῦτα·

« Σὺ δὲ ὁ ὁποῖος εἶσαι τόσον γλυκὺς καὶ εὐ-
 » χάρις εἰς τοὺς φίλους, ὅσον εἰς τὰς γνώσεις λαμ-
 » πρὸς καὶ καθαρὸς τὴν διαγωγὴν, θέλεις ἰδεῖν, εἶμαι
 » βέβαιος, μὲ χαρὰν, ὅτι ἐγὼ ἀπὸ τύχης εὐμένειαν
 » ἀποκατεστάθην εὐεργετικὸς πρὸς τοὺς σπουδάζοντας
 » τὸν Ἀθηναῖον ῥήτορα, καθὼς διὰ τὴν μάθησίν των
 » τοιοῦτοι ἀποκατεστάθησαν δύο λαμπροὶ ἑμογενεῖς

» μου, ὁ Χαλκοκονδύλης » [Δημήτριος, τὴν πατρίδα Ἀθηναῖος, μαθητὴς Θεοδώρου τοῦ Γαζῆ] « ἐννοῶ ὁ » πρῶτος ἐκδότης τοῦ ῥήτορος » [ἐν Μεδισολάνοις, 1493.], « καὶ Σὺ ὁ τελευταῖος καὶ πλέον ὀρθός. Τε- » λειόνω, ἐπευχόμενός Σοι τὴν μακροβιότητα τοῦ » ἀγαθοῦ γέροντος Ἰσοκράτους, μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι » εἰς τὰ ἔσχατα τῆς ζωῆς Σου θέλεις ἰδεῖν τὴν Πα- » τρίδα μας μὲ διάφορον τύχην. Τότε δὲν θέλομεν » πλέον φθονεῖν τοὺς ξένους διὰ τὴν ἀπόλαυσίν Σου, » καὶ αἱ Μοῦσαι θέλουσι κλαῦσειν ἐπάνω εἰς τὸ μνη- » μεῖόν Σου, γινόμεναι ἐκ νέου τῆς Ἑλλάδος πολίτι- » δες. Ἀγάπα, ὡς ἀγαπᾷς τὸν Σὸν Ἀνδρέαν Μουστο- » ξύδην » (Λ. Ε. τοῦ 1811 ἔτους, σελ. 173—177).

ΚΒ. — ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΥ ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΔΕΗΑΟΙ, οἷς προσετέθησαν σημειώσεις καὶ τῶν Αὐτοτεχιδίων στοχασμῶν περὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας καὶ γλώσσης ἀκολουθίξ. Φιλοτίμῳ δακπνῆ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδεῖας ἕνεκα τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων ἐλλήνων. Ἐν Παρι- σίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίξ I. M. Ἐβεράρτου, ΑΩΘ' — ΑΩΙΑ'. Τόμοι 6.

Μέρος Α', ἐκδοθὲν ἐν ἔτει 1809 καὶ ἀποτελοῦν τὸν τῆς
Ἑλλην. βιβλιοθήκῃς Γ' τόμον

» Β',	»	1810,	»	»	Δ'	»
» Γ',	»	1811,	»	»	Ε'	»
» Δ',	»	1812,	»	»	Σ'	»
» Ε',	»	1813,	»	»	Ζ'	»
» Σ',	»	1814,	»	»	Η'	»

Τὴν ἐκδοσιν ταύτην ἔκριναν πολλοῦ ἐπαίνου ἀξίαν οἱ τῶν Γερμανῶν σοφοὶ φιλολόγοι. Ἐκτεταμένον δὲ

περὶ αὐτῆς ἄρθρον ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Γ' τόμῳ τῶν Γοττιγγείων φιλολογικῶν εἰδήσεων (Göttingische Gelehrten Anzeigen) τοῦ 1813 ἔτους σελ. 1761, ὅπερ ἐν μεταφράσει κατεχωρίσθη εἰς τὸν Λόγιον Ἑρμῆν τοῦ 1816 ἔτους, σελ. 311—319. (ΚΓ)

ΚΓ. — ΠΟΛΥΓΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΗΜΑΤΩΝ βίβλοι ὀκτώ. Φιλοτίμῳ δακπῆνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδεύς ἐνεκα τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων ἐλλήνων. Ἐν Παριείοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης I. M. Ἐβερᾶрту, ΑΩΘ'.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη μετὰ προλεγομένων, καὶ σημειώσεων καὶ διορθώσεων τοῦ κειμένου, προσεπιγράφεται Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος Α'.

ΚΔ. — ΜΕΘΩΝ ΔΙΣΩΠΕΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ. Φιλοτίμῳ δακπῆνῃ τῶν ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, παιδεύς ἐνεκα τῶν τὴν Ἑλλάδα φωνὴν διδασκομένων ἐλλήνων. Ἐν Παριείοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης I. M. Ἐβερᾶрту, ΑΩΙ'.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη μετὰ προλεγομένων, καὶ σημειώσεων καὶ διορθώσεων τοῦ κειμένου, καὶ μετὰ προσθήκης ἐτέρων τινῶν παραλλήλων μύθων καὶ 36 ἄλλων εἰς τὴν καθωμιλημένην συνταχθέντων ὑπὸ ἀνωνύμου τινος Ζ. Α. (ἀντὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κοραῆ) προσεπιγράφεται Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος Β'. (Α. Ε. τοῦ ἔτους 1811 σελ. 166.).

ΚΕ. — ΙΕΡΟΚΑΒΟΥΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΔΕΣΤΕΙΑ, οἷς προστετέθησαν βραχέϊσι σημειώσεις, καὶ τινες τῶν Ἰταλικῶν νεωτέρων ἀπτείων, ὑπὸ Μ. τοῦ Χίου (ἀντὶ ὑπὸ Κοραῆ). Ἐν Παριείοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης I. M. Ἐβερᾶрту, ΑΩΙΒ'.

(Αὐτοβιογραφ. σελ. 29, σημ. 1. Ἴδε καὶ Α. Ε. τοῦ 1813, σελ. 21 καὶ ἐπόμε.).

Τοῦ κειμένου προτάσσεται ἐπιστολὴ τοῦ Ζ. Α. (βλ. τὴν προηγουμένην § ΚΔ) ἀντὶ Προλεγομένων.

ΚΣ. — ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΓΑΔΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΕΝΓ-ΔΡΩΝ ΤΡΟΦΗΣ· οἷς προστέθινται σημειώσεις καὶ τὰ περὶ τῆς ἐκδόσεως προλεγόμενα. Φιλοτίμῳ δακνῇ τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Περисиόις, ἐκ τῆς τυπογραφικῆς Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1814.

Ἡ ἐκδοσις αὕτη προσεπιγράφεται Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος Γ'.

ΚΖ. — ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ βιβλία ἐπτακαίδεκα, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κοραῆ, φιλοτίμῳ δακνῇ τῶν ὁμογενῶν Χίων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Περисиόις, ἐκ τῆς τυπογραφικῆς Ι. Μ. Ἐβεράρτου, ΑΩΙΕ—ΑΩΙΘ'. Τόμοι 4.

Μέρος Α', 1815, Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης τόμος Θ'.

» Β', 1817,	»	»	» Ι'.
» Γ', 1817,	»	»	» ΙΑ'.
» Δ', 1819,	»	»	» ΙΒ'.

Περὶ τῆς εἰς τὸ Γαλλικὸν μεταφράσεως τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τοῦ Στράβωνος, εἴρηνται ἤδη τὰ εἰκότα ἐν σελ. ιε' τοῦ παρόντος προλόγου. Τοῦτο δὲ σημειῶ ἐνταῦθα κατὰ πάροδον, ὅτι τὸν La Porte Du-Theil — ἓνα τῶν τοῦ Κοραῆ συνεργατῶν τελευτήσαντα ἐν ἔτει 1820 — ἀντικατέστησεν ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Letronne.

ΚΗ. — ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΓΑΔΗΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΙΑ· ἧτοι· Ἰππ

ποκράτους τὸ περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων· δεύτερον ἐκδοθὲν μετὰ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως· ᾧ προσετέθη ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἱπποκράτους καὶ ὁ νόμος μετὰ τῆς Γαλλικῆς μεταφράσεως, καὶ τὸ τοῦ Γαληνοῦ ὅτι ἄριστος ἱκτρός, καὶ φιλόσοφος· φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης I. M. Ἐβεράρτου, 1816. (Βλ. § II', σελ. κη'. Ἐπιθι καὶ A. E. τοῦ 1817, σελ. 240 — 251 καὶ 469 — 482· καὶ τοῦ 1818, σελ. 417 — 419. = Αὐτοβιογραφ. σελ. 28, σημ. 1).

ΚΘ. — ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ βιβλίχ IB'. Ὡν προτέθειται τὸ ὑπὸ Θωμᾶ τοῦ ῥήτορος Γαλλιστὶ γεγραμμένον ἐγκώμιον Μάρκου. Φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν Χίων. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης I. M. Ἐβεράρτου, 1816.

Ἡ ἑκδοσις αὕτη προσεπιγράφεται Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος Δ'.

Α. — ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΔΟΤΑΣ ΤΟΥ ΛΟΓΙΟΥ ΕΡΜΟΥ, 5 Σεπτεμβρίου 1817, ἐν ἰδιαιτέρῳ φυλλαδίῳ ἐκ σελίδων 48 ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον, Νικόλαος Γεωργίου Κύπριος.

Τὸ ἰδιόγραφον αὐτῆς σώζεται παρὰ τοῖς κληρονόμοις τοῦ μακαρίτου I. Ῥώτα· ὑπόθεσιν δ' ἔχει τὴν ἑξῆς. Οἱ μετὰ τὸν Ἀνθιμον Γαζῆν ἀναλαβόντες τὴν ἑκδοσιν τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ, Θ. Φαρμακίδης καὶ Κ. Κοκκινάκης, ἐξέδωκαν τῇ α' Φεβρουαρίου 1816 ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν πρὸς ἅπαντας τοὺς λογίους ὁμογενεῖς, τοὺς καὶ προθυμωμένους καὶ δυναμένους νὰ συντελέσωσι, καθὰ ἕκαστος δύναται, εἰς τὴν εὐδῶσιν τοῦ Περιοδικοῦ ἐκείνου συγγράμματος (A. E. τοῦ 1819,

σελ. 401-408.). Πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ὁ Π. Κοδρικᾶς ἀπήντησεν οὐκ εὐπρεπῶς. Ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς του (α' Ἀπριλίου 1816) ἦτις, ὡς βρίθουσα φράσεων ἐκ πάθους προσωπικοῦ, δὲν ἐγένετο δεκτὴ εἰς δημοσίευσιν διὰ τοῦ εἰρημένου Περιδικεῦ, ἠναγκάσθησαν οἱ ἐκδόται νὰ κάμωσιν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς Ἑλληνας, κ' ἐδημοσίευσαν ἀμφοτέρα εἰς ἰδιαίτερον ἐκ σελίδων 66 φυλλάδιον, δωρεὰν διανεμηθέν, δι' οὗ προεκάλουν τὴν κρίσιν παντὸς νουνεχοῦς Ἑλλήνος. Ἐντεῦθεν ὁρμηθεὶς ὁ ἡμέτερος Κοραΐς, συνέταξε καὶ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ἐκδότας τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἐπιστολὴν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Νικόλαος Γεωργίου Κύπριος. Συνετάγη δὲ κατόπιν καὶ ἐδημοσιεύθη διὰ τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ κρίσις τῆς περὶ τῆς κοινῆς ἑλληνικῆς διαλέκτου Μελέτης τοῦ Π. Κοδρικᾶ. Τόμ. Α', ἐν Παρισίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. M. Ἐβεράρτου, αἰωή, σελ. α'—π' καὶ 1—394, εἰς 8^{ον}. (Λ. Ε. τοῦ 1819 ἔτους, σελ. 408—554 καὶ 571—581.

ΛΑ. — ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΟΗΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΚΕΠΤΙΚΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΟΦΙΣΤΩΝ, ΝΟΜΩΙ ΚΑΛΩΝ, ΝΟΜΩΙ ΚΑΚΩΝ. Ἐξεδόθη ἐν Λειψίᾳ, 1819, μετὰ μικρῶν σημειώσεων, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Στέφανος Παρταζῆς*.

ΛΒ. — ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ ΩΔΗ ΕΙΣ ΕΡΡΙΚΟΝ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΝ ΔΑΓΕΣΣΕΑ, ἐκδοθεῖσα ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ 1702 ἔτος. ἥ, νῦν δεύτερον ἐκδιδομένη, συνεκδίδεται καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ Θωμᾶ συνταχθὲν ἐγκώμιον εἰς τὸν αὐτὸν Δαγεσσέα. Ἐν

Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. M. Έβεράρτου, 1819. (ΚΔ). — Αὐτοβιογραφ. σελ. 9, σημ. 1.

ΑΓ. — ΟΜΗΡΟΥ ΙΔΙΑΙΟΣ ΡΑΨΩΔΙΑΙ Α, Β, Γ, Δ, μετ' ἐξηγήσεων παλκιῶν καὶ νέων. Έκδοσις Βολισσίχ. Έν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. M. Έβεράρτου, 1811 — 1820. Τεύχη 4, ὧν τὸ Α ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1811· τὸ Β, ἐν ἔτει 1817· τὸ Γ, ἐν ἔτει 1818· καὶ τὸ Δ ἐν ἔτει 1820. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 29, σημ. 1.).

ΑΔ. — ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΡΙΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ, ἐπισταλθεῖσα κατὰ τὸ 1553 ἔτος πρὸς τὸν Πάπην 'Ιούλιον τὸν Γ' μεταφρασθεῖσα ἀπὸ τὴν Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ με σημειώσεις ἐξηγηθεῖσα.

Έτυπώθη εἰκονικῶς μὲν ἐν Λονδίῳ (London, printed for W. Truthlover), τῇ ἀληθείᾳ δὲ ἐν Παρισίοις, 1820, μετὰ Προλεγομένων καὶ μακρῶν σημειώσεων, προστεθεισῶν ἐν τῷ τέλει τῆς τε ἐπικρίσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ Κήνσωρος (Le Censeur Européen, Tom. XII, pag. 49.) μεταφρασθείσης ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, καὶ τῆς περὶ τῶν ἀπιόντων εἰς 'Ιεροσόλυμα ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 29 — 30.).

ΑΕ. — ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. φιλοτίμῳ δαπάνῃ τῶν ὁμογενῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Έλλάδος. Έν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. M. Έβεράρτου, ΑΩΚΑ'.

Προσεπιγράφεται Έ λ λ η ν ι κ ῆ ς β ι β λ ι ο θ ῆ κ η ς, Τ ό μ ο ς ΙΓ'. (Αὐτοβιογραφ. σελ. 29.).

ΑΣ. — ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΘΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. δαπάνῃ τῶν ἀναξίως δυσπραγησάν-

των Χίων. Ἐν Περυσίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας I. M. Ἐδεράρτου, ΑΩΚΒ'.

Προσεπιγράφεται Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος ΙΔ'. Προσφωνεῖται δέ, τῇ νεοσυντάκτῳ Πανελληνίων Πολιτείᾳ.

ΑΖ. — ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ, ΚΑΙ ΤΥΡΤΑΙΟΥ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΕΓΓΕΙΟΝ, μετὰ τῆς Γαλλικῆς ἐκτέρου μεταφράσεως, δαπάνῃ τῶν ἀναξίως δυσπραγησάντων Χίων. Ἐν Περυσίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φερμίνου Διδότου πατρὸς καὶ υἱῶν, ΑΩΚΒ.

Προσεπιγράφεται Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος Ε'. Προσφωνεῖται δέ, τοῖς ὑπὲρ ἐλευθερίας στρατευομένοις Ἑλλησι.

ΑΗ. — ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ, τουτέστι: Περὶ τοῦ ὅτι μάλιστα τοῖς ἡγεμόσι δεῖ τὸν φιλόσοφον διακλέγεσθαι. Πρὸς ἡγεμόνα ἀπκίδευστον. Εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Πολιτικὰ περὶ γγέλματτα. Περὶ Μοναρχίας καὶ Δημοκρατίας καὶ Ὀλιγαρχίας. — ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. Ἐν Περυσίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φερμίνου Διδότου πατρὸς καὶ υἱῶν, 1824.

Προσεπιγράφεται Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος Σ'.

Τῶν Προλεγομένων τῆς ἐκδόσεως ταύτης κύριον μέρος εἶναι ὁ περὶ τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων διάλογος δύο Γραικῶν. Τοῦ διαλόγου τούτου ἐγένετο ἀνατύπωσις, μετὰ παρέλευσιν ἑνιαυτοῦ, εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος, ὑπότινος Κριτόλα Ὑδραίου, ἐκ τῆς ἐν Ὑδρᾷ ἑλληνικῆς τυπογραφίας,

1825. Καὶ τὸ τοῦ ἐκδότου καὶ τὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως ψευδώνυμον ἀποδείκνυται ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ Κοραΐ, πρὸς τὸν καθ' ὄλον τὸ διάστημα τοῦ ἐλληνικοῦ ἀγῶνος χρηματίσαντα Γραμματέα τῆς ἐν Ὑδρᾷ κοινότητος Νικόλαον Γ. Παγκαλάκην, ἐκ Παρισίων τῇ 21 Ἰουλίου 1825 ἀπευθυνθείσης, καὶ παρ' ἐμοὶ σωζομένης ἐν πρωτοτύπῳ (ΚΕ).

ΛΘ. — ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ καὶ ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ, ἐκδιδόντος καὶ διορθοῦντος Α. Κ. ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1825.

Προσεπιγράφεται Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος 15· καὶ προσφωνεῖται τῇ νεολαίᾳ τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων.

Μ. — ΑΥΚΟΥΡΓΟΥ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΔΕΩΚΡΑΤΟΥΣ. Ἐκδόντος καὶ διορθώσαντος Α. Κ., καὶ Γαλλιστὶ μεθερμηνεύσαντος F. Th. [François Thurol]. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1826.

Προσεπιγράφεται Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος 16.

ΜΑ. — ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ, ΚΕΒΗΤΟΣ ΠΙΝΑΞ, ΚΑΘΑΝΘΟΥΣ ΓΜΝΟΣ. Ἐκδιδόντος καὶ διορθώσαντος Α. Κ., καὶ Γαλλιστὶ μεθερμηνεύσαντος τὰ δύο πρῶτα τοῦ Fr. Th. [François Thurol], καὶ τὸ τρίτον ἑτέρου. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Ι. Μ. Ἐβεράρτου, 1826.

Προσεπιγράφεται Παράργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος 7.

ΜΒ. — ΑΡΡΙΑΝΟΥ ΤΩΝ ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΔΙΑΤΡΙΒΩΝ βιβλίον τέσσαρξ· ἐκδόντος καὶ διορθώσαντος Α. Κ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Κ. Ἐβεράρτου, 1827.

Τόμοι 2, προσεπιγραφόμενοι ὁ μὲν Α', Παρέργων Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, Τόμος 8· ὁ δὲ Β', Παρέργων τῆς αὐτῆς βιβλιοθήκης, Τόμος 9.

ΜΓ. — ΤΙ ΣΥΜΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΥΘΕΡΩΜΕΝΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΠΡΑΞΗ· ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ, ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΔΟΥΛΩΘΗ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΣ ΤΟΥΡΚΙΖΟΝΤΑΣ. Διάλογοι δύο Γρξικῶν, ἐκδιδόμενοι ἀπὸ τὸν Γεώργιον Πανταζίδην, εἰς δύο χωριστὰ φυλλάδια, ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Κ. Ἐβεράρτου, τὸ μὲν ἐν ἔτει 1830 (ἐκ σελίδων 48)· τὸ δέ, ἐν ἔτει 1831 (ἐκ σελίδων 91.).

Καὶ τῶν δύο τούτων Διαλόγων ὑπόθεσις εἶναι τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Α. Καποδίστρια. (ΚΤ)

ΜΔ. — ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ ΙΕΡΑΤΙΚΟΣ· περιέχων τὰς δύο πρὸς Τιμόθεον καὶ τὴν πρὸς Τίτον, ἐπιστολάς τοῦ Ἀποστόλου Πύλου μὲ δύο κοινὰς μεταρράσεις, καὶ ἐξηγήσεις διεξοδικάς. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Κ. Ἐβεράρτου, 1831.

ΜΕ. — ΑΤΑΚΤΑ, ἡγουν πικτοδοκῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν νέαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν αὐτοσχεδίων σημειώσεων, καὶ τινων ἄλλων ὑπομνημάτων, Αὐτοσχεδίου Συνχωγῆ. Ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίης Κ. Ἐβεράρτου, Τόμ. 5, ὦν,

Ὁ μὲν Α', περιέχει Δύο ποιήματα Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, μὲ μακρὰς σημειώσεις καὶ πέντε πίνακας (1828).

Ὁ δὲ Β', περιέχει· Γλωσσογραφικῆς ὕλης δοκίμιον, Ἀλφάβητον πρῶτον (1829).

Ὁ Γ', περιέχει Χιακῆς ἀρχαιολογίας ὕλην, Δοκίμιον νέας μεταφράσεως τῆς Νέας Διαδιαθήκης, κτλ. (1830).

Ὁ Δ', εἰς δύο τεύχη διηρημένος, περιέχει Ἀλφάβητον Δεύτερον. Α-Π καὶ Π-Ω. (1832). καὶ

Ὁ Ε', εἰς δύο καὶ οὗτος τεύχη διηρημένος, περιέχει Ἀλφάβητον Τρίτον. Ἐξεδόθη δέ, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοραῆ, ὑπὸ τοῦ Φ. Φουρναράκη συντάξαντος καὶ συνεκδόντος πίνακας τῶν τε Γραικικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ τῶν Λατινικῶν λέξεων τῶν εἰς τοὺς πέντε τόμους περιεχομένων (1835).

Ἐκ τῶν ἕως ὧδε κατὰ χρονολογικὴν τάξιν ἀπαριθμηθέντων ἔργων αὐτοῦ,

17 μὲν τόμοι ἀποτελοῦσι τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προδρόμου (βλ. §§ ΙΘ, ΚΑ, ΚΒ, ΚΖ, ΛΕ, ΛϚ, ΛΘ καὶ Μ. σελ. λεί, λζ', λθ', μβ', καὶ μδ').

9 δέ, » ἀποτελοῦσι τὰ Πάρεργα Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, (βλ. §§ ΚΓ, ΚΔ, ΚϚ, ΚΘ, ΛΖ, ΛΗ, ΜΑ καὶ ΜΒ. σελ. λη'-μ', καὶ μγ'-μδ'), καὶ

40 » ἀποτελοῦσιν αἰδιάφοροι συγγραφαί, μεταφράσεις κτλ. (βλ. §§ Α-ΙΗ, Κ, ΚΕ, ΚΗ, Λ, ΛΑ-ΛΔ καὶ ΜΓ-ΜΕ. σελ. κβ'-κη', λ'-λε', λη'-μβ' καὶ με').

66 Τόμοι ἐν ὅλῳ.

Παρεκτός δὲ τούτων, ὁ Κοραῆς συνέγραψε καὶ διάφορους πραγματείας, ἐξ ὧν εἰσὶ καὶ αἱ ἐξῆς·

1) Δειγμα (Specimen) τῶν εἰς τὸ κείμενον τοῦ Ἱπποκράτους διορθώσεων, ὅπερ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως συνταχθέν, ὁ φίλος του κύριος Thom. Burgess, διάσημος ἐλληνιστὴς καὶ κριτικὸς Ἀγγλος, κατεχώρισεν εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ τότε ἐκδιδόμενον περιοδικὸν Museum Oxoniense (I. P. 6', σελ. 105. = N. S. σελ. 99, 309—310.).

2) Κριτικαὶ ἐπιστάσεις εἰς τὴν ἀπὸ τὸν Σνειδέρον ἐκδοσιν τοῦ Θεοφράστου, κατὰ τὸ 1818 γενομένην ἐν Λειψία (Λ. Ε. τοῦ 1819, σελ. 35.). Ἐδημοσιεύθησαν αὗται ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον I. K. (Λ. Ε. τοῦ 1819, σελ. 229—243, καὶ 310—350. = I. P. α', σελ. 76.).

3) Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐκδότας τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ, περὶ τοῦ: Πόθεν τὸ νομα τῆς πόλεως τῶν Κυδωνιῶν, ὑπὸ τὸ αὐτὸ ψευδώνυμον I. K. (Λ. Ε. τοῦ 1819, σελ. 566—568.).

4) Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἐκδότας τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ, ὑπὸ τὸ αὐτὸ ψευδώνυμον I. K., ἐν ᾗ ἐκτίθενται βραχεῖαί τινες σημειώσεις καὶ προσθήκαι εἰς τὸ Α μέρος τῆς I' ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Σνειδέρου (Λ. Ε. τοῦ 1819, σελ. 657—672.). Τὰς σημειώσεις ταύτας πλατύνας μετέπειτα, ἐπεξέτεινε καὶ ἐπὶ τοῦ Β μέρους τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως (Λ. Ε. τοῦ 1821, σελ. 2—14 καὶ 45—58).

Τοῦ συνόλου δ' ἀμφοτέρων ἐλπίζεται προσεχῶς, Θεοῦ συναιρομένου, ἡ δημοσίευσίς (ΚΖ).

5) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ (Κωνσταντῖνον Κοκκινάκην), ὑπὸ τὸ αὐτὸ ψευδώνυμον I. K., περὶ τῆς Γερμανικῆς μεταφράσεως τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἱπποκράτους (Λ. Ε. τοῦ 1820, σελ. 309—320· περὶ ὧν ἴδε αὐτόθι καὶ σελ. 134—144 καὶ 168—178.

6) Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτὸν K. Κοκκινάκην, ὑπὸ τὸ αὐτὸ ψευδώνυμον I. K., περὶ τῆς προκηρυχθείσης ἐκδόσεως τῶν Χρυσοστομικῶν ἐν Ἰασίῳ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει. (Λ. Ε. τοῦ 1820, σελ. 320 πρὸς τὸ τέλος, καὶ 644—654. Ἐπιθι καὶ τὰ προκηρυχθέντα, Αὐτόθ. σελ. 79—87, 121—124 καὶ 240.).

Ὡδε λήγει ἡ ἀπαρίθμησις τῶν διανοητικῶν τοῦ ἀοιδίμου Κοραῆ ἔργων, τῶν διὰ τοῦ θείου δώρου τῆς τυπογραφίας κοινὸν τοῦ Γένους κτῆμα γενομένων ὅσα, καθὰ ἀνωτέρω ἐβρήθη, ἔφθασαν νὰ δημοσιευθῶσιν ἅχρι τῆς τελευτῆς του εἴτε ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι εἴτε ἀνωνύμως.

Σφοδρὸν μῖσος πρὸς τοὺς Τούρκους καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς ὑπηκόους τυραννικὴν διοίκησιν αὐτῶν εἶχεν ἐνδομύχως ὁ Κοραῆς ἐκ νεότητος, ὅπερ, τοῦ χρόνου προϊόντος, μετετράπη εἰς μανιώδη πρὸς αὐτοὺς ἀποστροφὴν, ἀφοῦ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν εὐνομούμενῃ πολιτείᾳ διατριβῆς του ἐγεύθη τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσονομίας (Αὐτοβιογραφ. σελ. 10,

18—19.). Ἡ ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Πατρίδος ἐπλήρου τὸ πνεῦμά του· μὴ δυνάμενος ὁμως νὰ συντελέσῃ ὑλικῶς εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ, ἀπεφάσισε συγγράφων καὶ ἐπιστολογραφῶν ν' ἀναζωπυρήσῃ τὸ κατὰ προηγουμένους καιροὺς ἐξεγερθὲν καὶ οἰκτρῶς προδοθὲν αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας, ἡρεμοῦν δὲ τότε ἔνεκα τῶν παρελθουσῶν καταστροφῶν· ἐφ' ᾧ καὶ οὐκ ἐπαύετο νοουθετῶν καὶ παρορμῶν τοὺς ὁμογενεῖς πρὸς τὴν παιδείαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ὑπόδειγμα μιμήσεως προβαλλόμενος αὐτοῖς τὰ ἐνδοξα ἔργα τῶν ἀρχαίων προγόνων. Οὐκ ἄγνων δέ, ὅτι παρ' Εὐρωπαίοις ὑπῆρχον τότε προλήψεις περὶ Ἑλλάδος (N. Σ. σελ. 88—91.), ἐπεμελήθη συγχρόνως νὰ τὰς διασκεδάσῃ, καταδεικνύων, ὅτι οἱ Ἕλληνες, ἡθικῶς τε καὶ ὑλικῶς προοδεύσαντες, ἀπετέλουν ζωτικὸν στοιχεῖον ἀκμαζούσης ἐθνικότητος. Ἰκαναὶ περὶ τοῦ προκειμένου ἀποδείξεις εἰσὶν· αἱ πρὸς τὸν φίλον του Δημήτριον Λότον, πρωτοφάλτην ἐν Σμύρνῃ, διασωθεῖσαι 25 ἐπιστολαὶ (1782—1797)—τὰς ὁποίας, εἰς τὸ Γαλλικὸν μεταφράσας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ὁ φιλέλλην καὶ ἄκρος θαυμαστῆς τῆς σοφίας καὶ τῶν ἀρετῶν τοῦ Κοραΐ, Marquis de Queux de Saint Hilaire—ἐν αἷς, πιστὸν οὖσαις ἡμερολόγιον τῶν, ὧν ὑπῆρξεν αὐτόπτης, γεγονότων τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789, ἱστορεῖ ταῦτα ἀφελῶς, εὐλογῶν τὰ μεγαλουργήματα, καὶ καταρώμενος τὰς παραφορὰς τῆς ἐλευθερίας, κόρης σεμνῆς κατ' ἀρχάς, ἐκβαλχυθείσης δ' ὕστερον εἰς μαινάδα μεθυσκομένην καὶ αἰ-

ματόφυρτον·— ἡ πρὸς τοὺς εὗρισκόμενους ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν Γραικοὺς Ἀδελφική διδασκαλία (1798)· — τὸ Σάλπισμα Πολεμιστήριον, φυλλάδιον πλήρες ἐνθουσιασμοῦ καὶ θερμῶν εἰς ἐπανάστασιν προτροπῶν, ἐκδοθὲν πρὸ τῆς ἐξ Αἰγύπτου ἀποχωρήσεως τῆς ἐκστρατείας τῶν Γάλλων (1801)· — τὸ Γαλλιστὶ συγγραφὲν καὶ ἐν συνεδριάσει τῆς ἐν Παρισίοις Ἑταιρείας τῶν Ἀνθρωποτηρητῶν (des observateurs de l'homme) ἀναγνωσθὲν Ὑπόμνημα περὶ τῆς παρούσης καταστάσεως τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος (1803)· — ὁ διάλογος δύο Γραικῶν κατοίκων τῆς Βενετίας περὶ τοῦ « Τί πρέπει νὰ κάμωσιν οἱ Γραικοί, ὅταν ἤκουσαν τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολέοντος (1805) »· — τὰ εἰς τὰς μέχρι τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως γενομένης διαφόρους ἐκδόσεις τοῦ Προλεγόμενα· — καὶ ἔσαι ἐκ τῶν πολυπληθῶν ἐπιστολῶν τοῦ πρὸς διαφόρους ἡμεδαπούς τε καὶ ἀλλοδαπούς διεσώθησαν οὐκ ὀλίγαι καὶ ποικίλαι, ὧν αἱ μὲν ὑπάρχουσι δεδημοσιευμέναι, ὑπολείπονται δὲ καὶ ἄλλαι (δημοσιευθησόμεναι, Θεοῦ συναιρομένου, κατόπιν.), ἐν αἷς διαλάμπει ἡ φιλοπατρία του, καὶ δι' ὧν ἀτημελήτως καὶ εὐτραπέλως πολλάκις ἐξεδήλου τὰς φιλολογικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς γνώμας του, ἥ διωχέτευσεν εἰς φιλικὰς καρδίας ὅλην τὴν ἑαυτοῦ ἀνυπόκριτον καὶ καθαρὰν. Ἐν καὶ μόνον ὑπῆρχε τὸ κύριον αὐτοῦ μέλημα καὶ ἡ ἐπιθυμία, ἡ τοῦ

Ἔθνους ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, ἤτοι ἡ τῆς Πατρίδος ἀνάστασις καὶ ἡ εἰς δόξαν καὶ εὐημερίαν πρόοδος αὐτῆς. Πολλαχοῦ τῶν ἐπιστολῶν του ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ φόβος του μήπως πολιτισθῶσιν εἰ Τοῦρκοι πρὶν ἢ ἀναθάλη ὁ ἐξευγενισμὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν τὸν ἄφινε νὰ κοιμηθῇ ἡσυχον· καὶ ὅτι ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν δύο ἐθνῶν, Γραικῶν καὶ Ὀθωμανῶν, καὶ ἡ ὑπόνοια τῆς ὑπερτερήσεως τῶν δευτέρων ἀνηλεῶς τὸν ἐβασάνιζεν.

Ἡ ἐκρηγξίς τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἡγείρεν εἰς τὴν καρδίαν του αἰσθήματα θορυβῶδη. Τὸ ἐπιχειρημα ἦτο ἀληθῶς τοσοῦτω μέγα καὶ ἄνισον, ὥστε ὁ Κοραῆς ἐξεπλάγη καὶ τὴν συνειδήσιν διεταράσσετο, φοβούμενος μήπως διὰ τῶν συγγραφῶν καὶ τῶν διδασκῶν του τὸ Ἔθνος ὠθήθῃ εἰς τοῦτο προώρως. Ὑπελόγιζε τὸ μέγα τοῦτο ἐγχείρημα, οὐχὶ κατὰ τὸ 1820 ἔτος, ἀλλὰ μετὰ 30 ἢ 40 ἔτη, ἤτοι περὶ τὰ μέσα τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος. Ἦγε τότε τὸ 73ον τῆς ἡλικίας του ἔτος. Οὐδέποτε κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς σωματικὰς του ἀσθενείας, καὶ διότι ἐνόμιζεν ὅτι γίνεται χρησιμώτερος μακρόθεν, ἡγωνίζετο ὑπὲρ αὐτῆς, ἀνενδότως παλαίων κατὰ τοῦ θανάτου, τεταμέναις πρὸς τὴν Πατρίδα ἔχων ὅλας τὰς δυνάμεις του, γράφων, προτρέπων, ἐλέγχων, καὶ με φωνὴν ἀκουομένην μεταξὺ τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων καὶ τῶν οἰμωγῶν ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων ἐπιφωνῶν, **Θαρσεῖτε, Θαρσεῖτε!** Τούτου ἀπόδειξις εἶναι τὰ τε εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ ἐφεξῆς ἐκδόσεις του

Προλεγόμενα, καὶ αἱ κατ'αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα πρὸς διαφόρους ἀπευθυνθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἐπιστολαί. Πλὴν τούτων ὅμως, καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς εὐδώσεως τῆς ἐπαναστάσεως συνέργειά του παρὰ τοῖς ἀπανταχοῦ φιλέλλησι, καὶ ιδίως παρὰ τῷ ἐν Παρισίοις φιλέλλη-νικῷ Κομητάτῳ, ἀπέβη, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν, καρποφόρος, καθὰ τοῦτο γενήσεται δῆλον ἐκ τῶν ἐν καιρῷ δημοσιευθησομένων ἐγγράφων.

Τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐκ Μοντπελλιέρου ἀναχώρησίν του διήνυσεν ἐν Παρισίοις, Σωκρατικῶς βιώσας. Ἦγγιζεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 85^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας, βεβαρυμένον μὲν τὸ σῶμα ἐκ τοῦ γήρως καὶ τῶν συνεπομένων τῷ γήρᾳ ἀσθeneiῶν, ἀκμαίας δὲ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις ἔχων, ὅτε, κατὰ τὴν 6/18 Μαρτίου 1833, τῇ 2 μ. μ. ὥρᾳ ἣτις ἦτο ἡ συνήθης διὰ τὸ γεῦμά του, κύψας τυχαίως ἀπὸ τῆς ἐν ἡ ἐκάθητο ἔδρας, καὶ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ σώματος ἀπολέσας, κατέπεσε πλαγίως. Τῆς πτώσεως ταύτης τ' ἀποτελέσματα ἀπέβησαν ὀλέθρια· διότι, μεθ' ἡμέρας δεκαεννέα ἀπὸ τῆς τοῦ ἀπροσδοκήτου συμβάντος, ἦτοι τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου), ἡμίσειαν σχεδὸν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, ἐκοιμήθη τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον τοῦ δικαίου, ἡρέμα καὶ ἀταράχως εἰς χεῖρας Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν παραθέμενος.

Προγνοῦς, ὡς ἱατρός, εὐθὺς μετὰ τὴν πτῶσιν τὰς ἐξ αὐτῆς δεινὰς συνεπείας, ἐκάλεσε τέσσαρας ἐκ τῶν τότε σπουδαζόντων ἐν Παρισίοις Χίων, τοὺς Φίλιππον Φουρναράκην, Κωνσταντῖνον Ι. Πιτζιπιόν, Στέ-

φανον Γαλάτην, καὶ Κωνσταντῖνον Θ. Ῥάλλην, οἵτινες ἦσαν οἱ οἰκειότεροι αὐτῷ, καὶ τοῖς ἀνέθηκε τὴν φροντίδα νὰ περισυνάξωσι τὰ χειρόγραφα του καὶ συντάξωσι τακτικὴν ἀπογραφὴν αὐτῶν διὰ νὰ τὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς κληρονόμους του. Οὗτοι δὲ οὐ μόνον τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν ἐξετέλεσαν πιστῶς, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας του ἐνοσήμευσαν αὐτὸν μετ' ἀπαραιμίλλου στοργῆς, ὡς υἱοὶ τὸν πατέρα, ἐναλλάξ παρ' αὐτῷ μένοντες ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἕκαστος. Ἐν γνώσει δὲ ὄντες, ὅτι ἐκ τοῦ 1825 ἔτους εἶχε διατεθειμένα τὰ καθ' ἑαυτὸν δι' ἰδιογράφου διαθήκης, δι' ἧς καθίστα διαθετοὺς κληρονόμους ὅλων του τῶν ὑπαρχόντων τοὺς Ἰάκωβον Ῥώταν, Ἀλέξανδρον Κοντόσταυλον, καὶ Ζανὴν Βλαστόν, ἔσπευσαν δι' ἐκθέσεως μακρᾶς ν' ἀναγγείλωσιν εἰς τοὺς δύο πρώτους (τοῦ τρίτου προαποβεβιωκότος ἤδη) τὸ ἀπαίσιον συμβάν, ὅπως οὗτοι μεριμνήσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ διαθέτου (ΚΗ).

Κλινοπετῆς ἐπὶ δεκαεννέα ἡμέρας, ὑπέφερεν, ὡς φιλόσοφος καὶ ὡς χριστιανός, ἐν πλήρει ἀταραξίᾳ καὶ ἡρεμίᾳ ψυχῆς τὰς ἀπὸ τῆς πτώσεως ὁδύνας. Παραμυθίαν εὕρισκεν εἰς τὴν συνεχῇ ἀπαγγελίαν τοῦ 136 ψαλμοῦ, ἐν ᾧ ἐκδηλοῦται ἢ τε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη παντὸς εὐσεβοῦς καὶ ἡ ἐγκάρδιος εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀναξιοπαθούσης Πατρίδος. Παρέδωκε δὲ εἰς τὸν Πλάστην τὸ πνεῦμα, ὡς ἔφθην εἰπών, τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1833, ΠΑΤΡΙΣ τελευταίαν λέξιν εἰπών, καὶ ἅμα εἰς τὴν παρὰ

Προλεγόμενα, καὶ αἱ κατ'αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα πρὸς διαφόρους ἀπευθυνθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἐπιστολαί. Πλὴν τούτων ὅμως, καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς εὐοδώσεως τῆς ἐπαναστάσεως συνέργειά του παρὰ τοῖς ἀπανταχοῦ φιλέλλησι, καὶ ιδίως παρὰ τῷ ἐν Παρισίοις φιλέλλη- νικῷ Κομητάτῳ, ἀπέβη, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν, καρ- ποφόρος, καθὰ τοῦτο γενήσεται δῆλον ἐκ τῶν ἐν καιρῷ δημοσιευθησομένων ἐγγράφων.

Τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη μετὰ τὴν ἐκ Μοντ- πελλιέρου ἀναχώρησίν του διήνυσεν ἐν Παρισίοις, Σω- κρατικῶς βιώσας. Ἦγγιζεν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 85^{ου} ἔτους τῆς ἡλικίας, βεβαρυμένον μὲν τὸ σῶμα ἐκ τοῦ γήρως καὶ τῶν συνεπομένων τῷ γήρᾳ ἀσθeneiῶν, ἀκμαίας δὲ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις ἔχων, ὅτε, κατὰ τὴν 6/18 Μαρτίου 1833, τῇ 2 μ. μ. ὥρᾳ ἣτις ἦτο ἡ συνήθης διὰ τὸ γεῦμά του, κύψας τυχαίως ἀπὸ τῆς ἐν ἧ ἐκάθητο ἔδρας, καὶ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ σώματος ἀπολέσας, κατέπεσε πλαγίως. Τῆς πτώσεως ταύτης τ' ἀποτελέσματα ἀπέβησαν ὀλέθρια· διότι, μεθ' ἡμέρας δεκαεννέα ἀπὸ τῆς τοῦ ἀπροσδοκήτου συμβάντος, ἦτοι τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου), ἡμίσειαν σχεδὸν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν, ἐκοιμήθη τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον τοῦ δικαίου, ἡρέμα καὶ ἀταράχως εἰς χεῖρας Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν παραθέμενος.

Προγνοῦς, ὡς ἱατρός, εὐθὺς μετὰ τὴν πτῶσιν τὰς ἐξ αὐτῆς δεινὰς συνεπείας, ἐκάλεσε τέσσαρας ἐκ τῶν τότε σπουδαζόντων ἐν Παρισίοις Χίων, τοὺς Φίλιπ- πον Φουρναράκην, Κωνσταντῖνον Ι. Πιτζιπιόν, Στέ-

φανον Γαλάτην, καὶ Κωνσταντῖνον Θ. Ῥάλλην, οἵτινες ἦσαν οἱ οἰκειότεροι αὐτῷ, καὶ τοῖς ἀνέθηκε τὴν φροντίδα νὰ περισυνάξωσι τὰ χειρόγραφα του καὶ συντάξωσι τακτικὴν ἀπογραφὴν αὐτῶν διὰ νὰ τὰ παραδώσωσιν εἰς τοὺς κληρονόμους του. Οὗτοι δὲ οὐ μόνον τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν ἐξετέλεσαν πιστῶς, ἀλλὰ καὶ ἐφ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας του ἐνοσχέλευσαν αὐτὸν μετ' ἀπαραμίλλου στοργῆς, ὡς υἱοὶ τὸν πατέρα, ἐναλλάξ παρ' αὐτῷ μένοντες ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς ἕκαστος. Ἐν γνώσει δὲ ὄντες, ὅτι ἐκ τοῦ 1825 ἔτους εἶχε διατεθειμένα τὰ καθ' ἑαυτὸν δι' ἰδιογράφου διαθήκης, δι' ἧς καθίστα διαθετοὺς κληρονόμους ὅλων του τῶν ὑπαρχόντων τοὺς Ἰάκωβον Ῥώταν, Ἀλέξανδρον Κοντόσταυλον, καὶ Ζανὴν Βλαστόν, ἔσπευσαν δι' ἐκθέσεως μακρᾶς ν' ἀναγγεῖλωσιν εἰς τοὺς δύο πρώτους (τοῦ τρίτου προαποβεβιωκότος ἤδη) τὸ ἀπαίσιον συμβάν, ὅπως οὗτοι μεριμνήσωσιν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν διατάξεων τοῦ διαθέτου (ΚΗ).

Κλινοπετῆς ἐπὶ δεκαεννέα ἡμέρας, ὑπέφερεν, ὡς φιλόσοφος καὶ ὡς χριστιανός, ἐν πλήρει ἀταραξίᾳ καὶ ἡρεμίᾳ ψυχῆς τὰς ἀπὸ τῆς πτώσεως ὀδύνας. Παραμυθίαν εὕρισκεν εἰς τὴν συνεχῇ ἀπαγγελίαν τοῦ 136 ψαλμοῦ, ἐν ᾧ ἐκδηλοῦται ἢ τε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὴν Πατρίδα ἀγάπη παντὸς εὐσεβοῦς καὶ ἡ ἐγκάρδιος εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως ἀναξιοπαθούσης Πατρίδος. Παρέδωκε δὲ εἰς τὸν Πλάστην τὸ πνεῦμα, ὡς ἐφθην εἰπών, τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1833, ΠΑΤΡΙΣ τελευταίαν λέξιν εἰπών, καὶ ἅμα εἰς τὴν παρὰ

τῷ κλινιδίῳ αὐτοῦ ἀπηωρημένην εἰκόνα τοῦ Δημοσθένους ἐμβλέψας (ΚΘ).

Δύο μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ ἡμέρας ἐτελέσθησαν ἀξιοπρεπῶς, τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν ἄνωθι μνημονευθέντων τεσσάρων Χίων ἐν τῷ Ῥωσσικῷ παρεκκλησίῳ τὰ τῆς κηδείας, τὴν ὁποίαν συνώδευσαν ὅλοι οἱ τότε ἐν Παρισίοις διαμένοντες ὁμογενεῖς, συμπαρακολουθήσαντων καὶ τῶν πολυπληθῶν εὐρωπαϊῶν φίλων τοῦ ἀοιδίμου, μέχρι τοῦ τάφου, ἔνθα ἐξεφωνήθησαν καὶ λόγοι ἐπιτάφιοι ὑπὸ τῶν Κωνσταντίνου Π. Πλατύ, Πέτρου Δηληγιάννη, Περικλέους Ἀργυροπούλου, Π. Λαζαρά καὶ Φραγκίσκου Πυλαρινοῦ, τότε ἔγκαίρως δημοσιευθέντες διὰ τοῦ τύπου. Ἐτάφη δὲ εἰς τὸ πολυάνδριον τοῦ Mont-Parnasse πλησίον τοῦ φίλου του Φραγκίσκου Θυρότου, ὃν ὁ θάνατος ὀκτὼ πρότερον μῆνας εἶχε προλάβει εἰς τὴν αἰωνίαν ἀνάπαυσιν (Λ).

Ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει τῶν ἄνωθι μνημονευθέντων τεσσάρων Χίων οἱ ἐπιζῶντες διαθετοὶ κληρονόμοι, ὅτε Ἰ. Ῥώτας καὶ Ἀ. Κοντόσταυλος, κάτοχοι ὄντες ἐκ τοῦ ἔτους 1825 ἰδιαιτέρας ἕκαστος ἐνσφραγίστου παρὰ τοῦ Κοραῆ ἐπιστολῆς, ἐφ' ἧς ἐπεγέγραπτο ῥητὴ παρ' αὐτοῦ ἐντολὴ τότε μόνον νὰ τὴν ἀπροσφραγίσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὰ ἐντελλόμενα, ὅπου ἐπερίεβλητο εἰς γνῶσιν των ἡ τοῦ θανάτου τοῦ ἀγγελία (ΛΑ), μετὰ δὲ τῆς ἐκ Παρισίων εἰδοποιήσεως περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λαβόντες καὶ τῆς διαθήκης ἀντίγραφον (ΛΒ), καὶ ἐκ τοῦ πρὸς ἀλλήλα συνδυασμοῦ ἀμφοτέρων τῶν ἐγγρά-

φων τούτων γνόντες, ὅτι, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν μὲ τοὺς τυπογράφους του, καὶ τὴν παράδοσιν κληροδοτήματός τινος, ὥφειλον νὰ παραδώσωσιν ἅπασαν τὴν εὐρεθεῖσαν περιουσίαν του εἰς τὸ ἐν Χίῳ Γυμνάσιον, ὡς τέλειον καὶ καθολικὸν κληρονόμον αὐτοῦ, ἔσπευσαν νὰ συνεννοηθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου. Καὶ δὴ προσχόντες κυρίως τὸν νοῦν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὅλης βιβλιοθήκης καὶ τῶν χειρογράφων, καὶ εἰς τὴν περισύναξιν τῶν διαφόρων ἐκδόσεών του — ὧν ἱκανὰ ἀντίτυπα ἔμενον ἀπώλητα — κατέστησαν ἐπιτρόπους αὐτοὺς (τοὺς Φ. Φουρναράκην δηλονότι, Κ. Ι. Πιτζιπιόν, Σ. Γαλάτην καὶ Κ. Θ. Ῥάλλην), πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπέστειλαν τρισχίλια φράγκα διὰ τὴν πρὸς τοῦτο δαπάνην. Συναπέστειλαν δὲ καὶ πρὸς τὰς Κυρίας Thurot καὶ Φουρναράκη ἑτέρα χίλια φράγκα, ἵνα διὰ τούτων ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ μακαρίτου μνημεῖον προσωρινόν, οἷον εἰ προμαντεύοντες, ὅτι εἰς ἄλλους εὐθέτους καιροὺς ἔμελλε ν' ἀνεγερθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι — τὴν ὁποίαν διακαέστερον παντὸς ἄλλου ἠγάπησε ζῶν — μνημεῖον ἀξιοπρεπές, ἐνθα νὰ κατατεθῶσι τὰ λείψανά του. Καὶ ἐπειδὴ ὁ μὲν Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος εἶχε τότε τὴν διαμονὴν διαρκῶς ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ δὲ Ἰ. Ῥώτας διέμενεν ἐν Τεργέστη, ἀνέλαβεν οὗτος μόνος τὸ χρέος τοῦ τὰ προσήκοντα ἐνεργεῖν, ὡς πλησιέστερος τοῖς εἰς Παρίσιους ἐπιτρόποις (ΛΓ), οἵτινες, ἐκτελέσαντες τὴν δοθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολήν, καὶ στοιβάσαντες ἅπαντα τὰ τῆς βιβλιοθήκης βιβλία τε καὶ χειρόγραφα εἰς 22

κιδώτια; παρέδωκαν αὐτὰ εἰς τὴν παραφυλακὴν τοῦ Φ. Φουρνάρᾳ, μέχρις οὗ οἱ διαθετοὶ κληρονόμοι διατάξωσι περὶ τοῦ πρακτέου. Ἐν τούτῳ ὁμοῦ τῷ μεταξὺ ἡγειράν τινες ἀπαιτήσεις περὶ πληρωμῆς χρεῶν βαρυνόντων τὴν βιβλιοθήκην, τὰς ὁποίας παρηκολούθησαν καὶ δικαστικαὶ πράξεις μεσεγγυήσεων. Τῶν δικῶν τούτων τὸ πέρασ παρετείνετο ἐπὶ μακρόν· τὰ δὲ βιβλία, ἐντὸς κιδωτίων ἐστοιδασμένα, διέτρεχον κίνδυνον καταδρώσεως μὲν ὑπὸ σπητῶν, σήψεως δὲ ἐξ ὑγρασίας. Τὰς ἐκ τούτου ἐπιφόβους συνεπειάς, ὀλεθρίας ἐλλόγως κρίνοντες, καὶ προθέμενοι νὰ τὰς προλάβωσι δύο φιλοπάτριδες καὶ ἐνάρετοι Χῖοι, ὁ τε ἱερεὺς Καλλίνικος Κρεατσούλης, ἐφημέριος τῆς ἐν Μασσαλίας κοινότητος τῶν Ὀρθοδόξων καὶ ὁ ἐν Παρισίοις τότε διαμένων Δημήτριος Π. Σκαρμαγκᾶς (ΛΔ), ἀπεφάσισαν νὰ συντρέξωσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς βιβλιοθήκης, πληρόντες ἐκ τῶν ἐνόντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου τὰ χρέη, δι' ὧν αὕτη ἦτο βεβαρυμένη. Διαλυτῆς δὲ τῶν ιδιωτικῶν ἀπαιτήσεων παρέστη ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, ὁ Κ. Κρεατσούλης (ΛΕ). Τὸ ἐπιδέξιον τοῦτο ἐπινόημα ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ καὶ οὕτως, ἀπαλλαγείσαν τὴν βιβλιοθήκην ἀπὸ παντὸς βάρους χρεῶν, παρέλαβεν αὐτὴν ὁ Κρεατσούλης κατὰ τὸ 1837 ἔτος, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων ἐτῶν (1850—1854) τὴν ἀπέστειλε τμηματικῶς εἰς τὴν Χίον. Μὴ ὑπάρχοντος παρεσκευασμένου τόπου καταλλήλου πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν βιβλίων, ταῦτα ἔμειναν ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐντὸς τῶν

κιδωτίων. Μόλις δ' ἐν ἔτει 1870 ἀποπερατωθείσης οἰκοδομῆς ἐπὶ τοῦτο, ἤρξατο ἡ βιβλιοθήκη νὰ λειτουργῇ τακτικῶς (ΛΓ)· καὶ τότε ἐγένετο κατὰ δὴλον ὅ,τι κατὰ 1834 ἔτος ὁ Ἰ. Ῥώτας ἔγραφεν ἐκ Τεργέστης πρὸς τὸν διδάσκαλον Ν. Βάμβαν « Αὕτη [ἡ βιβλιοθήκη] εἶναι ὁ θησαυρὸς τῶν θησαυρῶν ». Εἰς ὀλίγα τῶν βιβλίων κεῖνται σποράδην ἐν τῷ περισελίδῳ αὐτογράφοι τινες τοῦ Κοραῆ σημειώσεις· τὰ δὲ πλεῖστά εἰσι καταφορτωμένα μὲ τοιαύτας πυκνάς. Μεταξὺ τῶν βιβλίων εὐρέθη καὶ τὸ Γαλλογραικικὸν Λεξικόν, τὸ ἐποῖον νῦν πρῶτον τυποῦται ἀπαράλλακτα τῷ πρωτογράφῳ. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ὁ λόγος προβῇ εἰς τὰ περὶ τῆς τυπώσεως, προτάττω κατὰ χρέος τὰ ἑξῆς.

Ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ (σελ. ζ'-η') μνημονευθεὶς, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Κοραῆ μαρτυρηθεὶς ὡς συμπολίτης μὲν καὶ φίλος, νέος δὲ χρηστός, κ. Εὐστράτιος Ῥάλλης, ὁ ὁποῖος, ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ ἐκ Λονδίνου εἰς Παρισίους ἐνδημήσας, ἐνυξε τὸν Κοραῆν νὰ συντάξῃ τὴν κατὰ τὸ 1829 συνοπτικώτατα ἐσχεδίασεν αὐτοβιογραφίαν, αὐτὸς οὗτος, ὁ τότε μὲν νεανίας τὰ νῦν δὲ ἐν εὐεξίᾳ προβεβηκώς, περίδλεπτος καὶ σεβάσμιος ἀνὴρ μεταξὺ τῶν ἐν Λονδίῳ ὁμογενῶν, ἀπὸ ἡμίσεος ἥδη, καὶ πλέον, αἰῶνος περιστέλλων ἐν τῇ καρδίᾳ δὲ εἶχε πόθον, ἵνα ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Τροιζίνι Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως διὰ γραφῆς ἐκδηλωθεῖσα πρὸς τὸν ἀοίδιμον Κοραῆν τιμὴ καὶ εὐγνωμοσύνη ἐκδηλωθῇ καὶ δι' ὅρων σημάτων εἰς ἀίδιον μνήμην ἐν γενεαῖς γενεῶν, αὐτὸς οὗτος, λέγω, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ δώσῃ πρῶτος νύξιν

εἰς τοῦτο. Καὶ δὴ μεταδούς τὴν ιδέαν του ταύτην κατὰ τὸ 1872 εἰς τὸν ἐν Μασσαλία ἀνεψιόν του κ. Λεωνίδαν Π. Ἀργέντην, ὑπέδειξε συγχρόνως, ὅτι ἡ πρωτοβουλία ἤρμοζε νὰ προέλθῃ οὐχὶ ἐκ μέρους, ἀπὸ μόνων δηλονότι τῶν Χίων, ἀλλὰ παρὰ πάντων τῶν ὁμογενῶν, καὶ ἰδίως παρὰ τῶν κατοικούντων ἐν τῇ Γαλλίᾳ, τῆς ὁποίας ἡ πρωτεύουσα πόλις (οἱ Παρίσιοι) ὑπῆρξεν εἰς αὐτὸν ζῶντα ἡ πεφιλημένη Ἰσατὴ φυσάσῃ αὐτὸν Ἑλλάδι, καὶ ἐν ἣ ἔκειντο τὰ λείψανα αὐτοῦ. Ὁ κ. Λεωνίδας Π. Ἀργέντης, ἐνστερνισάμενος τὴν πρότασιν τοῦ θείου του, συνδιεσχέφατο κατὰ πρῶτον μετὰ τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ φιλοπάτριδος κ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου καί τινων ἄλλων ἐκεῖ παροικούντων, καὶ ἐπὶ φιλοπατρίᾳ ἐγνωσμένων ὁμογενῶν, οἵτινες, προθύμως τὰ προταθέντα ἀποδεξάμενοι, συνεκάλεσαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάντας τοὺς ἐν Μασσαλίᾳ Ἑλληνας. Συνῆλθον οὗτοι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ἑλληνικοῦ συλλόγου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ φιλογενοῦς κ. Σταύρου Μεταξᾶ, καὶ ὁμοψήφως μετ' ἐπευφημιῶν ἀπεφάσισαν· «Τὴν ἀνίδρυσιν μεγαλοπρεποῦς μὲν ἐν Ἀθήναις μνημείου, ἐν ᾧ νὰ κατατεθῶσι τὰ λείψανα τοῦ
 » Κοραῆ ἐκ Παρισίων μετακομιζόμενα, ἀξιοπρεποῦς
 » δὲ κενотаφίου ἐν Παρίσις ἐν τῷ πολυανδρίῳ
 » Mont-Parnasse ἐνθα εἶχε ταφῇ.—Τὴν ἀνέγερσιν
 » ἀνδριάντος Κοραῆ.—Τὴν ἀνατύπωσιν τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκδοσιν τῶν εὐρεθησομένων
 » αὐτογράφων, ἵνα διανεμηθῶσι δωρεὰν εἰς τὰ ἐν τε
 » τῇ νῦν βασιλευομένη καὶ ἐν τῇ μέλλω ἐλευθέρᾳ Ἑλ-

» λάδι καθιδρυμένα σχολεῖα ». Ὁμοφώνως ἐπ' ἴσης προέβησαν εἰς ἐκλογὴν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγχειμένης ἐκ τῶν κκ. Στεφάνου Ζαφειροπούλου, Λεωνίδου Π. Ἀργέντη, Ἀμβροσίου Θ. Ῥάλλη, Μιχαὴλ Μελά, καὶ Ἰωάννου Βελισσαρίου, πρόεδρον μὲν τὸν κ. Στέφανον Ζαφειρόπουλον, γραμματέα δὲ τὸν κ. Ι. Βελισσαρίου καταστήσαντες, καὶ ἀναθέντες εἰς αὐτὴν Π ΕΧ ΜΑΣΣΑΛΙΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΟΡΑΗ προσνομασθεῖσαν, τὴν τῶν ἀποφασισθέντων ἐκτέλεσιν, τὴν χρηματικῶν συνεισφορῶν συλλογὴν, καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐργασίαν εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀφορῶσαν.

Ἡ ἐπιτροπή, ἃμα τῇ καθιδρύσει αὐτῆς, ἐξέδοτο κατὰ πρῶτον τῇ 26 Ἰουνίου 1872 πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς ἐγκύκλιον γράμμα (ΛΖ) δι' οὗ, γνωστοποιούσα τὸν τῆς συστάσεώς της σκοπὸν, παρεκάλει πάντας εἰς τὴν τοῦ ἔργου συναντίληψιν· εἶτα δὲ καὶ συγχρόνως ὑποκατέστησεν ἐν διαφόροις πόλεσιν ἐπιτροπὰς (ΛΗ), τὰς ἐποίας διὰ μεταγενεστέρου ἐγκυκλίου γράμματος (31 Ἰανουαρίου 1874) παρεκάλεσεν ἵνα πρὸς τῇ συλλογῇ χρημάτων, καθὰ προαιρεῖται ἕκαστος, ἐπιμεληθῶσι τῆς ἐξερευνήσεως, εἴπου παρὰ τινι τῶν εἰς αὐτὰς γνωρίμων ὁμογενῶν σῶζονται τυχόν πρωτότυποι ἐπιστολαὶ Κοραῆ, καὶ διαπέμψωσι πρὸς αὐτὴν πιστὰ τούτων ἀντίγραφα, ὅπως δημοσιευθῶσιν ἐν καιρῷ μετ' ἄλλων εἰσέτι ἀνεκδότων. Ἀφοῦ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν κατὰ τόπους ἐπιτροπῶν συνελέγησάν τινα χρήματα (ΛΘ), προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δύο πρώτων ὁρῶν τοῦ προγράμματός της, ἥτοι τὴν

πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀνέ-
γερσιν ἀνδριάντος, καὶ τὴν ἐν τῷ Α' νεκροταφείῳ
Ἀθηνῶν ἀνδρυσιν μνημείου πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν εἰς
τὴν Ἑλλάδα μετακομισθέντων λειψάνων τοῦ Κοραῆ
(M). Ἀμφότερα δὲ ταῦτα ἐξετελέσθησαν διὰ τῶν
πυκνῶν φροντίδων καὶ καμάτων τῶν μελῶν τῆς ἐν
Ἀθῆναις ὑποκαταστάσεως ἐπιτροπῆς (MA). Διὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν ὁμῶς τοῦ τρίτου ὅρου τοῦ προγράμματός της,
ἥτοι α') τῆς ἀνατυπώσεως ὅλων τῶν πρὸ πολλοῦ χρό-
νου δεδημοσιευμένων, καὶ β') τῆς τυπώσεως τῶν πε-
ρισωθέντων αὐτογράφων τοῦ Κοραῆ, ἐπάναγκες κρί-
νασα νὰ προερευνήσῃ καὶ γνωρίσῃ τὸ εἶδος καὶ τὴν
ἐκτασιν τῶν δευτέρων, ἀνέθηκέ μοι, προτάσει τῆς ἐν
Ἀθῆναις ἐπιτροπῆς (MB), τὴν ἐντολὴν ν' ἀπέλθω εἰς
Χίον καί, ἀφοῦ ἐξερευνήσω καὶ ἀντιγράψω πιστῶς ὅ,τι
περιεσώθῃ αὐτόγραφον, νὰ συνεννοηθῶ μετ' αὐτῆς ἀπ'
εὐθείας, ἵνα μετὰ γνώμην ἀνδρῶν λογίων ἐκτελεσθῇ
κατόπιν ἡ τύπωσις.

Εἰς τὴν ταχεῖαν ὁμῶς ἐκτέλεσιν τῆς δοθείσης μοι
ἐντολῆς ἐπεπρόσθει κώλυμα, τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ
παρασιωπήσω.

Ἀπὸ πεντηκονταετίας ἤδη καὶ ἐπέκεινα ὑπηρετῶν
διαρκῶς παρὰ τῇ κεντρικῇ Κυβερνήσει τῆς Ἑλλά-
δος, δὲν ἠδυνάμην νὰ καταλίπω τὴν δημοσίαν θέσιν
μου, ἵν' ἀφοσιωθῶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξέτασιν καὶ
ἀντιγραφὴν τῶν χειρογράφων. Διὸ ἀπεφασίσθη νὰ με-
ταβαίνω εἰς Χίον κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ
μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἀνατεθέντος μοι ἔργου.

Κατὰ μὲν τὴν πρώτην τῶν εἰς Χίον ἀπελειύσεων μου, ἀντέγραψα τὰς εἰς τὰς διαφόρους τοῦ Κοραῆ ἐκδόσεις αὐτογράφους διορθώσεις καὶ προσθήκας (ΜΓ), τὰς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν τοῦ Ι. Γ. Σνεϊδέρου (ἐκδόσ. Iena, 1805, 1806) σημειώσεις καὶ προσθήκας, τὰς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Λεξικὸν τοῦ Βενιαμὶν Ἐδερίκου (ἐκδόσ. Lipsiæ 1772) ὁμοίας, τὰς εἰς τὸ Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας (ἐκδόσ. 1778 à Nismes) ὁμοίας· κατὰ δὲ τὰς ἐπομένους δύο (δευτέραν καὶ τρίτην) ἀντέγραψα: τὰς εἰς τὸν Ἡρωδιανὸν — τῆς μετὰ Μάρκον Βασιλείας ἱστοριῶν, βιβλία ὀκτῶ (ex recens. F. A. Wolfii, Halis in Libraria Orphanotrophi, 1792), ἐνθα (σελ. 149) κεῖται αὐτόγραφος σπουδαιοτάτη συμπλήρωσις χάσματος, κοινοῦ εἰς τὰς, ὅσαι εἶναι μοι ἄχρι τοῦδε γνωσταί, ἐκδόσεις τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου καὶ εἰς γαλλικὴν τινα μετάφρασιν (ΜΔ). Ἀντέγραψα προσέτι τὰς αὐτογράφους διορθώσεις του εἰς τὸ κείμενον «Χαρίτωνος Ἀφροδισιέως, τῶν περὶ Χαιρέαν καὶ Καλλιβρόην ἐρωτικῶν διηγημάτων» (ἐκδόσ. I. F. D'Orville, Amstelodami 1750), ὧν ἐποίησατο μνηΐαν ἐν τοῖς Προλεγομένοις εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν (Τόμ. Α', σελ. ις'). Διακόψας δὲ πρὸς καιρὸν τὴν ἀντιγραφὴν τῶν αὐτογράφων, δι' ὧν εἰσὶ κατεστολισμένα τὰ περισέλιδα τῶν βιβλίων του, ἐπεδόθη εἰς τὴν τοῦ Γαλλογραικικοῦ Λεξικοῦ του καὶ εἰς τὴν τῶν παμπόλλων σημειώσεών του ἐν τῷ Α' τόμῳ τοῦ Λε-

ξικοῦ τοῦ Ἀλεξίου Σομαυέρα, ἐπιγραφομένου «Θη-
σαυρὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ τῆς Φράγκι-
κῆς γλώσσας», τυχαίως ἀναμνησθεὶς, ὅτι, ἀμ-
φοτέρων τούτων τὴν ἔκδοσιν εἶχεν ἐπιθυμήσῃ ἔτι ζῶν,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην εἶχεν ἐκδηλώσῃ εἰς
τὸν Ἰ. Ῥώταν δι' ἐπιστολῆς 6 Δεκεμβρίου 1828 (ΜΕ).

Ἡ ἐργασία μου ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις
ἐπιτροπὴν, διεβιδάσθη κατόπιν πρὸς εἰδικὴν ἐπιτρο-
πὴν συγκροτηθεῖσαν ἐκ λογίων (ΜΣ), οἵτινες διὰ μα-
κρᾶς ἐκθέσεως (19 Ἰανουαρίου 1873) ἐξενεγκόντες
γνώμην περὶ τοῦ τίνα τῶν διανοητικῶν τοῦ Κοραῆ
ἔργων κρίνουσιν ἀναγκαῖα πρὸς τύπωσιν, ἐπέφερον καὶ
ταῦτα· «Ἐπειδὴ δὲ μανθάνομεν, ὅτι ἐν τῇ ῥηθείσῃ βι-
»βλιοθήκῃ τοῦ μακαρίτου ἐν Χίῳ εὐρίσκεται χειρό-
»γραφον Λεξικὸν ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν νέαν
»Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, . . . πρὸ πάντων κρίνομεν ἐκ-
»δοτέον τὸ Λεξικὸν τοῦτο, τὴν μεγάλην ἀξίαν τοῦ
»οἰοῦ ἐγγυᾶται εἰς ἡμᾶς ἡ πασίγνωστος πολυμάθεια
»τοῦ ἀνδρός, καὶ ἡ βαθεῖα ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν
»γνώσις, ἣν εἶχεν ὁ μακαρίτης. Νομίζομεν δὲ μεγί-
»στην τοῦ Γένους ἡμῶν ζημίαν τὴν στέρησιν τοῦ Λε-
»ξικοῦ τούτου, τηρουμένου κατακλείστου ἐπὶ τοσοῦ-
τον χρόνον». Τὴν γνώμην ταύτην τῶν λογίων ἀποδε-
ξαμένη ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ ἐσύστησεν εἰς τὴν
ἐγκρισιν τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Κεντρικῆς ἡτις, διὰ τῆς
ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1875 ἀπαντήσεώς της, ἐνέκρινε
μετ' ἐπευφημίας τὴν τύπωσιν.

Πότε ἤρχισε νὰ συντάττῃ τὸ Λεξικὸν τοῦτο ὁ Κο-

ραῖς, εἶναι ἄγνωστον· γνωστὸν εἶναι μόνον ἐκ τῆς εἰρημένης (σελ. ξβ') ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ἰ. Ῥώταν 6 Δεκεμβρίου 1828, ὅτι ἔκτοτε τὸ εἶχεν ἑτοιμον, καὶ τοιοῦτον, οἷον δι' ἐκείνης τῆς ἐπιστολῆς του τὸ περιέγραφεν ἀκριβῶς καὶ οἷον ἀπόκειται ἐν τῇ κατὰ τὴν Χίον βιβλιοθήκῃ, χειρόγραφον δῆλα δὴ, ἀραιότατα γραμμένον εἰς σελίδας 920, καὶ χρυσοῖς γράμμασι φέρον τὴν ἐπιγραφὴν, ΓΛΗ ΛΕΞΙΚΟΥ. Αὐτὸ δὴ τοῦτο τυποῦται νῦν πρῶτον κατὰ τὸ χειρόγραφον, μόνας φέρον τὰς ἐξῆς διαφοράς· λέξεις τινάς, παρὰ τὰς ἐν τεθειμέναις ἐν καιρῷ ὅτε τὰ πρῶτα σχέδια ἀντεγράφοντο δι' ἄλλης χειρός, ἐταξινόμησα· καὶ τινὰ καταλειφθέντα κενὰ ἐν παραπομπαῖς εἰς ἐκδόσεις του ἀνεπλήρωσα· παρατηρήσας δέ, ὅτι πλεῖσται τῶν ἐν τῷ κειμένῳ λέξεων περιέχονται καὶ ἐν τοῖς Ἀτάκτοις, σκόπιμον ἐνόμισα, δι' εὐκολίαν ἀκριβολόγων ἐρευνητῶν, νὰ παρενθέσω ἐντὸς διγράμμου || σημειώσιν τοῦ τόμου καὶ τῆς σελίδος τῶν Ἀτάκτων, ἐνθα εὐρίσκονται αἱ αὐταὶ λέξεις καὶ ἡ ἐρμηνεία ἢ ἡ σχέσις ἐκάστης αὐτῶν. Ἐντὸς διγράμμου ἐπ' ἴσης συνέστειλα καὶ ὀλίγ' ἄλλα σημειώματα, ἐν οἷς καὶ σύντομον σημειώσιν ἐπὶ τῶν λέξεων Chanoine (σελ. 65 καὶ 389) καὶ Pilori (σελ. 264 καὶ 380) καταλειφθεῖσων ἐν τῷ κειμένῳ ἀνεξεργάστων. Ἐπειδὴ δ' ἐν αὐτῷ τῷ χειρογράφῳ τόμῳ εὕρηται παρεγγραφαὶ τινες ἰδιόγραφοι τοῦ ἐν τῇ σελίδι νς' μνημονευθέντος Κ. Κρεατσούλη, ἀναγκαῖον ἔκρινα, καταδεικνὺς ταύτας ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ κειμένου συνεσταλμένας μεταξὺ δύο ἀγκυ-

λῶν [], νὰ διασαφήσω ἐνταῦθα, ὅτι ὁ μακαρίτης ἐκεῖ-
νος ἱερεὺς, κάτοχος τῆς βιβλιοθήκης γενόμενος, διε-
νοήθη νὰ προέλθῃ εἰς τὴν τύπωσιν τῶν περισωθέντων
χειρογράφων, ἰδίαις μὲν δαπάναις, πρὸς ὄφελος δὲ τῶν
ἐν Χίῳ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων (καθὰ δι' ἐπιστο-
λῶν τοῦ 2/14 Μαΐου 1855 καὶ 25 Ὀκτωβρίου 1857
ἀνῆγγεilé μοι), τάττων ἐν τοῖς πρώτοις αὐτὸ τοῦτο
τὸ Λεξικόν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ δὲ νὰ τὸ καταστήσῃ (ὥς
ἔστιν εἰκάσαι) πληρέστερον, μετήνεγκεν εἰς αὐτὸ τινὰ
ἐκ τῶν ἐν τοῖς περισελίδοις τοῦ λεξικοῦ τῆς Γαλλικῆς
Ἀκαδημίας αὐτογράφων σημειωμάτων (MZ), δὲν
προεχώρησε δὲ εἰς τὴν τοῦ σκοποῦ του ἐκτέλεσιν, ἐπελ-
θόντος αἰφνης εἰς αὐτὸν τοῦ θανάτου.

Μετὰ τὸν χειρόγραφον τόμον, σκόπιμον ἔκρινα, εἰς
ἀπλὴν πληροφορίαν τῶν μὴ ἐπισκεφθέντων τυχὸν τὴν
βιβλιοθήκην Κοραΐ, νὰ δημοσιεύσω ἐν Παρισ-
ματι τὰς εἰς τὸ λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας
(ἐκδοσ. 1878 à Nismes) αὐτογράφους σημειώσεις,
ὡς δεῖγμα τῆς, ἣν εἶχεν, ἔξω νὰ καταφορτώνη διὰ
μελάνης ἢ δι' ἐρυθρογραφίδος ἢ μολυβδογραφίδος τὰ
περιθώρια ὅλων σχεδὸν τῶν συνιστώντων τὴν βιβλιο-
θήκην τοῦ τόμων. Μετὰ δὲ τὸ Παράρτημα προσέ-
θηκα πέντε πινάκας τῶν περιεχομένων εἰς τὸν ἀνά χει-
ρας τόμον, ἐπόμενος τῷ παραδείγματι, ὅπερ κατέλιπεν
ἡμῖν ὁ ἀοίδιμος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ γενε-
μέναις πρὸ χρόνων ἐκδόσεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Ἰανουαρίου 1881

Α. Ζ. ΜΑΜΟΥΚΑΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΛΟΓΟΝ.

Α, ΣΕΛΙΔΙ Η΄.

Ἐν τῇ αὐτοβιογραφίᾳ, ἣν πᾶν ἀφελῶς καὶ μετριοφρόνως συνέγραψε κατὰ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1829 ἔτους, ἐμνημόνευσεν ἐν παρόδῳ, καὶ διώρθωσεν ὅ,τι περὶ ἐκυτοῦ εἶχε γράφῃ ἡμαρτημένον ἐν τῇ *Biographie Nouvelle des Contemporains*, Paris, 1822, Tom. V, σελ. 52 - 55. — Σεσημειώσθω ὧδε ἐν παρόδῳ, ὅτι πληρέστερον περὶ τοῦ Κορκῆ βιογραφικὸν ἄρθρον ἐδημοσιεύθη πολλῶ μετὰ ταῦτα, ἐν τῇ *Nouvelle Biographie Générale*, Paris, 1856, Tom. XI, pag. 766-769.

Ἡ αὐτοβιογραφία ἐδημοσιεύθη μετὰ τὴν τελευταίαν του, ἐν *Παρισίοις* 1833, εἰς φυλλάδιον ἐκ σελίδων 30· μετετυπώθη δὲ καὶ ἐν *Ἀθήναις*, 1841 (I. P. 6', σελ. 1-22.).

Περὶ τοῦ Κορκῆ καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, ἔτι ζῶντος, ἔγραψαν συνοπτικῶς ὅ,τε Ἰκκωβάκης Ῥίζος Νερουλὸς ἐν τῷ *Cours de la Littérature Grecque moderne*, σελ. 103 καὶ ἐπόμε. (Genève, 1827), καὶ ἄλλοι τινες, ὧν κατωτέρω γενήσεται μνηεῖ· μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν του ἔγραψαν ἐπ' ἑσῆς ὁ Ἰάκωβος Ῥώτας ἐν τοῖς *Προλεγομένοις* τοῦ πρώτου Ἀπανθίσματος (I. P. α', σελ. ε' - ιθ')· καὶ ὁ Περικλῆς Ἀργυρόπουλος ἐν τῷ λόγῳ, ὃν κατ' ἐντολὴν τῆς ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου ἐξεφώνησε τῇ 20 Μαρτίου 1850, ἐορτῇ ἐπετείῳ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανε-

πιπτημίου· καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ν. Σάθης ἐν τῇ *Νεοελληνικῇ αὐτοῦ Φιλολογίᾳ* (Κ. Ν. Σ., σελ. 662-672)· καὶ ὁ ἱατρὸς Ἀναστάσιος Ν. Γούδας, ἐν τοῖς *Παραλλήλοις βίοις τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν* (Τόμ. Β', τῆς Α' ἐν Ἀθήναις ἐκδόσεως 1870, σελ. 81-121.) ἐκ διαφόρων πηγῶν, καὶ ἐκ τινων χειρογράφων τηρουμένων πρὸς ταῖς ἐξανεψιαῖς τοῦ διδασκάλου Νεοφύτου Βάμβη, ἀρυσάμενος. Συνοπτικῶς ἐπ' ἔτης ἔγραψε καὶ ὁ διαπρεπὴς ἑλληνιστὴς W. Brunet de Presle (Ν. Σ., σελ. VII-XVIII), προσωπικὸς μὲν τοῦ Κορχῆ φίλος, φιλελληνικώτατος δὲ καθ' ὅλον τὸν αὐτοῦ βίον, γενόμενος. Μνεῖξ δ' ἄξιοί εἰσι πρὸς τούτοις, ὅ,τε διὰ βραχέων μὲν, ὑπέρου δέ, συναρμολογηθεὶς ὑπὸ τοῦ Κου Ἀλεξάνδρου Α. Κοντοσταύλου, μέλους τῆς Ἀθήνησιν ἐπιτροπῆς Κορχῆ, καὶ κατὰ τὴν 11 Μαΐου 1875 πκνηγυρικῶς γενομένην ἀποκάλυψιν τοῦ ἀνδριάντος ἐκφωνηθεὶς λόγος, καὶ ὁ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἀπκγγεληθεὶς ὑπὸ τοῦ κκθηγητοῦ Κου Ἐμμανουὴλ Κοκκίνου, ἐκπροσωποῦντος τότε τὴν ἀκκδηματικὴν Ἀρχήν· πρὸς δὲ καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ Κου Μάρκου Ῥενιέρη, προέδρου τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, ἐκφωνηθεὶς τῇ 8 Ἀπριλίου 1877 ἐπὶ τῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἀοιδίου Κορχῆ κκαθέσει ἐν τῷ ἀξιοπρεπῶς ἐγερθέντι μνημείῳ δκπάνη τῆς ἐν Μκσσαλίᾳ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Κορχῆ.

Β, ΣΕΛΙΔΙ η'.

Σμυρναῖος, ὡς ἐκ τοῦ τόπου ἐνθα ἐγεννήθη, ἐγνωρίζετο πρὸς πάντων κατ' ἀρχάς. Αὐτὸ τοῦτο τὸ γνῶρισμα φέρουσιν αἱ κατὰ τὰ τέλη τοῦ κκρελθόντος αἰῶνος λατινιστὶ συγγραφεῖται καὶ ἐν Μοντπελλιέρῳ δημοσιευ-

θεῖται δύο θέσεις του, ἡ μὲν κατὰ τὸ 1786, ἡ δὲ κατὰ τὸ 1787 (βλ. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν §§ Γ καὶ Δ, σελ. κγ'-κδ'). Ἐκατέρω τούτων ἐδημοσιεύθη τότ' ἐγκαίρως εἰς φυλλάδιον· ἀμφοτέρω δὲ μετετυπώθησαν κατὰ τὸ 1877 ἐν *Παρισίοις*, ὡς Περὶ τῆς τῶν ἀνεκδότων ἐπιστολῶν Κοραῆ (Ν. Σ., σελ. 506-597). Καὶ πρὸς τὸν φίλον του *Ροχέτιον* ἐπιστέλλων κατὰ τὸ 1796 (Αὐτόθ. σελ. 254-255) αἰδομένη περὶ τῆς *Σμύρνης* ὠνόμαζε· καὶ τὸν Ὅμηρον, συμπατριώτην του *Σμυρναίου* (Αὐτόθ. σελ. 299). *Σμυρναῖον* τὸν ἀπεκάλουν ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν καὶ οἱ μεθ' ὧν ἐπιστολικῶς ἐκοινολόγει φίλοι του λόγιοι Εὐρωπαῖοι ὅτε *C. De Ancora*, ἐν τοῖς Προλεγομένοις εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ *Ξενοκράτους* (ἐν Νεαπόλει, 1794)· καὶ ὁ *I. O. St. Bernhard*, ἐν τῷ Προλόγῳ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς τοῦ *Θεοφάνους Νόρρου* συνόψεως τῆς Ἰατρικῆς τέχνης (pag. XVIII seqq., Gotha, et Amsterdam, 1794)· καὶ ὁ *P. Ch. Levesque*, ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ *Θουκυδίδου* (Paris, 1795, Tom. I, pag. 311· καὶ Tom. III, pag. 276)· καὶ ὁ *Johannes Schweighäuser*, ἐν τοῖς Προλεγομένοις εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν Δειπνοσοφιστῶν τοῦ *Ἀθηναίου* (Tom. I, pag. CXII. Argentorati, 1801)· καὶ ὁ *Henr. Car. Abr. Eichstädt*, ἐν τοῖς Προλεγομένοις εἰς τὴν ἔκδοσιν *Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου* (Τόμ. 2, περὶ τὸ τέλος, Halae, 1802)· καὶ ἄλλοι, ὧν τὰ ὀνόματα περὶ αὐτῶν συντομίζω χάριν.

Ἐκ τοῦ ἔτους ὁμοῦ 1805 ὅτε ἤρξατο τῆς ἐκδόσεως τῆς *Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης*, ἐν μὲν τοῖς εἰς τὸν *Πρόδρομον* προλεγομένοις (σελ. ρκβ', σημ. 1.) ἐμνημόνευσε τῶν Χίων ὡς ἀστειοτάτων *συμπατριωτῶν* του· περὶ δὲ

τὰ τέλη τοῦ 1810 ἔτους, ἀποβελών ὀριστικῶς τὸ Σμυρναῖος, ἀνέλαθε καὶ διετήρησε μέχρι τέλους τοῦ βίου τὸ Χῖος, αὐτὸ δὴ τοῦτο ἐκδηλώσας καὶ διὰ τῆς αὐτογράφου καὶ εἰς πάντας γνωστῆς ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς του· τὸν δὲ περὶ τούτου λόγον ἐξήγησεν ὁ ἴδιος ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Σμύρνη ἐμπορευομένους Χίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ, 8 Νοεμβρίου 1810, δι' ἧς τοὺς ἐξώρκιζε νὰ προλάβωσι τὴν διέλυσιν τοῦ Γουμνασίου τῆς Σμύρνης, γινόμενοι κτίτορες, προστάται καὶ διοικηταὶ τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ἐκείνου, καὶ πατέρες καὶ ἐπιμεληταὶ τῆς ἀντροφῆς τῶν ὀρφανῶν Σμυρναίων. Πάνυ μακρᾶς οὔσης τῆς ἐπιστολῆς, παρκαθέτω ὧδε ἀπόσπασμα τὸ ἐξῆς.

«Τιμιώτατοι καὶ φίλτατοι συμπατριῶται, ὅσοι παρῆγετε εἰς τὴν Σμύρνην, ξένοι Χῖοι».

«Μετὰ τοὺς ἀπὸ βέβηλους ψυχῆς μου ἀσπασμούς, παρκαλῶ Σας ὅλους κοινῶς, καὶ καθέναν χωριστὰ, νὰ ἀκούσετε τὰς ἱσως τελευταίας τυχῆς φωνὰς γέροντος συμπατριώτου, αἱ ὁποῖαι ἀποβλέπουν κοινῶς μὲν εἰς ὅλης τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιρέτως δὲ τῆς πατρίδος ἡμῶν Χίου, τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν».

«Ἐγώ, φίλοι Χῖοι, εἶμι συμπατριώτης Σας, ὅχι μόνον διὰ τὴν ἀπὸ πατέρα Χῖον γέννησιν, τὴν ἀντροφὴν καὶ τὴν μέγα μέρος τῆς ζωῆς μου μετὰ Σας ἀνστροφὴν μου, ἀλλὰ καὶ διότι ἐφύλαξα καὶ φυλάττω ἀπαράλλακτα τὸν χαρακτῆρα τῶν Χίων· διὰ τὸν ὁποῖον φυσικῶς ἢ πρὸς Σας ἀγάπη καὶ κλίσις μου εἶναι τόσον πολλή, ὥστε καὶ εἰς τὴν ξενιτείαν εὐρισκόμενος, ὁσάκις ἴδω Χῖον, νομίζω ὅτι βλέπω καὶ ἀπολαμβάνω τὸν μακαρίτην πατέρα μου».

«Καὶ αὕτη ἡ ἀγάπη ἄρχισε σχεδὸν με αὐτὴν μου τὴν

γένεσιν· ὅταν ὅμως ἐφθασα εἰς ἡλικίαν νὰ κρίνω τὰ πράγματτα ὅχι ἀπὸ τὰς φυσικὰς τῆς ψυχῆς διαθέσεις, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀξίας αὐτῶν, Σὰς ἔβλεπα εἰς τὴν ζυγαρίαν τοῦ ὁρθοῦ λόγου. Τοιαύτη πληροφορία, φίλοι συμπατριῶται, κατὰλαμβάνετε καλὰ, ὅτι ἔπρεπε νὰ γεννήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν μου καὶ μεγαλοφροσύνην. Ἀπὸ τὴν ὥρην ἀποῦ Σὰς ἐζύγισα, ἀρχισα καὶ νὰ κυχῶμαι καὶ πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ πρὸς τοὺς ξένους, ὅτι εἶμι *Χίος*· ἀστοῦν ἐκ τῶν ὁστών, καὶ σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς τῶν ἀγαπητῶν μου Χίων, καὶ νὰ δοξάζω τὸν Θεόν, πρῶτον, ὅτι μ' ἐπλασεν ἀνθρώπον· δεύτερον, ὅτι Ἑλληνα· καὶ τρίτον, ὅτι εὐδόκησε νὰ κατὰγωμαι ἀπὸ τοὺς φρονιμωτέρους τοῦ ἐλληνικοῦ γένους. . . . » (Ι. Ρ. α', 29 καὶ ἐπομ.).

Τὴν πρὸς τοὺς Χίους ἀγάπην του ἐξεδήλου, γράφων τε καὶ συγγράφων μέχρι τῆς τελευτῆς θερμοτάτην. Καὶ ὅτε ἐπληροφορήθη ὅτι τὸ ἐν Χίῳ Γυμνάσιον διωργανίσθη προσηκόντως, ἔγραψεν εἰς φίλον του (Ι. Ρ. α', σελ. 85)· «Ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον τῆς Χίου ἐλπίζω πολλὰ καὶ καλὰ, ὅχι μόνον διότι κυβερνᾶται ἀπὸ διδασκάλους σοφοὺς καὶ Σωκρατικούς, ἀλλ' ὅτι καὶ κατὰ θεῖαν πρόνοιαν ἐφυτεύθη εἰς πόλιν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐμυθῶν νὰ κατορθώωσι τὰ σπουδαῖα *παίζοντες καὶ γελῶντες*· ὑπαινιττόμενος ἴσως διὰ τῆς τελευταίας αὐτῆς φράσεως, ὅτι τὸν βίον των ἐβρύθμιζον οἱ νεώτεροι Χῖοι κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἀρχαίου συμπολίτου των Ἰωάννου, ποιητοῦ τραγικοῦ,

« Πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν ».

(Ἰωάν. Ι, 57').

Πολλὰ δὲ ὑπὲρ τῆς Χίου καὶ τῶν Χίων ἔγραψε τῇ 4

Ἰουλίου 1823 καὶ πρὸς τὸν μακαρίτην Ἀλέξανδρον Μαυροκορδάτον, γενικὸν ὄντα τότε Γραμματέα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ (I. P. α', σελ. 254-259). Καὶ ὅτε ὁ ἀντιδιδίμος Βαρβάκης ὑπολαβὼν, ὅτι δι' ἔλλειψιν χρηματικῶν μέσων ἐγένετο δικκοπή τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, προῆλθεν αὐτόκλητος νὰ τῷ προσφέρῃ ἐνδεκακισχίλια φράγκα διὰ τὴν ἐξυκολούθησιν τῆς ἐκδόσεως, ὁ Κοραῆς ἀπεποιήθη εὐφήμως τὴν προσφορὰν, εἶχε δι' ἄλλο (ὡς ἔγραφε πρὸς φίλον του), πλὴν ὅτι, δεχόμενος ὡτὴν βοήθειαν, ἐχρεώσθουν νὰ βάλω εἰς τὴν κεφαλίδαν αὐτῶν ἐκδόσεων τὸ ὄνομά του εἰς τόπον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν Χίων, τὸ ὅποσον δὲν ὑπέφερεν ἡ ψυχὴ μου εἰς κινδυνὸν μάλιστα τῆς φρικτῆς δυστυχίης των» (I. P. α', σελ. 282). Μωμηταὶ τινες τῶν συγχρόνων ἐμέμφθησαν τῷ Κοραῇ ἄκρατον χρωτισμόν. Δὲν ἀνεμέτρησαν ὅμως οὗτοι, ὅτι, εἰ καὶ ἐχιώτιζεν ὁ Κοραῆς, ἀλλ' ὅμως ἡ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ πρὸς πάντας ἀνεξιρέτως τοὺς Ἕλληνας, ἀγάπη του ὑπῆρξεν ἀσύγκριτος, ἀπραγδευγμῆτος.

Ἐκ τῶν Εὐρωπαίων ἐλλήνιστῶν, τῶν μετ' ἐπαινίου πολλοῦ μνημονευάντων τοῦ Κοραῆ μετὰ τὸ 1810 ὡς Χίου, πρῶτος εἶναι (καθόσον τοῦλάχιστον γινώσκω) ὁ G. Ch. Harles, ὁ ὅποιος ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ *Brevior notitia Litterat. Graecae*, ἐκδοθέντι ἐν Λειψία 1812, ἔγραφεν: «*Eminent Coray, ortu Chius*».

Λόγου πάρεργον σημειῶ ἐνταῦθα, ὅτι ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ἐλληνικοῦ Λεξικοῦ τοῦ Ἀνθίμου Γαζή (1809), ἥς ἀντίτυπον ἀπόκειται ἐν τῇ κατὰ τὴν Χίον δημοσίῃ βιβλιοθήκῃ, ὑπάρχουσιν ἰδίᾳ τοῦ Κοραῆ χειρὶ γεγραμμένα ὀπισθεν τῆς εἰκόνης τοῦ ἐκδότου

τάδε: «Κτήμα τοῦ μέλλοντος Γυμνασίου Χίου», ἀριδῆλως μαρτυροῦντα, ὅτι ἐκ τῶν μελημάτων αὐτοῦ ἦτο ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἡ σύστασις Γυμνασίου καὶ Βιβλιοθήκης ἐν Χίῳ.

Γ, ΣΕΛΙΔΙ Θ'.

Περὶ τοῦ Δικμαντιῆ (Ἀδχαμντίου) Ῥυσίου, πρὸς μητρὸς πάππου του, ποιεῖται λόγον ἐν παρόδῳ ὁ Κορχῆς ἐν ταῖς πρὸς τὸν Ῥοχέτιον ἐπιστολαῖς αὐτοῦ 1792 (Ν. Σ., σελ. 69-74.). Ἐπιστέλλων δὲ πρὸς τὸν ἐν Σμύρνη ἐξάδελφόν του Κωνσταντῖνον Πετρίτζην τῇ 28 Ἀπριλίου 1827, ἐξωμολογεῖτο, ὅτι: ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενος ὡς αἴτιος νὰ μὴ σωθῇ ἡ μνήμη τοῦ πάππου των Ἀ. Ῥυσίου, αὐὸ ὅποιος ἐχρημάτισε κατ' ἐκείνην τοῦ χρόνου τὴν περίστασιν ὅχι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους, ἀλλ' ὁ πρῶτος φιλολόγος τοῦ γένους, μόνην πρὸς τοῦτο πρκαμυθὶν ἐθεώρει τὸ νὰ προμηθευθῇ ἀντίτυπον τοῦ κατὰ τῶν *Παπιστῶν* συγγράμματος τοῦ πάππου των, διὰ νὰ τὸ δωρήσῃ εἰς τὴν βασιλικὴν τῶν Παρισίων βιβλιοθήκην, τὴν πολλὰς χιλιάδας βιβλίων περιέχουσιν καὶ αὐτὰ σώζουσιν αὐτὰ ἀσφαλῶς καὶ ἀτίθως εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς. Διὸ πρεκάλει αὐτὸν νὰ ἀναζητήσῃ καὶ εὐρὼν τῷ πέμψῃ τὸ ζητούμενον βιβλίον (Ι. Ρ. β', σελ. 178-179). Καὶ ἡ μὲν πρκαγγελία του ἐξετελέσθη, τὸ ζητηθὲν βιβλίον τῷ ἐττάλῃ, καὶ προσεφέρθη ἀπὸ τὸν ἴδιον εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην κατὰ τὸ 1829 (Αὐτοβιογραφ. σελ. 12-13 σημ. 1.). ἐκ τῆς στοργῆς ὁμοῦ τοῦ Κορχῆ, τῆς οὕτω περιπθῶς δικτυνωθείσης πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πάππου του, κατκλυγεῖς, σκόπιμον ἔκρινεν νὰ πρκαθέσω ὧδε τινὰ περὶ τοῦ Ῥυσίου, ἐκ διχρόρων καὶ πηγῶν ἀρυσάμενος.

Σύντομον τοῦ Ἀ. Ῥυσίου βιογραφίαν ἔταξεν ἐν εἰδει προλόγου εἰς τὸ σύγγραμμιν «*Λατίνων θρησκείας ἑλεγχοὶ 36, καὶ τίς ὁ ἐκάστου λόγος*» (τοιχύτην ἐπιγραφὴν φέρει τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον), ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς τυπώσεως (ἐν Ἀμστελδοάμῳ, 1748) ἀνπλαβὼν Ἰωάννης Μαρωλάκης ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπειδὴ τὸ βιβλίον κατήντησε σπανιώτατον, ἀντιγράφω ἐκ τοῦ περ' ἐμοὶ ἀντιτύπου, εἰς πληροφορίαν τῶν εἰς ὅσους τυχὸν δὲν εἶναι γνωστόν, τὰ ἑξῆς.

«Τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τοὺς Ἠλέγχους ξυνέγραψεν Ἀδάμκς ὁ Ῥύσιος, κομψότερον ἐν προοιμίῳ διέλαβε. Περὶ δὲ κυρίως τούτου τὸ Ῥύσιον, πολίχνιον ὄν, ἐν Ἀστυκηνῷ κόλπῳ μετὰ Φιλοκρήνην κείμενον, τὰ νῦν ἰδιωτικῶς Ἀρίτζιον, κατὰ δὲ Στράβωνος, Διδακλός» (γρ. Δοιδακλός· κατὰ τὴν ἑκδοσ. Κορκῆ, Μέρ. Β', σελ. 409), «διὰ τὸ ποικίλον ἔσως τοῦ χωρίου καὶ εὖοπτον. Τοῦτο καὶ εἰσέτι συμμένει καὶ εὐκνδρεῖ ἀνδράσιν ἰδιώταις ὡς, εὐσεβέσι δὲ ὅμως, κοσμούμενον, ὅπῃ περαιοῦται καὶ ἡ ἐπαρχία τῆς Καλχηδόνος» (γρ. Χαλχηδόνος). «Ἐντεῦθεν οὗτος ὁρμώμενος, πρὶς ἔτι ὧν, τῶν φύντων αὐτῷ εἰς Βυζάντιον μετακισθέντων, τοῖς ἑκείσε φροντιστηρίοις ἐκδοθεὶς ἐπικιδεύθη, ἐν πᾶσι δικκούσας τοῦ τότε ἐν λόγοις εὐδοκίμου Ἰακώβου [τοῦ] Ἀργείου, αἰρεθεὶς τε διδάσκαλος ὑπὸ τοῦ τότε Πατριρχοῦντος, ἀφοιδίμου τῇ μνήμῃ κυρ Κωνσταντίνου, προέστη τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἐπὶ ἔτεσι τέτταρσιν. . . . Μετὰ τοῦτο, ἐξίει εἰς Κρήτην, φιλίας τινος δελεασθεὶς, κερδῶν τε μειζόνων ἐλπίσι· διὰ δὲ καιρικᾶς περιστάσεις, τούτων διαμυρτών, μετήρε μετὰ διετίχιν εἰς Χίον· κἀνταῦθα ἰκνυνὼς πεκιδεύσας, μετακαλουμένων μεταξὺ τῶν

» Συμυρναίων, προτρεπομένου αὐτὸν [τοῦ] χοιδίμου Πα-
 » τριάρχου κυρ Γαβριήλ ἐκεῖτε ἤκειν — ἐκ γὰρ Συμύρνης
 » καὶ οὗτος ὥρμητο — οὕτω τῆς Χίου ταύτην προείλετο.
 » Προέστη τε ἐν τυχῶν τοῦ συστάντος λόγων φροντιστη-
 » ρίου· πολλοὺς τε λόγους ἐξέδωκεν. Οἶψ δὲ ἐχρῆτο καὶ
 » τοῖς δε τύπῳ σαφῆσαι βουλούμενος, τρεῖς μόνους τυπώ-
 » σαι εἴλετο. Ἐν τούτοις τελῶν, νόμῳ γῆμε, καὶ πα-
 » τὴρ ἤκουσε θυγατρῶν τεττάρων. Διχζῶν τε μετὰ γά-
 » μον ἐμπορικῆς» (γρ. ἐμπορικῶς), «εὐμενῶς εἰς αὐτὸν
 » τῆς τύχης ὁρώσης, ῥοπαῖς τοῦ κρείττονος» (γρ. κρείτ-
 » τονος), «ἐντίμως καὶ ταύτας ἐξέδω. Εἶτα, τῇ παῖσιν
 » ἀντιτάττω τῶν πραγμάτων μεταβολῇ, καὶ τῶν ἀντιζούν»
 » (γρ. ἀντιζώνων) «εἰληφῶς πεῖραν, πολλαῖς ὠδυνήθη
 » κακิริκαῖς περιστάσεσι, καὶ πλέον τῇ ἐξ ὑποχύτεως ἀμ-
 » βλυωπίᾳ. Θεοῦ δ' ἐλέει, ἔστ' ἐρ' οὐ γράφομεν περιών,
 » τὴν ἰδίαν βίβλον τυπωθῆναι ἐκπέμπει ἐν ἰδίαις δα-
 » πνάξαις, εὐχόμενος εὐδόκιμον φανθῆναι τοῖς ἑλλήσι, καὶ
 » πίστεως πρόμαχον. . . .»

Εἰς ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ Βυζαντίου Ἰωάννου Μωνολάκη
 ἐν ἔτει 1746 γεγραμμένα, προστίθῃμι τὰ ἑξῆς·

α) Περὶ τῆς πολίχνης *Ῥυσίου ἢ Ἀριτζίου* ὁ χοιδί-
 μος οἰκουμενικὸς Πατριάρχης *Κωνσταντῖος* ὁ ἀπὸ Σι-
 νκίου (*Κωνσταντινίδας παλαιά τε καὶ νεωτέρα*· ἔκδοσ.
 Β'. ἐν *Κωνσταντινουπόλει*, 1844, σελ. 226-227, σημ.
 1.), περιγράφων τὰ κατὰ τὸν Ἀστακηνὸν κόλπον πα-
 ρόλιχ τῆς Βιθυνίας ἐκφέρει: « Μετὰ τὸ ἀκρωτήριον
 » Ἀκρίτζ (*Τούζλα*) κεῖται ἢ ποτὲ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων Φι-
 » λοκρήνη (*Φιλιγκιρ κατ' Ὀθωμανούς*), κρημνισμένη ἤδη
 » καὶ κατεσκαμμένη· μετὰ δὲ ταύτην, τὸ Ἀρίσσιον (καθ'
 » ἡμᾶς τὰ νῦν Ἀρετζοῦ, τουρκιστὶ Δάρισζα)».

β) *Περὶ τῆς καθηγεσίας τοῦ 'Ρυσίου ἐν τῇ Πατριαρχικῇ σχολῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως*, γίνεται μνηεὶς ἐν σελ. 146-149, σημ. 1 τῆς αὐτῆς *Κωνσταντινιάδος*.

γ) *Περὶ τῆς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Κρήτην, καὶ περὶ τῆς εἰς Χίον διατοῆς σχολαρχίας του*, ἔγραψε καὶ ὁ ἡμέτερος Κορχῆς ἐν σελ. 6 τῆς *Αὐτοβιογραφίας* του.

δ) Ἐκ Χίου εἰς Σμύρνην αὐθις ἐπανελθὼν ὡς καθηγητῆς, κατὰ παράκλησιν τῶν Σμυρναίων καὶ κατὰ προτροπὴν τοῦ τότε οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γαβριήλ (τοῦ Γ', ἐκ Σμύρνης τὸ γένος ἔλκοντος· ὁ ὁποῖος ἀπὸ Χαλκηδόνος προαχθεὶς εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον ἐν ἔτει 1702, ἀπεβίωσε κατὰ 1706.), ἤλθεν εἰς κοινωνίαν γάμου. Τὸν γάμον τοῦτον ὑπέλαβόν τινες ὅτι συνῆψε μετὰ Χίης γυναικός· ἀλλὰ τοῦτο ἀποδείκνυται ἀνυπόστατον ἔκ τε τῆς μαρτυρίας τοῦ ἡμετέρου Κορχῆ (*Αὐτοβιογρ.* σελ. 6.) βεβαιουόντος, ὅτι ὁ πάππος του 'Ρύσιος ἀένυμφεὺς ἦν ἐν Σμύρνῃ χήραν τινὰ 'Αγκυραιήν· καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς προσφάτως ὑπὸ τοῦ κ. 'Α. Παπαδοπούλου Κερμέως δημοσιευθείσης δικθῆκης τοῦ 'Ρυσίου, δηλοῦντος, ὅτι ἐκ τῆς συζύγου του, ὀνόματι Δεσποίνης («*κυράτζα Δέσποινα*»), εἶχε προγονὸν ὀνομαζόμενον Χατζῆ Κωνσταντῆ (βλ. *Παρασσού* Τόμ. Δ' τοῦ ἔτους 1880, τευχ. 3, σ. 214-216.). Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθησαν αὐτῷ τέσσαρες θυγατέρες, Ἀναστασία, Θεοδώρα, Εὐδοκία, καὶ Θωμάς, αὐτὰς ὁποίας ἐδίδαξεν ὅσον ἐδυνήθη καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἐγλῶσσαν» (Ι. Ρ. α', σελ. 277). Τούτων τὴν πρῶτην ἐξέδοτο εἰς γάμον τῷ Ἰωσήφ Πασχάλη· ἡ δευτέρα (Θεοδώρα) ἦτις, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν πατέρα της καὶ κατὰ τὸν ἑγγονόν του (*Αὐτοβιογραφ.* σελ. 7), ἦτο ἡ σφ-

φωτέρω τῶν ἄλλων τριῶν, ἀπεβίωσεν ἄγαμος ἐν ἡλικίᾳ 22 ἐτῶν (7 Μαρτίου 1743)· τὴν τρίτην, Εὐδοκίαν, ὑπάνδρευσεν μετὰ τοῦ κυρίτζη Ζωρζάκη Νικολῆ· καὶ τέλος, ἐκ τοῦ γάμου τῆς τελευταίας — Θωμάδος — μετὰ τοῦ Ἰωάννου Κορχῆ ἐγεννήθησαν ὅ,τε ἡμέτερος Ἀδελφός· καὶ ὁ νεώτερος τούτου ἀδελφός Ἀνδρέας, ὃν ἀνιστυροῦμαι νῦν, γνωστόν μοι γενόμενον ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὸ 1819.

Τὸν θάνατον τῆς θυγατρὸς τοῦ Θεοδώρου, καὶ τὸν μετ' οὗ πολλὰς ἡμέρας (6 Ἀπριλίου 1743) ἐπελθόντα εἰς τὴν ἐξαετῇ ἐγγόνῃν του Σοφίαν (πρωτότοκον τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀναστασίου καὶ τοῦ Ι. Πασχάλη), ἐθρήνησε πικρότατα ὁ Ῥύσιος δι' ἐπιτυμβίων ἐν ἱκμβείῳ μέτρῳ.

Τὸ ἔτος τῆς ἀποχωρήσεώς του ἀπὸ τῆς διδασκαλίας εἶναι ἄγνωστον. Ἐξ ὧν δ' ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ὁ κ. Α. Παπαδόπουλος Κερκεμεὺς διὰ τοῦ ἀνωθι μνημονευθέντος περιοδικοῦ ἐξάγεται, ὅτι ὁ Ῥύσιος ἐχρημάτισε δημογέρων ἐν Σμύρνῃ κατὰ τὸ 1725· — ὅτι μέχρι τελευταίας ἡσχολεῖτο εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν ἐριούχων· τοῦτο βεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς διαθήκης του, δι' ἧς πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκληροδότησε καὶ εἰς τινὰ *Μεθόδιον ὠρολογᾶν* αἱρεῖς πῆχες *Μαοῦτι*: νὰ τοῦ τὸ δίδουν εὐθὺς ὁποῦ ἐλθῶν ἢ τσόχες· καὶ τρεῖς ἡμίτυ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἑλλην ἐμπάλλαν. . . » καὶ ἐκ δύο ἐπιστολῶν τοῦ Κορχῆ, τῆς μὲν περὶ τὸ 1792 πρὸς τὸν Ῥοχέτιον (Ν. Σ., σελ. 70), ἐνθ' ἀλέγει: «mon grand-père était négociant, et mourut en 1747»· τῆς δὲ πρὸς τὸν Ι (ἔσως Ἰ. Ῥώταν) κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1819 (Ι. Ρ. α', σελ. 277) ἐν ᾗ λέγει, ὅτι ὁ πρὸς μητρὸς πάππος του Ἀβραχάμ τεύετο εἰς τὸ Ἀμστερδάμ.

Ἡ περὶ τὸ ἐμπόριον ἐνσχόλητις δὲν τὸν ἐκώλυε νὰ ἀσχολῇται ἐν ἀνέσει καὶ περὶ τὰ γράμματα· διότι κατὰ μὲν τὸ 1741 ἀνεθεώρησε καὶ ἠτοίματε διὰ τὴν ἰδίαις δαπάναις τύπωσιν τοὺς *Λατίων θρησκείας* Ἐλέγχους (βλ. σελ. 271 ἐκείνου τοῦ τεύχους.), κατὰ δὲ τὸ 1743 συνέταξε τὰ εἰς τὴν θυγατέρα Θεοδώρην καὶ τὴν ἐγγόνην Σοφίαν ἐπιτύμβια (Αὐτόθι σελ. 273-280). Ἀνεθεώρησεν ἐπίσης καὶ τύποις ἐξέδωκε (Αὐτόθι. σελ. 316-393) τρεῖς ἐκ τῶν διαφόρων λόγων τῶν ἐν ἐκκλησίαις ὑπ' αὐτοῦ ἐκφωνηθέντων εἰς θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν Σμυρναίων. Μνημόσυνον δὲ τῆς εὐχερείας του εἰς τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐλληνιστὶ γράφειν κείσθωσιν τό, τε πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γαβριὴλ (ἐν ἔτει 1703) προσφώνημα (Αὐτόθι. σελ. 290-315· καὶ *Κ. Οἰκονόμου ἐὰ σωζόμενα φιλολογικά*, Τόμ. Α', σελ. 345 ἐν σημειώσ.), καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ πρὸς μοναχόν τινα *Βασίλειον, διδάσκαλον τῆς ἐν Πάτρῳ ἱερῶν λόγων σπουδῆς* (Αὐτόθι. σελ. 281-289), τῆς μὲν κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον 1741, τῆς δὲ κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1744· ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῆς περ' ἐμοί, τῷ ἀνεκδότου, σωζομένης ἀπεντήσεώς του πρὸς ἐλλόγιμόν τινα, Ἀρτένιον τ' ὄνομα, κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ αἵμα' ἔτους, ἐχούσης ἐπὶ λέξεωσ οὕτω:

« Ἀδαμάντιος Ῥύσιος | τῷ κυρίῳ Ἀρτενίῳ διδασκάλῳ |.
 » Μνήμης ἀξιώθεις ὑπὸ σοῦ, καὶ παρὰ πόδας τῆς δικτα-
 σσεως, καὶ ἅμα ἐπικινεθεῖς, εἰς τὰ μέλιστα ἦσθην· καὶ
 » ὥς οὐ πύχνη τὸ κρεῖττον ὑπὲρ ἐμοῦ δυσωπούμενος ἐ-
 » γνωνκώς, εὐχαρίστησα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπιστατικῶς
 » ἐπίσχων, ἀπαρηνοίξω μὲν, ἀπεκρύψω δὲ, τὸ δέον αὐ-
 » τὸς εἰδώς, καίπερ οὐκ ὢν μαντικὸς, ἔσχυσεν παρρηγιῶ-

ονκι, εἰς ἃ τὴν κατ' ἐμὲ ἰσχὺν εἰ μὲν ἔγνωσ ἀνάλογον πρὸς διόρθωσιν, καὶ μέρους τοῦ βραχυτάτου μὴ κατοκνήσης ἐκθεῖναι μοι ταῦτα πλατύτερον· ἦν δὲ μή, σύγνωθί μοι τοῦ πολλά γράφειν τῆς παρσιτῆσεως, μὴ ἔχοντι εἰς ὑπηρεσίαν νοδὸς ἱκανὰς τὰς αὐγὰς τῶν ὀψεων, οὐδ' ἄς ἀργεῖ μου καὶ ἡ χεὶρ, ὥστε με στερεῖσθαι εἰς δυσχερὲς μοι ἐντεῦξαι φίλων τῆς παρ' ἐκτέρων τῶν δευτῶν αἰσθήσεων λειτουργίας.

Παρεκτὸς τῶν ἄνωθι σημειωθείσων πηγῶν, ἐπιθί καὶ καὶ τὰ ὑπὸ Κωνσταντίνου Ν. Σάχη περὶ τοῦ Ῥυσίου ἐκτεθέντα ἐν τῇ Νεοελληνικῇ φιλολογίᾳ (Κ. Ν. Σ., σελ. 467-468.)

Δ', ΣΕΛΙΔΙ Θ'.

Ἐν Σμύρῃ ὑπῆρχεν ἀπὸ τοῦ 1717 ἔτους σχολεῖον, τὸ ὁποῖον ἔνεκα τῆς ἀνεπαρκειᾶς τῶν διὰ τὴν συντήρησίν του ἀπαιτουμένων πόρων δὲν ἦτο προσηκόντως κατηρητισμένον.

Περὶ τὸ 1730 ἔτος οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Ἰησουῖται ἐθεμελίωσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλικῆς δημοσίας σχολεῖον, ἐν ᾧ ἐδιδάσκετο καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Πολλοὶ δὲ τῶν Σμυρναίων ἔπειμπον εἰς αὐτὸ τὰ τέκνα των πρὸς ἐκπαίδευσιν.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὁ *Πατριάρχης Σεβαστοπόλεως*, Χίος, εἰς τῶν ἐκεῖ καθεστειμένων μεγελεμπόρων (*Σαρή Πατριάρης* προσεπωνυμούμενος κατὰ τὰ παρὰ τοῖς Χίοις εἰθισμένα, οἵτινες, πρὸς τῷ γενεαλογικῷ παρωνυμῷ ἀπονέμουσιν εἰς ἐκάστην οἰχογένειαν καὶ ἰδιόκτερον παρικήλιον — *sobriquet* —), ὑποπτέων, ὅτι τὸ ὑπὸ τῶν Ἰησουϊτῶν συσταθὲν σχολεῖον εἶχε σκοπὸν τὸν προσηλυτισμόν, καὶ συναντιλήπτορας προσλαβὼν τινὰς τῶν τε ἐν

Σμύρνη ἐμπορευομένων συμπατριωτῶν του Χίων καὶ τῶν Σμυρναίων πολιτῶν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπ' Ἰτης αἰσθημάτων εὐσεβεῖς καὶ φιλοπαιδείας ἐμπορευόμενοι καὶ τούτους, ἰδρυσεν δημόσιον σχολεῖον ἵνα ἐν αὐτῷ δωρεὰν ἐκπαιδεύωνται χριστιανικῶς ἄμα καὶ ἑλληνοπρεπῶς οὐ μόνον οἱ τῶν Σμυρναίων παῖδες ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἔξωθεν προστερχόμενοι ἐνδεεῖς καὶ ἄποροι. Τὸ σχολεῖον τοῦτο, *Εὐαγγελικὴ Σχολή* ἐπονομασθὲν καὶ διὰ χρηματικῶν κεφαλαίων καὶ δι' ἀκινήτων κτημάτων προικισθὲν, ἔθεσεν ὑπὸ τὴν ἀμεστον διηγεσθὲν προστασίην τοῦ ἐν Σμύρνη προξενείου τῆς Ἀγγλίας δι' εἰδικῆς διατάξεώς του αἱ Μαρτίου 1747, τὴν ὁποῖαν δημοσιεύω ὧδε ὡς μνημεῖον ἱστορικόν, ἐκφαντικώτατα δηλοῦν οὐ μόνον τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Σμυρναίων ἑλληνοπαίδων πρόνοιαν καὶ φροντίδα ἀλλὰ καὶ τὴν περίνοιαν αὐτοῦ τε τοῦ ἰδρυτοῦ καὶ τῶν τότε ἐπιζώντων καὶ συνυπογεγραμμένων *συνδρομητῶν, συνεργῶν καὶ συναδέλφων* του, ὅπως τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐκπαιδευτήριον ὑπάρχῃ ἀνθρωπίνως αἰωνίως προησπισμένον ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς ἢ καταδρομῆς.

Ἡ διάταξις αὕτη, τότε' ἐγκαίρως παρκατατεθεῖσα ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐν Σμύρνη Ἀγγλικοῦ προξενείου, κατέχωρίσθη συγχρόνως καὶ εἰς τὸν κώδικα τῆς σχολῆς. Ἐδημοσιεύθη δ' ἐσχάτως αὕτη τε καὶ πάντα τὰ ταύτη σχετικὰ ἔγγραφα, ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ κώδικι τὴν τε φράσιν καὶ τὴν χρονολογικὴν τάξιν (1733-1810), εἰς ἐν τεύχος ἐκ σελίδων 81, ὑπὸ τὸν τίτλον· «Κώδιξ » τῆς ἐν Σμύρνη Εὐαγγελικῆς σχολῆς, δαπάνη τῶν φιλογενῶν καὶ φιλομούσων κ. κ. Ι. Μαρτσέλλου καὶ Σ. Δελαγρχιμμάτη. Τύποις Π. Μαρκοπούλου 1876.» Ἐκ

τούτου τοῦ τεύχους — οὐτινος ἀντίτυπον καλοκαγάθως ἐφιλοδώρησέ μοι ἡ διεύθυνσις τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς ἐν λόγῳ σχολῆς — παρέλαβον αὐτὴν σελ. 7-11), ἔχουσιν οὕτω·

«Διώρισται μὲν καὶ ὅλα καταφανεῖ φαίνονται καταστρωμένα εἰς τὸ βρέβιον τοῦ σχολείου, ὅσα προκαταβέβληκα καὶ ὅσα προσεπικτεβλόμην μετὰ τῶν περὶ ἐμὲ συναδέλφων καὶ συνκντιλκμβνομένων μοι εἰς τὸ κοινωφελές τοῦτο ἔργον, τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου λέγω καὶ τῶν θύραθεν ἐλληνικῶν μαθημάτων φροντιστήριον, καὶ ὅποιον συνεστησάμην ἐνταῦθα, εἰς Σμύρνην, ζήλω θείῳ καὶ ἐλπίδι τῇ εἰς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τὰ παψμγ', ἐν ᾧ κατεβλήθη πρότερον καὶ ὕστερον, καθὼς καὶ εἰς τὸ βρέβιον τοῦ σχολείου φαίνεται, Γρόσιχ δύο χιλιάδας ἐξακόσια εἰς κρηπίδας καὶ περιουσίαν διικωνίζουσιν, ἐξ ὧν μοι ἐχαρίσατο ὑπὸ χειρὸς τῆς δε τῆς ἐμῆς, προστετέθησαν καὶ ὑπὸ τῶν κάτωθεν γεγραμμένων συνδρομητῶν καὶ συνκαδέλφων μοι εἰς τὸ ἔργον, ἑτέρα Γρόσιχ χίλια τριακόσια· ἔτι τὴν σήμερον, εἰς τὰ παψμζ' Μαρτίου αἱ, προσαπέδωκα εἰς τὸ ῥηθὲν σχολεῖον καὶ αἰώνιον διαμονήν, τὸ Χάνι ὁποῦ ἔχω κάτω εἰς τὸν Φα σουλᾶ, τριακόσια Γρόσιχ ἀνὰ ἔτος ἀποφέρον ἐνοίκιον, ὥστε συμποσοῦται ἄπασα ἡ κρηπίς καὶ περιουσία τοῦ ῥηθέντος σχολείου Γρόσιχ τρεῖς χιλιάδες ὀκτακόσια (1) καὶ τὸ ἤδη ῥηθὲν Χάνι, καθὼς ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται παντελεύθερον καὶ ὑπὸ μηδεμιᾶς αἰτίας παρενοχλούμενον· πρὸς δὲ καὶ ἐν ὁσπήτητιν εἰς τὸ Νκρλι-κλογλου καθὼς ἐστὶ καὶ εὐρίσκεται μετὰ τὸ περιβόλι του

(1) Γρ. ἴσ. τρεῖς χιλιάδες ἐνεακόσια (πρὸλ. καὶ τὰ ἐν σελ. 2 καὶ ἐκόμ. τοῦ αὐτοῦ τεύχους).

καὶ μὲ τὸ χωράφιόν του καὶ μὲ ὅλην του τὴν περιο-
ρχήν, καθὼς εἰς τὸ βρέβιον τοῦ ῥηθέντος φροντιστηρίου
ἠφάνεταί· ἐξ ὧν μοι διώρισται καὶ ἤδη διορίζομαι, ὅτι
νὰ διδῶνται ἐτήσιος μισθοῦ εἰς τὸν παιδευγὸν τῶν
πρωτοπείρων παιδῶν, τῶν πτωχῶν καὶ ἀπόρων τὸν
ἐκδιδάσκοντα εἰς τὰ κοινὰ γράμματα γρόσια ἑκατὸν, καὶ
πενήντα γρόσια ἀνὰ ἑκάστον ἔτος εἰς τὸν διδάσκα-
λον τῶν ἐλλήνων μαθημάτων καὶ τοῦ ἀγίου Εὐαγ-
γελίου καθηγητὴν, καὶ ἑξῆς ἑκατὸν ἀνὰ ἔτος νὰ δι-
δῶνται εἰς τέσσαρες μαθητὰς ἀπὸ εἰκοσιπέντε γρόσια
ἑκάστῳ κατ' ἔτος, οἷους βούλεται τὸ βρέβιον· προσέτι
διώρισται καὶ ἤδη διορίζομαι τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν τά-
ξιν τοῦ ῥηθέντος φροντιστηρίου, ὅτι ὁ νῦν τῆς σχολῆς προ-
στατεύων διδάσκαλος (1) νὰ διακρίνῃ εἰς τὴν ἀνὰ χει-
ρὸς αὐτοῦ προστασίαν τοῦ φροντιστηρίου ἐφ' ὅρου ζωῆς
αὐτοῦ κατὰ τὴν ὑπογραφὴν του, καὶ αὐτὸς μὲ τὴν γνώ-
μην τῶν κατὰ καιρὸν ἐπιτροπευόντων νὰ ἐκλέγῃ καὶ
συμφηφίζεται τὸν ἄξιον τῆς προστασίας αὐτοῦ διάδο-
χον (2)· ἔτι τέσσαρες ἑστῶσαν ἐπίτροποι ἐπὶ τῆς πε-
ριουσίας καὶ πύσεως ἄλλης οἰκονομίας τοῦ φροντιστη-
ρίου ἐπιστατούντων ἐν φόβῳ Χριστοῦ χρόνους τρεῖς,
ἡλικεῖνοι νὰ ἐκλέγουν σύμφηφοι μὲ τὸν κατὰ καιρὸν δι-

(1) Ὁ μοναχὸς Ἱερόθεος Δενδρινός. (Βλ. σελ. 1-4 τοῦ εἰρημένου τεύχους).

(2) Διάδοχόν του ὁ Ἱερόθεος κατέλειπε διὰ διαθήκης του ἰὰ Ἱου-
νίου αἰφῶς, τὸν Ἱερομόναχον Χρῶσανθον. Βλ. σελ. 15-17 τοῦ αὐ-
τοῦ τεύχους. Ὁ δὲ Χρῶσανθος διὰ τῆς διαθήκης του ἡ Ἱανουαρίου
1804, ἀφῆκεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν τιμιωτάτων ἐπιτρό-
πων, ὡς ζηλωτῶν καὶ φιλοχρίστων, νὰ φροντίσω-
σιν οἱ ἴδιοι, καὶ νὰ συνιστῶσι διδασκάλους οὓς ἂν
οἱ ἴδιοι κρίνωσιν ἀξίους... (Αὐτόθι σελ. 19-23).

»δάσκαλον τοὺς ἀξίως τῆς διαδοχῆς τῶν ἐπιτροπεύσον-
 »τας· ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὅλα ἀποξενούμεθα σήμερον καὶ ἀπκλ-
 »λοτριούμεθα ἐγὼ τε ὁ κτίτωρ καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελ-
 »φοι καὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ τούτου φροντιστηρίου συναν-
 »τιλήπτορες. Ὡσούτως καὶ οἱ ἀφ' ἡμῶν συγγενεῖς καὶ
 »ὁποιοῦδήποτε τρόπῳ ἐξ αἵματος ἢ πνεύματος τύχωσιν
 »ἀγχιστεύοντες, ἀπαλλοτριούμεν καὶ ἀποκλείομεν ἐξ
 »ἀπάντων τούτων τῶν εἰρημένων καὶ πᾶσαν ἄλλην λα-
 »βὴν καὶ ἐπίθεσιν ἐκκλησιαστικὴν καὶ πολιτικὴν ἱερω-
 »μένων καὶ λαϊκῶν καὶ τὴν ὁποιοῦδήποτε παρχμικρὰν
 »ἀναζήτησιν ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ παρχκατατιθέμεθα
 »αὐθιχίρῳ γνώμῃ καὶ ἀβιάστῳ βουλῇ τὸ εἰρημένον
 »φροντιστήριον καὶ ἄπκσιν τὴν ἄνω αὐτοῦ περιουσίαν
 »αὐτῷ μόνῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὥστε νὰ μὴ ἦναι
 »οὔτε νὰ ὀνομάζῃται ἄλλος οὐδεὶς οὔτε συγγενής, οὔτε ἐκ-
 »κλησιαστικὸς ἢ πολιτικὸς, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἀν-
 »θρώπων τῆς οἰκουμένης, οὔτε αὐτὸς ὁ κτίτωρ ἐγὼ καὶ
 »οἱ σὺν ἐμοὶ συνεργοὶ καὶ συναντιλήπτορες, ἀλλὰ μόνος
 »κύριος καὶ ἐξουσιαστὴς νὰ ἦναι καὶ νὰ ὀνομάζῃται τοῦ
 »Εὐαγγελικοῦ τούτου κατορθώματος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
 »Θεὸς ἡμῶν.

«Οὕτω βούλομαι καὶ οὕτω διορίζομαι μετὰ τῶν περὶ
 »ἐμέ συνδρομητῶν καὶ συνχδέλφων νὰ διχμένη καὶ νὰ
 »διχωσῶζῃται μεθ' ὅλης τῆς ἐργασίης καὶ τῆς εἰρημένης
 »προστασίης του ἀσάλευτον, εἰς αἰῶνα τὸν ἄπκντα. Ἐφ'
 »οἷς ἄπκσι ἵνα μήποτε ἐπηρεῖα δαιμόνων, ἢ καὶ ἄλλοι
 »τινες ἐπιτεθῶσιν εἰς τὸ διασεῖται καὶ ὁπωσοῦν παρχλ-
 »λάξῃ τὸ Εὐαγγελικὸν τοῦτο τοῦ Χριστοῦ ἐργαστήριον,
 »ἀνακαλεῖται Χριστὸς αὐτὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν σήμερον τὴν
 »θεοφροῦρητον χεῖρα τῆς κρχταιᾶς βασιλείης τῶν Ἱγ-

αγλέζων μὲ τοῦτα τὰ λόγια: Ἐάν τις ἐμοὶ διακορῇ, ἔμοι ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου εἰμι ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διά-
 κος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ ἐάν τις ἐμοὶ διακορῇ, τιμήσει
 αὐτὸν ὁ Πατήρ· (Ἰωαν. ΙΒ', 26.)· καὶ παρατίθεται τὸν
 Εὐαγγελικὸν αὐτοῦ τοῦτον οἶκον ὑπὸ τὰς χρυσὰς πτέ-
 ρυγας τοῦ κράτους αὐτῆς μὲ τέτοια λόγια: Ὁς δ' ἂν
 ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔσται ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγ-
 γελίου, οὗτος σώσει αὐτήν· (Μάρκ. Η', 35.).

Ὡσαύτως καὶ ὁ κτίτωρ ἐγώ, βλέποντας τὸ εὐεπιβού-
 λευτον τοῦ γένους καὶ τὸ εὐδικαίειστον τοῦ κατορθώ-
 ματος ἐπικαλοῦμαι, ὥς περ ὁ Παῦλος τὸν Καίσαρα (Πράξ.
 ΚΕ', 11.), αὐτὸ τὸ θεοφροῦρητον κράτος τῆς εἰρημένης
 κραταιᾶς βσιλείας καὶ παρτίθημι τὸ εἰρημένον φρον-
 τιστήριον καὶ ἄπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν αὐτοῖς γού-
 νησι ὑπὸ τὴν θεοφροῦρητον σκέπην τοῦ κατὰ καιρὸν
 εὐρισκόμενου ἐνταῦθα εἰς Σμύρνην βσιλικοῦ προσώ-
 που, τοῦ ἐκλαμπροτάτου καὶ αὐθεντό μου Κονσόλου τῶν
 Ἰγγλέζων (ὁ δεῖνος) καὶ εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς με-
 γαλοπρεποῦς καὶ γενναίας ἐνταῦθα Ἀγγλικανικῆς κομ-
 πηνίας νὰ συνέχουν καὶ νὰ διαφυλάττουν ἄσειστον καὶ
 ἀσάλευτον ὡς ἔκτισται καὶ ὡς ἐν τῷ βρεβίῳ διώριστα
 τὸ εἰρημένον Εὐαγγελικὸν φροντιστήριον ὑπὸ τὰς χρυ-
 σὰς πτέρυγας τῆς βσιλικῆς δυνάμεως, ὅπου ἀξιοπρε-
 πῶς ἔχουσιν, ὡς τῶν ἀδυνάτων ὑπερσπισται καὶ ὡς
 Χριστοῦ διάκονοι, ὅπερ μετὰ τῆς συνειθισμένης αὐτῶν
 φιλανθρωπίας καὶ φιλοχρίστου κηδεμονίας ἀποδεξάμε-
 νοι, αὐτοὶ ἔστρωσαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ τούτου ἔργου καὶ
 σκοπεύοντες καὶ ὑπερσπισταί, πᾶσαν λαβὴν ἣ ἐπίθετιν
 συγγενικὴν ἢ πολιτικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν ἀποσοβοῦν-
 τες καὶ ἀποκρούοντες μὲ τὸ θεοφροῦρητον κράτος τῆς

» βασιλικῆς ἐξουσίᾳς τοὺς· καὶ ὁ κατὰ καιρὸν ἐκλαμπρό-
 » τας καὶ αὐθέντης μου Κόνσολος ἔστω ἐπὶ τοῖς ἐπι-
 » τρώποις ἐπίτροπος καὶ ἐπόπτης ἐφ' ὅλης τοῦ φροντι-
 » στηρίου ἐργασίας καὶ διασκέψεως εἰς τὸ νὰ διασώζηται
 » καὶ διαμένη πάσης ἐπηρείᾳς καὶ προσβολῆς ὅλου τοῦ
 » κόσμου, ἄσειστον καὶ ἀμετακίνητον τὸ κατόρθωμα· καὶ
 » ἐγὼ ὁ κτίτωρ καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ τοῦ φροντιστηρίου συναν-
 » τιλήπτορες ἀπαλλοτριούμεθα ἀπὸ τῆς σήμερον καὶ ἀπο-
 » γυμνούμεθα ἀπὸ πάσης οἰκειότητος καὶ ἀναζητήσεως
 » ὧν κατεβάλομεν εἰς βάσιν καὶ κρηπὶδα δικαιωνίζουσιν
 » τοῦ ῥηθέντος Εὐχγγελικοῦ κατορθώματος.

α' Ὡν εἰς ἐνδειξιν καὶ τοῦ ἔργου ἀσφάλειαν παρατιθέμεθα
 » καὶ κατατιθέμεθα σήμερον εἰς τὸν ἐν Σμύρνη βασιλι-
 » κὸν κώδικα (ὅπου καὶ τὸ σχολεῖον βούλομαι διασώζε-
 » σθαι ἄσειστον καὶ ἀμετακίνητον) τῆς θεοστέπτου Ἀγ-
 » γλικανικῆς ἐξουσίας τοῦ κατὰ καιρὸν ἐκλαμπροτάτου
 » Κονσόλου (ὁ δεῖνος)· οὕτω βούλομαι καὶ οὕτω διορίζο-
 »μαι μετὰ τῶν περὶ ἐμέ συνεργῶν καὶ συναδέλφων, καὶ
 » ἰδιοχείρῳ ὑπογραφῇ ὑποβεβασιούμεθα.

» Ἐξεδόθη ἐν Σμύρνη αψμζ', Μαρτίου α'.

» Παντελῆς Σεβαστόπουλος. ὑποβεβασιῶ

» Γεώργιος Ὀμηρος. μάρτυς

» Ἰω. Κουρμούζης (1). μάρτυς

(1) Ἰω. Κουρμούζης· εἰς τῶν ἐν Σμύρνη προκρίτων. Τούτου τε
 καὶ τῶν Βαχατόρη καὶ Κανᾶ, ὡς δυναμένων νὰ βελτιώσωσι τὴν
 κατάστασιν τῶν κοινῶν, μνημονεῖται ὁ Κοραΐς ἐν τῇ πρὸς τὸν Πρωτο-
 φάλτην Σμύρνης Δ. Αὐτὸν ἐπιστολῇ 15 Σεπτεμβρίου 1788 (α' ἐκδόσ.
 σελ. 6).

- » Θεοδώρης Μαυρογορδάτος (1)..... μάρτυς
- » Χ. Νικόλκος Χρυσογιάννης..... μάρτυς
- » Ἀθανάσιος Κροκόνδηλος..... μάρτυς
- » Παρτσικεῦς Κυριάκου..... μάρτυς
- » Χ. Ἐλευθέριος Φραντζέσκου..... μάρτυς
- » Χ. Σάββας..... μάρτυς
- » Ἀλεξανδρῆς Κοντόσταυλος (2)..... μάρτυς »

Καὶ ἄλλου φιλανθρωπικοῦ ἐν Σμύρνῃ καταστήματος — τοῦ *Νοσοκομείου* — ἐγένετο πρῶτος ἰδρυτῆς ὁ αὐτὸς Παντολέων Σεβαστόπουλος ἐν ἔτει 1748.

Περὶ τῶν ὧδε ἐκτεθέντων ἔπιθι καὶ τὰ ἐν ταῖς σελίσιν 108 καὶ 596 τοῦ Δ' τόμου τῆς *Χρυσολίδος* (ἐφημερίδος ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης, 1866) καὶ *Κ. Οἰκονόμου*, τὰ *σωζόμενα φιλολογικὰ συγγράμματα* Τόμ. Α', σελ. 340, σημ. α' ὡς ἐπ' ἱτης καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἐν Σμύρνῃ ἐμπορευομένους Χίους ἐπιστολὴν τοῦ Κοραῆ (Ι. Ρ. α', σελ. 39), ἐν ᾗ ὁ ἰδρυτῆς Π. Σεβαστόπουλος μνημονεύεται μὲ τὸ χιακὸν αὐτοῦ παρακίκλιον.

(1) Θεόδωρος Μαυρογορδάτος, χῖος· ἐπίπαππος τοῦ ἀπὸ χρόνων ἤδη πολλῶν ἐν Αὐνδίνῳ καθισταμένου ἐμπόρου Κου' Ἐμμανουὴλ Α. Μαυρογορδάτου. Τοῦ Θεοδώρου τούτου, ὃν ὁ Κοραῆς εἶχε γνωρίσῃ πάνυ προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ πρὸ τῆς ἐκ Σμύρνης εἰς τὴν Εὐρώπην ἀποδημίας του, ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Πρωτοψάλτην Σμύρνης ἐπιστολῇ 29 Ὀκτωβρίου 1787 (Ι. Ρ. α', σελ. 97. βλ. καὶ Ι. Ρ. 6', σελ. 47) διὰ τοῦ χιακοῦ παρακικλίου *Α α κ α ν α ς*.

(2) Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος, χῖος· ἐπίπαππος τῶν παρ' ἡμῖν γνωστῶν ΚΚ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἰωάννου καὶ Ἀσωνάρδου καὶ Παντολέοντος καὶ Ὁθωνος Κοντοσταύλων, υἱῶν τοῦ κατὰ τὸ 1865 ἔτος ἐν Ἀθήναις ἀποβιώσαντος Ἀλεξάνδρου, τοῦ συνήθους γενομένου τῷ φοιδίμῳ Κοραῖ καὶ ὑπὸ τούτου ἐν πολλαῖς τῶν αὐτοῦ ἐπιστολῶν μνημονευθέντος μετ' ἐπαίνου.

Ε', ΣΕΛΙΔΙ Θ'.

Τὸν αἰδέσιμον Βερνάρδον Κεϋνον ἡγάπησε διαφερόντως ὁ Κορχῆς. Διδάσκων καὶ ἀντιδιδασκόμενος, συνεκοινώνει τῆς βιβλιοθήκης του, τῶν περιπλάτων του καὶ τῆς καθημερινῆς διατριβῆς του, μεγάλων ἐντεϋθεν ἐμφορούμενος πλεονεκτημάτων, ὅσα χορηγεῖ ἡ συνήθης συναναστροφή σοφοῦ καὶ σεβασμίου ἀνδρός. Τὴν δὲ πρὸς τοῦτον εὐγνωμοσύνην του ἐξεδήλωσεν ὁ Κορχῆς διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῶν του (I. P. 6', σελ. 79-107· καὶ N. Σ., σελ. 1, 12, 84, 143, 214, 281, 302 καὶ 306-311.), μνημονεύσας αὐτοῦ ἰδίως καὶ ἐν τῇ Αὐτοβιογραφίᾳ σελ. 13 καὶ ἐπομ.

ΣΤ', ΣΕΛΙΔΙ Θ'.

«Αντώνιος ὁ Κορχῆς, χῖος, ἱτροφιλόσοφος· ἐδιδάχθη τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν φωνὴν ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ. Περιηγήσατο τὴν Βρεττανίαν, τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν. Συνέγραψεν ἑλληνιστὶ *Πινδαρικὰς ᾠδὰς*, καὶ τύποις ἐξέδωκεν, ἅς οὐκ ἂν τις ἀναγνώσειεν ἄνευ θαύματος, διὰ τε τὴν ἄλλην ἁρμονίαν καὶ ἐμμέλειαν τὴν ἐμφανομένην αὐταῖς, οὐχ ἥττον δὲ καὶ ὀδιὰ τὸ κατηκριθωμένον τῆς πρὸς τὸν Πίνδαρον μιμήσεως.»

Ταῦτα κατεχώρισεν εἰς τὴν *Ἑλληνικὴν Βιβλιοθήκην* του ὁ Φαβρίκιος (Τομ. ΙΑ', σελ. 532-533 τῆς ἐκδόσεως G. Ch. Harles), παραλαβὼν ἀπὸ τῆς ἐπιτετευμημένης ἀπαριθμήσεως τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα λογίων Γραικῶν, καὶ περὶ τινων ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἀνθούτων ἦν συνέγραψε κατὰ μῆνα Ἰούνιον τοῦ 1721 ἔτους ὁ Δημήτριος Προκοπίου Μοσχοπολίτης, Μακεδών.

Μίχιν τῶν ὠδῶν τούτου, τοῦ πρεσβυτέρου Κοραῆ — τὴν εἰς Ἑρῳϊκὸν Φραγκίσκον Δαγυσσέα — τυπωθεῖσαν τὸ πρῶτον ἐν Παρισίοις 1702 μετὰ σχολίων, ἐξέδωκε τὸ δεύτερον κατὰ τὸ 1819 ὁ νεώτερος — ὁ ἡμέτερος δηλαδὴ Κοραῆς —, προμηθευθεὶς διὰ τινος τῶν ἐν Λονδίῳ φίλων τοῦ ἀντίγραφον αὐτῆς ἐξ ἀντιτύπου σωζομένου εἰς τὴν τοῦ φιλέλληρος Ἀγγλου, Κόμητος Γυλφόρδου, βιβλιοθήκην.

Τυχαιῶς μαθὼν πρὸ ἐξαετίας παρὰ τοῦ μεσαιωνοδίδου φίλου μου Κωνσταντίνου Ν. Σάθκ, ὅτι ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Κόμητος Γυλφόρδου βιβλιοθήκῃ σώζεται ἔντυπος καὶ ἑτέρα τοῦ αὐτοῦ Ἀντωνίου Κοραῆ Πινδαρικὴ ὥδῃ εἰς Ἰωάννην Παῦλον τὸν Βιγνόριον, παρεκάλεσα τὸν Ἰσα καὶ ἀδελφῷ πεφιλημένον μοι κ. Ἰωάννην Ν. Βαλέτταρ, διευθυντὴν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἐλληνικοῦ Λυκείου, νὰ ἐξετάσῃ· οὗτος δὲ μετὰ ἐπισταμένην ἔρευναν εὔρεν ἐν τῷ Βρεττανικῷ μουσεῖῳ ἀποκείμενον τεῦχος, περιέχον συνεστιχωμένην μετ' ἄλλων ὁκτώ μικρῶν (καὶ τούτων πρὸς ἀλλήλας ἀσχέτων) πρᾶγματιων, καὶ τὴν ζητουμένην Πινδαρικὴν ὥδῃν εἰς τὸν Βιγνόριον (ἄνευ σχολίων), ἐν σελίσιν ὁκτώ, τυπωθεῖσαν (ἐνθα καὶ ἡ εἰς τὸν Δαγυσσέα) ἀπρὰ τῷ Θεοδούστῳ, σὺν ἐξουσίᾳ, ἐν Λευκεσίᾳ τῶν »Παρισίων, ἔτει ςψγ'»· καί, ἐκτελέσας προθυμότατα τὴν ἐμὴν παράκλησιν, ἀντέγραψε πιστῶς ἰδίᾳ χειρί, καὶ κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ 1876 ἔτους ἀπέστειλέ μοι.

Ἡ ὥδῃ αὕτη, φέρουσα ἐπιγραφὴν: α' Τῷ ἐκλαμπροντάτῳ ἀνδρὶ | Ἰωάννῃ Παύλῳ | τῷ Βιγνονίῳ | τῷ Βασι-
»λικῷ ἐν τοῖς ἱεροῖς | ἐξ ἀπορρήτων | ὥδῃ»· ἀρχεται μὲν οὕτω:

Ἀζαμενεὶ μὲν φῶτας ἴσ' ἄλιος αὐγᾶ
Θάλπει, καὶ γαίᾳς ἴση μοῖρα τελέθει

Ζάωσί τε, καὶ τεθνεῶσι,
 Καὶ βίον ἀμέτερον
 Φαιδρᾶν ὑπὸ τάξεσιν ὥρᾶν
 Ἄμφι ποιμαίνοντι μίαν
 Μέριμναι κοινὰν δίκαιταν.

....

καταλήγει δὲ διὰ τῶν ἐξῆς·

«... Ἀλλὰ τί Βιγνονίων
 Ἄκρᾳ μοχθεῖς κυδέων δόμεν ὕμνοις
 Πείρατ', ὦ Μῶσ', ἄπλετα;
 Ἰστία μὲν χάλασον·
 Τίς κε δίσκῳ πόντον ἔπικν' ἀναχεύσει;»

Περὶ τοῦ οἴκου τῶν *Βιγνονίων* κεῖται μακρὸν ἄρθρον ἐν τῷ *Grand Dictionnaire Historique de Louis Moreri*, Tom. II, σελ. 277-278 (ἐκδ. 1740), ἐξ οὗ ἀντιγράφω τὰ ἐξῆς·

« *Bignon*, ancienne famille originaire d'Anjou, est
 » illustre par la piété, par la capacité, et par les em-
 » plois de ceux qui en sont sortis. » Ἐκ ταύτης τῆς
 οἰκογενείας ἐγένοντο περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΣ' καὶ τὰς ἀρ-
 χὰς τοῦ ΙΖ' αἰῶνος δύο κατὰ γενεαλογικὴν σειρὰν Ἰε-
 ρῶνται, διατελέσαντες εἰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρε-
 σίας ἐν Παρισίοις· τοῦ δευτέρου τούτων τριτότοκος υἱὸς
 ὑπῆρξεν ὁ, εἰς ὃν ὁ Ἀντώνιος Κορναῖς προσεφώνησε τὴν
 ᾠδὴν, Ἰωάννης Παῖλος ὁ *Βιγνόνιος*, γεννηθεὶς τὴν 19
 Σεπτεμβρίου 1662, καὶ χρηματίσας: « *Abbé de Saint-*
 » *Quentin en Isle*, *Doyen de Saint-Germain-l'Au-*
 » *xerrois*, *Conseiller*, *Prédicateur Ordinaire du Roi*,
 » *Conseiller d'État Ordinaire*, *Président des Acadé-*

» mies Royales des Sciences et des Belles Lettres, l'un
 » des quarante qui composent l'Académie Françai-
 » se, Bibliothécaire du Roi, et Intendant du Cabi-
 » net des médailles, Célèbre dans la République des
 » Lettres par l'inspéction que le Roi Louis XIV lui
 » donna sur les sciences aux quelles il a fait conti-
 » nuellement sentir les effets de sa protection ». Εἰς
 τοῦτον τὸν Ι. Π. Βιγνόνιον, ὁ *Θωμᾶς Παριτζῖνος*, Μισιο-
 νάριος Ἀποστολικός, ἀφιέρωτε τὸ κατὰ πρῶτον εἰς Πα-
 ρισίους, ἐν ἔτει αψθ΄, ἐκδοθὲν ὑπ' αὐτοῦ Λεξικὸν τοῦ Ἀλε-
 ξίου Σομαυέρχ φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν: « Θησαυρὸς
 » τῆς Ῥωμαϊκῆς καὶ τῆς Φράγκικῆς γλώσσας ἦγουν,
 » Λεξικὸν Ῥωμαῖκον καὶ Φράγκικον πλουσιώτατον. . »
 (βλ. καὶ Κ. Ν. Σ. Παράρτ., σελ. 89 καὶ ἐπόμε.).

Καὶ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ Ἀντωνίου Κοραῆ Ἀνυχρεόντειον
 ποίημα εἰς τὴν σύζυγον τοῦ ἄνωθι μνημονευθέντος Δα-
 γεσσέως, παθοῦσαν φλυκταίνουσιν λοιμικὴν, ἐδημοσίευ-
 σεν ὁ μκαρίτης Ἀ. Βλαστός ἐν τῷ Β΄ τόμῳ τῶν *Χια-
 κῶν* (σελ. 123-124), φέρον ἐπιγραφὴν « Κύπριδος
 μῆνις », χωρὶς ὅμως νὰ σημειώσῃ τὴν πηγὴν, ἐξ ἧς πα-
 ρέλαβεν αὐτό.

Ζ', ΣΕΛΙΔΙ Θ'.

Μετὰ τὸν γάμον του, ὁ τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ πατὴρ δὲν
 ὑπέστρεψεν εἰς Χίον. Διέμεινεν ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐτελεύ-
 τησεν ἐκεῖ τῇ 21 Ἰουλίου 1783 (Αὐτοβιογραφ. σελ. 21).
 Ἐν Χίῳ ὅμως εἶχεν ἀδελφὸν καὶ ἀδελφὴν, καὶ γονικὴν
 οἰκίαν. Καὶ ὁ μὲν ἀδελφὸς (τοῦ ὁποίου τὸ κατὰ πόσμον
 ὄνομα ἀγνοεῖται) ἐπεδόθη εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν στή-
 διον, μετονομασθεὶς *Σωφρόνιος*, καὶ ἐχρημάτισεν Ἀρ-
 χιεπίσκοπος Βελιγρῶδιου. Καταδιωχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ

Πασᾶ, κατέφυγεν εἰς τὴν προστασίαν τῆς *Μαρίας Τερ-
ζης*, Αὐτοκρατορίστῃς τῆς Γερμανίης (Αὐτοβιογραφ. σελ.
19), καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Πέστη τῆς Οὐγγαρίας, ὡς ση-
μαιοῖ ὁ μακαρίτης *Γ. Ζαβίρας* ἐν τῷ Ἑλληνικῷ αὐτοῦ
Θεάτρῳ σελ. 275. Τῆς δὲ ἀδελφῆς του (ἥς τὸ ὄνομα κα-
τελείφθη ἀσημείωτον) υἱὸς ἐγένετο ὁ ἱερομόναχος *Κύριλ-
λος* (Αὐτοβιογραφ. σελ. 9.), περὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κοραῆς
ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ λεπτομερεῖς εἰδήσεις, ἐζήτησε τοιαύ-
τας παρὰ τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐν Μασσαλίᾳ κοινότητος
τῶν Ὁρθοδόξων, Καλλινίκου Κρεατσούλη, δι' ἐπιστολῆς
17 Φεβρουαρίου 1830, ἐν πρωτοτύπῳ παρ' ἐμοὶ σωζο-
μένης, ἐν ᾗ πρὸς τοὺς ἄλλοις ἔγραψε καὶ ταῦτα. «...Ἐ-
» πειδὴ περὶ μνήμης ὁ λόγος, ἐρωτῶ Σε ἐρώτημα, εἰς τὸ
» ὅποσον ἡ νεότης Σου δὲν συγχωρεῖ ν' ἀποκριθῇς· ἐνδέ-
» χεται ὅμως νὰ εὑρεθῇ αὐτοῦ κἀνεὶς ἀπὸ τοὺς γηρη-
» λκίους ὁμοπάτριδας, ἱκανὸς νὰ Σε πληροφορήσῃ. »

« Πολλὰ ἔτη ἀρχήτερα τῆς κατὰστάσεως τοῦ δυστυ-
» χοῦς Γυμνασίου, εἶχεν ἡ Χίος δύο Ἑλληνικὰ σχολεῖα.
» Ἐν ἀπὸ ταῦτα ἐσχολαρχεῖτο ἀπ' ἑνὸς Σκυλίτην (κο-
» σμικὸν ἢ ἱερωμένον, δὲν ἠξεύρω.)· τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸν
» Ἱερομόναχον Κύριλλον, εἰδήμονα καὶ τῆς Ἑλληνικῆς
» καὶ Λατινικῆς φιλολογίας. Ὁ *Κύριλλος* οὗτος (τ' ὄνο-
» μά του ἐνθυμοῦμαι ἀδιστάκτως.) ἦτο ἐξ ἀδελφῶς μου,
» υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ πατρός μου· ἀλλ' ἐλησμόνησα τὸ
» πρῶνυμίον του. Τὸν ἐγνώρισα καὶ προσωπικῶς, ἐλ-
» θόντα εἰς τὴν Σμύρνην, καὶ κατοικήσαντα εἰς τὸν οἶ-
» κόν μας ἕνα σχεδὸν μῆνα. Παρακαλῶ Σε λοιπὸν νὰ ἐξε-
» τάσῃς περὶ τοῦ παρωνυμίου. »

Καὶ τί μὲν ὁ μακαρίτης *Κ. Κρεατσούλης* ἀπήντησε
πρὸς τὸ ἐρώτημα, εἶναί μοι ἀγνωστον. Εἰκάζω δέ, ὅτι

οὐδαμῶς ἡδυνήθη νὰ συλλέξῃ παρὰ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ, καὶ μεταδῶσῃ τῷ Κοραΐ, εἰδήσιν περὶ τοῦ παρωνυμίου τοῦ Κυρίλλου, διότι: συμπατριώτης, συμμαθητὴς καὶ εὐλικρινέστατος φίλος μου, ὁ μακαρίτης Κωνσταντῖνος ¹. Πιτζιπιδὸς — ὁ ὁποῖος, μετὰ τὰ ἀνήκεστα πάθη τῶν Χίων ἐν ἔτει 1822, καταντήσας εἰς Παρισίους χάριν τελειοτέρας μαθήσεως, καὶ λίαν συνήθης τῷ φοιδήμῳ Κοραΐ ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην τυγχάνων, ἤκουσεν ἀπὸ τοῦ στόματός του, ὅτι « ἡ γονικὴ οἰκίᾳ τῶν τοῦ γένους του ἔκειτο » ἐν τῇ κατὰ τὴν Φραγκοπαροικίαν ἐνορίᾳ *Ταξιαρχάκη*, » οὕτω προσωνομούμενη ἐκ τοῦ τῶν Ταξιαρχῶν ἱεροῦ » ναοῦ, ἐν ᾧ ἦτο ἐφημέριος ὁ ἐξαδελφός του Κύριλλος, » διατελὼν συγχρόνως ἐν τῇ πόλει καὶ ἱεροκήρυξ καὶ δι- » δάσκαλος τῶν ἐλληνικῶν, καὶ ὅτι σφόδρα τὸν ἐλύπει » ἡ τοῦ παρωνυμίου ἄγνοια ». Ταῦτα μετέδωκέ μοι ὅτε κατὰ τὸ 1877 ἀπῆλαυσα (τὸ τελευταῖον ἐν Χίῳ), τῆς ἡδίστης ὁμιλίας αὐτοῦ, ὁ εἰρημένος συμπατριώτης, συμμαθητὴς καὶ φίλος μου, ἀνὴρ ἐν νομομαθέσει μὲν κράτιστος, ἐν δικασπόλοις ἀκεραιότατος, ἐν φιλολόγοις ἐπιστημονικώτατος, ἐν φίλοις, ζῶν μὲν, ἄπασιν εὐνούστατος, θανὼν δέ, μάλιστα πάντων ἐμοὶ ποθεινός, *Κωνσταντῖνος Ι. Πιτζιπιδὸς*.

Ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τὸν φίλον του Ῥοχέτιον ἐπιστολῇ κατὰ μῆνα Ἰούλιον τοῦ 1793 ἔτους ὁ ἡμέτερος Κοραΐς ἱστορεῖ τὸν ἀγῶνα αὐτοῦ τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ Κυρίλλου κατὰ τοῦ Νεοφύτου (ἐνὸς τῶν κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα λογίων, προσωνομούμενου ὁ ἐξ' *Εβραίων*), ὁ ὁποῖος μικροῦ δεῖν ἐγένετο ἐν Χίῳ αἷτιος θρησκευτικοῦ σχίσματος περὶ τὸ 1771 ἔτος. Θερμὸς ζηλωτὴς τῆς σμυρροῦς μεταλήψεως τῆς ἀγίας *Κοινωνίας*, εὗρεν ἀντα-

γωνιστήν τὸν Κύριλλον, ἄνδρα φιλοσοφώτερον ἐκείνου καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐγκρατέστερον. Ἡ διδαχὴ τοῦ Νεοφύτου δὲν προώδευσεν. Ὁ Κύριλλος κατηγωνίστατο αὐτόν, καὶ τοῦ σχίσματος οὐδ' ἔχνος κατελείφθη ἐν Χίῳ (Ν. Σ., σελ. 115-116).

Η', ΣΕΛΙΔΙ Ι΄,

Δύο τοιαῦτα ἰδιόγραφα τεύχη ἀπόκεινται εἰς τὴν ἐν Χίῳ βιβλιοθήκην Κοραῆ, εἰς σχῆμα 8ον μικρόν, χάρτου κοινοῦ, ἐστιχωμένα. Τούτων τὸ μὲν φέρει ἐπιγραφὴν: « ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΗΣ, ΤΟΜ. Α΄ » καὶ σημειῶσιν τοῦ ἔτους « 10 Ὀκτωβρ. Ν. 1780 » περὶ οὗ ἐν ἄλλῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ ῥηθήσονται τὰ εἰκότα· τὸ δέ, ἐκ 303 φύλλων συνιστάμενον, φέρει ἑξῶθι ἐπιγραφὴν: TABLE, καὶ περιέχει συνχωγὴν λέξεων, διηρημένων εἰς δύο ἀλφάβητα· ἥτοι· λέξεων Λατινικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ἀναμίξ· καὶ Ἑλληνικῶν μόνον, μετὰ παρχπομπῶν εἰς τὸν Ἡρόδοτον, εἰς τὸν Ἀθήναιοι (κατὰ τὰς ἰδίους αὐτοῦ σημειώσεις.), καὶ εἰς τὰ ἐκυτοῦ Σύμμικτα· ὧν — παρχπομπῶν — τὴν διάσφησιν ποιεῖται ἐν τῇ 1 σελίδι αὐτοῦ τοῦ τεύχους οὕτω·

H. notat Herodotum.

Ath. » Notas in Athenaeum.

O. M. » Observationes Miscellaneas.

Τοῦ τεύχους τούτου τὰ φύλλα εἶν' ἐν μέρει ἀσέλιδα· μετὰ δ' αὐτῶν εἰσι παρεντεθειμένα καὶ ἱκανὰ φύλλα, μοτά, ἐν τμήμασι χάρτου κοινοῦ· αἱ δὲ σημειώσεις εἰσι διηρημέναι κατὰ σελίδα. Ἐν τῇ σελ. 3, πρὸς ἀριστερὰ τῷ ἀναγινώσκοντι, κεῖται ἰδιόγραφον τό: « 1774, Ἰανουαρίου 27, Ἀμστελδοάμ. ». Ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἄρχ. ἔτους τοῦ ἐν Ἀμστελδοάμῃ ἐμπορικοῦ σταδίου του ἡρξάτο ἐν

γραφτοῦς σημειώμασιν ἀποταμειύων ὅ,τι ἐκ τῶν κατ' ἰδίαν μελετῶν ἀπεθησαύριζε καθ' ἡμέραν.

Θ', ΣΕΛΙΔΙ ΙΑ'.

Καὶ εἰς προγενεστέρας ἐποχὰς ἐπῆλθον εἰς τὴν Σμύρνην ἀνυπολόγιστοι ἐκ σεισμῶν ζημίαι.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἄνωθι (Η) μνημονευθείσης *Ἀρθολογίας*, κεῖται ἰδιόγραφον σημείωμά του, τὸ ἐξῆς· α' Ἡ Σμύρνη ἔπесεν ἀπὸ σεισμὸν ἐν ἔτει 179 ἀπὸ » Χριστοῦ· καὶ τότε συνέθηκεν ὁ Ἀριστείδης τὴν μονω- » δίαν ».

Κατὰ δὲ τὸν μεσαιῶνα συνέβησαν ἐν Σμύρνῃ καὶ ἄλλοι καταστρεπτικοὶ σεισμοί. Ὁ Κεδρηνὸς ποιεῖται μνείαν μεγάλου σεισμοῦ κατὰ τὸ 1040. Ὁ περιηγητὴς Ταβερνιέρος ἱστορεῖ καταστροφὰς ἐκ σεισμοῦ ἐν ἔτει 1664. Ὁ Slaars, p. 128-139, ἀφηγεῖται τὴν ἐκ τοῦ ἐν ἔτει 1668 σεισμοῦ καταστροφὴν. Ἄλλου σεισμοῦ ἐν ἔτει 1739 μνημονεύει ὁ Ποκκόκιος. Τὸν δὲ ἐν τῷ κειμένῳ μνημονευόμενον, μετὰ πυρκαϊᾶς ἠνωμένον καὶ μεγάλην φθορὰν καὶ ζημίαν προξενήσαντα ἐν ἔτει 1788, ἱστόρησεν ὁ Φοντῶν. Βλ. *Χρυσολλίδος* Τόμ. Δ', σελ. 107, Ἀθῆναι 1866· καὶ *Κ. Οἰκονόμου* τὰ σωζόμενα Φιλολογικὰ συγγράμματα, Τόμ. Α', σελ. 336.

Ι', ΣΕΛΙΔΙ ΙΒ'.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Κοραῆς ἀνηγορεύθη Διδάκτωρ τῆς Ἱατρικῆς, ὁ πατὴρ του δὲν ἔζη πλέον. Μετ' ἀγαλλιᾶσεως καὶ ὑπερηφανείας διηγούμενος εἰς τὸν φίλον του, τὸν Πρωτοψάλτην Σμύρνης, τὰ κατὰ τὴν ἀναγόρευσιν ταύτην, ἐκδηλοῦσινά τε καὶ τὴν θλίψιν τὴν βρυσανίζουσαν ἐνδομύχως αὐτὸν ἐκ τῆς ἀναμνήσεως, ὅτι παρήκουσε τῶν

γονέων του ὅτε μετ' ἐπιμονῆς τὸν προέτρεπον νὰ δει-
 μείνῃ εἰς τὸν ἐμπηρικὸν βίον. Ἐπεθύμει νὰ ζῶσιν οὗτοι
 διὰ νὰ μετάρχωσι τῆς ἀπὸ τοῦ θριάμβου του χαρᾶς καὶ
 ἐξιλεωθῶσι διὰ τὴν παρακοήν του ἐκείνην. «Παρέστησα
 »(λέγει) τὴν θέσιν μου ἐνώπιον τῶν διδασκάλων μου,
 »καὶ μιᾶς συνδρομῆς διανοσίων πεντήκοντα ἀνδρῶν,
 »τῶν πλειόνων σοφῶν, ἱατρῶν, φιλολόγων... Οἱ διδά-
 »σκαλοι μου, ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες, μ' ἔκχαμαν τὰ πλεόν
 »λαμπρὰ ἐγκώμια· εὐρῆκαν τὴν θέσιν μου γρυμμένην μὲ
 »μέθοδον, πλήρη ὠρκίων περὶ τῆς σεβασμῆς, στολισμένην
 »μὲ πολλὴν φιλολογίαν· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἀδελφέ μου, εἶναι
 »ἀδύνατον νὰ Σε περιγράψω τὰ ὅσα εἶπεν οἱ κριταί μου...
 »Ἀπεκρίθην εἰς τὰς ἐρωτήσεις των μὲ σαφῆναιαν·
 »ἀνεσκεύασα τὰς ἀντιρρήσεις των. Εἶχον ἐκθέσειν, ὅτι
 »πολλὰ νομιζόμενα τῶν νεωτέρων εὐρήματα, τὰ ἤξευ-
 »ρην ὁ Ἱπποκράτης πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν. Ὑπερσπί-
 »σθην τὴν τιμὴν τῶν προγόνων μου, ἐτίμησα τὸ γένος
 »μου... Ὅλη ἡ συνέλευσις ἔμεινεν εὐχαριστημένη. Ἐγὼ
 »μόνον δὲν εἶμαι ἐντελὴς εὐτυχής. Τὸ γλυκύτερον, ἔλε-
 »γεν ὁ Ἐπαμεινώνδας (μετὰ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην),
 »ἂφ' ὅτι συνέβησαν εἰς τὴν ζωὴν μου ἦτο, τὸ νὰ νικήσω
 »τοὺς Λακεδαιμονίους ζῶντος ἔτι τοῦ πατρός μου. Τὴν
 »χάριν ταύτην μ' ἐστέρησεν ἡ Πρόνοια. Πολλὰ τοὺς ἐλύ-
 »πησα καὶ τοὺς δύο· καὶ ἴσως ὁ σημερινός μου θρίαμβος
 »ἤθελεν ἐξαλείψειν τὰ τρυμνία τῆς καρδίας των· ἴσως
 »ἤθελε τοὺς πληροφορήσειν, ὅτι δὲν εἶχον τοσοῦτον ἀδι-
 »κον νὰ τοὺς περικόσω.» (I. P. α', σελ. 104).

Λαμπρὰ μὲν ἡ ἐξομολόγησις αὕτη εἰς ἱκανοποίησιν τῆς
 περὶ τῆς οὐχ ἦτον ὅμως λαμπρὰ ἡ ἐξ αὐτῆς δι-
 δασκαλίας πρὸς πάντας ἑλληνόπαιδα, ὅτι ἡ πρὸς τοὺς γο-

νεῖς στοργή καὶ εὐγνωμοσύνη, ὀρμητήριον ὅλων τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν, πρέπει νὰ κατέχη τὴν πρώτην θέσιν εἰς πᾶσαν ἐλληνικὴν καρδίαν.

ΙΑ', ΣΒΑΙΑΙ ΙΣ'.

Ἰκανὰ περὶ τῆς ἐντίμου πενίης του, καὶ περὶ τῆς εἰς τὰ καθημερινὰ δαπανήματα αὐστηρᾶς οἰκονομίας του, καὶ περὶ τῆς ἀμεταθέτου ἀποφάσεώς του νὰ μὴ δέχεται βοήθημα πρ' οἰουδήποτε φίλου ἐν ὧσφ ἡδύνατο νὰ ἔχη τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῶν ἔργων του ἱκανὰ (λέγω) κατὰ τὴν ιδίαν αὐτοῦ ὁμολογίαν, μαρτύριον κεῖνται ἐν τῇ μετὰ τῶν φίλων του ἐπιστολικῇ κοινολογίᾳ (1).

Καὶ πρὸς μὲν τὸν φίλον του Ῥοχέτιον ἔγραφε κατὰ τὸ 1793, « Je suis pauvre, et je n'en suis point fier ». La seule chose qui me tourmente et qui me » tue, c'est la crainte que cette pauvreté ne me » vîsse ma liberté» (N. Σ., σελ. 148). Πρὸς δὲ τὸν ἐν Σμύρνῃ διδάσκαλον καὶ φίλον του Βερνάρδον Κεῦνον, αὐθορμήτως προσελθόντα εἰς κουφισμὸν τῶν ἀναγκῶν του διὰ χρηματικοῦ βοηθήματος, ἀπήντησε τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1795 τὰ ἑξῆς: « Quant aux secours généreux » que vous m'offrez, et qui ont excité toute ma sensibilité, trouvez bon, mon très-cher ami, que je » me borne pour le moment à vous en remercier, vous » et ceux qui veulent bien y concourir, de tout mon cœur. Ce n'est point que je n'en aie grand besoin; » mais j'éviterai autant qu'il me sera possible d'im-

(1) Βλ. N. Σ., σελ. 132-133, 139-142, 145-146, 148, 153-156, 159, 197-198, 202-203, 206, 210 (εἰς τὸ τέλος), 214-220 (καὶ I. P. 6', σελ. 88 καὶ ἐπόμε.), 222-223, 224, 228, 231, 257, 259 (εἰς τὸ τέλος), 267, 288, 308-309, 335-336.

» porter même mes meilleurs amis tant que je
 » pourrai vivoter de mon travail. Néanmoins, crainte
 » d'événemens imprévus, et dans l'ignorance abso-
 » lue où je suis de ce qui pourrait résulter dans la
 » suite de cette hausse progressive des denrées, je
 » vous prie de m'indiquer seulement une personne
 » sur la quelle je puisse, *dans le cas d'une extrême*
 » *nécessité*, me prévaloir, en tout ou en partie, de
 » la somme que vous m'annoncez. Vous pouvez com-
 » pter *que je ne m'en prévaudrai* que dans le cas seu-
 » lement où je serai menacé de périr faute du strict
 » nécessaire physique» (N. Σ., σελ. 218-219· και I.
 P. 6', σελ. 93.).

Και συμπυκνῶται τοῦ δὲ προεθυμῆθησιν νὰ τῷ χο-
 ρηγῶσιν ἐτήσιον βοήθημα· ἀλλ' ἀπεποιήθη νὰ τὸ δεχθῇ,
 εὐφύμῳς ἀπκντήσας. Ἔστερξε μόνον νὰ δεχθῇ τὴν ἐτη-
 σίαν συνεισφοράν των ὡς δάνειον, ἐπὶ τόκῳ 6 τὰ 0/0 καὶ
 ἐπὶ ὑποθήκῃ τῆς βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἐκδόσεών του. Τοῦ-
 του ἀπόδειξις εἶναι ἡ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἐφορείας τῶν
 ἐν Χίῳ δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων ἀποκειμένη ἐπιστολὴ
 τοῦ Ἰακώβου Ῥώτη πρὸς τὸν Κηλλίνικον Κρητσοῦλην,
 6/18 Μαρτίου 1842, ἐξ ἧς ἀποσπῶ τὰ ἐπόμενα.

« . . . Ἡξεύρετε καλῶτα, ὅτι κατὰ τὴν αἵτησιν τοῦ
 » ζειμνήστου ἀνδρός, ἐκτεθεῖσαν εἰς τὴν ἐπιστολὴν του
 » 7 Νοεμβρίου 1824, τὸν συνέτρεξαν οἱ ἀκόλουθοι μὲ δά-
 » νειον ἐτήσιον, μὲ τόκον 6 τὰ 0/0 ἀπὸ τὴν αἰὶν Ἰανουα-
 » ρίου 1825 ἕως τὴν ἀποθίωσίν του, καὶ μὲ συνθήκην νὰ
 » ἔχῃσιν ἐνέχυρον τῶν δανείων τὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰς
 » ἐκδόσεις του. Οἱ συντρέξαντες εἶναι οἱ Κύριοι·

» Ἀδελφοὶ Ῥοδοκανάκη, υἱοὶ Πύλου, ἀνά φρ. 200.

»Φραγκούλης καὶ Σταμάτης Ῥοδοκανάκης [υἱοὶ Δημητρίου], ἀνὰ φρ. 200.

»Μιχαὴλ Ῥοδοκανάκης Αὐγουστῆ, ἀνὰ φρ. 100.

»Ἀμβρόσιος Στεφάνου Ῥάλλης, ἀνὰ φρ. 300.

»Λαυρέντιος Ψιχῆς, ἀνὰ φρ. 250.

»Ἀλέξανδρος Κοντόσταυλος, ἀνὰ φρ. 300.

»Ζηνὴς Βλαστός, ἀνὰ φρ. 600.

»Ἰάκωβος Ῥώτας, ἀνὰ φρ. 500.

»Ἀδελφοὶ Σκαρχμαγκᾶ, ἀνὰ φρ. 200.

»Μιχαὴλ Βοῦρος (διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν), φρ. 200 ἀπὸ 176 Ἰανουαρίου 1826».

Περὶ τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ τοῦ δανείου προενόησεν ὁ Κορχῆς ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ, πρκαγγέλως ῥητῶς *Νὰ πληρώσῃ ὁ κληρονόμος του* (ἦτοι τὸ Γυμνάσιον τῆς Χίου) *εἰς τοὺς συμφωνήσαντας γὰ τῷ χορηγῶσιν ἐτήσιον συνεισφοράν ἀπὸ τῆς αἰς Ἰανουαρίου 1825, ὅσα ἕως τῆς τελευτῆς του εὐρεθῶσιν οὗτοι στείλλαντες εἰς αὐτὸν χρήματα*—βλ. κατωτέρω τὰς πρὸς τοὺς δικθετοὺς κληρονόμους τελευταίας διατάξεις του (ΛΑ)—.Τοιαύτη ὁμῶς ἀπαιτήσεις πρ' οὐδενὸς τῶν Χίων ἐγένετό ποτε, καθόσον εἰναί μοι γνωστόν.

IB', ΣΕΛΙΔΙ ΙΖ'.

Κατὰ τὸ 1794 ἔγραψεν εἰς τὸν φίλον του Ῥοχέτιον:
 « Vous m'avez affligé avec le prix de 50 livres pour
 » *Du Cange*, d'autant plus que depuis quelque temps
 » je m'occupe de recherches sur notre langue mo-
 » derne. J'attendrai que mon libraire me donne quel-
 » que argent, et alors je verrai si j'aurai assez de

» courage pour me décider à un prix si exorbitant »
(N. Σ., σελ. 173.).

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὤδε σύγγραμμα ἦτο: τὰ δύο γνω-
στά Γλωσσάρια τοῦ Δουκαγγίου, « mediae et infimae
Graecitatis, καὶ mediae et infimae Latinitatis », τὰ
ὁποῖα ἐν μεταγενεστέρᾳ ἐποχῇ ἀποκτηθέντα ὑπ' αὐτοῦ,
τῷ ἐχρησίμευσαν εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν Ἀτάκτων καὶ
τοῦ νῦν δημοσιευομένου Γαλλογρῆκικοῦ Λεξικοῦ. Ἀπό-
κεινται δὲ εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην.

ΙΓ', ΣΕΛΙΑΙ ΙΘ'.

Τῆς ἀτυφίας τοῦ ἀνδρὸς ἀπόδειξις εἶναι πρὸς τοῖς ἄλ-
λοις καὶ τὰ ἐξῆς:

Οἱ τῆς πόλεως τῶν Κυδωνιῶν προεστῶτες καὶ τοῦ
ἐκεῖ Γυμνασίου ἑφοροί, δι' ἐπιστολῆς των 3 Αὐγούστου
1814, ἔπεμψαν πρὸς τὸν Κορχῆν, διὰ τοῦ ἐν Σμύρνῃ Στε-
φάνου Πάλλη, γρόσιας 5000, ἔνα ἀγοράστη διὰ τὴν βι-
βλιοθήκην τοῦ Γυμνασίου των βιβλία καὶ ὄργανα τῆς φυ-
σικῆς ὅς' αὐτὸς ἤθελε κρίνῃ χρήσιμα. Ἀἰὲν μόνον ὄργα-
νον (ἐπέφερον) προσδιορίζομεν ἡμεῖς, τὸ ὅποτον ἀνγκ-
ραιότατον στοχαζόμεθα, καὶ ἐπιθυμοῦμεν πολλὰ νὰ ἴδω-
μεν, τὴν εἰκόνα δὴλα δὴ τοῦ Ἀδελφάντιου Κορχῆ. Θέ-
λομεν αὐτὴν διὰ στολισμὸν τοῦ Γυμνασίου, καὶ διὰ
νὰ παραινῶμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς
τὴν παιδείαν διὰ τοιούτου μέσου. Ἄν λείψῃ, ὃ μὴ
γένοιτο, ἄλλο ὄργανον ἀποφασιστικὰ δὲν θέλομεν »
(I. P. 6', σελ. 147-151). Πρὸς ταῦτα ὁ Κορχῆς
ἀπαντήσας τῇ 28 Ἰανουαρίου τοῦ 1815 ἔτους ἔγραψεν
α Ὁ φίλος διδάσκαλός Σας θέλει Σας εἰπεῖν

»τί ἔπραξ, καὶ τί μέλλω νὰ πράξω περὶ τῶν σταλθέν-
 »των ἀργυρίων Σας. . . . Περὶ δὲ τῆς ὁποίας ζητεῖτε εἰκό-
 »νος, ἡ γνώμη μου ἦτο νὰ σιωπήσω ὁλότελα· ἀλλ' ἔπει-
 »τα συλλογισθεῖς, ἔκρινα ὅτι δὲν ἦτο δίκαιον νὰ μὴ
 »Σας ἀποκριθῶ περὶ τούτου. Ἀκούσατε λοιπόν, φίλοι
 »μου ὁμογενεῖς, τί μ' ἐσυνέβη. Μ' ὄλον ὅτι ἡ ἐντροπὴ δὲν
 »εἶναι γεροντικὸν ἰδίωμα, ἐξεκοκκίνησα, μὰ τὴν κοι-
 »νήν μας Πατρίδα! ὅταν ἦλθον εἰς ἐκεῖνο τῆς ἐπιστο-
 »λῆς Σας τὸ μέρος. Ἡ ταλαίπωρος Ἑλλάς, φίλοι μου,
 »δὲν ἔχει ἀκόμη ἀξίους εἰκόνων ἀνδρας. Εἰς τὴν ἐξου-
 »σίαν ὅμως τῶν κατὰ πόλεις προεστώτων εἶναι, νὰ τα-
 »χύνωσι τὸν ποθητὸν ἐκεῖνον χρόνον, ὅταν μέλλωσι νὰ
 »γεννηθῶσι καὶ τοιοῦτοι ἄνδρες. Εἰς τὸν αὐτὸν σκοπὸν
 »ἀποβλέπουσι καὶ οἱ κόποι ὄλων ἡμῶν, ὅσοι νομιζόμεθα
 »καὶ ὀνομαζόμεθα σπουδαῖοι, ὅχι νὰ λάβωμεν ἡμεῖς εἰ-
 »κόνας, ἀλλὰ νὰ φέρωμεν τὴν Ἑλλάδα εἰς κατὰστασιν
 »νὰ γεννήσῃ καὶ πάλιν, ὡς ἐγένετο καὶ πάλαι, ἀξίους
 »εἰκόνας ἀνθρώπους. Ἐὰν τοῦτο δὲν Σας πληροφορή, εἴ-
 »ναι τρόπος ἄλλος, ἀγαπητοί μου Κυδωνιᾶται, μήτ' ἐμέ
 »τὸν ταλαίπωρον γέροντα νὰ κάμνετε νὰ ἐντρέπωμαι,
 »καὶ Σεῖς νὰ προξενήσετε καὶ εἰς τὰ τέκνα Σας τὴν
 »ευχαρίστησιν νὰ ἰδῶσιν, ὅ,τι εἰς Ἑσθὺ δὲν συγχωρεῖ
 »ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος ἡ πρῶτος κατὰστασις νὰ ἴδετε.
 »Ποῖος τρόπος; Καλὴ εἰκὼν νὰ χαλκογραφηθῇ καὶ νὰ
 »τυπωθῇ, χρειάζεται τι τοῦλάχιστον 300 γρόσια· προσθέ-
 »σατε τὰ 300 ταῦτα γρόσια εἰς τὰ κατ' ἔτος διορι-
 »σθέντα 400 διὰ τὴν αὔξησιν τῆς βιβλιοθήκης Σας,
 »καὶ πέμψτέ τα πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ φίλον μου κύριον
 »Α. Βασιλείου. Ἀσυγκρίτως πλειοτέρην ὠφέλειαν θέ-
 »λουν λάβειν τὰ τέκνα Σας ἀπὸ τὴν καλὴν βιβλιοθή-

» κην, παρὰ ἀπὸ ἀψύχους εἰκόνας. » (I. P. α', 71-74).

Καὶ ταῦτα μὲν ἔγραφεν ὁ Κορχῆς πρὸς τοὺς Κυδωνιάτας ζητήσαντας τὴν εἰκόνα του. Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τινα καιρὸν ἐξετυπώθη ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ αὐτοῦ καὶ διεδόθη ἀνὰ πᾶσιν τὴν Ἑλλάδα τὸ εἰκόνισμά του, φέρον τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν — ΕΛΛΑΣ, ΤΗΝ ΣΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΛΘΑΝΑΤΟΝ ΟΡΑΝ ΒΟΓΑΘΜΕΝΗ, ΣΟΥ ΜΗ ΔΙΔΟΝΤΟΣ, ΟΜΜΑΣΙΝ ΕΛΛΗΝΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΓΥΗΡΠΑΣΕ' ἀφιερῶθη τοῖς Ἑλλησιν —, δὲν κρίνω ἄσκοπον ν' ἀφηγηθῶ ὧδε τὸ περὶ τούτου, ἄγνωστον ἔσως εἰς πολλοὺς, ἱστορικόν.

Διέτριβεν εἰς Παρισίους κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ὁ Σταμάτιος Δημητρίου Ῥοδοκανάκης, χῆτος εὐπυτρίδης, πᾶν οἰκεῖος τῷ Κορχῇ. Ἡμέραν τινὰ ἐν συνδιαλέξει ὁ Ῥοδοκανάκης μετὰ τῆς συνήθους οἰκειότητος ἀπήτησε παρὰ τοῦ Κορχῆ ὡς χάριν νὰ προσδιορίσῃ ὥρην ἐκ τῶν τῆς ἀνέσεώς του, ὅπως ἔλθῃ πρ' αὐτῷ ζωγράφος νὰ τὸν εἰκονογραφήσῃ, διότι (ἔλεγε) « πολὺ ἐπεθύμει νὰ ἔχῃ εἰς τὸ δωμάτιόν του τὴν εἰκόνα τοῦ καλοῦ συμπολίτου καὶ φίλου του ». Ὁ Κορχῆς τῷ ἀπήντησεν ἀστεϊζόμενος· « ὦ! ὥραϊόν ἀνθρώπου εἰκόνα ἐπεθύμησας ». Τοῦ φίλου του ὁμῶς ἐπιμόνως περὶ καλοῦντος, ὑποπτυνθεὶς μὴ ἡ αἷτησις ὑπέκρυπτε σκοπὸν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν πράκλυσιν τῶν Κυδωνιατῶν, ἀνέλαβεν ἀμέσως ὕψος σοβαρόν, καὶ εἶπεν ἐντόνως· « Οὐδέποτε θέλω συγκατατεθῇ νὰ ζωγραφηθῶ. Εἰκόνας ἄξιοι εἶναι μόνοι οἱ μεγάλοι ἄνδρες. Ἐγὼ δὲ πολὺ ἀπέχω τοῦ νὰ ᾤμαι, ἢ νὰ ὀνομάζωμαι, τοιοῦτος ».

Συνέβη μετὰ τινα χρόνον νὰ ἔλθῃ εἰς Παρισίους νέος Πολωνός, εὖ ἡγμένος, ὁ ὁποῖος, περιηγούμενος τὴν Εὐ-

ρώπην ἐκόμιζε πρὸς τὸν Ῥοδοκανάκην συστκτήρια παρ' ἐμπόρων φίλων του γράμματτα. Τοῦτον περιεποιήθη ὁ Ῥοδοκανάκης. Φιλοξενούμενον δὲ παρ' ἑαυτῷ τὸν συνώδευε καὶ εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ἐν τῇ μεγαλοπόλει ἐκείνῃ ἀξίων θέας μνημείων. Λόγου ποτὲ συμπεσόντος ἐν ταῖς ἰδιαιτέρεσι μεταξύ των συνδικλέξεσι περὶ τῶν δικημοτέρων εὐρωπαίων ζωγράφων, ὁ Ῥοδοκανάκης, κατανοήσας, ὅτι ὁ ξένος του δὲν ἦτο ἄμοιρος τῆς ζωγραφικῆς, τῷ ἀπεκάλυψε τὸν ἐγκάρδιον πόθον του περὶ τῆς εἰκόνης τοῦ Κοραῆ. « Δὲν θὰ εἶναι εὐκολον τὸ ἔργον — τῷ εἶπεν ὁ ξενιζόμενος — μὴ συναينوῦντος τοῦ εἰκονισθησομένου ». Μετὰ διαφόρους συσκέψεις ἐλογίσθη ὡς μόνον κατάλληλον τὸ ἐξῆς τέχνασμα. Ὁ μὲν Ῥοδοκανάκης νὰ εἰσπαύῃ εἰς τὴν γνωριμίαν τοῦ Κοραῆ τὸν ξένον του ὡς *φιλέλληνα*, ἐπιθυμοῦντα νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς τὸν ὑπὸ πάντων διὰ τὰς ἀρίσττας ἐκδόσεις του ἐπαινούμενον ἄνδρα, κτλ. αὐτὸς δὲ (ὁ Πολωνός), ἐφ' ὅσῃν ὥρην διηκρέσῃ ἢ ἐπίσκεψις, νὰ καταβάλῃ πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν χαρκτητῶν τοῦ προσώπου τοῦ εἰκονισθησομένου. Ἡ ἐπίσκεψις ἐγένετο κατὰ τὰ οὕτω συμφωνηθέντα· καὶ παρετάθη, τοῦ Ῥοδοκανάκη μνηκύνοντος ἐπίτηδες τὸν λόγον. Ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν δύο ἐπισκεπτῶν, καθ' ἣν ἐγένοντο ἀμοιβαῖαι φιλοφρονήσεις, ὁ Πολωνὸς ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν τὸν Κοραῆν, εἰς ἀποχαιρετισμόν.

Ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον ἐνθα ἐφιλοξενεῖτο, ἡσχολήθη ἀμέσως εἰς τὸ σχεδιογράφημα κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀντίληψιν, συμβουλευόμενος κάποτε τὸν Ῥοδοκανάκην καὶ τὸν ἐν Παρισίοις ἔτι τότε διατρίβοντα Νεόφυτον Βάμβαν. Ὅτε συνετελέσθη τὸ σχέδιον (*ébauche*), ἀπηλ-

θεν ἐκ νέου εἰς τὸν Κορὰν προφάσει τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ· καὶ ἡ δευτέρα αὕτη ἐπίσκεψις ἐπέθηκε τέλος εἰς τὸ τέχνησμά.

Ἐξάλλοι ἐγένοντο τότε ὑπὸ τῆς χαρᾶς ὅ,τε Ῥοδοκηνάκης καὶ ὁ Βάμβας· καὶ ὁ μὲν πρῶτος παρέδωκεν ἀμέσως εἰς χαλκογράφον τὸ σχεδιογράφημα· ὁ δὲ Βάμβας συνέταξε τὴν ἀνωθι ἐκτεθεῖσαν ἐπιγραφὴν, ἐν ᾗ ἀπέκρυπεν ἐπίτηδες τὴν ἐθνότητα τοῦ ζωγράφου ὀνομάσας αὐτὸν Ἑλληνα (ὡς πρεσβεύοντα τὸ Ἀνατολικὸν ὀρθόδοξον δόγμα), ἵνα μὴ παροργισθῇ κατ'ἀμφοτέρων τῶν συμπολιτῶν καὶ φίλων τοῦ ὁ Κορὰς, εἴποτε ἀπεκαλύπτετο τὸ κατασκευάσμα, δι'οὗ κατωρθώθη γὰ ὕφαρ· παρῇ ἡ εἰκὼν δμμασιν *ΕΛΛΗΝΟΣ* δῆθεν ζωγράφου.

Ἀφοῦ ἱκανὰ τῆς εἰκόνης ἀντίτυπα ἐξετυπώθησαν, προσήλθεν εἰς τὸν Κορὰν ὁ Ῥοδοκηνάκης, καὶ φέρων ἐν ἀνὰ χεῖρας τῷ τὸ ἐπέδειξε μετ'ἀγαλλιástεως. Φρικτὰ παρωργίσθη τότε ὁ Κορὰς. Καί, «Μὴ θορυβεῖσθε, παρκαλῶ — τῷ εἶπεν ὁ Ῥοδοκηνάκης — ἀλλ'εὐφράνθητε καθὼς ἐγώ, ὅτι οὕτω, χωρὶς ὑμεῖς νὰ θέλετε, ἐξεπληρώθη ὁ ἐγκάρδιός μου πόθος, ὁ ὁποῖος εἶναι κοινὸς ὅλων τῶν Ἑλλήνων πόθος». Τί νὰ εἶπη τότε ὁ Κορὰς; Περιέστειλεν ἐν ἐχυτῷ τὸν θόρυβον τῆς ψυχῆς του, οὐδὲν δυνάμενος νὰ πράξῃ περὶ πράγματος τετελεσμένου.

Οὕτω κατωρθώθη ἡ τύπωσις καὶ διάδοσις τῆς κατὰ πρῶτον ἐκδοθείσης εἰκόνης τοῦ Κορὰ παρὰ τὴν θέλησιν καὶ ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ μετὰ τὴν τελευτήν του καὶ δευτέρα ἐκδοσις, ἔχουσα παρὰ πόδας τὴν ἐπιτάφιον ἐπιγραφὴν του.

Τὸ ἀνωθι ἱστορικὸν ἔχω παρκαλῶν ἀπὸ τὸν φοιδίμον πρὸς μητρὸς θεῖόν μου Ζ. Ν. Εὐμορφόπουλον, γαμ-

βρόν ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ ἐπίσης ἀοιδίμου Σταματίου Δ. Ῥοδοκανάκη.

ΙΑ, ΣΕΛΙΔΙ ΚΑ΄.

Ταῦτα διδασκόμεθα ἔκ τε τῶν λόγων αὐτοῦ τοῦ Θεοκνηρώπου Λόγου, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Ματθ. ΚΒ΄, 37 - 40· καὶ Μάρκ. ΙΒ΄, 30 - 34), καὶ ἐκ τῆς διδασκαλίας τῶν θεοκνηρῶν Ἀποστόλων (Καθολ. ἐπιστολ. Ἰκνώβου Β΄, 8, — Α΄. Καθολ. ἐπιστολ. Ἰωάννου, Δ΄, 7 καὶ ἐπόμ. — Παύλου πρὸς Ῥωμ. ΙΓ΄, 8 - 10· — Α΄ πρὸς Κορινθ. ΙΓ΄, 1 καὶ ἐπόμ. — καὶ πρὸς Γαλάτ. Ε΄, 14 — καὶ πρὸς Ἑφεσ. Ε΄, 2). Αὐτὰ δὴ ταῦτα καὶ ὁ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ ἐν τῷ ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν δυνατός, ἡμέτερος Κορυθαῖος συνεβούλευεν εἰς ὅλους κοινῶς. Πολλὰ δὲ κατὰ καιροὺς ἔγραψεν, οὐκ ἐντρέπων, ἀλλὰ πάντας ὡς τέκνα ἀγαπητὰ ρουθετῶν. Ἐλάχιστον μέρος τῶν περὶ τοῦ προκείμενου ὑποθηκῶν, παραινέσεων καὶ συμβουλῶν του εἶσι τὰ ἐξῆς.

« Τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας ἡμῶν ὁ στερεώτερος θεμέλιος εἶναι ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἡ εἰς τοὺς αὐτοὺς νόμους, χωρὶς προνόμια, κοινὴ πάντων ὑποταγή. Ὅταν αὐτὴ λείπῃ, ἡ οἰκοδομὴ τῆς θρησκείας σαλευέται ὡς οἰκοδομὴ κτισμένη εἰς τὴν ἄμμον, καὶ ὅχι εἰς τὴν πέτρην. Ταῦτα, φίλοι καὶ ἀδελφοί μου, δὲν εἶναι τῆς κεφαλῆς μου λόγια· Σὺς λέγω ὅσα ἔγραψεν ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς Ἑλληνας Κορινθίους, μετὰ διακόσια σχεδὸν ἔτη ἀπὸ τῆς καταστροφῆς των ». Καὶ ἀλλαχοῦ· « Ἀνγνώσατε, παρὰ κλῶ Σας, φίλοι ὁμογενεῖς, μὲ τὴν πρέπουσαν προσοχὴν τὴν πρώτην τοῦ Παύλου πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴν, διὰ νὰ πληροφο-

ερηθῆτε, ὅτι ἡ πολιτικὴ διαγωγὴ τοῦ ἀληθινοῦ χριστιανοῦ δὲν πρέπει νὰ διαφέρῃ τίποτε ἀπὸ τὴν θρησκευτικὴν. Τὴν αὐτὴν βάσιν καὶ τὸν αὐτὸν θεμέλιον ἔχουν καὶ αἱ δύο, τὴν ἰσονομίαν, ἣγουν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἀποβλέπουν, τὴν κοινὴν εὐδαιμονίαν τῶν πολιτευομένων. . . »

« Τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως σύμβολον περιέχει ὅσα χρεώσται νὰ πιστεῦῃ καὶ νὰ ἐλπίζῃ ὁ χριστιανός· ἀλλὰ, χωρὶς τὴν ἀγάπην, ματαίως πιστεύει, ματαίως ἐλπίζει καὶ ματαίως κομπάζει ὅτι ὀρθοδοξεῖ. Σὰς γράφω, φίλοι ὁμογενεῖς, ὅχι λόγους ἰδικούς μου, ἀλλὰ τοὺς ὁποίους ἔλεγεν ὁ Παῦλος εἰς τοὺς διχονοοῦντας καὶ φετριάζοντας ὀρθοδόξους Κορινθίους ». Ἀλλαχοῦ δὲ πάλιν προσάγει μάρτυρα τὸν ἱερὸν Χρυσόστομον λέγοντα (ἐν τῇ εἰς τὴν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν Ὀμιλίᾳ). « Πολυλά ἐστὶ τὰ χαρκτηρίζοντα τὸν χριστιανισμόν, μᾶλλον δὲ πάντων, καὶ κρείττων ἀπάντων ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη. . . . » (I. P. α', σελ. 3, καὶ 4-5, καὶ 11, καὶ 59).

ΙΕ, ΣΕΛΙΔΙ ΚΒ'.

Σημειῶ ὥδε τὰ ὀνόματα τινῶν ἐξ ἐκείνων, εἰς οὓς ἐχορήγησε βοηθήματα ἐκ τοῦ θησαυροῦ τῆς σοφίας του, καὶ οἵτινες μετ'εὐγνωμοσύνης ἐξεδήλωσαν τοῦτο διὰ τῶν ἐκδόσεών των.

α) C. DE ANCORA· ἐν τῷ προλόγῳ τῆς ἐλληνολατινικῆς ἐκδόσεως τοῦ Ξενοκράτους « Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ἐνύδρων τροφῆς » ἐν Νεαπόλει, 1794.

« His nostris curis accessit studium ac benevolentia Domini Diamantes Goray Smyrnaei Doctoris

» Medici Monspeliensis Graecis Litteris, et omni-
 » gena eruditione instructissimi, qui petentibus no-
 » bis, doctissimas in Xenocratem animadversiones
 » concinavit, et par Ch. de la Rochette in ordinem
 » redactas largitus est » (Α. Ε. τοῦ 1819, σελ. 640].

Περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης τοῦ De Ancora, βλ. I. P.
 6', σελ. 105, καὶ Ν. Σ. σελ., 309.

6) Io. STEPH. BERNARD' ἐν τῷ προλόγῳ εἰς τὴν ἐλ-
 ληνολατινικὴν ἔκδοσιν τῆς τοῦ Θεοφάνους Νότρου πρὸς
Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα συνόψεως
ἐν ἐπιτομῇ τῆς λατρικῆς ἀπάσης τέχνης. Gothæ et Am-
 stelodami, 1794. (Tom. I, Præfat. pag. xviii sqq.).

« codicis . . . collationem . . . quam . . . ad-
 » nornavit medicus nobilis Parisinus, *Diamantes*
 » *Coraes* natione Græcus, natus Smyrnæ, quo labore
 » inglorio ac tædioso ita functus est, ut peritiæ ejus
 » in literis græcis ac sagacitatis insignis vestigia
 » ubique eluceant. Num non variantes lectiones
 » modo sedulo excerpserit, sed locis corruptis talem
 » adtulit medicinam, ut eruditionem non proleta-
 » riam prodant ejus conjecturæ, quibus lectorem
 » nolui defraudare easque inserui suis locis. Occu-
 » patur vir ille doctissimus in emaculando Hippo-
 » crate ac emendationes prelo subjiciendas premit,
 » quas præclaras fore ex hoc specimine colligere est
 » facile ».

γ) LEVESQUE (*Pierre - Charles -*), ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς
Γαλλικῆς μεταφράσεως τοῦ Θουκυδίδου ἐν Παισιόις,
 1795, Τόμ. Α', σελ. 311.

« je ne crois pas qu'on puisse trouver de

» meilleure explication que celle qui m'a été four-
 » nie par M. *Coray*, savant Grec de Smyrne, hom-
 » me profondément versé dans la langue de ses an-
 » cêtres, et qu'applaudira l'Europe savante, quand
 » il publiera ses travaux sur le texte d'Hippocrate.
 » je l'ai souvent consulté sur les difficultés que je
 » rencontrais dans Thucydide, et ses réponses que
 » j'aurai soin de rapporter, donneront seules à mes
 » notes quelque prix ».

Τὰς ἀπαντήσεις τοῦ Κοραΐ, εὐγνωμόνως κατεχώρι-
 σεν αὐτολεξεῖ ὁ *Levesque* ἐν ταῖς κριτικαῖς σημειώσε-
 σιν αὐτῆς τῆς ἐκδόσεώς του.

δ) JOHANNES SCHWEIGHÆUSER, ἐν τῷ προλόγῳ τῆς ἐκ-
 δόσεως τοῦ Ἀθηναίου, Tom. I, pag. cxvii — cxviii. Ar-
 gentorati, 1801.

«...Denique eximium ac prorsus singulare de-
 » cus et praesidium est, quo hoc nostrum institu-
 » tum ornare voluit vir doctus *Adamantes Coray*,
 » Smyrnensis, ut medicinae Doctor solertissimus,
 » sic in Graecarum litterarum quae ei vernaculae
 » sunt, exquisitiori studio verissimus Valckenaria-
 » nae et Ruhnkenianae scholae alumnus; qui suas
 » in plurima difficiliora vexataque Athenaei loca
 » *Emendationes* et *Adnotationes*, non minus profun-
 » ditate eruditionis, quam ingenii acumine insignes,
 » ultro mihi obtulit communicavitque ».

ε) JOANNES MATTHIAS SCHULTZ, ἐν τῷ προλόγῳ τῆς
 ἑλληνολατινικῆς ἐκδόσεως τοῦ Μάρκου Ἀντωνίνου.
Slesvici, 1802, Tom. I, pag. XIV.

«...Denique mihi et Antonino meo gratulandum

» erat de eo, quod Vir Doctissimus atque exquisitae
 » linguae Graecae cognitionis laude florens *Diamand*.
 » *Coray* se non indignum haberet, illas chartas (*Ae-*
 » *gidii Menagii Notas in Antoninum ineditas*) in usum
 » meum describere ».

ς) HENR. CAR. ABR. EICHSTÄDT, ἐν τῇ ἐκδόσει *Διο-*
δώρου τοῦ Σικελιώτου, Halis Saxonum, 1800-1802, ἤς
 τὸν Α' τόμον ἀφιερώνει εἰς τοὺς τέσσαρς μεγάλους φι-
 λολόγους τῆς Εὐρώπης « *Quatuor Viris in re critica*
summis :

1 — *Diam. Coray*, Smyrnensi, medicinae Doctori.

2 — *Richardo Porsoni*, linguae Graece in Academia
 Cantabrigiensi professori.

3 — *Frider. August. Wolfio*, Eloquentiae et Poeseos
 in Academia Halensi professori.

4 — *Danieli Wytttenbachio*, literarum antiquarum
 earumque universarum in Acad. Lugdunobatava
 professori.

Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Β' τόμου προλεγομένοις, περὶ τὸ τέ-
 λος, γράφει περὶ Κορυθῆ ἰδίως τάδε :

«...; adiuvit laborem amicitia virorum quorum-
 » dam, doctrina et acumine excellentium, in his *Dia-*
 » *mantii Coray*, medici ac philologi clarissimi, qui
 » antiquam Graecae gentis gloriam ingenio et mo-
 » ribus suis tuetur. Is totum denuo mea causa per-
 » legens Diodorum, suas mihi crebris epistolis
 » emendationes Lutetia transmisit, exquisitae saga-
 » citatis novas et locupletissimas testes. Quarum
 » exemplo si ad aemulationem haud prorsus infeli-
 » cem vir eximius inflammatum me senserit, et Dio-

» dori et ipsius caussa in sinu gaudebo. Unam enim
 » hanc mercedem licet persolvere viro, qui literas
 » tractat ipsarum amore, non gloriae, quae tamen,
 » quamvis minime quaesita, comitem sese praebet
 » veris meritis».

ζ) CLAVIER, membre de l'Institut et Professeur au Collège Royal de France, ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ Α' τόμου (pag. x.) τῆς τοῦ Πρυτανίου ἑλληνογαλλικῆς ἐκδόσεώς του εἰς τόμους 6, ἐν Παρίσις, 1814 — 1821.

« . . . J'aiché à rendre ma traduction assez littéraire et assez claire, pour qu'elle pût tenir lieu de commentaire à ceux qui veulent lire le texte grec, ou seulement le consulter. Elle a été revue en entier *par mon savant ami le docteur Coray*, qui m'a communiqué ses observations sur les passages les plus difficiles du texte».

Τοῦ Κλαυερίου τελευτήσεντος μετὰ τὴν τύπωσιν τοῦ Β' τόμου, οἱ ἐπιμεληθέντες τῆς ἐκδόσεως ἄχρι τέλους κατὰ τὰ χειρόγραφα του (βλ. καὶ Α. Ε. τοῦ 3τους 1821 σελ. 226.) ὁμολογοῦσι πολλὴν τὴν χάριν τῷ Κοραΐ ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ Γ' τόμου (pag. vii) διὰ τῶν ἐξῆς.

« Nous avons aussi les plus grandes obligations » à Mr Coray qui a revu le texte grec dont il s'est » occupé exclusivement. Il a enrichi notre édition » de conjectures que l'on reconnaîtra à l'étoile qui » les distingue de celles du traducteur; c'est tout » ce que lui ont permis de faire ses infirmités. Ces » deux savans, en consacrant quelques unes de » leurs veilles à ce travail ingrat et fastidieux, n'ont

» eu d'autre intention que de payer un tribut à l'a-
» mitié».

Καὶ ἄλλους ἐκ τῶν ἀλλοδαπῶν λογίων — εἰς τοὺς
ὁποίους ἐχορήγησε βοηθήματα — εἶχον νὰ κατονομάσω
τὸν λόγον ὁμῶς, εἰς μῆκος βαίνοντα πρέπον ἔκριναν νὰ
συντάμω. Προστίθηναι μόνον, ὅτι σώζεται παρ' ἐμοὶ ἐν
πρωτοτύπῳ καὶ ἐπιστολῇ τοῦ *Carolus Gottlob Kühn*,
medic. Doctor et chirurgiae Professor publicus in
literarum universitate Lipsiensi, πρὸς τὸν *Viro me-
ritis et annis maxime Verenabili Corays*, παρκακ-
λούμενον νὰ τῷ χορηγήσῃ διορθώσεις τινὰς καὶ κριτι-
κὰς σημειώσεις του ἐκ τῶν, ἃς ἔχει, πολλῶν εἰς τὸν
'Ἰπποκράτην, τὸν Ἀρεταῖον καὶ τὸν Ἀέτιον. Ἐν τῷ πε-
ρισελίδῳ αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς κεῖται *ιδιόγραφος* τοῦ
Κοραῖ γράφῃ: « Ἀπεκρίθην τῇ 17 Δεκεμβρίου 1818,
» πέμψας καὶ τινὰς διορθώσεις εἰς τὸ περὶ Ἀρχαίης Ἰκ-
» τρικῆς τοῦ Ἰπποκράτους ».

Ὁ βουλούμενος νὰ μάθῃ πλείω περὶ τῶν εἰς διαφό-
ρους Ἑλληνικὰς συγγραφεῖς φιλολογικῶν ἐπιστάσεων του,
ἃς ἀνεκοίνωσεν ἰδίᾳ εἰς τοὺς φίλους του Βιλλοισῶνα
καὶ Ῥοχέτιον, ἀναγνώτω τὰς πρὸς τούτους ἐπιστολάς
του ἐν τῷ τεύχει τῶν ἄρτι κατὰ πρῶτον δημοσιευθε-
σῶν ἐν *Παρισίοις 1877* ἐπιστολῶν αὐτοῦ πρὸς διαφό-
ρους (N. Σ., σελ. 4-6, 8-12, 15-31, 36-38, 42-69,
74-83, 94-96, 100-103, 109-112, 116, 135, 150
- 152, 157, 159-161, 165-166, 168-173, 175-
190, 199-200, 209-211, 231-244, 254-257, 296
- 301).

ΙΣ, ΣΕΛΙΔΙ xδ'.

Ἐν τῇ προηγουμένῃ ΙΕ' σημειώσει μνημονεύσας εὐρωπαίων τινῶν σοφῶν εἰς τοὺς ὁποίους εἶχε μεταδώσει ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ δι' ἰδίαν χρῆσιν ἀποκειμένων, καὶ διορθώσεις εἰς κείμενα συγγραφῶν καὶ κριτικὰς ἐπιστάσεις, καὶ οἱ ὅποιοι μετ' ἐπαίνου πολλοὺ ἐξεδήλωσαν δημοσίᾳ τὴν ἐαυτῶν εὐγνωμοσύνην, σκόπιμον νομίζω νὰ παρχθέσω ὧδε καὶ τὰς περὶ αὐτοῦ κρίσεις τινῶν ἐκ τῶν συγχρόνων λογίων, ἀλλογενῶν τε καὶ ὁμογενῶν, οἵτινες μετ' εὐφημίας ἐποίησαντο μνείαν τοῦ ὀνόματός του ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτῶν.

Καὶ ἐκ μὲν τῶν ἀλλογενῶν,

α) PHILIP. PINEL, ἐν τῇ εἰσγωγῇ τοῦ συγγράμματός του *Nosographie Philosophique* (6me édit.), à Paris, 1818, Tom. I, pag. cvi, σημ. 1, λόγον ποιούμενος περὶ τῆς ἐλληνογαλλικῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἱπποκράτους *Περὶ ἀείρων, ὑδάτων καὶ τόπων*, γράφει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα· «... C'est l'ouvrage d'un médecin des plus profonds dans la connaissance de la langue grecque, » *le Docteur Coray*, dont le modestie égale le savoir».

β) CABANIS, ἐν τῇ Β' ἐκδόσει τοῦ συγγράμματός του *Rapports du physique et du moral de l'homme*. Paris, 1805, Tom. 2, pag- 164, not. γράφει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τάδε·

« Personne, au reste, ne rend plus de justice que » moi, aux travaux de ce savant célèbre [du citoyen » Coray], dont j'honore autant la personne, que » j'admire la sagacité de la critique et sa vaste érudition » (Α. Ε. τοῦ ἔτους 1819, σελ. 644.).

γ) G. CHRIS. HARLESS, *Brevior notitia Litterat. Graecae*. Lipsiae, 1812, pag. 767. « . . . neque nostra » aetate defuerunt Graeci docti . . . inter quos *eminent* » *Coray* (Κορυαῖς), *ortu Chius*, in praesenti autem Parisiis vivens, vir multis libris graecis publicatis de » Graecis recentioribus non minus quam ipsis graecis litteris atque nonnullis vet. auctoribus ab » ipso editis *immortaliter meritis* ».

δ) BELIN DE BALLU (*Jacques-Nicolas*), *Histoire critique de l'éloquence chez les Grecs*. Paris 1813, Tom. II. pag. 392, ἐνθα λέγει: « La France peut encore » s'enorgueillir d'un Brunck, d'un Larcher, d'un » Villoison, d'un Chardon de la Rochette, d'un *Coray*, d'un Sainte-Croix, et de plusieurs autres savants très-estimables ». (Λ. Ε. τοῦ 1819, σελ. 646).

ε) C. J. CHRIS. REUVENS, *Collectanea litteraria, Lugduni Batavorum*, 1815, pag. 156. « Alter scriptor . . . » est celeberrimus ille *Adamantius Coraës* (Coray) » graecus, de cujus in patriam suam meritis mox » quaedam dicenda sunt, . . . » καὶ ἐν σελ. 160 - 161. « . . . Parisiis, tum alii multi, tum *inprimis venerabilis et humanissimus senex Adamantius Coraës* (Diamant. Coray), cujus vel sola optimorum auctorum » collectio, quam in usus civium suorum, Βιβλιο- »θήκης Ἑλληνικῆς nomine, jam inde a multis annis in vulgus edit, . . . tam nobilis est, ut ego, » siquis laudare me eam voluisset suspicaretur, » merito arrogans viderer. Is autem, quod ultimo » demum loco nomen suum memoratum invenerit,

» quum ipsius in totâ re maxima sint merita... ,
 » non vereor ne aegrè ferat, quando honoris causâ,
 » non negligentiae, ad finem servavi ».

Εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους τούτους προστεθείσθωσαν καὶ
 ἐκ τῶν νεωτέρων, οἱ ἐξῆς·

ς) IWANUS MUELLER, ἐν τῷ *Galenī Libellus quo demonstratum optimum medicum* etc. Erlangae, 1875. Praefat. pag. 12. « Multo melius *Coraës* quamquam
 » ne ipse quidem codice ullo usus esse videtur,
 » de textu vitiis purgando meritis est. Is Parisiis,
 » 1816, foras dedit *Ἰπποκράτους τὸ περὶ ἀέρων, ὑδά-*
των καὶ τόπων, δεύτερον ἐκδοθὲν μετὰ τῆς Γαλλικῆς
μεταφράσεως· ᾧ προσετέθη καὶ τοῦ *Γαληνοῦ, ὅτι ἀρι-*
στος ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος. Multos locos corruptos,
 » ut erat peritissimus, linguae Graecorum veterum
 » idemque ingeniosissimus, emendavit feliciter, ut
 » postea ex adnotatione critica textui subjecta pa-
 » tebit ».

ζ) ALFRED BOUGEAULT. *Histoire des littératures étran-*
gères, Tom. 3, Paris, 1876, pag. 548 - 549. « *Coray*
 » est à lui seul toute une époque; il a eu une telle in-
 » fluence, par ses nombreux travaux, sur les desti-
 » nées de la langue grecque moderne, qu'il est tout na-
 » turel de lui consacrer une notice un peu détaillée
 » . . . *Coray* se révélait à la fois comme savant et comme
 » patriote; . . . toute sa vie fut consacrée désormais à
 » d'importants travaux sur la langue et la littérature
 » nationales. . . La Grèce était pleine de sa réputa-
 » tion et de ses travaux. Tous les hommes éminents
 » du pays, les jeunes gens qui sortaient des écoles

» grecques, tenaient à honneur de se rendre au-
 » près de lui, et de lui demander des conseils pour
 » la direction de leurs travaux. A leur retour en
 » Grèce, ils propageaient la méthode du maître et
 » répandaient l'esprit patriotique dont il était ani-
 » mé. Toute la jeune génération savante a puisé à
 » la source que *Coray* lui avait ouverte. Si la Grèce a
 » retrouvé les pures traditions de la langue antique,
 » et réformé une langue littéraire avec son nouvel
 » idiome, c'est surtout à *Coray* qu'elle le doit. Jus-
 » qu'à lui, le grec moderne n'avait ni système ni
 » principes; chaque écrivain suivait son inspiration
 » particulière, selon le degré de culture et de con-
 » naissances qu' il possédait. La langue manquait
 » de direction, les écrivains d'autorité, la gram-
 » maire de fixité. C'était un entrave au progrès
 » littéraire et national: *Coray* fut donc le véritable
 » réformateur de la langue, et sa méthode, sage et
 » rationnelle, a triomphé des obstacles et de l'oppo-
 » sition qu'elle rencontra auprès de quelques sa-
 » vants... ».

Ἐκ δὲ τῶν ὁμογενῶν λογίων,

α) ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ο ΠΑΡΙΟΣ, σχολαρχήσας ἐν Χίῳ ἐκ τοῦ
 1792 μέχρι τοῦ 1812 ἔτους, ὁ ὁποῖος, τὸ κατ'ἀρχὰς
 μὲν δὲν ἀπεδέχετο τοὺς περὶ τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας
 καὶ γλώσσης Αὐτοσχεδίους στοχασμοὺς τοῦ Κορυθ' τὸν
 ἐδίκαιωσε δ' ἐπὶ τέλους μετ'εὐφημίας, ὡς « φιλολόγον
 » ἀριστον καὶ, ἀληθεῖς δικαζούσης, μόνον ἀξίον νὰ ὀνο-
 » μαζῆται ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς γενεᾷ ἄλλος Πλούτρχος Χαι-
 » ρωνεύς, ἢ Διονύσιος ὁ Λογγῖνος, ὃν βιβλιοθήκην ἐμβιον

»ἐκάλουν οἱ πηλαιοί ». Καὶ ἀλλαχοῦ: « Ὁ μέγας Κορραῖς, τὸ ἔμψυχον ταμεῖον τῆς φιλοσοφίας » (Κ. Ν. Σ., σελ. 637 - 638).

6) ΝΕΟΦΥΤΟΣ Ο ΔΟΥΚΑΣ. Ἀντιδοξῶν μὲν καὶ οὗτος τὸ κατ'ἀρχάς, ἀνακρούσας δὲ πρύμνῃν, καὶ τὸ ὁμόδοξον αὐτοῦ ἐκδηλώσας δι' ὧν ἐδημοσίευσεν μετ' ἐπικίνου ὑπὲρ τοῦ Κορραῖ, μέρος τῶν ὁποίων μεταφέρει ὧδε ἐκ τοῦ προλόγου τῆς *Ξυνοῤῥίδος* (Φυσικὴ καὶ Μεταφυσικὴ), ἐν *Αἰγίῳ*, 1834, σελ. 5' - η'.

« . . . Ἀποχειρετήσας (ὁ Κορραῖς) τὴν σωματικὴν τῶν » Ἀσκληπιδῶν ἐπιστήμην, ἐχειρέτησεν μετὰ πλείονος ζήλου τὴν κοινωφελεστέραν τῶν ψυχῶν σωτηρίαν. Ἀναδέχεται μᾶλλον ἐκ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν τὴν φιλολογίαν, ἐξ ἧς ἀποδρεψάμενος τὸ ἄκρον ἔωτον τῶν ἡπίων φαρμάκων, ἐκ πάσης τῆς ἠθικῆς σωτήριας περὶ γέλλματτα, μετεχειρίσθη αὐτὰ εὐστοχώτατα εἰς ἀνάρρωσιν » τῆς ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς ὑγιείας τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων. . . Ἡρχιστε νὰ ἐκδίδῃ συγγραφεῖς, πηλαιούς, συνωδευμένους μὲ ἄξιον περὶ γέλλματτα, μεταφράσεις τῶν ἀνεγκαιότερων βιβλίων, καὶ ἄλλα συγγράμματα ἰδία, πῶς μορφωτικὰ τῆς ἠθικῆς καὶ παιδείας τῶν νέων Ἑλλήνων, καὶ προπαρασκευαστικὰ τῆς μετ' οὐ πολὺ ἐπομένης μεταβολῆς. . . Φαίνεται δὲ, ὅτι φύσις καὶ ἐπιμέλειαι πένθησιν εἰς τὸν σοφὸν τοῦτον ἄνδρα, ἀντεφιλοτιμήθησαν πρὸς ἀλλήλους νὰ περὶδοκίμησιν ἢ ἐτέρω τὴν ἐτέραν, συνεισφέρουσιν εἰς αὐτὸν ἐκαστέρω τὸ ἐκυτῆς δῶρον μετ' ἀφθονίας· καὶ οὕτω κατ' ἐὺκλήριον εὐνοούμενος παρ' ἀμφοτέρων ὁ ἡμέτερος ἥρωας, συνέλαβεν ἐν ἐκυτῇ εὐτυχῶς πάσης τῆς ἐνεργείας τῆς ψυχῆς ἐντελεῖς, *νοῦν*, λέγω, *διαβατικόν*, *κρίσιν* εὐστοχόν, *διάνοιαν* ἀπλανῆ, ἀλ-

»σθῆσιν ὀξεῖαν, προσοχὴν ἐπίμονον, μνήμην πλουσίαν,
»φαντασίαν πολύγονον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀρωγὰ καὶ
»συντελεστικά πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιστήμης· τῶν ὁποίων
»τὸ ἄθροισμα κατασκευάζει τὸ ἀγλαότατον ἄγαλμα τοῦ
»ἀνθρώπου τὸν ὅποτον κχλοῦμεν εὐδαίμονα, ἢ ἄλλως
»ἄνδρα δαιμόνιον ὡς ὁ Πλούταρχος αὐτὸς ὠνόμασεν εὐ-
»πτόχως τὸν Πλάτωνα. Ὅθεν ἡ φήμη δικαίως καὶ ἐκ
»τῶν ἔργων αὐτοῦ δὲν ἔπαυσε νὰ τὸν παρὰβάλλῃ μὲ
»τοὺς ἀρχαίους ἡθικούς φιλοσόφους, ἐπονομάσασα αὐτὸν
»*Σωκράτην τῶν νέων Ἑλλήνων*. »

γ) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Μ. ΚΟΥΜΑΣ. *Ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἀν-
θρώπινων πράξεων· ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, 1832. Τόμ.
IB', σελ. 577 καὶ ἐπ.*

«Εἰς τὴν κοινὴν ταύτην κίνησιν» (τὴν περὶ τῆς γλώσ-
σης ἐκ μέρους τῶν λογίων.), « ἔμελλε νὰ φανῇ
»θεὸς τις νοῦς νὰ διευθετήσῃ τὰ ἄτακτα, νὰ δείξῃ δρό-
»μον εὐθύν, καὶ οὕτω νὰ φέρῃ εἰς τέλος εὐτυχὲς τὴν πρόο-
»δον τοῦ Γένους. Ὁ θεὸς ἀληθῶς οὗτος νοῦς ἀνέλαμψεν
»εἰς τὸν Ἀδαμάντιον Κορχῆν. . . Ἡ κχθραὰ γλώσσά του,
»καὶ σοφαὶ σημειώσεις του, καὶ πρόλογος μὲ πῦρ
»εὐγλωττίας διεγείρων τοὺς νέους εἰς τὸν πόθον τῆς προ-
»γονικῆς των παιδείας, ἔκαμαν πανταχοῦ τοὺς λογίους
»μας νὰ μὴν ἔχωσιν ἄλλην πρὸς ἀλλήλους συνομιλίαν
» Ὅλα ταῦτα ἐπηνέθησαν ἀδαιρέτως ἀπ' ὅλον τὸ
»Γένος, καὶ ὁ ἀκόμη τῶν τότε διδάσκαλος τοῦ Βουκο-
»ρεστίου Λάμπρος Φωτιάδης ἐξεθείασε τὰς συμβουλὰς
»τοῦ ἀρίστου ἀνδρός ».

Καὶ ἐν τοῖς Προλεγομένοις δὲ τῆς *Γραμματικῆς* του,
ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας, ἀωλγ', σελ. ις' καὶ ιζ' (σημ. 1),
ἐπιφωνεῖ ὁ αὐτός· α' Ἀθάνατον θέλει μείναι τὸ κλέος σου;

» ἀμίμητε ἄνερ . . . Ἐδίδαξας Σωκратικῶς τὴν Ἑλλάδα
 » καὶ τῆς ἐδειξας τὸν δρόμον τῆς εὐδαιμονίας μετὰ σοφά
 » Σου συγγράμματα. Τὴν πολυμαθείαν Σου ἐνδέχεται ν' ἀπο-
 » κτήσωσι καὶ ἄλλοι Ἕλληνες σὺν Θεῷ· ἀλλὰ τὸν ἡθι-
 » κὸν Σου χαρακτήρα ὀλίγιστοι θνητοὶ ἠξιώθησαν εἰς τὸν
 » κόσμον. Τίποτε δὲν ἐπροτίμησας παρὰ τὴν ἀγάπην τῆς
 » Πατρίδος Σου Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀλήθειαν ».

δ) ΙΑΚΩΒΑΚΗΣ ΡΙΖΟΣ Ο ΝΕΡΟΥΛΟΣ *in τῷ Cours de Lit-
 térature Grecque moderne*, Genève, 1827, λαλῶν μετ'
 ἐπαίνου πολλοῦ περὶ τοῦ ἡμετέρου Κοραῆ, περὶ τῶν διαφέ-
 ρων ἐκδόσεων καὶ τῶν εἰς ἐκάστην αὐτῶν συνημμένων κρι-
 τικῶν σημειώσεών του, ἐκτείνει τὸν λόγον ἐπὶ τῶν *Προ-
 λογομένων*, ἐπιφέρων καὶ τὰδε (σελ. 107)· « *Coray se*
 » *montre à la fois philosophe, littérateur et citoyen. Ces*
 » *discours préliminaires roulent sur la culture et sur*
 » *la perfection dont est susceptible notre langue mo-*
 » *derne; sur la meilleure méthode de composer des*
 » *grammaires et d'instruire la jeunesse; sur la ma-*
 » *nière de lire avec fruit les auteurs; sur les lumières*
 » *que donnent la philosophie expérimentale et posi-*
 » *tive; sur les devoirs que doivent remplir envers*
 » *leur patrie les Grecs de toute âge et de toute condi-*
 » *tion. Ces conseils de Coray, exprimés avec une*
 » *éloquente simplicité, appuyés sur des raisons évi-*
 » *dentes, et accrédités par la réputation européenne*
 » *de leur auteur, produisaient sur tous les Grecs*
 » *en état de les lire des effets prodigieux. En vain*
 » *le pédantisme s'élevait contre ces puissantes véri-*
 » *tés; en vain les vieilles routines de quelques écoles*
 » *leur opposaient une résistance opiniâtre, ces in-*

» novations trouvaient par tout un favorable accueil. . . . » καὶ κατωτέρω (σελ. 113 καὶ 114)· « Le » temps a consolidé le système de *Coray*; les hommes raisonnables l'ont approuvé, sauf quelques » points de peu d'importance. . . Malgré son grand » âge, ce vieillard patriote écrivait nuit et jour pour » son pays, prêchait la multiplication des écoles, » et en dirigeait la formation de la manière la plus » propre à répandre les lumières ».

ε) ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΡΙΚΟΜΗΣ· βραχέες μὲν, περιληπτικώτατα δέ, ἐν τοῖς Προλεγομένοις τοῦ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἱστορικοῦ συγγράμματος του (Τόμ. Α', σελ. 12 τῆς Α' ἐκδόστ. ἐν Λονδίνῳ, ᾠωνγ'). « Ὁ ἀξιόμνηστος Κοραῆς, ὁ φιλολογικώτερος καὶ κριτικώτερος » τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, ὁ τὰ περὶ γλώσσης ὑπὲρ τιν' ἄλλον καὶ μελετήσας καὶ διδᾶξας. . . »

Μακρὸς ἀποβήσεται ὁ λόγος, ἂν μετὰ τὰ ἔως ὧδε ἐκτεθέντα ἀπαριθμήσω καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι περὶ τοῦ Κοραῆ ἔγραψαν εὐφρόμως, λογίους ὁμογενεῖς. Συντέμνω λοιπόν, προστιθεὶς ὅτι, οὐ μόνον πρὸς τῶν δικστήμων ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν τότε ἐν ἀξιώμασι λαμπροῖς διαπρεπόντων, ἀπήλασε μεγάλης ὑπολήψεως καὶ τιμῆς διὰ τε τὴν σοφίαν καὶ διὰ τὴν Σωκρατικὴν ἐξαιρέτως πολιτεῖαν αὐτοῦ. Κεῖσθωσαν εἰς βεβίωσιν δύο πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαὶ τοῦ ἀοιδίου Οὐγγροβλαχίης ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου Σούτσου· ὧν διὰ μὲν τῆς πρώτης (18 Αὐγούστου 1819), συνιστῶν τὸν χάριν τελειότερας παιδείας ἀποσταλέντα εἰς Παρισίους Εὐστάθιον Ἰωαννίδην Σμυρναῖον, ἔγραψε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ταῦτα· « . . . Ὑπεσχέθημεν τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην εἰς τὴν παι-

ὁδεῖν του· ἀλλὰ τὸ ἀνγκυσιότερον πρὸς αὐτὸν εἶναι ἡ
 πικρικὴ Σου ὁδηγία· Ἡ νεότης ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον,
 εἶναι ἀπερίσκεπτος· ἔχει μεγίστην χρεῖν συμβουλῆς
 υγερόντων σοφῶν, καὶ μέλιστα εἰς τὰς μεγάλας πό-
 λεις. Εἰς τὸν Εὐστάθιον ὑπάρχει πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ
 τοῦτο τὸ κκλόν, ὅτι καὶ τὴν χρεῖν τῆς συμβουλῆς
 καὶ τὴν ἰδικὴν Σου προτιμᾷ ὡς φρονιμω-
 τάτην . . . Εἶναι περιττὸν νὰ μακρολογήσωμεν, συνι-
 στῶντες εἰς τὴν ἀγάπην Σου ἕνα κκλόν συμπατριώ-
 την· Εὐχόμεθα μόνον νὰ ὑγισίνης εἰς ἔτη πολλά, διὰ
 ἡνὰ τελειώσης τοὺς κοινωφελεῖς κόπους Σου » (Λ. Ε.
 1819, σελ. 776 - 777.). — διὰ δὲ τῆς ἐτέρας (26 Ἀπρι-
 λίου, 1820), συνιστῶν τοὺς δύο ἀνψιούς του, τοὺς παρ'
 ἡμῖν γεγονότας ἐν τῷ δικαστήματι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶ-
 νος γνωστοὺς καὶ πρὸ ὀλίγων ἡδὴ ἐτῶν τελευτήσαντας,
 Ἀλέξανδρον καὶ Παναγιωτάκην Σούτσους, ἔγραφε πρὸς
 τοῖς ἄλλοις· « . . . οὔτε τὴν συγγένειν ὡς συστατικὸν
 προβάλλομεν, οὔτ' ἄλλο τι περιττὸν σημειοῦμεν· ἀλλὰ
 εἰς τὸν ἀπλῶς, ὅτι τὰ παιδία εἶναι εὐφυῆ καὶ χρη-
 στοτήθη. . . Ἐὰν δὲ συγχωρῇται εἰς τὴν πικρικὴν φι-
 λοστοργίαν μας νὰ προσθέσῃ καὶ προμηθευτικώτερόν
 ὅτι περὶ αὐτῶν εἰς τὰύτην τὴν ἐπιστολήν, τοῦτο δὲν
 εἶναι ἄλλο, πλὴν ὅτι ὅσον εἶναι ἄξια τῆς ἀγάπης Σου
 ὁδία τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῶν εὐρυθμίαν, τόσον
 εἶναι ἄξια καὶ τῆς ἐπιστάσεως Σου διὰ τὴν πολλὴν
 νεότητά καὶ ἀπειρίαν. Ἐξεύρομεν ὅτι δὲν εὐκαιρεῖς νὰ
 συμβουλευῇς τοὺς ὀλίγους τῶν παρόντων ὁμογενῶν,
 ἀσχολούμενος εἰς τὸ νὰ διδάσκῃς τοὺς πολλοὺς καὶ
 ἀπόντας· ἀλλὰ καὶ ὁ βραχὺς ἐνίοτε λόγος τοῦ στό-
 ματός Σου, Σεβάσμιε Κορχῇ, ἔχει δύναμιν πρὸς τοὺς

»Τηλεμάχους ἀδριακόπου ὁμιλίας παρακολουθοῦντος Μέντορος. Εὐχόμεθα δὲ τὴν κοινὴν εὐχὴν νὰ ὑγιαίνης εἰς »*ἔτη πάμπολλα*» (Λ. Ε. 1820, σελ. 391-392.).

Τὰ δὲ εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐκδηλωθέντα αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, τιμῆς, καὶ ἐγκαρδίου ἀγάπης καθορᾷ ὁ ἀναγνώστης ἐν τῷ ὑπ'ἀριθ. 126 ἐπισήμῳ τῆς ἐν Τροίῳ Ἰνστιτούτου Ἑθνικῆς Συνελεύσεως ἐγγράφῳ, ὅπερ προεδημοσιεύθη καὶ ἐν τῇ ἐμῇ Συλλογῇ τῶν κατὰ τὴν ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος, Τόμ. Η΄, σελ. 61-62.

Πρὸς τὸν σοφὸν ΛΑΔΑΜΑΝΤΙΟΝ ΚΟΡΑΗΝ.

« Ἡ Ἑλλὰς Σὲ συγχαίρει, ἄριστε συμπολίτα, χαίροντα διὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτῆς. Εὐγνωμονεῖ, εὐεργετηθεῖσα εὐεργεσίαν ἀνεκτίμητον ἕνεκα τῶν ἀρίστων συγγραμμάτων Σου. Ὁ πρὸς τὴν παιδείαν ἔρος τῶν Ἑλλήνων ἐπήγαγεν ἀπὸ τὰ φῶτα ὅσα πρό τινων χρόνων ἐνέσπειραν εἰς τὰς καρδίας των τὰ Προλεγόμενά Σου, ἀπὸ τὰ βιβλία ὅσα ἐπρομήθευσεν εἰς τὴν Πατρίδα ὁ πατριωτισμός Σου, ἀπὸ τὰ σχολεῖα ὅσα ἤγειραν αἱ σοφαὶ συμβουλαὶ Σου. Τοιούτων ἀγαθοποιῶν αἰτιῶν ἀποτελέσματα εἶναι τὰ ἐκ τῆς ἐλευθερίας ἀγαθὰ, ὅσα οἱ συμπολιταὶ Σου ἀπολαύουν τὴν σήμερον. Τοιαῦτ' ἀνεκτίμητ' ἀγαθὰ εἶναι ἄξια τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν γενεῶν καὶ τῶν αἰώνων ».

« Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, συνηγμένον εἰς Ἰνστιτούτον Ἑθνικὴν Συνέλευσιν διὰ τὰ μεγάλα του συμφέροντα, Σὲ προσφέρει τὸ σέβας καὶ τὴν ἐκ μέσης καρδίας ἀγάπην του. Ἀλγεῖ, αἰσθάνομενον ὅτι δὲν ἐμπορεῖ νὰ κατασπασθῇ τὴν ἱεράν Σου κορυφὴν· καταφιλεῖ ὅμως τὰ χρυσᾶ Σου λόγια, τὰ σοφὰ Σου παραγγέλματα· συνομιλεῖ μὲ τὰ βιβλία Σου,

καὶ φωτίζει τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν του, εὐχόμενον
νὰ μὴ παύσης τοῦ νὰ κοινοποιῇς τ'ἀγαθὰ Σου φρονή-
ματα εἰς τοὺς συμπολίτας Σου, συμβουλευὼν τὰ κοινῇ
συμφέροντα. »

« Εἴθε ζῆς ὑγιαινῶν, σεβασμιώτατε Γέρων, τῆς ἐλευ-
θερίας ὑπέρμαχε ».

« Ἐν Τροιζήνι, τῇ 9 Ἀπριλίου 1827 ».

ΙΖ, ΣΕΛΙΔΙ ΚΔ' καὶ ΚΕ'.

« Ὅτι καὶ τὸ τῆς προκειμένης μεταφράσεως καὶ τὰ
ταύτη παραπλήσια ἔργα τοῦ Κορνή δὲν περιωρίζοντο
μόνον εἰς τὴν ἀπλὴν τοῦ πρωτοτύπου μετάφρασιν, ἀπό-
δειξις εἶναι ἢ τε τῶν ἀρμοδίων προσώπων κρίσις καὶ ἡ
μετριόφρων ὁμολογία αὐτοῦ τοῦ ἰδίου.

Ἐν τῷ εἰς τὸν Α' τόμον τῆς Β' ἐκδόσεως τῆς *Méde-
cine clinique*, λόγον ποιούμενος περὶ μεθοδικῆς τῶν νό-
σων ταξινομήσεως, καὶ θεωρῶν τὸ σύγγραμμά τοῦ *Selle*
ὡς τὸ μεθοδικώτερον πρὸς τοιαύτην ἐπιστημονικὴν ἀπλο-
ποίησιν, προσεπάγεται καὶ ταῦτα.

« La première édition de cette traduction ayant
été bien reçue du public, je ne doute point que
celle-ci n'éprouve le même accueil, d'autant plus
que par les additions et les corrections considéra-
bles que l'auteur y a faites presque à chaque arti-
cle, elle peut être regardée comme un ouvrage nou-
veau. On y trouvera à peu près les mêmes notes
que j'avois mises dans la première édition, ainsi
que la table alphabétique qui n'étoit point dans
l'original, et à la quelle je n'ai fait que les aug-
mentations nécessaires. »

ΙΗ, ΣΕΛΙΔΙ κε'.

Ἀποστείλας μετ' ἄλλων τινῶν βιβλίων πρὸς τὸν ἐν Σμύρνῃ σεβάσμιον φίλον του Βερνάρδον Κεῦνον καὶ τῆς μεταφράσεως ταύτης ἀντίτυπον, ἔγραψε τῇ 1^ῃ Ἀπριλίου 1797. «De tous ces ouvrages, il n'y a que les *Observations de médecine* que j'ai honte de vous présenter, tant elles fourmillent d'erreurs typographiques, ayant été imprimées pendant mon séjour à la campagne par un de ces idiots qui se sont faits imprimeurs pendant la révolution (N. Σ., σελ. 306.).

ΙΘ, ΣΕΛΙΔΙ κζ'.

Περὶ τῆς συγγραφῆς του ταύτης ἔγραψεν ὁ Κορκῆς τῇ 1^ῃ Ἀπριλίου 1797 πρὸς τὸν αὐτὸν φίλον του Βερνάρδον Κεῦνον, « . . . Vous trouverez dans le paquet une petite dissertation que je fis insérer il y a quelque temps dans notre Magasin Encyclopédique, et que les érudits ont trouvé: *bene trovata se non è vera*. Il y est question du Testament secret des Athéniens: point de littérature grecque, qui a jusqu'à présent fort embarrassé les philologues » (I. P. 6', σελ. 101, καὶ N. Σ., σελ. 307).

Κ, ΣΕΛΙΔΙ κζ'.

Σχετικῶς πρὸς τὰ ἄνωθι εἰρημένα (ΙΖ) μεταφέρω ὧδε τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ Προλόγου, ὃν ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ συγγράμματος τούτου προέταξεν ὁ Κορκῆς (*Avertissement du traducteur*, pag. XIII-XV), καταδεικνύων τὴν σπουδαιότητα τοῦ μεταφραζομένου βιβλίου.

« J'aurois désiré d'y ajouter en forme de supplément tout ce qui s'est passé dans la Médecine depuis cette dernière époque [τοῦ ἔτους δηλονότι 1792 ἐν ᾧ τελευτᾷ ἡ τοῦ Black ἱστορίαι], jusqu'à ce moment, ce qui comprend environ l'espace de quatorze ans, mais les circonstances où je me trouve actuellement, me rendant presque impossible les recherches qu'il auroit fallu faire pour ce travail, je me suis contenté d'un petit nombre des notes, dans lesquelles j'ai tâché d'ajouter quelques faits ou quelques noms des époques précédentes, qui m'ont paru dignes d'être tirés de l'oubli. Cependant ces notes mêmes ne remplissent pas à beaucoup près le but que je me suis proposé; loin de mon domicile, n'ayant qu'un très-petit nombre de livres à ma disposition, et n'osant trop me fier à ma mémoire, j'ai fait tout ce que les circonstances m'ont permis pour rendre la lecture de cet ouvrage plus instructive. D'ailleurs le Tableau Chronologique que l'Auteur y a ajouté, supplée en grande partie à ce qui pourroit manquer dans le corps de l'ouvrage. En donnant ce Tableau tel qu'il étoit, j'y ai ajouté à la marge quelques renvois à mes notes, de manière que rendu par ce moyen plus complet, il sert à son tour à compléter ces dernières. Malgré cela, bien loin de prétendre lui avoir donné toute la perfection dont il est susceptible, je déclare que les omissions qu'on pourra trouver dans mes notes au sujet de quelques Médecins illustres, ne doivent être attribuées qu'au défaut de ma mémoire; j'en ai

nommé quelques uns ou parceque je les ai cru dignes d'occuper une place dans l'Histoire de la Médecine, ou parceque leurs noms étoient inséparables de l'histoire de certains faits importants. J'en ai agi de même à l'égard des auteurs qui vivent encore; mais je prie ceux qui prétendent avoir le même droit à la reconnaissance publique, de ne point s'imaginer que j'aie été assez injuste pour avoir voulu leur ravir la gloire que la postérité leur réserve ».

ΚΑ, ΣΕΛΙΔΙ ΚΖ'.

Ἡ Ἀδελφικὴ διδασκαλία ἐξεδόθη ἀνωνύμως εἰς φυλλάδιον συγκείμενον ἐκ σελίδων 58 (1-58) μετὰ Προλόγου ἐκ σελίδων (III-VI). Ἐν αὐτῷ προτέτακται μὲν ἡ Πατρικὴ διδασκαλία ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 24 σελίδος ἐπιγραφομένη οὕτω « Διδασκαλία Πατρικὴ, συντεθεῖσα παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῆς ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ Κὺρ Ἀρθίμου, εἰς ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν· τὴν πρῶτον τυπωθεῖσα δι' ἰδίας δαπάνης τοῦ Παραγίου Τάφου, ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πογῶς Ἰωάννου ἐξ Ἀρμενίων, ἀψήγη »· ἔπεται δὲ ἡ Ἀδελφικὴ διδασκαλία, ἥτοι ἡ τοῦ Κοραῆ ἀντίρρησης ἀπὸ τῆς 25 σελίδος ἄχρι τέλους.

ΚΒ, ΣΕΛΙΔΙ Λ'.

Κατὰ σχέσιν πρὸς τὰ ἐν σελίδι λ' ἐκτεθέντα περὶ τοῦ Πολεμιστηρίου Σαλπίσματος προστίθημι ὧδε, ὅτι εἰς τὸν Κοραῆν ἀποδίδοται, καθὰ ἐκ πικτικῆς παραδόσεως ἔχω λαβὼν, καὶ τὸ αἰσχυρὸν πολεμιστήριον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ περὶ ἐλευθερίας μαχομένων Γραικῶν, ΑΩ ».

Ἄλλ' ὁ μακαρίτης Α. Παπαδόπουλος Βρετὸς (Νεοελληνικ. Φιλολογ. Μέρ. Β', ἐν Ἀθήναις 1857.), ἐνῶ ὑπὸ τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν 316 (σελ. 114-115), μνεῖν ποιούμενος τοῦ ᾠσματος τούτου, ἐπιφέρει μετ' ἐνδοιασμοῦ· «*Ἄδεται, ὅτι εἶναι ποίημα τοῦ ἀοιδίου Ρήγα τοῦ Φερχίου*», κατωτέρω ὁμῶς, ὑπὸ τὸν ἀριθ. 710 (σελ. 216), ἀνκαλεῖ τὸν πρότερον ἐνδοιασμόν, ἀποδίδους αὐτὸ εἰς τὸν Ρήγαν καὶ προσσημειῶν, ὅτι ἐξεδόθη κατὰ τὸ 1798 «*ἐν Βιέννῃ λαθρῶς*». Τῶν λόγων τούτων τὸ ἀμάρτυρον οὐδεμίαν, κατ' ἐμέ (καὶ τοῦτο λέγω μετὰ πολλῆς τῆς συστολῆς), παρέχει ἀφορμὴν εἰς πίστωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Α. Π. Βρετοῦ γραφέντων. Διότι· α'), Ἐκ τῶν Πολεμικῶν ἀπομνημονευμάτων τοῦ Χριστοφόρου Πεῤῥαῖβοῦ (μάρτυρος πάνυ ἀξιοπίστου, ὡς συνεταίρου τῷ Ρήγᾳ καὶ μετ' αὐτοῦ μὲν συλληφθέντος ὡς ἐκ θαύματος δὲ σωθέντος.) ἔχομεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ Ρήγας, κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διχμονήν του (1795-1796) ἐτύπωσε χρυσίῳ καὶ δύο ποιήματα, τὸ μὲν, φέρον τίτλον *Θούριος ὕμνος, οὗ ἡ ἀρχή· «Ὡς πότε παλληκάρια*» καὶ ζῶμεν στὰ στενά, μονάχοι σὰν λιοντάρια σταῖς ῥάχαις στὰ βουνά. . . . » τὸ δέ, «*Ὅλα τὰ ἔθνη πολέμοῦν, κ' εἰς τοὺς τυράννους τῶν ὁρμοῦν. . . .*» καὶ ὅτι, «*ἐξ ἀπάτης ἀποδίδονται εἰς ὄρομα τοῦ Ρήγα ἄλλοι τινες πατριωτικοὶ ὕμνοι*» (1). β'), Ἐξ αὐτῆς τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ προκειμένου ᾠσματος δῆλον γίνεται, ὅτι κυρία αὐτοῦ ὑπόθεσις εἶναι οἱ ἐν *Αἰγύπτῳ*, κατὰ τὸ 1800 ἔτος, περὶ ἐλευθερίας μετὰ τῶν Γάλλων μαχόμενοι Γραῖκοί· ἐκ δὲ τῆς ἱστορίας γινώσκομεν, ὅτι κατ' ἐκεῖ-

(1) Χ. Πεῤῥαῖβοῦ, Πολεμικ. Ἀπομνημονεύμ. Τομ. Α', σελ. η'-θ'.

ρο τὸ ἔτος, ὁ ἀοιδίμος Ῥήγας δὲν ὑπῆρχεν ἐν τοῖς ζῶ-
σι. γ'), Τὸ νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ὁ Ῥήγας, ἐν γνώσει δη-
θεν ὦν τῶν ἐν τῷ νῷ τοῦ Βοναπάρτου πολεμικῶν σχε-
δίων εἶχε συντάξῃ (πρότερον!) αὐτὸ τὸ Ἄσμα, εἶναι ὅλως
ἄτοπον. Ὡς δ' ἐκ τῆς ἱστορίας μὲνθάνομεν ἐπίσης, ὁ
Ῥήγας, ἑξαλλος ὑπὸ χρεῶς διὰ τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ
νίκας τοῦ Βοναπάρτου, ἐμελέτησε μὲν νὰ λάβῃ συνέν-
τευξιν μετὰ τούτου, ἐν Βενετίᾳ τότε διακρίβοντος, ὅπως
τῷ ἀποκαλύψῃ τὰ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως
σχέδιά του, ἀπέτυχε δὲ τοῦ σκοποῦ, διότι ἀνχωρήσας
ἐκ Βιέννης, ἐνθα εἶχε τὴν διαμονὴν του, καὶ εἰς Τεργέ-
στην ἀφικόμενος, ἐπροδόθη ὡς ἐνεργὸς ἐπανάστατικῶν
κινημάτων κατὰ τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους, τοῦ ὁποίου
ἦτο ὑπήκοος, καὶ συλληφθεὶς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1797
ἔτους (1) καὶ εἰς τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν παρὰδοθεὶς
ὑπέστη βίαιον θάνατον αὐτὸς τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συλλη-
φθέντες πέντε ἐταῖροι (ὧν δύο, ὃ τε Ἀντώνιος Κορωνίδης
ἐμπορος ἐν Βιέννῃ καὶ ὁ Εὐστράτιος Ἀργέντης ἱατρός, ἦσαν
Χῆοι.), ὁ μὲν Ῥήγας διὰ πυροβόλου, οἱ δὲ συνεταῖροι αὐτοῦ
διὰ πνιγμοῦ, κατὰ τὸ 1798. Οὐδεμίς ἄρα πιθανότης ὑπάρ-
χει ὅτι τὸ Ἄσμα εἶναι ἔργον τοῦ Ῥήγα, διὰ τε τὸν προεκ-
τεθέντα λόγον, καὶ δι' ἄλλον — τὸν καὶ οὐτωδέστατον —
τὸν ἑξῆς. Ὁ Βοναπάρτης, ὑποστρέψας εἰς Παρισίους περὶ
τὰς ἀρχὰς Δεκεμβρίου τοῦ 1797, παρεσκεύασεν ἐν ἄρᾳ
μυστικότητι τὴν κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐκστρατεῖαν ὑπὸ
τὴν πρόφασιν ἐπιδρομῆς κατὰ τῆς Ἀγγλίας· τοσούτη
δ' ἐτηρήθη μυστικότης, ὥστε καὶ αὐτοὶ τοῦ Βοναπάρτου
οἱ μᾶλλον σχετικοὶ καὶ φίλοι, καὶ αὐτὸς ὁ πολέμαρχος

(1) Α. Βλαστοῦ, Χιακά. Τόμ. Α, σελ. 6'.

Σχέρερος καὶ ὁ νύχρχος Βρυέτος, ἡγνόνουν τὸ σχέδιόν του. Αἰσθὼν τὴν ὀξυδερκείαν τῶν Ἀγγλῶν ὁ Βοναπάρτης κατηυθῆνθη ἐκ Μερίτης (ἀλωθείσης περὶ τὰ μέσθα Ἰουνίου 1798) εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐνθα ἀφικθεὶς, ἐβάδισεν εὐθύ, τῇ 19 τοῦ Θεριστοῦ (7 Ἰουλίου), κατὰ τῶν ἐν τῇ Β' στροφῇ τοῦ Ἀσματος μνημονευομένων ἀγρίων *Μαμελούκων*. Ὁ Γαλλικὸς στρατὸς πρέμεινεν εἰς Αἴγυπτον ἕως περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου 1801, ὅτε ὁ στρατάρχης Κλέβερος ἐσυνθηκολόγησε, καὶ οἱ Γάλλοι ἐπληθύνοντο εἰς τὴν οἰκείαν Πατρίδα (1).

Ἐκ τῆς συνοπτικῆς ταύτης ἱστορικῆς ἀφηγήσεως ἀτοπον καὶ ὅλως ἀνυπόστατον φαίνεται ὅν, τὸ νὰ ὑποθέσῃ καὶ τις, ὅτι τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος *Πολεμιστήριον ἄσμα* εἶναι ἔργον τοῦ ἀοιδίμου Ρήγα, ὁ ὅποιος, δέσμιος ὢν ἐκ τοῦ 1797 ὅτε ἡ κατὰ τῶν Μωμελούκων ἐκστρατεία ἐμελετήθη, ἐτελειώθη μαρτυρικῶς ἐν ἔτει 1798 ὅτε αἱ ἐν Αἰγύπτῳ μάχαι, κατὰ Ἰούλιον μῆνα (ὡς εἴρηται) ἀρξάμεναι, ἔληξαν κατὰ Αὐγούστου τοῦ 1801 — ὀλίγους, ὡς ἔστιν εἰκάσαι, μῆνας μετὰ τὴν πρώτην ἐκδοσιν τοῦ *Πολεμιστηρίου Σαλπίσματος* (Αὐτοβιογραφ. σελ. 28).

Μετὰ τοιαύτην πληροφορίαν, οὐδεὶς ὑπολείπεται, ὡς νομίζω, δισταγμός, ὅτι τὸ ποίημα περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἔργον τοῦ ἡμετέρου Κορχῆ, ὁπόταν μάλιστα, ὡς ἐπίμετρον εἰς τὰ ἤδη ἐκτεθέντα ληφθῇ ὑπ' ὄψει καὶ τοῦτο, ὅτι: ὁ Γάλλος βιογράφος του (*Biographie nouvelle des Contemporains* Paris, 1822, Tom. pag. 52), ἀπκριθμῶν τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκδοδομένα ἔργα τοῦ Κορχῆ, τάττει μετ' ἐνδοιασμοῦ καὶ τὸ Σάλ-

(1) Κ. Μ. Κούμα. Ἱστορία τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. Τόμ. ΙΑ', σελ. 428, 431-433, 436, 443, 448 καὶ 532.

πισμα Πολεμιστήριον, λέγων· « On lui attribue une » proclamation en grec moderne sous le titre de la » *Trompette guerrière*. . . » καί, « un *Chant de guerre* » des Grecs qui combattaient avec les Français, lors » de l'expédition d'Egypte. Ce morceau en grec » moderne et en français, de l'imprimerie grecque » d'Egypte (Paris), 1800 in 18°, est terminé par la » strophe dont voici la traduction » (ἡ στροφή δ'αὕτη εἶναι ἢ Θ' καὶ τελευταία τοῦ ᾠσματος).

Τὸ ἀνώνυμον τοῦ ᾠοῖδοῦ καὶ τὸ ψευδώνυμον τῆς ἐκδόσεως εἶχε δώσει βεβχίως εἰς τὸν Γάλλον βιογράφον ἀφορμὴν νὰ γράψῃ ἀορίστως περὶ τε τοῦ Σαλπίσματος καὶ περὶ τοῦ ᾠσματος. Τοῦ Κορκῆ ὁμῶς, ἐν σιωπῇ παρελθόντος τὰ οὕτω τότε γεγραμμένα, καὶ περ ἐν τῇ Αὐτοβιογραφίᾳ — ἦν μετὰ ταῦτα συνέγραψεν — ἐπανορθώσαντος (σελ. 16, 20, 21 καὶ 24) ἀνακριθεὶς τινὰς τοῦ βιογράφου του· ἀπ'έναντίας μάλιστα ἐκδηλώσαντος (Αὐτόθ. σελ. 28) ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ τοῦ Πολεμιστήριου Σαλπίσματος πατήρ, ἔπεται, ὅτι γνήσιον τοῦ ᾠοιδίου ἐκείνου πατρὸς τέκνον ὑπάρχει καὶ τὸ α' ᾠμα πολεμιστήριον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ περὶ ἐλευθερίας μαχομένων Γρικῶν, ΑΩ », τὸ ἐν περιλήψει μὲν, πιστότατα δὲ περιλαμβάνον ὅ,τι ἐν τῷ Σαλπίσματι περιέχεται, μετνηγεμένον εἰς στίχους ἐκ τοῦ κατὰ λογάδην ὕφους, καὶ παρορμοῦν τοὺς Γρικοὺς νὰ συναγωνίζωνται μετὰ τῶν Γάλλων, ἵν' ἀποσείσωσι τὸν τῆς Τουρκικῆς τυραννίας ζυγόν.

Τὸ ᾠμα τοῦτο μετὰ εἰκοσαετῖν ἔκτοτε, ἅμα δὴ λονότι τῇ ἐνάρξει τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ἐγένετο καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα κοινόν, καὶ ᾗδετο ἐκθύμως ὑπὸ ὅλων τῶν τάξεων τῶν πολιτῶν. Εἶναι δὲ τὸ ἐξῆς·

Α'.

Φίλοι μου συμπατριῶται,
 δοῦλοι νᾶμεθα ὧ; πότε
 τῶν ἀχρείων Μουσουλμάνων
 τῆς Ἑλλάδος τῶν τυράννων;
 Ἐδικήσεως ἡ ὥρα
 ἔφθασεν ὧ φίλοι τώρα·
 ἡ κοινὴ πατρὶς φωνάζει,
 μὴ τὰ δάκρυα μᾶς κρᾶζει·
 Τέκνα μου Γραικοὶ γενναῖοι
 δράματ' ἄνδρες τε καὶ νῆοι·
 συναθροίσθητε συμφῶνως,
 κ' εἴπατε μεγαλοφώνως,
 ἀσπαζόμεν' εἰς τὸν ἅλλον
 μ' ἐνθουσιασμόν μεγάλον·
 "Εως πότε τυραννία;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Γ'.

Ποῦ νῦν τέχνη; ποῦ ἰσότημη;
 τῶν Γραικῶν ἡ τόση φήμη;
 Κατηργήθησαν φεῖ! ὅλα·
 κ' ἀντ' αὐτῶν πάσχομεν τώρα
 Μουσουλμάνων τυραννίαν,
 ἀμαθίαν καὶ πτωχίαν,
 βίασανα, μόχθους καὶ πόνους,
 μίστιγας, σφαγὰς καὶ φόρους,
 καὶ ξενιτευμὸν Πατρίδος,
 στερευμὸν πάσης ἐλπίδος.
 "Οὐδ' αὐτὰ συλλογισθῆτε,
 τοὺς προγόνους μιμηθῆτε
 ὧ Γραικοὶ ἀνδρειωμένοι,
 κ' εἴπατ' ὅλοι ἐνωμένοι·
 "Εως πότε τυραννία;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Β'.

Μὴ μεγάλην ἀφροσύνην
 τῶν Γραικῶν καὶ καταισχύνην,
 Τοῦρκος φεῖ μᾶς ἐτυράννει·
 καὶ ἄλλοῦ που δὲν ἐφάνη
 τόση βία κ' ἀδικία,
 τόση καταδυναστεία.
 Τῶν ἀχρειστάτων Τούρκων
 τῶν ἀγρίων Μαμελούκων
 ἦσαν ὅλα εἰς τὰς χεῖρας·
 κ' ἂν ἀπέθνησκε τῆς πείνης
 ὁ Γραικός, ἐσιωποῦσε
 νὰ λαλήσῃ δὲν τολμοῦσε.
 "Εως πότε Μουσουλμάνους
 ὑποφέρομεν τυράννους;
 "Εως πότε ἡ δουλεία;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Δ'.

Τῶν Γραικῶν τὸ μέγα γένος,
 τὸ ἐξακουσμένον ἔθνος
 εἰς ἀνατολὴν καὶ δόσιν,
 ὧς νὰ μὴν ᾔν' εἰς τὴν φύσιν
 μήτ' ἀκούεται καθόλου
 ἐξ ἐνὸς ὧ; ἄλλου πόλου·
 Ταῦτα κάμν' ἡ τυραννία
 Μουσουλμάνων ἡ ἀγρία.
 Ἄλλὰ ἦλθε τέλος πάντων
 μεταξὺ τῶσων συμβάντων
 ἐδικήσεως ἡ ὥρα,
 κ' οἱ Γραικοὶ φωνάζουν τώρα
 ἀλαλάζοντες μὴ πρότον·
 "Ελαμψε μετὰ τὸν σκότον,
 "Ελαμψεν ἡ σωτηρία·
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Ε'.

Εἰς τυράννων τὴν θυσίαν,
 ἅπαντες μὲ προθυμίαν
 ἔρχοντ' ἄλλος ἄλλαχόθεν,
 τῆς Ἑλλάδος πανταχόθεν.
 ὥς εἰς ἰορτὴν συντρέχουν,
 ὥς πανήγυριν τὴν ἔχουν·
 καὶ δὲν στέργεται κανένas
 ἀπ' αὐτοῦ; μικρὸς ἢ μέγας,
 ἔξοπίσω ν' ἀπομαίνη·
 εἶναι λέγει κατασχύνη.
 Τοὺς υἱοὺς των οἱ πατέρες
 ἐγκαρδιόουν κ' αἱ μητέρες,
 Εὖγε τέκνα μου τοὺς λέγουν
 κ' εἰς τὸν πόλεμον τοὺς στέλλουν.
 "Εως πότε ἡ δουλείa;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Ζ'.

Τρόπαια τοῦ Μαραθῶνος
 δὲν ἠφάνισεν ὁ χρόνος;
 οὐδὲ Σαλαμῖνος ἔργα
 τῶν Ἑλλήνων, θαῦμα μέγα!
 Οἱ Γραικοὶ τ' ἀνιστοροῦνται,
 καὶ καλὰ τὰ ἐνθυμοῦνται.
 πρόγονοὶ των εἰν' ὁ Μίνως,
 καὶ Λυκοῦργος, Σόλων ἑκείνος,
 Μιλιτιάδης, Λεωνίδης,
 μετ' αὐτῶν ὁ Ἀριστείδης,
 καὶ Θεμιστοκλῆς ὁ μέγας·
 ὥς αὐτοὶ ἄλλος κανένas.
 Σιωπῶ τοσοῦτους ἄλλους;
 ἄνδρας θαυμαστοὺς, μεγάλους.
 "Εως πότε ἡ δουλείa;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

ς'.

Τὰ σπαθιὰ των γυμνωμένα
 πρὸς τὸν οὐρανὸν στρεμμένα,
 σταυρωμένα τὰ κλονοῦσι
 ὥστε νὰ σπινθοβολοῦσι·
 κ' ἀσπαζόμεν' εἰς τὸν ἄλλον,
 ὄρκον κάμνουσι μεγάλον
 τότε μόνον νὰ τ' ἀφήσουν,
 ὅταν τοὺς ἔχθρους νικήσουν.
 Ναί, μὰ Πίστιν! μὰ Πατρίδα!
 μὲ τὴν εἰς Θεὸν ἐλπίδα!
 Τῆς Ἑλλάδος ἡ πρὶν δόξα,
 μὲ τῶν τέκνων τῆς τὰ τόξα,
 θέλει πάλιν ἐπιστρέψει,
 νέους ἥρωας νὰ στέψῃ.
 "Εως πότε τυραννία;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Η'.

Τούτους οἱ Γραικοὶ μιμοῦνται,
 τούρκους πλέον δὲν φοβοῦνται.
 τὴν ζωὴν καταφρονοῦσι,
 τοὺς τυράννους δὲν ψηφοῦσι·
 παρὰ νὰ ὑποταχθῶσι,
 προτιμοῦν νὰ φονευθῶσι.
 Εἰς Γραικοὺς κόποι καὶ πόνοι,
 εἰν' οὐδέν· μόνοι καὶ μόνοι,
 τοὺς ἔχθρους νὰ πολεμήσουν
 δύνανται νὰ τοὺς νικήσουν.
 Ἀλλὰ τί δὲν θέλουν κάμει
 ὅταν μετ' αὐτῶν οἱ Γάλλοι
 ἐνωθῶσιν εἰς ἓν σῶμα;
 δὲν φοβοῦνται πλέον πτώμα.
 "Εως πότε ἡ τυραννία;
 Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

θ'.

Θαυμαστοὶ γενναῖοι Γάλλοι,
κατ'ἑσᾶς δὲν εἶναι ἄλλοι
πλὴν Γραικῶν, ἀνδρειωμένοι
κ'εἰς τοὺς κόπους γυμνασμένοι.
φίλους τῆς ἐλευθερίας,
τῶν Γραικῶν τῆς σωτηρίας,
ὅταν ἔχωμεν τοὺς Γάλλους
τίς ἢ χρεῖα ἀπὸ ἄλλους;

Γάλλοι καὶ Γραικοὶ δεμένοι
μὲ φιλίαν ἐνωμένοι,
δὲν εἶναι Γραικοὶ ἢ Γάλλοι,
ἀλλ' ἐν ἔθνος Γραικογάλλοι·
κράζοντες « ἀφανισθῆτω
« κ' ἐκ τῆς γῆς ἐξαλειφθῆτω
« Ἡ κατάρατος δουλεία »
Ζήτω ἡ ἐλευθερία!

Ἔπιθι καὶ τὸν ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. λε') μνημονευ-
θέντα *Διάλογον* δύο Γραικῶν κατοίκων τῆς Βερστίας,
ὅταν ἤκουσαν τὰς λαμπρὰς νίκας τοῦ αὐτοκράτορος Να-
πολέοντος.

ΚΓ, ΣΕΛΙΔΙ ΛΗ'.

Περὶ τῶν διορθώσεων τὰς ὁποίους ὁ Κορχῆς ἐπήνεγκεν
εἰς τὸ ἐλληνικὸν κείμενον καὶ περὶ τῶν εἰς ὅλους τοὺς
Περικλήλους βίους σημειώσεων του, ἀκούσωμεν αὐτοῦ
μετὰ πόσης μετριοφροσύνης καὶ εἰλικρινείας λαλεῖ (βλ.
σελ. λϡ' - λδ' τοῦ Ξ' Μέρους τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκδό-
σεως.).

« Εἰς τὸ τέλος τῶν σημειώσεων τοῦ παρόντος τόμου
ἐπρόσθηται Δευτέρως φροντίδας, ἡγοῦν ἐπικνωρθώσεις τι-
νὰς τῶν προτέρων μου εἰς ὅλους τοὺς βίους σημειώσεων.
Ἐ μέρος αὐτῶν εἶναι ἀληθῆς ἐξομολόγησις τῶν ἀμικτη-
μμάτων μου· μέρος προβάλλει τινὰς νέας διορθώσεις,
καὶ τὰς ὁποίους εἰς τὸν πρέποντα κικρὸν νὰ νοήσω δὲν ἐδυ-
νήθην. Δὲν πρέπει ὁμως οὔτε τὴν ἐξομολόγησίν μου νὰ
νομίση τις τελείκν, οὔτε διὰ τὰς νέας διορθώσεις νὰ
πικνικθῇ ὅτι δὲν ἔχει διορθώσεων πλειοτέρων χρεῖκν

» τοῦ Πλουτάρχου τὸ κείμενον. Τῶν ἀντιγραφῶν τὰ σφάλ-
ματτα εἰς ὄλους τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς εἶναι τόσον
» πολλά, ὥστε δὲν ἐμπορεῖ ὁ ἐκδότης τινὸς ἀπ' αὐτούς,
» ὅστις ἂν ᾔνοι, νὰ εἰπῇ ὅτι δὲν ἀρῆκε τίποτε ἀδιόρθω-
» τον. Τὰ ἐξομολογούμενα ἰδικὰ μου σφάλματτα ἐνδέχε-
» ται νὰ εἶναι μικρὸν μέρος τῶν σφαλμένων εἰς τὸ κεί-
» μενον τοῦ Πλουτάρχου. Ἐφνέρωσα μὲ εἰλικρίνειαν ὅσα
» ἢ γρήγορος ἀνέγνωσις τῶν ἐξ τόμων ἀνεκάλυψεν εἰς
» ἐμέ. Εἰς βραχυλογίαν ἔκαμα καὶ εἰς τὸν Πλούταρχον
» καὶ εἰς ἄλλους ὅσους ἕως τῶρα ἐξέδωκα συγγραφεῖς,
» ὅ,τι ἐσυγχώρουν ἢ δύνανται, καὶ αἱ ἐμποδίζουσι τὴν
» δύνανμίν μου περιστάσεις. Δὲν φθονῶ τοὺς μέλλοντας νὰ
» κάμωσι καλῆτερ' εὖχομαι ἐξεναντίας εἰς τὴν Πατριδα
» μου νὰ φθάσῃ γρήγορα εἰς τὴν ποθητὴν καὶ μακκρίαν
» ἐκείνην τοῦ χρόνου περίοδον, ὅταν τὰ σπουδάσματά μου
» ἔχουν νὰ κριθῶσιν

• Ἀρχαῖά τε καὶ Διίπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμιστα ».

Ἐπειδὴ εἰς αὐτὸ τὸ Γ' Μέρος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκ-
δόσεως τῶν Παρὰλλήλων βίων περικοῦνται οἱ περὶ γλώτ-
σης *Αὐτοσχέδιοι στοχασμοὶ* τοῦ Κοραῆ, προστίθημι, ὅτι
οὗτοι μετετυπώθησαν τὸ πρῶτον ἐν Βιέννῃ (1819) εἰς
ἓνα τόμον· καὶ ὅτι, ὅτε ἡσχολεῖτο εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ
Ε' τόμου τῶν *Ἀτάκτων* (ἣν εἶχεν ἀρχίσῃ κατὰ τὸν Μάϊον
τοῦ 1832), ἐπεχείρησεν ὀλίγους πρὸ τῆς τελευτῆς του
μῆνας καὶ τὴν ἀνατύπωσιν ὄλων τῶν εἰς τὰς διαφόρους
ἐκδόσεις του *Προλεγομένων*, ἀπὸ τοῦ Ἡλιοδώρου μέχρι
τοῦ Δ' τόμου τῶν *Ἀτάκτων*. Τῆς ἀνατυπώσεως ταύτης
ἦσαν ἐκδεδομένα 22 τυπογραφικὰ φύλλα ὅτε τῷ ἐπῆλ-
θεν ὁ θάνατος. Τὴν ἐξυκολούθησιν τοῦ ἔργου εἶχεν ἀνα-
λάβει ὁ Φ. Φουρνιερὰς, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα, μετὰ τοῦ

συνόλου τῶν *Προλεγομένων* κατὰ τὴν πρόθεσιν τοῦ μακαρίτου, συνεκδώσῃ καὶ τιν' ἄλλα συγγράμματα καὶ διφορούς φιλολογικὰς πρᾶγματεῖς ἀνωνύμως δημοσιεύσει· ἐν τῷ Περιοδικῷ τοῦ *Λογίου* Ἑρμοῦ· ἀλλὰ, περὶ τῆς ἀνατυπώσεως τῶν εἰς τοὺς Περικλήλους βίους Προλεγομένων, συνετελέσθη ἐκ τούτων μόνων τόμος ὀγκώδης ἐκ 36 τυπογραφικῶν φύλλων, καὶ ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: *Συλλογὴ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ Πάρεργα Προλεγομένων, καὶ τινῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ*· εἰς τὴν ὁποίαν προστίθενται ὅσα κατεχώρισεν εἰς τὸν *Λόγιον* Ἑρμῆν, ὁ ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείς βίος του, καὶ τὸ παρομοιότυπον τῆς ἐπιγραφῆς ἐπιγραφῆς μετὰ τῆς εἰκόνης του· τόμος *Πρῶτος*. Ἐν *Παρισίοις*, ἐκ τῆς *Τυπογραφίας Κ.* Ἐδεράρτου, 1833. Πέρχον τοῦ πρώτου τούτου τόμου δὲν προέβη ἡ τύπωσις ἕνεκεν αἰτίων ἀνυπερβλήτων καθόσον εἰναι μοι γνωστόν.

ΚΔ, ΣΕΛΙΔΙ ΜΒ'.

Λόγου μὲν πάρεργον, εἰς δὴ λωσιν δ' εὐγνωμοσύνης παρὰ τῶν ἐπιγόνων ὀφειλομένης, σημειῶ ἐνταῦθα, ὅτι ὁ ἐκδότης τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἐνδόξου Γάλλου Ἑρρίκου Φραγκίσκου Δαγερσέως κύριος Pardessus, εἶχεν ἀποστείλῃ δῶρον εἰς τὴν δημοσίαν βιβλιοθήκην τῆς Χίου ἐν σῶμα εἰς 16 τόμους, οἷόν τι ἀντίδωρον διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀντωνίου Κοραῆ ποιηθεῖσιν εἰς τὸν Δαγερσέως ᾠδὴν. Ἐτύπωσε δὲ καὶ τὴν ᾠδὴν εἰς τὸν Α' τόμον, εἰς τὸν ὅποτον ἔβηλε καὶ χρυτοῖς γράμμασιν εὐχαριστήριον ἐπιγραφὴν τὴν ἀκόλουθον·

« A la bibliothèque publique des habitants de

» Chios en reconnaissance de l'Ode chantée il y a
 » plus d'un siècle en l'honneur de notre illustre
 » Daguesseau, par un de leurs compatriotes. L'édi-
 » leur des OEuvres de Daguesseau.» (Α.Ε. τοῦ 1821
 ἔτους, σελ. 77).

Ὁ περὶ τούτου τοῦ δώρου λόγος ἀνέμνησέ μοι νῦν καὶ
 τῆς εἰς τὴν αὐτὴν βιβλιοθήκην δωρεᾶς τοῦ μακκρίτου
 φιλέλληνος *Εἰρηναίου Θειρσίου*. Οὗτος, δι' ἐπιστολῆς του
 2 Ἰουνίου 1814 πρὸς τὸν ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας Ἀρχι-
 μανδρίτην Ἀ. Γαζῆν ἐκδότην τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ, ἀπέ-
 στειλε διάφορα βιβλία, μετὰ παρκαλλήσεως νὰ τὰ κx-
 τευθύνῃ εἰς Χίον. Τούτων δὲ εἰς τὸ πρὸ τῆς κεφαλίδος
 φύλλον τοῦ Α' τόμου τῶν «Acta Philologorum Mona-
 » chensium auctoritate Regia edidit Fridericus Thi-
 » ersch» ἔγραψεν ἰδίᾳ χειρὶ ταῦτα:

« Δῶρον τοῦ Εἰρηναίου Θειρσίου (Friedrich Thiersch)
 » εἰς τὴν δημόσιον τῆς Χίου βιβλιοθήκην. München,
 » den ersten juny, im ersten jahre nach der Be-
 » freyung von Deutschland »· καὶ ἐν ἀκολουθείᾳ, τὸ
 ἐξῆς ἠρώελεγετον·

« Ἑλλάδος εἰς ἱερὴν νῆσον καὶ πατρίδ' Ὀμήρου
 » Ὑμεῖς ὦ μάκκαρες βίβλοι ἀπέλθετ' ὁδόν.
 » Χαίρετε, καὶ Χίοισιν ἐμὸν πόθον, ἡδὲ καὶ ἄντρω
 » Εἴπκτ', ἐν ᾧ θεὸς Μοῦσαν ἔφκινε γέρων.
 » Τὴν δ' αὖ ἐλευθερίην, ἥς νῦν φάος ἄμμι πέφκνκτι·
 » Ἐξάφνης καὶ ἐκεῖ λεύσσετ' ἐπορνομένην ».

Τῶν δωρηθέντων βιβλίων ὁ κατάλογος ἐδημοσιεύθη ἐν
 ταῖς σελίσιν 12-13 τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ τοῦ ἔτους 1814.

Δυστυχῶς καὶ τοῦτο, κάκεινο τὸ δῶρον εἰς πλουτισμὸν τῆς ἐν Χίῳ βιβλιοθήκης μετὰ πολλῶν ἄλλων δωρημάτων ἐκ μέρους τῶν Π. Πρεβόστου, Κλαυερίου, Φ. Θυρότου, καὶ ἄλλων ἐν Εὐρώπῃ φιλελλήνων σοφῶν, χαριζομένων τῷ ἡμετέρῳ Κορχῇ — (Βλ. τὴν πρὸς τούτους ἀγγελίσιν τοῦ φιλοπάτριδος ἐκείνου ἀνδρός, ἐν τοῖς προλεγόμενοις τοῦ Ε' Μέρους τῶν Περικλήλων βίων τοῦ Πλουτάρχου, σελ. κx' - κδ' καὶ Α. Ε. τοῦ 1811 ἔτους σελ. 73-74 καὶ 141-143.) — δυστυχῶς, λέγω, τὰ πάντα ἀπώλοντο ἐν τῷ καιρῷ τῆς πικνωλεθρίας τῆς Χίου κατὰ τὸ 1822. Περὶ τῆς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπιζήλου κατὰστάσεως τῆς Χιακῆς βιβλιοθήκης ἀρκοῦμαι νὰ μεταφέρω ὧδε ὅ,τι διὰ βραχέων ὁ τὰ τῶν Χίων πάθη πικρῶς δι' ἐπιστολῶν θρηνήσας Κορχῆς ἐδημοσίευσεν τῇ 3 Ἰουλίῳ 1822 ἐν τοῖς Προλεγόμενοις τῆς τῶν *Ἡθικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους Νικομαχείων* ἐκδόσεώς του (σελ. οx')· « Τῆς ἐμόνης πλουσίας των [τῶν Χίων] βιβλιοθήκης ὁ ἀφηνιγμός, διὰ νὰ σιωπήσω ὅσα ἄλλα πένδεινα καὶ φρικτὰ κακὰ ἔπαθον ἀπὸ τοὺς βαρβάρους, βραδύνει διὰ πολὺν καιρὸν τὴν ἐξάπλωσιν τῶν φώτων εἰς τὴν Ἑλλάδα ».

ΚΕ, ΣΕΛΙΔΙ μδ'.

Ἡ ἐν ταῖς σελ. μγ' - μδ' τοῦ Προλόγου (§ ΑΗ) μνημονευθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ Κορχῇ πρὸς τὸν Ν. Γ. Περικλήλη, ἔχει ἐπὶ λέξεως οὕτω :

« Φίλε συμπατριῶτα. Σήμερον πέμπω εἰς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ κ. Θεόδωρον Περικλήλην κισιώτιον, σημειωμένον Ζ. Ρ. Ν° 1, διὰ νὰ Σε τὸ κατευθύνῃ αὐτοῦ εἰς Ἰδρυαν. Εἰς αὐτὸ θέλεις εὑρεῖν 170 φυλλάδια, περιέχοντα τὸν Διάλογον, τὸν αὐτὸν ἀπαρχλαλάτως, ὡς ἐτυ-

» πώθη πέρυσιν ένωμένως με τὰ ἐδῶ ἐκδοθέντα *Πολιτικά*
» τοῦ *Πλουτάρχου*. Ἐτυπώθη τῶρα χωριστός, εἰς ὄνομα
» τῆς αὐτοῦ τυπογραφίης, διὰ νὰ πωλῇται καὶ χωριστά.
» Διὰ νὰ πιθανολογῇται ὁμοως τοῦτο τὸ ἄθῳον ψεῦσμα,
» ἀνάγκη εἶναι, ὅταν τὰ λάβῃς, νὰ κόψῃς καὶ νὰ χωρίσῃς
» τὸ τελευταῖον φύλλον, ὅπου εὐρίσκεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐδῶ
» τυπογράφου. Αὐτὸ ἐτυπώθη δι' αἰτίας τινὰς ἀπκριτή-
» τους νομικάς, καὶ διὰ τὰς αὐτάς αἰτίας δὲν ἐσυγχω-
» ρήθη νὰ κοπῇ καὶ νὰ χωρισθῇ, πρὶν ἐκβῇ τὰ ὅρια τῆς
» Ἐπικρατείας. »

« Κάμε με λοιπὸν τὴν χάριν νὰ τὰ κόψῃς αὐτοῦ, καὶ
» νὰ μὲ βεβαιώσῃς ὅτι τὰ ἔκοψες. Ζητῶ καὶ δευτέρην χά-
» ριν νὰ ἐπιμεληθῇς προθύμως τὴν πώλησιν καὶ διασχόρ-
» πισίν των εἰς τὴν Ἑλλάδα, κατὰ τὴν δικταγὴν τῶν
» ἐν Τεργέστη κυρίων Ζωνῇ Βλαστοῦ καὶ Ἰκκώδου Ῥώ-
» τας, οἱ ὅποιοι θέλουν Σὲ γράψειν περὶ τούτου. »

« . . . Ἐδῶ κλεισμένον (διὰ πλειότερον ἀσφάλειαν)
» Σὲ πέμπω τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ κόψῃς φύλλον, καὶ τὸ
» μέτρον πόσον νὰ τὸ κόψῃς. Ὑγίαινε εὐδαιμονῶν.

Ὁ συμπατριώτης
ΚΟΡΑΗΣ.»

Ἐπειδὴ ἐγένετο ὧδε μνεία τοῦ ὀνόματος τοῦ Ν. Γ. Παγ-
καλάκη, συμπατριώτου, συμμαθητοῦ καὶ φίλου ποθει-
νοτάτου, μεθ' οὗ συνειργάσθη ἐν τῇ Γραμματείᾳ τῆς Δι-
καιосύνης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1829 μέχρι τοῦ Μαρ-
τίου τοῦ 1832, ἐκπλήρῳσιν καθήκοντος ἅμα καὶ χρέους
φιλίης νομίζω νὰ σημειώσω τὰ ἐξῆς ὀλίγα εἰς μνημό-
συνον τῆς μακκρίας μνήμης αὐτοῦ.

Μαθητῆς τῶν ἀοιδίμων καθηγητῶν Ν. Βάμβου, Κ. Βερ-

δαλάχου καὶ Ι. Σελεπή, ἐδιδάχθη παρ' αὐτῶν καὶ παιδεῖν ὠφέλιμον καὶ τὴν ἀρετὴν. Διαισθθεὶς ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1822 πικνωλεθρίας τῆς Χίου, κατέφυγεν εἰς Ὑδραν, ἐνθα εἶχε μετὰ τῶν προϋχόντων πολλοὺς πατρικοὺς φίλους (α). Ἐκεῖ, ὁ ἐν γυμνασίᾳ μὲν εὐπορωτάτης ἀφῆνης δὲ δυσπραγησάσης οἰκογενείας υἱός, ἐδέχθη θέσιν γραμματέως τῆς Ὑδρακτικῆς Κοινότητος μέχρι τοῦ 1827 ὅτε παθὼν αἰμόπτυσιν, κατὰ διελκείμματα ἐπαναληφθεῖσαν, προετράπη ὑπὸ ἰατρῶν νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον διὰ θαλάσσης. Εὐκαιρία πρὸς τοῦτο ἔτυχεν ἀπροσδόκητος, ἡ ἐξῆς·

Ἐπιστήθιος φίλος του, ὁ μακαρίτης Ἐδουάρδος Μάσων Σκῶτος, ἄκρος φιλέλληνα — ὅς ἦν τότε Ἀ' γραμματεὺς παρὰ τῷ στολάρχῳ Λόρδῳ Κοχράνη — προσελθὼν εἰς ἐπίσκεψίν του καὶ γνούς τὰ κατ' αὐτόν, τῷ προέτεινε νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν Β' γραμματέως ἐν τῇ ναυαρχίδι. Ἡ πρότασίς του ἐγένετο ἀσμένως δεκτή, καὶ ὁ Παγκαλάκης μετέβη εἰς τὸ Δίεροτον· ἡ δ' ἐν τούτῳ ἐφ' ἱκανοὺς μῆνας διαμονὴν συνετέλεσεν σπουδαίως εἰς τὴν ἀνάβρυσίν του.

Μετὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξιν τοῦ Κυβερνήτου Ἰω. Α. Καποδίστριας, ὁ Παγκαλάκης αἰσθνομένης ἐκ τὸν ἐντελῶς ὑγιῆ, κατέλιπε τὴν ἐν τῇ ναυαρχίδι θέσιν τοῦ Β' γραμματέως καὶ ἀπῆλθεν εἰς Αἴγινα, ἐνθα εἶχε προσωρινῶς τὴν ἔδραν τῆς ἡ Κυβέρνησεως. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν, διωρίσθη γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως τῆς ἐπαρ-

(α) Ὁ πατήρ του, Γεώργιος (Παγκαλάκης), εἰς τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Χίου κρατουμένων δμηρῶν, ὑπέστη καὶ οὗτος τὸν δι' ἀγχόνης μαρτυρικὸν θάνατον τῇ 23 Ἀπριλίου 1822. Βλ. Α. Βλαστοῦ Χιακά, Τόμ. Β', σελ. 243.

χίς Νκυπλίς· εἶτα δέ, γρχμματαὺς ἐπ' ἔσης τῆς Ἀντὶ
Θαλασσίου δικαστηρίου ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν Αἰγίνῃ.
Κατόπιν, διωρίσθη γρχμματαὺς τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτη-
ρίου· καί, ἐν τῷ διοργανισμῷ τῶν Γρχμματειῶν τῆς Ἐπι-
κρατείας κατὰ τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνικῆς
Συνελεύσεως, μετετέθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γρχμματεῖν Α' πάρεδρος (ἡ θέσις αὕτη ἦτο τότε ἀντί-
στοιχος τῇ, μετὰ τυχῦτα ἐπὶ Βασιλείς 1833, Ὑπουργι-
κοῦ Συμβούλου.). Ἐν τούτῃ τῇ θέσει διεκρίθη καὶ ἐπχ-
ξίως ἐτιμήθη. Ἐν δὲ ταῖς τελευταίαις περιοδείαις τοῦ
Κυβερνήτου κατὰ τὰς ἐπρχίς προσελαμβάνετο πρ'
αὐτῷ ὡς τόποι· *ἐπέχων Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατείας*,
προσυπογρχφόμενος εἰς πάσας τὰς Κυβερνητικὰς πράξεις.

Καθοσιωμένος πρὸς τὸν Ἀρχοντα τοῦ Κράτους, ὃν
ἐθεώρει ὡς κρῖνον ἐνότητος καὶ ἀκρογωνιῶν λίθον διὰ
τὴν εὐδχιμονίαν τῆς Πατρίδος, ὑπηρετήσεν αὐτὸν μετὰ
τιμιότητος εὐπατρίδου καὶ ἀξιοπρεπείας ἐλευθέρου πο-
λίτου. Πρὸς δὲ τὴν ἀληστον μνήμην τοῦ ἀγαθωτάτου
ἐκείνου Κυβερνήτου διετήρησεν ἀρχὴν εὐλάβειαν μέχρι
τέλους τοῦ βίου του.

Μετὰ τὴν ἐκ Μεγάρων εἰς Νκύπλιον κατὰ Μάρτιον
τοῦ 1832, εἰσβολὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων, οἵτινες, ὑπὸ
τὸ ψευδώνυμον τῶν Συνταγματικῶν, προστατευόντων δῆ-
θεν τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου ἔκχμχαν ἀνάστατα τὰ
πάντα, καταργήσαντες ἀπάσας τὰς νομίμως ὑπὸ τῆς
Κυβερνήσεως (ἣν ἐφ' ὅβρει ἀπεκάλουν Καποδιστριακὴν)
καθεσταμένας Ἀρχάς, ὑπέβλεπον δὲ καὶ πάντας τοὺς
φίλους τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης, ὁ ἡμέτερος Πρχκχλά-
κης διέμενεν ἐφησυχάζων ἐν Νκυπλίῳ, εἰς τὴν μρχτυ-
ρίαν τῆς ἐχυτοῦ συνειδήσεως ἀρχοῦμενος, καὶ περ οὐκ

ἄγνοῶν ὅτι ὑπεβλέπετο πρὸς τινῶν προσωπικὰ πάθη ἐκδικουμένων καὶ εἰδότες τὴν περὶ τὸ γράφειν καὶ συμβουλεύειν τὰ βέλτιστα ἱκανότητα αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ μυχῶν, ὅτι εἰς τὴν νῆσον τῶν Σπετζῶν εἶχον συνέλθει πολλοὶ τῶν φίλων τῆς τάξεως, ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ καὶ οὗτος ἐκεῖσε. Ναυλώσας δὲ λέμβον, διοικουμένην ὑπὸ τεσσάρων Μοσχονησίων κωπηλατῶν, ἀπέπλευσεν ἐκ Ναυπλίου τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1832· ἀλλ' εἴτ' ἐν σκοπῷ, εἴτε τυχαίως, περηκολουθήθη ὑπὸ μείζονος λέμβου διοικουμένης ὑπὸ διπλασίου ἀριθμοῦ κωπηλατῶν· καὶ ὑπὸ τούτων, ἐξ ἐφόδου καταληφθεὶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ διάπλου, ἐκρεουργήθη αὐτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τέσσαρες λεμβοῦχοι, βυθισθείσης καὶ τῆς ἐρ' ἧς ἐπέδκινον λέμβου, ὅπως οὕτω τέλεον ἐκλίπη πᾶν ἔχνος τοῦ τολμηθέντος ἀνοσιουργήματος.

Πλείω περὶ τοῦ πολυκλαύστου τούτου Ν. Γ. Παγκαλάκη, τοῦ ποθεινοτάτου μοι φίλου, ὁ βουλόμενος μχθεῖν, ἀναγνώτω τὰ διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ στοιχείου Μ. δημοσιευθέντα ἐν Περικλήματι τοῦ ἀριθ. 16 τῆς 22 Ἰουνίου 1833 (σελ. 65 - 66) τοῦ *Χρόνου*, ἐφημερίδος ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Ἰω. Φιλήμονος.

ΚΤ, ΣΒΑΙΔΙ με'.

Οἱ δύο Διάλογοι ἐπιγραφὴν μὲν φέροντες : *Τί συμβέρι εἰς τὴν ἐλευθερωμένην ἀπὸ Τούρκους Ἑλλάδα γὰ πρᾶξῃ. . . . διὰ γὰρ μὴ δουλωθῇ εἰς χριστιανοὺς τουρκίζοντας, ψευδωνύμως δὲ ἀπὸ τὸν Γ. Παρταζίδην ἐκδοθέντες ἐν Περικλήματι 1830 καὶ 1831, ὑπόθεσιν ἔχουσι τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος*

Ίω. Α. Καποδίστριας, τὸν ὁποῖον τινὲς μὴ συμμετασχόν-
τες τότε τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν, ἐδυσφήμουν ὡς δε-
σπότην ἀπόλυτον καὶ τῆς ἰσονομίας ἐχθρόν. Ἐπειδὴ ὁμοῦ
ἡ φωνή των δὲν εὕρισκεν ἡχὼ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, διε-
νοήθησαν ὅτι: κοινὴ γνώμη κατὰ τοῦ Κυβερνήτου δὲν
ἦτο δυνατόν νὰ σχηματισθῇ ἄλλως, ἢ μόνον ἂν κατωρ-
θοῦτο νὰ παρκαλισθῇ ὁ μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὁστῶν
ἐμπεφορημένος τῷ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσону-
μίας ἔρωτι Κοραῆς, ὅτι ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἄλλοτε ἐπαινεθεὶς
Καποδίστριας (α), ἅμα εὐδοκῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπε-
δείχθη τύραννος καὶ δεσπότης. Διὰ τοῦτοιούτου σχεδίου

(α) Ὅτε κατὰ τὸ 1827 ἡ ἐν Τροιζίνι Γ' ἐθνικὴ Συνέλευσις, ἀναγο-
ρεύσασα διὰ τοῦ ς' ψηφίσματός της Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος
τὸν ἐν Γενεύῃ τότε διατρίβοντα Ίω. Α. Καποδίστριαν, τὸν προσεκά-
λισε νὰ ταχύνῃ τὴν εἰς τὴν Πατρίδα κἀποδὸν ἐν' ἀναλόγῃ τῆς ἡνίας
τῆς Κυβερνήσεως (Βλ. Ἑμ. ἐκδόσ. Τὰ κατὰ τὴν ἀναγέννησιν
τῆς Ἑλλάδος, Τόμ. Θ', σελ. 97.), τότε ὁ Κοραῆς, ὁ ὁποῖος καὶ
πρότερον ἔγνωρίζε καὶ ἐπαξίως ἐτίμα τὸν ἄνδρα, ἔγραψε περὶ αὐτοῦ
πολλὰ μετ' ἐπαινοῦ ἐν τοῖς προλεγομένοις εἰς τὴν ἐκδόσιν Ἀῤῥιανου
τῶν Ἑπικτητήτου διατριβῶν, Μέμ. Α', ἐν Παρίσις, 1827 (σελ. μς' καὶ ἐκδόμ.), παραβάλλων αὐτὸν πρὸς τὸν Κορίνθιον Τι-
μολέοντα.

Ἡ παρὰ τοῦ Κοραῆ ὑπόληψις καὶ τιμὴ πρὸς τὸν Καποδίστριαν
πολλῷ πρὸ τῆς ἐκλογῆς του ὡς Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, ἐκδηλοῦται
προσέτι καὶ ἐκ τῆς φιλικῆς προσφορᾶς τῶν διανοητικῶν ἔργων του, ὧν
διπλοῦν ἀντίτυπον ἀποστέλλων ἐκάστοτε πρὸς τὸν ἐν Γενεύῃ φίλον του,
τὸν φιλέλληνα Π. Πρεβόστον, ἔγραψε: «*Acceptezen un, je vous*
» en prie, pour vous, et faites-moi l'amitié de remettre l'autre
» à M. le Comte Capo-d'Istria» (Βλ. τὰς πρὸς τὸν Πρεβόστον ἐπι-
στολάς τοῦ Κοραῆ, 14 Αὐγούστου 1823 καὶ 23 Νοεμβρίου 1825, δη-
μοσιευθεῖσας ἐν Παραρτήματι τοῦ τεύχους τῶν πρὸς τὸν Πρωτο-
φάλην Σμύρνης ἐπιστολῶν, ἃς μετέφρασε Γαλλισι καὶ τύποις ἐξέδω-
κεν ἑρτίως ὁ φιλέλλην Marquis De Queux de Saint-Hilaire, ἐν
Παρίσις, 1880, σελ. 268-269).

ἐσκόπουν, ὅτι, ἂν ἀρχόμενοι ἐπιστολικῆς κοινολογίᾳ μετὰ τοῦ Κοραΐ, ἀμειλίχτου ἐχθροῦ τῆς τυραννίαις καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ, γείνωσι παρ' αὐτῷ πιστευτοί, οὗτος ἤθελε γράψῃ καὶ ἀνκκχλέσῃ τοὺς προτέρους ὑπὲρ τοῦ Καποδίστρια ἐπκίνους· καὶ τοῦτο ἦτο -κατ' αὐτοὺς- ἱκχνὸν νὰ κινῇ τὴν δυσμένειαν τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Κυβερνήτου. Ἐπελάδοντο λοιπὸν τῆς ἐνεργείας τοῦ σχεδίου των οὐ μόνον παρὰ τῷ Κοραΐ, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἐφημεριδογράφουσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ προθέσει νὰ ἐξανγκασθῇ ὁ Κυβερνήτης, ἀποδυσπετῶν πρὸς τὰς συκοφαντίας, τὰς παρὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ μάλιστα τύπου ἐκτοξευομένας ἐνκντίον του, νὰ παρκιτήσῃ τὴν Ἀρχήν, ἣν ὑπὸ τοῦ Ἑθνους διεπιστεύθη ἐπὶ ἐπταετίαν. Ἀλλὰ τὸ πᾶγμα ἀπέβη ἀπ' ἐνκντίας τῆς προθέσεως αὐτῶν· διότι ὁ Κυβερνήτης ἔπεσε τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1831, δολοφονηθεὶς.

Ἐθοροδῆθη τότε ὁ ἀθῶν θυμὸς τῆς ἐκυτοῦ εὐπιστίας γενόμενος Κοραΐς, καθὰ ἔγραφεν ἐν τοῖς εἰς τὸν *Β' τῶν Διαλόγων* προλεγομένοις, ἔνθα (σελ. x¹) λέγει: «ὁ ἀδίκως τολμηθεὶς κατὰ τοῦ Κυβερνήτου φόνος» καὶ ὀλίγον κατωτέρω· «ὁ φονεὺς τοῦ Κυβερνήτου ἀδίκησε διπλῶς τὴν ἐλληνικὴν πολιτείαν» καὶ (Αὐτόθι ἐν σελ. 86), «... Μόλις ἔπχυσκ διαλεγόμενος μὲ τὸν φίλον Δημοκῆδην, καὶ μχνθάνω ἀπὸ τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας τὸν ἀνόσιον φόνον τοῦ Καποδιστρίου... Ἄν ἡ κυβερνήσις τούτου ἐχρημάτισεν ἀληθῶς τυραννική, ὁ φονεὺς ὁμῶς αὐτὸν λογίζεται φονεὺς καὶ ὄχι τυραννοκτόνος, διότι τὸν ἐφόνευσεν αὐτεπάγγελτος... Ὁ φόνος τοῦτος ὁμοιάζει ἔλους τοὺς ἀκρίτως γινομένους φόνους διὰ μερικὰς ἐκδικήσεις· εἰς ἕνα λόγον, εἶναι φόνος ἀδι-

»κος ». Μάλα δὲ συνετῶς ἔπραξαν ὅτε Φίλιππος Φουρ-
νχράκης καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Θ. Ῥάλλης — ἀμφοτέροι
συνήθεις τῷ Κορνή — δημοσιεύσαντες μετὰ τὸν θάνατόν
του, εἰς δύο φυλλάδις, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν: *Σύμμικτα*
Ἑλληνικά, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καπο-
δίστρια, καὶ ἐφεξῆς ἐν Παρισίοις, ἐκ τῆς τυπογραφίας
Κ. Ἐδεράρτου, Μέρος Α' 1851, καὶ Μέρος Β' 1852,
τὰς ἐξ Αἰγίνης καὶ ἐξ Ὑδρας ἐπιστολάς, τὰς ἐν ταῖς
ὑποσημειώσεσι τοῦ Β' Διελόγου μνημονευομένας, δι' ὧν
οἱ μετὰ τοῦ Κορνή ἐπιστολογραφοῦντες ἐπλκστούργουν
τὰς ἐνκντίον τοῦ Κυβερνήτου κατηγορίαις.

Ἐθορυβήθη δ' ἔτι μάλλον ὁ Κορνή, ὅτε τῷ ἐγένετο
γνωστὸν τὸ χάος εἰς ὃ περιήλθεν ἡ Ἑλλάς μετὰ τὴν τοῦ
Κυβερνήτου δολοφονίαν. Μακρὰ ἐπιστολὴ τοῦ πρόσθεν
(ἐν σελ. ρλγ') μνημονευθέντος φίλου του Ν. Γ. Παγκη-
λάκη (ἥς ἀντίγραφον σώζεται πρ' ἐμοί), τὸν εἶχε βυθίσῃ
εἰς σκέψεις ὀδυνηράς. Τοῦτο δ' ἔχω παρὰ κλῆδὸν ἀπὸ τοῦ
ἐν τῇ σελ. λ' κατονομασθέντος Κωνστ. Ι. Πιτζιπιού
διηγησαμένου μοι αὐτολεξεῖ τάδε: «Κατὰ πᾶσαν πρωτὴν
» τε καὶ ἐσπέρην ὑπήγχινα εἰς τοῦ Κορνή τὴν μὲν πρωτὴν,
» νὰ τῷ εὐχῇθῃ *Καλὴν ἡμέραν*, καὶ νὰ τὸν ἐρωτήσω ἄν,
» κατὰ τὸ σύνηθες, εἶχε νὰ με δώσῃ παρὰγγελίαν τινά·
» τὴν δὲ ἐσπέρην, νὰ διέλθω μετὰ τινων ἄλλων ἐκ τῶν
» γνωρίμων εἰς αὐτόν, συνερχομένων τακτικῶς ἐπὶ ὀλί-
» γας ὥρας πρὸς διασκέδασιν. Ἐσπέρην τινά, ὑπήγα πρώω-
» ρα τοῦ συνήθους. Τὸν εὖρον ἔχοντα ἄνὰ χεῖρας καὶ ἀν-
» γινώσκοντα μετ' ἐπιστάσεως πολύφυλλον ἐπιστολήν. Δὲν
» τὸν διέκοψα. Ἐκάθισα. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀνυγνώ-
» σεως, ἐκτύπησε διὰ τῆς χειρὸς τὸ μέτωπον μετὰ πολ-
» λῆς δυσθυμίας· καὶ, ἰδὲ — εἰπέ μοι — Κωνσταντῖνε, εἰς

» ποίαν δεινὴν θέσιν μ' ἐνέβχλιν οἱ εὐλογημένοι ἐκεῖνοι,
 » τοὺς ὁποίους ἀνεξετάστως ἐπίστευσαν! ὀλίγους ἐξέφερα
 » τότε ἐγὼ [ὁ Κ. Πιτσιπιός] λόγους τοὺς ἐξῆς: Ὅ,τι
 » ἐγράφη ἀπὸ τὸν Πανταζίδην δὲν ἦτο γέννημα τῆς κε-
 » φαλῆς τοῦ ἔγραψε, καθὼς ἄλλοι τοῦ ἐκνονάρχισαν.
 » Ἐκίνησε τότε τὴν κεφαλὴν ὥσπερ μ' ἐβεβχίου ὅτι οἱ
 » λόγοι μου δὲν ἦσαν ἀρκούντως παρήγοροι. Ἐνταῦθα
 » διεκόπη ἡ μεταξὺ μας ὁμιλίχ, προσελθόντων τότε εἰς
 » τὸ δωμάτιον καὶ ἄλλων ».

Τὰ ὧδε ἐκτεθέντχ, ὡς εἰς τὴν ἱστορίαν ἀνήκοντα, κα-
 θήκον ἔκρινα νὰ μὴ παρσιωπήσω, οὐ μόνον διότι εἰς
 πάντας ὑπάρχει γνωστὸν τὸ τοῦ Πανταζίδου ψευδώνυ-
 μον, ἀλλὰ καὶ διότι κυρίως ἐμνημόνευσαν τούτων καὶ
 ἄλλοι πρὸ ἐμοῦ. Ὁ ἀοίδιμος διδάσκαλος Νεόφυτος Δού-
 κας, ἐν τῷ Προλόγῳ τῆς *Ἑνωρίδος* αὐτοῦ (*Φυσιχὴ καὶ*
Μεταφυσιχὴ, ὑπὸ Ν. Δούκα, ἐν *Αἰγίρῃ*, 1854), βιογρα-
 φῶν ἐν συνόψει τὸν ἡμέτερον Κοραῖν ἐπάγει πρὸς τοῖς
 ἄλλοις καὶ ταῦτα· «... Δάκρυα ἀπ' ὀφθαλμῶν, καὶ δεή-
 » σεις ἀπὸ καρδίης, κατασπένδω εἰς τὴν ἱερὰν κόνιν τοῦ
 » σεβχστοῦ τούτου διδασκάλου, ἐξαιτούμενος ἐκεῖθεν συγ-
 » γνώμην ἐὰν ὁ λόγος παρὰ καιρὸν τολμήσῃ νὰ εἴπῃ τι
 » τῶν ἀληθῶν μεταξὺ » (σελ. 0'). καὶ κατωτέρω· «... ὁ
 » σοφὸς γέρων, τὸν ὁποῖον ἡ φήμη δὲν ἔπαυε νὰ παρβέλλῃ
 » μὲ τοὺς ἀρχαίους ἠθικοὺς φιλοσόφους, ἐπονομάσασα αὐ-
 » τὸν Σωκράτην τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων... ὁ εἰς πάντα
 » τ' ἄλλα φανταστικῶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κινηθεῖς, εἰς τοῦτο
 » μόνον παρεδίασθη παρκατικῶς, ὡς ἐκ Νεμέσεως, ὑπό
 » τινων ἰδιορρύθμων καὶ ἰδιοτελῶν, ἰσχυρογνωμόνως δου-
 » λεύόντων τοῖς πάθεσι· διὸ καὶ τὰ ἐκ τούτων ἀποτελέ-
 » σματα ἠκολούθησαν τοιαῦτα δεινά, ὅποῖα δὲν ἤλπιζεν

» ἢ Ἑλλάς νὰ πάθῃ ὑφ' ἐκυτῆς πώποτε. . . Ἀλλ' εἴη σου
» ἡ μνήμη ἀθάνκτος, σοφὲ Ἀδαμάντιε, καὶ ἡ σὴ πρὸς
» πάντας εὐεργεσίαι ἀποκεισομένη εἰς τὸ Γένος ἀνάγκη-
» πτος· ἐμοὶ δὲ πρὸς σοῦ εὐχὴ καὶ συγχώρησις εἴ τι μοι
» ἔλλειπὼς εἴρηται πρὸς τὸ μέτρον τῆς ἀρετῆς καὶ ἀξίας
» σου » (σελ. η', καὶ ια').

KZ, ΣΕΛΙΔΙ ΜΗ'.

Προσθέτω ὧδε λόγου πάρεργον, ὅτι ὁ Συνεῖδερος, ἀνι-
γνοῦς τὴν μετ' ἐπικίνου δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρ-
μῇ ἀνωνόμως ἐπικρίσιν τοῦ λεξικοῦ του ἐπεθύμησε νὰ
μάθῃ, τίς ἦτο ὁ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα I. K. ἐπικριτῆς αὐτοῦ.
Ἐκ Δρέσδης δ' εἰς Βιέννην ἀφικόμενος, ἀπηυθύνθη πρὸς
τὸν Θ. Φαρμακίδην (ἓνα τῶν ἐκδοτῶν τοῦ Λογίου Ἑρ-
μοῦ) καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τῷ δηλώσῃ ἐμπιστευτικῶς
τ' ὄνομα τοῦ γράψαντος. Παράδοξον! — τῷ εἶπεν ὁ Φαρ-
μακίδης — ? Δὲν τὸν ἐμάντευσας ἐκ τοῦ ὕφους τοῦ γρά-
φειν ; Εἶναι εἰς τῶν ἐν Παρισίοις Ἑλλήνων, καλὸς φίλος
Σου. « Πᾶ ! εἶναι λοιπὸν ὁ σοφὸς Κορχῆς » — ἀπήντησεν
ὁ Συνεῖδερς — ; Καὶ ἀπῆλθε πάνυ εὐχρηστικόμενος.

Ταῦτα ἀπὸ στόματος τοῦ μακαρίτου Θ. Φαρμακίδου
μαθὼν, διηγήθη μοι ὁ πολλάκις ἐν τοῖς πρόσθεν μνη-
μονευθεὶς φίλος μου Κωνσταντῖνος I. Πιτζίπιός.

KH, ΣΕΛΙΔΙ ΝΓ'.

Τῆς μακρᾶς, περὶ ἧς ὁ λόγος, ἐκθέσεως ἐγένοντο συγ-
χρόνως δύο πρωτόγραφα δι' ἐκάτερον τῶν ἐπιζώντων δύο
δικαθετῶν τοῦ Κορχῆ κληρονόμων. Τοῦ ἀπευθυνθέντος πρὸς
τὸν μακρῆτην I. Πρώταν οὗτος ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν
ἀοίδιμον διδάτκαλον Νεόφυτον Βάμβων ἰδιόχειρον ἀντί-

γραφον, παρὰ ταῖς ἐξανεψιαῖς τοῦ διδασκάλου (θυγα-
τράκι τοῦ Ἰωάννου Βάμβου) σωζόμενον, καὶ πιστῶς ὥδε
δημοσιευόμενον.

• Ἐν Παρισίοις, τὴν 11 Ἀπριλίου 1833.

» Κύριε ! Ἀπροσδόκητος δυστυχὲς μᾶς ἤρπασε κα-
τ' αὐτάς τὸν σεβάσμιον φίλον καὶ συμπολίτην μας Κο-
ραῖην. Τὴν 18 Μαρτίου, εἰς τὰς 2 περίπου ὥρας ἐνῶ
εἰγύετο κατὰ τὴν συνήθειάν του, σκύψας νὰ ἐπάρῃ τὸ
ἰδοχέτον τοῦ καπνέου εὐρισκόμενον κατὰ γῆς, ἔλασε
τὴν ἱστορρόπικν τοῦ σώματος καὶ ἔπεσε πλαγίως. Οἱ
εἰκτροί, τοὺς ὁποίους ἐκάλεσε, δὲν ἐμπόρεσαν νὰ γνωρί-
σωσιν ἀκριβῶς ἂν ἦτο σπάσμα τοῦ τορχήλου τοῦ μη-
ροκοκκάλου (col de femme) ἢ δυνάτος κύπος. Ὅπως
ἰδῶμας καὶ ἂν ἦτο, τ' ἀποτελέσματα τοῦ συμβάντος ἐκ-
δόηκαν ὀλέθρικα. Τὴν 6ην Ἀπριλίου, εἰς τὴν μίαν ὥραν
παρὰ εἴκοσι λεπτά, ἐξεψύχησε μὲ τὴν αὐτὴν ἀταραξίαν
καὶ ἀφοδίαν τοῦ θανάτου τὴν ὁποίαν ἔδειχεν ἀφοῦ εὐ-
τυχήσαμεν νὰ τὸν γνωρίσωμεν. Τρεῖς ἡμέρας πρὶν ἀπο-
θάνῃ, οὐτ' ἤκουεν οὔτε ἐμποροῦτε πλέον νὰ ὁμιλήσῃ, εἰ
μὴ μόνον ἀπὸ καὶρὸν εἰς καὶρὸν ὀλίγας τινὰς λέξεις καὶ
εἰς τὰς πολλὰς ἀσυνεπότητους τοῦτο μᾶς δίδει ὑπο-
ψίαν μήπως δὲν εἶχε καθαρὰς τὰς αἰσθήσεις του. Τὴν
18^{ην} τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔγινεν ὁ ἐνταφιασμός του (1) εἰς
τὸ Ῥωστικὸν παρεκκλήσιον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ἐθά-
ψαμεν εἰς τὸ πολυχνδριον τοῦ Mont-Parnasse πλησίον
τοῦ φίλου του Θυρότου (Thurot). Ὅλοι οἱ εἰς Παρι-
σίους Ἕλληνας ἐσυνόδευσαν τὸ λείψανόν του ἕως εἰς
τὸν τάφον, ὅπου πολλοὶ ἐξεφώνησαν ἐπιταφίους λόγους

(1) Γρ. ἔγινεν ἡ κηδεία του εἰς κτλ.

πατὰ τὴν ἐδῶ συνήθειαν. Οἱ φίλοι του χάνουν ἀληθινὸν φίλον· ἡμεῖς οἱ νεώτεροι, ἀξιόλογον σύμβουλον καὶ πατέρα· καὶ ἡ κοινὴ πατρίς, ἐν ἀπὸ τὰ πολυτιμότερά της τέκνα. »

« Ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἀποθάνῃ, ἐμπρὸς εἰς τὸν Κ^ο Demauche συμβολαιογράφον (notaire) ἤνοιξεν ὁ μακαρίτης, αὐτὸς ὁ ἴδιος, τὴν δικθήκην του καμωμένην νόλογραφον κατὰ τὸ 1825, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφίνει δικασθετοὺς κληρονόμους ὧν του τῶν ὑπάρχοντων (légalions universelles) τοὺς Κ^ο Ἰάκωβον Ῥώταρ ἔμπορον εἰς Τεργέστην, Ἀλέξανδρον Κορτσόσταυλορ τότε μὲν ἔμπορον εἰς Λόνδρον τῶρ δὲ εὐρισκόμενον εἰς τὴν Ῥ'Ελλάδα, καὶ τὸν Ἰωάννην Βλαστόν (1) ἔμπορον εἰς Τεργέστην· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἦτο προτύτερα ἀποθαρμμένος, τὸ μερίδιόν του, καὶ κατὰ τοὺς Γαλλικοὺς νόμους καὶ κατὰ τὴν ῤητὴν διάταξιν τῆς δικθήκης τοῦ μακαρίτου, ἀνήκει εἰς τοὺς δύο ζῶντας. Προσέτι ἀφίνει πδλα τὰ οἰκικὰ του σκεύη εἰς τὴν παλαιὰν θεράππεινάν του Ἄννυν Duval. Ἐκτελεστής τῆς δικθήκης (exécuteur testamentaire) ἦτον ὁ φίλος του Θυρότος· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ οὗτος, κατὰ δυστυχίαν, ἦτο προαποθαρμμένος, καὶ ὁ μακαρίτης δὲν ἦτον εἰς κατὰστασιν ν' ἀντιπαταστήσῃ ἄλλον, ἀν καὶ διὰ τοῦτο ἐκπέσκαμεν τὸν προειρημένον συμβολαιογράφον, τῶρ μένει χωρὶς ἐκτελεστήν ἡ δικθήκη ἡ ὁποία, μᾶζι μ' ἐν ἄλλο ἀντίγραφόν της εὐρεθὲν εἰς χεῖρας τῆς κυρίας Thurot, ἐδόθη εἰς τὸν κύριον Lorient Derouvrail ἐκτολέα (avoué) διὰ νὰ παρὰδῶσθαι εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοκλήτου δι-

(α) Βλ. κατωτέρω τὴν ἐν σελ. ρνθ' σημείωσιν :

δικαστηρίου (Tribunal de première instance), και οὕτως πάλιν νὰ τὰ κατεθέσῃ εἰς τὸν συμβολαιογράφον πρῶτον νὰ προυνισχθῶσιν οἱ δικητοὶ κληρονόμοι ἢ οἱ νόμιμοι ἐπίτροποι τῶν. »

« Μετὰ τὸν ἐνταφισμὸν τοῦ ἦλθεν εὐθὺς ὁ Εἰρηνοδίκης (juge de paix) καὶ ἐτράχισε τὰ οἰκήματά του, κατεστήσας ἓνα σφραγιστοφυλάκιον, ὃς τις κατὰ τὸν νόμον πρέπει νὰ πληρώνεται δύο φράγκα τὴν ἡμέραν πρῶτον λυθῶσι τὰ σφραγίσματα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμπορεῖ νὰ γίνη, πλὴν ὅταν προυνισχθῶσιν οἱ δικητοὶ κληρονόμοι ἢ οἱ νόμιμοὶ τῶν ἐπίτροποι, διὰ νὰ γένῃ ἐμπρὸς τῶν δικαστικῶς ὁ κατάλογος (l'inventaire) τῶν ὑπαρχόντων του. Εἰς τὸν μισθὸν τοῦ σφραγιστοφυλάκου πρέπει νὰ προστεθῇ ἀκόμη καὶ τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας του, 230 φράγκα περίπου κατὰ πᾶσιν τριμήνις. Διὰ τὴν μὴν ὑπερκυξηθῶσι λοιπὸν τὰ ἔξοδα, εἶναι ἀνάγκη νὰ διορίσετε ὅσον τὸ δυνατὸν γρηγορώτερον ἓνα ἐπίτροπον, κάμνοντες τὸ ἐπιτροπικὸν κατὰ τὸ ἐγκλειστον εὐπόδειγμα καὶ ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν αὐτοῦ Γαλλικὸν Πρόξενον. Χρειάζεται ἀκόμη καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦ θανάτου τοῦ Κ^ο Ι. Βλαστοῦ, καμωμένον κατὰ τοὺς νόμους τοὺς τοπικοὺς καὶ ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν Γαλλικὸν Πρόξενον. Ὅλα ταῦτα πρέπει νὰ γείνωσι μέμεγάλην ἀκρίβειαν καὶ προσοχὴν διὰ νὰ μὴ γεννηθῶσι δικαστικὰ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα θέλουν μακρύνειν τὸν καιρὸν καὶ αὐξήσιν τὰ ἔξοδα. Ἐπειδὴ δὲ εἴθε πλησιέστερον ἀπὸ τὸν συγκληρονόμον Σας Κ^ο Κοντόστχυλον, ὅταν φθάσῃ τὸ ἐπιτροπικὸν Σας, ὁ ἐπίτροπος ἐμπορεῖ μὲ τὸ μέσον ἐνὸς συμβολαιογράφου νὰ προυνισχθῇ ἡ δέησις (requête) εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Πρωτοκλήτου

»δικαστηρίου, διὰ τὰ διορίσει ἕνα συμβολαιογράφον ἀντιπρόσωπον τοῦ συγκληρονόμου Σας Κ^{ος} Κοντοσταύλου, καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὰ γίνῃ ἡ λύσις τῶν σφραγισμάτων καὶ ὁ κατάλογος τῶν ὑπαρχόντων. Οὕτω συντέμνεται ἡ καιρὸς καὶ τὰ ἐξοδὰ ἐπομένως γίνονται ὀλιγώτερα. »

« Ἡ χήρα τοῦ Θυρότου κρατεῖ προσέτι καὶ ἓν ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς τὴν ὁποῖαν ἔστειλεν εἰς ὅλους τοὺς διαθετοὺς κληρονόμους περὶ τελείας δικτάξεως τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαρχόντων του. Εἰς τὴν αὐτὴν χήραν τοῦ Θυρότου παρέδωκεν ἀκόμη ὅλα του τὰ μετρητὰ ἀργύρια, συμποσούμενα εἰς χίλια πεντακόσια περίπου φράγκα, τὰ ὁποῖα μόλις θέλουν ἐξαρκεῖν εἰς πληρωμὴν τῶν ἱκτρῶν, τοῦ τόπου τῆς ταφῆς του (ὅστις στιχίζει 530 φράγκα) καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἀββώσεως καὶ τοῦ ἐνταφιασμοῦ. »

« Εὐθὺς μετὰ τὴν πτώσιν του, προβλέπων ὁ μακκρίτης τὸν ἄφευκτον θάνατόν του, καὶ φοβούμενος μὴ παραπέσῃ κανὲν ἀπὸ τὰ χειρόγραφα του, ἐκάλεσεν ἡμᾶς τοὺς τέσσαρας ὑπογεγραμμένους, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα οἱ νοικειότεροί του, καὶ μᾶς τὰ παρέδωκε διὰ τὰ βάλωμεν εἰς τάξιν καὶ τὰ σὰς τὰ παρὰδώσωμεν, ἢ τυπώσωμεν μὲ τὴν συγκατάνευσιν Σας ὅσα κριθῶσιν ἄξια τυπώσεως. Τὰ χειρόγραφα ταῦτα περιέχουν σημειώσεις εἰς διαφόρους συγγραφεῖς καὶ μάλιστα εἰς τὸν Ἰπποκράτην, παρατηρήσεις περὶ τῆς σημερινῆς γλώσσης τῶν ὁποίων μέγα μέρος εἶναι ἤδη τυπωμέναι εἰς τὰ Ἄττικα καὶ ἄλλας του ἐκδόσεις. Εὐρίσκονται ἀκόμη, μίαν ἡμετέφρασιν τοῦ Ἡροδότου εἰς τὴν σημερινὴν γλῶσσαν, ἀτελὲς ὅμως καὶ ἀνεξέργαστος καὶ ὁ Πέμπτος τόμος

»τῶν Ἀτάκτων ἕως εἰς τὸ Π ἀνεξέργαστος καὶ αὐτὸς —
 »τούτου ὁμῶς τὴν τύπωσιν μᾶς ἐσύστησε ῥητῶς — .Ἰδοὺ
 »ἐν συντόμῳ ὅσα μᾶς ἐσυγχώρησεν ὁ καὶρὸς νὰ ἴδωμεν·
 »ἄφοῦ δὲ ἡσυχάσωμεν ἀπὸ τὴν παροῦσιν ταρχήν, θέ-
 »λομεν τὰ βῆλιν εἰς τάξιν, καὶ τότε Σᾶς πληροφοροῦμεν
 »ἁκριβέστερον. Ὅλα ταῦτα εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ
 »Κ' Φουρνάρη, καὶ προσμένομεν ἀπόκρισιν Σας περὶ
 »αὐτῶν, μάλιστα δὲ περὶ τῆς τυπώσεως τοῦ Πέμπτου
 »τόμου τῶν Ἀτάκτων. »

« Ὁ μπακρίτης εἶχεν ἀρχίσειν γενικὴν ἔκδοσιν ὅλων
 »τῶν Προλεγόμενων τοῦ ἀπὸ τὸν Ἡλιοδωρον ἕως εἰς τὸν
 »Δ' τόμον τῶν Ἀτάκτων, τῆς ὁποίας τὴν διόρθωσιν πα-
 »ρέδωκεν εἰς ἡμᾶς, διότι αὐτὸς ἡσχολεῖτο εἰς τὸν Ε'
 »τόμον τῶν Ἀτάκτων. Ἔως τὸν θάνατόν του ἦσαν τυ-
 »πωμέναι, εἰς χίλια ἀντίτυπα, 14 φύλλα τυπογραφικὰ
 »καὶ ἄλλα 8 εἰς δοκίμια (en épreuves)· κατὰ τὸ πα-
 »ρὸν ἡ ἔκδοσις εἶναι διπλασιασμένη, ἐπεὶ δὲ ὁ τυπογράφ-
 »ος χωρὶς τὴν ἄδειάν Σας δὲν ἐμπορεῖ οὔτε νὰ ἐξακο-
 »λουθήσῃ τὴν τύπωσιν, οὔτε νὰ τελειώσῃ τὰ ἀτελείωτα
 »8. Τὰ τυπωμένα καὶ [τὰ] εἰς δοκίμια 22 ταῦτα φύλλα
 »περιέχουν τὰ Προλεγόμενα τοῦ Ἡλιοδώρου, τοῦ Προ-
 »δρόμου, τοῦ Ἰσοκράτους, καὶ ἐν μέρος τοῦ Α' τόμου τοῦ
 »Πλουτάρχου. »

« Διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ ποθητὴ εἰκὼν τοῦ σεβασμοῦ φί-
 »λου μας, εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατόν του ἐδιωρίσαμεν ἕνα
 »γυψοπλάστην, ὅστις ἔλαβεν ἐπάνω εἰς τὸν νεκρὸν τὸν
 »φυσικὸν τύπον τοῦ προσώπου του, καὶ μέσα εἰς αὐτὸν
 »ἔχυσε τὴν προτομήν του (buste) μὲ γύψον ἥτις τὸν
 »παρομοιάζει τόσο ἀπαράλλακτα, ὥς τε βλέποντές τον
 »προσμένομεν ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ. Ἡ

»προτομή αὕτη στιχίζει 30 φράγκx καὶ φυλάσσεται διὰ
»Σξς. »

« Ἐδῶ λαμβάνει τέλος ἡ μακρὰ καὶ ὀδυνηρά μας αὕτη
»ἐπιστολή, τὴν ὁποῖαν εἶθε ποτὲ νὰ μὴ Σξς ἐγράψαμεν !!!
»Ὅ,τι ὁμῶς ἐλαφρύνει ὀλίγον τὸν πόνον τῆς καρδίας μας
»εἶναι, ὅτι τὸν ἐπαρξαστάθημεν ὡς υἱοὶ τὸν Πκτέρx. Ἀπὸ
»τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρρώστιας ἕως εἰς τὴν τελευταίαν ὥρην
»δὲν ἔλειψε ποτὲ ἀπὸ τὸ προσκέφαλόν του οὔτε νύκx
»οὔτε ἡμέρην ἑνxς ἀπὸ τοῦς τέσσαράς μας. »

« Τὴν ἐγκλειστον, ἔσιν ἀπαράλλακτον τῆς παρούσης,
»παρκακλοῦμεν νὰ διευθύνετε εἰς τὸν συγκληρονόμον
»Σxς Κ^ο Κοντόστχυλον μὲ τὸν γληγορώτερον καὶ βε-
»βαιοτέρον τρόπον. Αὔριον θέλομεν τὸν πέμψειν καὶ διὰ
»Μασσαλίας ἐν ἄλλο ἀντίγραφον. »

« Μένομεν μὲ τὸ προσῆκον σέβας· οἱ συμπολιταὶ Σxς
»Φίλιππος Φουρνάρxης, *Κωνσταντῖνος Πιτζιπιός,*
»*Στέφανος Γ. Γαλάτης, Κωνσταντῖνος Θ. Πάλλης.*

»Ἡ Διεύθυνσίς μας: Cul de sac du Paon N^ο 5
»(près de l'école de médecine), à Paris ».

Διὰ περιεργίαν τοῦ ἀνγνώστου, ἅμα δὲ καὶ πληρο-
φορίαν αὐτοῦ, σημειῶ ὧδε τὰ ἐξῆς, σχετικὰ πρὸς τὰς πα-
ραγράφους, πέμπτην, ἑκτὴν καὶ ἐβδόμην τῆς ἀνωθι ἐκ-
θέσεως. Καὶ πρῶτον,

Ἐπὶ τῆς πέμπτης ὅτι: Ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀπογραφῇ χει-
ρογράφων, τὸ μὲν τοῦ Πέμπτου τόμου τῶν Ἀτάκτων
ἐτυπώθη, κατὰ τὴν ῥητὴν παρaxyελίαν τοῦ Κορχῆ, ἐν
Παριείοις 1835, ἐπιμελεῖα τοῦ Φ. Φουρνάρxῆ (Βλ. σελ.
α-β τοῦ εἰς αὐτὸν τὸν τόμον προλόγου)· τὸ δὲ ἰδιόγρα-
φον, στιχωμένον ἡμιγαλλιστί, ἀπόκειται εἰς τὴν ἐν Χίφ
δημοσίαν βιβλιοθήκην. Περὶ δὲ τῆς ἀτελοῦς καὶ ἀνεξερ-

γράφου μεταφράσεως τοῦ Ἡροδότου, ἀφηγοῦμαι τὰ ἐξῆς·

Φίλος τοῦ αἰοιδίμου Κορκῆ, ἐξ ἐκείνων μεθ' ὧν ἐτήρει συνεχῆ ἐπιστολικήν κοινολογίαν, τὸν παρεκάλεσε νὰ μεταφράσῃ τὸν Ἡρόδοτον. Πρὸς τὴν αἵτησιν ταύτην ἀπαντήσας ὁ Κορκῆς τῇ 20 Ἰουνίου 1818, ἔγραψε τὰδε :

« . . . Ἐπειτα μοῦ ζητεῖς καὶ Ἡρόδοτον. Εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὸν μεταφράζω, καὶ ἐκεῖθεν Σὲ τὸν στέλλω. Ὡς τόσον, ἐπειδὴ ἔπρεπε λόγος περὶ Ἡροδότου, πρέπει νὰ Σὲ προκχταλάω καὶ νὰ Σὲ προκχκλέσω, νὰ μὴ μοῦ κάμῃς τὴν ἀδικίαν νὰ ἐκδώσῃς μετὰ τὴν ἀποβίωσίν μου, ὅσον εὐρεθῇ μεταφρασμένον. Αὐτό, φίλε, προοδίνει ἕως εἰς τὸ ἕκτον βιβλίον, καὶ μέρος τοῦ ἐβδόμου· ἀλλ' εἶναι ἡ πρώτη, πρωτίστη γραφὴ τῆς μεταφράσεως, καὶ χρειάζεται ὅχι ἀναθεώρησιν, ἀλλ' ἀναθεωρήσεις. Διὰ τὸν φόβον τοῦτον ἐβουλεύθην πολλάκις νὰ τὴν καύσω· ἔπειτα διὰ τὴν κατάρχτον ἐλπίδα (ἐνθυμασκι τό, « Ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν ») ὡς τὴν ἐλπίδα, λέγω, ταύτην, ἂν εὐκαιρήσω ποτὲ νὰ ἐκδώσω, καὶ εἰς τόμον ἕνα, τὰ τρία πρῶτα βιβλία μετὰ τὸ ἐλληνικὸν κείμενον, ἐκράτησα τὰς χειρὰς μου ἀπὸ τὴν φθορὰν τῆς ἀτελοῦς κατὰ πάντα μεταφράσεως. Ὡς εὐρῶ, ἢ μάλλον εἶμι βέβαιος, ὅτι ἡ μετάφρασις ἐμελλε νὰ πωληθῇ με εὐκολίαν· ἀλλ' αὐτὴ μάλιστα ἡ εὐκολία, ἐκ μέρους τῶν ἀγοραστῶν, πρέπει νὰ κάμῃ τὸν πωλητὴν προσεκτικώτερον, νὰ μὴ τοὺς ἀδικήσῃ, πωλῶν εἰς αὐτοὺς δερμάτινα ἀντὶ μεταξωτῶν. Ἐπειδὴ εἶσαι πραγματουτῆς καὶ τίμιος, καταλαμβάνεις τί Σὲ πλέγω. » (I. P. α', σελ. 283.)

Ὁ μακαρίτης Κ. Κρεατσούλης (περὶ οὗ ἐν τοῖς ἐξῆς γενήσεται λόγος), ἐπιστέλλων μοι τῇ ²/₁₄ Μαΐου 1855

ἠρώτησεν: Ἄν ἔτυχε ν' ἀναγνώσω τὸ πρὸ πολλοῦ τυ-
πωθὲν μέρος τῆς τοῦ Ἡροδότου μεταφράσεως, καὶ ἂν
ἀντίτυπα αὐτῆς ἐστάλησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα. « Πρώτην
τώρα φορὰν μακθάνω παρ' ὑμῶν (τῷ ἀπήντησα), ὅτι ἡ
τοῦ Κοραῆ μετάφρασις ἐτυπώθη » καὶ τὸν παρεκάλεσα νά
μοι προμηθεύσῃ ἀντίτυπον. Ἐξεπλήρωσε δὲ τὴν παρὰ-
κλησίαν μου φιλικῶτατα, διότι ἐν τε τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ
τέλει τοῦ τετυπωμένου μέρους — συνισταμένου ἐξ 27 τυ-
πογραφικῶν φύλλων — προσθεῖς χάρτην κοινόν, ἔγραψεν
ιδίᾳ χειρὶ ἀντὶ προμετωπιδίου μὲν τὰ ἐξῆς:

« Ἡ μετάφρασις αὕτη τοῦ μακαρίτου Κοραῆ ἐξεδόθη
» ἕως τοῦ § 181 τοῦ Δ' βιβλίου. »

« Αἰτίει, ἄγνωστοι εἰς ἐμέ, διέκοψαν τὴν ἔκδοσιν. »

« Μετέφρασεν ὁ μακαρίτης τὸν Ἡρόδοτον ἕως τοῦ §
» 56 τοῦ 5' βιβλίου (ὅσον εὔρον). »

« Τὸ πρωτότυπον τῆς μεταφράσεως σώζεται πρ' ἐμοὶ
» (14 Σεπτεμβρίου 1853). Δὲν σώζεται δὲ ἐν τῷ χειρο-
γράφῳ ἀπὸ § 150 τοῦ Δ' βιβλίου ἕως § 182. Ἀπωλέ-
» σθησαν δὲ τὰ φύλλα ταῦτα ἐν τῷ τυπογραφείῳ, ἀμε-
» λείᾳ τῶν ἐπιστατούντων. »

« Ἡρξάτο ὁ μακαρίτης τῆς μεταφράσεως ταύτης 15
» Μαρτίου 1802 (1), κατὰ δὲ τὸ 1832 διεσκεύασε μό-
» νον δύο παραγράφους. »

(1) Πολλῶ πρὶν ἢ (κατὰ τὴν ἀνωθι πληροφορίαν τοῦ Κρατισούλη) ἀρ-
χίσῃ τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἡροδότου, ὁ Κοραῆς ἡσχολεῖτο εἰς τὴν μελέτην
τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου. Κατὰ μὲν τὸ 1790 ἔτος ἐπιστέλλων πρὸς τὸν
Ῥοχέτιον, ἔγραφε: « Je m'occupe toujours d'Hippocrate; et
j'y ai ajouté l'étude d'Hérodote, que je lis régulièrement tous
les soirs, la plume à la main, et en le comparant avec l'excel-
lente traduction de M. Larcher, et ses savantes et instructives
notes. Il faut avouer que ce savant a fait un beau présent à

— Ἐν δὲ τῷ τέλει, ἀντιγράφως ἐπ' ἴσης ἐκ τῶν παρ' αὐτῷ πρωτοτύπων τὰ ἀπὸ τῆς § 182 — 203 τοῦ Δ' βιβλίου ὑπολειπόμενα, ἀπέστειλέ μοι τῇ 10 Ἰουλίου 1855 ὠρεᾶν αὐτὸ τὸ τεῦχος, ἡμιγαλλιστὶ στιχωμένον.

Ἡ τύπωσις, καθ' ὅλα τὰ διδόμενα, ἐγένετο ἐν Παρισίοις, πρὶν ἢ ὁ Κρεατσούλης παρελάβῃ τὴν βιβλιοθήκην Κορκῆ. Ἀντίτυπον δ' αὐτῆς τῆς μεταφράσεως, ἄλλο παρὰ τὸ ὠρηθέν μοι, δὲν ἔτυχε νὰ ἴδω, ἢ ἀκούσω ὅτι ἐστάλη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οὐδ' εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην ὑπάρχει τοιοῦτον. Τὰ παρὰ τῷ Κρεατσούλῃ τηρούμενα μέχρι τῆς τελευτῆς τοῦ πρωτότυπου « ἕως τῆς § 56 τοῦ ε' βιβλίου » Κύριος οἶδε ποῦ περιπλανήθησαν καὶ περιπλανῶνται ἕως τῶρα!

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κορκῆς ἐπεχείρησεν ἐν ἔτει 1832 τὴν ἀνθεώρησιν τῆς μεταφράσεως, μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὑρέθησαν διεσκευασμέναι δύο μόναι παράγραφοι — ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα τοῦ Α' βιβλίου — , δημοσιεύω ἀμ-

sa nation en lui donnant un Hérodote de sa main. Je ne puis cependant dissimuler que, malgré les soins de M. Larcher, et des éditeurs qui l'ont précédé, il ne reste encore dans Hérodote des endroits à corriger. Tel est par exemple celui du livre IV, Chap. LXII... » (N. Z., σελ. 9 καὶ ἐκόμ.). Κατὰ δὲ τὸ 1793, ἔγραψεν ἐπ' ἴσης πρὸς τὸν αὐτόν. « ... Si, à l'époque de la nouvelle édition d'Hérodote projetée par M. Larcher, je suis assez avancé pour donner un petit volume, quand même il ne seroit que de deux cents pages, je le publierai volontiers; si non, je livrerai celles sur Hérodote avec le plus grand plaisir à M. Larcher, qui en fera tel usage qu'il jugera à propos... » (N. Z., σελ. 124).

Συνδυασθήτωσαν ταῦτα πρὸς ὅσα ἐν ἔτει 1818 ἀπήγγελλε πρὸς φίλον τοῦ (βλ. σελ. ρμθ') δηλώσας, ὅτι ἡ λ π ι ζ ε ν, ἃ ν ποτ' εὐκαίρησεν νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἐλληνικὸν κείμενον μετὰ τῆς μεταφράσεως, ἥτις ὁμῶς ἔμεινε κατὰ πάντα ἀτελής καὶ ἀνεξέλεστος,

φοτέρως κατὰ χρέος, ἐν περὶθέσει πρὸς ἀλλήλους, κατὰ τὸ ὅποσον ὁ Κρεκτσούλης ἔπεμψέ μοι ἐκ τοῦ παρ' αὐτῷ πρωτοτύπου ἀντίγραφον.

ΠΑΛΑΙΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

1802

α' Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνα-
σεὺς ἔγραψε τὸ σύγγραμμά
τοῦτο, ἀπόδειξιν τῶν ὅσων
ἱστορήσῃ, καὶ διὰ τὰ μὴν
ἀπολεσθῶσι μὲ τὸν καιρὸν
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὴν μνή-
μην τὰ γενόμενα, καὶ διὰ
τὰ μὴ μείνωσιν εἰς τὸ σκό-
τος μήτε τόσα μεγάλα καὶ
θυμωτὰ ἔργα, τῶν ὁποίων
ἄλλα ἔκρινεν οἱ Ἕλληνες,
ἄλλα οἱ βάρβαροι, μήτε ἡ
αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ἐπο-
λέμησεν πρὸς ἀλλήλους. »

α § 1. Τῆς διαφορᾶς αἰ-
τίαι, καθὼς λέγουσιν τῶν Περ-
σῶν οἱ λόγιοι, ἐχρημάτισεν
οἱ Φοίνικες. Ἀφ' οὗ μετοι-
κίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐρυθρὰν
θάλασσαν εἰς τὸ μέρος τῆς
Μεσογείου θαλάσσης, ὅπου
κατοικοῦν τὴν σήμερον, ἐδό-
θησαν εὐθὺς εἰς μακρὰ τα-

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ

1832

α' Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνα-
σεὺς ἐξέδωκε τούτην τὴν
ἱστορίαν, διὰ τὰ μὴν ἐκλει-
φθῇ μὲ τὸν καιρὸν ἡ μνήμη
πολλῶν ἀνθρωπίνων πρά-
ξεων, μηδὲ τὰ μείνωσιν ἄδο-
ξα ἔργα θυμωτὰ καὶ με-
γάλα, τὰ μὲν ἀπὸ τοὺς Ἑλ-
ληνας, τὰ δὲ ἀπὸ τοὺς βάρ-
βαρους κατωρθωμέναι· καὶ
μάλιστα διὰ ποίαν αἰτίαν
ἐπολέμησεν πρὸς ἀλλή-
λους. »

α § 1. Αἷτιοι τῆς διαφο-
ρᾶς, ὡς λέγουσιν οἱ λόγιοι
τῶν Περσῶν, ἐχρημάτισεν
οἱ Φοίνικες. Εὐθὺς ἀποῦμε-
τοκίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἐρυ-
θρὰν θάλασσαν εἰς τῆς Με-
σογείου τὸ μέρος, ὅπου κα-
τοικοῦν τὴν σήμερον, ἐπε-
χίρησαν μακρὰ ταξίδιαι.

Παλαιὰ μετάφρασις, 1802.

Ἀναθεώρησις, 1832.

ξείδιχ. Τὰ πλοῖά των φορτωμέναι με πρaxyμxτείχc τῆc Αἰγύπτου καὶ τῆc Ἀσσυρίx, ἔπλεονεῖc διxφόρουc τόπουc, καὶ τέλος, ἤλθον καὶ εἰc τὸ Ἄργoc, πρῶτην πόλιν κατὰ πάντα εἰc ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τῆc νῦν ὀνομαζομένηc Ἑλλάδοc. Ἐκεῖ ἐξεφόρτωσαν διὰ τὰ πωλήσωσι τὰc πρaxyμxτείχc των· τὴν πέμπτην ἤ ἕκτην ἡμέραν, ἀφ' οὗ σχεδὸν τὰc ἐξεπώλησαν ὀλx, γυναῖκεc πολλαί, καὶ με αὐτάc τοῦ βασιλέωc ἡ θυγάτηρ, τὴν ὀποῖαν ὀνομάζουσιν [οἱ Πέρσαι] ὡc καὶ οἱ Ἕλληνεc. Ἰοῦν, κατέβησαν εἰc τὸν αἰγικλόν, ἐστάθησαν ἀντικρυ τῆc πρύμνεc τοῦ πλοίου, καὶ ἐζήτουν τὰ ἀγοράσων ὃ,τι μάλιστα ὠρέγετο πᾶτα μίx. Ὡc τὰc εἶδον οἱ Φοῖνικεc, ἔδραμον παρxκινουῦντεc εἰc τὸν ἄλλον με xρυγὰc κατεπάνω των. Ἐφθaxαν αἱ περισσότερηι τὰ φύγωσι· καὶ αὐτοὶ ἀρπάξαντεc τὴν Ἰοῦν με

Τὰ πλοῖά των φορτωμένα με τὰ προϊόντα τῆc Αἰγύπτου καὶ τῆc Ἀσσυρίx, ἔπλεον εἰc διxφόρουc χώρουc, καὶ τέλος ἤλθον καὶ εἰc τὸ Ἄργoc. Ἐπρῶτευε δὲ τότε κατὰ πάντα τὸ Ἄργoc μετὰ τῶν πόλεων τῆc νῦν ὀνομαζομένηc Ἑλλάδοc. Ἐκεῖ κατευοδωθέντεc, ἐξεφόρτωσαν τὰc πρaxyμxτείχc των· καὶ τὴν πέμπτην ἤ ἕκτην ἡμέραν, ἀφ' οὗ τὰc ἐπώλησαν σχεδὸν ὀλx, κατέβησαν εἰc τὸν αἰγικλόν γυναῖκεc, καὶ μετὰ τῶν καὶ τοῦ βασιλέωc ἡ θυγάτηρ, ὀνομαζομένη [ἀπὸ τοῦc Πέρx] ὡc τὴν ὀνομάζουν καὶ οἱ Ἕλληνεc, Ἰοῦ, ἐστάθησαν ἀντικρυ τῆc πρύμνεc τοῦ πλοίου, διὰ τὰ ἀγοράσουν ὃ,τι μάλιστα ἐπεθυμοῦσε καθεμείx. Ὡc τὰc ἰδον οἱ Φοῖνικεc, ὤρμησαν παρxκινουῦντεc εἰc τὸν ἄλλον, κατεπάνω των. Αἱ πλειότερηι ἐφθaxαν τὰ φύγωσι· τὴν δὲ Ἰοῦν με ἄλ-

Παλαιά-μετάφρασις, 1802.

ἄλλας τινάς, τὰς ἔβηλαν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀπέπλευσαν εἰς Αἴγυπτον. »

« § 2. Οὕτω διηγοῦνται οἱ Πέρσαι (καὶ ὅχι καθὼς οἱ Ἕλληνες) τὴν ἀρπυγὴν τῆς Ἰοῦς, καὶ τὸν ἐρχομὸν τῆς εἰς τὴν Αἴγυπτον· καὶ τοῦτο λέγουσι νὰ ἔγινε τὸ πρῶτον ἀδίκημα. Μετὰ ταῦτα, Ἕλληνες τινές, τῶν ὀπρίων δὲν ἐξεύρουσι τὸ ὄνομα, πιάσαντες εἰς τὴν Τύρον τῆς Φοινίκης, ἤρπαξαν καὶ αὐτοὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βρσιλέως Εὐρώπην· πιθκνὸν ὅτι ἦσαν Κρητικοί. Τοιουτοτρόπως λέγουσιν ὅτι ἐξεδικήθη ἡ πρώτη ἀδικία. Ἡ δευτέρα ἀδικία ἐπράχθη ἔπειτα ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας· οἱ ὅποιοι πλεύσαντες μὲ πολεμικὸν πλοῖον εἰς τὴν Αἶχον τῆς Κολχίδος καὶ εἰς τὸν ποταμὸν Φάσιν, ἀφ' οὗ κκτῶρθωσαν τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὅποιον ὑπῆγαν, ἤρπαξαν τὴν θυγατέρα τοῦ βρσιλέως Μῆδειαν. Ὁ βρσι-

Ἀναθεώρησις, 1832.

λας τινὰς ἀρπάσαντες, ἔβηλαν εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἀπέπλευσαν εἰς Αἴγυπτον. »

« § 2. Οὕτως ἱστοροῦν οἱ Πέρσαι (ὅχι ὡς οἱ Ἕλληνες) τὴν ἀρπυγὴν καὶ τὴν εἰς Αἴγυπτον μετακομιδὴν τῆς Ἰοῦς· καὶ τοῦτο λέγουσιν ὅτι ἔγινε πρῶτον ἀδίκημα. Μετὰ ταῦτα δὲ τινὲς Ἕλληνες τῶν ὀπρίων δὲν ἐξεύρουσιν τὰ ὀνόματα, πιάσαντες εἰς τὴν Τύρον τῆς Φοινίκης, ἤρπαξαν καὶ αὐτοὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βρσιλέως Εὐρώπην. Πιθκνὸν ὅτι ἦσαν ἀπὸ τὴν Κρήτην. Τοιουτοτρόπως ἐξεδικήθη, λέγουσιν, ἡ πρώτη ἀδικία. Τὴν δευτέραν ἔπραξαν ἔπειτα οἱ Ἕλληνες· κατὰπλεύσαντες μὲ πλοῖον πολεμικὸν εἰς τὴν Αἶχον τῆς Κολχίδος καὶ τὸν ποταμὸν Φάσιν, ἀφοῦ ἐτελείωσαν τὰς ἄλλας τῶν ὑποθέσεις ἤρπαξαν τοῦ βρσιλέως τὴν θυγατέρα Μῆδειαν. Ὁ δὲ βρσιλεὺς τῶν Κόλκων, πέμψας πρέσβυν,

Παλαιά μετάφρασις, 1802.

'Αναθεώρησις, 1832.

λεὺς τῶν Κόλχων ἔπεμψεν
εἰς τὴν Ἑλλάδα πρέσβυν,
διὰ τὰ ζητήσῃ ἐκδίκησιν
καὶ τὰ λάβῃ ὀπίσω τὴν θυ-
γατέρα του. Καὶ οἱ Ἕλλη-
νες τὸν ἀπεκρίθησαν, ὅτι
μητ' αὐτοὶ πληρόνουσι τὴν
ἀδικίαν, ἐπειδὴ οἱ βάρβαροι
δὲν ἐπλήρωσαν τὴν ἀρπα-
γὴν Ἰοῦς τῆς Ἀργείας. »

ἐζήτει τῆς ἀρπαγῆς ἐκδί-
κησιν καὶ τῆς θυγατρὸς του
τὴν ἀπόδοσιν· καὶ οἱ ἀρπα-
κταὶ τὸν ἀπεκρίθησαν, ὅτι
δὲν θέλουν πληρῶσαι τὴν
ἀδικίαν, ἐπειδὴ οὐδ' ἐκεῖνοι
ἐπλήρωσαν τὴν ἀρπαγὴν
τῆς Ἀργείας Ἰοῦς. »

« § 3. » — Ὡς ὑποσημειοῖ ὁ Κρεττσούλης· « Ὁ Μ.
» Κ. (ἦτοι ὁ μακαρίτης Κοραῆς) ἔμεινεν ἕως ἐδῶ. »

Καὶ ταῦτα μὲν, σχετικὰ πρὸς τὴν περὶ τῆς μεταφρά-
σεως τοῦ Ἡροδότου *πέμπτην* παράγραφον τῆς ἐκθέσεως.
Περὶ δὲ τῶν ἐπομένων δύο (ἑκτῆς καὶ ἐβδόμης), σημειῶ·

Ἐπὶ μὲν τῆς *ἑκτῆς*, ὅτι: Οὗτ' ἐκ τῶν χιλίων ἀντιτύ-
πων τῆς νεωτέρως ἐκδόσεως τῶν εἰς τὸν Ἡλιόδωρον, εἰς
τὸν Πρόδρομον τῆς Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης, εἰς τὸν Ἰσο-
κράτην, καὶ εἰς τὸ Α' μέρος τῶν Παρὰλλήλων βίων τοῦ
Πλουτάρχου, Προλεγομένων τοῦ Κοραῆ ὑπάρχει ἐν τῇ
δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ τῆς Χίου ἀντίτυπον. Ἦσως καὶ ταῦτα
περιπλανήθησαν, ἢ περιπλανῶνται, ἄγνωστον ποῦ πρὸς
τὸ πρὸν· καὶ τέλος

Ἐπὶ τῆς *ἐβδόμης*, ὅτι: Τὸ γύψινον ἐκμυχεῖν τῆς προ-
τομῆς τοῦ Κοραῆ, πρέλαβε μετὰ τῆς βιβλιοθήκης καὶ
ἐτήρει πρὸς ἐκτελεσθῆναι τὸ Κρεττσούλης. Ὅτε δὲ κατὰ τὸ 1857
διήλθε διὰ Μασσαλίας ὁ Κ^{ος} Λύσανδρος Καυτανζόγλου,
τὸν παρεκάλει νὰ τὸ δωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα· καὶ ὁ

Κρατσούλης ἀσμένως τὸ παρέδωκεν εἰς αὐτόν. Κατετέθη δ' ἔκτοτε ἐν τῷ Ἀθήνησι σχολείῳ τῶν τεχνῶν, τοῦδοῦ του Διευθυντῆς ἦτο τότε αὐτός ὁ Κ^{ος} Καυτανζόγλου, δ; καὶ τὰ περὶ τῆς δωρεᾶς τυχῆς ἐξέθηκεν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὸ 1858.

ΚΘ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΔ'.

Παρεκτός τῶν περὶ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν διηνεκῶν ἀσχολιῶν του, ἐνετρύφει καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην τῶν ἱερῶν Γραφῶν καὶ τῶν Πιτέρων τῆς Ἑκκλησίας. Εἰς τὰ συγγράμματά του πολλοῦ ἀνεφέρει ῥήσεις Γραφικὰς. Ὁ μακαρίτης Γεώργιος Ζαβίρας ἐν τῷ οὐ πρὸ πολλοῦ ἐκδοθέντι (Ἀθήνησι, 1872) *Ἑλληνικῇ Θεάτρῳ* αὐτοῦ, μνείν ποιούμενος (σελ. 275-276) τοῦ ἡμετέρου Κορχῆ, προτεπιφέρει — πρὸς αὐτὸν ἀπὸ στόματος σεβασμίου φίλου του, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βελιγραδίου Σωφρονίου (θείου τοῦ Κορχῆ πατρός) — ὅτι πρὸς τοῖς ἄλλοις « ἔγραψε καὶ ἐξήγησιν εἰς τὸν 138 ψαλμόν » *Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσ με* », διελέκτω *Ἑβραϊκῇ, Ἑλληνικῇ καὶ Λατινικῇ*.

Καὶ τὸ μὲν περὶ τῆς ἀπαγγελίας τοῦ 136 ψαλμοῦ, εἰς τοῦ ὁποῦ τὰ ἐδάφια 5 καὶ 6 ὁ ἄγαν φιλόπαιδς ἐκεῖνος ἀνὴρ εὗρισκεν ἰδίως κουφισμὸν τινὰ τῶν πόνων ἐν τῷ δικστήματι τῆς ἀσθενείας του, κατέστησεν ἡμῖν γνωστὸν ὁ Ι. Ῥώτας ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ Α' Ἀπαιθισματος τῶν ἐπιστολῶν Κορχῆ (σελ. ιγ') τὸ δὲ ἱστορικὸν περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ τελευτᾷ ἐκφωνηθείσης λέξεως ΠΑΤΡΙΣ, κατέστησέ μοι γνωστὸν ἐν Χίῳ κατὰ τὸ 1877 ὁ ἐν τοῖς ὀπισθεν πολλάκις μνημονευθεὶς συμπατριώ-

της, συμμαθητῆς καὶ φίλος μου Κωνσταντῖνος Ι. Πιτζιπίος. Οὗτος διηγήθη μοι τὰδε:

« Ἦτο ἡ σειρά μου νὰ διανυκτερεύσω. Εἰσηλθὼν εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀσθενοῦς περὶ λύχνων ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Ἡρώτησέ με, ἂν ἐδείκνυσκα. Ἐρχομαι, τῷ ἀπεκρίθην, ἀπὸ τοῦ δεύοντος. — Κιχλά, εἶπεν· ἂν τυχὼν πεινάσῃς, ἐκεῖ (δείξας τὸ ἐρμάριον) ὑπάρχει πρόσφατον Ῥυζόγυλα — (τοῦτο, προσθέτει ὁ Πιτζιπίος, ἦτο ἀρεστή τῷ Κορχῇ τροφή.), ἀνοιξε, καὶ φάγε ὅσον θέλεις. Περῆλθον ἐν τῷ μετὰ τὸ φαγεῖν ὥρῃ καὶ ὁ ἀσθενὼν ἐφάνετο ἡσυχος· ἐγὼ δὲ διὰ νὰ μὴ κατὰ ληφθῶ ὑπὸ ὕπνου, ἔλκω εἰς ἀνὰ γινώσκον βιβλίον ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια εἶχεν εἰς καθήμερινήν χρῆσιν, καταφορτωμένον μὲ ἰδιοχείρους σημειώσεις. Ἀφ᾽ ἧς τὸν ἤκουσα νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν λέξιν *Πατρίς*. Ἐξ ὑπονοίας μὴ δὲν εἶχον ἀντιληφθῇ ἀκριβῶς, ἀφ᾽ ἧς ἀμέσως τὸ βιβλίον· τὸν ἐπλησίισα ἡρέμα, καὶ ἡρώτησα: Θέλετέ τι; καὶ τί; — ΠΑΤΡΙΣ, καὶ πάλιν ἀνεφώνησε· καὶ ἔμα, εἰς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ ἀπηρωρημένην εἰκόνα τοῦ Δημοσθένους ἐμβλέψας, *ΝΑ! Αὐτὸς ἦτο ἄνθρωπος*, εἶπε, καὶ ἐκοιμήθη ἐν εὐρίῃ. »

Τοῦ Δημοσθένους ἦτο ἄκρος θυμωστής ὁ Κορχῆς διὰ τὴν ῥητορικὴν δεινότητά καὶ ἐξαιρέτως διὰ τὸ ἄγαν φιλόπατρι. Μικρὰν εἰς τοῦτο νύξιν δίδει, ἐν μιᾷ τῶν ἐπιστολῶν του (Ι. Ρ. α', σελ. 253).

Λ, ΣΕΛΙΔΙ νδ'.

Τὸν Θυρότον θανόντα ἐθρήνησε πικρῶς ὁ Κορχῆς. Ἐπιστέλλων πρὸς τὸν Ι. Ῥώτην τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1832,

ἔγραφε πρὸς τοὺς ἄλλοις: «...Ὅποτον φίλον (τὸν κορυφαῖον τῶν πιστῶν μου φίλων!) ἔχασχ εἰς τὰς τελευταίαις στιγμὰς τοῦ πολυτέλκονος βίου μου, θέλουν »Σας διδάξειν τὰ Προλεγόμενα τοῦ δευτέρου τμήματος» (νοεῖ τὸ Β' μέρος τοῦ Δ' τόμου τῶν Ἀτάκτων, σελ. ε'-ζ'). «καὶ τὸ ἐδῶ κλεισμένον τεμάχιον ἐκ τῶν ἐφημερίδων, »τὸ ὅποτον περὶ κλητῶν νὰ στείλετε εἰς τὸν Βάμβον. Εἰ-
ναι καὶ τοῦτο ἀπὸ τὰ σπάνια συμπίπτοντα. Εἰς τὰ
»αὐτὰ Προλεγόμενα σελ. ζ', συμβουλεύω τοὺς ὁμογενεῖς
»νὰ φροντίσωσι τὴν μετέφρασιν τοῦ τελευταίου συγ-
»γραμματος τοῦ Θυρότου, ἐπιγραφομένου *Εἰσαγωγή εἰς*
»τὴν σκουδὴν τῆς Φιλοσοφίας· καὶ ἰδοὺ ἦτο μεταφρα-
»σμένον ἤδη ἀπὸ τὸν Βάμβον, ὡς μὲ τὸ γράφει αὐτὸς
»μὲ ἐπιστολὴν του 19 Αὐγούστου ἀπὸ Κερκύρας....
»Παρακινήσατέ τον νὰ στείλῃ πρόσκλησιν συνδρομητῶν
»εἰς Αἰθόρνον, Μασσαλίαν καὶ Λόνδρον, καὶ ὅπου ἄλλου
»κρίνῃ πρέπον, νὰ τυπωθῇ ἐξάπνυτος τὸ βιβλίον. Τὸ
»αὐτὸ ἐπιθυμῶ καὶ διὰ τὴν χημεῖν του μεταφρασμέ-
»νην πρὸ πολλοῦ, καὶ ἐμποδισμένην (δὲν ἐξεύρω ἀπὸ
»ποῦτον βράσκον δάκμονα) ἕως τῶρα νὰ ἴδῃ τὸ φῶς.»

Ταῦτα ὁ Ῥώτας ἐκοινοποίησε τῷ μακαρίτῃ διδασκάλῳ Ν. Βάμβῳ ἐκ Ῥεργέστης δι' ἐπιστολῆς 12 Ὀκτωβρίου 1832, σωζομένης πρὸς ταῖς ἐν σελ. ρμγ' μνημονευθεῖσαις ἐξνεψίαις αὐτοῦ τοῦ διδασκάλου.

ΛΑ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΔ'.

Ἡ πρὸς τοὺς δικαστοὺς κληρονόμους τοῦ Κορῆ περὶ γαλίας εἶναι ἡ ἐξῆς. Τύτης ἀντίγραφον, ἰδιόγραφον τοῦ Ι. Ῥώτα, σώζεται πρὸς ταῖς ἀνωθι μνημονευθεῖσαις συγγραφαῖς Ἰωάννου Βάμβου.

«Κύριοι, Ἰωάννη Βλαστέ (1), Ἰάκωβε Ῥώτχ και
»Αλέξανδρε Κοντόσταυλε. »

«Εὐθὺς ἀποῦ λάβετε τὴν εἰδησιν τῆς τελευταίας μου,
»πρὸς κελὼ νὰ ἔλθῃ εἰς ἀπὸ Σὰς, ἣ νὰ πέμψετε ἀνθρω-
»πον τινὰ πιστὸν νὰ πρὸς λάβῃ ἀπὸ τὸν κύριον Fran-
»çois Thurot, professeur au Collège Royal de France,

(1) Πρώτην ταύτην (καὶ μόνην) φορὰν ὁ Κοραῆς ὀνομάζει Ἰωάν-
νην, τὸν καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 45' καὶ ρλθ') μνημονευθέντα φί-
λον του Ζανὴν Βλαστὸν μεθ' οὗ ἐκινολόγει ταχτικῶς δι' ἐπιστολῶν—
δύο τῶν ὁποίων (7 Νοεμβρίου 1824 καὶ 30 Σεπτεμβρίου 1826) ἐδημο-
σιώθησαν ὑπὸ τοῦ Ι. Ῥώτα (Ι. Ρ. 6', σελ. 172 καὶ 175). Καὶ διὰ τῆς
μακρᾶς δ' ἀπαντήσεώς του πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ἐν ἔτει
1828 (Ι. Ρ. α', σελ. 264 - 270), ἀναγγέλλων τὴν εἰς τοὺς ἀπόρους
σπουδαστάς ἑλληνόπαιδας δωρεὰν τῶν σάβων χρηστῶν πολι-
τῶν, ποιεῖται μνηστὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ Ζανὴ Βλαστοῦ, ἐπιφέρων·
... Πέμπω εἰς τὴν ἐν Μασσαλίᾳ Θεόδωρον Πρασακάκην τέσσαρες κι-
βωτούς, περιεχοῦσας 200 σῶματα τῶν Διατριβῶν τοῦ Ἐπικτή-
του, διὰ νὰ τὰς κατευθύνῃ εἰς Ναυπλίαν. Οἱ τέσσαρες δωρεῖται εἶναι·
οἱ ἐν Λονδίῳ Ἀδελφοὶ Ῥάλλη, οἱ ἐν Τεργέστῃ Ζαννὴς Βλα-
στός, Ἀμβρόσιος Ῥάλλης (υἱὸς Στεφάνου Ῥάλλη) καὶ Ἰά-
κωβος Ῥώτας. Νὴ παρεκάλεσαν νὰ τὰ σταλῶ ἐκ ὀνόματί μου·
ἀλλὰ δὲν ἦτο δίκαιον νὰ σφετερισθῶ τὴν χρεωστούμενην εἰς αὐτοὺς
ἀπὸ τοῦ ἔθνους εὐγνωμοσύνην. » Ἐπιτραπήτω μοι ἐνταῦθα μικρὰ παρέκ-
κασις πρὸς ἀναζήτησιν, α) τῆς αἰτίας ἐξ ἧς προήλθεν ἡ ἐν τῇ διαθήκῃ
μεταβολὴ τοῦ κυρίου ὀνόματος· καὶ β) ἂν ἡ μετωνυμία θόναται
ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐκληφθῇ ἀντὶ ταυτωνυμίας.

Καὶ δεῖ, περὶ μὲν τοῦ πρώτου λέγω, ὅτι· ἡ διαθήκη ἐγράφη εἰς
Γαλλικὴν καὶ Γραικικὴν γλῶσσαν (βλ. κατωτέρω τὴν τε-
λευταίαν αὐτῆς παράγραφον, σελ. ρ55'), καὶ παρεδόθη εἰς χεῖρας τοῦ
ἐπιλεστοῦ Φ. Θυρότου· ἀφοῦ δ' εἰς τὸ Γαλλικὸν πρωτόγραφον ἐτίθη
τ' ὄνομα *Jean*, ἐπόμενον ἦτο νὰ τεθῇ εἰς τὸ Γραικικὸν τὸ Ἰωάννης
ὡς ἀντίστοιχον. Ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου παρατηρῶ, ὅτι· ἐκ μόνης τῆς
ἐν τῇ διαθήκῃ μετωνυμίας δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ ὀνόματα Ζαννὴς
καὶ Ἰωάννης εἰσι ταυτοσήμαντα. Τούτου μάρτυς ἔστω μοι αὐτὸς ὁ
δοῖδιμος Κοραῆς ὁ ὁποῖος, ἐν κατὰ τὸ 1825—Γαλλογραικιστὶ γράφων—

»κατὰ τὴν εἰς χεῖρας αὐτοῦ εὕρισκομένην, γραμμογαλ-
»λιστὶ γραμμένην, δικθήκην μου, ὅλκ μου τὰ ὑπάρ-
»χοντα. »

« Αὐτὰ περιέχοντι: εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου, εἰς τὰς
»δικφόρων συγγραμμάτων ἐκδόσεις μου, εἰς φύλλα ἡ ῥαμ-

εἶχεν ἀποκαλίσσῃ Ἰωάννην, αὐτὸν τοῦτον κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη
(1826 καὶ ἐφεξῆς) ἐξηκολούθησεν ὀνομάζων, ὡς καὶ τὸ πρότερον,
Ζανήν.

Ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἡ τυχαίως φανερωθεῖσα ἀλλαγὴ ὀνόματος κοινοῦ
παρὰ τοῖς Χίοις, ἐνδέχεται νὰ παράσχη ποτε ἀφορμὴν εἰς ἐνίσχυσιν
τῆς προλήψεως τινῶν, ὑπολαμβάνοντων ὅτι τὸ Ζανὴς ἔχει φραγι-
κὴν τὴν καταγωγὴν, καὶ ἐξελληνίζεται διὰ τοῦ Ἰωάννης, ἐρωτή-
σεις ἐν τῇ ἀλλόγως: Ἄν τὸ Ζανὴς ἔσχεν ἐν τοῖς πρὸ ἡμῶν χρό-
νοις, καὶ διατελεῖ ἔχον ἐφ' ἡμῶν ἔτι, τὴν αὐτὴν τῷ Ἰωάννης ση-
μασίαν, ? πῶς συμβαίνει, ἐν χιακοῖς οἴκοις, νὰ ὑφίσταται ὁμωνυμία
ὁμοῦ οἰῶν, ἀδελφῶν γνησίων (καθὰ οὐ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ πολ-
λοὶ τῶν συμπατριωτῶν μου γινώσκουσιν ἐπ' ὅσης.), γνωρίζομένων ἰδίᾳ
ἕκαστος δι' ἐνὸς τῶν ταῦτοσῶν νομιζομένων ὀνομάτων; Ὅταν
δὲ τις ἀποβλέψῃ εἰς παλαιγενῆ τῶν ἐν Χίῳ δημοσίων συμβολαιο-
γράφων ἔγγραφα ἐν οἷς ἀπαντᾷ ἢ διὰ τοῦ ἱεροῦ γραφῇ (Ζανίς), νομίζω
ὅτι θέλει κλίνειν μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς καταγωγῆς τοῦ ὀνόματος,
ἀναπολὼν ἀμέσως εἰς τὴν μνήμην τὸν παρὰ τῷ Ἀθηναίῳ Βιβλ. ΙΓ', §
77 (κατὰ τὴν ἔκδοσ. τοῦ Α. Meineke, Τόμ. Γ', σελ. 84) Ζήνιν,
χῖον, συγγραφεὶ Χιακῶν· καὶ ἕτερον Ζήνιν, ἄρχοντα τῆς Χίου·
καὶ ἕτερον Ζήνιν, οὗ τὴν θυγατέρα Ἀδρυσίνην ὁ δῆμος τῶν Χίων
ἐστεφάνωσε δι' εὐεργεσίας (ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς). Ὅτι δὲ παρὰ τοῖς
Χίοις ἀνέκαθεν, καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔτι, διατηροῦνται ἀρχαίων Χίων πόρια
ὀνόματα, οἷον τὰ: Παντίας, Στράτις (Στρατῆς κοινῶς.),
Ζηνὴ / Ζηνή, Ζενώ = Ζενοῦ κοινῶς.), περὶ τούτου λαλοῦσι καὶ τὰ
πράγματα καὶ αὐτὰ τὰ ζῶντα πρόσωπα.

Καὶ ταῦτα μὲν, παρεκδρατικῶς. Εἰς τὸ προκείμενον δ' ἐπανάγων τὸν
λόγον, ὀφείλω νὰ καταστήσω γνωστόν, ὅτι ὁ ἐν τῇ διαθήκῃ πρῶ-
την καὶ μόνην φορὰν μετονομασθεὶς Ἰωάννης Βλαστός δὲν
εἶναι ἄλλος παρ' αὐτός, ὁ τακτικῶς μετὰ τοῦ μακαρίτου Κοραῆ τὸτ'
ἐπιστολογραφῶν Ζανὴς Βλαστός, ἔμπορος ἐν Τεργέστῃ.

μένων (1), εύρισκομένων εἰς τὴν κατοικίαν μου, εἰς βιβλιοπώλας, καὶ τὰ πλειότερα εἰς μαγαζίον χωριστόν, καὶ μέρος τι ἔξω τῶν Παρισίων, καὶ εἰς ὅ,τι ἄλλο μου ἐκτήμη εύρεθῇ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου. »

« Οἱ δι' ἐμέ πωλοῦντες βιβλιοπῶλαι εἶναι οἱ κύριοι » *Firmin Didot père et fils*, καὶ ὁ κύριος *Allais*. »

« Τοῦ μαγαζίου τὸ κλειδίον εύρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κυρίου Φιλίππου Φουρνράκη, ἀπὸ τὸν ὅποιον θέλετε » πρὸς ἀλάθειαν ὅσα εύρίσκονται εἰς αὐτὸ σώματα βιβλίων τῆς ἐκδόσεώς μου, εἰς φύλλα, κατὰ τὴν εύρισκομένην εἰς τὴν κατοικίαν μου ἰδιόχειρον τοῦ εἰρημένου Φιλίππου Φουρνράκη σημείωσιν. Ἐξαιροῦνται ἀπ' αὐτὰ ὅσα σώματα εύρεθῶσι φέροντα εἰς τὴν κεφαλὴν τυπωμένον τὸ ὄνομα τῶν Ἀδελφῶν Ζωσιμάδων, τὰ ὅποια πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτούς· καὶ οἱ Χαρὰκτῆρες τοῦ Θεοφράστου, Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸν κύριον Θωμᾶν Σπηνιολάκη. »

(1) « Εἰς φύλλα ἢ βραμμένα » κτλ. Νοεῖ πιθανῶς τὰ μὴ τυπωμένα, θῆλα δὲ τὰ χειρόγραφα, ὧν τὰ μὲν ἦσαν γραμμένα εἰς ἔρβατα τὰ δὲ εἰς βραμμένα φύλλα. Σαφέστερα ἐξηγεῖται περὶ τούτου ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τὸν Ζανὴν Βλαστὸν (οὐκω ἐκδεδομένη) ἐπιστολῇ 28 Μαρτίου 1826, λέγων : « Όταν μάθαιτε τὸν θάνατόν μου, « ἔαν ὁ Κοντόστ[αυλος] δὲν εύρεθῇ τότε εἰς Λόνδραν, καλὸν εἶναι νὰ ἔλθῃ ὁ γαμβρός σου, ὡς ἐπισταλμένος ἀπὸ σὲ καὶ τὸν Ῥώτιαν, ἔχων γράμμα καὶ ἐξουσίαν ἀπὸ σᾶς νὰ παραλάβῃ ἀπὸ τὸν Θυρότον τὴν βιβλιοθήκην μου καὶ τὰ λοιπὰ... συμβοηθούμενος ἀπὸ τὸν Φουρν[ράκην] καὶ ἀπὸ τὸν Πιττ[ικίδην] καὶ ὅχι ἀπὸ κανένα ἄλλον. Εἰς κανένα νὰ μὴ συγχωρήσῃ νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ νὰ περιεργασθῇ τὰ τυπωμένα ἢ γράμματα. Τὰ γράμματα δὲν εἶναι πολλά, οὐδ' εἰς κατάστασιν νὰ τυπωθῶσιν· ὅθεν, ἐπιθύμουν νὰ περάσωσιν εἰς χεῖρας τοῦ Βάμβα... Ἄν ὁ Κοντόστ[αυλος] εύρεθῇ εἰς Λόνδραν, ὅσα σὲ γράφω εἶναι περὶ τὰ. »

« Αἱ ἔξω τῶν Παρισίων σκορπισμέναι ἐκδόσεις μου
» εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν ἐξῆς. »

» Εἰς τὸν ἐν Λόνδρῳ Κ^ο Ἀλέξανδρον Κοντόσταυλον.

» Εἰς τοὺς ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας Κ^ο Ἀδελφούς Ῥάλλη.

» Εἰς τὸν ἐν Μασσαλίᾳ Κ^ο Θεόδωρον Πρασσακῆν.

» Εἰς τὸν ἐν Τεργέστῃ Κ^ο Παντολέοντα Μυρογορδάτον.

» Εἰς τὸν ἐν Βυζαντίῳ Κ^ο Στέφανον Ῥάλλην.

» Εἰς τὸν ἐν Ἰκσίῳ Κ^ο Πασχάλιον Βασιλείου.

» — ἀπὸ τοὺς ὁποίους μεταφέρονται ἀπὸ τῆς σήμερον
» εἰς ἐσᾶς τοὺς τρεῖς διὰ νὰ φροντίσῃτε τὴν πώλησιν
» αὐτῶν καὶ συναγωγὴν τῶν χρημάτων διὰ λογαριασμὸν
» τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου, καὶ νὰ τὰ περσώσῃτε μετὰ
» τὸν θάνατόν μου, καὶ αὐτὰ καὶ ὅλα μου τὰ ἐδῶ εὐρί-
» σκόμενα λοιπὰ κτήματτα εἰς τὸ εἰρημένον Γυμνάσιον,
» εἰς τὸ ὅποσον ἀφέθησαν ἀπὸ τῆς αἰς Ἀπριλίου 1816
» καὶ ἀφίνονται πάλιν τὴν σήμερον (3 Μαΐου 1825) κλη-
» ρονομῖα μὲ τὰς ἐξῆς συνθήκας. »

« 1 — Τὸ Γυμνάσιον νὰ πληρώσῃ εἰς ἐσᾶς τοὺς τρεῖς
» καὶ τοὺς λοιποὺς ὅσοι ἐσυμφωνήσῃτε ἀπὸ τῆς πρώτης
» Ἰαννουαρίου τοῦ παρόντος 1825 ἔτους νὰ μὲ στέλλετε
» ἐτήσιον συνεισφοράν, ὅσα ἕως τῆς τελευτῆς μου εὐρε-
» θῇτε στείλαντες εἰς ἐμέ. »

« 2 — Τὸ αὐτὸ Γυμνάσιον νὰ δίδῃ μετὰ τὴν τελευτὴν
» μου εἰς τὸν ἐν Σμύρνῃ ἀδελφόν μου Ἀνδρέαν Κορσῆν,
» φράγκα κατ' ἔτος χίλιον (1000), μέχρι τῆς τελευτῆς
» του, χωρὶς ἄλλην ἀναζήτησιν ἢ ἀνάγκουσιν ὁποιανδῆ-
» ποτε ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ μου. »

« 3 — Τὸ αὐτὸ Γυμνάσιον νὰ δίδῃ μετὰ τὴν τελευ-
» τὴν τοῦ ἀδελφοῦ μου εἰς τὴν γυναῖκά του καὶ νύμφην

»μου, φράγκα κατ' ἔτος πεντακόσια (500) μέχρι τῆς τε-
»λευτῆς αὐτῆς. »

« Ἴσον τοῦ παρόντος, μετὰ τὸν θάνατόν μου, παρα-
»καλῶ νὰ στείλετε εἰς τὸν ἀδελφόν μου, παρὰ τὸν ὅποτον
»συγγενῇ γνήσιον ἄλλον κἀνέναν δὲν ἔχω.

»Πολλὰ τὰ ἔτη Σας.

»Ἐν Παρισίοις, 3 Μαρτίου 1825.»

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ.

ΑΒ, ΣΕΛΙΔΙ νδ'.

« Αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη μου. »

« Ἐγὼ ὁ ὑπογεγραμμένος Ἀδαμάντιος Κοραῆς, ἀφοῦ
»ἀνέγνωσα μετὰ προσοχῆς τὴν ὁποῖον εἶχα γράψειν δια-
»θήκην κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου 1816, ἔγραψα τὴν
»παραρῶσάν μου δικήν (1), ὡς ἀκολουθεῖ. »

« Ἀναγκάζον κρίνω νὰ γνωστοποιήσω, ὅτι τὰ εἰς ἰδίαν
»μου χρήσιν σκεύη τοῦ οἴκου εἶναι μετρίως ἀξίως· ὅτι ἡ
»βιβλιοθήκη μου καὶ ὅσα συγγράμματα ἐξέδωκα διὰ τύ-
»που, ὡς ἐκδότης καὶ μεταφραστῆς, εἶναι τὰ κυριώτερα
»μου κτήματα. »

« Φροντίζω πάντοτε νὰ πληρόνω ἀκριβῶς μετρητὰ τὰ

(1) Ταύτην συνέταξεν, ἀκυρώσας τὴν προτέραν κατὰ συμβουλήν νομο-
μαθοῦς, διὰ τὸν λόγον τὸν ἐξηγουμένον ἐν μιᾷ τῶν πρὸς τοὺς ἐν Τεργί-
στη Ζανὴν Βλαστὸν καὶ Ἰάκωβον Ῥώταν ἐπιστολῇ, 2 Ἰουλίου 1825.
«... Ἡ διαθήκη μου Γραικογαλλιστὶ γραμμένη, καὶ εἰς ἀσφαλίστερον
ὄφος νομικὸν μὴ συμβουλήν νομοδιδασκάλου διαταγμένη, ἀπ' ἐμοῦ ἦτο
ἢ κατὰ τὰ 1816 γραμμένη, παρεδόθη (τὴν 21 Ἰουνίου) εἰς χεῖρας τοῦ
πιστοῦ μου φίλου Μ^ς François Thurot... ὅστις ἀνεδέχθη νὰ πα-
ραδόσῃ ὅλα μου τὰ ἰδῶ ἀρρισκόμενα κτήματα εἰς ἑσᾶς τοὺς τρεῖς, ἡ
εἰς ἑνα τῶν τριῶν. »

»καθημερινά μου ἔξοδα, καὶ ἐλπίζω νὰ κάμνω εἰς τὸ
»ἐξῆς μέχρι τῆς τελευτῆς μου τὸ αὐτό, παρὲς ἐάν
»ἀσθένεια μακρὰ δὲν μοῦ ταράξῃ τοὺς λογισμοὺς. Πιθ-
»νὸν ὅτι εἰς τὴν τελευτήν μου δὲν μένει νὰ πληρωθῇ
»πλὴν τὸ τρέχον ἐνοίκιον τῆς κατοικίᾳς μου, ὁ μνησια-
»μισθὸς τῆς θεραπαινῆς, καὶ ἄλλα μικρά τινα ἔξοδα.»

« Μένουν νὰ κλονισθῶσι λοχαρισμοὶ τινες μὲ τὸν
»κύριον Ἐβεράρτον, τυπογράφον, ὃς τις τυπώνει τὴν ὥραν
»ταύτην δι' ἐμέ· τοὺς κυρίους Φερμῖνον Διδότον, πατέρα
»καὶ υἱούς, τυπωτάς καὶ πωλητάς ἰδιαιτέρους ὧλων μου
»τῶν συγγραμμάτων· καὶ τὸν κύριον Allais βιβλιοπώ-
»λην, ὃς τις πωλεῖ καὶ αὐτὸς δι' ἐμέ μέρος τι τῶν ῥη-
»θέντων συγγραμμάτων. Περὶ τῶν λοχαρισμῶν τούτων
»εὐρίσκονται αἱ ἀνγκυαῖαι σημειώσεις εἰς τὸ κατὰ σι-
»χόν μου, σκεπασμένον μὲ δέρμα κόκκινον. »

« Παρκαλῶ τὸν φίλον μου κύριον Φραγκῆτον Θυρό-
»τον, προφέσσοντα εἰς τὸ βασιλικὸν σχολεῖον τῆς Γαλ-
»λίας, νὰ ἀποδώσῃ μετὰ τὴν τελευτήν μου εἰς τὴν βα-
»σιλικὴν βιβλιοθήκην ὅσα βιβλία εὐρεθῶσιν εἰς ἐμέ,
»ἀνήκοντα εἰς αὐτήν, τῶν ὁποίων θέλει εὐρεῖν σημείω-
»σιν χωριστὴν μετὰ τὸν κατάλογον τῆς ἰδίας μου βι-
»βλιοθήκης· ἔτι, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν Κυ-
»βέρνησιν ὅ,τι μένει ἀκόμη νὰ ἐκδοθῇ ἀπὸ τοῦ μέγα σύν-
»ταγμα τῆς περιγραφῆς τῆς Αἰγύπτου, τῆς ὁποίας ἐν
»σῶμα μ' ἐχάρισεν ὁ βασιλεὺς διότι συνήργησα εἰς τὴν
»μετάφρασιν τοῦ Στράβωνος. »

« Ὅσα χαρτὰ εὐρεθῶσιν εἰς δέσμας ἢ τυλίγματα χω-
»ριστά, ἢ κλεισμένα εἰς χάρτινα κουτῖα, μὲ ἐπιγραφὴν
»χαρτὶα διὰ καθσίμου, θέλω νὰ καυθῶσιν ὅλα. »

« Εὐθὺς μετὰ τὴν τελευτήν μου ὁ εἰρημένος κύριος

»Φραγκίσκος Θυρότος θέλει ἐμποδίσειν τὴν τύπωσιν τῶν συγγραμμάτων μου, μὲ ἄδειαν νὰ συνεχισθῇ μετέπειτα.»

« Δίδω καὶ χαρίζω εἰς τὴν κυρίαν Ἄνναν, χήρην Douber (1), ἥτις μὲ ὑπηρετεῖ, τὰ ὀθόνια, ἐνδύματα, φορέματα, καθέκλας, τραπεζίς, λογιστήρια, καὶ μαγειρικά σκεύη μου, καὶ φράγμα ἑκατόν, μίαν φορὰν πληρωμένα· καὶ περιπλέον θέλω νὰ τῇ δοθῇ χάρισμα ἀνάλογον ὧν κόπων προξενήσῃ εἰς αὐτὴν ἡ τελευταία μου ἀβρώστικ, τοῦ ὁποίου τὴν ποσότητα ἀφίνω εἰς τὴν κρίσιν τοῦ φίλου μου κυρίου Φραγκίσκου Θυρότου. »

« Δίδω καὶ χαρίζω ὅ,τι ἔχω τώρα, καὶ ὅ,τι εὑρεθῇ νὰ ἔχω εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου, εἰς κινητὰ καὶ ἀκίνητα κτήματα, περιεχομένης εἰς αὐτὰ δηλαδὴ τῆς βιβλιοθήκης μου καὶ ὧν μου τῶν συγγραμμάτων, εἰς τοὺς κυρίους Ἰωάννην Βλαστὸν καὶ Ἰάκωβον Ῥώταν, πρηνεστὰς καὶ τοιοῦντας εἰς Τεργέστην, καὶ τὸν κύριον Ἀλέξανδρον Κοντόστχυλον, πρηνεστὴν καὶ τοιοῦντα εἰς Λόνδρον, τοὺς ὁποίους κατὰστένω κληρονόμους μου καθολικοὺς καὶ ἰδιοκτήτορας τῶν ὑπαρχόντων μου, καὶ ν' ἀπολαύσωσι (2) μετὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μου, πληρόνοντες μόνον τὸ ἄνω εἰρημέ-νον δῶρον καὶ τὰ λοιπὰ μικρά μου χρέη. Ἐὰν ἀπὸ τοὺς καθολικοὺς τούτους κληρονόμους μου προκποθῇ τις, θέλω ὅτι τὸ μέρος του νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς λοιπούς. »

« Διορίζω τῆς παρούσης δικθήκης μου ἐκτελεστὴν τὸν εἰρημένον κύριον Φραγκίσκον Θυρότον, καὶ δίδω εἰς

(1) Ἐν τοῖς ὀπισθεν, σελ. ρμδ', σημειώθη τὸ ὄνομα τῆς Ἄννα Duval.

(2) Δέξιν τις τοῦ πρωτοτύπου παρεωράθη εἰς τὴν ἀντιγραφὴν.

» αὐτὸν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐγχειρισθῇ ὅλα μου τὰ ὑπάρ-
» χοντα. »

« Πᾶσα ἄλλη διαθήκη μου γραμμένη πρὸ τῆς κα-
» ρούσης μου, μένει ἄκυρος. »

« Ἡ παρὼσα ἐγράφη διπλῇ εἰς Γαλλικὴν καὶ Γρι-
» κικὴν γλῶσσαν, ἐν Παρισίοις, εἰς τὴν κατοικίαν μου,
» Rue Madame N° 15, μηνὸς Μαΐου τρίτη, ἔτους χι-
» λιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου. »

« ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ. »

Ἡ δικθήκη αὕτη ἐτυπώθη τὸ πρῶτον διὰ τοῦ ἀριθ.
25, τῆς Ἀποθήκης τῶν ὠφελίμων γνώσεων (συγγράμμα-
τος περιοδικοῦ ἐκδιδομένου ἐν Σμύρνῃ, 1839 - 1840)
μετὰ τῆς προηγουμένης εἰδικῆς πρὸς τοὺς κληρονόμους
πραγαγελῆς (βλ. σελ. ρνη' καὶ ἐπομ.).

Ἐν τῇ ἕκτῃ παρχγράφῳ γίνεται μνεῖα *Κατάλογον τῆς
βιβλιοθήκης του*. Τοῦτον εἶχεν ἀνὰ χεῖρας ὁ μακαρίτης
Ι. Ῥώτας, ὅτε δυνάμει τῆς δικθήκης ἐγκτετέστη εἰς τὴν
κληρονομίαν. Ἐπιστέλλων δὲ πρὸς τὸν ἀοίδιμον Ν. Βάμ-
βην τῇ 28 Νοεμβρίου 1834 ἐκ Τεργέστης, ἔγραφε πρὸς
τοὺς ἄλλοις καὶ ταῦτα: «...» *Ἐχω τὸν κατάλογον τῆς
» βιβλιοθήκης του*. Αὕτη εἶναι τφόντι ὁ θηταυρὸς τῶν
» θηταυρῶν! Μέγχι καὶ πολύτιμον κειμήλιον ἄφησεν ὁ
» ἀείμνηστος εἰς τοὺς συμπολίτας του Χίους... *Τὰ χει-*
» ρόγραφα ὅλα... μένουσιν· ἀκέραια καὶ ἀνελλιπῇ, διὰ
» νὰ συνοδευθῶσιν ἐν καιρῷ μὲ τὴν βιβλιοθήκην... »
Σημειωτέον ἐν παρόδῳ, ὅτι ταῦτα ἔγραψεν ὁ Ι. Ῥώτας
πρὶν ἢ ἡ βιβλιοθήκη ἀπαλλαγῇ τοῦ, δι' οὗ ἦτο βεβρυ-
μένη χρέους (περὶ οὗ κατωτέρω γενήσεται λόγος) καὶ
σταλῇ εἰς τὴν Χίον. Πλὴν, δυστυχῶς, οὐ μόνον ὁ Κα-

τάλογος, ἀλλὰ καὶ ἕτερα βιβλία, οἷον: αἱ πλείους τῶν ἐκδόσεων του τὰς ὁποίας ἔχων εἰς καθημερινὴν χρῆσιν ἐφόρτωνε μὲ αὐτογράφους σημειώσεις καὶ παρρησιόπας καὶ τὸ δέτομον *Λεξικὸν τοῦ Ἑσυχίου*, εἰς ὃ παρρησιόπει συνεχῶς ἐν ταῖς εἰς τὸ Λεξικὸν τοῦ Σομακέρου ἀνεκδότοις μελέταις αὐτοῦ, γράφων: ἐν λέξει *Ἀχαρνίζω* σελ. 65, cf. quæ adnotavi ad oram Hesychii mei in Ἑσυχίου. — ἐν λέξει *Βλάτα*, σελ. 73, voy. ce que j'ai noté à la marge de mon Hesychius aux mots: Βλαίτη et Βλαγίς. — ἐν λέξει *Κάμπος*, σελ. 165, cf. quæ notavi in Κάμπος ad oram Hesychii mei. — ἐν λέξει *Κοχλῖος*, vid. Hesych. et meas adnot. in Hesych. — καὶ ἀλλυχοῦ, cf. notas in Hesych. καί, V. Hesychium meum —, δὲν ὑπάρχουσι. Καὶ τὰ μὲν λείπονται τῶν ἐκδόσεων του ἀντίτυπα ἀντικατέστησαν δι' ἑτέρων ὧν ἡ ἡμεῖς ἔσω καὶ ἡ ἑξὼ καθαρότης μαρτυρεῖ, ὅτι εἰσὶν εἰλημμέναι ἐξ ἄλλης, παρὰ τὴν τοῦ Κορνή, βιβλιοθήκης. Ὁ δὲ Ἑσυχίος — τὸν ὁποῖον εἶχε καταφορτωμένον ἐκ τοῦ 1793 μὲ πολλὰς αὐτογράφους διορθώσεις (βλ. Ν. Σ., σελ. 99, τὴν πρὸς τὸν Βιλλοισῶνα ἐπιστολήν του, ἐν ᾗ γράφει: « j'ai beaucoup barbouillé mon Hesychius, et je crois » en avoir débrouillé quelques articles à l'aide de » notre grec moderne et d'autres par le secours d'Hippocrate. » — βλ. προσέτι καὶ τὰς πρὸς τὸν Ῥοχέτιον ἐπιστολάς του, αὐτόθ. σελ. 117, 151 - 152, 182 - 186 καὶ 231), καὶ τὸν ὁποῖον ἐξηκολούθει ἕκτοτε νὰ καταστολίζει μὲ νέας προθήκας μέχρι τέλους τοῦ βίου του (ὡς ἐβεβαιώσέ με ὁ πολλὰκις ἀνωτέρω μνημονευθεὶς Κ. Ι. Πιτζιπίδης.), ὑπῆρχεν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ μετὰ τὴν τοῦ Κορνή τελευτήν καὶ παρελήφθη μετὰ τῶν ἄλλων ὑπὸ τοῦ

μκαρίτου Κρεατσούλη. Τοῦτο δὲ βεβαιοῦται ἐκ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ τούτου τοῦ Κρεατσούλη, πρὸς μὲν τὸν ἐν Χίῳ Νικόλαον Π. Πετροκόκκινον τῇ 8/20 Σεπτεμβρίου 1853, ἐν ᾗ ἔγραφε καὶ ταῦτα: α. . . . Ἐρχόμεθα τῶρα νεῖς τὸ περὶ τῆς βιβλιοθήκης ἄρθρον. Ἐδῶ, φίλε μου, εἴ-
ναι ἔτι μερικὰ βιβλία, ὅχι πλέον κιβώτια. Τὰ πλειό-
ντερα τούτων εἶναι μὲ σημειώσεις, ὡς εἶναι τὸ *Λεξικὸν*
τοῦ Ἑσυχίου εἰς φύλλον . . . κτλ. » πρὸς ἐμὲ δέ, τῇ
αἷ Ἰουνίου 1861 (τρεῖς πρὸ τῆς τελευταίας του μῆνας)
ἔγραψεν, ὅτι ἐκ τῶν τῆς βιβλιοθήκης Κορνη ἔμενεν ἔτι
παρ' αὐτῷ:

« α) *Λεξικὸν τοῦ Ἑσυχίου*, δύο τόμοι εἰς φύλλον μέ-
γα, ὅπου εὐρίσκονται πολλότατα προσθήκαι χειρόγρα-
φοι καὶ ἐξηγήσεις πολλῶν λέξεων ἀπὸ τὸν μκαρίτην. »

» β) 14 τόμοι τῆς πλκίης ἐκδόσεως τῆς Ἑλλην. βι-
βλιοθήκης τοῦ Φαβρικίου. Τοὺς 12 τῆς νέας ἐκδόσεως
» προέστειλα εἰς Χίον. »

α γ) Τὸ Γραμματικὸν *Λεξικὸν τοῦ Σομανέρα*, 1709. »

« δ) Ὁ Ἑρόδοτος, μὲ πολλοτάτας ὁδηγητικὰς ἐξη-
γήσεις. »

« ε) Ἡ *Παλαιὰ Διαθήκη*, εἰς 4^{ον} μέγα· 1709. »

« ς) Δύο τόμοι τοῦ *Λεξικοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδη-
μίας*, μὲ ὀλίγας τινὰς ἐξηγήσεις λέξεων. »

« ζ) Δύο τόμοι *Ἑλληνολατινικοῦ Λεξικοῦ*, περιέχον-
τος σελίδας 3119· καὶ ὁ μκαρίτης ἐπρόσθεσεν ἄλλας
» τόσας σελίδας 3120 χαρτίου λευκοῦ, καὶ ἔγινε τὸ πύ-
» ρος τοῦ 6239. Εἰς τὸν λευκὸν χάρτην εὐρίσκονται πολ-
» λότατα σημειώσεις. »

« η) Τῶν *Ἑθικῶν τοῦ Πλουτάρχου*, τόμοι 8, ἐκδοσ.
» τοῦ Γερμανοῦ *Hutten*, ὅπου εὐρίσκονται πολλότατα ση-

σημειώσεις. Τὴν ἔκδοσιν τούτην μὲ τὴν ἐζήτησαν τινὲς
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ δὲν τὴν ἔδωκαν εἰς κἀνέναν. »

« θ) Ὑψη Λεξικοῦ Γαλλογρηκικοῦ, χειρόγραφος, σελ.
 920. »

Κατὰ τούτην τὴν ιδιόγραφον τοῦ Κρεπτσούλη ση-
 μείωσιν, πλὴν τοῦ Ἑσυχίου, ὅλα τὰ λοιπὰ ἀπὸ τοῦ στοι-
 χείου β' μέχρι τοῦ θ' ἀπόκεινται εἰς τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν
 βιβλιοθήκην. Καὶ τοῦ μὲν Ἡροδότου ἡ ἄνωθι (στοιχ. δ)
 μνημονευομένη ἔκδοσις εἶναι ἡ πρὸ ἐκτὸν ἤδη ἐτῶν
 γενομένη δίτομος ὑπὸ τὴν ἐξῆς κεφαλίδαν :

« Herodoti Halicarnassensis | et Ctesiae Cnidii,
 quæ | extant opera et fragmenta | Græce | ex recen-
 sione Petri Wesselingii | curavit Augustus Christia-
 nus | Borheck, gymnasii Bilefeldani | Rector | Vo-
 lumen I, Libr. I-V. et | Volumen II, Libr. VI-IX. |
 Cum privilegio Seren. Elect. Saxon. | clementissi-
 mo | Lemgoviae | in officina Meyeriana MDCCLXXXI. |
 εἰς 8". — Τῆς διτόμου τούτης ἐκδόσεως ἀπόκειται εἰς
 τὴν ἐν Χίῳ δημοσίαν βιβλιοθήκην ἀντίτυπον, στιχωμέ-
 νον εἰς ἓν τεύχος. Αἱ εἰς ὅλας τὰς σελίδας τοῦ κειμένου
 ιδιόγραφοι διορθώσεις, σημειώσεις καὶ προσθήκαι εἶναι
 πᾶνυ πολλαί· — μόνον ἐν ταῖς σελ. 16, 18, 19, 26 καὶ
 27, κεῖνται πρόσθετοι ἀπὸ ξένην χεῖρα (τὴν τοῦ Κρεπ-
 τσούλη) λέξεις τινές, ἄνευ δηλώσεως πόθεν ἐλήφθησαν — .
 Ἐν ταῖς ιδιογραφαῖς αὐτοῦ προσθήκαις ὁ Κορρῆς συγ-
 κρίνει πολλαχοῦ πρὸς τὴν κωτωμιλημένην λέξεις καὶ
 φράσεις τῆς ἀρχαίας, ἐξ ὧν ὀλίγας, διὰ περισργίαν, ση-
 μειόνω τὰς ἐπομένους :

σφέας, σᾶς. — οὐ ποιεῖτε δίκαια (Δ' § 136 καὶ Η' § 22)
 δὲν κάμνετε καλά. — σύ μοι ἐγένεο ἐξ ὀφθαλμῶν (Ε' § 24),

ut Galli, je vous ai perdu de vue. — συνεπελάβετο (Αὐτόθ. § 45), *ἐμεταπίασε*. — ἀλλήλησι ἐξεινώθησιν (Σ', § 21), *ὁμοιος τὸν ὁμοιον ἀγαπᾷ* cf. *Suidas in Συναριτικαῖς*. — Ἐπιφράζεται (Αὐτόθ. § 61), *μηχανᾶται*· *hodie*· *σκαρφίζεται*. — Ἐνεῖχέ σφι δεινὸν χόλον (Αὐτόθ. 119), *τοὺς ἐκράτει κακίαν*. — Ἐκυκλοῦντο αὐτοὺς εἰς μέτον (Η' § 10), *τοὺς ἑαλαρ εἰς τὴν μέσην*· *Neo-greci*. — Ἐκ τοῦ μέσου ἡμῖν ἔξετθε καὶ αὐτοὶ (Αὐτόθ. § 22), *ἑβγάτε* ἀπὸ τὴν μέσην. — ἀποβχλέεις τὴν κεφαλὴν (Αὐτόθ. § 65), *θέλεις χάσει τὸ κεφάλι σου*. — Ἐκ παντὸς νόου (Αὐτόθ. § 97), *μὲ τὰ σωστά του*. Καὶ ἄλλα πολλά. Ἀστεῖον δ' εἶναι καὶ τὸ σημείωμα, ὅτι Ἀγγλικισμός ἐστι τὸ ἐν τῇ Γ. Μούτῃ § 99 α ὁ δέ, ἀπκρνεόμενός ἐστι μὴ μὲν νοστέειν· οἱ δέ, οὐ συγγινωσκόμενοι. . . »

Αἱ δ' ἀνωθι (στοιχ. Σ') χυτόγραφοι τοῦ Κορχῆ τη-
μειώσεις εἰς τὸ *Λεξικὸν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας*, καὶ
τὸ χειρόγραφον *Γαλλογραφικὸν Λεξικὸν* (στοιχ. θ), δη-
μοσιεύονται νῦν τὸ πρῶτον· τὸ δὲ δίτομον Ἑλληνολα-
τινικὸν *Λεξικὸν* (στοιχ. ζ), εἶναι τὸ τοῦ Βενιελμίν Ἐδε-
ρίκου καὶ τέλος, τὰ Ἡθικὰ τοῦ Πλουτάρχου (στοιχ. η)
ἅπερ εἶχε καταφορτώσῃ εἰς τὰ περιθώρια μὲ διορθώσεις,
ἐσκόπει — ὡς ἔγγραφε τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1819 εἰς τὸν
ἀοίδιμον Πλάτων Μητροπολίτην Χίου — *καὶ τ' ἀναγνώσῃ*
καὶ δεύτερον ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος. . . , *καὶ γὰρ τὰ στείλη*
γὰ τυπωθῶσιν ἐν Χίῳ (I. P. α', σελ. 27-28.).

Ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης ἐκθέσεως ἐξάγεται, ὅτι καὶ ὁ
Κατάλογος, ὁ ἀνκπόςπαστον μέρος τῆς τοῦ Κορχῆ βι-
βλιοθήκης ἀποτελῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποῦ πρῆλ-
θεν αὐτὴν ὁ Κρεατσούλης μετὰ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους,
δι' οὗ ἦτο βεβρυμένη, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἐκδόσεων τοῦ λεί-

πουσι (καθὰ ἔφθην εἰπών), καὶ ὁ Ἑσυχίος, περιπλανῶνται, Κύριος οἶδε ποῦ, ἀπὸ τῆς τελευτῆς τοῦ μακκρίτου Κρεκτσούλη, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ 1861 ἔτους. Καὶ ἔτερχ δὲ τοῦ Κοραῖ χειρόγραφον ἔργον περιπλανῶνται δυστυχῶς, ἄγνωστον ποῦ! Μεταξὺ τούτων καταλεκτέον καὶ *Γραμματικὴν τῆς Γραικικῆς γλώσσης*, εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ὁποίας ἡσχολεῖτο πρὸ χρόνων, καθὰ ἐδήλου, πρὸς τὸν Ῥοχέτιον γράφων κατὰ τὸ 1796, ὅτι: εἶχε συνειλεγμένον τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς ὕλης, καὶ δὲν τῷ ἔλειπεν ἢ ἡ συνχρμολόγησις ἣτις ἔμελλε νὰ εἴναι μακρὰ (Ν. Σ. σελ. 294 - 295)· καὶ *Λεξικὸν τῆς καθωμιλημένης γλώσσης*, τοῦ ὁποίου μνεῖον ποιεῖται ἐν ταῖς εἰς τὸν Σομκυέρην αὐτογράφους σημειώματιν, ἐν λέξει *Θιάσο*, σελ. 162, *vid. Lexicon meum linguæ Gr. recentioris*· καὶ ἐν λέξει *Οῦα*, σελ. 301, *cf. Lex. meum ms.* — τὰ ὁποῖα, — Γραμμαικτικὴ τε καὶ Λεξικὸν τῆς καθωμιλημένης, καθὼς καὶ τιν' ἄλλα τῶν ὑπὸ τοῦ Ι. Ῥώτα σεσημειωμένων, ὡς ἀποτελούντων μέρος τοῦ ὅλου τῆς βιβλιοθήκης Κοραῖ κατὰ τὸ 1838 (Ι. Ρ. α', σελ. ιε' - ις'), δὲν ὑπάρχουσιν ἔν τῇ κατὰ τὴν Χίον δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ. Τὰς περὶ τούτων ἐξερευνήσεις μου — καὶ περ ἀποβάτης ἄχρι τοῦδε ἄνευ ἀποτελέσματος αἰσίου — ἐπίσης δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτῶν εἰκασίας μου, ἀντιβάλλω εἰς ἄλλον τόπον καὶ χρόνον.

ΑΓ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΕ'.

Ἐκ πρωτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ Ι. Ῥώτα πρὸς τὸν Ν. Βάμβην (τηρουμένης πρὸς ταῖς ἐξανειστίας Βάμβης), 28 Νοεμβρίου 1834 ἐκ Τεργέστης, ἀποσπῶ τὰ ἐπόμενα.
 α' Ἀδελφὲ κύριε Βάμβη. . . . Ἐπρόφθισα νὰ ἐμβάσω

» ἐν χειρῶ εἰς τοὺς Παρισίους πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους μὲς
» Φουρνκράκην, Γκλάτην, Πιτζιπιδὸν καὶ Ῥάλλην, φρ.
» 3000, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπλήρωσεν ὅλα τὰ ἀπολειφθέντα
» χρέη καὶ ἔξοδα, καὶ κατέθεσεν τὴν βιβλιοθήκην εἰς
» 22 κιβώτια, φυλαχθέντα πλησίον τοῦ Φουρνκράκη, ἕως
» νὰ συστηθῇ τὸ ἐπιθυμητὸν Γυμνάσιον τῶν Χίων, καὶ
» νὰ τὰ παρπλάβῃ, ὡς εἶναι ἡ τελευτή τῆς θέλησιν τοῦ
» ῥηθέντος φίλου μας» [τοῦ Κοραΐ].

α' Ἡκουσας φίλε, ὅτι τὸν εἶχαν ἐνταφιάσειν πλησίον
» τοῦ φίλου του Thurot· ἀλλ' ὁ τάφος του ἔμενε σκεπη-
» σμένος μὲ ἀπλοῦν χῶμα. Δὲν ὑπέφερα νὰ εὕρισκεται
» τόσον καταφρονεμένος ὁ τάφος τοῦ ἀοιδίου Κοραΐ.
» Ἐμβόσκα λοιπὸν εἰς τὴν κυρίαν Thurot καὶ κυρίαν
» Φουρνκράκη φρ. 1000 καὶ, δι' ἐπιστάσις τῶν ἀξιε-
» παίνων τούτων κυριῶν, κατεσκευάσθη τὸ μνημεῖον τοῦ
» ὁποίου Σ' ἔστειλα διὰ τοῦ κυρίου Κοντοσταύλου ἐν ἀν-
» τίστυπον· καὶ ἰδοὺ Σὲ στέλλω τρεῖς ἄλλας νὰ τὰ ἔχῃς
» πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ μακαρίου. Ἡ θέλησίς του ἦτο νὰ
» τυπωθῇ καὶ ὁ βίος του γραμμένος ἀπὸ τὸν ἴδιον. Ἐτυ-
» πώθη καὶ οὗτος δι' ἐξόδων μου, ὡς ἐτυπώθη χωριστὰ
» καὶ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ὡς ἦτο νεκρός. Σὲ στέλλω 3 ἀντί-
» τυπα τοῦ βίου καὶ 3 τῶν εἰκόνων. Ἡ θέλησίς του ἦτο
» νὰ δίδετο εἰς τὴν χήρην τοῦ ἀδελφοῦ του τὸ τριμη-
» νιακὸν ἐνόσφ ζῆ, καὶ τοῦτο δίδετο μέχρι σήμερον.»

ΛΔ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΣ'.

Ὁ Δημήτριος Π. Σκαρχμαγκᾶς ἐγένετο υἱὸς τοῦ εὐ-
» πατρίδου Πέτρου Α. Σκαρχμαγκᾶ ἐνὸς τῶν ἐν τῷ φρου-
» ρίῳ τῆς Χίου ὁμήρων, ὑποστάντος τὸν δι' ἀγχόνης μαρ-

τυρικὸν θάνατον μετὰ τοῦ ἐπὶ θυγτρὶ γαμβροῦ αὐτοῦ Ζ. Ταμβάκου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Νικολάου Α. Σκαρχαμπα (1), τῇ 23 Ἀπριλίου 1822. Ἦτο χάτοχος παιδείας ἑλληνικῆς καὶ εὐρωπαϊκῆς· καὶ διήνυσεν εὐδοκίμωτατα τὰς ἱατρικὰς σπουδὰς του. Ἀκρὸς τοῦ Κορκῆ θυμωσστής, ἐχρημάτισεν εἰς τῶν ἰδρυτῶν τῆς ἐν Παρισίοις συστάτης τῇ 6 Δεκεμβρίου 1835 Ἑλληνικῆς ἐταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ΚΟΡΑΪΣ, καὶ ἀντιπρόεδρος μὲν αὐτῆς κατὰ τὴν Α' περίοδον, πρόεδρος δὲ κατὰ τὴν ἐπομένην Β' (27 Μαρτίου 1836) ἐκλεχθεὶς. Εἰρήσθω ὧδε κατὰ πάροδον, ὅτι τῆς ἐταιρίως ταύτης μέλη μὲν ταπεινὰ ἦσαν πάντες σχεδὸν οἱ ἐν Παρισίοις Ἕλληνες· ἀντεπιστέλλοντα δέ, οὐκ ὀλίγοι τῶν ἐν Μωσχαλίᾳ, ἐν Λονδίῳ, ἐν Βιέννῃ, ἐν Βενετίᾳ, ἐν Βουκορεστίῳ, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Κύπρῳ, ἐν Πάτρεις, ἐν Νκυπλίῳ καὶ ἐν Ἀθήναις ὁμογενῶν· καὶ ἐπίτιμα, ἐκ μὲν τῶν ἡμεδαπῶν, οἱ: Γ. Γλαράκης, Θεόφιλος Κἀτρης, Μισαήλ Ἀποστολίδης, Θεόκλητος Φαρμακίδης, Γεώργιος Γεννάδιος, Κωνσταντῖνος Ἀσώπιος, Νεόφυτος Βάμβας, Σπυρίδων Τρικούπης, Κωνσταντῖνος Κονάρης, καὶ ἄλλοι· ἐκ δὲ τῶν ἀλλοδαπῶν, οἱ: Pouqueville, Lasteyrie, Dehèque, Hase, Landors, Chateaubriand, Victor Hugo, Borelli, Jules David, καὶ ἄλλοι. Ἀνχωρήσας ἐκ Παρισίων κατὰ τὸ 1838, ἀπῆλθεν εἰς Λονδίον, ἐνθα ἐτράπη εἰς τὸ ἐμπορικὸν τῆχδιον, γαμβρὸς ἐπὶ θυγτρὶ τοῦ ἐν σελ. ζ'-η' καὶ νζ'-νη' μνημονευθέντος Κ^ο Εὐστρατίου Ῥάλλη γενόμενος. Ἀπεβίωτε δ' ἐκεῖ νέος ἔτι, καταλιπὼν ὄνομα χρηστοῦ καὶ χρησίμου Ἕλληνος πολίτου. Κατὰ τὴν ἐν

(1) Α. Βλαστοῦ, Χιακὰ. Τόμ. Β', σελ. 242 καὶ ἐπόμε.

Παρισίοις διχμονήν του συνέταξε καὶ ἀνέγνω ἐν συνεδριάσει τῆς εἰρημένης ἐταιρίας δύο διατριβάς· τὴν μὲν, τῇ 27 Δεκεμβρίου 1835, εἰς τὰ προλεγόμενα τῆς ἑλληνικῆς φιλολογικῆς τοῦ Schoell· τὴν δέ, τῇ 24 Ἰουνίου 1838, περὶ τοῦ βίου τοῦ Εὐριπίδου. Ἀμφότεραι αὗται καὶ ἡ προσλαλιὰ, τὴν ὁποῖαν ἀπήγγειλε τῇ 10 Ἀπριλίου 1836 ἀναδεχόμενος τὴν προεδρείαν, ἀπόκεινται χειρόγραφοι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐταιρίας, τὰ μετὰ τῆς σφραγίδος καὶ τῶν πρακτικῶν καὶ πάντων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων τηρούμενα— ἐκ τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τοῦ 1840 ἔτους (ὅτε φαίνονται διχοκοπεῖσθαι αἱ συνεδριάσεις τῶν μελῶν τῆς)— πρὸς τῷ τότε γραμμικῷ, τὰ νῦν δὲ ἀπὸ ἱκανῶν χρόνων ἐν Ἀθήναις διχόμενοντι καθηγητῇ Πανεπιστημίου, Κ^ο Νικολάῳ Ι. Σκριπλόω. Τοιαῦτα μὲν συνοπτικῶς περὶ τοῦ Δημητρίου Π. Σκαραμυγκᾶ.

Ὁ δὲ Καλλίνικος Κρετσοῦλης ἐγένετο υἱὸς τοῦ Ἡμισιαστοῦ (mélayeg. βλ. τὴν λέξιν ἐν σελ. 221.) τῆς ἐπιύλεως τῶν Σκαραμυγκᾶ, βορειοδυτικῶς κειμένης ἐν μικρᾷ ἀπὸ τῆς πόλεως ἀποστάσει καὶ γνωστῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἢ Σκαραμαγκῶ. Ὁ χωροδότης, ἦτοι ὁ τοῦ Δημητρίου πατήρ Πέτρος Α. Σκαραμυγκᾶς, κατανοήσας ὅτι ὁ παῖς Κωνσταντῖνος (τοῦτο ἦτο τὸ κατὰ κόσμον ὄνομα τοῦ Καλλινίκου) ἦν εὖ πεφυκῶς πρὸς τὰ γράμματα, τὸν προσέλαβε παρ' ἐχυτῷ εἰς τὴν πόλιν, ἵνα ἐκπαιδευθῇ προσηκόντως· τὰ πράγματα δ' ἀπέδειξαν τὴν ὀρθότητά τῆς προγνώσεώς του, διότι ὁ νέος προκόπτων εἰς τὰ γράμματα βραχυμῶν ἐπέρχεν ἐὺδοκίμως τὴν σειρὰν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων ἐν τῷ χικαῷ Γυμνασίῳ ὑπὸ τὸν ἀοίδιμον Ἀθηνάσιον τὸν Πάριον. Τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου

ἐκείνου αὐξάνοντος ὁσημέρῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος — διότι πλὴν τῶν Χίων μειρακίων συνέτρεχον ἐκεῖσε χάριν σπουδῆς καὶ ἐκ Σμύρνης καὶ ἐξ ἄλλων τῆς Ἀσίας τόπων, καὶ ἐξ Αἰγύπτου καὶ Συρίας καὶ Πηλαιοστίνης, καὶ ἐκ Κρήτης, καὶ ἐκ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἐκ Πελοποννήσου, καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐκ τῶν τῆς Ἡπείρου μερῶν —, ἐδέησε νὰ διαιρεθῶσιν αἱ τάξεις τῶν Ἑλληνικῶν καὶ νὰ προσληφθῶσι διδάσκαλοι ἐκ τῶν τελειοφοίτων τοῦ Γυμνασίου, ὧν εἷς ἦτο καὶ ὁ Κ. Κρεατσούλης, ὁ ὁποῖος ἡλικιωθεὶς προέκρινε τὸν τοῦ ἀγάμου ἱερέως βίον, μετονομασθεὶς ἀπὸ Κωνσταντίνου Καλλίνικος. Παρ' αὐτῷ ἐμαθήτευσα καὶ γὰρ δεκκέτης ὢν, ὅτε κατὰ τὸ 1811 προήχθη ἐν εἰς ἀνωτέραν τάξιν.

Ἀπέρिटτος τὸν βίον, πραῦς καὶ διδασκτικὸς, ἐτιμᾶτο ἐπαξίως καὶ ἡγαπᾶτο παρὰ πάντων. Ἐπιτραπήτω νὰ προσθέσω ἐνταῦθα τὸ ἐξῆς, ὅπερ ἐν τῇ νεότητί μου μερίστην ἐνεποίησέ μοι ἐντύπωσιν.

Ἀρχιερατεύοντος ἐν Χίῳ τοῦ ἀοιδίμου Διονυσίου τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὸς ἐντρίβοῦς περὶ τε τὴν ἔσω καὶ τὴν ἔξω σοφίαν (1) ἡ κοινότης τῶν Χίων ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Πανιερότητός του ἀπεφάσισε νὰ προπαρσκευάζωνται διὰ τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου ὅσοι τῶν λογίων Κληρικῶν κρίνονται ἱκανοί, ὅπως κουφίζωσι μὲν ἐν μέρει

(1) Τοῦτον τὸν ἀοιδίμον Μητροπολίτην Χίου (ἀποβιώσαντα τῇ 25 Ἰανουαρίου 1817 — Βλ. Α. Ε. τοῦ ἔτους ἐκείνου σελ. 180 - 182, καὶ 460 — 463), ὁ μακαρίτης Κ. Μ. Κούμας ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν ἐκδότην τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ ἱαν. Νομβρίου 1811 ἐκ Σμύρνης, τάττει μεταξὺ τῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐπὶ σοφίᾳ διακρινομένων ἀρχιερέων — Βλ. Α. Ε. τοῦ ἔτους 1812, σελ. 77.

τοὺς καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν τρεῖς τακτικούς ἱεροκέρυ-
κας προκεχωρημένους ὄντας τῇ ἡλικίᾳ, διαδεχθῶσι δὲ
τούτους ἐν καιρῷ περιστάντας εἰς τὴν ἐκ τοῦ γήρως
ἀνικανότητα. Συνεπεία τοῦ ἀξιεπαίνου τούτου μέτρου,
ἐκλήθη καὶ ὁ ἡμέτερος Κρεατσούλης νὰ μετάσχη τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ τούτου διαγωνισμοῦ. Ὁ πρῶτος λόγος,
ὃν ἐν τῇ τῶν ἱεροδιακόνων τάξει ἔτι τελῶν ἐξεφώνησεν
ἐν τῷ πρωτεύοντι τῶν τοῦ Α' τμήματος τῆς πόλεως
ναῶν, τιμωμένῳ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἀγίου Βίκτορος (τῷ
κατὰ τὰς ἀποφράδας μὲν ἡμέρας τῆς καταστροφῆς τοῦ
1822 ἔτους πυρποληθέντι καὶ καταρρῦέντι, οὐ πρὸ πολ-
λῶν δ' ἐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐρειπίων εἰς Μητροπολικὴν
ἐκκλησίαν ἀνεγερθέντι), θέμα εἶχε τὸ *Περὶ παιδείας*.
Κατεδείκνυε δὲ δι' αὐτοῦ πειστικώτατα ἔκ τε τῶν
ἀγίων Γραφῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν θείων Πα-
τέρων καὶ ἐκ τῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος σοφῶν,
ὅτι ὁ μὲν παιδείας ἄμοιρος ὁμοιάζει πρὸς μονόφθαλμον
καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν ἄχρηστον ἄνθρωπον· οἱ δὲ δυνά-
μενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διέδοσιν τοῦ φωτισμοῦ
τῶν συμπολιτῶν των, ἐξ ἰδιοτροπίας ὅμως ἢ ἀναλγησίας
παρκαλύοντες ὅπωςδῆποτε τὴν πρόοδον τῆς παιδείας,
ὁμοιάζουσι πρὸς τὸν Νάας βασιλέα τῶν Ἀμμωνιτῶν, ὁ
ὁποῖος, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἰώσηπον (Ἰουδαϊκ. Ἀρχαιο-
λογ. Βιβλ. Σ', Κεφάλ. Ε), μετὰ πολλοῦ καὶ μαχίμου
στρατοῦ ἐπιπεσὼν κατὰ τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατω-
κημένων Ἰουδαίων, καὶ χειρωσάμενος αὐτούς, ἐπενόησε
νὰ τοὺς καταστήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀνικάνους νὰ ἐλευθερω-
θῶσιν ἀπὸ τῆς δουλείας διὰ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ δεξιοῦ
ὀφθαλμοῦ, «Ὅπως, τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ ὑπὸ τῶν

»θυρεῶν καλυπτομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶναι » (1).

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου, καταβάντα ἀπὸ τοῦ ἁμβωνος καὶ προσελθόντα εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἴν' ἀσπασθῇ κατὰ τὴν τάξιν τὴν δεξιάν του, οὗτος ἐμβλέψας εἰς ἐκεῖνον προσηνέσταντα, εἶπε μὲ τόνον φωνῆς ἡχηρᾶς, *Υπέρευγε*. Παρκαυχὼν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν πλησίον τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἐζήλευσα τὸν διδάσκαλόν μου ἀξιωθέντα δημοσίᾳ τοιούτου ἐπαίνου.

Τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου τῶν ἐλληνικῶν ἐν τῇ δημοσίᾳ σχολῇ κατεῖχε μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὅτε ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ὑπὸ τὸν Ι. Τομπάζην ἐλληνικοῦ στόλου (τῇ 23 Ἀπριλίου 1821), ἐμφόδων γενομένων τῶν κρατούντων, διεταράχθη ἡ τάξις τοῦ ἐν Χίῳ καθεστῶτος πολιτεύματος· ἐκρατήθησαν ἐν τῷ φρουρίῳ ὁμηροὶ ὅ,τε Μητροπολίτης καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν πολιτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκλείσθη ἡ δημοσίᾳ σχολή. Κατὰ τὴν συμβᾶσιν δὲ μετὰ πλήρη ἐνικυτὸν (κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1822) καταστροφὴν, ἀφοῦ περιεπλανήθη εἰς τὰ ὄρη ἐπὶ ὄλην ἐβδόμῃδα, ἐσώθη διὰ πλοιαρίου εἰς Ψαρά, κ' ἐκεῖθεν κατηυθύνθη εἰς Τεργέστην· ἀλλὰ, μὴ ἐπιτραιπίσης εἰς αὐτὸν τῆς ἀποβάσεως, κατέφυγεν εἰς Λιδοῦρνον, ἔνθα οἱ ὁμογενεῖς τῷ διεπιστεύθησαν τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἡθικὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των. Ἐκεῖθεν μετακληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ὁμογενῶν, διετέλεσεν ἐπὶ τριακονταετίᾳ ἐφημέριος αὐτῶν καὶ διδάσκαλος. Αὐτόθι

(1) Τοῦ Ἀμμανίτου τούτου Νάαες μνησθεὶς γίνεται καὶ ἐν τῇ Α' τῶν Βασιλειῶν, Κεφ. ΙΑ', καὶ ἐπομ., ὅτε μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου Ἰουδαίων ἱερατεύσαν ὁ αὐτὸς κατὰ τῶν κατοίκων Ἰαβίς Γαλαάδ.

τούς καθ' ἅπασαν τὴν πόλιν τρεῖς τακτικούς ἱεροκέρυκας προκεχωρημένους ὄντας τῇ ἡλικίᾳ, διαδεχθῶσι δὲ τούτους ἐν καιρῷ περιστάντας εἰς τὴν ἐκ τοῦ γήρωος ἀνικανότητα. Συνεπεία τοῦ ἀξιεπαίνου τούτου μέτρου, ἐκλήθη καὶ ὁ ἡμέτερος Κρεατσούλης νὰ μετὰσχη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τούτου διαγωνισμοῦ. Ὁ πρῶτος λόγος, ὃν ἐν τῇ τῶν ἱεροδιακόνων τάξει ἔτι τελῶν ἐξεφώνησεν ἐν τῷ πρωτεύοντι τῶν τοῦ Α' τμήματος τῆς πόλεως ναῶν, τιμωμένῳ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ ἁγίου Βίκτορος (τῷ κατὰ τὰς ἀποφράδας μὲν ἡμέρας τῆς καταστροφῆς τοῦ 1822 ἔτους πυρποληθέντι καὶ καταρρύνεντι, οὐ πρὸ πολλῶν δ' ἐτῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐρειπίων εἰς Μητροπολικὴν ἐκκλησίαν ἀνεγερθέντι), θέμα εἶχε τὸ *Περὶ παιδείας*. Κατεδείκνυε δὲ δι' αὐτοῦ πειστικώτατα ἔκ τε τῶν ἁγίων Γραφῶν καὶ τῶν συγγραμμάτων τῶν θείων Πατέρων καὶ ἐκ τῶν τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος σοφῶν, ὅτι ὁ μὲν παιδεὺς ἀμοιρος ὁμοιάζει πρὸς μονόφθαλμον καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀχρηστον ἄνθρωπον· οἱ δὲ δυνάμενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ φωτισμοῦ τῶν συμπολιτῶν των, ἐξ ἰδιοτροπίας ὁμῶς ἢ ἀναλγησίας παρκαλῶνόντες ὅπωςδὴποτε τὴν πρὸδον τῆς παιδείας, ὁμοιάζουσι πρὸς τὸν Νάας βρσιλέχ τῶν Ἀμμανιτῶν, ὁ ὁποῖος, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ἰώσηπον (Ἰουδαϊκ. Ἀρχαιολογ. Βιβλ. Γ', Κεφάλ. Ε), μετὰ πολλοῦ καὶ μαχίμου στρατοῦ ἐπιπεσὼν κατὰ τῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατωκημένων Ἰουδαίων, καὶ χειρωσάμενος αὐτούς, ἐπενόησε νὰ τοὺς καταστήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀνικάνους νὰ ἐλευθερωθῶσιν ἀπὸ τῆς δουλείας διὰ τῆς ἐκκοπῆς τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ, εἴτε ὅπως, τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὀφθαλμοῦ ὑπὸ τῶν

πυρεῶν καλυπτομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν » (1).

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου, καταβάντα ἀπὸ τοῦ ἁμ-
βωνος καὶ προσελθόντα εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἴν' ἀσπασθῇ
κατὰ τὴν τάξιν τὴν δεξιάν του, οὗτος ἐμβλέψας εἰς
ἐκεῖνον προσηνέστατα, εἶπε μὲ τόνον φωνῆς ἡχηρᾶς,
Ὑπέρευγε. Παρκαυχὼν κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν πλησίον
τοῦ Ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἐζήλευσα τὸν διδάσκαλόν μου
ἀξιωθέντα δημοσίᾳ τοιοῦτου ἐπικίνου.

Τὴν θέσιν τοῦ διδασκάλου τῶν ἐλληνικῶν ἐν τῇ δη-
μοσίᾳ σχολῇ κατεῖχε μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ὑπὲρ τῆς
ἐλληνικῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος, ὅτε ἐκ τῆς ἐμφανίσεως
τοῦ ὑπὸ τὸν Ι. Τομπάζην ἐλληνικοῦ στόλου (τῇ 23 Ἀ-
πριλίου 1821), ἐμφόβων γενομένων τῶν κρατούντων,
διαταράχθη ἡ τάξις τοῦ ἐν Χίῳ καθεστῶτος πολιτεύμα-
τος· ἐκρατήθησαν ἐν τῷ φρουρίῳ ὁμηροὶ ὅ,τε Μητροπο-
λίτης καὶ οἱ πρόκριτοι τῶν πολιτῶν, καὶ κατὰ συνέ-
πειαν ἐκλείσθη ἡ δημοσὶα σχολή. Κατὰ τὴν συμβᾶσαν
δὲ μετὰ πλήρη ἐνικυτὸν (κατὰ Ἀπρίλιον τοῦ 1822) κα-
ταστροφὴν, ἀφοῦ περιεπλανήθη εἰς τὰ ὄρη ἐπὶ ὄλην ἐβδο-
μάδα, ἐσώθη διὰ πλοιαρίου εἰς Ψαρά, κ' ἐκεῖθεν κατηυ-
θύνθη εἰς Τεργέστην· ἀλλὰ, μὴ ἐπιτραπείσης εἰς αὐτὸν
τῆς ἀποβάσεως, κατέφυγεν εἰς Λιβουρνον, ἐνθα οἱ ὁμο-
γενεῖς τῷ διεπιστεύθησαν τὴν ἐκπαιδευσιν καὶ τὴν ἡθι-
κὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των. Ἐκεῖθεν μετακληθεὶς
ὑπὸ τῶν ἐν Μασσαλίᾳ ὁμογενῶν, διετέλεσεν ἐπὶ τρια-
κονταετίην ἐφημέριος αὐτῶν καὶ διδάσκαλος. Αὐτόθι

(1) Τοῦ Ἀμμανίτου τούτου Νά ας μνησὶ γίνεται καὶ ἐν τῇ Α' τῶν
Βασιλειῶν, Κεφ. ΙΑ', καὶ ἐπὶ, ὅτε μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῶν πύραν
τοῦ Ἰορδάνου Ἰουδαίων ἐπιστράτευεν ὁ αὐτὸς κατὰ τῶν κατοίκων
Ἰαβὶς Γαλαὰδ.

ροη'

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

δὲ κατέλυσε τὸν βίον ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1861 ἔτους, ἔχων ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάττονα (ὡς ἔγραφέ μοι τρεῖς πρὸ τῆς τελευτῆς του μηνῆς) τῶν 74 ἐτῶν.

ΛΕ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΣ'.

Πᾶσαν πρᾶξιν περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ χρέους ἀπαλλαγῆς τῆς βιβλιοθήκης Κοραῆ ἐνήργει ὁ Κρεαττούλης ἐν ιδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, καθὰ ἐρρέθη ἀνωτέρω. Ὑπ' αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἤρχισεν ἐκ τοῦ 1842 νὰ ἐπιστολογραφῇ μετὰ τῶν ἐν Χίῳ. Τῶν ἐπιστολῶν του, σωζομένων ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Ἐφορεῖας τῶν ἐκεῖ δημοσίων ἐκπαιδευτηρίων, δημοσιεύω τὰ ἐξῆς ἀποσπάσματα·

α) Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς σχολῆς τῆς Χίου, 13/25 Αὐγούστου 1842.

«Ἀνέδξαλα ν' ἀποκριθῶ εἰς τὴν ἔντιμον ἐπιστολήν » Σας τῶν 21 Φεβρουαρίου 1842. Αἰτίαι δὲ τῆς ἀναβολῆς » νῦπῆρξε τὸ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῆς δια- » θήκης τοῦ μακαρίτου Κοραῆ διάστημα. »

... «Ἡ βιβλιοθήκη, συνισταμένη ἀπὸ τόμους περί- » που τρεῖς χιλιάδας· οἱ πλείότεροι τούτων εἶναι συγ- » γράμματα ἑλληνικὰ καὶ γαλλικὰ. Οἱ τόμοι δὲ οὗτοι » οἱ συνιστῶντες τὴν βιβλιοθήκην του, εὐρίσκοντι ἔτι » εἰς Μκσσαλίνν ὑπὸ τὴν διαταγὴν τῶν ἐπιτρόπων του, » Ι. Ῥῶτα καὶ λοιπῶν. »

β) Ἐκ τῆς πρὸς τὸν σεβασμιώτατον κύριον Μητρο- » φάνην [Στομάρχν] διδάσκαλον ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χίου, » α' Ἰουνίου 1849 (N).

α... Μὲ πολλοὺς κόπους καὶ βόσκανα, Κύριε, φυλάττω » τὴν βιβλιοθήκην τοῦ μακκρίτου Κοραῆ, ἔτη σήμερον

»δῶδεκα. Ἦτο καὶρὸς νὰ φροντίσῃ ἡ ἡμετέρα πατρὶς
 νὰ τὴν παραλάβῃ· ἀλλὰ πρὶν τὴν παραλάβῃ, χρεωστεῖ
 νὰ προετοιμάσῃ τόπον ἀσφαλῆ ἀπὸ ὑγρασίαν, ἀπὸ βρο-
 χήν, ἀπὸ βώτριδα, καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τοῦ νὰ λαμ-
 βάνωσιν οἱ δυνατοὶ καὶ μεγάλοι ὅπως θέλουν, καὶ ὅπου
 θέλουν, βιβλία.»

«Κάνεις πλὴν ἐμοῦ, δὲν ἔχει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν βι-
 βλιοθήκην οὐδὲ ὁβολόν. Πολλάκις ἔγραψα καὶ μερικῶς
 καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων. . . ἀλλ' οἱ ἐπίτροποι τῆς δια-
 βήκης δὲν μὲ ἀπεκρίθησαν τίποτε. . . Ὁμίλησε, παρα-
 καλῶ, εἰς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ σχολείου τῆς πατρίδος
 νὰ ζητήσωσι τακτικῶς ἀπ' ἐμὲ τὴν βιβλιοθήκην, ἂν
 ἀγαπῶσι. Δὲν γνωρίζω ποῖοι εἶναι οἱ ἐπίτροποι τοῦ
 σχολείου, οὔτε τί φρονοῦν περὶ τῆς βιβλιοθήκης· ἤθελον
 δὲ γράψειν περὶ τούτου πρὸς τὸν ἔντιμον καὶ χρήσιμον
 φίλον μου Κ^ο Ν. Π. Πετροκόκκινον, τὸν ὅποτον ἀσπά-
 ζομαι διὰ Σοῦ, ἀλλ' ἐγκρίνω μᾶλλον διὰ Σοῦ, ὡς ἱε-
 ροκήρυκος καὶ διδασκάλου, νὰ κοινολογηθῇ ἡ περὶ τῆς
 βιβλιοθήκης ὑπόθεσις αὕτη εἰς τοὺς ἐκτιμῶντας τὰ
 καλὰ συμπολίτας ἡμῶν.»

«Οἱ ἐπίτροποι τῆς σχολῆς χρεωστοῦν νὰ προετοιμά-
 σωσιν οἰκίαν ἀνάλογον καὶ εἰς ἀνάλογον θέσιν, διὰ τὴν
 βιβλιοθήκην, μὲ ὅλα, ὡς εἶπον, τὰ προφυλακτικά.
 »Κάνεις δὲν ἔχει νὰ ζητῇ τίποτε ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην·
 μόνος ἐγὼ ἔχω νὰ λαμβάνω ἐξ χιλιάδας φράγκα. Τὰ
 χρήματα ὅμως ταῦτα θέλουν οἰκονομηθῇ εὐκόλως με-
 ταξὺ ἐμοῦ καὶ τῆς σχολῆς. . .»

γ) Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τῆς σχολῆς τῆς
 Χίου, α' Φεβρουαρίου 1850.

«... Ἡ βιβλιοθήκη, ἐντιμότετοι Κύριοι, τοῦ μακα-

πρίτου Κοραΐ, ἥτις εὐρίσκεται σήμερον εἰς χεῖράς μου, καὶ τὴν ὁποῖαν μὲ διχφόρους δυσκολίας, καὶ διαφόρων πειδῶν ἀντιστάσεις, καὶ μὲ δέκα ἐτῶν μεσεγγύημα (séquestre) ἡδυνήθην νὰ δικφυλάξω, εἶναι κτήμα τοῦ »Γυμνασίου τῆς Χίου, καὶ ὡς τοιοῦτον κτήμα θέλει εὐοδωθῇ (σὺν Θεῷ τὸ ἔτος 1850) εἰς χεῖρας τῶν ἐφόρων τοῦ γυμνασίου τῆς Χίου, τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος μου.»

«Εἰς τὰ φράγκα ἐξ χιλιάδας, μὲ τὰ ὅποια εἶναι ἐπιφορτισμένη ἕως σήμερον ἡ βιβλιοθήκη, θέλουν προστεθῇ, ὡς εἰκάζω, ἔτι ἕως φράγκα χίλια, διὰ στίχωμα ἀστιχῶτων βιβλίων (ὅσα δηλαδὴ ἀπέκτησεν ὁ μακαρὶτης ἀπὸ τὰ 1822), τὰ ὅποια θέλετε βλέπειν ἐν καιρῷ· ἀλλὰ περὶ τῶν χρημάτων εἶναι ὑστέρη σκέψις μετὰξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Ἐπεθύμουν προσέτι νὰ διορισθῇ παρ' ὑμῶν βιβλιοφύλαξ τοῦλάχιστον διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, ὁ κύριος Ν. Π. Πετροκόκκινος (τὸν ὁποῖον κατασπάζομαι δι' ὑμῶν), ὁμοῦ μὲ ἓνα ἐκκλησιαστικὸν γνωρίζοντα νὰ γράφῃ Γαλλικὰ καὶ Λατινικὰ (ἐὰν τοῦτο ἐγκριθῇ παρ' ὑμῶν). Ἡ οἰκία εἰς τὴν ὁποῖαν θέλετε ἀποθέσειν τὰ βιβλία, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει εἶσθαι πετρίνη, κτλ., καὶ ὅσα ἄλλα ἐγκρίνει ὁ φίλος Κ^ο Ν. Π. Πετροκόκκινος.»

δ) Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους ἐπιστολῆς, 12 Ἰουλίου 1850.

α. . . Ἐγκλειομένην εὐρήσετε ἐπιστολήν μου πρὸς τὸν ἐπίτροπον τῆς βιβλιοθήκης καὶ φίλον μου παλαῖον Ν. Π. Πετροκόκκινον. Ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς μου μαυθάνετε τὴν θέλησίν μου ἐπὶ τῆς βιβλιοθήκης.»

ε) Ἐξ αὐτῆς τῆς διὰ τῶν ἐπιτρόπων σταλείτης πρὸς τὸν Ν. Π. Πετροκόκκινον ἐπιστολῆς, 12 Ἰουλίου 1850.

«... Τώρα μένει νὰ Σὲ φανερώσω, ὅτι τὰ ἔξοδά μου
 εἰς τὰς Σὲ ἐξαποστείλω ὁλόκληρον τὴν βιβλιοθήκην,
 ὅθελον ἀναβῆν, ὡς συμπεραίνω, ἕως φράγχα περίπου
 εἰς τὰς χιλιάδας. Ἐκ τούτων τοῦλάχιστον τὰ ἡμῖς ἀ-
 νάγκη νὰ μοι προπληρώσῃ τὸ Γυμνάσιον. Ἐπεθύμουν
 »(τὸ ὅποῖον εἶναι συμφέρον διὰ τὸ Γυμνάσιον), ἀντι-
 »τούτων τῶν χρημάτων τῶν 3 $\frac{1}{2}$ χιλιάδων φράγκων
 νὰ λάβω ἐν ἐπίσημον ἀποδεικτικὸν εἰς χεῖράς μου, ὅτι
 »τὸ Κοινὸν τῆς Χίου ἐπιστρέφει εἰς τοὺς παλαιούς του
 »καὶ κυρίους κληρονόμους, τοὺς Κυρίους υἱοὺς τοῦ μακα-
 »ρίτου Πέτρου Λουρεντζῆ Σκαρχμαγκᾶ, τὸ ὑποστατικὸν
 »τὸ ὅποῖον εἶχον, ὀνομαζόμενον τῆς Σκαρχμαγκοῦς, καὶ
 »τὸ ὅποῖον ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸ Κοινὸν τῆς Χίου
 »σημέρον, ὡς ἐκκλησιαστικόν. Ὁ ἀδελφός μου Λουρεν-
 »τζῆς δύναται νὰ ἐξηγήσῃ ὑμῖν τὰ περὶ τούτου τοῦ
 »ὑποστατικοῦ, ὡς γνωρίζων τὰ πράγματα. Ἐὰν δὲ τοῦτο
 »γένη, ἐλπίζω νὰ λάβω ἀπὸ τοὺς υἱοὺς τοῦ μακαρίτου
 »Πέτρου Α. Σκαρχμαγκᾶ τὰς 3 $\frac{1}{2}$ χιλιάδας φράγκα,
 »καὶ τότε ἡ βιβλιοθήκη, ἕως τοῦ ἐσχάτου φυλλαδίου
 »ἔρχεται εἰς χεῖράς Σὲς ἐλευθέρᾳ... Ἐὰν δὲ τοῦτο δὲν
 »δύναται νὰ γένη ἐν ἀσφαλείᾳ, ὥστε νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐμέ
 »ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς παρὰδόσεως τοῦ ὑποστατικοῦ
 »ἐκ μέρους τοῦ Κοινοῦ τῆς Χίου, καταγεγραμμένον εἰς
 »τὰ δημόσια ἔγγραφα ὅτι τὸ παρέλαβον οἱ παλαιοὶ
 »κτῆτορες καὶ κληρονόμοι κτλ., τοῦλάχιστον ἄς δοθῇ
 »εἰς ἐμέ τὸ ὑποστατικὸν τοῦτο, παρκαταθήκη διὰ 3 $\frac{1}{2}$
 »χιλιάδας φράγκα ἐκ μέρους τοῦ Κοινοῦ τῆς Χίου, καὶ
 »νὰ θεωρῆται ὡς κτῆμά μου χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ τὸ
 »πωλήσω ἢ νὰ τὸ χάρισω, ἕως νὰ παρουσιασθῶσιν οἱ
 »παλαιοὶ του κτῆτορες καὶ ἀληθινοὶ κληρονόμοι· τότε

»δὲ νὰ παραδώσω εἰς αὐτοὺς τὸ ὑποστατικόν, ἢ ὅπου
»δεῖ, ἀφοῦ λάβω ἄτοκα τὰς 3 $\frac{1}{2}$ χιλιάδας φράγκα.
»Βλέπετε ὅτι κάμνω ἀπὸ σήμερον μεγίστην θυσίαν.»

«Δὲν γνωρίζω πῶς τελειοῦνται αὐταὶ αἱ ὑποθέσεις·
»ὄθεν, γράψε με παρακαλῶ Σε, τί δύναται περὶ τῆς
»ὑποθέσεως ταύτης νὰ γείνη· ἢ τέλος, οἱ ἐπίτροποι τοῦ
»Γυμνασίου νὰ μὲ στείλωσιν ὁμολογίαν, ὅτι μοῦ χρεω-
»στοῦν 3 $\frac{1}{2}$ χιλιάδας φράγκα ἀπὸ α' Ἰουλίου 1850
»πρὸς 6 τὰ $\frac{0}{10}$. Ἐνὸς τούτων ὅλων γενομένου, θέλετε
»λάβει τὴν βιβλιοθήκην μέχρι τοῦ ἐσχάτου φυλλα-
»δίου.» . . . καὶ

ς') Ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Γυμνασίου ἐπι-
στολῆς, 4 Ὀκτωβρίου 1850.

« . . . Τὰ δύο ὑστερινὰ κιθώτια, 18 καὶ 19 ἐστάλη-
»σαν εἰς παραλαβὴν τοῦ κυρίου Ν. Π. Πετροκοκκίνου, εἰς
»τὸν ὅποσον ἔγραψα ἐπιστολὴν ἐκτεταμένην ἀφορῶσαν
»πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ πρὸς ἐμὲ χρέους τῆς βιβλιοθή-
»κης, περιοριζομένου ἀπὸ σχεδὸν ἑπτὰ χιλιάδων φράγ-
»κων εἰς τὰ ἡμίση, ἥγουν φρ. 3,500, περὶ τῶν ὁποίων
»ἔγραφον τῷ κ. Ν. Π. Πετροκοκκίνῳ νὰ μ' ἀποκριθῇ
»θετικῶτατα, διὰ νὰ ἐξαποστείλω πρὸς Ὑμᾶς καὶ τὰ
»ἔτι εὐρισκόμενα ἕως καὶ τοῦ ἐσχάτου τετραδίου. Ὅθεν
»παρακαλῶ καὶ Ὑμᾶς καὶ τὸν κ. Ν. Π. Πετροκόκκι-
»νον νὰ συνεννοηθῇτε καὶ ν' ἀποκριθῇτε θετικῶτατα,
»διὰ νὰ γνωρίζω καὶ ἐγὼ τὸ πρᾶκτέον.»

Ἐπὶ τῶν προτάσεων τούτων τοῦ Κρεατσούλη, ἀνα-
πτυχθεῖσιν κατόπιν καὶ διὰ μεταγενεστέρων πρὸς τὸν
Ν. Π. Πετροκόκκινον ἐπιστολῶν, ἡ Κοινότης τῆς Χίου
ἀπεφάσισε νὰ παραχωρηθῇ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὑποστα-
τικὸν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀρχαίου κτήτορος Πέτρου Α. Σκα-

ρμκγκᾶ Δημήτριον, πρὸς ὃν ἀπεστᾶλη ἐγκκίρως καὶ ὁ τίτλος τῆς ιδιοκτησίας,

ΛΓ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΖ΄.

Ἐπὶ ἰσογαίου θολοσκεπάστου, ἀνεγερθέντος ἐν ἔτει 1852 διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν Μκνουήλ Π. Ῥοδοκχνάκη καὶ Κοζῆ (1) Ἀγελάστου, καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἠγέρθη ἡ τῆς βιβλιοθήκης οἰκοδομή, ἥτις ἀρξομένη ἐκ τοῦ ἔτους 1864 ἐπὶ τῆς ἐφορείας τῶν Πανηγιώτου Στ. Μητράκη, Ζκνῆ Κ. Νεγρεπόντη καὶ Κωνσταντίνου Γλύψη, ἐπερχτώθη ἐν ἔτει 1870, ἐφορευόντων τῶν Θεοδώρου Ἀμίρου, Ἰακώβου Κ. Νεγρεπόντη, Κωνσταντίνου Κ. Πρωτοῦ καὶ Σκαρλάτου Δ. Μκγκναῶ. Ἐδκπκνήθησκν δὲ πρὸς τοῦτο γρόσικ τουρκικὰ 73079, ἡ λίρκι ὀθωμνικαὶ 730, ὧν τὰς 100 προσέφερεν ἐξ ἰδίων ὁ Ἰακώβος Κ. Νεγρεπόντης. Καὶ τότε μὲν τὸ οἰκοδόμημα ἦτο ἐπαρκὲς διὰ τὴν βιβλιοθήκην Κορκῆ· μετὰ τκυττα ὁμως προστεθείτης καὶ τῆς ἀπὸ τὸν μακαρίτην Ἰωάννην Ἀνδρεάδην, Χῖον, διευθυντὴν χρηματίζοντα τοῦ ἐν Τεργέστη λυκείου ἐπὶ πολλὰ ἔτη, κληροδοτηθείσης εἰς τὸ Χιακὸν Γυμνάσιον βιβλιοθήκης του καὶ, προσφορῶν κατὰ καιροὺς γινομένων ὑπὸ διαφόρων Χίων, ὁ χῶρος καταντᾷ ἀνεπαρκής· τάχιον δὲ ἡ βράδιον ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῇ ἡ οἰκοδομή.

(1) Κοζῆς, σπανιώτατον παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν τε καὶ τοῖς ἐφ' ἡμῶν Χίοις ὄνομα· κατὰ συγκοπὴν ἐκ τοῦ ἱταλικοῦ *Cosimo*—ἑλληνιστὶ Κοσμοῦς.

ΛΖ, ΣΕΔΙΔΙ νθ'.

Τὸ ἐγκύκλιον γράμμα τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι τὸ ἐξῆς·

«Φίλοι ὁμογενεῖς.

»Κατὰ πρότασιν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀξιοτίμου κυρίου Εὐ-
στρατίου Ῥάλλη, οἱ ἐν Μασσαλίᾳ Ἕλληνες (κατοικοῦν-
»τες ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ κεῖνται τὰ λείψανα τοῦ ἀειμνή-
»στου Α. Κοραῆ), συνελθόντες εἰς τὸν Σύλλογον αὐτῶν
»τὴν 24 ἰσταμένου, ἀπεφάσισαν παμφηρεῖ καὶ μετ' ἐ-
»πευφημιῶν ν' ἀνοίξωσι συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς ἐν Ἀθήναις
»μετακομιδῆς τῶν ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν Παρισίων εἰ-
»σέτι κειμένων λειψάνων τοῦ αἰοιδίμου Ἀδαμαντίου Κο-
»ραῆ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀνιδρύσεως μεγαλοπρεποῦς μαυ-
»ρωλείου καὶ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος αὐτοῦ τῆς
»ἀνιδρύσεως ἐν Παρισίοις κενοταφίου ἀξίου τοῦ ἀνδρός·
»καὶ τέλος ὑπὲρ τῆς μετατυπώσεως τῶν ἀθανάτων αὐ-
»τοῦ συγγραμμάτων καὶ τῆς διανομῆς αὐτῶν δωρεὰν
»εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα τῆς τε ἐλευθέρας καὶ δούλης
»Ἑλλάδος, ἀναλόγως τοῦ συναχθησομένου ποσοῦ. Πρὸς
»τοῦτο ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν ὅπως αὕτη συνάξῃ τὰς
»εὐπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου συνδρομὰς τῶν ἀπαν-
»ταχοῦ ἐλλήνων, συνιστῶσα παντοῦ ἐπιτροπὰς πρὸς
»τὸν σκοπὸν τοῦτον.»

«Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τούτου, ἡ Κεν-
»τρικὴ ἐπιτροπὴ θέλει δώσει λόγον τῶν πράξεων αὐτῆς
»εἰς τε τοὺς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς, καὶ εἰς τὰς ἄλλας συν-
»εργασθείσας πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου σκο-
»ποῦ ἐπιτροπὰς.»

«Γνωρίζοντες, Κύριοι, πόσον ὁ ἀειμνηστος Ἀδαμάν-
»τιος Κοραῆς ἐμόχθησεν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ προό-

»δου τοῦ ἔθνους ἡμῶν, διὰ τῆς διασώσεως καὶ μορφώ-
 »σεως τῆς γλώσσης μας καὶ διὰ τῶν σοφῶν καὶ λυσι-
 »τελεστάτων πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς συμβούλων αὐτοῦ,
 »πόσον δ' ἐτίμησε τὴν πατρίδα διὰ τῶν ἀθηνάτων συγ-
 »γραμμάτων αὐτοῦ, καὶ ὅποιον φόρον εὐγνωμοσύνης
 »χρεωστεῖ ἄπαν τὸ Πανελλήνιον πρὸς αὐτόν, θέλετε
 »συνδράμει, ὡς εὐελπιστοῦμεν, προθυμότατα, ἀποδει-
 »κνύοντες ὅτι ὁ Ἕλλην βραδέως ἢ ταχέως δὲν λησμο-
 »νεῖ ν' ἀποτίσῃ φόρον εὐγνωμοσύνης εἰς τοὺς μεγάλους
 »ἄνδρας τοῦ ἔθνους αὐτοῦ, τοὺς ὁπωσδήποτε αὐτὸ εὐερ-
 »γετήσαντας.»

»Ἐν Μασσαλίᾳ τὴν 26 Ἰουνίου 1872

ἡ Ἐπιτροπὴ

»Στέφανος Ζαφειρόπουλος· Λεωνίδας Π. Ἀργέντης·

»Μιχαὴλ Μελάς· Ἀμβρόσιος Θ. Ῥάλλης.

· ὁ γραμματεὺς, Ἰωάννης Γ. Βελισσάριος.»

ΛΗ, ΣΕΛΙΔΙ ΝΘ'.

Τὸ ἄνωθι δημοσιευθὲν ἐγκύκλιον γράμμα της ἡ Κεν-
 »τρικὴ ἐπιτροπὴ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς διὰ τῶν
 ἐπιτροπῶν τὰς ὁποίας ὑποκατέστησεν εἰς τὰς ἐξῆς πό-
 »λεις·

Ἱερωνίμου — Λοιδίου — Λιβερούλης — Μαχεστρίας
 — Καλοῦπτης — Νεοβοράκου — Νεαπόλεως — Βουκορε-
 »στίου — Χίου — Σμύρνης — Γαλαζίου — Βιέννης — Ταϊ-
 »ρανίου — Βερδιάνσκα — Ὀδησοῦ — Παρισίων — Ἀλε-
 »ξανδρείας — Τεργέστης — Λιβούρνου — Πετροπόλεως —
 καὶ Βρατίας.

Καὶ οἱ εἰς Κωνσταντινούπολιν ὁμογενεῖς ἐξελέξαντο

ἐπιτοπίως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν πενταμελῆ ἐπιτροπὴν.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου γενόμενος, σκόπιμον νομίζω νὰ μὴ παρξσιωπήσω τὰ πανηγυρικῶς τελεσθέντα ἐν Λονδίνῳ, ὅτε ἔφθασεν ἐκεῖσε τὸ ἐγκύκλιον γράμμα τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς. Ἀρύομαι δὲ ταῦτα ἐκ φυλλαδίου τὸτ' ἐγκαίρως δημοσιευθέντος: Printed by Clayton and Francis Red Lion Court, fleet Street.

Οἱ ἐν Λονδίῳ ὑποκαταστάντες ἐπίτροποι, ὅτε Κ^{ος} Εὐστράτιος Ῥάλλης καὶ ὁ Κ^{ος} Μιχαὴλ Σπάρταλης, προσέκλεσεν τοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Ἕλληνας εἰς συνέλευσιν ἐν τῷ γραφείῳ τῶν Κ^{ων} Ἀδελφῶν Ῥάλλη, κατὰ τὴν 10 Ἰουλίου 1872. Ἡ συνέλευσις ἐξελέξατο ὁμοψήφως πρόεδρον αὐτῆς τὸν κύριον Πέτρον Βράϊλαν Ἀρμένην, ὄντα τότε πρεσβευτὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει. Οὗτος δ' ὁ πλήρης φιλοπκτρὶς καὶ ἐν πάτῃ μίσηται ἀριπρεπὴς ἀνὴρ ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς συνελθόντας τὴν ἐξῆς σπουδαίαν ὁμιλίαν, τὴν ὁποίαν συχνάκις διέκοψαν αἱ χειροκροτήσεις ὄλων.

«Φίλτατοι ὁμογενεῖς.»

«Ἡ πράξις διὰ τὴν ὁποίαν συνήλθομεν, κατὰ τὴν ἐγκύκλιον τὴν ὁποίαν Σὲς ἀνέγνωσε πρὸ μικροῦ ὁ σεβαστὸς μοι φίλος Κ^{ος} Εὐστράτιος Ῥάλλης, εἶναι κατ' ἐκυτὴν τόσον εὐγλωττος, ὥστε οὐδὲν δύνανται νὰ προσθέσωσιν εἰς τὴν σημασίαν αὐτῆς οἱ ἀσθενεῖς μοι λόγοι. Οὐχ ἤττον, ἐπειδὴ ἐπεθυμήσατε νὰ ἀκούσητε καὶ ἐμέ, θέλω Σὲς ἀπασχολήσει ἐπ' ὀλίγον· καὶ πρὸ πάντων ἐπιτρέψατέ μοι νὰ Σὲς προσφέρω τὰς ζωηράς μου εὐχα-

ριστίας διὰ τὴν εὐμενῆ πρόσκλησίν Σας ἵνα προεδρεύσω τῆς ἐντίμου ταύτης ὁμηγύρεως, καθ' ἣν πρόκειται νὰ τιμήσητε τὴν μνήμην μεγάλου φωστῆρος καὶ εὐεργέτου τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα εἶναι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐνδοξον καὶ ἀθάναντον. Τί δύναμαι νὰ Σᾶς εἶπω ἐγὼ περὶ Κοραῆ τὸ ὅποτον νὰ μὴ ᾔηται γνωστὸν εἰς Ὑμᾶς καὶ εἰς ὅλον τὸ Πανελλήνιον; Τὸ ὄνομα τοῦ Κοραῆ δὲν δύναται ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τῆς Ἑθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως, καθὼς ἡ πρὸς αὐτὸν εὐγνωμοσύνη οὐδέποτε θέλει ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ πολύτιμος κρῖκος δι' οὗ ὁ νέος Ἑλληνισμὸς συνδέεται μετὰ τοῦ ἀρχαίου, καὶ ἀπ' αὐτοῦ θὰ χρονολογεῖται πάντοτε ἡ νέα αὕτη φάσις τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.»

«Ὁ Κοραῆς, ὡς δὲν ἀγνοεῖτε, ἐπέδωκε κατ' ἀρχὰς εἰς αὐτὸ τὸ ἐντιμον στάδιον, εἰς τὸ ὅποτον τοσοῦτον διακρίνεσθε καί, μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ, τοσοῦτον εὐδοκιμεῖτε· ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ συνησθάνθη ὅτι ἄλλος ἦτο ὁ προορισμὸς του. Ἐμελέτησε λίαν ἐπιτυχῶς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, καὶ ἰδίως τὴν ἱατρικὴν, καὶ ἐὰν ἐξηκολούθει τὰς πρώτας ταύτας μελέτας, βεβαίως ἤθελε διακριθῇ, ἀλλὰ δὲν ἤθελεν ἐκπληρώσει ἐκείνην τὴν ἐθνοσωτήριον ἐντολὴν εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσε μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ καὶ νοῦν καὶ καρδίαν. Μάρτυς αὐτόπτης τῆς μεγάλης ἐκείνης μεταπολιτεύσεως ἥτις ἐκῆρξε καὶ καθιέρωσε τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἀνεπέτασεν ἐν μέσῳ τῆς Εὐρώπης τὴν σημερινὴν τῆς ἐλευθερίας, ἥτις μετ' οὐ πολὺ ἔμελλε νὰ περιέλθῃ θριαμβευτικῶς ὅλην τὴν οἰκουμένην, συνησθάνθη

ὁ ἀοίδιμος ὕμῶν συμπατριώτης ὅτι τῆς καθολικῆς ταύτης ἀναγεννήσεως ἔπρεπε νὰ μεθέξῃ καὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἐνθα κατὰ πρῶτον εἶχεν ἀνατεῖλει ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτικὴ ἐλευθερία, ἀλλ' ἐννόησε ταῦτοχρόνως ὅτι τὸ κίνημα τοῦτο ἔπρεπε νὰ προπαρασκευασθῇ καὶ νοερῶς καὶ ὕλικῶς.»

«Καὶ ἡ μὲν ὕλική προπαρασκευὴ δὲν ἦτο ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι ἀνέλαβον αὐτήν, καὶ ἡρωϊκῶς ἡγωνίσθησαν, καὶ αἰωνίως ἐδοξάσθησαν· ὁ δὲ Κοραῆς μὲ τὸν φιλοσοφικὸν νοῦν ὅστις τὸν διέκρινεν, ἀνεγνώρισεν ὅτι διὰ ν' ἀνχασθῇ ἡ Ἑλλάς ἔπρεπεν, ἀφ' ἐνὸς μὲν, νὰ διαδοθῶσιν ἀπανταχοῦ τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς ποιήσεως τῶν ἡμετέρων προγόνων, ὥστε νὰ καταλάβωσι σαφέστερον οἱ νεώτεροι τίνων εὐγενῶν καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν εἶναι ἀπόγονοι, ἀφ' ἑτέρου δέ, νὰ ἀποκτήσωσι καὶ αὐτοὶ ὄργανον κατὰλληλον εἰς ἔκφρασιν τῶν ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων καὶ εἰς ἐντελεστέραν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος, ὅπως συνδυάσωσι τὸν πλοῦτον τῆς ἀρχαίας σοφίας μὲ τὰς γνώσεις τοῦ νέου πολιτισμοῦ, καὶ τοῦτον ἀφομοιωθῶσι, καὶ ἐκ τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ μεταλάβωσιν. Ἐντεῦθεν τὰ δύο μεγάλα ἔργα τοῦ Κοραῆ, ἡ ἔκδοσις τῶν ἡμετέρων κλασικῶν μετὰ σοφῶν σχολίων καὶ διορθώσεων καὶ πατριωτικῶν προλεγομένων, καὶ ἡ ῥύθμισις τῆς νεοελληνικῆς κατὰ τὸν τύπον τὸν ὁποῖον καὶ σήμερον ἔχει, διότι εἶναι ὁ τύπος τῶν νέων διαλέκτων, τῆς νέας φάσεως καὶ τῆς συγχρόνου ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Οὐδεὶς ἴσως ἠδύνατο κάλλιον τοῦ Κοραῆ νὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἀρχαίαν, διότι καὶ τοὺς νόμους καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἐγνώριζε κατὰ βάθος, καὶ ἔμφυτον εἶχε τὴν ἐλλην-

νικὴν φιλοκαλίαν, καὶ τοῦτο μαρτυροῦσι τὰ σχόλια δσα χάριν τῶν λογίων τῆς Εὐρώπης συνέγραψεν ἑλληνιστί. Ἀλλ' ὁ Κοραῆς ἤξευρεν ὅτι ἡ γλῶσσα οὐδέποτε εἶναι δημιούργημα ἐνὸς ἀνθρώπου, ὅτι εἶναι ἀπαύγασμα καὶ ἐκχείλισμα τῆς διανοίας τῶν λαῶν, ὅτι ἐξέρχεται ἀπ' αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἔθνους, ὅτι συμπαρακολουθεῖ καὶ εἰκονίζει πιστῶς τὰς περιπετείας τοῦ ἐθνικοῦ βίου, καὶ οὔτε νὰ ἐπανέλθῃ δύναται εἰς τὰς ἀρχαίας πηγάς, οὔτε νὰ διαμείνῃ ἀκίνητος καὶ ἀμετάβλητος εἰς δεδομένην τινὰ στιγμήν τῆς ἱστορίας. Ἐσυμβούλευσε λοιπὸν καὶ ἐπεχείρησε, μετὰ τῆς ἐπιστημονικωτέρας παραδόσεως τῆς ἀρχαίας, τὴν ῥύθμισιν τῆς νέας διαλέκτου, καὶ χωρὶς νὰ περὶχνωρίσῃ τὰ κάλλη καὶ τὸν πλοῦτον τῶν κατὰ τόπους ἰδιωμάτων, τῶν ὁποίων τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην ἀπ' ἐναντίας ἐνθέρμως καὶ ἀδιακόπως ἐσύσταινεν, ἔθηκε τοὺς ὁρους κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ καθωμιλημένη ἠδύνατο νὰ ἔχῃ, ἐὰν οὐχὶ πάντῃ τὰ κάλλη τῆς ἀρχαίας, διότι τοῦτο εἶναι ἀκατόρθωτον, τοῦλάχιστον τὴν λογικὴν καὶ σαφῆ καὶ ἐναργῆ ἐκείνην ἐκφρασιν ἥτις ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ τοῦ νέου πολιτισμοῦ. Ἐνὶ λόγῳ, μεταξὺ τῶν ἄκρων χυδαίστων καὶ τῶν ἄκρων ἑλληνιστῶν ὁ Κοραῆς ἐβάδισε τὴν μέσσην ἐκείνην ὁδόν, ἥτις εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς προνήσεως. Καὶ ὅτι ἡ διάγνωσις τοῦ Κοραῆ ἦτο ὀρθή, ὅτι δὲν ἦτο αὐθαίρετος ἡ κρίσις αὐτοῦ, ὅτι διηρμήνευσεν ἐλλόγως καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην, τὸ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ γλῶσσα τὴν ὁποίαν μετεχειρίσθη ἔγινε καὶ εἶναι καὶ τὴν σήμερον κοινὴ γλῶσσα ὅλου τοῦ ἔθνους. Βεβαίως ἀναπτύσσεται καὶ θέλει ἀναπτυχθῇ ἡ γλῶσσα αὕτη ἐπὶ τὸ τελειότερον, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ πιστεῦσω

ὅτι θέλει ἀποβάλλει τοὺς κυριωτέρους, τοὺς θεμελιώδεις αὐτῆς χαρακτηῖρας, καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸ παρελθὸν δύνανται ποτὲ νὰ γίνη ἡ ἐν τῷ μέλλοντι πρόοδος.»

«Τί νὰ Σὰς εἰπω, Κύριοι, περὶ τῶν νοητικῶν καὶ ἠθικῶν προσόντων τὰ ὅποια ὑποθέτουσι τὰ ἔργα ταῦτα ; Ἡτύχησα νὰ ἴδω τὸν Κοραῖ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς ζωῆς του. Μίαν μόνην ιδέαν εἶχεν ἐν τῷ πνεύματι, τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἑλλάδος, ἐν μόνον αἶσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ, τὴν ἀγάπην τῆς Ἑλλάδος· ἔζη ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ νέου πολιτισμοῦ, ἐσχετίσθη μὲ διακεκριμένους ἀνδρας παντὸς εἶδους, ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν σοφῶν τῆς Εὐρώπης, οἱ ἰδιαιτέροι φίλοι καὶ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸν ἐλάτρευον, αὐτὸς δὲ μετριόφρων, ὀλιγαρκής, διηνεκῶς ἐργαζόμενος, ἔχων τὴν ἀπλότητα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀληθείας, πρεῖχε τὸν τύπον ἀρχαίου σοφοῦ· καὶ τῶνδ' εἰς οὐδένα τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἶδον τόσῳ καθαρᾷ καὶ ζωηρᾷ τὴν ἀντανάκλασιν τῶν μεγάλων ἐκείνων χαρακτηῖρων τῆς ἀρχαιότητος. Εἶχεν εἰς τὴν ψυχὴν του τὴν ἀρετὴν τοῦ Σωκράτους· καὶ εἰς τὸν λόγον του, τὴν χάριν, τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν σαφήνειαν τοῦ Ξενοφώντος.»

«Κύριοι, δὲν δύναμαι τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ παρ-
λείψω ὅτι τὰ μεγάλα αὐτοῦ ἔργα δὲν ἤθελε δυνηθῆναι νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ Κοραῖς ἀνευ τῆς γενεαίης συνδρομῆς τῶν αἰοιδίμων Ζωσιμάδων. Τῶν μεγάλων τούτων εὐεργετῶν τὸ ὄνομα εἶναι ἤδη ἀχώριστον ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κοραῖ· ἀλλὰ καὶ τὰ ἑμέτερα ὀνόματα, Κύριοι, θέλει συνδέσει ἡ ἱστορία μετὰ τοῦ ἐνδόξου καὶ ἀθανάτου ἐκείνου ὀνόματος. Δὲν εἶναι αὕτη ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν

λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσω τὸν ἀκριφνῆ καὶ γενναῖον πατριωτισμὸν ὅστις Σᾶς διακρίνει. Ὅσάκις τὸν ἐπεκλήσθην οὐδεὶς ἐξ Ὑμῶν ἐκώφευσεν εἰς τὴν φωνήν μου. Ἀλλὰ πολὺ πλέον εὐάρεστος καὶ γλυκεῖα εἶναι ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποῖαν συνησθάνθην ἀκούσας παρὰ σεβαστῶν καὶ λίαν ἀγκνητῶν μοι φίλων τὴν αὐθόρμητον Ὑμῶν ἀπόφασιν, τὴν ὁποῖαν καὶ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ κοινότητες συνεμερίσθησαν, καὶ πᾶται, δὲν ἀμφιβάλλω, θέλουν μετὰ πάσης προθυμίας συμμερισθῇ τὴν καλὴν καὶ γενναίαν Ὑμῶν ἀπόφασιν νὰ τιμήσῃτε ὑμᾶς αὐτοὺς προσφέροντες τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὸν ἔξοχον τοῦτον εὐεργέτην τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Καὶ πάλιν ἐπιτρέψκτέ μοι νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω ἐκ βῆθους καρδίας ὅτι εὐηρεστήθητε καὶ ἐμὲ νὰ προσλάβητε εἰς τὰς προκταρκτηκὰς ἐργασίας, αἵτινες εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης συνεδριάσεως.»

«Ἐκ τῆς προκειμένης ἐγκυκλίου, τρεῖς τινὰ βλέπω ὅτι προτίθεσθε πρὸς τιμὴν τοῦ Κορκῆ: τὴν μεταφορὰν τῶν λειψάνων αὐτοῦ εἰς τὸ ἱερὸν ἔδφος τῆς φίλης πατρίδος καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἀνέγερσιν ἀνδριάντος, τὴν ἀνέγερσιν κenoταφίου ἐν Πηριείοις, καὶ τὴν μετατύπωσιν καὶ ἄμισθον διχδοσιν τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ." Ἀριστὰ καὶ τὰ τρεῖς. Μὲ πηλμοὺς ἀγαλλιάσεως θέλει ἀποδεχθῇ τὰ ὅστᾳ τοῦ Κορκῆ τὸ ἱερὸν ἔδφος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὁ ἀνδριάς αὐτοῦ δικαίως θέλει ἐγερθῇ πλησίον τοῦ Πηνχιωτῆτου μεγηλομάρτυρος καὶ τοῦ ἡρώτικοῦ ἀοιδοῦ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν πηλιγγενεσίας. Ὁ γαληνιχὸς καὶ κηθαρὸς ἀστὴρ τοῦ Κορκῆ φωτίζων ἐκ τοῦ πλησίον τὸ ἡμέτερον Πηνεπιστήμιον θέλει ὀδηγεῖ τὴν νέαν γενεάν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς σοφίας. Δίκαιον εἶναι

ἐπίσης νὰ μείνῃ κενοτάφιον τοῦ Κοραῆ ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἐκείνῃ χώρᾳ ἐνθα ἔζησε καὶ εἰργάσθη, ἥτις ὡς ἴδιον τέκνον τὸν ἐτίμησε, καὶ τὴν ὁποίαν ἔσα τῇ φυσάσῃ αὐτὸν Ἑλλάδι ὁ Κοραῆς ἠγάπησεν. Ἀλλὰ τὸ τρίτον καὶ τελευταῖον εἶναι ἡ κορωνὶς καὶ τὸ ἐθνωφελέστερον τῶν προκειμένων ἔργων. Διαδόσατε τὰ βιβλίᾳ τοῦ ἐναρέτου καὶ σοφοῦ διδασκάλου εἰς πᾶσαν γωνίαν ὅπου ζῶσιν Ἕλληνες· τοῦτο, πιστεύσατε, εἶναι ὑπὲρ ποτε ἀνγκυαλόν, τοῦτο ὑπὲρ πᾶν ἕτερον θέλει συντείνει εἰς τὴν διάσωσιν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ μέλλουσιν εὐκλεῖν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ κατ' ἐμὲ δὲν δύνῃμι εἰμὶ νὰ συνοδεύσω τὰ καλὰ καὶ σωτήρια ἔργα Ὑμῶν μὲ τὰς ἐγκαρδίους καὶ ἐνθέρμους εὐχάς μου. Σᾶς εὐχομαι καὶ Σᾶς ὑπόσχομαι πλήρη ἐπιτυχίαν. »

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦ Προέδρου, ἡ συνέλευσις προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐξαμελοῦς Ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τῶν ΚΚ. Εὐστρατίου Ῥάλλη, Μιχαὴλ Σπάρταλη, Ξενοφῶντος Μπαλλῆ, Ἐμμανουὴλ Μαυρογορδάτου, Θεοδώρου Σκυλίτζη, καὶ Δημητρίου Βικέλα, πρὸς σύναξιν χρηματικῶν συνεισφορῶν ἐν Λονδίῳ καὶ συνεννόησιν μετὰ τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ ἐκλεγέντες ἐξετέλεσαν τὸ ἀνκτεθὲν αὐτοῖς ἔργον, συναγαγόντες Λίρας Στερλίνης 2928:13:—παρὰ 81 ὁμογενῶν, προθυμουμένων καὶ φιλοτιμουμένων νὰ μὴ ὑστερήσῃ τις εἰς τὴν ἀπονομὴν φόρου ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ὀφειλομένης εἰς τὸ μέγα τοῦ ΚΟΡΑΗ ὄνομα.

ΛΘ, ΣΕΛΙΔΙ νθ'.

Κατὰ τὰς παρ' ἐμοὶ ἐπισήμους σημειώσεις, τὸ σύνο-

λον τῶν συνεισφορῶν τῶν εἰσπραχθεῖσων παρὰ διαφόρων ὁμογενῶν, συνίσταται ἐκ Φράγκων 129271:70, διακρινομένων κατ' ὄνομα καὶ κατὰ πόλιν ὡς ἐφεξῆς.

Συνεισέφερον:

Οἱ ἐν Μασσαλίᾳ Κύριοι.

Σιαραμαγκᾶς καὶ Σ ^α ..Φ.	1000.	Μεταφορὰ Φρ.	9325
'Αδελφοὶ Σεκιάρη καὶ Σ ^α »	1000.	Μ. Μηλιώτης.....	300.
Π. καὶ Θ. 'Ροδοκανάκης »	1000.	'Ανδρέας 'Α. Βαλλιάνος »	500.
Μ. Στεφ. 'Ροδοκανάκης »	500.	Μ. Σ. Σέρμπος.....	100.
Γ. Σεκιάρης.....	500.	Δημητρακόπουλος... »	200.
Μ. 'Α. 'Ράλλης.....	600.	Στ. Σεκιάρης.....	300.
'Εμμ. Μικρουλίκης... »	500.	Λύγουστης 'Ράλλης.....	5000.
Ταμβάκος, Μικρουλάκης		Π. Σκυλίτζης.....	2500.
καὶ Μαυρογορδάτος... »	500.	'Ράλλης, Σκυλίτζης καὶ	
Μ. Κριτόπουλος.....	100.	'Αργέντης.....	1000.
Ν. Μιτρέλλιας.....	100.	'Ανδρ. Ν. 'Αργέντης.....	1000.
Γ. Ν. 'Αμπανόπουλος... »	100.	Μ. Μελάς.....	500.
Γ. Σεβαστόπουλος.....	150.	Σ. Νικολαΐδης.....	25.
'Ιερών. Βαλιέρης.....	500.	Π. Λασκαρίδης.....	500.
Δ. Νικολόπουλος καὶ 'Α.		Π. Γκιώνης.....	25.
Σαλδάγος.....	500.	Ν. 'Ανάργυρος.....	100.
Στέφανος Ζαφειρόπουλος »	1000.	'Αντώνιος Μ. 'Ράλλης... »	100.
Δ. 'Ρετζίνας..... »	200.	Μ. Σαλδάγος.....	300.
Σιδεριοῦδης καὶ Σ ^α ... »	200.	Δαλαπόρτας καὶ Σ ^α ... »	100.
Μίχογλους καὶ Σ ^α ... »	250.	'Εμ. Ψιακῆς.....	100.
Φ. Καραμάνος.....	100.	Σταμ. Τζιτζίνιας.....	300.
Θ. Πανᾶς.....	25.	'Αργέντης, Σκυλίτζης καὶ	
Μ. 'Αγέλαστος καὶ υἱοὶ... »	500.	Σ ^α	1000.

Μεταφορὰ Φρ. 9325

'Εν ὄλῳ, Φρ. 23275.

Οἱ ἐν Ἀονδίῳ Κύριοι

	L. S.		L. S.
Εὐστράτιος 'Ράλλης.....	300.—	Μεταφορὰ	2255.—
'Ιωάννης Σ. Σκυλίτζης. .	200.—	Θεοδ. Ζ. Κορωνιδῆς.....	10.—
'Αδελφοὶ 'Ράλλη.....	300.—	'Α. 'Α. 'Ιωνίδης.....	10.—
Σπάρταλης καὶ Σ ^α . . .	200.—	Καδάφης καὶ Σ ^α	10.—
'Αδελφοὶ Βαλλιάνου.....	150.—	Α. Ζίφος.. ..	10.—
Ξενοφῶν Μπαλλῆς.....	100.—	Γ. Φ. Σπυρόπουλος.....	7.—
Ταμβάκος, Μικρουλάκης		'Ιωνίδης καὶ Barker... ..	15.—
καὶ Μαυρογορδάτος... ..	100.—	Ν. Γ. Ζυγομαλάς.....	10.—
'Αργέντης, Σκυλίτζης καὶ		Σπ. Μαυρογιάννης.....	20.—
Σ ^α	100.—	Κ. Σ. Σεβαστόπουλος... ..	7.—
'Αδελφοὶ Ζαρίφη καὶ Σ ^α .	100.—	Γεώργ. Σ. Σκαρμαγκᾶς. .	20.—
'Α. 'Α. 'Ράλλης.....	100.—	Γεώργ. Κεφαλᾶς.....	25.—
'Αδελφοὶ Πετροκοκκίνου..	75.—	Ν. Π. Γιούκας.....	10.—
Μαῦρος, Βαλιέρης καὶ Σ ^α .	50.—	Κ. Ζεβελέκης	10.—
Π. Π. 'Ροδοκανάκης καὶ		Δ. Μ. Κόλλας.....	5.—
Σ ^α	40.—	Ν. Βογιατζόγλους.....	10.—
Κασσαδέτης καὶ Σ ^α	50.—	Σεκιάρης καὶ Σ ^α	10.—
'Αγέλαστος καὶ Σαγραντῆς	40.—	Καράτης καὶ Σεβαστόπου-	
Δ. Μ. Κατινάκης.....	40.—	λος.....	5.—
Π. Κ. Σκλάβος καὶ Σ ^α ..	30.—	'Αντζιλότης, Dart καὶ Σ ^α	15.—
'Α. Συγγρός	80 —	Κρεμίδης καὶ Σ ^α	20.—
Φραγκόπουλος, 'Αγέλα-		Ν. Τζεργλέντης.....	15.—
στος καὶ Σ ^α	30 —	'Αλ. Βαλλῆς.....	15.—
Σκαρμαγκᾶς καὶ Σ ^α ...	60.—	Γεώργ. Πιστόλλης.....	10.—
'Αδελφοὶ Μελά.....	30.—	'Αμβρ. 'Ιω. 'Ράλλης.....	5.—
'Ιω. Μ. Καλδοκορίσης... ..	20 —	'Αντ. Θ. 'Ροδοκανάκης ..	25.—
Π. Κ. 'Ράλλης.....	30.—	'Α. Γερούσης	10.—
'Ε. Κ. 'Ιωνίδης	15.—	Μ. Φ. Πασπάτης.....	30.—
Γεωργακόπουλος, Πανα-		Π. 'Εμπεδοκλῆς.....	5.—
γόπουλος καὶ Σ ^α	15.—	'Απ. Δ. Σφέτζος.....	5.—
Δ. Σ. Σεβαστόπουλος καὶ		Κ. Ζ. Γρυμάλδης	5.—
Σ ^α	15.—	'Ιουλία, χήρα Δημητρίου	
Δ. Μερκάτης.....	5.—	Σκαρμαγκᾶ, φίλου καὶ	
Παπαβρῆτῳ καὶ Μαργα-		θαυμαστοῦ τοῦ δοιδίμου	
ρίτης.	10.—	Κοραῖ.....	100.—
Μεταφορὰ	2255.—	Μεταφορὰ	2709.—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΛΟΓΟΝ

ρηε'

L. S.		L. S.	
Μεταφορά 2709.—		Μεταφορά 2819. 9	
'Αλεξάνδρα Π. 'Ράλλη...	50.—	Δ. Ποτούς	5.—
Κ. Γεραλόπουλος.....	5. 5	Α. Σ. Πετροκόκκινος....	5.—
Ευτέρπη Κασσαδέτη.....	15.—	Μ. Νασηφ	2. 2
Ευφροσύνη Κασσαδέτη...	5.—	Π. Σ. Γαλάτης	5.—
Π. Σινανίδης	5 —	Β. Τουμπίνης καὶ Σ ^α ...	10.—
'Α. Κ. 'Ιωνίδης	1.—	Αὔγουρινός καὶ Σ ^α	5.—
Μ. Σ. Μαυρογορδάτος...	2. 2	'Α. Βερίσης	5.—
'Ιω. Μαυρογορδάτος.....	2. 2	Σοφία Π. 'Ράλλη.....	20.—
Δ. Μπάκας.....	10.—	Τσοῦκος καὶ Κεσίσογλους.	2. 2
Κ. Τ. Μαυρογορδάτος...	5.—	Λουκάς Μαυρογορδάτος..	20.—
Σ. Κεσίσογλους.....	5.—	Παντίας 'Ράλλης.....	30.—
Στ. Δ. Πιτσιπιδός.....	5 —		
Μεταφορά 2819. 9		'Εν ὅλῳ, L. 2928.13	

Οἱ ἐν Λιθερποῦλῃ Κύριοι

Μεταφορά 204.

Νικόλαος Γ. Πασπάτης..L.	20.	'Ιωάννης Π. Σκυλίτζης....	5.
Κωνστ. Μ. 'Ράλλης.....	20.	Γρηγόριος Τύμπας.....	5.
Δημήτριος Θ. 'Ράλλης.....	20.	Θεόδωρος Γ. Γαλάτης.....	5.
Παντολέων Σεκιάρης.....	20.	Σοφοκλῆς Σπάρταλης.....	5.
Ν. καὶ 'Α. Φακύρης	10.	'Ι. Παλαιολόγος	5.
Φραγκόπουλος, 'Αγέλαστος		'Ι. Α. Καρυδιᾶς.....	5.
καὶ Σ ^α	10.	'Α. 'Α. Δάλλας.....	5.
'Αδελφοὶ 'Ροδοκανάκη....	10.	'Αλέξανδρος Α. Σκαναβῆς..	5.
Γαλάτης καὶ Σ ^α	10.	Κασσαδέτης καὶ Σ ^α	2.
Αὔγουστος Σ. 'Αγέλαστος..	10.	Πέτρος Μουσσαβίνης.....	2.
Βασίλειος Παπαγιάννης...	10.	Σ. Μ. Μαυρογορδάτος ...	2.
Θησεὺς Ψύχας.....	10.	Β. Αὔγουστινός.....	2.
Γεώργιος Π. Ψύχας.....	10.	Ν. 'Α. Μωραϊτίνης.....	2.
'Α. Ν. Δαμιανός	10.	'Ε. 'Αναγνωστόπουλος ..	2.
Γ. Π. Καδάφης.....	10.	Ν. Εὐτυχίδης.....	2.
Π. Π. Νεγροπόντης.....	7.	Μ. Κ. 'Ρίζος.....	2.
Νικόλαος Κ. Μάξιμος.....	7.	Πάτροκλος Χαραλάμπης..	2.
Δ. Μ. 'Αγέλαστος καὶ Σ ^α ..	5.	'Α. Μ. 'Ηλιάδης.....	2.
'Α. καὶ Μ. 'Ράλλης.....	5.	Χ. Δ. Χριστόδουλος.....	2.

Μεταφορά 204.

'Εν ὅλῳ, L. 266.

Οἱ ἐν Καλκούττῃ Κύριοι

Θ. 'Α. Βλαστὸς.....	'P. 250.	Μεταφορὰ	1550.
Α. 'Α. 'Αργέντης.....	250.	Ν. 'Ι. Βαλέττας.....	50.
Π. Ζ. 'Αμοιρος.....	200.	Ζ. 'Α. Νεγροπόντης....	50.
Σ. 'Ε. Πετροκόκκινος....	150.	'Α. Μήκας.....	50.
'Ε. Γ. Φραγκιάδης.....	100.	Π. 'Ι. Βαλέττας.....	50.
Μ. 'Ανδρεάδης.....	100.	'Α. Κουδελάς.....	50.
Γ. Γ. 'Ρίζος.....	100.	Π. 'Ι. 'Ράλλης.....	50.
'Ι. 'Ράλλης.....	100.	'Α. 'Ι. Μαργαρίτης.....	50.
Χ. Ταμπάκης.....	50.	Δ. Φραγκιάδης.....	50.
'Ι. Κ. Μινίττας.....	50.	Σ. 'Α. Μικρουλάκης.....	50.
Σ. Δ. Συριώτης.....	50.	Κ. Δ. Μάγκος.....	40.
Κ. 'Ε. Δημητριάδης.....	50.	Κ. Λαμπρινούδης.....	30.
'Α. 'Α. Βλαστὸς.....	50.	Μ. Α. Καλδοκορέσσης....	40.
'Ι. Μασαούτης.....	50.	Μ. Λαμπρινούδης.....	20.
Μεταφορὰ 1550.		'Εν ὄψ, 'P. 2130.	

Οἱ ἐν Βομβάῃ Κύριοι

Μ. 'Εμμανουήλ.....	'P. 100.	Μεταφορὰ	250.
Π. Φακὸρης.....	100.	Δ. Μαυρογίνης.....	25.
Σ. Νομικός.....	50.	'Α. Μασσών.....	25.
Μεταφορὰ 250.		'Εν ὄψ, 'P. 300.	

Σημ. Αἱ τῶν ἐν Καλκούττῃ καὶ ἐν Βομβάῃ συνδρομαί, ὁμοῦ ληφθεῖσαι, ἀπετέλεσαν ποσὸν 'P. 2430 = Φρ. 6011.50.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΛΟΓΟΝ

ρλζ'

Οἱ ἐν Χίφ Κύριοι

Μεταφορὰ 2450.

Παντίας Ἀργέντης.....Φ.	500.	Ν. Α. Μαυρογορδάτος....»	160.
Βασ. Πατούνας.....»	200.	Α. Π. Μαυρογορδάτος....»	160.
Θ. Ἰ. Ῥοδοκανάκης.....»	300.	Στέφανος Ψύχας.....»	80.
Ἰω. Κ. Χωρήμες.....»	500.	Ἰω. Θ. Πετροκόκκινος....»	140.
Ζωρζής Καλουτᾶς.....»	150.	Λουρενζής Ῥοῖζος.....»	100.
Μιχ. Θ. Ζυγομαλᾶς.....»	250.	Κωνστ. Φραγκιάδης.....»	40.
Ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι		Δ. Μ. Μαυρογορδάτος....»	40.
Χία κὴ Πρόοδος.....»	100.	Δ. Ν. Δημητριάδης.....»	40.
Αἱ δύο ἁδελφαὶ.....»	100.	Ζωρζής Καρυδιᾶς.....»	46.
Ἡ Χίος.....»	100.	Ἀδελφοὶ Στάγκαλα.....»	60.
Ἡ Ὀμόνοια.....»	100.	Μιχαήλ Γ. Συννεφιάς.....»	30.
Γεώργιος Ζουρίας.....»	50.	Ἰω. Ζ. Δαμαλᾶς.....»	60.
Κοκὸς Ζ. Σκαραμαγκᾶς....»	100.	Εὐστράτιος Κοσσίνας.....»	10.

Μεταφορὰ 2450.

Ἐν δλω, Φρ. 3416.

Οἱ ἐν Βερδιάνσκα Κύριοι

Μεταφορὰ 175.

Α. Ν. Ἀμπανόπουλος...᾿Ρ.	50.	Ἡλίας Γεωργαντόπουλος...»	25.
Γεώργιος Κούρκας.....»	50.	Λουκᾶς Καρβούρης.....»	15.
Ἰ. Δημητριάδης.....»	25.	Μιχαήλ Δακορὸς.....»	25.
Ἰ. Στάμπας.....»	25.	Σπ. Γαβριήλης.....»	10.
Ἰ. Κουρής.....»	25.	Ἰ. Κατινάκης.....»	25.

Μεταφορὰ 175.

Ἐν δλω, Ἀργυρ. 275.

Οἱ ἐν Γεουργέσφ Κύριοι

Μεταφορὰ 103.40

Κυριακὸς Θ. Ῥήγας...Φ.	22.70	Ἀναστάσιος Βοῦγας....»	10.—
Δημ. Γ. Καρανδινός.....»	22.70	Δημ. Βοῦγας.....»	10.—
Δημ. Πουλόπουλος.....»	10.—	Κωστάκης Κλεάδης.....»	4.—
Παναγιώτης Μαρκετῆς...»	10.—	Βασιλάκης Ζούλας.....»	5.—
Ἀλέξ. Μικραλόπουλος...»	10.—	Ἐμμ. Αυτσερόπουλος....»	30.—
Ἰωάννης Σάχαρης.....»	10.—	Κωνστ. Ῥήγας.....»	5.—
Στέφ. Σολωμονίδης.....»	4.—	Ἄντ. Μαστραπᾶς.....»	10.—
Δρόκας Καρδοννίδης.....»	10.—	Ἰω. Μαλκότητης.....»	10.—
Νικόλαος Ἀδάμ.....»	4.—	Ἰω. Γρυμάλδης.....»	20.—

Μεταφορὰ 103.40

Ἐν δλω, Φρ. 207.40

Οἱ ἐν Τούρνῳ Μαγουρέλλη Κύριοι

'Ι. Τζαταλόπουλος.....Φ.	40.	Μεταφορὰ	280.
'Οδ. Καραβίας.....»	100.	Ν. Κ. Γεωργιάδης.....»	20.
Χ. Δ. Καρανδινός.....»	20.	Α. 'Ε. Τρωϊάνος.....»	20.
Μ. Α. Βουρέκας.....»	20.	Καμπουρόπουλος καὶ Μυ-	
Δημ. Στέας.....»	20.	λωνᾶς.....»	20.
Μ. Μανакίδης.....»	20.	Ν. Τζοκιάτος.....»	20.
Πασχαλόπουλος.....»	20.	'Ι. Δ. Παπάζογλου.....»	20.
'Αναγνωστιάδης.....»	20.	Ζ. Mavromatti.....»	40.
'Ι. Γ. Πύκτης.....»	20.	Lambroely.....»	20.
Μεταφορὰ		280.	'Εν ὅλῳ, Φρ. 440.

Οἱ ἐν 'Ολτενίτζη Κύριοι

'Ε. Μαράτος.....Φ.	10.	Μεταφορὰ	80.
Ζανῆς Κοκκάλης.....»	10.	'Ι. Δ. Βερβέρης.....»	4.
Κ. Κ. Χριστοδούλου.....»	10.	Γ. Ι. Βλασσόπουλος.....»	5.
'Αλέξ. Κατινός.....»	10.	Ν. Κ. Δουκόπουλος.....»	10.
Σπῆλιος Δ. Συριόπουλος.....»	10.	Θεοδ. Δ. Συριόπουλος.....»	10.
'Ι. Σαβρίδης.....»	10.	Θεοδ. Πανταζόπουλος.....»	10.
'Α. Τζάλας.....»	10.	'Ιω. Κωνσταντινίδης.....»	10.
Σ. Βαλσαμάκης.....»	10.	Βασίλειος Θεοχαρίδης.....»	4.
Μεταφορὰ		80.	'Εν ὅλῳ, Φρ. 133.

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ Κύριοι

Σ. Ι. Δερνύσης.....Φ.	200.	Μεταφορὰ	630.
Θ. Ι. Νεγροπόντης.....»	200.	Νικόλαος Βεργωτής.....»	20.
Ι. Κ. Κωστομένος.....»	50.	Σταμάτιος Μ. Βακᾶς.....»	50.
Α. Γ. Γρυμάλδης.....»	50.	Δημήτριος Μ. Βακᾶς.....»	30.
Μ. Κοντομίχαλος.....»	60.	Χριστόφορος Α. Ζερλέντης.....»	60.
'Αδελφοὶ Τζιρικλιάνου.....»	50.	Μένης Γ. Πεζανός.....»	30.
Εὐάγγελος Κόκκινος.....»	20.	Πάνος Καραβίας.....»	20.
Μεταφορὰ		630.	'Εν ὅλῳ, Φρ. 840.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΛΟΓΟΝ

ρλθ'

'Ο ἐν Καλαφατίῳ Κύριος

N. Κούμπας.....Φρ. 200.

Οἱ ἐν Νεοβοράκῳ Κύριοι

Ῥάλλης καὶ Φακύρης.. Τάλ. 100.	Μεταφορὰ 650.
Κ. Μενέλαος..... 100.	Κ. Ἀ. Πατεράκης..... 25.
Ἀδελφοὶ Φακύρη..... 100.	Ἀ. Κουζινέρης καὶ Σα... 100.
Π Γούναρης..... 50.	Ἐ Δουτίλ..... 25.
Βότασσης καὶ Σα..... 50.	Καλδοκορέσσης καὶ Ῥοδο- κανάκης..... 100.
Π. Θ. Ῥάλλης..... 100	Σ. Κόβας..... 50.
Α. Ἐ. Ῥάλλης..... 50.	Φραγκόπουλος, Ἀγέλα- στος καὶ Σα..... 50.
Γ. Ν. Πασπάτης..... 50.	Munzinger et Pitzipio..... 50.
Ἀδελφοὶ Εὐτυχίδου.. .. 25.	
Π. Σ. Γαλάτης..... 25.	

Μεταφορὰ 650.

Ἐν ὅλῳ, Τάληρ. 1050.

ἢ Φρ. 4915.30

Οἱ ἐν Νεαπόλει Κύριοι

Καραντινὸς	Α. Ἴτ. 200.
Ἰ. Σταθόπουλος.....	200.

Ἐν ὅλῳ Α. Ἴτ. 400.

Οἱ ἐν Μαγκεστρίᾳ Κύριοι

Συνεισέφερον ἐν ὅλῳ L. S. 225

Οἱ ἐν Πετρουπόλει Κύριοι

Συνεισέφερον ἐν ὅλῳ Φρ. 690

Σημ. Ἐλλείπει ὀνομαστικῶν καταλόγων τῶν ἐν Μαγκεστρίᾳ καὶ ἐν Πετρουπόλει ὁμογενῶν, ἐσημειώθη ὥδε τὸ σφύρολον τῆς παρ' ἐκατέρων συνεισφορᾶς.

M, ΣΕΛΙΔΙ Ξ'.

Τὰ τελεσθέντα ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἀνδριάντος (τῇ 11 Μαΐου 1875) καὶ τὴν ἐν τῷ πρᾶκτευσθέντι καὶνῷ μνημείῳ κατὰθεσιν τῶν λειψάνων Κοραῆ (τῇ 8 Ἀπριλίου 1877) παρέχουσιν ὕλην εἰς πραγματεῖαν ἐκτενῆ, ἥτις ἐν ἄλλῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ δημοσιευθήσεται. Τοῦτο μόνον σημειῶ ἐνταῦθα, ὅτι τὸν χῶρον, ἐφ' οὗ τὸ μνημεῖον ἀνηγέρθη ἐν τῷ Α' νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν, ἐχορήγησε δωρεὰν ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ τοῦ δήμου Ἀθηναίων.

MA, ΣΕΛΙΔΙ Ξ'.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ συνεκροτεῖτο κατ' ἀρχὰς ἐκ τῶν κυρίων Μάρκου Περιέρη, Ἀλεξάνδρου Α. Κοντοσταύλου, Λίοντος Μελά καὶ Γεωργίου Π. Σκουζέ. Προσελήφθησαν δὲ κατόπιν ὅτε κύριος Μιχαὴλ Μελάς, μέλος τῆς ἐν Μασσαλίᾳ Κεντρικῆς μετοικήσας εἰς Ἀθήνας, καὶ ὁ κύριος Ἐμμανουὴλ Χαρίλαος.

MB, ΣΕΛΙΔΙ Ξ'.

Νοστήσας σπουδαίως περὶ τὰ τέλη τοῦ 1871 ἔτυχον τριμήνου ἀδείας πρὸς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἀπηλθὼν εἰς τὴν γενέτειράν γην πρὸς ἀνθρώπων. Ἐκεῖ ἐπεσκέφθην τὴν βιβλιοθήκην Κοραῆ. Διεφύλλισα, ἀνέγνω, ἐμελέτησα. Εἰς Ἀθήνας δ' ἐπανελθὼν, εἶχον ἐκθέσθαι συνοπτικῶς εἰς τὸν συμπολίτην καὶ πεφιλημένον συγγενή μου Κ^ο Ἀ. Κοντόσταυλον, τίναν διανοητικὸν θησαυρὸν εὔρον ἐκεῖ ἀποκείμενον. Τοῦτο εἰδὼς ὁ Κ^ο Κοντόσταυλος, ἐπρότεινέ με εἰς τοὺς συναδέλφους αὐτοῦ — τὰ

μέλη δηλονότι τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς — οἵτινες ἐπεδοκίμασαν τὴν πρότασιν, ἀποβλέψαντες μάλιστα εἰς τὸ ὅτι, τῆς ἐργασίας γινομένης δι' ἐμοῦ, ἐπὶ ἀποδόσει τῶν τῆς ἀπελεύσεως καὶ τῆς ἐπικυρόδου ἐξόδων, ἡ δαπάνη ἔμελλε ν' ἀποβῇ ἐλάττων τῆς, ἂν ἐξετελεῖτο δι' εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου ἐπὶ μηνικίῳ μισθῷ.

ΜΓ, ΣΕΛΙΔΙ ΖΑ'.

Αἱ διορθώσεις καὶ αἱ προσθήκαι αὗται ἔχουσι πρὸς τῷ σπουδαίῳ καὶ τι περίεργον· διότι ἐξ αὐτῶν κατὰ φαίνεται, ὅτι πρὶν ἢ κατὰφορτώσῃ δι' ἐρυθρογραφῆδος, ἢ διὰ μολυβδογραφῆδος, ἢ διὰ μελάνης, τὰ περιθώρια τῶν βιβλίων, αὐτὸς πρὸς ἐκὺτὸν συνεζήτει. Εἰς πίστωσιν ἀρκοῦμαι νὰ σημειώσω ὧδε ἐκ τῶν, ἃς ἔχω προχείρως, ἐκδόσεών του ὀλίγα, τὰ ἐξῆς·

α) *Θεοφράστου Χαρακτήρες*· ἐν σελίδι 7, στίχ. 10· ἐπὶ τῶν λέξεων: *mauvais dessein*, προσγράφει· «Ce n'est pas le sens d' ἐπὶ τὸ χεῖρον. Cherchez le dans Aristote, *De moribus*, L. iv, 13. Au reste tous ces traits appartiennent plutôt à celui qu'Aristote appelle Βρυκοπνευργος.

Καὶ ἐν σελ. 41, στίχ. 9, ἐπὶ τῶν λέξεων: *La chose n'est point comme vous la racontez*, γράφει· «Ce n'est pas le sens. Il faut dire: vous êtes dans l'erreur. » En grec moderne, Δὲν ἠξεύρεις τί λέγεις ».

β) *Ἡλιοδώρου Αἰθιοπικῶν*, Τόμ. Α', σελ. 148, στίχ. 5. Τῆς λέξεως *Ἀνάγραπτος* προέτεινεν ἐξ εἰκασίας (Τόμ. Β', σελ. 148, στίχ. 17.) διόρθωσιν, *Ἀράμεστος*· ἀλλ' ἐν τῷ περισελίδῳ προσγράφει: «Il faut réfléchir encore sur cette correction. Lucien dans le Nigri-

»nus § 2 dit également, πινάκιόν τι ἀπὸ γεωμετρίας
 »σημαίων καταγεγραμμένον: quoique là de même
 »les Critiques aient proposé diverses corrections
 »il est possible qu'Heliodore ait imité cette barbare
 »construction de Lucien.»

γ) *Πρόδρομος Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης*. Ἐν μὲν τῇ
 σελ. 189, στίχ. 13, διορθοῖ: «καὶ ὁ καλινδούμενος ἔστω
 »σοὶ ὁ τρέχων» cf. pag. 345.». Ἐν δὲ τῇ σελ. 345,
 στίχ. 30, κεῖται προσγεγραμμένον: α"Αμεινον δὲ γρά-
 »φειν: ἔστω σοὶ τρέχων» καὶ ἀμέσως ὑπ' αὐτό, «Στρε-
 »βλῶς διόρθωκx. Ζήτ. ἀνωτέρω, σελ. 189.».

Καὶ ἐν σελ. 206, στίχ. 8, ἀφοῦ εἰς τὸ κείμενον πε-
 ρεδέξκτο τὴν λέξιν, *Πολεμικά*, ἀντὶ τῆς *Πολέμια*, ση-
 μιοῖ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς σελ. 351, στίχ 4. «Μετα-
 »μέλει μοι νῦν τοῦ μετκινῆσαι τὴν γραφὴν. Πολέμια
 »γάρ, ἐπὶ τῆς σημασίης τοῦ πολεμικά, εὔρηται καὶ
 »πικρὰ Θουκυδίδη (Α, ιη'), καὶ ἄλλοις οὐκ ὀλίγοις».

δ) Ἐν τῷ Δ' τόμῳ τῶν τοῦ *Πλουτάρχου Παραλλή-
 λων*, σελ. 382, στίχ. 33, ἔνθα κεῖται: «Τὸ μὲν *Πᾶσαν*
 »ἔτρεψx εἰς τὸ *Πᾶν*» προσγράφει: «Laissez le *πᾶσαν*
 »à sa place, et lisez comme corrige Wytembach
 »(Animadv. in Plutarch. Vol. I. pag. 448). Εἰς *πᾶ-*
σαν ἤδη... κατάντης πρᾶξιν, οὐδὲν κ.τ.λ.».

ε) Ἐν τῷ Γ' τόμῳ τῶν *Στράβωνος Γεωγραφικῶν*,
 σελ. 91, στίχ. 28, ἔνθα πρόκειται περὶ ἀρδείας καὶ φυ-
 τείας τῆς ὀρύζης, ἀνκαλῶν πως τὴν διὰ τῆς ἐν τῷ
 κειμένῳ προσθήκης τοῦ ἀρνητικοῦ [μὴ] ἀπχγόρευσιν,
 προσγράφει: «Peut-être l'ai-je mal ajouté. En Chine
 »au moins on le transplante après l'avoir semé.
 »Voy. Le voyage en Chine de Macartney, Tom. vi,

»pag. 19, Paris, 1817». Ἐπιθι καὶ τὰ περὶ τούτου ἐν τε τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει τοῦ Στράβωνος καὶ τὰ ἐν τῷ Δ' τόμῳ τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου, σελ. 310, στίχ. 15-20, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κορυαῖ δεδημοσιευμένα.

Ἔστωσαν τὰ ὀλίγα ταῦτα εἰς ἐλάχιστον δεῖγμα τῶν εἰς τοὺς δικφόρους τόμους τῆς βιβλιοθήκης του αὐτογράφων σημειώσεών του.

ΜΔ, ΣΕΛΙΔΙ ΖΑ'.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος χάσμα ἐνεστὶν ἐν τῷ Κερ. δ' τοῦ Δ' Βιβλίου.

Ἐκ τῶν ἐκδόσεων, ἃς ἔχω ὑπ' ὄψει, ἡ μὲν ἐν Ἑνετίᾳ (1803) σελ. 142, ἔχει τὸ κῶλον οὕτω: «Μὴ προχωρούσης γὰρ τῆς λανθκνούσης ἐπιβουλῆς, ἀνγκυαίειν ἡγήσαστο [ὁ Ἀντωνῖνος] τὴν κινδυνώδη τε καὶ ἀπεγνωσμένην, τῆς μὲν διὰ στοργήν, τῆς δὲ δι' ἐπιβουλήν. Γέτας μὲν δὴ τρωθεῖς...». Ἡ δὲ ἐν Βασιλείᾳ, (1781), καὶ δύο ἐν Λειψίᾳ στερεότυποι, καὶ ἡ μνημονευθεῖσα τοῦ Οὐολφρίου (1792) σελ. 149, μετὰ τὸ ἀπεγνωσμένην τιθέσσι στιγμάς τινας εἰς δῆλωσιν τοῦ χάσματος. Τὸ δ' αὐτόγραφον τοῦ Κορυαῖ ἔχει οὕτω: «Μὴ προχωρούσης γὰρ τῆς λανθκνούσης ἐπιβουλῆς, ἀνγκυαίειν ἡγήσαστο τὴν κινδυνώδη τε καὶ ἀπεγνωσμένην. Τῆς μὲν ποῦν μητρὸς μεταπεμψαμένης τοὺς παῖδας, ὁ μὲν Γέτας, πεισθεὶς τοῖς τῆς μητρὸς λόγοις, μόνος ἀφίκετο· ὁ δ' Ἀττιωνῖνος, πορηρὸς ὢν, ἦκε πρὸς τὴν μητέρα μετὰ πῶν χιλιάρχων. Ἐν δὲ τῷ παραιεῖν αὐτὸν τὴν μητέρα, νεύει τοῖς χιλιάρχοις τὸν τοῦ Γέτα θάνατον· ὁ δὲ Γέτας ἐπιθείει τοῖς τῆς μητρὸς στήθεσι, καὶ βοᾷ, μᾶτερ, μᾶτερ! σῶσον. Καὶ τῆς μὲν κωλυούσης διὰ

»στοργήν, τοῦ δ' Ἀντωνίνου μὴ πειθομένου, δι' ἐπιβου-
»λὴν, ὁρμήσαντες οἱ χιλιάρχοι αὐτὸν κατέκτειναν ».

«Γέτας μὲν δὴ τρωθεῖς. . . ».

Αὐτὰ ταῦτα καὶ ἐν τῇ Δίῳνος τοῦ Κασσίου ἐπιτομῇ
(Ἱστορ. Βιβλ. ΟΖ, ἐν ἀρχῇ) ἱστοροῦνται περὶ τοῦ θανά-
του τοῦ Γέτα ἐν τοῖς κόλποις τῆς οἰκίας μητρὸς. Σύμ-
φωνα τοῖς οὕτως ἱστορηθεῖσιν ἐμνημόνευσεν αὐτοῦ τοῦ
τραγικοῦ συμβάντος καὶ ὁ περικλεῆς Βοσσουέτος, ὁ περὶ
τὰ μέσχα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος συντάξας εἰς διδασκαλίαν τοῦ
βασιλόπαιδος (υἱοῦ τοῦ ΙΔ' Λουδοβίκου) εὐσύνοπτον κα-
θολικὴν ἱστορίαν (1), ἥ ἐν σελ. 93 ἐκτίθησι: Bassien
»aussitôt après la mort de son père (211), tua son
»frère Géta, empereur comme lui, dans le sein de Ju-
»lie leur mère commune. (212)...». Γάλλος δέ τις
μετὰ τὸν Βοσσουέτον, ἀνώνυμος τοῦ Ἡρωδιανοῦ μετα-
φραστῆς, ἀμνηχανὼν πῶς ἂν ὀρθότερον ἐκφέρειε γαλλι-
στὶ τὴν ἔνεκα τοῦ ἐν τῷ ἐλληνικῷ κειμένῳ χάσματος
σκοτεινὴν ἔννοιαν, ἔγραψεν ὅτι, τὸν Γέταν ἐδολοφόνησεν
ἰδίᾳ χειρὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀντωνῖνος, εἰσορμήσας αἵ-
φνης εἰς τὸν κοιτῶνά του καὶ εὐρὼν αὐτὸν ἀπροφύλα-
κτον. Παριστᾷ δὲ τὸ συμβᾶν ἐν σελ. 163 - 164, οὕτω:
(2)... « Il [Antonin] se resolut de tout hazarder et
»de se servir de fer au défaut de poison; l'artifice

(1) Discours sur l'histoire universelle par Bossuet, édition classique, précédée par une notice littéraire par F. Etienne. Paris, Librairie de Jules Delalain, imprimeur de l'Université, etc.

(2) *Histoire d'Erodien, traduite du Grec en Français, avec des remarques sur la traduction.* à Paris, chez la veuve de Claude Barbin au Palais sur le second Peron de la sainte Chapelle, 1700, avec le privilège du Roi.

»et les pièges secrets n'ayant pu réussir, il se porta
 »à une violence ouverte et à un coup de désespoir.
 »Étant entré brusquement dans la chambre de Géta,
 »qui ne se tenoit pas en garde contre sa fureur, il lui
 »porta un coup de poignard dont il mourut à l'heure
 »même entre les bras de sa mère, et sortant aussitôt
 »il se mit à crier...». Καὶ ταῦτα μὲν σημειῶ ὧδε πα-
 ρεκβητικῶς, σπουδαιοτάτην κρίνων τὴν αὐτόγραφον τοῦ
 Κορνή συμπλήρωσιν τοῦ χαίνοντος ἑλληνικοῦ κειμένου.
 Χάριν ὁμως ἀκριβείας—ἀλλὰ καὶ ἀληθείας ἄμω καὶ δι-
 καιοσύνης—καθῆκον ἔχω νὰ πληροφορήσω, ὅτι, πρὸς τῇ
 εὐγνωμοσύνῃ καὶ χάριτι τῇ διὰ τὸν ἀποθησχυρισμὸν
 τοῦτον ὀφειλομένη τῷ ἀοιδίμῳ Κορνῇ, ὀφείλεται ἐπ' ἑ-
 σης ὁμοίω καὶ εἰς τὸν μακαρίω μνήμης ἄξιον—διδά-
 σκαλον καὶ τοῦτον τοῦ Γένους—Ἀνθιμον τὸν Γαζῆν.
 Οὗτος δι' ἐπιστολῆς του, 29 Δεκεμβρίου 1804 (σωζο-
 μένης ἐν πρωτοτύπῳ πρ' ἐμοί), ζητήσας παρὰ τοῦ Κο-
 ρνή συμβουλὰς καὶ ὁδηγίως εἰς σύνταξιν *Λεξικοῦ τῆς*
Ἑλληνικῆς γλώσσης, τὸν ἡρώτα συγχρόνως, τί σημαί-
 νει ἡ λέξις *Ἀπόστολοι*, ἣν εἶχεν ἀναγνώσῃ ἐν ἀρχαίῳ
 ψηφίσματι ἐπὶ στήλης λιθίνης, διότι (ἔλεγε) «τοιούτην
 »λέξιν δὲν εὔρον εἰς κανένα Λεξικόν, καὶ γράψε μου τί
 »στοχάζεσαι δι' αὐτήν». Εἰς τὴν αὐτὴν δ' ἐπιστολὴν ὁ
 »Γαζῆς προσέθετε καὶ τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὴν *Ἑλλάδα* εὔρον
 »*ἓν χειρόγραφον τοῦ Ἡρωδianoῦ γεγραμμένον περὶ τὸ*
 »1325, ἐν ᾧ εὔρον *μίαν περικοπὴν* ὅπου λείπει εἰς ὄλως
 »τὰς ἐκδόσεις του, καὶ ἰδοὺ ὅπου σοῦ τὴν στέλλω». Ἡ
 περικοπὴ δὲ εἶναι αὕτη αὕτη ἡ ἐν τῷ περισελίδῳ τῆς
 τοῦ Οὐολφίου ἐκδόσεως αὐτόγραφος τοῦ Κορνῇ, περὶ ἧς
 ἄνωτέρω ὁ λόγος. Πρὸς τὴν τοῦ Ἀ. Γαζῆ ἐπιστολὴν ὁ

Κορχης ἀπήντησεν ἀμέσως κατὰ τὴν ἐπ' αὐτῆς συνοπτικὴν σημείωσίν του: «'Απ. 12 'Ιανουαρίου 1805». Τῆς ἀπαντήσεώς του ὁμῶς τίς εἶναι νῦν ὁ κάτοχος, τοῦτο, μ' ὅλας τὰς ἐρεῦνας μου, εἰναι μοι ἄχρι τοῦδε ἄγνωστον.

ME, ΣΕΛΙΔΙ Ζ6'.

Πρὸς ἐρώτησιν τοῦ I. 'Ρώτα, Περὶ τοῦ ἐκ πόσων τόμων θέλουσι σύγκεισθαι τὰ "Ατακτα; ὁ Κορχης ἀπήντησε τῇ 6 Δεκεμβρίου 1828 τὰ ἐξῆς, κατὰ τὸ ἰδιόγραφον τοῦ 'Ρώτα ἀντίγραφον, τὸ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν αἰδιμον διδάσκαλον Νεόφυτον Βάμβαν ἀποστχλὲν καὶ παρὰ ταῖς τούτου ἐξανεψιαῖς τηρούμενον (1).

«... Πόσοι τόμοι; Ἐρωτᾷς. Ἐχω ὕλην καὶ διὰ τὸν »Τρίτον, καὶ Τέταρτον Ἰσως, ἀλλὰ μοῦ λείπει ἡ ζωή. »Διὰ τοῦτο, προλαμβάνων Σὰς λέγω, νὰ ζητήσετε ἐξικινρέτω; τὸ ἀντίτυπον τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Σομαυέρχ, Γραικιταλικοῦ εἰς δύο τόμους, τυπωμένον εἰς Παρισίους, »ἔτ. 1709, τοῦ ὁποίου εἰς τὸν πρῶτον τόμον τὸ περιθώριον ὅλον εἶναι κατὰφορτωμένον ἀπὸ σημειώσεις μου, καὶ προσέτι ἄλλον τόμον ἡμιστίχωτον καὶ ὅλον »χειρόγραφον εἰς σελίδας 920 (ἀρχιόττω ὁμῶς γραμμένον) με χρυστὴν ἐπιγραφὴν "Υλὴ Λεξικοῦ. Ἐὰ δύο »ταῦτα, ὅταν παρὰλάβετε τὴν βιβλιοθήκην μου, παρκακᾶ Σας νὰ ἐρευνήσετε ἂν εὐρίσκωνται, ὡς δυνάμενα

(1) Τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τοῦ Κορχῆ τὸ μὲν πρῶτον μέρος εἶναι ἀπάντησις πρὸς τὴν τοῦ I. 'Ρώτα ἐρώτησιν· τὸ δὲ δεῦτερον (ἀπὸ τοῦ: «Διὰ τοῦτο...» ἄχρι τέλους), εἶναι παραγγελία μέλλουσα νὰ χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ εἰς τοὺς κληρονόμους του, ὧν οἱ δύο — ὁ,τε Ἰάκωδος 'Ρώτας καὶ ὁ Ζανὴς Βλαστός — εἶχον τὴν διαμονὴν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τῆς Τεργέστης.

» καὶ ν' ἀνακληθῶσι, καὶ μὲ κελὸν ἔτως σκοπὸν νὰ ἐπαρ-
 » θῶσι δι' ἑκδοσιν, ἥτις μέλλει νὰ γίνῃ κακίστη, ἐπειδὴ
 » χρειάζεται ἀναθεώρησιν ἀκριβεστέρην. Εἰς ἄλλου χετ-
 » ρος παρκαλῶ νὰ μὴ τὰ ἐμπιστευθῇτε παρὰ εἰς τὸν
 » Βάμβαν».

ΜΖ, ΣΕΛΙΔΙ Ξδ'.

Τὴν εἰδικὴν τρύτην ἐπιτροπὴν συνέστησεν ἡ ἐν Ἀ-
 θήναις, ἐκ τῶν Κυρίων Φιλίππου Ἰωάννου, Κωνσταντί-
 νου Παπαρῥήγοπούλου καὶ Στεφάνου Κουμανούδη, καθη-
 γητῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

ΜΖ, ΣΕΛΙΔΙ Ξε'.

Αἱ παρεγγραφαὶ τοῦ Κ. Κρετσούλη εἰσὶν αἱ ἐν ταῖς
 ἐπομέναις λέξεσιν·

Accommoder ...	σελ.	5.	Βλ. ἐν τῷ Παραρτήματι,	σελ.	365
Alène.....	»	12	»	»	365
Arts mécaniques	»	24	»	»	366
Bourbe	»	41	»	»	367
Briller	»	45	»	»	367
Cabane	»	48	»	»	368
Commun	»	84	»	»	369
Composé.....	»	85	»	»	369
Confiner	»	87	»	»	369
Cour (basse)...	»	95	»	»	370
Druides	»	121	»	»	372
Flamme	»	154	»	»	373-374

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΡΟΛΟΓΩ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ.

Ἐν σελίδι ζ', στίχ. 20	ἀνάγνωθι	— λόγον διότι, ἄτολμος
θ', 20		— ἐγίνετο
ι', 26		— τῆς παραγγελίας
ια', 12		— διέτρεψεν
ις', 19	»	— κυβερνᾶται σήμερον
ιζ', 26		— ἐν τῷ αὐτῷ φροντιστηρίῳ
κ', 13		— δοίδιμον *
κα', 14		— Πιτριδα ἀγάπης, ἐν ᾗ
κδ', 5		— Typographum consuetum
κε', 9		— ἐν ἔτει 1796
κζ', 17		— (N. Σ., σελ. 248 καὶ
κθ', 7	»	— Ναπολέοντος
λγ', 29		— τῷ τυπογράφῳ
λε', 16		— (Ἀυτοδιογραφ. σελ. 26).
μδ', 21		— Ἐκδότος καὶ
νε', 14		— καὶ ὅπ' αὐτοῦ
ξδ', 18		— (ἐκδόσ. 1788
ξζ', 14-15		— καὶ ὁ IO. St. Bernard.
οδ', 8		— ἀντιτύπου (σελ. XIII-XV).
οθ', 3		— αὐτὴν (σελ.
ηδ', 9		— ἐκ τῶν ἔργων του, ἱκανὰ
ρῆ', 16		— Ἱητρικῆς
ρια', 6-7		— quo demonstratur
ριδ', 26		— ὁ ἀκόμη ζῶν τότε
ρκε', 3		— étoient
ρκς', 10		— doiδου
ρλε', 27		— Γεώργιος Παγκαλάκης (Ταγκαλάκης),
ρλη', 27		— Acceptez - en un,
ρνε', 33		— ἀποδεικνύεται
ροζ', 28		— Κεφ. ΙΑ', 1 καὶ ἐπόμε.

* Οὕτω διόρθου καὶ τὰ ἡμαρτημένα δοίδιμος, — ου, — φ, — ον, ἐν ταῖς σελίδι: μῆ', στ. 17· νδ', 8· νζ', 25· ξδ', 25· ξς', 22· ο', 3· οδ', 25· ογ', 1 καὶ 21· ιγ', 7· ρκ', 29· ρδ', 1· ρς', 25· ρκγ', 5· ρκδ', 1· ρκε', 14· καὶ ρκς', 19.

Υ Λ Η

ΓΑΛΛΟΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

Ἡ παροῦσα συλλογὴ λέξεων δὲν ἀξίζει νὰ ὀνομασθῇ οὔτε Λεξικόν, οὔτε Ὑλὴ Λεξικοῦ, ἂν καὶ φέρῃ τοῦτο τὸ ὄνομα. Δὲν εἶναι πλὴν μέρος μικρὸν ὕλης Λεξικοῦ, συναθροισμένον εἰς μόνην ἰδίαν μου χρῆσιν μεταξὺ ἀλλεπαλλήλων πολλῶν ἄλλων ἀσχολιῶν, αἱ ὁποῖαι οὐδὲ νὰ τὸ ἀναθεωρήσω καὶ νὰ τὸ διορθώσω μ' ἐσυγχώρησαν. Ἀναγκάζομαι νὰ τὸ ἐκδώσω διὰ τὴν ἐλπίδα μόνην, ὅτι δὲν θέλει φανῇ ὀλότελ' ἄχρηστον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, ὁπότε οἱ νέοι μας καταγίνονται εἰς μεταφράσεις γαλλικῶν συγγραμμάτων. Ἀλλὴν ἀμοιβὴν τοῦ μικροῦ μου τούτου κόπου δὲν ἐπιθυμῶ παρὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐλπίδος μου.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ.

Τὸ Σ, σημαίνει τὸ Γραικιταλικὸν Λεξικὸν τοῦ Καπουτσίνου Σομαυέρα (Padre Augustino Somavera, Capucino) τυπωμένον εἰς Παρίσιους 1709.

Τὸ Δ, τοῦ Δουκαγγίου τὰ δύο γνωστὰ Λεξικά Glossarium mediæ et infimæ Græcitat̃is, καὶ Glossarium mediæ et infimæ latinitatis. Τὰ στοιχεῖα App. τὴν προσθήκην εἰς τὸ πρῶτον τῶν δύο τούτων Λεξικῶν.

Τὰ Γλ, διάφορα ἄλλα παλαιὰ Γλωσσάρια.

Τὰ ΓΓ, τὸ Γραικογερμανικὸν λεξικὸν τοῦ Weigel
τυπωθὲν εἰς Βιένναν, 1796.

Τὰ Τρ, τὸ τυπωθὲν εἰς Βιένναν τρίγλωσσον (Γρικ.
Γαλλ. καὶ Ἰταλ.) Λεξικόν.

Τὰ Ἑλλ. τὰς ἐλληνικὰς ἀρχαίας λέξεις.

Τὰ Σουτδ. τὸν Σουτδαν.

Τὰ Ἑσυχ. τὸν Ἑσύχιον.

Τὰ Φωτ. τὸν Φώτιον.

Τὸ Ν προστίθεται εἰς τὰς νομικὰς λέξεις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

[] Διὰ μὲν τῶν ἐν δυσὶν ἀγκύλαις περιεχομένων
λέξεων δηλοῦνται αἱ ἐν τῷ κειμένῳ ἰδιόγραφοι τοῦ Κ.
Κρεατσούλη παρεγγραφαί.

|| Διὰ δὲ τῶν ἐν διγράμμῳ, αἱ τοῦ ἐκδότου σημει-
ώσεις ἢ παραπομπαὶ εἰς τοὺς προεκδεδομένους Πέντε
Τόμους τῶν Ἀτάκτων.

Περὶ ἀμφοτέρων τούτων τῶν σημείων εἴρηται τὰ εἰ-
κότα ἐν τῷ Προλόγῳ.

ΜΙΚΡΟΝ ΜΕΡΟΣ ΓΛΗΣ

ΓΑΛΛΟΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ.

Α

ABATIS, les pieds, la tête, le cou, les ailerons etc. des volailles, Ἀκροώλια, Ἑλλ. Τὴν αὐτὴν ἔως ση-
μασίαν εἶχε καὶ τῶν Βυζαντινῶν τὸ *Κοιλήπατα*, Δ. καὶ
τὸ *Συκωτόκοιλα*, Δ. ἂν καὶ σημαίνωσι μᾶλλον τὰ ἐντό-
σθια, τὰ ὅποῖα οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμαζον *Gigeria* (Petron.
Satyric. cap. 66.)

ABATIS, retranchement avec des arbres abattus,
Ξυλοκλασία, Δ. || Ε', 257, *Ξυλοκλασται*. ||

ABBÉ, Κοινοβιάρχης, Γλ. || Α', προλεγ. ιζ', (σημ.
1), καὶ ιή (σημ. 1), καὶ 287 (εἰς τὸ τέλος)· Β',
400, Ἀμμια· καὶ Ε', 195, *Μεγαλειότης*. ||

ABRÉGÉ, Z. Abréger.

ABRÉGÉ, Ἐπιτομή, Σύνοψις, Ἑλλ. Abréviateur,
Ἰσ. Συντομιστής ἢ Ἐπιτομιστής.

ABRÉGER, Συνοψίζω, Δ. Τομογραφῶ, Δ. Συντομίζω.
Σουίδας α Συντόμισον, συνάγαγε. υ || Δ', 573 - 574,
Συνοψίζω. ||

ABREUVOIR, Ποτίστρα, Σ. Πότιστρον, Σ. || Α', 144. || Βότζος, Σ.

ABRÉVIATEUR. Ζ. Abrégé.

ABRICOT, Βερίκοκον, Δ. Σ. Ἀβράμηλον, Σ. (ἔσ-
ἀπὸ τὸ Ἰταλ. Albercocca). *Μήλον Ἀρμενιακόν* τὸ ὀνο-
μάζει ὁ Διοσκορίδης, καὶ *Πραικόκιον* (ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊ-
κὸν Præcox, ἤγουν πρῶϊμος), ὅθεν παράγεται καὶ τὸ
Βερίκοκον καὶ τὸ Abricot. Οἱ Ἰταλοὶ τὸ ὀνομάζουν Al-
bercocca, καὶ Meliaca. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι φθορὰ
τοῦ Armeniaca. || Δ', 53, *Βερίκοκον*. ||

ABROGATION, Ἀποκύρωσις νόμου, Γλ. Dérogation,
Ἀφαίρεσις νόμου, Γλ.

ABROGER, Ἀποκυρῶ, Γλ.

ABUS, Παράχρησις, Γλ. || Δ', 225, * *Κατάχρησις*
καὶ 393, * *Παράχρησις*. ||

ACCAPAREUR, Προπώλης, Γλ. Παλιγκάπηλος, Γλ.
|| Δ', 176, *Μαγκίπον*. ||

ACCAPAREUR DE BLÉ, Σιτοκάπηλος, Γλ.

ACCEPTILATION, Ν. Εἰκονικὴ λήψις, ἡ Εἰκονικὴ
καταβολή, Γλ. « Ἀκκεπτιλατίων, εἰκονικὴ καταβολή,
» ῥήμασι τυπικοῖς γινομένη κ.τ.λ. » Τὴν ἔλεγον βαρ-
βάρως καὶ Ἀκυρωσίην, Δ. καὶ Ἀπολοιπογραφίην, Δ.
Ζ. Quittance.

ACCESSIBLE, Εὐπρόσιτος, Ἑλλ.

ACCESSOIRE, Παρακολούθημα, Γλ.

ACCIDENT, Σύμπεσμα, Δ.

ACCLAMATION, Εὐφημία, Δ. Ἀνευφημία (ἀπὸ τὸ
Ἀνευφημῶ, Ἑλλ.). *Faire des acclamations*, Εὐφημῶ
(ἡ μάλλον Εὐφημίζω), Δ. Ἀνευφημῶ, Ἑλλ.

ACCOMMODANT, Εὐσυνάλλακτος, Ἑλλ.

ACCOMMODER, maltraiter (ironiquement). Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν μεταχειρίζομεθα κάποτε τὸ *Διορθόω*, οἶον, « *Τίς σ' ἐδιόρθωσεν οὕτως* » *Qui t'a accommodé de la sorte* ? Οὕτω σχεδὸν μετεχειρίσθη ὁ Αἰσχύλος (Προμ. δεσμ. 240) τὸ *Ῥυθμίζω* [*Prométhée en se plaignant de Jupiter, dit... je suis accommodé de cette cruelle manière*].

Ἄλλ' ἀνηλεῶς
ᾧδ' ἰβρύθμισμαι, Ζηνὶ δυσκλεῖς θέα.

ACIER (Ἱταλ. Acciaio), Ἀτζάλι, Σ. Ἀδάμας, Ἑλλ. Χάλυψ, ἢ Χαλυβικὸς σιδήρος, Ἑλλ. Σιδήρου στόμωμα, Σ. Ἴσ. καὶ Κέντρον, Ἑλλ. ἐπειδὴ ὁ Ἡσύχιος λέγει, « *Κέντρον.... τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμάντινον.* » Τὸ Ἀδάμας (ἀπὸ τὸ δαμάζω), διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ τρόπον τινα ἀδάμαστον· ὅθεν καὶ ὁ Ὅμηρος (Ὀδυσσ. I, 393) τὸ ὠνόμασε, *Σιδήρου κράτος*.

Τὸ *Χάλυψ*, ἀπὸ τοὺς χάλυβας (τοὺς Ἀλιζῶνας τοῦ Ὀμήρου) ἔθνος Ποντικόν, τοὺς νομισθέντας εὐρετὰς τῆς τοιχύτης κατασκευῆς τοῦ σιδήρου. Τὸ στόμωμα σιδήρου ἐφράσθη καταχρηστικώτερον, ἀντὶ τοῦ, Ἐστομωμένος σιδήρος. Τὸ *Acier*, *Acciaio* (ὅθεν τὸ Ἀτζάλι), ἐγεννήθη ἀπὸ τοῦ παρακμάζοντος Λατινισμοῦ τὸ *Aciarium*.

ACOLYTE, ordre ecclésiastique chez les Catholiques Romains. Τὸ ἐτυμολόγησαν ἀπὸ τὸ Ἀκόλουθος. Ἰδ. Μενάγιον.

ACQUISITION, Ν. Πορισμός, Γλ. Προσποίσεις, Γλ. || Δ', 134, Ἐπιτευξίς, || — *Contrat d'acquisition*, Ν. Ὠνεαχόν, Δ.

ACTE, une partie d'une pièce dramatique, Μέρος,

Ἑλλ. c'est ainsi que le nomment Épictète et Marc-Aurèle.

ACTIF, Ἑνεργός, Ἑλλ. Πρακτικός, Δ. (in Actuarius).

ACTION, N. demande en justice, N. Ἀγωγή, Δ. Γλ. Action criminelle, Ἑγκληματική ζήτησις, Δ. || Δ', 691, Χρηματική ζήτησις· καὶ Ε', 58, Ἑγκληματική ζήτησις. ||

ACTION, Combat, rencontre entre des troupes, Ἔργον, Ἑλλ. Dans l'action, Pendant l'action, ἐν τῷ ἔργῳ (Θουκιδ. Β, 89). || Δ', 135, Ἐργον. || Ζ. καὶ Composé. — Pénale. Ζ. Pénal.

ACTION CRIMINELLE. Ζ. Criminel.

ADDITIONNER, Ὀμαδιάζω, Δ. Ζ. καὶ Sommer. || Β', 229, Μαθεύω καὶ Μαζεύω. ||

ADEPTE, Ἐπόπτης (Δ. in Adeptus.)

ADHÉRENT. Ζ. Partisan.

ADJUDICATAIRE, N. Ὁ λαβὼν τὸ προσκυρωθέν, Γλ.

ADJUDICATION, N. Προσκύρωσις. Δ.

ADJUGER, N. Προσκυρόνω, Γλ. « Ἀδιουδικατεύειν » (γρ. Ἀδιουδικατεύειν), προσκυροῦν. » Καὶ πάλιν, « Διουδικατεύει (γρ. Ἀδιουδικατεύει), προσκυροῖ. » Ἐλέγετο καὶ προστιθέναι, κατὰ τὸν Ἡσύχιον. « Προσθεῖναι, τὸ παρὰδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκε » » ὅπερ νῦν Κῆρσαι φασί. »

ADMINISTRATEUR, Διοικητής. Administration, Διοίκησις. || Δ', 101, Διοικητής. || V. Gouverneur. Administrer, V. Gérer, et Gestion.

ADMIRER. Un homme toujours prêt à admirer, qui admire sans raison, * Μικροθαύμαστος, Δ. Λέγομεν καὶ * Μωροθαύμαστος. || Ε', 233, Μωροθαύμαστος. ||

ADOLESCENT, νεανίσκος. Γλ.

ADOPTION, ὑιοθεσίς, Τεκνοποίημα, Γλ. || Δ', 704,

Ψυχανάθροπος. ||

ADULTÉRATION des etc. Παραχάραγμα. Γλ.

ADULTÉRER LES MONNAIES, Παραχαράσσειν, ἢ Παραχαράσσειν τὸ νόμισμα, Γλ. Ἑλλ.

ADVENTIFS (biens), Ν. Ἀπροσπόριστα κτήματα, ἢ χρήματα, Δ. Τυχηρά, Γλ. Τὸ Ἀπροσπόριστα σημαίνει τὰ μὴ προσπορισθέντα ἐξ ἰδίας ἐργασίας, ἀλλ' ἔξωθεν ἐλθόντα.

ADVERSE (partie), Ν. Ἀντίδικος, ἢ Διάδικος, Δ. || Δ', 21, Ἀντίδικος. ||

AFFABLE, Γλυκόμιλος, Γλυκομίλητος, Γλυκοσύντυχος, Γλυκολόγος, Δ. Ἠδύγλωσσος, Ἠδυεπής, Ἠδυλόγος, Ἑλλ. Γλυκύμυθος, Ἑλλ. || Β', 50, Ἀρομιλητος ἔνθα καὶ τὸ Ὀμιλητικός, Καλομιλητος. Βλ. καὶ 169. ||

AFFAIRE. *Il vous donnera bien des affaires.* Πολλά σοι παρέξει πράγματα, Ἑλλ. Ἀντ' αὐτοῦ λέγομεν σήμερον, πολλοὺς κόπους, ἢ πολλὰ βάσανα θέλει σε δώσειν.

AFFAIRE, (avoir) à quelqu'un. Ὁμοιάζει τὴν φράσιν ταύτην τοῦ Στράβωνος (L. VIII, p. 276) « Πρὸς τὴν ἡμερώτερην ἔθνη καὶ φύλα τὴν πραγματεῖαν ἔχειν. » || Βλ. ἐν τῇ ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Β', Βιβλ. Θ', σελ. 165. ||

AFFAIRE (avoir) à quelqu'un, εἰς σημασίην φιλονεικίας, δίκης, κρίσεως. Ὁμοιον τοῦ Ἀποστολικοῦ (Α, Κορινθ. Γ', 1.) « Πράγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, » κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων. » || Ε', 83, Ἐχω § 4. ||

AFFAMER, Λιμαγχονῶ Δ. Λιμαγchonῶ, Λιμοκτονῶ,

‘Ελλ. || Α΄, 278, *Λιμοταγισμένον* καὶ Δ΄, 292, *Λιμάζω*. ||

AFFERMIR, consolider, Στερεοποιῶ, καὶ Στερῶ-
ροποιῶ, Γλ. || Β΄, 334, *Στερεῶνω* καὶ Δ΄, 583-584,
Σφαλίζω. ||

AFFICHE, placard, Πιττάκιον, Πιττάκωμα, Δ.
Πρόγραμμα, ἢ Πρόθεμα, Δ. Τοιχογράφημα, ‘Ελλ.
|| Α΄, 298, *Πιτακίζιν* καὶ Ε΄, 298, *Πιττάκιον*. καὶ
315, *Πρόθεμα*. || Ζ. Afficher.

AFFICHER, placarder, Τοιχογραφῶ, Στηλογραφῶ,
‘Ελλ. ‘Αλλ’ ὅταν τὸ γραμμένον ἢ προσκολλημένον εἰς
τὸν τοῖχον περιέχῃ κατηγορίαν ἢ διασυρμὸν τινὸς, τότε
ἄρμόζει τὸ *Στηλιτεύω*, ἢ τὸ *Κατατοιχογραφῶ*. ‘Ελλ.

AFFICHER (s’-), en mauvaise part. Θεατρίζεται
‘Ελλ. Afficher sa honte, Θεατρίζει, ἢ Στηλιτεύει
τὴν καταισχύνην του. || Δ΄, 169, *Θεατρίζω*. ||

AFFRANCHI, ‘Απελεύθερος, ‘Απελευθερικὸς, ‘Ελλ.
‘Απόδουλος, Δ. || Δ΄, 26, *‘Απελεύθερος* καὶ 28, *‘Από-
δουλος* καὶ 678, *Χειράφετος*. ||

AFFREUX, horrible, Παμφόβερος, Γλ. || Δ΄, 658,
Φρίττω. ||

ÂGE, *Un homme entre deux âges*, ἢ *de moyen
âge*, Μεσοκαιρίτης Δ. Σ. Μεσηλιξ, ‘Ελλ. Μεσοκόπος,
‘Ελλ. (Τὸ *Μεσοκόπος*, ἢ *Μεσόκοπος* σώζεται καὶ σή-
μερον ἀκόμη). *Un homme d’âge*, ἢ *âgé*, Καιρήτης
(γρ. Καιρίτης), Σ. || Α΄, 163, *Μεσοκαιρίτης* καὶ *Με-
σόκοπος* καὶ Δ΄, 199, *Καιρίτης*. ||

ÂGE (Moyen), Le temps depuis la décadence de
l’Empire Romain jusques vers la fin du dixième
siècle, ou environ (suivant l’Académie) depuis le

quatrième jusques au 15me siècle (selon Boiste).
Μὰς συγχωρεῖται, μὴν ἔχοντας ἀκόμη λέξιν τούτου,
νὰ τὸν ὀνομάσωμεν, Μεσαιών.

AGÉ (homme). Z. Âge.

AGENDA, Tablettes, Ὑπομνηστικόν, Ἑλλ. (Αἰσχιν.
περὶ πεπραπρ.) || Ἰδ. καὶ Δ', 173, Θέσις § 2. || Z. Ins-
tructions.

AGGRAVER, Ἐπιβαρύνω, Γλ. || Β', 78, Βαρύνω,
καὶ Δ', 46· Ἰδ. καὶ 49, Βαρῶ. ||

AGIR. Il s'agit de.. Z. Question.

AGNAT, ὁ ἐξ ἀρρενογονίας συγγενής· καὶ Cognat ὁ
ἐκ θηλυγονίας. Les agnats et les cognats, οἱ ἐξ ἀρρε-
νογονίας καὶ θηλυγονίας καταγόμενοι, Γλ. Λέγονται
καὶ ἀπλῶς Ἀρρενογενεῖς καὶ Θηλυγενεῖς. « Κογνάτοι,
Θηλυγενεῖς » Γλ.

AGRAIRE (loi), Γεωργικὸς νόμος, Γλ. Χωρονομι-
κὸς νόμος. Διονύσ. Ἀλικαρν. Ρωμ. Ἀρχαιολογ. X. pag.
2085.

AGRÈS, des agrès d'un vaisseau, Ἀξάρτια, (τὰ)
Σ. Ἐξαρτία (ή), Δ. || Δ', 126, Ἐξάρτια· || Ἐπιχειρίαν
τὴν ὀνομάζει Εὐστάθιος ὁ νομικός· || Δ', 210-211, Κα-
λεπίχειρος. || Z. Aisé.

AGRIOTTE. Z. Griotte.

AÏEUL, Grand-père, Πάππος, Δ, Σ. Ἑλλ. Bi-
saieul, Πρόπαππος, Ἑλλ. Προπάππους, Σ. Trisaieul,
Ἐπίπαππος, Δ. Ἑλλ. Ἀποπάππους, Σ. || Β', 112,
Ἐγγος· καὶ 282, Παποθς. ||

AIGRE-DOUX, Ὁξύγλυκυ, Γλ. || Α', 252, Ὁξυρό-
γλυκος. ||

AIGUIÈRE, Ἐπιχύτης, Δ. || Δ', 472-473, Παμρί. ||

AIGUILLE DE TÊTE, Τριχοβελόνα, Δ.

AIGUILLÉE, Ὀτρύ, || Δ', 375-376, Ὀτρύ. || Ζ. Fil d'or.

AIMANT. Ζ. Magnésie.

AIR. A l'air, sous la belle étoile. Οὕτως ονομάζεται ὁ ἐλεύθερος ἀπὸ οἰκοδομὰς τόπος, τὸ ἀμέσως ὑποκείμενον εἰς τὸν ἀέρα, ἢ οὐρανόν, διόστημα. Ἐξάερων, Δ. Ἐξαστρία, Δ. Ὑπαιθρον, Ἑλλ. *Coucher à la belle étoile*, à l'air, Κοιμῶμαι εἰς τὸ ἐξάερων. || Δ', 20, Ἀροικτὸς τόπος. καὶ Ε', 67, 69, Ἐμφωτον, Ἐξάερων. ||

AIR, Σκοπός, Σ. Ρυθμός, Ἑλλ. (Λατιν. Numerus). Ἰδ. Σαλμάσιον.

AIRAIN. Il a un front d'airain, c'est-à-dire Il est un grand impudent, Χαλκοπρόσωπος, Δ. || Δ', 670, Χαλκοπρόσωπος. ||

AIRE, surface contenue entre etc. ἀπὸ τὸ ῥωμ. Area. α Area, αὐλή, πρασιά, ὑπαιθρον, ἄλως, ἁλώνιον, σχο- » λάζων τόπος. » Γλ. || Δ', 98 καὶ 716, * Διαπέταλор. ||

AIRE, ἄλων ἢ ἄλως Ἑλλ. Ἀλώνι (γρ. Ἀλώνιον) Σ.

AISÉ. Un homme aisé, qui a de l'aisance, Σύμμετρος, Δ. Καλοπίχειρος, Δ. Σ. Τὸ τελευταῖον εἶναι φθαρμένον ἀπὸ τὸ Καλεπίχειρος. Ἐπιχειρίαν ὠνόμαζαν τὰ σκεύη, ὡς εἰς τοῦτο τοῦ νομικοῦ Εὐσταθίου (Περὶ Χρόν. καὶ προθεσμ. σελ. 238) τὸ παράδειγμα· α Ἐὰν » ἔχη τὸ πλοῖον πᾶσαν τὴν ΕΠΙΧΕΙΡΙΑΝ τελείως, » ἰστόν, κερκίαν ἰσχυράν, ἄρμενά τε καὶ διφθέρας, ἄγ- » κύρας τε καὶ σχοινία καννάβια, κ.τ.λ. » Λέγεται λοιπὸν Καλεπίχειρος, ὅστις ἔχει καλὴν ἐπιχειρίαν, ἡγουν ἱκανὰ τὰ πρὸς τὸ καλῶς ζῆν χρήσιμα. α Χείριος, Χρήσιμος » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ἐξ ἐναντίας ὅτινα λεί-

πουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρήσιμα, ὀνομάζεται *Κακοπλίχερος* (Mal-aisé), Σ. || Δ' 210, *Καλεπλίχειρος* καὶ 212, *Καλόδιος* καὶ 266, *Κυβαρημέρος*. ||

AJOURNEMENT, Assignation. Μήνυμα, Δ. Συνταγή, Δ'.

ALAMBIC. Ἐσημειώθη ἀπ' ἄλλους ὅτι οἱ Ἄρχεις ἔλαβον τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸν Ἄμβιξ, προσθέσαντες τὸ ἀρχαϊκὸν ἄρθρον. α Ἄμβικκ, χύτρην, κάδον ἢ λέγει ὁ Ἡσύχιος. Λαμπίκιον, Δ. Ἀρσενοθηλυ, Δ. Ῥεμπίκι, Ῥεμπίκιον, Σ. || Ε', 154, *Λαμπίκιον*. ||

ALBINOS. Ἐπειδὴ ὠνομάσθησαν οὕτως Albinos διὰ τὴν λευκότητα ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Albus (λευκός), ὅθεν καὶ κύριον ὄνομα Ῥωμαϊκὸν Albinus, τὸ δὲ Albus παρῄγεται ἀπὸ τὸ Ἄλφος (ὄνομα συνώνυμον τοῦ Λεύκη, νόσος τοῦ δέρματος) ἔμποροῦμεν νὰ μεταφράσωμεν τὸ Albinos, διὰ τοῦ Ἄλφίτος, ὡς ἀπὸ τὸ Ἀγαθὸς παρῄγεται ὁ Ἀγαθίτος.

ALBUM, Λεύκωμα, Γλ.

ALCALI, Ἀλκαλή (γρ. Ἀλκαλι) Δ. (App. pag. 12).

ALCHIMISTE, ποιητής, Δ. Οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μωροσόφους τούτους οἱ μωροί, διὰ τὴν ὑπόληψιν ὅτι ἠδύναντο νὰ ποιήσωσι χρυσόν. Τοὺς ἔλεγαν ἀκόμη καὶ προφῆτας, Δ. ἤγουν μάντεις, καθὼς εἰς τοὺς Ῥωμαίους τὸ Vates σημαίνει καὶ τὸν ποιητὴν (τὸν στιχουργὸν δηλαδὴ) καὶ τὸν μάντιν. || Γ', 228, *Ψευδοχημικοί*. ||

ALCHYMIE, ὠνομάζετο χρυσοποιία, ἡ τέχνη τῆς χρυσοποιίας.

ALÈNE, Σουβλίον (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Subula, ὅθεν καὶ ἡ Σούβλα), Δ. Ὀπήτιον, Ἑλλ. || Α'. 118 καὶ 168, *Σουβλίτ*. ||

[ALÈNE, Ὀπήτιον Ἑλλ. Σουβλίον (Κοιν.)].

ALENTOURS (les), τὸ Διαπέταλον. Ἡ λέξις (λείπουσα καὶ εἰς τὸν Δ. καὶ εἰς τὸν Σ.) παράγεται ἀπὸ τὸ Διαπετάζω ἢ Διαπετάρρυνμι, τὸ ὁποῖον σημαίνει κυρίως τὸ ἀνοίγομαι ἢ ἐκτείνομαι τὸν γυρον, ὡς εἶναι τὸ ὑφασμά τῆς ἀράχνης. Ὅθεν ἐξηγεῖται καὶ τοῦ Ἱπποκράτους (περὶ καρδ. § VII, σελ. 292. Lind.) τὸ « Ὑμένες... ὁποῖον ἀράχνη διαπετέες. » || Δ', 98 καὶ 716, Διαπέταλον. ||

ALEXANDRE (nom propre), Ἀλέξανδρος, καὶ ὑποχριστ. Ἀλεξᾶς, ὁ κοινῶς σήμερον Ἀλέκος. Ἴδε Πλουτάρχ. τόμ. 6, σελ. 378, ἔκδοσ. Κορ.

ALIÉNATION, N. Ἐκποίησης, Γλ. || Β', 33, Ἀλοιῶνω. ||

ALIÉNER, Ἐκποιῶ, Γλ.

ALIGNÉ, reglé, Γραμμισθέν, Γλ.

ALIMENTAIRE (pension), Σίτησις, Γλ. || Δ', 587 - 588, Ταγή. ||

ALISMA, Σταυρορίζον ἢ Σταυροδότανον, Δ. Εἶναι τὸ Ἀλισμα τοῦ Διοσκορίδου, τὸ Δαμασώνιον τοῦ Γαληνοῦ, τὸ Alisma Damasonium τοῦ Λινναίου. Οἱ Γάλλοι τὸ ὀνομάζουσι Flûte de berger, ἢ Flûteau étoilé.

ALLÉE, lieu bordé d'arbres, Φυτῶν ὄρχατος (Ἰλιάδ. Ξ', 123), Ἑλλ. « Ὀρχάτοις καὶ Ὀρχοις, στίχοις ἀμπέλων, ἢ ἐτέρων φυτῶν » λέγει ὁ Φώτιος. Εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἔως συγχωρεῖται νὰ λέγωμεν Δενδροστιχία.

Ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους (Ἀχαρν. 1008) ἐξηγεῖ τὸν Ὀρχον ἀπὸ τὸ Ἔρχεσθαι (aller): « Ὀρχος » δὲ καὶ Ὀρχατος, στίχος ἀμπέλων ἢ ἐτέρων φυτῶν, » παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν κ.τ.λ. »

ALLÉE, (d'arbres) Ὀρχος, Ἑλλ. Ὀρχατος Ἑλλ.
Ἰσως κάλλιον, Μετόρχιον, Ἑλλ.

ALLEU, ἐμπορεῖ νὰ ἐρμηνευθῇ Κληρουχία, Ἑλλ. καὶ
Allodiale (terre), Κληρουχικὴ γῆ.

ALLIANCE, union par mariage, Ἐπιγαμβρία, Δ.
ALLODIALE. Z. Alleu.

ALLUVION, Πρόσκλησις ποταμοῦ, Γλ. || Δ', 394,
464, Παράχωμα, Πρόσχωμα. ||

ALMANACH (λέξις ἀρχαϊκὴ σύνθετος ἀπὸ τὸ ἀρα-
βικὸν ἄρθρον (Ἄλ) καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, Μῆν,
μηνός.), Ἀλμεναχόν, Δ. Καλεντάριον, Ἡμερολόγιον,
Σ. Τὸ Καλεντάριον εἶναι Ῥωμαϊκὸν ὄνομα, Calenda-
rium (Γαλ. Calendrier). Ὁρθότερον σήμερον τὸ ὀνο-
μάζομεν Μηνολόγιον. || Ε', 206, Μηνολόγιον. ||

ALOI (ὥς εἰς τὴν φράσιν ταύτην, du bon, du bas
aloï), Ποιότης, Δ. || Ε', 305, § 2, Ποιότης. ||

ALOSE, Θρίσσα, Ἑλλ. Τριχός, Κοιν. καὶ Φρίσσα.
Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημ. Ἐκδοσ. Κορ. σελ. 56
καὶ 206, 207.

ALOUETTE, Σκορδαλός, Σ. Κορυδαλός, Ἑλλ. Ἐσυγ-
κόψαμεν τὴν λέξιν, κατὰ τὸ Σκόροδον, Σκόροδον, καὶ
ἐπροσθέσαμεν τὸ σ, ὥς καὶ εἰς τὸ Σκύπτω, ἀπὸ τὸ
Κύπτω. Ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Θεοκρίτου τὸν ὀνομάζει
καὶ Πίπυλον, ὅστις ἴσως εἶναι ἐκεῖνο τὸ εἶδος τοῦ κο-
ρυδαλοῦ, τὸ ὁποῖον οἱ νεώτεροι ὀρνιθολόγοι ὀνομάζου-
σιν Alouette-Pipi. || Α', 293, Σκορδαλοῦ μετὰ παρκ-
πομπῆς εἰς σελ. 219· καὶ Δ', 514-515, Σκορδαλός·
καὶ 673, Χαμοκυλάδι· καὶ Ε', 133, Κουτσουλίτης. ||

ALTÉRATION. Z. Falsification.

ALTERCATION, « Altercatio, ἀμοιβαῖοι λόγοι »·

καὶ α Altercatur, ἀνταποκρίνεται, διαλέγεται » Γλ.
 || Β', 222 - 224 καὶ 416, *Λογοτριβή, Λογοτρωδῶ, Λογοφέρω* καὶ Ε', 168, *Λογοπραγία*. ||

ALTERNATIVE, Ν. Ἐπαμφοτερισμός, Δ.

ALTERNATIVEMENT, Παραλλάξ, Γλ. || Δ', 493, *Σειρά* καὶ Ε', 22, *Ἀράδα*. ||

ALUN, Στυπτηρίκ, Ἑλλ. Στύψις (ἡ) κοιν. Σημείωσε
 ὅμως ὅτι ἡ Στυπτηρίκ τῶν παλαιῶν διαφέρει ἀπὸ τῶν
 νεωτέρων τὸ Alun, περὶ τοῦ ὁποίου ἴδε τοὺς νεωτέρους
 ὀρυκτολόγους καὶ χημικούς, ἔτι δὲ καὶ τὸν Beckmann,
Beytr. Zur Gesch. der Erfind. Tom. 2, pag.
 92 - 144.

AMADOU, Ὑσκα Δ. Ἦσκα, Σ. Ποία ἀπὸ τὰς δύο
 εἶναι ἡ ὀρθὴ γραφή, δὲν ἐμπορεῖ νὰ διορισθῇ, ἀν δὲν ἐ-
 τυμολογηθῇ πρῶτον τὸ ὄνομα. Ἄν πιστεύσωμεν τὸν
 Σουΐδαν, α Ὑσκα, Ὀψάριον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἄπτεται
 » πῦρ », εἶναι ὀρθὴ ἡ διὰ τοῦ ο γραφή. Εἰς τὸν παρακ-
 μάζοντα λατινισμόν γράφεται Esca, τὸ ὅποτον σημά-
 νει τροφήν· ὅθεν γίνεται πιθανωτέρα ἡ γραφή Ἦσκα.
 Τὸ Amadou τῶν Γάλλων πιθανὸν ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ
 Ἄμανίτης, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ ἀμανίτου τι εἶδος ἀληθῶς
 κατασκευάζεται ἡ Ἦσκα. Δὲν πρέπει νὰ παραδράμω τὸν
 Ἠσύχιον, α Ὑσκιθα, ὕς ἀφόδευμα ». Ὅτι τὰ ἀφοδεύ-
 ματα τῶν τετραπόδων, ἐξαιρέτως τῶν βωδίων, χρησι-
 μεύουσιν εἰς πυρὸς ἀναψιν, εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους. ||
 Δ', 630 - 631. Ὑσκα· Πρβλ. Ε', 213 - 215, *Μόξα*. ||

AMADOUER, Καθομιλεῖν, Δημαγωγεῖν, Ἑλλ. Ὁ
 Ἀριστοτέλης (Πολιτικ. Ε', 11) ἐμεταχειρίσθη καὶ τὰ
 δύο· α Τοὺς μὲν γνωρίμους καθομιλεῖν, τοὺς δὲ πολ-
 » λούς δημαγωγεῖν. » || Βλ. ἐν τῇ ἐκδόσ. Κορ. Ε', θ',

§ 20, σελ. 180. || Τὴν αὐτὴν σχεδὸν σημασίαν ἔχει τὸ *Ἡδουλιζειν*. α Ἡδουλισμός, εἶδος τι κολακείας. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀλυστὶ κέχρηται τῷ *Ἡδουλιζειν* » λέγει δ Φώτιος. Τὸ Amadouet ἐνδέχεται νὰ παράγεται ἀπὸ τὸ Ἀμαλδύνω, Ἑλλ.

AMANDES, Θάσια, Δ. Ἀμύγδαλα, Σ. καὶ κατὰ στοιχείων μετὰθεσιν οἱ Χῆοι Ἀμύγλαδα. Ὁ Δουκάγγιος, εἰς τὴν λέξιν *Χρυσόμοιον* (ἴσ. γρ. Χρυσόμηλον, ἡγουν Χρυσόμηλον) ἔγραψεν *Ἀθάσια* ἀντὶ τοῦ *Θάσια*, οὐδ' ἐκατάλαβεν ὅτι ἡ λέξις σημαίνει τὰ *Ἀμύγδαλα*, τὰ ὅποῖα οἱ παλαιοὶ ὠνόμαζαν καὶ θηλυκῶς *Ἀμυγδάλας*, καὶ *Θάσια* κάρνα. Σήμερον ἔχνοσ τῶν *Θασίων* ἔμεινεν εἰς τὸ *Θιάσον* (lait d'amande) τὸ ὅποῖον οἱ Βυζαντινοὶ ὠνόμαζαν *Θασόρογον*, ὡς τὸ ἐσημείωσα εἰς τοὺς Αὐτοσχ. στοχασμ. τοῦ πρώτου μέρους τῶν Βίων τοῦ Πλουτάρχ. σελ. κή, καὶ τὸ κατεχώρισε καὶ ὁ Σνεϊδέρος εἰς τὴν τρίτην ἔκδοσιν τοῦ Λεξικοῦ του. || Β', 157, *Θιασον*. ||

AMASSER, Μαζεύω. Le mot français vient d'*Amassare*, terme de la basse Latinité formé de *Massa* (en français *Masse*) du grec Μάζα, duquel vient notre Μαζεύω. Et de même qu'on disait *amassare* et *amadere* (Voy. le Gloss. Latin de Ducange), de même, il n'y a pas longtemps que les Grecs modernes disaient aussi Μαδεύω. || Α', 175, *Περιμάζωσε* καὶ Β', 229-230, *Μαδεύω*, *Μαζεύω*, *Μαζί* καὶ Δ', 300, *Μαζόρω*. || Ζ. καὶ Masse.

AMBITION, Φιλαρχία, Γλ.

AMBITIONNER. Ζ. Briguer.

AMBRE, Ἀμπαρ (τὸ) Δ. ἴσ. Χαλκολίθρον, Δ.

« Ambar, Ἀμπαρ μυρεψικόν, Κόπρος Ἰχθύος » Γλ. Διὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, διότι εὑρίσκεται εἰς τοὺς αἰγιαλούς. || Πρβ. Ε', 87 καὶ 120, * *Ἡλεκτρον καὶ Κεχρεμπάρι*. ||

AMÉLIORATIONS (les) qu'on fait dans un fond de terre, Ν. Ἐμπονήματα, Δ. Ἐπιβελτιώσεις, Γλ. || Ε', 65, *Ἐμπονήματα*. ||

AMENDE, Πρόστιμον, Δ.

AMIDON, (ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Ἀμυλον), Καταστατός, Δ. Σ. Ὁ σχολιαστὴς τοῦ Θεοκρίτου οὐδετέρως καὶ παραροζυτόνως, τὸ Κατάστατον. || Β', 185, *Καταστατόν* καὶ Γ', 62, *Καταστατός*. Πρβλ. καὶ Β', 42, *Ἀμύλα*. ||

AMIRAL, Θηλασσοκράτωρ, Δ. Ναύαρχος, Ἑλλ. Vice-amiral, Ἐπιστολεύς, Ἑλλ. (Ἴδε Πλουτάρχ. Τομ. 3, σελ. 366, ἔκδ. Κορ.). *Ἀμιράλην* τὸν ὀνόμαζαν καὶ οἱ Γραικορωμαῖοι, Δ. Τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ Ἀραβικὸν Ἀμίρ ἢ Ἐμίρ, μὲ τὴν κατ' ἀρχὰς προσθήκην τοῦ ἄρθρου Ἀλ. Καὶ τοῦτο ἔσωσεν ἄφορμὴν εἰς τοὺς παρῳδήσαντας τὴν λέξιν εἰς τὸ Ἀλμυράρχης ἡγουν τῆς Ἀλμυρᾶς (θαλάσσης) ἄρχων, ὡς καὶ γράφεται τῶντι εἰς τὸν παρακμάζοντα λατινισμόν, Almyrarchus, Δ. || Δ', 133, *Ἐπιστολεύς*. ||

AMMONIAC (sel), Ἄλας Ἀμμωνιακόν, Ἑλλ. Τῶν παλαιῶν ὁμῶς (Διοσκορίδ. Ε', 126) τὸ Ἀμμωνιακὸν ἄλας διαφέρει ἀπὸ τὸ νῦν ὀνομαζόμενον Sel Ammoniac καὶ φερόμενον ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἄλλας χώρας. Τοῦτο εἶναι σύνθετον ἀπὸ ὁξὺ θαλάσσιον καὶ ἀλκάλιον πτηνόν. || *Πτηνόν*. Πρβλ. Δ', 355, *Ξεθυμαίνω* § 2. || Τὸ δὲ Ἀμμωνιακὸν ἄλας τῶν Ἑλλήνων εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κοινὸν καὶ γνωστὸν εἰς ὅλους ἄλας τοῦ

μαγειρείου, ὀρυκτὸν ὁμῶς (καὶ ὄχι θαλάσσιον) εὐρισκόμενον ὡσαύτως εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ ὀνομασθὲν ἀπὸ τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμμωνος τόπους, ὅπου ἀνεοκάπτετο, καὶ ὅθεν ἔλαβε τ' ὄνομα καταχρηστικῶς καὶ τὸ *Sel Ammoniac* τῶν νεωτέρων. || Ἰδ. καὶ Ε', 159, *Λεογλόγια* § 2. ||

AMPHITHÉÂTRE chez les Romains c'était etc. Εἶναι ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀμφιθέατρον. Οἱ Ἕλληνες ὁμῶς ὠνόμαζαν τὰ τοιαῦτα Ῥωμαϊκὰ Ἀμφιθέατρα, *Θεατροκονήγια*, Δ. Καὶ Ἀρήναν (*Arène*) ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Arena*. Δ. App. pag. 25.

AMPLE, Φαρδύς, Δ. Σ. Τὸ δὲ Φαρδὺς πόθεν, ἐπειδὴ δὲν εὐρίσκεται εἰς τοὺς παλαιούς συγγραφεῖς; Ἡ ἀνολογία τοῦ ὁμῶς μαρτυρεῖ ὅτι εἶναι Ἑλληνικόν· Φάρδος, Φαρδύς, Φαρδύνω, ὡς τὸ συνώνυμον, Εὖρος, Εὐρύς, Εὐρύνω· καὶ τὸ Βάθος, Βαθύς, Βαθύνω· Πάχος, Παχύς, Παχύνω· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα. || Β', 369-370, *Φαρδύς*. ||

AMPOULE, fiole, petite bouteille, (ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων τὸ *Ampulla*). Ἀμουλα, Σ. Ἀήκυθος, Ἑλλ. Ὅθεν *discours ampoulé*, Λόγος διθυραμβώδης, Ἑλλ. καὶ πλεον κατὰ λέξιν Λόγος Ληκυθώδης, ἢ Ληκυθικός, ἢ Ληκυθίος, Ἑλλ. *Se servir des expressions ampoulées*, Ληκυθίζω, Ἑλλ. Τῆς αὐτῆς σημασίας καὶ τῶν Ῥωμαίων τὸ *Ampullor*. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Στραβ. σημ. Μέρ. 4, σελ. 278 || — 279, ἔκδοσ. Κορ. ||

AMPOULÉ. Z. Ampoule.

AMULETTE, Φυλακτήριον, Γλ. Δ. Φυλακάριον, Δ. Φυλακτόν, Δ. Περίαπτον, Ἑλλ. || Β', Προλεγ. κς', σημ. 2 καὶ 3· καὶ Δ', 51 - 52, *Βασκαίρω* καὶ 591, *Τέλεισμα* καὶ Ε', 288, *Περίάπται*. ||

ANABROCHISME (opérat. de chirurg.), Ἀναβροχισμός, Ἑλλ.

ANCIENS (terme de dignité). Nous les appelons aujourd'hui *Δημογέροντες*, καὶ ἀπλῶς *Γέροντες*, καὶ *Γέροντες τῆς πολιτείας*. Κατὰ τὸν Δ (v. Archigérontes) εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ὠνομάζοντο Ἀρχιγέροντες. || Δ', 95, * *Δημογέροντες* καὶ Ε', 52, *Δημογέρων*. ||

ANCRAGE, lieu propre pour ancrer. Ὁ Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 268 || ἔκδοσ. Κορ. ||) τὸ ὀνομάζει Ἀγκυροδόλιον, λέξιν ἀναγκαίαν εἰς τὴν γλῶσσάν μας. || Δ', 666, *Χαβιά* § 1. ||

ANGUSTICLAVE, στενόσημον. Γλ. || Α', 68, *Κλαποτά* καὶ 70, *Κλαποτήρ*. ||

ÂNIER. Z. Muletier.

ANNALES, Χρονογραφεῖον, Χρονογράφιον, Δ. Χρονολόγι, τὰ Χρονικά, Σ.

ANNALISTE, Χρονογράφος. Σ.

ANNATE, droit qu'on paye au Pape etc. Χρονικόν. || ἔδ. Δ', 118, *Ἐμβατίκιον*. ||

ANNÉE (qui est de l'), Ἐπέτειος, Γλ. || Δ', 150, *Ἐγέτος*. || Mauvaise —, Z. Disette.

ANNIVERSAIRE, Ἐνιαυσιαῖος, Γλ.

ANNUEL, Ἐπέτειος, Γλ. || Δ', 150, *Ἐγέτος*. ||

ANSE, Μανίχι (Μανίκιον) Δ. Σ. ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Manico. « Ansa, ΒΩΡΟΥΣ, ΙΣΗΛΟΣ, ὥτιον σκεύους, « λαβή » Γράφε ΒΡΟΧΟΣ (nœud), ΜΙΣΧΟΣ, τὸ σημαῖνον τὴν λαβὴν τῶν καρπῶν, οἷον Ἀπιδίων, Κερασίων καὶ τῶν τοιούτων, τὸ λεγόμενον *Κεράτιον* (pédoncule) καὶ χυδαίως *Κερατζοῦρι*, Σ. καὶ *Κρεατζοῦρι* ἢ *Κριατζοῦρι*, Σ. « Μίσχον (λέγει δ' Ἡσύχιος)· οὕτω

» λέγουσιν, ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς
» καὶ τὸ φύλλον. » || Α', 140, *Μαρίκιον*· καὶ 285,
Διώτιν (à deux anses)· καὶ Δ', 229, *Κερατζοῦνι*. ||

ANTENNE, Κερατάριον, Κερούχη (γρ. Κερούχι) Δ.
'Αντένα, Σ. Κεραία, 'Ελλ. || Α', 71, *Ἐπίκριον*, (*Antenna*). || Ἄλλο παρὰ τὴν Hune, ἥτις εἶναι τὸ Καρχέσι
(ἀπὸ τὸ Καρχήσιον 'Ελλ.), Σ. || Α', 68 καὶ Β', 162,
Καρχέσι, Καρχήσιον. ||

ANTÉRIORITÉ. Z. Priorité.

ANTICHAMBRE, Προκοιτών, 'Ελλ. || Δ', 387, *Πα-
ράκειον*. ||

ANTICIPER, Προκαταλαμβάνω, Γλ.

ANTIMOINE, Στίβι καὶ Στίμμι, οὐδέτ. 'Ελλ. καὶ
Στίμμισ θηλ. 'Ελλ. α Στίμμι, ᾧπερ αἱ γυναῖκες κατὰ
» τοὺς ὀφθαλμοὺς χρίονται, ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ Λα-
» ρᾶς καλεῖται· » (Bekker, Anecd. Græc. pag.
1208). Εὐρίσκεται καὶ διὰ τοῦ ἡ θηλ. α Στίβη, ἥ τὰ
» ὀμματα αἱ γυναῖκες ὑπογράφονται. » Idem, ibid.
pag. 114. Ἀντιμόνιον, Σ. Ῥαστίκι, Σ. Ὀνομάζεται
ἀκόμη καὶ Σουρμές ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν Σουρμέ, ὡς τὸ
'Ραστίκι ἀπὸ τὸ Περσικὸν Ῥαστούκ. || Ε, 151, *Λάκκα*
καὶ 329 - 330, Ῥαστίκι. ||

ANXIÉTÉ (qui est en -), Λεπτομέριμος, Γλ.

APLOMB, Βαρύδιον, Δ. Κάθετος, Στάθμη, Σταφύ-
λη, 'Ελλ. || Δ', 9, Ἀλφάδι· Ε', 30, *Βαρύδιον*. Πρβλ.
καὶ Δ', 45, *Βαρύδι*. ||

APLYSIE. Z. Laplysie.

APOTHICAIRE. Z. Boutique.

APOTHICAIRE. Z. Pharmacien, καὶ Boutique.

APOTHICAIRERIE. Z. Pharmacopée.

APPARAT, Παράταξις, Δ.

APPAREIL, collection de machines, Ἐξαρτία, Γλ. || Δ', 126, Ἐξάρτια. ||

APPAREILLER, Εὐτρεπίζω, Γλ.

APPARENCE, Ἐμφασις, Ἑλλ. Ζ. καὶ Réalité.

APPARITEUR, Ταξεώτης, Δ. Ταξεωτικός ραβδοῦχος, Δ. Ὁ Ταξεωτικός ραβδοῦχος σημαίνει τὸν Mas-sier.

APPEL, évocation, recours à un juge supérieur, Ν. Ἐκκλητος, Δ. Appeller, Ἐκκλητεύω, Δ. Appel-lant, Ἐκκλητής, Δ. (ἢ κάλλιον Ἐκκλητήτωρ) Ἐφότης, Δ. Juge qui juge sans appel, Ἐκκλητήτῳ οὐχ ὑπόκει-ται, Δ. Juge d'appel, Ἐκκλητάριος δικαστής. Ἰδ. Suicer. Thesaur. Jugement sans appel, Αὐτοτελής δίκη, Ἑσυχ. || Ε', 59-60, Ἐκκλητος. ||

APPELANT. Ζ. Appel.

APPELER. Ζ. Appel.

APPENTIS, Σκεπαστή, Δ. || Ε', 337, Σκεπαστή. ||

APPLAUDIR, Κροτῶ, Σ. Κροταλίζω, Σ. Κροτῶ, Ἑλλ. || Α'. 286, Κουρταλίζουρ. ||

APPOINTEMENT, Traitement, Ἀξιοματικόν, Δ. || Δ', 23-24, Ἀξιώρω § 2. ||

APPRÊT (comme par exemple des viandes ou tout autre comestible), Σκευασία, Ἑλλ. || Α', 96, Καλοφουνιστής. Πρβλ. καὶ 198 καὶ 211, Ὁψορ, Προσφάγιον καὶ 317, Ἀρτυσiais Β', 297, Ἀρτυμα καὶ Δ', 112-113, Εἶδος 162, * Ἡδύσματα καὶ 464, Προσφάγιον. ||

APPROPRIER (s' -), Κάμνω ἰδικόν μου, Σ. Ἰδιοποιῶμαι, Ἑλλ. α. Appropriare, νοφίζειν (γρ. νοσφί-

ζειν) » Γλ. « Νοσφίζομαι, *peculor, usurpo, prævare* » *ricor. Νοσφισμός, peculatus.* — δημοσίων χρημάτων, » *depeculatio* » Γλ. Γαλλιστὶ *Péculat.* « Νοσφίζεται, » *ιδιοποιεῖ, κλέπτει, ἀποστερεῖ, ἀφαιρεῖ, χωρίζει.* » Ἑσυχ. || Δ', 183, * *Ἰδιοποιεῖσθαι* καὶ Ε', 245, *Νοσφισμός.* ||

APPROVISIONNER, Ὀψωνιάζω. || Α', 96, *Καλοψωνιστής.* || **Approvisionnement**, Ὀψωνιασμός, Δ. Ἐπισιτισμός, Ἑλλ.

APPROXIMATION, Συνεγγισμός, Ἑλλ. || Β', Προλεγόμε. κθ', σημ. 1. ||

AQUEDUC, Ὑδραγωγός, Ὑδραγωγέον, Ὑδραγωγίον, Ἑλλ. « *Aquarium, Ὑδραγωγέον, Ὑδραγωγίον* » Γλ. Εἰς τὸν Σ. εὐρίσκεται « Ὑδραγωγός, ποτιστής » ἀλλ' εἰς σημασίαν τοῦ *Rigole.* || Δ'. 4, Ἀγός. ||

ARAIGNÉE DE MER, poisson qu'on appelle encore du nom de *Vive*, Δράκαινα. || Δ', 103-104, *Δράκαινα.* || Ζ. *Vive.*

ARAIGNÉE DE MER. On donne de plus ce nom à un poisson du genre de crustacées, * Καβουρομάνα, κοινῶς Μαῖα, Ἑλλ. || Δ', 190, *Κάβουρας.* Ἴδε καὶ τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. Ἔκδοσ. Κορ. σημειώσεις, σελ. 192 καὶ ἐπομ. ||

ARBITRAIREMENT, Αὐτογνωμόνως (Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. Β', 8). — || Βλ. ἐν τῇ ἐκδόσ. Κορ. βιβλ. Β', κεφ. ε', § 16 καὶ κεφ. ζ', § 6. ||

ARBITRAL (*jugement-*), « Ἀπόφασις μεσίτου, » ἥτοι διαιτητοῦ, *Arbitratum* » Γλ. « *Arbitratus, μεσιτεύει* » Γλ.

ARBITRE, Αἵρετὸς δικαστής, Δ. Αἵρετὸς κριτής.

Δ. καὶ συνθέτως Αἵρετοκριτής. « Arbitrer, Μεσίτης, » Δικιτητής, Χαμαιδικαστής, Διαγνώμων » Γλ. Μεσι-
τεύων, Δ. || Πρβλ. Β', 243, *Μεσίτης*. ||

ARCADES (les -) d'un édifice, Τοξάτα, Δ. Τοξικαὶ
(αἱ), Δ. || Β', 110, 355 καὶ 370, *Δοξάριον, Τοξάριον,*
καὶ *Φαρί*. ||

ARCHAL (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Aurichalcum, τοῦτο
δὲ ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Ὀρείχαλκον), Λευκόχαλκος, Δ. || Ε',
284 - 285, *Πάφιλος*. ||

ARCHE DE NOÉ, Coquille bivalve, Καλόγρωμη.
Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημ. ἐκδ. Κορ. σελ. 154.
|| Δ', 213. * *Καλόγρωμη*. ||

ARCHÉOGRAPHES, Οἱ τὰ πάτρια συγγράφοντες,
Δ. Ἀρχαιογράφοι, Ἑλλ.

ARCHIPRÊTRE, Ἀρχιεπισκόπος, Δ. Πρωτοπρε-
σβύτερος, Δ. Πρωτοπαπᾶς, Δ. Archiprêtre, Πρωτοπα-
παδίκιον, Δ.

ARCHIVES, lieu où l'on garde etc. Ἀρχεῖον καὶ
πληθ. Ἀρχεῖα, Ἑλλ. Χαρτοθέσια, Δ. « Ἀρχεῖα, ἐνθα
» οἱ δημόσιοι χάρται, ἢ Χαρτοφυλάκεια » λέγει ὁ Ἡσύ-
χιος. Archiviste, Ἀρχειώτης, Δ. Χαρτουλάριος, Δ.
Χαρτοφύλαξ, Δ.

ARENE. Z. Amphithéâtre.

ARGILE. Z. Craie.

ARMÉ. A main armée, N. « Δεδιαρμάττα (ἤγουν
» de vi armata), Βίη ἐνοπλος, » Γλ.

ARMES (maître d'), ou Maître d'escrime, Ὀπλο-
διδάσκαλος, Γλ.

ARMES A FEU, Ἰσ. Πυρέμβολα, Γλ. Πυρίβολα,
Γλ. || Δ', 469, *Πυρέμβολα*. ||

ARPENT, Πλέθρον, Γλ. « Arvpendium, Σχοῖνος » γεωμετρικὸς » Γλ. mesure de terre, de 100 perches carrées de 18 pieds. « Giugero, τόσον κομμάτι γῆς, » ὅσον ἐμποροῦν δύο βόδια μίαν ἡμέραν νὰ καλουργί-
 ζουνε » Σ. Κοινῶς σήμερον μέτρον γῆς ἔχομεν τὸ *Στρέμμα*. Οἱ παλαιοὶ εἶχαν τὸ *Πλέθρον* καὶ τὴν *Ἀρου-
 ραν*. Χρεῖς ἐρεῦνης, ποῖον ἀπὸ ταῦτα ἀναλογεῖ μὲ τὸ Arpent. Ἰδ. Ἰλιάδ. Γ', 246, σελ. 45, ἐκδ. Βολισ.
 || Ε', 342 - 343, *Στρέμμα*. ||

ARRANGEMENT, ordonnance des troupes, Διά-
 κοσμος τοῦ στρατοῦ, Ἑλλ.

ARRÉRAGES, revenus arriérés, Ν. Λοιπὰς, Δ. Λοιπιδάριον, Δ. Ἰσ. καὶ Ὀπισθοτέλει, Δ. || Ε', 169
 , *Λοιπάδιον* καὶ *Λοιπὰς*. || Ζ. Reliquat.

ARRHES (ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Arrha καὶ Arrhabo, καὶ τοῦ κατὰ τὸν παρχμαζόντα Ἑλλ. Ἀρράβων, Ἑβραϊ-
 κῆς λέξεως), Ἀρράβωνες, Σ. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἔχει
 εἰς ἡμᾶς σταθερὰν ἄλλην σημασίαν τοῦ *Μνήστρου*,
 συγχωρεῖται νὰ μεταχειριζώμεθα, ἢ τὸ κατακρινόμενον
 ἀπὸ τὸν Λουκιανὸν *Προτίμιον*, ἢ τοῦ Ἡσυχίου τὸ *Πρό-
 δομα*. « Ἀρράβων, πρόδομα. »

ARRIÉRÉS. Ζ. Arrérages.

ARRIÈRE-FAIX, Ὑστερ, καὶ Ἀκόλουθα (τὰ),
 λέγομεν σήμερον. Ὁ Ἱπποκράτης τὰ ὀνομάζει, Ὑστερα
 (Ἰδ. Φοεσ. Λέξ. Ὑστέρ), καὶ, Ὑστερα ἐπόμενα
 (Ἐπιδημ. ε', 5, σελ. 770). Οἱ μεταγενέστεροι Ἱατροὶ,
Δευτέρια, ὄθεν τῶν Λατίνων τὰ Secundina καὶ τῆς
 Ἱταλικῆς γλώσσης τὸ Seconda ἢ Secondina. || Δ',
 95, *Δευτέρια*. || Ζ. καὶ Pétiole.

ARRIVÉE, Ἐρχομὸς, Σ. Ἑλκ (τὸ), Σ. Σῶσμη (τὸ),

Σ. Ἑλθιμον, Δ. Ἑλευσις, Ἀφιξις, Ἑλλ. || Β', 133, Ἐρχομός. ||

ARROCHE. Z. Épinard.

ARROSOIR, Ἐξομβριστήριον, Γλ. || Δ', 601, Τζορνίζω. ||

ARSÉNIC, Ἀρσενικὸν τ' ὀνομάζουσι καὶ οἱ Ἕλληνες. Ἐδ. Στράβων. Μέρ. Δ', Ἑλληνικ. || ἐκδ. Κορ. || σελ. 322.

|| Δ', 449 καὶ 702, Πορτικοφάρμακον καὶ Ψιάκι. ||

ARTICHAUT, Ἀγκινάρα, Δ. Σ. Κινάρα ἢ Κυνάρα, Ἑλλ. Τὸ Ἀγκινάρα ἐνδέχεται νὰ ᾔτο τὴν ἀρχὴν, Ἀκινάρα μὲ πλεονασμὸν μόνον τοῦ ᾱ συνεισθισμένον καὶ εἰς τοὺς παλαιοὺς καὶ εἰς τοὺς νέους, τὸ δὲ γ νὰ ἐπροστέθη ἔπειτα, ὥς καὶ ἀπὸ τὴν Ἀκαρθα ἐσχηματίσαμεν τὸ Ἀγκάθιον, καὶ ἀπὸ τὸ Ἀκίς, ἰδος τὸ Ἀγκίδα || Β', 9, Ἀγκινάρα. καὶ 191, Κινάρα. ||

ARTIFICE, Τεχνουργίς, Γλ.

ARTIMON (la voile), Ἀρτέμων, Ἑλλ. (Πράξ. Ἀποστόλ. ΚΖ', 40.)

ARTS LIBÉRAUX, Δημιουργικαὶ τέχναι, Ἑλλ. κατὰ τὸν Στράβωνα (Μέρ. Β', || ἐκδόσ. Κορ. || σελ. 137). Ὁ Πλούταρχος (Ὑγιειν. περὶ γυμν.) τὰς ὀνομάζει Ἐλευθερίους τέχνας, βάλλων εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν τὴν Ἰατρικὴν. Τὰς ὀνομάζει ἀκόμη (δὲν ἐνθυμοῦμαι τὴν ποῦ) καὶ Λογικὰς τέχνας. || Β', 347, Τέχνη. ||

[ARTS MÉCANIQUES, Βάνανσοι ἢ Βανανυσικαὶ τέχναι].

ARUSPICES (les) chez les Romains, Θουοσκόποι, Ἑλλ. Ἱεροσκόποι, Ἑλλ. Θυτικοὶ (οἱ) Ἑλλ. Ζ. Μέγ. Ἑτυμολ. σελ. 569.

ASSASSIN. Z. Sicaire.

ASSENTIMENT. Z. Perception.

ASSIÉGER. Z. Siège.

ASSIETTE, Πιάτον, Σκουτέλιον, Σ. Πατέλλιον, Δ (ἀπὸ τὸ Ἀπτινικὸν Patella). Ὁ Πολυδεύκης ὁμῶς λέγει· « Πατάνη, Λοπάδιον ἐκπέταλον, δ νῦν, ἴσως » ἀπὸ τούτου κελοῦσι Πατέλλιον. » Τὸ Patella εἶναι ὑποκοριστικὸν τοῦ Patina, τὸ ὅποτον ἀναμφιβόλως παράγεται ἀπὸ τὸ Πατάνη. Τὸ Πιάτον εἶναι τῶν Ἰταλῶν τὸ Piatto, τὸ ὅποτον, ὡς ἐσημείωσαν ἄλλοι, ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Πλατῆς. Τὸ Σκουτέλιον ἐσημειώθη (Πλουτάρχ. Μέρ. ζ, σελ. 377.) ὅτι εἶναι Σκυτάλιον. || Δ', 59 - 60, 210, 219 καὶ 268, Σκουτέλα καὶ Σκουτέλιον. ||

ASSIGNATION, Z. Ajournement. || Ἐνθα πρόσθε, Δ', 216, Καλῶ. § 2. ||

ASSISES, Séances pour juger etc. Ἀγοραῖοι ἢ Ἀγοραῖται, Ἑλλ. Παρόμοιον τι σημαίνει καὶ τὸ Ἑδραι τοῦ Ἡσυχίου, (ὡς τὸ ἐσημείωσαν καὶ ἄλλοι). « Ἑδραι » Βουλῆς, αἱ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον. » Λέγει ἀκόμη ὁ αὐτὸς Ἡσύχιος, « Ἀγοραίαν, δικαιολογίαν ». Ὁ Στράβων (Μερ. Β', || Ἐκδόσ. Κορ. || σελ. 508) τὰς ὀνομάζει Ἀγοραίους, ἐλλειπτικῶς τοῦ ἡμέρας, καθὼς καὶ ὁ Ἀποστολος Παῦλος (Πράξ. Ἀποστ. ΙΘ', 38). Ὡς ἐλέγετο Ἑδραι Βουλῆς, συγχερεῖται νὰ ὀνομασθῶσι καὶ, Ἑδραι δίκης, ἢ δικαστῶν, Ἑλλ. ἢ διὰ μιᾶς λέξεως Διχεδραὶ ἢ Δικασθεδραὶ. || Δ', 192 - 193, Καθίδρα. || Z. Séance.

ASSURANCE. Z. Parole.

ASTRÉE, déesse de la Justice, Δικαιοσύνη Γλ.

ATABALE, Τάβηλα (τά). Voy. Τάβηλα dans le dictionnaire de Schneider.

ATELIER, manufacture, fabrique, Συνέργιον, Δ. Συνεργετον, Γλ. Ἐργοστάσιον, Δ. Ἐργαστήριον, Ἑλλ. Γλ. Τὸ Ἐργαστήριον σήμερον εἰς ἡμᾶς σημαίνει ἀπλῶς τὴν οἰκησιν τοῦ πωλοῦντός τι, εἴτ' ἀπ' αὐτὸν, εἴτ' ἀπ' ἄλλον κατασκευασμένον. Ἐμεινεν αἱ δύο λέξεις τῶν Βυζαντινῶν, *Συνέργιον* καὶ *Ἐργοστάσιον*, τῶν ὁποίων τὴν πρώτην ἐμποροῦμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν σημαίνοντες τὴν Manufacture ἢ Fabrique. Τὸ *Ἐργοστάσιον* ἀρμόζει πλέον εἰς ἔκφρασιν τοῦ Atélier, τὸ ὅποτον καὶ οἱ Γερμανοὶ διὰ τοῦ Werkstatt λέξεως συνθεμένης ἀπὸ τὸ Werk, τὸ αὐτὸ καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ Ἔργον, μὲ τὴν προσθήκην τοῦ Δίγαμμου (Βέργον) καὶ τὸ Statt, συγγενὲς ἀναμυθόλως τοῦ Στάσις. Ἄν θέλῃ τις νὰ φυλάξῃ καὶ τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι κáμνουσι διαφορὰν μεταξὺ τῆς Manufacture καὶ τῆς Fabrique, ἐμπορεῖ νὰ ὀνομάσῃ τὴν πρώτην *Χειρέργιον*, καὶ τὴν Fabrique, *Συνέργιον*. || Δ', 135, * *Ἐργοστάσιον* καὶ 572, *Συνέργιον* καὶ Ε', 270, *Ὀφφίκιον*. ||

ATHÉE, Αὐτοματιστής, Δ. App. pag. 31. Ἄθεος, Σ. Ἄθεος, Ἑλλ. || Δ', 39, *Ἀθεοματίτης*. ||

ATOIR (Dame d' -), Ζωστή, Δ. Οὕτω βρβδάρως ὀνομάζετο εἰς τὴν Βυζαντινὴν αὐλὴν, ἀντὶ τοῦ Ζώστρια ἢ Ζώστειρα.

ÂTRE. Ζ. Foyer.

ATTELAGE DE DEUX CHEVAUX, Δίπωλον, Γλ. Δίππον, Γλ. Συνωρίς ἢ Ξυνωρίς, Ἑλλ. — de trois chevaux, Τρίπωλον, Δ. — de quatre chevaux, Τετράζυγον, Γλ. Τετράκιππον, Γλ.

ATTENTIF, Πρόσοχος, Γλ. || Ε', 321, *Προσοχή*. ||

ATTERISSEMENT, Πρόσχωμα, Δ. 'Ελλ. || Δ', 394
καὶ 464, *Παράχωμα*, * *Πρόσχωμα*. ||

ATTRAIT, Θέλγητρον, Γλ. || Ε', 64 - 65, * *"Ελ-
κητρον*, *"Ελκω*. ||

ATTRAPER. Z. Piège.

AUBERGE, Πανδοχείον, Γλ. Κατάλυμα, Γλ. Κα-
ταγώγιον, Γλ. 'Απαντητήριον, Γλ. Ξενοδοχείον, Γλ.
Δ. || Ε', 260, * *Οικονεύω*. ||

AUBERGINE, Mayenne, Mélongène, Μαλιτζάνα,
Μελιτζάνιον, Ματζάνα, Ματζιτζάνα, Μαντζιτζάνιον,
Μαζιζάνιον, Δ. Μελιντζάνα, Σ. Στρύχνος κηπαῖος (κατὰ
τὸν Διοσκορίδην), 'Ελλ. 'Ο Σχολικιστῆς τοῦ Θεοκρίτου
(ι', 37) τὴν ὀνομάζει *'Αγριομελιντζάνα*. 'Αλλὰ τῷ ὀνόμα-
τι τοῦτο ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὸν *Μαρικὸν στρύχνον* τοῦ
Θεοφράστου (Φυτ. ἱστορ. θ', 12), καὶ ὅχι εἰς τὸν κη-
παῖον, εἰς τὸν ὅποιον καὶ αὐτὸ τὸ *Μαλιτζάνα* κακῶς
ἐδόθη ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Melanzana, ἐπειδὴ παράγεται
ἀπὸ τὸ Malum insanum, ἥτοι *Μῆλον μαρικὸν*, ὡς
ὠνόμαζεν ὁ περὶ κημᾶζων Λατινισμὸς τὸ ἀρχαιότερον
ὀνομαζόμενον Solanum. || Α', 191, *Ματζάνας*. ||

AUGE, Γοῦρνα, Δ. Σ. Τὸ *Γοῦρνα* πιθανὸν ὅτι ἐγεν-
νήθη ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ Urna (ὑδρία, στάμνος) μὲ
τὴν προσθήκην τοῦ γ. || Δ', 347, *Ναῦκλα*. ||

AUGURE (mauvais), 'Ισως, 'Ατυχον περὶ κητῆριον,
Δ. Signe, Accident. Homme de mauvais augure,
Δυσοιῶνιστος, Γλ. || Δ', 495, *Σημάδι*. καὶ Ε', 278,
Παρατήριον. ||

AUGURE, celui dont la charge était chez les Ro-
mains d'observer le vol des oiseaux. Αὔγουρ (οὗτω
τὸ κλίνει ὁ Πλούταρχος, *Αὔγουρ*, *Αὔγουρος*), || Πλουτάρχ.

ἔκδοσ. Κορ. Μέρ. Β', σελ. 400-401. || Οἰωνοσκόπος 'Ελλ.
AUMÔNE. Z. CHARITÉ.

AUTHENTIQUE (Pièce ou écrit-), Αὐθεντικὸς
χάρτης, Δ.

AUTOMNE (la fin ou la dernière partie de l'-),
Ψημόπορο (γρ. Ψιμόπωρο, ἤγουν 'Οψιμόπωρον), Δ.

AUTORISER, Αὐθεντίζω, Δ.

AUTORITÉ, Citation, Passage d'un auteur qu'on
rapporte pour, etc. Χρήσις, Δ.

AUVENT, 'Εκθέτης, Γλ. || Βλ. κατωτέρ. *Balcon*. ||

AVANCE, Somme donnée, à rabattre sur celles
qu'on doit donner dans la suite, Πρόδοσις, 'Ελλ.

AVANIE, Δέν εἶν' ἀμφιβολία ὅτι παράγεται ἀπὸ τὴν
σημερινὴν Γρηκιτικὴν λέξιν 'Αβανία· δὲν σημαίνει ὅμως
ἀκριβῶς τὸ αὐτό. Εἰς ἡμᾶς τὸ 'Αβαρία εἶναι συνώνυμον
τοῦ *Συκοφαντία*, ὡς τὸ ἐξηγοῦν καὶ ὁ Δ. καὶ ὁ Σ. 'Αλλὰ
πῶθεν τὸ 'Αβανία καὶ τὸ Avanie; Ἴσως ἀπὸ τὸ Affanie
λέξιν εὐρισκομένην εἰς μόνον τὸν 'Απουλήϊον, συγγραφέα
'Ρωμῆϊον τῆς δευτέρας ἐκατονταετηρίδος, τὸ ὅποϊον ὁ
Οὐόσσιος καὶ ὁ Φορκελλῖνος, ἐξηγοῦν Ἀῆρον, Φλυαρίαν,
Ψευδολογίαν. Τὰ Γλωσσάρια ἐξηγοῦν τὸ Πληθυντικόν,
« Affanie, Οὐλήμακτα. » Δὲν ἠξεύρω τί σημαίνει τὸ
Οὐλήματα.

AVENTURE (dire la bonne-), Μοιρολογῶ, Δ. Di-
seur de bonne aventure Μοιρολόγος, Δ. || Β', 251 -
252, *Μοιρογράφισμα*. ||

AVENTURE (argent mis à la grosse-), Ν. Δι-
πόντιον δάνειον, Δ.

AVENTURER (s' -) Περικβολεύομαι, Γλ. || Β',
60 - 61, *'Αποκοτεῶ*. ||

AVENTUREUX, *Téméraire*, Παράβολος, Γλ. Ψοκίνδυνος, Γλ.

AVENTURIER, Εἶναι ὁ Ἕλλην. λεγόμενος *Πολυπράγμων*. Τινὲς ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους τὸν ἡρμήνευσαν, *Τυχοδιώκτης*, ὄνομα ἀμφίβολον διὰ τὴν σημερινὴν σημασίαν τοῦ *Διώκτης* (*persécuteur*). Ἴσως ἔπρεπε νὰ τὸν ἐρμηνεύσωμεν *Τρεχέτυχος*, κατὰ τὸ παλαιὸν *Τρεχέδιπνος* (*écornifleur*). || Δ', 612-613, *Τρέχω* (εἰς τὸ τέλος). ||

AVILIR (s' -), Εὐτελίζομαι, Γλ.

AVISO, Δρόμων, Ἑλλ. || Δ', 106, *Δρομώνι*. ||

AVOCAT, Δικολόγος, Δικανικὸς, Δ. || Ε', 65, *Ἐμπρόλαλος*. || Ζ. καὶ *Défenseur*, καὶ *Régisseur*.

AZUR (ὀρθότερον *Lazur*, ἐπειδὴ τὸ ὄνομα εἶναι τῆς Περσικῆς γλώσσης *Λαζουαρδὶ*, ἢ *Λαζουρδὶ*), ou *Lapis lazuli*, *minéral dont on fait le beau bleu*, nommé *Oltre mer*. *Λαζούριον* καὶ *Λαζούριν*, Δ. *Λάντζουρον*, Δ. Ὁ Σ. (Λεξ. Χρῶμα) τὸ ὀνομάζει, *Γεραριδὸν* τῆς Σπάνιας. Σήμερον οἱπραγματευταί μας τὸ ὀνομάζουν *Λατζιβερντί*. || Δ', 275, *Λαζούριον*. ||

AZYMITES, Ἀζυμίται, Δ. Οὕτως ὠνόμαζαν οἱ ἱδιοί μας τοὺς Παπιστάς, διότι μεταχειρίζονται ἄζυμον ἄρτον εἰς τὴν λειτουργίαν· ἐκεῖνοι ἐξ ἐναντίας ὠνόμαζαν ἡμᾶς *Προζυμίτας*, Δ. διότι μεταχειρόμεθα ἄρτον σκευαστὸν μὲ προζύμιον. || Ε', 8, *Ἀζυμίτης* 68, *Ἐρζυμος* καὶ 314, *Προζυμίτης*. ||

B

BABILLER. || Δ', 82, *Γλωσσοβολία*. || Z. Jaser.

BAFREUR DE JAMBONS; Z. Coup-jarrets.

BAGAGE, Κατζίβελα (τά), Σ. Βαρέματα (τά), Δ. Βασταγή (ή), Δ. Σκευοφόριον, Δ. Ἀποσκευή, Ἑλλ. || Δ', 339, *Μπόρος* (εἰς τὸ τέλος). ||

BAGUETTE DIVINATOIRE, Μαντική ράβδος.

BAGUETTES (passer un soldat par les-), Ἡ κόλασις αὕτη ὠνομάζετο « Διεξοδοὶ μαστίγων. » Ἰδ. Εὐσέβ. Παμφίλ. Ἐκκλησιαστ, Ἱστορ. V, 1. Δυνάμεθα νὰ τὴν ὀνομάσωμεν *Διεξοδική μαστίγωσις*, ἢ ἀπλούστερον *Διαμαστίγωσις*.

BAIES, Κάμβοι (γρ. Κόμβοι), Δ. *Baies de laurier*, Κοκκὸδαφνα, Δ. Δαφνόκοκκα, Δ. Δαφνίδες, Ἑλλ. — *de myrté*, Μυρσινόκοκκα, Δ. Μυρτίκοκκα, Δ. Μυρτίδες καὶ Μύρτα, Ἑλλ. || Δ', 91, *Δαφροκούκουτζον* καὶ Ε', 233, *Μυρσινόκοκκον*. ||

BAIGNOIRE (petite-), Λουτηρίσκος, Γλ.

BAIN, Ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν *Balneum*, καὶ τοῦτο κατὰ συγχοπὴν ἀπὸ τὸ *Balaneion*, Ἑλλ. Λουτρός (ὁ) καὶ Λουτρὸν (τὸ), Σ.

BAIN D'EAU TIÈDE, Χλιαροψύχιον, Δ.

BAIN-MARIE, Δίπλωμα, Διπλοὺς Λέβης, Διπλοῦν σκεῦος, Διπλοῦν ἄγγεϊον. Ὅλα ταῦτα εἶναι τοῦ παρχιμάζοντος Ἑλληνισμοῦ. Οἱ ἀρχαιότεροι ἔλεγαν περιφραστικῶς, « Ἐνισταμένων τῶν ἄγγείων ὕδατι, καὶ οὐκ αὐτῷ τῷ πυρὶ » (Θεοφραστ. Περὶ ὁσμ. σελ. 740, ἐκδ.

Σνειδέρ.) Ἀπὸ τὸ *Διπλοῦν ἀγγεῖον* ἐπλασεν ὁ παρχμαζὼν Λατινισμὸς τὸ *Diplangium*, ἤγουν *Διπλάγγειον*, καὶ τοῦτο ἴσως πρέπει νὰ μεταχειριζώμεθα σήμερον. Ἰδ. Λόγιον Ἑρμῆν, ἔτ. 1819, σελ. 332. (1)

BAISSÉE (iête -), *se porter à quelque chose tête baissée*. Συγχωρεῖται νὰ μεταχειρισθῶμεν μεταφορικῶς τὸ *Κατακέφαλα*. Λέγει ὁ Δημοσθένης (Πρὸς Φαίνιπ. σελ. 1042) « Μετρίου καὶ ἀπράγμονος εἶναι πολίτου μὴ » εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. » || Α', 275, *Κατάραχα* καὶ Δ', 201-202, *Κάκαρον* (εἰς τὸ τέλος). ||

BALANCEMENT, Λιτρασμὸς, Γλ. (en latin *Libratio*).

BALANÇOIRE, Σχυνιδόκονα, Σ. || Δ', 489, *Σαρινδόκονα*. ||

BALBUTIER, Βερβερίζω, Δ. Βαμβάινω, Ἑλλ. || Α', 186, *Τραλισθῆ* καὶ Δ', 53, *Βερβερίζω*. ||

BALCON, Εξώστης, Ἑξώστρα, Γλ. Ἑξωστάριον, Ἑκθέτης, Ἡλιακὸν, Δ. Προβολή, Γλ. Περιφάνη, Γλ. Ξεστέγι (ἤγουν Ἑξωστέγιον), Δ (λέξ. Ῥίμνη). Τὸ Ἑξωστέγιον ὁμῶς ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὸ ἐξέχον τοῦ ἀνωτάτου μέρους τῆς στέγης, διὰ νὰ χύνη τὰ νερά τῆς βροχῆς ἔξω, τὸ ὅποτον οἱ Ἕλληνες ὠνόμαζαν *Γεῖσον*, οἱ Ῥωμαῖοι *Suggrunda*. || Β', 130, *Ἑξώστεγον* Δ', 162, *Ἡλιακόν* καὶ Ε', 59 καὶ 70, *Ἑκθέτης*, *Ἑξωστάριον*. ||

(1) Ἡ παραπομπὴ γίνεται εἰς τὰς Κριτικὰς Ἐπιστάσεις τοῦ ἰδίου Κοραῖ εἰς τὴν τοῦ Σνειδέρου ἔκδοσιν τοῦ Θεοφράστου, ἀνωνόμως δημοσιευθείσας ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῆ τοῦ 1819 ἔτους, σελ. 229 - 243 καὶ 310 - 350 ὑπὸ τὰ στοιχεῖα I. Κ. — Σημ. τοῦ Ἑκδότου.

BALEINE, ἀπὸ τὸ Φάλαινα, Ἑλλ. τὸ ὁποῖον ὅμως εἰς τοὺς παλαιοὺς ἐσήμαινεν ὄχι γενικῶς τὰ μεγάλα κήτη, ἀλλὰ γένος τι κητῶν τὸ σήμερον ἀπὸ τοὺς Ζωολόγους ὀνομαζόμενον Cachalot, Ἴσ. Φουσητήρ, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημ. Ἑκδ. Κορ. σελ. 108.

BALLE, Πάλλα, ἀπὸ τὸ Πάλλω, τὸ σείω, Δ. « Πάλλα, σφαῖρα ἐκ ποικίλων ΝΗΜΑΤΩΝ πεποιημένη » ὅπου ἴσως ἐγράφετο ΔΕΡΜΑΤΩΝ. Λέγει ὁ Πλάτων (Φαίδ. σελ. 110)· Ὡς περ αἱ δωδεκάσχυτοι σφαῖραι ποι- » κίλοις χρώμασι διειλημμένη· » Λέγει καὶ Δίων ὁ Χρυσόστομος (Λόγ. η', σελ. 281), « Παίζειν... Ὡς- » περ οἱ παῖδες τοῖς ἀστραγάλοις καὶ ταῖς σφαῖραις ταῖς ποικίλαις. » || Β', 280-281, *Παλόρω*. || Ζ. καὶ Ballotte.

BALLER, danser, Βαλλίζω, Ἑλλ. || Δ', 43, *Βαλ- λίζω*. ||

BALLOTAGE. Ζ. Ballotter.

BALLOTTE, balle pour les scrutins, Ψῆφος, Ἑλλ. — pour tirer au sort, Κλήρος. || Α', 237, *Ψηφίζει* καὶ Δ'. *Τροχάλα*. Β', 416, *Λαχνός* καὶ Δ', 184, *Κλήρος*. ||

BALLOTTER, Βάλλειν κλήρους, Ἑλλ. Πάλλειν κλήρους, Ἑλλ. Ἰδ. Ἰλιάδ. Γ, 316, σελ. 50, 51, ἔκδ. Βολισ.—Ballottage, Διαιψήφησις Ἑλλ.

BAMBIN, Μωρόν, Σ. Νήπιον, Σ. Λέγομεν ἀκόμη * Νηνίον. Τὸ *Μωρόν* μεταχειριζόμεθα ἀντὶ τοῦ *Νή- πιον*, ὡς ἐξεναντίας ὁ Ὅμηρος μετεχειρίσθη (Ἰλ. Β', 38) τὸ *Νήπιος* ἀντὶ τοῦ Μωρός. Τὸ δὲ *Νηνίον* συγ- γενεύει μὲ τὸ « Νηνίται, νέοι » τοῦ Ἡσυχίου, καὶ μὲ τὸ « Νανίον purus » τῶν Γλ. ὅθεν ἔλαβαν οἱ Γάλλοι τὸ Poupon καὶ τὸ Poupard. Τὸ Ναναρίζω, Σ. ἡ Βα-

βάζω, Γλ. (*chanter en bercant un enfant*) παράγεται
καὶ αὐτὸ ἀπὸ τὸ Νανίον. || Δ', 350, *Nirior*. ||

BANCAL. Z. Cagneux.

BANCROCHE. Z. Cagneux.

BANDAGE, Ἐπίδεσμος (ὁ) καὶ Ἐπίδεσμα (τὸ), Ἑλλ.
|| Δ', 640, *Φασκία* (εἰς τὸ τέλος). ||

BANLIEUE. La Banlieue, Τὰ Περιπόλια, Ἑλλ.
Περισπόρια, Ἑλλ. Τὴν πρώτην λέξιν μεταχειρίζεται ὁ
Στράβων || Βιβλ. ΙΓ' καὶ ΙΖ', Ἑκδ. Κορ. Μέρ. Γ', σελ.
181 καὶ 303. Βλ. καὶ Μέρ. Δ', σελ. 126 καὶ 331. ||
τὴν δευτέραν ἐμεταχειρίσθησαν πρὸ αὐτοῦ οἱ Ἑβδομή-
κοντα. || Ἰησ. Ναυῆ, ΚΑ', 34-37. ||

BANNISSEMENT, exil, Ἑξορία. || Ε', 288, *Περιο-*
ρισμός. || Ζ. καὶ *Déportation*.

BANQUE, Τράπεζα, Ἑλλ. *Tenir la banque*, Τρα-
πεζιτεύω, Ἑλλ. || Ε', 274, *Πάγκος*. ||

BANQUIER, Τραπεζίτης, Ἑλλ. Σεράφης (Τουρκο-
χυδ.) Σ. Οἱ Βυζαντινοὶ ὠνόμαζαν τοὺς Τραπεζίτας,
Σχμαρείτας, Δ. Ἴσως διότι ἦσαν τὸ πλεόν Ἰουδαῖοι.

BARBE DE BOUC. Z. Scorsonère.

BARBE D'ÉPI, Ἀθήρας, Σ. Λέγεται καὶ Ἀγανον.
Ἀθήρ, Ἑλλ. Τὸ Ἀγανον τῆς σημερινῆς γλώσσης εἶναι
κατὰ φθορὰν τοῦ *Αἰγανία* τῶν παλαιῶν. Ἰδ. τὰς εἰς
τὸν Πλούταρχ. σημ. Μέρ. 5, σελ. 343, Ἑκδ. Κορ. καὶ
τὴν Ὀμήρ. Ἰλιάδ. Β', 774 σελ. 137, ἐκδ. Βολισ.
|| Β', 18, Ἀθήρας καὶ Ε', 10-11, Ἀγονάχια. ||

BARDEAU, Σκενδύλιον, Δ, ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ
Scindula (ῥηματικὸν τοῦ *Scindo*, ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Σχίζω.)
Σχίζα ἢ Σχίδαξ, Ἑλλ. || Δ', 510, *Σκίζα* καὶ 585,
* *Σχίζα*. ||

BARIL, Βίκιον, Γλ. || Δ', 455, * *Ποντίνα*. ||

BARQUE, Βάρκα, Σ. Οἱ Γρικιορωματοὶ καὶ Βάλκα.
|| Δ', 247 καὶ 521-522, *Κύμδη*, *Κυμβάριον*, *Ἀκάτιον*,
Σκυβιά. Πρῶλ. καὶ Α', 193 - 194 καὶ 244, *Πέραμαρ*. ||
'Ο Σαλμάσιος ἀπὸ τὸ Βάρις (navire). ἄλλοι ἀπὸ τὸ
Βάρος (poids, charge).

BARREAU, Καγκελλοθυρίς, Καγκελλοθύριον, ἡ
Καγκελλόθυρον, Δ. || Δ', 190, *Κάγκελλα*. || Z. Chan-
cellier.

BARRIQUE. Z. Tonneau.

BAS. Z. Servile, καὶ Aloï.

BAS (le) peuple, Οἱ τῆς ὑστέρας τύχης, Γλ. Οἱ ὑ-
στερεύοντες, Γλ. (ὡς ὀνομάζονται *Πρωτεύοντες* οἱ ἐπί-
σημοι). Z. Principaux.

BASILIQUE, Βασιλική, Γλ.

BASSIN, Λεγένη, Δ. Λεκάνη, Ἑλλ. Τὸ Λεγένη εἶ-
ναι ἀπὸ τὸ *Λεγέρ* τῶν Τούρκων, οἱ ὅποιοι τὸ ἐφθειραν
ἀπὸ τὸ *Λεκάνη*, ἡ ἀπὸ ἡμῶς προφθαρμένον τὸ ἔλαβαν.

|| Δ', 276, *Λακάνι*. ||

BÂT. Z. Somme.

BÂTARD, Πορνογενής, Γλ. Δ. Πορνογέννητος, Γλ.
Δ (Λέξ. Σπούριος)· Ματαιότεκνον, Δ. Νόθος, Ἑλλ. || Β',
264-266, *Ξεσπάζομαι* καὶ Ε', 191, *Ματαιότεκνον*. ||

BÂTEAU. Z. Lissoir. || Ὁβελιστεῖαι ἐντεθθεν ἀμφό-
τεραι αἱ λέξεις. Ὁ τὸ πρωτόγραφον ἀντιγράψας ἐκ τῶν
ιδιογράφων σχεδίων τοῦ Κοραῆ, ἐκλαδῶν, ὡς ἔστιν εἰ-
κάσαι, τὸ ἀρχικὸν στοιχείον R (*Râteau*) ὡς B, κατε-
χώρισεν ὧδε *Bâteau*, ὅπερ ἡμνημόνησεν ἔπειτα τὰ ὀβε-
λίσση ὅτε ἀντέγραψε τὸ κατὰ χώραν ἐν τῷ R τεταγμένον
Râteau, περὶ οὗ ἴδε ἐκεῖ. ||

BATELEUR. Z. Charlatan.

BÂTER un âne. Z. Somme.

BATTANT. Z. Pluie.

BATTE, Λιαντήρ (γρ. Λειαντήρ), Γλ. Ὀμαλιστήρ, Γλ. Ὀμαλίστρον, Γλ. || Δ', 382, Πάλιστρον. ||

BATTRE. Τὸ ἐτυμολογοῦν ἀπὸ τὸ Batuere τῶν Λατίνων. Πιθανώτερον ὅμως ὅτι καὶ τοῦτο καὶ τὸ Battre εἶναι ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Πατάσσω, ὡς τὸ Blessen ἀπὸ τὸ Πλήσσω (ὅθεν καὶ Blessure ἢ πληγή.). Οἱ Γάλλοι λέγουσιν, Le cœur bat à quelqu'un, ὡς εἶπεν ὁ Ὅμηρος (Ἰλιάδ. Η', 216):

Ἔκτορι τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν.

|| Β', 104, Δέρνω καὶ 215-216, Λαδόνω καὶ Γ', 299 καὶ Δ', 49-50, καὶ 439, Βαρῶ § 3, Πληρόνω. ||

BAVARD. Z. Jaser.

BAVARDER. Z. Jaser.

BEAUCOUP. Z. Puissamment.

BÉCASSE, oiseau de passage, Ἀσκολόπκας, Σ. Ὀρνιθοσκαλίδας, Σ. Ξυλόρνιθον, Σ. Ξυλόκοτα, Σ. Σκολόπαξ, Ἑλλ. || Δ', 363-364, Ξυλόκοτα. ||

BEC-FIGUE, Συκελὶς (γρ. Συκαλὶς), Γλ. Συκαλὶς, Ἑλλ. Συκοφάς, Σ. || Δ', 452, Ποῦλα (εἰς τὸ τέλος) καὶ 566, Συκοφάς καὶ Ε', 199, Μελαροκεφάλι. ||

BÊGUE, Μογιλάλος, Δ. Ἑλλ. Γλ. Μόγγος, Γλ. || Δ', 53, Βερβέρης καὶ Ε', 209, Μόγγος. ||

BÉLEMENT, Βληχή, Γλ.

BELETTE, Γαλίδας, Δ. (σήμερον κατὰ τινὰς Γαλίτζας) Νυφίτζας, Σ. Γαλή, Ἑλλ. Ἰδ. Πρόδρομο. Ἑλληνικ. Βιβλιοθήκ. σελ. 344. || Δ', 74, Γαλίδα. ||

BÉNÉFICE, Ν. Εὐεργέτημα, Δ. Ἰδιάριον, Δ. hé-

néfice en commende Ἐπίδοσις, Δ. || Δ', 142, *Εὐεργέτημα*· καὶ 182, Ἰδιάριον· καὶ 587, *Ταγή*. || Ζ. καὶ Prébende.

BÉNÉFICIER, qui a un bénéfice, Χαριστικάριος. || Δ', 677, *Χαριστικάριος*. || Ζ. Prébendaire.

BÉNITIER, ῥαντιστήριον, Δ. Συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ καὶ *Περιῤῥαντήριον*, Ἑλλ. τὸ προσκολλημένον εἰς τὰς θύρας τῶν ναῶν τῶν δυτικῶν Χριστιανῶν. || Δ', 4, Ἀγιασματερόν· καὶ Ε', 126, *Κολύμβιον*. *Περιῤῥαντήριον*. || Ἀρδάριον ἔλεγαν οἱ παλαιοὶ τὸ βαλλόμενον πλησίον τοῦ νεκροῦ. || Β', 404-405, Ἀρδάριον. ||

BERCEAU, Λίκνον Βαβχλιστήριον, Γλ. Κούνια, Σ. (ἀπὸ τὸ λατινικὸν Cunæ). || Δ', 489, *Σαριδόκουρα*. || Ζ. καὶ Treille.

BERGÈRE, fauteuil très-commode. || Ε', 123, *Κλινοκαθέδριον*. || Ζ. Confessional.

BESTIALITÉ, Κτηνοβασία, Δ. Οἱ δὲ ποιοῦντες αὐτήν, Κτηνοβάται, Δ. Ἀλογευόμενοι, Δ. Ἱπποπόρνοι, Δ.

BESTIAUX. Ζ. Oison.

BÉTOINE, Βετονική, Κέστρον, Σ. Ψυχότροφον, Δ. Τὸ Κέστρον εἶναι τοῦ Διοσκορίδου (δ, 1.) « Κέστρον, » τὸ καλούμενον *Ψυχότροφον*, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ψυχροτάτοις εὐρίσκεται τόποις, δ Ῥωμαῖοι *Βετονίην* καλοῦσι. » || Δ', 54 καὶ 706, *Βετονίη* καὶ *Ψυχότροφον*. καὶ Ε', 30 καὶ 57, *Βετονική* καὶ *Δυσπρίνιον*. ||

BIEN-ÊTRE (le) εἶναι τῶν παλαιῶν ἡ *Εὐδαιμόνεια*.

BIENS, facultés, Οὐσίαι, Γλ. || Δ', 3, Ἀγαθά· καὶ 54, *Βίος*. || Ζ. καὶ Patrimonial.

BIENVEILLANCE, Καλοθέλεις, Δ. Καλοθελιά, Σ. Εὖνοια, Ἑλλ.

BIENVEILLANT, Καλοθελής, Δ. Σ. Καλοθελητής, Σ. Εϋνους, Ἑλλ.

BIENVENUE (Droit de -), Ἑμφανιστικά (τά), Δ.

|| Ε', 66, Ἑμφάνισις. ||

BIÈRE. Ζύθος, Κοῦρμι, Πῖνον, Ἑλλ. Μπίρρ, Σερ-
βόζα, Σ. ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ Birra καὶ Cervogia (Λα-
τιν. Cerevisia). Ὀνομάζεται κατὰ τινες καὶ *Πίβα*, ἕως
φθαρμένον ἀπὸ τὸ Πῖνον ἕως καὶ ἀπὸ τὸ Birra. || Β',
305-306, *Ποζᾶς* καὶ 421, *Ποῦσκα* Δ', 689-690,
Χούμελη καὶ Ε', 209, *Μοδοβίνα* καὶ 303-304, *Πο-
ζᾶς*. ||

BIÈRE, cercueil, Νεκροκράββατον, Δ. Νεκροκρέβ-
βατον, Σ. || Δ', 281, *Λαγνάκι* καὶ Ε', 236, *Νεκρο-
κρίβατον*. ||

BILLET, Πιττάκιον, Δ. ἀπὸ τὸ *Πίττα*, κατὰ τὸν
Εὐστάθιον (σελ. 633). || Α', 298, *Πιτακίτζιν* καὶ Ε',
298, *Πιττάκιον*. || — de loterie, Σύμβολα. Ἴδε BECK-
MANN Beytr. zur Gesch. der Erfind. Tom. V, pag.
311. Συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῶσι καὶ Λαχμοσύμβολα,
ἢ Λαχνοσύμβολα. || Β', 416, *Λαχνός* καὶ Δ', 184, *Κλῆ-
ρος*. ||

BILLET doux, Ἑρωτικὸν δελτάριον, Ἑλλ. (Πλου-
τάρχ. Ἀντών. § 58), || Βλ. Ἑκδ. Κορ. Πλουτάρχ. Μέρ.
ς', σελ. 104. ||

BILLOT, Ἐπικόρμιον, Δ. (λέξ. Κορμή). Ἐπίξηνον,
Ἑλλ. || Δ', 133, Ἐπικόρμιον καὶ 243-244 *Κορμάλι*
(ἐν τῷ τέλει). ||

BISAIEUL. Ζ. Aïeul.

BISCUIT, Παξάμυξ, Παξάμυξος, Παξάμυξος, Πα-
ξάμυξιον, Παξάμυξιον, Παξάμυξιον, Παξάμυξ, Δ. Τὸ

παράγουσι τινές ἀπὸ τὸν Πάξαμον, συγγρηφέα Ὀψαρ-
τυτικῶν. Ὁ Σουτῆας τὸ κρίνει Ῥωμικόν· α Παξαμάς,
» ὁ δίπυρος ἄρτος· ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμικὴ. » Ὑπο-
πτέομαι ὅτι εἶναι λέξις σύνθετος ἀπὸ τὸ Πῆξις (δω-
ρικῶς Πᾶξις) καὶ τὸ Ἄμης, εἶδος πλακοῦντος. || Α',
259-260, Κυπρίου Ἀπαξυμάδιν· καὶ Γ', 62, Ἀρτο-
ποιτα. ||

BISE, Οὕτως ὀνομάζουσιν οἱ Γάλλοι τὸν βορεινὸν ἄνεμον,
τὸν ὁποῖον ὁ Στράβων (Μέρ. Α', σελ. 239, ἐκδ. Κορ.).
ὀνομάζει Μελαμβόριον, ἤγουν Μαυροβορέαν, καθὼς καὶ
αὐτὸ τὸ bise σημαίνει τὸ Μαῦρον, οἷον pain bis, peau
bise, Μαῦρον ψωμίον, Μαῦρον δέρμα.

BIVOUAQUER, Ἀγαραεύω, Δ. Ἀγρυλῶ, Θυραυ-
λῶ, Ἑλλ.

BIZARRE, extraordinaire, insolite, Ξενοχάραγος,
Δ. || Β', 263, Ξενοχάραγος· καὶ 382-383, Χαραγῆ·
καὶ Ε', 250, Ξενοχάραγος. ||

BIZARRE, capricieux, Λογισιμίδος, Σ. Παράξενος,
Σ. Στράνιος, Σ. ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Stranio, ἐκ τοῦ Λατι-
νικοῦ Extraneus, Ξένος, Ἀλλόκοτος, Ἑλλ. || Δ', 556,
Στράνιος. ||

BLANC-MANGER, Ἀργιτρόφημα. Γαλην. Περί Εὐ-
χύμ. καὶ κυχόχύμ. τροφ. κεφ. 13, tom. VI, σελ. 811,
édit. Kühn. α Καὶ τῶν διὰ γάλακτος ἐδεσμάτων, ὅ-
» ποῦν ἐστὶ καὶ τὸ καλούμενον Ἀργιτρόφημα. »

BLÉ NOIR. Z. Sarrasin.

BLESSER. Z. Battre.

BLESSURE. Z. Battre.

BLÈTE, Épinard fraise. || Ε', 328-329, Παδά-
κη. || Z. Épinard.

BLEU CÉLESTE, Ἡεράνιον (ἀπὸ τὸ Ἀήρ, Ἰωνικῶς Ἡήρ), Δ. Βένετον, Δ. Οὐρχνοβαφές, Δ. Καλλάτινον, Δ. Γερανιόν, Γαλάζιον, Σ. Ἀπὸ τὸ Καλλάτινον θέλουσι τινές ὅτι παράγεται καὶ τὸ σήμερον ὀνομαζόμενον *Γαλάζιον χρῶμα*. || Α', 245, *Βερετίκους*· καὶ Δ', 72-83, *Γαλανός*. ||

BLEU TURQUIN, Ἰσ. Μυροπράσινον, Δ. || Δ', 73 καὶ 312, * *Μαυρογάλαρον*· καὶ Ε', 194, *Μαυροπράσινον*. ||

BLOCAGE ἢ BLOCAILLE, Χαλίκωμα, Γλ. || Δ', 669, *Χαλίκωμα*. ||

BLOCAILLE. Z. *Blocage*.

BOCAL, Βρυκάλιον, Γλ. || Α', 246, *Καυίρ*. ||

BOEUF (œil de-), lucarne. Ἰσ. Ἀνκρωτίς, Δ. (App. pag. 17). || Ε', 226, * *Μπαντζᾶς*. ||

BOIS A BRÛLER, bois de chauffage, * Στιόξυλα (ἤγουν Ἑστιόξυλα), Δ.

BOMBARDE, Σκευή, Δ. Ἰσως καὶ Χωνείχ, Δ. || Δ', 696, *Χωρεία*· καὶ Ε', 228, *Μπομπάρδα*. ||

BONNE ἢ BELLE HUMEUR. Z. Humeur.

BON-SENS. Z. Grain.

BORD. Le bord d'une rivière, Χειλοπόταμον, Δ. Bord, Bordure, Frange, Ποδογύρι (τὸ), Σ. Περιπόδιον, Γλ. Πέζα, Γλ. Κυκλάς, Γλ. || Α', 256, *Ποδέα*, *Πέζα*. || Z. καὶ Cadre.

BORDEL, Πορνοστάσιον, Δ. Μαυλισταρεῖον, Δ. Ὁρθότερον ἤθελε γράφεσθαι *Μαυλιστήριον*, ἀπὸ τὸ *Μαυλίζω* τὸ Μαστροπεύω· ὅθεν καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης τὸ Ξεμυλίζω, débaucher. || Β', 47, 240, 262, *Ἀνέγλυτη*, *Μαυλίζω* καὶ *Ξεμαυλίζω* καὶ Ε', 192, *Μαυλισία*· καὶ 307, Πολιτικὸς § 4. ||

BORDURE. Z. Bord.

BORNER, Σταλινιάζω, Δ.

BORNES, Σταλίκια, Δ. Ὀροθέσις, Δ. || Δ', 542, *Σταλίκια*. ||

BOTTE, Χερόβολον, Σ. Χειρόβολον, Δ. Χερβολία (ἵς. Χερβόλις, τὰ), Δ. Δεμάτιον, Γλ. || Β', 429, *Χερδόβολος*. ||

BOUBONS. || Ἐν τῷ Δ', 340, *Bubons* || . Z. Peste.

BOUCHE, στόμα· ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ *Bucca*· τοῦτο δὲ ἀπὸ τὸ *Bébuca*, παρκαίμενον τοῦ Βύω ῥήματος, σημαίνοντος τὸ αὐτὸ καὶ τὸ *Boucher* τῶν Γάλλων. Λέγουσι μεταφορικῶς, *Il a un flux de bouche*, *flux de paroles*, περὶ ἀνθρώπου λάλου. Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐμεταχειρίζοντο οἱ Ἕλληνες τὸ *Λογοδιάρροια* (Ἀθῆν. σελ. 159), τὸ ὁποῖον ἐμεταχειρίσθη πρῶτος εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν ὁ βρσιλεὺς τῆς Προυσίας, γράφων πρὸς τὸν Βολταῖρον (29 Σεπτεμβρίου, 1775), *J'ai la logodiarrhée, et je barbouille inutilement du papier*.

BOUCHE, se dit aussi des personnes mêmes, par rapport à la nourriture. Χάσμα, Γλ. « Περβού· » κευλουμ [ἤγουν *Per bucculam*], κατὰ χάσμα, του· » τέστι καθ' ἑκάστον ἄνθρωπον. »

BOUCHE (cheval qui n'a point de-) Ἄστομος ἵππος, Ἑλλ. Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 5, σελ. 439-440, ἕκδ. Κορ.

BOUCHERIE, Κρεωπωλεῖον, Γλ. Κρεωπώλιον, Γλ. Κρεών, ὄνος, Γλ. || Α', 214 - 215, *Μακελλεῖον*. ||

BOUCLER, friser, Παρρυκιστρῶ τὴν κόμην, Γλ. || Α', 56, *Καμαροτριχάρις*· καὶ 215 - 216, *Μοντλο-*

γατορόσκουφς (εἰς τὸ τέλος)· καὶ 234, *Βουτουλομένας*· καὶ Δ', 226, *Κατζαρός*· καὶ 519-521, *Σκουλι* (εἰς τὸ τέλος). ||

BOUDOIR, Τιμώνιον, Ἑλλ. (Ἰδ. λεξικ. Σνειδέρ. λέξ. Τιμώνιον.) [Στραβ. 17, p. 1141]. || Στράβ. ἔκδοσ. Κορ. Μέρ. 3, σελ. 241. ||

BOUILLIE, Ἀλευριά, Σ. Ἀλεβραῖχ (γρ. Ἀλευρέα), Δ. Κουρκούτιν, Δ. Τὸ τελευταῖον παράγεται ἀπὸ τὸ Κυρκανῶ. Ἀθήρχ ἢ Ἀθάρχ, Ἑλλ. que Suidas exprlique par ἄλευρον ἡψημένον. || Β', 207, *Κουρκούτιον*· καὶ Δ', 383, *Πατάλα*· 688-689, *Χόνδρος*· καὶ Ε', 296-297 *Πίστος*. ||

BOULE. Z. Bouleverser.

BOULEVARD, Rempart, Περίπατος, Δ. Διάβατος, Δ. || Β', 294, *Περμαχιόνιον*· Δ', 390, *Παραστήθι*· 410, * *Περίπατος*· 461, *Πρόπτυρον*. ||

BOULEVERSER, Ἀνατρέπω, Ἀναστρέφω, Ἑλλ. Σύνθετον ἀπὸ τὸ βῶλος (boule) καὶ τὸ Λατινικὸν verso ἢ verto (στρέφω)· ὅθεν πιθανὸν ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐσήμεινε τὸ *Βωλοστροφία* τῶν Ἑλλήνων, ἔπειτα ἐκκτάντησε νὰ σημαίνει τὸ Ἀνατρέπω, τὸ κοινῶς Ἀναποδογυρίζω. || Β', 44, Ἀναποδογυρίζω· καὶ 99, *Γυρίζω* (ἐνεργητικ.) § 2· καὶ Δ', 14, Ἀναποδογυρίζω. ||

BOUQUETIN. Z. Daim.

BOUQUINS. *Ce ne sont que des bouquins, ou de la bouquinerie*. Τοιούτην ἐξευτελισμοῦ σημασίαν πιθανὸν ὅτι σημαίνει τὸ « Γρυμαία παντοδαπῶν βιβλίων » τοῦ Φωτίου. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ἡσύχιον σημειώσεις. Λέξ. Γρυμαία.

[BOURBE (la), ἀπὸ τὸ Ἑλλην. Βόρβορος.]

BOURG. *Gros-bourg*, Ἰσ. Μητροκωμία, Δ. ἡ Μητροκώμη· καθὼς ἡ μεγάλη πόλις, Μητρόπολις.

BOURGEON, Ὀφθαλμός, Δ. || Δ', 42 καὶ Ε', 29, *Βαβούλι*. ||

BOURRACHE, Πουράκιον, Δ. Ἀρμπέτα, καὶ Ἀρνοπέτα, Σ. Βούγλωτσον, Ἑλλ. Τὸ Ἀρμπέτα, πιθκνὸν ὅτι παράγεται ἀπὸ τὸ *erbetta* (ἤγουν Χορταράκιον) τῶν Ἰταλῶν. || Δ', 340, *Μπουράτζα*. ||

BOURRE, Γνῶφαλον, Γλ. Χοντρόμαλλον, Σ. || Α', 327 - 328, *Ἐπεφάλλασε* καὶ *Ἀποτριχῆας*. ||

BOURRIQUE, Γαδάρα, Σ. « Βρικόν, ὄνον· Κυρηναίῳ » λέγει ὁ Ἡσύχιος· καὶ πάλιν, « Βούρριχος, ὄνος » οἱ Κυρηναῖοι ἦσαν Ἕλληνες.

BOURSE, Πούγγη (ἡ), Πουγγίον (τὸ), Δ. Τὸ παραβάλλει μὲ τὸ *Poche* τῶν Γάλλων. Ἐπειτα (*App. pag. 157*) φέρει ἄλλων ἐτυμολογικῶν ἀπὸ τὸ Ὑποχή, Ὑπόχιον. Ἄλλοι τὸ παράγουσιν ἀπὸ τὸ *Fasceolus* τῶν Ῥωμαίων, τὸ σημαῖνον δερμάτινον θύλακον (*bourse de cuir*), ὅθεν τὸ *Φάσκωλος* τοῦ παρακμαζόντος Ἑλληνισμοῦ· καὶ ἄλλοι ἀλλαχόθεν. || Α', 83, *Περσίειν*, *Πουγγίρ*· Β', 310, *Πουγγί*· Δ', 339, *Μόγος* καὶ 452, *Πουγγίον*. Περὶ δὲ τοῦ *Φάσκωλος*, Ἰδ. Δ', 641, *Φασκώλιον*. ||

BOUSSOLE, Θαλασσοδόμετρον, Δ. Διστάζω ἂν τὸ ἐξηγήθῃ ὀρθῶς. Πιθκνὸν ὅτι τὸ Θαλασσοδόμετρον ἐσήμεινε τὴν Βολίδα (*Sonde*), τὴν ὁποίαν καὶ *Thalassomètre* (Θαλασσόμετρον) πεντασυλλάβως ὀνομάζουσιν οἱ Γάλλοι. Εἰς ἡμᾶς ἡ *Boussole* ἐπεκράτησε νὰ λέγεται *Ναυτικὴ πυξίς*. Τὸ *Θαλασσοδόμετρον* δύναται νὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὸ νέον μηχανήμα τὸ σήμερον εἰς χρῆσιν εἰς

μέτρῃσιν τῆς διὰ θαλάσσης πορείας, τὸ ὅποτον ὁμως συντομώτερον καὶ σημαντικώτερον συγχωρεῖται νὰ ὀνομάσωμεν, *Πλούμετρον* (ἤγουν τοῦ Πλοῦ μέτρον.). || Δ', 166, *Θαλασσοδόμετρον*. ||

BOUT. Z. Pointe.

BOUTEILLE (petite -). || Δ', 455, * *Πουτίλα* καὶ 650, *Φλασκίον* καὶ Ε', 228, *Μπότζα*. || Z. Ampoule.

BOUTIQUE, Ἐργαστήρι καὶ Ἀργαστήρι, Σ. || Δ', 135, 572, *Ἐργαστήριον*, *Συνέργιον* καὶ Ε', 196, *Μεζάς*, § 2. || Ἐτυμολόγησαν τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ Ἀποθήκη (Apotheca) α Horreum, Ἐνδοχον, καὶ Ἀποθήκη, Γλ. » Καὶ α Ἀποθηκάριοι, horrearii, α Ἀποθήκη, horreum » Γλ. Horreum ἐσήμαινε κυρίως Ἀποθήκην σίτου (grenier, grange) Σιταρομάγαζον, Σ. Σιτοβολών, Ἑλλ. Ἀπὸ τὸν Ἀποθηκάριον ἐπλάσθη ὁ Apothicaire. Z. καὶ Pharmacien.

BOUTON, Κομβίον, Δ. || Α', 137 καὶ ἐπόμε. Ἀρακομβόρεται. || Z. καὶ Nœud.

BOUTONNIÈRE, Boutonner. Z. Nœud.

BRACELET, Βραχιόνιον, Δ. Ἀχροχέριον, Δ. (App. pag. 11). Βραχιλάκιον, Γλ. Δ. Βραχιάριον, Δ. Καρπόδεσμος, Γλ. Καρποδέσμιον, Γλ. Περιχέριον, Γλ. || Δ', 309, *Μαριάκι* καὶ Ε', 33, 213, *Βραχιόνιον*, *Μοροχέριον*. ||

BRAISE, Ἀνθρακούφη, Χόβολη, Σ. Μαρίλη, Ἑλλ. Ὅταν εἴναι σβεσμένη, ὡς ἐκείνη τὴν ὁποῖαν σύρουσιν ἀπὸ τὸν φοῦρνον οἱ ἄρτοποιοὶ, καὶ πωλοῦσιν, Ἰσ. Θυμάλωπες, Ἑλλ. α Θυμάλωπες, οἱ ἀπολελειμμένοι τῆς » θύψεως ἄνθρακες ἡμίκαυτοι » λέγει ὁ Σουΐδας. || Α', 198, Ἀνθρακιά Δ', 682 - 683 § 2, *Χροθδι*, καὶ 684 - 685, *Χόβολη* καὶ Ε', 19, Ἀνθρακούφη. ||

BRANCHE - URSINE, App. pag. 137. Ἀρκοπόδιον τὸ ὀνομάζει ὁ Ἀέτιος.

BRANLER. || Ἐν μὲν τῇ σημασίᾳ τοῦ Bouger, Β', 237 - 238, *Μαρμάζω*· ἐν δὲ τῇ τοῦ Remuer, 323, *Σαλαγῶ καὶ Σαλεύω*. || Ζ. Vaciller.

BRAS (une chaise à -) Ζ. Fauteuil.

BRAS d'un fleuve, d'une rivière, Παρκαλάδιον, Δ. || Β', 284, καὶ Δ', 387· *Παρακλάδι καὶ Παρακλάδιον*. ||

BRÈCHE, Χαλάστρα, Δ. Τὸ Brèche συγγενεῦει μὲν τὸ Ῥηγὴ τῶν Ἑλλήνων (ἀπὸ τὸ Ῥηγνύω) τὸ ὁποῖον οἱ Αἰολεῖς ἐπρόφεραν μὲν τὸ δίγαμμα, *Βρηγή*. Τῆς αὐτῆς γενεᾶς εἶναι καὶ τῶν Γερμανῶν τὸ ῤηγμα Brechen (ῤηγνύω)· Ἰδ. τὸ Λεξ. τοῦ Ἀδελούγγου. Τὸ Χαλάστρα παράγεται ἀπὸ τὸ Χαλῶ, τὸ σημαῖνον εἰς ἡμᾶς καταστρέφω, φθείρω, ἀπὸ τὴν παλαιὰν σημασίαν τοῦ Χαλᾶν, ἤγουν ἀνιέναι, λύειν, ἀνοίγειν, ὅθεν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ καὶ ὁ Ἡσύχιος, « Χαλαρῶν, ὠρχίων (γρ. » ἀραιῶν.) » || Α', 207 - 208, *Χαλαῖ*. ||

BRÈME, poisson d'eau douce (Ἰταλ. Brama), Ἀβραμῖς, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημ. σελ. 181, ἐκδ. Κορ.

BRIDE (à toute -), ἢ à bride abattue, Ἀπὸ ῥυτῆρος, Ἑλλ.

BRIGANTIN, κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν του (ἀπὸ τὸ Brigand), *Ληστρικὸν πλοῖον*. || Ε', 227, *Μπεργαντί*. || Ἐπειτα καὶ ἄλλου εἵδους πλοῖα, τὰ ταχύδρομα μάλιστα, τὰ ὅποια οἱ Βυζαντινοὶ ὠνόμαζαν Δρόμωνας, Δ. || Δ', 106, *Δρομώνι*. ||

BRIGUE. Ὁ Ἀριστοτέλης (Πολιτικ. Ε', 2, 3) ση-

μαίνει τὴν *Brigue* διὰ τοῦ *Ἐρίθεια* || Ἑκδος. Κορ. Πολιτικ. Ε', 6, 3 καὶ 9, σελ. 145, 147 καὶ 297. || (τὸ ὁποῖον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μεταχειρίζεται ὡς συνώνυμον τοῦ *Ἑρις*). Ἡμεῖς ἴσως ἤμποροῦμεν νὰ τὸ ὀνομάζωμεν *Περιδρομή*, Γλ. *Z. Briguer*.

BRIGUER. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, *Ἐριθεύεσθαι*. Οἱ Βυζαντινοὶ ἐπλασαν τὸ *Ἀμβιτεύειν* καὶ τὸ ὄνομα *Ἀμβιτίωρ*, ἀπὸ τὸ *Ῥωμαϊκὸν Ambitio*, παραγγελία, ἐκ τοῦ *Ambio*, παραγγέλλω. « Ἐξ ἀμβιτίωνος, ἐκ » περιδρομῆς τι πράττων » λέγει ὁ Σουΐδας. Εὐρίσκομεν καὶ « *Ambitiones*, φιλοτιμίαι, περιδρομαί. » Γλ. καὶ « *Ambit*, περιέρχεται, κολακεύει. » Γλ. Ὅθεν τὸ μὲν *Brigue* συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ *Περιδρομή*, Γλ. τὸ δὲ *Briguer*, *Περιτρέχω*, Γλ. οἷον εἰς ταύτην τὴν φράσιν *Briguer les dignités*, *Περιτρέχω* τὰ ἀξιώματα. Τὸν περιτρέχοντα τοῦτον (*brigueur*) ὁ Ξενοφῶν ὀνομάζει διὰ μιᾶς λέξεως *Σπουδάρχην* (ἤγουν σπουδάζοντα περὶ τὰς ἀρχάς), καὶ ὁ Ἀριστοφάνης κωμικῶς *Σπουδαρχίδην*, χρήσιμον καὶ τοῦτο, ἐὰν ὀνομάσῃς καὶ τὴν *Brigue*, σπουδαρχίαν, καὶ τὸ *Briguer*, σπουδαρχῶ. (Ἰδ. Πλούταρχ. Μέτρ. 3, σελ. 431, ἐκδ. Κορ.).

BRIGUEUR. *Z. Briguer*.

BRILLER, *se distinguer, paraître avec distinction*. Ὁ Ἡρόδοτος ἐμεταχειρίσθη μὲ τὴν αὐτὴν μεταφορὰν τὸ *Ἑλλάμπεσθαι* [ἶδε λεξικ. Πόρτου, ἐν λέξει ἐλλάμπεσθαι], καὶ ὁ Θουκυδίδης τὸ *Ἑλλαμπρύνεσθαι* [Βιβλ. VI. 12]. Ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς τὸ ἀπλοῦν *λαμπρύνομαι*.

|| Δ', 281, *λαμπρύνομαι*. Πρβλ. Β', 86, *Βρύλλα* καὶ Δ', 341 καὶ 417, *Μπρίλλα*, *Πετάλι*. ||

BRIQUE, *Βήσαλον*, Γλ. *Πλινθίον*, Γλ. *Τετραπύ-*

λαιστον, Γλ. || Δ', 299 - 300, και 440, *Μάζα και Πλινθος*. ||

BRODEQUINS (les), chaussure particulière aux acteurs comiques chez les anciens, Ἐπικρατίδες, Γλ. Κόθορνος (ό), Ἑλλ. || Δ', 600 - 601, *Τσόκαρον και Τσόκος*. ||

BRONZE, Βρουτίσιον (γρ. Βροντίσιον), Δ. (Λεξ. Φροῦμα). Σήμερον Προῦνζος ἢ Προῦντζος. Τὸ Bronze εἶναι ἀπὸ τοῦ παρακμάζοντος Λατινισμοῦ τὸ Brundus, στερεός, ὡς νομίζουν οἱ ἐτυμολόγοι.

BROUETTE, Χειραμάξιον. Ἰδ. Petron. Satyric. cap. 28. Οὕτως ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ και τὸ συνώνυμον Vinaigrette.

BROUSSAILLES, Bruyères, Halliers, Ῥωπάκια, Δ. εἶναι τὸ αὐτὸ και τοῦ Ὀμήρου (Ἰλιάδ. Ν, 199) τὰ Ῥωπήια.

BROYER, Λεπτοκοπῶ, Γλ. | Πρβλ. Α', 50, *Στοῦ-πιρον* Δ', 551, 552, *Στουμπίζω, Στουπίζω* και Ε', 296, *Πίστος*. ||

BRÛLOT, Κακκαβοπυρφόρος, Δ. Ἰσως και, Σκάφος πυροβόλον. Ἰσ. και Πρηστήριον, ἢ μάλλον Ἑμπρηστήριον. Ἰσ. συντομώτερον, Πυρόσκαφον. || Α', 243, *Κακάβιν* και Δ', 204, * *Κακκαβοπυρφόρος* και 470, * *Πυρόσκαφον*. ||

BRUN, Μελαχρινός, Δ. Σ. Ἰσ. και * Μελαψός, Δ. Ἰσ. Ὁρφνινος ἢ Κελζινός, ἢ (κατὰ τὸν Ὁμηρον) Αἴθωψ, Ἑλλ. Τὸ Αἴθωψ, σύνθετον ἀπὸ τὸ Αἴθω (τὸ καίω) και τὸ Ὀψις, ἀναλογεῖ μάλλον μὲ τὸ Braun τῶν Γερμανῶν (ἔθεν τὸ Γαλλικὸν Brun), παραγόμενον κ' ἐκεῖνο ἀπὸ τὸ Brennen (τὸ καίω). Τῆς δὲ κοινῆς

γλώσσης τὸ *Μελαχρινός* ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ *Μελαγχρότος*, παρώνυμον τοῦ *Μελάγχρου*. Τὸ *Μελαψός* εἶναι συγκοπὴ βάρβαρος τοῦ ἀχρήστου *Μελάνοψ*. || Δ', 317-318, *Μελαχρινός*, * *Μελαψός*. "Ἴδε καὶ 312-313, *Μαυρίδα*, καὶ *Μαῦρος*. ||

BRUYÈRES. || Δ', 477, '*Ρίχια*' 636, (αὐτόθ.), καὶ Ε', 353 *Φάνα*. || Z. Broussailles.

BUANDERIE. Παράγωγον τοῦ Buée ('Ἰσπανιστί, Bugada, ὅθεν τῆς κοινῆς γλώσσης τὸ Μπουγάδα). Πλυνοί, 'Ελλ. Οὗτος ὠνόμαζαν οἱ παλαιοὶ τοὺς τόπους ὅπου ἐπλυναν. α Πλυνοί, πύελοι ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἐπλυνον· ἢ βόθροι, ὅπου πλύνουσι » λέγει ὁ 'ΗΣύχιος. 'Ο δὲ Λουκιανὸς (Δραπέτ. § 12), α Σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ περὶ πλυνοὺς ἔχειν. » Être cordonnier, ou charpentier, ou buandier. || Δ', 296, *Λούτζα* καὶ 440-441, *Πλύστρα* καὶ Ε', 228-229, *Μπουγάδα*. ||

BUCCIN, poisson à coquille. Z. Pourpre.

BÛCHER, lieu où l'on serre le bois à brûler. Ξυλοθήκη, Γλ. || Δ', 364, *Ξυλοστάσιον* καὶ Ε', 256, *Ξυλόβολον* καὶ *Ξυλοθήκη*. ||

BÛCHER, σωρὸς ξύλων ὅπου ἔκαιαν παλαιὰ τοὺς νεκρούς. Τέφρα, Δ. Πυρά, 'Ελλ. || Δ', 281-283, *Λαργάκι* 469, *Πυρά*. ||

BUÉE. Z. Buanderie.

BUFFET, 'Αγγοθήκη, 'Ελλ. ἂν ᾔναι ὀρθὴ ἢ εἰς τὸν 'Αθήνχιον διόρθωσις ('Ἰδ. Λεξικ. Σνεϊδέρ.). Οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ὠνόμαζαν Περρθηκάριον, ὡς δηλοῖ τὸ α 'Ρεποσιτόριουμ, περρθηκρεῖον (γρ. Περρθηκάριον), » ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Repositorium, Ποτηριοθήκη, Γλ. "Ἰσ. Κουποσάνιδον τοῦ Δ, ὅστις τὸ γράφει Γουπποσάνιδον.

|| Β', 206, *Κοῦπος, Κουποσάνιδον* Δ', 451, *Ποτηροθήκη* και Ε', 278, *Παρατράπεζον*. ||

BURIN, Έγκοπεύς, Γλ. || Δ', 715, *Γλόφω*. ||

BUSTE, Στηθάριον, Δ. Προτομή, Δ. « Τὸ κορμὶ » ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὸ ζωνάρι, εὐγάνοντας τὰ μπρά- » τζα » Σ. Thoracida τὴν ὀνόμαζεν ὁ παρακμάζων Λατινισμός, δηλαδὴ *Θωρακίδα*, ἀπὸ τὸ *Θώραξ*. || Α', 53-54 *Λουρικάτος* και Δ, 181, *Θωράκιον* και 269, *Κωλοβόλι*. ||

BUT, Σημάδι, Δ. Σ. Σημάδιον, Δ. Σκοπός, Δ. Σ. « Signum, σημεῖον, σκοπός, Γλ. » || Β', 325, *Σημάδιον* Δ', 36, *Ἀστοχῶ* (εἰς τὸ τέλος) και 495 § 3, *Σημάδιον*. ||

BUTTE, élévation de terre, etc. Χωματόβουνος, Δ. τὸ αὐτὸ σημαίνει και τὸ Tertre.

C

CABALE. Ζ. Faction.

CABANE, Καλύβι (τὸ), Σ. Καλύβη (ἡ), Έλλ. Τὸ Cabane ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Καπάνη, Έλλ. [Ἰδ. Ἠσύχ. Καπανικώτερα]. || Πρβλ. Δ', 657-658, *Φρίντζα*. ||

CABARET, Ἰσ. Καθαροπότιον, Δ. Καπηλομαγειρεῖον, Δ.

CABARETEUR, Ἰσ. Καθαροπότης, Δ.

CABAS DE FIGUES, Σῦκα πατητὰ και στοιβα- σμένα εἰς ἀγγεῖα πλεκτὰ ἀπὸ λύγον, σπάρτον ἢ σχοῦ- νον, ὀνομαζόμενον Cabas (ἀπὸ τὸ *Κάβος* τὸ ὁποῖον ἐξηγοῦν ὁ Πολυδεύκης, ὁ Ἠσύχιος και ἄλλοι, « μέτρον σιτικόν »). Έλληνιστὶ, *Παλάθη σύκων* και ἀπλῶς *Πα-*

λάθη, Λατινιστὶ *Offa ficorum*. 'Αλλ' οὐτ' ἡ παλάθη, οὐτ' ἡ *Offa ficorum* ἐρμηνεύει ἀκριβῶς τὸ Γαλλικὸν *Cabas*. Τοῦτο περιέχει Σῦκα, πατητὰ ἐν ἐπάνῳ τοῦ ἄλλου σφικτά, ἀλλ' ὀλόκληρα, ὡς εἶναι τὰ ἀπὸ τὴν μικρὰν Ἀσίαν (κατ' ἐξάιρετον τὴν Σμύρνην) μετακομιζόμενα εἰς τὴν Εὐρώπην εἰς κουτίᾳ ἢ ἄλλ' ἄγγειᾳ μεγαλήτερα. Ἡ Παλάθη εἶναι Σῦκα ζυμωμένα, καὶ μεταβλημένα εἰς ἓνα βῶλον ἢ Μάζαν ἢ Μαγίδα. Ὅθεν καὶ οἱ Ἑπειῶται τὰ ὀνομάζουσι σήμερον προσφυῶς *Συκομαγίδας*, λέξιν λείπουσαν καὶ ἀπὸ τὸν Δουκάγγιον καὶ ἀπὸ τὸν Σομαυέραν. « Μαγίδες, Μάζαι, κ.τ.λ. » λέγει ὁ Φώτιος· καὶ, « Παλάθην λέγουσι καὶ Παλαθίδα » εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι Πλινθοειδεῖς », πάλιν ὁ αὐτός. Ὁ δὲ Ἑσύχιος, « Παλάθαι, » σύκων μαζία ». Καί, « Παλάθη, ἡ τῶν σύκων ἐπάλλ » ληλος θέσις. » Ἡ λέξις Παλάθη ἀπαντᾷται συχνὰ εἰς τοὺς Ἑβδομήκοντα. Ὁ τρόπος τῆς σκευασίας ὁ ἀπὸ τὸν Φώτιον λεγόμενος, εὐρίσκεται εἰς τὸν Κολουμέλλαν (Ἴδε COLUMMELL. de r. rustic. XII, 15, § 4, μετὰ τὰς σημ. τοῦ Schneider). || Β', 208, *Κούφα*· καὶ 288, *Πατητὰ σῦκα*· καὶ Ε', 298-299, *Πιτταρίδα*. ||

CÂBLE, Παλαμάριον, Δ. ἀπὸ τὸ Παλάμη, ὅθεν καὶ τῶν Ἰταλῶν τὸ *Palamaro*, καὶ ὅχι ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ τὸ Παλαμάριον, ὡς ἐνόμισεν ὁ Δ. || Δ', 381-382; *Παλαμάριον*, *Παλάμη*. ||

CACHALOT. Z. Baleine.

CACHE, Κρύφτρα, Κρυπτή (γρ. Κρύπτρα, Κρυπτή) Σ. Κρυπτή, Ἑλλ. Κρυπτεῖα ἢ Κρυπτία, Ἑλλ. || Β', 85, *Βούδα*· Δ', 111, *Ἐγκρυμμα*· καὶ 697, *Χωσία*· καὶ Ε', 142 *Κρύφτρα*. ||

CACHET, Σφραγιστήριον, Γλ.

CADASTRE, Ἀπογραφή, Δ. Ἰσ. καὶ Τιμητήριον, ἢ Τιμόγραφον. Οἱ Ἴταλοι Catasto. Καὶ τούτου καὶ τοῦ Cadastre ἐπενόησαν διαφόρους ἐτυμολογίας, ὅλας ἀπιθάνους. Ἰσ. ἀπὸ τὸ Καταστρωννύω (κοινῶς Καταστρόνω). Lever un Cadastre, ou Cadastrer, Τιμογραφῶ. Οἱ Ἑβδομήκοντα (Βασιλ. Δ', XXIII, 35) ont employé ce mot dans le sens de Taxer. « Πλὴν ἐτιμογράφησε » τὴν γῆν, τοῦ δοῦναι τὸ ἀργύριον κ.τ.λ. » τὸ ὅποσον τοῦ Κυρίλλου τὸ Λεξικὸν ἐξηγεῖ « ἐτιμήσατο ». Ὁ Δημοσθένης (Περὶ συμμορ. σελ. 183) λέγει περὶ τῆς Ἀττικῆς, « Τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας ἐξακισχιλίων » ταλάντων ». || Γ', 107, Ἀπογραφὴ εἰς τὰ δημόσια κατάστιχα (enregistrement). ||

CADASTRER. Ζ. Cadastre.

CADENAS, Περαντί, Σ. Φερουγγέ, Σ. Κλειδαρίδι, Σ. Λουκέτο, Σ. ΓΓ. Κρεμαστὴ Κλειδωνιά, ΓΓ. Κατινάτζον καὶ Καδινάτζον, Σ. Τὰ δύο τελευταῖα ὀνόματα εἶναι ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ Catenaccio, ὡς καὶ τὸ Λουκέτο ἀπὸ τὸ Lucchetto. Τὸ Φερουγγέ, ἔσως ἀπὸ τὸ Ferruzzo (σιδήριον). Τὸ Περαντί ἔσως κατεκόπη ἀπὸ τὸ Περαντήριον, ὅχι ἀνάρμοστον ὄνομα. || Πρὸβλ. Α', 247, ἐν Λέξ. Ῥωμανίζουσιν καὶ Β', 177, ἐν Λέξ. Καμπανός. Ἰδ. καὶ Δ', 537, 540, Σπράγκα, Στάγκα. || . Ἀντὶ τοῦ Κρεμαστὴ Κλειδωνιά, συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ συντομώτερον, Κρεμαστόκλειθρον.

Cadenas des jaloux. Αἰσχροτάτον εὐρημα τῶν Ἰταλῶν εἰς φυλακὴν τῆς σωφροσύνης τῶν γυναικῶν. Ἀς τὸ ὀνομαθοθετῆσθαι ὅστις ἀγχιπᾶ, Ζηλοκλειδιον, ἢ Ἀγροφυλάκιον.

CADRE, brodure d'un tableau etc. Περβάζι (τὸ), Σ. Τὸ Περβάζι ἴσως εἶναι Περιβάσιον (ἀπὸ τὸ Περιβαίνω). Ζ. καὶ Bord.

CADUC, N. *Succession Caduque*, ou *Vacante*. Ὁλόπτωτα, Δ. Πτωτικά, Γλ.

CAFETAN, robe de distinction Turque, Κανζουτάν, ἄνος τοῦ Αἰλιανοῦ (Περὶ Ζώων Ἰδιότ. ιζ', 17).

CAGNEUX, qui a les genoux et les jambes tournés en dedans, Ῥαιθός ἢ Ῥαιβοσκελής, κατὰ τοὺς Ἑλληνας. Ὠνόμαζαν δὲ ἐξ ἐναντίας *Βλαισόν* ἢ *Βλαισόποδα* τοῦ ὁποίου τὰ σκέλη εἶναι στραμμένα πρὸς τὰ ἔξω. Μίαν μόνην λέξιν, Στραβοπόδαρος ἢ Στραβοπόδης, Σ. ἔχομεν καὶ διὰ τὰ δύο, καὶ μὲ τὴν αὐτὴν ἐκφράζομεν καὶ τὸ Baneroche καὶ τὸ Bancal τῶν Γάλλων. Τὸ Cagneux κατὰ τὴν ἐτυμολογίαν του, ἀπὸ τὸ Κύων (ἰταλιστὶ Cagna ἢ σκύλα), σημαίνει κατὰ λέξιν, *Κυνοπόδης* ἢ *Κυνοσκελής*. || Πρβλ. Β', 362 - 363, ἐν λέξ. *Τσειριάζω* (εἰς τὸ τέλος)· καὶ Δ', 507, ἐν λέξ. *Σκαμπάζω*. ||

CAHIER, Τετράδιον, Δ. || Δ', 592-593, *Τέτραδον*. ||

CAISSE, Σεντουκι, Σ. Οἱ Ἱταλοὶ Cassa, ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Capsa, τὸ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, Κάψα. Ὅθεν ἔπλασαν οἱ Ῥωμαῖοι καὶ τὸ Capsarius (Καψάριος), Caissier. || Α', 77-78, "*Αρχλα*" Β', 362-363, *Τσειριάζω* (εἰς τὸ τέλος)· Δ', 174, *Θηκιάζω* καὶ 494, *Σεντουκι*. ||

CAISSIER, Ἰσ. Καψάριος. Ζ. Caisse. Ὁ δὲ τῶν Μοναστηρίων κιβωτοφύλαξ, ὠνομάζετο Δοχειάριος, Δ. || Α', 233, 310, *Δοχειάριος*. ||

CALCUL, voy. Chaux.

CALCULATEUR, Διψηφιστής, Δ. || Α', 237-238, Ψηφίζει. ||

CALCULER. Z. Zéro.

CALE, *Fond de cale*. Τοῦ πλοίου τὸ κατώτατον καὶ βαθύτατον μέρος, ὁ πάτος. Τὸ παράρχουσιν ἀπὸ τὸ χαλᾶν, ἐπεὶ δὴ καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ χαλᾶν τὸ ἱστίον, ἐρμηνεύεται Γαλλιστὶ *caler la voile*. Ἴσως ὁμοῦς πιθανώτερον παρᾶγεται ἀπὸ τὸ Κοῖλος. Ὅταν ὁ Δημοσθένης (Παρχγρ. πρὸς Ζηνόθεμ. σελ. 883) λέγη, « Καταβάς » τῆς νυκτὸς εἰς ΚΟΙΑΗΝ ΝΑΥΝ. . . αἰσθάνονται οἱ ἐν τῷ » πλοίῳ ὅτι κακὸν τι ἐν ΚΟΙΑΗ ΝΗΪ γίνεται », σημαίνει ὅ,τι σημαίνουσιν οἱ Γάλλοι διὰ τοῦ *fond de cale*. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Χαρίτωνα σημειώσ. τοῦ Δορβίλλου, σελ. 673.

CALENDRIER. Z. Almanach.

CALER la voile. Z. Cale.

CALFATER, Καλφατῶ, Καλφατίζω, Δ. Καλαφατίζω, Σ. Εἰς ὅλας τῆς Εὐρώπης σχεδὸν τὰς γλώσσας εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ ὄνομα διαφόρως σχηματισμένον. Ὁ Μενάγιος τὸ νομίζει σύνθετον ἀπὸ δύο λέξεις Ἑλληνικάς, *Κάλα ἀσφαλτῶ*, ἡγουν χρίω τὰ ξύλα μὲ ἄσφαλτον. || Πρβλ. Δ', 382, *Παλαμίζω*. καὶ 430, * *Πισσαλείω*. ||

CALIFE, Χαλιφᾶς, Δ. || Δ', 670, *Χαλιφᾶς*. ||

CAMAIEU, Ἴσως, καθὼς εἰκάζει ὁ Δουκάγγιος ἀπὸ τὸ Χαμαίον (εἶδος Ἰου πορφυροῦ), Δ. || Δ', 320, *Mers-ξές* καὶ 671, *Χαμαίον*. ||

CAMARADE. Z. Chambrée.

CAMP. *Mestre de Camp*. Ἴσ. Στρατοπεδάρχης, Δ. || Β', 119, Ἑμπήγῳ (εἰς τὸ τέλος)· 177, *Κάμπος*· 186, *Κατούρα*· 379, *Φωσάτορ*. ||

CAMPAGNE, Κάμπος, Γλ. || Δ', 629-630, Ὑποστατικόν. ||

CAMPAGNE, le temps que les troupes sont en Campagne. Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐμεταχειρίσθη Ἄννα ἡ Κομνηνὴ (κατὰ Γαλλισμὸν πλέον παρὰ καθ' Ἑλληνισμὸν) τὸ Πεδιᾶς, Δ. || Ε', 285, Πεδιᾶς. ||

CAMPAGNE (maison de -), Ἐποίκιον, Δ. Ἀγροκήπιον, Ἑλλ. Στράβων. || Μέρ. 2, σελ. 313· καὶ 4, σελ. 238. Ἐκδοσ. Κορ. ||

CAMPHRE, Κάμφορα, Σ. Κάμφουρα, Κάφουρα, Κάφορα, Δ. || Ε', 113 καὶ 118, Κάμφορα, Κάφφορα καὶ Κάφουρα. || — Huile de Camphre, Κηρουρέλαιον, Δ.

CAMUS, Κοντομύτης, Κουτσομύτης, Δ. Πατζός, Δ. Σιμός, Σ. Σιμός, Ἑλλ. || Δ', 499-500, Σιμός· καὶ Ε', 280-281, Πατζός § 2. ||

CANAILLE. Τοιοῦτοι εἶναι τοὺς ὁποίους οἱ Ἕλληνες ὠνόμαζαν Κυνοβλῶπας ἢ Κυνοθρασεῖς, Ἴσως καὶ Κυνώλεις (Ἴδε τὸν Ἡσύχιον). || Δ', 522, Σκυλομούτσουρος || · ὥς καὶ τὸ Canaille παράγεται ἀπὸ τὸ Canis, Κύων. || Αὐτόθ. * Σκυλολόγιον. ||

CANAL, Κανάλιον, Δ. Cannelle ἢ Canule, Κάνουλα, Κανούλιον, Δ. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Canalis, τὸ ὁποῖον παράγεται ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Κάλλα ἢ Κάνα τὸ σημαῖνον τὸν κάλαμον (ὅθεν τῶν Γάλλων τὸ Canne). Τὸ ὑποκοριστικὸν τούτου εἶναι Karrlion· δύνανται δὲ νὰ σχηματισθῇ καὶ Karrύλιον καὶ Καρύλη (κατὰ τὸ Ξενύλλιον καὶ τὸ Κογχύλη). Ἀπὸ τὸ πρῶτον ἐγεννήθη τὸ Καρούλιον, ἀπὸ τὸ δεύτερον ἡ Κάρουλα. α Κανάλης, ἀγωγὸς ὡς ὕδατος... Καννίς, οἱ κόνδυλοι τῶν καλάμων, καὶ οἱ ὡς σωληνές· καὶ τούτου πέντε τὰ σωληνοειδῆ ἀγγεῖα·

Γλ. || Β', 239 καὶ 413, *Μαστάριον*, *Κάρουλα*. || — Τὸ *Karrlor* ἀκόμη σήμερον εἰς ἡμᾶς σημαίνει τὴν κνήμην (jambe) ἢ μᾶλλον τὸ ἀντικνήμιον, ἡγουν τῆς κνήμης τὸ κόκκαλον, τὸ ὅποτον συνωνύμως καὶ *Καλαμοπόδαρον* ὀνομάζομεν καὶ Κούγιαυλον, Σ. || Δ', 218, * *Karrlor* καὶ 247, *Κούγιαυλον*. || — Τὰ τελευταῖα τοῦ συνθέτου τούτου φανερὸν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ *Αῦλος*, ὡς ὠνόμαζαν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι *Tibia* καὶ τὸ ἀντικνήμιον καὶ τὸν αὐλόν. Τὰ πρῶτα (Κούγι) δὲν εὗρηκα ἀκόμη. Ζ. καὶ Fontenier.

CANARD, Πάπια, Σ. Δ. Εἰς τὴν Πελοπόννησον οἱ Ἀρχάδες σήμερον τὴν ὠνομάζουσαν *Νοθσσα* ἀπὸ τὸ *Νῆσσα* Ἑλλ. μὲ τροπὴν τοῦ *ἡ* εἰς τὸ *ου*, κατὰ τὸ Ζουλεύω καὶ Σουπία, ἀπὸ τὸ Ζηλεύω καὶ Σηπία. Πάππον ὁμως ὀνομάζει ὁ Αἰλιανὸς (περὶ Ζ. Ἰδιότ. γ', 30) ἕως τὴν Ὑπολατίδα (Fauvette) τοῦ Ἀριστοτέλους. Λέγει καὶ ὁ Ἡσύχιος, « Πάππος. . . ὀρνέου εἶδος. » || Δ', 383-384, *Πάπια* καὶ Ε', 240, *Νίσσος*. ||

CANCRE, Τζαγανός, Δ. Καρκίνος, Ἑλλ. Ὁ Δουκάγιος παράγει τὸ Τζαγανός ἀπὸ τὸ Ἰσπανικὸν *Zangano*. Ἄλλ' οἱ Ἰσπανοὶ ὀνομάζουσι τὸν Καρκίνον *Cangrejo*. Τὸ δὲ *Zangano* σημαίνει εἰς αὐτοὺς τὴν ἀργὴν μέλισσαν, τὴν ὀνομαζομένην *Κηφήνα*, Ἑλλ. Ἴσ. ὁ *Τζαγανός* ἐφθάρη ἀπὸ τὸ *Στεγανός*. || Δ', 190, *Κάβουρας*. ||

CANDIDAT, Κανδιδάτος, Δ. Ὑποψήφιος, Δ.

CANEVAS ἢ Cannevas, Καναβάτζο (τὸ), Δ. Κανκαβάτζα (ἡ), Σ. κατὰ τὸν Ἰταλικὸν σχηματισμὸν *Canavaccio*: Πανίον ὑφασμένον ἀπὸ *Κάνναβιν*, Ἑλλ. (κοινῶς Καννάβιον). Συγχωρεῖται νὰ τὸ ὀνομάζωμεν Κανναδόπανον. || Α', 192, *Καναδοσησαμάτος* (εἰς τὸ τέλος). ||

CANEVAS (dessein tracé sur un -). Τοῦτο ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ *Σχέδιον* (ὅθεν τὸ Schizzo τῶν Ἱταλῶν). Ἀρμόζει ἐδῶ τοῦ Ἑσυχίου τὸ « Κανάβιος κηρός, ᾧ » χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν. » Καὶ πάλιν « Κάναβοι, τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται » τὸν κηρὸν τιθέασιν » ὅτι καὶ ἐδῶ περὶ σχεδιασμοῦ εἶναι ὁ λόγος. Τὸ Κίνναβος Ἑλλ. (τὸ ὅποτον φαίνεται συγγενὲς τοῦ *Κάναβος*) ἐσήμαινε τὸ Mannequin. Ἰδ. τὸ Λεξ. τοῦ Schneider. « Κίνναβος, τὸ εἰδῶλον, πρὸς » δ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες, διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες » Σουΐδ. || Δ', 459-460, * *Προκίντημα*. ||

CANICULE, Κύναστρον, Δ. Αἰός, Σ. ἤγουν *Λίος ἀντὶ τοῦ Λίω* (ὡς Γέρος ἀντὶ τοῦ Γέρων). Chaleurs de la canicule, Κυνοκαύματα, Δ. || Ε', 143, 144, *Κύραστρον καὶ Κυρόκαυμα*. Ἰδε καὶ Β', 143 ἐν Λέξ. *Ζουριάζω*. ||

CANIF, Κονδυλομάχαιρον, Δ. Τὸ ὀνομάζομεν καὶ *Τζακί*, ὡς καὶ κάθε μικρὸν μαχαιρίδιον, ὅθεν καὶ ῥημα *Τζακίζω*, τὸ κόπτω, συντρίβω. Ἡ παραγωγή του εἶναι ἄδηλος. Ἴσως συγγενεῦει μὲ τὸ Γερμανικὸν Sachs, κοπτικὸν ἐργαλεῖον ὅθεν ὀνομάζουσι καὶ Schreib-Sachs (ἤγουν Γραφασάκιον) τὸ Κονδυλομάχαιρον, καὶ Scharsachs τὸ Ξυράφιον (ἰδ. Βεγκμάννον Beytr. zur Gesch. der Erfind. Tom. V, p. 105). Τὸ δὲ Canif τῶν Γάλλων κατὰ μὲν τὸν Σαλμάσιον παράγεται ἀπὸ τὸ Canna τῶν Ῥωμαίων, *Κάννη* Ἑλλ. τὸ σημαίνον τὸν κάλαμον. Πιθανώτερον ἴσως ἤθελέ τις τὸ ἐτυμολογήσει ἀπὸ ἀχρηστον ὄνομα *Καινίς* παράγωγον τοῦ *Καίνω*. « Καίνει, Κτείνει, Φονεύει », λέγει ὁ Ἑσύχιος, καὶ « Καίνειν,

νίκη » καθὼς καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν γλῶσσαν τὸ Τζακίζω, Δ. σημαίνει τὸ νικῶ, καὶ τῶν Γάλλων τὸ Saccager (ἀπὸ τῶν Γερμανῶν τὸ Sachs) τὸ Πορθῶ, Ἑλλ.

|| Β', 196 καὶ 252-253, *Κορδύλιον*, καὶ *Μοροκορδυλὰ* (εἰς τὸ τέλος)· καὶ Δ', 721, *Κορδυλομάχαιρον*. ||

CANNE. Z. Canal.

CANNELLE, morceau de bois creusé etc. Z. Canal.

CANNELLE, écorce odoriférante etc. Κανέλα, Σ. Ἀπὸ τὸ *Κάρνα* Ἑλλ. τὸ σημαίνει κάλαμον, διότι ὁ φλοιὸς τῆς Κανέλλας εἶναι σωληνοειδὴς ὡς οἱ κάλαμοι

|| Ε', 223, Μούσουλον. || Z. καὶ Canal.

CANON, pièce d'artillerie etc. *Κανώνιον*, εἰς τὴν σημερινὴν γλῶσσαν, ἂν καὶ λείπει καὶ εἰς τὸν Δ. καὶ εἰς τὸν Σ. Canon, οἷς ὠνομάζετο καὶ εἰς τὸν παρακμάζοντα λατινισμόν. Ἡ λέξις εἶναι Ἑλληνικὴ ἀπὸ τὸ *Κάννα* ἢ *Κάννη* (*roseau*, *jonc*). Z. Canal.

CANTIQUE des Cantiques ὀνομάζουσι καὶ οἱ Γάλλοι τὸ ἀπὸ ἡμᾶς ὀνομαζόμενον Ἑσμη ἀσμάτων, ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ *Σίρ άσιρίμ*, κατὰ πλεονασμὸν συνήθη εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γλῶσσαν, σημαίνοντα τὴν ὑπέρθειν ἢ ἐξοχὴν τοῦ πρῆγματος, ὡς εἶναι εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν μας διάλεκτον τὸ α *Ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ Πανήγυρις πανηγύρεων* » ὡς εἶναι τοῦ *Δαυτδ* τὸ α *Θεὸς θεῶν* », ἤγουν ὁ Ὑψιστος τῶν ὀνομαζομένων θεῶν, ὁ μόνος ἀληθινὸς Θεός. Οὕτω λέγομεν καὶ *Πένης πενήτων*, ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ *Περίστατος*.

CANULE, Z. Canal.

CAOUT-CHOUC. Z. Gomme.

CAPITAL. Z. Principal.

CAPITAN, terme de mépris pour désigner un fanfaron. Θρασωνίδης, Θράσων, Ἑλλ. τὸ Thraso, κύριον ὄνομα στρατιώτου θρασυγλώττου, ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Τερέντιον, κατὰ μίμησιν τοῦ Μενάνδρου, ὅστις τὸν ὀνομάζει Θρασωνίδην. || Δ', 639 - 640, 643, *Φαρφαρὰς, Φαφλατὰς*. ||

CAPITATION, Ἐπικεφάλαιον, Γλ. Δ. Κεφαλικὸς φόρος, Κεφάλαιον, Δ. καὶ βαρβάρως Κεφαλιτίων (ἡ), Δ. Τουρριστί, Χαράτσιον. || Δ', 132, *Ἐπικεφάλαιον*. ||

CAPITEUX (vin -), « Οἶνος φρενῶν ἀπτόμενος » κατὰ τὸν Ἱπποκράτην. Συντομώτερον, Οἶνος καρηβαρικός.

CAPITULAIRE, Κεφαλαϊόγραφον, Δ.

CAPRICIEUX. Z. Bizarre.

CAQUETER (en allem. Gackern), ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Κακκάζω. « Κακκάζειν, μίμησις τικτουςῶν ὀρνίθων φωνῆς » λέγει ὁ Φώτιος. || Δ', 201, *Κακαρίζω*. ||

CARAVANE, Καραβάνι, Κερβάνι, Σ. Ἐμπόρων συνοδία, Ἑλλ. κατὰ τὸν Στράβωνα Μέρ. 4, σελ. 249, ἐκδ. Κορ. || Ε', 114 καὶ 119, *Καρβάνιον*, * *Κερβάνι*. ||

CARBONNADE, viande grillée sur les charbons, Καρβουνιά, Σ. Λέγομεν δὲ καὶ τῶν Γάλλων τὸ Côtelette (ὁμοίως κρέας ὀπτώμενον εἰς τὰ κάρβουνα) *Μπριζόλα*, ἢ *Βριζόλα*, ἀπὸ τὸ Ἱταλικὸν Braciucola, Φλογίς, Ἑλλ. Οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζαν (Ἀθην. σελ. 656) *Κάπρον φλογίδας*, des carbonnades ou des côtelettes de sanglier. Τὰ ὀπτώμενα εἰς τὰ κάρβουνα ὀψάρια, ὠνομάζοντο *Ἐπανθρακίδες*, Ἑλλ., ἀκόμη καὶ *Ἀνθρακίδες*, κατὰ τὸν Σχολιαστήν τοῦ Ἀριστοφάνους (Ἀχαρν. 677). Ἐπειδὴ ἡ φλόγα (Φλῶξ) εἶναι ὄνομα γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς χυδαίους, ὅστις παραιτεῖται τὰ ξένα ὀνόματα, ἐμ-

πορεῖ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ Φλογίδες. Côtelettes σημαίνει κυρίως *Πλευρίδες*. « Σχελίδες, κρέα ἐπιμήκη (ἴσ. » γρ. ἐπὶ μῆκος) τετμημένα οἱ δέ, Πλευρίδες. » Ἡσύχ. « Σχελίδες, τὰ πλευρίδια κρέα » Φώτ. || Δ', 378, 431-432, *Παγίδες*, *Πλάγι*, καὶ * *Πλαγίδες*. ||

CARDE, Λανάρα, Σ. ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Ἀῖνος (δωρ. Ἀἰ-νος, ὅθεν καὶ τῶν Λατίνων τὸ lana) τὸ σημαῖνον, ἔριον. || Β'. 22, *Ἀκαρθόκτερον* καὶ 217, *Λανάρα*. ||

CARDÈRE, ἡ Chardon-à-foulon. ἴσ. ἡ Ἀγκύλα τοῦ Σ. Δίψακος, Ἑλλ. Οἱ Γραικωρωμαῖοι τὸ ὠνόμαζαν *Ἀκαρθόκτερον*. ἴδ. Δουκάγγ. σελ. 317. || Β', 22, *Ἀκαρθόκτερον*. ||

CARDEUR. Z. Peigne.

CARDON, Ἀσκόλυμβρος, Σκομβρόβολος (ἴδε Στράβωνα, Μέρ. 4, σελ. 356, ἐκδ. Κορ.), Σκόλυμος, Ἑλλ. Ὁ Βεχμάννος (Beytr. zur Geschit. der Erfind. tom. II. pag. 214) ἀμφιβάλλει εὐλόγως, ὅτι τὸ Cardon εἶναι ὁ Σκόλυμος τῶν παλαιῶν. || Δ', 35, 512, 725, *Ἀσκόλυμβρος*, *Σκόλυμβρος*, καὶ * *Σκόλυμος*. ||

CARICATURE. Συγχωρεῖται τὸ, *Φορτικὴ ζωγραφία* ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀνάλογος Κωμωδία ὠνομάσθη Φορτικὴ. Z. Farce.

CARMIN. Z. Kermès.

CARNIVORE, Ζωοφάγον, Ἑλλ. Ἀριστοτέλ. Λέγεται καὶ Σαρκοβόρον.

CAROTTE, Δαυκί, Λαυκί, Σ. Δαῦκος (ἡ Δαύκου τι εἶδος) Ἑλλ. Καρωτόν, Ἑλλ. ἴδ. Πλούταρχ. Μέρ. 4, σελ. 488, ἐκδ. Κορ. καὶ Στράβ. Μέρ. 4, σελ. 355, ἐκδ. Κορ. || Α', 193, *Δαυκοψίστης* Δ', 190, *Καβοῦτζι* Ε', 341-342, * *Σταφυλόνα*. ||

CAROUBE ἢ Carouge, Ξυλόγλυκον, Γλ. Χαροῦβα ἢ Χαῤῥοῦβα, Δ. Ἡ λέξις εἶναι τῆς Ἀραβικῆς γλώσσης. Καρούμπα, Καρούμπι, Ξυλοκέρχτον, Κουντουρίδι, Σ. Κεράτιον, Ἑλλ. Caroubier (τὸ δένδρον) Καρουμπιά, Ξυλοκερατιά, Κουντουριδιά, Σ. || Δ', 251, *Κουντουρίδι* (ἴδ. καὶ Αὐτόθ. 229, *Κερατζοῦρι*) καὶ Ε', 256, 257, *Ξυλόγλυκον*, *Ξυλοκερατία*. ||

CAROUGE. Z. Caroube.

CARREFOUR, Τετραπλατεῖα, Δ. Διάμφοδος, Γλ. Τετράοδον, Γλ.

CARRIÈRE, Πετροκόπιον, Δ. Λατομία, Ἑλλ. || Ε', 155, *Λατόμι* καὶ 293, *Πετροκόπιον*. ||

CARROSSE, Καρούχιον, Γλ. || Α', 196, *Καροῦχαι*. ||

CARTILAGE, Χόνδρος, Ἑλλ. || Α', 216-217, *Τραγανόδεχτον* καὶ Δ', 439, * *Πληγοῦρι* καὶ 688-689, *Χόνδρος*. || Z. Croquant.

CARTILAGINEUX, Χονδρώδης Ἑλλ.

CAS, accident, occasion, Περίστασις, Περίπτωσις, Ἑλλ.

CAS, hypothèse, supposition, fait arrivé, ou supposé, comme pouvant arriver, N. Οἱ Βυζαντινοὶ ἔλεγαν, *Θέμα* (Θεοφίλ. Βιβλ. Β', τίτλ. 6. σελ. 158, καὶ ἀλλαχ.). — *Poser le cas*, *Θεματίζω* (αὐτ. σελ. 38 καὶ 193). Ὁ Δουκαγγίος δὲν ἐξήγησεν ἀκριβῶς τὸ *Θέμα* διὰ τοῦ Causa. Ὁρθότερον ἄλλοι α *Θέμα*, positio, casus », Γλ. Οἱ λύοντες τὰ τοιαῦτα θέματα (cas) ἢ νομικὰ ἀπορήματα, ἐλέγοντο *Θεματικοί*. — *Cas de conscience*, θρησκευτικὸν ἀπόρημα περὶ συγχωρουμένων ἢ ἀπαγορευομένων πράξεων. Ἴσως ἐμποροῦμεν νὰ τὸ ὀνο-

μάσωμεν, *Ἡθικὸν θέμα*. — Casuiste, celui qui résout les cas de conscience. Ἰσ. Θεματικός, ἀπλῶς, ἢ Θεματικός ἡθολόγος. || Ε', 90 - 91, *Θέμα*. ||

CASAQUE. Τὸ παράγουσιν ἀπὸ τὸ *Κάσας*, ἢ μᾶλλον *Κασᾶς*, σκέπασμα ἵππου, κατὰ τὸν Ξενοφῶντα (Κυροπ. Η', 3, 6 - 8). Ὁ Ἡσύχιος τὸ ἐξηγεῖ, « *Κάσας*, ἀμφιτά- » πης καὶ πιλωτὰ (γρ. πιλωτόν) ». Καὶ πάλιν μὲ δύο σ, « *Κασσόν*, ἱμάτιον παχὺ καὶ τραχύ, περιδόλιον. » Πιθανὸν ὅτι ἡ λέξις εἶναι Περσικὴ, ὡς καὶ ὁ Παράδεισος καὶ ὁ Περσάγγελος, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται ὁ Ξενοφών. Ὅθεν τὸ μὲν σκέπασμα τοῦ ἵππου συγχωρεῖται καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ λέγεται *Κασᾶς*, ἢ, ὡς ἀκόμη σήμερον τὸ ὀνομάζουσιν οἱ Τοῦρκοι, *Χασᾶς*· ὅταν δὲ σημαίνει φόρεμα ἀνθρώπου (καὶ πιθανὸν ὅτι ἡ Casaque ὠνομάσθη οὕτω, διότι τὴν φοροῦν μάλιστα οἱ ταξιδεύοντες ἵππεῖς), διὰ τί νὰ μὴ τὴν ὀνομάσωμεν καὶ ἡμεῖς θηλυκῶς *Κασάκη*; Ἄπορον εἶναι, ἐὰν τὰ *Κασιανὰ ἱμάτια* εἶναι τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς Περσικοὺς *Κασᾶς*. Λέγει ὁ Βυζάντιος Στέφανος, » *Κάσιον*, ὄρος, καὶ πόλις Αἰγύπτου. . . καὶ τὸ κτητι- » κόν, *Κασιωτικός*, ἀφ' οὗ ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰ *Κασιωτι-* » κα ἱμάτια. » Ὁ Εὐστάθιος (εἰς Διον. Περιηγ. 260) μάρτυρα φέρων τὸν Στέφανον, τὰ ὀνομάζει, *Κασιανὰ ὑφάσματα*. Ἐνδεχόμενον ὁμοίως νὰ ἔπλασχν οἱ Αἰγύπτιοι τὸ ὄνομα ὅχι ἀπὸ τὸ *Κάσιον* ὄρος, ἀλλ' ἀπὸ τὸ *Κασᾶς* τῶν Περσῶν, ὅταν οἱ Πέρσαι ἐκυρίευσαν τὴν Αἴγυπτον· ἐπειδὴ καὶ εἰς τῶν Πτολεμαίων ἔτι τοὺς χρόνους ἐσώζετο εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ Περσικὸν ὄνομα, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἀγαθαρχίδης (παρὰ Φωτ. κώδ. σν', σελ. 1333), « *Στολὰς* γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε (Πτο- » λεμαῖος) *πιλητάς*, ἅς οἱ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην

» προσαγορεύουσι *Κάσας*, ὥστε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα,
 » πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν. » || Δ', 131, 220, 677-678,
Ἐπαρωσκέπιον, Κασάκα, Χασᾶς καὶ Χάσδιον. ||

CASERNE. Ἰσ. Στρατοίκιον.

CASTAGNETTE, Κούρταλον, Δ. κατὰ στοιχείων
 μετάθεσιν, ἀπὸ τὸ Κρόταλον, Ἑλλ. || Α', 286, ἐν λέξ.
Κουρταλλίζου. ||

CASUISTE, Z. Cas.

CATACOMBES. Ἐπειδὴ ἡ πιθκνωτέρη ἐτυμολογία
 εἶναι ἀπὸ τὸ Κύβη ἢ Κύμβη, συγχωρεῖται νὰ τὰς ὀνο-
 μάσωμεν (θηλυκῶς) Κατακύβας ἢ Κατακύμβας.

CATHÉDRALE, Καθολικὴ Ἐκκλησίᾳ, Δ. Ἐλέγετο
 καὶ οὐδετέρως Ματρίκιον, Δ. ἤγουν Μήτηρ Ἐκκλησίᾳ,
 ἀπὸ τοῦ παρκακμάζοντος Λατινισμοῦ τὸ Ecclesia ma-
 trix. Ὅθεν εἶναι καὶ τὸ ἡμέτερον Μητρόπολις, ἢ Μη-
 τροπολικὴ Ἐκκλησίᾳ.

CAUDINES (fourches -), Λατινιστὶ Furcæ ἢ Fur-
 culæ Caudinæ, τὰς ὁποίας ὁ Πλούταρχος (Παρχλληλ.
 Ἑλλ. καὶ Ῥωμ. § 3), φυλάξας τὴν λέξιν, *Φορκούλας*
Καυδίνας ὀνομάζει· τὸ Καυδῖναι εἶναι τύπος ἐθνικὸς
 τοῦ Καυδίου (Caudium) πόλεως Ἰταλικῆς.

CAUSE. Z. Pénal.

CAUTÈRE, Καυτήριον, Σ. || Ε', 213, *Μόξα* ||

CAUTION, Ἐγγύησις, ἀσφάλεια. α Καυτίονα, ἀσφά-
 » λειαν, ὁμολογίαν. » Γλ. — Caution juratoire, Ἐνορκος
 ἀσφάλεια. Τὴν ὠνόμαζαν καὶ Ἐξωμοσίαν. α Ἰουριτορίᾳ
 » (γρ. Ἰουρατορία) κχυτιών, Ἐξωμοσία. »

CAVALERIE. Z. Cheval.

CAVALIER. Z. Cheval.

CAVE, Κατωκέλλι, Δ. || Δ', 227, *Κατωκέλι.* ||

CÉLÈBRE, 'Εξάκουστος, Δ. — Fameux, Περίφημος, Δ. || Δ', 124, 'Εξάκουστος. ||

CÉNOBITES, Κοινοβιακοί, Δ. Μιγάδες. "Ιδ. Πλούταρχ. έκδ. Κορ. Μέρ. 6, σελ. 416. || Ε', 211 - 212, *Μοροκέλλιον*. ||

CÉNOTAPHE, Ψευδοτάφιον, Δ. Κενοτάφιον, 'Ελλ. || Δ', 700, *Ψευδοτάφιον*. ||

CENS, redevance en argent etc. Κήνος, ἀπὸ τῶν 'Ρωμαίων τὸ Censu. 'Η λέξις Κήνος εὐρίσκεται εἰς τὸ Εὐαγγέλιον (Ματθ. ΚΒ', 17).

CENSEUR, magistrat chez les Romains etc. Τιμητής, 'Ελλ. « Βιοκρίτης, Censor », Γλ. — Censeur des écrits, des livres, "Ισ. Λογοκρίτης, ὡς εἶπα δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ.

CENSURE, la dignité de Censeur, Τιμητής, ἢ Τιμητικὴ ἀρχή, 'Ελλ. (Πλούταρχ.)

CEP, pied de vigne, Κουρβούλα, Δ. Κουρμουλλα (γρ. Κουρμούλα), Δ. 'Απὸ τὸ Κορμός, Κορμύλη, καὶ Κουρμούλα. || Δ', 104, *Δράρα* καὶ 252, *Κούρβουλον*. ||

CÉPHALIQUE, Remède Céphalique, Κεφαλικόν, Δ.

CÉRAT, Κηρωτόν, Γλ. || Δ', 228, *Κεράλειμμα*, * *Κεραλοιφή* καὶ 231, * *Κηραλοιφή*. |

CERCUEIL. Z. Bière.

CÉRÉMONIAL, le livre où sont contenus etc. Τὰ τακτικά, Δ. || Δ', 621 - 622, § 4 καὶ ἐπομ., *Τυπικόν*, *Τύπος*. ||

CÉRÉMONIES RELIGIEUSES, 'Ιεροτελεστίαι, Δ. 'Ελέγοντο καὶ 'Ιεροπραξίαι. Αἱ δὲ εἰς τοὺς γάμους γινόμεναι, ἰδιαιτέρον, 'Ιερολογίαι. || Ε', 99, *'Ιερολογῶ* καὶ 100, * *'Ιεροπραξία*. ||

CÉRUSE. Z. Lisière.

CESSION DE BIENS, Ἑκστασις ὑπαρχόντων, Γλ.

|| Ε', 61, Ἑκστάσιον. ||

CÉTÉRAC ἢ CÉTÉRACH, Σπληνοδάπανον, Δ. Εἶναι τὸ Ἀσπληνον τοῦ Διοσκορίδου, Asplenium Cétérach τοῦ Λινναίου, οὕτως ὀνομασθέν, διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ὑπόληψιν ὅτι τήκει τὸν σπλῆνα. || Δ', 533 - 534, Σπληνοδάπανον. ||

CÉTÉRACH. Z. Cétérac.

CHAÎNE (γυναικῶν στόλισμα), Κάθεμα, Δ. Καίνετα, Κολάνα, Σ. Τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν Chaînette, τὸ δεύτερον ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Collana. || Πρβλ. Β', 66, Ἀρμαθιά. ||

CHAIR DE FRUITS. Z. Pulpe.

CHAISE, Καθέδρα, Καθήγλα (ἴσ. Καθηκλα), Κάθισμα, Καθίσσιον, Δ. Σελλίον (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Sella), Δ. Λέγεται Καθηκλα καὶ Καθέκλα· τὸ ὁποῖον ἔσως εἶναι φθορμένον, ἀπὸ τὸ Καθίδρα ὀκλαστή, καὶ ἐσήμκινε κατ' ἀρχὰς τὸν ὀνομαζόμενον πκλκιά Ὀκλαδίαν δίφρον (un siège pliant). || Δ', 192, 193 - 194, Καθίδρα, Καθηκλα. ||

CHAISE A BRAS. Z. Fauteuil.

CHAISE PERCÉE, Καθέδρα, Καθύκι, Καθήκη, Δ. Καθηκι (ἤγουν Καθήκιον), Σ. Θάκος ἢ Θῶκος Ἑλλ.

|| Β', 163, Καθήκιον· Δ', 194, Καθηκι· καὶ 470 - 471, ἐν λέξ. Πυρωστία (εἰς τὸ τέλος). ||

CHALEURS. Z. Canicule.

CHAMBELLAN, Κελλικός, Δ. Κοιτωνίτης, Κοιτωνάριος, ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, Δ. Παράκοιτος, Παρκοιμώμενος, Δ. Κατακοιμιστής, Ἑλλ.

CHAMBRE, Κάμερα, Σ. Ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν *Καμάρα*, τὸ ὁποῖον ἐσήμαινε τὸν θόλον. « Καμάριον, κοι- » τῶν καμάρων ἔχων », Λέγει ὁ Φώτιος· καὶ πάλιν, « Καμάριον, δωμάτιον καμαρωτόν, καὶ ὅλως ἡ Καμάρα, » Ἑλληνικὸν τὸ ὄνομα. » || Β', 172 καὶ 370, *Καμάρα Καμαρόνω, Κάμερα, καὶ Φαρί*. || — *Femme de Chambre*, Καμεριέρη, Σ. Θπλαμηπόλος, Ἑλλ. — *Pot de chambre* Κατουρολάκινον, Δ. Κατουρολάγιον (γρ. Κατουρολάγιον), Σ. Κοκλί, Δ. Κουκλί καὶ Κλοκίον, Σ. (Ἴσως ἀπὸ τὸ Κοχλίον, ὅθεν καὶ τὸ Κοχλιάριον). Λέγεται καὶ Κατουροκάνατον, ἀπὸ τὸ *Κάτουρον* καὶ τὸ Κανήτιον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Κάνης, ητος. || Α', 338-339, *Κατουρολάγηνον* καὶ Δ', 234, *Κλοκίον*. ||

CHAMBRE à Coucher, Δωμάτιον, Ἑλλ. Ἴδε Πλούταρχ. Μέρ. 4, σελ. 408, ἐκδ. Κορνή.

CHAMBRÉE, Συσκήνιον, ἢ Συσσίτιον στρατιωτικόν, Δ. Κοντουβέρνιον, Δ. ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Contubernium*. — *Camarade de Chambrée*, Κοντουβερνάριος, Δ. Συσκηνίτης, Ἑλλ. || Ε', 112, *Καμάρδα*. Ἴδε καὶ Δ', 16, ἐν λέξ. Ἀναστάτης. ||

CHAMPION, Καμπίτης, Δ. « *Campio*, μονομάχος » Δ. Μεταφορ. Ὑπέρμαχος. || Ε', 113, *Καμπίτης*. ||

CHANCELER. Z. Vaciller.

CHANCELIER, Καγκελλάριος, Δ. ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Cancellarius*. Τὸν ὠνόμαζαν καὶ Λογοθέτην, Δ. Τὸ *Cancellarius* παράγεται ἀπὸ τὸ *Cancelli* συνώνυμον τοῦ *Cancri* (Καρκίνοι), Γαλλιστὶ *barreaux*. Τὰ Γλ. φέρουν « Κάγκελλον, ἀντὶ τοῦ δικτυόσκον (Ἴσ. δικτυόσκιον) ὑποκοριστικῶς· ὅτι κάσσεις (γρ. κάγκρεις » (*cancri*), Ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι, καὶ ὑποκορι-

» στικῶς, Κάγκελλον. Ἐνθεν Καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐ-
 » τῷ ἐστηκότες· δύο δὲ οὗτοι μόνοι. » || Ε', 107, 168,
Καγκελλάριος, Λογοθέτης. ||

Tò cancri ἢ cancelli, δὲν σημαίνει, ὡς ὁ Γλωσσο-
 γράφος νομίζει, δίκτυα, ἀλλὰ πάντα τὰ δικτυωτά, ἡ-
 γουν τὰ κατασκευασμένα ἀπὸ ξύλον ἢ μέταλλον εἰς
 σχῆμα δικτύου. Εἶναι τῶν Ἑλλήνων αἱ Κιγκλίδες, ἐ-
 ξηγούμεναι ἀπὸ τὸν Ἑσύχιον: « Κιγκλίδες, θύρι, ἅς
 » ἡμεῖς καγκελλωτάς λέγομεν. » Διὰ τοῦτο καὶ τοῦ
 δικαστηρίου τὸ μέρος, ὅπου στέκουν οἱ δικολόγοι, ὀνο-
 μάζεται Γαλλιστὶ Barreau ἡγουν Κιγκλῖς. « Κιγκλῖς,
 » ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος· » κατὰ τὸν Ἑσύχιον.
 || Δ', 190, *Κάγκελλα* καὶ *Καγκελλωτός.* ||

CHANGE (lettre de -), Ἰσ. Κολλυβιστικὴ συγγρα-
 φή· ὁ Βουδαῖος τὴν ὀνομάζει *Σύμβολον*, ἀπὸ τὰ ση-
 μεῖα τὰ συνήθη εἰς τοὺς παλαιούς, ὅταν ἐσύστεναν φί-
 λον πρὸς φίλον. Ἰδ. τὰς σημειώσεις τοῦ Συνειδέρου εἰς
 τὰ Πολιτικά τοῦ Ἀριστοτέλους, σελ. 253.

CHANOINE

CHANTIER, Ξυλόβολον, Δ. Ξυλοστάσιον, Δ. || Δ',
 364, *Ξυλοστάσιον* καὶ Ε', 256, *Ξυλόβολον, Ξυλο-
 θήκη.* ||

CHANTIER, (dans la phrase *Il est sur le chantier*,
 ὅταν ὁ λόγος ᾔηται περὶ πλοίου), Σχαρίον, ἢ Σκαρίον, Δ.
 Ἑσχάριον, Ἑλλ. || Β', 327, *Σκαρί* καὶ Δ', 635-636,
*Φάλαγγας, * Φαλάγγια.* Ἰδε καὶ Δ', 223, *Κατάστρια.* ||

CHAPELAIN. || Β', Προλεγόμ. ἰέ, *Ἱερουργός.* || —
 Z. Chapelle.

CHAPELET, Κομπολόγι (ἡγουν Κομβολόγιον), Δ.
 Σ. Κομπόσχοινον (ἡγουν Κομβοσχοίνιον), Σ. Λέγεται

και πληθυντικῶς, τὰ Πατερμά. || Α', 137, ἐν λέξ. Ἀ-
νακομπόνται. ||

CHAPELLE, Καπέλα, Σ. Ναϊσκάριον, Γλ. Ἱερίφιον, Δ. Ἰσως ὁμως ἦτον Ἱεράφιον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἱερὸν, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Θεῖον, Θειάφιον, Ξυρόν, Ξυράφιον· ἢ Ἱερήφιον, κατὰ τὸ Ξυλήφιον. Τὸ Chapelle εἶναι ἀπὸ τοῦ παρκαυμάζοντος Λατινισμοῦ τὸ Capella· ὡς ὑποκοριστικὸν τοῦ Capra (Κάπα), δὲν ἐσήμαινε πλὴν μικρὰν Κάπαν. Ἀλλὰ, ἐπειδὴ οἱ Βασιλεῖς τῆς Γαλλίης, μεταξὺ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μαρτίνου Ἐπισκόπου Τουρόνων (Tours) καὶ ἀποστολῶν τῆς Γαλλίης, ἐσεβάσθησαν μάλιστα τὴν ὁποίαν ἐφόρει ζῶν Κάπαν ὁ Μαρτίνος, τὴν μετεκόμισαν εἰς τὸ παλάτιον, ὀρίσαντες ἰδίως φύλακας τῆς ἁγίας ταύτης Κάπας, τοὺς ὁποίους ὠνόμασαν Καπελάνους (Chapelains) ἤγουν φύλακας τῆς Κάπας, ὡς καὶ τὸ ἱερὸν οἰκημάτιον, ὅπου ἐκλείετο ἡ Κάπα, Καπέλα (Chapelle) ἤγουν Καποφυλάκιον. Τὴν Κάπαν ταύτην ἐμετάφερον οἱ Βασιλεῖς, πολεμοῦντες, μαζῇ τῶν εἰς τὸ στρατόπεδον, εἰς σκηνὴν χωριστὴν ὀνομαζομένην ὁμοίως Καπέλαν· καὶ δι' αὐτῆς ἐκέρδησαν πολλάκις (λέγουσι τῶν Δυτικῶν τὰ συναξάρια) νίκας λαμπροτάτας κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Ἐκ τῆς Καπέλας τοῦ ἁγίου Μαρτίνου ὠνομάσθησαν ἔπειτα καταχρηστικῶς καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ ναῖσχοι, Καπέλαι. (Ἰδ. Δουκαγγ. Λεξ. Capra καὶ Capella).

CHAPITEAU, Ἀχροκιόνιον, Δ. Κιονόκρανον, Δ. Ἑλλ. Ἰσως καὶ Κοσμίτης, Δ.

CHAPON (Λατιν. Capus καὶ Caro), Καποῦνι ἢ Καπόνι, Σ. Κάπων, Γλ. τὸ ὁποῖον ὡς Ἑλλ. ἔβαλεν εἰς τὸ Λεξικὸν τοῦ ὁ Σνεϊδέρος. Εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς γλώσσ-

σας τῆς Εὐρώπης σῶζεται τὸ ὄνομα μὲ διαφόρους παραλλαγάς. Πιθανῶς τὸ παράγουσι τινές ἀπὸ τὸ Κόπτω Ἑλλ. Κόπων καὶ Κάπων, ὡς ὠνόμαζαν καὶ Κόππα τὸ Κάππα στοιχεῖον, καὶ Τέττορα τὸ Τέτταρα. Ἀπὸ τὸ Κόπτω ὁμοίως ὠνόμασαν καὶ τὸν εὐνοῦχον ἄνδρα, Ἀπόκοπον. || Δ', 240, Κομμέτος § 2. ||

CHARBON. *Charbons allumés*, Πυράνθρακες, Δ. || Α', 294, Καρβούνι. ||

CHARBONNIER. Ἀνθρακάριος, Δ.

CHARCUTER, Κρεωκοπῶ, Γλ. Κρεουργῶ, Γλ.

CHARDON à carder, ἢ Chardon à foulon, Ἀκανθόκτενον, Δ (σελ. 317). Κροχυδίανον, Δ. Δίψακος, Ἑλλ. Τὸ *Κροχυδιανον* φανερόν ἐστι παράγεται ἀπὸ τὰς κροχύδας (*floccons*), τὰς ὁποίας χωρίζει ἀπὸ τὸ μάλλινον ὑφασμα, ὅστις τὸ κτενίζει μὲ τὸ ἀκανθόκτενον· ὅθεν ἔπρεπεν ἀναλογώτερον νὰ ὀνομάζεται *Κροχυδιστήριον*. || Β', 22 καὶ 212, Ἀκανθόκτενον καὶ Κροχυδιανόν. ||

CHARDON étoilé, ἢ Chausse-trappe étoilée. Ἀχινοπόδι, Σ. Ἀχινόποδα, Δ. Ἐχινόπους, Ἑλλ. || Ε', 37, Γαῖδαρόποδα, (εἰς τὸ τέλος). ||

CHARDONNERET, Στραγαλῖνος. (ὀνομαζόμενος οὕτως εἰς τὴν Κρήτην, κατὰ τὸν Βελώνιον), Δ. Γαρδέλι, Καρδέλι, Καρδελίνα, Καρδερίνα, Σ. ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Cardellino καὶ Calderino, ἢ μάλλον ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Carduelis, οὕτως ὀνομασθὲν ἀπὸ τὸ Carduus εἶδος ἀκάνθης. Ὅθεν καὶ οἱ Ἕλληνες τὴν ὠνόμασαν Ἀκαρθίδα, διότι βόσκεται εἰς τὰς ἀκάνθας, ὡς σημειώνει ὁ σχόλιαστής τοῦ Θεοκρίτου. || Δ', 77, Γαρδέλι καὶ 505, Σκαθί. ||

CHARGE. *Terre affranchie*, ou *exempte de charges*.

Ἐλευθερικὸν χωρίον, Δ. || Πρ6λ. Β', 78, *Βαρώνω* καὶ Δ', 1, 46 καὶ 709, *Ἀβαρία*, *Βαρώνω*. || — Ζ. καὶ Bar-que.

CHARGÉ D'AFFAIRES, Ἐπιστολεὺς Ἑλλ. Voy. La table des *Hellenica* de Xénophon, par Morus, au mot Ἐπιστολεύς. Il le traduit encore par *Mandataire*. || Δ', 124, *Ἐρτολεύς*. ||

CHARGER (se-), prendre le soin, la conduite de quelque chose, Ἀνεδέχομαι, Ἑλλ. || Δ', 414, § 5, ἐν λέξ. *Πίτρω*. ||

CHARITÉ, aumône, Ἀγάπη, Δ. — *Faites-moi la charité* ὁμοίως ἔλεγαν καὶ οἱ Βυζαντινοί, Δὸς μοι ἀγάπην, Ποίησόν μοι ἀγάπην, Δ. || Δ', 3, *Ἀγάπη* καὶ 115, *Ἐλεημοσύνη* καὶ 705, *Ψυχικόν*. ||

CHARITÉ, Hôpital pour les pauvres malades. Πτωχεῖον, Πτωχοτροφεῖον, Δ.

CHARLATAN, bateleur, Περιφοράριος, Δ. || Δ', 90 καὶ 714, *Γυριστής* καὶ 474, *Ῥεμβός*, *Ῥεμβώδης*. || — Ζ. καὶ Joueur d'instrument.

CHAROGNE, Χαρώνειον, κατὰ τὸν Οὐόσσιον. || Δ' 702, 703, *Ψιγάκι*, *Ψογάκι* καὶ Α', 265. ||

CHARPENTIER, Πελεκάνος, Δ. || Γ', 64, *Πελεκάνος*, *Μαραγκός* καὶ Δ', 288, *Λεπτουργός*. ||

CHARPENTIER (être-). Ζ. Buanderie.

CHARPIE, Ξαντόν, Γλ. Αἵνου ἢ ὀθονίου ἄχνην τὸ ὀνομάζει ὁ Ἰπποκράτης. || Δ', 331, *Μοτάρι* καὶ 353, 360 - 361, *Ξαντόν* καὶ *Ξεφτίζω*. ||

CHARRETIER, Καρουχάριος, Γλ. || Α', 196, *Καροῦχαι*. ||

CHARRETTE, Καρούχιον, Γλ.

CHASSEURS, Corps militaires, plus lestes et plus agiles que les autres. Ἀναλογεῖ μὲ τοὺς Ψιλοὺς Ἑλλ. Πιθανὸν ὅτι εἶναι οἱ αὐτοὶ καὶ τῶν Γραικορωμαίων οἱ κατὰ λέξιν ὀνομαζόμενοι *Διωγμῖται*. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ἀμμιανὸν σημ. τοῦ Βαλεσίου, XXVII, 9, § 6.
 || Β', 215, *Κυρηγός* καὶ Δ', 102, 267, *Διωγμῖται* καὶ *Κυρηγάρης*. ||

CHASSIEUX, Ληματίας, Γλ. Λημαλέος, Ἑλλ. Γλάμων, Ἑλλ. Τζίμβλος, Δ. Τζιμπλιάρης, Σ. Ἰσως ἀπὸ τὸ *Σίμβλος*, τὸ ὅποτον τὰ Γλωσσάρια ἐξηγοῦν διὰ τοῦ Grassus, ἢ ἀπὸ τὸ Σιπαλὸς καὶ Σιφλός. Ἰδε τὰς εἰς τοὺς Βίους Πλουτάρχ. Μερ. 5, σελ. 387 σημ. τοῦ Κορ.
 || Δ', 596-597, *Τζίμπλα*. ||

CHASSIS, Σταμένια (τὰ), Δ. Σήμερον θηλυκῶς καὶ ἐνικῶς, Σταμένια (ἡ) ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Σταμίν, ἴνος. *Chassis à coulisse*, Ἰσ. Συρτή, ἢ Συρτόν, Δ. || Δ', 543, *Σταμένια*. ||

CHAT, Κάτος ἢ Κάττος, Δ. Κάτης, Σ. Κάτα, Δ. Σ. Τὰ γενέθλια τοῦ σχεδὸν εἰς ὅλας τῆς Εὐρώπης τὰς γλώσσας κοινοῦ ὀνόματος τοῦ *Κάτου*, εἶναι ἄδηλα. Ἰδ. καὶ τὰς εἰς τὸν Στράβ. σημ. Μέρ. 4, σελ. 155, ἐκδ. Κορ. || Α', 208-209, *Κατούδι*. ||

CHÂTEAU D'EAU, Κάστελλος, Δ. ἀπὸ τὸ Λατιν. Castellum. Ὁ Ἡσύχιος ὁμῶς (τὸν ὅποτον φέρει μάρτυρα καὶ ὁ Δουκάγγιος) λέγει, « Κάστελλος, ὀνομα » τόπου ἄνω φέροντος καὶ κάτω φέροντος, καὶ μερί- » ζοντος τὸ ὕδωρ. » Καὶ τοῦτο σημαίνει μάλιστα τὸ Τουρκιστὶ λεγόμενον *Soutérézi* (ἄγουν Ὑδροστάσιον ἢ Ὑδροζύγιον), τοῦ ὁποίου τὴν περιγραφὴν, ἴδε εἰς τὴν *Revue Encyclopédique*, Ann. 1819, tom. IV, pag.

26. || Δ', 159 - 160, *Ζύγια τοῦ νεροῦ* καὶ 220, * *Κάστελλος*. ||

CHAUDRON. Z. Marmite.

CHAUFFAGE. Z. Bois à brûler.

CHAUFFERETTE, Ποδαρούλιον, Δ. Ζεστατήρι, Σ. Θερμάστρα, Τρ. Αἰθρανός (ἢ Αἰθρακος), Ἀνδράχλη, Ἑλλ. Τὸ *Αἰθρανός* παράγεται ἀπὸ τὸ Αἶθω, τὸ καίω· τὸ δεύτερον ἔσως εἶναι γραφικὸν σφάλμα, ἀντὶ τοῦ *Αἰθράχλη* (ἀπὸ τὸ Αἶθω), ἢ Ἀνθράχλη (ἀπὸ τὸ Ἀνθραξ). Ὅπως ἂν ᾔνοι, ἰδοὺ πῶς τὸ ἐξηγεῖ ὁ Σουΐδας, « Αἰθρανός, Ἀνδράχλη, διὰ τοῦ λ κ.τ.λ. ». Καὶ πάλιν, « Αἰθρανός, τὸ γυναικεῖον ὑποπόδιον, ἐν ᾧ ὡς δι' ὀπῆς » αὐτῶν (ἔσ. γρ. ἐν ᾧ δι' ὀπῶν αὐτοῦ) θερμαίνονται » τοῖς κάρβωσιν. » Τὸ *Ποδαρούλιον* ἐσυνειθίζετο εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Εὐσταθίου (Ὅδυσσ. Η, σελ. 1571). Τὸ *Θερμάστρα*, ἂν δὲν ἐπλάσθη ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ τριγλώσσου Λεξικογράφου, δὲν εἶναι κακὴ λέξις. || Δ', 154 - 155, *Ζεστατήρι*, * *Ζεστήριον*, καὶ 441, 589, *Ποδαρούλιον*, *Ταρός*. ||

CHAUSSEE. Z. Digue.

CHAUSSE-TRAPPE ÉTOILÉE. Z. Chardon étoilé. || Πρβλ. καὶ *Τριβόλιον* Δ', 614. ||

CHAUX, du latin *Calx*, qui dérive du Grec *Χάλιξ* ou *Χάληξ*. Le mot *Calcul* a la même origine.

|| Α', 200· καὶ Δ', 291, 669, *Χαλίκια*, *Λιλάδι*. ||

CHEF, Κεφαλή, Ἀρχὼν, Ἡγεμὼν ἔθνους, συστήματος, ἢ συνόδου τινός. Κατὰ ταύτην τὴν σημασίαν ἐτόλμησεν ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης νὰ ὀνομασθῇ *Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας*, *Chef de l'Eglise*, ἡγουν *Καθολικὸς Ἡγεμὼν* ὅλου τοῦ Χριστιανικοῦ συστήματος. Τοιαύτη

ὀνομασίᾳ δικαιότερον ἀνήκει εἰς τοὺς κοσμικοὺς Χριστιανούς Ἡγεμόνας νὰ ὀνομάζεται καθεὶς Κεφαλὴ τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὴν Ἡγεμονίαν του Χριστιανικῆς θρησκείας· καθὼς, παραδείγματος χάριν, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας ὀνομάζεται *Chef de l'Eglise Anglicane*, *Κεφαλὴ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας*. Παρομοίαν ἀρχὴν ἐκκλησίας εἶχαν καὶ οἱ Γραικορωμαῖοι Αὐτοκράτορες· πλὴν ὅτι ἀντὶ τοῦ *Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας*, ὠνομάζετο ὁ κατὰ καιρὸν βασιλεύων, *Ἐπιστημονάρχης τῆς Ἐκκλησίας*, Δ. || Β', 68 - 69, *Ἀρχος*· καὶ Ε', 55 - 56, *Δοσκάς*. ||

CHEF - D'OEUVRE, Φιλοτέχνημα, Ἑλλ. (ιδ. Suicer. Thesaur. Eccles. in Φιλοτέχνημα). Ἀπὸ τοὺς σημερινούς Ἑλληνας τινὲς ἐπλασαν τὴν λέξιν *Ἀριστοῦργημα*, ὅχι κακὴν. Ἴσως ὁμως ἦτο κάλλιον τὸ *Ἀριστοτέχνημα*, ἐπεὶδὴ εὐρίσκεται εἰς τὸν Πίνδαρον τὸ *Ἀριστοτέχνας*, ἐπίθετον τοῦ Διός. Ὁ Σ. τὸ ὀνομάζει Πρωτομαστορία.

CHEMINÉE (ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Κάμινος), Ἰστία, Δ. ('Ἐστία καὶ Ἰωνικῶς Ἰστίη, Ἑλλ.). Καμινιά (γρ. Καμιναία, ἢ Καμινέα, ὅθεν ἡ Καμινᾶ ἢ σημαίνουσα *une sale* εἰς τοὺς Χίους), Δ. Καπνοδόχον, Καπνοδοχεῖον, Καπνοῦχος, Δ. Φουγλάρος, Σ. Τὸ Κάπνη, καὶ Καπνοδόχη, Ἑλλ. τῶν παλαιῶν σημαίνουν ἀπλῶς τὸν τόπον, ὅθεν ἐξήρχετο ὁ καπνός, ἀλλ' ὅχι κυρίως τὴν *Cheminée* τῶν νεωτέρων, τὴν ὁποίαν ἐκεῖνοι δὲν ἐγνώριζαν. Ἰδ. Beckmann, *Beytr. Zur Gesch. der Erfind.* Tom. II, pag. 391 - 445. || Δ', 217, *Καμινιά*. ||

CHENET, Ἑσχαράδιον, Δ. || Δ', 470, *Πυρωστία*· καὶ Ε', 74, *Ἑσχαράδιον*. ||

CHEVAL, Ἀλογον, Δ. Σ. Ἴππος, Ἑλλ. *Cheval*

de b^{ai}, de somme, ou de charge, Καββάλης, Ἑλλ. α Καββάλης, ἐργάτης ἵππος » λέγει ὁ Ἡσύχιος, καὶ εἰς ταύτην τὴν σημασίαν τὸ ἐμεταχειρίσθη ὁ Πλούταρχος (Περὶ τοῦ μὴ δεῖν δανείζεσθαι Tom. 9, σελ. 294) — Ὅθεν καὶ παράγεται ἡ λέξις, δὲν ἐγεννήθη βέβαια κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ Καταβάλλω, ὡς ἐνόμισεν ὁ Σουῖδας, καὶ ἐπίστευσαν ὁ Εὐστάθιος καὶ ὁ Οὐδύσιος. Ἐκ τούτου παράγεται τὸ Caballus τῶν Λατίνων, τὸ Cavallo τῶν Ἰταλῶν, καὶ τὸ Cheval τῶν Γάλλων, καὶ τὸ ῥῆμα Καβαλλικεύω τῆς γλώσσης μας. Ἀλογον ὠνομάσαμεν τὸ ζῶον κατ' ἐξοχὴν, ὡς λέγομεν καὶ Πετεῖρον τὸν Ἀλεκτρούνα. — *Cheval de main*, Πάροχος Ἴππος, Δ. — *Monter à cheval*, Καβαλλικεύω, Δ. — *Descendre de cheval*, Ἀποκαβαλλικεύω, Δ. Ξεπεζεύω (κάλιον, Πεζεύω), Σ. — *Chevalier*, Ἱππεύς, Ἑλλ. — *Cavalier*, Καβαλλάριος, Δ. Καβαλλάρης, Σ. — *Cavallerie*, Καβαλλαρικὸν (τὸ), Δ. Ἱππικὸν (τὸ) ἢ Ἴππος (ῆ), Ἑλλ. || Β', 34, Ἀλογον καὶ Δ', 185, Ἴππος Δ', 188-189, Καβάλα, Καβαλλάρης, Καβαλλαρία, Καβαλλάριος. || — *Fiente de cheval*, Καβαλλίς, ἢ Καβαλλίνα, Δ. || Δ', 189, Καβαλλίνα. ||

CHEVAL DE FRISE. Z. Frise. Z. καὶ Bouche, καὶ Eaux. — *Chevaux poussifs*, Z. Marronnier. — *Des chevaux qui piaffent bien*, Z. Piaffer.

CHEVALET, morceau de bois qui sert à tenir élevées les cordes d'un violon etc. Καβίνα, ΓΓ. Μαγάς ἢ Μαγάδιον, Ἑλλ. καὶ ταῦτα ἐσημέωσεν ὁ τρίγλωσσος Λεξικογράφος, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ὡς νὰ ἦσαν λέξεις γνωσταὶ εἰς ὅλον τὸ γένος τῶν Γραικῶν. Καβίνα τοῦ Γερμανοῦ Λεξικογράφου γράφεται διὰ τοῦ

γ, Καβίγα, ἀπὸ τὸν Σ. (καὶ Καβίγες πληθύντ. ἤγουν Καβίγαι, ἀπὸ τὸν Δ), καὶ ἐξηγεῖται διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ Cavicchia, τὸ ὅποιον σημαίνει ὄχι τὸ Chevalet, ἀλλὰ τὸ Cheville, ἤγουν τὸ στροφίδιον (Κόλλαβον ἢ Κόλλοπα, Ἑλλ.) διὰ τοῦ ὁποίου τείνονται ἢ χαλῶνται αἱ χορδαί. Ἐπειδὴ τὸ Chevalet, ὑποχωριστικὸν τοῦ Cheval, σημαίνει ἐδῶ μεταφορικῶς Ἱππῖον ἢ Ἱππάριον, καὶ ἐπειδὴ μεταχειρίζομεθα τὸ Καβαλλικεύω ἀπὸ τὸ παλαιὸν Καβάλλης, συγχωρεῖται νὰ εἰσχωθῇ εἰς τὴν γλῶσσαν τὸ Καβάλλιον, ἢ καὶ ἡ Καβάλλη. Τὸ πρῶτον, εὐρίσκεται εἰς τὸν Δ. (σελ. 528), ὡς μουσικὴ λέξις, ἀν καὶ κακὰ ἔσως ἐξηγημένη· τὸ δεύτερον, εἰς τὸν Σουΐδαν, « Μαγάς, σάνις τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρης νευράς. . . ἡ τῆς » κιθάρης ΚΑΒΑΛΛΗ καὶ τῆς λύρας, ἡ τὰς νευράς βα- » στάζουσα. » || Δ', 190, Καβίγα. ||

CHEVALET, sorte de supplice etc. Σταυροπήγιον, Δ. (Τὸ Σταυροπήγιον ὁμῶς σημαίνει σήμερον ἄλλο εἰς ἡμᾶς). Ἰσ. Ἱππος, Ἑλλ. (Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 3, σελ. 401, ἐκδ Κορ.)

CHEVEUX plats (qui a des -), Ἀπλόθριξ, Ἑλ. Γλ.

CHEVILLE (en parlant des instrumens à cordes) Χορδοτόνιον, Ἑλλ. Ἀθην. σελ. 637. Καβίγα, Σ. — Z. Chevalet.

CHEVILLE, Γόμφος, Ἑλλ. Μὲ ταύτην ὁμῶς τὴν διαφορὰν, ὅτι εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐσήμινε μάλιστα τὰ ξύλινα καρφία, τὰ Ξυλοκάρφια. « Γόμφια, ἤγουν γομ- » φωτήρια, ξύλα εἰς γόμφους » λέγει ὁ Ἡσύχιος· καὶ πάλιν, « Γόμποισι, σφηνχροῖσι. » || Δ', 395, Πασοῦλι. καὶ 541, Στακέτα. || — Cheville μεταφορικῶς σημαίνει

λέξιν ἢ φράσιν, τὴν ὁποῖαν ὁ ποιητὴς βάλλει εἰς τοὺς στίχους, ὅχι διὰ χρεῖν τοῦ νοήματος, ἀλλὰ διὰ ἀνάγκην νὰ ἀναπληρώσῃ τὸν ῥυθμὸν ἢ τὸ μέτρον τοῦ στίχου. Τοιοῦτοι πλεονασμοὶ μάταιοι δείχνουν μάλιστα τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ποιητοῦ. Ὁ Ἀριστοφάνης (Βατρ. 1178) ὀνομάζει *Στοιβήν* τὴν Cheville, ἣγουν *Στοίβασμα*.

Κὲν που δις εἶπας ταῦτόν, ἢ στοιβὴν ἴδης,
Ἐνοῦσαν ἔγω τοῦ λόγου, κατὰπτυσον.

Καλὸν εἶναι νὰ μεταχειριζώμεθα καὶ ἡμεῖς μεταφορικῶς τὸ στοίβασμα, ὡς λέξιν, τῆς ὁποίας ἡ κυρίᾳ σημασίᾳ εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους. || Β', 55, *Ἀπελέκτος*. || Z. Remplissage.

CHÈVRE – FEUILLE, Ἀγρόκλημα. Δ. Ἡ ὀρθὴ του γραφὴ εἶναι *Αἰγρόκλημα*, ὡς καὶ τὸ Γαλλικὸν ὄνομα σημαίνει κατὰ λέξιν Αἰγόφυλλον (ἀπὸ τὸ ταυτόσημον Λατινικὸν *Caprifolium*), ἔτι δὲ καὶ τὸ Γερμανικὸν *Geisblatt*. Μαρτυρεῖται τὸ *Αἰγρόκλημα* καὶ ἀπὸ τὸ συνώνυμον αὐτοῦ *Αἰγίλη* (Ducange. I, pag. 35) σημαῖνον ὁμοίως *Chèvre-feuille* || Β', 20, *Αἰγρόκλημα*. ||

CHEVREUIL. Z. Daim.

CHEVRON, Soliveau, Ζευτόν (γρ. Ζευκτόν), Δ. Σ. Ἰταλιστὶ Travetto. Εἰς τοῦτο ἔσως ἀναφέρεται τοῦ Ἡσυχίου πτό, α Ζεύγελα, διάδροχα (ἴσ. διάτροχα) ξύλα. . . ζευκτὰ κ. τ. λ. » Κατὰ τὸν Εὐστάθιον (σελ. 1326-1327) οἱ Βυζαντινοὶ τοῦ καιροῦ του τὰ ὠνόμαζαν *Προσφιλοῦντας*. α *Ἀμειβορτες* λέγονται ξύλα ὑπάναλοντα τὴν στέγην, ἅπερ σύνδυο ἐξ ἀποστάσεως » πῆς κάτω ἄνω συναγόμενα ἀντερίδουσιν ἄλληλα. . . » οὗς ἡ τεχνικὴ χυδαία χλῶσσα *Προσφιλοῦντας* φησί. »

|| Δ', 156, *Ζευτόν*· καὶ 419 - 420, *Πίταυρον*· καὶ Ε', 153, *Λαμβδαράλα*. ||

CHICANE, Συκηγορία, 'Ελλ. « Συκηγορίαν, τὴν ἐν » τῷ λέγειν συκοφαντίαν » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

CHICANEUR, Φιλάτιος, 'Ελλ.

CHICORÉE, Κιχώριον, 'Ελλ. — *Chicorée sauvage* Κιχώριον ἄγριον. — *Chicorée de jardin*, Κιχώριον κηπαῖον, ἢ κηπευόμενον, 'Ελλ. Εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν ἴσως, Κηποκιχώριον. || Δ', 425 - 426, *Πίκρα* καὶ *Πικραλίδα*· καὶ 472, *Ῥαδίχη*. ||

CHIEN-MARIN, ἢ Chien de mer, Σκυλόψαρον, Σ. Ἴσ. Γαλεὸς Ἀστερίας, 'Ελλ. Κατὰ τὸν Σοννίνιον, Σκυλόψαρον ὀνομάζομεν σήμερον τὸν *Squalus Stellaris* (Γαλλ. *Squale rochier*) τῶν νεωτέρων ἰχθυολόγων. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημ. σελ. 187, ξκδ. Κορ. || Α', 322, ἐν λέξ. *Σκυλον*, εἰς τὸ τέλ. καὶ Δ', 523, *Σκυλόψαρον*. ||

CHIEN (entre -) et loup. Z. Crépuscule.

CHIFFONNIER, εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν, Ῥακιολέκτης ἢ Ῥακολέκτης, 'Ελλ. || Β', Προλεγόμ. πς', *Ῥαχοσυλλέκτης*. Πρβλ. Α', 313, *Ἀπορουχοσυνάκτης*. ||

CHIFFONIER, μεταφορικῶς, ποιητὴς ἢ συγγραφεύς, ἀκρίτως συλλέγων καὶ συγκλῶθων ἐννοίας καὶ φράσεις εὐτελεῖς, ὁμοιάζει τὸν « *Ῥαχοσυβράπτειν* » τοῦ Ἀριστοφάνους. (Βατρ. 842).

CHIFFRE, caractère pour marquer le nombre, Σύμβολον ἀριθμῶν, Δ. || Ε', 144 - 145, *Κυπρίον* (εἰς τὸ τέλος). || Z. καὶ Zéro.

CHIFFRE, manière secrète d'écrire etc. Ἰδοὺ πῶς ἐξηγεῖ ὁ Πλούταρχος (Κάτ. νεώτερ. § 23) τὰς Chiffres.

α Σημεῖα ἐν μικροῖς καὶ βραχέσι τύποις πολλῶν γραμμάτων ἔχοντα δύναμιν. » Ἀπὸ τοῦ Γραικορωμαίου ὠνομάζοντο *Σιγλαί*, Δ. ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ *Singulae* ἕκασται· διότι ἕκαστον γράμμα ἐσήμαινε λέξιν ὁλόκληρον.

|| Δ', 495, *Σημαδιακὸν γράμμα*. || Οἱ Γάλλοι σήμερον διὰ μιᾶς λέξεως *Stéganographie* ὀνομάζουν τὸ εἶδος τῆς γραφῆς τοῦτο, ἡγουν *Στεγανογραφίαν*, Ἑλλ. ἀπὸ τὸ *Στεγανόν*, τὸ κρυπτόν. α *Στεγανόν*. . . . τὸ δυνάμενον » στέγειν τοὺς λόγους, καὶ μὴ ἐξαγγέλλειν, κ. τ. λ. » λέγει ὁ Ἑσύχιος. — *Lettres écrites en chiffres*, *συνθηματικὰς ἐπιστολάς* τὰς ὀνομάζει ὁ Πολύβιος· (Βιβλ. Η, 18 καὶ 16). || Α', 218, *Νοτάρε*· Ε', 245-246, *Νοτάριος*. ||

CHIMIE, Χημεία, Χημίχ, Δ. Χημεῖα, Σ.

CHIMISTE, Χημειτής, Δ.

CHIQUENAUDE (donner une-). Λέξιν δὲν ἔχομεν περὶ τούτου. Ὅθεν μᾶς συγχωρεῖται νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ *Σκαρθαρίζω* τῶν Παλαιῶν. Κατὰ τὸν Πολυδεύκην (ἔκδ. 1908 Francofurt.) α *Τὸ δὲ Σκαρθαρίζειν ἐ-* » *στί, τῷ μέσῳ τῆς χειρὸς δακτύλῳ ὑπὸ τοῦ μείζονος* » *ἀφεθέντι τὴν ῥίνα παίειν.* » Ὁ Ἑσύχιος καὶ ὁ Εὐστάθιος, τὸ γράφουν *Σκιρθαρίζειν* ὅπως ἂν ἦναι, ἐμποροῦμεν νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὴν *Chiquenaude* *σκαρθάρισμα*, καὶ τὸ *donner une chiquenaude* *Σκαρθαρίζω*.

CHIROMANCIEN, Παλαμοσκοπός, Δ. Χειρομάντης, Σ, Χειρόμαντις Ἑλλ. — *Chiromancie*, Χειρομαντία, Σ.

|| Ε', 275, *Παλαμοσκόποι*, καὶ 363, *Χειροσκόποι*. ||

CHOU-FLEUR, Κουνουπίδι, Σ. Δ. Ὁ Δ. λέγει, ὅτι τὸ Κουνουπίδι σημαίνει καὶ τοῦτο, καὶ τὸ Ἑλλ. Κώνωπετον. Ζ. Cousin.

CIBOIRE, Κιβώριον, Δ. || Δ', 230, *Κηβοδρι*. ||

CIBOULE. Z. Échalotte.

CIDRE, Μηλίτης οἶνος, Ἑλλ. κατὰ τὸν Πλούταρχον.
(Συμποσιακ. γ', 2).

CIEL. *Ciel du lit*, Οὐρανία, Δ. Οὐρηνίσκος, Δ. Οὐρηνός, Δ. || Ε', 269, *Οὐρανός*. ||

CILICE, Κιλίκιον, Δ. (Cilice) οὕτως ὀνομασθέν ἀπὸ τὴν Κιλικίαν, χώραν τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου πρῶτον ἐγεννήθησαν τὰ χονδρὰ ὑφάσματα ἀπὸ τρίχας αἰγιδίων. φέρει ὁ Σουΐδας: « Κιλίκιος τράχος, ὁ δασύς· τοιοῦτοι » γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράχοι· ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν » τριχῶν συντιθέμενα, Κιλίκια καλοῦνται. » || Δ', 231 καὶ 618, *Κιλίκιον*, *Τριχιά*. ||

CIMENT, Κουρασάνι, Σ. Κονία, Ἑλλ. || Α', 263-264, *Λιγδίτζα* καὶ Ε', 293, *Πετροκόλλα*. || — Ἑλαιοκονία, Ἑλλ. (ὅθεν ἐγεννήθη τὸ ἐάρβαρον *Λουκιόρι*), ὅταν ἡ ἄσβεστος ἢ ὁ γύψος μίσγεται μὲ ἔλαιον· καὶ Ἀμμοκονία, Ἑλλ. ὅταν προστίθεται καὶ ἄμμος.

CIMENT fait de chaux et de saindoux ou d'huile, Ἑλαιοκόνιον, Γλ.

CIMETIÈRE, Κοιμητήριον, Δ. Πάνδεκτον, Δ. Θαπτήριον, Γλ.

CINABRE pulvérisé. Z. Vermillon.

CIRAGE, Κήρωσις, Γλ.

CIRCONSPECTION, Περίσκεψις, Ἑλλ. Ὁ Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 268 || ξκδ. Κορ. ||) λέγει περὶ τῆς τόλμης τῶν ἀρχαίων Γάλλων, « Ἀθρόοι συνίσχαι πρὸς τοὺς » ἀγῶνας καὶ φανερώς, καὶ οὐ μετὰ περισκέψεως. »

CIRE (mélange de -) et de poix, Κηρόπισσον, Γλ. Πισσόκηρον, Γλ. || Δ', 228, *Κεράλειμα*. ||

CIRQUE (jeux du -), Κιρκήσια (ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν Circenses), Δ. Θεωρία ἱππικαί, Δ. || Α', 196, *Καροῦ-χαι*. ||

CIRRHES, Z. Vrilles.

CISELEUR, graveur, Τόρευτής, Γλ. Z. Relief.

CITATION, Z. Autorité.

CITER en jugement, Καλῶ εἰς κρίσιν, Δ. - Z. καὶ Ajournement.

CITERNE, Ὀμβροδέκτης, Δ. || Ε', 264, Ὀμβροδέκτης. || Ὅστις ἀγαπᾷ τὰ σαφέστερα, ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ εἴπῃ *Βροχοδέκτης*. Λάγκος, Ἑλλ. Eau de citerne, Λαγκατὸν ὕδωρ, Ἑλλ.

CITRON, Ἑσπέριον, Γλ. Ἄλλο παρὰ τὸ Γαλλικὸν Citron. Ὁ Διοσκορίδης τὸ ὀνομάζει Κεδρόμηλον, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν Οὐόσσιον πρέπει νὰ γράφεται *Κιτρόμηλον*. || Α', 283, *Κίτρον*, *Κιτρόμηλον*· καὶ Δ', 233, *Κίτρον*· καὶ Ε', 165-166, *Λιμόρι*. ||

CIVET, ἡ Μίμαρκος τοῦ Ἀριστοφάνους (Ἀχαρ. 1112).

CIVETTE, liqueur odoriférante etc. Ζαπέτιον, Δ. Γάλαιον, Δ. Γάλια, Δ. || Δ', 72, *Γάλαιον*. ||

CIVIL (droit -), Δίκαιον πολιτικόν, Γλ.

CIVILE (action -), Χρηματικὴ ζήτησις — Criminelle, Ἑγκληματικὴ ζήτησις, Γλ.

CLABAUDER, μεταφορ. Cet homme ne fait que clabauder. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν ἔχει καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ *Γαυτῶ*, καὶ εἰς τοὺς παλαιοὺς τὸ Ἰλακτῶ. Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 3, Αὐτοσχ. στοχ. σελ. νβ', ἔκδ. Κορ.

CLAIE, un retranchement fait avec des claies, Πλοκάδιον, Πλοκωτή, Δ. || Ε', 300-301, *Πλοκάδιον*. ||

CLAMEUR, Ούριχσμός, Δ. Ἄλλου δὲ (σελ. 828) φέρει καὶ μαρτυρίαν ταύτην:

Καὶ δόξαν τὰ σαλπίγια μὲ οὐριασμαὺς μεγάλους.

Κραυγή, Κραυγασμός, Ἑλλ. τὸ Οὐριασμός, εἶναι φθορὰ τοῦ Ὀρυασμός, παρχώγου ἀχρήστου ῥήματος τοῦ Ὀρνάζω, Ἑλλην. Ὀρῶ. Οἱ Ἑβδομήκοντα (Ἰεζεκ. 18', 7.) εἶπεν Ὀρύωμα, ἀπ' ἄλλο ἀχρηστον ῥῆμα τὸ Ὀρνάω, || Ε', 269, Οὐριασμός. ||

CLANDESTIN, Κρυφικτός, Γλ. Κρυφιμκτός, Γλ. Λαθρατός, Γλ. Λαθριματός, Γλ.

CLANDESTIN (mariage-), Κρυφογαμία, Κρυψιγαμία, Δ. || Ε', 150, *Λαθρογαμία*. ||

CLASSE, ordre, rang, compagnie. Τάξις, Γλ. Ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν Classis, τὸ ὅποτον Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς (Ῥωμαϊκ. Ἀρχαιολογ. δ', 18, σελ. 682) ἐξηγεῖ διὰ τοῦ Κλήσεις. « Ἐγένοντο δὲ συμμορίαι μὲν » ἔξ, ἄς καλοῦσι Ῥωμαῖοι κλάσεις (Δ. γρ. κλήσεις), » κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἐπικλήσεις παρονομάσαντες. Ὁ » γὰρ ἡμεῖς ῥῆμα προστακτικῶς σχηματίζοντες ἐκφέ- » ρομεν, ΚΑΛΕΙ, τοῦτ' ἐκεῖνοι λέγουσι ΚΑΛΑ' καὶ τὰς » κλάσεις ἀρχαῖον ἐκάλουν καλέσεις. » || Πρβλ. Ε', 22, *Ἀράδα*. ||

CLAUSE, disposition particulière d'un contrat etc. Ἴσ, Κόλασις, ἤγουν προσδιορισμός, συνθήκη ἐξαίρετος, διορίζουσα πρᾶξιν ἢ παρᾶλειψιν τινά. « Κλαυσοῦλα, Κόλασις. » Γλ. Τὸ ἐάρβαρον Κλαυσοῦλα εἶναι τῶν Ῥωμαίων τὸ Clausula. Ἴσ. Διορισμός, ἢ Ἐπιδιορισμός. Τὸ προσφύεστερον καὶ λεκτικώτερον εἶναι **ΑΠΟΚΛΕΙΣΙΣ**, ὡς συμπερίνεται ἀπὸ ταῦτα τοῦ Δημο-

σθένους (Κατὰ Ἀπόβ. Β', σελ. 841) τὰ λόγια: « Ἀ-
» πέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δέ, ὡς διαδικασίας τευξόμε-
» νος » ὅπου ὁ Πέτσκιος (εἰς τὸν Πίνακ.) τὸ ἐξηγεῖ *sed*
hac exceptione.

CLERGÉ, Κληρος, Δ. Ἰερατεῖον, Δ. Κανονικοί,
Δ. || Β', 191, *Κληρικὸς* καὶ Δ', 183-184, *Ἰερα-*
τεῖον. ||

CLIENT (chez les Romains), Πελάτης, Γλ. Ἑλλ.
Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. Α. σελ. 370, ἔκδ. Κορ.

CLIENTELE, Πελατεία, Γλ.

GLISSÉE (bouteille-), Πυτίνη, Ἑλλ. « Πυτίνη,
» πλεκτὴ λάγυνος οἴνου. » Λέγει ὁ Ἡσύχιος. Οἱ Τα-
ρχντῖνοι, κατὰ τὸν αὐτὸν Ἡσύχιον, ὠνόμαζαν ἀπλῶς
τὴν λάγυνον *Βυτίνην*, ὅθεν πιθανὸν ὅτι παράγεται καὶ
τὸ Bouteille, καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης τὸ Βου-
τζίον. || Δ', 67-68, καὶ 455 καὶ 597, *Βυτίνα*, *Πουτί-*
να καὶ *Τζίνι*. ||

CLOAQUE. Z. Égout.

CLOCHE, Καμπανὸν (τὸ), Γλ. Δ. Καμπάνα (ῆ),
Σ. Δ. || Β', 176-177, *Καμπάνα*, *Καμπαρίζω*. *Καμπα-*
ρός. || Z. καὶ Plongeur.

CLOÎTRE, couvent, Ἑγκλειστήριον (τὸ), καὶ Ἑγ-
κλείστρῃ (ῆ), Δ. — Cloître, Ἑγκλειστος, Δ. || Α', 250,
Ἀγκλειστρα. ||

CLOPORTES, Mille-pieds, Κουβαρίδες, Δ. Κουβα-
ρίδας τὰς ὀνομάζει καὶ ὁ Διοσκορίδης (Β', 37). Σκρό-
φαι, Δ. Χιλιόποδαρα, Σ. Ὀνίσκοι, Ἑλλ. καὶ Ἀκατίδες
Δ. Ἑλλ. Ὅθεν φαίνεται ὅτι καὶ τὸ *Κουβαρίς* εἶναι φθο-
ρὰ τοῦ *Κυμβαρίς*, ἀπὸ τὸ *Κύμβη*, συνώνυμον τοῦ Ἀκα-
τος. || Δ', 247, 521 καὶ 681, *Κουβαρίδες*, *Σκρόφα*, καὶ

Χιλιόποδαρον. || Ἰδ. Λόγιον Ἑρμῆν ἔτ. 1819, σελ. || 659 (1). ||

CLÔTURE, haie, Φράκτης (δ), Δ. Φράκτη (ή), Σ. || Β', 191 - 193, Κλεισοῦρα Δ', 356 - 357, Ξεροτρόχαλος· καὶ 611 καὶ 656, Τράφος καὶ Φράκτης. ||

CLUB, assemblée politique. Ἐπειδὴ παράγεται (ὡς θέλουσι τινές) ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Κλωβός || Γ', σελ. 266 καὶ Δ', 235. || ,συγχωρεῖται νὰ φυλαχθῇ τὸ ὄνομα. Ἰσως ὁμοως ἦτο προσφυστέρα ἢ ἐλληνικὴ λέξις, Ὀμήγυρις.

COCO, fruit du cocotier, Ἀργέλλιον, Δ. App. pag. 24. || Ἰδ. Ε', 131, Κουρμάς. ||

CODE. Z. Pénal.

CODICILLE, Κωδικέλλος, καὶ Κωδικίλλιον, Δ. « Κωδικέλλος... ἐλλιποὺς ἐν διχθήκῃ γνώμης ἀναπλήρωσις. Λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κώδικος τοῦ δηλοῦντος, » τοῦ μεγάλου βιβλίου, ἢ τοῦ χαρτίου τοῦ ἀκεραίου, » κ. τ. λ. » Γλ. Κατ'ἄλλους ὀρίζεται, « Διόρθωμα διχθήκης ». Τελευταία βούλησις, Γλ.

COEUR (Apprendre par-) Ἐκστηθίζω, Ἀποστηθίζω, Δ. — Réciter par cœur, Λέγω ἐκ στήθους ἢ ἀπὸ στήθους, Δ. Ἀποστοματίζω, Δ. App. pag. 23. || Α', 212, Ἐκτῆθησα· καὶ Ε', 21, Ἀποστηθίζω. ||

COEUR (le-) me bat. Z. Battre.

COGNAT. Z. Agnat.

COIN, morceau de fer gravé, pour marquer la monnaie. « Μονίτα, βουλλωτήριον, ἢ τὸ ἀρχέτυπον

(1) Ἡ παρακομπὴ γίνεται εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Γ' ἐκδόσεως τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Συναξίου σημειώσεις τοῦ Κοραΐ, τὰς ἀνωνύμως διὰ τῶν στοιχείων Ι. Κ. ἐκδοθείσας ἐν τῷ Λογίῳ Ἑρμῆ τοῦ 1819, σελ. 657 - 672.

» σφραγιστήριον, μεθ' οὗ ὁ τῶν νομισμάτων τύπος δια-
» χαράττεται... τυπάριον νομίσματος. » Γλ.

Ἴσως μόνον τὸ *Τυπάριον* ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς νὰ ἐκφράσῃ
τὸ *Coïn*· πλὴν ἂν προκρίνῃ τις νὰ τὸ ὀνομάσῃ *Νομι-*
σμοτύπον (ἀρσεν. αἰτιατ.) ἢ, συντομώτερον, *Νουμμοτύ-*
πον.

COLIMAÇON. Ζ. Limaçon.

COLLE. Ζ. Suif.

COLLECTE (terme ecclésiastique). Συναπτή, Δ. Σ.

COLLECTEUR, Συλλογέυς, Ἑλλ. Τὸ *Κολλεκτάριος*
τῶν Γραικορωμαίων ἐσήμαινεν ἄλλο. α *Κολλεκτάριος*,
» ὁ ἀργυρχμοιβός, ἦτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασ-
» σόμενος τραπεζίτης, ὁ ἀργυροπράτης. » Γλ.

COLLÉGATAIRE. Ἴσ. Κοινοπράκτης. α *Διαφέρει*
» ἡ κοινωνία τῆς κοινοπραξίας. Κοινωνία μὲν ἐστὶν
» ὅταν συμφωνήσωσι δύοπραγματεύεσθαι κοινῶς· κοι-
» νοπραξία δέ, ὅταν περιέλθῃ εἰς τινὰς δύο ἢ καὶ
» πλείονας πράγμα ἀδιαιρέτως, ἢ ἀπὸ λεγάτου (*leg*)
» ἢ κληρονομίας. » Γλ.

COLLÈGE, compagnie de personnes notables qui
sont en même dignité, Συνρχία, Γλ.

COLLÈGUE, compagnon en dignité, Συνάρχων, Γλ.

COLLINE, Χαμοδούνιον, Δ. Βουνάκι, Σ. || Δ', 59 -
60, *Bounór*. ||

COLLUDER, Συνδύζω καὶ Συνδύζομαι, Δ.

COLLUSION, Συμπαιγνία (κατὰ λέξιν ἐκ τοῦ Λα-
τινικοῦ *Collusio*, ἀπὸ τὸ *Colludo*, τὸ συμπαίζω).
α *Συμπαιγνία*, ἀπάτη. » Γλ. || Δ', 568, *Συμπαιγνία*. ||
Συνδυασμός, Δ. Γλ. *Συνδοιασμός*, Γλ. Ὁ Πλάτων (*Νόμ.*
ια', σελ. 976) τὴν ὀνομάζει *Κακοτεχνία*, καὶ τοῦτο

τῶνομα νομίζω καὶ ὁρθότερον καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀπαι-
δεύτους εὐνοητότερον. Ὁ Δημοσθένης, *Προστασίαν*. Ἴδε
τὸν πίνακα τοῦ Δημοσθένους (ἐκδ. 'Ρεῖσκίου), καὶ τὰς
σημειώσεις τοῦ Οὐάκλεσιου εἰς τὸν Ἀρποκρατίωνα σελ. 66.
Τοῦ Δεινάρχου (Κατὰ Δημοσθ. σελ. 15, ἐκδ. 'Ρεῖσκ.)
τὸ *Συγεργία* ἴσως σημαίνει τὸ αὐτό.

COLPORTEUR. Ἴσ, συγχωρεῖται νὰ πλάσωμεν
λέξιν τὸ *Κυκλέμπορος*, ἢ *Κυκλοπράτης*.

COMA (νόσος). Καταχθονισμός, Δ. Κῶμα, 'Ελλ.

COMBAT. V. Action.

COMBINER, Συνδυάζω, 'Ελλ.

COMBLE, ce qui peut tenir au-dessus des bords
d'une mesure, Ἀποσωτή, Σ. Ἐπίμετρον, 'Ελλ. Διά-
μετρος, 'Ελλ. || Δ', 608, *Τούρλα*. ||

COMBLE (mesure), Πιστόν, Γλ.

COMMENCER. *N'a pas fait qui commence*, παροι-
μία ἐναντία σχεδὸν τῆς ἐλληνικῆς παροιμίας, α Ἀρχὴ
ἡμῖς παντός. » || Β', 67, Ἀρχεύω, καὶ 385, 428,
429, *Χέρα*. ||

COMMENDE. Z. Bénéfice.

COMMERCE extérieur, Ἴσ. Ξενικὸν Ἐμπόριον, —
intérieur, Ἴσ. Ἀστικὸν Ἐμπόριον (Ἰδ. BEKKER, A-
necd. Græc. pag. 287.), ἢ Πολιτικόν.

COMMÈRE, femme curieuse, et bavarde, Ἴσ.
Ῥωποστωμυλήθρα, 'Ελλ. Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 5, σελ.
392, ἐκδ. Κορ. || Β', 96, *Γόναιον* (εἰς τὸ τέλος). ||

COMMIS, employé, Δικονητής, Δ.

COMMISSAIRE du quartier, Ἴσ. Γειτονάρχης, ἢ
Γειτονάρχης, Δ. (λέξ. Ῥεγεωνάριος). Παρομοιάζει τὸ
Ἀμφοδάρχης, 'Ελλ.

7-COMMODE pour, ἢ ἀ, Καλόβολος, Σ. Εὐθετος, 'Ελλ. 'Επιτήδειος, 'Αρμόδιος, Πρόσφορος, 'Ελλ. || Β', 131, καὶ Δ', 134, 'Επιτήδειος. ||

COMMODE (homme) dans la société. Καλόβολος, Σ. Εὐσυμπερίφορος, 'Ελλ. || Β', 56-57, *Βολή*. ||

[**COMMUN**. C'est un homme qui n'a pas le sens commun. *Κοινὸς νοῦς*. 'Αρρ. Διατρ. 'Επικτ. III, 6.]

COMMUNAUX (pâturages-) Μισγόνομος, 'Ελλ. « Μισγόνομος, ὅπου πάντες νέμονται, γῆ » 'Ησύχ. 'Εμποροῦμεν νὰ τὰ ὀνομάσωμεν Πληθ. καὶ οὐδετέρως Κοινόβοσκα (τά).

COMPAGNIE. Z. Classe.

COMPARÉE (anatomie-) 'Ανατομικ παράλληλος.

COMPAS, Περίστρα, Δ. Περιέλι, Δ. Σ. Διαδήτης, 'Ελλ. Τὸ πρῶτον ἴσως ἀπὸ τὸ Περιστρέφω τὸ δεύτερον, ἀπὸ τὸ Περιελῶ, ἢ Περιελῶ. Οἱ χυδαῖοι τὸ προφέρουν κατὰ συγχοπὴν, Πριέλι. || Β', 293, *Περιέλιον*. ||

COMPENSATION, 'Αντέλλογος, 'Αντελλογισμός, 'Ανθυπολογισμός καὶ τὸ ῥῆμα *Compenser* 'Αντελλογῶ, 'Αντελλογίζω, Δ. 'Ο δὲ Πλάτων (Πρωταγόρ. σελ. 320) ἐμεταχειρίσθη τὸ 'Επαρισῶ εἰς σημασίαν τοῦ *Compenser*. || Δ', 570, *Συνάρτησις*. Πρβλ. καὶ Α', 206-207, ἐν Λέξ. 'Εσηκώθησαν. ||

COMPENSER Z. Compensation.

COMPÉTENT, *Portion Compétente*, Τὸ ἐπιβάλλον, ἢ ἀνήκον μέρος, 'Ελλ. — *Juge compétent*, Κριτὴς πρόσφορος, ἢ ἀρμόδιος, Δ. (σελ. 21, καὶ 1256). 'Εκ τοῦ ἐναντίου *Juge incompétent*, Κριτὴς ἀπρόσφορος, Δ. || Ε', 321, *Πρόσφορος δικαστής* καὶ Γ', 276 § 9. ||

— Tribunal incompetent, Δικαστήριον ἀνεπιτήδειον, Δ. (σελ. 76).

COMPLÉMENT, Συμπλήρωμα, Γλ. || Πρβλ. Β', 62, 'Αποσόνω' καὶ Δ', 15 καὶ Ε', 17, 'Αρασόνω. ||

COMPLICE. || Δ', 123, * 'Εροχος' καὶ 569, * Συ-
ραίτιος. || Ζ. Prévenu.

COMLOT. Ζ. Machination.

COMPOSÉ, *des démarches, des actions, des dis-
cours composés*, ἡγουν τρόποι, πράξεις, λόγοι πλαστοὶ
καὶ ἐπιτηδευμένοι. Τοιούτην μεταφορὰν ἔχει τό, *Συνθέ-
τους λόγους* [discours composés] τοῦ Αἰσχύλ. (Προ-
μηθ. 691).

COMPROMETTRE. Ν. ἴσ. Συντάσσομαι. || Β', 426,
ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ *Convenir, Stipuler* ἀλλ' ἐν τῇ τοῦ
Impliquer, Ἰδ. Α', 164 καὶ 335 - 336. ||

COMPROMIS, l'acte par lequel se lient ceux qui
compromettent, Συνταγή. « Κομπρομισιάριον, συντα-
» γή, ὃ ἐστὶ πρόστιμον... κ. τ. λ. Κομπρομισιά-
» ριος, ὁ συντιθέμενος προστίμῳ... Κομπρόμισον, πρό-
» στιμον... » κτλ. Γλ.

COMPROMIS. Ζ. Compromettre.

COMPTANT (argent), Εὐθύχαλκα, Δ. Ἐκλογιστι-
κῶς, Δ. (λέξ. Μετρεῖν). Μετρητά, Σ. || Ἀριστοτέλ.
Ἠθικ. Νικομάχ. ἔκδοσ. Κορ. « ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα. »
σελ. 164 καὶ 312. ||

COMPTE, qui n'est point obligé de rendre com-
pte, Ἀλογοθέτητος, Δ. || Β', 22, 'Ακαταζήτητος' καὶ
Αὐτόθ. τυπογραφ. ἀμαρτημ. διόρθωσ. Ἀλογοθέτητος'
καὶ Ε', 9, * Ἀκαταζήτητος. ||

COMPTE ROND, ἴσ. Ἀπαρτιλογία, Ἑλλ.

COMPTOIR, Λογιστήριον, Γλ. || Δ', 87, *Γραφτήριον*. ||

CONCASSER, Συγκόπτω, Γλ. — Concassés, Σύγκοπτα (τά), Γλ. || Δ', 179 καὶ 180, *Θρούβαλον*, * *Θρέμα*. ||

CONCIERGE, *Ισ. Διαιτάρχης, Γλ. Διαιτάριος, Γλ.

CONCILIATEUR, Συμβιβαστής, Γλ. || Β', 243, *Μεσίτης*. ||

CONCILIATION, Διχλλαγὴ, Γλ. Φιλοποιήσις, Γλ.

CONCILIER, Φιλοποιῶ, Γλ. || Δ', 592, *Τεριάζω* καὶ 648, * *Φιλιάζω*. ||

CONCILIER (se -) 'Εξοικειοῦμαι, 'Ελλ. Στράβ. σελ. 250 || 'Εκδόσ. Κορ. Μέρ. Α', σελ. 336. — *Ιδ. καὶ Δ', 566 - 567, *Συμβάζομαι* § 2. ||

CONCLURE. *Ils conclurent la paix*, 'Εστοίχησαν τὴν εἰρήνην, Δ. || Α', 155. ||

CONCOURANTS. Z. Concours.

CONCOURS. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ τὸ μετέφρασα Συναγώνισμα. *Ἐπρεπε νὰ μεταφράσω, Διαγώνισμα, 'Ελλ. ('Αριστοφ. Βατρ. 794). 'Εμπορεῖ νὰ μεταφρασθῇ καὶ 'Αμίλλημα, 'Ελλ. — Concoursants (les) 'Εφάμιλλοι, 'Ελλ. « 'Εφαμίλλων γινομένων . . . πολλῶν, καὶ τοῦ 'Ερμῶν κλέους προκριθέντος » ('Αθην. σελ. 697). || Δ', 572, *Συμπερίζομαι*. || — Mettre au concours, 'Εφάμιλλον ποιεῖν, 'Ελλ.

CONCUBINAGE, Παλλακίς, Γλ.

CONCUSSION, N. Διάσεισις, Διασεισμός, Δ.

CONFESSIOAL, grand fauteuil de malade, garni de coussins. Παρόμοιον μὲ τὴν ὀνομαζομένην Bergère, Κλινοκαθέδριον, Δ. || Βλ. *Bergère*. ||

CONFIANCE. *Homme de confiance*, Πιστικός, Δ.
 α Πιστικός λέγεται, ὃ ἐμπιστεύονται τινὰ πράγματα.
 » Διὰ τοῦτο καὶ τὸν κριθέντα ἀξιοπίστον εἰς φυλακὴν
 » πλοίου, Πιστικὸν λέγουσι τοῦ πλοίου. » Γλ. || Β',
 119, 'Εμπιστεύομαι' καὶ Ε', 295, Πιστικός. ||

CONFIDENTIELLEMENT, Ἰσ. Θαρρεμπίστως.

CONFIER, Καταπιστεύω, Γλ. || Β', 313, Προσθαφ-
 ροθμαι. ||

CONFINER. *On l'a confiné dans une île.* Τὸν ἐπε-
 ριώρισαν εἰς νησίον. Z. Déportation. [Περιορίζω καὶ
 τὸ πρᾶγμα περιορισμός.]

CONFRÉRIE, Ἀδελφосύνη, Σ. Ἀδελφότης, Δ.
 || Ε', 4, Ἀδελφοί. ||

CONGÉ, *Audience de congé*, Συντακτῆριος ἀκρόα-
 σις. Ἰδε Δ, σελ. 1488.

CONGÉDIÉ. || Δ', 126, § 2, Ἐξαπολύω. || Z. Vété-
 térans.

CONNÉTABLE. Z. Écuyer.

CONNIVENCE, Μετεωρισμός, Γλ. Σύμπνοια, Ἑλλ.

CONNIVER, N. Ἠσυχάζειν, Δ. || Δ', 165. ||

CONQUÉRANT. Z. Conquis.

CONQUÊTE. Z. Conquis.

CONQUIS, Δορίκτητος, Ἑλλ. Ἴσως σήμερον, διὰ
 τὸ σαφέστερον, συγχωρεῖται τὸ Πολεμόκτητος. Ὁ Con-
 quérant λοιπὸν ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Δορικτήτωρ, καὶ
 ἡ Conquête Δορίκτησις, καὶ τὸ πρᾶγμα Δορίκτημα.
 || Γ', 139, 140, 145, 163, 164, Πρβλ. καὶ Δ', 134,
 Ἐπίτευξις. ||

CONSCIENCE (cas de -). Z. Cas καὶ Délicat.

CONSEIL D'ÉTAT, ou du roi, Z. Consistoire.

CONSEILLER, Συμβουλάτωρ, Δ. Γνωμοδότης, Γλ.

CONSERVATOIRE, école où l'on élève des enfants pour la musique. Εὐφωνοτροφεῖον, Δ. in Æpho-notrophium.

CONSERVATOIRE, des arts et des métiers, Σκευοθήκη τῶν τεχνῶν.

CONSISTANCE, σύμπηξις, Ἑλλ. || Δ', 580, Στ-στασις. ||

CONSISTOIRE, ὀνομάζουσι τὴν σύνοδον ἢ τὸ συμβούλιον τῶν Καρδινάλιων· καὶ ἔτι τῶν πρεσβυτέρων τῆς Λουθηροκαλβινικῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Consistorium. Τοῦτο ὅμως εἰς τοὺς Γραικορωμαίους ἐσήμαινε τὸ συμβούλιον τοῦ βασιλέως, ἐπονομαζόμενον καὶ *Θεῖον*, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ τῶν Ῥωμαίων οἱ Αὐτοκράτορες ἐπονομάζοντο *Θεῖοι*. « Κονσιστόριον, Θεῖον » συνέδριον... βασιλικὸν σεκρέτον. » Γλ. || Πρβλ. Ε', 322, *Πρωτοσύμβουλοι*. ||

CONSOLIDER. Z. Affermir.

CONSTANT, Εὐσταθής, Γλ. Σταθερός, Σ. Τὸ Σταθερὸς ἐπεκράτησεν ἀπὸ τοῦ Φρυγίχου τοὺς χρόνους, ὅστις καὶ τὸ κατακρίνει (σελ. 92), συμβουλευὼν τὸ Ἐμβριθής, Ἑλλ. || Β', 34, Ἀλόγιστος καὶ Δ', 540, Σταθερός. ||

CONSTELLATION, Ἀστροθέτημα, Δ. Ἄστρον, Ἑλλ.

CONSTITUTION, d'un État, d'un peuple, d'une nation. Τύπος πολιτείας, ἢ Σύστημα πολιτικόν, Ἑλλ. (Στράβ. σελ. 813) || Ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Γ', σ. 268. || . Ὁ Ἰσοκράτης (Ἀρειοπ. σελ. 112 καὶ Παναθ. σελ. 528, ἐκδ. Αὐγήρ,) τὸ ὀνομάζει *Σύνταγμα τῆς Πολιτείας*.

Ὁ Πολύβιος (Γ', 50) ὀνομάζει, *Κατάστημα, Σύνταγμα, Πολίτευμα Λακωνικόν*, *La constitution de Lacédémone*. Ἴσως διὰ μιᾶς λέξεως ΘΕΣΜΟΣ ἤθελ' εἶσθαι τόσον προσφύτερον νὰ ὀνομάσωμεν τὴν Constitution, ὅσον δὲν συγχέεται μὲ κανέν ἄλλο ὄνομα τῆς γλώσσης. Κατὰ τὸν Ἀρποκρατίωνα, « Θεσμός ἐκκλητ- » το μὲν πάλαι καὶ εἰς ἕκαστος τῶν νόμων Θεσμός· καὶ » τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, οὕτω κέκληκεν » ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ Κατ' Ἀριστοκράτους. » Z. Monarchie.

CONSTITUTIONS, λέγονται καὶ αὐταὶ αἱ διαταγαί, οἱ νόμοι, οἱ κανόνες. *Les constitutions Apostoliques*, Αἱ Διαταγαὶ τῶν Ἀποστόλων. « Κονστιτουτιών, » διάταξις, ἡ δικτύπωσις. » Γλ. || Β', 108, *Διαταμός*, καὶ 324, *Σαρμοθριν'* καὶ Ε', 53, *Διατυπώματα*. ||

CONTAGION, Μίσμα, Γλ. Ἀνάχρωσις, Ἑλλ.

CONTENTER (mal - aisé à —). Z. Difficile.

CONTENTION D'ESPRIT. Σύντασις γνώμης, ἡ διανοΐα, Ἑλλ. (Ἰδ. Πλουταρχ. Μερ. Γ', σελ. 422, ἐκδ. Κορ.)

CONTESTATION. Z. Discussion.

CONTRADICTOIREMENT, Ἐξ ἀντιρρήσεως, Γλ. Κατὰ διάγνωσιν, Γλ. || Γ', 275 - 276 § 6· καὶ Ε', 212, *Μορομερῶς*. || Z. καὶ Défaut.

CONTRAT, Ν. Συμβόλαιον, Συμφώνησις, Δ. Συνάλλαγμα. « Κοντράκτον λέγεται τὸ συνάλλαγμα, ἐκ τοῦ » σὺν καὶ τοῦ Τράκτω, τὸ ἀλλάττω. » Γλ. Z. Acquisition.

CONTRAVENTION, Παρχγωγή, Γλ.

CONTREBANDE. Ἴσ. Κλεπτεμπορία ἢ Κλεψεμπο-

ρία. — Contrebandier, Ἰσ. Κλεπτέμπορος ἢ Κλεψέμπορος. Κατὰ τὸν Δ. (σελ. 1345) ὁ Τζέτζης ὀνομάζει *Κλεπτοτελούμενα*, *Les marchandises de contrebande*.

Τὰ κλεπτοτελούμενα νοοῦσι καὶ κρατοῦσι.

Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ πρὸ τοῦ στίχου τούτου στίχοι εἶναι ἐκ τοῦ γένους τῶν δεκαπεντασυλλάβων, φανερόν ἐστι ὁ Τζέτζης ἔγραψε, *Κλεπτοτελωνούμενα*.

CONTREBANDIER. Z. Contrebande.

CONTRE-COUP, Ἀπήχημα, Ἑλλ. Οὕτω τὸ ὠνόμαζαν οἱ Ἕλληνες ἱατροί.

CONTRE-LETTRE, Contre-promesse, Ἀνταποχή, Δ, in Antapocha. Z. Acceptilation et Quittance.

CONTRE-PROMESSE. V. Contre-Lettre.

CONTRIBUABLES. Συντελεσταί, Δ. || Β', 337-338, *Συμφέρω* καὶ Ε', 27, καὶ 344, * Ἀσύνδοτος καὶ * *Συνεισφέρω*. ||

CONTRIBUTION, Z. Foncière, καὶ Taxe.

CONTRÔLER, μεταφορικῶς, reprendre etc. Λογοθετῶ, Δ. Εἰς ταύτην τὴν σημασίαν τοῦ Contrôler, εὐρίσκεται τὸ Λογοθετῶ εἰς τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου (σελ. 184, ἐκδ. Κορ.).

CONTRÔLEUR général des finances, Ἀντιγραφεύς, Ἑλλ. Γενικὸς Λογοθέτης, Δ. — Contrôleur général de la maison du roi, Ἰσ. Λογοθέτης τῶν οἰκειακῶν (γρ. οἰκιακῶν), Δ. Ἰδιολόγος, Ἑλλ. Ἰδ. Στράβ. Μέρ. 4, σελ. 347, ἐκδ. Κορ. || Α', 233, καὶ Ε', 167, *Λογαστής*. Ἰδε καὶ 168, *Λογοθέτης* καὶ Β', 22, ἐν λέξ. Ἀκαταζήτητος. ||

CONTUSION, Meurtrissure, Σαρκόθλασις, Δ. Σαρ-

κόθλασμα, ἢ ἀπλῶς θλάσμα ἢ θλάσις, 'Ελλ. || Δ', 490, *Σαρκόθλασις*. || — Z. Meurtrissure.

CONVAINCRE, Πληροφορῶ, καὶ τὸ ὄνομα Conviction, Πληροφορία. 'Ελλ. *Ιδε Suicer. Thesaur. Ecclesiast. Tom. II, pag. 753.

CONVENTION, Συμφωνία, Συμφώνησις. *Convention par écrit*, Σύμφωνον· α Κομβεντίων, συμφωνία. » Κομβεντίων, ἤγουν σύμφωνον. » Γλ. || Β', 161 § 3, *Ἰσάζομαι* καὶ 426, *Συντάσσομαι* Δ', 566, *Συμβάζομαι*. ||

CONVICTION. Z. Convaincre.

CONVOI, pompe funèbre, 'Εξόδιον, Δ. || Β', 408, *'Εξοδιάζω*. ||

CONVOI (comme terme de marine), Παραπομπή, ('Αθην. σελ. 343), 'Ελλ.

COQUE de Perle, Φύσημα, Physema, κατὰ τὸν Πλίνιον (IX, 35).

COR (donner du-), Βυκανίζω, Γλ. Celui qui sonne du cor, Καμπυλοσκαλιστής, Γλ. || Δ', 58, *Βουκανρίζω*, *Βούκιρον*. ||

CORAIL, Κοράλλιον, Δ. 'Ελλ. Λιθόδενδρον, Δ. 'Ελλ. || Ε', 129, *Κοράλλιον* καὶ 163, *Λιθόδενδρον*. ||

CORDE. *Cet habit montre la corde*, pour dire, Il est fort usé. Στημονίζει, Δ. α 'Ράκος μὲν τὸ διερρώγος· » τρίβων δέ, τὸ ἀποβεβληκὸς τὰς κροκύδας, δ καὶ ἑτη· » μονίζων (γρ. στημονίζον) οἱ ἰδιῶται φασίν. » Εὐςάθ. εἰς τὸ Ξ της 'Οδυσσ. σελ. 1770. || Δ', 548, *Στημονρίζω*. ||

CORDEAU, avec lequel on aligne, Στάθμη τεκτονική, Γλ. || Δ', 9, *'Αλφάδι*. ||

CORDONNIER, Ὑποδηματάριος, Γλ. || Α', 92·
καὶ 169, Τζαγγάρης· Β', 427, Τζαγγάριος. || Ζ. καὶ
Buanderie.

CORNAC, Ἰνδός. α Ἰνδός, ὁ τὸν Ἐλέφαντα ἄγων »
Ἡσύχ.

CORNEMUSE, Ἀσκοτζαμπούρνα, Δ. Σ. ΓΓ. Ἀσκο-
μαντούρα, ΓΓ. || Ε', 25, Ἀσκομαδοῦρα. ||

CORNETTE. Ζ. Porte-enseigne.

CORPS. Corps des marchands, Corps des métiers,
Σύστημα, Δ. Σωματεῖον, Δ. || Δ', 586, Σωματεῖον. ||

CORRESPONDANCE (Commerce de lettres). Συγ-
χωρεῖται νὰ τὸ ὀνομάσωμεν Διεπιστολή, ἐπειδὴ ὁ Πο-
λύβιος ὠνόμασε μὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν Διαποστολήν τὴν
ἀμοιβαίαν ἀποστολήν.

CORRESPONDANT. Διεπιστολεύς. || Δ', 407, Διε-
πιστολεύς. ||

CORRIDOR. Ζ. Galerie.

CORRUPTIBLE, Εὐκατάφθορος, Γλ.

CORSAIRE. Ζ. Écumeur.

CORVÉE, Ἀγγαρεία, Γλ. Περιεργασία, Γλ. Ἀκού-
σιος ἐργασία, Γλ. || Πρόδρομ. Ἑλληνικ. Βιβλιοθήκ.
364. ||

COSSE ἢ GOUSSE. Ζ. Primeur.

COSTUME, Σχημα, Δ. || Γ', 308 καὶ Ε', 117, Κα-
τάστασις. ||

COTEAU, Βουνόπλαγον, Δ. Πλαγιάς, Δ. || Δ', 60,
Βουνόπλαγον· 378 (εἰς τὸ τέλος), Παγίδες· 431-432,
Πλάγι· καὶ Ε', 277, Παραβούριον. ||

COTELETTE. Ζ. Carbonnade.

COUCHE, quand on le dit des choses qu'on met

par lit, qu'on pose les unes sur les autres. Πάτος, Πάτωμα, Δ. || Β', 195, *Κοίτη*· και Ε', 284, *Πάτωμα*. ||

COUCHER PAR ÉCRIT, Καταστρωννύω, Δ. Συνηθέστερον εἶναι τὸ Καταστρόνω, οἶον: « Τὸ κατέστρωσα εἰς τὸ κατάστιχον »: Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν ἔδωκε καὶ ὁ παρρηκμάζων Λατινισμὸς εἰς τὸ Sterno (στρωννύω), Δ. V. Sternere. || Δ', 223, *Καταστρόνω*. ||

COUCHER à . . . , Z. Air. - sur. Z. Ventre.

COUCHETTE, Κοιτωνάριον, Δ.

COUDOYER (se -), εἶναι τὸ Ὠστίζεσθαι (Ἑλλ.) τοῦ Ἀριστοφάνους (Πλούτ. 330).

COULAMMENT, εἰς σημασίην τοῦ facilement, ἀπὸ τὸ ῥῆμα Couler, ὡς τὸ *Ψεῖα* Ἑλλ. ἀπὸ τὸ *Ῥέω*.

COULANT (nœud), Συρτοθελιά (ἤγουν *συρτοθηλεία*) Σ. Δρόμαξ, Δ. « Δρόμαξ, currax. » Γλ. || Α', 138. || — Ἰδ. τὰ Λατινικὰ Λεξικά, λέξ. Currax. Z. καὶ Nœud.

COULEUR DE CHAIR, Ἀνδρείκελον, Ἑλλ.

COULEUR, pour toute autre couleur que le noir, le gris etc. || Β', 278 - 279, *Όχρά*. || — Des habits de couleur, Χροακὰ ἱμάτια, Δ.

COULISSE, (λέξ. Θεάτρου) Παρρησκήνιον, Ἑλλ. Δημοσθέν. Κατὰ Μειδ.

COUP, όταν σημκίνη τὸ fois, un coup, deux coups, κατὰ λέξιν *μιὰν βολὰν* (Δωρικ. ἀντὶ τοῦ *βολήν*), δύο βολάς || Δ', 56 καὶ 713 - 714, *Βολά*· καὶ Β', 374, Δ', 654 - 655, *Φορά*. || , ὡς καὶ τὸ Colpo τῶν Ἰταλῶν, τὸ ὁποῖον παράρχουσιν ἀπὸ τὸ Κόλαφος.

COUPE. Il vient de *Cupa* des Romains, qui

l'avaient pris du Grec Κύπη. Ce Κύπη existait, dans le Grec ancien, comme le prouve son dérivé Κύπελλον, dont dérive le COUELLE des Français. || Α', 113, *Μουχροῦτιν' καὶ Β'*, 205, *Κούπα*. ||

COUPE + JARRETS. Ἴσ. οἱ *Περисκελίσται* τοῦ Στράβωνος (σελ. 531) || Ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Β', σελ. 361. ||, ἐὰν ἡ γραφή δὲν ἦτον ἀμφίβολος (Περисκελίστας, ΔΓ. Περисκυθιστάς). Ἡρμοῖε καὶ τὸ *Πτεροκόπις* (πληθ. *Πτεροκόπιδες*) τοῦ Ἀθηναίου (σελ. 239 καὶ 241), ἂν δὲν ἦτον ὑποψία (ἐπειδὴ περὶ παρσίτου ὁ λόγος), μὴν ἐγράφετο *Περγοκόπις*, ha-freur de jambons. || Δ', 20-21, *Ἀντζα*. ||

COUELLE. Ἐπειδὴ παράγεται ἀπὸ τὸ *Κύπελλον*, (V. Coupe) δὲν ἐμποδίζει τίποτε τοὺς χημικούς μας νὰ μεταχειρίζωνται τὴν λέξιν.

COUPEUR DES BOURSES, Βαλαντιοτόμος, Ἑλλ. Περσικάριος, Δ. Ἐμποροῦμεν νὰ τὸν ὀνομάσωμεν σήμερον *Κομβολύτην*. « Κομβολύτης, Βαλαντιοτόμος » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 83, *Περσίκιν καὶ Πουγγίν'* καὶ 93-94, *Περσικάριος, Βαλαντιοτόμος, Κομβολύτης*. ||

COUR, résidence du souverain, « Αὐλή, ἡ τοῦ » βασιλέως οἰκία » Σουῖδ. Λέγει ὁ Μένανδρος (παρ' Ἀθην. σελ. 189),

• Αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας... •

Ὅθεν φαίνεται, ὅτι εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ποιητοῦ τούτου, μόνως τῶν Ἀσιανῶν βασιλέων τὰς οἰκίας ὠνόμαζαν οἱ Ἕλληνες *Αὐλὰς*, λαβόντες πιθανῶς τὴν ἀφορμὴν ἀπὸ τὸν Ὅμηρον, ὅστις ὀνομάζει τοῦ Διὸς τὰ βασίλεια *Αὐλήν* (Ὀδυσσ. Δ, 74),

• Ζηνὸς που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή •

καθὼς καὶ οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσι τὴν Οὐράνιον Βασιλείαν *la Cour céleste*.

COUR, (*faire sa - à*) Φοιτᾷν ἐπὶ θύρας, Ἑλλ. Ἰδε Σνεϊδέρ. Λεξικ. λέξ. Θύρα.

COUR (*Homme de -*), ὥς καὶ τὸ *Courtisan* || Α', 324-325 *Κουρτίσης*. ||, λαμβάνεται κάποτε εἰς κακὴν σημασίαν, ἀνθρώπου κόλακος, πανούργου καὶ ἀπίστου. Τοιούτην ὑπόληψιν εἶχαν καὶ οἱ Ἕλληνες περὶ τῶν αὐλικῶν, ὥς φαίνεται ἀπὸ τὸν κωμικὸν Δίφιλον (παρ' Ἀθην. σελ. 189).

Αὐλὰς θεραπεύειν δ' ἔστιν, ὥς ἔμοι δοκεῖ,

*ἢ φυγάδος, ἢ πεινῶντος, ἢ μαστιγίου.

Τῆς Αὐλῆς, ἥτις πρῶτως καὶ κυρίως ἐσήμαινε τὸν ἀσκέπαστον τόπον τῆς οἰκίας (καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς σήμερον, καὶ εἰς τοὺς Γάλλους), τὸ περιτείχισμα ὀνομάζετο *χόρτος* (Ἰλιάδ. Α, 774),

Αὐλῆς ἐν χόρτῳ....

Ἀπὸ τὸν *Χόρτος* τοῦτον ἐγεννήθη τῶν Λατίνων ἡ σημαίνουσα τὴν αὐλὴν *Cohors*, ἢ *Cors*, ὅθεν τῶν Γάλλων ἡ *Cour*, καὶ τῶν Ἱταλῶν ἡ *Corte*. α. Χόρτος... ὁ περὶ ῥίβολου τῆς αὐλῆς· ὃ λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 325, *Κούρτη* καὶ Β', 72-73, *Αὐλή*. ||

COUR, *siège de Justice où l'on plaide*. Καὶ τοῦτο *Αὐλή*, κατὰ τὸν Σουΐδαν· α. Αὐλή, τὸ νῦν Ἀρχεῖον λεγόμενον, ὅπου ἀπήγοντο οἱ κατὰκριτοι. β. Αὐλή, *Curia* ὀνομάζετο καὶ ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

COUR (*basse -*), Μέταυλος, Ἑλλ. [Ἰδ. Ἀρποκρ. καὶ Σουΐδαν.]

COURBE. *Les courbes d'un vaisseau*, Στραχόξυ-

λα, Δ. Ἀμφιμήτρια, Ἑλλ. || Α', 80 - 81, *Γυρτόν, Κυρτόν* καὶ Δ', 555, *Στραβόξυλα*. ||

COUREUR, Domestique qui court à pied, etc. Τρόχις, Ἑλλ. α Τρόχις, ἄγγελος, ἀκόλουθος· » λέγει ὁ Ἑσύχιος. Ὁ Αἰσχύλος (Προμ. 940) ὀνομάζει τὸν Ἑρμῆν τοῦ Διὸς *τρόχιν* (le coureur de Jupiter). || Α', 303 - 304, *Πιλαλῶ* καὶ Β', 358, *Τροχαλός* καὶ Δ', 277 § 4, *Ααλῶ*. ||

COUREUSE, fille ou femme prostituée, Δρομάς, Ἑλλ. α Δρομάς, ἡ Ἑταίρα· » Ἑσύχ.

COURRIER. Z. Poste.

COURROIE, Συρήμη, Δ. Σ. Λουρί, Σ. Αῶριν, Δ. Αῶριον, Δ. Αῶρος (ἀπὸ τὸ λατινικὸν *Logum*), Δ. Πιθονὸν ὅτι ἐφθάρη ἀπὸ λέξιν Ἑλληνικωτέραν, *Συρρόριον*, (ἀπὸ τὴν σὺν πρόθεσιν καὶ τὸ Ῥῦμα), ὡς καὶ ἂν ἔλεγε, συνόλκιον. α Ῥῦμα... ὀλκός· » Ἑσύχιος. Λέγεται ἔτι καὶ Σύρτης, Δ. καὶ Κορρηγία Δ. ἀπὸ τὸ λατινικὸν *Corrigia*, ὅθεν παράγεται καὶ τὸ Courroie. || Δ', 157 - 158, *Ζιρίχιον* καὶ 160, * *Ζυρόλωρον* καὶ 485, ἐν λέξ. Ῥοφεύω καὶ 578, *Σύρτης*. Ἴδε καὶ 556 - 557, *Στρίγκα* καὶ *Στριγγιά*. ||

COURS (une monnaie a-). Πολιτεύεται, Δ. || Ε', 306 - 307 § 4, *Πολιτεύομαι*. ||

COURTISAN. Z. Cour. || homme de — ||.

COURTISANE, femme publique, Πολιτική, Δ. Τὸ Courtisane σημαίνει Αὐλική, ἀπὸ τὸ Cour (Λατιν. Curia) αὐλή. Καὶ σημείωσε, ὅτι ὁ παρχιμάζων Λατίνισμός ὠνόμαζε Curia τὴν Αὐλὴν τοῦ Βασιλέως (la Cour), καὶ Curia ἀκόμη καὶ τὴν πόρνην (Ducange, V. Curia), ὅθεν ἐσχημάτισαν καὶ οἱ Γραικορωμαῖοι τὸ

Κούρβα. α Ἑταιρίς, ἡ πόρνη, ἡ Κούρβα. » Γλ. || Β', 304, ἐν λέξ. Πλέω καὶ Ε', 307, Πολιτικὸς § 4. ||

COUSIN, Κούνουπας, Δ. Σ. Κώνωψ, Ἑλλ.—Rideau pour se défendre des cousins. || Δ', 251, * Κουνουπιέρα, Κωνωπειον, Κωνωπιών. || —Ὁ Δ. τὸ ὀνομάζει Κουνουπίδι, λέξιν, μὲ τὴν ὁποίαν ὁμῶς σημαίνομεν τὸ Chou-fleur τῶν Γάλλων. Εἰς τὸν Σ. λείπει.

COÛTER, Καθίστασθαι, Ἑλλ. α Ἄν γὰρ ἐκλογισθῇ » τῶν ὀργάνων ἕκαστον, ὅσου κατέστη, πλεον ἀνη- » λωκῶς φανεῖται ὁ ὄμιλος, κ. τ. λ. » (Πλουταρχ. Πότερον Ἀθην. κατὰ πόλεμ. § 6). Τὸ αὐτὸ ῥημα ἐμε- » ταχειρίσθησαν οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀπλοῦν Stare (ἵστα- » σθαι), καὶ μὲ πρόθεσιν Constare (συνίστασθαι), ὅθεν » παράγεται τὸ Coûter, εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν. || Β', 408-409, Ἐρχομαι § 3· καὶ Δ', 245-246, Κο- » στίζω. ||

COUVENT. Z. Cloître.

COUVERT. *En mots couverts*, Σκιωδῶς, Δ.

COUVERTURE, prétexte, Προκάλυμμα, Γλ. || Β', 287-288, Πάτημα· καὶ Ε', 315, Προκάλυμμα. ||

COUVERTURE D'UNE MAISON, Καλυπτήριον, Γλ. || Πρβλ. Δ', 545, * Στέγος, Στεγασία· καὶ 608, Τραβάκα· καὶ Ε', 337-338, Σκεπαστή. ||

COUVREUR, Στεγαστής. Γλ. || Βλ. ἀνωτέρω, Cou- » verture d'une maison. ||

CRAIE, Γῆ Κρητική, Δ. ἀπὸ τῆς νήσου Κρήτης (ὅ- » θεν καὶ οἱ Λατῖνοι ὀνομάζουσιν ἀπλῶς τὴν τοιαύτην » γῆν, ὥς καὶ αὐτὴν τὴν νῆσον, Creta). Κριτάριον (γρ. » Κρητάριον), Δ. Λευκόγειος, Δ. || Δ', Προλεγόμε. 5', σημ. » 1· καὶ 551, Στουμπέτζι· καὶ 721, * Κρητάριον, * Κρή-

τη· καὶ Ε', 140, Κριτάριον. || —'Εκ ταύτης κατασκευάζονται αἱ Λευκογραφίδες. || Ε', 215-216, Μόροξος. || — Z. Crayon. Σημείωσε ὁμοίως ὅτι τὸ Creta τῶν Ῥωμαίων σημαίνει ὄχι μόνον τὴν Craie τῶν Γάλλων, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τὴν Argile (*Ἀργιλον*), Ἑλλ. καὶ Γῆν σηματερίδα, καὶ Πηλόν, καθὼς ἀκόμη καὶ σήμερον τὴν ὀνομάζομεν), καὶ τὴν Marne, ἣτις εἶναι καὶ αὐτὴ γῆ ἀργιλώδης. Τὸν Πηλὸν μεταχειρίζονται ἀκόμη σήμερον αἱ γυναῖκες εἰς τὰ λουτρά, ὡς ἔχοντα δύναμιν καθαρτικὴν τῶν ῥύπων. Τοιαύτην δύναμιν ἔχει ὁ Πηλὸς τῆς Χίου, τὸν ὁποῖον ὁ Διοσκορίδης ὀνομάζει *Xlar γῆν*, « Σμήχει δὲ ἀντὶ νίτρου ἐν βελανείῳ ». || Δ', 725, Πηλὸς § 2· καὶ Γ', 45-46. ||

CRAINdre. Du verbe grec Κρύω, d'où vient Κρύος *froid*, dans l'ancien et dans le moderne Grec. De là vient encore l'épithète Κρυερός, *froid* ou *froidissant*, au propre, et *horrible*, *effroyable*, au figuré. « Κρυερὸν, φρικτόν... φοβερόν », dit Hesychius. A la place de *Craindre*, on disait anciennement (selon Menage) *Cremer*, c'est encore une preuve de notre étymologie; car *Cremer*, ne peut venir que de Κρυμός synonyme de Κρύος. D'un autre synonyme ἔργος les Latins ont formé le mot *frigus*, d'où les mots *effroi* et *frayeur*. || Β', 213, Κρύος· καὶ 356, Τρέμω· καὶ Δ', 654, Φόδια. ||

CRAMOISI. Z. Kermès.

CRAYON, Πλατιβάζι, Τρ. (ἀπὸ τῶν Γερμανῶν τὸ Bleirreiss τὸ σημαῖνον κυρίως μὲν τὸ Ψιμμύθιον, καταχρηστικῶς δὲ τὸ Μολυβοκόνδυλον.). Μολυβοκόνδυλον, ΓΓ.

CRAYON BLANC, Λευκογραφίς, Δ. || Δ', Προλεγόμ. 5', σημ. 1· καὶ 721 - 722 ἐν λέξ. * *Κρήτη*. || Z. Craie. Ὅθεν καὶ τὸ *Crayon rouge* συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ Ἐρυθρογραφίς, ἢ Κοκκينوγραφίς. Ἡ *Plombagine*, ἢ *Crayon d'Angleterre*, εἶναι τὸ Μολυβοκόνδυλον, ΓΓ.

CRAYON NOIR, Ἰσ. Μελαντηρία, Ἑλλ.

CRAYON, premier dessein d'un tableau. — Ἀναλογεῖ μὲ τὸ Σκάριφος, Ἑλλ. ὡς καὶ τὸ ῥῆμα *Crayonner* μὲ τὸ Σκαριφεύειν. Ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους (Βατρ. 1545) ἐξηγεῖ τὸ *Σκαριφισμοῖς*, α Λεπτο-
» λογίσις, σκιαγραφίσις. Σκαριφεύειν γὰρ τὸ τοὺς ζω-
» γράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους. . . .
» Ἰσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ *Σκάριφος*,
» ἦγουν τὸ κάρφος καὶ φρύγανον, μάλλον δὲ ἡ γραφίς.
|| Δ', 508, *Σκαρφίζομαι*. || — Z. Dessin.

CRAYONNER. Z. Crayon.

CRÉANCE PRIVILÉGIÉE, Πρωτοπραξία (PLIN. *Epistol.* X, 109. Voy. Hesych. et Phot. in Πρωτοπραξίᾳ). On pourrait dire καὶ *Πρωτοπρακτικῆς* ἢ *Πρωτοπρακτωρ*, *Créancier privilégié*.

CRÉANCIER PRIVILÉGIÉ. || Β', 365, ἐν λέξ. Ὑποθεσιάρης. || — Z. Créance.

CRECELLE, moulinet de bois, etc. Ῥουκάνη, Δ. Ρουκάννα, Σ. Ἰσ. Ξυλοκῶδων, Δ. Τὸ Ῥουκάννα εἶναι ἀπὸ τὸ Ἑλλ. *Ρυκάνη*, καθὼς καὶ τὸ *Ῥουκάνιον*, μὲ τὸ ὅποῖον σημαίνομεν τὸ *Rabot*, διότι ὁμοιάζει τὴν Ῥουκάναν. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημ. Μέρ. 6, σελ. 457, ἐκδ. Κορ. || Α', 160, *Ῥουκαρίζειν*. ||

CRÉDIT (vendre ou acheter à-), Πωλεῖν ἢ ὠνεῖσθαι ἐπ' ἀναβολῇ, Ἑλλ. ἐκ τοῦ Πλάτωνος. Κοινῶς δὲ

λέγομεν, Πωλῶ ἢ ἀγοράζω μὲ διορίαν. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (Ἡθικ. Νικομ. Η', 13 || ἔκδοσ. Κορ. σελ. 164 — 165 καὶ 312. ||), ἔχει μὲν καὶ τὸ Ἀναβολή, μεταχειρίζεται δὲ καὶ τὸ Εἰς χρόνον, καὶ πλέον κατὰ λέξιν τὸ Κατὰ πλῆστιν (à crédit).

CRÉDIT, ἡ ἀξιοπιστία τὴν ὁποῖον ἔχει ὁ δανειζόμενος· Ἑλλην. Πίστις, ὡς εἶπεν ὁ Δημοσθένης (ὑπὲρ Φορμίων. σελ. 958) « Πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν ἐστὶ » μεγίστη πρὸς χρηματισμόν ». || Δ', 24 καὶ Ε', 20, Ἀξιοπιστία, Ἀξιώπιστος. ||

CRÉME, Ἀθόγαλον (γρ. Ἀνθόγαλον), Σ. Ἀμύλα, Σ. Τὸ Ἀνθόγαλον ἀπὸ τοῦ Ἀνθος Γάλακτος. Ὁ Δ. τὸ γράφει Ἀθότυρον καὶ τὸ ἐξηγεῖ κακά, τυρὸν ἐκ τοῦ Ἀθω τοῦ ὄρου. Ἀλλοῦ ὅμως (App. pag. 18) τὸ γράφει ὀρθότερα Ἀρθότυρος. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μᾶλλον ἢ Μονζίθρα ἢ Μυζίθρα, Σ. (les recuites)· Ἰταλιστὶ Ricotta. Τῆς νήσου Ἀντιπάρου τὰ Ἀνθότυρα ἐπαινοῦνται. Ὁ Ἡσύχιος λέγει, « Ἀνθίνας (Ἰσ. Ἀνθίνας) ὁ προσφάτως » συντεθειμένος τυρός ». || Β', 42 καὶ Ε', 15, Ἀμύλα καὶ Δ', 19, Ἀρθόγαλον, Ἀρθότυρον καὶ 332-333, Μονζίθρα καὶ 722, ἐν λέξ. Λάσπη § 3. ||

CRÉPIR, Μαρμαρόνω, Δ. Πηλώνω, Σ. Σοβαντίζω, Σ. Τὸ τελευταῖον εἶναι Τουρκικὴ λέξις. || Δ', 600, Τζιτώνω § 3. ||

CRÉPISSURE, Μαρμάρωσις, Δ. Πήλωμα, Σ. Σοβάντισμα, Σ. Τὸ Σοβάντισμα, εἶναι Τουρκικὴ λέξις.

CRÉPUSCULE. Crépuscule du matin, Χάρπγμα, Δ. Σ. Γλυκόφως, Δ. Λυκόφως. Λυκαυγές, Ἑλλ. Τὸ Γλυκόφως τοῦ Δ. ἐσημειώθη ἀπὸ τὸν Εὐστάθιον (σελ. 689), « Λυκόφως, ὁ πρὸ τῆς ἀνατολῆς χρόνος, εἰ καὶ ἡ χυ-

» δαίξ λογιότης Γλυκόφως αὐτὸ λκλεῖ ». Ὁρθῶς ἐνόησεν ὁ Εὐστάθιος, ὅτι εἰς τὸ Γλυκόφως ἐπροστέθη τὸ γ. Τοιοῦτον εἶναι καὶ τὸ σχεδὸν συνώνυμον *Γλυκοφέγγισμα*, ἡγουν *Λυκοφέγγισμα* (κατὰ τὸ Λάρος, Γλάρος), σύνθετα καὶ τὰ δύο ἀπὸ τὸν Λύκον, ὡς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν φράσιν *Entre chien et loup* (Μεταξὺ κυνὸς καὶ λύκου), τὴν σημαίνουσιν τὸ μέρος τοῦ *Crépuscule*, ὅπου ἡ ὄρασις βλέπει μὲν ἀκόμῃ, ἀλλὰ δὲν διακρίνει τὰ βλεπόμενα. Τὸ δὲ *Λιγοφέγγισμα*, ἐξηγούμενον ἀπὸ τὸν Σ. *Lucisco*, ἀπὸ δὲ τὸ ΓΓ. *Barlume*, πιθανῶς ἤθελέ τις νομίσειν ὅτι ἔπαθεν ἀφαίρεσιν στοιχείου, ἀπὸ τὸ *Ὀλιγοφέγγισμα*. Ἄλλ' ὅμως ἡ ὀρθή του γραφὴ εἶναι *Λυγοφέγγισμα* ἀπὸ τὸ *Λύγη*, τὸ ὁποῖον ὁ Τίμαιος ἐξηγεῖ, « Σκιά, ἀπόκρυψις ». Τὸ *Χάραγμα* (λεγόμενον καὶ *Γλυκοχάραγμα*, ἡγουν *Λυκοχάραγμα*) παράγεται ἀπὸ τὸ *Χαράσσω*, κατὰ μεταφορὰν ὁμοίαν τοῦ Λατινικοῦ *Crepusculum*, ἀπὸ τὸ *Crepe*, τὸ σχίζομαι, ῥήγνυμι, καὶ τοῦ Γερμανικοῦ *der Anbruch des Tages*, κατὰ λέξιν τὸ ῥήγμα, ἢ σχίσμα τῆς ἡμέρας· διότι ὁ ἥλιος ἀνατέλλων χαράσσει, σχίζει καὶ διακόπτει τρόπον τινὰ μὲ τὰς ἀκτίνας του τῆς ἀτμοσφαίρας τὸ σκότος. — *Crépuscule du soir*, Ὁψημέρα, Γλ. Ἀποδιαφώτισμα, Δ. Σ. καὶ ῥήμα ἀπρόσωπον Ἀποδιαφωτίζει, Σ. Μούχρωμα (καὶ τὸ ἀπρόσωπον Μουχρώνει), Σ. Σκιάφως, Ἑλλ. (Ἡλιοδῶρ. Α, σελ. 211, ἐκδ. Κορ.) Ἰσ. καὶ Αἰσχρία καὶ Αἰσχρίασμα, Ἑλλ. κατὰ τὸν Εὐστάθιον (σελ. 1401) « Τὸ ἐγγίσαν τῇ νυκτὶ τέλος τῆς καλῆς ἡμέρας, Αἰσχρία καὶ Αἰσχρίασμα λέγεται ». Ἀλλὰ δὲν φανερώνει, ἂν αἱ λέξεις εἶναι τῆς συνηθείας τοῦ καιροῦ του, ἢ παλαιότερα. Εὐρίσκω καὶ Σουρούπωμα,

συνώνυμον τοῦ Μούχρωμα· ἀλλὰ δὲν γνωρίζω οὔτε τοῦ ἐνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου τὰ γενέθλια. Ἴσως τὸ Μούχρωμα εἶναι Ὁμίχλωμα, κατὰ ἀφίρεσιν τοῦ ἀρχικοῦ στοιχείου (κατὰ τὸ Μιλῶ καὶ Μοιάζω), καὶ τροπὴν τοῦ ἰ εἰς τὴν δίφθογγον (κατὰ τὸ Κρουκέλλιον, ἀπὸ τὸ Κρίκος.). || Α', 97-98, *Αὐγή· καὶ Χαράσσει ἡ ἡμέρα· Β'*, 383, *Χαράζω· Δ'*, 454-455, *Πουρνόρ· καὶ 591, Ταχνά* (εἰς τὸ τέλος). Δ', 27, *Ἀποδιαφώτισμα· καὶ 338-339, Μουχρόνω.* || CREVASSÉ. Z. Féfé.

CRIAILLEUR, Clabaudneur, Κρύγασος, Γλ. || Δ', 665, *Φωραλάς·* Πρβλ. Δ', 87, καὶ Ε', 43, *Γραυρίζω.* ||

CRIME, Ἑγκλημα. Z. Délit.

CRIMINEL. Juge Criminel, Ἑγκληματικὸς δικαστής, ἡ κριτής. — Action Criminelle, Ἑγκληματικὴ ἀγωγὴ, ἡ δίκη. — Tribunal Criminel, Ἑγκληματικὸν δικαστήριον. α Ἑγκλημά ἐστιν ἡ βία, ἡ μετὰ ὅπλων ἢ ἐπίθεσις, ὁ φόβος, ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ φόβου, ἡ φαρμακεία, ἡ γοητεία, ἡ ἱεροσυλία, ἡ μοιχεία, ἡ γυναικὸς ἢ ἀρπαγὴ καὶ τὰ ὅμοια. Ἑγκληματικὸν δικαστήριον ἢ λέγεται, ἐν ᾧ ἐγκλήματα, τοὔτέστι φόνοι, ἀντισχυν- ἢ τίχι, κόνδυλοι καὶ τὰ ὅμοια ἐγκαλοῦνται. ἢ Γλ. || Ε', 58, *Ἑγκληματικὴ ζήτησις καὶ Ἑγκληματικὸν δικαστήριον.* || Z. καὶ Délit.

CROC-EN-JAMBE. Ὑποσκέλισμα, Ἑλλ. || Δ', 558, *Στροβίλα.* ||

CROISADE, Σταυρομάζωξις, Σ. || Α', 248, *Πελεgrίλους.* || Z. καὶ Dé.

CROISÉE, Σταυροπαράθυρον, Σ. || Δ', 545, *Σταυροπαράθυρα.* ||

CROISÉS (les -), Ceux qui ont pris autrefois la

croix pour la guerre Sainte, Σταυροσημειωτὶς (ἔσ. Σταυροσημειώτοι), Δ. || *Περὶ τῶν Σταυροφορικῶν πο-
λέμων*, βλ. Γ', 345 καὶ ἐπόμε. ||

CROQUANT, Τρκαγανός, Σ. Ὅθεν καὶ ὁ Χόνδρος, ἤγουν τὸ μεταξὺ τοῦ ὀστέου καὶ τῆς σαρκὸς ἔχον τὴν σύμπηξιν (Cartilage), λέγεται Τρκαγανὸν ἢ Τρούγανον, Δ. Τρκαγανάδι, Σ. Λέγει ὁ Ἀθήναιος (σελ. 347) « Ἡ » ἀκανθὰ, ἢ τῶν τρκαγανῶν τι ἢ χονδρῶδες τῶν περὶ » τεθέντων ». Ἐκ τούτου καὶ ὁ σιτηρὸς χόνδρος ἢ χονδρῶδες ἄλευρον (τὸ ὅποτον ἀναλογεῖ μὲ τὴν Semoule τῶν Γάλλων) ὀνομάζεται κατὰ τὸν Βελόνιον *Τραχανᾶς*, Trachana, Δ. ὡς καὶ τὸν ὀνομάζομεν κοινῶς σήμερον· κατὰ δὲ τὸν Σπόνιον (SPON, voyage en Grèce) *Τραχανᾶς* Tragana. Κατὰ δὲ τὸν Γαληνόν, *Τράγον* ὠνόμαζαν καὶ τὴν ὄλυσαν τὴν χονδροκοπανισμένην (*Ἰδ. Στεφ. Θησαυρ. λέξ. Τράγος), ἣ ὁποία ὠμοίαζε τὸ gruau τῶν Γάλλων. || Α', 216-217, *Τραχανόδεχτον*· καὶ Γ, 53 σημ. 1· καὶ Δ', 439, * *Πληγοῦρι*· καὶ Ε', 348-349, *Τραχανᾶς*. ||

CROQUET, sorte de pain d'épice mince et sec. Κρόκη, Ἑλλ. Ὀνοματοποιημένον ἀπὸ τὸν ἔχον τὸν ὅποτον κάμνει μασσωμένη ἢ Κρόκη. « Κρόκη, πέμματος » εἶδος » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

CROQUET, Κκυρὸν, Γλ. Κκυρίον, Γλ. || Α', 213-214, *Κακυρά*· ἐν λέξ. *Φουρνιτάρης*. ||

CROSSE. Ζ. Licteur.

CROUPIÈRE, Ὀπισθένη, Γλ. Δ. Ὀπισθίς, Γλ. Δ. Ὀπισθελίνη, Δ. Ποστέλιον, Δ. Ὅλα ταῦτα, πλὴν τοῦ Ὀπισθία, περὶ γόνται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Postilena. || Α', 43, *Ἀλογοτριπλοτέληρος*. || — Ζ. Poitrail.

CROÛTE, Κίταλον (γρ. Κύταλον), Σ. Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 6, σελ. 377, ἐκδ. Κορ. || Α', 58-62 *Κύταλον*· καὶ Ε', 123, *Κλόδα*. ||

CRUCHE, Κρυσσός, Ἑλλ. Στάμνα, Σταμνί, Λαγῆνα, Σ. Στάμνος, Λάγηνος, Ἑλλ. (Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 2, σελ. 448, ἐκδ. Κορ.). || Δ', 249, *Κουκουμάρι*· καὶ Ε', 129, *Κορίπιον*· καὶ 302, *Ποδόκοιλον*. ||

CRUSTACÉE, Μαλακόστρακον, Ἑλλ. || Ε', 182, *Μαλάκια*. ||

CUIR, Z. Bourse.

CUIRE, Causer de la douleur. Ἡ αὐτὴ μεταφορὰ εἰς τὴν κοινὴν φράσιν, *Μ' ἔψησε*· πλὴν ὅτι ἡμεῖς νοοῦμεν ὅχι τὸ πρᾶγμα τὸ αἷτιον τοῦ πόνου, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον, ὅθεν προξενεῖται ὁ πόνος ἢ ἡ βάσανος. || Δ', 62, *Βράζω* § 3· καὶ Ε', 32-33, *Βράζω* § 3. ||

CURATELLE, Z. Tutelle.

CURATEUR, Ν. Φροντιστής, Δ. Ζήτει Tuteur.

CURE - OREILLE, Ὠτογλυφίς, Γλ. Ὠτόγλυφον (τό), Γλ. || Δ', 39, *Ἀντιγλυφίδα*. ||

CYCLADES (Les îles-) Δωδεκάνησος, Δ. Κυκλαδόνησα (τά), Σ.

CYCLE. *Le cycle de l'indiction* etc. Κύκλος, Δ. *Cycle lunaire*, Κύκλος σεληνιακός, Δ.

D

DAIM, Ζαρκᾶδι, Δ. ἀπὸ τὸ Ζορκάς, Ἑλλ. Πλατόνιον, Δ. Τοῦτο κρίνει ὅτι εἶναι ὁ *Πλατύκερος* Ἑλλ. τοῦ Διοσκορίδου (B, 85). Ὁ Ὀππιανός (Κυνηγ. 6,

293) τὸν ὀνομάζει *Εδρυπέρωτα*. Κατὰ τὸν Βελόνιον (observ. livr. I. Chap. 54), Πλατόνιαι ὀνομάζουσιν οἱ Γρῆκοι les daïms· Ἀγρίμιαι, les bouquetins· καὶ Ζαρκάδια, les chevreuils. || Β', 12, Ἀγρίμι· καὶ Δ', 4, Ἀγρίμιον· καὶ 436 - 437, Πλατώνιον § 2. ||

DAIS. Z. Ciel.

DALMATIQUE, Δαλματική, Δ.

DAMAS, sorte d'étoffe qui vient originairement de Damas en Syrie. Καμουχας, Δ. Καμουχάς, Δαμάσκο, Σ. Ὁ παρακμάζων Λατινισμός, Camoca καὶ Camucum. || Δ', 217, Καμουχάς. ||

DAME, Κυρά, Δ. κατὰ συγκοπὴν τοῦ Κυρία. Quand il est question d'une Dame de l'ancienne Rome, on l'appelle *Matrone*, Ματρώνα, Δ. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Matrona*, τὸ ὅποτον οἱ Γρῆκοι ὀνομάζουσι μετέφραζαν *Οικοδόσποινα*, Δ. Ἰωάννης ὁ Λυδὸς εἰς τὸ περὶ μηνῶν συνταγμάτων μεταφράζει τὰς Ῥωμαϊκὰς Ματρώνας, (σελ. 43) *Εδρυπέρωτα*, καὶ (σελ. 71) *Οικοδοσποίνας*. || Α', 193, *Οἱ Ἀρχόντισσες*· Ε', 244, *Νόρρα*· καὶ 246, *Ντάμα*. ||

DANDINER, Ἰσχιάζω, Ἑλλ. α Ἰσχιάζειν, τὸ ἐν τῷ βαδίζειν ἐπὶ πολὺ ἐκατέρως (γρ. ἐκατέρωσε) ἐ- αὐτὸν μεταφέρειν » λέγουσιν ὁ Σουτδας καὶ ὁ Φώτιος. Κατὰ δὲ τὸν Ἡσύχιον, ἂν δὲν ᾖ γραφικὸν σφάλμα, α Ἰσχάλειν, τὸ ἐπὶ τῇ πορείᾳ πολὺ ἐφ' ἐκά- α τερα ἐκκλίνειν, ἢ ἐν τῷ ἐστάναι. || Α', 236, *Σειστός*· καὶ Δ', 589 - 590, *Ταρταρίζω*. ||

DANSER. Z. Baller.

DANSEUR DE CORDES, Σχοινοβάτης, Ἑλλ. Πευριστής, Ἑλλ. Νευροβάτης, Ἑλλ.

DARD, Javelot, Ῥιπτάριον, Δ. Ῥηκτάριον, Δ. Δαρ-
δοῦνι, Λαυτζοῦνι, Τζερίτης (δ), Σ. — Τὸ javelot παρὰ γέ-
ται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Jaculum. Τὸ δὲ Dard κατὰ μὲν
τινὰς ἀπὸ τὸ Δοράτιον (τοῦ ὁποίου οἱ Ἕλληες ἐφύλα-
ξαν καὶ τὸ τ Dart.), Ἑλλ. κατ' ἄλλους δὲ ἀπὸ τὸ
Ἄρδις, Ἑλλ. Ἄλλοι εὐρήκασιν κάποιον συγγένειον τοῦ
Dard μὲ τό, α Δαρδῶσαι, ῥίψαι » τοῦ Ἑσυχίου. || Δ',
281, Δάρτζα. || — Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι, κατὰ τὸν αὐ-
τὸν Ἑσυχίον, Δάρδα ὠνομάζετο καὶ ἡ μέλισσα, ἥτις
ἀφίνει τὸ κέντρον τῆς ὡς βέλος εἰς τὸν κεντούμενον. Ζ.
καὶ Lance.

DATE, Δατὸν (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Datum), Δ. Μη-
νολόγημα, Δ. α Δατὸν παρὰ Ῥωμαίοις, σημάσις τῆς
» ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτε τις ἦ ἐκ πόλεως, ἢ ἐκ
» τινος τόπου ἀποσταλῇ. κ. τ. λ. » λέγει ὁ Σουΐδας.
Ποστικίς (Ἰσ. Ποσταίς), Δ. Ποστή, Γλ. || Ε', 206,
Μηνολογῶ. || —

DATER, mettre la date, Μηνολογῶ, Δ.

DAUPHIN, Δέλφινας, Σ. (τὸν ὁποῖον συγγέουσι καὶ
μὲ τὸ Γουρουνόπαρον, Σ.) Δελφίν, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς
τὸν Ξενοκράτ. σημ. ἐκδ. Κορ. σελ. 108-109 καὶ 190.

DÉ, Ζάριον, Δ. Ἀζάριον, Δ. Κόγκλος, Δ. Βόλιον, Γλ.
Κοττίον, Γλ. — Jouer aux dés, Κοττίζω, Γλ. Καὶ τὸ ῥη-
ματικόν, Κοττισμός (jeu de dés), Δ. — Παράγει ὁ Δ. τὸ
Ἀζάριον ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν hazard (jeu de hazard),
καὶ ἄλλοι ἄλλοθεν, ἐτυμολογοῦντες ἀπιθάνως τὴν λέ-
ξιν. Εἰς μόνος ἐδίστασεν εὐλόγως, μὴ ἐξεναντίας τὸ ha-
zard εἶναι ἀπὸ τῶν Γραικῶν τὸ Ἀζάριον. Δὲν ἀμφι-
βάλλω, ὅτι οἱ Γάλλοι εἰς τοὺς σταυρικοὺς των πολέ-
μους (Croisades) ἔλαβον, καθὼς ἄλλα πολλά, οὕτω

καὶ τὴν λέξιν hazard ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς. Ἄλλ' οἱ Γραικοὶ πόθεν; Ὅστις μὲ προσοχὴν ἐξετάσῃ ὅσως ὁ Δουκάγγιος (λέξ. Ἀζάρι καὶ Κόγκλος) φέρει βερβόρους μαρτυρίας, θέλει πληροφορηθῆναι, ὅτι τὸ Ἀζάριον ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Ὀζάριον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Ὄζος. Πιθανὸν ὅτι Ὀζάριον ὠνομασεν πρῶτον τὸ Κότζιον (Ἑλλ. Ἀστράγαλον), τὸ ὁποῖον ἐθεώρησαν ὡς ὄζον (κοινῶς ῥόζον) ἐξέχοντα· ἔπειτα ἐμετάφεραν τὸ ὄνομα καὶ εἰς τοὺς κύβους, ἢ τῶν κύβων τὸ παιγνίδιον. Τὸ Κότζιον, παράγεται ἀπὸ τὸ Κοκκίον, ὅθεν καὶ τὸ Κόγκαλον, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἴσως καὶ ὁ Κόγκλος. (*Ιδ. Δ. λέξ. Κόκκλ.) ἢ ἀπὸ τὸ Κοττίον ὑποκοριστικὸν τοῦ Κόττη, ἢ κεφαλὴ (Δ. λέξ. Κόττος καὶ Κότζιν). Κοοὶ ὀνομάζουσι καὶ οἱ Ὀλλανδοὶ τοῦ ποδὸς τὸν ἀστράγαλον. *Ιδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημ. Μέρ. 6, σελ. 444, καὶ Ἀτακτ. Α', σελ. 305, || Κόττον || καὶ Β', σελ. 141 || Ζάρι· ἴδε καὶ Β', 60, 61, Ἀποκοττῶ καὶ 204, Κότζιον. ||

DEBAUCHE. Z. Dissolution.

DEBAUCHÉ. Z. Dissolu.

DEBAUCHER. Z. Bordel.

DEBORDEMENT, inondation, Πλημμύρα, Γλ. Ἑλλ. || Δ', 349, Νεροποντία καὶ 440, Πλημμύρα. ||

DEBORDER, Πλημμυρίζω. || Δ', 439, Πλημμίζω. || — Ἐξέχω. Z. Saillir.

DÉCACHETER, Ἀποσφραγίζω, Δ. in Absignare.

DÉCEMVIR, Εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν, Δεκαπρῶτος, Δ. Πληθυντικῶς Décemvirs, Δεκαπρῶτοι ἢ Δεκάπρωτοι, Δ. Ἄρα καὶ ἡ ἀρχὴ Décemvirat, Δεκαπρωτεύει. || Δ', 92, Δεκαπρωτεία. ||

DÉCEMVIRAT. Z. Décemvir.

DÉCENCE, Πρεποσύνη, Δ. Εὐπρέπεια, Γλ. Πρέπον, Γλ. Προπή, Γλ. (ὡς ἀπὸ τὸ Τρέπω, Τροπή, καὶ ἀπὸ τὸ Στρέφω, Στροφή). Κοσμιότης, Γλ. || Β', 310, *Πρέπω* καὶ Ε', 312, *Πρεποσύνη*. || — Décent, Πρεπῶδες. || n'est pas décent de. . . δὲν εἶναι πρεπῶδες νὰ κ.τ.λ. ὡς εἰς τὸν στίχον τοῦτον τοῦ Ἀριστοφάνους (Πλούτ. 797).

Οὗ γὰρ πρεπῶδέ; ἴσθι τῷ διδασκάλῳ κ. τ. λ.

DÉCENT. Z. Décence.

DÉCHET, Ξέπεσμα, Ξεπεσοῦρ, Σ. (διὰ τὰ ξηρά)· Φύρχσμα (γρ. Φύρχμα), Σ. (διὰ τὰ ὑγρά). || Β', 263, *Ξεπέτω*. ||

DÉCISIVE (victoire-). Εἰς τοῦ Εὐσταθίου (Ὅδυσσ. Θ', σελ. 1593) τοὺς χρόνους τὴν ὀνόμαζαν *Νίκη* ἀποκοπήν.

DÉCLAMATION, la prononciation etc. Ἀπαγγελία, Ἑλλ.

DÉCLAMATION, pièce d'éloquence etc. Μελέτη, Ἑλλ.

DÉCLAMER, Ἀπαγγέλλω, Ἑλλ.

DÉCLAMER, Φωνασκῶ, Ἑλλ. || Α', 65 καὶ Δ', 665, *Φωνάζω*. ||

DÉCLIN, Z. Lune.

DÉCOCTION, Ἀφέψημα, Ἑλλ. || Δ', 180-181, *Ἀφέψημα Θύμου*, ἐν λέξ. *Θυμάρι* 472, — *Ῥαδίλης*, ἐν λέξ. * *Ῥαδικόζωμον* καὶ 688, — *Κριθῆς*, ἐν λέξ. *Χόρδος*. ||

DÉCORDICATION, Ξεφλούδισμα, Σ. Ἀπολεπισμός, Ἑλλ.

DÉCOUCHÉ, Ἀπόκοιτος, Δ. (λέξ. *Emanzor*).

DÉCOUCHER, Ἀποκοιτῶ, Δ. (in *Emaneo*).

DÉCOUCHER, Ἀποκοιτάζω, Δ. Ἀποκοιτῶ, Ἑλλ. Ἐκκοιτῶ, Γλ. || Δ', 356, ἐν λέξ. Ξεκουμπίζω (εἰς τὸ τέλος). ||

DÉCOURS. Z. Lune.

DÉFAIRE (se-) de son ennemi, pour dire le faire mourir. Ἀποσκευάζομαι, κ.τ.λ. Ἑλλ. « Δόξο- » μεν ἀγανακτεῖν... καὶ δι' αὐτὸ ἀποσκευάζεσθαι τὸν » ἄνδρα. » Λουκιαν. Ζεὺς Τραγῶδ. § 25. || Ε', 57, Δυσ- φαρίζω. ||

DÉFAUT, refus de comparaître en justice, Φυγο- δικία, Γλ. || Ε', 212, Μορομερῶς. ||

DÉFAUT, (jugement rendu par-), Ἑρημοδίκιον, Δ. Μονομερής, ἢ Κατὰ μονομερίαν δίκη, Δ. Ἑρήμη δί- κη, Ἑλλ. — Condamné par défaut, Ἑρημόδικος, Δ. Ἑ- ρήμην ἀλούς, Ἑλλ. || Δ', 136, Ἑρημοδίκιον. || — Τὸ ἐ- ναντίον αὐτῆς (ἤγουν ὅταν καὶ τὰ δύο μέρη, ὁ ἐνάγων καὶ ὁ ἐναγόμενος ᾔναι παρόντες) ὠνομάζετο, Κατὰ δι- ἀγνωσίαν δίκη (jugement contradictoire), Δ. σελ. 435, 952 καὶ 1522. Z. καὶ Contradictoirement.

DÉFECTION, Ἀποστασίς. Z. Rébellion.

DÉFENDRE, Διεκδικῶ, Δ. || Β', 192. ||

DÉFENSEUR, avocat, Διεκδικητής, Δ. — Z. καὶ Régisseur.

DÉFLAGRATION, Ἐκπύρωσις, Γλ.

DÉGINGANDÉE. || Δ', 352, Νταρτουλλίζω καὶ 589 - 590, Ταρταρίζω. || — Βλ. καὶ Municipalité.

DÉGOÛT, Ἀνορεξία, Σ. « Ἀνορεξία, fastidium » Γλ. Σιχασίς, « Σιχασίς, tedium, fastidium » Γλ. || Δ', 504, Σιχαίρομαι. ||

DÉGRADATION, Ν. Ἐλάττωσις κατὰστώσεως, Γλ.

Ἀρχῆς ἀποκοπή, Δ. Κεφαλοκλάσιον (Αχτινιστί, *Capitis minutio*), Δ. Ἀτιμία, Ἑλλ. || Δ', 229, *Κεφαλοκλάσιον* καὶ Ε', 63, *Ἐλάττωσις καταστάσεως*. ||

DÉGRADER, destituer, Ἀποζωννύειν τῆς ἀξίας, Δ. (App. pag. 21).

DÉGRADER, Ἀποθηματίζω. Οὕτως εὑρίσκεται εἰς τοῦ Ψευδοπλουτάρχου τὸ Περὶ Εὐγεν. § 21.

DEGRÉS. Z. Minute.

DÉJEUNER, (κατὰ λέξιν) Ἀπονηστισμός, Ἑλλ. Εἰς τὸν Ἀθήναιον (σελ. 11) ὀνομάζεται, *Διανηστισμός*. α Τὸν μὲν οὖν ἀκρᾶτισμόν, διανηστισμόν ἔλεγον β. Πολλοὶ ἐξ ἡμῶν μεταχειρίζονται τὸ οὐδτερον Ἀκράτισμα. Ἡ ἀρχὴ ἀπὸ τὸν ἀκρᾶτον οἶνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔβρεχον τὸ ψωμίον. Εἶναι λοιπὸν ὁ Ἀκρᾶτισμός ἢ τὸ Ἀκράτισμα εἶδος ἀπονηστισμοῦ, ὡς καὶ ἂν ἤθελέ τις παίζων ὀνομάσειν *Καρισμόν*, τὸν διὰ τοῦ Καφῆ ἀπονηστισμόν. Ἄλλοι δὲ τὸν ὀνομάζουσι, *Πρόγευμα*, ὅχι κακῶς, ἐπειδὴ σημαίνει γενικῶς τὴν πρὸ τοῦ γεύματος (ἀρίστου) τροφήν. Ἄλλ' ὅμως τὸ Προγεύομαι, ὅθεν παράγεται τὸ Πρόγευμα, ἐσήμαινεν εἰς τοὺς παλαιούς, ἢ τὸ πρῶτος γεύομαι, (ἤγουν πρὶν ἄλλαι γευθῶσιν), ἢ τὸ πρῶτον γεύομαι, (ἤγουν πρὸ τῶν ἄλλων φαγητῶν τρώγω τι). Ὁ Πλούταρχος (Συμποσιακ. Α, ς, 3) τὸ ὀνομάζει καὶ *Πρόπομα*. || Α', 109, *Προγεύομαι*. ||

DÉLATEUR, Καταμηνυτής, Γλ. Σήμερον δέ, Καταδότης. Ὁ δὲ Dénonciateur, Μηνυτής, Δ. Ἐνδείκτης, Γλ. || Β', 417, *Μαρδατεύω* καὶ *Μαρδάτορ*. ||

DÉLÉGATION, acte par le quel on transporte une somme, etc. Ν. Χρέους μετάθεσις (ἢ συνθέτως Χρεωμετάθεσις), Γλ. α Δελεγατίων, ἢ ἐκ

» προσώπου εἰς πρόσωπον μετατιθεῖσα τὸ χρέος ».

DÉLÉGATION, acte, par lequel quelqu'un substitue un autre à sa place, Ἐκταγή, Γλ. Ἀποκλήρωσις, Γλ.

DÉLIBÉRATION, Διάσκεψις, Δ. — Délibérer, Διασκέπτομαι, Δ. || Δ', 98, Διαμετρῶ. Ἴδε καὶ Β', 222, Λογοτρῶδῶ. ||

DÉLIBÉRER. z. Délibération.

DÉLICAT, délicieux, Ἡδύς, Νόστιμος, Ἑλλ. — Homme qui fait une chère fort délicate, qui tient une table très délicate, Ἡδυπαθής, Τρυφερόβιος, Εὐτράπεζος, Ἑλλ.

DÉLICAT, délié (opposé au grossier), Λεπτός, Ἀπαλός, Τρυφερός, Ἑλλ. καὶ ἀκολούθως, Ἀκροσφαλής, Εὐθραυστος, Ἑλλ. * Πίζουλος (λέξις φθαρμένη ἀπὸ τὸ Ἐπίζηλος, καὶ λείπουσα ἀκόμη ἀπὸ τὰ κοινὰ μὲς Λεξικά). Ἴδε Ἰσοκράτ. Τόμ. Β', σελ. 422, ἕκδ. Κοραή.

|| Δ', 132, * Ἐπίζηλος. ||

DÉLICAT, Ἀκροσφαλής, Ἐπίκηρος, Ἑλλ. qui a une santé délicate, Ἀκροσφαλής πρὸς υἰείαν, Ἑλλ. — Qui a le sommeil délicate, Δύστυπος, Ἑλλ. — Qui a la conscience délicate, Εὐσυνείδητος, Ἑλλ.

DÉLICAT, difficile à contenter, « Ἀταλαίπωρος » καὶ δυσάρεστος ». Ἑλλ. κατὰ τὸν Ἀῤῥιανδὸν (Διατρ. Ἐπικτ. Α, 12, § 20).

DÉLICATESSE DE CONSCIENCE, Εὐσυνειδησία, τὸ Εὐσυνείδητον, Ἑλλ.

DÉLICIEUX. z. Délicat.

DÉLIÉ. z. Délicat.

DÉLINÉATION. z. Plan.

DÉLIT, N. Ἀμάρτημα, Γλ. Διαφέρει τοῦ Ἐγκλήματος, Crime. « Οὐ ταυτόν ἐστιν Ἀμάρτημα καὶ Ἐγκλημα... Ἀμαρτάνει τις δι' ὧν (ἴσ. δι' ὅν) δόλον ἐποίησεν· ἢ ῥαθυμῆσαι μὴ ὀφείλων, ἐρραθύμῆσεν· ἢ πρᾶγμα φυλάσσειν ὀφείλων, οὐκ ἐφύλαξεν· ἢ δέον αὐτὸν ἐπιμελήσασθαι, οὐκ ἐπεμελήσατο. Τὸ δὲ Ἐγκλημα, κρίμα (crimen) ὀνομάζει ὁ Ῥωμαῖος, οἷον Ἀμάρτημα πούβλικον ἐκ προαιρέσεως γινόμενον. » Γλ. — Z. καὶ Crime. « Ἐγκλημά ἐστιν ἡ βία, ἡ μετὰ ὀπλῶν ἐπίθεσις, ὁ φόβος, ἡ ἐπαγωγή τοῦ φόβου, ἡ φαρμακεία, ἡ γοητεία, ἡ ἱεροσυλία, ἡ μοιχεία, ἡ γυναικὸς ἀρπαγή, καὶ τὰ ὅμοια. » Γλ. || Δ', 257, *Κρῖμα*. ||

DÉMARCHE. Z. Composé.

DÉMONIAQUE, énergiūmène, possédé, Δαιμονάριος, Δ. Πασχικός, Δ. Δαιμονισμένος, Σ.

DÉNÉGATION, « Νεγατορία, ἀντίθεσις ἀρνητικῆς. » Γλ.

DÉNONCIATEUR, Z. Délateur.

DENTIFRICE, Ὀδοντότριμμα, Ἑλλ. Ἡ λέξις εἶναι τοῦ Γαληνοῦ (Τόμ. Β', σελ. 236). Ὀδοντότριμμα, καὶ αἱ Γλ. Ὀδοντόσμηγμα, Γλ.

DENTITION, Ὀδοντοφυΐα, Ἑλλ.

DÉPAREILLÉ, Παρατέρι, Δ. (ἤγουν *Παραταίριον*, ἀπὸ τὴν Παρά καὶ τὸ Ἑταῖρος). Ἀζυγον, Ἑλλ. || Δ', 5, * Ἀζυγον καὶ 391, *Παρατέρι*. || — Ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ βιβλίου διηρημένου εἰς τόμους πλειοτέρους τῶν δύο, ἀρμόζει πλέον τὸ Ἀναπάρτιστον, Ἑλλ. — Z. καὶ Pareille.

* **DÉPARTEMENT**, Ἐπαρχία, Γλ. — Z. καὶ Préfet.

DÉPENSIER, Φιλανκλωτής, Γλ. Ἀσωτος, Γλ. Δκ-

πανηρός, Γλ. Πυλῶδάπικος, Γλ. || Δ', 128 — 129, * 'Εξοδευτής, 'Εξοδιάζω, 'Εξοδιαστής. ||

DÉPILATOIRE, Ψίλωθρον, 'Ελλ. || Ε', 256-257, *Ευλόθριον* καὶ 332, * 'Ρουσμά. Πρβλ. καὶ 14-15, 'Αμπελιμίλαιναρ καὶ 161-162, *Λιβότζη*. ||

DÉPILER, Δρωπακίζω. Γλ. || Πρβλ. Β', 233-235, *Μαλόνω* καὶ Δ', 205, 208, 682-683 καὶ 684, 699-700, *Κακόμαλλον, Καπότριχα, Χροῦδι, Χοθός, Ψαχνίδα*. ||

DÉPORTATION, Εἰς νῆσον ἐξορία, Δ. Περιορισμός, Γλ. || Ε', 288, *Περιορισμός*. ||

DÉPORTÉ, Εἰς νῆσον ἐξόριστος, Δ. Περιορισμένος, Γλ. « Περιορισθείς, deportatus — Δεπορτάτος, Περιορισμένος... ὁ ἐν νήσῳ περικεκλεισμένος » Γλ. — Ζ. καὶ Confiner.

DÉPOSITAIRE. Παραθηκάριος, Δ. || Δ', 28, 'Αποθέκω καὶ 385, *Παραθηκάρης* καὶ 605, *Τοποθέκω*. ||

DÉPOSITION, ee qu'un témoin dépose et affirme, Κατάθεσις, Γλ. || Ε', 116, * *Κατάθεσις*. ||

DÉPÔT, Παρχκαταθήκη. * Ἐλεγαν καὶ Παρχθήκη. || Δ', 386, *Παρθήκη* καὶ 495, *Σημάδι* § 5. ||

DEPUIS QUAND? Προπόσου, Γλ.

DÉRÈGLEMENT DES MOEURS. Ζ. Dissolution.

DÉROBER, soustraire, Διχκλέπτω, 'Ελλ. (Ἡροδ. Α, 38). — Se dérober, se retirer d'une compagnie, sans qu'on s'en aperçoive, 'Ανακλέπτομαι, 'Ελλ. « 'Ανακλέπτεσθαι, ἀνχωρεῖν » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Δ', 259-260, *Κρυφά*. ||

DÉROGATION. Ζ. Abrogation.

DÉROUTE, Συντριμμός, Δ. || Β', 381, ἐν λέξ. *Χαλασμένος*. ||

DÉLIT, N. Ἀμάρτημα, Γλ. Διαφέρει τοῦ Ἐγκλήματος, Crime. « Οὐ ταυτὸν ἐστὶν Ἀμάρτημα καὶ Ἐγκλημα. . . Ἀμαρτάνει τις δι' ὧν (ἴσ. δι' ὧν) δόλον ἐποίησεν· ἢ ῥαθυμῆσαι μὴ ὀφείλων, ἐρραθύμηνεν· ἢ πραγμα φυλάσσειν ὀφείλων, οὐκ ἐφύλαξεν· ἢ δέον αὐτὸν ἐπιμελήσασθαι, οὐκ ἐπεμελήσατο. Τὸ δὲ Ἐγκλημα, κρίμα (crimen) ὀνομάζει ὁ Ῥωμαῖος, οἷον Ἀμάρτημα πούβλικον ἐκ προαιρέσεως γινόμενον. » Γλ. — Z. καὶ Crime. « Ἐγκλημά ἐστιν ἡ βία, ἡ μετὰ ὀπλῶν ἐπίθεσις, ὁ φόβος, ἡ ἐπαγωγὴ τοῦ φόβου, ἡ φαρμακεία, ἡ γοητεία, ἡ ἱεροσυλία, ἡ μοιχεία, ἡ γυναικὸς ἀρπάγη, καὶ τὰ ὅμοια. » Γλ. || Δ', 257, *Κρίμα*. || **DÉMARCHE**. Z. Composé.

DÉMONIAQUE, énergiqumène, possédé, Δαιμονάριος, Δ. Πασχικός, Δ. Δαιμονισμένος, Σ.

DÉNÉGATION, « Νεγατορία, ἀντίθεσις ἀρνητικὴ. » Γλ.

DÉNONCIATEUR, Z. Délateur.

DENTIFRICE, Ὁδοντότριμμα, Ἑλλ. Ἡ λέξις εἶναι τοῦ Γαληνοῦ (Τόμ. Β', σελ. 236). Ὁδοντότριμμα, καὶ αἱ Γλ. Ὁδοντόσμηγμα, Γλ.

DENTITION, Ὁδοντοφυΐα, Ἑλλ.

DÉPAREILLÉ, Παρατέρι, Δ. (ἡγουν *Παραταίριον*, ἀπὸ τὴν Παρά καὶ τὸ Ἑταῖρος). Ἀζυγον, Ἑλλ. || Δ', 5, * Ἀζυγον καὶ 391, *Παρατέρι*. || — Ὅταν ὁ λόγος ᾗναι περὶ βιβλίου διηρημένου εἰς τόμους πλειοτέρους τῶν δύο, ἀρμόζει πλέον τὸ Ἀναπάρτιστον, Ἑλλ. — Z. καὶ Pareille.

* **DÉPARTEMENT**, Ἐπαρχία, Γλ. — Z. καὶ Préfet.

DÉPENSIER, Φιλαναλωτής, Γλ. Ἀσωτος, Γλ. Δα-

πανηρός, Γλ. Πυλυδάπανος, Γλ. || Δ', 128 — 129, * 'Εξοδευτής, 'Εξοδιάζω, 'Εξοδιαστής. ||

DÉPILATOIRE, Ψίλωθρον, 'Ελλ. || Ε', 256 - 257, *Ευλόθριον* και 332, * 'Ρουσμά. Πρβλ. και 14 - 15, *'Αμπελιμίλαιραν* και 161 - 162, *Λιβότζη*. ||

DÉPILER, Δρωπακίζω. Γλ. || Πρβλ. Β', 233 - 235, *Μαλόνω* και Δ', 205, 208, 682 - 683 και 684, 699 - 700, *Κακόμαλλον, Κακότριχα, Χροῦδι, Χοδός, Ψαχνίδα*. ||

DÉPORTATION, Εἰς νῆσον ἐξορία, Δ. Περιορισμός, Γλ. || Ε', 288, *Περιορισμός*. ||

DÉPORTÉ. Εἰς νῆσον ἐξόριστος, Δ. Περιορισμένος, Γλ. « Περιορισθείς, deportatus — Δεπορτάτος, Περιορισμένος.... ὁ ἐν νήσῳ περικεκλεισμένος » Γλ. — Ζ. και Confiner.

DÉPOSITAIRE. Παραθηκάριος, Δ. || Δ', 28, *'Αποθήκω* και 385, *Παραθηκάρης* και 605, *Τοποθέκω*. ||

DÉPOSITION, ce qu'un témoin dépose et affirme, Κατάθεσις, Γλ. || Ε', 116, * *Κατάθεσις*. ||

DÉPÔT, Παρχκαταθήκη. 'Ελεγαν και Παρχθήκη. || Δ', 386, *Παραθήκη* και 495, *Σημάδι* § 5. ||

DEPUIS QUAND? Προπόσου, Γλ.

DÉRÈGLEMENT DES MOEURS. Ζ. Dissolution.

DÉROBER, soustraire, Διςκλέπτω, 'Ελλ. ('Ηροδ. Α, 38). — Se dérober, se retirer d'une compagnie, sans qu'on s'en aperçoive, 'Ανακλέπτομαι, 'Ελλ. « 'Ανακλέπτεσθαι, ἀναχωρεῖν » λέγει ὁ 'ΗΣύχιος. || Δ', 259 - 260, *Κρυφά*. ||

DÉROGATION. Ζ. Abrogation.

DÉROUTE, Συντριμμός, Δ. || Β', 381, ἐν λέξ. *Χαλασμένος*. ||

DERRIÈRE, *sens devant derrière*. Ὁ Εὐριπίδης (Ἐκβά. 958) εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν σημασίαν εἶπεν, ὅτι οἱ θεοὶ ταράσσουσι τῶν ἀνθρώπων τὰς τύχας, ἀναστρέφοντες αὐτάς.

Φέρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ ΠΑΛΙΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩ,
Ταραγμὸν ἐντιθέντες.

|| Β', 76, Πρὸς ἐπίσω. ||

DERVIS, Τουρκοκαλόγηρος, Δ. || Ε', 51, * Δερβίσης· καὶ 347, Τουρκοκαλόγηροι. ||

DÉSACCOUTUMER, déshabituer, Ξεσυνηθίζω, Σ. Ἀπεθίζω, Γλ. || Δ', 29, Ἀποκόπτω § 2. ||

DÉSAVANTAGEUX, préjudiciable, Ζημιώδης, Γλ.

|| Δ', 156 - 157, Ζημία. ||

DÉSHABITUER. Z. Désaccoutumer.

DÉSINTÉRESSÉ, Μισοκερδής, Γλ.

DÉSIR ARDENT, (Ἰταλ. Brama) Λακτάρα, Δ. Σ. Ὑπερεπιθυμία, Σ. || Δ', 277, 627 - 628, Λακτάρα, Ὑπερεπιθυμία. ||

DÉSISTER (se-) d'une poursuite, Ἀφίσταμαι τῆς δίκης, Ἑλλ. « Διστιτούτωρ, ὁ τῆς δίκης ἀποστάς » Γλ.

DESSEIN. Z. Projet.

DESSEIN (à -), ὁ Λυδὸς εἰς τὸ Περὶ μνηῶν (σελ. 47) εἶπεν εἰς ταύτην τὴν σημασίαν, Κατὰ πρόθεσιν· φράσιν ὄχι κακὴν. || Α', 166, Ξάργου. Β', 93, Γνώμη· καὶ 287 - 288 ἐν λέξ. Πάτημα (μεταφ.) § 2. ||

DESSERT, Τρωγάλια, Γλ. Τραγήματα, Γλ. Ἑλλ.

|| Γ', 49, 54 καὶ 55 σημ. 1, * Τρωγάλια, καὶ Τραγήματα. || — Τὸ Ἐπαύκλια τοῦ Δ. εἶναι γραφικὸν σφάλμα, ἀντὶ τοῦ Ἐπαίκλιχ, Ἑλλ. ἥ, ὥς γράφεται εἰς τὸν

Ἀθηναῖον (σελ. 642), Ἑπαίχλεια. Ἐλέγοντο καὶ Ἑπαίχλα, καὶ Ἐπιδόρπια καὶ Μεταδόρπια, Ἑλλ.

DESSIN, représentation d'une ou plusieurs figures etc. Σκιαγραφία, Ἑλλ. « Σκάριφος, Ἑλλ. Σκάριφος, Ξέσις, Γραφή, ΜΙΜΗΣΙΣ ΑΚΡΙΒΗΣ τύπου » λέγει ὁ Ἡσύχιος ὅστις πιθχὸν ὅτι ἔγραψε, ΜΙΜΗΣΙΣ ΟΥΚ ΑΚΡΙΒΗΣ, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν Ἀρποκρατίων (Λέξ. Διεσκαριφησάμεθα), « Σκαριφήσασθαι ἐστί, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιῶν εἶναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν ». || Δ', 511, 585, 630, Σκιογραφῶ, Σχεδία, Ὑποτυπῶ. || — Z. Crayon.

DESSUS, (ce que le vendeur donne par -), Πρόσδομα, Ἑλλ. Ὁ Συνειδὲρος εἰς τὸ Λεξικόν, καὶ ὁ Οὐχλέσιος εἰς τὰς εἰς τὸν Ἀρποκρατ. σημειῶσ. σελ. 20, τὸ ἐξήγησαν ὡς αἰτιατικὴν τοῦ θηλυκοῦ Ἡ διάμετρος, ὡς φέρεται καὶ εἰς τὸν Ἡσύχιον. Ἴσως, ὅταν σημαίνῃ τὸ par dessus, πρέπει νὰ γράφεται οὐδετέρως * τὸ διάμετρον. Ἴδε τὰς εἰς τοὺς Βίους Πλουτάρχ. σημειώσεις μου, Μέρ. 6, σελ. 346.

DESTITUER. Z. Dégrader.

DÉTACHEMENT, en termes de guerre, Μοῖρα, Ἀποσπás, Δ (Λέξ. Ἐταιρεῖται). Ἀπόμοιρα, Ἑλλ.

DÉTAIL (en -), Κατὰ λεπτόν, Γλ. || Δ', 286 - 287, Λιόνω (εἰς τὸ τέλος), καὶ * Λιανίζω καὶ 288, Λιανά. ||

DÉTENIR, Διακατέχω, Γλ.

DÉTENTEUR, Terme de Jurisprudence, Δικατοχος, détenteur, Γλ.

DÉTENTION, V. Possession injuste.

DÉTONATION, Ἐκβρόντησις, (ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Ἐκβροντᾶν.)

DÉTRACTER, Δισύρω, Γλ. || Β', 178-179, *Κα-
ρείς* 339-340, *Σύρω* § 2· και Δ', 578-580 § 6 και 7. ||

DÉTRACTEUR, Δισύρτης, Γλ.

DÉTRACTION, Δισυρμός, Γλ.

DÉVERGONDER (se-), 'Αποδιαντρέπομαι, Σ. 'Α-
πκναισχυντῶ, Γλ. 'Ελλ. || Α', 322, *Σκυλοπρόσωπος*
Δ', 522, *Σκυλομοθτσουρος*· και 598-599, *Τζίπα* (εἰς
τὸ τέλος). ||

DEVOIR. *Contenir* ou *ranger le peuple* en son de-
voir, Εὐτακτεῖν τὸν λαὸν (μεταβ.), Δ. || Δ', 690-691,
Χρόος § 2. ||

DIÈSE, Δίεσις; 'Ελλ. "Ιδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 5, σελ.
436, *ἔκδ. Κορ.*

DIFFAMANT, diffamatoire, 'Ατιμοποιός, Δ.

DIFFAMATION (procès de-), Κακηγορίου δίκη
Δημοσίχ.

DIFFAMATOIRE. Z. Diffamant.

DIFFAMÉ, Κακόφημος, Γλ.

DIFFAMER, Βλασφημῶ, Γλ. || Γ', 318-319. "Ιδε
και Δ', 78, *Γεβερετίζω*· και 518, *Σκουβαρίζω*· και
578-580 ἐν λέξ. *Σύρω*, § 7. ||

DIFFÉRER, || Α', 271, *Παραβιδάζω*. Β', 43, 'Ανα-
βάλλω. και Δ', 305-306, *Μακρόνω* § 3. || Z. Traîner.

DIFFICILE, mal-aisé à contenter, Κακοφχάριστος
(ἤγουν Κακευχάριστος), Δ. Δύσκολος, 'Ελλ. 'Απάρεσκος,
Γλ. || Δ', 108, *Δύσκολος*. Πρβλ. και 14, 'Αναρσία· και
556, *Στράνιος*. ||

DIFFORME, Κακόμορφος, Γλ.

DIFFORMITÉ, Κακομορφία, Γλ.

DIGESTE, Δίγεσται (τὰ), Δικτυπώματα, Δ. Πκνδέ-

κτης, Δ. || Ε', 53 καὶ 276. *Διατυπώματα, Παράδεικτης.* ||

DIGNITÉS (les -). Z. Briguer.

DIGUE, chaussée, levée, Παράχωμα, Πρόσχωμα,

Ἀναχωματισμός, Δ. || Δ', 394, *Παράχωμα.* ||

DIOCESE, Διοίκησις.

DISCOURS AMPOULÉ. Z. Ampoule, καὶ Composé.

DISCUSSION, recherche exacte, Λογοθέσιον, Δ.

|| Ε', 168, *Λογοθέσιον καὶ Λογοθέτης* § 2. || Διεκρότησις, Ἑλλ. — Z. Discuter.

DISCUSSION, dispute, contestation, Λογοθεσίς, Γλ. Λογοτριβή, Τρ. Λόγων ὠθισμός, Ἑλλ. κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (Θ, 26), Παρατριβή, Ἑλλ. ἂν πιστεύσωμεν τὸν Σουῖδαν « Παρατριβή, Λογομαχία, Ἔρις, κτλ. » || Β', 222 - 224, *Λογοτριβή, Λογοτρῶδῶ, Λογοτρίρω.* ||

DISCUTER, examiner avec soin. Διακροτῶ, Ἑλλ.

Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Στράβωνα σημειώσεις μου, Μέρ. 4, σελ. 3.

DISETTE. Ὁ Μενάγιος ἔκρινε γελοῖαν τὴν ἐτυμολογίαν τινῶν, οἱ ὅποιοι τὸ ἐξηγοῦσαν ἀπὸ τὸ *Δεῖ σίτου*. Ἄν ὄχι γελοῖα, εἶναι ἀτυχεστάτη, ἐπειδὴ συντομώτερον καὶ πολὺ πιθανώτερον εἶναι, ὅτι ἐπλάσθη ἀπὸ τὸ *Δυσσεῖα*, ταυτόσημον τοῦ *Δυσσετηρία* (mauvaise année).

DISETTEUX. Z. Nécessiteux.

DISLOCATION. Z. Luxation.

DISPENSARE. Z. Pharmacopée.

DISPOSITION DES TROUPES. Σχημα τοῦ στρατοῦ, Δ.

DISPUTE. Z. Discussion.

DISPUTER, Διαλέγομαι. Σ.

DISSIDENT, Διχωνόμενος, Δ.

DISSIPATEUR, prodigue, Οικοφθόρος, Έλλ. — Dissipation, Οικοφθορία, Έλλ. — Dissiper, Οικοφθορεῖν, Έλλ. Ἰδ. Πλάτ. Νομ. ΙΑ, σελ. 929. || Β', 114, Καταχωρίζω καὶ 333, Σπέρω § 2. ||

DISSIPATION. Z. Dissipateur.

DISSIPER. Z. Dissipateur.

DISSOLU, Débauché, * Παραλυμένος (κοινῶς)· Συντετριμμένος τὸ ἦθος, Έλλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 392, Ξκδ. Κορ. || Β', 419, Παραλυμένος § 3. ||

DISSOLUTION, débauche, déréglement des mœurs, Παραλυσίς.

DISSUADER, Ἀποπείθω, Γλ. || Δ', 27, Ἀπογορεύω § 3. ||

DISTILLATEUR (l'art du-), Καμινογραφίς, Δ. || Δ', 158, Ζίφω 541 - 542, Στάλα· καὶ 555, Στραγγίζω. ||

DISTINCTION. Z. Briller.

DISTINGUER (se -). Z. Briller.

DISTRACTION, Ἰσ. Παρὰ ῥητισμὸς νοός, Δ. Ἀπροσεξίς. *Par distraction*, Ἐξ ἀπροσεξίας.

DISTRAIRE, détourner de quelque application, Ξυλόνω (ἤγουν Ἐξηλόνω), Σ. Ξελογιάζω, Σ. Ἀπασχολῶ, Γλ. || Β', 129, Ἐξηλόρω § 3· καὶ Δ', 107 - 108, Δυσκολεύω. ||

DISTRICT, Θέμα, Δ. Δικαιοδοσίς, Δ. — Z. καὶ Jurisdiction.

DIVERSION, Ἀντιπερισπασμός, Έλλ. (Διόδωρ. Σικελ. XIV, 49).

DIVULGUER, Διαφημίζω, Γλ. || Ε', 28 - 29, 'Αχο-
λογῶ § 3. ||

DOCILE, Εὐδίδακτος, Γλ.

DOCUMENTS, Ἑλεγχοι, Ἑλλ.

DOLOIRE, Πάλιστρον, Σ. Λίστρον, Ἑλλ. || Δ', 382
- 383, Πάλιστρον. ||

DOMAINE DU ROI. Z. Patrimonial καὶ Receveur.

DOMICILE, Οἶκημα. α Διμιζίλιον (γρ. Δομικίλιον),
» Οἶκημα » Γλ.

DONATAIRE, Ἴσ. Δόσαιρ ἔχων, Γλ. Συγχωρεῖται
καὶ νὰ συντεθῇ εἰς μίαν λέξιν, Δοσινέχων, οντος.

DONATION ENTRE-VIFS, N. Δωρεὰ μεταξὺ ζών-
των. — Donation à cause de mort, Ἐπιθανάτιος δω-
ρεά, Δ. α Δοραζιόνιος, ἡ περὶ δωρεῶν ἀγωγή. Ἔστι
» δὲ ἐκ τῆς Πολιτικῆς νομοθεσίας. Αἱ μὲν γὰρ Ἰντερ-
» βίβος, ἡγουν ἐν ζωῇ, ἀπεντεῦθεν ἤδη· αἱ δὲ Μορτι-
» κάουσα, ἡγουν θανάτου αἰτίξ » Γλ. || Ε', 70, Ἐπι-
θανάτιος δωρεά. ||

DONNÉE (Mathém.), Δεδομένον, κατὰ τὸν Εὐ-
κλείδην.

DORADE, Τζιπούρα, Δ. Χρύσοφρος, Ἑλλ. Περὶ τοῦ
Τζιπούρα ἢ Σιππούρα, Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. ση-
μειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 106.

DORER, Χρυσόνω, Σ. — *Dorer au feu*, Μαλαματο-
καπνίζω. — *Dorer avec des feuilles d'or*, Βαρσκώνω, Σ.

DOREUR, Χρυσωτής, Γλ.

DORTOIR, Ἑγχοίμηθρον, Γλ. Ἑγχοίμητρον, Γλ.

DORURE, Χρυσκλοιφή, Δ. Μαλαμάτωμα, Σ. Μαλα-
ματοκάπνισμα, Σ. Χρύσωμα, Σ. Βαρσκάωμα, Σ. || Δ',
692, Χρυσκλοιφή. ||

DOT. Z. Tibia.

DOTEAUX (deniers -), Ν. Προικιμαῖα (τὰ), Γλ. || Δ', 454, 459, Πουρπί, Πουρπίζω, Προικοδιαδάζω. ||

DOUBLER, Διδυμῶ, Γλ. Διπλασιάζω, 'Ελλ.

DOUBLURE, 'Εσωπένιον, Δ. || Δ', 139. ||

DOUCEREUX, Γλυκολόγος. || Δ', 424-425, Πιάρω. || — Z. Affable.

DOUCEUR D'ESPRIT, douceur de mœurs, Γλυκυθυμία, 'Ελλ.

DOUX (billet -), 'Ερωτικὸν δελτάριον, 'Ελλ. (Πλουτάρχ. 'Αντών. § 58). || 'Ιδ. *Billet doux*. ||

DOUZAIN. α Dozzena, Δωδεκαρία, Δοζίνα » Σ. Δωδεκάς. || Γ', 427-436. ||

DOYEN. Z. Licteur.

DRAP, Τζόχα, Σ. Δ. 'Ο Δ. εικάζει μήπως παρέρχεται ἀπὸ τὸ Ciocca τῶν 'Ιταλῶν. 'Ιδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 355, Ξκδ. Κορ. || Α', 312-313· καὶ Γ', 65, Τσόχα. ||

DRESSER UN PIÈGE. Z. Piège.

DROIT CIVIL, Νόμιμον πολιτικόν, Γλ.

DROIT DES GENS. Ν. 'Εθνικὸς νόμος, ἢ φυσικὸς. α 'Ιούρις γεντίσις, νομίμοις ἐθνικοῖς, ἤτοι φυσικοῖς. » Γλ. — Droit naturel ou de la nature, φυσικὸν δίκαιον. — Droit des gens, ἐθνικὸν δίκαιον. Z. καὶ Bien-venue (droit de -).

DROIT D'ENTRÉE, * Εἰσηλύσιον, 'Ελλ. (ἀπὸ τὸ ῥήμα, Εἰσελεύθω τὸ Εἰσέρχομαι). α Εἰσηλούσιον (''Ισ. » Εἰσηλύσιον), τίμημα εἰσόδου, ἢ τέλος », λέγει ὁ Ἡσύχιος.

DROIT D'ENTRÉE OU DE SORTIE, Διαπύλιον, Γλ. || Ε', 53, *Διαπύλιον*. ||

DRUIDES, anciens prêtres Gaulois. Δρυΐδας τοὺς ὀνομάζουσι καὶ οἱ Ἕλληνες συγγραφεῖς [Σουτδ.]

DUCTILE, Ἐλατόν, Γλ.

DUEL, Μονομαχία, Σ. Μονομάχιον, Ἑλλ. Ἴδε τὰς εἰς τὴν Ἰλιάδα Γ, 72, σελ. 28 σημειώσ. ἔκδ. Βολισ.

DUPE. Εἰς ταύτην τὴν ῥῆσιν τοῦ Σουτδα (λέξ. Ἑρμαιον.) « Ἑρματόν ἐστι τῶν κκκοήθων ἄπας ἐπιεικὴς, » καὶ ἡ πρόσοδος τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερίδος » παραγίνεται ». Τὸ Ἑρματόν σημαίνει *Dupe*. Εἰς τὴν αὐτὴν σημάσιαν τὸ ἐμεταχειρίσθη ὁ Λουκιανὸς (Ἑρμοτ. ἡ περὶ αἰρέσ. § 52)· « ὅτω ἂν τρόπῳ ἐντύχῃς, τούτῳ » ἔφη... κάκεινος Ἑρμαιον ποιήσεται σε. »

DUPER, Φενακίζω, Ἑλλ.—*Duperie*, Φενακισμός, Ἑλλ. || Πρβλ. Β', 89, *Γελασμένος* καὶ 195, *Κομπόνω*. ||

DURE (*coucher sur la dure*), Ξηροκοιτῶ, Δ. Χαμευνῶ, Ἑλλ. || Α', 325-326 καὶ Ε', 254, *Ξηροκοιτία*. ||

E

EAU, jeûner au pain et à l'eau, Ψωμονερίζω, Δ. || Ε', 254, *Ξηρός* καὶ 255, *Ξηροφαγία*. ||

EAUX (les-), maladie des chevaux, ὕδατιδες, Ἑλλ. Ἴδ. τὰς εἰς τὸν Στράβ. σημειώσ. Μέρ. 4, σελ. 315, ἔκδ. Κορ.

ÉBAUCHE, esquisse, Σκάριφον, Δ. Σκιαγραφία, Σχεδίσμα, Δ. || Δ', 511, 585, 630, *Σκιογραφῶ*, *Σχιδία*, Ὑποτεπνῶ. ||

ÉBÈNE, Ἐβενοσ (ή), Ἑλλ.

ÉBOURGEONNER, Βλαστολογῶ, Γλ.

ÉCAILLE DES POISSONS, Λέπι, Σ. Λεπίς, Ἑλλ.

|| Α', 239. || — de tortue. Ζ. Tortue.

ÉCART, Παραστράτημα. — Faire des écarts, Παραστρατεύω, Σ. Παραστρατίζω, Σ. Παραστρατῶ, Κάμνω ἔξω τοῦ δρόμου, Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημειῶσ. Μέρ. 6, σελ. 458, ἔκδ. Κορ. || Δ', 390, *Παράστρατα*. ||

ÉCARTELER. Ζ. Quartier.

ÉCHAFAUD, Charpente élevée, estrade, Ἄνχ-βάρα, Δ. Σκαλωσία, Δ. Σ. || Δ', 506, *Σκαλωσία*. ||

ÉCHALAS, Ὑπόρθωμα, Δ. Ἀγγαθος, Δ. (App. pag. 5) Χάραξ, Ἑλλ. || Δ', 629, *Ὑπορθώματα*. ||

ÉCHALOTTE, Ἰταλιστί, Cipola Scalogna, ἡ Scalogna· Γερμαν. Schalotte (ὄλα ὀνόματα παραγόμενα ἀπὸ τὴν Ἀσκάλωνα πόλιν τῆς Συρίας). Βουλάπαθον, Τρ. (δὲν ἐξεύρω πόθεν), Σχοροδόπρασον, ΓΓ. Κρόμμυον Ἀσκαλώνιον, Ἑλλ. κατὰ τὸν Θεόφραστον (Ἱστορ. φυτ. ζ', 4), ἡ Ἀσκαλωναῖον, Ἑλλ. κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφανον (λέξ. Ἀσκάλων). Τὸ Σχοροδόπρασον τοῦ Γερμανοῦ Λεξικογράφου, ἐνδέχεται σήμερον νὰ ᾔηται ὀνομα Γρῆκικὸν τῆς Échalotte. Ἀλλ' ὁ Διοσκορίδης ὀνομάζει Σχοροδόπρασον, τὴν Rocambole τῶν Γάλλων, ἡ ὁποία ὁμοιάζει πολὺ καὶ τὴν Échalotte καὶ τὴν Ciboule, ἥτις ἔσως εἶναι τὸ Κύπριον σκόροdon, τοῦ Θεοφράστου.

ÉCHANGE, Καταλλαγὴ, Γλ.

ÉCHASSES, Καλόβραθα, Ἑλλ.

ÉCHAUDÉ. On peut donner à cette espèce de pâtisserie le nom de Ζεματιστόν, ἡ Ζεματίσκιον.

ÉCHAUDER, Ζεματίζω, Δ. Σ. || Δ', 154, Ζεμα-
τίζω. ||

ÉCHECS (jeu des -), Ζατρίκιον, Δ. — Jouer aux
échecs, Ζατρικίζω, Δ. 'Η λέξις εἶναι Περσικὴ Σατρατζ
ἢ Σατράγγ, τὸ ὁποῖον σημαίνει Βασιλικὸν πιγνίδιον.
|| Δ', 153, Ζατρίκιον· καὶ 590, Ταρόκοι. ||

ÉCHELLE, Ἀνεμόσκαλα, Δ. Σ. || Δ', 505 - 506,
Σκάλα. ||

ÉCHEVEAU, Τυλικτάριον. *Ιδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 5,
σελ. 403, ἔκδ. Κορ. || Δ', 17 - 18, Ἀρελῶ καὶ 92, Δε-
κάδι· καὶ 607-608, *Τουλούπα· καὶ 621, Τυλιγαδιάζω. ||

ÉCHOUER, Καθίζω, Σ. Ἑλλ. — *Le vaisseau échoua*,
τὸ πλοῖον ἐκάθισε. Τὸ Καθίζω μεταχειρίζεται καὶ ὁ
Στράβων (Μέρ. 4, σελ. 359, ἔκδ. Κορ.) || Β', 264, Ξεί-
ραι· καὶ 319, Ῥήχρω. Πρβλ. καὶ Δ', 36, Ἀστοχῶ. ||

ÉCLAIREUR, Κατόπτης, Γλ.

ÉCLAT, (ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ λεπίδων ἢ μερί-
δων μετᾴλλου, χωριζομένων ἀπὸ τὸν κτύπον τῆς σφύ-
ρας), Ἀποσφύρισμα (Δ. λέξ. Λεπίς). || Πρβλ. Δ', 510
καὶ 585, Σκίζα καὶ Σχίζα. ||

ÉCLAT DE RIRE. Ζ. Éclater.

ÉCLATER DE RIRE, Χαχανογελῶ, Δ. Κακκνίζω,
ἢ Κακκανίζω (ἀπὸ τὸ Καγχάζω, Ἑλλ. ὅθεν καὶ τὸ
Λατινικὸν Cachinnor), Δ. — *Un éclat de rire*, Κακάνι-
σμα, Δ. Καγχασμός, Ἑλλ. || Β', 166, 357 - 358, καὶ
385, Κάχατα, Τριπηδῶ, Χάχατα, Χαχανίζω· καὶ Δ',
201, Κακανίζω. || — Ζ. καὶ Rire.

ÉCLEGME, Ἑλικτόν, Ἑλιγμα (γρ. Ἑκλεικτόν,
Ἑκλειγμα), Δ. Ὁ Πλίνιος τὸ ὀνομάζει Ecligma, ἥγουν
Ἑκλειγμα, ἀπὸ τὸ Ἑκλείχω. Τῆς αὐτῆς ἐτυμολογίας

εἶναι καὶ τὸ Électuaire. || Β', 91, *Γλείφω* καὶ Δ', 310, 571, *Μαρτζούρι* καὶ *Συνεκρατίζω*. ||

ÉCLISSE A FROMAGE, Τυρόβολον, Δ. Τυροψύκτης, Δ. Ταρσός, ἢ Τάλαρος, 'Ελλ. || Δ', 623-624, *Τυροβόλι*. ||

ÉCOLE. || Δ', 536, *Σπουδαστήριον*. || — *École de Rome* etc. pour dire les peintres fameux de Rome, etc. 'Ο Παυσανίας (Ε, 25) ἐμεταχειρίσθη περὶ τῶν ἀνδρικντοποιῶν τὴν λέξιν *Ἐργαστήριον* (σημαῖνον κυρίως fabrique ἢ manufacture). « Τὸν δὲ Ὀνατᾶν... οὐδε » νὸς ὕστερον θήσομεν τῶν ἀπὸ Δακιδάλου τε καὶ ἐργαστηρίου τοῦ Ἀττικοῦ. »

ÉCONOME. || Α', 234-235, καὶ Ε', 260-261, *Οἰκονόμος*. — || Ζ. Régisseur.

ÉCORNIFLEUR, Τρεχέδειπνος, Γλ. 'Ελλ. — Écornifleur, εἶναι τῶν παλαιῶν ὁ Δειπνολόχος, ἢ Δειπνοθήρας. Τὸ Παράσιτος, καὶ παλαιὰ καὶ σήμερον γνωστόν, δὲν ἐκφράζει ἱκανῶς τὸ Γαλλικὸν Écornifleur. 'Εγὼ ἤθελα τολμήσειν νὰ ἐμβάσω εἰς τὴν γλῶσσάν μας τὸ Δειπνοκυνηγός. || Δ', 612-613, *Τρέχω* καὶ Ε', 46-47, *Δειπνοπίθηκος*. || — Ζ. καὶ Aventureux || γρ. Aventureur. ||

ÉCRASER, Πλακώνω, Δ. || Δ', 434, *Πλακώνω*. ||

ÉCRIT. Ζ. Pièce.

ÉCRITEAU, Τίτλος, Σανίδιον, Γλ.

ÉCROUELLES, Χελώνια. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ὀνομάζονται Σφαλάγγια (ἤγουν Φαλάγγια (τά), εἶδος ἀράχνης). Χοιράδες, 'Ελλ. || Δ', 679, *Χελῶναι* καὶ Ε', 363, *Χελώνια*. ||

ÉCUELLE, Σκουτέλι, Σ. Σκουτέλλα, Σ. Scodella,

Ἰταλ. Schüssel, Γερμαν. Ὅλα ταῦτα, ὡς καὶ τὸ écuelle τῶν Γάλλων, συγγενεύουν μὲ τὸ *Σκυτάλη*. Ἑλλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 377, ἔκδ. Κορ. || Α', 246 - 247, *Καντίρ* 262 καὶ 338, *Ἀπαλαρία*. Δ', 71, *Γαδάθι* καὶ 621, * *Τσανάκια*. Ε', 178 καὶ 191, *Μάζηλος*, *Μαστίλλο*, *Μαστίλος* καὶ 253, *Λοπάς*. ||

ÉCUME. Z. Écumeur.

ÉCUMEUR. ἄχρηστον εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν τοῦ *Ἐξαφριστής*. Μεταφορικῶς δὲ ὀνομάζουσι, Écumeur de mer, συνώνυμον τοῦ Corsaire, Ἑλλ. Πειρατής. || Δ', 166 - 167, * *Θαλασσοληστής* καὶ 405, 446, *Πειρατής*, καὶ *Πορτίζω*. || — Οἱ Γραικορωμαῖοι ὠνόμαζαν τοὺς τοιοῦτους πειρατὰς, *Σκαμάρεις* ἢ *Σκαμάρους*, Δ. λέξιν, κακῶς ἐτυμολογημένην ἀπὸ τὸν Δουκάγγιον καὶ τὸν Μαρτίνιον ἀπὸ τὸ Spiones (espions), διότι δὲν ἐνθυμήθησαν ὅτι τὸ Spuma (ἀφρός), ὁ παρὰ κμαῖων Λατινισμὸς τὸ ἐπρόφερε Schuma, Δ. ὡς τὸ μαρτυρεῖ καὶ τὸ Ἰταλικὸν Schiuma, ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν Schaum, (Ἄγγλ. Scum, Γαλλ. Écume, καὶ τὸ παλαιὸν Escume). Μόνον τὸ φερόμενον ἀπὸ τὸν Μαρτίνιον παρὰ δειγμα ἀρκεῖνὰ τὸ βεβχιώση: « Plerisque abactoribus scamarisque et latronibus undique collectis » ἄγουσι Ἑλληνιστί, « Πλείστων ἀπελατῶν, πειρατῶν τε » καὶ ληστῶν ἀπανταχόθεν συλλεγέντων. »

ÉCUMOIRE, Κουτάλα, Δ. (Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 376, ἔκδ. Κορ.). Τρυποχουλιάρα, Σ. (ἄγουσι τρυπητὸν κοχλιάριον.) Τορύνη, Ἑλλ. || Α', 61, *Κουτάλα*. ||

ÉCURIE, Ἱπποστάσιον, Γλ. Δ. Σταῦλος, Σ. Ἱπποστασις, Ἑλλ. Z. Étable.

ÉCUYER DU ROI, Στράτωρ, Δ. Κόμης τοῦ σταύ-

λου, Κόμης τῶν βασιλικῶν σταύλων, Σταυλοκόμης, Δ. Κοντοσταύλος, Δ. (ὄθεν τὸ Connétable.). — *Le grand Écuyer*, Πρωτοστράτωρ. || Ε', 188, *Μαρισκάλδος*. ||

ÉCUIYER TRANCHANT, Παραθέτης, Γλ. || Δ', 610, *Τραπεζάρης*. || — Z. Hôtel (maître d' -).

ÉDIFICATION, sentiment de piété qu'on inspire, etc. Οἰκοδομή, Δ. *Ιδ. Πρὸς Ῥωμ. XV, 2.

ÉDIFIER, porter à la piété, etc. Οἰκοδομῶ, Δ.

ÉDIT, loi, ordonnance. Les édits du roi, Βασιλικαὶ προσταγαί, ἡ Διατάξεις, Γλ. Διατάγματα, Δ. Προθέματα, Δ. α' Ἐδίκτοις, διατάξεις. *Ἐδικτον, δικαιοδό- » τημα... παράγγελμα... νόμος γενόμενος ἀπὸ προ- » στάξεως » Γλ. || Ε', 315, *Πρόθεμα*. ||

EFFICACE, Remède efficace. || Δ', 121, *Ἐρεργῶ. || Ὁ Διοσκορίδης (III, 63.) en parlant de la racine d'une plante employée en remède, dit, ἡ δὲ ῥίζα πρακτική, *sa racine est efficace*.

EFFORCER (s' -) à etc. α' Ἐρρῶτο πᾶς... ξυνεπι- » λαμβάνειν αὐτοῖς. » Θουκυδ. 6', 8. || Α', 249 καὶ Β', 308, *Πολεμῶ* Β', 13, *Ἀγωνίζομαι Δ', 118-119, *Ἐμπαθῶ (εἰς τὸ τέλος) καὶ 535, *Σπουδάζω*. ||

EFFRACTION (voleur avec -), α' Θυρεπανοίκτης, » effructarius » Γλ. καὶ α' Apertularius, Θυρεπανοί- » κτης ». Ἀστειευόμενοι ἔδιδον τὸ ἐπίθετον τοῦτο εἰς τὸν φιλόσοφον Κράτητα, διότι ἔμβαινε ἐλευθέρως ἀ- » κάλεστος εἰς τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν, μὲ σκοπὸν νὰ τοὺς συμβουλευῇ α' Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Θυρεπανοίκτης, » διὰ τὸ εἰς πᾶσαν εἰσιέναι οἰκίαν καὶ νοθετεῖν. »

EFFROI. Z. Craindre.

EFFROYABLE. Z. Craindre.

ÉGLISE. || Ε', 145, Κυριακή § 2 || Ζ. και Chef.

ÉGOISME, Αὐτοφιλαυτία, 'Ελλ. ('Ιδ. 'Αριστοτέλ.

'Ηθικ. Νικομαχ. σημειώσ. σελ. 325, ἔκδ. Κορ.)

ÉGOISTE, Αὐτοφίλαυτος. 'Ιδ. αὐτ.

ÉGOUT, 'Ρινούχος, Γλ. 'Εκχύτης, Γλ. 'Υπόνομος, Γλ. « Amara, cloaca, caniculus, 'Υπόνομος » Γλ. 'Η τρίτη λέξις εἶναι ἀπὸ διόρθωσιν ἄλλων, ἀντὶ τοῦ προφανῶς σφαλμένου cubiculus. 'Επρόβαλαν διόρθωσιν καὶ τῆς πρώτης εἰς τὸ Camara (ἀντὶ τοῦ Amara), περιττὴν ὁμῶς, ἐπειδὴ ὁ 'ΗΣύχιος φέρει καὶ α 'Αμαρεύματα, » ἀθροίσματα βορβόρου. || Δ', 67, 219 καὶ 242, Βρωμύμπολος, Κάραθος καὶ Κοπρόλακκος. ||

ÉLASTIQUE. Ζ. Gluten.

* ÉLECTIONS. Ζ. Municipalité.

ÉLECTUAIRE. 'Ισ. 'Εκλειγμα. — Ζ. Éclegme.

ÉLÉPHANTIASIS. — Ζ. Lèpre.

ÉLEVER, Προβιβάζω, Γλ, 'Ιδ. καὶ Promotion.

ELME (Feu saint-), Οὐρανίη, Δ. Helena ('Ελένη) κατὰ τὸν Πλίνιον, ὅθεν ἐσηματίσθη κατὰ συγχοπὴν καὶ τὸ Elme. Διόσκουροι, 'Ελλ. ἤγουν οἱ δύο ἀδελφοὶ τῆς 'Ελένης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης. || Δ', 376, * Otharlia καὶ 503-504, Σίφουνας. ||

ÉMAIL, Σμάγδος, Δ. Σ. 'Εγκυστον, 'Ελλ. ἀπὸ τὸ Encaustum τοῦ Πλινίου. Ὁ Σμάγδος, ὡς καὶ τὸ Γαλλικὸν Émail, παράγεται ἀπὸ τῶν 'Ιταλῶν τὸ Smalto, τὸ ὁποῖον ἐτυμολογήθη ἄλλως ἀπ' ἄλλους. Πιθανώτερον λέγουν οἱ νομίζοντες αὐτὸ συγγενές τοῦ Γερμανικοῦ Schmelzen (τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχικὴ σημασίᾳ εἶναι τήκειν, λύειν, μαλάσσειν) ἐκ τοῦ ἐλληνικοῦ Μέλδειν. 'Η διαφορά εἶναι κατὰ τὸ Μικρὸς ἢ Σμικρὸς, Μύρινα ἢ Σμύ-

ραϊνα. Οὕτως οἱ Ἕλληες λέγουσι Melt τὸ λύεσθαι, καὶ Smelt τὸ λύειν. || Δ', 525, *Σμάργδος*. ||

ÉMAILLER, Σμαγδώνω, Δ.

ÉMANCIPATION, Χειραφεσία, Γλ. Δ. Αὐτεξουσιότης, Γλ. || Δ', 678, *Χειραφεσία*. ||

ÉMANCIPÉ, Χειράφετος, Γλ. Δ. Μαγκιπάτος, Δ. Ἐξωχείριος, Γλ. Δ. Αὐτεξούσιος, Δ. « Ἐμαγκίπατος, » Αὐτεξούσιος, Ἐμαγκιπατίονος, Αὐτεξουσιότητος » Γλ. Ἐλεύθερος τῆς ὑπεξουσιότητος, Γλ. || Δ', 130, Ἐξωχείριος καὶ 678, *Χειράφετος*. || — Ζ. καὶ Fils.

EMBAUUREMENT, Ταρίχευσις, Ἡρόδοτ. II, 88. || Β', 423, ἐν λέξ. *Σάβατα* || Νεωτέρως, Σμυρνισμός. Ἰδ. CASTELL. *Lexic. Medic.* V. Balsamatio.

EMBAUMER un corps mort, Ταρίχεύω. Ἡρόδοτ. II, 89. Νεωτέρ. ὠνομάσθη *Σμυρνίζω*, καὶ τοῦτο εἶναι χρησιμώτερον εἰς τὴν γλῶσσαν μας.

EMBROCATION, Ἐμβροχή, Γλ.

EMBUSCADE, Παρακαθισμός, Δ. Ἐγκρυμμα, Δ. Παραμόνευμα, Δ. Ὑποκάθισμα, Δ. Ἐνέδρα, Ἑλλ. — Être, se mettre, se tenir en embuscade, Παραμονεύω, Δ. καὶ (δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῦ) Παρακαθίζω. || Δ', 111, Ἐγκρυμμα, καὶ 386, *Παρακαθίζω*. ||

ÉMERI, ἢ ÉMERIL, Σμύρις, Ἑλλ. Διοσκορίδ. || Ε', 234 - 235, *Ναξίας* (εἰς τὸ τέλος.) ||

EMPAN (τὸ μεταξὺ τοῦ μεγάλου δακτύλου καὶ τοῦ μικροῦ, χωρισμένων ὅσον τὸ δυνατόν, διάστημα), Πιθχμή, Δ. Σ. Σπιθχμή, Ἑλλ. Τὸ δὲ μεταξὺ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ἀκολούθου (τοῦ παλαιὰ ὀνομαζομένου λιχανοῦ) ὁμοίως χωρισμένων διάστημα, Κοινόστομον (γρ. Κυνόστομον) Δ. Λιχάς, Ἑλλ. Ἰδ. Λόγ. Ἑρμ. ἔτους 1819,

σελ. || 669 - 670. Βλ. δπισθεν σελ. 81 σημ. 1. ||

EMPEIGNE, Ψίδι (τὸ), Σ. Εἶναι ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὸ Ἀψίδιον, ὑποκαριστικὸν τοῦ Ἀψίς (voûte), Ἑλλ.

|| Β', 77, Ἀψίδιον. ||

EMPHYTÉOSE, Ἐμφύτευσις, Γλ.

EMPHYTÉOTE, Ἐμφυτευτικάριος, Δ. || Ε', 67, Ἐμφυτευτικάριος. ||

EMPLOYÉ: Z. Commis.

EMPOIS, Ἴσ. Ὑδράμυλον. α Aspensio, Amylum » dilutum. Gal. Empois » Δ.

ENCAN, Διακήρυξις, Δ. Z. Licitation. — Vente à l'Encan, Πρᾶσις κατὰ ὑπερθεματισμὸν, Δ. Ἀπαρτίξ ἢ Ἀπάρτιον, Ἑλλ. || Δ', 628, Ὑπερθεματισμός. ||

ENCAUSTIQUE, Κηρόχυτος γράφη, Δ. Κηρογραφία, Δ. Ὑλογραφία, Δ. Ἡ δὲ τέχνη, Ἐγκυστική, Δ (λέξ. Δίσκος). Ὑλογραφική, Δ. Ὁ τεχνίτης, Ἐγκυστής, Ἑλλ. (Πλούταρχ. Πότερον Ἀθηναῖοι κατὰ πόλεμον κτλ. § 6), ἢ Ἐγκυστής, Δ. || Ε', 120, Κηρόχυτος γραφή. ||

ENCHÈRE, Ὑπερθεματισμός, Δ. Πλειστηριασμός, ἢ Πλειστηρίαισις, Ἑλλ. Ὑπέρθεμα, Γλ. Ἐπιθεματισμός, Γλ. Z. Licitation.

ENCHÉRIR, Ὑπερθεματίζω, Γλ. Δ. Πλειστηριάζω, Ἑλλ.

ENCHÉRISSEUR, Ὑπερθεματιστής, Δ.

ENCRE, Μελάνι, Σ. Μέλαν (τὸ), Ἑλλ. Πλούταρχ. Πότερον τῶν ζώων κτλ. § 30. Λέγεται καὶ Μέλαν γραφικόν, Ἑλλ. Μέλαν, Γλ. Μελάνιον, Γλ. || Ε', 197, Μελάνη. ||

ENCRE DE LA CHINE, Ἴσ. τὸ Ἰνδικὸν μέλαν, Ἑλλ. Z. Laque.

ENCRIER, Μελανοδοχέον, Γλ.

ENDOSSER, Κατανωτίζομαι, Έλλ.

ÉNERGUMÈNE. || Δ', 121-122, 'Ενεργούμενος' και 402, Πασχικός. || — Βλ. και Démoniaque.

ENFANCE, Παιδιότης, Γλ.

ENFANT (faire l' -), Νηπιάζω, Γλ.

ENFANT TROUVÉ. || Δ', 146, Εύρεσίμιος' και 572, Χαμευρετός. || — Ζ. Légitimes.

ENFANTEMENT, Παιδογονία, Γλ.

ENFANTILLAGE. Συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ Νηπιασμός.

ENGAGER. Ζ. Gage.

ENGAIÑER, ἀκριβῶς τῶν παλαιῶν τὸ Ἐγκολεάζω, ἢ Ἐγκολεάω, Έλλ. α' Ἐγκολεήσατο, εἰς τὸν κολεὸν » κατέθετο τὸ ξίφος » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

ENGELURES, Ἀποκχύματα, Δ. (App. pag. 21) Μαργωτίδες (Ἰδ. Γραικογερμανικ. Λεξικόν, λέξ. Μαργωτίδες), Χίμετλα, Έλλ. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκρ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 197. || Δ', 311, Μαργωτίδες' και Ε', 11, Ἀκράμυλον. ||

ENJOUÉ, Περύχαρος, Έλλ. || Πρβλ. Δ', 581, Σόχαρος. ||

ENNUI. Ἰσ. Βλαρία, Δ. Ἄση, Ἀθυμία, Έλλ. Ἀκηδία, Έλλ. και κυριώτερον Ἀνία, Έλλ. α' Ἄση λέγεται, » ὅπερ καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται ΒΛΑΡΙΑΝ ὅταν ἀθυμῇ τις, » και οὐκ οἶδεν ὅτι ἀθυμεῖ » (πκρά Δ. App. σελ. 39) Ἰσ. γρ. ΒΛΑΚΙΑΝ. || Β', 58-60, ἐν λ. Ἀποκορδίζομαι' και Ε', 89, ἐν λ. Θανάσιμος' ἐνθα και περὶ Ἀνίας. Πρβλ. και Δ', 14, Ἀραρεσία. ||

ENNUYFR, Ἀνιάω, Έλλ. Πλάτων (Γοργ. σελ.

502) *περὶ κακοῦ τινος κιθαρῳδοῦ* α *Ἦνίκα ἄδων τοὺς θεατὰς* » Il ennuyait les spectateurs par ses chants.

|| Β', 78, *Βαρῶ*. ||

ENNUYER (s' -), ἑξαποροῦμαι, Γλ. || Πρβλ. Ε', 359, ἐν λ. *Χάνω*. ||

ENNUYEUX, βαρετός, Σ. Ἀνιαρός, Ἑλλ. Φορτικός, Ἑλλ. || Α', 128, *Φορτόνμαι* Δ', 45, *Βάρεμα*, *Βαροῦμαι* καὶ Ε', 210, Ἑπαχθής. (ἐν λ. *Μόλος*). ||

ÉNORME. (d'une grandeur -) πικμεγέθης, Γλ.

ENQUÊTE, Ἀναζήτησις. Ζ. καὶ Information.

ENRÉGISTREMENT. || Γ', 107, Ἀπογραφή Δ', 182, * *Ἱατροσόφιον* Ε', 100, *Ἰνδεντάριον* καὶ 116, *Καταγραφή*. || — Ζ. καὶ Registre.

ENRÔLÉ, mis sur le rôle, Ἐναπόγραφος, Γλ.

ENRÔLER DES SOLDATS. Ζ. Rôle.

ENSEIGNE, Ζ. Porte-enseigne.

ENSOUPLE, Ζ. Ensuple.

ENSUBLE. Ζ. Ensuple.

ENSUPLE, Ensuble, ἢ Ensouple, Μεσάγκωνον, ἢ Μέσακλον, Δ. Ἀντί, Σ. Μεσάντιον, Γλ. Ἀντίον, Μεσάντιον, Κανών, Ἑλλ. τὸ *Μέσακλον*, ὀνομάζεται *Μέσακμον* ἀπὸ τὸν Ἠσύχιον, α *Μέσακμον*, κανὼν τοῦ » ἱστοῦ οἱ δέ, ἀντίον ». || Δ', 21, Ἀντί. ||

ENTER, greffer, Ἐγκεντρίζω, Ἐμφυλλίζω, Ἐνοφθαλμίζω, Κεντρίζω, Κεντρόνω, Δ. Φιλιζώ, καὶ Φιλίζω (ἴσ. ἀντὶ τοῦ Φυλλιζώ καὶ Φυλλίζω), Σ. Λέγουσι πολλοὶ καὶ *Μπολιάζω* χυδαίως (ἤγουν Ἐμβολιάζω) ἀπὸ τὸ Ἐμβάλλω, Ἑλλ. Ὅθεν καὶ τὸ Ἐμβλημα, Ἑλλ. τὸ χυδαῖστί *Μπόλι* (ἤγουν Ἐμβόλιον, la greffe). α Πάντα δὲ τὰ ἐμφυτευόμενα ἡμερὰ τῆς

» ἀγρίαις, ἐμβλήματα καλεῖται » λέγει ὁ Πολυδεύκης.
 Ὁ Πλούταρχ. (Συμποσιακ. Β, 6) τὰ ὀνομάζει Ἐμβο-
 λάδας. || Δ', 92-93, *Δέλος*· καὶ 111, *Ἐγκεντρίζω*. ||

ENTÉRINER. Ἰσ. Ἀπαρτίζω· Ἐπειδὴ οἱ Γάλλοι
 ἐτυμολογιστὰι παράγουν τὸ entériner ἀπὸ τὸ Λατινικὸν
 integrare.

ENTHOUSIASTE, Ἡ Ἀκαδημία τὸ κρίνει συνώ-
 νυμον τοῦ Fanatique, ὅχι ὁμῶς καὶ τὸ οὐσιαστικὸν
 Enthousiasme τοῦ Fanatisme. Εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν
 Ἱστορίαν, οἱ ὀνομαζόμενοι αἵρετικοὶ *Ἐνθουσιασταί*
 (Θεοδωρήτ. Ἱστορ. Ἐκκλησιαστ. δ, 10) ἄλλως δὲν
 ἐξηγοῦνται εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, παρὰ μὲ τὸ
 Fanatiques. Συνέβη εἰς τὴν λέξιν ὅ,τι καὶ εἰς ἄλλας
 πολλὰς, αἱ ὅποαι καλοῦ πράγματος σημαντικαὶ κα-
 ταρχαί, ἐκατάντησαν, διὰ τὴν κατάχρησιν τοῦ πράγ-
 ματος, εἰς σημασίαν κακίστην. Εἰς ἡμᾶς σήμερον ὁ
Ἐνθουσιασμός δὲν ἔχασεν ἀκόμη τὴν παλαιάν του κα-
 λὴν σημασίαν. Διὰ τοῦτο ἠναγκάσθησάν τινες νὰ μετα-
 φράσωσι τὸ Fanatisme μὲ λέξιν πολλὰ παράξενον,
Φαρηγιασμός. Δὲν ἦτο κάλλιον, *Θεομανία*, ἢ *Θεοπλη-*
ξία; καὶ ὁ Fanatique, Θεομηνὴς ἢ Θεόπληκτος;
 « Θεοπλάκτας (ἴσ. Θεοπλάκτους) δεισιδαίμονας » λέ-
 γει ὁ Ὀρίγηνος ὁ Ἡσύχιος. Τὸν Fanatisme ὀνομάζει ὁ
 Πλούταρχος *Θεοληψία* καὶ, διὰ δύο λέξεων, πανικὸν
 ἐνθουσιασμόν, Ἐρωτικ. Tom. XII, pag. 30 καὶ 43.

|| Β', 156, *Θεοβλαβής*· καὶ Δ', 122, *Ἐνθουσιασταί*. ||

ENTORSE, Στραμπούλισμα, Σ. Διςτρέμμα, Ἑλλ.
 Διαστροφή, Ἑλλ. || Ε', 236, *Νευροκαβαλλικευμα*· καὶ
 342-343, * *Στρέμμα* (εἰς τὸ τέλος). || Ζ. καὶ Luxation.

ENTRAILLES, pour toutes les viscères, Σπλάγχνα

Ἑλλ. Ἑσωτικά, Σωτικά, Δ. || Α', 164 (εἰς τὸ τέλος) Σωτικά καὶ Β', 133, 343, 354, Ἑσωτικά, Σωτικά καὶ Δ', 110, Ἐγκατηρά καὶ 121 καὶ 533, Ἐνδόσθια, Σπλάγχνα. || — Τρώγει τὰ σωτικά μου, il me déchire les entrailles, μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ μὲ λυπεῖ, ἐνοχλεῖ, βλασνίζει. — Ἀσπλάγχχνος, μεταφορικῶς, impitoyable, homme qui n'a point de compassion.

ENTRE-CHOQUEMENT, Ἀλληλοτυπία, Ἑλλ. Δημόκριτος.

ENTRÉE. Ζ. Droit d'entrée, καὶ Solennelles.

ENTREPRENEUR, Ἐργολάβος, Δ. Ἑλλ. Ἐκλήπτωρ, Γλ. || Δ', 135, Ἐργολάβος. Πρβλ. Α', 320, Ἀκτουάριος καὶ Δ', 463, καὶ Ε', 321, Προσιδιάφιος. ||

ENTRESOL. Παραπάτιον τὸ ὀνομάζουσιν οἱ Χῆτοι, ὡς τὸ πλησιέστερον τοῦ πάτου, ἤγουν τῆς αὐλῆς. || Δ', 388, * Παραπάτιον. ||

ENTREVOIR (s' -) avoir une entrevue. Συνοφίζομαι, Δ. — Les faire entrevoir, Συνοφίζω, Δ. || Δ', 573-574 § 2, Συνοφίζω. ||

ÉPAULE, Ὀμοπλάτη, Ἑλλ. * Κουτάλα (κοινῶς) — Ἰδ. Πλουταρχ. Μέρ. 6, σελ. 377, ἐκδ. Κορ. || Α', 61, Κουτάλα καὶ Δ', 436, Πλάτη. ||

ÉPERON, Πτερνιστήρξ, Πτερνιστήριον, Δ. Ἠλόκεντρον, Γλ. || Α', 234, Φτερνιστήρας καὶ Β', 315, Πτερνιστήριον. ||

ÉPERVIER, Ἐξυπτέριον, Ξεπτέριον, Δ. Γεράκι, Γιεράκι, Σ. Ίεραξ, Ἑλλ. Τὸ Ἐξυπτέριον ἢ Ξεπτέριον δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Πτερόν ὡς ἐνόμισαν τινὲς ἀλλὰ παρεφθάρη ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ Accipiter. || Α', 244, καὶ Δ',

128, 'Εξηφτέριν' (βλ. καὶ Α', 299-300)· καὶ Ε', 96-99, 'Ιερακάρης. || Ζ. καὶ *Faucon*.

ÉPI. Ζ. Barbe.

ÉPICERIE. Ζ. Épicier.

ÉPICES. || Δ', 162, ἐν λ. * 'Ηδύσματα. || — Ζ. Épicier.

ÉPICIER. Τὸ παρὰβάλλουσι τινὲς μὲ τὸ 'Ρωποπώλης, 'Ελλ. α' 'Ρωποπώλης, ὁ ῥῶπον πωλῶν. 'Ρῶπον δὲ » ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον. . . ὅσα ζω- » γράφοις, βραφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει » 'Ήσύχιος. — Τὸ Épicier σημαίνει τὸν πωλοῦντα τὰ ὀνομαζόμενα Épiceries, λέξιν παρὰγομένην ἀπὸ τὸ Εῖπες, μὲ τὸ ὁποῖον σημαίνουν τὰ ἀρώματα καθὼς καὶ τὸ Species (ἤγουν εἶδος) εἰς τὸν παρὰκμάζοντα Λατινισμὸν εἶχε τὴν αὐτὴν σημασίαν. — *Εἶδη* τὰ ὀνόμαζαν καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν, Spézie καὶ οἱ Ἱταλοὶ (τοῦ ὁποίου τὸ παρὰγῶγον *Speziale* σημαίνει ὅμως ἰδίως τὸν φαρμακοπώλην). *Ιδ. Salmas. Plin. exercitat. pag. 739, καὶ Hemster in Aristophan. Plut. 926. Λέγεται καὶ *Παρτοπώλης*, κατὰ τὰ Γλωσσάρια, α' Παντοπώλης, *Seplasiarius*, » *Salgamarius*. » Συγχωρεῖται ἕως νὰ ὀνομαζώμεν *Εἶδοπώλην* τὸν Épicier. || Δ', 112, *Εἶδος*· καὶ 162, * 'Ηδύσματα. ||

ÉPIEU, arme dont on se sert à la chasse du sanglier, Μέναυλον ἢ Μενάυλιον, Δ. (Λέξις ἀνκμφ-βόλως φθορμένη ἀπὸ τὸ Venabulum τῶν Λατίνων). Προβόλιον, 'Ελλ. τὸ ὁποῖον ὁ Ἀρποκρχτίων ἐξηγεῖ. α' Εἶδος δόρυκτος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν » τῶν συῶν θήρην ».

ÉPINARD, Σπανάκι, Δ. Σπινάχιον, Δ. ὅστις προσ-

θέτει (δὲν ἐξεύρω πόθεν λαβὼν) καὶ ὀνόμαζ' Ἑλληνικόν, Ὀρόβλιτον, καὶ δεύτερον ἀπὸ τὸν Ῥουέλλιον Σευτλομάλαχον. Τοῦτο ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς τῶν Γεωπονικῶν (ιβ, ι) *Σευτλομόλοχον*. Ὁ Λιναῖος τὸ ὀνομάζει θηλυκῶς *Σπιρακίαν*. Εἶναι τῆς αὐτῆς συγγενείας μὲ τὰ Βλίτα. Ὅθεν ὠνομάσθη καὶ τὸ Βλίτον, ὅχι μόνον *Blète*, ἀλλὰ καὶ *Épinard fraise*. Ὁ Σνείδερους βάλλει τὸ Ὀρόβλιτον εἰς τὰ ἀμφιβαλλόμενα, τὸ ἐξηγεῖ ὁμῶς διὰ τοῦ *Melde*, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὴν Ἀτράφαξιν (Γαλλ. *Arroche*) τῶν παλαιῶν. || Δ', 531, *Σπαράκι*. Πρβλ. καὶ Δ', 692, *Χρυσολάχανον*. ||

ÉPITHÈME (terme de pharmacie), Ἐπίθημα, Ἑλλ. Γαληνός. || Δ', 132 καὶ 431, Ἐπίθεμα καὶ Πιτιμή. ||

ÉPIZOOTIE, Ψόφος, Δ. Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀποῦ ἐσχηματίσθη παρὰ λόγως ἢ Γαλλικῇ λέξει ἀπὸ τὸ ἀνύπαρκτον, καὶ κακοσήμαντον Ἑλληνικὸν Ἐπιζωοτία. Ὡς λέγομεν ἐπὶ ἀνθρώπων ἀπέθαναν, μεταχειριζόμεθα περὶ κτηνῶν τὸ ἐψόφησαν· ὅθεν φυλάττοντες τὴν ἀναλογίαν ὀνομάζομεν τὴν ἐπιδήμιον λοιμικὴν νόσον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, Θυνκτικόν, εἰς δὲ τὰ κτήνη, ψόφον· οἶον, « Ἐπεσε ψόφος εἰς τὰ πρόβατα. » || Α', 264 - 265· καὶ Β', 395· καὶ Δ', 704, Ψόφος. ||

ÉPOQUE, ἀπὸ τὸ Ἐποχή, Ἑλλ., τὸ ὁποῖον συγχωρεῖται νὰ μεταχειριζόμεθα εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν, νὰ μὴ τὸ συγχέωμεν ὁμῶς μὲ τὸ Ère. Ἡ ἐποχή (époque) εἶναι μέρος χρόνου ὠρισμένον καὶ ἐπίσημον διὰ μέγα τι σύμβασμα, ὀνομασθὲν οὕτως ἐξ ὑποθέσεως, ὅτι ὁ χρόνος ἐπέχει, ἤγουν διακόπτει τὴν κίνησιν αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ὁποῖον ἔκαμε τὴν ἐποχὴν εἶναι τόσον ἐπίσημον

ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸ ἔθνος (ὅπου συνέβη) νὰ ἀριθμῇ τὰ καθεξῆς ἔτη ἐκεῖθεν, τότε γίνεται Ère, τὴν ὁποίαν οἱ Βυζαντινοὶ ὠνόμαζαν Χρηματισμόν, Δ. πρᾶδειγμα-
τος χάριν, ἐπειδὴ οἱ Ἀντιοχεῖς ἀριθμοῦσιν ἀπὸ τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Καίσαρος, ἡ χρονικὴ των ἀρίθμησης ὠνομάζετο *Χρηματισμὸς Ἀντιοχείων*. Τῶν παλαιῶν Ῥω-
μικῶν ὁ Χρηματισμὸς ἦτον ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης· καὶ
τῶν Χριστιανῶν ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως.

ÉQUARRIER. Ζ. Equarrisseur.

ÉQUARRISSEUR, τῶν Λατίνων ὁ Quadratarius, τὸν ὅποσον ἐξηγοῦσι διὰ τοῦ Ψώκτης, Γλ. Πήκτης, Δ. γραφὴ σφαλμένη, τὴν ὁποίαν ἄλλοι τρέπουσιν εἰς τὸ Ψώκτης, καὶ ἄλλοι εἰς τὸ Λιθοθήκτης. Ἐπρεπεν ὁμοῦς νὰ ἦναι ἡ Τήκτης ἀπλῶς, ἢ Λιθοθήκτης (ἀπὸ τὸ Τή-
κω). Οὕτως ὁ Αἰγινήτης Παῦλος ὀνομάζει *Τηκόλιθον* τὸν ἄλλως λεγόμενον *Λίθον Ἰουδαϊκόν*, διὰ τὴν νομι-
ζομένην αὐτοῦ δύναμιν νὰ τήκῃ, ἤγουν νὰ διαλύῃ τοὺς λίθους τῆς κύστεως. Ὁρθώτερον ἔσως ἦθελ' ὀνομάζεσθαι *Τύκτης* διὰ τοῦ ὅ Ἐquarrisseur, ἢ *Λιθοτύκτης*, ἐπει-
δὴ καὶ τὸ Τύκω ἢ Τυκίζω, τὴν σημασίαν τοῦ Équar-
rier ἔχει εἰς τὸν Ἀριστοφάνην (Ὅρν. 1138).

Λίθους δ' ἐτύκισον αἱ κρέες τοῖς βύγχεσιν.

Ἐκ τούτου εἶναι καὶ ὁ Τύχος (Ἰωνικῶς Τύχος) καὶ τὸ ὑποκοριστικὸν *Τυκίον* α *Λιθοξοϊκὸν σιδήριον* » ὡς τὸ ἐ-
ξηγεῖ ὁ Εὐστάθιος (εἰς τὴν Ἰλιάδ. σελ. 967). Λέγει
καὶ ὁ Ἡσύχιος, α *Τύχοι, Λιθοξοϊκὰ Ἐργαλεῖα.* » || Δ',
601 - 602, *Τηκόλιθος* καὶ Ε', 164, *Λίθος Συριακός.* ||

ÉQUATION, Ἰσώσεις, Γλ.

ÉQUERRE, Γονάτιον, Δ. Γνώμων, Ἑλλ. Γωνία,
Γωνάτιον, Σ. Ἡ γραφὴ τοῦ Σομαυέρα, *Γωνάτιον*, δίδει

ὑποφίκν διτι τὸ ἐνόμισε συγγενὲς καὶ συνώνυμον τῆς Γωνίης. Τὸ *Γονάτιον* ὁμως, ὡς τὸ παρετήρησε καὶ ὁ Δ. ὠνομάσθη οὕτως, ἐπειδὴ φέρει σχῆμα γόνατος συγκαμμένου. || Δ', 9, *'Αλφάδι* καὶ 186, *'Ισομάδα*, * *'Ισομαδίω*, *'Ισόνω*. ||

ÉQUIPAGE. Z. Bagage.

ÉQUITÉ, 'Επιείκεις, Τὸ 'Επιεικές, 'Ελλ. Οἱ Γραικορωμαῖοι νομικοὶ (ἐρμηνεύοντες τὸ Λατινικὸν *Æquitas*) ἐμεταχειρίζοντο πολλάκις τὰς λέξεις Τὸ κλοθελές, Τὸ φιλάνθρωπον. || Γ', 319-320. ||

ÈRE. Z. Époque.

ESCARMOUCHE, 'Ανεμοπόλεμος, Δ. 'Ακροβολισμός, 'Ελλ. || Δ', 18, *'Ανεμοπόλεμος*. ||

ESCHASSES, || Οὕτω τὸ πάλαι ἐγράφετο (« de l'ancien Flamand *Schaetse* » κατὰ τοὺς Λεξικογράφους), ἀντὶ *Échasses*, Βλ. ὀπισθεν σελ. 122. || Ξύλινα Κῶλα, 'Ελλ. (Πολυδεύκ.), Ξύλινοι πόδες, 'Ελλ. — *Ceux qui vont sur des échasses*, *Γύπωνες* τοὺς ὀνομάζει ὁ Πολυδεύκης. « Οἱ δὲ *Γύπωνες* ξυλίνων κώλων ἐπιβάνοντες, ὠρχοῦντο, διαφκνῇ ταρχντινίδιαι ἀμπεχόμενοι ». « Οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς ὠνόμαζαν *Grallatores*. « *Grallatores*, ΠΑΝΙΚΑ φοροῦντες ». Ἴσως ἡ δευτέρα λέξις πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς τὸ ΠΙΝΝΙΚΑ, *Πιννικόν* καὶ συνθέτως *Πιννέριον*, ὠνόμαζαν τὸ μαλλίον τῆς Πίννης.

ESCLAVE. *Marchand d'Esclaves*, Σωματοπράτης, Δ. 'Ανδρκοδοκῆπῆλος, ἢ Σωματέμπορος, 'Ελλ. || Δ', 586, *Σωματοπράται*. || — *Les enfans d'un esclave, esclaves eux-mêmes*, Δουλέκδουλοι, Δ. — *Écrit qui déclarer l'achat d'un esclave*, Δουλογράφιον, Δ.

ESPALIER, rangée d'arbres dont les branches

sont dressées... avec un treillage de perches. Παρόμοιον τι πλέγμα μηχανικὸν ὠνομάζετο ἀπὸ τοῦ Βυζαντινοῦ Σπαλίων ἢ Σπαλίωνες, πλέγματα μηχανικά. . . ὡς ἔστι δὲ ὁ Σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων ὃ λέγει ὁ Σουτδας. Ἀλλὰ τοῦτο ἐχρησίμευεν εἰς τοὺς πολέμους, καὶ ὠνομάζεται ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ τακτικοῦ Galerie.

ESPION, Ὀπτήρ, Δ. Κατάσκοπος, Ἑλλ. || Ε', 266, Ὀπτήρες. || — Ζ. καὶ Écumeur, καὶ Mouchard.

ESPRIT (pauvre), Ζ. Grain.

ESQUISSE, du grec Σχέδιον Esquisser, Σχεδιάζω, en Italien Schizzare. Ζ. καὶ Ébauche.

ESSAIM, Μελισσιώνας, Σ. Μελισσόκουπος, Σ. (τὸ Μελισσόκουπος ὁμῶς σημαίνει πλέον Ruche). Σμάρι, Σ. ἤγουν Ἑσμάριον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἑσμός, Ἑλλ. ἢ Ἑσμός κυρίως δὲ ἐπὶ μελισσῶν ἀθροίσματος ὡς Ἑσύχ. V. Ruche. Σμήνος, Ἑλλ. Μελισσών, Ἑλλ. καὶ Μελίσσιον, Ἑλλ. ἢ Μελίσσιον, τὸ Σμήνος ὡς λέγει ὁ Ἑσύχιος. ἢ Apiarium, μελισσών, μελισσαῖον ὡς Γλ. || Α', 113 — 114. ||

ESSENTIEL. V. Principal.

ESSIEU, Ξόνιον (ἤγουν Ἀξόνιον), Δ. || Δ', 616 — 617, Τρικόμπι καὶ Ε', 255, Ξόνιον. ||

ESTAFETTE, Ἀγγαρεῖον.

ESTIMATION. Ζ. Prisée, καὶ Taxation.

ESTRADE, Sofa. Ἴσ. Σανίδωμα ἐπίπεδον, Γλ. Ἴσ. Κρητῆς, Ἑλλ. Συγχωρεῖται διὰ τὴν ἐτυμολογίαν νὰ ὀνομασθῇ Στρωτή. Ζ. καὶ Échafaud.

ESTRAPADE, Ἴσ. Σχοινισμός, Ἑλλ. (Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 3, σελ. 401, ἕκδ. Κορ.)

ETABLE, Σταυλός (γρ. Στάβλος ἀπὸ τὸ Λατινικόν

Stabulum, Ἰταλιστὶ Stalla· οἱ δὲ Λατῖνοι τὸ ἔλαβον ἀπὸ τὸ Στάσις, Ἑλλ. ὡς τὸ ἐσημείωσε καὶ ὁ Εὐστάθιος), Σ. Δ. Στάβλος, Δ. Μίχιν λέξιν ἔχομεν (ὡς καὶ οἱ Ἰταλοί τὸ Stalla) καὶ διὰ τὴν Étable καὶ διὰ τὴν Écurie. Οἱ Παλαιοὶ ὠνόμαζαν τὴν Étable Βούσταθμον, Βουστάσιον, Βούστασις, Βουστασία, (τὸ Βουστάδιον τοῦ Σουῖδα κρίνω σφάλμα)· καὶ τὴν Écurie, Ἰπποστάσιον, Ἰππόστασις, Ἰπποστασίς. || Α', 278, Σταυ.μίζονται· Δ', 59, Bourla· καὶ 185, Ἰπποστασίον. ||

ÉTAGE, ἀπὸ τὸ Στέγη, Ἑλλ. maison à un, à deux, à trois étages, Οἰκία μονόστεγος, δίστεγος, τρίστεγος. || Β', 288, Πάτος § 4· Δ', 327, * Μορόπατος· καὶ Ε', 213, Μορόστεγος. ||

ÉTAİN, Στακτιμόλυβδον, Δ. Στάγγος, Δ. Στάγνο, Δ. Στάννιον, Δ. Σ. Καλάγιον, Γρ. Καλάι, ΓΓ. Κασσίτερος, Ἑλλ. τὸ Étain (Ἰταλιστὶ Stagno) καθὼς καὶ τὰ Γρῆκικὰ Στάγγος κ.τ.λ. παράγονται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Stannum. τὸ Καλάγιον ἢ Καλάι εἶναι λέξις Τουρκικὴ, ἢ καὶ ὄνομα, τὸ ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι ἔδωκαν εἰς τὸ Étain, λαβόντες ἴσως ἀλλαχόθεν. Κατὰ τὸν Στράβωνα (σελ. 147) || Ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Α', σελ. 192 ||, καὶ τὸν Σικελιώτην Διόδωρον (Ε', 38), ὁ Καττίτερος ἤρχετο ἀπὸ τὰς Καττιτερίδας νήσους, || Αὐτόθ. σελ. 154, 166, 191 - 192 καὶ 229. || διὰ τῆς Λυσιτανίας, ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην τῆς Ἰσπανίας, τὴν ὁποίαν ὁ Στράβων (σελ. 153) ὀνομάζει Καλλαικούς, || Αὐτόθ. σελ. 199, 202, 204, 211, 214 καὶ 217. ||, καὶ ὁ Πλίνιος Γαλλαικούς καὶ Γαλλαικίαν (σήμερον la Galice)· ὁ δὲ Πλίνιος (XXXIV, 16) προσθέτει, ὅτι καὶ ἐγενῆτο εἰς τοὺς Καλλαικούς Κασσίτερος, Nunc certum

est, in Lusitania gigni et in Gallæcia, τὸ ὁποῖον βεβαιοῖ καὶ ὁ Στράβων. Πιθανὸν λοιπὸν εἶναι καὶ τὸ ὄνομα *Καλάτ* ἦλθεν ὁμοῦ μὲ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τοὺς Καλλαικούς.

|| Ε', 108 - 110, *Καλάτ*. ||

ÉTALON, Cheval qui sert à couvrir des cavalles.

Κήλων, Ἑλλ. Ὁχεῖον, Ἑλλ. Ὁ Μενάγιος παράγει τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Stallone, καὶ τοῦτο πάλιν ἀπὸ τὸ Stalla τὸ σημαίνον εἰς ἐκείνους τὸν σταῦλον· διότι τοὺς διωρισμένους εἰς ἵππογονίαν ἵππους φυλάσσουν εἰς τὸν σταῦλον διὰ πλειοτέραν ἀνάγκυσιν. Εἶναι ὅμως σημειώσεως ἄξιον, ὅτι μὲ παρομοίαν λέξιν ὠνόμαζαν οἱ Ἕλληνες τοὺς ταύρους. « Ἰταλὸς . . ταῦρος » λέγει ὁ Ἡσύχιος καὶ ὁ Οὐδέρρων, μαρτυρῶν ὅτι οἱ Ἕλληνες ὠνόμαζαν τὸν ταῦρον Ἰταλόν, προσθέτει, ὅτι καὶ αὐτῇ ἢ Ἰταλὶα ὠνομάσθη οὕτω διὰ τὸ πλῆθος καὶ κάλλος τῶν ταύρων, καὶ τῶν ἀπ' αὐτοὺς γεννωμένων μόσχων, (Ἰδ. τὰς σημειώσεις εἰς τὸν Ἡσύχιον, λέξ. Ἰταλός). Αὐτὸ τὸ ῥωμαϊκὸν ὄνομα τοῦ μόσχου, Vitulus, ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ τὸ Ἰταλὸς μὲ τὴν προσθήκην τοῦ Δίγαμμου.

ÉTALON, modèle etc. *Étalon d'un boisseau* Ἀρχιμόδιον, Δ. Συγχωρεῖται λοιπὸν νὰ ὀνομασθῇ καὶ τὸ *Étalon d'un livre*, Ἀρχίλιτρον, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τύπον.

ÉTAMER. Περιπεταλῶ, Γλ.

ÉTAMER, Σταρνιάρω, Δ. Γανώνω, Σ. Γανῶ, Ἑλλ.

|| Δ', 76, *Γανόνω*. ||

ÉTAMÉ, Γανωμένος, Σ. Γανωτός, Δ.

ÉTAT, Condition, Κατάστασις, Δ. *État*, point où une chose doit être (comme dans cette phrase, *Te-*

nir les lieux en état), Κατακέρραμα, Δ. || Δ', 117, Κατάστασις. ||

ÉTAYER, Διχθαστάζω, Γλ. || Α', 247, 'Ρωμαρίζουσιν' και Δ', 540, Στάγχα. ||

ÉTÉ. || Δ', 199-200, Καιρός (εἰς τὸ τέλος). || — *Séjourner quelque part pendant l'été*, Καλοκαιρίζω, Δ. || Δ', 213, Καλοκαιρία. ||

ÉTERNEL, 'Αειποτεσυνός, Δ. (Λέξις βάρβαρος). 'Αἰδιος, Αἰώνιος, 'Ελλ. και Γρ. || Γ', 295. ||

ÉTIQUETTE, Πιττάκιον, 'Ελλ. — *Étiquettes, petits écritaux qu'on met à divers vases pour marquer ce qu'il y a dedans*, Πιττάκις, (Petron. Satyric. Cap. 34). — *Étiquette de la Cour*, Τυπικὸν τῆς αὐλῆς, ἢ Ἀὐλικὸς τύπος. || Δ', 621-623, Τύπος. ||

ÉTIQUETTE. Écriteau, 'Ελέγχιον, Γλ. || Πρβλ. Β', 185, και Δ', 223, Καταφρόριον. ||

ÉTOILE. Z. Air.

ÉTOILE. *J'ai vu tomber une étoile*. Τὴν τοιαύτην πτώσιν ὠνόμαζαν, Χύσιν, ἢ 'Εκχυσιν, ἢ Δρόμον ἀστέρος, Δ. 'Αστροτοξίαν, Δ. Οἱ παλαιοί, Διάττορτα. || Δ', 695-696, Χύσις. || — *Sous la belle étoile*, Z. Air.

ÉTOUFFER. Z. ÉTUVER.

ÉTOURNEAU, un cheval etc. Ψαρός ἵππος, 'Ελλ. 'Αριστοφάν. Νεφέλ. || στίχ. 1225. "Ιδ. και Β', 393, Ψαρόν' και Δ', 699, Ψαρός. ||

ÉTRANGLER, Πνίγω, Σ. Στραγγουρίζω (γρ. Στραγγαλίζω), Τρ. Στραγγαλάω, Στραγγαλίζω, Στραγγαλώω, 'Ελλ. "Ιδ. Πλουτάρχ. Μέτρ. 5, σελ. 354, ἔκδ. Κορ. || Β', 375, Φουρχίζω. ||

ÉTRENNES, Στρίνα, Σ. (V. Mancía καὶ Στρίνα). Ὅταν δίδωνται τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους Ἀρχιχρονιατικά Σ. ἢ Ἀγίουβασιλιάτικα, Σ. διὰ τὴν συμπίπτουσαν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Βασιλείου. « Sirena, Εὐαρχισμός » Γλ. Τὸ Εὐαρχισμός μας ἀπολύει ἀπὸ τὰ προλεγμένα βάρβαρα καὶ παράστημα ὀνόματ'· καὶ ἡ προχώρησις τῆς παιδείας καὶ τῆς εὐνομίας ἔχει νὰ μας ἐλευθερώσῃ καὶ ἀπὸ τὰ δουλοπρεπεῖα ταῦτα δωρήματα, εὔρημα τῶν ὀλιγαρχικῶν Ῥωμαίων, νὰ δωροδοκῶσι τὸν ὄχλον.

Ὀνομάσθη καὶ Ἐπινομίς (ἦγουν διχομοίρσις), « Τὴν » ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμένην στρήνιν. . . ἐπινομίδα κα-
 » λῶν » Ἀθην. III, σελ. 97. || Α', 155, Εὐαρχισμός.
 Β', 336, Συγχαρίκιον· καὶ Δ', 216, Καλοχέρι. ||

ÉTRIER, Πατητήρα, Δ. Ἀναβολεύς, Ἑλλ. Ἡ Πα-
 τητήρα, θηλυκὸν τοῦ Πατητήρ, πιθανὸν ὅτι ἦτο Πατή-
 τρια. Οἱ παλαιοὶ δὲν ἐγνώριζον τὴν χρῆσιν τῶν É-
 triers· Ἀναβολέας ὠνόμαζον τὸν δοῦλον, εἰς τοῦ ὁποίου
 τὴν ῥάχιν πατῶν ὁ δεσπότης ἀνέβαινεν εἰς τὸ ἄλογον.
 Πρώτην φορὰν πρὸς τὰ τέλη τῆς ἑκτῆς ἑκκτονταετηρί-
 δος, φαίνονται εἰς τὴν ἱστορίαν (κατὰ τὸν Βεχμάννον)
 αἱ πατητήραι μὲ ὄνομα, Σκάλαι σιδηραῖ, τὰς ὁποίας οἱ
 θέλοντες νὰ ἐλληνίζωσιν ὠνόμασαν Ἀναβολέας. Καλὸν
 εἶναι τὸ Πατητήρα, καὶ καλῆτερον ἀκόμη, ἂν ἐλέγετο
 τρισυλλάβως Πατήτρα. || Α', 118-119, ἐν λέξ. Σφη-
 πόματα (εἰς τὸ τέλος)· καὶ Δ', 402, Πατήτρα· καὶ 505-
 506, Σκάλα § 3· καὶ 543, Σταπέδι. ||

ÉTUDE, lieu où un procureur ou un notaire
 travaillent ordinairement. || Δ', 87, Γραφήριον (εἰς
 τὸ τέλος)· καὶ 536, Σπουδαστήριον. || Ζ. καὶ Notaire.

ÊTUVÉ, terme de cuisine, Πνίγειν, Ἑλλ. Une

carpe à l'étuvée, était appelée par les Grecs Κυπρ-
νος πιικτός. C'est qu'étuver et étouffer (suffoquer)
sont des mots de la même origine. || Δ', 47, καὶ
282. ||

EUCCHARISTIE, le saint sacrement, Εὐχαριστία, Δ.
ÉVALUATION. || Τὸ αὐτὸ καὶ Appréciation. Δ',
38, Ἀτίμητος. || Z. Estimation.

ÉVÊCHÉ, Ἐπισκοπή, Δ. — Évêché (ἡ κατοικία τοῦ
Ἐπισκόπου) Ἐπισκοπή, καὶ Ἐπισκοπεῖον. || Δ', 266,
Κυβερνήτορ. ||

ÉVÉNEMENT· l'issue, le succès de quelque cho-
se, Ἀπόβασις, Γλ. || Δ', 113 - 114, Ἐκβασις § 2. ||

ÉVÉNEMENT, Aventure remarquable, Σύμβαλμα
(γρ. Σύμβαμα), Δ.

ÉVICTION. Terme de jurisprud. Ἐκνίκησις κυρ.
Ἰσ. Ἐκσεισις.

ÉVINCER, terme de jurisprud. « Evinco, Ἐκ-
νικῶ » Γλ. « Evectio, ἐκνίκησις » Γλ.

ÉVOCATION. Z. Appel.

ÉVOLUTIONS MILITAIRES, Μετασχηματισμοί,
Δ. (λέξ. Σχῆμα). Ἐξελίζεις, Ἐξελιγμοί, Ἐλλ.

EXACTION, maltôte, Ὑπεραπαίτησις, Ν. Δ. Δημ-
ματισμός, Δ. Περισσοπραξία, Δ. || Δ', 411 καὶ Ε', 289,
Περισσοπραξία. ||

EXAGÉRER, Δειναυξῆσαι, Γλ.

EXAMINER AVEC SOIN. Z. Discuter.

EXASPÉRER, Ἐκτραχύνω, Γλ. || Δ', 124, Ἐξαγρι-
αίνω. ||

EXCITER, Ἐπικεντρίζω, Γλ. || Β', 323, Σαλαγῶ. ||

EXCUSABLE, Εὐαπολόγητος, Γλ.

EXCUSATION, Παράκλησις, Γλ. || Β', 293, *Παρακαλώ*. ||

EXCUSE. Z. Spécieux.

EXCUSER (s' -) de faire une chose, Παρακαλώμαι.
— Je vous prie de me tenir excusé, Παρακαλώ σε, ἔχε με παραιτημένον. || Β', 283, *Παρακαλώ*. ||

EXÉCUTEUR, Ἐκδιδαστής, Γλ. || Δ', 134, Ἐπιτε-
λεστής καὶ Ε', 59, Ἐκδιδαστής. ||

EXÉCUTIF (pouvoir). Z. Législatif.

EXÉCUTION, Ἐκδιδασμός, Γλ.

EXHÉRÉDÉ, Ἀπόκληρος, Γλ. || Δ', 26, Ἀποκλη-
ρονόμος, Ἀπόκληρος. ||

EXHÉRÉDER, Ἀπόκληρον ποιεῖν, Γλ. Συντομώτε-
ρον ἢ θελ' εἶσθαι Ἀποκληρίζω.

EXHIBITION. Z. Représentation.

EXIL. Z. Bannissement.

EXPOSITION. Z. Représentation.

EXPRES, Πιτακτοῦ, Πιτακτικοῦ, Πιτακυτοῦ, Δ.
|| Β', 131, Ἐπιταγοῦ καὶ Ἐξεπίτηδες Δ', 126, Ἐξάρ-
γου (Πρβλ. καὶ Α', 116) καὶ 128, * Ἐξεπίτηδες καὶ
Ε', 71, Ἐπιταγοῦ. ||

EXPRESSIONS. Z. Ampoule.

EXTRACTION. Z. Lignée.

EXTRAORDINAIRE, Ἐκτραορδινάριος, Δ. || Β',
284, Παράξενος Δ', 556, Στράνιος. || — Z. Bizarre
καὶ Ordinaire. — *Ambassadeur extraordinaire*, Ἴσ.
Ἐπίλεκτος, Δ.

F

FABRIQUE. — Z. Manufacture, και Atelier, και École.

FACE (reprocher en-), Ἰταλιστὶ Rinfacciare, Προσωποδέρω. || Β', 313, Προσωποδέρνω. ||

FACILEMENT. — Z. Coulamment.

FAÇON (sans-), Ὅρθα κοπτά εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν γλῶσσαν. Ἀφελῶς, Ἑλλ. Ἀπλῶς, Ἑλλ. Ἐλευθέρως, Ἑλλ. Μετὰ παρρησίας, Ἀτεχνῶς. || Β', 275, Ὅρθα κοπτά. ||

FACONDE, Εὐγλωττία, Γλ.

FACTION Parti Cabale dans un état, dans une ville. Ἑταιρικὸν (ἑλλ. τοῦ σύστημα). Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 3, σελ. 365, ἐκδ. Κορ.

FACULTÉS. — Z. Biens.

FAGOT, Ξύλων δέσμη, Γλ. Φάκελος, Ἑλλ. Ἴδε Ἀμμών. μὲ τὰς σημειώσεις. Valcken. σελ. 200. || Δ', 633-634, Φακιώλι (εἰς τὸ τέλος). ||

FAIANCIER. — Z. Poterie.

FAILLITE, Χρεωκοπία, Ἑλλ.

FAINÉANTISE. — Z. Travail. || Πρβλ. Δ', 709,

* Ἀκαματεύω και 216-217, Καματερός. ||

FAISABLE, Εὐκατόρθωτος.

FAIT. Aussi-tôt dit, aussi-tôt fait. Εἶναι τὸ παρομιῶδες τῶν Ἑλλήνων, « Ἀμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον ».

FALAISE, Φελλεὺς (δ), Ἑλλ. Φελλίον (τὸ), Ἑλλ. Felsen, Γερμαν.

FALCIDIE, Ν. Φαλκιδία, Δ. Συγχωρεῖται νὰ εἴπῃς καὶ Φαλκίδιος νόμος.

FALSIFICATION, Altération, Παραποίησης, Γλ.

|| Β', 206, *Κουρεύω* § 3. ||

FAMÉLIQUE, Λιμόξηρος, Γλ. || Πρβλ. Α', 278, *Λιμοταγισμέτρον*. Πρβλ. καὶ Δ', 292, * *Λίμα*, καὶ *Λιμάζω*. ||

FAMEUX. || Β', 375, *Φουμιστός*. || — Z. Célèbre.

FAMILLE, Οἰκογένεια. — Famille (terme de Botanique) *Ισ. Σειρά.

FAMILLE. Z. Feu.

FANATIQUE, Ἱερόληπτος, Γλ. *Ισως Δαιμονάριος, Δ. *Ισ. Δαιμονόληπτος. Z. Enthousiaste. — 'Ο Πλούταρχος (Περὶ τῶν ἐκλελοιπ. Χρηστηρ. § 38) λέγων, « Ποιοῦσι κατόχους τοῖς ἐνθουσιασμοῖς καὶ **ΦΑΝΤΑΣΙΑΣΤΙΚΟΥΣ** τοὺς προφῆτας καὶ τὰς προφῆτιδας », πιθανὸν ὅτι λαμβάνει τὸ *Φαντασιαστικός* εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν τοῦ Fanatique. || Δ', 122, *Ἐνθουσιασταί*. || 'Ο Ἀκτουάριος (Βιβλ. α', Περὶ διχγν. παθ. κεφ. 35) τοὺς ὀνομάζει *Ἐνθεαστικούς*. Προκρίνω τὸ Θεομηνής, Ἑλλ. || *Ιδ. Β', σελ. 156. ||

FANATISME, Θεομηνία, Ἑλλ. — Z. καὶ Enthousiaste.

FANFARONADE, εἶναι ἡ *Ψολοκομπία* τοῦ Ἀριστοφάνους (*Ιππ. 696).

*Ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγίλασα ψολοκομπίαις,

Vous me faites rire avec vos menaces; à d'autres vos fanfaronades. || Δ', 639-640, *Φαρφαράς*. ||

FANTÔME. Z. Spectre.

FAON, Ἐλαφόμοσχος, ἢ Ἐλαφομόσχιον, Δ. Ἐλαφόπῳλον, Δ.

FARCE, Φορτική κωμωδία, 'Ελλ.

FARCE, Παρχεμίσιμ, Σ. || Α', 54, *Παραγεμιστο-
τράχηλος*. ||

FARCIR, Παρχεμίζω, Σ. — Farci, Παρχεμιστός.
|| Α', 54. ||

FARINE (fleur de-), Γύρις, Γλ. || Α', 244, *Πασπα-
λάτα* Β', 325, *Σεμιδάλιον* Δ', 383, *Παπάλα* και 396,
Πασπάλη και 434, *Πλάση*, και *Πλάσις*. Ε', 44, *Γυρίν*
και 279 * *Πασπαλλίζω*.

FASCINER, Καταγοητεύω, Γλ. || Δ', 51, *Βασκαίνω*.
και 79, *Γητεύω* και 366-367 § 2, *Ομμάτιον* και Ε',
175, *Μαγεία* ||

FATAL (le terme-), 'Εμπρόθεσμος ημέρα, Δ. || Ε',
65 || .

FATRAS, Συρφετός, 'Ελλ.

FAUCON, Γεράκι, Δ. Σ. Ξεπτέριον (ἀπὸ τῶν 'Ρω-
μαίων τὸ Accipiter), Δ. 'Ιέραξ, 'Ελλ. || Βλ. *Éper-
vier*. ||

FAUCONNIER, 'Ιερακάριος, Δ. 'Ισ. και 'Ιερακίτης,
Δ. — *Grand fauconnier*, Πρωτοϊερακάριος, Δ. || Ε', 96
και ἐπὶ μ., *Ιερακάρης*. ||

FAUSSAIRE, « Falsarius, 'Ραδιουργός, Ψευδογράφ-
ος, Πλαστογράφος » Γλ. || Α', 194, *Φάρσωμα* και
Δ', 435, *Πλαστογράφος* και Ε', 278, *Παραψαλι-
στής*. ||

FAUSSE CLEF, 'Αντικλείδι και 'Αντικλείδιον, Σ.
'Αντίκλειθρον, 'Ελλ. Ψευδοκλείδιον, ὁ Σχολιαστής τοῦ
'Αριστοφάνους (Θεσμ. 429).

FAUTEUIL, Chaise à bras etc. 'Ισ. 'Αγκωνωτή κα-
θίσκλα, ἢ διὰ μιᾶς λέξεως, *'Αγκωνοκαθίσκλα* ἐπειδὴ

τοὺς δύο βραχίονας τῶν τοιούτων καθισμάτων ὠνόμαζαν Ἀγκῶνας, καὶ ὁ παρρημάζων λατινισμὸς *Ancones*. Ἰδ. τὰς εἰς τὰ Ὀνειροκριτ. τοῦ Ἀρτεμιδώρ. σημειώσ. τοῦ Πριφφίου, σελ. 284.

FAUVETTE, Ποταμίδα, Δ. Βερδοῦνι, Δ. εἶναι ἡ Ὑπολαῖς τοῦ Ἀριστοτέλους Ἀκτινιστί, *Curruca*. || Δ', 421, *Πετρίτης* καὶ 450, * *Ποταμίδα*. || Ζ. καὶ *Canard*.

FAUX (*crime de-*), Πλαστογραφία, Γλ. || Δ', 435, *Πλαστογράφος*. ||

FAVEUR, *marque d'amour qu'une femme donne à un homme*, Χάρις, Ἑλλ. α Χάρις γὰρ οὖν... ἡ τοῦ » θήλεος ὑπειξίς τῷ ἄρρενι κέκληται πρὸς τῶν παλαιῶν. » Πλούταρχ. Ἑρωτικ. § 5.— *Les dernières faveurs* λóιπόν, μεταφραζόμενον, *Αἱ τελευταῖαι χάριτες*, δὲν εἶναι Γαλλισμός.

FÉCIAL. pl. *Féciaux*. Εἰρηνοδίκας τοὺς ὀνομάζει Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς (Ῥωμ. Ἀρχαιολ. Βιβλ. 2).

FÉDÉRÉ, Ἑνσπονδος, Γλ. Ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ καὶ Ὀμόσπονδος. Οὕτως ἡ πολιτεία τῶν Ἑλβετιῶν (*le Gouvernement de la Suisse*) εἶναι *Πολιτεία Ὀμόσπονδος*, ἢ καὶ ἀπλούστερον, *Συμπολιτεία*. || Γ', 84. || — Ζ. *Ligue*.

FÉLÉ, *Gercé, Crevassé, Διεψοφηκός*, Γλ. || Δ', 141, 264-265, 310 καὶ 338, Ἀποψόγησις, Ψόφος, Πλήξη. Β', 331, Σκῶ. Δ', 440, Πλίσκω. καὶ 471, Παρίζω. ||

FEMME DE CHAMBRE, Θαλαμηπόλος, Ἑλλ. || Β', 187-188, Καῦχος. || Ζ. καὶ *Chambre*.

FEMME LÉGITIME. Ζ. *Légitime*.

FENOUIL SAUVAGE, * Ἀγριομάραθρον, κοιν. Ἰκπομάραθρον, Ἑλλ. || Ε', 2-3. ||

FENTE. Λέγομεν, Χαραμάδα, Χαραμίδα, καὶ Ἀρα-

μάδα, σημαίνοντες διάστασιν καὶ ἀνοίξιν σανίδος φυσικῇν. Ἔχομεν καὶ μετὰ τοῦ γ τὸ Χαραγμάδα, τὸ σημαῖνον ἀνοίξιν ἢ σχίσιν τεχνητῇν. Ὅλα ταῦτα παράγονται ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον *Χηραμίς*, δωρικῶς *Χαραμίς*. « Χαρχυμὸς ἡ τῆς γῆς διάστασις, οἶον Χηραμὸς » λέγει ὁ Ἡσύχιος· καὶ πάλιν, « Χηραμίδες, τὰ ποῦλα καὶ ἔχοντα » κενώματα ». Πιθανὸν ὅτι ἔχουσι τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὸ *Χαράσσω*, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἡ διὰ τοῦ γ *Χαραγμάδα*. Τὸ δὲ Ἄραμάδα, ἢ ἔπαθεν ἀποβολὴν τοῦ χ , ἢ παράγεται ἀπὸ τὸ Ἀράσσω συνώνυμον καὶ συγγενὲς τοῦ Ῥάσσω, ὅθεν τὸ Ῥῆγμα· καὶ εἶναι ἀληθὲς ἡ Ἀριγμάδα (γρ. Ἀρηγμάδα), τὴν ὁποίαν δὲν ἐνόησεν ὁ Δ. Πρόσθετε ὅτι καὶ τῶν Λατίνων ἡ Rima, ἡ δηλοῦσα τὴν Fente, ἐγεννήθη πιθανῶς ἀπὸ τὸ Ῥῆγμα. || Α', 98, *Χαραμάδα*· καὶ Β', 67, Ἀράραμάδα· καὶ Δ', 471, Ῥαγάδα. ||

FER DE CHEVAL, Σεληναῖον (διὰ τὸ ἡμικυκλικὸν σχῆμα, καθ' ὁμοίωσιν τῆς διχοτόμου σελήνης), Δ. Πέταλον, Σ. || Δ', 418, *Πέταλον*. ||

FERME. Ζ. Fermier καὶ Métayer.

FERMIER, Ἐκλήπτωρ, Δ. Πακτιώτης, Δ. Πακτωτής, Σ. Ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ Pactum, καθὼς καὶ τῶν Γερμανῶν ὁ σημαίνων τὸν Πακτωτῆν, Pachter. *Fermier qui tient la ferme à mōitié*, Ἡμισειαστής, Ἡμισυμερίτης, Δ. || Δ', 15-16, Ἀναστάτης· καὶ 238, *Κόλιγας*. Ζ. Métayer.

FERRER UN CHEVAL, Καλιγόνω, κτλ. Δ. Πεταλόνω, Σ. || Α', 169, *Καλίγια*· καὶ Δ', 418, 419, *Πέταλον*, *Πεταλόνω* ||. Τὸ Καλιγόνω παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Caliga (στρατιωτικὸν ὑπόδημα). Ὅθεν ὠνομάσθησαν καὶ τὰ Sabots, Ξυλοκάλιγες, Δ. || Δ', 88,

Κρούπαρον· 363 καὶ 600, *Ευλοκάλιγον*, *Τζόκαρον*. ||

FERTILE, Καρπώδης, Γλ.

FESSES, Κωλόμυλα (γρ. Κωλόμηλα) Δ. Κωλομέριζ (ἤγουν Κωλομήρια), Σ. || Δ', 269, *Κωλόμηλα*. ||

FESTIN. || Β', 381-382, *Χαρὰ* § 2· καὶ Δ', 633, *Φαγοπότι*. || — Z. Régál.

FESTONS, Ἔγκαρπα (τὰ), Vitruv.

FEU, Un ménage, Une famille, Καπνός, Δ. — Il y a vingt feux dans ce village· Τοῦτο τὸ χωρίον ἔχει εἰκοσι καπνοῦς. || Πρβλ. Δ', 187, *Ἰστία*. ||

FEUDATAIRE, v. Feude.

FEUDE, Féodale. v. Fief.

FEUILLE. An, comme dans cette phrase, *du vin de deux feuilles, de trois feuilles*, Ποιή, ἢ Πόζ, Ἑλλ. « Ποιή, ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμάχῳ, παρὰ τὸ ἀπαξ » καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι » λέγει ὁ Σουῖδας, φέρων καὶ τὴν ἐξῆς μαρτυρίαν τοῦ Καλλιμάχου·

Μῆλον ἐγὼ στρουθίον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποιῆς.

Ὁ Ἑτυμολόγος (σελ. 677) φέρει καὶ ἄλλην ἀπὸ τὸν αὐτόν·

Αἴγυπτος προκάρπειν ἐπ' ἑνεία κάρφετο ποιῆς,

ἤγουν ἐννέα ἔτη. Ὁ Παισανίας (δ, 17) μᾶς ἐφύλαξε καὶ ἄλλο παράδειγμα ἀπὸ τὸν σχεδὸν σύγχρονον τοῦ Καλλιμάχου Ῥικνόν, ὅστις ἐμεταχειρίσθη τὴν λέξιν ἀντὶ τοῦ θέρους·

Οὔρεος ἀργεννοῖο περὶ πτύχας ἱστρατόωντο

Χεῖματά τε ποιῆς τε δῶα καὶ εἰκοσι πάσας.

FEUILLE d'or. — Z. Or. — Une—de papier. Z. Rôle.

FEUILLÉE. Ζ. Ramée.

FEUILLES OPPOSÉES (terme de Botanique),
Ἄρτιζυγα. Πέταλα τὰ ὀνομάζει ὁ Πλούταρχος Συμπο-
σιακ. Η', δ', 1. Ὁ Θεόφραστος τὰ ὀνομάζει Κατάλληλα
καὶ Παράλληλα.

FEUILLETÉ. Ζ. Lamellé.

FIC, Συκάμινον, Δ. Σῦκον, ἢ Σύκωμα, Ἑλλ.

FICELLE, Σπάγος, Σ. Θώμιγξ, Σφήκωμα, Ἑλλ.
« Θώμιγξ, λεπτὸν σχοινίον » λέγει ὁ Ἡσύχιος· καὶ
« Σφήκωμα, τὸ λεπτὸν σχοινίον » ὁ Σουῖδας. Ὁ Σπάγος
εἶναι ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ Spago. Πιθανώτερον ἔσως ἦ-
θελέ τις τὸν κρίνει συγγενὲς ὄνομα τοῦ Σφῆκος (δωρικ.
Σφάκος) ἢ Σφήκωμα, ἀπὸ τὸ Σφηκόω. « Σφηκῶσαι, τὸ
» δῆσαι κτλ. » λέγει ὁ Φώτιος. || Ε', 344, * Σφήκωμα. ||

FICHER, du Latin *figo*, qui dérive du Grec Πή-
γω, Πήγνυμι· en grec moderne avec préposition, Ἑμ-
πήγω. || Α', 164, Μπήγω· καὶ 201, Μπηγοματζούκης·
καὶ 213, Πήγω (ἐν λ. Φουρνητάρης.)· Β', 119, Ἑμ-
πήγω. καὶ Δ', 541, Στακέτα. ||

FICHU, Mouchoir de cou, Στηθόδεσμον, Γλ. || Δ',
548, Στηθόπανον· καὶ 550, Στομαχόπανον. ||

FIDÉICOMMIS, Φιδικόμισον, Γλ. Πίστει καταλει-
φθέν, Γλ. Πίστει κείμενον, Γλ.

FIDÉICOMMISSAIRE, Φιδικομισάριος, Γλ. — *Héri-
tier fidéicommissaire*, ἐν πίστει κληρονόμος, Ἑλλ. Ἰδ.
Πλουτάρχ. Μέρ. 5, σελ. 428.

FIDÉJUSSEUR, « Φιδειούσορες, Ἑγγυηται » Γλ.
Πιστιεπαγγέλτης, Γλ.

FIDUCIAIRE, Πιστικός, Γλ. « Πιστικελεύστης, fi-
déipromissor » Γλ. ..

FIEF, Feude, Φῑτον, Δ. Φεοῦδον, Σ. Τιμάρι, Σ. (δσ-
τις τὸ ἐξηγεῖ οὕτως, « Τιμάρι, feudo, terra signo-
» rile »), Τιμάριον, Δ. — Feudataire, Φιῶτης, Δ. Τιμα-
ριῶτης, Δ. — Ζήτει Ἄτακτα, τόμ. Β', σελ. 190 || καὶ
351, Τιμάρι || . Ὁ Τιμαριῶτης ὠνομάζετο καὶ Seigneur
féodal || Ε', 347, Τιμαριῶται· Βλ. καὶ 95-96, ἐν λ.
Θυματόν(εις τὸ τέλος). || , ἀκόμη καὶ Tyran Τυραν...
|| κατελείφθη ἀτελές. ||

FIENTE. Ζ. Cheval.

FIGUES, Συκα. Ζ. Cabas.

FIGURÉE (copie), ἴσ. Εἰκονικὸν ἀντίγραφον. (Ἰδ.
Πλουτάρχ. Μέρ. 3, σελ. 364, ἔκδ. Κορ.)

FIL D'OR, Χρυσόσυρμα, Δ. Σύρμα, Σ. Τρά (ή), Σ.
Τοῦτο πιθανὸν ὅτι εἶναι ξενικὴ λέξις, ἔσως Γερμανικὴ·
ἐπειδὴ Draht, καὶ εἰς τὴν ἄνω Γερμανίαν Traat, ὀνο-
μάζουν ἐκεῖνοι τὴν κλωστήν (fil) ἀπλῶς, καὶ Gold-
draht τὸ χρυσόσυρμα. Ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἐγεννήθη
καὶ ἡ Ὅτραδ (une aiguillée) τῆς γλώσσης μας. || Δ', 577,
Σύρμα· 692, * Χρυσόρημα· καὶ 694, Χρυσόσυρμα. ||

FILER, Κλώθει. Παροιμιωδῶς, || file le parfait
amour. Κλώθει λέγουν καὶ οἱ Χῑτοι μεταφορικῶς ὁ ἐρα-
στῆς μὲ τὴν ἐρωμένην, ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς συνομιλεῖ καὶ
συνδιαλέγεται. Παρομοίαν μεταφορὰν δείχνει τὸ Ὑφαί-
νειν μύθους τοῦ Ὅμηρου (Ἰλιάδ. γ', 212).

FILER, Courir lentement. Ce sirop file, Τὸ σιρό-
πιον τοῦτο κλώθει, ἐμποροῦμεν καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπώμεν,
ἐπειδὴ εἶπε καὶ ὁ Νίκανδρος (Ἀλεξιφάρμακ. 93) « Χυ-
» λῶ κλώθοντι » du suc qui file.

FILIÈRE, Σύρτης, Συρτάριον, Δ. Σύρτι (ἡγουν Συρ-
τίον), Σ. || Δ', 578, Συρτάριον. ||

FILLE. Z. Fils.

FILLETTE. Z. Fils.

FILLOT. Z. Fils.

FILOU, Φηλός, Ἑλλ. — Filouter, Φηλοῦν, Ἑλλ. — *Roi des filous*, a dit Scaron dans la comédie de Jodellet, Act. III, sc. 2. — Dans Euripide (Rhes. 217), Mercure est appelé Φιλητῶν ἀναξ. || Δ', 90, *Γυριστῆς* (εἰς τὸ τέλος). ||

FILOUTER. Z. Filou.

FILS, γίος. Fille, θυγάτηρ. Τὸ ὑποκοριστικὸν Fillette, θυγάτριον. Ἄν ἐσχηματίζετο καὶ ἀπὸ τὸ Fils ὑποκοριστικόν, παραδείγματος χάριν Fillot, ἢ τοιοῦτον τι, ἤθελεν εἶσθαι Ἰτίδιον, Ἑλληνιστί, καὶ μεταγενεστέρως Ἰάφιον, Γλ.

FILS, encore sous la puissance paternelle, ἢ Fils de famille, Ὑποπάτριος, Γλ. Ὑπεξούσιος, Γλ. Z. Émancipé.

FILTRE, σακκελιστήριον, Δ. — Z. Passoire.

FILTRER, σακκελίζω, Δ. Συρόνω (γρ. Σειρόνω), Δ (λέξ. Ῥάσον). Συρίζω, Δ (λέξ. Ζουλίζειν). Καὶ βαρβαρικώτερον * Σουρόνω. Ἡ λέξις εἶναι ἀπὸ τὸ Σειρώ, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸ ῥηματικὸν Σείρωσις. « Διηθήσεως, » σειρώσεως, ἐκτήξεως » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Λέγομεν καὶ Στραγγίζω, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται εἰς τοὺς Ἑβδομήκοντα (Λευϊτικ. α, 15). || Β', 144-145· καὶ 321, Σακκελίζω· καὶ 332, Σουρόνω· καὶ Ε', 86, Ζοόρα· Πρὸς. καὶ Ε', 124, Κρισάρα. ||

FINES HERBES. Φύλλια. Voy. Galien. Ἐξηγ. τῶν παρ' Ἱπποκράτ. λέξεων. || Δ', 340, Μπουράντζα· καὶ 660, * Φόλλια. ||

FIOLE. Z. Ampoule.

FISC, Δημόσιος (ὁ), Δημόσιον (τὸ), Δ. || Δ', 95. || Ταμειακὰ (τὰ), Δ. Φίσκος, Δ. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Fiscus, τὸ ὅποτον ὁμως, κατὰ τινας, εἶναι καὶ αὐτὸ Ἑλληνικόν, συγγενὲς τοῦ Φάσχος || Δ. 649, μετὰ παραπομπῆς εἰς σελ. 534-535. ||, ὅθεν τὸ Φασκῶλιον (πυγγίον δερμάτινον) || Δ', 641. || — Τὸ Βασιλικόν, Γλ. Fiscus (Φίσκος) εἰς τοὺς Ῥωμαίους ἐσήμεινεν ἐξαιρέτως τὸν ἴδιον θησαυρὸν τοῦ Καίσαρος, || Πρβλ. Δ', 190-191, Καζνὰς. || τὸν ὅποτον ὁ Πλούταρχος (Παυλ. Αἰμιλ. § 28) καὶ Διογένης ὁ Λαέρτιος (ζ, 182) ὀνομάζουσιν οὐδετέρως Βασιλικὸν (ἐλλειπτ. τοῦ Ταμεῖον). Ærarium δὲ ἔλεγαν τὸν κοινὸν καὶ δημόσιον θησαυρόν.

FISCAL. *Procureur Fiscal*. Ταμειακός, Δ. Ταμιακός, Γλ.

FISTULEUX, Καυλώδης, Γλ. (Συγχωρεῖται καὶ Αὐλώδης).

FIXE (un jour-) Τακτὴ ἡμέρα, Δ. (Λέξ. Κουμεντοῦρι).

FLAMBER, Καψαλίζω (γρ. Καυσαλίζω) Δ. Σ. Εὔω, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 122. Ὅθεν ἴσως καὶ εἰς τὸν Ἡσύχιον, « Καυ » χαλῖς, Φλύκταινα » ἀντὶ τοῦ πρώτου πρέπει νὰ γράφῃ Καυσαλῖς. || Δ', 227-228, Καυσαλίζω. Πρβλ. καὶ σελ. 658, * Φρυγανίζω. ||

[FLAMME. Si elle est attachée, à une Girouette on peut l'appeler, ἢ τὸν ἄνεμον σημαίνουσα ταινία, comme la nomme Dion Χρυσόστ. CXXIV, p. 638, ἢ μᾶλλον ἀνεμοδείκτης.]

FLÉTRIR, marquer d'un fer chaud, Καστιριάζειν

(γρ. Καυτηριάζειν, ἢ Καυστηριάζειν), Δ. || Γ', 305-306, *Κεκαυτηριασμένη*· καὶ Ε', 187. *Μαραρίσχω*. ||

FLEURET, épée garnie d'une espèce de gros bouton de cuir par le bout etc. Ξίφος σφαιρωτὸν ἢ ἐσφαιρωμένον, 'Ελλ. Μάχαιρα ἐσφυτωμένη μετ' ἐπισφαίρου, 'Ελλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 4, σελ. 405, ἐκδ. Κορ.

FLEUVE. Z. Bras.

FLÉXIBLE, Λυγιστόν, Γλ. || Α', 312, *Λυγηρὸς* (ἐν λ. *Λογαράς*. Πρβλ. καὶ 236, *Σειστός καὶ Λυγιστός*.) καὶ Δ'. 297, * *Λυγερὸς*, *Λυγίζω*. ||

FLOCON. || Ε', 355-356. *Φοδντα*. || Z. Chardon.

FLORE, la déesse des fleurs, Χλωρίς. Ἰδ. Ovid. Fastor. V. 183.

FLOTS DE LA MER. Z. Vagues.

FLÛTE DE BERGER. Z. Alisma.

FLÛTEAU ÉTOILÉ. Z. Alisma.

FLUX, - de bouche. - de paroles. Z. Bouche.

FOI (de mauvaise —), Κακῇ πίστει, Γλ. || Δ', 700, * *Ψευδοπιστία*. || — De bonne foi, Καλῇ πίστει, Γλ. || Γ', 314. ||

FOI (mauvaise —), Κακοτεχνία, 'Ελλ.-Agir de mauvaise foi, Κακοτεχνῶ, 'Ελλ.

FOIS (prendre, ou saisir un homme à —) de corps, Διαλαβεῖν μέσον, 'Ελλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 366, ἐκδ. Κορ. || Δ', 321, *Μέση*. ||

FOIS. *une fois, deux fois*, etc. Μίην φοράν, κοιν. Μίην φοράν, 'Ελλ. δύο φορές κ.τ.λ. — *Chaque fois*, Κάθε φοράν, κοιν. Κατὰ φοράν, 'Ελλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 379, ἐκδ. Κορ. — Z. Coup.

FOMENTATION, Θαλπτήριον, Γλ. || Δ', 155, *Ze-στοκόπημα*. ||

FONCIÈRE. *Contribution foncière*, Τοπιατικὸν (τὸ), Δ.—*Rente foncière*, Τοπικὸν εἰσόδημα.

FOND. Z. Principal.

FONDS DE TERRE, Ἑγγαῖα κτήματα, Γλ. || Δ', 629, Ὑποστατικόν. ||

FONTENIER, Ὑδρολόγος, Γλ. Ὀνοχετάριος (ὁ Σκαλίγερος διορθοῦ Ἀνοχετάριος), Γλ. Ἀπὸ τὸ Ὀχετὸς (canal) ἴσ. ἐγράφετο ἀπλῶς Ὀχετάριος.

FORÊT (la-) noire, Ἑρκύνιος δρυμὸς, Ἑλλ. (Ἰδε Στράβων. Γεωγραφ. σελ. 290 || ἐκδόσ. Κοραῆ Μέρ. Α', 275· καὶ Β', 3, 5, 7 καὶ 9. ||). Τὸ Ἑρκύνιος πιθανὸν ὅτι παρᾶγεται ἀπὸ Γερμανικόν, ἐπεὶ οἱ Γερμανοὶ ἔτι καὶ σήμερον, Harz ἢ Harzwald τὸν ὀνομάζουσιν.

FORMAT, terme de librairie. *In folio*, Μῆκος πρῶτον, Πάμπρωτον, Κατάπρωτον, Δ.—*In quarto*, Μῆκος δεύτερον, Δ.—*In ottavo*, Μῆκος τρίτον, Δ.—*In douze*, Μῆκος τρίτον μικρόν, Δ.—*Format entre l'in-folio et l'in quarto*, Μῆκος Πρωτοδεύτερον, ἢ Δευτερόπρωτον, Δ.

FORMULE, τύπος Γλ. || Δ', 621 - 622, Τύπος. ||

FORT, ouvrage de terre ou de maçonnerie, propre à résister aux attaques de l'ennemi, Δυναμάριον, Δ. || Δ', 107, Δυναμάριον. Πρβλ. 181, Θωράκιον· καὶ 390, Παραστῆθι· καὶ 461, * Προπύργιον· Ἰδ. καὶ Β', 294, Περμαχιόριον. ||

FORTIFIANT (remède—), Δυναμερόν, Δ.

FORTIFIER, Ἰσχυρόνω, Δ. Δυναμόνω, Σ. Ἰσχυροποιῶ, Γλ.

FORTUITEMENT, Τυχιμαίως, Γλ. Τυχηρῶς, Γλ. || Β', 416, *Λαχνός*. καὶ Δ', 624, *Τυχηρός*. ||

FOSSOYEUR, Κοπιάτης, Δ. ὁ σήμερον Νεκροθάπτης.

FOUACE, Λειψόπιττα, Δ. || Βλ. Α', 298, ἐν λ. *Πιταχιτζιν* (εἰς τὸ τέλ.) καὶ Δ', 706, *Ψυχόπιττα*. ||

FOUET, Ταυρέα, Δ. — Fouet garni de nœuds en forme de chapelet, * Στρόπος. Ἰσ. ἡ Ἀστραγαλωτὴ μάστιξ τοῦ Πλουτάρχου (πρὸς Κολώτ. § 33.), « Στρόπος, συνεστραμμένος λῶρος, ἢ σχοινίον, πρὸς τὸ ἐστράφθαι » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 273, *Μαγκλαύτορ* Β', 336, *Στρόπος* Δ', 559, *Στρόπι* καὶ 656, *Φραγγέλιον*. ||

FOUILLER, Fureter, Ψάχω, Δ. Σ. Τὸ Ψάχω, εἶναι ὀωρικὸν ἀπὸ τοῦ Ψήχω. « Ψήχει, καταμάσσει, τρίβει » κ.τ.λ. » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ὁ αὐτὸς ἄλλοῦ, « Ἀψα- » κεῖν, ἀποτυχεῖν. » || Δ', 397-398, *Πασπατεύω* καὶ 669, *Χαλεύω* καὶ 700, *Ψάχω*. ||

FOULE, Τρίμοσι, Τρίμοξη, Δ. Σ. || Α', 165. || Ζ. καὶ Presse.

FOULER AUX PIEDS, Λοκτοπατῶ, Δ. Λακπατῶ, Ἑλλ. || Β', 224, *Λοκτοπατῶ* καὶ 289-290 § 1 καὶ 4, *Πατῶ*. ||

FOURBERIES. Z. Intrigue.

FOURBISSEUR, Λατινιστὶ « Samiarius, Ἀκονητῆς » Γλ.

FOURCHE, Δίχρανον, Γλ. || Δ', 101, *Δικερόνι*. ||

FOURCHETTE, Πηρούνιον, Δ. Πηροῦνι, Περοῦνι. Σ. Ἡ *Περόρη* τῶν Ἑλλήνων, ὅθεν ἀναμφιβόλως ἐγεννήθη τὸ *Περοῦνι*, δὲν ἐσήμαινεν ὁμοῦς τὴν Fourchette τῆς ὁποίας τὴν χρῆσιν δὲν ἐγνώριζαν. Ἡ *Κρεάγρα* των

ἐσήμεαιεν ὄχι τῆς τραπέζης τὸ σκεῦος (Περσὺν), ἀλλὰ σιδηροῦν μέγα δίκρανον ἢ τρίκρανον (fourche) μὲ τὸ ὅποτον ἔσυραν τὰ ἐψημένα κρέατα ἀπὸ τὴν χύτραν. || Δ', 395 καὶ 415, *Πασοῦλι*, καὶ *Περσὺν*. ||

FOURMILLER, ἴσ. Μυρμηκίζω. Z. Fourmillière. — Fourmiller se dit encore d'un certain picotement qu'on sent quelquefois à la peau etc. Μυρμηκιάω, ἢ Μυρμηκίζω, Ἑλλ. Μερμιδιζω, Σ. Τὸ Μερμιδιζω ἐγεννήθη ἀπὸ ἄχρηστον Ἑλλην. τὸ Μερμιδιζω, ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ οἱ Μύρμηκες ὠνομάζοντο καὶ Μυρμηδόνες ἢ Μυρμιδόνες, καὶ Μυρμηδὼν ἢ συνοικίξ τῶν μυρμήκων, κατὰ τὸν Ἡσύχιον. || Δ', 321, *Μερμιδιζω*, καὶ 343-345, *Μόρμηκας*. ||

FOURMILLIÈRE, lieu où se retirent les fourmis. Μυρμηκιά, Ἑλλ. Μυρμηδὼν, Ἑλλ. Μερμηγκιά, Σ.

FOURMILLIÈRE, un grand nombre de personnes, une grande quantité d'insectes etc. Καθ' ὁμοίαν μεταφορὰν ἐμεταχειρίζοντο καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ Μυρμηκιά, Ἑλλ. ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν Ἡσύχιον. « Μυρμηκιά » τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείου καὶ συμφοιτήσεως ». Ἔλεγαν ἔτι καὶ « Μυρμηκιάν ἀγαθῶν » ἤγουν ἀγαθῶν ἀφρονίην (Εὐστάθ. εἰς τὸ Ἰλιάδ. α, 180). Καὶ ἐπειδὴ εἶχε τοιαύτην σημασίην τὸ ὄνομα, συγχωρεῖται καὶ τὸ μεταφορικὸν Fourmiller (abonder) τῶν Γάλλων νὰ ὀνομασθῇ, *Μυρμηκίζω* καὶ Ἑλλ. καὶ κοιν.

FOURMILLEMENT, Μυρμηκίσις, ἢ Μυρμηκισμὸς, Ἑλλ. Μερμιδισμα, Σ.

FOURRAGE, action d'aller au fourrage, Χορτολογία, Γλ. καὶ Πολύβ. tom. IV, pag. 49. Προνομή, Ἑλλ. — Fourrager, Προνομεύω, Ἑλλ. || Πρβλ. Δ', 85, *Γρασιδί*. ||

FOURRAGER. Z. Fourrage.

FOYER, Ατρε, Ἰστία, Δ. Παριστία, Δ. Παρυστία, Δ (λέξ. Στίχ). Στίχ, Δ. Πυρυστία, Δ. Πυροστία, Δ. || Α', 197 καὶ Δ', 187, Ἰστία. καὶ 469, Πδρ. ||

FRACTURE. Terme de chirurgie. Ἀγμὸς ἢ Κάταγμα, Ἑλλ. Ἱπποκράτ.

FRAGILE, Ἐπίσκαθρος, Γλ.

FRAIS, Ἐγκαιρον, Δ. Νοπὸν (γρ. Νωπὸν), Σύνωρον, Χλωρὸν, Σ. Τὸ Νωπὸν εἶναι κατὰ συναίρεσιν ἢ συγκοπὴν ἀπὸ τὸ Νεωπὸν καὶ ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τὰ ἄλλως λεγόμενα Πρωτοφανούσιμα. « Νεωπούς, ἀντὶ τοῦ νεο- » βλέπτους, ἢ νέας » λέγει ὁ Ἑσύχιος. || Α', 260, Χλωρός Δ', 353, Νωπός. ||

FRANCHISE. *Lieu de franchise, lieu francs, terre franche*, Κλασματικοὶ τόποι, Δ. Κλασματική γῆ, Δ. Σήμερον, Ἀσύδοτος (ἤγουν Ἀσύνδοτος). || Ε', 27, * Ἀσύνδοτος. ||

FRANCOLIN, Ταγηνάριον, Δ. Ἀτταγᾶς, ἢ Ἀτταγὴν, Ἑλλ. || Δ', 289, * Λιβαδοπέρδικα. ||

FRANGE, Κρόσιον, Δ. Ποδογύρι, Δ. || Α', 314, Ῥάκος Δ', 259, Κρόσια καὶ 441, Ποδογύρι. || — Z. καὶ Bord.

FRAUDER. Frauder les droits, la gabelle, Κλεπτοτελώνω, Δ. Et une telle fraude, Κλεπτοτελώνημα, Δ.

FRAYEUR, Z. Craindre.

FRETIN. peut-être l' Ἀφρῆτις, Ἑλλ. || Α', 255 καὶ Β', 19, Ἀθερίνα. ||

FRIAND, Λείξουρος, Δ. Λιξιάρης, Σ. Λίχνος, Ἑλλ. Ἱταλιστὶ Leccardo, Γερμανιστὶ Lecker. Καὶ τὰ Γραικικὰ καὶ τὰ ξένα, πκράγονται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Λείχω (Ἱταλιστὶ Leccare, Γερμανιστὶ Lecken). « Λει-

ξούρα, τὸ δῶρον, ἐκ τοῦ Λείχω », λέγει ὁ Ἡσύχιος, νοῶν ἔσως διὰ τοῦ Δῶρον, τὰ προσφερόμενα εἰς τὰ παιδάρια *Λειξεύματα* ἢ, ὡς τὰ ὀνόμαζαν οἱ Παλαιοὶ, *Νωγαλεῖματα* (Friandises). || Β', 218, 221, *Λειξάρης, Λειξάρης* καὶ Δ', 81, *Γλεγοῦθι*. ||)

FRIEND, (un mets —), ἔσως ἡ *Ματτόη* τῶν Ἑλλ. ὄθεν καὶ ὁ Ματτυολοιχὸς, un homme friand.

FRIANDISES, *Λειξεύματα*. Z. Friand.

FRIPIER, Γρυτάριος ἢ Γρυτάρης, κοιν. Γρυτοπώλης, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 220. Z. καὶ Mercier.

FRIPIER, Friperie. Z. Vieux habits.

FRISE, *Cheval de frise*, Ξυλάλογον, Δ. Ἰσ. καὶ Καβάλλης μηχανικὸς, Γλ. Ἄν καὶ ὁ Οὐόσσιος (λεξ. Cantherius), *Καβάλλην μηχανικὸν* νοῖ τὸ *Γεῖσον* τῶν Ἑλλήνων. || Δ', 89, *Γρεπίδα*. ||

FRISER. Z. Boucler.

FRISSONNER, Ὀρθοτριχῶ, Γλ. Ὀρθοτριχιῶ, Γλ. Σήμερον, Ἀνατριχίζω. || Β', 213, *Κρύος* καὶ Δ', 658, *Φρίττω*. ||

FROID, ἢ Froidissant. — Z. Craindre.

FROMAGE Mou, Ἀνθότυρος, Δ. Ἀνθότυρον, Δ. Τροφλῖς, Πηκτὴ, Ἑλλ. Μοῖρις ὁ Ἀττικιστὴς λέγει, « Τροφ » φαλῖς, Ἀττικῶς Τυραπάλη, Ἑλληνικῶς ὁ ὄθεν ὁ Δουκάγγιος ἔβαλεν εἰς τὸ λεξικόν του καὶ τὸ *Τοραπάλη* (γρ. Τυραπάλη) ὡς Ἑλληνισμοῦ παρακμαζομένου λέξιν. Ἡ Τυραπάλη εἶναι σύνθετον τοῦ τυρὸς ἀπαλός. « Τροφ » φαλίδες ἢ Τροφαλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἀπαλοῦ τυροῦ » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ὁ Παυσανίης (3, 7) τὸν ὀνομάζει *Τυρόν ἐκ ταλάρων*. Σήμερον ὀνομάζεται *Μυζίθρα* (γρ.

Μυζήθρα), ἡ Μουζήθρα, Σ. Τοῦ *Μυζήθρα* καὶ ὁ τύπος (κατὰ τὸ Δακτυλήθρα καὶ ἄλλα) καὶ ὁ νοῦς εἶναι 'Ελληνικός· ἀπὸ τὸ Μύζω δηλαδὴ τὸ σημαῖνον, Πιέζω καὶ ἐκθλίβω τὸ ὑγρόν. || Α', 261 *Ἀθότυρα*. Δ', 19 *Ἀγθότυρον*· καὶ 332-334, *Μουζίθρα*· καὶ 623-624, *Τυροβόλι* καὶ *Τυρόγαλα*. ||

FRONT, (il a un —) d'airain. Z. Airain.

FRONTAL, Προμετωπίδιον, Γλ.

FRONTON (le -) d'un bâtiment, Τύμπανον. Λεξικ. Σνειδέρ.

FRUGIVORE, Καρποφάγος, 'Ελλ.

FRUITIER. Z. Verger.

FRUITIÈRE, Πορικοπωλίσση (ἤγουν Πωρικοπώλησσα), Δ. Ὀπωροπώλις ἢ Ὀπωροπώλαινα, 'Ελλ.

FUMIER, Ἀχυρόκοπρον, Δ. Κοπριά, Σ. ΓΓ. Φουσκι, ΓΓ. Τὸ Φουσκι εἶναι τὸ Φισκι τῆς Τουρκικῆς γλώσσης. || Β', 199, *Κοπρίζω*· καὶ Δ', 41, *Ἀχυρόκοπρον*. ||

FURETER, Z. Fouiller.

FURONCLE, Μελανθράκη (ἔσ. Μελανθράκιον), Δ. Βοῦσνος, Σ. Δοθιήν, 'Ελλ.

FUSIFORME. Z. Scorsonère.

FUSIL, Πυρέκβολον, Δ. || Πρβλ. Δ', 469, * *Πυρέκβολα*. ||

G

GADE mustelle, ἡ ἀπλῶς Mustelle, poisson de mer, Γαλέα ἢ Γαλία, κοιν. Γαλῆ, 'Ελλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσεις· ἐκδ. Κορ. σελ. 187. || Ε', 122, *Κλαρίας*. ||

ξούρα, τὸ δῶρον, ἐκ τοῦ Λείχω », λέγει ὁ Ἡσύχιος, νοῶν ἔως διὰ τοῦ Δῶρον, τὰ προσφερόμενα εἰς τὰ παιδάρια *Λειξεύματα* ἢ, ὡς τὰ ὀνόμαζαν οἱ Παλαιοὶ, *Νογαλσέματα* (Friandises). || Β', 218, 221, *Λειξάρης, Λειξάρης* καὶ Δ', 81, *Γλεγοθδι*. ||)

FRIAND, (un mets —), ἔως ἡ *Ματτὴ* τῶν Ἑλλ. ὄθεν καὶ ὁ Ματτυολοιχὸς, un homme friand.

FRIANDISES, Λειξεύματα. Z. Friand.

FRIPIER, Γρυτάριος ἢ Γρυτάρης, κοιν. Γρυτοπώλης, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 220. Z. καὶ Mercier.

FRIPIER, Friperie. Z. Vieux habits.

FRISE, *Cheval de frise*, Ξυλάλογον, Δ. Ἴσ. καὶ Καβάλλης μηχανικὸς, Γλ. Ἄν καὶ ὁ Οὐδόσιος (λεξ. Cantherius), *Καβάλλη μηχανικὸν* νοῖ τὸ *Γεῖσον* τῶν Ἑλλήνων. || Δ', 89, *Γρεπίδα*. ||

FRISER. Z. Boucler.

FRISSONNER, Ὀρθοτριχῶ, Γλ. Ὀρθοτριχιῶ, Γλ. Σήμερον, Ἀνατριχιάζω. || Β', 213, *Κρύος* καὶ Δ', 658, *Φρίττω*. ||

FROID, ἢ Froidissant. — Z. Craindre.

FROMAGE Mou, Ἀνθότυρος, Δ. Ἀνθότυρον, Δ. Τροφλῖς, Πηκτὴ, Ἑλλ. Μοῖρις ὁ Ἀττικιστὴς λέγει, « Τροφλῖς, Ἀττικῶς Τυραπάλη, Ἑλληνικῶς »· ὅθεν ὁ Δουκάγγιος ἔβαλεν εἰς τὸ λεξικόν του καὶ τὸ *Τοραπάλη* (γρ. Τυραπάλη) ὡς Ἑλληνισμοῦ παρακμαζομένου λέξιν. Ἡ Τυραπάλη εἶναι σύνθετον τοῦ τυρὸς ἀπαλός. « Τροφλῖδες ἢ Τροφαλίδες, τὰ τμήματα τοῦ ἀπαλοῦ τυροῦ » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ὁ Παυσανίας (3, 7) τὸν ὀνομάζει *Τυρόν ἐκ ταλάρων*. Σήμερον ὀνομάζεται *Μυζίθρα* (γρ.

Μυζήθρα), ἡ Μουζήθρα, Σ. Τοῦ *Μυζήθρα* καὶ ὁ τύπος (κατὰ τὸ Δακτυλήθρα καὶ ἄλλα) καὶ ὁ νοῦς εἶναι Ἑλληνικός· ἀπὸ τοῦ Μύζω δηλαδὴ τὸ σημαῖνον, Πιέζω καὶ ἐκθλίβω τὸ ὑγρόν. || Α', 261 *Ἀθότυρα*. Δ', 19 *Ἀνθότυρον*· καὶ 332-334, *Μουζίθρα*· καὶ 623-624, *Τυροδόλι* καὶ *Τυρόγαλα*. ||

FRONT, (il a un —) d'airain. Z. Airain.

FRONTAL, Προμετωπίδιον, Γλ.

FRONTON (le -) d'un bâtiment, Τύμπανον. Λεξικ. Σνειδέρ.

FRUGIVORE, Καρποφάγος, Ἑλλ.

FRUITIER. Z. Verger.

FRUITIÈRE, Πορικοπωλίσση (ἤγουν Πωρικοπώλησσα), Δ. Ὀπωροπώλις ἢ Ὀπωροπώλαινα, Ἑλλ.

FUMIER, Ἀχυρόκοπρον, Δ. Κοπριά, Σ. ΓΓ. Φουσκί, ΓΓ. Τὸ Φουσκί εἶναι τὸ Φισκί τῆς Τουρκικῆς γλώσσης. || Β', 199, *Κοπρίζω*· καὶ Δ', 41, *Ἀχυρόκοπρον*. ||

FURETER, Z. Fouiller.

FURONCLE, Μελανθράκη (ἴσ. Μελανθράκιον), Δ. Βοῦσνος, Σ. Δοθιήν, Ἑλλ.

FUSIFORME. Z. Scorsonère.

FUSIL, Πυρέχβολον, Δ. || Πρβλ. Δ', 469, * *Πυρέχβολα*. ||

G

GADE mustelle, ἡ ἀπλῶς Mustelle, poisson de mer, Γαλέα ἢ Γαλία, κοιν. Γαλή, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσεις· ἐκδ. Κορ. σελ. 187. || Ε', 122, *Κλαρίας*. ||

GAGE, Ἐνέχυρον, Ὑποθήκη (Hypothèque) Γλ. α Ἐνέχυρον κυρίως λέγεται τὸ κινητὸν... διαφέρει δὲ » τῆς ὑποθήκης, ὅτι Ὑποθήκη ἐστὶ τὸ παρακείμενον μὲν » τῷ χρεώστῃ, ὑποτιθέμενον δὲ τῷ δανειστῇ εἰς γραμματεῖον, ἐνεκεν τῆς τοῦ χρέους ἱκανώσεως » Γλ. Τὸ Gage ἐτυμολογοῦσιν ἀπὸ τὸ Ἀκτινικὸν Vadium Βάδιον, Δ. Ὅθεν καὶ τὸ Βαδιάζειν, Δ. καὶ οἱ Ἀντιβαδισταί, ἤγουν οἱ τὸ ἐνεχυρασμένον εἰς τινὰ πάλιν εἰς ἄλλον ἐνεχυράζοντες. Τὸ Ἐνεχυράζω εἶναι Engager, καὶ τὸ Βάλλω εἰς ὑποθήκην Hypothéquer. Κάλλιον διὰ μιᾶς λέξεως Ὑποθηκίζω, Ἑλληνιστὶ Τίθημι, ἢ Ὑποτίθημι. Τὸ Gage λέγεται ἀκόμη καὶ Σημάδιον, Δ. καὶ Ἀμάχι, Δ. Σ. καὶ τὸ Engager Ἀμαχεύω, Δ. Σ. Σημάδιον, ὡς σημεῖον τοῦ χρέους· τὸ δὲ Ἀμάχιον, κατ' ἀναλογίαν τοῦ Ἐνέχυρον, τὸ ὅποσον συνθεμένον ἀπὸ τὸ Ἐχυρὸν μετεφέρθη ἀπὸ τοὺς ἐχυροὺς τόπους. Καθὼς ἐκεῖνοι, διὰ τὴν δχυρότητα γίνονται ἀμαχοὶ ἢ δύσμαχοι, οὕτω τὸ Ἀμάχιον ἐμποδίζει πᾶσαν μάχην καὶ φιλονεικίαν περὶ τοῦ χρέους. || Α', 120, Μισσὸν ἢ Μῖσσορ· Β', 36, Ἀμάχιον· 183, Καταμητόνω· 240, Μαχεύω· 365-366, Ὑποθεσιάρης· Δ', 495, Σημάδι, § 4 καὶ 5· καὶ 628, Ὑπόβολον. ||

GAGER, Στοιχῶ, Συνθηκίζω, Δ. Στιχηματίζω, Σ. || Δ', 43, Βάλλω § 4· 550, Στιχηματίζω. καὶ 573, Συνθηκίζω. Πρβλ. καὶ Α', 155 ἐν λ. Στιχιστός. ||

GAGEURE, Στοίχημα, Δ. Στίχημα, Σ.

GALANT, Ἰσ. Τιμόγυνος, ἢ Γυναικοσεβής, ἢ Γυναικάρεσχος. || Δ', 648-649, * Φίλος. Πρβλ. Α', 246-247, ἐν λ. Κανκίρ· καὶ Β', 188, ἐν λέξ. Καυχος. || Ζ. Galanterie.

GALANTERIE, un certain respect, et une certaine politesse auprès des Dames. Γυναικοσέβεια, ἡ Γυναικαρέσκεια. — || Ε', 44, * *Γυναικαρέσκεια*. || — Λέξεις εὐσημοὶ καὶ καλαί, ὅταν ἡ πρὸς τὰς γυναῖκας τιμὴ καὶ τὸ σέβας ἀποδίδωνται εἰς αὐτάς ὡς εἰς σκεῦος ἀσθενέστερον, καθὼς λέγει ὁ Ἀπόστολος (Πέτρ. Α, γ', 7.) «Ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες ἡ τιμὴν». Ἡ πρὸς τὰς γυναῖκας τιμὴ εἶναι τρόπον τινὰ τὸ μέτρον τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐθνῶν, ἐπεὶ δὴ τὰ ἄγρια ἔθνη τὰς μεταχειρίζονται ὡς κτήνη· τὰ δὲ βάρβαρα τὰς κλείουν καὶ τὰς παραδίδουν εἰς φυλακὴν εὐνούχων, ὡς ἐνόχους κακίης, καὶ πρὶν κακουργήσωσι.

GALBANUM, Χαλβάνη, Γλ. || Δ', 74, *Γαλβάνι* καὶ Ε', 205-206, *Μετώπιον*. ||

GALÈNE, ou Sulphure de plomb, Γαλήνη, Ἑλλ. α Γαλήνη, τὸ ἐπιπολάζον ἐν τῇ μεταλλείᾳ τοῦ ἀργύρου ὡς χωνευομένου. ὡς Ἡσύχ.

GALÈRE, Γαλέα, Δ. Κότεργον, Δ. Τὸ Γαλέα εἶναι Ἑλληνικόν. Ἰδ. τοῦ Μορίνου, ἡ μᾶλλον τοῦ Μεναγίου τὸ Ἑτυμολογικὸν Λεξικόν. — **Galion**, Μεσοκάτεργον, Δ. || Δ', 74, *Γαλατζα*. ||

GALERIE, Corridor, Διὰβατικὸν ἢ Διαβατὸν, Δ. Παροδικόν, Δ. Πάρεδρον, Δ. Γαλαρίξ, Σ. — Corridore, Μακρινάρι, Σ. || Δ', 96, *Διαβατικόν* καὶ 306, ἐν λ. *Μακρὸν* (εἰς τὸ τέλ.). ||

GALERIE, λέξ. τακτ. Z. Espalier.

GALEUX, Ψωρὸς, Γλ. Ψωράριος, Γλ. Ψωριάρης, Σ. || Β', 396, *Ψώρα*. ||

GALICE (la —). Z. Étain.

GALION. Z. Galère.

GALOPER. Πολλοὶ τὸ παράγουσιν ἀπὸ τὸ Καλπά-
ζειν, Ἑλλ. Τὸ Καλπάζειν ὁμῶς πιθανὸν ὅτι ἐσήμαινε
μᾶλλον τὸ Trotter, aller au trot, ἤγουν ἐκεῖνον τοῦ
ἵππου τὸν δρόμον τὸν μεταξὺ τοῦ Pas et τοῦ Galop,
τὸ κοινῶς ὀνομαζόμενον Σακτόν, Σ. — Ζ. Trot.

GANACHE. Κατὰ τὸν Μενάγιον, ἀπὸ τὸ Gena τῶν
Λατίνων. Τοῦτο δὲ ἀπὸ τὸ Γένος, συνώνυμον τοῦ Γνά-
θος, Ἑλλ. Πιθανώτερον ἔσως τὸ Ganache ἐγεννήθη κατὰ
τροπὴν στοιχείων (ὥς καὶ τὸ Γνάθος ἔσως κατὰ συγκο-
πὴν) ἀπὸ τὸ Κάναδος. «Κάναδοι, σιαγόνες, γνάθοι», λέ-
γει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 213, *Μάγουλον*. ||

GANT, Χειρόρτιον, Χερόρτιν, Χειρόκτι, Δ. Χερόκτι, Δ.
Χειρόκτρι, Χειρόρτρι, Σ. Πιθανὸν ὅτι παρεφθάρη ἀπὸ τὸ
χειραρτήριον, οὐδὲ τοῦτο τῆς παλαιᾶς γλώσσης ὄνομα,
σύνθετον ὁμῶς ἀπὸ τὸ Ἀρτήριον (ἢ κατὰ τοὺς Βυζαντι-
νοὺς Ἀρτάριον, Δ). Τοῦτο ἐσήμαινεν ὅχι τὰς Χειροθήκας,
ἀλλὰ τὰς Ποδοθήκας, τὰς ὀνομαζομένας τὰς μὲν μα-
κράς, *Κάλιζας* (ἰταλ. calze)· τὰς δὲ μικράς, τουρκοχυ-
δαίστι *Τζουράπια*, ἢ ἰταλοχυδαίστι *Σκαπίρια*. «Ἀρτήρ,
» ὑπόδημα» λέγει ὁ Ἡσύχιος. Τούτου τὸ ὑποκοριστικὸν
εἶναι Ἀρτήριον ἢ, κατὰ τὸν Σουΐδαν, Ἀρτάριον. «Ἀρ-
» τάρια πκρ' ἡμῖν οἱ τῶν ποδῶν πῦλοι». (Ἰδε τοῦ Σαλ-
μασίου τὰς εἰς τὸν Λαμπρίδ. σημειώσεις. Σελ. 221). Ὁ
παρκακμάζων Λατινισμὸς ὠνόμασε τὸ χειράρτιον *Chiro-*
theca (ἤγουν χειροθήκη). Ὁ Ξενοφῶν (Κυροπ. ή, 8.) «Χει-
» ρίδας περὶ ἄκρας ταῖς χερσίν. || Β', 429 — 430, *Χερόρ-*
τιον· καὶ Ε', 303, *Ποδόρτιον*. ||

GARANCE, Λιθρίδιον (κατὰ φθορὰν ἀπὸ τῆς Ἐρυθρί-
διον), Δ. Ἐρυθρόδανον, Ἑλλ. || Δ', 137, *Ἐρυθρόδαρον*.
καὶ 476, **Πιζάριον*. ||

GARANT. Z. Répondre.

GARBIN (Ἰταλ. Garbino), Κάρβας Ἑλλ.,

GARÇON (enfant mâle), Ἀγόρι, Σ. Δ. Κοῦρος, Ἑλλ.
Ἡ ἐτυμολογία τοῦ Garçon εἶναι ἀκόμη ἀδηλος. Ὁ Με-
νάγιος περιπαίζει τοὺς ἐτυμολογοῦντας αὐτὸ ἀπὸ τὸ Ἑλ-
ληνικὸν Κοῦρος. Ἴσως ὁμοῦς, ἀν δὲν ἐπέτυχεν, ἐπλησία-
σεν ὁμοῦς ἡ ἐτυμολογία τὸν σκοπόν. Ὑπολαμβάνω, ὅτι
τὸ Garçon παράγεται ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Ἀρσῆν (συνώ-
νυμον τοῦ Κοῦρος) μὲ τὸ δίγαμμν, Γάρσῆν. Τὸ Ἀρσῆν
λέγεται καὶ Ἀρβῆν καὶ συγγενεῖς μὲ τὸ Ἀρης (ὄνομα
θεοῦ) καὶ μὲ τὸ Ἀρήρ (ἶδε Λεξικὸν τοῦ Riemer, λέξ.
Ἀρης). Ἴσως ἐλέγετο καὶ Ἀρβῆς (κατὰ τὸ Ἀκτεῖν καὶ
Ἀκτεῖς, Δελφῖν καὶ Δελφίς). Εἰς τὸν Ἡσύχιον εὐρίσκω,
«Γάρβης, ἈΓΡΗΣ» ὅπου τὸ τελευταῖον πρέπει ἴσως νὰ
τραπῇ εἰς τὸ ἈΓΡΙΟΣ, ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Ἡσύχιος λέγει
καὶ «Ἀρβήνῃς, ἄγριον, δυσχερές». || Α', 87 — 89, Παιδῖν
ἀγόρι καὶ Ἀγόριον 256, Ἀγουρίτζης. Δ', 116, Ἐλευ-
θερία § 4. Περὶ δὲ τῶν θηλέων, Ἰδε Β', 47, Ἀνέγλυτη
καὶ 265, Κοπέλα. ||

GARDE-BOIS, Ἀλσοφύλαξ, Δ. Δρυμοφύλαξ, Γλ.
Χωροφύλαξ, Γλ. Ἀγροφύλαξ, Γλ. Κτηματοφύλαξ, Γλ.
|| Δ', 9, Ἀλσοφύλακες. ||

GARDE-CÔTES, Ὀχθοφύλαξ, Γλ. Ἴσως κάλλιον.
Παραλιοφύλαξ.

GARDER, ὅταν ὁ λόγος ᾖ περὶ μνησικαχίας, je
la lui garde etc. ὡς καὶ ἡμεῖς Τοῦ τὸ φυλάσσω. || Β',
79 § 3, Βαστάζω καὶ 377 — 378, Φυλάσσω § 8 καὶ Δ',
659, Φυλάγω. ||

GARDER la maison, la chambre, le lit. Τῆς αὐ-
τῆς σημασίας εἶναι τοῦ Αἰσχύλου (Προμ. 31) τὸ,

Τὴν δὲ φρουρήσεις πέτραν.

|| Β', 377, *Φυλάσσω*, § 4. ||

GARDE-ROBE, 'Ρουχαρεῖον, Δ. Βεστιάριον (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Vestiarium), Δ. — *Grand-maitre de la Garde-robe*, 'Ρουχάριος, Δ. Βεστιάριος, ἡ Βεστάρχης, Δ. || Α', 174 καὶ Β', 320, 'Ροῦχορ' καὶ Α', 312 — 313, 'Ο Πονλιτζιτζης κτλ. ||

GARNISON, Παραμύνοντες στρατιῶται, Δ. Πραμονκί, Δ. Παραμόνιμον (τὸ), Δ. Φρουρά, 'Ελλ. Παραφυλακή, 'Ελλ. κατὰ τὸν Πολύβιον. || Δ', 387, *Παραμοναί*. ||

GÂTEAU de miel. Z. Rayon.

GAUCHE, μεταφορικῶς, ὡς εἰς ταύτας τὰς φράσεις, *homme qui a l'esprit gauche, les manières gauches* Σκαῖος, 'Ελλ. 'Επαρίστερος, 'Ελλ. "Αχαρις, 'Ελλ.

GAUCHER, Ζαρβός, Δ. Ζερβός καὶ Ζερβόχερος, Σ. 'Η ἀρχή του ἄδηλος. 'Ο 'ΗΣύχιος λέγει, α' 'Επιζᾶξ, ἐπὶ τὰ » ἀριστερὰ κτλ. ». || Β', 141 καὶ Δ', 154, *Ζαρβός καὶ Ζερβός*. Β', 14, 'Αδέξιος' καὶ 17, 'Αζύγιστος § 2' Δ', 14, 'Ανάποδα § 3, καὶ 'Αναποδία, 'Ανάποδος (αὐτόθ.) καὶ 40, *' *Αφρατος*. ||

GAUCHERIE, 'Επαριστερότης, 'Ελλ.

GAZELLE, Γαζέλιον, Δ. || Δ', 436 — 437, *Πλατώριον*. Πρβλ. καὶ 557, *Στριγγιά*. ||

GAZON, Χορτόπλινθον, Δ. || Δ', 299 — 300, *Μάζα* (εἰς τὰ τέλ.)' καὶ 689, *Χορτόπλινθος*. ||

GELEE blanche. Z. Givre.

GENCIVES, Οὖλα τῶν ὀδόντων, Γλ. 'Απὸ τὸ ὑποχωριστικὸν *Οὔλια*, μὲ τὴν προσθήκην τοῦ Δίγαμμου, ἐγεννήθη τῆς σημερινῆς γλώσσης τὸ *Γούλια*. || Δ', 477, 'Ριζοδόγτι. "Ιδ. καὶ Α', 191, ἐν λ. *Σευκλορούλια*. ||

GENDARMERIE, Περίπολοι, Ἑλλ. || Πρβλ. Δ', 250, *Κούλα* καὶ **Κουλούχιον*. ||

GÉNÉRALISSIME, Στρατηγάρχης, Δ. || Ε', 322, *Ἡρωτοστράτηγος*. ||

GÉNIE, Δαιμόνιον, Ἑλλ. Homme de génie, κατὰ λέξιν εἶναι Δαιμόνιος (ἐπιθετικῶς). *Ισ. Συγχωρεῖται νὰ ἐκφρασθῇ *Μεγιστόνους*. Τὸ *Μεγιστόνους* εἰς τοὺς παλαιοὺς εὐρίσκεται μόνον ὡς ὄνομα κύριον. *Ιδ. Πλουτάρχ. *Αρατ. § 38. || Μέρ. 6, σελ. 265. ἔκδ. Κορ. ||

GERCÉ. Z. Féfé.

GÉRER, administrer, Χειρίζω. Z. *Gestion*.

GERMAIN (frère-), Αὐτάδελφος, Δ.

GESTICULER, Χειρονομῶ, Ἑλλ. || Α', 234 καὶ 237, *Χερονόμος* καὶ Β', 428-429, ἐν λ. *Χέρα*. ||

GESTION, Διοικήσις. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Gestio ἐκ τοῦ ῥήματος Gerere, « Γερέρε, ἤγουν ὡς δεσπότης ἐνεργεῖν — Γεριτεύειν, διοικεῖν. » Γλ. || Δ', 101, *Διοικητής*. || Κατὰ λέξιν τὸ Gestion est χεῖρισις (administration, maniement), ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ Gero παρὰ γεται ἀπὸ τὸ χεῖρ, χερὲς, κατὰ τὸν Vossius.

GIGOT, Κωλόμηνον (κοινῶς). Κωλῆ, Ἑλλ. *Ιδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 5, σελ. 445, ἔκδ. Κοραῆ.

GIMPLETTE, Κολλίχιον, Δ. Κουλουρι, Δ. Κόλλιξ, Κολύρα, Ἑλλ. Τώνομαζαν καὶ Βούκελλος, ἀπὸ τοῦ παρακμάζοντος Λατινισμοῦ τὸ Bucella, τὸ ὁποῖον Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος ἐξηγεῖ, « Κρικελλοειδὲς ψωμίον », Δ. || Α', 121-122, *Κουλούρα* ἐν λ. *Σφουγγάτορ* 153, *Κολλίχιον* 291, *Λαλάγγια* καὶ Γ', 62, *Ἄρτοποια*. ἴδ. καὶ Ε', 39, ἐν λ. *Γαρδούμιον*. ||

GINGEMBRE, Κικίμπριν, Δ. Ζιγγίβερ, Δ. Γράφος

Ζιγγίβερι, καθὼς *Πέπερι* εἶναι καὶ τὰ δύο ξενικά ὀνόματα. || Δ', 157, **Ζιγγίβερις* καὶ Ε', 120, *Κικίμπρι* καὶ 256, *Ξυλογιγγίβερι*. ||

GIRAFE, Ζόραφς, Δ. Καμηλοπάρδαλις, 'Ελλ. || Δ', 159, *Ζοράφς*. ||

GIROUETTE, 'Ανεμόδουλον, καὶ 'Ανεμοθήριον. "Ιδ. Βεγκάννον, *Beytr. Zur Gesch. der Enfind.* Tom. IV, pag. 550. 'Αεροδείκτης (γρ. 'Ανεμοδείκτης), Τρ. 'Ανεμογνώμων, Γλ. 'Ανεμούριον, 'Ελλ. 'Ανεμογνώμων, 'Ελλ. Γλ. || Α', 79, *Γυρεύω* καὶ Ε', 18—19, *'Ανεμοθρα* § 2. ||

GIVRE, Gelée blanche, Πάχνη, Γλ. (τὸ λατινικὸν *Pruina* κακῶς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τὸ *Πυρίνη* ἢ ἀπὸ τὸ *Perurina*. Πιθανὸν ὅτι παράγεται ἀπὸ τὸ *Πρωϊνή*). || Ε', 56, *Δρόγγεμα*. ||

GLACIAL, Παγώδης, Γλ.

GLADIATEUR, Θηριομάχος, Δ. α *Gladiator*, μονομάχος. » Γλ.

GLAÏEUL ('Ρωμ. *Gladiolus*, ἡγουν Ξιφίον, Σπαθίον), Σπαθοδότανον, Δ. || Δ', 531, *Σπαθοδότανον* καὶ Ε', 110—111, *Καλαμόκρινον*. ||

GLÈBE (Λατιν. *Gleba*, τὸ ὅποσον σημαίνει κυρίως *Bῶλον* γῆς, Γαλλιστὶ *une motte*). — *Serf de la Glèbe*, Δουλοπάρκοις, Δ. Πάρκοις, Δ. — *Droit de la Glèbe*, Παροικικὸν δίκαιον, Δ.

GLORIEUX. Z. Vaniteux.

GLU. Z. Suif.

GLUTEN, Κόλλα, Γλ. Γλίξ ἢ Γλοία, 'Ελλ. Ὅθεν καὶ περράγεται τὸ Λατινογαλλιστὶ *Gluten* α *Γλοία*, κόλλα » λέγει ὁ Ἡσύχιος, καὶ α *Γλιττόν*, γλοιόν, καὶ α *Γλίς* » σχρς . . . εὐήλατος, κολλώδης. » || Δ', 8, *'Αλευρό-*

κολλα· και 434, *Πλασσόκολλα*. || Τὸ Εὐήλατος, ὡς ἐδιορθώθη ἀπὸ τοὺς κριτικούς (ἀντὶ τοῦ Ἐνήλατος) σημαίνει *élastique*.

GLUTINEUX, Κολλώδης, Γλ. Ἑλλ. Γλοιώδης. Σήμερον λέγομεν περὶ τοῦ Glutineux ὅτι, Κάμνει χορδήν. Z. Suif.

GOBELET. Joueur de Gobelets, Ψηφᾶς, Δ. Ψηφοπαίκτης, Γλ. Ψηφᾶς, Γλ. Ψηφοκλέπτης, Ἑλλ. Ψηφοπαίκτης, Ἑλλ. Ψηφολόγος, Ἑλλ. || Δ', 701, *Ψηφᾶς*. ||

GOËLETTE. Σιωποῦν οἱ ἐτυμολογῶνται Γάλλοι περὶ τῆς λέξεως. Ἴσως συγγενεῦει μὲ τὸ Γαυλὸς, Ἑλλ. «Γαυλὸν . . . καὶ τὰ Φοινικικὰ δὲ πλοῖα, Γαυλοί· καὶ Γαυλικὰ χρήματα παρὰ Ξενοφῶντι τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων». (Bekker, Anecd. Graec. tom. I. pag. 230.)

GOINFRE, Τραπεζογίγας, Δ. Λέξις ἀστεία καὶ χυμώδης εἰς τοὺς θέλοντας νὰ παραβάλλωσι κωμικῶς τοὺς πολυτάλους μὲ τοὺς γίγαντας. || Δ', 610, *Τραπεζογίγας*. ||

GOÏTRE, Βρογχοκήλη, Γλ. Z. καὶ Gongrone.

GOMME, Κόμι, Κομίδι, Κομίδιον, Δ. Δενδρόκολλα, Δ. Κόμμι, Ἑλλ. || Δ', 94, *Δενδρόκολλα*· 240, *Κόμμι*. ||

GOMME *élastique*, ou caout-chouc. Συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ Ἐλατόγκομμι. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Στράβωνα ἑλληνικὰς σημειώσεις, Μέρ. 4, σελ. 350.

GOND. Les gonds d'une porte, Θυροκάρφια, Δ. Στροφίδια, Δ. Σ. Γάγκαβα, Σ. Στροφεῖς, Στρώφιγγες, Ἑλλ. Τὸ *Γάγκαβον* ἢ *Γάγγαβον* συγγενεῦει μὲ τὸ *Γαγγαλίδας*, τὸ σημαίνον τοὺς γελασίνοους, ἤγουν τοὺς προσθίους ὀδόντας, κατὰ τὸν Ἡσύχιον. || Δ', 71-72, *Γάγκαβον*. 181, *Θυροκάρφι*. ||

GONDOLÉ, Κουντελάς, αδος, Δ. Τὸ ἐτυμολογεῖται, « Κοντοὶ ἐλάδες, id est breves naves ». Πιθανώτερον ἄλλοι, ἀπὸ τὸ « Κοντῷ ἐλαύνεσθαι ». Ὁ Μενάχιος ἀπὸ τὸ Κόνδου.

GONGRONE, Goître, Βρογχοκήλη, ἥ ὡς τὴν ὀνομάζει ὁ Ἱπποκράτης, Γογγρώνη, Ἑλλ. || Α', 263, ἐν λ. Ἐπέπεσα (εἰς τὸ τέλ.). Πρβλ. Ε', 363, ἐν λ. Χελώρια. ||

GORGE, Gosier, Σφαγὴ, Γλ. Κατακλεις, Γλ. Χώνα, Γλ. Δειρά, Γλ. || Α', 263, Πρόλοβος, Γαργαρεῶν ἐν λ. Ἐπέπεσα 326-327, Γούργουρον· καὶ Δ', 68-69, Γαργάρι, ἐν λ. Βώτριδα 222, Καταπινάρι· Πρβλ. καὶ Δ', 63, ἐν λ. Βραχνάδα. ||

GOSIER. || Δ', 595, Τζάρουκας· Πρβλ. καὶ Β', 370, Φάρυγξ· καὶ 393, ἐν λ. Χωρεῶ· || Ζ. Gorge.

GOIJAT, Παλληκαρίον, Δ. Τζουλούκων, Δ. Εἰς ἡμᾶς σήμερον τὸ Παλληκαρίον (ἀπὸ τὸ Πάλληξ Ἑλληνικόν), σημαίνει τὸν νεκνίκον. « Παλλάκιον, μειράκιον » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 87-88, Ἀγόριον· καὶ 256, Ἀγουρίτζης. ||

GOURME. Il se dit des mauvaises humeurs qui surviennent aux jeunes chevaux. Ὁ Μενάχιος τὸ ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῶν Ἰσπανῶν τὸ Gormar, τὸ ἐξερῶ. Ἴσως εἶναι ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κροῦμα. « Κροῦμαι, μύ- » ξαι » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Πρβλ. Α', 301, Κορντεζάρι· καὶ Δ', 600, Τζίφρα. ||

GOURMETTE. Ἴσως Κούρκουμον, Δ. Εἰς τὸν παρακμάζοντα λατινισμόν, Curcuma. « Ἐν κημῷ, ἐν κουρ- » κούμῳ » Ἡσύχιος. || Πρβλ. Δ', 190, Καβία· καὶ 666, Χαβιά, Χάβος. ||

GOUSSE, Θυλάκιον ὀσπρίου, Γλ. || Δ', 42, ἐν λ. *Ba-boúli*· καὶ 295, *Λουβί*. || Ζ. καὶ Primeur.

GOÛT, μεταφορικῶς ἡ δξύτης τῆς κρίσεως, ἡ ταχεῖς συναίσθησις ἢ διάκρισις τοῦ καλοῦ. *Un homme sans goût, qui n'a pas du goût*, εἶναι σχεδὸν τῶν παλαιῶν ὁ Ἀπειρόκαλος· ὁ ἐναντίος τούτου, *un homme qui a du goût*, ἐμπορεῖ ἀκολουθῶν νὰ ὀνομασθῇ Ἐμπειρόκαλος. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ἀπειρόκαλος εἶναι συνώνυμον τοῦ μεταφορικοῦ Ἀγευστος καλῶν, καθὼς ὁ Σοφοκλῆς (Ἀντιγόν. 582) ὠνόμασεν Ἀγευστον κακῶν, τὸν ἐξ ἐναντίας Ἀπειρόκακον, καὶ ὁ Ἀριστοφάνης (Βατρ. 462) εἶπε μὲ τὴν αὐτὴν μεταφορὰν, *Γεῦσαι τῆς θύρας*, ἀντὶ *Πειράθῃτι τῆς θύρας*· διατὶ δὲν συγχωρεῖται νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ ἡμεῖς μεταφορικῶς τὸ *Γεῦσαι* ἀντὶ τοῦ μεταφορικοῦ *Goût* τῶν Γάλλων; τὸ Ἀγευστος, ἀντὶ τοῦ *homme sans goût*; καὶ τὸ *Γευστικός*, ἀντὶ τοῦ *un homme qui a du goût*; ἴσως ἀρμύζει καὶ τοῦ Λουκιανοῦ τὸ *Λεπτογνώμων*, τοῦ ὁποίου τὸ ἐναντίον δύναται νὰ ὀνομασθῇ *Παχυγνώμων*, καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, *Λεπτογνώμωνη*. Ζ. καὶ Saveur.

GOUTTIÈRE, Κατάκλυστον, Γλ. Κατάκλυστρον, Γλ.

GOVERNEMENT. Ζ. Gouverneur.

GOVERNEUR d'un vaisseau, Κυβερνήτης, Ἑλλ.

—Μεταφορικῶς, ὁ Ἀρχὼν τῆς πόλεως, ὁ κυβερνῶν τὴν πόλιν, λέγεται Κυβερνήτης (Εὐριπίδ. Ἰκέτ. 878)

Τοὺς τ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν

Ἦχθαιρ'. Ἐπαί τοι κοῦδεν (Ἰσ. γ' οὐδὲν) αἰτία πόλις,

Κακῶς κλύουσ' διὰ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ κακόν.

Ὅθεν, καὶ εἰς τὴν κοινὴν ἡμῶν γλῶσσαν πρέπει νὰ φυλαχθῇ τὸνομα *Κυβερνήτης*, τόσον πλέον, ὅσον καὶ οἱ ξένοι

τὸ ἐδανείσθησαν (Gouverneur) ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας, μὴδὲ νὰ συγχέεται μὲ τὸ Διοικητὴς (Administrateur) ὡς οὐδ' ἡ Κυβέρνησις (Gouvernement) μὲ τὴν Διοίκησιν (Administration). Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Διάλογον (Πλουτάρχ. τὰ Πολιτικά, σελ. 168 - 169) σημειώσεις. Ζ. καὶ Province.

GRACIEUX, Εὐχαρις, Γλ. || Δ', 581, Σόχαρος· καὶ 677, Χαρούμενος· Πρβλ. καὶ 529—530 ἐν λ. Σορίς. ||

GRAIN, Σπίρη, Δ. Σπυρί, Σπιρί, Κουκουδί, Κούκουδον, Σ. Σπυρίον πιθανὸν ὅτι εἶναι ἡ ὁρθή του γραφή, αἰολικῶς ἀντὶ τοῦ Σπόριον (ὡς Ὄνομα, Ὄνυμα), ἤγουν κόκκος μικρὸς, ἐπιτήδειος νὰ σπείρεται· καὶ ὅχι ἀπὸ τὸ Σφαιρίον, ὡς ἐνόμισεν ὁ Δ. Τὸ δὲ Grain, λατινιστὶ Granum, ἴσως ἔχει συγγένειαν μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Πανάρι, μὲ τὸ αἰολικὸν Δίγαμμα Γρανᾶρ. « Πανάται, πλανᾶται, σπείρεται » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Δ', 237, Κοκάρι· καὶ 247, Κουκί· καὶ 533, Σπειρί· καὶ 537-538, Σπυρί. || — Il n'a pas un grain de bon sens. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ, Δὲν ἔχει κοκκίον, ἢ σπυρίον, γνώσεως. Τὴν αὐτὴν εἶχαν καὶ οἱ παλαιοὶ (Ἀναλεκτ. Βρυγχ. Τομ. 2, σελ. 69).

Πτωχὸς μὲν φρίνας εἰμί, νόου δέ μοι οὐκ ἔνι κόκκος.

Ὅπου σημείωσε καὶ ἄλλην μεταφορὰν, Πτωχὸς φρίνας, σήμερον Πτωχὸς τὸν νοῦν, ἢ τὴν γνώσιν, un pauvre d'esprit. || Α', 247, Κουκίον· καὶ Δ', 538, Κουκκίον γνώσιν, ἐν λ. Σπυρί. ||

GRANGE à foin, Χορτόβολον, Δ. Γλ. Χορτοβολών, Γλ. || Ε', 64, Σιτοδόλιον, ἐν λ. Ἑλκω || Ζ. Boutique.

GRAPPE, Τζαμπίον, Δ. Κακῶς τὸ παράγει ἀπὸ τὸ

Ἰταλικὸν Zampa, τὸ ὅποτον σημαίνει ἄλλο. || Δ', 32,
Ἀποστάφυλα· καὶ Ε', 130, Κουντούρα. ||

GRATUIT, δωριμῶτον, Γλ. || Δ', 108-109, Δωρεά. ||

GRAVEUR. Z. Relief.

GREFFE. Z. Enter.

GREFFER. Z. Enter. || Βλ. καὶ Α', 164, Ἐμβο-
λιάζω· Δ', 4, Ἀγρελος (εἰς τὸ τέλος). ||

GREFFIER (ἀπὸ τὸ Γραφεὺς), Ὑπομνηματοφύλαξ,
Δ. (λέξ. Ἀδάκτις).

GRÉGEOIS (feu-), Πῦρ ὑγρὸν, ἢ Πῦρ σκευαστὸν, Δ.
|| Ε', 324, Πῦρ θαλάσσιον. ||

GRELOT, Κουδεῦνι, Σ. Δ. || Δ', 268, Κωδωνάτος. ||

GRENADÉ, (grain de-) Γρύκοκκος, Γλ. || Δ', 303-
304, Μάκος· καὶ 479 - 480, Ῥοδιά. ||

GRENAT, pierre précieuse, Λυχνίτης, Δ. Ἑλλ. Λυ-
χνιτάριον, Δ. Λυχνίτης ἢ Καρχηδόνιος λίθος. Ἰδ. Στρά-
βων. Μέρ. 4, σελ. 357, ἐκδ. Κορ. || Ε', 175, Λυχνιτά-
ριον. ||

GRENIER, Σιτοθήκη, Σιτοβόλιον, Σιτοβολῶν, Πα-
ρακμ. Ἑλλ. Σιτοδόκη, Ἑλλ. || Α', 233, Θερμοδότης
(εἰς τὸ τέλ.)· καὶ Ε', 64, Σιτοβόλιον, ἐν λ. Ἑλκω. ||
Z. Boutique.

GRIFTON, Γρύψος, Δ. ἀπὸ τὸ Γρύψ, ὄνομα μυθικοῦ
ζώου· ὅθεν ἐπλασε καὶ ὁ Ἀριστοφάνης (Βατρ. 929) τὸν
σύνθετον Γρυπαίετον. || Δ', 90, Γρύφονας. ||

GRILLE, Κάγκελλα, Δ. Διάστουλα, Δ. Κιγκλίδες,
Ἑλλ. Τὸ Κάγκελλα πρέπει νὰ φυλαχθῇ, ἂν καὶ ἀπὸ τὸ
Cancelli τῶν Λατίνων· διότι καὶ τὸ Cancelli, ἀπὸ τὸ
Κιγκλίδες ἐγεννήθη, κατὰ τὸν Οὐόσσιον. Τὸ μὲ τοιαῦτα
Κάγκελλα παράθυρον ὠνομάζετο Διάτρητος, Δ. ἤγουν

θυρίς τρυπημένη. || Δ', 190, *Κάγκελλα* και Ε', 74, *Ἐσχαράδι*. ||

GRINCMENT de dents, Τριζομανία, Δ. Σ. Τρι-
σμός, Ἑλλ. Βρυγμός ὀδόντων (Ματθ. ΚΒ).

GRINCER les dents, Τρίζω τὰ δόντια, Σ. Τρίζει
τοὺς ὀδόντας (Μάρκ. Θ). Πρίει τοὺς ὀδόντας (Ἀριστοφ.
Βατρ. 927.) || Δ', 615-616, *Τριζιμίζει*. ||

GRIOTTE, Μαράσκιον (ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ Ama-
rasca), Δ. Ξυνοκέρκσον, Δ. Ὀνομάζεται και Βίσινον
(ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ Visciola), Σ. || Δ', 54, *Βλαινρον*
και Ε', 188, *Μαράσκια*. ||

GRIVOISES (chansons —) Κακυρώτεραι ᾠδαί.
Athen. XV, pag. 697.

GROGNER. Il se dit proprement du cri du cochon.
Γρυλλίζω, Ἑλλ. Γλ. και Γρυνίζω, Γλ. || Δ', 84, *Γου-
ροθρι* και 626, *Ὶτζω*. ||

GROSSIER. *Un homme grossier*, Χοντρίτης, Δ. Σ.
Χοντράνθρωπος, Σ. || Δ', 152-153, *Ζαβός*. ||

GRUAU, Γροῦτα, Δ. Σ. || Δ', 439, * *Πληγοθρι* και
688, *Χόνθορος*. || Ζ. και Croquant.

GUÉ, Πέραμα, Δ. || Β', 42, *Ἀνάδαθος* Δ', 62-63,
Βράκος και Ε', 254-255, *Ξέρα* ἐν λ. *Ξηρός* Πρβλ. Δ',
87-89, *Γρέμπαρος*. ||

GUÈDE. Ζ. Pastel.

GUENON. Ζ. Mone.

GUET (mot du —), Σύνθημα, Ἑλλ. || Δ', 387, *Πα-
ραμονεύω*. ||

GUÊTRE, Κνημῖς, Ἑλλην. Περικνημῖς, Ἑλλ. Guê-
tres, Περικνημίδες, Γλ. Περικνημίδια, Γλ. || Δ', 549

καὶ 595, *Στιβάλια* καὶ *Τζερβούλια*. Πρβλ. Β', 429 - 430, *Χερόρτιον* καὶ Ε', 303, *Ποδόρτιον*. ||

GUICHET, Παραπύλιον, Γλ. 'Ρυμοπύλιον, Γλ. || Δ', 388 - 389, *Παραπόρτι*. ||

GUILLEMET ὀνομάζουν τὰς δύο στιγμὰς », εἰς τὰς ὁποίας περικλείονται αἱ φράσεις ἢ λέξεις, αἱ ἀπὸ ἄλλον σύγγραφά λαμβανόμεναι εἰς μαρτυρίαν. Δὲν ἔχομεν πῶς νὰ τὸ ἐρμηνεύσωμεν παρὰ μὲ τὴν λέξιν, *Διπλόστιγμον* ἢ *Δικομμα*, ἢ *Διπλόκομμα* διὰ τὴν χρῆσιν καὶ τῶν δύο στιγμῶν.

GUIMAUVE, 'Ασπρομολόχη, Δ. 'Αγριομάλαχον, Δ. 'Αγριομολόχα, Σ. 'Αλθαία, 'Ελλ. *Altea*, 'Ιταλ. || Δ', 94, *Δενδρομελόχας* καὶ Ε', 35 - 36, 51, *Βόσκος*, καὶ *Δενδρομολόχη*. ||

GUINGUETTE, Κωθωνιστήριον, 'Ελλ. (Διδῶρ. Σικελ. Ε', 19). 'Απὸ τὸ *Κωθωνίζω*, ἢ *Κωθωνίζομαι*, τὸ οἶνοποτῶ ἀμέτρως, ἀπὸ τὸν *Κῶθωνα* εἶδος ποτηρίου, καὶ μεταφορικῶς οἶνοποσίαν. 'Ομοίως σήμερον εἰς τοὺς Χίους τὸ *Γαβάθιον*, εἶδος ἀγγείου, σημαίνει τὴν ἀμετρον οἶνοποσίαν, καὶ τὸ ῥῆμα *Γαβαθίζω*, εἶναι συνώνυμον τοῦ *Κωθωνίζω*. Συγχωρεῖται λοιπὸν νὰ ὀνομασθῇ *Γαβαθιστήριον* καὶ τὸ *Κωθωνιστήριον*, μάλιστα' ἐπειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ *Γαβάθιον* εἶναι λέξις 'Ελληνική· « *Γαβαθὸν*, τρυβλίον » λέγει ὁ 'ΗΣύχιος. || Α', 113, *Μουχρούτιν* καὶ Δ', 71, *Γαβάθι*. ||

H

HABIT, Φόρεμα. *Habit complet*. Πανφόρεμα (γρ. Παμφόρεμα), Δ. Φορεσίχ. — Qui n'a qu'un habit, pauvre,

Μονάλλαγος, Δ. ἤγουν ὅστις δὲν ἔχει πλὴν μίαν ἀλλαξίαν ἢ ἀλλαγὴν φορεμάτων (*Ιδ. Πλουτάρχ. Μέρ. Δ', σελ. 374 καὶ 384, ἐκδ. Κορχῆ). || Β', 374-375, *Φόρεμα* *Ιδε καὶ Α', 51, *Μονάλλαγος*. ||

HAIE. || Δ', 611, *Τράφος* καὶ Ε', 12, *Ἀλιματία*. || Z. Clôture.

HAILLON, Τζάντζαλον, Δ. 'Ράκος, 'Ράκιον, 'Ελλ. Τὸ Τζάντζαλον πιθανὸν ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ 'Ιταλικὸν Cencio. || Α', 50, *Τζαντζαλοφορεμέτρον* 174, *Ροῦχον* καὶ 314, *Ράκος*. ||

HAILLONS, (Couvert de —.) Τζαντζαλοφορεμένος, Δ. 'Ρακόδυτος, 'Ελλ. 'Ρακενδύτης, 'Ελλ. || Α', 221, *Παλιοχαρβαλομένη* καὶ 230, *Ρακενδύτης*, καὶ *Ἀποπαθημένη* καὶ, 313-314, *Τζαντζαλιαρουτσούριχος*. || Ἐκεῖ ὅπου λέγει ὁ Δ. (σελ. 1280) « HMIΣΥΡΑΚΙΟΝ . . . τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς, ἐκ πορφύρας » HMIΣΥΡΑΚΙΟΝ » || Α', 314, ἐν λ. 'Ράκος' || σημείωσε ὅτι τὸ *Ἡμισυράκιον* δὲν εἶναι οὔτε τῆς παλαιᾶς οὔτε τῆς νέας τῶν Ἑλλήνων γλώσσης, ἀλλ' ἐγεννήθη ἀπὸ κακὴν γραφὴν, ἀδύνατον νὰ νοηθῇ ἀπὸ τὸν Δ. Γράφει λοιπὸν, « PAKION . . . τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς, ἐκ πορφύρας ἢ ΒΥΣΣΟΥ PA-KION ».

HALETER, Πνευστιῶ, Γλ. || Δ', 284, *Λαφάζω* καὶ Ε', 157-158, * *Λαχαριάζω*. ||

HALLIERS. Z. Broussailles. || Πρβλ. Δ', 672, *Χαμόδετρον*. ||

HAMEAU, Μόναγρος, Δ. *Ισως καὶ Ζευγηλατεῖον, Δ. Ζευγαλατεῖον, Σ. || Δ', 156, *Ζευγαλατεῖον* καὶ 326, *Μόναγρος*. ||

HANNETON, Χρυσοκάνθαρος, Δ. || Δ', 157, *Zīna*·
καὶ 692, *Χρυσοκάνθαρος*. ||

HARAS, Συνιππία, Δ (σελ. 1486). Γλ. Ἴπποφόρ-
ειον, Ἑλλ. Γλ. || Δ', 573, *Συνιππία*. ||

HARENG, Ἀρεῖγκα, Δ. Ὀρθώτερον Ἀρέγγα. || Περὶ
τοῦ τρόπου τῆς ξηράνσεώς της, ἱδ. Δ', 529, ἐν λ. *Σο-
ράρω*. ||

HARMONIE, Science des accords, Ἑλλ. Συμφω-
νία. Voir Encyclopéd. modern. tom. XIV, pag. 43,
au mot Harmonie.

HARPEAU, ἀπὸ τὸ Ἀρπάγη, Ἑλλ. ὡς καὶ τὸ Har-
pon. || Β', 8, Ἀγγρίφιον· καὶ 67, Ἀρπάγιον· Πρβλ. καὶ
Δ', 101, *Δικερόρι*. ||

HAVRE-SAC, Γυλίδς, Ἑλλ. || Δ', 587, *Ταγάρι*. ||

HAZARD. Z. Dé.

HELAS. Ἰταλιστί, Oī! Oīmē! Ὠμέ! Ὠημένα! Δ.
Ὀιμέ! Ὠοιμέ! Σ. Οἰμοί! Ὠμοί! Ὠ ἐμέ! Ἑλλ. || Α',
302, Ὀγρή· Β', 430, Ὀφον· καὶ Δ', 707-708, Ὠιμέ. ||

HÉMORRHOÏDES, Αἱμορροΐδες, Ἑλλ. — *Hémor-
roïdes externes*, Ἐξοχάδες, Ἑλλ. — *Hémorroïdes in-
ternes*, Ζοχάδες, Δ. Ἐσοχάδες, Ἑλλ. — *Hémorroïdes
sèches ou borgnes*, Ἔσως Κοιμώμεναι, Δ. || Δ', 138,
Ἐσοχάδες. ||

HENNIR, Χιλιμιντρῶ, Δ. Χλημητρίζω, Δ. Χσιλιμιν-
τρίζω, Δ. || Β', 194, 387, καὶ 414, *Κοιλυμουκτρῶ*, *Χι-
μιμιντρῶ*. ||

HERBE aux poux. Z. || Poux καὶ || Staphisaigre.

HERBES (marché aux-), Λαχανοπωλεῖον, Γλ.

HERBIER (Ἰταλιστὶ Erbolajo), Βοτανολόγιον, Σ.
Ἀπὸ τοὺς νεωτέρους τις Λατινιστὰς τὸ ὠνόμασεν Hortus

viceus, ἤγουν, Κῆπος ξηρὸς, ἐκ τοῦ ὁποίου συγχωρεῖται
νὰ σχηματισθῇ ὠραῖον ὄνομα τὸ Ξηροκήπιον.

HÉRÉTIQUE. Z. Sectateur.

HÉRITIER. *Se porter pour héritier, Faire acte d'héritier*, Ἐγχειρίζειν κληρονομίαν, Δ.—Z. Intestat.

HERMAPHRODITE, Ἑρμαφρόδιτος. Οἱ Βυζαντινοὶ ὁμῶς ὠνόμαζαν μὲ ὄχι κακὴν μεταφορὰν, Ἑρμαφροδίτους, καὶ τοὺς ἐξωλεστάτους Κιναίδους.

HERMÉTIQUEMENT, Στεγανῶς, Ἑλλ. « Πωμάσας » στεγανῶς » Διοσκορίδ. II, κεφ. 91.

HERMINE, Κακοῦμι, Τρ. Μῦς ποντικὸς, Ἑλλ. || Δ', 208, * Κακοῦμιον. || —Z. καὶ Martre.

HÉSITATION, Διαπορία, Γλ. Δισταγμὸς, Γλ.

HÉSYCHASTE. Z. Quietiste.

HIDEUX, Εἰδεχθῆς, Γλ. Κυρίως τὸ Εἰδεχθῆς σημαίνει *une mine, une figure repoussante*. || Πρὸς Β', 263, καὶ Ε', 250, Ξεροχάραγος. ||

HISTORIETTE, Διηγημάτιον, Ἑλλ. Ἰδ. Στράβων. Μέρ. 3, σελ. 30 καὶ Μέρ. 4, σελ. 298, (Πίναξ. Σημειώσ. λέξ. Διηγημάτιον,) ἐκδ. Κορ. || Δ', 101, Διηγηματάκι. ||

HIVERNER, Παραχειμαζῶ. Δ.

HOMMAGE. Z. Vassal.

HOMME. Z. Vassal. — d'affaires. Z. Régisseur.

HONNEURS (*faire les-*) d'une fête, d'un repas qu'on donne Προστασθαι τῆς ὑποδοχῆς, Ἑλλ. (Πολυαίν. Στρατηγήμ. ζ', α, § 4, σελ. 193.)

HONTE. Z. Afficher (s'-).

HOQUET, Κλόξος, Δ. Σ. Κλόγζος, Δ. App. pag. 123, Κλωζος, Δ. Όλα ταῦτα εἶναι ἀπὸ τὸ Κλωγμός.

« Κλωγμοὺς γὰρ ἔλεγον κατὰ μίμησιν τῶν ἐν τοῖς στό-
μασι γινομένων ψόφων κτλ. » (Ήσυχ. λέξ. Κλώζειν).
Λούτζικας, Δ. Λύξιγκας, Δ. Σ. Λυγκίον, Σ. ἀπὸ τὸ Λύγξ,
Ἑλλ. || Δ', 234-235, *Κλόξος*. || — Z. Sanglot.

HORRIBLE. Z. Affreux, καὶ Craindre.

HÔTEL, Συνοικία, Ἑλλ. — des invalides, Z. In-
valides. — garni, Z. Locataire.

HÔTEL. Maître d'hôtel, Δικαιτάρχιος καὶ Δικαιτάρχης,
Δ. Παραθέτης, Δ. Τραπεζοποῖς, Δ. Εἰς τὴν Βυζαντινὴν
αὐλὴν τὸν ὠνόμαζαν καὶ Δομέστικον τῆς Τραπεζῆς, Δ.
« Τραπεζοποῖς, οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ τῆς πάσης περὶ
τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος » λέγει ὁ Ἡσύχ.
Ὁ Παραθέτης σημαίνει μᾶλλον τὸν *Écuyer tranchant*.
|| Δ', 129, ἐν λ. Ἐξοδιάζω καὶ 610, *Τραπεζάρης*. ||

HOUBLON, plante qui entre dans la composi-
tion de la bière. Λουπούλη, Δ. Χούμελη, Σ. ΓΓ. Καὶ
τὰ δύο εἶναι λέξεις τοῦ παρχμαζόντος Λατινισμοῦ με-
τὰς ὁποῖας ἐσήμαιναν τὸ houblon· τὸ πρῶτον ἀπὸ τὸ
Lupulus (ὅθεν τὸ *Lupolo* τῶν Ἰταλῶν), τὸ δεύτερον
ἀπὸ τὸ *Humlo* ἢ *Humulo* (ὅθεν καὶ αὐτὸ τὸ houblon).
Ὁ Λινναῖος συνεχόλλησε καὶ τὰ δύο, ὀνομάσας τὸ φυτὸν
Humulus Lupulus. Ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται ἂν τὸ *Hou-*
blon εἶναι ἡ Σμίλαξ τρχεῖτς τοῦ Διοσκορίδου, ἢ ὁ *Lupus salictarius* τοῦ Πλινίου, ἐμποροῦμεν νὰ φυλάξωμεν
τὸ *Χούμελη*, ὡς ξενικὸν ὄνομα, καὶ ὅχι νὰ τὸ ὀνομάσω-
μεν ἢ *Ἀσπρόκλημα* ἢ *Βρύον*, ὡς εἰκάζει ὁ Τρίγλωσσος
Λεξικογράφος. Ἴσως ὁμοῦς ἀρμόζει πλέον νὰ ὀνομασθῇ
Λουπούλη, ἐπειδὴ ἔχομεν καὶ τὸ *Λουπουνάριον* ἢ *Λυπη-
ράριον*, (Ἑλλ. Θέρμος. Λατιν. *Lupinum*). || Δ', 689 -
690, *Χούμελη*. ||

HOUE DE VIGNERON. Z. Marre.

HOULLE, ὅθεν τὸ Houlleux. Ὅτι τὸ Houlle εἶναι ἀπὸ τὸ Κοῖλος, καὶ ἡ Mer Houlleuse ἡ Κοίλη θάλασσα τῶν Ἑλλ. ἡ κοινῶς Ἀσκοθάλασσα, Σ. ἐδείχθη εἰς τὰς εἰς τὸν Πλούταρχον σημειώσεις, Μέρ. 6, σελ. 356.

HUILE. Huile d'olive, Ἑλαιόλαδον, Δ. || Α', 319-320, Ἑλάδιον. || — Huile d'amandes, Ἀμυγδαλόλαδον, Δ. — Huile de Pistache, Πιστακέλαιον, Δ. || Ε', 295. || — de Camphre, Z. Camphre. — de Jasmin, Z. Jasmin.

HUILIER, Λαδικόν, Δ. Σ. Σταφυλίτζα ἢ Σταφυλῖς, Δ. Ῥογί, Σ. Ῥόγιον, Δ. Τὸ Ῥογί ἢ Ῥόγιον, εἶναι Ῥωγίον, ἀπὸ τὸ Ῥῶξ τῆς σταφυλῆς τὸ σφαίριον, τὸ ὀνομαζόμενον Ῥῶγα· ὅθεν λέγομεν καὶ Ῥῶγα τοῦ Βυζίου, τὴν θηλὴν, διὰ τὴν ὁμοιότητα. Ῥωγία ὠνόμαζαν τὰ σφαιρικά μικρὰ ἀγγεῖα. || Α', 78, ἐν λ. Ἀρχλα· καὶ Δ', 274, Λαδικόν· καὶ 486, Ῥωγεῖον· καὶ Ε', 281, ἐν λ. Πατζός (εἰς τὸ τέλ.). ||

HUMAINEMENT PARLANT, Ὅσα γε ἀνθρώπεια, Ἑλλ. (Πλάτων. Κρίτων).

HUMEUR. Bonne humeur, Belle humeur. Καλογνωμία, Δ. || Πρβλ. Γ', 319, Ἐπεικεῖς· καὶ Δ', 213, Καλόγρωμη. ||

HUNE, Σοῦνιν, Δ. — Z. καὶ Antenne.

HUPPE, Ποῦπος, Δ. Κούκουφος, Δ. Κουκούφα, Δ. Ἐποψ, Ἑλλ. || Δ', 514, Σχορδαλός· καὶ Ε', 71, Ἐποπας. Βλ. καὶ 355-356, Φοῦντα. ||

HYDRE, Serpent d'eau, Νεροφίδιον, Δ. Ὑδρος, Ἑλλ. || Δ', 350, Νεροφίδιον· καὶ Ε', 236, Νεροφίδι. ||

HYDRE, le serpent tué par Hercule, Ὑδρα, Ἑλλ.

HYDROSCOPIE, Ὑδροσκοπία, Ἑλλ. Λέγεται καὶ

Ἵδροφαντική, Ἑλλ. ἐλλειπτ. τοῦ τέχνη· προσέτι καὶ Ἵδρομαστευτική.

HYPOTHÈQUER. Z. Gage.

I

ICTÈRE. Z. Jaunisse.

IDÉAL. (le beau -). Socrate en parlant au peintre Parrhasius lui dit: « Ἐκ πολλῶν συνάγοντες τὰ ἐξ » ἐκάστου κάλλιστα, οὕτως ὅλα τὰ σώματα καλὰ ποιεῖτε » φρίνεσθαι » (Ξενοφ. Ἀπομν. Γ, X, § 2). Εἶναι λοιπὸν τὸ Beau idéal *Κάλλος συνακτόν*.

IDES, Εἶδοι, Δ. Μεσομένιον (γρ. Μεσομήνιον), Δ. Παράγεται ἀπὸ τὸ Idus τῶν Ῥωμαίων, τὸ ὁποῖον ὁ Πλούταρχος γράφει *Εἶδοι*, πληθυντικῶς, ἐτυμολογεῖ δὲ κακῶς ἀπὸ τὸ Εἶδος. Πιθανώτερον ὁ Μακρόβιος εἰκάζει ὅτι εἶναι τῶν Τυρρηνῶν, οἱ ὁποῖοι, τὰς Ἑλληνικὰς δύο λέξεις *Εἰς δύο*, συνεχόλλησαν εἰς μίαν. Καὶ τοῦτο σημαίνει τὸ *Μεσομήνιον*, ἤγουν τὸν εἰς δύο μερισμὸν τοῦ μηνός. || (Βλ. Ε', 202, *Μεσομένιον* ||

ILLUMINATION, Φωταΐα, Δ. Φωτοχυσία, Σ. Λυχνοκαία, Ἑλλ.

ILLUSION, apparence trompeuse présentée à quelqu'un ou par sa propre imagination ou par l'artifice d'un autre, Ὀφθαλμοφνία, Δ. Ὀφθαλμοπλάνια, Δ (σελ. 638). || Δ', 377, *Ὀφθαλμοφανία* καὶ 701, *Ψηφᾶς* (εἰς τὸ τέλος). || Z. Prestige.

IMPARFAIT, incomplet, Ἀνκάρτιστον, Γλ.

IMPÉTRER, obtenir par une requête, Διαπράξα-

σθαι τι παρά τινος, ἢ Εὐρέσθαι τι κτλ. Ἑλλ. Οἱ Βυζαντινοὶ ἐξηγοῦσαν τὴν μετοχὴν Impétré βαρβάρως, « Ἐμπετρυτευθεῖσιν, ἢ μετ' ἐξουσίαις ἄρχοντος ἐπιτραπέεσα » Γλ. ἤγουν, Impétrée, obtenue par la concession du magistrat.

IMPITOYABLE. Z. Entrailles. || Ἔνθα πρόσθε (ἐν τῷ τέλει), Β', 35, Ἀλύπητα· καὶ Δ', 31 καὶ 710, Ἀπογα. ||

IMPORTANT, Λόγου ἄξιον, Γλ.

IMPOSTEUR, Ἐπιθέτης, Δ. Κομβωτής, Δ. Ὅθεν καὶ Κομβώνω, Δ. τὸ ἀπατῶ. || Δ', 132, Ἐπιθέτης. ||

IMPOSTURE, Ἐπίθεσις, Δ. — Z. καὶ Intrigue.

IMPÔT. Z. Taxe.

IMPRESSION. Z. Perception.

IMPROVISATEUR, Αὐτοσχεδιστής, Ἑλλ.

IMPROVISER, Αὐτοσχεδιάζω, Ἑλλ. Σχεδιάζω, Γλ.

IMPUBÈRE, Ἄνηθος, Γλ.

IMPUDENT. *Un grand impudent.* Z. Airain. — Impudique, Ἀπάρθενον, Δ. in Apartenon. || Α', 322, Σκυλοπρόσωπος, Σκυλομούτζουρος· Β', 14, Ἀδιάντροπος· Δ', 37, * Ἀσύσταλτος· καὶ 580-581, ἐν λ. * Συπέλλομαι § 3. ||

IMPUNÉMENT, Νηποίνει, Ἑλλ. Ἴσ. Ἀτιμωρήτως, Κ. || Ἐνταῦθα τὸ Κ. οὐδὲν ἄλλο δύναται δηλοῦν, ὥς ἐκ τῆς παραπομπῆς, ἢ τὴν ἔκδοσιν Κορυθῆ. || Ἰδ. Προλεγόμε. εἰς τὸν Βεκκαρ. 2 ἔκδ. σελ. λη'.

INCOMMUNE, Δύσχρηστος, Γλ. Ἀβολος, Δ. || Β', 78, Βαρύς· Δ', 2, Ἀβολος. ||

INCOMPÉTENT. Z. Compétent.

INCOMPLET. Z. Imparfait.

- INCORRECT, 'Ενάμαρτον, Γλ.

INCURIE, 'Αναμελειά, Σ. 'Αφροντισία, Γλ. || Ε', 89, 'Αχηδία, ἐν λ. Θανάσιμος. ||

INDICTION, 'Ινδικτιών, 'Επινέμησις, Δ.

INDICTION, Convocation d'une etc. Πρόσκλησις, ἡ Μήνυμα, α 'Ινδικτον, προσφώνησις . . . 'Ινδίκτιον, » μήνυμα » Γλ.

INDIGENT. Z. Nécessiteux.

INDIGO, Substance végétale de couleur bleu, qui sert aux teinturiers, Λουλάκι, Τρ. 'Ινδικόν, 'Ελλ. ὡς τὸ ὀνομάζει ὁ Διοσκορίδης (ε', 107). || Ε', 171, Λουλάκι. || Τὸ ἐσύγχισαν πολλάκις μὲ τὸ 'Ινδικόν μέλαν, καὶ μὲ τὴν Λάκκαν (Laque).—Z. Laque.

INEXTINGUIBLE, 'Ακοίμητος, Δ. 'Ασβεστος, 'Ελλ.

INFAMANT, 'Ατιμοποιός, Γλ.

INFIRMERIE, dans les Communautés et maisons religieuses, 'Ασθενάριον, Δ. 'Υγιαστήριον, Γλ. Κάλλιον ἐκφράζεται διὰ τοῦ Maison de santé. || Δ', 35, 'Ασθεράριον. ||

INFORMATION, en matière Criminelle ou Enquête, en matière Civile Προκάταρξις δίκης, Δ.

INFUSER, 'Εγχυματίζω, Γλ. 'Εγχυμίζω, Γλ. Χυματίζω, Σχολιαστ. 'Αριστοφάν. Πλοῦτ. 720. Ainsi Infusion, serait 'Εγχυμα, ou 'Εγχυματισμός. || Γ', 440. || —Théophraste se sert d' 'Εγχυλίζω.

INFUSION. Z. Infuser. Théophraste le nomme Χυλισμός.

INGÉRER. (s'—) 'Επιβρίπτειν ἑαυτὸν, Δ. || Δ', 11, 'Αρακατόνω § 2· καὶ 409, Περιεργάζομαι. ||

INITIATIVE (avoir ou prendre l' —), Γνώμης ἔρχειν, Ἑλλ. Εἰσηγεῖσθαι, Ἑλλ.

INOFFICIEUX. *Testament inofficieux*, Ν. Διαθήκη μεμπτή, ἡ ἀτακτος, ἡ ἀφιλόανθρωπος. — Action d'inofficiosité, ἡ κατὰ ἀτάκτου διαθήκης μέμψις. «Ἡ ἰνοφεικίῳ τεσταμέντο, ἡγουν ἡ κατὰ ἀτάκτου διαθήκης» μέμψις... τῆς γενομένης χωρὶς ἔργου φιλανθρωπίας. » Γλ. Ἑλέγето καὶ βαρβάρως, Ἀκαθήκουςα διαθήκη, Δ. || Ε', 200, *Μέμψις διαθήκης*. ||

INONDATION. Z. Débordement.

INQUIET. Z. Anxiété.

INSIDIEUX, Ἑνεδρευτικός, Γλ.

INSINUANT, Ηειθχνολόγος, Γλ.

INSIPIDE, Ἀνοστος, Σ. Ἀχυμος, Ἑλλ. || Β', 218-219, *Λειπαράβατος*, καὶ Ε', 328-329 ἐν λ. *Ῥαδάκη*. ||

INSOLITE, Ἀσυνήθης, Ἑλλ. — Z. Bizarre.

INSPECTEUR, Ἐπόπτης, Ἐφορος, Ἐπείκτης, Ἐργεπείκτης, Ἐργεπιστάτης, Ἐργοδιώκτης, Ἐργοκηδεστής, Δ. Ὅλα σχεδὸν ἑλληνικά. || Α', 205-206, Ἐργοδιόζομαι· Β', 81, *Βλεπίος*· Γ', 297-298, Ἐπισκοπον· καὶ Ε', 71, Ἐπισκεπτιτής. ||

INSTALLATION, Ἐνθρονισμός, Ἐνθρονιασμός, Δ.

INSTALLER, Ἐνθρονίζω, Ἐνθρονιάζω, Δ.

INSTIGATEUR, Ἐπαναγκαστής, Γλ.

INSTIGATION, Ἐγκεντρισμός, Γλ.

INSTINCT. « Ἀλογος ὁρμή καὶ ὄρεξις » (Πλούταρχ. περὶ τῆς εἰς τὰ ἔχγονα φιλοστοργίης § 1.). Ἀπὸ τὸ Πωμαϊκὸν Instictus τὸ σημαῖνον Ἐπικέντησις, ἀπὸ τὸ ῥῆμα Instigo, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ Γλ. σημαίνει, Ἐπικεντρίζω, Παροξύνω. Εἰς τὰ προλεγόμενά μου εἰς τὰ Πο-

λιτικά τοῦ Ἀριστοτέλους, μετέφρασα τὸ instinct διὰ τοῦ *Αὐτοματισμός*. || σελ. πγ', καὶ εἰς τὰς Σημειώσ. σελ. 264. ||

Εἰς τὰ τοῦ BEKKER Anecd. Graec. tom. II, pag. 651, ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Διονυσίου τοῦ Θρακῆς τὸ ὀνομάζει ἀκύρως, *Τεχνοειδές*. Ἐμπορεῖ ἀκόμη νὰ ὀνομασθῇ, Ἑφοδος φυσική. α' Ανευρίσκει ἡ φύσις αὐτὴ ἐωυτῇ » τὰς ἐφόδους, οὐκ ἐκ διανοίας » Ἱπποκράτ. VI, Ἐπιδημ. Ὁ Ἀριστοτέλης (Περὶ ζ. ἱστορ. VIII, 1 § 2) τὸ ὀνομάζει *Φυσικὴ δύναμις*.

INSTITUTES, les éléments du droit Romain, Διατυπώσεις, Εἰσαγωγικοὶ νόμοι, Γλ. Εἰσαγωγή νόμων, Γλ. || Βλ. *Digeste*, σελ. 116-117. Πρὸς καὶ Δ', 351-352, *Νομοκάνωνας*. ||

INSTRUCTIONS, ordres ou mémoires qu'un Prince donne à son Ambassadeur, etc. Ὑπομνηστικὸν (τὸ), Γλ. || Α', 312, Ὑπομνήσεις ἐν λ. Πόσα || . Κάλλιον ἠθέλαμεν τὰς ἐκφράσειν διὰ τοῦ *Παραγγελλίας* || Β', 90, *Ἀθήνεια*, ἐν λ. *Γερνημένος*. || , φυλάσσοντες τὸ Ὑπομνηστικὸν εἰς ἐρμηνείαν τοῦ Agenda ἢ Tablettes.

INSTRUMENS de musique, Σημάσματα (ἀντὶ τοῦ Σημάματα ἢ Σημάσματα), Σ.—Joueur d'instrumens, Σημαστής, Δ. Σ. || Δ', 496, *Σήμασμα*. ||

INSTRUMENS à vent, Ὀργανα, Γλ. Ζ. Joueur.

INSURGÉ. Ζ. Rebelle.

INSURRECTION. Ζ. Rebellion.

INTENDANT d'une maison etc. Διοικητής, Δ.—des vivres, συγχωρεῖται νὰ μεταφρασθῇ, ὁ ἐπὶ τῶν ζωαρχιῶν, ἢ μονολεξεί, Ζωαρχινόμος.

INTENDANT, Ἐπίτροπος, Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. Α', 6', § 23. || σελ. 13, έκδοσ. Κορ. ||

INTENTER un procès, Ἀρχίζω κρίσιν, ἀγωγὴν. α Ἰντετίονα (γρ. Ἰντεντατίωνα), ἀρχὴν τῆς ἐναγωγῆς ». Γλ. || Πρβλ. Γ', 296, Ἀνέγκλητος. ||

INTENTION. Z. Projet.

INTENTION, Πρόθεσις. α Μοιχὸς οὐκ ἀπὸ τῆς προ- » θέσεως, ἀλλ' ἀπὸ τῆς πράξεως λέγεται » Γλ. || Βλ. *Dessein*, σελ. 114. Πρβλ. καὶ Δ', 44, *Βάλλω εἰς τὸν τοῦτον*. ||

INTERDICTION, Ὑπαρχόντων ἐκπτώσις, Γλ. Ἀπαγόρευσις, Γλ.

INTERDIRE un prodigue, Interdire un vieillard. Ὁ Πλάτων (Νομ. ια', σελ. 929) λέγει α Ἄκυρος ἔστω » τῶν αὐτοῦ καὶ τὸ σμικρότατον διατίθεσθαι. »

INTÉRESSER (s' —) à quelque personne ou quelque chose, α Περαιτέρω δὲ περὶ αὐτῶν οὐδὲν τῇ ψυχῇ » προσπεπόνθαμεν » Ἰσοκράτ. Ἑλ. Ἐγκώμ. 25, σελ. 217. || Β', 202, *Μὲ κόπτει* καὶ Δ', 463, 464, * *Προσπαθῶ* § 2. ||

INTERJECTION, L'une des parties d'oraison, Ἐπιφώνημα. Ἰδ. Πρόδρομ. Ἑλληνικ. Βιβλιοθήκ. σελ. λθ'.

INTERMISSION, Pause, Στάσις, Δ. Τὸ Pause, εἶναι ἀπὸ τὸ Παύσις. Διάλειψις, Διάπαυσις, Ἑλλ. || Δ', 542, *Στάμα* § 2. ||

INTERRÈGNE, Μεσοδασιλεία, Δ. Ἑλλ.

INTESTAT. *Il mourût intestat*, Ἀπέθανεν ἀδιάθετος, Γλ. — *Héritier ab-intestat*, Κληρονόμος ἐξ ἀδιαθέτου, Γλ.

INTOLÉRABLE, Ἀβάστακτος, Ἀνυπομόνευτος, Σ. Ἀνυπομένητος, Γλ. || Ε', 19, Ἀνυπόφορος § 2. ||

INTRIGANT, Πρχματοδίφης, 'Ελλ. ('Αριστοφάν. "Ορν. 1424). Κατὰ τὸν Φρόνιχον (Bekker, Anecd. Graec. tom. I, pag. 3.) εἶναι Φιλοπρχματίας, 'Ελλ. || Γ', 90, 206· καὶ Δ', 409 καὶ 444, *Περὶσεργάζομαι, Πολυπρχμῶν*. || Στρόφης, 'Ελλ. Πραξικόπος, 'Ελλ. Κακότεχνος, Γλ. Σκευωρητής, Γλ. Πρχματορῥάφος, Γλ. Δύναται νὰ ὀνομασθῇ καὶ Πολύπλοκος, 'Ελλ. || Β', 308· καὶ Δ', 443, *Πολύπλοκος*. || Οὕτως ὀνομάζεται μὲν ἀπὸ τὰς γυναικας τοῦ δράματος ἀπὸ τὸν Κωμικὸν ('Αριστοφάν. Θεσμ. 433),

Οὐκ ὀνόμαζεν ταύτης

ἤκουσα πολυπλοκωτέρας

γυναικὸς, οὐδὲ δεινότερον λεγούσης.

Z. καὶ Intrigue.

INTRIGUE, 'Ισ. Πολυπλοκία, 'Ελλ. 'Επειδὴ καὶ αὐτὸ τὸ Intrigue εἶναι ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Intricatura, ἐκ τοῦ 'Ελληνικοῦ *Ἐντρίχωσις* ('Εμπλοκή). "Οθεν εἰς τὸν 'ΗΣύχιον, ἀντὶ τοῦ α' Ἐντριχον, ἀσθενές », ἴσως ἡ ὀρθὴ γράφῃ ἦτον, α' Ἐντριχον, εὐσθενές ». "Οπως ἂν ἦναι, ὁ Θεόγνις (στίχ. 67) ἐμεταχειρίσθη τὸ Πολυπλοκία εἰς τὴν σημασίαν τοῦ Intrigue,

'Αλλὰ δόλους τ', ἀπάτας τε, πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν.

Mais ils aiment les fourberies, les impostures, et les intrigues. — Intrigant, Πολύπλοκος, 'Ελλ. Φιλοπρχγμων, 'Ελλ. — Trica (ἀπὸ τοῦ 'Ελλ. Θριξ τὴν αἰτιατικὴν, Τρίχα) 'Ρωμαιοὶ σημαίνει τὸν πλόκαμον, ἡγουν τὰς πλεγμένας εἰς σειρὰς τρίχας, ὅθεν καὶ τὸ Γαλλικὸν tresse. « Tricae, Τριχώματα » Γλ.

INTRODUCTEUR, Εἰσαγωγεὺς, 'Ελλ. Σουτδ. Εἰσαγγελεὺς, 'Ελλ.

INVALIDES, militaires incapables de servir à cause de blessures, maladies, etc. et entretenus aux fraix de l'État. Ἀδύνατος, Ἑλλ. Ἴδε Ἄρποκρατίωνα μὲ τὰς σημειώσεις τοῦ Βαλεσίου. — *Hôtel des invalides*, ἐμπορεῖ νὰ μεταφρασθῇ Ἀδυνατοκομεῖον. || Πρβλ. Β', 16, Ἀδύναμος. ||

INVECTIVE, Καταφορά, Γλ.

INVENTAIRE, Ἀναγραφὴ, Καταγραφὴ, Γλ. || Ε', 100, 116, Ἰνβεντάριον, Καταγραφὴ. ||

IRRÉSOLU, Διχογνώμων, Γλ.

IRRÉVOCABLE, Ἀναθέτητος, Γλ. || Β', 39, Ἀμετάθετος. ||

ITINÉRAIRE (Λατιν. Itinerarium), Ὀδοιορικὸν, Γλ.

J

JABOT, Σγάρα, Σ. Πρόλοβος, Ἑλλ. || Α', 263, ἐν λ. Ἐπέπεσα. ||

JACHÈRE (terre en —), ἡ ἀπλῶς Jachère, terre qu'on laisse reposer un an, Νέασις, Γλ. Νεάσιμον (συνυπακ. χωρίον), Δ. Ἑλλ. Νειδός (συνυπακ. ἀγρός), Ἑλλ. Νέατος, Γλ. — Jachérer, Νεάζω, Ἑλλ. || Δ', 198-199, Καινουριώνω. ||

JAMBE. Z. Canal.

JARDIN FRUITIER. Z. Verger.

JARGON, Tortiloquium, « Διάλεκτος συνεστραμμένη, Συνεστραμμένη ὁμιλία ». Τοιοῦτον εἶναι τὸ Jargon, δυνκτὸν νὰ ἐρμηνευθῇ διὰ μιᾶς λέξεως Στραφιλε-

ξία. Τὸ Jargon παράγεται ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν Gergo, ἐξηγούμενον ἀπὸ τὸν Σ. « Κορακιστικὸν μίλημα. »

JARRETIÈRE, Ἰσ. Μηροδέτης. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ἑσυχιον σημειώσεις, λέξ. Σαράβαρχ.

JASER εἶναι τὸ περιλαλεῖν τοῦ Ἀριστοφάνους (Ἑκκλ. 230). — Bavarder εἶναι τὸ Φαυλατίζω (γρ. Φαφλατίζω) Σ. Δ. ἀπὸ Ἑλληνικὸν Παφλάζω. Καὶ Bavard ὁ Φαυλατὰς (γρ. Φαφλατὰς) Δ. Σ. || Δ', 90-91 καὶ Δ', 82, Γλωσσᾶς καὶ 277, Δάλος, Δαλῶ § 2 καὶ 533, Σπερμολόγος. Ἴδε καὶ Β', 372, Φαφλατίζω καὶ Δ', 643, Φαφλατᾶς. ||

JASMIN, Ἰάσμη, Δ. Λέξις Περσικὴ, κατὰ τὸν Σαλμάσιον, καὶ ὄχι παρῥγωγος ἀπὸ τὸ Ἰορ. Γιασεμί (κατὰ τὴν γραφὴν καὶ προφορὰν τοῦ Γιωμέτρος ἀντὶ τοῦ Ἰωμέτρος), Σ. — Huile ἢ Pomade de Jasmin, Ἰάσμινον ἔλαιον, καὶ συνθέτως Ἰασμέλαιον, Δ. Γιασεμόλαδον. || Δ', 79-80, Γιασεμί καὶ 181, * Ἰασεμόλαδον. ||

JAUNISSE, maladie, Χρυσιασμός, Δ. Κιτρινᾶδα, Ζαφράνα, Ζαφρανάδα, Σ. Ἰκτερος, Ἑλλ. || Δ', 165, ἐν λ. * Ἡπατα καὶ Ε', 75, ἐν λ. Εὐγατόν. ||

JAVELEUR, ῥιπταριστής, Δ. Ζ. καὶ Dard.

JAVELOT, ῥηκτάριον καὶ ῥιπτάριον, Δ. Σ. || Β', 318, ῥηκτάριον 319, ῥήχρω καὶ Δ', 475, ῥήπτω. || Ζ. καὶ Dard.

JET D'EAU, Κρουνός, Γλ. Λατινιστὶ τὸν ὀνομάζει καὶ Silvanus. Τζήγκουνας (γρ. Σίφουνας, ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Σίφων.) Δ. Ἀναβρυτὸν, Δ. Νεροπήδημα, Σ. τὸ τουρκιστὶ Σιντιρβάν. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Στράβωνα σημειώσεις Μέρ. 4, σελ. 91, ἔκδοσ. Κορχῆ. || Δ', 10, Ἀνάβρυσμα καὶ 349, Νεροπήδημα. ||

JEU DE HAZARD, Jeu de dés. — Z. Dé, καὶ Solennelles.

JEÛNER. — Z. Eau.

JEUNESSE. Ceux qui sont de l'âge de vingt ans à trente cinq ou environ, Νεότης, Ἑλλ. (Θουκυδ. Β, 8, 20 καὶ 21, καὶ Στράβων. Η, σελ. 351 || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. 2, σελ. 94. ||, καὶ ἄλλοι.)

JONC, Βρύλλον, Γλ. || Δ', 66 καὶ 714, Βροθλον. Ἰδ. καὶ 502, * Σίφα. || — Z. καὶ Canon || εἰς τὸ τέλος ἐν σελ. 56. ||

JOUER. Un homme qui se joue des loix, Ἀθυρονόμος, Ἑλλ. α' Ἀθυρονόμος, ὡς ἔτυχε χρώμενος τοῖς νόμοις » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

JOUER AUX DÉS, Κοττίζω, Δ. Ἀπὸ τὸ Κοττίον, Dé, Δ. ὅθεν τὸ Χυδαῖστί λεγόμενον Κότζι, Δ. — Z. Dé.

JOUEUR d'instrumens à vent, Ὀργανάριος, Γλ.

JOUEUR d'instrumens, Σημαστής, Δ. Σ. Παιγινιώτης, Παιγινιδιώτης, Παιγινιδίρης, Δ. || Δ', 496, Σήμασμα. || — *Joueur de Gobelets*, Παροφθαλμιστής, Δ. Ψηφας, Δ (Λέξ. Ὀφθαλμοφάνις) Ψηφοπαίκτης, Ἑλλ. || Δ', 701, Ψηφας. ||

JOUIR, absolument (ἀμεταβάτως, ὡς τὸ Godere τῶν Ἰταλῶν, σημαίνει σχεδὸν τὸ Χροκοπῶ, Σ.), Χαίρω, Ἑλλ. εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν. Ἰδ. Ὀμήρ. ἔκδ. Βολισ. Ἰλιαδ. Α, σελ. 131. || Α', 96, καὶ Β', 384, Χαροκόπος, Χαροκοπῶ Β', 380, καὶ Δ', 668, Χαίρομαι Δ', 667, Χαίράμερος. ||

JOUISSANCE. *Il n'a point la PROPRIÉTÉ de cette terre; il n'en a que la JOUISSANCE, que L'USU-FRUIT*. Ν. Τὸ πρῶτον λέγεται Δεσποτεία· τὸ δεύτερον,

Νομή τὸ τρίτον *Ἐπικαρπία* α Νομή ἐστὶ φυσικῶς ἡ
 » τοῦ πράγματος κατοχή, καὶ προηγείται δεσποτείας.
 » Κατὰ δὲ τοὺς νόμους, Νομή ἐστὶ ψυχῇ δεσπόζοντος
 » κατοχή. » Γλ. Τὸ δὲ *Ψυχῇ δεσπόζοντος* σημαίνει, μὲ
 γνώμην ἢ σκοπὸν νὰ τὸ δεσπόσῃ, νὰ τὸ ἰδιοποιηθῇ. ||
 Β', 270 § 4, *Οἰκοκύριος* Ε', 145, *Κύριος* Δ', 132 καὶ
 691, *Ἐπικαρπία*, καὶ *Χρήσις καρπῶν*. ||

JOUR. Z. Solennelles.

JOUR, nommé (à —) Τὴν ὠρισμένην ἡμέραν, Γλ.
 || Πρβλ. Ε', 65, *Ἐμπρόθεσμος ἡμέρα*. ||

JUGE ordinaire, N. Ἐμβαθμος δικαστής, Δ. Ἐμ-
 πρακτος δικαστής, Δ. || Ε', 65, *Ἐμβαθμος δικαστής*. ||
 — Juge Criminel, Z. Criminel. — Juge Pedanée, Z.
 Pedanée. — Juge d'Appel, Z. Appel.

JUGEMENT Contradictoire, Z. Défaut. — Sans
 Appel, Z. Appel. — Arbitral, Z. Arbitral.

JUGEMENT (le dernier —), ἡ Δευτέρα παρουσία, Δ.

JULEP, Ζουλάπιον, Ζουλάβιν, Δ. || Δ', 159, *Ζου-
 λάπιον*. || Z. καὶ Sirop.

JUMEAU, Τζημπαγός, Δ. Αἰδυμος, Σ. Αἰδυμος, Ἑλλ.
 Μήποτε τὸ *Τζημπαγός* εἶναι φθαρμένον ἀπὸ τὸ *Σύμπα-
 γος* ἢ *Συμπαγής*; Τὴν λέξιν *Συμπαγίαν* ἐμεταχειρί-
 ζοντο οἱ Νεοπλατωνικοὶ περὶ τῆς συστάσεως τῶν ζώων.
 α Αὐτὸ μὲν γὰρ τὸ γεῶδές ἐστιν ἡ τοῦ σώματος πῆξις.
 » τὸ δὲ ὑγρὸν καὶ ἐν τούτῳ ἐστὶν εἰς συμπαγίαν περὶ-
 » χυσις. » Παρὰ τῷ Στοβαίῳ σελ. 1100, ἐκδ. 1794.

JURÉ, Ὀρκωτός, Γλ.

JURIDICTION, Δικαιοδοσία, Δ. Θέμα, Δ.

JURISCONSULTE, Νομοδείκτην τὸν ὀνομάζει δ
 Πλούταρχος (Τιβ. Γράρχ. § 9). || Ε', 243, *Νομικός*. ||

K

KAN, Prince tartare. Χαγάνος, Δ. Χάν, Δ.

KERMÈS, Πρινόκοκκον; Πρινοκόκκιον, Δ. Κόκκος, Ἑλλ. ἢ Κόκκος βαφικῇ, Ἑλλ. Ὅθεν καὶ τὰ βαφόμενα μ' αὐτὸν ὀνομάζονται Κόκκινα, καθὼς ἀπὸ τὸ Kermès παράγονται τὸ Carmin καὶ τὸ Cramoisi. || Α', 336, Ὁλοκόκκινον καὶ Δ', 476, * Πιζάριον καὶ Ε', 312-314, Πρινοκόκκινον. ||

L

LABEUR (Terres en —.), Γεώργια, Δ.

LABORIEUX, Καματηρός, Γλ. || Δ', 216-217, Καματερός, Καματώδης. ||

LACS, Βρόχιον, Γλ. || Δ', 586, Σῶκος Πρβλ. καὶ Δ', 137-138, ἐν λ. Ἀνακομπόρεται καὶ Δ', 636, * Φαλάγγια. ||

LAINE en suint. || Ἴδ. Δ', 441, Ποκάρι. ||

LAÏQUE, Κοινολαΐτης, Δ. Λαϊκός, Δ. || Βλ. Ε', 150, Λαΐτης. ||

LAIT. *Petit lait*, Τυρόγαλον, Δ. Χουμάς, Δ. || Δ', 689, Χουμάς καὶ Α', 74 καὶ Β', 200 § 7 καὶ Δ', 333, Τζίρος. || Ἴσως ἀπὸ τὸ Χυμός, εἰκάζει ὁ Δουκάγγιος. Ὁρρός, Ἑλλ. Σήμερον ὀνομάζεται Τσίρος (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Serum). Μ' ὄλον τοῦτο ὁ Ἡσύχιος λέγει, « Κίρρος, ὄρος (γρ. ὀρρός), καὶ αἷμα, καὶ πόμα γάλακτος.

» Λάκωνες ». Μανθάνω ὅτι οἱ Κρητικοὶ τὸν ὀνομάζουσιν ἀκόμη σήμερον *Οὐρόρος*.

LAIT d'amande. Z. Amandes.

LAITON, Cuivre rendu jaune par la Cémentation, Λατοῦ (ή), Σ. Ὀρείχαλκον, Τρ. Πέφιλας, Τρ. Ἴσ. δύναται τις νὰ τὸ ὀνομάσῃ, *Ξανθόχαλκον*, ἐπειδὴ ὠνόμαζαν τὴν τοιαύτην χημικὴν μεταμόρφωσιν (Cémentation) *Ξάνθωσιν χαλκοῦ*. Ἴδε Beckman, Beytr. zur Gesch. der Erfind. Tom. 3, pag. 389. || Ε', 284 - 285, *Πάφιος*. ||

LAMBEAU, Ῥέχιον, Ἑλλ. || Α', 221, *Παλιοχαρδαλομένη* καὶ 314, Ῥάκος. Ἰδ. καὶ Δ', 472, Ῥάγος (ἐν λ. Ῥαγός). ||

LAMBINER, « Στραγγεύει, ἀναβάζλει, οὐκ εὐθὺς » πορεύεται. » Ἡσύχιος. Ὁ Φώτιος προσθέτει καὶ, « Χρο- » νίζει, ῥαθυμεῖ ».

LAMBRIS, Καλάθωσις, Γλ.

LAMELLÉ, Feuilleté, Λεπιδωτός, Πλακώδης. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 103.

LANCE, Λαγκίξ, Ἑλλ. Λαγκίξιν τὴν ὀνομάζει ὁ Σικελιώτης Διόδωρος (Ε', 30) φυλάξας τὸ ξενικὸν (εἴτε τῶν παλαιῶν Ἰσθίων, εἴτε, κατ' ἄλλους, τῶν Γάλλων) ὄνομα, καθὼς καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ὀνομάσαντες αὐτὴν Lancea, καὶ οἱ Ἰταλοὶ Lancía καὶ Lancione, ὅθεν καὶ τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης τὸ Λαντζούνι. — Z. Dard. || Δ', 281, *Λάντζα*. ||

LANDIER, Ἑσχαράδιον, Γλ. || Α', 68, Ἑσχάρα· Ε', 74, Ἑσχαράδιον. ||

LANGUE. Qui a bien de la langue, qui n'est pas maître de sa langue, Γλωσσῆς, Δ. || Δ', 81 καὶ

82, *Γλώσσα*, *Γλώσσας*. || II a une-de serpent, de vipère, *Γλώσσασπις*, (*Ἡσύχιος*). || Δ', 82-83, *Γλώσσοβोलία*. ||

LANGUEUR, ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ *Langueo* ἢ *Languesco*, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, *Λαγγέω* ἢ *Λαγγάζω*. « *Λαγγάζει*, Ὁκνεῖ οἱ δὲ *Λαγγεῖ* » *Ἡσύχιος*. || Πρβλ. Δ', 28-29, *Ἀποκάμνω* καὶ Ε', 157-158, * *Λαχαριάζω*. ||

LAPIDAIRE, *Λιθογλύφος*, ἢ *Λιθαριογλύφος* (καὶ ὀχι *Λιθογλύφος*)· διότι ἡ *Pierre précieuse* ὠνομάζετο *Λιθάριον*, ἢ *Λιθίς*, τὴν ὁποῖαν οἱ Βυζαντινοὶ ἔλεγαν *Λιθέαν*, Δ. || Ε', 163, *Λιθάρια*. ||

LAPIS LAZULI. Z. *Azur*.

LAPLYSIE, ou plutôt, *Aplysie* (*Aplysia depilans*, du système) *Λαγῶς θαλάσσιος*, Ἑλλ. || Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 100. || Οἱ νεώτεροι ἔλαβαν τὸ ὄνομα *Aplysie* ἀπὸ τὸν Ἀριστοτέλην, ὅστις ὠνομάζει *Ἀπλυσίην* (τὸν) εἰδός τι σπόγγου, διὰ τὴν δύσχρωτον αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτον (ἄπλυτον) μορφήν.

LAQUE, *Λαχᾶς*, *Λακχᾶς*, *Λάχιον*, Δ. *Λάκκα*, Δ. *Λάκκην* ἔτι ὠνόμαζαν καὶ τὴν Ἀγχουσαν (διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος), Δ. Κατὰ τὸν Σπλμάσιον, ἡ *Λάκκα* ἢ *Λάκχα* εἶναι τῶν Ἑλλήνων ἡ *Κάλη*, κατὰ μετὰθεσιν στοιχείων || Ε', 134, ἐν λ. *Κόλχος*. || — Πολ-
λάκις *Λακχᾶν* ὠνόμασεν καὶ τὴν Ἰσατίν (*Pastel*), καὶ αὐτὸ τὸ Ἰνδικὸν (*Indigo*), καὶ ἔτι τὸ Ἰνδικὸν μέλαν (*Encre de la Chine*). Ἰδ. Βερμάννον *Beytr. zur Gesch. der Erfind.* tom. IV, pag. 502-506. || Δ', 476-477, *Λακχᾶν*, ἐν λ. * *Πιζάριον* καὶ Ε', 151, *Λάκχα*. ||

LARES, *dieux domestiques*, Ἑρῶες κοιτοικίδιοι, Γλ.

LARGESSE faite aux soldats ou au peuple par le prince, Διάδοσις βρασιλική, Δ. || Πρβλ. Δ', 108-109, Δωρεά· καὶ 649, Φιλότημον. ||

LASCIF (homme —) ἢ Lubrique, Καταγύνχιος, Γλ. || Δ', 77-78, Γαυριῶ. ||

LATICLAVE, Πλατύσημος, Γλ. || Α', 68, Κλαποτά. ||

LAURIER, Λαῦρος, Δ. Ἀπὸ τὸν Ἑσύχιον, ὅστις λέγει, α Λαῦρον τὴν δάφνην »· ὅθεν τῶν Ῥωμαίων τὸ Laurus. Κατὰ τὸν αὐτὸν Ἑσύχιον οἱ Περγαῖοι τὴν ὀνόμαζαν Δάφνην. || Α', 193, ἐν λ. Δαυκοψίστης· Δ', 190, ἐν λ. Καβοότσι· καὶ Ε', 150, Δαδωρίδα. ||

LAURIER-ROSE, Ῥοδοδάφνη, Δ. Σ. Πικροδάφνη, Δ. Νήριον, Ἑλλ. || Δ', 480, Ῥοδοδάφνη· καὶ Ε', 238, 239-240, Νιδιον καὶ Νίρις || — Ζ. καὶ Baies.

LAVE, matière qui sort des volcans, Πηλὸς διάπυρος, Ἑλλ. Οὕτω τὴν ὀνομάζει ὁ Στράβων (σελ. 58) || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Α', σελ. 74· καὶ Μέρ. Δ', σελ. 28. ||

LAVER. *Ceux qui lavent leurs culs*, Πλυνόκωλοι, Δ. Οὕτως ὀνόμαζαν οἱ Βυζαντινοὶ σκωπτικῶς τοὺς Τούρκους. Φρονιμώτερον ἤθελαν πρᾶξει νὰ τοὺς φυλάσσωνται παρὰ νὰ τοὺς σκώπτωσι. || Ε', 301, Πλυνόκολος. ||

LAVERNE (Laverna), déesse des larrons, Πραξιδική, Γλ.

LAZUR. Ζ. Azur.

LEG, Δωρεά, Γλ. — Ζ. καὶ Collégataire.

LÉGAT, Cardinal préposé par le Pape etc. Λεγάτος, Αἰγάτος, Πρεσβευτής, Τοποτηρητής, Ἀντιπρόσωπος, Δ. || Β', Προλεγόμ. σελ. 43'. ||

LÉGENDAIRE, Συναξαριστής, Δ.

LÉGENDE, Συναξάριον, Δ. || Δ', 353, Συναξάριον. ||

LÉGION, Corps de gens de guerre parmi lesio-
mains, etc. Λεγεών, Δ. Θέμα, Δ. Διὰ τοῦ Θέμα ἐμπο-
ροῦμεν ἴσως νὰ μεταφράσωμεν τῶν νεωτέρων τὸ Régiment. || Ε', 159, *Λεγεών*. ||

LÉGISLATIF (Pouvoir —). Ἦσ. Νομοθετικὴ δύνα-
μις. Τὸ δὲ Pouvoir exécutif ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Νο-
μοτελεστικὴ δύναμις.

LÉGITIME (la —), substant. ἡ Ἔννομος, Γλ.

LÉGITIME. *Femme légitime*, Εὐλογητικὴ, Δ. *En-
fans légitimes*, Εὐλογητικὰ, Δ. || Δ', 144, *Εὐλογητικὴ*. ||

LEGS, Λεγάτον (τὸ), Γλ. Πρεσβεῖον, Δ. « Λεγάτον,
» ἐστὶ δωρεὰ ἐν διχθήκῃ καταλειφθεῖσα, εἰς δῆλωσιν
» ἀγάπης, οὐ κληρονομίας· ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνέμνησιν
» ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος », Γλ. || Ε', 158, *Λεγάτον*. ||

LEMURES, Καλικάντζαροι, Δ. Νυκτερινοὶ δαίμονες,
Γλ. || Δ', 211, *Καλικάρτζαρος*. ||

LENTILLE. Z. Piège.

LENTILLES, taches rousses aux mains, au vi-
sage etc. Πρηνάδες, Δ (χωρὶς ἐξήγησιν). Πικνάδες,
Σ. Τζέπρι, Τζεπράδες, Σ. Φάσκελα, Σ. Φακοί, Ἑλλ.
Τὸ Πρηνάδες ἔπαθε μετάθεσιν στοιχείων ἀπὸ τὸ *Περ-
κνός* (καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἑσυχίον εὐρίσκεται, καὶ *Περ-
κνός* καὶ *Πρακνός*, ἀντὶ τοῦ *Περκνός*). Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν
ἔχει μὲ πλειοτέρῃ ἀλλοίωσιν καὶ τὸ *Πικνάδες*. « Περκνώ-
» ματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα » λέγει ὁ Ἑσύ-
χιος. Τὸ Τζέπρι ἢ Τζεπράδες, εἶναι φθορὰ τοῦ *Σαπρίαι* ἢ
τοῦ ἀχρήστου *Σαπράδες* (κατὰ τὸ Ἀμαρτίκι καὶ Ἀμαρ-
τάδες). « Σαπρίκ, Σήψις, Σάθρωμα, Ψυδράκιον » ὁ αὐ-
τὸς Ἑσυχίος. Τοῦτο δὲ τὸ *Ψυδράκιον* ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν
Σουίδαν « Ψύδραξ, τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα ». Τὸ

Φάσκελα ἡλλοιώθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν *Φακοί*. — Qui a le visage plein de lentilles, *Lentilleux*, *Φάκοψις*, Δ. Τζεπρὸς, Τζεπριάρικος, Σ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημειώσ. Μέρ. 6, σελ. 441, ἐκδ. Κορ. || Β', 310, 350, *Πρακράδες, Τσίπραι* καὶ Δ', 640, *Φάσκελα*. ||

LENTILLEUX. Z. Lentilles.

LÉPRE, Éléphantiasis, *Κελεφίχ*, *Λέπρ*, *Λώβη*, *Λωβείχ*, Δ. *Λέπρ*, Ἑλεφαντίσις, Ἑλλ. Τὸ *Κελεφία* πιθάνον ὅτι πρᾶγεται ἀπὸ τὸ *Κέλγρος*, ὡς τὸ συνώνυμον *Λέπρ*, ἀπὸ τὸ *Λέπος* ἢ *Λεπίς*, διὰ τὰς ἐπιφανομένας λεπτοειδεῖς τρυχύτητας εἰς τὰ σώματα τῶν λεπρῶν « *Κελύφην*, *Λεπίσματα* » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 215 - 216, ἐν λ. *Λαβόρω*. ||

LÉPREUX, *Κελεφὸς*, *Λεπρὸς*, *Λωβὸς*, Δ. *Λεπρὸς*, Ἑλλ.

LÉPROSERIE, *Λωβοτροφείον*, Δ.

LÈSE-MAJESTÉ. (Crime de —), *Καθοσιώσεως* ἔγκλημ. || Δ', 195, *Καθοσιώσις*. ||

LESSE, *Λυτάριον*, Δ. || Ε', 174 - 175, *Λυτάρη*. ||

LESSIVE, *Στακτὴ*, Δ. Γλ. *Κατασταλακτὴ*, Δ. Ἀλουσά, Δ. Ἀλουσιά, Σ. Ἀλισιά, Σ. Ἀλισίβη, Σ. Κονίχ, Ἑλλ. Τὸ Ἀλισίβη, ἐπειδὴ πρᾶγεται ἀπὸ τὸ *liscina* τῶν Ἱταλῶν (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ *lixivium*, ὅθεν καὶ τὸ *Lessive*), δίδει ὑποψίαν ὅτι τῆς αὐτῆς γενέσεως εἶναι καὶ τὸ Ἀλουσιά ἢ Ἀλισιά. Ἡ ὁρθὴ ὁμῶς γρᾶφὴ τούτων εἶναι Ἀλισίχ, ἡγουν Ἀλισίς ἢ κοινότερον Ἀλάττωσις. Τὸ θερμὸν ὕδωρ, διαβιβνὸν διὰ τῆς τέφρας, συνεπισύρει ὅλα τῆς τὰ ἅλατα ἢ ἁλατῶδη μέρη. « Καὶ γὰρ ἡ ΚΟΝΙΑ γίνεται, γλυκέος ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπε- » σόντος, ἢ δὲ ἅλυσις (γρ. ἅλισις) ἐξίστησι καὶ φθείρει.

LÉGION, Corps de gens de guerre parmi les Romains, etc. Λεγεών, Δ. Θέμα, Δ. Διὰ τοῦ Θέμα ἐμποροῦμεν ἱσως νὰ μεταφράσωμεν τῶν νεωτέρων τὸ Régiment. || Ε', 159, *Λεγεών*. ||

LÉGISLATIF (Pouvoir —). Ἦσ. Νομοθετικὴ δύναμις. Τὸ δὲ Pouvoir exécutif ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Νομοτελεστικὴ δύναμις.

LÉGITIME (la —), substant. ἡ Ἔννομος, Γλ.

LÉGITIME. *Femme légitime*, Εὐλογητικὴ, Δ. *Enfans légitimes*, Εὐλογητικὰ, Δ. || Δ', 144, *Εὐλογητικὴ*. ||

LEGS, Λεγάτον (τὸ), Γλ. Πρεσβεῖον, Δ. « Λεγάτον, » ἐστὶ δωρεὰ ἐν διχθήκῃ καταλειφθεῖσα, εἰς δῆλωσιν « ἀγάπης, οὐ κληρονομίης· ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνέμνησιν. » ἔχη τοῦ τελευτήσαντος », Γλ. || Ε', 158, *Λεγάτον*. ||

LEMURES, Καλικάνζαροι, Δ. Νυκτερινοὶ δαίμονες, Γλ. || Δ', 211, *Καλικάρτζαρος*. ||

LENTILLE. Z. Piège.

LENTILLES, taches rousses aux mains, au visage etc. Πρηνάδες, Δ (χωρὶς ἐξήγησιν). Πικνάδες, Σ. Τζέπρι, Τζεπράδες, Σ. Φάσκελα, Σ. Φακοί, Ἑλλ. Τὸ Πρηνάδες ἔπαθε μετάθεσιν στοιχείων ἀπὸ τὸ *Περκνός* (καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἑσύχιον εὐρίσκεται, καὶ *Περκνός* καὶ *Πρακνός*, ἀντὶ τοῦ *Περκνός*). Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει μὲ πλειοτέρην ἀλλοίωσιν καὶ τὸ *Πικνάδες*. « Περκνώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα » λέγει ὁ Ἑσύχιος. Τὸ Τζέπρι ἢ Τζεπράδες, εἶναι φθορὰ τοῦ *Σαπρίαι* ἢ τοῦ ἀχρήστου *Σαπράδες* (κατὰ τὸ Ἀμαρτίκι καὶ Ἀμαρτάδες). « Σαπρίκ, Σῆψις, Σάθρωμα, Ψυδράκιον » ὁ αὐτὸς Ἑσύχιος. Τοῦτο δὲ τὸ *Ψυδράκιον* ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν Σουίδαν « Ψύδραξ, τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα ». Τὸ

Φάσκελα ἡλλοιώθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν *Φακοί*. — Qui a le visage plein de lentilles, *Lentilleux*, *Φάκοψις*, Δ. Τζεπρὸς, Τζεπριάρικος, Σ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Πλούταρχ. σημειώσ. Μέρ. 6, σελ. 441, ἐκδ. Κορ. || Β', 310, 350, *Πρακνάδες*, *Τσίπραι* καὶ Δ', 640, *Φάσκελα*. ||

LENTILLEUX. Z. Lentilles.

LÈPRE, *Éléphantiasis*, *Κελεφίς*, *Λέπρη*, *Λώβη*, *Λωβείς*, Δ. *Λέπρα*, Ἑλεφαντίσις, Ἑλλ. Τὸ *Κελεφία* πιθάνον ὅτι προέρχεται ἀπὸ τὸ *Κέλφος*, ὡς τὸ συνώνυμον *Λέπρη*, ἀπὸ τὸ *Λέπος* ἢ *Λεπίς*, διὰ τὰς ἐπιφανομένας λεπτοειδεῖς τρυχύτητας εἰς τὰ σώματα τῶν λεπρῶν « *Κελύφον*, *Λεπίσματα* » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 215 — 216, ἐν λ. *Λαβόρω*. ||

LÉPREUX, *Κελεφὸς*, *Λεπρὸς*, *Λωβὸς*, Δ. *Λεπρὸς*, Ἑλλ.

LÉPROSERIE, *Λωβοτροφεῖον*, Δ.

LÈSE-MAJESTÉ. (*Crime de —*), *Καθοσιώσεως ἔγκλημα*. || Δ', 195, *Καθοσίωσις*. ||

LESSE, *Λυτάριον*, Δ. || Ε', 174 — 175, *Λυτάρι*. ||

LESSIVE, *Στακτὴ*, Δ. Γλ. *Κατασταλακτὴ*, Δ. Ἀλουσά, Δ. Ἀλουσιά, Σ. Ἀλισιά, Σ. Ἀλίσιβς, Σ. *Κονίς*, Ἑλλ. Τὸ Ἀλίσιβς, ἐπειδὴ προέρχεται ἀπὸ τὸ *liscina* τῶν Ἰταλῶν (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ *lixivium*, ὅθεν καὶ τὸ *Lessive*), δίδει ὑποψίαν ὅτι τῆς αὐτῆς γενέσεως εἶναι καὶ τὸ Ἀλουσιά ἢ Ἀλισιά. Ἡ ὁρθὴ ὁμῶς γρηφὴ τούτων εἶναι Ἀλίσιβς, ἡγουν Ἀλίσις ἢ κοινότερον Ἀλάττωσις. Τὸ θερμὸν ὕδωρ, διαβιβνὸν διὰ τῆς τέφρας, συνεπισύρει ὅλα τῆς τὰ ἅλατα ἢ ἀλατώδη μέρη. « Καὶ γὰρ » ἢ *KONIA* γίνεται, γλυκέος ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπε- » σόντος, ἢ δὲ ἅλυσις (γρ. ἅλυσις) ἐξίστησι καὶ φθείρει

LÉGION, Corps de gens de guerre parmi les Romains, etc. Λεγεών, Δ. Θέμα, Δ. Διὰ τοῦ Θέμα ἐμποροῦμεν ἴσως νὰ μεταφράσωμεν τῶν νεωτέρων τὸ Régiment. || Ε', 159, *Λεγεών*. ||

LÉGISLATIF (Pouvoir—). Ἦσ. Νομοθετικὴ δύναμις. Τὸ δὲ Pouvoir exécutif ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Νομοτελεστικὴ δύναμις.

LÉGITIME (la—), substant. ἡ Ἔννομος, Γλ.

LÉGITIME. *Femme légitime*, Εὐλογητική, Δ. *Enfans légitimes*, Εὐλογητικά, Δ. || Δ', 144, *Εὐλογητική*. ||

LEGS, Λεγάτον (τὸ), Γλ. Πρεσβεῖον, Δ. « Λεγάτον, » ἐστὶ δωρεὰ ἐν δικθῇκῃ καταλειφθεῖσα, εἰς δῆλωσιν » ἀγάπης, οὐ κληρονομίης· ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνέμνησιν » ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος », Γλ. || Ε', 158, *Λεγάτον*. ||

LÉMURES, Καλικάντζαροι, Δ. Νυκτερινοὶ δαίμονες, Γλ. || Δ', 211, *Καλικάντζαρος*. ||

LENTILLE. Z. Piège.

LENTILLES, taches rousses aux mains, au visage etc. Περκινάδες, Δ (χωρὶς ἐξήγησιν). Πικνάδες, Σ. Τζέπρκι, Τζεπράδες, Σ. Φάσκελα, Σ. Φακοί, Ἑλλ. Τὸ Περκινάδες ἔπαθε μετάθεσιν στοιχείων ἀπὸ τὸ *Περκινός* (καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἡσύχιον εὐρίσχεται, καὶ *Πρεκινός* καὶ *Πρακινός*, ἀντὶ τοῦ *Περκινός*). Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει μὲ πλειοτέρην ἀλλοίωσιν καὶ τὸ *Πικνάδες*. « Περκινώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Τὸ Τζέπρκι ἢ Τζεπράδες, εἶναι φθορὰ τοῦ *Σαπρίαι* ἢ τοῦ ἀχρήστου *Σαπράδες* (κατὰ τὸ Ἀμαρτίχι καὶ Ἀμαρτάδες). « Σαπρίχ, Σηψίς, Σάθρωμα, Ψυδράκιον » ὁ αὐτὸς Ἡσύχιος. Τοῦτο δὲ τὸ *Ψυδράκιον* ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν Σουῖδαν « Ψύδρῃξ, τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα ». Τὸ

Φάσκελα ἡλλοιωθή ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν *Φακοί*. — Qui a le visage plein de lentilles, *Lentilleux*, *Φάκοψις*, Δ. *Τζεπρὸς*, *Τζεπριάρικος*, Σ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν *Πλούταρχ*. σημειώσ. Μέρ. 6, σελ. 441, ἐκδ. Κορ. || Β', 310, 350, *Πρακνάδες*, *Τσέπραι* καὶ Δ', 640, *Φάσκελα*. ||

LENTILLEUX. Z. Lentilles.

LÉPRE, Éléphantiasis, *Κελεφίς*, *Λέπρις*, *Λώβη*, *Λωβείς*, Δ. *Λέπρις*, Ἑλεφντίσις, Ἑλλ. Τὸ *Κελεφία* πιθανὸν ὅτι πηράγεται ἀπὸ τὸ *Κέλυφος*, ὡς τὰ συνώνυμον *Λέπρις*, ἀπὸ τὸ *Λέπος* ἢ *Λεπίς*, διὰ τὰς ἐπιφανομένας λεπτοειδεῖς τραχύτητας εἰς τὰ σώματα τῶν λεπρῶν « *Κελύφον*, *Λεπίσμα* » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 215 - 216, ἐν λ. *Λαβόρω*. ||

LÉPREUX, *Κελεφός*, *Λεπρός*, *Λωβός*, Δ. *Λεπρός*, Ἑλλ.

LÉPROSERIE, *Λωβοτροφεῖον*, Δ.

LÈSE-MAJESTÉ. (Crime de —), *Καθοσιώσεως ἔγκλημα*. || Δ', 195, *Καθοσιώσεις*. ||

LESSE, *Λυτάριον*, Δ. || Ε', 174 - 175, *Λυτάρει*. ||

LESSIVE, *Στακτή*, Δ. Γλ. *Κατασταλακτή*, Δ. Ἀλυσά, Δ. Ἀλυσιά, Σ. Ἀλυσιά, Σ. Ἀλυσίβις, Σ. *Κονίς*, Ἑλλ. Τὸ Ἀλυσίβις, ἐπειδὴ πηράγεται ἀπὸ τὸ *liscina* τῶν Ἰταλῶν (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ *lixivium*, ὅθεν καὶ τὸ *Lessive*), δίδει ὑποψίαν ὅτι τῆς αὐτῆς γενέσεως εἶναι καὶ τὸ Ἀλυσιά ἢ Ἀλυσιά. Ἡ ὁρθὴ ὁμῶς γραφή τούτων εἶναι Ἀλυσίς, ἢ γοῦν Ἀλυσίς ἢ κοινότερον Ἀλάττωσις. Τὸ θερμὸν ὕδωρ, διαβιβάζον διὰ τῆς τέφρας, συνεπισύρει ὅλα τῆς τὰ ἅλατα ἢ ἀλατῶδη μέρη. « Καὶ γὰρ » ἢ *KONIA* γίνεται, γλυκέος ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπεσόντος, ἢ δὲ ἅλυσις (γρ. ἄλυσις) ἐξίτησι καὶ φθείρει

LÉGION, Corps de gens de guerre parmi les Romains, etc. Λεγεών, Δ. Θέμα, Δ. Διὰ τοῦ Θέμα ἐμποροῦμεν ἴσως νὰ μεταφράσωμεν τῶν νεωτέρων τὸ Régiment. || Ε', 159, *Λεγεών*. ||

LÉGISLATIF (Pouvoir —). Ἦσ. Νομοθετικὴ δύναμις. Τὸ δὲ Pouvoir exécutif ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Νομοτελεστικὴ δύναμις.

LÉGITIME (la —), substant. ἡ Ἔννομος, Γλ.

LÉGITIME. *Femme légitime*, Εὐλογητικὴ, Δ. *Enfans légitimes*, Εὐλογητικά, Δ. || Δ', 144, *Εὐλογητική*. ||

LEGS, Λεγάτον (τὸ), Γλ. Πρεσβεῖον, Δ. « Λεγάτον, » ἐστὶ δωρεὰ ἐν διχοθήκῃ καταλειφθεῖσα, εἰς δῆλωσιν » ἀγάπης, οὐ κληρονομίης· ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνάμνησιν » ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος », Γλ. || Ε', 158, *Λεγάτον*. ||

LÉMURES, Καλικάντζαροι, Δ. Νυκτερινοὶ δαίμονες, Γλ. || Δ', 211, *Καλικάντζαρος*. ||

LENTILLE. Z. Piège.

LENTILLES, taches rousses aux mains, au visage etc. Πρηνάδες, Δ (χωρὶς ἐξήγησιν). Πικνάδες, Σ. Τζέπρι, Τζεπράδες, Σ. Φάσκελα, Σ. Φακοί, Ἑλλ. Τὸ Πρηνάδες ἔπαθε μετάθεσιν στοιχείων ἀπὸ τὸ *Περκνός* (καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἑσύχιον εὐρίσκεται, καὶ *Πρεκνόν* καὶ *Πρακνόν*, ἀντὶ τοῦ *Περκνόν*). Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει μὲ πλειότερον ἀλλοίωσιν καὶ τὸ *Πικνάδες*. « Περκνώματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα » λέγει ὁ Ἑσύχιος. Τὸ Τζέπρι ἢ Τζεπράδες, εἶναι φθορὰ τοῦ *Σαπρίαι* ἢ τοῦ ἀχρήστου *Σαπράδες* (κατὰ τὸ Ἀμαρτίαι καὶ Ἀμαρτάδες). « Σαπρίαι, Σηψίς, Σάθρωμα, Ψυδράκιον » ὁ αὐτὸς Ἑσύχιος. Τοῦτο δὲ τὸ *Ψυδράκιον* ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν Σουΐδαν « Ψύδραξ, τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα ». Τὸ

Φάσκελα ἡλλοιωθή ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν *Φακοί*. — Qui a le visage plein de lentilles, *Lentilleux*, *Φάκοφισ*, Δ. *Τζεπρός*, *Τζεπρίάριος*, Σ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν *Πλούταρχ.* σημειώσ. *Μέρ.* 6, *σελ.* 441, *ἐκδ.* *Κορ.* || Β', 310, 350, *Πρακράδες*, *Τσίπραι* καὶ Δ', 640, *Φάσκελα*. ||

LENTILLEUX. Z. Lentilles.

LÉPRE, Éléphantiasis, *Κελεφίχ*, *Λέπρα*, *Λώβη*, *Λωβείχ*, Δ. *Λέπρα*, Ἑλεφαντίσις, Ἑλλ. Τὸ *Κελεφία* πιθανὸν ὅτι παράγεται ἀπὸ τὸ *Κέλυφος*, ὡς τὰ συνώνυμον *Λέπρυ*, ἀπὸ τὸ *Λέπος* ἢ *Λεπίς*, διὰ τὰς ἐπιφανομένας λεπτοεῖδεις τραχύτητας εἰς τὰ σώματα τῶν λεπρῶν « *Κελύφονα*, *Λεπίσματτα* » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 215 — 216, ἐν λ. *Λαβόνω*. ||

LÉPREUX, *Κελεφός*, *Λεπρός*, *Λωβός*, Δ. *Λεπρός*, Ἑλλ.

LÉPROSERIE, *Λωβοτροφεῖον*, Δ.

LÈSE-MAJESTÉ. (Crime de —), *Καθοσιώσεως ἔγκλημα*. || Δ', 195, *Καθοσιώσεις*. ||

LESSE, *Λυτάριον*, Δ. || Ε', 174 — 175, *Λυτάρι*. ||

LESSIVE, *Στακτὴ*, Δ. Γλ. *Κατασταλακτὴ*, Δ. Ἀλουσά, Δ. Ἀλουσιά, Σ. Ἀλισιά, Σ. Ἀλισίβη, Σ. *Κονίχ*, Ἑλλ. Τὸ Ἀλισίβη, ἐπειδὴ παράγεται ἀπὸ τὸ *liscina* τῶν Ἰταλῶν (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ *lixivium*, ὅθεν καὶ τὸ *Lessive*), δίδει ὑποψίχιν ὅτι τῆς αὐτῆς γενέσεως εἶναι καὶ τὸ Ἀλουσιά ἢ Ἀλισιά. Ἡ ὁρθὴ ὁμως γραφὴ τούτων εἶναι Ἀλισίχ, ἤγουν Ἀλισίς ἢ κοινότερον Ἀλάττωσις. Τὸ θερμὸν ὕδωρ, διαβιβῆνον διὰ τῆς τέφρας, συνεπισύρει ὅλα τῆς τὰ ἅλαττα ἢ ἁλατώδη μέρη. « Καὶ γὰρ » ἢ *KONIA* γίνεται, γλυκέος ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπεσόντος, ἢ δὲ ἅλυσις (γρ. ἅλισις) ἐξίστησι καὶ φθείρει

82, *Γλώσσα*, *Γλώσσας*. || a une-de serpent, de vipère, *Γλώσσασπις*, (Ἡσύχιος). || Δ', 82-83, *Γλωσσοβολία*. ||

LANGUEUR, ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ *Langueo* ἢ *Languesco*, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ, *Λαγγέω* ἢ *Λαγγάζω*. « *Λαγγάζει*, Ὁκνεῖ οἱ δὲ *Λαγγεῖ* » Ἡσύχιος. || Πρβλ. Δ', 28-29, *Ἀποκάμνω* καὶ Ε', 157-158, * *Λαχανιάζω*. ||

LAPIDAIRE, λιθιογλύφος, ἢ λιθογλύφος (καὶ ὄχι λιθογλύφος)· διότι ἡ *Pierre précieuse* ὠνομάζετο *Λιθάριον*, ἢ *Λιθίς*, τὴν ὁποίαν οἱ Βυζαντινοὶ ἔλεγον *Λιθέαν*, Δ. || Ε', 163, *Λιθάρια*. ||

LAPIS LAZULI. Z. Azur.

LAPLYSIE, ou plutôt, *Aplysie* (*Aplysia depilans*, du système) *Λαγῶς* θαλάσσιος, Ἑλλ. || Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 100. || Οἱ νεώτεροι ἔλαβον τὸ ὄνομα *Aplysie* ἀπὸ τὸν Ἀριστοτέλην, ὅστις ὀνομάζει *Ἀπλυσίν* (τὸν) εἶδός τι σπόγγου, διὰ τὴν δύσχρωτον αὐτοῦ καὶ ἀκάθαρτον (ἄπλυτον) μορφήν.

LAQUE, *Λαχᾶς*, *Λακχᾶς*, *Λάχιον*, Δ. *Λάκκα*, Δ. *Λάκκαν* ἔτι ὠνόμαζαν καὶ τὴν *Ἀγχουσαν* (διὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ χρώματος), Δ. Κατὰ τὸν Σκλμασίον, ἢ *Λάκκα* ἢ *Λάκχα* εἶναι τῶν Ἑλλήνων ἢ *Κάλχη*, κατὰ μετὰθεσιν στοιχείων || Ε', 134, ἐν λ. *Κόλχος*. || — Πολ-λάκις *Λακχᾶν* ὠνόμασεν καὶ τὴν Ἰσατίν (*Pastel*), καὶ αὐτὸ τὸ Ἰνδικὸν (*Indigo*), καὶ ἔτι τὸ Ἰνδικὸν μέλαν (*Encre de la Chine*). Ἰδ. Βερμάννον *Beytr. zur Gesch. der Erfind.* tom. IV, pag. 502-506. || Δ', 476-477, *Λακχᾶν*, ἐν λ. * *Ριζάριον* καὶ Ε', 151, *Λάκκα*. ||

LARES, dieux domestiques, Ἑρῶες κητοικίδιοι, Γλ.

LARGESSE faite aux soldats ou au peuple par le prince, Διάδοσις βασιλική, Δ. || Πρβλ. Δ', 108-109, *Δωρεά* και 649, *Φιλότιμον*. ||

LASCIF (homme —) ἡ Lubrique, Καταγύνχιος, Γλ. || Δ', 77-78, *Γαυριῶ*. ||

LATICLAVE, Πλατύσημος, Γλ. || Α', 68, *Κλαποτά*. ||

LAURIER, Λαῦρος, Δ. Ἀπὸ τὸν Ἑσύχιον, ὅστις λέγει, « Λαῦρον τὴν δάφνην »· ὅθεν τῶν Ῥωμαίων τὸ *Laurus*. Κατὰ τὸν αὐτὸν Ἑσύχιον οἱ Περγαῖοι τὴν ὀνόμαζαν *Δάφνην*. || Α', 193, ἐν λ. *Δαυκοψίστης*· Δ', 190, ἐν λ. *Καθοῦσι*· και Ε', 150, *Αφδωρίδα*. ||

LAURIER-ROSE, Ῥοδοδάφνη, Δ. Σ. Πικροδάφνη, Δ. Νήριον, Ἑλλ. || Δ', 480, *Ῥοδοδάφνη* και Ε', 238, 239-240, *Νίδιον* και *Νίρις* || — Ζ. και *Baies*.

LAVE, matière qui sort des volcans, Πηλὸς διάπυρος, Ἑλλ. Οὕτω τὴν ὀνομάζει ὁ Στράβων (σελ. 58) || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Α', σελ. 74· και Μέρ. Δ', σελ. 28. ||

LAVER. *Ceux qui lavent leurs culs*, Πλυνόκωλοι, Δ. Οὕτως ὀνόμαζαν οἱ Βυζαντινοὶ σκωπτικῶς τοὺς Τούρκους. Φρονιμώτερον ἤθελαν πράξει νὰ τοὺς φυλάσσωνται παρὰ νὰ τοὺς σκώπτωσι. || Ε', 301, *Πλυνόκολος*. ||

LAVERNE (Laverna), déesse des larrons, Πραξιδίκη, Γλ.

LAZUR. Ζ. Azur.

LEG, Δωρεά, Γλ. — Ζ. και Collégataire.

LÉGAT, Cardinal préposé par le Pape etc. Λεγάτος, Αηγάτος, Πρεσβευτής, Τοποτηρητής, Ἀντιπρόσωπος, Δ. || Β', Προλεγόμ. σελ. 43'. ||

LÉGENDAIRE, Συναξαριστής, Δ.

LÉGENDE, Συναξάριον, Δ. || Δ', 353, *Συναξάριον*. ||

LÉGION, Corps de gens de guerre parmi les Romains, etc. Λεγεών, Δ. Θέμα, Δ. Διὰ τοῦ Θέμα ἐμποροῦμεν ἴσως νὰ μεταφράσωμεν τῶν νεωτέρων τὸ Régiment. || Ε', 159, *Λεγεών*. ||

LÉGISLATIF (Pouvoir—). Ἰσ. Νομοθετικὴ δύναμις. Τὸ δὲ Pouvoir exécutif ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Νομοτελεστικὴ δύναμις.

LÉGITIME (la—), substant. ἡ Ἔννομος, Γλ.

LÉGITIME. *Femme légitime*, Εὐλογητικὴ, Δ. *Enfants légitimes*, Εὐλογητικά, Δ. || Δ', 144, *Εὐλογητικὴ*. ||

LEGS, Λεγάτον (τὸ), Γλ. Πρεσβετον, Δ. « Λεγάτον, » ἐστὶ δωρεὰ ἐν διχοθήκῃ καταλειφθεῖσα, εἰς δῆλωσιν » ἀγάπης, οὐ κληρονομίης· ἵνα ὁ λαβὼν αὐτὸ ἀνάμνησιν » ἔχῃ τοῦ τελευτήσαντος », Γλ. || Ε', 158, *Λεγάτον*. ||

LEMURES, Καλικάντζαροι, Δ. Νυκτερινοὶ δαίμονες, Γλ. || Δ', 211, *Καλικάντζαρος*. ||

LENTILLE. Z. Piège.

LENTILLES, taches rousses aux mains, au visage etc. Πρηνάδες, Δ (χωρὶς ἐξήγησιν). Πικνάδες, Σ. Τζέπρι, Τζεπράδες, Σ. Φάσκελα, Σ. Φακοί, Ἑλλ. Τὸ Πρηνάδες ἔπαθε μετάθεσιν στοιχείων ἀπὸ τὸ *Περκνός* (καθὼς καὶ εἰς τὸν Ἑσύχιον εὐρίσκεται, καὶ *Πρεκνόν* καὶ *Πρακνόν*, ἀντὶ τοῦ *Περκνόν*). Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν ἔχει μὲ πλειοτέρην ἀλλοίωσιν καὶ τὸ *Πικνάδες*. « Περκνώ- » ματα, τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα » λέγει ὁ Ἑσύχιος. Τὸ Τζέπρι ἢ Τζεπράδες, εἶναι φθορὰ τοῦ *Σαπρίαι* ἢ τοῦ ἀχρήστου *Σαπράδες* (κατὰ τὸ Ἀμαρτίαι καὶ Ἀμαρτάδες). « Σαπρίαι, Σηψίς, Σάθρωμα, Ψυδράκιον » ὁ αὐτὸς Ἑσύχιος. Τοῦτο δὲ τὸ *Ψυδράκιον* ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸν Σουίδαν « Ψύδραξ, τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα ». Τὸ

Φάσκελα ἡλλοιώθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν *Φακοί*. — Qui a le visage plein de lentilles, *Lentilleux*, *Φάκοψις*, Δ. *Τζεπρός*, *Τζεπριάριχος*, Σ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν *Πλούταρχ.* σημειώσ. *Μέρ.* 6, σελ. 441, ἐκδ. *Κορ.* || Β', 310, 350, *Πρακράδες*, *Τσέπραι* καὶ Δ', 640, *Φάσκελα*. ||

LENTILLEUX. Z. Lentilles.

LÈPRE, Éléphantiasis, *Κελεφίς*, *Λέπρα*, *Λώβη*, *Λωβεία*, Δ. *Λέπρα*, Ἑλεφντίασις, Ἑλλ. Τὸ *Κελεφία* πιθανὸν ὅτι παράγεται ἀπὸ τὸ *Κέλυφος*, ὡς τὸ συνώνυμον *Λέπρυ*, ἀπὸ τὸ *Λέπος* ἢ *Λεπίς*, διὰ τὰς ἐπιφανομένης λεπτοειδεῖς τραχύτητας εἰς τὰ σώματτα τῶν λεπρῶν « *Κελύφωνα*, *Λεπίσματα* » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 215 — 216, ἐν λ. *Λαβόρω*. ||

LÉPREUX, *Κελεφός*, *Λεπρός*, *Λωβός*, Δ. *Λεπρός*, Ἑλλ.

LÉPROSERIE, *Λωβοτροφεῖον*, Δ.

LÈSE-MAJESTÉ. (Crime de —), *Καθοσιώσεως ἔγκλημα*. || Δ', 195, *Καθοσιώσεις*. ||

LESSE, *Λυτάριον*, Δ. || Ε', 174 — 175, *Λυτάρι*. ||

LESSIVE, *Στακτή*, Δ. Γλ. *Κατασταλακτή*, Δ. Ἀλουσά, Δ. Ἀλουσιὰ, Σ. Ἀλισιὰ, Σ. Ἀλίσίβη, Σ. *Κονίς*, Ἑλλ. Τὸ Ἀλίσίβη, ἐπειδὴ παράγεται ἀπὸ τὸ *liscina* τῶν Ἰταλῶν (ἐκ τοῦ *Λατινικοῦ* *lixivium*, ὅθεν καὶ τὸ *Lessive*), δίδει ὑποψίην ὅτι τῆς αὐτῆς γενέσεως εἶναι καὶ τὸ Ἀλουσιὰ ἢ Ἀλισιὰ. Ἡ ὁρθὴ ὁμῶς γραφὴ τούτων εἶναι Ἀλίσίη, ἤγουν Ἀλίσις ἢ κοινότερον Ἀλάττωσις. Τὸ θερμὸν ὕδωρ, διαβιβᾶν διὰ τῆς τέφρας, συνεπισύρει ὅλα τῆς τὰ ἄλαττα ἢ ἀλατῶδη μέρη. « Καὶ γὰρ » ἢ *KONIA* γίνεται, γλυκέος ὕδατος εἰς τέφραν ἐμπεσόντος, ἢ δὲ ἄλυσις (γρ. ἄλυσις) ἐξίστησι καὶ φθείρει

» τὸ χρηστὸν καὶ πότιμον κτλ. » (Πλουτάρχ. Αἰτ. φυσικ. § 1). Ἡ γραφή, "Αλυσίς, εἶναι τοῦ Τουρνέβου καὶ μὲ φάνεται ὀρθοτέρᾳ (ὡν μεταβληθῇ μόνον εἰς τὸ ἄλυσίς) ἀπὸ τοῦ κειμένου τὸ Διόλυσίς. || Α', 291, Στατοκυλισμένον· καὶ 328-329, Ἀλόντζια. Δ', 541, Στατόνερον· καὶ Ε', 161 καὶ 228, Αἰσίθα, καὶ Μπουγάδα. ||

LETTRE, Γραμματισμένος, Σ. Ἑλλόγιμος, Ἑλλ. « Ἑλλόγιμος, γεγραμματισμένος » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 268, Διαβάζω (εἰς τὸ τέλος)· καὶ Δ', 85 καὶ 535, Γραμματισμένος, καὶ Σπουδαῖος. ||

LETTRES (belles —), Γραμματική, Δ. Ἐγκύκλις μαθήματα, Ἐγκύκλιος παιδεία (Πλουτάρχ. Περὶ Μουσικ. § 13). Ἐλευθέριος παιδεία, (Πλουτάρχ. Ὅτι οὐδὲ ζῆν ἐστὶν ἡδ. § 12). || Δ', 85, * Γραμματικά. Περὶ δὲ τοῦ τί διαφέρει τὸ μετὰ κεραίας ἡνωμένον Belles-lettres τοῦ χωρὶς κεραίας Belles lettres, βλ. Α', 226. ||

LETTRES de représailles, ou de marque, Σῦλα, Ἑλλ. Ακφύρων κήρυξις, Ἑλλ. Πολύβιος, δ', 26, § 7.

LEVAIN, Προζύμιον, Δ. Ἄρσις, Ζύμη, Ἑλλ. Ἡ παργωγή τοῦ ἀδιστάκτως εἶναι ἀπὸ τὸ Lever, Αἶρω, καθὼς ἀπὸ τὸ Αἶρω τοῦτο καὶ ἡ Ἄρσις τῶν Ἑλλήνων, καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρτος, ὅστις κατὰ τὸν τόνον μόνον διαφέρει ἀπὸ τὸ ῥηματικὸν Ἄρτος, ἡγουν Ἐπηρεμένος, φουσκωμένος, ἀνθεκτός, εἰς διάκρισιν τοῦ χωρὶς προζύμιον σκευαζομένου, τὸν ὁποῖον Λειπαγάβατον καὶ Λειψαγάβατον ὀνομάζομεν. « Ἄρσις, Ζύμη » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ἐκ τούτου νοεῖται ἡ ὥραία τοῦ Παύλου (Α' πρὸς Κορινθ. Ε', 2, 6) μεταφορὰ, ὅστις, ἐλέγχων τῶν Κορινθίων τὸ φούσκωμα καὶ τὴν ἔπαρσιν, τοὺς παργγέλλει, νὰ χωρίτωσι τὸ προζύμιον τῆς ἐπάρσεως καὶ νὰ γενῶσιν

ἄζυμοι. « ΠΕΦΥΣΙΩΜΕΝΟΙ ἐστέ... Οὐκ οἶδατε ὅτι
 » μικρὰ ΖΥΜΗ ὄλον τὸ φύραμα ζυμοῖ; Ἐκκαθάρατε
 » οὖν τὴν πλῆκτιαν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα, καθὼς
 » ἐστέ ΑΖΥΜΟΙ ». Ταύτην πιθανῶς τὴν ῥῆσιν εἶχεν εἰς
 τὸν νοῦν ὁ Ἡσύχιος, ὅταν ἔγραφε· « Πεφυσιωμένους, ὡγ-
 » κωμένους, κενοδοξοῦντας, ἐπηρμένους ». || Α', 72, καὶ
 Β', 43, 218, *Προζύμιον*, *Ἀράβασμα*, *Λευπαράβατος*. ||

LEVÉE. Z. Digue.

LEVER. Z. Levain.

LEVER, (se —) pour faire honneur à quelqu'un,
 Προσηκόνομαι, Προσεγείρομαι. Ἰδ. Πλούταρχ. ἐκδ.
 Κορ. Μέρ. 6, σελ. 415. || Δ', 462, * *Προσεγείρομαι*. ||

LÉVITE, Sorte d'habit, Λευιτών, ἢ Λευιτωνάριον,
 Δ. Καὶ ἐπειδὴ ᾗτο χωρὶς χειρίδας, τὸ ὠνόμαζαν καὶ
 Κολόβιον, Δ. || Δ', 239, *Κολόβιον*. ||

LÉVRIER, Ααγίνης, Δ. (τὸ ὅποτον κακῶς ἐνόμισε
 συνώνυμον τοῦ Ααγοῦ). Ααγονικόν, Δ. Σ. Ἀπὸ τὸ *Λα-
 κωνικόν*. Αἱ Λακωνικαὶ κύνες ᾗσαν ἐπίσημοι παλαιὰ
 εἰς τὸ κυνήγιον. Ἄλλοι τὸ παρέρχουσιν ἀπὸ τὸν Ααγόν,
 ὡς καὶ τῶν Γάλλων τὸ Levrier ἀπὸ τὸ Lièvre. || Β',
 217, *Λακωνικόν*. ||

LIBELLES DIFFAMATOIRES, Φάμωσα ἢ Φά-
 μουσα (ἀπὸ τὸ Famosi libelli), Γλ. Ἐγγράφοι κατη-
 γορίκι, Ἐγγράφω ληρήματα, Ἀνώνυμοι φλυαρίκι, Γλ.
 Δ. || Ε', 161, *Λιβελλος*. ||

LIBÉRAL, Ἐλευθέριος, Γλ. Χαριστικός, Γλ. Μεγα-
 λόδωρος, Γλ. || Δ', 116 § 3, *Ἐλευθερία* καὶ 117,
Ἐλευθερόψυχος. ||

LIBERAUX (Arts -). Z. Arts libéraux.

LIBERTÉ INDIVIDUELLE, Προσωπικὴ ἐλευθερία.

LIBRAIRIE, Βιβλιοπώλιον.

LICENCIÉ, Congédié. Z. Vétérans.

LICHEN, Πετρόξυσμα, Δ. Λειχήν, Έλλ. Ούτως ώνόμαζαν τὸ ἐπάνω τῶν πετρῶν φυόμενον βρύον, Πετρόξυσμα. || Ε', 293, *Πετρόξυσμα*. ||

LICITATION, Enchère, Διεκλήρυξις, Δ. Γλ. Πλειστηριασμός, Γλ. Ὑπερθεματισμός, Γλ. || Δ', 628, *Ὑπερθεματισμός*. ||

LICTEUR, Ραβδοῦχος, Έλλ. Ούτως ώνόμασαν τὸν Licteur ὅσοι ιστόρησαν τὰ Ρωμαϊκὰ. Οἱ Βυζαντινοὶ εἶχαν ἐν ἄλλο εἶδος ραβδοῦχων, τοὺς ὁποίους ώνόμαζαν *Δεκανοῦς*, Δ. ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Decani, τὸ σημαῖνον *Δεκαδάρχει* (ὅθεν παράγεται καὶ τῶν Γάλλων τὸ Doyen). Τοῦ Δεκανοῦ παράγωγον ἐπλασαν τὸ Δεκανίκιον, κυρίως μὲν σημαῖνον τὴν ῥάβδον τοῦ Δεκανοῦ, ἔπειτα καὶ τῶν ἀξιωματικῶν αὐλικῶν, καὶ αὐτῶν τῶν Ἀρχιερέων τὴν ἄλλως ὀνομαζομένην *Πατερτζα* (Crosse), καὶ τέλος πᾶσαν ἀπλῶς βακτηρίκν. || Δ', 92, *Δεκανίχι*. καὶ 402, *Πατερτζα*. ||

LIEUE, Λεύγη, κατὰ τὸν Ἡσύχιον.

LIEUTENANT DE POLICE. Z. Police.

LIÈVRE, || Δ', 273, *Λαγούμι* Ε', 274, *Παγανός*. Ἴδε καὶ Δ', 722, * *Λαγόχαρδος*. || Z. καὶ Levrier.

LIGATURE, Γραμμόδεσμον τὸ μετέφρασα εἰς τὰ Ἀτακτα || Α', 314 || . Ἴσ. καὶ Στενογράφημα ἢ Στενόγραφον. || Β', 252-253, *Μοροκορδυλιά*. ||

LIGE. Z. Vassal.

LIGNÉE, extraction, race, Σειρά (ἡ). || Β', 90, *Γέγρα* καὶ Δ', 493, *Σειρά*. ||

LIGUE, Συνθήκη, Σπονδὴ, Έλλ. La ligue Achéenne,

Σύστημα τῶν Ἀχαιῶν. Πολύβ. — Συμπολιτεία τῶν Ἀχαιῶν, Πολύβ. || Γ', 84, 150 σημ., 152, 153, 155, 156. ||

LIMAÇON. *un escalier en limaçon*, Κοχλίς, Δ. Ἑλλ. Κοχλιζήριον σκάλα.

LIMAÇON. Λείμξ, Ἑλλ. Hesych. Λειμάς, Ἑλλ. Hesych. — Colimaçon, serait forme de —, Κογχολείμξ. || Γ', 61, *Κοχλῖαι χερσαῖοι*. ||

LIMAÇON D'EAU DOUCE, Γυμνοκοχλίς (γρ. Λιμνοκοχλίς), Γλ.

LIMAILLE, Περίψημα, Γλ. Ῥίνημα, Γλ. || Δ', 478, *Ῥίσιμα*. ||

LIMANDE, poisson de mer. Ἰσ. * Κιθάριος, ἢ * Κιθαργός. Ἰσ. Κίθκρος, Ἑλλ. Ἰδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 91. || Α', 255, *Κιθαργός*. ||

LIME. Z. Limier.

LIMIER, Ζαγάρι, Δ. Σ. Ζαγάριον, Δ. Ἡ λέξις Ζαγάριον παρέρχεται ἀπὸ τοῦ παρχμαζόντος Λατινισμοῦ τὸ Canis Sagarius. Οὕτως ὠνόμαζαν τὸν ὀξυτάτην ὄσφρησιν ἔχοντα σκύλον, ὡς ἐπιτηδεύτατον εἰς τὸ κυνήγιον, ἀπὸ τὸ Sagax (Εὔριν, ῥινηλάτης, Ἑλλ.) τῶν Λατίνων. Ἐφύλαξαν τὴν παρχωγὴν καὶ οἱ Ἱταλοί, ὀνομάζοντες Segugio τὸν τοιοῦτον σκύλον. Εἶναι λοιπὸν τὸ Limier ἢ α Ἰχνευτική καὶ εὔρινος κύων τοῦ Αἰλιανοῦ (Περὶ ζ. Ἰδιότ. VI, 59). || Ε', 83, *Ζαγάριον*. || Καὶ τὴν αὐτὴν σημασίαν ἔχει καὶ ἡ Γαλλικὴ λέξις, ἐπεὶδὴ παρέρχεται ἀπὸ τὸ Lime, Ῥίνη, Ἑλλ. ὀνοματῆς αὐτῆς γενεᾶς καὶ τὸ Ῥιν (nez), καὶ ὅχι ἀπὸ τὸ limen (seuil) ὡς ἐνόμισεν ὁ Μενάγιος. || Δ', 292, *Λίμα* 478, *Ῥινάριον* καὶ 663, *Φότρα*. ||

LIMITES, Σταλίκις, Δ. || Δ', 542, *Σταλίκια*. || Z. καὶ Bornes.

LIMON, Λεμόνιον, Δ. Κατὰ τὸν Μενάγιον, ἡ λέξις κατὰγεται ἀπὸ τοὺς Ἰσπανοὺς οἱ ὅποιοι τὴν ἔλκβον ἀπὸ τοὺς Ἀρχβάς. Αἱμ. ὀνομάζουσιν οἱ Ἀρχβες τὸ Λεμόνιον, καὶ Lima οἱ Ἰσπανοὶ εἶδος λεμονίων μικρῶν γλυκέων, καὶ Limon τὰ μεγάλῃτερα. Εἶναι ἔσως τὰ ἡμέτερα Γλυκολέμονα. || Δ', 283, Ε', 42, *Γλυκολέμονον* καὶ Ε', 165-166, *Λεμόνι*. ||

LINGOT D'ARGENT, Μάζιον ἀργύρου. — d'or, Μάζιον χρυσοῦ. (Ἴδε Σουτδ. λέξ. Κυμβίξ). || Δ', 300, *Μαζίον*. || Z. Masse.

LIQUIDATION. Z. Liquidier.

LIQUIDER. α' Ἐκκαθάρξι λογισηδόν », Πλούταρχ. α' Ἐκκαθάρξι καὶ διαλύσσι τὰς ἀμφιλογίας », Ὁ αὐτ. Συγχωρημένον εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν τὸ Καθαρίζω τοὺς λογαριασμούς· καὶ Liquidation, *Λογαριασμῶν καθαρισμός*.

LISIBLE, Εὐκνάγνωστον, Γλ.

LISIÈRE, Σιρά (ἔσ. Σειρά), Γλ. ὁ Δουκῆγγιος (εἰς τὸ Λατιν. Λεξ.) ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὸ Cimussa ἐνόμισεν ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ Cerussa (en Fr. Céreuse) ψιμύθιον. Τὸ Cimussa τοῦ παρχμαζόντος Λατινισμοῦ εἶναι τῶν Ἱταλῶν τὸ Cimossa, τῆς σημερινῆς ἡμῶν γλώσσης τὸ Σιμούσα, Σ. καὶ Τσιμούσα. || Δ', 500, *Σέμουσα*. Ἴδε καὶ Β', 277, *Οῦγια*. ||

LISSER. Ἐπειδὴ παρῄγεται ἀπὸ τὸ Λισσός, Ἑλλ. συγχωρεῖται νὰ σχηματίσωμεν ῥῆμα *Λισσόω* ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸν ἄχρηστον *Λισσόω*, ἢ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ παλαιὸν καὶ συνώνυμον *Λιστρεύω* ἢ *Λιστραίνω*, (ἢ Λι-

στρόνω ἀπὸ τὸ Λιστρόω), κοινῶς *Στιλβόνω* (ἀπὸ τὸ Στιλβόω). || Α', 295, 302 καὶ 325, *Στιλιβίτζης*. ||

LISSOIR, (ἀπὸ τὸ *Lisser*) Στίλβωτρον, Ἑλλ. εἶναι ἀπὸ τῶν παλαιῶν τὸ *Λιστρον*, τὸ ὁποῖον ὁμῶς κατὰ τὸν Εὐστάθιον (σελ. 1229) ἐσήμεινε καὶ τὸ *Râleau* τῶν Γάλλων. α *Λίστρα*, πτύκ σεσιδηρωμένα, ἡγουν » *ξυστήρες*· καὶ *Λιστρῶσαι* δὲ ἀπ' αὐτῶν τὸ *ξύσαι* καὶ » *ὀμαλίσαι* ». Λέγει δὲ καὶ ὁ Ἑσύχιος, α *Λίστρον*, *ξυστήρ*. || Δ', 382-383, *Πάλιστρον*. ||

LIT. Z. Treille.

LIT D'UNE RIVIÈRE, Σκάρη, Γλ. || Α', 59, *Κέτος τοῦ ποταμοῦ*. ||

LIT. Canal d'un fleuve, Κοίτη, Δ.

LIT DE PLUME, Χηνοπλουμάτον, Δ.

LITIGANT. Les parties litigantes, Οἱ κρινόμενοι, Δ. Οἱ κρισολογούμενοι, Δ.

LITIGIEUX, Ἐπίδικος, Δ. Ἑλλ. α *Ἐπίδικα*, ὧν ἡ » *δεσποτεία* φιλονεικεῖται ». || Δ', 132, *Ἐπίδικος*. ||

LIVRAISON, Ἐκποίησις. α *Τὸ* *πραθὲν* καὶ ὃν *πραθ* » *τῷ* *πράτῃ*, οὐ λέγεται *ἐκποιηθέν*, ἀλλὰ *πραθέν* », Γλ.

LIVRET, une table qui contient tous les produits possibles des neuf premiers chiffres, Κεφαλισμός, Ἑλλ. α *Ἐν ἀριθμοῖς τὸ περὶ τοὺς ΚΕΦΑΛΙΣΜΟΥΣ* » *προχείρως* ἔχειν, μέγχι διαφέρει πρὸς τὸ καὶ τὸν ἀλ- » *λον* γινώσκειν *πολλυπλασιούμενον* » λέγει ὁ Ἀριστοτέλης (Τοπικ. Η', 12. § 8.). || Δ', 460, * *Προπαιδεία*. ||

LOCATAIRE (principal), Σταθμοῦχος, Νύκκληρος, Ἑλλ. α *Ναύκληρος*. . . οὐ μόνον ὡς ἡ *συνήθεια* » *χρηται* τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου, » ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν, ἢ οἰκίχης, ἢ συνοικίχης »

Ἀρποκρτίων. Ὁ δὲ Ἡσύχιος λέγει, « Νκύκληρος, ὁ » συνοικίης προεστώς, ἢ μεμισθωμένος ὄλην, καὶ ἀπο- » μισθῶν κατὰ μέρος, καλούμενος Σταθμοῦχος κ.τλ. ». Καὶ πάλιν, « Νκυκληρώσιμοι στέγχι, τὰ πικδοκεῖται ». Κατὰ δὲ τὸν Φώτιον καὶ « Νκυκληρεῖν, τὸ οἰκίης δε- » σπόζειν ». *Συνοικίαι*, ἢ *Παρδοκεῖτορ* νοοῦσιν ἀνάλογόν τι τοῦ Γαλλιστὶ ὀνομαζομένου *Hôtel garni*, ὅπου συνοικουσι πολλοί.

LOGEMENT, Ἐπισταθμίς, Δ. Ἑλλ. — *Ville sujette au logement des gens de guerre*, Πόλις ὑποκειμένη εἰς ἐπισταθμίης. || Β', 186 - 187, *Κατούρα*. ||

LOGODIARRHÉE. Z. Bouche.

LOI. Z. Projet, et Agraire, καὶ Édit.

LOISIR (à votre-) μὲ τὴν ὑπομονήν Σου. || Β', 367, Ἵπομονή καὶ 399, Ἀδεια § 3. ||

LONGE, la moitié de l'échine d'un Veau etc. Ἰσ. Κούτχρον, Ἑλλ. « Κούτχρον, τῶν ὀπισθίων τοῦ » βοῦς ἡ σὰρξ ὑπὲρ τὰ ἄρθρα » κατὰ τὸν Ἡσύχιον. || Βλ. Β', 330, ἐν λ. *Σκυλάκια* (εἰς τὸ τέλος). ||

LOQUET. Ὁ Μενάγιος τὸ πκράγει πιθανῶς ἀπὸ τὸ Λύκος τοῦ Ἡσυχίου. « Λύκος, μάνδαλος θυρῶν. » || Δ', 308, *Μάρδαλορ*. ||

LOTÉRIE. Z. Billet.

LOUAGE d'un cheval etc., Κτηνομίσθιον, Δ. Ἀγώγιον, Δ. || Β', 13, Ἀγώγιον. ||

LOUP — CERVIER, Ἰσ. Λυκοπάνθηρ, Δ. Οἱ Θῶες τοῦ Ὀμήρου ἐξηγοῦνται ἀπὸ τὸν Εὐστάθιον *Λυκοπάνθηρες* κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους εἶναι τὰ Τουρκιστὶ λεγόμενα *Τζακάλια*. || Δ', 593, *Τζακάλης*. Πρβλ. καὶ 293, *Λύγκα*. ||

LOUP-garou, Λυκάνθρωπος, 'Ελλ. || Δ', 211, *Κα-
ληκάντζαρος.* ||

LUBRIQUE. Z. Lascif.

LUMIGNON. Z. Mèche.

LUNE (pleine —), Πληροσέληνον, Γλ. || Δ', 76,
Γάργαρον. ||

LUNE, le *décours* ou le *déclin* de la Lune, Λείγ-
σις (γρ. Ὀλίγωσις) τοῦ φεγγαρίου, Δ (λέξ. Μάστραππ).

|| Β', 63, Ἀπόχυσις τοῦ φεγγαρίου. ||

LUNE. Temps où la — ne paraît point, Μεροσέ-
ληνον, Γλ.

· LUPIN. Τουρμή (γρ. Ταυρμί, ἤγουν Τουρμίον, φθαρ-
 μένον ἀπὸ τὸ Θερμίον), Δ. Σήμερον, *Λυπινάριον καὶ Λου-
 πινάριον, καὶ Λυποῦνι, ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Lupinum,
 ὅθεν καὶ ἡ Γαλλικὴ λέξις. Ὁ Οὐόσσιος ὁμῶς διστάζει
 ἂν οἱ Ἕλληνες ἔλαβαν ἀπὸ τοὺς Λατίνους τὸ Λυπινάριον,
 ἢ μᾶλλον οἱ Λατῖνοι ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας τὸ Lupinum.
 Θέρμος, Ἑλλ. Θέρμικ, Γλ. || Ε', 170, ἐν λ. Λουθου-
 γάρια. ||

LUSTRE, Πολυκάνδηλον, ἢ Πολύφωτον, Δ. Κύκλος,

Δ. — Lustre à six branches, Ἐξάφωτον, Δ. λέξ. Afocis.
 —|| Δ', 637, *Φχνός. ||

LUSTRE, Πενταετηρίς, Γλ. Πενταετηρίς, Γλ. Δ.
 Πενταετηρίς, Γλ. Δ.

LUTIN, Spectre, Στοιχεῖον, Δ. — *Il y a un lutin dans cette maison*, ὁ οἶκος εἶναι στοιχειωμένος. || Δ', 549 — 550, Στοιχεῖον. ||

LUTRIN, Ἀνκλόγιον καὶ Ἀνκλογεῖον, Δ. Λογεῖον,
 Δ. || Ε', 17 καὶ 59, Ἀραλογεῖον, Εἰκονοστάσιον. ||

LUXATION, dislocation, Περσάλεμα, (γρ. παρ-
 σάλευμα), Σ. Ἐξάρθρωσις καὶ Ἐξάρθρωσις, Ἑλλ. || Γ', 66 καὶ Δ', 358, Ξετοπίζω § 2. || Ζ. καὶ Entorse

M

MACHINATION, Complet, Συσκευή, Γλ. || Α', 218, Συσκευή. ||

MÂCHOIRE (Il a la —) pesante, Il a une grosse mâchoire, Ὀνομάγουλος, Δ. || Α', 213, Μάγουλον. ||

MAÇON (Maître —). Z. Maître. — *Aide à maçon*. Z. Maître.

MAGISTRATS (les —), Μχιστράτοι, Δ. Ἀρχοντες, Δ. Ἀρχοντικοί, Γλ.

MAGISTRATURE, Μαγίστριον, Μχιστρότης, Μχιστερίξ ἀρχή, Δ. || Α', 174 — 175, Μάστορι Β', 233, Ματατορας. ||

MAGNÉSIE, Μαγνησία, Δ. Γνωστή λέξις καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας χημικοὺς, σημαίνουσα ὅμως εἰς ἐκείνους ἄλλο παρὰ τὴν σημερινὴν Magnésie, ἥτις εἶναι γῆ

λευκή, εὐχφής, ἐλαφρὰ κ.τ.λ. Terre blanche, douce au toucher, légère etc. κατὰ τοὺς νῦν χημικούς. Οἱ προγενέστεροι ὠνόμαζαν Magnésie καὶ Manganèse, τὴν Manganèse (ἢ Magnésie des vitriers) τῶν σημερινῶν χημικῶν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐνόμισαν αὐτῆς ὁμοιότητα πρὸς τὸν Μαγνήτην (Aimant). Συγχωρεῖται καὶ εἰς ἡμᾶς τὴν μὲν Magnésie νὰ ἐκφράζωμεν μὲ τὸ αὐτὸ ὄνομα Μαγνησίαν· τὴν δὲ Manganèse, ἕως Μαγγνητίαν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς συγχύσεως. *Ιδ. Βεχμάννον Beytr. zur Gesch. der Erfind. Tom. IV, pag. 416. || Ε', 189, Μαρκάσι· καὶ 324 - 327, Πυρίτης. ||

MAIN, écriture (comme dans cette phrase, *Il a une belle main*) χεῖρ, Δ.

MAIN (de la-) à la main, « ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα », Ἑλλ. Ἀριστοτέλ. Ἠθικ. Νικομάχ. Η', 13.

MAIN. Z. Cheval. Armé.

MAIN (sous la-), Πρόχειρον, Τρ. Ὑπὸ χεῖρα (Πλουταρχ. Μέρ. Β', σελ. 422, ἐκδ. Κορ.), καὶ Ἀνὰ χεῖρα α Ἀνὰ χεῖρα, ἐγγὺς τῆς χειρὸς » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 386 § 4. ||

MAIN - D'OEUVRE, ἕως Χειροδόσιον, Δ. Χειρομήθιον, Δ.

MAINS (en venir aux-). Ἦκειν εἰς χεῖρας, Ἑλλ. (*Ιδ. Πολυαίν. Στρατηγήμ. σελ. 113, ἐκδ. Κορ.): || Β', 386 § 1. || — Z. Prises.

MAIRES. || Ε', 52, Δημογέρων. || Z. Municipalité.

MAIRIES. Z. Municipalité.

MAISON, ou Hôpital des enfans trouvées, Βρεφοτροφεῖον, Ἑλλ. — de santé. Z. Infirmerie.

MAÎTRE (ἀπὸ τῶν Ῥωμίων τὸ Magister· τοῦτα

δέ, κατὰ τὸν Οὐόσσιον, ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τὸ Μέγιστος), Μάγιστρος, Μχγίστωρ, Μαίστωρ, Δ. Κύριος, Δεσπότης, Ἑλλ. — d'hôtel., Ζ. Hôtel.

MAÎTRE, titre qu'on donne aux personnes en quelque dignité. *Maître tel*, Κυρός, Κύρ, Δ. — *Maître*, qui enseigne quelqu'art ou quelque science, Μάγιστρος, Δ. Διδάσκαλος, Ἑλλ. Σοφιστής, Ἑλλ. (ἴδ. Ἀπομνημ. Ξενοφ. Προλεγόμε. σελ. ι', σημ. 1, ἐκδ. Κορ.) — *Maître*, en opposition d'apprenti, Μάστορας, Μάστορης, Δ. — *Maître maçon*, Μάιστωρ, Μάστορης, Δ. τοῦ ὁποίου τὸν ὑπηρετήν, *Aide à maçon*, ὠνόμαζαν Ὑποχειράριον, Δ. ἡμεῖς δὲ σήμερον, Ὑπουργόν. — *Maître*, le premier officier marinier, Μάγιστρος, Δ. Νύκληρος, Ἑλλ. — *Maître d'hôtel du roi*, ou Majordome, Παλατίου Μάγιστρος, Δ. Πρόοικος, Σ. || Α', 154, *Σοφιστής* 174 - 175, *Μάστορι* 194, *Ναύκληρος* Β', 232, *Μαίστορας* καὶ 269, *Οἰκοκύριος* Δ', 22, 610, *Ἀρτικύριος*, *Τραπεζάρης* 671, *Χαραιδιδάσκαλος* καὶ Ε', 346, *Πρόοικος*. ||

MAJORDOME. Ζ. Maître.

MALADE (être —), Μλακίζεσθαι, Ἑλλ. || Α', 270, *Νοσηλευθείς* Ε', 480-184 § 4, *Μαλακία*. ||

MALADIE, Μλακίξ, Ἑλλ. || ἴδ. *Malade*. ||

MAL - AISÉ. || Δ', 206, *Κακοπίχeros* καὶ 212, *Κακόβιος* (ἐν λ. Καλόβιος). || — Ζ. Aisé.

MÂLE. *Il descend d'un tel de mâle en mâle*, Κατ' ἀνδρογένεισιν, Ἑλλ.

MALHERBE. Ζ. Thapsie.

MALIN. *Ulcère malin*, Κακότροπον ἔλκος, Δ. || Β', 13, ἐν λ. Ἀγριος (εἰς τὸ τέλ.) Δ', 679, *Χειροτερεύω* καὶ 716-717, Ἀνστροπεύω. || — *Plaie maligne*, Κακό-

τροπος πληγή, Δ. — *Fièvre maligne*, Κακότροπος πυρετός, Δ. Οἱ παλαιοὶ ἐμεταχειρίζοντο εἰς ταῦτα τὸ Κακοθήης. — *La plaie, ou la maladie va devenir maligne*, Κακοτροπίζει, Δ. Λέγομεν καὶ *Κακουργεῖ* καὶ *Χειροτερεύει*. || Δ', 746-747, * *Δυστροπεύω*. ||

MALLE, Σεπέτι, Σ. Φορτσέρι. Le premier est un mot Turc, le second vient de l'Italien, *Forziere*. Μαλάκιον est le mot dont nous pouvons nous servir, non seulement parcequ'on trouve ce mot dans Ducange dans ce sens, mais plus encore par l'autorité d'Hesychius, selon le quel « Μαλάγας... θύλαξ, ἀσκάς » et ensuite « Μαλάνιον (f. Μαλάκιον), σάκκος ».

MALLE. Κατὰ τινὰς ἀπὸ τὸ *Μαλλός* κατ' ἄλλους ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων τὸ *Mantica* ἢ ἀπὸ τῶν Γερμανῶν τὸ *Mahl*, τὰ ὁποῖα (ὥς καὶ τὸ *Malle*) σημαίνουν κιβώτιον δερμάτινον, ἢ περισκεπασμένον μὲ δέρμα. Ἡμεῖς τὸ ὀνομάζομεν μὲ δύο ξένας λέξεις, *Σεπέτι* (Τουρκ.) καὶ *Φορτσέρι* (Ἰταλ. *Forziere*). Οἱ Γρικορωμαῖοι ὠνόμαζαν τὰς ἀπὸ Βάϊα φοινίκων πλεκτὰς σφυρίδας, *Μαλάκια*, Δ. Λέγει καὶ ὁ Ἡσύχιος « *Μαλάγας*... » θύλαξ, ἀσκάς » καὶ « *Μαλάνιον*, σάκκος ».

MALTÔTE. Z. Exaction.

MALTRAITER. || Β', 245, καὶ Δ', 271, *Λαβόρω*. ||
Z. Accomoder.

MALVEILLANCE, Κακοθέλει, Γλ.

MALVEILLANT, Κακοθελής, Γλ.

MAMELON, Ἀχρομάσθιον, Γλ. || Β', 239, *Μαστάριον* καὶ Δ', 486 § 2, Ῥῶγα. ||

MANANT, un paysan ou rustre, ὁ κοινῶς χωριά-

της || Β', 95, Ἀγροικός, ἐν λ. Γρικῶ || . Ἀνὰ λογεῖ μέ
τὸ *Marās* τοῦ Ἀριστοφάνους (Ὀρν. 523),

Νῦν δ' ἀνδράποδ' ἡλιθίους, *Manāi*.

MANCHE. La partie d'un instrument etc. Χει-
ρολάβη, Δ. Μανίχι, Σ. — *Manche d'une cognée*, Στει-
λάριον, Στελεός, Στηλειός, Δ. Στελιάρι, Σ. Στειλεός
(δ), καὶ Στελεόν (τὸ), Ἑλλ. Stiel, Γερμανιστί || Δ',
547, *Στελιάρι*. || — *Manche d'un habit*, Μανίχι, Σ. Ἀπὸ
τὸ Λατινικὸν *Manica*, Χειρίς, ἐκ τοῦ *Manus*. Τοῦτο
τὸ *Manus* ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Μάρη, συνώνυ-
μον τοῦ Χεῖρ, (ὡς τὸ *Donum* Δῶρον), τοῦ ὁποίου λεί-
ψανα ἔμειναν εἰς τὸ *Εὐμάρεια*, συνώνυμον τοῦ *Εὐχέρεια*.
|| Α', 140, ἐν τῇ λέξει Ἀραχομβόρεται. ||

MANCHOT (de *Mancus*), Κουλός, Σ. Κυλλός, Ἑλλ.
α *Ancus*, *mancus*, Κυλλός, Λορδός ἢ Γλ. Τὸ Λορδός
ἀρμόζει μᾶλλον εἰς τοῦ ὄλου σώματος τὴν σύγκαμψιν,
συνώνυμον μέ τὸ *Καμπύλος*. || Β', 100, *Γυρτός* Δ', 158,
Ζόμπος καὶ 250, *Κουλός*. ||

MANDAT, Ἑνταλμα, Γλ. || Β', 236, *Μανδάτορ*
καὶ Δ', 123, * Ἑρτελμα. ||

MANDATAIRE, Ἑντολεύς, Γλ. Ἑντολικάριος, Δ.
|| Δ', 124, Ἑρτολεύς. || Ζήτει καὶ *Chargé d'Affaires*,
καὶ *Régisseur*.

MANDEMENT, Ἑντολικόν, Δ. Ἑνταλτηριῶδες
γράμμα, Δ. Σήμερον (ὅν δὲν λαμβάνωμαι) ὀνομάζομεν
ἀπλῶς, Ἑνταλτήριον, τὴν τοιαύτην τῶν Ἀρχιερέων ἢ
Ἑπισκόπων δικταγὴν. || Δ', 123, Ἑτάλματα. ||

MANÈGE. Z. *Manigance*.

MANES, Θεοὶ καταχθόνιοι, Γλ.

MANGANÈSE, métal. Ἴσ. Μγγνητίξ. Z. *Magnésie*.

MANGER, *Τρώγω* λέγομεν σήμερον, ἀντὶ τοῦ Ἑσθίω, Ἑλλ. Πρώτην φοράν ἴσως εὗρίσκεται εἰς ταύτην τὴν σημασίαν εἰς τὸν *Πλούταρχον*, *Συμποσιακ.* Γ, Προοίμ. καὶ Η, Προοίμ. || Β', 358, *Τρώγω* καὶ Ε', 352, *Φάγω*. ||

MANGEUR (*grand -*), *Βρώτης*, Γλ. || *Πρβλ.* Δ', 632 καὶ 726, *Φαγάρος*. ||

MANIGANCE, *Manège*, *Παρεγγείρησις*, Γλ. *Παράγεται* ἀπὸ τὸ *Μαγγανεία*, καὶ σημαίνει σχεδὸν τὸ αὐτό, ὡς καὶ τὸ ῥήμα *Manigancer* ἀπὸ τὸ *Μαγγανεύω*, καὶ ὅχι ἀπὸ τὸ *Manicare* καθὼς ἐνόμισεν ὁ *Μενάχιος*.

MANIGANCER. *Z.* *Manigance*.

MANNE, *espèce de panier etc.* *Μαννάδιον*, Δ. Τὸ ὑποχοριστικόν. || *Πρβλ.* *Κίσση*, Α', 59. ||

MANNEQUIN, *sorte de panier etc.* — *Z.* *Manne — Κανίσκι*, Σ. *Μανίσκιον*, Δ. *Κανοῦν*, *Κάναστρον* καὶ *Κανίσκιον*, Ἑλλ. || Ε', 185, *Μανίσκιον*. ||

MANNEQUIN, *figure d'homme faite de bois ou d'osier etc.* *Κίνναβος*, Ἑλλ. « *Κίνναβος*, τὸ εἶδωλον » πρὸς δ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθονται, πλάττοντες καὶ γράφοντες » λέγει ὁ *Σουΐδας*. — *Z.* *Canevas*. — *Τινὲς ἐνόμισαν* ὅτι τὸ Ἀνδρείκελον (*Z.* *Couleur de chair*) εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τὸ *Κάναβος*. Ἴδε τὸ Λεξικὸν τοῦ *Schneider*.

MANOUVRIER, *Χειροτεχνάριος*, Δ. *Χειροτέχνης*, Δ. Ἑργοχειριαστής, Σ. || Α', 170 - 171, *Χειροτεχνάρους*. ||

MANUFACTURE, *Fabrique*, *Φάβριξ*, Δ. Ἑργοστάσιον, Δ. Συνέργιον, Δ. — *Z.* *Atelier*, καὶ *École*. || Δ', 135, * *Ἑργοστάσιον*. καὶ 572, *Συνέργιον*. ||

MANUFACTURIER, Φακτονάριος, Δ.

MANUMISSION. Είναι κατὰ λέξιν τὸ *Χειραφεσία*, ἂν καὶ διὰ τούτου ἐσήμκινον μᾶλλον τὴν *Émancipation*. — Z. *Émancipation*.

MAPPEMONDE. Ἰσ. Κοσμοπίναξ. Ἰσ. Κοσμάπλωμα.

MAQUEREAU, Μαστροπός, Μαυλιστής, Δ. Κατὰ δὲ τὸν Διομήδην (de orat. et partib. libr. I, pag. 313) « Ἐρωμενοπάροχος, Ἐρωμεναγοράστης ». || Β', 417, *Μαστροπός* καὶ 240, *Μαυλίζω* καὶ 262, *Ξεμαυλίζω* καὶ Ε', 192, *Μαυλισία*. ||

MAQUIGNONNAGE, Μαγγανεία, Μαγκάνευμα, Ἑλλ.

MAQUIGNONNER, user d'artifice etc. Μαγγανεύω, Ἑλλ. (ἔθεν καὶ παράζεται ἡ λέξις). Ἰσως καὶ *Γελγηθεύω*, Ἑλλ. « Γελγηθεύειν, ἀπατηλογεῖν » λέγει ὁ Ἡσύχιος καὶ « Μαγγανία, Μηχανία — Μάγγανα, Μηχανήματα ».

MARAIS, Νερομαζωξιά, Σ. Βάλτος, Τρ. Τέλμα, Ἑλλ. Ὑδροστάσιον, Ἑλλ. || Δ', 348, *Νερομαζωξία* καὶ 626, Ὑδροστάσιον. ||

MARAIS, signifie aussi à Paris, un terroir où l'on fait venir des herbages etc. Τέλμα, Ἑλλ. (οἱ Ἀθηναῖοι). Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 96.

MARC, Ὑδροστάσιον, Γλ. Δ. Νερομαζωξία, Σ.

MARC DE RAISINS, Ζίπορα, Δ. Τζίπουρα, Δ. Σ. Στροφίλια, Σ. Στέμφυλα, Ἑλλ. || Δ', 560, *Στροφίλια*. ||

MARCHAND EN GROS, Μεγαλέμπορος, Γλ. Δ. Λατινιστὶ *Magnarius*.

MARCHER, sur le bout de pieds ἢ, sur la pointe

du pied, 'Επ' ἄκρων βχδίζειν, 'Ελλ. Σοφοκλ. Αἰχντ. —
Marcher doucement, Σιγοπατῶ, Δ.

MARCHER, Προπατῶ, Σ. Πορπατῶ, Σ. Πουρπατῶ,
Σ. Περιπατῶ, Σ. Βχδίζω, 'Ελλ. Τὸ πρῶτον μόνον (Προ-
πατῶ) εἶναι τὸ ὁρθόν, ἐπειδὴ ἐκφράζει τὸ Βαδίζω τῶν
πχλκίων. Τὸ δὲ Περιπατῶ, εἰς μὲν ἐκείνους ἐσήμαινε τὸ
se promener· εἰς δὲ τὸν πχρχκμάζοντα 'Ελληνισμὸν
ἐλαθε τὴν σημάειν τοῦ Βαδίζω Marcher, τοῦ ὁποίου
πχρᾶδειγμα εἶναι τὸ « Χωλοὶ περιπατοῦσι » (Ματθ.
ιά, 5) καὶ ἄλλα πολλὰ μέρη τῆς Νέας διαθήκης. Ἡ
διαφορὰ τῶν δύο τούτων ῥημάτων φαίνεται εἰς τὸν Πλού-
ταρχον (Εἰ πρεσβυτέρ. πολιτευτ. § 26) « Τοὺς ἐν ταῖς
» στοαῖς ἀνακᾶμπτοντας ΠΕΡΙΠΑΤΕΙΝ φασίν.... Οὐκ
» ἔτι δὲ τοὺς εἰς ἀγρὸν ἢ πρὸς φίλον ΒΑΔΙΖΟΝΤΑΣ.
|| Α', 313, Περιπατῶ· Β', 292, Περιδιαβάζω· 309, Πορ-
πατιξιά· καὶ 312, Προπατῶ. ||

MARCOTTE, Καταβολάδα, Σ. 'Απορυσμῶς (γρ. 'Απω-
ρυγμῶς), Γλ. 'Απώρυξ καὶ Κατώρυξ, 'Ελλ. καὶ ἡ Κατα-
βολὰς ἐλληνικὸν εἶναι, ἀν καὶ ὁ 'ΗΣύχιος ἠρκέσθη νὰ τὸ
σημειώσῃ μόνον ὡς συνώνυμον τοῦ Κλάδος. || Ε', 115,
Καταβολάδα. ||

MARCOTTE, 'Απώρυξ, Κατώρυξ, Προκατορυγμῶς,
'Απορυγισμῶς (ἴσ. γρ. 'Απορυγμῶς), Καταβολή, Προμό-
σχευσις, Μεταμόσχευσις, Καταμόσχευσις, Μόσχευμα, Με-
ταμόσχευσις, Γλ. Γλ. Γλ. || Ε', 216, Μοσκειύω. ||

MARÉCHAL, Μχρισκᾶλδος, Δ. Πρωτοστᾶτωρ, Δ.
|| Ε', 188, Μαρισκᾶλδος. ||

MARGE, Μάργελλον, Δ (λέξ. Ψυχγωγίσι). Σή-
μερον, Περιθόρι, Σ. ἀπὸ τὸ Περιθεώριον, ἡγουν τὸ μέρος

της σελίδος τὸ θεωρούμενον ἄγρῳφον. Μετώπιον, Δ. Apprag. 96. || Δ', 410, *Περιθόρι*. ||

MARGELLE, Περιστόμιον φρέατος, Γλ. || Δ', 678, *Χεῖλος τοῦ πηγαδίου*. ||

MARGELLE, Τερμάτειχος (γρ. Τερμάτοιχος ἢ Τερμότοιχος), Δ. Ἀπὸ τὸ Τέρμα καὶ Τοῖχος· Χειλοπήγαδον, Δ.

MARGUILLIER. Z. Procureur.

MARIAGE Clandestin, Κρυφογαμία, Δ. Λαθρογαμία, Δ. || Ε', 150, *Λαθρογαμία*. ||

MARIÉE (Nouvelle—), Νεογαμετή, Γλ. || Ε', 236, * *Νεόνυμφος*. ||

MARIONNETTES, Κούκλαις, ΓΓ. Νευρόσπαστα (τὰ), Ἑλλ. || Δ', 254, *Κούτσα* καὶ 350, *Nerlor*. ||

MARMITE, Pot, Chaudron, Κακκάβιον, Δ. Κακκάβη, Ἑλλ. α Κακκάβη, ὃν ἡμεῖς Κάκκαβον· ἔστι δὲ » λοπαδῶδες, ἔχον ἐξ ἑαυτοῦ τρεῖς πόδας » λέγει ὁ Φώτιος. Εἶναι λοιπὸν ὁ Τρίπους ἐμπυριβήτης τοῦ Ὀμήρου.

|| Α', 243, *Κακάβιν*· Δ', 200, *Κακάβιον*, καὶ 470, *Πρωστία*. || Τὸ Chaudron μεταφράζεται κατὰ λέξιν, Θερμάριον, Δ.

MARNE. Z. Craie.

MARQUE. Z. Lettres.

- MARQUES, ornements qui distinguent une personne d'avec une autre, Παράσημα, Δ. — *Marques de la royauté*, Παράσημα τῆς βασιλείας ἢ βασιλικά, Δ.

MARQUETERIE (ouvrier en—), Ψηφοθέτης, Γλ. — *Ouvrage de Marqueterie*, Ψηφοθέτημα, Γλ. Ψηφολόγημα, Γλ. — *Plancher de Marqueterie*, Ἴσ. Ψηφολογητὸν ἔδαφος, Γλ. || Δ', 564, *Συγκοπή* καὶ 701, *Ψήφαις*. ||

MARQUETINE (ouvrage de—), Μετὰ συγκοπῆς, Δ.

MARQUIS, Μαρκέσιος, Μαρκέσης, Μαρκήσιος, Δ. Ἀπὸ τοῦ παρακμαζόντος Λατινισμοῦ τὸ Marchio (ἤγουν Μαρχίων) ἐκ τοῦ Marca, Γερμανιστὶ Mark, τοῦ σημαίνοντος ὄριον τινὸς χώρου. Οὕτως ἐλέγετο ὁ ἄρχων τινὸς ἐπαρχίης ἢ πόλεως κειμένης εἰς τὰ σύνορα, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομαζόμενος ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς Markgraf, ἤγουν Κόμης τῶν ὁρίων, Ὁροκόμης, Ὁριοκόμης, ἢ Ὁροφύλαξ. || Ε', 76 καὶ 189, *Μαρκέσιος*. ||

MARRE, houe de vigneron, Χειρκαζόνιον, Δ. Ἀπὸ τοῦ παρακμαζόντος Λατινισμοῦ τὸ Marra, ἐκ τοῦ *Marbor* α Μαρρόν, ἐργαλεῖον σιδηροῦν » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Πρβλ. Β', 51-52, *Ἀξίτη* Δ', 37, *Μάκελλα* ἐν λ. *Ἀστροπελλίκι* 595, *Τζηκοῦρι* Ε', 25, *Σκαλιστήριον* (ἐν λ. * *Ἀσκάλευτος*) 54, *Δικέλλιον* 167, *Αἰσγος* 179, *Μακέλλη* ἐν λ. *Μακελλεῖον* καὶ 346, *Τζάπα*. ||

MARRONIER d'Inde, Ἰπποκάστανον (Æsculus Hippocastanum τὸ ὀνομάζουσιν οἱ νεώτεροι Βοτανικοί). Ἔγινε γνωστὸν εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἀπὸ τὴν Ἀσίαν περὶ τὰ μέσα τῆς δεκάτης ἑκτῆς ἐκκτονταετηρίδος. Οἱ Τοῦρκοι μεταχειρίζονται τὸν καρπὸν εἰς ἱατρικὸν τῶν ἀσθματικῶν ἵππων (chevaux pousseuses). Ἰδ. Beckmann, (Beytr. zur Gesch. der Enfind. Tom. I, pag. 498).

MARSOUIN, Γουρουνόψαρον, Σ. Φώκαινα, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 108-109.

MARTEAU, espèce de chien de mer, Ζύγαινα, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκρ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 109. || Δ', 585, *Σφύραινα*. ||

MARTRE, ἢ Martre Zibeline, ἢ Zibeline, Σκουῖρι, Σ. Σίμωρ, Ἑλλ. α Σίμωρ παρὰ Πάρθοις καλεῖται τὰι τι μυδὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ ταῖς δορατῖς χρῶνται πρὸς

» χιτῶνας » λέγει ὁ Ἑσύχιος. Καὶ τοῦτο καὶ ἄλλων με-
κρῶν ζώων πολύτιμα δέρματα ὠνομάζοντο μετὰ τὸ κοινὸν
ὄνομα, Μῦς ποντικὸς, Ἑλλ. διότι ἤρχοντο εἰς τοὺς Ἑλ-
ληνας ἀπὸ τοὺς ἐπὶ τῶν τοῦ Εὐξείνου πόντου τόπους.

|| Δ', 447, *Πορτικὸς* § 1' καὶ 488, *Σαμοθρι*. ||

MARTYRE, toute sorte de peines de corp, ou
d'esprit, Μαρτύριον, Δ. || Β', 238, *Μαρτύριον*. ||

MARTYRISER, tourmenter pour quelque chose
que ce soit, Μαρτυρίζω, Δ.

MASSE, amas de plusieurs parties etc. Μάζα,
Δ. Ὅθεν τὸ Μαζόνω, Δ. ἢ Μαζεύω Amasser, καὶ τὸ
ἐπίβλημα Μάζῃ, Δ. (ἤγουν ἐν μάζῃ en masse), σήμε-
ρον Μαζῇ εἰς σημασίαν τοῦ ensemble. — *Une masse de*
fer, d'or etc. Μαζίον σιδήρου, χρυσοῦ, κτλ. Δ. (Σουτδ.
λέξ. Κυμβίχ). || Α', 175, *Περιμάζωσε* Β', 229-230,
Μαδεύω, Ματεύω, Μαζί, Μαζόνω Δ', 300, *Ματεύω καὶ*
Μαζίον. || Ζ. καὶ Lingot.

MASSE, le fonds d'argent d'une succession, Σύν-
κτησις (γρ. Σύγκτησις), Γλ. || Δ', 564, *Συγκτησία*. ||

MASSIER. Ζ. Appariteur.

MASSIF, Ὀλόσφυρος, Γλ. Σφυρήλατος, Γλ.

MASSUE, Sorte de baton noueux. Μάτζα, Μα-
τζούκα, Ματζούκιον, Δ. Ἀπελατίκιον, Δ. Ῥόπκλον, Κο-
ρύνη, Ἑλλ. εἰς τὸν παρακμαζόντα λατινισμόν Mazuca
ἢ Mazuca. || Α', 195, *Ματζούκα*. ||

MASTIC, Ἴσ. Λιθοκόλλα, Ἑλλ.

MASURES, Ἐρημοτόπια, κατὰ τὸν Λεῦγαλαῖον.
Ἐρειποτόπια, κατὰ τὸν Σχολιαστὴν τοῦ Ὀππιανοῦ
(Ἀλίουτ. α', 54). Χαλάσματα, Σ. Ἐρείπια ἢ Οἰκὸ
πεδᾶ, Ἑλλ. || Α', 208, *Χαλάστρα, Χαλάσματα*. ||

MATRICE, moule, Μήτρξ, Ἑλλ. μεταφορικῶς, καθὼς τὸ ἐμετξαχειρίζοντο οἱ Στωϊκοὶ (Διογέν. Λαέρτ. ζ, 46). Z. Moule.

MATRICULE, le registre dans le quel on écrit les noms, etc. Ματρίκιον, Δ. Ἀπογραφὴ, Ἀντιγραφὴ, Γλ. || Ε', 192, *Μάτριξ*. ||

MATRONE. Z. Dame.

MAUVAIS plaisant. Z. Plaisant. — Sujet, *Κακὸν ἀγγεῖον* λέγομεν ἀντ' αὐτοῦ.

MAYENNE. Z. Aubergine.

MÈCHE, Τουβίν, Δ. Ἀπρότουβον, Δ. Τὸ πρῶτον εἰκάζει ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ *Στυπεῖον*· τὸ δεύτερον νομίζει κακὴν γραφὴν τοῦ Ἀπτότουβον· Φατλίον, Δ. Φωτλίον, Δ. Φουτίλιον, Δ. Φητίλιν, Δ. Φοιτήλι, Δ. Καὶ *Φωτίλιον*, ὡς συμπεριζίνεται ἀπὸ τὸ *Ξεφοτηλίζειν*, Δ. καὶ γράφεται σαφῶς διὰ τοῦ ω, εἰς τὴν λέξ. *Φουτίλλιον*, Δ. App. pag. 194. || Δ', 33, Ἀπτρίν· 507, Σχαμάγκι· 551, Στουπλί· 607, Τουβλί· 642, Φατλίον· 649, Φιτιλί· 650, Φιτρί· 651 - 653, Φλόμος· καὶ Ε', 354, Φατλίον. Πρβλ. καὶ Ε', 214-215, *Μόξα*, *Μύξα*. ||

MÈCHE, Ἀπτρίον, καὶ κατὰ συγχοπὴν Ἀπτρίν, Δ. Στυπεῖον, Τουβίον, Δ. Τουβίν, Δ. Φουτίλλιον καὶ Φωτίλιον, Δ. Φοιτίλι, Φτίλι, Σ. Φιτρί, Σ. Τοῦ Ἀπτρίον ἢ περχωγὴ ἀπὸ τοῦ Ἀπτω, εἶναι ἀδίστακτος, καθὼς καὶ τὸ *Στυπεῖον* (Ἑλλ. Στυππεῖον). Τὸ *Τουβίον* πιθανὸν ὅτι παράγεται ἀπὸ τὸ Ἀκτινικὸν Tubus, σωλὴν, καὶ σημαίνει τὸ σωληνάριον, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται τὸ Ἀπτρίον. Τῶν λοιπῶν αἱ διάφοροι σφαλμέναι γραφαὶ μᾶς ὁδηγοῦν εἰς δύο γραφάς, *Φωτούλιον* (σύνθετον ἀπὸ τὸ Φωτὸς ὕλη) ἢ πολὺ πιθανώτερον *Φωτούλλιον*

(ὕποκοριστικῶς κατὰ τὸ Βρεφύλλιον καὶ Μειρχύλλιον), τὸ ὁποῖον κατὰ λέξιν ἐκφράζει τὸ Lumignon τῶν Γάλλων.

MÈCHE (Flumus παρχμαῖζ. Λατινισμ. ἀπὸ τὸ Φλόμος), Θρυλλίς, Γλ. || Δ', 651-652, Φλόμος. ||

MÉCOMPTE, erreur de calcul, Παρχλογισμὸς, Ἑλλ.

MÉCOMPTER (se —), Παρχλογίζομαι. || Δ', 205-206, Κακομετρῶ § 2. ||

MÉDECINE. *Professeur de Médecine*, Ἱατροσοφιστής, Δ. || Δ', 182. ||

MÉDICAL. Matière médicale, Ὑγιαντικὴ, Δ.

MÉDICAMENTAIRE (Code —). Z. Pharmacopée.

MÉDIOCREMENT, moyennement, Μεσαίως, Δ. Γράφε Μεσίως (καθὼς καὶ τὸ Ἀλλέως ἀπὸ τὴν Ἰωνικὴν πληθυντικὴν γενικὴν Ἀλλέων ἀντὶ τοῦ Ἀλλων). Μέσως, Μετρίως, Ἑλλ.

MÉLANGES, Σύμμικτα, Γλ. — de Littérature, etc. Ἀτακτα (τά). Voyez les notes de Ménage sur Diog. Laert. pag. 196. — Παντοδαπά, Voyez l'édition d'Homère avec les scholies par Villoison pag. 340. Cf. Érotien in Χεῖρι. || Α', Προλεγόμ. 6'. ||

MELON, Πεπώνι, Σ. Μηλοπέπων, Δ. Ἑλλ. Σίκυος πέπων, ἢ Σίκυος σπερματίς, Ἑλλ. || Δ', 406, 407, Πεπονόκηπον. ||

MÉLONGÈNE. Z. Aubergine.

MÉNAGE. Z. Feu.

MÉNAGERIE, lieu où l'on tient des animaux étrangères et rares, Ζωγρετον, Ἑλλ. καὶ Ζῶγρος, Ἑλλ. « Ζῶγρος, τόπος ἐν ᾧ θηρίκ ἐμβάλλεται » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Β', 145, Ζῶγρος. ||

MENOTTES, Anneau de-fer qu'on met aux poignets d'un criminel, Χειροπέδαι, Δ. Χεροδέσμια, Σ.

MENTIR. *Il a menti par sa gorge*, Φράσις χυδαία. Εἰς τὴν Μυθιστορίαν ἐπιγραφομένην Ἀπολλώνιος ὁ ἐν Τύρῳ, φέρεται,

Μ' αὐτῆνος ἄλλος ψεύδεται στὸν κόμπον τοῦ λαιμοῦ του.

MENUISIER, Λεπτουργός, Δ. Ἑλλ. Ἰδ. Διόδωρ. Σικελιώτ. ιζ, 115. || Γ', 64' καὶ Δ', 288, *Λεπτουργός*. ||

MÉPRISABLE, Κατάπτυστος, Γλ. Ἐξουδενημένος, Γλ. || Δ', 41, Ἀχρεῖος. ||

MÉPRISER, Ἐξουδενίζω, Γλ. || Δ', 413, * *Περὶ φρονῶ*. ||

MER. *C'est porter l'eau à la mer*. Παροιμία ἀνάλογος μὲ τὸ «Γλαῦκ' ἐς Ἀθήνας» ἢ μὲ τὸ, «Πύξον εἰς Κύτωρον». Ἰδ. Εὐστάθ. εἰς τὴν Ἰλιάδ. σελ. 88.

MERCÉNAIRE, ἐπίθ. Μισθωτός· οὐσιαστ. ὅταν ὁ λόγος εἶναι περὶ γεωργῶν μισθωτῶν. *Μυστραγός*, Δ (λέξ. Ὑποταργάτης). Οἱ Κύπριοι σήμερον τὸν ὀνομάζουσι (ὡς ἤκουσα) ὁρθότερον, *Μισθαργον* (ἡγουν *μισθοῦ ἐργαζόμενον*). Ἴσως εἶναι ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Μίσθαρος. || Α', 115-116, ἐν λ. Ἐπέρνει καὶ Β', 248, *Μίσθαργος*. ||

MERCIER (petit—), *Porte-balle*. Ἀναλογεῖ μὲ τὸ Γελγεοπώλης, Γρυμαιοπώλης, Γρυτοπώλης ἢ Ῥωποπώλης, Ἑλλ. Κατὰ τὸν Ἡσύχιον, «Γέλγη, ὁ ῥῶπος, » καὶ βράμματα, ἄτρακτοι, καὶ κτένες. — Γελγεοπωλεῖν, » ῥωποπωλεῖν, πντοπωλεῖν. — Γρυμαίχ, ἐσθῆς καὶ ἀγ- » γετον (ἴσ. ἀγγεῖχ), σκευοθήκη, ἢ ἢ || γρ. ἴσ. ἐν ἢ || ἢ » γρύτη· ἥδη δὲ καὶ τὰ λεπτά σκευάρια, ἀ καὶ Γρύτην λέ- » γομεν. — Γρύται, σκεύη. — Ῥωπεύειν, ῥωποπωλεῖν· ἥδη

» δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι. — Ῥωπικά, τὰ πρεμπο-
 » ρεύματα. — Ῥωποπώλης, ὁ ῥῶπον πωλῶν· Ῥῶπον δὲ
 » ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον. — Ῥῶπος,
 » ῥωπικόν, ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον· ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος,
 » ἦγουν ὁ φόρτος, μίγμκτα, χρώμκτα, ὅσα ζωγράφους,
 » βαφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει ». Ὁ Σχολιαστὴς τοῦ
 Λουκιανοῦ (Λεξίφ.) λέγει « Γρυμσιοπώλης, ὁ τὰ εὐτελῆ
 » σκευάρια πωλῶν κτλ. ». Ὁ δὲ Ζηνόδιος (Παροιμ. ε,
 54), « Γρυτάρια λέγουσι τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν λεπτὰ
 » σκευάρια· καὶ Γρυτοπώλην, τὸν τὰ σκευάρια πω-
 » λούντα ». Τὴν *Γρυμάλαν* ὁ Φρύνιχος (Anecdot. Graec.
 Bekker vol. I, pag. 33) γράφει διὰ τῆς εἰ διφθόγγου.
 « Γρυμείχ, ἣν οἱ πολλοὶ *Γρύτην* καλοῦσι. Δίφιλος ἄνευ
 » τοῦ ἱ *Γρυμέαν*. Ἔστι δὲ παρ' Ἀθηναίοις πῆρξ τις
 » *Γρυμέα* καλουμένη, ἐν ᾗ πκντοῖα σκευῆ ἐστί· Σκπφῶ
 » δὲ Γρύτην καλεῖ τὴν μύρων καὶ γυναικείων τινῶν θή-
 » κην ». Ἄλλος Λεξικογράφος (Αὐτ. σελ. 299) ἐξηγεῖ
 τὸν Ῥῶπον, « πκντοδαπὸν φόρτον ». Λέγει προσέτι ὁ
 Ἡσύχιος, « Αἰγινάτζ, τὰ ῥωπικά φορτίχ· καὶ οἱ πιπρά-
 » σκοντες αὐτὰ, Αἰγινοπῶλαι ἐλέγοντο, » τὸ ὁποῖον
 μᾶς ἐξηγεῖ ὁ Στράβων (σελ. 376) ἢ ἐκδόσ. Κορ. Μέρ.
 Β', σελ. 129 ||, λέγων περὶ τῆς Αἰγίνης νήσου· « Ἐμ-
 » πορεῖον γὰρ γενέσθαι, διὰ τὴν λυπρότητα τῆς χώρας
 » τῶν ἀνθρώπων θαλαττουργούντων ἐμπορικῶς· ἀφ' οὗ
 » τὸν ῥῶπον *Αἰγινάϊαν ἐμπολὴν* λέγεσθαι ». Ἀπὸ ὧν
 ταῦτα συμπεραίνεται, ὅτι τὰ συνώνυμα ταῦτα ἀνήκουσιν
 ἐκ μέρους καὶ εἰς τὸν Mercier τῶν Γάλλων καὶ εἰς τὸν
 Fripiet.

MÈRE (grande —), Μεγκλομήτωρ, Ἑλλ. « Μεγ-
 » λομήτωρ, ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ » λέγει ὁ Ἡσύχιος

Βαβά, Κυροῦλα, Σ. || Ε', 29, Βαβά 147, Κυροῦλα· καὶ 244-245, Νόρρα. Ἰδ. καὶ Α', 63, Μάμμη. ||

MÈRE-GOUTTE. Vin le plus pur de la cuve non foulée, Πρότροπος οἶνος, Ἑλλ. || Δ', 329-330, Μοροχούω· καὶ 461-462, Πρόρος τοῦ κρασίου. ||

MÉRIDIENNE (faire la—), Μεσημβρίζω ἢ Μεσημερίζω, Δ. Ἐνδιάζω, Ἑλλ. Μεσημβριάζω, Ἑλλ. Ὁ δὲ Πλάτων (Φιδρ. σελ. 259) εἶπε, « Μεσημβριάζοντα » εὔδειν ». || Ε', 202, Μεσημερίζω. ||

MÉTAIRIE. Ζ. Métayer.

MÉTAYER, Μερδικάρης, Δ. Ἡμισεισστής, Ἡμισυμερίτης, Δ. Μορτίτης γεωργός, Δ. Εἰς τὸν παρχκμάζοντα Λατινισμόν, τὸν ὠνόμαζαν Parcerarius, Parcenarius, Partiarus (ὅθεν τὸ Γαλλιστὶ Fermier partiaire), καὶ Medietarius (ὅθεν τὸ Métayer, ὁ ἡμισεισστής). Τὸ Μορτίτης παράγεται ἀπὸ τὸ Μορτή, τὸ σημαῖνον τὴν μερίδα, καὶ ἐκφράζει τὸν Partiaire, τὸν ὁποῖον καὶ Ἐπίμορτος ἔλεγαν, ὡς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τῆς ὁποίας ἐμερίζοντο οἱ καρποὶ, Ἐπίμορτον γῆν (une métairie). « Μορτὰν τὴν γενομένην καταβολὴν ἀπὸ » τῶν καρπῶν », λέγει ὁ Ἡσύχιος· καὶ πάλιν, « Ἐπίμορτος, σπόριμος γῆ, ἢ Ἐπιμεριστή. Λέγεται δὲ οὕτω » καὶ ὁ ἐπὶ μέρει ἐργαζόμενος. Μορτὴ γὰρ τὸ μέρος » ἐκαλεῖτο, καὶ Ἐκτήμοροι (ἴσ. Ἐκτήμορτοι) οἱ τὸ » ἔκτον τελοῦντες ». Τῆς γῆς ὁ κύριος (le propriétaire) σχετικῶς πρὸς τὸν Μορτίτην, ὠνομάζετο Χωροδότης, Δ. Ὁ Σ. ἐξηγεῖ τὸν Métayer (Ἰταλ. Mezzaiuolo), μὲ τὰς λέξεις, Ἀνεστάτης (γρ. Ἀναστάτης), Κοντουπερνάρης, Κόλιγας. Ὁ Κοντουπερνάρης παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Contubernalis, σύνοικος, σύσκηνος. Ὁ Κό-

Μίγας, ἀπὸ τὸ Collega, συνεργός, σύνεδρος. Z. Fermier.

MÊTEIL, * Μιγάδιον. Ἰδ. Πλούταρχ. ἐκδ. Κορ. Μέρ. 6, σελ. 416. — Μιγάδιον ὀνομάζομεν σήμερον τὸ μίγμα σιταρίου καὶ σηκάλου, ὡς καὶ τὸ Méteil τῶν Γάλλων (de froment et de seigle). Τὸ Σήκαλον εἶναι ἡ *Τρίφη* τοῦ Θεοφράστου, κατὰ τινας. || Βλ. Δ', 66, * *Βριζα*. ||

MÉTIER. Z. Manufacture.

MEUBLES, Οἰκοσκευή. Z. Mobilier.

MEURTRIR, Μωλωπίζω, Ἑλλ.

MEURTRISSURE, Μώλωψ, Ἑλλ. Z. Contusion.

MIEL. Z. Rayon.

MILLE-PIEDS. Z. Cloportes.

MILLESIME, Ἐγχρονεία (γρ. Ἐγχρονία), Δ.

MILLION, Ἑκατομμύριον.

MINE (homme de bonne —), Καλοχάρπγος, Δ. || Β', 172 καὶ 382, *Καλοχάραγος*, *Χαραγή* καὶ Δ', 255, *Κόψιμον* καὶ Ε', 112, *Καλοχάραγος*. ||

MINISTÈRE. fonction d'un ministre d'état, Με-
σασμός, Μεσαστίχιον, Δ.

MINISTRE d'état, Μεσάζων, Μεσεύων, Μεσίτης, Δ. Les ministres de Pharaon sont nommés par les 70 (Γενέσ. Ε, 4) Δυνάσται Φαρχώ. || Β', 243 καὶ Ε', 201, *Μεσάζοντες*. Ἰδ. καὶ Ε', 150-151, *Λειτουργός*, ἐν λ. *Λαίτης*. ||

MINUTE, la soixantième partie d'une heure, Λεπτόν. || Ε', 160, *Λεπτόν* § 2. || Ἡ χρῆσις ἀπὸ τούτων ἀστρονόμους, κατὰ τούτους ὁποίους καθέν ἀπὸ τὰ δώδεκα || *Ζώδια* τοῦ Ἰσημερινοῦ ||, κατέχει τριάκοντα μοίρας, Degrés· πᾶσα μία μοῖρα διαιρεῖται εἰς ἐξήκοντα λεπτά, ὀνομαζόμενα *Πρῶτα Λεπτά*, Γαλλιστὶ Minutes· καθέν πρῶ-

τον λεπτόν, εἰς ἐξήκοντα *Δεύτερα* λεπτά, Γαλλιστί *Secondes*. α Ἐκαστον δὲ τῶν ζωδίων διαιρεῖται εἰς τριάκοντα μέρη, & καλοῦνται *Μοῖραι*. Ἡ δὲ μοῖρα διαιρεῖται εἰς ἐξήκοντα *Πρώτα Λεπτά* καὶ τὸ ἐν πρώτον λεπτόν διαιρεῖται εἰς ἐξήκοντα πάλιν, & καλοῦνται α *Δεύτερα λεπτά* α Σουῖδ. λέξ. Ἐποχή. Ὀνομάζομεν *Λεπτά* μόνον τὰ *Minutes*. Περὶ δὲ τῶν *Secondes*, ἐμποροῦμεν νὰ τὰ ὀνομάσωμεν *Δεύτερα λεπτά*, ἢ συντομώτερον, *Λεπτάρια*. α *Minutum*, λεπτάριον, ἐλάχιστον. α Γλ.

MINUTIEUSE (*attention ou recherche—*), Ἐθελακρίβεια, Ἑλλ.

MIROIR, Καθέφθρι, Καθέφθης, Δ. Καθρέπτης, Καθέπτρης, Δ. Καθρέφτης, Κατρέφτης, Σ. Κάτοπτρον, Ἑλλ.

MISE, ce qu'on met soit au jeu, soit dans une société de commerce. Συγχωρεῖται ἡ λέξις *Θέμα*, ἂν καὶ ὁ Πλούταρχος (Παρχμυθ. πρὸς Ἀπολλών. σελ. 354, édit. Hutten) τὸ μεταχειρίζεται εἰς τὰ τιθέμενα εἰς τοὺς τραπεζίτας ἀργύρια.

MITIGER. *Les ordres mitigés*, Μοναστήρια διόρθιμα, Δ. ἡγουν τάγματα μοναχῶν τῶν ὁποίων ἡ σκληραγωγία ἐμετρίσθη || *Τοιαῦτά* εἰσι τὰ παρ' ἡμῶν καλούμενα *Ἰδιόρρυθμα*, ὧν ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις διαφέρει τῆς τῶν *Κοινοδιακῶν*. ||, καθὼς ἐξενκντίας τὰ φυλάσσοντα τὸν ἀρχαῖον τύπον (*qui gardent, qui maintiennent la règle*), Μοναστήρια δίκαια, Δ.

MOBILIER (*le—*)· *Meubles* (*les—*), Οἰκοσκευὴ, Δ. Μοβίλια, Γλ. Τραπεζοκράββατον, Γλ. Κινητὰ, Γλ. Κατζίβελα, Δ. τὸ ὅποτον ἐξηγεῖ κακῶς, ὡς λέξιν ἀπλήν, ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν *Cazzuola* (Γαλλιστί *Truelle*, κατὰ

τοὺς πηλαιοὺς καὶ νέους Ἑλληνας, Μυστρίον). Πιθανὸν ὅτι τὸ *Κατζίβελα* ἐσυντέθη ἀπὸ *Κάτζιν* καὶ τὸ *Βέλα*, *Κάτζιν* ὠνόμαζαν οἱ Βυζαντινοὶ (κατὰ τὸν Δ.) τὸ σκευᾶριον, ἢ κυμβίον (Γαλλιστὶ *Navelle*), ὅπου ἐφέρετο τὸ εἰς θυμίσκιν χρήσιμον λιθάνιον, ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Catipus* ἢ *Catillus* (Ἑλλ. Τρυβλίδιον). *Βήλα* δὲ (καὶ τοῦτο ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων τὸ *Vela*), ἔλεγαν τὰ καλύμματα ἢ σκεπάσματα. Σημαίνει λοιπὸν τὸ *Κατζίβελα*, τὰ σκεύη καὶ τὰ παντὸς εἶδους ὑφάσματα, εἰς σκέπην ἢ ἐνδυσιν ἐπιτήδεια, τὰ εὐρισκόμενα εἰς τοὺς οἴκους.

MOBILIER (le —) d'une maison, Ἐνδομενίχ, Γλ. Οἰκοσκευή, Γλ. || Δ', 365 καὶ 577, *Οἰκοσκευή, Συρμὴ*. ||

MODE, Συρμὸς, κοιν. — Il n'est pas à la mode, Δὲν εἶναι τοῦ συρμοῦ. || Δ', 580, ἐν λ. *Σύρομαι* § 4. ||

MOELLON. Ἰσ. Ἐγχόρηγοι λίθοι, Δ. Λογάδην λίθοι. Ἑλλ. Λογαῖοι λίθοι, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Στράβων. σημειώσ. Μέρ. 4, σελ. 28.

MOI, — Ἐγώ. *Le moi* (μὲ τὸ ἄρθρον), ὁμοίως. Πιθανὸν ὅτι τὸ ἐμεταχειρίζοντο καμμίκιν φορὰν καὶ οἱ πηλαιοὶ εἰς μεταφυσικὴν ἔννοιαν α "Ὅτε (τις) τύχοι πρὸς » ἐαυτὸν ἀνυχολογίζόμενος . . . τίς ὢν οὗτος, Ὁ ΕΓΩ τυγ- » χάνω ; » (Πλούταρχ. Πρὸς Κολώτ. § 21). || Δ', 112, Ἐγώ. ||

MOINE. Z. Moineau.

MOINEAU, Passereau. Σπουργίτης, Δ. Πυργίτης, Δ (λέξ. Σπουργίτης). Στρουγγίτης, Δ. Τὸ πρῶτον ἀπὸ τοὺς Πύργους, τὸ δεύτερον ἀπὸ τὰς Τρώγλας.

MOINEAU, ἢ Passereau, Πυργίτης, Γλ. Ὅθεν ἐγεν- νήθη τῆς κοινῆς γλώσσης τὸ Σπουργίτης. Τὸ Moineau (ὑποκοριστικὸν τοῦ Moine), σημαίνει κατὰ λέξιν Mo-

ναχίσκος. Τινὲς νομίζουν ὅτι ἔλαβε τὴν ἀφορμὴν τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Δαυτὶδ τὸ α Στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος .

|| Δ', 536-537, Σπουργίτης. ||

MOISI. Ζ. Rance.

MOISSURE, Μοῦχλα, Σ. Ce mot Grec a plus d'affinité avec le mot français *Mucra*, qui est le même (suivant Ménage) *Remugle*. || Β', 254, *Μοῦχλα*. ||

MOLAIRE, (Dent—), Δοντοκάρκ (ἔχουν Ὀδοντοκάρκ, ἀπὸ τὸ Ὀδοὺς καὶ Κάρκ) Δ. Τρραπεζίτης, Τρ. Μύλη, Μύλακρος, Γόμφιος, Ἑλλ. || Ε', 55, *Δοντοκάρκ* καὶ 259, Ὀδοντοκάρκ. Ἰδ. καὶ 184, ἐν λ. *Μαμουλίτζω*. ||

MÔLE, Μῶλος, Δ. Μόλος, Σ. Ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων τὸ Moles (Ὅγκος), ἢ μάλλον, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Μῶλος (Ἰδ. Σεντιέρ. Λεξικ.). || Ε', 210, *Μόλος* § 2. ||

—Χῶμα λιμένος, ἢ Χειροποίητος λιμὴν, Ἑλλ. (κατὰ τὸν Στράβων. σελ. 245 || ἔκδ. Κορ. Μέρ. Α', 329-330 ||.)

MOLLEMENT (être couché—), Μαλακευνέω, Ἑλλ. Ἐπειδὴ μᾶς λείπει τοιαύτη λέξις, συγχωρεῖται νὰ πλάσωμεν τὸ *Μαλακοποιῶμαι*. || Α', 325-326, ἐν λ. *Ξηροποιίας*. ||

MOLLUSQUES, Μαλάχια, Ἑλλ. || Ε', 482. ||

MOMIE, Μουμία, Δ. Ἰσ. Μώμιον, Δ. App. pag. 138.

Ὁ Σαλμάσιος παράγει τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ Ἄμωμον, εἶδος ἀρώματος, τὸ ὁποῖον ἐμεταχειρίζοντο σιμὰ τῶν ἄλλων οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τῶν νεκρῶν τὴν ταρίχευσιν. Πιθανώτερον ἄλλοι ἀπὸ τὸ *Μοθμ*, τὸ σημάκινον Περσιστὶ τὸν κηρὸν. || Δ', 335-336, *Μούμια*. ||

MONARCHIE absolue, Παμβασιλεία (Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. Γ, ια', § 2, σελ. 101). — Constitutionnelle, Ἰσ. Μοναρχία συντακτικὴ, ἢ Μοναρχία πολιτικὴ.

MONDÉ (de l'orge —), Γυμνοκριθή, Δ. || Δ', 90. ||
MONE, Guenon, Μοῦνα, Δ. || Β', 420, ἐν λ. *Πι-
 θηκίζω*. ||

MONITOIRE (κατὰ λέξιν *Μηνυτικόν*), ἀπὸ τὸ Λα-
 τινικὸν Monitorium, τοῦ ὁποίου τὸ σύνθετον Commo-
 nitorium ἐξηγεῖται οὕτως· « Κομμονιτόριον, ἐπιστολὴ
 » προστακτικὴ, ἀποστελλομένη εἰς χώρας... ἀποστελλο-
 » μένη μετὰ προσταξέως » Γλ. || Δ', 423, *Ἐντάλματα*. ||

MONNAIE, le lieu où l'on bat la monnaie, Ἀρ-
 γυροκοπεῖον, Σημαντήριον, Δ. Χαρχαεῖον, Γλ. || Ε', 241,
Μορέδα· καὶ 336, *Σημαρτήριον*. ||

MONOGRAMME, Μονόγραμμα, Δ. Μονοκοντιλιά (ἤ-
 γουν Μονοκονδυλία), Σ. || Β', 252-253, *Μονοκονδυλία*. ||

MONT-DE-PIÉTÉ, συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ Δα-
 νειστήριον, ἤγουν τόπος ὅπου δανείζονται οἱ χρεῖν
 ἔχοντες. Ὡς λέγεται Ἀκροκτήριον, ὁ τόπος ὅπου ἀκροῶν-
 ται· Σφαριστήριον, ὁ τόπος ὅπου σφαιρίζουσι, κτλ.

MOQUER (se —), Μωχῶμαι καὶ Μωκίζω, Ἑλλ. || Β',
 44, *Ἀναγελῶ*· Δ', 334, καὶ Ε', 220, *Μουκίζω*· Πρβλ.
 310, *Πορτολογῶ*. ||

MOQUERIE, Μῶκος, Μώκημα, Μωκίς, Ἑλλ. || Ε',
 220, ἐν λ. *Μουκίζω*. ||

MOQUEUR, Μωκός, Ἑλλ. « Sanna, Μῶκος », καὶ
 « Sannator, Μυκτηριστής », Γλ. || Δ', 334, καὶ Ε', 220,
 ἐν λ. *Μουκίζω*. ||

MORALISER, Ἡθικεύομαι, Δ.

MORDRE la poussière, pour dire être tué dans
 un combat. Φράσεις Ὀμηρικὴ (Ἰλιάδ. Β, 417)

πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι

Πρηνεῖς ἐν κονίῃσιν ὁδὸν λαζοῖατο γαῖαν.

MOROSE, Δυσάρεστος, Ἑλλ. Ἐπίκτητ. || Δ', 108, * *Δυστροπος* καὶ 556, Στράνιος. Ηρβλ. καὶ 684, * *Μορόχρωτος*, ἐν λ. *Χρῶτος*. ||

MORT. Z. Mourir.

MORT, la cessation de la vie, Θνή, Δ. Θάνατος, Σ. Τὸ δεύτερον εἶναι συνηθέστερον. Τοῦ πρώτου ὁ σχηματισμὸς εἶναι κατὰ τὸ *Γεγή*, ἡ γέννησις (Ἰδ. Ἑτυμολογικ. σελ. 225). || Δ', 169, *Θαγή*. ||

MORT-NÉ. Z. Mourir.

MORTALITÉ. Mortalité dans les troupes, « Φθορὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ » Πλουταρχ. Κάμιλ. § 28 || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Α', σελ. 263 ||, Θνήσις. Ἰδ. Ἀτακτα Τόμ... || Β', 158, *Θνήσις*. ||

MORTIER, Ἰγδιον, Δ. Ὑποκαριστικὸν τοῦ Ἰγδι, ἡ Ἰγδισ, Ἑλλ. Ὅθεν ἡ χυδαίωσις ἐσχημάτισε τὸ Γδίον, Γδίν, Γδι, καὶ τέλος Γουδί. — *Pilon de mortier*, Ἰγδοκόπανον, Δ. Γδοχέρι, Σ. || Δ', 182, Ἰγδι, Ἰγδοκόπανον. ||

MOSAÏQUE, Μουσεῖον, Μουσέον, Μουσαῖον, Μωσαῖον, Δ. — *Travailler en mosaïque*, Μουσώνω, Δ. Ψηφώνω, Δ. Ψηφίζω, Σ. — *Artiste qui travaille en mosaïque*, Μουσιωτής, Μουσωτής, Ψηφοθέτης, Δ. Ψηφιστής, Σ. — *Peinture en mosaïque*, Εἰκὼν ἢ Ζωγραφία διὰ μουσείων ἢ Μουσόστικτος, Δ. Εἰκὼν ἐκ ψηφίδων, Δ. — *Les petits morceaux de pierres colorées, employés à ce travail*, Μουσουργικαὶ ψηφίδες, Δ. — *Un pavé en mosaïque*, Ψηφολογητὸν ἔδαφος. || Δ', 337, *Μουσαῖον*, καὶ 701-702, *Ψήφαις*. ||

MOTTE. *Une motte de Gazon*, Χορτόπλινθον, Δ. Γλ. Χορτόπλινθος, Γλ. Χορτόβολος (γρ. Χορτόβωλος), Γλ.

Πλήνθος (γρ. Πλίνθος), Γλ. Bῶλος, Γλ. — Mottes (Rompre, Casser les —) d'un champ, Herse, Βωλοκοπῶ, Γλ. || Δ', 68, καὶ 299-300, Βωλοκοπῶ, Βῶλος, Μάζα. || Ζ. καὶ Glèbe.

MOUCHARD, Mouche, Espion, Σπιούνος, Σ. Ἐξανοικτῆς, Σ. Καταπάτης, Σ. Προσχωγίδης ἢ Ὠτακουστῆς, Ἑλλ. Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. Ε', Θ' || § 3, σελ. 175. — Ἴδε καὶ ὀπισθεν σελ. 138, Espion. ||

MOUCHE. Ζ. Mouchard.

MOUCHOIR, Μυξομάνδιλον, Δ. || Α', 219, *Mardiliv*. Ἴδε καὶ Β', 422, καὶ ἐπόμε. ἐν λ. *Sábaron*. ||

MOUE (faire —), Μυλλαίνειν ου Διχυλλαίνειν. Ἑλλ. || Β', 235-236, *Μαμμουλλίζω* Δ', 335, *Μουλόνω*, καὶ 571, *Συνεκρατίζω*, καὶ Ε', 183-184, *Μαμμουλλίζω*. ||

MOULE, Ῥιγλοχύτης, Δ. Τυπάριον, Δ. Τὸ Ῥιγλοχύτης εἶναι σύνθετον ἀπὸ τὸ Regula (Ῥίγλα) τῶν Ῥωμάκιων || Δ', 476, *Ῥίγλα* ||, καὶ τὸ Χύω ἢ Χέω, κοινῶς Χύνω. Ζ. Matrice.

MOULIN à bras, Χειρόμυλος, Δ. Χειρόμυλον (τὸ), Γλ. Χερόμυλος, Δ. || Β', 429, *Χερόμυλος*. ||

MOULIN à eau, Ὑδρομύλη, ἢ Ὑδρομύλιον, Δ. Σήμερον Νερόμυλος. Ὑδρπλέτης, Ἑλλ. Γλ. Ὑδρομύλη, Ὑδρόμυλον, Γλ. || Δ', 348, *Νερόμυλος*. ||

MOURIR || ἴδ. Δ', 12, *Ἀναπαύομαι* § 3· Β', 283, *Ἀποθνήσκω*, ἐν λ. *Παραδίδω* Δ', 692, *Ἀπέθανε*, ἐν λ. *Χρόροι* ||. — Mort, Ἀποθαμμένος, Νεκρός. Proverbe: *Les morts ne mordent plus*, « Νεκρὸς οὐ δάκνει » εἶπεν ὁ Πλούταρχος (Πομπή. § οζ') || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Δ', σελ. 176, καὶ 398 ||. — Mort-né. *Un enfant mort-né*, Ὀνησκόγονον, Δ. Νεκρογέννημα, Σ. || Δ', 174, *Θνησκόγονον*. ||

MOUSQUET. Κατὰ τὸν Δ. περρέγεται ἀπὸ τὸ *Muša* (Λατιν. *Musca*). *Muša*ς παρομοίως ὠνόμαζαν οἱ Βυζαντινοὶ βέλη τινὰ μικρὰ, χωρὶς ὁμῶς φωτίαν, Δ. — Ζ. *Sarbacane*.

MOUSSE, Σπλάγγνον, Δ. Πετρόξυσμα (ἤγουν ὅταν σκεπάζῃ τὰς πέτρας), Δ. Μούχλα τοῦ δένδρου, Σ (λέξ. *Moscolo*). Ἀβρίον (γρ. Ἀβρύον), Σ. Λειχὴν, Μνίον, Βρύον, Ἑλλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 4, σελ. 493, ἔκδ. Κορ. || Δ', 2-3, Ἀβρί' 533, *Σπλάγγνον* καὶ 659, Φόκια' Ε', 190-191, *Σφάγγρον*, *Μνρίον*, ἐν λ. *Μασσαλευτική* 293, *Πετρόξυσμα* καὶ 357, *Φόκιον*. || Ζ. καὶ Orseille.

MOUSSE, apprenti matelot, Νευτοπακίδιον, Ἑλλ. Hippocrat. Tom. I, pag. 689, edit. Vander Linden. || Ε', 225, *Μοῦτζος* § 3. ||

MOUSSE, Μοῦσχος, Γλ. Ἰδε ὁμῶς Οὐόσσιον.

MOUT, Μοῦστος ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Mustum*. Γλεῦχος, Ἑλλ. — *Du mout cuit*, Κάροινον, Σύρι (γρ. Σίρι), Δ. τὸ Τουρκιστὶ ὀνομαζόμενον *Πετιμέζι*. Ἐψημα, Ἑλλ. « *Sapa*, ἔψημα, σταφιδίτης οἶνος », Γλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 211. Σίριον, Ἑλλ. Ἀνκλογεῖ ὅπως οὖν μὲ τὸ *Raisiné* τῶν Γάλλων. Τὸ Κάροινον, ἀπὸ τοῦ παρκαμύζοντος Λατινισμοῦ τὸ *Carenum* ἢ *Carenum*, εἶναι σύνθετον (κατὰ τὸν Οὐόσσιον) ἀπὸ τὸ *Kar* καὶ *Οἶνος* διότι πρῶτοι οἱ Κάρες ἐπενόησαν τὴν ἔψησιν τοῦ οἶνου. || Δ', 77, *Γάρος* 180-181, ἐν λ. *Θυμάρι* 421, *Πετιμέζι* 501, *Σίρι* καὶ Ε', 224-225, *Μουστόπιττα*, *Μουστόκετο* καὶ *Μοῦτζος* § 1 || — Ζ. καὶ *Sirop*.

MOUTONS, Uagues de la mer. Ζ. *Vagues*.

MOYENNEMENT. Ζ. *Médiocrement*.

MUCRE. Z. Moisissure.

MUET (Demeurer—), Μουλλώνω ἢ Μουλώνω, Δ. Ἰσως ἀπὸ τὸ Μυλλαίνω, Ἑλλ. || Β', 85, Βουβός· καὶ Δ', 335, Μουλόνω. ||

MUGIR, (ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Μυκᾶσθαι), Μουγαρίζω, Μουγκαρίζω, καὶ Μουγκρίζω, Δ. || Α', 212, Ὑπομοσγ-
γρίζουσα· Δ', 331, 724, Μουγκρίζω. ||

MUGISSEMENT, (Ἑλλ. Μυκηθμός), Μουγκρισμός, Μούγκρισμα, Μουγκάρισμα, Μουγκκαρισμός, Δ.

MULETIER ἢ Ânier, Ἐπικτηνίτης, Γλ. Σήμερον ὀνομάζεται Ἀγωγιάτης || Β', 13, Ἀγώγιον. Ἴδε καὶ Ε', 225, Μουτζος § 2 || . Κάλλιον ἤθελεν ὀνομασθῆν, Ἐπικτηνίτης ὁ Palefrenier.

MUNICIPALITÉ, Κοινότης μερικὴ τῆς πολιτείας, ἔχουσα ἰδίαν διοίκησιν, ἐξηρτημένην ὅμως ἀπὸ τὴν ὀλικὴν πολιτείαν καὶ κοινότητα, ἣτις ὀνομάζετο καὶ παλαιὰ Κοινόν, οἶον (Ἀριστοφάν. Ἑκκλ. 208),

Τὸ δὲ KOINON, ὡς περ Αἰσιμος, κυλινδεται.

(Mais la république est, comme Æsimus, toute dégingandée), διότι ὁ Αἰσιμος ἦτο χωλός. Ἡ λέξις ἔλαβε τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοὺς Ῥωμαίους. Municipia ὀνόμαζαν ἐκεῖνοι τὰς Ἰσοπολίτιδας πόλεις, ὡς ἐξηγεῖ τὴν λέξιν ὁ Ἀππικνός (Ῥωμαϊκ. Ἑμφυλ. I, 10), ἤγουν τὰς πόλεις, ὅσαι μέρος οὔσαι τῆς Ῥωμαϊκῆς ὅλης πολιτείας, εἶχον ὅμως καὶ Βουλὴν καὶ Ὑπάτους, καὶ τᾶλλα ἀξιώματα ἴδια, κατὰ μίμησιν τῆς Ῥώμης, καὶ ὅλα τὰ δίκαια τῶν Ῥωμαίων, ἕως καὶ τὴν ψηφοφορίαν εἰς αὐτὰ τῆς Ῥώμης τὰ Ἀρχαιρέσεις (les élections). Ἦσαν καὶ δευτέρως Municipia, πόλεις, ἀπολαύουσιν καὶ αὐταὶ τὰ προλεχθέντα δίκαια, πλὴν τῆς ψηφοφορίας.

Τὰ Γλωσσάρια ἐξηγοῦν τὸ *Municipium* αὖ Πολέχιον, Πολύδριον (γρ. Πολίδριον) » καὶ τὸν κάτοικον, αὖ *Municipalis*, ὁ ἀπὸ πολιχνίου. Συντομώτερον ὅμως ἦτο τὸ *Πολιχνήτης*. Ἡμεῖς ὀνομάζομεν σήμερον τὰς τοιαύτας μερικὰς κυβερνήσεις *Κοινὰ*, ἔτι καὶ *Δημογεροντίας*, ἢ κάλλιον, *Δημογεροντικά* (*Mairies*), διότι κυβερνῶνται ἀπὸ ἓνα ἢ πλειοτέρους Δημογέροντας (*Maires*). Δὲν εἶν' ὅμως ἀνάρμοστον οὐδὲ τὸ *Πολίχνιον* (ὑποκοριστικὸν τοῦ *Πόλις*) ἤγουν μικρὰ πόλις, ἐπεὶ μίμειται τὴν μεγάλην πόλιν κατὰ πάντα, ἔχουσα Δημογέροντα, ὡς ἐκείνη τὸν κυβερνήτην ἢ τὸν Βασιλέα, καὶ τοὺς περὶ τὸν Δημογέροντα, ὡς ἐκείνη τὴν Βουλὴν, ἢ τὴν Γερουσίαν. || Β', Προλεγόμ. ξζ', σημ. 1· Δ', 441 - 442, *Πολίδιον*· καὶ Ε', 222-223, *Μουρικίπιον*. ||

MUR, Πεπκνός, Γλ. || Α', 254, *Πεπαρή*· Β', 10, *Πέπων* (ἐν λ. Ἀγούρος)· καὶ 176, *Καμόνω*· καὶ 244, *Μεστόνω*. ||

MUR de pierres sèches, Ξηρόλιθον, Δ. Ξεροτρόχαλον, Σ. || Δ', 356-357, *Ξεροτρόχαλος*· καὶ Ε', 251, 254, *Ξερόκτισμα*, *Ξηρόλιθος*. ||

MURAILLE. *Muraille sèche*, à pierre sèche. Ξηρόλιθος τοῖχος, Δ. Ἑρμκιά, Δ. Ξεροτρόχαλος τοῖχος, Σ. Τρόχμκλος, καὶ Αἰμκσιὰ, Ἑλλ. Τὸ Ἑρμκιά δὲν εἶναι βάρβαρος λέξις. αὖ Ἑρμακες. . . αἰμκσιαί » καὶ αὖ Ἑρματτα, περιφράγματτα κτλ. » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ζ. καὶ Μυρ.

MURAILLE. Proverbe: *Les murailles ont des oreilles*. Σώζεται καὶ εἰς τὴν γλῶσσάν μας ἡ αὐτὴ παροιμία· Οἱ τοῖχοι ἔχουν αὐτίξ.

MÛRE (Elle est —), pour dire, Elle est en âge d'être mariée, Ὁρχίς γάμου, Ἑλλ. ἤγουν Ὁριμος

(mûre) διὰ γάμον. Τὸ συνώνυμον ὅμως Πέπειρα ἐσή-
ματινε τὴν γρατν. « Πέπειρα, γρατν » λέγει ὁ Ἡσύχιος,
ἀπὸ τὸν Ἀριστοφάνην (Ἑκκλ. 895) ὡς φαίνεται.

Ὁ γὰρ ἐν νύκτι τὸ σοφὸν ἐν-
εστιν, ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπαιροῖς

(Ἦσ. Πεπείρις). || Α', 254, Πεπαρή καὶ 87-88, καὶ
256, Ἀγόριον Ἀγουρίτζης καὶ Β', 10, Ἀγουρος. ||

MUSELIÈRE, Παραστόμιον, Δ. Φύμα, Δ. Χάμος, Δ.
Φιμὸς, Κημὸς, Ἑλλ. || Δ', 190, Καβία 666, Χαβιά § 2-
καὶ Χάβος. ||

MUSIQUE. Z. Instrument.

MUSTELLE. Z. Gade.

MUTILER, Μισερώνω, Δ. Ἀπὸ τὸ Ἥμισυς, Ἥμισυ-
ρὸς, Ἥμισερὸς, ὅθεν ῥῆμα Ἥμισερδώνω. || Δ', 159, Ζουγ-
κλός 163-164, Ἥμισερὸς 239, * Κολοβός 324, Μι-
σερός * Ἰδ. καὶ 611, Τρεκλός. ||

MYOPE, (ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Μύωψ). Καγνιόρος, Δ. Ἰσως
διὰ κακὴν γραφὴν, Ἰσως καὶ διὰ χυδαῖσμον, ἀντὶ τοῦ
Καμμύορος, ἀπὸ τὸ Καμμύω (ἤγουν Καταμύω) καὶ τὸ
Ὅρῳ. || Α', 303, Κάμνζε καὶ Β', 172, Καμντζώ. ||

MYRTE || Β', 255, Μυρτιά || . Z. καὶ Baies.

MYSTIFICATION, Ἰσ. Κοβαλεία. « Κοβαλεία ἐλέ-
» γετο ἢ προσποιήτος μετὰ ἀπάτης παιδιὰ καὶ Κόβα-
» λος ὁ ταύτῃ χρώμενος. Ἦοικε δὲ συνώνυμον τῷ Βω-
» μολόχῳ » Ἀρποκρτ.

N

NAPHTE, Νάφθχ (ή), Νάφθας (δ), Νάφθχ (τδ).
Z. Pérole.

NASILLARD, qui parle du nez. Ἴσως Μυτακκιστής, Ἑλλ. Καὶ Nasiller, Μυτακκίζω. Ὁ Ἡσύχιος ἔχει καὶ « Νανοκάκχ, διὰ ῥινῶν λαλοῦσα », une Nasillarde.

|| Δ', 331, *Μουγκόρθουρος*. ||

NASSE, Κυρτάρχ, Δ. Κύρτος, Σ. Σκύρτος, Σ. Κύρτος, Ἑλλ. || Δ', 269, *Κύρθας* καὶ Δ', 235, *Κλωδιον* ἐν λ. *Κλουβί* καὶ 268, * *Κυρτάρα, Κόρτος*. ||

NATTIER, Ψιθοπλόκος, Γλ. || Α', 239, *Ψίλαθος*, ἐν λ. *Ψαθίρ*. ||

NATUREL. Les naturels du pays, Τοπικοί, Δ. Ἐντόπιοι, Σ. Ἐγχώριοι ἢ Ἐγγενεῖς, Ἑλλ. || Δ', 575, *Συρτοπίτης* καὶ 605-606, *Τόπος* § 2. Ἴδε καὶ 361, *Ξεφωλίζω*. ||

NAVET, Ἴσ. Βουνιάς, Ἑλλ. || Ε', 333, *Σαλαμαδριος*. ||

NAVETTE, vase dans lequel on met l'encens qu'on brûle à l'église, Λιθχνωτρίς, Ἑλλ. **Z. Mobilier.**

NAVIRE. — **Z. Barque**. || Β', 413, *Καράβιον* Δ', 1, * *Ἀδαρία* Ε', 114, *Καράβιον* καὶ 170, ἐν λ. *Λοκούστα*. ||

NÉANT (homme de —), Οὐδαμινός, Γλ. Οὐτιδχνός, Γλ. || Δ', 377, *Οὐτιδαρός*. ||

NÉCESSITEUX, Indigent, καὶ ἀρχαιότερον Disetteux, Χρειάρης, Δ. || Ε', 16, *Ἐρδεής*, ἐν λ. *Ἀράγκη*. Πρβ. Β', 291, *Πέρης* καὶ Δ', 468, *Πτωχός*. ||

NÉGLIGÉ (être en —) « Ἡμελημένην ἐσθῆτα ἔχειν ». Ξενοφ. Κυνήγετ. VI, 41. || Δ', 26, * Ἀπεριποίητος. ||

NÈGRE, dans le sens d'esclave, Μαῦρος, Δ. Αἰθίοψ, Ἑλλ. Ἰδ. Θεοφρ. Χαρχητῆρας. || Δ', 312, Μαῦρος. ||

NÉNUPHAR, Λουλούφερον, Δ. Νούφαρα (τὰ), Δ. Νενούφρα, Δ. Νυμφαίχ. || Ε', 172, Λουλούφερον. 240-242, Νιφέα καὶ 246, Νούφαρα. ||

NEUTRALITÉ (garder la —), Μεσεύω. Ξενοφ. Ἑλληνικ. VII, 1 § 43. Μεσηρεύω, Ἑλλ. Ἡσύχιος, « ME- » ΣΗΠΕΥΕΙΝ, τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν (Φίλιστος) » τὸ ὁποῖον χωρὶς αἰτίχιν εὖλογον ἐκκασαν τινές, ὅτι πρέπει νὰ γραφῇ ΜΕΣΕΥΕΙΝ.

NEZ. Z. Limier.

NEZ (la cloison du —), le cartilage qui sépare les deux narines. Ὑπόμυξις, Γλ. Ῥινὸς διάφραγμα, Ἑλλ.

NIAISERIE. Z. Simplicité.

NIELLE ou Nigelle (Nigella Sativa, de Linné. Nigelle de Crète, des botaniques Français), Μελάνθη, Σ. Μαρωδίχ (Ἦσ. Μυρωδίχ), Δ. Μυροκόκκιον, Δ. Μελάνθιον, Ἑλλ. Περὶ τοῦ ὁποίου λέγει ὁ Διοσκορίδης (γ, 93) « Τὸ σπέρμα, δριμύ, εὐώδες, κατὰ πλᾶσσομένον εἰς » ἄρτους ». || Δ', 287-288, Λεπίδι. 312, Μαυροκούχι καὶ 317, Μελάρθιον. Ε', 189, Μαρωδία καὶ 193-194, Μαυροκούχι. ||

NIGELLE. Z. Nielle.

NIVEAU, εἶναι ἰσότης ὕψους. Σταθμίον, Γλ. Κατευθυντήριχ, Στάθμη, Δ. Στάφνη, Λιβέλλο (ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ Libello), Ἀλφάδι, Σ. Χωροβάτης, Ἑλλ. (κατὰ τὸν Βιτρούβιον). Τὸ Ἀλφάδιον εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Εὐστράτιον, ἐξηγητὴν τῶν Ἡθικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους

(*Ιδ. Λεξικ. Ἑλληνογερμ. Σνείδέρου), καὶ σημαίνει μᾶλλον τὸν *Γνώμονα* (équerre) οὕτως ὀνομασθέντα, διὰ τὸ παρόμοιον τοῦ σχήματος πρὸς τὸ Α στοιχεῖον. — De niveau, Au niveau, Ἀλφαδιστά, Σ. Ἐπὶ μιᾷ ἐπιφανεῖς, Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανεῖς, Ἑλλ. Κατὰ μίαν ἐπιφάνειαν (Πλουταρχ. Περὶ τῶν ἀρεσκ. τοῖς φιλοσόφ. 6, § 15). Ἰσ. καὶ Ἐπὶ μιᾷ εὐθείας, Ἑλλ. || Δ', 9, Ἀλφάδι· καὶ 545, Στάθρη. ||

NIVEAU (au ἢ de-), de plain pied, Ἰσοϋψής, Ἑλλ. Ζ. Plain.

NIVELER, Ἀλφαδιᾶζω, Σ. Σταθμιᾶζω, Γλ. || Δ', 9, Ἀλφαδιᾶζω· 186, Ἰσομάδα, * Ἰσομαδίζω, Ἰσόνω. ||

NIVELEUR, Ἀλφαδιστής, Ἀλφαδιάρχης, Σ. || Δ', 9, Ἀλφαδιαστής. ||

NIVELLEMENT, Στάθμισις, Γλ.

NOCE, Γάμος, Χαρά, Σ. Ὀνομάσθη Χαρά ὅχι μόνον διὰ τὴν συμβαίνουσαν εἰς τοὺς νεονύμφους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν εὐφροσύνην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ συνήθως ἐπακολουθοῦν εὐφρόσυνον καὶ χαροποιὸν συμπόσιον εἰς τοὺς γάμους. || Β', 381—382, Χαρά § 2. ||

Τὸ « Εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου » τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (Ματθ. κε', 21), σημαίνει *Εἰσελθε εἰς* τὸ συμπόσιον τοῦ κυρίου σου, ὡς ὀρθότατα τὸ ἐξήγησεν ὁ Κλέριος.

NOEUD, Θηλέχ, Δ. Θηλειᾶ, Θελιά, Σ. — Noeud coulant, Συρτοθηλείχ, Δ. Συρτοθελιά, Σ. Ἀπὸ τὸ Θήλεια (ἤγουν Θηλυκή), ὅθεν καὶ τὸ Θηλόχιον, boutonnière, καὶ τὸ Θηλυκόνω, boutonner, σχετικῶς πρὸς τὰ Κομβία, boutons || Α', 137—138, Ἀνακομβόρεται. || καὶ κατὰ μεταφοράν, τῆς ὁποίας τὸ αἰσχροὺν ἠφάνισεν

ἡ μακρὰ συνήθεια. Τὴν αὐτὴν μετὰφορὰν ἐμεταχειρίζοντο οἱ πᾶσι καὶ εἰς τὰ σήμερον λεγόμενα *Θηλύκια*, καὶ εἰς τῶν ὁστέων τὰς συνκρθώσεις, τὰς κοινῶς *Κλειδώσεις*, ὀνομαζόντες *Θηλυκὸν* τὸ κοῖλον κόκκαλον, καὶ *Ἀρσεικὸν* τὸ ὀξὺ κόκκαλον τὸ ἐμβατῖνον εἰς τὴν κοιλότητα. α *Θήλεα* (λέγει ὁ Ἡσύχιος) τῶν ἱκνύων τὰ τε τριμμένα (γρ. τετρημένα) εἰς 2 διωθεῖται τὰ ὀξέα καὶ τῶν σπονδύλων τὰ κοῖλα ». Καὶ πάλιν, α *Ἀρρενα*... τῶν κονδύλων τὰ ἐξέχοντα καὶ τὰ εἰς (γρ. καὶ εἰς) κοιλότητα ἐμπίπτοντα ». Καὶ καθὼς ἐμμετὰφερν τὰ χερσὶν ἱκνύοντα τὸ γένος τοῦ ζώου ὀνόμαζα εἰς τὰ ἄρθρα, οὕτως ἀνάπαλιν ὀνόμαζον ἄρθρα τὰ γεννητικὰ τοῦ μόριου. α *Ἄρθρον*... αἰδοῦν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Γνωστὸν εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ (Εὐνοῦχ. § 10) τὸ α *Ἄρθρον* ἐν ἄρθροις ἔχων ».

NOIR. || Δ', 312, *Μαῦρος*. || — *Noir comme jais*, Κατὰμυκρος, Δ.

NOISETTE, Ποντικὸν, Γλ. Λεπτοκάριον, Γλ. Ἀπὸ τὸ *Ποντικὸν* ἐπλασαν οἱ Τοῦρκοι τὸ *Φουντούκ*. || Ε', 160, *Λεπτόκαρον*. ||

NOMBRE, en parlant d'un homme qui n'est de nulle considération, *Il n'est là que pour faire nombre*. Τὴν αὐτὴν σημεσίαν ἔχει τὸ Ἀριθμὸς εἰς τὸν Ἀριστοφάνην (Νεφ. 1203)

Εἶγ', ὦ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀδελταίροι,

Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι·

ΑΡΙΘΜΟΣ, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφοῦς νειησμένοι;

NOMBRES radicaux. Z. Racine.

NOMOCANON, Νομοκάνων (ὁ), καὶ Νομοκάνονον (τὸ), Δ. Οὕτως ὀνόμαζαν τὸ περιέχον βιβλίον τοῦς

πολιτικούς νόμους (τὸ πλεόν ἀπὸ τὰς νεκρὰς τοῦ Ἰουστινιανοῦ) καὶ τοὺς συνοδικοὺς τῆς Ἐκκλησίας κανόνας.

|| Δ', 351, *Νομοκάνωνας*. ||

NOTAIRE, Σημαδογράφος, Δ. Σημειογράφος, Δ. || Α', 218, *Νοτάρε* Β', 325, *Σημειογράφος* Ε', 243, *Νομικός* § 2. Βλ. καὶ 245, *Νοτάριος* || — L'étude d'un notaire, Σημειογραφεῖον, Δ. Ἑλληνιστὶ δέ, ἴσως *Μελετητήριον*. Πλούταρχ. Δημοσθέν. § 7. || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. 5, σελ. 206. Πρὸς Δ' 87, *Γραφήριον* καὶ 538, *Σπουδαστήριον*. ||

NOUEMENT d'aiguillette, ὀνομάζεται ἡ ἐμποδίζουσα τὴν πλήρωσιν τοῦ γάμου μαγεία, κατὰ τὴν ὑπόληψιν τῶν χυδαίων. *Κατάδεσιν* τὴν ὠνόμαζαν οἱ Ἕλληνες, ἡ *Κατάδεσμον*. Ὁ Πλάτων (Νόμ. ια', σελ. 933) καταδικάζει εἰς θάνατον τοὺς ἐπαγγελλομένους τοιούτης ἐμποδίσεως δύναμιν· « Ἐὰν δὲ καταδέσεσιν ἢ ἐπαγώγῃς... δόξη ὁμοῖος εἶναι βλάπτοντι... τεθνάτω ». Ἀντὶ τὰ καταδικάζῃ εἰς θάνατον τοὺς λαοπλάνους, σοφώτερον ἤθελε πράξειν, ἂν εἰδίδασκε τοὺς πλανωμένους τὴν ἀληθινὴν αἰτίαν τῆς πλάνης των. Λέγει καὶ ὁ Ἀρποκρατίων, « Καταδεδέσθαι, ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι, καὶ δεδέσθαι φαρμάκοις », ὅπου ὁ Οὐαλέσιος φέρει μάρτυρα καὶ τὸν Ἀρτεμίδωρον (Ὀνειροκριτ. α', 77) ὅστις ὀνομάζει *Καταδίσμους* τὰς τοιούτας μαγείας. Ἴδε καὶ τὸν Σαλμάσιον Plin. exercit. pag 766. || Δ', 94-95, *Δένω* § 2. ||

NOUVELLISTE, Θρυλλολέκτης, Δ.

NOVATION, changement de titre etc. Ν. Καινισμός. « Νοθετίων, καινισμός καὶ μετάρθεσις τοῦ παλαιοῦ » χρέους εἰς ἑτέραν ἐνοχλήν, ἐφ' ᾗ τὴν πρώτην ἀναيرهθῇ· « ναι... ἀνακαίνισις τοῦ παλαιοῦ χρέους εἰς νέον », Γλ.

NOVICE, Δόκιμος, Δ. Μελλοκουρίτης, Δ. Πρωτό-
πειρος, Γλ. || Α', 303, Δόκιμος. ||

NOVICIAT, Δοκιμασίχ, ἡ χρόνος τῆς δοκιμασίας,
Δ. Πρωτόπειρχ, Γλ.

NUBILE, Ἐπίγαμος, Γλ.

NUNCUPATIF (testament—), Ἄγγραφος δικθήκη,
Δ. Γλ. Ἐκφώνησις ἄγραφος, Γλ.

NUQUE, Νευροσφόνδυλον, Σ. Ὀπισθόλακκος, Δ. || Δ',
24, Ἀρτικέφαλον 158, Ἀδχῆν, ἐν λ. Ζιρίχιον 369,
Ὀπισθόλακκος 492, Σβέρκος καὶ 616-617, Τρι-
κόμπι. Ἰδ. καὶ Α', 61. ||

NYCTALOPIE, Ὀρνιθοτυφλότης ἢ Ὀρνιθοτύφλωμα,
Δ. Νυκταλωπία, Ἑλλ. || Δ', 373. ||

O

OBLIGATION. || Α', 335, Σόγγραμμα καὶ Δ', 368,
Ὀμολογία. || Ζ. καὶ Solidairement.

OBLIGATOIRE, Ἐνοχοποιὶς, Γλ.

OBLIGER, Ἐνοχοποιῶ, Γλ. || Δ', 103, Δουλόγω Ἰδ.
καὶ Β', 211, Κρατῶ καὶ 389, Χρῆζω. ||

OBREPTION, Συναρπαγή, Γλ.

OBSÈQUES. || Α', 279-280, Ὀψικάτωρ καὶ Β',
279, Ὀψικεύω 393, Ψήκει. || — Ζ. καὶ Solennelles.

OCCASION. — Ζ. Prise.

OCCIPUT, Ἀντικέφαλον, Δ. Ὀπισθοκέφαλον, Γλ.

|| Δ', 21, Ἀρτικέφαλον καὶ 369, Ὀπισθόλακκος. ||

OCULISTE, * Ὀφθαλμικός, ce mot se trouve dans
Galien (par ellipse, pour Ὀφθαλμικός ἱατρός).

ODEUR. *Un homme qui est en mauvaise odeur.*

Παρομοίαν μεταφοράν ἐμεταχειρίσθησαν οἱ Ἑβδομήκοντα (Ἑξόδ. ε', 21) ἀπὸ τὸ Ἑβραϊκόν, α' Ἑβδελύξατε τὴν » ὁσμὴν ἡμῶν ἐναντίον Φαρχώ ». || Περὶ τοῦ Ὑσφραϊνομαι καὶ Ὑσμή, ἴδε Α', 337, Μυρίζομαι τὸν· καὶ Δ', 66, Βρωμίζω. ||

OEIL de boeuf. || Ε', 184, Μαρθηλίδα. || — Ζ. καὶ Boeuf.

OFFICE, τὸ Καθῆκον. || Ε', 270-271, Ὑσφίκιον. ||

OFFICE, Τάξις, Γλ.

OFFICIEL, Ἱσ. Ἐπίτακτος (ὁ καὶ ἡ)· Ἐπίτακτον.

— Officiellement, Ἱσ. Ἐπιτακτῶς· ὁ Κικέρων (Ἐπιστολ. ad Attic. X, 9) μεταχειρίζεται τὸ Ἀδθερτικῶς εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν. || Πρὸς Γ', 317, Μετὰ πάσης ἐπιταγῆς· Β', 131, καὶ Ε', 71, Ἐπιταγοῦ. ||

OFFICIER, Ταξιότης, Γλ. || Ε', 271, ἐνλ. Ὑσφίκιον. ||

OFFICIEUX, Φιλοκηδῆς, Ἑλλ. α' Φιλοκηδῆς, ὁ » κηδεμονικὸς » λέγει ὁ Ἑσύχιος· ὅθεν ἔχει νὰ διορθωθῇ, καὶ ἄλλος τόπος τοῦ αὐτοῦ α' Φιλεκηδῶτον » κηδεμονικόν· Γράφε α' Φιλοκηδῆ τὸν κηδεμονικόν ».

OFFUSQUER, Σκοτεινιάζω, Σ. Ἀντισκοτῶ, Γλ. Ἐπισκοτῶ, Γλ. || Δ', 516-517, Σκοτεινάδα, Σκοτεινιάζω· καὶ Ε', 338, * Σκοτιδιάζει. ||

OFFUSQUER, empêcher de voir en éblouissant, Θαμπώνω, Σ. || Δ', 167-168, * Θαμβάτω. ||

OFFUSQUER, figurement, pour troubler, Ζαλίζω, Σ. || Δ', 517-518, Σκοτίζω. ||

OISEAUX. Ζ. Oison.

OISELEUR, Ἱξευτής, Δ. Πουλοπιάστης, Πουλολόγος, Δ. Ὁ δὲ Ἑσύχιος λέγει, α' Ἱξευτής, στρουθοπιά-

» στης ». || Δ', 185, 'Ιξευτής' καὶ 453, *Πουλοπυνηγός*, *Πουλοπιδάστης*. ||

OISON, κυρίως Χηνόπουλον' μεταφορικῶς, ἄνθρωπος ἀνόητος, ἡλίθιος· Σέξτος ὁ Ἐμπειρικὸς (Πρὸς τοὺς Λογικ. § 329) ὀνομάζει τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους *Χηνώδεις*· ὁ Στράβων (σελ. 224) || ἔκδοσ. Κορ. Μέρ. Α', σελ. 300 ||, *Βοσκηματώδεις*· ὁ Πλούταρχος (Περὶ τοῦ ἀκούειν, § 8), *Ὀρνεώδεις*. Τίποτε δὲν διαφέρει. Ἀφοῦ τις ἀδυνατεῖ νὰ μεταχειρισθῇ τὸ λογικόν του, εἴτε *Χῆνα*, εἴτε *Βόσκημα*, εἴτε *Ὀρνεον* (ὡς καὶ σήμερον ἀκόμη λέγομεν), τὸν ὀνομάσεις, ἢ παραβολὴ εἶναι ἄτιμος, ἀλλ' ὄχι ἀνάρμοστος. Ἡ ἀληθινὴ τιμὴ οὐτ' εἰς δύνανται, οὐτ' εἰς πλοῦτον, οὐτ' εἰς κανέν ἄλλο τῆς τύχης προτέρημα ἐπιστηρίζεται, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τοῦ λογικοῦ· ὅσον πλέον τις τὸ καλλιεργεῖ καὶ τὸ φέρει εἰς τελείωσιν, τόσον πλέον ἀξιοῦται νὰ ὀνομάζεται **ΑΝΘΡΩΠΟΣ**. Ἡ δὲ τελειοποίησις γίνεται διὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ βάρβαρα πλέον παρὰ εἰς τὰ φωτισμένα ἔθνη εὐρίσκονται οἱ Χῆνες (oisons), τὰ Βοσκήματα (bestiaux), καὶ τὰ Ὀρνεα (oiseaux). || Β', 207, *Κουτός*· Δ', 373-374, *Ὀρνιόν*· καὶ 680, * *Χηνώδης*. ||

OLIVE mûre, Γεργέριμος, Γλ. || Β', 49, *Δερματῖαι*. ||

OLYMPIADE, Ὀλυμπιάς, Ἑλλ. On cessa de compter par Olympiade du temps de Théodose le jeune. Voyez Lydus, De mensib. pag. 110.

OMBELLIFÈRES (plantes —), Φυτὰ πετασώδη. Athen. IX, pag. 371. || Ἰδ. Δ', 417-419, *Πετάλι*, καὶ *Πέταλον*. ||

OMBRE, poisson de mer. Σκίαινα, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 98.

ONCLE paternel, Πατρόθειος, Δ. || Δ', 402. ||

ONGLÉE (l' —), Νυχᾶς (οὕτω τ' ὀνομάζουσιν οἱ Χῖοι)· c'est à dire, Ὀνουχᾶς. Ἐξελληνιζόμενον εἶναι Ὀνουχονάρχη. || Δ', 369, Ὀνουχία. ||

OPÉRER. *La médecine commence à opérer.* Ἐχομεν οἰκείαν λέξιν· τὸ Ἑρεργεῖν ἀντὶ τῆς ὁποίας ὁ Πλούταρχος (Γυναικ. ἀρετ. § 20) ἐμεταχειρίσθη τὴν συνώ-
νυμον Δρᾶν. || Δ', 121, Ἑρεργῶ. ||

OPIAT, κυρίως μὲν, Électuaire dans le quel il entre de l'opium, Διακώδιον (ἀπὸ τὰς Κωδῖξς ἡγουν περὶ αὐτοῦ τῷ μήκωνος || Ε', 265, Κωδία ἐν λ. Ὀπιον ||), Ἑλλ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ les Électuaires sans opium.

OPINIÂTRE, Ἰσχυρογνώμων, Γλ. || Β', 34, Ἀλύγι-
στος· Δ', 45, * Βαρυκέφαλος § 2· 107, Δυνατόγνωμος·
καὶ 187, * Ἰσχυρόγνωμος. ||

OPINION. || Β', 93, Γνώμη § 3. καὶ Δ', 83-84. ||
Z. καὶ Voix.

OPINION. Commune, générale, publique, c'est-à-dire jugement du plus grand nombre. Ἰσ. Καινοδοξία (ἡγουν κοινή δόξα, ὡς ἡ Κενοδοξία εἶναι κενὴ δόξα).

OPIUM, Ὀπιον, Ἑλλ. Μηκώνιον, Ἑλλ. (Πλούταρχ. Συμποσιακ. Γ, ε, 2). Ἰσως καὶ Μήκων κατὰ τὸν Ἡρακλείδην, περὶ πολιτειῶν (Ἰδ. Προδρομ. Ἑλληνικ. Βιβλιοθήκ. σελ. 211). « Οἱ μὲν μήκωνι, οἱ δὲ κωνεῖφ ἐαυ-
τοὺς ἐξάγουσι » πλὴν ἀνίσως ἀντὶ τοῦ μήκωνι ἐγρά-
φετο καὶ εἰς τοῦτον μηκωνίφ. || Ε', 265, Ὀπιον. Πρβλ.

Β', 417, *Μάκος*· Ε', 176-177, *Μαγχοδρα*· 179, *Μάκωρ*· 311, *Ποτηροκλάστρια*. ||

OPPRÉSSION, Κατάθλιψις, Γλ.

OPPRIMER, Καταθλίβω, Γλ. || Πρβλ. Δ', 434, *Πλάκω* § 2. ||

OR (*Sable d' -*), Χρύσαμμος, Γλ. Δ. Χρυσίτις ἄμμος ἢ ψάμμος, Ἑλλ. Χρυσίτις γῆ, Ἑλλ.

OR (*Feuille d' -*), Βεράκι, Σ.

ORATOIRE, *lieu destiné pour y prier Dieu*, Ἐκτῆριον, Δ. Προσκύνημα, Δ. || Δ', 143, *Ἐκτῆριον*. ||

ORDINAIRE, Κοινός, Συνήθης, Συνειθισμένος, Ὁρδινάριος, Ἐνόρδινος, Τακτικός, Δ. Τὸ Ἐνόρδινος, (κατὰ λέξιν, Ἐντακτος) ἔμεινεν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν διὰ-λεκτον, οἶον, « Τὸ ἐνόρδινον κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου » καὶ ἄλλα τοιαῦτα. Τὸ ἐναντίον Extraordinaire, Ἐξωτακτικός, Δ. (κατὰ λέξιν, Ἐκτακτος) ἐξηγεῖται « Ἐξω » τῆς τάξεως, παρὰ τύπον, ἔξω νόμου, ἄτακτον »; Γλ. Ἐμπορεῖ λοιπὸν νὰ ἐκφρασθῇ Παράτυπος, Ἐκτρομος ἢ Ἐκρόμιος. || Β', 258, *Νόμος*. ||

Τὸ Ἐκρόμιον λῆμα τοῦ Πινδάρου (Νέμ. α, 87) σημαίνει, un courage extraordinaire, καὶ τὸ Ἐκρομῖως μ' ἡσχύνετο τοῦ Ἀριστοφάνους (Πλούτ. 981) ἰσοδυναμεῖ μετ' τὸ Il avait pour moi un respect extraordinaire.

ORDONNANCE. Z. Édité. || σελ. 126. Ἐνθα πρόσθες, Β', 276, ἐν λ. Ὀρισμός. ||

ORDONNANCE des troupes. Z. Arrangement.

ORDRE. Z. Classe. || σελ. 79. Ἐνθα πρόσθες, Δ', 170-171, ἐν λ. Θέλημα § 4. ||

ORDURIER, Κιναιδολόγος, Αἰσχρολόγος, Ἑλλ. Κο-

πρίκς, Ἑλλ. || Δ', 67, * *Βρωμολόγος*. Βλ. καὶ Γ', 114 καὶ 257. ||

ORION, nom d'une constellation, Ἀλετροπόδιον, Δ. ἤγουν Ἀρότρου ποῦς. || Δ', 8, Ἀλετροπόδιον. ||

ORIPÉAU, Πετάλι, Σ. Πετάλιον, Δ. Πάφυλας, Γ Γ. Πάμφυλας, Γ Γ. Πάφιλος (κακὰ ἐξηγημένον), Δ. (Πιθανὸν ὅτι τὰ τελευταῖα τρία εἶναι φθαρμένα ἀπὸ τὸ Πάμφυλλος) Ὁρείχαλκος, Γ Γ. Αὐρίχαλκον, Γλ. || Δ', 417, Πετάλι· Ε', 284-285, Πάφιλος. ||

ORME, Φτελή (γρ. Φτελή ἀπὸ τὸ Πτελέξ, ὡς Συκέξ Συκῆ) Δ, Φτήλίξ, Δ. Πτελέξ, Δ. || Δ', 659, Φτελία. ||

ORSEILLE, espèce de mousse que les teinturiers emploient avec la chaux et l'urine. Τὸ ὄνομα ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Rocella ὑποκοριστικὸν τοῦ Roca, μὲ τὸ ὅποῖον ὁ παρακμάζων λατινισμὸς ἐσήμαινε τὴν Πέτρην (une Roche), διότι τὸ φυκίον τοῦτο γεννᾶται εἰς τὰς πέτρας. Ἴσως εἶναι τὸ πετρῶξισμα τοῦ Δ. (Z. Mousse). Ὁ Θεόφραστος (Φυτ. ἱστορ. δ', 7) τὸ ὀνομάζει Πόρτιον φύκος, τὸ ὅποῖον φύεται εἰς πέτρας, καὶ τοῦ ὁποῖου ἡ βαφὴ ὅταν ἀκόμη εἶναι νεαρά, ὑπερβάλλει τὴν βαφὴν τῆς Πορφύρας. Ὁ Τουρνεφόρτος τὸ εὗρηκεν εἰς τὰς κήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, καὶ ἐξαίρετως εἰς τὴν Ἀμοργόν· ὅθεν συμπερίνεταί ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν τὰ Ἀμόργινα ἱμάτια ἢ Ἀμοργίδες, διὰ τὴν βαφὴν ταύτην ἦσαν περίφημα. « Ἀμόργεια, χρώματος εἶδος, ἀπὸ νήσου Ἀμοργοῦντος (γρ. Ἀμοργοῦ) » λέγει ὁ Σουδάς. Ἴδε τοῦ Βεγκμάννου, τὸ περὶ Εὐρημάτων. Beytr. zur Gesch. der Erfind. I, pag. 334-353.

ORTIE, plante, Τζικινίδξ, Σ. Ἀτζικινίδξ, Σ. Τζου-

κνίδα, Σ. Κνίδη, Ἑλλ. Ἀκαλήφη, Ἑλλ. || Β', 351, *Τζουκρίον*· καὶ Ε', 124, *Κρίδα*. ||

ORTIE de mer, poisson, Σκαλάφη, Γλ. Κολλη-
τζάνος. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ.
σελ. 110, *Κρίδι καὶ Ἀκαλήφη* (ὁμωνύμως τοῦ φυτοῦ).
|| Δ', 238, **Κολλητζάνος*. ||

Le Σκαλάφη des Glossaires prouve que dans l'
Ἀκαλύφη la première lettre (A) est pléonastique,
et qu'on disait *Καλήφη* et *Σκαλήφη* (en dorique, Σκα-
λάφη) comme *Ἐεδάζω* et *Σκεδάζω*.

OUBLIETTES (les—). Συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ
Ἑλληνιστὶ *Λαθιλόσια* (τὰ), ἔλλειπτ. τοῦ Δεσμωτήρια,
ἥγουν Δεσμωτήριον, ὅπου λησμονεῖται ἡ λύσις τοῦ φυ-
λακωμένου. Ἡ καὶ ἀπλούστερον *Λαθηδῶνια*, ἢ *Ληθη-
δῶνια*, ἀπὸ τὸ *Ληθεῖον*.

OUTRE, Ἀσκή, Ἀσκήδης, Περλογή, Δ. Σ. Τὸ *Περλογή*
φαίνεται συγκοπὴ τοῦ Περιλογὴ (ὡς Περβόλι ἀντὶ τοῦ
Περιβόλι)· λέξις παράξενος καὶ ἀνάρμοστος. Τοιαύτην
ὁμως ἀναρμοστίαν ἔχει σχεδὸν καὶ τῶν παλαιῶν ἡ Ἐκ-
λογὴ, ἡ σημαίνουσα τὸ καλᾶθιον. « Ἐκλογὴν, κάλαθον »
» Λάκωνες », λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Δ', 413, *Περλογή*. ||

OUTREMER. Z. Azur.

OUVREUSE des loges dans les Théâtres. Δύνα-
ται τις νὰ τὴν ὀνομάσῃ *Θυρεπαροίκτηριαν*, Ἑλλ.

OVATION, espèce de triomphe etc. Εὐάστη (ἡ),
Γλ. Πεζὸς θρίκμβος. Γλ. || Πρβλ. Δ', 460, ἐν λ. **Προ-
πέμπω*. ||

P

PACTE, Συνθήκη, Συμφωνία, Γλ. || Δ', 16, 'Αναστάτης. ||

PAILLASSE, 'Αχυρόστρωμα, Τρ. 'Αχυροκρέββατον, Σ. Χορτόστρωμα, Γλ. Στιβάς, 'Ελλ. || Δ', 41, 'Αχυροκρέββατον 'Αχυρόστρωμα' και 689, Χορτόστρωμα. ||

PAILLE. *Tirer à la courte paille*. Βάλλω καρφίξ ('Ιδ. Σαλμάτ. in Tertullian. de pall. pag. 210), κατὰ τὸ Βάλλειν κλήρους. Σήμερον τὰ ὀνομάζομεν Σκαρφίξ, Σ. || Δ', 508, Σκαρφία. ||

PAIN benit, 'Αντίδωρον, Δ. Εὐλογία, Δ. Κλαστὸν, Κατακλαστὸν, Δ.

PAIN aoux-levé, 'Ακρόζυμον, Δ. in *Acrozimus*.

PAIN-d'épices, Μελοκόλλικον, Δ.

PAIN (morceau de—), 'Οφέλλιον (Λατιν. *Ofella*) Γλ. τὸ *Ofella* ὅμως σημαίνει ἀπλῶς *tranche*, *rouelle*. Τοῦ ψωμίου τὸ Κόμμα ὀνομάζεται σήμερον *Φηλί* καὶ *Φέτα*. Ζ. καὶ *Bise*. || Α', 78-79, *Ψωμὶν κομμάτιν* Β', 278, 'Οφέλλιον' 372, καὶ Δ', 644, *Φελί*. ||

PAIRS. *Pairs de France*. Οἱ μὲν τὸ παράγουν ἀπὸ τὸ *Patres* (Πατέρες), οἱ δὲ ἀπὸ τὸ *Patricii* (Πατρίκιοι) || Ε', 282-283, *Πατρίκιοι*. || 'Ο δὲ *Hotman* τὸ ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τὸ *Pares* (ἴσοι) καὶ τὸ ἐρμηνεύει 'Ομότιμοι. Συγχωρεῖται τὸ *Πάρισοι*, ἐπειδὴ ἐκφράζει καὶ τὴν φωνὴν αὐτήν.

PALEFRENIER. Ζ. *Muletier*. || Πρῶλ. Ε', 188, *Μαρισκάλδος* καὶ 225, *Μοθίζος* § 2. ||

PALET, Ἀμάδα, Δ. Σ. Δίσκος, Ἑλλ. Ἀμάδαις, Πληθ. (ἤγουν Ἀμάδες, Σ.) ἴσ. κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τὸ Ἀποτομάδες, ὡς τὰς ὀνομάζει ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Πινδάρου ἴσ. καὶ κατὰ φθορὰν τοῦ Ὀμάδες. Ἰδ. Ὀμήρ. Ἰλιάδ. Β, 774, ἔκδ. Βολισ. σελ. 136. || Α', 286-287, Πίλζονς καὶ Β', 35, Ἀμάδες. ||

PALETTE (τοῦ Ζωγράφου). Ἰσως Χρωμοσάνιδον. || Β', Προλεγόμ. κγ'. ||

PALISSADE. || Δ', 530, Σούδα· 611, Τράφος· 636, Φαλάγγια· ἐν λ. Φάλαγγας || . Ζ. καὶ Espalier.

PALISSADE, Σταύαρα (τὰ), Δ. Φθαρμένον ἀπὸ τὸ Σταυρὸς, κατὰ τὸν Εὐστάθιον· καθὼς καὶ τὸ Palissade περράγεται ἀπὸ τὸ Palus, Χάραξ, Σταυρώματα, Δ. || Δ', 540, Στάβαρα· Πρβλ. καὶ 636, * Φαλάγγωσις. ||

PALISSADER, Σταυαρώνω, Δ. Σταυρόνω, Δ.

PALMITE, la moelle du palmier, Ἐγκέφαλος φοίνικος, Ἑλλ.

PALPABLE, qui se fait sentir au toucher, Ψηλαφητὸς, Ἑλλ. Ὅθεν καὶ τὸ « Σκότος ψηλαφητὸν » τῆς Πλαταιᾶς διαθήκης (Ἐξόδ. Ι', 21) κατὰ τὴν μετάφρασιν τῶν Ἑβδομήκοντα, ἐξηγήθη ἀπὸ τὴν Ἀκαδημίαν Ténèbres palpables, ὡς νὰ ἐσήμαινε, Σκότος τόσον πυκνὸν, ὥστε νὰ τὸ αἰσθάνεται τις μὲ τὴν ἀφὴν τῆς χειρὸς· Des Ténèbres si épaisses qu'on pourra, en quelque sorte, les toucher, ὡς τὸ παρέφρασαν οἱ Θεολόγοι τῆς Γενεύας. Ἀλλ' οἱ Ἑβδομήκοντα δὲν ἐνόησαν ὁμῶς, νομίζω, Σκότος αἰσθητὸν εἰς τὴν ἀφὴν, ἀλλὰ Σκότος τόσον παχὺ, ὥστε νὰ ἀναγκάζῃ τὸν σκοτιζόμενον, νὰ προπατῇ ψηλαφῶν, διὰ τὸν φόβον τῆς πτώσεως. Τὸ Ἑβραϊκὸν κείμενον λέγει ἀπλῶς « Σκότος... καὶ ψηλα-

α φήτει (ἢ ψηλαφηήσουσιν) ἐν τῷ σκότει ». Des ténèbres (telles) qu'on y marchera à tâtons. Ζ. Tâter.

PALPER. Ζ. Tâter.

PALPITER, Σκαρβίζω, Γλ. Σπαίρω, Γλ. || Β', 332, Σκαρταρῶ. ||

PAMPRE, Φυλλάμπελον, Γλ. || Πρβλ. Ε', 123, Κληματαριά καὶ 287, Πέργομα. ||

PANADE, Πανάδω, Σ. Ἀπὸ τὸ Ῥωμ. Panis, ἄρτος. Ζ. Bouillie.

PANAIS (Pastinaca sativa, de Linné). Σίσκαρον, Ἑλλ. Διοσκορίδης. || Δ', 501, Σισέρι. ||

PANSARD, Κοιλούθρας, Δ. Σ. Κοιλιάρης, Κοιλιόπαχος, Σ. Γάστρων, Ἑλλ. Τὸ Κοιλούθρας πιθκνὸν ὅτι εἶναι φθορὰ παλαιᾶς λέξεως τοῦ Κοιλήθρας, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Στωμυλήθρας, ἢ Στωμυλήθρας. Τὸ Κοιλιόπαχος ἐκφράζει τὸ Γαστροπίων, Ἑλλ.

PAPETIER, Χαρτουργός.

PAPIER (ἀπὸ τὸν Πάπυρον, τὸν ὁποῖον ἐμεταχειρίζοντο οἱ Αἰγύπτιοι εἰς τόπον χαρτίου). — *Grand papier* ἢ *Papier Royal*, Μακρόκωλλον τὸ ὀνομάζει ὁ Πλίνιος. — Χάρτης, Ἑλλ. Χαρτίον, Ἑλλ. — *Marchand de papier*, Χαρτοπράτης, Γλ.

PARABOLAINS, ceux qui secourent les pestiférés, Παραβολάνοι, Δ. ἀπὸ τὸ Πράβωλος, Ἑλλ. ὁ ῥιψοκίνδυνος.

PARADE. Ἄν καὶ δὲν ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ Πάροδος, συγχωρεῖται νὰ ἐρμηνευθῇ διὰ τοῦ Πάροδος, ἐπειδὴ ὁ Πλούταρχος (Πότερ. τῶν ζώων φρονιμώτερ. κτλ. § 13) εἶπεν, « Ἐξέτασις καὶ πάροδος στρατιωτῶν ».

PARAPHERNAUX, « Πράφερνα, Ἐξώπορικα οὕτω

« φασὶ καθ' Ἑλλήνας », Γλ. Ἐξώπρουκα, Σ. || Δ', 130, Ἐξώπρουκα· καὶ 389, Παραπροίκια. ||

PARASOL, Σκιαφόρον, Γλ.

PARCHEMIN, Velin, Περγαμηνή, Γλ. Μεμβράνη, Δ. Ἀγαθοχάρτι, Δ (App. pag. 5). Ἰταλιστὶ, Pergamena, τὸ ὁποῖον, ὥς καὶ τὸ Parchemin, παράγεται ἀπὸ τὸ Περγᾶμηνή. « Περγαμηναί, αἱ μεμβράναι, αἱ δερρεῖς » λέγει ὁ Σουΐδας· διότι, ὥς λέγουσιν, εὐρέθησαν πρῶτον εἰς τὴν πόλιν Πέργαμον, κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ἀτταλικῶν βασιλέων. Τὸ Μεμβράνα, εὐρισκόμενον καὶ εἰς τοῦ Παύλου τὰς ἐπιστολάς (Τιμοθ. β', 5), εἶναι Ῥωμαϊκὴ λέξις Membrana, σημαίνουσα δέρμα, ὑμένα.

PAREIL (οὐσιαστικ. ὥς εἰς ταύτην τὴν φράσιν, *Il n'a point son pareil*). Τέρι, Δ. Ἡ λέξις ἐφθάρη ἀπὸ τὸ Ἑταίριον, ὑποκοριστικὸν τοῦ Ἑταῖρος. — Dépareillé, Ἀτερίκστος, Δ. ἤγουν Ἀνεταιρίκστος. || Β', 346, Τέρι. ||

PARESE. Z. Travail.

PARFUMEUR, Μυρεψός, Δ. Ἑλλ. Μυροπώλης, Ἑλλ. Ἀρωματοπώλης, Γλ. || καὶ, Μυροποιός· ἐν Δ', 417. ||

PARI, gageure, Παραβόλιον, Δ. Στίχημα, Σ. || Α', 154-155, Στιχιτός· καὶ Δ', 550, 573, Στοιχηματίζω, Συρθηκίζω. ||

PARJURE, Σταυροπάτης, Δ. Τὸ αὐτὸ καὶ, Ὁρκοπάτης. Ἐλέγετο δὲ μάλιστα δι' ἐκείνους, ὅσοι παρέβαιναν ἔγγραφον ὑπόσχεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν, μὴν ἐξεύροντες νὰ γράψωσιν, ἔβαλαν εἰς τὸν τόπον τῆς ὑπογραφῆς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ. || Β', 74-75, Ἀγρίορκος Δ', 402-403, Πατῶ § 3· καὶ Ε', 267, * Ὁρκοπατῶ. ||

PARJURER, Σταυροπατῶ, Δ.

PAROI. Ἰσως ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν Παρεΐα.
Ἰδ. Ἰλιάδ. 6, 3κδ. Βολισ. σελ. 119.

PAROISSE. Ἄν καὶ ἀναμφιβόλως ἀπὸ τὸ Παροιμία
(Ἰταλ. Parocchia), δὲν ἐκφράζεται ὁμως διὰ τούτου,
ἀλλὰ διὰ τοῦ Ἑνορίχ, Δ. Σ. — *Église paroissiale*, Ἑνο-
ριακὴ ἢ Ἑνοριτικὴ Ἐκκλησία, Δ. — Paroissien, Ἑνορί-
της, Δ. || Ε', 69, *Ἑνορία* § 2. ||

PAROLE. *Prendre la parole*, ἤγουν λαμβάνω τὸν
λόγον, λαλῶ ἀμέσως μετὰ τὸν πρὸ ἐμοῦ λαλήσαντα.
« Λάξεσθαι μῦθον » εἶπεν ὁ Ὅμηρος (Ἰλιάδ. δ', 357)

Πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον.

Εἰς τοὺς πεζογράφους εὐρίσκεται συχνὰ τὸ, « Ὁ δὲ ὑπο-
» λαβὼν, εἶπεν » ἀντὶ τοῦ, Ὑπολαβὼν τὸν λόγον. —
Reprendre la parole, Μεταλαμβάνω (ἐλλειπτ. τοῦ
λόγου), Ἑλλ. Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 4, σελ. 455-456.
3κδ. Κορ. || Β', 221 καὶ Δ', 294, *Λόγος*. ||

PAROLE, assurance, promesse verbale, Λόγος,
Δ. — *Il a donné sa parole*, Ἔδωκε τὸν λόγον του, Δ. —
Sur parole, Ὑπὸ λόγον, Ὑπολόγιος, Δ.

PARTI. Z. Faction.

PARTIAIRE. Z. Métayer.

PARTIALEMENT, avec partialité (Juger —), Μο-
νομερῶς, Δ. || Πρβλ. Ε', 212, *Μονομερῶς*. ||

PARTICIPER. Μετέχειν, Ἑλλ. Μεταλαμβάνειν, Ἑλλ.
Τὸ πρῶτον, κοινῶς δι' ὅλα τὰ μοιραζόμενα· τὸ δεύτερον,
θρησκευτικῶς διὰ τὴν ἱερὰν Κοινωνίαν, τὴν καὶ διὰ τοῦτο
ὀνομαζομένην *Μετάληψιν*. Ὁ Πλούταρχος (Συμποσιακ.
7 § 4) παργγέλλων τοὺς δεσπότας ν' ἀφίνωσιν εἰς τὴν
τράπεζαν μέρος ἀπ' ὅλα χωρὶς ἐξαίρεσιν τὰ φηγητὰ καὶ εἰς
τοὺς δούλους, λέγει· « Ἀεὶ τι καταλείπειν οἰκέταις ἀπὸ

η δείπνου καὶ παισὶν αὐτῶν· χαίρουσι γὰρ οὐχ οὕτω λαμ-
 νυνοῦντες, ὥς μεταλαμβάνοντες ν. Τὰ τελευταῖα λό-
 για παρὰ τὴν φιλανθρωπίαν, ἔχουν καὶ τοιχύτην κομ-
 ψότητα, ὁποῖον διστάζω ἂν ἐμπορῶσι νὰ φυλάξωσιν,
 ἐρμηνευόμενα εἰς ἄλλην γλῶσσαν.

PARTISAN, adhérent, Κοινωνικός, Δ. Ὁρθότερον
 ἤθελ' εἰσθαι Κοινωνός.

PARVENU, un homme qui a fait une fortune
 subite, Νεόπλουτος, Ἑλλ. — S'il en abuse, et qu'il
 fasse l'insolent, il est Νεοπλουτοπότης, comme dit
 Cratinus. Voyez Étienne de Byzance in Δούλων πόλις.

PAS (faire un faux—), Κενεμδάτεν, Ἑλλ. || Δ',
 555, Στραβοπατῶ. ||

PASSAGE, droit qu'on paye, pour passer une
 rivière, un pont, Διαβατικόν, Δ. || Δ', 96, Διαβατικόν
 § 2. || Ἄν ὁ λόγος εἴναι περὶ εισόδου ἢ ἐξόδου πόλεως,
 Διαπύλιον, Δ || Ε', 53 || . Ζ. καὶ Autorité.

PASSAGER, qui s'embarque sur un vaisseau
 etc. Ταξειδάριος, Δ. Ταξειδάρης, Σ. Περπατάρης, Σ. Ἐπι-
 βάτης, Ἑλλ. — Qui n'a point de demeure fixe dans
 un lieu, Περστικός, Σ. || Δ', 408, Περστικός. ||

PASSANT (en—), Légèrement, Παροδικῶς, Γλ.

PASSANT (un—), Διαβάτης, Σ. || Δ', 268, Διαβά-
 της ἐν λ. Διαβάζω. ||

PASSE-DROIT, tort ou injustice qu'on fait à
 quelqu'un, en ne suivant pas l'usage ordinaire.
 Ἴσως, Καταβράβευσις ἢ Καταβράβευμα, Ἑλλ. Ἐπειδὴ
 καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς χυδαίους εἴναι γνωστὸν τὸ Βραβεῖον.
 — On lui a fait un passe-droit, Τὸν Κατεβράβευσαν,
 ἢ καὶ τὸν Παρεβράβευσαν. Τὸ Παραβραβεῖν εἴναι τοῦ

Πλουτάρχου (περὶ Δυσωπ. § 17). Τὸ *Καταβραβεύω*, τοῦ Ἀποστόλου (Πρὸς Κολοσσ. Β, 18).

PASSEREAU. Ζ. Moineau.

PASSOIRE, Σακκελιστήριον, Δ. || Β', 321, *Σακκελλίζω*. || — Ζ. Filtre.

PASTEL ἢ Guède, Παστέλλος, Δ. Ἰσατις, Ἑλλ. κατὰ τὸν Διοσκορίδην (β, 215). Τὸ ἐσύγχισαν πολλάκις μὲ τὸ Ἰνδικόν. || Δ', 400, *Πάστελλος* καὶ Ε', 198, *Mélar Ἰνδικόν*. || — Ζ. Laque.

PASTENAGUE. Ζ. Pastenaque.

PASTENAQUE, Pastenague, Pastinaque, Pastinague, ou Tareronde, poisson de mer, Ἰσ. Σαλάκι (ἤγουν Σελάχι), Σ. Τρυγών, Ἑλλ. Ἰδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 91 || καὶ 186 Ἰδε καὶ Δ', 481-482, *Ρόμπος* καὶ 487, *Σαλάκι*. ||

PASTÈQUE, Χειμωνικόν, Σ. Ἰσ. Κιτράγγουρον, Δ (App. σελ. 6). || Ε', 114-115, *Καρποῦζι*. ||

PASTINAGUE. Ζ. Pastenaque.

PASTINAQUE. Ζ. Pastenaque.

PATENTE. Brevet, taxé pour les marchands. Ἰσ. Ἑργαστηριακόν, Δ.

PATERNITÉ, Πατρότης, Δ. || Δ', 402, *Πατροσύνη*. ||

PATINER, manier indiscretement, Ἰσ. Βλιμάζω, Ἑλλ.

PÂTISSIER, Πλακουντάριος, Δ. Γλ. Γλυκεοπράτης, Γλ. || Δ', 400, *Παστιτζιέρης*. ||

PATRIMONIAL. Biens patrimoniaux, Πατρικὴ οὐσία, Γλ. καὶ πληθ. οὐδέτερ. Οὐσιχὰ, Γενεαρχικὰ, Γόνικὰ, Δ. || Ε', 43, *Γονικά* καὶ 270, *Οὐσιακός*. || Ἰδίως

δὲ *Πατριμονιάλια* ἔλεγαν τὴν ἰδικὴν περιουσίαν τοῦ βασιλέως (le domaine du roi, ἢ le domaine de la couronne). « Πατριμονιάλια, ὅσα ἕκαστος βασιλεὺς » ἐαυτῷ κτᾶται . . . Ἰδιόκτητα τοῦ βασιλέως » Γλ.

|| Ε', 260, *Οἰκειακά*· καὶ 283, *Πατριμόνιον*. ||

PATRIOTE, Φιλόπατρις. Βαρβάρως ἐμεταφράσθη Πατριωτισμὸς καὶ Πατριώτης.

PATRIOTISME, Φιλοπατρίξ. Aristoph. Vesp. 1465.

PATRON, Ξόμπλι, Σ. ἀπὸ τὸ Λατινικόν, *exemplum* (παράδειγμα). Νικόλαος ὁ Γερρασηνὸς ('Αριθμητ. Εἰσαγ. Βιβλ. α') τὸ ὀνομάζει Προκέντημα. || Δ', 129, *Ἐξόμπλιον*· καὶ 459-460, * *Προκέντημα*. ||

PATRON, Ἀντιλήπτωρ, Γλ. || Ε', 321, *Προστάτης*. ||

PATRONAGE, Πατρωνικὸν δίκαιον, Δ.

PATROUILLE, la marche que le guet fait pendant la nuit etc. Νυκτοφυλάκησις, Ἑλλ. Νυκτοφυλάξις, Γλ. || Δ', 250, * *Κουλούκιον*. ||

PATROUILLE, l'escouade du guet qui fait la patrouille, Νυκτοφύλακες, Ἑλλ. Γλ. Κόλι (ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν Κόλ), Σ. Ἐξκουβίτορες ἢ Σκουβίτορες (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Excubitores), Δ. Σκουλκαὶ ἢ Κοῦλκαὶ ἢ Σκουλκάτορες (ἀπὸ τὸ Λατιν. Esculcatores), Δ. || Δ', 250, *Κούλκα*. ||

PAUME || Δ', 381, *Παλάμη* || . Z. Poignée.

PAUPIÈRE, Ὀμματόφυλλον, Δ. Μπτόφυλλον, Σ. || Δ', 368, *Βλέφαρον*· ἐν λ. Ὀμμάτιον εἰς τὸ τέλος. ||

PAUSE || Δ', 542, *Στάμα* § 2 || . Z. Intermission.

PAUVRE esprit, pauvre homme. Z. Grain.

PAVÉ (le —) οὐσιχαστικόν, « Λιθόστρωτον » Εὐσέβ.

Ἱστορ. Ἐκκλησιαστ. VI, 41. || Α', 214, *Στράτα* καὶ Ε', 164, καὶ 259-260, *Λιθόστρωτον*, *Ὀδοστρωσία*. || Ζ. καὶ Mosaïque.

PAVÉ, ἠδαφισμένον, Γλ.

PAVER, ἔδαφίζω, Γλ.

PAVILLON (ἔπρεπε νὰ γράφεται Papillon, ἐπειδὴ παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Papilio, τὸ σημαῖνον τὸ πτερωτὸν ζῴδιον, τὴν Πεταλούδαν, καὶ μεταφορικῶς, σκηνὴν εἰς ὁξὺ κορυφουμένην), Παπυλεών, Δ. Ὁ Σουτ-
δας τὸ γράφει κκκῶς *Παπυλαιών*. || Δ', 384, *Παπυ-
λειών*. ||

PAYS. Ζ. Paysage.

PAYSAGE, Τόπιον, Δ. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐφύλαξαν πολλὰ πραγμάτων ὀνόματα ἀπὸ τὴν μὲ τοὺς Ἕλληνας συνανα-
στροφὴν, τὰ ὅποῖα δὲν εὐρίσκονται πλέον εἰς τοὺς σωζο-
μένους Ἑλληνικοὺς συγγραφεῖς. Οὕτως ὠνόμαζαν *Τορία*
Τοπία (ἢ μᾶλλον, *Τόπια*, ὑποκοριστικὸν τοῦ Τόπος) τὰ *Paysages* καὶ *Topiarium* Τοπιογράφον, τὸν Γαλ-
λιστὴ ὀνομαζόμενον Paysagiste. Ὁ Σκλμάσιος (Not. in *Æl. Spart.* pag. 22) τὸ γράφει μὲ δίφθογγον *Τοπειον* τὸν δὲ ζωγράφον τῶν τοιούτων (*paysagiste*) ὀνομάζει Ῥωπογράφον κινήεις, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τὸν Ἑτυμολό-
γον (σελ. 705), α Ῥῶπες ὕλη καὶ ὕλῳδη φυτὰ καὶ
» Ῥωπογράφους τοὺς τὰ τοιαῦτα ὑπογράφοντας κτλ. ».
Φέρει δὲ εἰς πίστωσιν καὶ τὸν Πλίνιον (*Plin. XXXV, 10*), ὅστις διηγούμενος περὶ τινος ζωγράφου, λέγει ὅτι ὠνομάσθη, Ῥυπογράφος, διότι ἡσχολεῖτο εἰς ζωγραφίαν εὐτελῶν πραγμάτων, οἷον κουρείων, σκυτοτομείων καὶ τῶν τοιούτων *Tonstrinas, sutrinisque pinxit et asellos, et obsonia, ac similia: ob hoc cognomi-*

natus *Rhytopographus*. Τοῦτο τὸ *Rhytopographus* (ῥυτογράφος), ὁ Σχλμάσιος τὸ μεταβάλλει εἰς τὸ *Rhopographus* (ῥωπογράφος), καὶ ἄλλοι πιθανώτερον εἰς τὸ *Rhyparographus* (ῥυπαρογράφος). Ὅπως ἂν ἦναι, ἀρμύζει ἔσως εἰς μὲν τὴν ἐξήγησιν τοῦ *Paysage*, τὸ *Τόπιον* (τόσον πλέον, ὅσον εἶναι ὑποκοριστικὸν τοῦ *Τόπος*, ὡς καὶ τὸ *Paysage* τοῦ *Pays*), καὶ τοῦ *Paysagiste* τὸ *Τοπιογράφος*. Τὴν δὲ ῥωπογραφίαν συμφέρει νὰ φυλάξωμεν εἰς ἔκφρασιν τοῦ *Barbouillage*, ὀνομάζοντες καὶ ῥωπογράφον τὸν *Barbouilleur*. Ὁ ῥωπογράφος ἢ ῥωπαρογράφος, ἂν ἦναι γνησία ἢ γραφὴ ἢ ἡ διόρθωσις τοῦ Πλινίου, ἀρκεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὸν ζωγραφίζοντα τὰ αἰσχρά.

Ἐλάλησα περὶ τῶν *Τοπίων* καὶ ἄλλου (Ἄτακτ. Τόμ. Β', σελ. 426), εἰς τὰ ὁποῖα πρόσθε, ὅτι καὶ εἰς τὸν παρὰκινύοντα || *Λατινισμὸν* || *Τοπα* θηλυκῶς ὀνομάζετο ὁ ἀγεώργητος ἀγρὸς (Δουκαγγ. λέξ. *Τοπα*) ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ Γάλλοι ἔλαβαν τὸ *Tope*, ὀνομαζόμενον, σωζόμενον ὁμῶς εἰς τὰ παλαιὰ τῶν Λεξικῶν, ὡς καὶ τὸ *Topière*(1) τὸ σημαῖνον τὸν κλαδεύοντα, καὶ μετασχηματίζοντα τὰ δένδρα εἰς εἰκόνας διαφόρων πραγμάτων: «*Tope, terre inculte, pâtûre commune*» καὶ «*Topière*(2), *jardinier qui sçait tailler les arbres, et qui sçait représenter toutes sortes de figures; du mot Latin Topiarius*». (*Dictionair. du vieux langag. Franç. par LACOMBE, Paris 1766-67, pag. 463, et Supplem. pag. 526*).

PAYSAGISTE. Z. *Paysage*.

(1) καὶ (2) Ἰρ. Ἰσ. *Topiaire*.

PEAU passée en mégie, Στυπτηριακὸν δέρμα, Γλ.
—Peau bise. Z. Bise.

PECCADILLE, Πταισμάτιον, Γλ.

PÊCHE (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Persicum, ἡγουν Περ-
σικὸν μῆλον), Ῥοδάκινον, Δ. Ὁ Σαλμάσιος νομίζει, ὅτι
ὠνομάσθη κατὰ στοιχείων μετάρθεσιν ἀντὶ τοῦ *Doraki-*
yon, ἀπὸ τὸ Λατιν. Dugacinus, ἐπίθετον τῶν καρ-
πῶν, ὅσων ἡ σὰρξ συνέχεται ἰσχυρῶς μὲ τὸν ἔνδον
πυρῆν. || Δ', 83, ἐν λ. *Περσίκιον* καὶ 189, *Ῥο-*
δάκινα. ||

PÊCHEURS (une barque de—), Ἀλιευτικὸν ἀγρά-
ριον, καὶ ἀπλῶς Ἀγράριον, Δ. Ἀλιᾶς, Ἑλλ.

PÉCULAT, Νοσφισμὸς, Δ. Σφετερισμὸς δημοσίων
χρημάτων, Γλ. Κλοπὴ πολιτικῶν χρημάτων, Γλ. || Ε',
245, *Νοσφισμός* || . Z. καὶ Appropriier (s—').

PÉCULE, Ἰδιόκτητον, α Πεκουλιάνιον, Ἰδιόκτητον,
Πεκούλιον, ὥσανεῖ μικρὸν οὐσίδιον, Γλ. || Δ', 183, *Ἰδιό-*
κτητος καὶ Ε', 270, *Οὐσίδιον*. ||

PÉCULE, Περίκτησις, Γλ. Κτήσις τοῦ ἐν ἀλλοτρίᾳ
ἐξουσίᾳ ὄντος, υἱοῦ ἢ δούλου, Γλ. Οὐσίς ὑπεξουσίου, Γλ.

PÉDANÉE (Juge—), Χαμαιδικαστής, Σηλεκτός
(ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ Selectus, ἡγουν Ἐκλεκτός), Γλ.
Θεματικὸς Κριτής, Δ.

PÉDANT, Σχολαστικός. Ἰδ. Προλεγόμεν. εἰς τοῦ
Ἱεροκλ. τὰ Ἀστεῖς, ἔκδ. Παρισ. 1812, σελ. κγ'—λε'.
|| Πρβλ. Δ', 671, *Χαμαιδιδάσκαλος*. ||

PÉDANTISME, Σχολασισμός.

PÉDICULE, Πόδιον, Γλ. Z. καὶ Pétiole.

PÉDONCULE. Z. Pétiole et Anse.

PÉGOUZE ἢ Pégouse, poisson de mer. Ἑσχαρο.,

καὶ Κόρις, 'Ελλ. "Ιδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 486.

PEIGNE, Κτένι, Σ. Κτεῖς, 'Ελλ. || Β', 213, *Κτένιον*. || — Peigne de Cardeur, de Tisserand, Λανάρκ, Σ. τὸ ὁποῖον παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Lana (Γαλλ. Laine), καταγόμενον ἀπὸ τὸ Ἀῆνος (δωρικῶς Ἀἶνος) 'Ελλ. τὸ σημαῖνον "Εριον. "Ιδ. Πλούταρχ. Μέρ. 4, σελ. 446, ἐκδ. Κορ. || Β', 217, *Λανάρκ*. ||

PEIGNER, Κτενίζω, Σ. 'Ελλ. Ξαίνω, 'Ελλ. || Ε', 248, *Ξαίλω*. ||

PEIGNER, Battre, Maltraiter, Ξαίνω, 'Ελλ.

PEINDRE, 'Ιστορῶ, Δ. Ζωγραφίζω, Ζωγραφῶ.

PEINE. *Nul bien sans peine*. Παροιμία ἀνάλογος τοῦ « Χαλεπὰ τὰ καλὰ », 'Ελλ.

PEINTURE. Ζ. Mosaïque.

PEINTURE, Γραφή, 'Ελλ. — Portrait, Εἰκὼν, 'Ελλ. — Tableau, Διάθεσις, 'Ελλ. "Ιδ. σημ. εἰς Πλούταρχ. τοῦ Κορ. Μέρ. 6, σελ. 419.

PÊLE-MÊLE, 'Ανάκατα, Δ. Σ. Φυρμένα, Σ. « Promiscue, 'Αναμιξ, μίγδην », Γλ. Λέγει καὶ ὁ 'ΗΣύχιος, « Φύρδην, ἀτάκτως, συγκεχυμένως, ἀναμιξ ». || Β', 28, *'Αλαμπάμπουλα* καὶ 44, *'Ανάκατα*. ||

PELLETIER, Δερματοπώλης, Γλ. Δερματορράφος, Γλ. Πελλοράφος, Γλ.

PÉNAL (Code —). Οἱ Γραικορωμαῖοι νομικοὶ ᾗθειαν τὸν ὀνομάσκειν *Ποινάλιος Κώδης*, ἐπειδὴ ἔλεγαν βαρβάρως 'Αγωγή Ποινκλίς (Action, ἢ Cause, pénale), σχηματίζοντες ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Pénalis καὶ τὸ 'Ελληνικὸν Ποινὴ μίκτην λέξιν. Λέγε, *Κώδης ποιναιῖος*, ἢ *ποινήτης*. || Ε', 304, *Ποινάλιος*. ||

PÉNATES (Dieux —), Ἐφέστιοι θεοί, Γλ. Πατρῷοι θεοί, Γλ.

PÉNÉTRATION. Z. Perspicacité.

PÉNIL, Κτένι, Σ. Ἀπόκτενον, Σ. Ἐπικτένιον, Ἑλλ. Ἐπίσειον, Ἑλλ. Κτελις, Ἑλλ. || Β', 213, *Κτένιον* § 2. ||

PÉNITENCE, punition imposée pour quelque péché, Κανών, Δ. — Imposer une pénitence. Κανονίζω, Δ. || Β', 113, *Κανονίζω* || .

PENSÉE (occupé toujours de la même —), Μονολόγιστος, Δ. || Β', 124, Ἑρροια· 221, *Λογισμός* Ε', 58, Ἑρροια· καὶ 212, *Μονολόγιστοι*. ||

PENSION, maison où de jeunes enfans sont logés, nourris et instruits, Κοινοδικὸν σχολεῖον, ἡ Παιδοκοινὸν βιον.

PENSION, ce qu'un roi, un prince, etc. donne annuellement à quelqu'un, ou par gratification etc. Πρόνοια, Δ. Ὁ Πλούταρχος τὰς ὀνομάζει *Συντάξεις. Προροίας* ἔλεγον ἀκόμη καὶ τὰς Γαλλιστὶ Provisions, ἡγουν Lettres, par lesquelles un bénéfice, un office est conféré. || Δ', 460, *Πρόροιαι* καὶ 587-588, *Ταγή*. ||

PÉPIN de raisin, Γιγάρτιον, Γλ. Γίγαρτον, Γλ. || Δ', 560, *Στροφίλια*. ||

PÉPINIÈRE, Φυτευτήριον, ἡ Φυτῶρειον. Εὐρίσκονται καὶ τὰ δύο εἰς τοὺς Γεωπονικοὺς συγγραφεῖς. Τὸ δεύτερον εἶναι σύνθετον ἀπὸ τὸ Φυτὸν καὶ Ὠρῶ, τὸ Φυλάσσω· Φυτωρεῖον, Δ. Θαμνών, Γλ. Φυτούριον, Γλ. Φυτευτήριον, Γλ. Σπερβόλημα (ἴσ. Σπερμοβόλημα), Γλ. Φυτούργιον, Γλ. Φυτευτήριον, Σ. Πρὸς δένδρην (ἡ), Σ. Σπαρτικόν, Σ. || Δ', 662, *Φυτευτήριον*. ||

PERCEPTION, Ἀντίληψις, κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς Παράδοχῃ, κατ' ἄλλους. α' Ἐπὶ τοῦ νοὸς τρεῖς θεωρεῖται, » Εἰσβολή, Παράδοχῃ, Συγκατάθεσις » λέγει ὁ Σουΐδης (λέξ. Εἰσβολή). Ἡ Εἰσβολή ἐλέγετο καὶ Τύπωσις, Impression. Ἡ Συγκατάθεσις εἶναι τὸ Assentiment.

PÈRE (grand —). Ζ. Αἰεὺλ.

PÉREMPTOIRE (exception —), Ἀναιρετικὸν ἢ Ἀφηνιστικὸν διάταγμα, Δ. Ἀναιρετικὴ παρχρηρφή, Γλ.

PÉRÉQUATEUR, Ν. Ἐξισωτής, Γλ. Δ.

PÉRIMER, Ἀφνίζω, Δ. — L'instance est périmée, ἡ δίκη, κρίσις, ἢ ἀγωγή ἠφηνίσθη.

PERROQUET, Σιτάκη, Δ. Ψιττάκιον, Δ. Ψιττάκος, Ψιττάκη, Ἑλλ.

PERS, Perse. *De couleur perse*, Περσικός, Δ. τὸ παράγουσιν ἀπὸ τὸ Περσίχ.

PERSÉCUTEUR. Ζ. Aventureux || γρ. Ἰσ. Aventureur. ||

PERSICAIRE ἢ Poivre d'eau, Ὑδροπίπερον, Δ.

|| Δ', 626, Ὑδροπίπερον. ||

PERSONNE, Πρόσωπον || Β', 313-314, Πρόσωπον § 3. || — Acception de personnes, Προσωποληψία. — || n'y a personne, Δὲν εἶναι κανεῖς. Λέγομεν κάποτε καὶ *Δὲν εἶναι ψυχή*. || Β', 48-50, Ἀνθρώπος § 8· καὶ Δ', 705 § 4, Ψυχή. || — ? Εἶναι κανεῖς ὅστις κτλ. Est-il personne qui etc. Τὸ *Κανεῖς, δὲν*, κυρίως εἰς ἡμᾶς σημαίνει τὸ Ne... personne, ἢ τὸ Personne, ne, καὶ ὅχι τὸ Ne... pas un (οὐδὲ εἷς).

PERSPICACITÉ, Pénétration d'esprit, Sagacité, Τὸ συνοπτικόν, Γλ. — Qui a de la perspicacité, Κατανοητικός, Γλ. || Δ', 42, Βαθύνω § 3. ||

PESE-LIQUEUR, Ἰσ. Βαρύλλιον, Ἑλλ. || Δ', 45, *Βαρύδι*. ||

PESER, avoir un certain poids, Στένω, Δ (λέξ. Σειστός). Ζυγιάζω, Σ. || Β', 78, *Βαρῶ* § 1' καὶ 177, *Καμπανίζω* καὶ Δ', 160, *Ζυγιάζω*. ||

PESSAIRE, Πρόσθετον, Γλ. || Ε', 286, ἐν λ. * *Πε-λίχι*. ||

PESTE, espèce d'imprécation *Peste de l'ignorant* ! Προμοία φράσις καὶ σύνταξις (μηνχδικὴ ἔσως) εἶναι τὸ « Τί τοῦτο; βάλλ' εἰς μυχρίν τοῦ ἀνθρώπου ! » τοῦ Πλάτωνος (Ἰππ. μείζ. σελ. 293).

PESTE, Θανατικὸν Δ. Πανοῦχλα, Δ. Τὸ πρῶτον εἶναι ἐλλειπτικὸν τοῦ πάθος ἢ νόσημα, ὡς εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Στράβωνα (Μέρ. 4, σελ. 357, ἐκδ. Κορ.) τό, *Λοιμικόν*. Τὸ δεύτερον (εὐρισκόμενον καὶ εἰς τὸν Τραλλιανὸν Ἀλέξανδρον, ἱατρὸν τῆς ἑκτης ἐκκτονταετηρίδος), πηρύγεται ἀπὸ τοῦ παρκαμύζοντος Ἀκτινισμού τοῦ Panicula, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσήμκινον τοὺς βουβῶνας (bubons)· τοὺς ὁποίους ὁ ὀνομασθεὶς Ἀλέξανδρος (σελ. 196) ὀνομάζει *Παρικούλας*. Ὁ ἱστορήσας τὴν Φλωρεντινὴν σύνοδον Σίλβεστρος ὁ Συρόπουλος ὀνομάζει τὸ Θανατικὸν (σελ. 75) *Βουβῶνα*, καὶ (σελ. 144) *Βουβωνικὸν πάθος*. || Α', 269, *Πιασμός*. Β', 151, *Θανατικόν* 167, *Κακόν* (ἐν τῷ τέλ. τῆς λέξ. *Κακός*)· 282, 329, *Παροχλα*, *Σχορδοῦλα* Δ', 144, *Εὐλογημένη* 168, *Θανατουλήθα* 249, *Κουκοῦδι* 340, *Μπουμποῦνα* καὶ 477, *Ριζομέρι*. ||

PÊTER, Ἀποπνευματίζω (ὅχι Ἀπονευματίζω), Δ. App. pag. 22. Κλάνω, Σ. Πέρδομαι, Ἑλλ. || Α', 141. *Κλάνω* Δ', 25, *Ἀπαγεμίζω* καὶ 450, *Πορδοκοπῶ*, ||

PÉTIOLÉ, Ποδάριον, Γλ.

PÉTIOLÉ, ονομάζουν οἱ νεώτεροι βοτανικοὶ τὴν οὐρὰν τοῦ φύλλου, ἥγουν τὸ μέρος διὰ τοῦ ὁποίου τὸ φύλλον προσκολλᾶται εἰς τὸν κλάδον τοῦ δένδρου (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Petiolus), διακρίνοντας αὐτὴν ἀπὸ τὸ Pédoncule (Λατιν. Pedunculus) τὸ σημερινὸν τὴν οὐρὰν τὴν προσκολλῶσεν τὸ ἄνθος ἢ τὸν καρπὸν. Οἱ παλαιοὶ ὠνόμαζαν καὶ τὰ δύο ἀδικαρίτως *Μίσχον*. « Μίσχος » ἐστὶν ὃ συνήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν τὸ φύλλον καὶ « ὁ καρπὸς » λέγει ὁ Θεόφραστος (Περὶ Φυτ. ἱστορ. α', 3). Οἱ μεταγενέστεροι τοῦ Θεοφράστου Ἕλληνες ἔπλκσαν καὶ ἄλλα συνώνυμα τοῦ Μίσχου, καὶ αὐτὰ χωρὶς διχοφασίαν ἀκριβῆ τῆς σημασίας. Ὁ Εὐστάθιος (σελ. 932) ὀνομάζει *Αὔχένα* τὴν οὐρὰν τῶν καρπῶν. Οἱ συγγραφεῖς τῶν Γεωπονικῶν, τῶν μὲν σύκων τὴν οὐράν, *Πείσμα*, ἢ *Ὀμφαλόν* (Γεωπον. Ι', 56 § 4), τῶν δὲ ἀπιδίων *Πέλμα* (Ι', 25 § 1). Τὸ Πέλμα (ἐξηγουμενον ἀπὸ τὸν Ἡσύχιον, « τὸ κάτω τοῦ ποδὸς ») ἐκφράζει τὰ Pedunculus, Petiolus ἢ Pediolus τῶν Λατίνων, τὰ σημερινά *Πόδιον*. Ὁ Ὀμφαλὸς ἐμεταφέρθη ἀπὸ τὸν ὀμφαλὸν τῶν ζώων, ἥγουν τὸ μέρος ἐκεῖνο, διὰ τοῦ ὁποίου προσκολλᾶται τὸ ἔμβρυον εἰς τὸ Κυττάριον (Arrière-faix)· τὸ δὲ *Πείσμα*, ἀπὸ τὸ σχοινίον μὲ τὸ ὁποῖον προσδέουσι τὰ πλοῖα εἰς τὴν γῆν. Ὁ *Αὔχην*, ὡς ἐσημείωσεν ὁ Σινειδέρος εἰς τὸν Θεόφραστον (γ', 3 § 4) ἐμεταφέρθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ζώων τὸν αὔχεναν, ὅστις ἐνώνει τὴν κεφαλὴν μὲ τὸ λοιπὸν σῶμα, ὡς μίσχος. Τὸν *Μίσχον* ὀνομάζομεν σήμερον *Κερατζοῦρι* (χυδ. *Κριατζοῦρι*), ἀπὸ τὸ *Κέρατιον*, ἄξιον νὰ φυλαχθῇ ὀνομαζόντων δὲ παχύτερον μίσχον, ὡς εἶναι τῶν λαχάνων, μα-

ρουλίων καὶ τῶν τοιούτων, *Κοτζάνι*· τὸ ὁποῖον πιθανῶς ἐφθάρη ἀπὸ τὸ *Κοττάριον*, παράγωγον τοῦ *Κόττα* τοῦ σημαίνοντος τὴν κεφαλὴν, ἢ ἀπὸ τὸ *Κοττάριον*, ἄλλο παράγωγον τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος. « Κοττάριον, τὰ ἔκρη » τῆς κέγχρου » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 191, *Λαχανόγουλα*· καὶ 259, *Κραμβίρι*· καὶ 279, *Γουλάρης*· Δ', 229, *Κερατζοδρι*. ||

PÉTITION, Παιτίτη, Πιτιτίτα (ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν *Petitio*), καὶ τὸ ἐξηγοῦν, *Γνώρισμα αἰτήσεως*, Δ. Κάλιον ἤθελ' εἰσθαι, Ἔγγραφος αἵτησις. || Ε', 46, *Δέησις*. ||

PÉTITOIRE (*Action* -), Ἀπαίτησις ἐκ νόμου ὀριζομένη, Γλ. Συντομώτερον, Νομικὴ ἀπαίτησις. || Ε', 200, *Μέμψις διαθήκης*. ||

PÉTROLE, ἀπὸ τὸ Πέτρν καὶ Ἑλαιον, *Πετρέλαιον*. Ἡ λέξις ὁμῶς δὲν εὐρίσκεται εἰς τοὺς παλαιούς Ἑλληνας ἢ Ῥωμαίους, οἱ ὅποιοι τὸ ὠνόμαζαν Ἀσφαλτον ὑγράν. Οἱ μεταγενέστεροι, Πηγέλιον (ἴσ. Πηγέλαιον, ἤθουν πηγάζον ἔλαιον), Δ. Τρίουλون (ἴσ. Πετρίουλون βαρβάρως ἀντὶ τοῦ Πετρέλαιον), Δ. Ὑγροπίσιον, ἢ Ὑγρόπισσον, Δ. Νάφθα (ἡ), Νάφθας (ὁ), καὶ Νάφθα (τὸ)· Ἰδ. Πλουτρχ. Μέρ. 4, σελ. 431, ἐκδ. Κορ. || Δ', 424, *Πηγέλαιον καὶ Πηγέλιον*. ||

PETTO (in **PETTO**), *Δηλωθησόμενος* ἔλεγχν οἱ Γρικορωμαῖοι, ὅτε ὁ λόγος ἦτο περὶ τῶν Ὑπάτων. Ἰδε Δουκαγγ. Glossar. Graec. λέξ. Ὑπατος.

PEUR (*faire* -), Δέος ἢ φόβον ἐμποιεῖν, Ἑλλ. || Δ', 510, *Σκιάζω* § 2. ||

PHARMACIEN, Apothicaire, Φαρμακοπώλης, Ἑλλ. Σπετζιάρης, Σ. Τὸ Apothicaire εἶναι Ἀποθηκάριος, ἀπὸ τὸ Ἀποθήκη. Ὅθεν παράγεται τῶν Ἰσπανῶν τὸ

Botica, σημαῖνον τὸ Φαρμακοπωλεῖον (Apothecairerie) ἔπειτα καὶ ἀπλῶς πικντὸς εἶδους πωλητήριον οἰκημα ἢ ἐργαστήριον (boutique).

PHARMACOPÉE, dispensaire, Ἱατροσόφειον, Δ. ἥ Δ', 182, * Ἱατροσόφειον. ἥ

PHILTRE, breuvage etc. Φιλτροπόσιμον, Δ. Φέλτρον, Ἑλλ. (κατὰ συγκοπὴν τοῦ Φίλητρον, τοῦ ὁποῖου τὸ ἀντικείμενον εἶναι τὸ Μίσσητρον).

PIAFFER, en terme de manège. Ὁ Μενάγιος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν γνωρίζει τὴν ἐτυμολογίαν τοῦ ῥήματος τούτου. Παράγεται, ἂν δὲν ἀπκτῶμι, ἀπὸ τὸ pied (ποῦς), ἐπειδὴ σημαίνει μέλισσα, τὴν συνεχῆ, ἀλλ' ἀμετάβητον, κίνησιν τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου· ὅθεν καὶ οἱ Βυζαντινοὶ τοῦτο νομίζω ὅτι ἔλεγον Προποδίω, Δ. (λέξ. Μαπτάριος). Τοῦτ' ἀκόμη ὑπολαμβάνω ὅτι ἐνοοῦσεν ὁ Ὅμηρος, Ἰλιάδ. γ', 327, ὅταν ὠνόμαζε τὰ μεγαλοπρεπεζόμενα ταῦτα ζῶα, Ἱππους ἀερίποδας, des chevaux qui piaffent bien.

PIÈCE. Z. Authentique.

PIED. Z. Piaffer, καὶ Pointe.

PIÈGE, Παγίδα, Σ. Φέκα, Σ. Πάγη, ὑποκοριστ. Παγίς, Ἑλλ. Δόκνον, Δ. Δοκάνη, Ἑλλ. « Δοκάνι, αἱ » στάλικες, αἷς ἱστάνται τὰ λίνια, ἢ κάλαμοι » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

Συνώνυμον τοῦ Piège εἶναι τὸ Trappe, ἀπὸ τῶν Λατίνων τὸ Trabs (δοκός), καὶ ῥημα σύνθετον Attraper, κυρίως μὲν Παγιδεύω, καὶ μεταφορικῶς Ἀπατῶ (tromper) ὡς καὶ τὸ Πκγιδεύω τῆς γλώσσης μας, ἀπὸ τὸν παρκαμῶντα Ἑλληνισμὸν. « Ἴνα τί σὺ πκγιδεύεις » τὴν ψυχὴν μου θανατῶσαι αὐτήν; » (Βασιλ. Α', κη', 9).

Dresser un piège, une trappe, Στένω πηγίδα, ὡς καὶ οἱ παλαιοί. α Πάγας στησαι » (Ἡρόδοτ. Β', 91 § 2).

Τὸ Φάκα, γνωστὸν καὶ σύνηθες, τὸ ἐθησχύρισε μόνος ὁ Σ. Εἶναι τὸ παλαιὸν Ἀφάκη, ὅθεν Φάκη καὶ Φάκα, ἢ κατ' ἀφίρεσιν εἰς ἡμάς, ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ α εἰς ἐκείνους. Μί' ἀπὸ τὰς ῥωμαϊκὰς λέξεις σημερινὰς τῆς Πάγης ἢ Πηγίδος, εἶναι καὶ τὸ Tenticula, ἐξηγουμένον οὕτως. α Tenticula, λαβὴ καὶ χορδή, καὶ ἈΦΑΚΗ, πηγίς, σχαστήρ » Γλ. Διὰ τὸ Ἀφάκη (vesce) ἢ Φκκῆ (lentille), ὑπωπτεύθη ἄλλοτε μὴ ἡ πρώτη λέξις τῆς Γλώσσης ἦτο γρυφικὸν σφάλμα ἀντὶ τοῦ Lenticula (Φκκῆ)· καὶ τῶρα βλέπω ὅτι καὶ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ ὄχι μόνον τὸ ὑπωπτεύθη, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνεντίλεκτον ἐπίστευσεν ὅτι τὸ Lenticula εἶναι ἡ ὀρθὴ γρυφή. Ἄλλὰ πῶς ἔχουν νὰ συναρμολογήσῃ μετὰ ταύτην τὴν γρυφὴν αἱ λοιπαὶ λέξεις καὶ μάλιστα τὸ Πηγίς; Ἄ καὶ πόθεν ἐγεννήθη τῆς κοινῆς ἡμῶν γλώσσης τὸ Φάκα; Ὡς δὲν εἶναι παρὰ ξένον, ὅτι ὁ Φακὸς εἰς μὲν τοὺς παλαιούς ἐσήμινε τὸ Φακὴν ὠμὴν, εἰς δὲ τὸν παρὰ κινεζικὸν Ἑλληνισμὸν καὶ ἀγγεῖον ἢ δοχεῖον ὑγρῶν, οἶον α Φκκὸς ὕδατος » εἰς τοὺς ἑβδομήκοντα, ὡσχύτως δὲν ἔχει τί ξένον οὐδ' ἡ Φκκῆ ἢ Ἀφάκη, ἀν' ἐσήμινε δύο πράγματα ἀνόμοια· οὐδ' ἀν' ἀπὸ τὸ δοχεῖον μετεκκλήθητε νὰ σημάινῃ καὶ τὴν Πηγίδα, διὰ τὴν κοιλότητά ἔσως, εἰς τὴν ὁποίαν πίπτει τὸ παγιδευόμενον ζῷον, ὡς εἶναι παρὰ δείγματος χάριν ἡ λεγομένη Σουλκάτα (souricière), οἱ σκαπτόμενοι βόθροι ἢ βόθυνοι εἰς τὴν γῆν εἰς παγιδευσιν ζῶων. Ταύτην τὴν λέξιν μεταχειρίζονται συχνὰ οἱ ἑβδομήκοντα ὡς συνώνυμον τῆς πηγίδος α Ἐμπεσεῖται εἰς βά-

» θρον ὃν εἰργάσχετο » (Ψαλμ. ζ', 6). Αὐτὸ τὸ *Λέκιθος*, τὸ σημαῖνον σιμὰ τῶν ἄλλων ἄλευρον φκκῆς, μὲ μικρὰν μετὰβολὴν *Λήκυθος* σημαίνει φκκὸν ἐλαίου huilier.

Ἄξιον σημειώσεως καὶ τοῦτο, ὅπου οἱ Ἑβδομήκοντα (Ἑστατοῦ κδ', 18) λέγουν α Φόβος καὶ ΒΟΘΥΝΟΣ καὶ » πκγίς ἐφ' ὕμᾱς », τὸ δεύτερον οὐσιωστικὸν Βόθυνος, λέγεται εἰς τὸ ἐβραϊκὸν ΠΠΘ ΦΑΧΑΤ, τὸ ὁποῖον ὀλίγον διαφέρει ἀπὸ τὸ Φάκκα. || Δ', 363, *Ξυλόγατα*· 378, *Παρίδα*· 419, *Πέταυρον* § 3· 448, *Πορτικοπαρίδα*· 509, *Σκεδοπόδη*· 598, *Τζινόπλακα*· 633, *Φάκα*· 636, * *Φαλάγγια*· καὶ Ε', 55, *Δόκανοι*. Πλὴν τούτων, ἴδε καὶ Δ', 40· καὶ Ε', 28, * *Αφκοι*. ||

PIERRE de touche, Χρυσκόνιον, Δ. Χρυσίτης (ό), Σ. || Δ', 692, *Χρυσασκόνιοι*. Βλ. καὶ Ε', 326-327, ἐν λ. *Πυρίτης*. ||

PIERRE philosophale, Λίθος τῆς φιλοσοφίας. Ἴδε *FABRIC*. Bibliothec. Graec. tom. XII, pag. 770.

PIERRE précieuse, Λιθέα, Δ. Λιθία, Ἑλλ. Λιθάριον (τὰ), Δ. || Ε', 163, *Λιθάρια*. || — Z. Lapidaire.

PILLAGE, Διερπυγή, Γλ. || Δ', 96, *Διαγρυμίζω*, *Διαγούμισις*. ||

PILON. Z. Mortier.

PILORI... || ἴσ. *Κύφων*, *Κλοιός*· περὶ ὧν ἴδε Ε', 128, ἐν λ. *Κόρακας*· καὶ 301, ἐν λ. *Πλουμάτοι* § 2. ||

PINCEAU, Ζωγραφικὸν Κονδύλιον, Δ.

PINCETTES, instrument pour arracher le poil, Τριχολάβιον καὶ Τριχολάβις, Δ. Ἑλλ. Τριχολάβιον, Γλ.

PINCETTES, pour accommoder le feu, Διλάβιον, Δ. Ξυλάβιον, Δ. Πυρολάβις, Γλ. Πυράγρυ, Ἑλλ. Τὸ Ξυλάβιον, ἢ εἶναι συγκροτῆ τοῦ Ξυλολάβιον, ἢ Ξυλλάβιον,

ἡγουν Συλλάβιον, ἀπὸ τὸ Συλλαμβάνω. || Δ', 311, *Μασιά*· καὶ 469, *Πυράγρα*· καὶ Ε', 255, 324, *Ξυλάβιον*, *Πυράγρα*. ||

PINNATIPIDES (feuilles —). Οὕτως ὠνόμασεν οἱ νεώτεροι Βοτανικοὶ τὰ ἀπὸ τὸν Διοσκορίδην ὀνομαζόμενα *Τεταρσωμένα*. Ἴδε Λεξικὸν Σνειδέρου (λέξ. Ταῖρος).

PINNE marine, Πίννα, Σ. Ἑλλ. — *Les flocons soyeux de la pinnne*, Πιννέριον, Δ. || Ε', 294-295, *Πιννέριον*. ||

* PINTADE, Μελεαγρίς, Ἑλλ.

PIPER les dés, * Δολόνω τὰ ζάρια (κοιν.). Κακουργεῖν τοὺς κύβους, Ἑλλ. Ἰδ. Ἀρποκρατ. λέξ. Διαισέστους.

PIQUE-NIQUE, Φιλικὸν, Δ. Συναγώγιον, Ἑλλ. — *Faire des pique-niques*, Συμβολοκοπῶ, Ἑλλ. — Συμφορητὸν δεῖπνον, Ἑλλ. Ἀριστοτ. Πολιτικ. γ', 6. || Α', 97· καὶ Δ', 394, * *Παρέγια*. ||

PIQUETTE, Αἰγγερας, Δ. Σ. Δευτεριά, Σ. Δευτερίς, Ἑλλ. Τὸ Αἰγγερας ἐφθάρη ἀπὸ τὸ Λάκυρος, Ἑλλ. « Λάκυρος, στεμφυλίκος οἶνος » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Δ', 95, *Δευτεριά*. ||

PIROUETTER, ou faire des pirouettes, εἶναι τὸ βεμβικίζειν τῶν Παλαιῶν (Ἀριστοφάν. Σφ. 1517),
 Ἰν ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτοὺς.

PISTACHES, Ψιττάκις, Πιστάκις, Βιστάκις, Φιττάκις, Δ. || Ε', 295, *Πιστακέλαιον*. ||

PISTE (suivre à la —), Ἰχνηλατῶ, Γλ. || Β', 411, *Ἰχνόποδα*. ||

PISTIL (terme de Botanique), Ἠλακάτη, Ἑλλ. Οὕτως ὀνομάζει τὸ μέρος τοῦτο τοῦ ἄνθους ὁ Θεόφραστος.

PITANCE. Z. Ration.

PITTORESQUE, Γραφικόν, 'Ελλ. Στράβ. σελ. 806.
 || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Γ', σελ. 258, καὶ Μέρ. Δ', σελ.
 348-349. ||

PLACARD. Z. Affiche.

PLACARDER (en mauvaise part). 'Αναλογεῖ με
 τὸ, *Κατατοιχογραφεῖν* τινός, 'Ελλ. Στράβ. σελ. 674
 || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Γ', σελ. 64. || — Z. καὶ Afficher.

PLACET, demande par écrit pour obtenir justice,
 grace etc. 'Αξίωμα, 'Ελλ. Πλούταρχ. Συμποσιακ. Β,
 α, 9. 'Εγγρχος ἀξίωσις, 'Ελλ. Πλουταρχ. Δημητρ. S
 42 || ἐκδ. Κορ. Μέρος Γ', σελ. 39 καὶ 347 ||. 'Εντευ-
 ξίδιον, 'Ελλ. Δικτρ. 'Επικτ. Ι', 10 § 10. || ἐκδόσ. Κορ.
 Μέρ. Α', σελ. 28, καὶ Μέρ. Β', σελ. 311 ||. 'Ανφορὰ
 (κοινῶς). || Ε', 46, *Δέησις*. ||

PLAFOND, Λακωνάριον, Δ. 'Απὸ τῶν 'Ρωμαίων τὸ
Lacunar ἢ *Lacunarium* τοῦτο δὲ ἀπὸ τὸ 'Ελλ. Λάχ-
 κος, κατὰ τὸν Οὔδασσιον. || Β'. 288, *Πάτος* § 5. ||

PLAIDER, Κρισολογοῦμι, Δ. — Z. Litigant.

PLAIE. — Z. Malin.

PLAIN, 'Ισοπεδές, Γλ.

PLAINE, ou rase campagne, 'Ομηλίχ, Γλ. || Δ',
 186-187, *'Ισομάδα*, *'Ισομαδίω*, *'Ισόνω*, *'Ισοπέδιον*. ||

PLAIN pied, (de —), Κατὰ μίαν ἐπιφάνειαν, Γλ.

PLAINTE, exposition qu'on fait en justice etc.
 Περὶ βλητίων, Δ. Γλ. Προβολή, Γρχή, 'Ελλ. Τὸ Περ-
 βλητίων ἐσχηματίσθη κατὰ τὸν Λατινικὸν τύπον ἀπὸ τὸ
 'Ελληνικὸν Παρβλήσις ἢ Περβολή. « Περβλέτιο, ὃ
 » λίβελλος, εἴτουν τὸ τῆς ἐνκωγῆς ἐγγρχρον, ὃ δέησις
 » λέγεται, δι' οὗ παρβάλλεται, τουτέστι προβάλλεται

» τῷ ἄρχοντι ἢ κατὰ τινος ἔγκλησις », Γλ. || Ε', 46, *Δέησις*. ||

PLAISANT (εἰρωνικῶς ἢ ὑβριστικῶς). *Je vous trouve bien plaisant*. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν ἔχει τὸ « Ὡς ἡδὺς εἶ! » τοῦ Πλάτωνος. Ἰδε Τιμ. Λεξικ. λέξ. Ἠδύς. — *Mauvais plaisant*, Κακόσυχος, Ἑλλ.

PLAN, Ἐπίθετον || γρ. ἴσ. Ἐπίπεδον. || — Plat, Πλακερὸς, Δ.

PLAN, délinéation, dessin d'un ouvrage d'architecture, Διάθεσις τῆς κατσκευῆς, Ἑλλ. (Anecd. Graec. BEKKER, pag. 450). || Δ', 511, *Σκιογραφῶ* 585, *Σχεδιά*, *Σχεδιάζω* καὶ 630, Ὑποτυπῶ. ||

PLANCHER, Πάτος, πάτωμα, Δ. || Β', 288, *Πάτος* § 4. ||

PLANE, outil tranchant, etc. Ἐγκοπὶς, Γλ. || Α', 160, *Πουκαρίζει* Β', 64—65, *Ἀρίδα*. ||

PLANTAIN, Πολύνευρον, Δ. Ἐπτάνευρον, Δ. Θερραπίδην (γρ. Θερραπίδιν, ἡγουν Θερραπίδιον), Δ. Ἀρνόγλωσσον, Ἑλλ. Τὸ Ἐπτάνευρον ἴσως εἶναι σφικτερὰ γρῦν ἂντι τοῦ Περτάνευρον, ὡς τὸ ὀνομάζομεν σήμερον. Δὲν εἶναι ἀδύνατον οὐδὲ τὸ Θερραπίδιον ὀνομάζει ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Λουκιανοῦ (Ἀλέξ. ἡ Ψευδομ. § 21), κολλύριόν τι σκευστὸν ἀπὸ πέντε εἰδῶν.

|| Δ', 406, *Περτάνευρον* καὶ Ε', 94—95, *Θερραπίδιον*. ||

PLAT (tout—), Κατ' ἐπίπεδον, Ἑλλ. Πλουταρχ. Συμποσιακ. 5, § 6.

PLATINE, Ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ Λευκόχρυσος.

PLÉIADES, Ἐξαστέριν (ἡγουν Ἐξαστέριον), Δ. Πλειάδες, Ἑλλ. || Δ', 126, *Ἐξάστερον* καὶ 618, *Τριῶνι* (ἐν τῷ τέλει). ||

PLEINE, d'une bête qui porte des petits. Οἱ Παλαιοὶ τὸ ἐμετῶν χειρίζοντο καὶ ἐπὶ γυναικός· « Πλείην, τὴν ἔγκυον » λέγει ὁ Ἡσύχιος, καὶ « Πέπλησται, κύει ».

PLEURONECTE-MOINEAU, (ἤγουν Πλευρονήκτην στρουθόν) ὀνομάζουν οἱ νεώτεροι Ἰχθυολόγοι τὸ Ψισί, Σ. (ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Ὀπικανοῦ τὸ ὀνομάζει Ψησίον), Ψήττα, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. σελ. 48, 90 καὶ 186, ἔκδ. Κορ.

PLEUVOIR. Z. Pluie.

PLIANT (siège—). Z. Chaise.

PLOMB. *Sceau de plomb*. Μολυβδόβουλλον, Δ. Τὸ δὲ ῥῆμα ἤθελ' εἶσθαι Μολυβδοβουλλόνω ἢ Μολυβδοσφραγίζω. — *Une maison couverte de plomb*, Μολυβοσκέπτως οἶκος, Δ.

PLOMBAGINE. Z. Crayon || καὶ Crayon blanc || .

PLONGEON, Ἐρύτα, Δ. Βουτιχναριά, Κκληκατεζοῦ, Κκληκατζοῦ, Σ. Κακαῖδοῦ, Τρ. Ζαροπκπὶ (ὁ Γαζῆς εἰς τὸ Λεξικὸν λέξ. Αἰθουα), Αἰθουα, Ἑλλ. Πιθχνὸν ὅτι οἱ Δωριεῖς τὸ ἔλεγον Αἰφουα, ὅθεν εἶναι τὸ Ἐφύτα τοῦ Δ. Τὸ Κακαῖδοῦ ἴσως εἶναι ἀπὸ Κκκκοιδός. Εἰς τοὺς Αἰωπεῖους μύθους (ἔκδ. Κορ. σελ. 46 καὶ 416) ὀνομάζεται Βούταλις. || Δ', 212, Καλικατζοῦ· καὶ Ε', 200, Μένροια. ||

PLONGEUR, * Βουτικτής· Κολυμβητής, Ἑλλ. — *Cloche de plongeur*, * Βουτικτοκαμπάνα· Λέβης Κολυμβητοῦ, Ἑλλ. Ἰδε Ἀριστοτέλ. Προβλημ. λβ', 5.

PLUIE, ὅτι σημαίνει βροχὴν, δὲν ἦτο χρεῖς νὰ σημειωθῇ. Ἀλλ' ὁ Δ. τὴν ὀνομάζει καὶ Καθούριον (καθούρι καὶ χαλάζι), καὶ τὸ ῥῆμα Καθουρεύει, βρέχει. Ἰσως ἀπὸ τὸ Οὕρος ὁ ἄνεμος, τοῦ ὁποῦ ἡ σφοδρότης

ἐμφανίζεται ἀπὸ τὴν πρόθεσιν, *Κατούριον* καὶ *Κατουρεύει*, ἡ ἀπὸ τὸ *Κατάρροια* καὶ *Καταρρέει*. Ὅπως ἂν ἦναι, τὸ *Καθούριον* σημαίνει βροχὴν συνωδευμένην μὲ σφοδρὸν ἄνεμον, ἡ βροχὴν ῥαγδαίαν (*pluie battante*). || Β', 179, *Καρδάρα* § 2. Δ', 64, *Βρέχει* 195 - 197, *Καθούριον* καὶ 720, *Καρδάρα*. ||

PLUS-PETITION, Ν. Ὑπερχπκίτησις, Γλ. || Δ', 627, Ὑπεραπαίτησις. ||

PLUVIEUX, Βροχετώδης, Γλ.

POCHE, Πούγγη, Πούγκη, Πουγγίον, Πουγκίον, Δ. Νομίζει τὰς λέξεις ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν Poche (App. pag. 151). Σήμερον *Τζέπη* (Τουρκοχυδαῖστί). Οἱ Χῶι Πουζοῦ, ἡ Μπουζοῦ. || Α', 83, *Περσίειν* καὶ *Πουγγίρ* Β', 310, *Πουγγί* Δ', 339, *Μπόρος* 452, *Πουγγίον* καὶ 595, *Τζέπη*. ||

POCHER, faire une meurtrissure avec enflure, Φουσκίζω, Δ.

POËLE ἢ Poile, fourneau par lequel on chauffe les chambres, Ὑποκαύστρῳ, Γλ. Ὑπόκαυστον (Hypocaustum, Vitr.), Ἑλλ. Ἄν καὶ δὲν πκράγεται ἀπὸ τὸ *Πύελος*, Ἑλλ. ὥς ἐνόμιζεν ὁ Δαλεκάμπιος, εἶναι ὁμοῦς ἀξιοσημείωτος ἡ τυχηρὰ σύμπτωσις τῶν ὀνομάτων Poële καὶ *Πύελος*, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν Ἀθήναιον (σελ. 519) ἐμεταχειρίζοντο οἱ Συβκρίται. « Παρὰ Συβκρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ *Πύελοι* ἐν αἷς κατακείμενοι ἐπυριῶντο ». || Δ', 589, *Ταρός*. Πρβλ. καὶ 154 - 155, *Ζεστατήρι*. ||

POIDS. *Celui qui vend à faux poids*, Ζυγοπλάστης, Δ. Πκρχκαμπανιστής, Δ. Ζυγοκρούστης, Ἑλλ. || Δ', 161, *Ζυγοπλάστης*. || Ζ. καὶ Barque.

POIGNARD, Περικμήριον, Περικξιδίδιον, Περικμά-
χειρον, Δ. || Δ', 387, *Παραμάχαιρον*. ||

POIGNÉE, Φουχτίξ, Σ. Αὐτὸ δὲ τῆς χειρὸς τὸ
κοίλον (Γαλλ. *Raume*), Ἀντλητή, Δ (λέξ. Φουκτα).
Φουκτα, Δ. Φούχτα, Σ. Δράξ, Ἑλλ. Τὸ *Φουκτα* εἶναι
ἀπὸ τὸ *Πύκτη* (Ἰδ. Προδρομ. Ἑλλην. Βιβλιοθήκ. σελ.
γδ'). || Α', 261, *Φούκτα*. ||

POILE. Z. Poêle.

POINT. *Sur le point de*, ἤγουν *τὴν ὥραν*, ἢ *στιγμὴν*,
σταρ. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν εἶχε τὸ Ἀκμή, Ἑλλ. ὁ στί-
χος οὗτος τοῦ Εὐριπίδου (Ἑλέν. 903),

Ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν,

σημαίνει, *je suis sur le point de le voir mourir*.

POINTE du jour, Περίορθρον, Γλ. || Α', 98, καὶ Β',
383, *Χαράζω*. ||

POINTE. *Marcher sur la pointe ou sur le bout des*
pieds, Ἀκροδηματίζω, Δ. Ἀκροδχτῶ, Ἐπ' ἄκρων ὁδοι-
πορῶ, Ἑλλ.

POIS (petits—), Γλυκοκούκιξ, Δ (λέξ. Κουκί).
Πίσος (ὁ), καὶ Πίσον (τὸ), Ἑλλ. || Δ', 81, *Γλυκοκούκ-*
κιον καὶ 247-248, *Κουκί* (ἐν τῷ τέλει) Β', 227,
Μπιζα. ||

POISSONNEUX, Ἰχθυώδης, Γλ.

POITRAIL, partie du harnois, qui se met sur
le poitrail du cheval. Ἐμπροσθίξ (ῆ), Γλ. || Α', 43,
Ἀλογοτριπλοντέληρος καὶ Β', 121-122, ἐν λ. Ἐμπρο-
στέλλα. || Z. καὶ Croupière.

POIVRE (du-) long, Μακροπίπερον, Δ. — d'eau,
Z. Persicaire.

POLICE, Εὐκοσμίξ, Ἑλλ. Εὐταξίξ, Δ. Πολιτείξ, Δ.

— Réglement de police, Δημοτική δικτύωσις (Δ. λέξ. Πολιτεία). || Δ', 147, *Εὐταξίας* (ὁ)· Ε', 305-306, *Πολιτεία* § 2. ||

POLICE. (Lieutenant ou Préfet de—), Ἀστυνόμος, Ἑλλ. Ἐμπορεῖ νὰ ὀνομασθῇ καὶ Ὁ τῆς εὐταξίης, ἡ Ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίης, Ἑλλ. (Ἴδε Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. σελ. 137 καὶ 198, ἐκδ. Κορ.). Εἰρηνάρχης, Δ. Εἰς τὸν Εὐσέβιον (Ἑκκλησιαστ. Ἱστορ. δ', 15) γράφεται Εἰρηναρχος. Ὁ τοῦ δήμου τὴν εὐταξίην πεπιστευμένος, Δ. (σελ. 416). Τὸν ὠνόμαζαν ἀκόμη καὶ *Πατέρα* τῆς πόλεως· α' Ἀστυνόμοις, τοῖς πατράσι τῶν πόλεων· Γλ. || Δ', 272-273, *Ἐπαρχος*· καὶ Δ', 147, *Εὐταξίας*. ||

POLISOIR. Z. Lissoir.

POLISSON. Εἶναι σχεδὸν τὸ α' Σπερμολόγον παιδάριον· Ἑλλ. τοῦ Ἀθηναίου (σελ. 85). Ἴσως καὶ α' Κακόσχολον παιδάριον· Ἑλλ. || Ε', 226-227, *Μπαροθς*. ||

POLLUTION nocturne, ῥεῦσις, Δ. Σ. Ὀνειρωγμός, Ἑλλ.

POMMADE. Z. Jasmin.

POMPE à feu. Σίφων, Ἑλλ. κατὰ τὸν Ἡσύχιον. || Δ', 503-504, *Σίφουνας*. ||

POMPE funèbre. Z. Convoi || σελ. 91, ἐνθα πρόσθε· καὶ, Δ', 445-446, ἐν λ. *Πόμπα*. ||

PONCE (Pierre—), Πετροκίσσηρος, Δ. Κισσάρι, Κίσσαρον, Λαφρόπετρα, Σ. Κίσσηρις, Ἑλλ. || Δ', 233, *Κισσάρι*· καὶ Ε', 293, *Πετροκίσσηρος*. ||

PONT de bateaux, Πλωτή, Ποντογέφυρα, Δ. Τὸ *Ποντογέφυρα* ἴσως ἤθελε νομισθῇ σύνθετον ἀπὸ τὸ Πόντος (ἡ θάλασσα)· πιθανώτερον ὅμως ὅτι εἶναι βάρβαρος σύνθεσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ, Pons, pontis (γέφυρα)

καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ *Γέφυρα*. Ἑκατασχεύαζαν γεφύρια καὶ ἀπὸ ἀσκούς, τὰ ὁποῖα ὠνόμαζαν Ἀσκογεφύρας, Δ. || Δ', 449, *Πορτογέφυρα*. ||

POPULAIRE, Δημοκηδής, Ἑλλ. Δημοφιλής, Ἑλλ. Δημεραστής.

POPULARISME, * Δημοκοπία, ἢ Δημοκολακία.

POPULARITÉ, σπουδὴ νὰ ἀρέσῃ τις τὸν δῆμον· * Δημοκηδία, * Δημοφιλία, Δημεραστία (Ἑλλ., — 2), ἢ ἀπὸ τὸν δῆμον ὑπόληψις καλὴ, καὶ φιλία· * Δημοδοξία, Ἑλλ.

PORCELAINE, poisson à coquille, Γουρουνάκι, κοιν. Χοιρίνη. Ἑλλ. * Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐχδ. Κορ. σελ. 129. — Porcelaine ὀνομάζουσιν ἔτι καὶ τὰ πολύτιμα ἀγγεῖα, νομίσαντες πάλαι ὅτι ἐσκευάζοντο ἀπὸ τὰ κοπανισμένα ὀστρακὰ τῶν κογχυλίων τούτων, ἢ τῆς Πορφύρας (Pourpre), μὲ τὴν ὁποίαν τὰ ἐσύγχισαν. Τοῦ λάθους τούτου ἔχνη φκίνονται καὶ εἰς τὴν γλῶσσάν μας, ἐπειδὴ ὀνομάζομεν, Φαρφουρίζ ἢ Φαρφουρένια, Σ. κατὰ παρχφθορὰν τοῦ Πορφύρια ἢ Πορφύρινα. Ἀκόμη σήμερον οἱ Τοῦρκοι ὀνομάζουν τὴν Πορφύραν (τὸ κογχύλιον), Φιρφίρ. || Δ', 450, * *Πορφύριον* καὶ 465 - 466 * *Προφύριον* καὶ 640, *Φαρφουρί*. ||

PORTAIL, Πρόναον, Δ.

PORTE-BALLE. Z. Mercier.

PORTE-ENSEIGNE, Enseigne, Porte-étendard, Cornette, Σημειοφόρος, Γλ. Φερσοφόρος, Γλ.

PORTE-ÉTENDARD. Z. Porte-enseigne.

PORTE-FAIX, Βαρυβαστάκτης, Βασταγάριος, Δ. Βαστακτήης, Γλ. Νωτάριος, Γλ. (τουτέστιν ὁ ἐπὶ Νώτων φέρων). || Α', 171, *Καπουλικήν* καὶ *Συκωτής*.

185 καὶ 207, *Σηκωτής* Β', 79 - 80, *Βασταγάριος* καὶ *Βαστάζω*. ||

PORTE - FEUILLE, Χαρτόπτηρον, Γλ. || Β', 427, *Φηκάριον* καὶ 428, *Φόλακας*. ||

PORTE - VOIX (Ἰταλ. Tromba marina), Τουλούμπα, Σ. Ἴσως Τηλεφῶνον, ἢ Τηλεφθόγγον, ἢ Φωνοτάλπιγξ, ἢ ὡς τὴν ὀνομάζουσιν οἱ Ἰταλοὶ *Θαλαρτοσάλπιγξ* (Tromba marina), ἢ *Δογοσάλπιγξ* (Tromba parlante).

PORTER LA SANTÉ DE QUELQU'UN. « Βα- » στάζειν τινὶ πρόποσιν » Athen. III, pag. 125.

PORTEUR DE CHAISE, Φορεῖχφόρος, Ἑλλ.

PORTRAIT. Z. Peinture.

POSER LE CAS. Z. Cas.

POSSÉDÉ. Z. Démoniaque.

POSSESSION LÉGITIME. T. de Jurispr. « Κα- » τοχή ἀπὸ νόμων » Γλ. — injuste, Détention, « Κα- » τοχή ἢ διὰ χειρός, detentio » Γλ.

POSTE, la maison où sont les chevaux etc. Πόσταθμος, Δ. ἀντὶ τοῦ Ἰππόσταθμος, Ἑλλ. ὅθεν πιθάνον ὅτι ἐγεννήθη καὶ τὸ Poste τῶν Γάλλων (Ἰταλιστὶ Posta). — La distance qu'il y a communément etc. Σταθμός, Ἑλλ. || Ε', 260, * *Ολοορεύω* || . Οἱ δὲ Βυζαντινοὶ Σταθμὸν ἐξηγοῦσιν τὸ Γαλλιστὶ Relais. « Σταθ- » μός, ῥῶον δρομικόν, ὃς λέγεται νῦν Ἀλλαγὴ », Γλ. Ἀλλαγὴν τὸ ὠνόμαζαν, διότι ἐκεῖ ἀλλάσσονταί τὰ ἄλογα. — Le courrier qui porte les lettres, Ἀποκομιστής, Δ. Γρημμυκτοφόρος, Πόστκ, Σ. Ἡμεροδρόμος, Ἑλλ. POSTERITÉ, Ὑστερογονία, Γλ. Ἀπογονή, Γλ. Οἱ μετχγενέστεροι, Γλ. Ὁ μέλλον χρόνος, Γλ.

POSTHUME (enfant-), Κυοφορούμενος, Δ. Ὀψιμος, Δ. Ὀψίγονος, Ἑλλ. Μεταγενέστερος, Γλ. || Ε', 144, *Κυοφορούμενος*. ||

POST-SCRIPTUM, Ἐμβολισμός, Ἐμβολον, Δ. (in Embolismus).

POT. Z. Marmite. — *La fortune du pot*, * Τὸ εὖρισκόμενον (Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 4, σελ. 395, ἐκδ. Κορ.) || Δ', 146-147 ||. — de chambre. Z. Chambre.

POTAGER (Jardin-), Αχχανάριον, Δ. Γλ. || Ε', 157. ||

POTERIE. Marchand de poterie, Faïencier, Ἀγγειοπράτης, Δ (App. pag. 8). || Πρβλ. Γ', 46, *Γῆ Κεραμῆτις* καὶ 65, *Πλαστική*. ||

POT-POURRI, Σύγκρουμα, Ἑλλ. « Σύγκρουμα... » τὴν σύμμικτον λοπάδα » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 123-124 καὶ 334-335, *Μονόκυθρον*. ||

POUCE, Ἀκροδάκτυλον || Δ', 7 ||. Ἀντίχειρ, Ἑλλ. — Δάκτυλας (ὁ).

POUCE-PIEDS, espèce de coquillage, Ἑλικὶ τῆς θαλάσσης· Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 115. Βάλανοι, Ἑλλ.

POULAILLER, Ὀρνιθόκοιτον, Δ. Κουμάς, Ὀρνιθαριό, Σ. Κουμάσιον, Τρ. Ὀρνιθών, Ἑλλ. Κουμάσιον, Ἑλλ. « Κουμάσιον, τὸ τῶν ὀρνίθων οἶκημα » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ἡ γραφὴ τοῦ Ἡσυχίου ἐνδέχεται νὰ ᾖ φθαρμένη ἀπὸ τὸ *Κοιμάσιον*. || Δ', 251, *Κουμάς* καὶ 372, *Ὀρνιθαρεῖον*. ||

POUPARD. Z. Bambin.

POUPÉES, Πλαγγόνες, Γλ. Νύμφη, Γλ. || Δ', 254, *Κούτσα* καὶ 350-351, *Νιρίον*. ||

POUPON, petit enfant, Νυνίον, Γλ. Νυνίον, Γλ. || Δ', 350 καὶ 724, *Ninior, Nindarior* || . Z. καὶ Bambin.

POURPARLER, « Συμβατικοὶ λόγοι » Πλουτάρχ. Κριμαλλ. § 28, || Μέρ. Α', ἐκδ. Κορ. || σελ. 263.

POURPIER, Ἐγκλυστρίς, Δ. Γλυστρίδα, Ἀνδρακλείδα, Σ. Ἀνδράχνη, Ἑλλ. Τὸ Ἐγκλυστρίς πιθανὸν ὅτι ὠνομάσθη διὰ τὴν εἰς ἐγκλύσματτα τῆς κοιλίης χρῆσιν. Ὁ Διοσκορίδης (Β', 450) λέγει περὶ τῆς Ἀνδράχνης, « Ἐγκλυσμά τέ ἐστὶν ἐντέρων ρευματιζομένων, ἢ ὀδαξομένης μήτρης ». Τὸ Γλυστρίδα εἶναι φθορὰ τοῦ ἀπλοῦ Κλυστρίς, ἤγουν, ὡς ὀνομάζεται ἀλλοῦ, Κλυστηρία βοτάνη, Δ. || Δ', 17, Ἀνδρακλείδα 81, Γλυστρίδα 685, Χοιροδόταρον Ε', 159, Λεκέμβρα. ||

POURPRE, poisson à coquille, Στίμη, Δ. ἐν εἶδος τούτου εἶναι ἡ Προσφύρα, Σ. Πορφύρα, Ἑλλ. — Δεύτερον τὸ Buccin, Φούκινος (ὁ), Τρ. ἢ Φούκινο (τὸ), Στροφολίδα, Τρ. ἢ Στροφιλίδας, ἢ Στροφάκιον, — Τρίτον, Ἀφάλι (ἤγουν ὀμφαλὸς) τῆς θαλάσσης. — Τέταρτον, Ἀγκάθι (ἤγουν Ἀκανθα) τῆς θαλάσσης. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 127. — Z. καὶ Porcelaine.

POUSSER, Σπρόζω, Σπρόχνω, Σπρώκνω, Δ. Ὠθέω, Προωθέω, Ἑλλ. Ἴσως ἐφθάρη ἀπὸ τὸ Προώθω, ὁ μέλων Προώσω καὶ μὲ τὴν (συνήθη εἰς πολλὰ) προσθήκην τοῦ σ, Σπροώσω καὶ Σπρώσω. || Α', 288-289, Κουρτῶ καὶ 307, Σπρόσεις Β', 41-42, Ἀμπώθω καὶ 122-123, Ἐμπώθω || . Ὁ Ἡσύχιος λέγει ὅχι μόνον « Πρόσωσον, ὥθησον » ἀλλὰ καὶ συνηρημένον τὸ αὐτὸ, « Πρῶσον, ὥθησον » καὶ ὀνομα « Πρῶσιν, Προσώθησιν ». Τοῦ συνηρη-

μένου ῥήματος τὸ θέμα ἔπρεπε νὰ ἦναι *Πρώθω*, ἢ κατ' ἄλλον σχηματισμὸν *Πρώσσω* (ὅθεν ἐσχημάτισεν ἔπειτα ὁ βερβερισμὸς τὸ *Σπρώχω*, καθὼς ἀπὸ τὸ *Ῥήσσω* τὸ *Ῥήχω*). Ὁ μέλλων ἐπομένως *Πρώσω*, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν ἀρίστον τοῦ *Ἡσυχίου Πρώσον*, ἢ καὶ *Πρώξω*· ὅθεν πιθανὸν ὅτι πηρύσσεται καὶ ὁ *Πρωκτός* (ἀπὸ τὸν προεζείμενον *Πέπρωται*) ὅχι ἀπὸ τὸ *Προακτός*, ὡς ἐνόμισεν ὁ Ἑτυμολόγος (σελ. 692), « Παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ » προχέσθαι τὰ περιττώματα ». Γνωρίζουν ὅλοι, καὶ μάλιστα οἱ δυσκοίλιοι, πόση *Πρῶσις* ἢ *Σπρῶξις* χρειάζεται εἰς τῶν περιττωμάτων τὴν ἀπεκένωσιν.

POUSSIFS (Chevaux -). Ζ. Marroonnier.

POUVOIR LÉGISLATIF. — Exécutif. Ζ. Législatif.

POUX (herbe aux -), ou Staphisaigre, Κονιδόβότανον, Δ. Σαφίς ἀγρίς, Σ. Σταφίς ἀγρίς, Ἑλλ. || Ε', 126, *Κονιδόβότανον*. ||

PRAGMATIQUE SANCTION, Πραγματικὸς τύπος, Δ. || Δ', 621-622, *Τύπος*, § 4· καὶ Ε', 312, *Πραγματικός*. ||

PRATICIEN, celui qui entend l'ordre et la manière de procéder en justice etc. Φανερῶς ὅτι οἱ Γάλλοι ἔλαβον τὴν λέξιν ἀπὸ τὸ *Πρακτικός* || Α', 320, *Ἀππουάριος* || . Ἀντὶ τούτου ὁμοῦς ὠνόμαζαν τὸν Praticien *Πραγματικόν*, εἰς τὸν παρρηκμάζοντα Ἑλληνισμὸν, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα τοῦ Λευκιλλίου (Analect. Brunck, Tom. II, pag. 339)·

Φαῖρος Πραγματικός, καὶ ζωγράφος ἤρισε Ῥοῦφος,

Τίς θάττον γράψαι, καὶ τίς ὁμοιότερον;

Ἄλλ' ἐν ὅσῳ Ῥοῦφος τρίβειν τὰ χρώματ' ἐμελλε,

Φαῖρος· ἔγραψε λαδὼν εἰκονικὴν ἀποχὴν.

Εἰκονικὴν ἀποχὴν λέγει τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι ὀνομά-

ζουν une quittance simulée. Ἰδ. καὶ Πλουταρχ. Πολιτικ. Παρηγγέλιμ. § 19· καὶ CICER· de orator. § 44.

PRÉ, Χορτοχωρίον, Γλ. Χορτοκόπιον, Χορτοκοπέων, Γλ. || Δ', 288 - 289, *Λιβάδι*. ||

PRÉBENDÉ, Χαριστικῶς, Δ. || Δ', 677 || . Z. Bénéficier.

PRÉBENDE, revenu etc. Ἰσ. Ἐκταγή, Δ (λέξ. Ταγί). Προχῆ, Γλ. || Δ', 114, Ἐκταγή καὶ 587, Ταγή || . Z. Bénéfice.

PRÉCAIRE (par -), Ἀ τίτρε de précaire, — Précairement, Ν. Κατὰ πράκλησιν, Δ. — *Liberté ou affranchissement précaire*, Πρακκλητικὴ ἐλευθερία, Δ. || Ε', 278. ||

PRÉCAIRE (d'une manière —), Κατ' ἀξίωσιν, Γλ. Κατὰ δέησιν, Γλ. Κατὰ συγχώρησιν, Γλ. Κατὰ πράκλησιν, Γλ.

PRÉCAIREMENT. Z. Précaire.

PRÉCAUTIONNER. Z. Prémunir.

PRÉCIEUX, Πολύτιμος, Σ. Βαρύτιμος, Γλ. || Β', 352, *Τιμή*. ||

PRÉFECTURE, Ἐπαρχότης, Γλ. || Βλ. Γ', 88. ||

PRÉFET, magistrat qui administre un département, Ἐπαρχος, Δ. Γλ. Θεματικὸς ἄρχων, Δ. ἐπειδὴ ὠνόμαζαν καὶ Θέμα τὸ Département. || Ε', 90 - 91, Θέμα § 4. || — Sous-préfet, Ἀντέπαρχος, Γλ. — de Police, Z. Police.

PRÉJUDICE, Ν. Πρόκριμα, Δ. || Δ', 156 - 157, Ζημία καὶ 257 - 258, ἐν λ. Κρίμα. Ἰδ. καὶ Β', 215, ἐν λ. Αἰθόρω. ||

PRÉJUDICIALE. Z. Désavantageux.

PRÉJUDICIER, Ν. Προκριματίζω, Δ.

PRÉMATURÉMENT, Προκαίρως, Γλ.

PRÉMUNIR, Précautionner, Προσφιλίζω, Γλ.

PRENDRE la parole. Ζ. Parole.

PRENDRE en riant quelque chose, « Ἐν παιδιᾷ » μέρει δέχεσθαι τι », Ἑλλ. Στράβ. σελ. 675 || ἔκδ. Κορ. Μέρ. Γ', σελ. 64 || .

PRENDRE le tison par où il brûle, *Μιάζει τὸν δαυλὸν, ἀπ' ὅπου καίεται*. Ἀνάλογος ταύτης παροιμίας εἶναι τῶν παλαιῶν τὸ, « Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ »· τὴν ὁποίαν ὁ Σουΐδης ἐξηγεῖ « Ἐπὶ τῶν τὰ χεῖρον αὐτὶ τῶν » κρείττονων αἰρουμένων ».

PRÉNOM, Προωνύμιον, Γλ.

PRÉSAGE, Προμάντευμα, Γλ. || Δ', 233-234, *Κλή-
δορας* 495, *Οἰωδός*, ἐν λ. *Σημάδι*. ||

PRÉSAGER, Προμηντεύω, Γλ. Προμηνύω, Γλ.

PRESCRIPTION, Ν. Περικραφή, Δ. || Δ', 384. ||

PRÉSEANCE, Πρωτοκαθεδρία, Δ.

PRÉSENS, faits par les contribuables aux collec-
teurs des droits pour les corrompre, Ἐνδύματα, Δ.
|| Ε', 67, *Ἐνδοματικά*. ||

PRÉSIDENT, Πρόεδρος, Δ. — Premier président,
Πρωτοπρόεδρος, Δ. || Ε', 315, *Προκαθεζόμενος*. ||

PRESQUE, Παρολίγον, Δ. || Δ', 395, *Παρολίγον*. ||

PRESSE, foule, multitude de personnes qui se
pressent, Τρίμωσις, Τρίμωξις, Ἐντρίμωσις, Πνίξις, Δ.
Ἐντρίμωσις, Ἐντρίμωμα, Πνίξις, Σ. Ντριμοῦρα (ἤγουν
Ἐντριμούρα), Στριμούρα, Στρίμωμα, Τρ. || Α', 165 ||
— Être dans la presse, Ἐντριμώνομαι, Ντριμώνομαι,
Σ. Στριμώνομαι, Τρ. Ἡ ἀρχή του, ἀν καὶ δυσέμετος,

εἶναι ὅμως Ἑλληνική. Τὸ πιεστήριον τῶν σταφυλῶν (*le pressoir*) ὠνομάζετο *Στρύμωξ*, κατὰ τὸν Ἡσύχιον, « *Στρύμοξ* (γρ. *Στρύμωξ*), ξύλον μεμηχανημένον ἐν » ταῖς ληναῖς (γρ. ἐν τοῖς ληνοῖς) πρὸς τὴν τῶν σταφυλῶν ἐκθλίψιν ». || B', 288, *Πάτος, Πατητήριον*· Δ', 553, *Στουράκιον* || . Ἡ πικρουσία ἢ ἔλλειψις τοῦ σ εἶναι κατὰ διαφορὰν διχλέκτου, ὡς τὸ *Τρύζω* καὶ *Στρύζω*, *Τρύχος* καὶ *Στρύχος* (Λεξικ. Σνεϊδέρ.), καὶ ἄλλα πάμπολλα. Πιθανὸν ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὸ *Τρύω*, ὅθεν τὸ *Τρύχω*, συγγενὲς τοῦ *Τρίβω* (Λεξικ. Σνεϊδέρ. λέξ. *Τρίβω*), ὡς τὸ πιθανολογοῦν καὶ ἄλλα τῆς οἶνοποιίας ὀνόματα, ἢ *Τρύξ* καὶ ἢ *Τρυγίξ*. Z. *Pressoir*.

PRESSOIR, Πατητήριον, Γλ. Στιράκι, Δ. Σ. Ἀπὸ τὸ *Στύραξ*, τὸ ὅποσον πιθανὸν ὅτι ἐσήμεινε καὶ τὸ *Pressoir* εἰς τοὺς πηλαιούς, ἂν καὶ δὲν σῶζεται πλέον εἰς τὰ Λεξικά. Ἄν ἀφαιρέσῃς τὸ διχλεκτικὸν σ, ὁ *Τύραξ* ἔχει συγγενῇ τὸν *Τυρόν*, ὅστις εἶναι γάλα πιεσμένον (*du lait pressé*), ἀπὸ τὸ ἄχρηστον *Τύρω*. Πρόσθες καὶ τὸν *Τύραρρον*, τὸ πιεστικώτερον πάντων τῶν θηρίων. Z. *Presser*.

PRESTATION, Ν. Προχή, Γλ.

PRESTIDIGITATEUR, Προφθαλμιστής, Δ. || Δ', 395, *Παροφθαλμιστής* καὶ 701, *Ψηφᾶς* || . Z. καὶ *Illusion*, καὶ *Joueur des Gobelets*.

PRESTIGE, Ἑτεροφθαλμία, Δ. || Δ', 377, *Ὀφθαλμοπατία* καὶ Ε', 197, *Μελαρεία*. ||

PRÉTÉRATION, Ν. Ἀμνημονευσίς, Γλ. Παρέλευσις, Γλ. Παράλειψις, Γλ.

PRÉTEUR, chez les Romains, Στρατηγός, Δ. || Ε', 312, *Πράτωρ*. ||

PRÉTEXTE (la-), *Ενδυμα συγκλητικὸν, Γλ. Περι-
πόρφυρος, Γλ. || Δ', 465, * *Προφύλιον*. ||

PRÉTOIRE, Στρατηγίον, Δ. || Ε', 312, *Πραιτώριον*. ||

PRÉVENU (le principal —), Πρωταίτιος || Δ',
461, *Προπέρω* § 2 || . — Le complice, Συναίτιος. || Δ',
123, * * *Εροχος*· καὶ 569, * *Συναίτιος*. ||

PRÉVÔT des marchands, des... *Ισ. Πρωτομά-
στορχς. || Α', 174, *Μάστορι*. ||

PRIE-DIEU, Προσευχάδιον, Δ. || Δ', 463. ||

PRIMAT, *Εξάρχος, Δ. || Β', 69, * *Αρχων*· Ε', 25,
* *Αρχος*. ||

PRIMEUR (des fruits dans leur—), Πρωτόλου-
βς, Δ. Σ. Πρωτοφνῆ, Πρωτοφνούσις, Σ. Ὁ δὲ Δ, τὸ
γράφει *Πρωτοφνούσις* καὶ τὸ ἐξηγεῖ (δὲν πιστεύω
ὅτι καλὰ) Πρωτοφνῆ σῦς. Ὀνομάζονται προσέτι καὶ
Τρουφνῆ καὶ Τροφνῆ· ἵσως ἀπὸ τὸ *Πρόφαρτα* ἡγουν
Πρωτοφνῆ || Β', 343, *Τροφνῆ*, *Πρόφαρτα* ἐν τῇ ἀρχῇ
τοῦ Τ, στοιχείου· καὶ 315, *Πρωτοφνῆ* || · Τὸ δὲ *Πρω-
τόλουβς* εἶναι *Πρωτόλουβς* || Δ', 25, * *Απαρχαί*· 466-467,
Πρωτόλουβς || , καὶ σημαίνει κυρίως τοὺς νέους καρπούς,
τοὺς κλεισμένους εἰς λοβὸν (Cosse ἢ Gousse) ὅποῦν
εἶναι τὰ πῖς, τὰ κουκίς, καὶ τὰ ὅμοια. || Δ', 42, *Βα-
βούλι*· καὶ 295, *Λουβί*. ||

PRINCE, Πρίγκιψ, Δ. « Πρίγκιψ (γρ. Πρίγκιψ),
» αὐτοκράτωρ, βασιλεὺς, ἄρχων, πρωτεύων » Γλ. || Α',
40, * *Πηγηναρχῶν*· Β', 68-69, * *Αρχος*· 318, * *Πῆγας*·
καὶ Ε', 227, *Μπέις*. || — Prince du sang, Νωβελίσ-
σιμος, Δ. du latin *Nobilissimus* || Ε', 248, *Νωβελί-
σιμος* || . Δεσπότης, Δ. Ἑλλ. comme la *Princesse*,
Δέσποινα, Δ. || Ε', 51, *Δέσποινα* § 2. *Ἴδε καὶ Β', 266,

Ξεφartιώνω (εἰς τὸ τέλ.)· καὶ 318, 'Ρήγας, 'Ρήγερα. ||

PRINCIPAL (l'essentiel —), 'Ηγεμονικόν, 'Ελλ. Hippocrate (*De vict. acutor.* § 36, pag. 298) dit : α 'Αλλὰ φλεβοτομήν τῶν τοιῶν δε ἡγεμονικόν ἐστί ».

PRINCIPAL (le sort—), le fond, le capital (πρὸς διάκρισιν τοῦ τόκου), Πρωτότυπον, Δ. 'Αρχαῖον, 'Ελλ. || Δ', 229, *Κεφάλαιον* § 3. ||

PRINCIPAUX (les —) de la ville, les principaux citoyens, Πρωτοπολίται, Γλ. Πρωτεύοντες, Γλ. Οἱ πρωτεύοντες τῆς πόλεως, Δ. || Δ', 222, *Πρώτιστοι*, ἐν λ. * *Κατάπρωτα* || . Z. Bas.

PRIORITÉ, Antériorité, N. Προγενεσίς, Δ. || Ε', 314. ||

PRISE, occasion, Λαβή· α Λαβή, ἀφορμή . . . Λα· » ἔην, αἰτίαν » 'Ησύχιος. || Δ', 271, * *Λαβή*. ||

PRISÉE, ou estimation des biens d'après laquelle se faisait la répartition des taxes chez les Romains (Λατιν. Censur), 'Αποτίμησις, Δ. 'Απογραφὴ χωρίων, Δ. Δικτήμησις, Γλ. — Et celui qui faisait cette estimation (Λατιν. Censor).

PRISES (en venir aux —), ἢ en être aux prises, 'Εν λαβῇ γενέσθαι, 'Ελλ. Πλουτάρχ. Πομπ. § 19 || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. 4, σελ. 115 - 116 || . Z. Mains.

PRISEUR, Δικτυητής, Δ.

PRISEUR (huissier—), 'Αποτιμητής, 'Ελλ. 'Αρ· ποικρτ.

PROBITÉ, Καλοκαγαθία, 'Ελλ. || Πρβλ. Γ', 307, *Σώφρονας*· καὶ 309-311, καὶ 420, καὶ Δ', 535, *Σπουδαῖος ἐν τῷ τέλ.* ||

PROCÉDÉ, Μέθοδος.

PROCÈS (révision du —), Παλινδικία, Γλ. || Β', 45,
'Αραψηλαφῶ. ||

PROCESSION. Z. Solennelles.

PROCURATION, 'Εντολή, 'Ενταλμα, 'Εντολικόν,
Δ. 'Ο Λουκιανός (ὕπὲρ τῶν εἰκόν. § 16) ἐμεταχειρίσθη
τὸ πρῶτον· α Μὴ ἐκείνης παρούσης... ἀνάγκη ἀπ' ἐν-
» τολῆς ἀπολογήσασθαι· *Puisqu'elle n'est pas ici*
présente, je suis forcé de lui faire mes excuses par
procuration, c'est-à-dire, de vous charger de lui
présenter ma justification. 'Επειδὴ ἡ 'Εντολή σημαίνει
εἰς ἡμᾶς ἤδη Θεοῦ προσταγὴν, ἐμποροῦμεν νὰ μεταχει-
ρισθῶμεν τὸ 'Ενταλμα, 'Εντολικόν ἢ καὶ 'Ενταλτήριον.
|| Δ', 124, 'Εντολεός. ||

PROCURATION, 'Επιτροπή, Γλ.

PROCUREUR, 'Εντολικάριος, Δ. Διοικητής, Δ. Προ-
φροντιστής, Δ (λέξ. Προκουράτωρ). 'Εντολεύς, Γλ.
α 'Εντολεύς ἐστὶν ὁ ξένην ὑπόθεσιν ἀνταλμαδυνόμενος καὶ
» κρινόμενος», Γλ. Τὸ βραβεύσχημον 'Εντολικάριος εἶναι
καὶ προτιμώτερον ἀπὸ τὸ ξενοβάρβαρον, Προκουρατόρος,
τὸ ὁποῖον θέλοντες τινὲς νὰ ἀποφύγῃσι, λέγουσιν 'Επί-
τροπος. 'Αλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ἔχει ἄλλας σημασίας, οἷον
'Επίτροπος ἐκκλησίας (Marguillier), 'Επίτροπος ὀρ-
φανῶν, ἢ ἀνηλίκων (Tuteur), καλὸν φαίνεται τὸ 'Εν-
τολικάριος, καὶ κάλλιον ἔτι τὸ σύνθετον 'Απειτολεός.
Z. καὶ Fiscal.

PRODIGE. Z. Dissipateur. || 'Ενθα πρόσθετος : Δ',
128 - 129, ἐν λ. 'Εξοδιάζω § 2. ||

PROFECTIFS (biens —), N. Προσποριζόμενα, Δ.
PROFESSER, Σοφιστεύω, 'Ελλ.

PROFESSEUR, Σοφιστής, 'Ελλ. — Professeur de

Médecine, Ἱατροσοφιστής, Δ. Σχολάρχης, Σοφιστής, Καθηγητής, Γλ. || Α', 154, Ἐδε τεχνίτης Σοφιστής καὶ Δ', 182, Ἱατροσοφιστής. ||

PROFESSION, Ἐπιτήδευμα, Δ. Ἐπάγγελμα, Τρ. Ἐπαγγελίη, Σ. || Δ', 130, Ἐπάγγελμα. ||

PROFESSION, acte solennel des vœux de religion, Ὁμολογίη, Δ.

PROJET, Dessein, Intention, Πρόθεσις, Γλ. Προτίρσεις, Γλ. || Β', 124, Ἐρροια Δ', 44, Βάλλω εἰς τὸν τοῦν καὶ 572, * Συμπάζομαι. ||

PROJET de loi, Προβούλευμα. Ἑλλ.

PROMENADE, Περιδιάβασις, Δ. Περπατήματα, Παρπαθήσεις, Σ. (Κάλλιον Περιδιάβασις). Περίπατος, Ἑλλ. || Β', 292 καὶ 293, Περιδιαβάω, Περιδιάβαιον, Περιδιάβασμα καὶ Δ', 410, * Περίπατος. ||

PROMENER (se —). Z. Marcher.

PROMESSE, ou engagement réciproque, Ἀνθομολογίη, Δ. — Z. καὶ Parole.

PROMOTION, Προβίβσις ἢ Προβιβασις, Γλ. Προκίνησις, Δ. Προχείρισις, Δ.

PROMOUVOIR, Προβιβάζω, Γλ. Προκινῶ, Δ.

PROMU, Προβιβασθεὶς, Προβιβιζόμενος, Γλ.

PROMULGATION de la loi, Νόμου διακήρυξις κοινότερον Διακλήσις. || Β', 408, Διαλαλῶ. ||

PROPOLIS, Ἀδούλευτον κερὶ τὸ ἐξηγεῖ ὁ Σ.

PROPOS (hors de —), Ἐξω τοῦ πράγματος, Γλ.

PROPRIÉTAIRE. Ὅταν ἀπλῶς σημαίνῃ τὸν ἔχοντα κτήματα, εἰς διάκρισιν τῶν ἀπόρων, λέγεται Κτηματίας, Δ. Κτηματικὸς, Ἑλλ. (Πλουτάρχ. Μέρ. Ε', σελ. 111, ἕκδ. Κορ. καὶ Διόδωρ. Σικελιώτ. ΙΗ', 10). Τὸ

Κτηματίτης είναι καὶ πλῆκιδόν, μὲ ὀλίγον διέφορον σημασίαν. « *Κτηματίτην, τὸν κτήματτα πολλὰ ἔχοντα* » οὕτω Λυκοῦργος » λέγει ὁ Φώτιος. || Δ', 260, *Κτήμα*. Πρβλ. καὶ 183, **Ἰδιοκτησία, Ἰδιόκτητος* καὶ Ε', 221, *Μούλκι, Μούλκια* || . Ὅταν συντάσσεται μὲ τὸ σχετικόν του, ὡς *Propriétaire d'une maison*, πρὸς διάκρισιν τοῦ κατοικοῦντος μὲ ἐνοίκιον, *Οικοκύριος* || Β', 269, *Οικοκύριος* καὶ Ε', 242, *Νοικοκύρης*. Πρβλ. καὶ Δ', 261, *Κτήτωρ* || . Ὅταν σημαίνει Κτήτορα γῆς, *Propriétaire d'une terre*, εἰς διάκρισιν τοῦ Ἡμισιτιστοῦ (*métayer*) ἢ Πεκτωτοῦ, λέγεται *Δεσπότης*, Γλ. *Χωροδότης*, Δ. || Δ', 697, *Χωροδότης* || . Ζ. *Métayer*.

PRORATA (au —), Ἀναλόγως, Κατ' ἀνλογίαν, Πρὸς ἀνάλογον, Δ. || Δ', 385, *Ἰσα πρὸς Ἰσα*. ||

PROSAIQUE, Λογοσιδῆς, Ἑλλ.

PROSCRIPTION, Προγραφὴ, Γλ.

PROSCRIT, Προγραφφείς, Γλ.

PROSTERNÉ. || Ε', 317, ἐν λ. *Προσκυνῶ* || . — Ζ. καὶ *Ventre*.

PROSTITUÉE. Ζ. *Coureuse* || σελ. 96· ἐνθ' ἀπὸ πρόθεος: Β', 384, ἐν λ. *Χαροκοπῶ*. ||

PROTESTATION, Διαμπτύρις, Δ.

PROTESTER, Διαμπτύρομαι, Δ.

PROTOCOLE, Πρωτόκολλον, Δ. ἢ μᾶλλον *Πρωτόκωλον* (ἀπὸ τὸ *κῶλον*, καὶ ὅχι ἀπὸ τὸ *κόλλα*), κατὰ τὸν Οὐόσσιν.

PROVÉDITEUR, Προνοητής, Δ. || Ε', 315-316. ||

PROVIGNER, Καταβολεύω, Δ. Σ. || Ε', 115, *Καταβολάδα* καὶ 116, *Καταβολεύω*. ||

PROVIN, Καταβολάδα, Δ. Σ.

PROVINCE, Ἐπαρχίη, Θέμα, Δ. — Gouverneurs des provinces, Χωράρχαι, Δ. Θεματικοὶ ἄρχοντες, Δ. || Α', 212, Χωρικούς· Δ', 696, Χώρα· Ε', 90-91, Θέμα § 4. ||

PROVINCIAUX, Ἐπαρχιώται ἢ Ἐπαρχικοί, Δ.

PROVINCIAL, Ἐπαρχιώτης, Δ. Θεματικός, Δ.

PROVISEUR, Προνοητής, Δ.

PROVISIONS. Z. Pension.

PROXÉNÈTE. || Β'. 243 - 244, Μεσίτης || . Z. καὶ Maquereau.

PRUDE (une —), Συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ, Ἐθελοσώφρων, ἢ Ἐθελοφρόνιμος· κατὰ τὸ Ἐθελόκωφος, ὁ ὑποκρινόμενος τὸν κωφόν.

PRUDENCE. *Homme d'une prudence consommée*, Πικροφρόνιμος, Δ (λέξ. Ντούζης). || Δ', 393, * Παραφρόνιμος· καὶ Ε', 276, * Παμφρόνιμος.

PRUNE, Προῦμον, Προῦνον, Δ. ὁ Γαληνὸς τὸ ὀνομάζει *Προῦμνον*· Ἀλέξανδρος ὁ Τραλλιανὸς, *Προῦνον*· Σήμερον δὲ, *Δαμάσκηνον*. || Α', 190, *Δαμάσκηνα*· καὶ Δ', 594, * *Τζάινα*. ||

PRUNIER, Προυνέχ, Δ. Δαμασκηνιά, Σ. || Ε', 269, Οὔζος || . Εἰς τὸν Θεόφραστον γράφεται *Προῦνη* ἕως *Προυνῇ*, καθὼς Σουέχ, Σουῆ.

PUBÈRE, Ἐφηβος, Γλ. || Α', 87-88, Ἀγόριον. || — Puberté, Ἐφηβότης, Γλ.

PUBLICAIN, parmi les Romains, le fermier de deniers publics, Δικηγεφάριος, Δ. Τελώνης, Ἑλλ.

PUÉRIL, Παιδαριώδης, Γλ.

PUISSAMMENT, beaucoup. Τὴν αὐτὴν σημασίαν εἶχε καὶ τὸ Ἰσχυρῶς εἰς τοὺς Ἑλληνας. (Ἰδ. Φοεσ.

Οἰκονομ. Ἰπποκράτ. λέξ. Ἰσχυρόν). — *Puissamment riche*, Ἰσχυρῶς πλούσιος, Ἑλλ.

PUISSANCE || Β', 72, *Αὐθεντία* || . — *Un fils en puissance de père*, Ν. Ὑπεζούσιος, Δ. Ὑποπάτριος, Δ.

PUITS à roue, Μυχγκανοπήγαδον (γρ. Μυχγκανοπήγαδον), Σ. Εἶνχι τὸ *Περίακτα ἀνελήματα* τοῦ Πλουτάρχου (Πότερ. τῶν ζώων φρονιμώτερ. § 21). || Β', 228, *Μαγγανοπήγαδον*· καὶ Δ', 298, *Λομπάς*. ||

PULLULER, * Βρυάζω. Ἴδε Μύθ. Αἰσωπ. συνχωγ. ἔκδ. Κορ. σελ. 429. || Δ', 65-66, * *Βριάζω*. ||

PULPE, chair de fruits, Σέρκωμ, Γλ. Σέρξ, Γλ.

PUPILLE, Ὀρφανὸς ἀνηθός, ἢ ἀνήλικος, Γλ. Ὁ ἡττων δεκατεσσάρων ἐτῶν, Γλ.

PUPITRE, Ἀναλογεῖον, Δ. Σ. Λογεῖον, Σ. Λογεῖον, Ἑλλ. || Ε', 17, *Ἀναλογεῖον*. ||

PURIFIER, Καθαροποιῶ, Γλ. || Β', 216-217, *Λαγρίζω*· καὶ Δ', 191, *Καθαρίζω*. ||

PURISME. Ζ. Puriste.

PURISTE, celui qui affecte trop la pureté du langage; et ce défaut se nomme Purisme. Τοιούτην σημασίην πιθκνὸν ὅτι εἶχε καὶ ὁ Καθαριστὴς παλκιᾶ, ὥς φαίνεται ἀπὸ τὸν Ἠσύχιον, « Καθαρίζων, κομψευόμενος ». Τοὺς τοιούτους Καθαριστὰς περιγελῶν ὁ Λουκιανὸς (Πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. § 21), λέγει, « Ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῆ Ἀττικὸς εἶνχι, καὶ ΑΠΟΚΕΚΑΘΑΡΘΑΙ τὴν φωνὴν εἰς τὸ ἀκριβέστατον κτλ. ». Λέγει καὶ ὁ Πλούταρχος (Κερ. κατὰ γρ. Ῥωμ. § 67), « Τὸ δὲ δεσμεύειν ἀλλεγὰρ λέγουσιν οἱ πολλοὶ Ῥωμαίων· οἱ δὲ καθαρύνοντες ἐν τῷ διαλέγεσθαι, *Λιγὰρ* », νοῶν ἀπλῶς τοὺς ὀρθῶς λαλοῦντας τὴν γλῶσσαν. || Δ', 191-192, *Καθαρίζω*. ||

Q

QUADRUPÈDES, Τετραπόδια, Δ (ὅστις δὲν τὸ ἐνόησε). Τετράποδα, Σ.

QUANTITÉ (de la même —), Ἰσόποσον, Δ. || Ε', 100, Ἰσόποσον. ||

QUARANTAINE. Z. Vérole.

QUARTAUT, vaisseau tenant la quatrième partie d'un muid. Καρτερούλα, Καρδάρα, Δ. Καρδάρας ὅμως ὠνόμαζαν ἀπλῶς οἱ πρὸ ἡμῶν, καὶ ὀνομάζουν ἀκόμη τινὲς σήμερον τὰ ὑδροφόρα ἀγγεῖα (Ἑλληνιστὶ ὑδρίαις). || Β', 179 - 180, Καρδάρα. ||

QUARTIER. *Couper en quatre quartiers*, Τεταρτιάω, Δ. || Α', 261, Τετάρτις καὶ Δ', 592, Τεταρτιάω || . Ἀρμύζει ἡ λέξις καὶ εἰς τὸ Écarteler.

QUARTIER, endroit d'une ville qui comprend une certaine quantité de maisons, Τεταρτίς, Δ. || Δ', 592, Τεταρτία· Ἰδ. καὶ Β', 187, ἐν λ. Κατοῦρα, ἐνθα ἐξηγεῖται καὶ τὸ τῶν χυδαίων Καρτοῦρι. ||

QUARTIER d'hiver, Παρχειμάδιον, Παρχειμασίς, Δ. — Z. καὶ Hiver || γρ. Hiverner. ||

QUATRIN, petite monnaie d'Italie (quatrino). Ἰσ. Τεταρτηρόν, Δ.

QUENOUILLE, Λεκάτη, Δ. Ῥόκα, Σ. Ἡλακάτη, Ἑλλ. Τὸ Ῥόκα εἶναι ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Rocca. || Β', 146· Δ', 287, 481, Ἡλακάτη, Λεκάτη, Ῥόκα. Ἰδ. καὶ Δ', 279-280 ἐν λ. Λάμνω. ||

QUERELLEUR, Δύσερις, 'Ελλ. Γλ. || Β', 235, *Μα-
λωτής*. ||

QUESTION. *Il est question de...*, pour *Il s'agit de...*,
— 'Ο λόγος εἶναι περὶ κ. τ. λ. || Δ', 459, * *Προκείμε-
νον* || . Οἱ παλαιοὶ ἐμεταχειρίζοντο τὸ *Κρίσις* καὶ τὸ
'*Εξέτασις*. Τὸ πρῶτον εὐρίσκεται εἰς τὸν Σοφοκλέα (Φι-
λοκτ. 1050)·

Χῶπου δικαίων καγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις,
Οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εἰσεβῇ.

Τὸ δεύτερον, εἰς τὸν Δημοσθένην.

QUESTION, torture pour arracher la vérité aux
accusés, 'Εμβάσανος ζήτησις, Δ. Βάσανος, 'Ελλ. || Β',
79, *Βάσανον* Δ', 50, *Βασανισμός* καὶ Ε', 65, *'Εμβά-
σανος ζήτησις*. ||

QUESTIONNAIRE, Βασανιστής, Γλ. 'Ελλ. || Ε',
305, *Ποινολιστής*. ||

QUÊTE, la cueillette qu'on fait pour les pau-
vres, Ζήτη, Δ. 'Αντὶ τοῦ Ζήτησις, ὡς ἔλεγον καὶ οἱ
παλαιοὶ, Αὔξη καὶ Αὔξησις, Μάθη καὶ Μάθησις. || Δ',
157, *Ζήτη*. ||

QUEUE, (la-), les derniers rangs, Οὐρά, 'Ελλ. Κρη-
σπεδίται, 'Ελλ. (πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ Κορυφαῖοι).
Πλουτάρχ. Συμποσιακ. Ε', ε', 1.

QUIÉTISME, 'Ησυχαστικός βίος, Δ. || Δ', 165, *'Η-
σύχασις*. ||

QUIÉTISTE, Hésychaste, 'Ησυχαστής, Δ. 'Ιδε τοῦ
Μουσείου (Mosheim) τὴν 'Εκκλησιαστικὴν ἱστορίαν,
Τόμ. 3; σελ. 330 καὶ σελ. 502, σημ. 241. || Δ', 165,
'*Ησυχαστής*. ||

QUIÉTUDE, 'Ησυχία.

·QUITTANCE, Κιτάνζα, Σ. Ἀποχή, Ἀποχον γράμ-
μα, Δ. Ὅθεν ἔλαβον καὶ οἱ Λατῖνοι τὸ Arocha. Z.
Praticien. Τὴν ἔλεγον καὶ Ἀποληπτικὴν, Δ. ἀλλὰ
τοῦτο σημαίνει μάλλον τὸ συνώνυμον Recu. α Ἀποχή
» δικφέρει ἀθώσεως, ὅτι ἡ μὲν ἀποχή οὐ καθαρὰν ἔ-
» χει τὴν ἐλευθερίαν, οὐδὲ ἀδιάστατον· ἡ δὲ ἀθώωσις
» ἐξ ἀπαντος τρόπου καὶ δικστώσεως ἐλευθεροῦ. Καὶ πά-
» λιν, ἡ μὲν Ἀθώωσις πάντως ἐλευθεροῦ ἡ δὲ Ἀποχή,
» οὐκ ἄλλως, εἰ μὴ καταβληθῇ τὰ χρήματα » Γλ. || Δ',
114, Ἐκλαβή. || — Z. Contre-lettre καὶ Acceptilation.

R

RABAIS, (proposer au -), ἐκδοσιν προγράφειν
(Πλουτάρχ. Εἰ αὐταρχ. ἢ κακ. πρὸς κακοδ. § 3). || Β',
263-264, Ξεπέδω. ||

RABOT. Z. Crécelle.

RACAILLE, la lie et le rebut du peuple, Ὀχλου
ῥακεία, Ἑλλ. Ὁ κωμικὸς Ποσειδίππος (παρ' Ἀθην.
σελ. 377), λέγει·

·Ὀχλου τοιούτου ΡΑΚΕΙΑΝ ἡθοισμένην.

Καὶ ὁ Κασωδὼν ἐσημείωσε τὴν λέξιν ὡς συγγενὴ τῆς
Γαλλικῆς λέξεως *Racaille*. Ἄλλο τοῦ Ἀθηναίου ἀντί-
γραφον ἔφερε διόφορον γραφὴν κανονικωτέραν, Ῥακίαν,
ἀλλ' ὄχι διαφόρου σημασίας. Ὁ τελευταῖος ἐκδότης τοῦ
Ἀθηναίου ἔβαλεν εἰς τόπον τῶν δύο γραφῶν διόρθωσιν
ιδίαν, Ῥαχίαν, τὴν ὁποίαν πιθανολογεῖ μετὰ τὴν γνω-
στὴν παροιμίαν, α Ῥαχίος λαλίστερος ». Πιθανωτέρα
με φαίνεται ἡ προτέρη γραφὴ Ῥαχίαν, καὶ τοῦ Κασω-

βῶνος ἡ ἐξήγησις· α 'Ράκη, ἀποσκορακίσματα, καὶ ἀποσπάσματα ἱματίων » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ὀνομάσθη λοιπὸν ὁ πτωχὸς ἀπαίδευτος ὄχλος, *Ῥακία*, ὅχι μόνον διὰ τὰ ὅποῃ φορεῖ συνήθως ῥάκη, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀποσκοράκισμα (rebut) τῶν χρηστῶν πολιτῶν, διὰ τὴν σύντροφον τῆς ἀπαιδευσίς κακοήθειαν.

RACE. Z. Lignée.

RACINE. T. de Mathématique. Πυθμὴν, Ἑλλ. — Nombres radicaux, ἀριθμοὶ πυθμενικοί, Ἑλλ.

RÂCLOIR, Ξυλοφάς, Ξύστρον, Δ. || Δ', 365, * Ξόστρα. ||

RÂCLOIRE, planchette qui sert à râcler le dessus d'une mesure etc. Ῥίγλα, Σ. Ἀπόψηστρον, Ἑλλ. Τὸ Ῥίγλα παράγεται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Regula (καλών). || Δ', 476, Ῥίγα. ||

RÂFLE DE SIX, Ἰσ. α Τρίς ἑξ. » Ἴδε Εὐστάθιον (εἰς τὴν Ὀδύσειαν, σελ. 1397).

RAFRAÏCHIR. Vase pour - l'eau, Ὑδροψύγιον, Τλ.

RAIE, Ἀράδα, Ῥάδα, Δ. Οἱ Γερμανοὶ Reihe, οἱ Ἰταλοὶ Riga, οἱ Σουηκοὶ καὶ Σλαῦοι Rad, καὶ ὅλαι σχεδὸν αἱ γλῶσσαι τὸ αὐτὸ θέμα, σχηματιζόμενον διαφόρως. Ὁ Βαχτέρος τὰ περὶ ὅλα ἀπὸ τὸ Ῥηγῆ, ἥγουν σχισμὴ, ἐπεὶ κατὰ πρῶτον λόγον σημαίνει γραμμὴν γινομένην με ῥηκτικὸν ἢ σχιστικὸν ἐργαλεῖον. Καὶ βέβαια τὸ Ῥάσσω, συνώνυμον καὶ συγγενὲς τοῦ Ῥηγνάω, ὅθεν ἡ Ῥηγῆ (Ἰταλιστὶ Riga), λέγεται καὶ Ἀράσσω (κατὰ τὸ Ῥάδα καὶ Ἀράδα). Κατὰ τὸν Ἑτυμολόγον (σελ. 701 καὶ 702) καὶ ἡ Ῥάβδος καὶ ἡ συνώνυμος αὐτῆς Ῥάδιξ παράγονται ἀπὸ τὸ Ῥάσσω. Ὅθεν ὠνό-

μαζαν καὶ *Ῥαβδωτόν*, τὸ Rayé τῶν Γάλλων. || Α', 154 καὶ 156-157· καὶ Ε', 22, *Ῥάδα*. Ἰδ. καὶ Δ', 493, *Σειρά*. ||

RAISINÉ. Z. Moût.

RAMÉE, Feuillée, Φρεγγιάτα, Δ. Φραγγιάτα, Δ. Φροντζάτον, Φρεντζάτον, Φρυντζάτον, Δ. Φρίντζα, Δ. Ὅλα ταῦτα παράγονται ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Frons, ἡ γενική Frondis, φύλλον, ὅθεν ἡ *Φυλλὰς*, σημαίνουσιν σχεδὸν τὸ αὐτὸ καὶ ἡ Ramée. Ὀνομάζεται ἀκόμη καὶ *Καρκελίρα*, Δ. Σ. καὶ πιθανὸν ὅτι τοῦτο εἶναι ἡ γνησίῃ γραϊκικὴ λέξις ἡ σημαίνουσα τὴν καγκελωτὴν καλύβην ἀπὸ κλάδους καὶ φύλλα δένδρων (Ramée), ἀπὸ τὸ *Καρκίρος*, λατιν. Cancer, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ὑποχοριστικὸν Cancellus παράγονται τὰ Κάγκελλα, Cancelli. Ἐφθάρη ἡ Καρκελίνα ἀπὸ τὸ *Καρκελίρη* ἐλλειπττικῶς τοῦ Σκηνὴ ἡ Κελύβη. || Δ', 657-658, *Φρίντζα* καὶ Ε', 114, *Καρκελίρα*. ||

RAMPANT. Z. Servile.

RANCE, moisi, Ταγγός, Γλ.

RANCIDITÉ, Ταγγίσεις, Γλ.

RANG. Z. Classé.

RAPPORTÉES (terres-), Γεόσωρον, (Ἰσ. γρ. Γηόσωρον), Γλ. Γῆς σωρός, Γλ.

RAPSODIE, mauvais ramas de vers ou de prose. Ῥαψώδημα, Ἑλλ. α' Ῥαψώδημα, ψεῦσμα, φλυαρία » Ἡσύχ. Λέγει καὶ ὁ Σουΐδας, α' Ῥαψωδία, φλυαρία, λόγων συναφή, ἀδολεσχία. . . . Ῥαψωδῆσαι δέ ἐστι τὸ » φλυαρῆσαι κ.τ.λ. »

RÂTEAU. Z. Lissoir.

RATIERE. Z. Souricière.

RATION, Pitance, Σιτομέτριον. Λουκ. ιβ', 42
|| Δ', 587, *Tarh*, S 2, και 3. ||

RATISSOIR. Z. Lissoir.

RATURE. Z. Raturer.

RATURER, Λειόνω, Σ. Σθένω, Τρ. Τὸ δὲ ὄνομα
Rature, Λειώσις, Σ. Σβύσιμον, Τρ. Ἀλοιφή, Ἑλλ.
(Πλούταρχ.). Τὸ *Λειόνω* εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ τῶν παλαι-
ῶν τὸ *Λειώω* (ἤγουν ὀμαλίζω), καὶ ἀρμόζει εἰς τὰ ἀ-
φχνιζόμενα γράμματα με̐ ξυστήριον ὄργανον. || Δ', 286-
287, *Λειόνω* ||. Τὸ Σθένω (Ἑλλ. Σθέω) ἐμεταφέρθη
ἀπὸ τὴν σθέσιν τοῦ πυρὸς ἢ φωτὸς || Δ', 491-492,
Σθειώ ||, ἥτις ἀφχνίζει τὰ πρῶην φαινόμενα διὰ τοῦ
σκότους· καὶ ἀρμόζει εἰς τὰ ἀφχνιζόμενα με̐ ἀλοιφήν
μελανίου.

RAVE, Γογγύδα (ἴσ. Γογγύλα) καὶ Γογγύλι, Σ.
Γογγύλα, Γογγυλὶς, Ἑλλ. — La rave confite au vinaig-
re, Σαλγάμι καὶ ἀπὸ τοὺς Γραικοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς
Τούρκους. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Salgama (fruits confits
ou marinés)· ὅθεν καὶ ὁ σκευαστὴς τῶν τοιούτων ὠνο-
μάζετο Salgamarius, Σαλγαμάριος, Δ. (ἀπὸ τὸ Sal,
ἕλας). Τοιούτη σκευασίς ἐγίνετο καὶ εἰς τοὺς παλαιούς,
ἥτις ἐλέγετο «Γογγυλὶς ταριχευομένη διὰ νάπυος» κατὰ
τὸν Ἀθήναιον (σελ. 369). || Α', 241, *Σαρδαμαρίον*· Ε',
43, *Γογγύλια*, καὶ 333-334, *Σαλγαμάριος*. ||

RAYE, qui a des raies, Ῥαβδωτός, Δ. (Z. Raie)
ἴσ. καὶ Σωληνωτός, Δ.

RAYON, ἢ Gâteau de miel, Κερόπητα (γρ. Κηρό-
πιττα), Δ. Μελόπιττα, Δ. Κηρίον, Μελίκηρον, Ἑλλ.
|| Δ', 231, *Κηρήθρα*· καὶ 320, *Μελόπιττα*· καὶ Ε', 119,
Κερόπιτα. ||

RÉALITÉ, ὕποστασις, Ἑλλ. *C'est une réalité*, ἔστι καθ' ὑπόστασιν, Ἑλλ. *et non pas une apparence*, καὶ οὐ κατ' ἐμφανσιν, Ἑλλ. (Πλουταρχ. Περὶ τῶν ἀρεσκόντ. τοῖς φιλοσόφ. Γ' § 5).

REBELLE, soulevé, révolté, insurgé, Ἀντάρτης, Δ. Ἐπικρασιτάτης.

REBELLE, révolté, Ἀντάρτης Γλ. Καθοσίωτος. Γλ. Ἰδ. Δ. λέξ. *Antartes*.

RÉBELLION, soulèvement, révolte, insurrection, Ἀνταρσία, Δ. Ἀνταρμύς, Γλ. Ἐπανάστασις. || Β', 50, Ἀντάρα, καὶ 125, Ἐντάρα. || — Z. Défection.

REBROUSSER chemin, Παλινδρομῶ, Γλ.

REBUT. || Δ', 223-224, Καταφρόνειος. || — Z. Raccaille.

RECETTE (la —) et la dépense, Εἰσδοξίετος, Δ.

RECETTE, composition de certaines drogues etc. Ἀνχαγραφὴ, Ἑλλ. « Δυνάμεις ἀπλατὶ καὶ ἀναμειγμέναι... ποτήματα ἐξ ἀνχαγραφῆς » λέγει ὁ Ἱπποκράτης (Περὶ εὐσχημ. § 8). Δυνάμεις ἀπλατὶ εἶναι τὰ λεγόμενα Γαλλιστὶ les simples (προσφυῶς ὠνομάσθησαν δυνάμεις les remèdes, ἐπεὶ καὶ ὁ νοσῶν ὠνομάζετο ἄρρωστος, ἤγουν ἀδύνατος). Ἐξ ἀνχαγραφῆς ἐλέγοντο τὰ μίγμένα, τῶν ὁποίων ἡ ἔγγραφος σύνθεσις ἐδίδετο ἀπὸ τὸν Ἱατρόν. || Δ', 182, * Ἱατροσόφιον. ||

RECEVEUR, Ἀποδέκτης, Ὑποδέκτης, Δ. « Ἀποδέχεται, ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν ἀποδεχομένων τὰ χρήματα » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ὁ δὲ ἀποδεχόμενος τὰ ἀνήκοντα ἰδίως εἰς τὸν βρασιλέα, Receveur de domaine, ἐλέγετο Κόμης τῶν Ἰδικῶν, Κόμης τῶν θείων Ἰδικῶν, Προκουράτωρ τοῦ Ἰδικοῦ λόγου, Δ. || Ε', 260, Οὐ-

πειανά || . Ὁ Στράβων (σελ. 797) κατὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ Κορτζή, τὸν ὀνομάζει *Ἰδιολόγον*. || Μέρ. Γ', σελ. 245, καὶ Μέρ. Δ', σελ. 347. ||

RECHERCHE exacte. Z. Discussion.

RECHERCHER, chercher curieusement, Ἀναγογυρεύω, Δ. Σ. Γ Γ. Χαλεύω, Δ. Τρ. Γ Γ. Ἰχνεύω, Ἀνιχνεύω, Ἑλλ. Τὸ *Χαλεύω* ἐνδεχόμενον νὰ ἐφθάρη ἀπὸ τὸ *Σκαλεύω*, Ἑλλ. Πιθκνότερον ὅμως ὅτι ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν *χηλήν*, τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς τῶν διχηλῶν ζώων, ὡς τὸ *Ἰχνεύω* ἀπὸ τὸ *Ἰχρος*. Τὸν δωρισμὸν *Χαλεῖω* ἐφυλάττεμεν καὶ εἰς τὸ *Δίχηλον*, λέγοντες *Δίχαλον*, Σ. « Χηλή, ὀπλή, ὄνυξ βοδὸς » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Τὸ *Ἀναγογυρεύω*, ἵσως ἐφθάρη ἀπὸ τὸ *Ἀναγυρεύω*. || Δ', 11, *Ἀναγυρεύω*, καὶ 409 - 410, *Περιεργάζομαι*. ||

RÉCITATIF, Ἰσ. Χύμα (ἐπιβήματικῶς), Δ. || Πρβ. Β', 74, *Ἀφροῦμαι* Δ', 100, *Διήγημα*. ||

RÉCLAMATION, N. Ἐπιφώνησις, Δ. — Sans réclamation, Sans que personne ait réclamé, Ἀνεπιφωνήτως, Δ. .

RECLUS, (κυρίως Ἑγκλειστος), Κελλιώτης, Κελλιωτικὸς, Δ. Μοναχὸς κατ' ἰδίαν ζῶν, πρὸς διάκρισιν τῶν κοινοβιακῶν μοναχῶν. || Α', 250, *Ἀγκλειστρα*. ||

RÉCOLTE, Θέρους, Σ. Συγκομιδὴ καρπῶν, Ἑλλ. Ἰδ. Πλουταρχ. Μέρ. 5, σελ. 351, ἕκδ. Κορ.

RECONVENTION, Ἀντεναγωγή, Δ.

RECOUVRER, Ἀναλαμβάνω, Γλ. || Δ', 414, *Πέρκω* § 4. ||

RECRUE, Τίρωνες, Δ. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν *Tirones*. Νεόλεκτος στρατὸς, Ἑλλ. Ἀρτικηθεῖς (γρ. Ἀρτιμαθεῖς)

τὰ πολέμια, Δ. Νεοστράτευτοι, Δ. Νεοσύλλεκτοι, Δ.
 || Α', 336-337, *Τίρωνες*. ||

RECU, 'Αποληπτική. Z. Quittance.

RECUEILLIR les voix où les suffrages, 'Επιψη-
 φίζω, 'Ελλ.

RECUTES (les-). Μουζίθρα, Σ. Μιζύθρα, Σ. 'Ισ.
 'Αθότυρον (γρ. 'Ανθότυρον), Δ. Z. Crème.

RECU LONS (à -), Παλιμπυγηδόν, 'Ελλ. « Παλιμ-
 » πυγηδόν, τὸ εἰς τοῦπίσω ἀναποδίζειν » λέγει ὁ 'ΗΣύ-
 χιος. 'Ημεῖς σήμερον * 'Οπισθόκωλα. || Β', 121, 'Εμπρός
 ὀπίσω. Δ', 14, 125, 'Ανάποδα, 'Εξαγάκωλα καὶ 369,
 * 'Οπισθόκωλα. ||

RÉCUSER un juge, Παρκιτοῦμι τὸν δικαστὴν, Δ.

RÉDHIBITION, N. action qui est attribuée etc.
 « Νερεβατορίχ (γρ. 'Ρεδιβιτορίχ) ἡ ἀναστρέφουσιν τὸ
 » πεπραγμένον (γρ. πεπραμένον) πρᾶγμα. — 'Ρεβεδίπη
 » (γρ. 'Ρεδιβίτη) ἡ ἀνὰδοτική. — 'Ρεβιτορίχ (γρ. 'Ρεδι-
 » βιτορίχ) ἀγωγή ἀναστρέφουσιν τὸ δικπραθὲν πρᾶγμα »,
 Γλ. 'Ο Πλάτων (Περὶ νόμ. ια', σελ. 916.) τὴν ὀνομάζει
 'Αναγωγήν, τὴν ὁποίαν ἐξηγεῖ ὁ 'ΗΣύχιος, « 'Αναγωγή,
 » ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰ-
 » τίαν τινά ». Τὸ δὲ ῥῆμα ὁ 'Αρποκρατίων, « 'Ανάγειν,
 » τὸ μνηύειν τὸν πεπρακότα, καὶ ἐπ' ἐκεῖνον ἰέναι. Λυ-
 » σίης ».

RÉDHIBITOIRE, 'Αναγώγιμον, 'Ελλ.

REDRESSER un homme qui se trompe, relever
 son erreur, 'Επανορθοῦν, 'Ελλ.

RÉDUCTION. T. de chirurgie, Διάπλασις, 'Ελλ.
 Φαλήν. εἰς τὸ περὶ ἀρμῶν I, tom. V, pag. 526. Καταρ-
 τισμός. Πυλ. Αἶγιν.

RÉELLE (vente —, solution —). Z. Simulée.

RÉFECTOIRE, Ἀριστήριον (ἰσ. γρ. Ἀριστητήριον), Δ. Τραπεζαρεῖον, Δ. Ἑστιατόριον, Ἑλλ. || Δ', 139 καὶ 610, Ἑστιατόριον, Τραπεζαρεῖον ||. Ἑψητήριον, Δ. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶναι μᾶλλον συνώνυμον τοῦ Μαγειρείου. || Δ', 299, Μαγειρείον. ||

RÉFÉRENDIAIRE, Ῥεφερενδάριος (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Refero τὸ ἀναφέρω), Δ. Ἀναφορεὺς, Δ.

RÉFLÉCHIR, Ἀναλογίζομαι, Ἑλλ. « Ἀναλογίζεσθαι, Recogitat, reputat », Γλ. Ὅθεν ἐπεῖται ὅτι καὶ ἡ Réflexion εἶναι Ἀναλογισμὸς, Ἑλλ. Ἐλέγστο καὶ Ἐπιλογισμὸς, Ἑλλ. « Ἐπιλογίζομαι, recogito, Ἐπιλογισμὸς, reputatio » Γλ. Ἰδ. καὶ τοὺς σχολιαστὰς τοῦ Ὁμήρου (Ἰλιὰδ. α', 173, ἔκδ. Βολισ. σελ. 64). || Β', 335, Στοχάζομαι Δ', 12, Ἀνασθεῖναι § 2· 98, Διαμετρῶ 125, Ἐξαναλογιάζω. ||

REFLET, Ἀνταύγειν, Ἑλλ.

RÉFLEXION, Ἐπιλογισμὸς, Γλ. Ἀναλογισμὸς, Γλ. — Z. καὶ Réflechir.

RÉFRIGÉRANT (Terme de Chimie), συγχωρεῖται νὰ ὀνομασθῇ Κρυωτήριον, Δ. || Β', 415-416, Κρεντῆρι. ||

RÉFRIGÉRANT, vaisseau rempli d'eau pour condenser les vapeurs de l'alambic, Ἐμπορεῖ νὰ τὸ ὀνομάσῃς Ἀτμοψύγιον.

RÉGAL, festin etc. Φίλευμα· ὅθεν Régaler, faire un régal, Φιλεύω, Σ. Φιλέω, Ἑλλ. Ἰδ. Ἰλιὰδ. γ', 207, ἔκδ. Βολισ. σελ. 42. || Β', 373. Φιλεύω. ||

RÉGIMENT, Θέμα, Δ. Τάγμα, Δ. — Z. Légion.

RÉGISSEUR, homme d'affaires, économe etc. Διοικητὴς, Οἰκονόμος. « Διοικητὴς ἐστὶν ὁ ἐνταλαθεὶς

» διοικεῖν τὰ τοῦ ἀπόντος πράγματα, καὶ ἐνάγων καὶ
 » ἐναγόμενος ὑπὲρ τῶν τοῦ ἀπόντος πραγμάτων, ὡν τὴν
 » διοίκησιν ποιεῖται. Λέγεται δὲ ὁ τοιοῦτος καὶ *Διει-*
» δικητής (défenseur), καὶ *Ἐντολετής* (procureur ἢ
 » mandataire), καὶ *Συνήγορος* (avocat) », Γλ. || Ἴδε
 ὁπισθεν τὰς λέξεις, *avocat* (σελ. 29)· *défenseur* (σελ. 109)·
mandataire (σελ. 210)· καὶ *Procureur* (σελ. 282). ||

REGISTRE des naissances, Παιδογραφία, Παιδιο-
 γραφία, Δ. || Ε', 275. ||

RÈGLE. Z. Mitiger.— Les statuts que les Reli-
 gieux d'un ordre sont obligés d'observer, Κανών, Δ.
 || Δ', 621-622, *Τυπικὸν καὶ Τύπος* § 5. ||

RÉGLÉ. Z. Aligné.

RÈGLEMENT, Δικτύπωση. Z. Police.

REGRATTIER, petit marchand, qui vend de la
 seconde main, Παλιγκάπηλος, Δ. Μεταπράτης, Δ (λέξ-
 Κοριssonφν), Μεταπουλητής, Σ. || Δ', 322, **Μεταπρά-*
της· καὶ 456, *Πράτης*. ||

RÉHABILITATION, Ἐπανέληψις προτέρας κατα-
 στάσεως, Δ. || Ε', 70. ||

REINS, les lombes etc. Ζόση (ἤγουν. Ζῶσις), Δ.
 Ὅσφους, Ἑλλ. || Δ', 159, *Ζόση*· καὶ 162, *Ζῶσις*. ||

RÉINTÉGRATION, Ἡ εἰς ὁλόκληρον, Γλ.

REITÉRER, Répéter, Δευτερεῶ, Γλ.

RELAIS. Z. Poste.

RELÉGATION, α *Ῥελεγάτιο*, Ἐξορίζ, ἥτις οὔτε
 » (πολιτεῖαν, οὔτε) τὴν οὐσίαν ἀπόλλυσι », Γλ. — α *Re-*
 » legatio, Ἐξορισμός », Γλ. — α *Relegatus*, Ἐξόριστος »,
 Γλ. — α *Ῥελεγάτος*, Ἐξόριστος », Γλ.

RELEVER. Z. Redresser.

RELIEF, Ἀνάγλυφον, ἢ Ἀνάπεμπτον. Ἴδε τοὺς Αὐτοσχεδ. στοχασμ. τοῦ Κορχῆ || Ἑλλ. Βιβλιοθήκ. Τομ. Α', Ἴσοκράτ. Λόγ. καὶ Ἐπιστολ. σελ. πς', σημ. 2 || . — Ὁ δὲ τεχνίτης τῶν τοιούτων ἐλέγετο Ἀνγλυφάριος (Ciseleur ἢ Graveur), Δ. Τὸ ἐναντίον τῆς ἀνγλυπτικῆς ὠνομάζετο Λειογραφία, Δ (App. pag. 16).

RELIEUR, Βιβλοσμφιαστής, Δ. Σταχωτής, Σ. καὶ κατ' ἄλλους Σταχωτής (κάλλιον, Στιχωτής). Τὸν εἶπαν τινὲς καὶ Βιβλιοδέτην. || Α', 156. ||

RELIQUAT, Ν. Λοιπὰς, Δ. — Ζ. καὶ Arrérages.

REMÈDES Simples. — Ζ. Recette.

REMorQUER, Λατιν. Remulco, Ἰταλ. Rimorchiare, Ῥυμουλκίρω, Σ. Ρυμουλκεύω, Σ. Ῥυμουλκῶ, Ἑλλ. || Δ', 485, Ῥυμουλκιάρω. ||

RÉMOULEUR, Τροχιστής· ἐπειδὴ ἔχομεν τὸ ῥῆμα Τροχίζω, τὸ Ἀκονῶ. || Δ, 7, Ἀκονῶ καὶ 619, Τροχίζω § 1. ||

REMPART, Περμαχιόνιον, Προμαχιόνιον, Πρόμαχος, Δ. Προμαχεὼν, Προμαχὼν, Ἑλλ. Ἐππλῆς, Ἑλλ. α Ἐππλῆς, ὁ προμαχὼν τοῦ τείχους· λέγει ὁ Ἐτυμολόγος. || Β', 294, Περμαχιόριον· Δ', 181, Θωράκιον· 390, Παραστῆθι· καὶ 461, Ῥοπούριον. || — Ζ. καὶ Boulevard.

REMPAGE de muraille, Μετοχάλικον, Δ. || Δ', 669, Χαλίκια. ||

REPLISSAGE (au figur.), Στοιβή. Ἀριστοφάν. Βατρ. 1178. || Β', 55, Ἀπελέκητος. ||

REMUGLE. Ζ. Moisissure.

RENÂCLER. Ζ. Reniflement.

RENCONTRE entre des troupes. — Ζ. Action.

RENIFLEMENT (le verbe est *Renifler*, synonyme de *Renâcler*), 'Ρινόκτυπιζ. C'est le nom populaire que lui donne le scholiaste de Dion Chrysostome (*Orat.* XXXIII, tom. 2, pag. 16 et 695, édit. de Reiske).

|| Ε', 332, 'Ρουθουρίζω καὶ 315, ἐν λ. *Προμικίδα*. "Ιδε καὶ Δ', 530-531, *Σουσαρίζω* εἰς τὸ τέλ. ||

RENTE. — Ζ. Foncière.

RENOI dans un livre, marque qui renvoie le lecteur à quelque autre endroit du livre, ou quelque autre livre, Παρκαπομπή. || Δ', 388. ||

REPARTIE juste, Εὔστοχος ἀπόκρισις. — *Prompt à la repartie*, Εὔστοχος εἰς τὰς ἀποκρίσεις.

REPAS somptueux, Πανδαισίξ, 'Ελλ. — funèbre, Περίδειπνον, 'Ελλ. || Δ', 301, * *Μακαρία*. ||

RÉPERCUSSION, Παλιντυπίξ, 'Ελλ.

RÉPERTOIRE, Εύρετήριον, Σ. || Δ', 146. ||

RÉPÉTER, Μετλέγειν, Γλ. — Ζ. καὶ Réitérer.

RÉPÉTITION, Μετάλεξις, Γλ.

RÉPÉTITION, N. Action par laquelle on redemande en justice etc. 'Αναζήτησις. « 'Ρεπετιτεύει, » ἀναζητεῖ » Γλ.

RÉPIT, 'Ανακράξιμον. Δ.

RÉPLIQUE, 'Ανταπόκρισις, Δ. 'Ανθυποφορά, 'Ελλ.

RÉPONDRE, être garant de quelque chose, 'Αντιφωνῶ, Δ. — Répondant, garant, 'Αντιφωνητής, Δ.

REPOSER, dormir, 'Αναπύομαι, "Ιδ. Πλούταρχ. Μέρ. 5, σελ. 383.

REPOSOIR, Πραθηκρεῖον, Γλ. "Ισως συγχωρεῖται τὸ 'Αναπαυστήριον, ἐπειδὴ ὁ Αἰλικνὸς μεταχειρίζεται τὸ 'Αναπύω mettre sur.

REPOUSSANT. — Z. Hidenx.

REPRENDRE la parole. — Z. Prendre.

REPRÉSAILLES. — Z. Lettres.

REPRÉSENTANT, 'Αντιπρόσωπος. Z. Légat. Καὶ ἡ ἐνέργεια Représentation, 'Αντιπροσώπησις. Τὸ ῥῆμα Représenter, 'Αντιπροσωπῶ.

REPRÉSENTATIF (Gouvernement —), 'Ισ. Πολίτευμα κοινοβουλευτικόν. "Ιδ. Στράβων. Μέρ. 4, σελ. 301, ἐκδ. Κορ. "Ισ. Κοινοβουλευτικὴ κυβέρνησις.

REPRÉSENTATION, exhibition, exposition N. 'Εμπαρουσιασμός, Δ. || Ε', 65 ||. — Τὸ ῥῆμα Représenter, 'Εμπαρουσιάζω.

REPRÉSENTER une tragédie, une comédie, etc. Δραματίζω, 'Ελλ. Λέξις ἀνυχκαίη νὰ εἰταχθῇ εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν.

REPTILES (les-), Συρόγαστραζῶν, Δ. 'Ερπετὰ, 'Ελλ. || Δ', 136-137, 'Ερπετόν' καὶ 580 § 2, Συρόγαστρα. ||

RÉPUDIATION, N. Διέσιον, Διζύγιον, Δ. Διζεύξις γάμου, Γλ.

RÉPUDIÉ, N. Παραιτόμυι, Γλ.

RÉPULSION, 'Αντάπωσις, 'Ελλ. 'Ανταπώθησις, 'Ελλ. || Πρβλ. Α', 288, Κουρτώ 307, Σπρόσεις Β', 41, 'Αμπώθω' καὶ 122, 'Εμπώθω. ||

REQUÉRIR, N. 'Αναγυρεύω, || Δ', 11 ||, 'Ανακκ-λοῦμι, Γλ.

REQUÊTES (Maître des-), 'Ο ἐπὶ τῶν δεήσεων, Δ. || Ε', 46, Δέησις. ||

RESCINDER, N. 'Ανσχιζώ, Γλ.

RESCISION (Lettres de-), N. Σχιδευμός, 'Αποσχιδευμός, Δ. 'Ανκλητική, Γλ.

RESCRIT, réponse des Empereurs, etc. Ἀντιγραφή, Ἀντίγραμμ, Δ. Γλ.

RÉSERVE (Sans-), Ἀτκαμισύτως, Ἑλλ.

RÉSERVE (Corps de-), « Τὸ ἐφεδρεῖον μέρος τῆς » δυνάμεως ἢ στρεπτιζς » Ἑλλ. (Ἰδ. Διόδωρ. Σικελιώτ. ιζ', 11). Ὁ Πολύβιος (V, 53, § 5) τὸ ὀνομάζει, Ἐπίταγμα. Ὁ Θουκυδίδης (VI, 61), Ἐπιτάκτους.

RÉSIGNATION, Sacrifice absolu de sa volonté à celle d'un autre, Ἐθελοπάθει, Ἑλλ. — à la volonté de dieu, Θεοπείθεια, Ἑλλ.

RÉSIGNATION, Ἰσως Θεοπείθει, Ἑλλ. Ἰσως συγχωρεῖται, κατὰ γενικωτέρην σημασίαν, Αὐτοπείθει, ἢ Ἐθελοπείθεια, ἢ Ἀγόγγυστος ὑποταγή.

RÉSIGNER (se-), je me résigne, Ὑποτάσσομαι ἀγογγύστως.

RÉSINE, Ῥετζίνη, Δ. Σ. Ῥητίνη, Ἑλλ. — Résine liquide, Ζώπισσα, Δ. || Γ', 60, Ῥητίνη Ε', 293, * Πευλίνη. ||

RESPECTUEUX, Εὐέντροπος, Γλ.

RESPIRER après quelque chose, c'est-à-dire la désirer ardemment. Τὴν αὐτὴν μεταφορὰν εἶχε τὸ Ἐμπνέειν εἰς τοὺς παλαιούς. « Ἐμπνέει μου, ἐρᾷ μου, » ποθεῖ με » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

RESPONSABLE, Ὑπεύθυνος, Ἑλλ. — *Les ministres du roi sont responsables*, Οἱ μεσάζοντες τοῦ βασιλέως εἶναι ὑπεύθυνοι. — *Rendre quelqu'un responsable*, Κατεγγυᾶν τινα, Ἑλλ. καὶ τὸ πρᾶγμα Responsabilité, Ὑπευθυνίς.

RESTITUTION, Ν. Ἀποκατάστασις, Δ.

RESTITUTION en entier, Ἀποκπτήττις εἰς κέρχιον, Δ.

RETARDEMENT, Παρολκή, Γλ. || Πρβλ. Δ', 34, Ἀργητα' καὶ Ε', 22, Ἀργόρα. ||

RÉTENTION, Παρακατάσχεσις, Γλ.

RÉTIF (un cheval -), Στασιάρης, Δ.

RETRAITE (Πολεμ. λέξ.), Ἀποχώρησις ἢ Ὑποχώρησις, Ἑλλ.

RETRANCHEMENT, Χάραξ, Χαράκωσις, Ἑλλ. — || Δ', 530, Σούδα. || — Retranchement fait de chariots, Καρκός, Δ. (ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ Carrus, τὸ ἀμάξιον). — Ζ. καὶ Abatis.

RÉTROACTIF. Loi rétroactive, Ἰσ. Νόμος ὀπισθενεργός.

REVANCHE (donner la -), Ἀνταποκίζειν Ἑλλ. (Ἰδ. Bekker, Anecd. Graec. Tom. I, pag. 25).

REVENUS (les -) de l'État, Πρόσοδοι πολιτικαί, Γλ. — Arriérés. Ζ. Arrérages.

RÉVERBÉRATION, Ἀνταύγεια, Ἑλλ.

RÉVERBÈRE, Ἰσ. Ἀνταυγαστικὸν φανάριον, ἢ συντομώτερον, Ἀνταυγαστήριον.

RÉVÉREND, Très révérend, Révérendissime, Εὐλαβέστατος, Δ.

REVÊTEMENT d'une muraille, Πλάκωσις, Γλ. Μαρμάρωσις, Γλ.

RÊVEUR, Ἐνυπνιώδης, Γλ. Ἰσως Ὀνειρολόγος.

REVISION d'un procès, Ν. Παλινδικία, Δ. Ἀναψηλάφησις δίκης ἢ κρίσεως, Δ. || Β', 45-46, Ἀναψηλαφῶ. ||

RÉVOCATION d'une donation, Ἀνατροπὴ δωρεᾶς, Δ.

REVOIR au procès, Ἀνκψηλαφῶ κ.τ.λ. Δ. Ζ. και Procès.

RÉVOLTE. — Z. Rébellion.

RÉVOLTÉ. Z. Rêbelle.

RÉVOLUE (année-), Περιτελλόμενος ἢ Περιπλό-
μενος ἐνικυτός, Ἑλλ. || Δ', 267, * *Κυκλοδρόμημα*. ||

RÉVOLUTIONNAIRE, Νεωτεροποίος, Ἑλλ. (Θου-
κυδίδ.) ἢ Νεωτεριστής, Ἑλλ.

REVUE. Il se dit des troupes des gens de guerre
etc. Ὅπλων καὶ ἵππων ἐξέτασις, Ἑλλ. (Θουκυδίδ.
ς', 45). Οἱ Βυζαντινοὶ τὴν ὠνόμαζαν βερβάρως Ἀδνού-
μιον, Δ. « Ἀδνούμιον, ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥω-
» μαίοις κ.τ.λ. » λέγει ὁ Σουΐδας. — *Revue Générale*,
Καθολικὸν Ἀδνούμιον, Δ. — *Passer en revue*, Ἀδνου-
μιάζω, Δ. Ἡ λέξις νομίζουν τινές, ἐπλάσθη ἀπὸ τὸ
Λατινικὸν *Ad nomen* ἤγουν πρὸς ὄνομα, διότι οἱ ἐξετα-
ζόμενοι στρατιῶται μαρτυροῦν τὴν παρούσιν αὐτῶν
ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸ ὄνομα των.

RHUBARBE des moines, Λάπαθον, Σ. Λάπαθον,
Ἑλλ. || Δ', 471, * *Ραβέντι* 484, καὶ Ε', 332, *Ρουμπάρ-*
μπαρο. Ἰδ. καὶ Ε', 73, *Ερμιγγοβόος* καὶ 155, *Λάπαθον*. ||

RICHESSSES, au pluriel etc. Ὡσαύτως καὶ οἱ πη-
λαιοὶ εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν ἔλεγον *Πλούτους*, καὶ
ἡμεῖς σήμερον οὐδετέρως *Πλούτη*. Τὸ « Μεγίστους πλού-
» τους » εἰς τὸν Στράβωνα σελ. 568 || ἐκδ. Κορ. Μέρ. Β',
σελ. 417 καὶ Δ', σελ. 264 || , σημαίνει *Μεγαλῶτατα*
πλούτη. || Β', 168, *Κάλλη* (εἰς τὸ τέλος) καὶ 305,
Πλοῦτος. ||

RIGOLE, Ποτιστής, Δ. Ὑδραγωγός, Ποτιστής, Σ.
|| Δ', 39, *Ἀυλάκιον* || . — Z. Aqueduc.

RIRE (Crever, étouffer. pàmer de-), "Ετχρητ νά γελῶ. 'Ο 'Αριστοφάνης (.) || Βάτραχ. 1089-1090 ||, «'Επαφανάρθην γελῶν» ὡς λέγομεν καὶ σήμερον, 'Εξηκύνθην νά γελῶ. || Β', 264, Ξεραινω ||.

RIS (*Des ris de veau*), Μαστέρικ, Δ. Γαρδούμιζ, Σ. Βαλκινίδια, Τρ. 'Αδένες, 'Ελλ. Τὸ Μαστάρια, ὑποκοριστικὸν τοῦ Μαστός, διότι καὶ τῶν μαστῶν ἡ πλάσις εἶναι ὅλη ἀδενώδης. Τὸ Βαλαρίδια, ὑποκοριστικὸν τοῦ Βάλαρος, διὰ τὸ σχῆμα· ὅθεν καὶ Glandula (Γαλλ. Glande) ὀνομάζεται μὲ τὸν αὐτὸν ὑποκορισμὸν ἀπὸ τοὺς 'Ρωμαίους ὁ 'Αδὴν, ἀπὸ τὸ Glans (Γαλλ. Gland) τὸ σημερινὸν τὴν Βάλανον. Τὸ Γαρδούμια ἕως ἐφθέρη ἀπ' αὐτὸ τὸ 'Ρωμαϊκὸν Glandula, κατὰ τροπὴν καὶ μετάθεσιν στοιχείων. || Α', 216, Μαστάριν· καὶ 251, Μαζός· Β', 239 καὶ Ε', 191, Μαστάριον· καὶ Δ', 486, Ρῶγα § 2. ||

RISSOLER, Τζηγαρίζω, Τζιγαρίζω, Τζυγαρίζω, Δ. || Α', 292, Τζυγαρίζεται ||. Δὲν τὸ ἐνόησεν ὁ Δ. Ξυνθόνω, Δ (λέξ. Φρίξον).

RITUEL, Τυπικὸν, Δ. || Α', 277, Τυπικόν· καὶ Δ', 621-622, Τύπος § 5. ||

RIVE d'un fleuve, d'une rivière, Περκπόταμον, Δ. Παρκποταμίχ, 'Ελλ. || Δ', 389, Παραπόταμον· καὶ Ε', 271, 'Οχθα. ||

RIVERAINS, Περκποτάμιοι, 'Ελλ. Λέγεται καὶ Περιποτάμιοι, σημαίνει καθολικώτερον τοὺς κατοικοῦντας ἐνθεν καὶ ἐκτεθεν τοῦ ποταμοῦ. «Amnenses, Περιποτάμιοι», Γλ. || Δ', 389, "Παραποτάμιος· καὶ Ε', 271, 'Οχθα. ||

RIVIÈRE. Z. Bord καὶ Bras.

ROBINET. Z. Cannelle.

ROCAMBOLE. Z. Échalotte.

ROCHE. Z. Orseille.

RÔLE, une ou plusieurs feuilles de papier, de parchemin, collées bout à bout etc. Τηλυγάδιον (γρ. Τυλιγάδιον) Δ. Τὸ ὠνόμαζαν καὶ Εἰλητάριον, Δ. διότι παλαιὰ τὰ βιβλία ἦσαν γραμμένα εἰς χωριστὰς σελίδας δερμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκολλοῦσαν ἔπειτα κατὰ συνέχειαν, καὶ ἐτύλισαν τὸ ὅλον εἰς ἓν εἰλητάριον (ἤγουν Τυλικτάριον). || Δ', 17-18, *Ἀνελῶ* (εἰς τὸ τέλος)· καὶ 621, *Τυλιγαδιάζω* || . Τὰ τοιαῦτα Εἰλητάρια ὠνομάζοντο ἀρχαιότερα καὶ *Κόλινδροι* διὰ τὸ σχῆμα. Κατὰ Διογένην τὸν Λαέρτιον (1, 26), ὁ Ἐπίκουρος ἔγραψεν ὑπὲρ τοὺς τριχοσίους κυλίνδρους· οὕτως ὀνομάζει τὰ συγγράμματα τοῦ φιλοσόφου || ἴδ. καὶ κατωτέρ. *Rouleau* || . Διὰ τὴν κόλλησιν ταύτην, ὠνομάσθη ἔπειτα καὶ *Κόλλα* τὸ φύλλον τοῦ χαρτίου (une feuille de papier), καὶ *Πρωτόκολλον* τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ εἰληταρίου, καὶ *Ἐσχατόκολλον* τὸ τελευταῖον.

RÔLE, partie d'une pièce de théâtre qu'un acteur doit savoir et débiter, *Μάθημα*. Ὁ Ἡσυχίος φέρει: « Μυθήματα, ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον ».

|| Ε', 178, *Μάθημα* § 2. ||

RÔLE des soldats, Κατάλογος στρατιωτῶν. — *Enrôler des soldats*, Καταλέγω στρατιώτας, Ἑλλ.

ROMAINE, instrument pour peser, Καμπανὸς, Γλ. || Α', 245, *Κεντηνάριον*· Β', 177, *Καμπανός*· Δ', 160, *Ζυγιάζω*· καὶ 543-544, *Στατέρα*. ||

ROMARIN, Δενδρολίβανον, Δ. Σ. Ξυρόμυρον, Δ. Γλ. Αἰθανωτὶς, Ἑλλ. Σήμερον τὸ ὀνομάζομεν Δενδρολίβανον.

Ἀπὸ τὸν Διοσκορίδην ὀνομάζεται Λιθωνωτίς. || Δ', 94, *Δενδρολίβαρον* 482, *Ῥοσμαρί* καὶ Ε', 254, *Ξηρόμυρον*. ||

ROND. Z. Compte.

RONDE (faire la—), Κυκλεύω, Δ (λέξ. Κερκιστεύειν).

RONDELLE (κατὰ φθοράν της λέξεως Hironnelle, Χελιδών), poisson de mer, Φιλομήλα, Δ. Χελιδών, Σ (λέξ. Ψάρι). Λέγεται καὶ Χελιδονόψαρον· Χελιδών, Ἑλλ. *Φιλομήλαν* ὠνόμασαν ἀλόγως οἱ Βυζαντινοί, ὡς ὀνομάζουν καὶ σήμερον οἱ μεσημβρινοὶ Γάλλοι, ὅχι εὐλογώτερον, τὸν *Κόκκυρα* Rouget τῶν παλαιῶν. (**Id.* τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. σελ. || 67-68 καὶ || 71 καὶ 187, ἔκδ. Κορ.). || Δ', 679, * *Χελιδονόψαρον*. ||

RONGÉ par les vers, Σητόκοπον, Γλ. || Α', 81-82, *Σαρακιάρικα*. ||

ROSE ἢ Rosalie, nom propre de femme, Τριανταφυλλία ἢ Τρανταφυλλίξ, ὄν. κύρ. κοινῶς. Ῥόδη, ὄν. κύρ. Ἑλλ. Ἔχομεν δὲ καὶ ἀνδρὸς ὄνομα κύριον Τριαντάφυλλος ἢ Τραντάφυλλος, Ῥόδων, Ἑλλ.

ROSE, Τριαντάφυλλον, Τραντάφυλλον, Τριακοντάφυλλον, Δ. Τριαντάφυλλον, Ῥόδον, Σ. α Τῶν δὲ ῥόδων ἢ τὰ μὲν πλεῖστά εἰσι πεντάφυλλα, τὰ δὲ δωδεκάφυλλα· ἔνια δέ ἐστι καὶ ἑκατοντάφυλλα ἢ. Θεοφραστ. Φυτ. Ἱστορ. ζ', 6. || Δ', 479, *Ῥοδαριά*, καὶ 480, *Ῥόδον*. ||

ROSEAU. Z. Canon.

ROSERAIE, Ῥοδοπερίβολον, Δ. Ῥοδωνιά, Ἑλλ.

|| Δ', 480, *Ῥοδοπερίβολον*. ||

RÔTISSEUR, Ὀπτανεύς, Γλ. Ὀπτανάριος, Γλ.

|| Ε', 266. ||

ROUDOU des corroyeurs. Z. Sumac.

ROUELLE, tranche. Z. Pain.

ROUGEOLE, Λέλερσις, Ἥλερσις (αἰ), Ἥλερη (ῆ), Σ. Ἀνεμοβλογιχίς, Σ. Τὸ Ἀνεμοβλογιατῆς (ἤγουν Ἀνεμυλογίχι) εἶναι μᾶλλον ἐξήγησις τοῦ *Petite vérole volante*. Τὸ πρῶτον (Λέλερσις) κατὰ γὰρ εἶρος ἀπὸ τὸ *Λείρια* τὰ ἄνθη, καὶ μεταφορικῶς ἐξανθήματα· α *Λείρια*, ἄνθη, κρίνα· λέγει ὁ Ἡσύχιος μὲ δῖφθογγον, καὶ α *Λίριον*, κοινῶς τὸ ἄνθος κτλ.· μονοφθόγγως, ὁ Φώτιος. || Β', 225-226, καὶ 416, *Λουλούδιον, Λίλεραι* ||. Ὁ διπλασιασμός τῆς πρώτης συλλαβῆς (Λέλερσις) ἀνυλογεῖ μὲ τὸν διπλασιασμόν τοῦ *Λιλάδια* σχηματισμένον ἀπὸ τὸ *Λάδιον* ὑποχωριστικὸν τοῦ *Λᾶς*, ὁ λίθος (ὡς ἀπὸ τὸ *Λᾶς* τὸ *Λαδίον*). Ἐνδεχόμενον ἔτι νὰ συγγενεύῃ τὸ ὄνομα καὶ μὲ τὸ *Λιλουγῆ* ἢ *Λιλουργα*· α *Λίλουργα*,· τὰ ἐν τῷ σώματι ἐξανθήματα· λέγει ὁ Ἡσύχιος, κατὰ τὴν διόρθωσιν τῶν κριτικῶν. Z. Vérole.

ROUGET, poisson de mer, Κόκκυξ. Z. Ron-delle.

ROUGET-BARBET ἢ Surmulet, poisson de mer, Τριγλί, Σ. Γενειάδρα, Σ. Τρίγλη, Ἑλλ. καὶ Τρίγλη γενειάτις, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 105. || Α', 255, *Τριγλία μουστακάτα*· καὶ Δ', 614, *Τριγλί*. ||

ROULEAU, un rouleau de papier, Χαρτίον τυλιγμένον· ὅθεν ὀνομάζονται ἀκόμη *Rouleaux* καὶ τὰ παλαιὰ ἀντίγραφα τὰ λεγόμενα *Εἰλητάρια* (Z. Rôle), τὰ ὁποῖα καὶ *Κυλινδροί* παλαιότερον ἐλέγοντο διὰ τὸ σχῆμα. Κατὰ Διογένην τὸν Λαέρτιον (ι', 26), ὁ Ἐπίκουρος ἔγραψεν ὑπὲρ τοὺς τρικλοσίους *Κυλινδρους*· οὕτως

δνομάζει τὰ βιβλία τοῦ Ἐπικούρου. *Ιδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 373, ἔκδ. Κορ.

RUBAN, Αἰμνίσκος, Ταινίχ, Ἑλλ. Κορδύλη, Δ. Ἑλλ. || Α', 106-107 ἐν τῷ Χορδόκειλα· καὶ Δ', 243, Κορδέλα. ||

RUBRIQUE, (titre écrit en rouge —), Διὰ μίλτου ἐπιγραφῇ, Γλ.

RUCHE, Μελισσόκουπος, Σ. Γυφέλι, Σ. Μελίσσι, Σ. α Αριarium, Μελισσατόν, Γλ. Τὸ πρῶτον, σύνθετον ἀπὸ τὸ Μέλισσα καὶ Κοῦπος, ἡγοῦν Κύπος, ἡ Κύπαρος· α Κυ· » πάρους, τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. Διὰ » τοῦτο καὶ τὰς τῶν Σφηκῶν κατατρήσεις κτλ. » Ἡσύχ. Τὸ δεύτερον, εἶναι Γυφέλιον, ἀπὸ τὸ Κυφέλιον· α Κυ· » φέλη, πλεκτὸν ἀγγεῖον μελισσῶν » Ἡσύχ. || Δ', 247, Κουδέλι· 268, Κυφέλιον· 347, καὶ Ε', 235, Νάπος· Δ', 596 (ἐν λ. Τζίμπλα.), Σίμβλος, Σίμβλη. || — Z. Essaim.

RUDIMENT, Προπαιδεῖα, Γλ. || *Ιδ. καὶ Δ', 460, * Προπαιδεῖα. ||

RUELLE, petite rue, Στενάδχ, Στενόστρατον, Δ. Στενόν, Σ. Στενωπός, Ἑλλ. || Α', 182, Ῥόμη· καὶ 184, Ῥίμνας· Β', 320 καὶ 321, Ῥίμνη, Ῥόμη· καὶ 334, Στενός· Δ', 153, Ζαρούπιον. ||

RUINER un édifice etc. Κατασκάπτω, Ἑλλ. — Au figuré, Il s'est ruiné sans ressource. Ὁ Στράβων, σελ. 378 || ἔκδ. Κορ. Μέρ. Β', σελ. 133 || , ἐμεταχειρίσθη εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν τὸ Ἐξαγαλλισκεσθαι. Σήμερον λέγομεν, Ἀφνίσθη.

RUSÉ, Ποικιλόφρων, Γλ. || Β', 308· καὶ Δ', 443 — 444, Πολύπλοκος. ||

S

SABLE d'or. Z. Or.

SABLER. Κυρίως σημεπίας λέξιν μὴν ἔχοντες, μᾶς συγχωρεῖται τὸ Ψαμμόρω, ἢ Ψαμμίζω. Ἴσως δὲ καὶ τὸ Ἀμμοσκεπάζω.

SABLER un verre de vin, Ἀμυστίζω, Ἑλλ. «Τοὺς » γὰρ ἄθρουν καὶ ἀπνευστὶ πίνοντας... ἀμυστίζειν ὠνό- » μασαν οἱ παλαιοὶ». (Πλουτάρχ. Συμποσιακ. γ', 3).

SABOTS. Z. Ferrer.

SACCAGER || Δ', 96, Διαγουμίζω || . Z. Canif || καὶ Pillage. ||

SACELLAIRE, Σακελλάριος. « Sacellarius, Βα- » λαντιοφύλαξ », Γλ. Ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Sacellum, καὶ τοῦτο πάλιν ἀπὸ τὸ Σακέλλιον ἢ Σακκύλλιον, μικρὸν σάκκον (bourse). || Ἰδ. Α', 77, Σακκούλιον, Σακκού- » λιον || . Εἰς τῶν Γραικορωμαίων τὴν αὐλὴν τὸ ἔργον τοῦ Σακελλαρίου ἦτον ἡ φυλακὴ τῶν Βασιλικῶν ἢ δη- » μοσίων χρημάτων (Trésorier). Εἶχε καὶ ἡ Πατριαρ- » χικὴ αὐλὴ τὸν Σακελλάριόν της, ἀναλόγου τινος ὑπουρ- » γίως ἐπιστάτην, περὶ τῆς ὁποίας Ἰδε τὸν Δουκάγγιον σελ. 1320.

SACHET de senteurs, Ὁσφράδιον, Δ. || Ἰδ. Α', 337, Μυρίζομαι την. ||

SACRISTAIN, Ἱεροφύλαξ, Κειμηλιάρχης, Κειμη- » λιοφύλαξ, Σκευοφύλαξ, Δ.

SACRISTIE, Κειμηλιρχεῖον, Δ. Ἱεροθήκη, Γλ.

SAGACITÉ, Ἐχεφροσύνη, Γλ. Z. καὶ Perspiracité.

SAILLIR, déborder, 'Εξέχω, 'Ελλ. παλ. καὶ νέε.

SAILLIR (un étalon) une jument. "Εχομεν τὸ Πηδῶ εἰς τὴν αὐτὴν σηματοῖαν τῆς συνουσίας ("Ιδ. "Ατακτ. Β', σελ. .) || 298. || , ἀλλ' ἀσέμνωσ καὶ βωμολοχικῶς λεγόμενον ἐπὶ συνουσίας ἀνδρὸς μὲ γυναικα.

SALAIRE, ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Salarium ἤγουν ἀλικὸν, ἀπὸ τὸ ἄλας· « Salarium, 'Οψώνιον, Παροχή, Συνή- » θεια, 'Αλατικὸν, 'Αννῶν, Μισθὸς, Φιλάνθρωπον (ἄλλ. » Φιλανθρώπιον) »· ὁ Δ. προσθέτει καὶ « Στρατιωτικόν ». Λέγεται καὶ Σιτηρέσιον. || Α', 296, 'Ρογεύει Β', 320, 'Ρόγα, 'Ρογεύω. Δ', 23-24, 'Αξιόρω καὶ 587, Ταγή || . Τὸ 'Αννῶν, εἶναι ἀπὸ τὸ 'Ρωμαϊκὸν Annona (vivres, denrées)· Τὸ 'Αλατικὸν, διότι τὸ ἄλας καὶ ὁ ἄρτος συνοδεύονται πάντοτε καὶ πρᾶγματικῶς καὶ λεκτικῶς· ὅθεν καὶ ἡ παλαιὰ προροιμία « Ἄλα καὶ τράπεζαν μὴ » παραβαίνειν ».

SALLE, la principale pièce d'un appartement, 'Ασπαστικὸν (τὸ), ἡ 'Ασπαστικὸς οἶκος, Δ. « Τρίκλιος, » Τρίκλινον, Τρικλίνιον, Cubiculum, Coenatio, Tri- » clinium, Salu », Γλ. Δ. Σάλα, Καμινὰ, Σ. 'Ο Πλίνιος τὴν ὀνομάζει Saluatorium cubile, ἤγουν 'Ασπαστικὸν κοιτῶνα, ἡ συντομώτερον, Χαίρεταιτήριον (τὸ). 'Εὰν ἀληθῶς τὸ Salle ('Ιταλιστὶ Sala) παράγεται ἀπὸ τὸ 'Ελληνικὸν Αὐλή, αἰολικῶς Αὐλὰ, ῥωμαιστὶ Aula, ἐμ- ποροῦμεν νὰ τὸ μεταχειρισθῶμεν μὲ τὴν ἀποκατάστα- σιν τῆς διφθόγγου καὶ τὴν φυλακὴν τοῦ ἰσοδυναμοῦ μὲ τὸ σ, Σαῦλα, κατὰ τὸ Αὔρος καὶ Σαῦρος τῶν παλαιῶν. "Ιδ. τὰς εἰς τὸν 'Ηλιδῶρον σημειώσεις μου, σελ. 345. — Ζ. καὶ Cheminée.

SALOPE (une—). "Εχομεν προσφευστάτην λέξιν τὸ

μετοχικὸν ὄνομα *Βρωμοῦσα* κατὰ τὸ Πατοῦσα (χυδ. Πατοῦνα), καὶ τὸ Λεχοῦσα ἢ Λοχοῦσα (χυδ. Λουχοῦνα). Ἰδ. Πρόδρομ. Ἑλληνικ. Βιβλιοθήκ. σελ. 321.

SALSIFIS, Σκούλι, Τρ. — Z. Scorsonère.

SANDALE, Σανδάλιον, Ἑλλ. Zoccolo, Ἰταλιστὶ ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Soccus, ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Σύγχος ἢ Συκχάδες, εἶδος ὑποδήματος — Σύχχοι, ὑποδήματα ὡς Φρύγια λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Δ', 600-601, *Τζόκαρον, Τζόκος* Ε', 279, * *Πασοῦμι*. ||

SANGLE. Z. Ventrière.

SANGLIER, Ἀγριόχοιρος, Δ. || Δ', 5, Ἀγριομόχθηρον καὶ 219, * *Καπρόδοντα*. ||

SANGLOT (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Singultus), Λυγμός, Ἑλλ. ἢ Λυγμός, Ὀλολυγμός, Θρήνος, Ἀνανυγμός ἢ λέγει ὁ Ἡσύχιος. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, Ἀνανυγμός, ἢ πρέπει νὰ τρεφθῇ εἰς τὸ Ἀναλυγμός, ὡς εἶκασαν καὶ ἄλλοι, ἢ εἰς τὸ Ἀναμυγμός, ἀπὸ τὸ Μύττω, ἢ Μύζω, συνώνυμον τοῦ Λύζω (ὅθεν ὁ Λυγμός), καὶ τοῦ Λυγάνω ἢ Λυγγανόμενον, λύζοντα ἐν τῷ κλαίειν ἢ λέγει ὁ Ἡσύχιος καὶ ἢ Μυχθισμός, στεναγμός ἢ ὅθεν ἐδιόρθωσε πιθανῶς ὁ Στέφανος ἄλλο μέρος τοῦ Ἡσυχίου, ἢ Ἀναλύζων, ἀνανύττων ἢ, τρέψας τὸ τελευταῖον εἰς τὸ Ἀναμύττων. Ἀλλὰ ὁ Λυγμός εἶναι συνώνυμον καὶ πολλὰς ταυτόσημον τοῦ Λύγξ (hoquet) κοινῶς, Λύξιγκας, Δ. Σ. Κλόξος, Δ. Σ. Λυγκιὸν, Σ. Κοντόπνευσμα, Δ (λέξ. Κοντοπνευστί). Ὅταν λοιπὸν σημάνη τὸν συνοδεύοντα τὰ δάκρυα κλόξον (sanglot), ἢ πρέπει νὰ τὸν περιφράσωμεν καθὼς ὁ Σοφοκλῆς (Οἶδ. Κολ. 1621),

Λύγην κλαίον πάντες.....

Tous pleuraient en sanglotant, ἢ νὰ τὸ ἐκφράσω-

μεν διὰ μιᾶς λέξεως τῆς Λυγμῶς, ἢ κάλλιον *Ἀναλυγμός*. || Δ', 234-235, *Κλόξος* καὶ 295, *Λουκτουκιδόν*. ||

SANGUINAIRE, Φιλαίμκτος, Γλ. Αἱμοπότης, Γλ. Σήμερον λέγομεν συνηθέστερον *Αἱμοδόρος*. Ἦκουσα καὶ τὸ *Αἱμολάπτης* ἀπὸ στόμα Πελοποννησίου. || Β', 21, *Αἱματολάπτης* 114, 387, *Χονικιάρης* καὶ Ε', 8, * *Αἱμοδόρος*. ||

SANTÉ (maison de —), Διαιτητήριον, Γλ.

SANTÉ. || Δ', 79, *Γερός* 625, *Υγεία* ||. — Z. Délicat.

SAPER, Ὑπερείπω, Ἑλλ. « Subruo, Ὑπορύσσω », Γλ. Ἐπειδὴ πκράγεται ἀπὸ τὸ Ἰτκλικὸν *Zappa*, τοῦτο δὲ ἐτυμολογεῖ πιθκνῶς ὁ Μενάγιος ἀπὸ τὸ *Σκαπὴ* ἢ *Σκαπάνη*, συγχωρεῖται νὰ μεταφρασθῇ τὸ *Saper* Ὑποσκάπτω. Κατὰ τὸν σχολικιστὴν τοῦ Θεοκρίτου, « Σκα » πάνη ἐστὶ δίκελλα, σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον « τζαπίον » ἡγουν κκθῶς ἀπὸ τὸ *Πέσκος* ἐσχηματίσθη τὸ *Πεττίορ*, ὁμοίως ἀπὸ τὸ *Σκαφίορ* ἐγεννήθη τὸ *Τζαπίορ*. || Ε', 346, *Τζάπα*. ||

SARBACANE, Ἰταλιστὶ *Cerbottana*. Οἱ Βυζαντινοὶ τὴν ὠνόμαζαν *Ζαροβοτάνην*, Δ. Ἐσήμαικν δμως, ὅχι ἀκριβῶς ὅ,τι σημαίνουν οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἰτκλοι μὲ τὰς ἀνωτέρω λέξεις, ἀλλὰ ὄργανον τηλεβόλον, ὁποῖον εἶναι τῶν Γάλλων τὸ *Mousquet*. || Δ', 153 καὶ 676, *Ζαροβοτάνη* καὶ *Χαρί*. ||

SARCLER, Βοτανίζω, Γλ. Ἐκβοτανίζω, Γλ. || Β', 326-327, *Σκαλειύ* § 1 καὶ Ε', 25, * *Ἀσκάλευτος*. ||

SARCLOIR, Σκαλιστήρι (ἡγουν Σκαλιστήριον), Σ. Σκαλίδκ, Σ. Σκκλῖς, Ἑλλ. || Ε', 54, *Δικέλλιορ*, καὶ 337, *Σκαλιστήριορ*. ||

SARRASIN (blé-), ou blé noir, Μώρικον σιτάρι, Σ. Φαγόπυρον, Ἑλλ. κατὰ τοὺς νεωτέρους Βοτανικοὺς. || Δ', 346, * *Μωροσίταρον*· καὶ 210, 719, *Καλαμοσίταρον*, * *Καλαμπόκι*. ||

SATIÉTÉ, Πλησμονή, Γλ. || Πρβλ. Α', 152-153, *Nà gárw*. ||

SATISFACTION, Ἰκανοδοσίχ, Ἰκκνοποιίχ, Δ. Πλοροφόρημα, Γλ. || *Ιδ. Δ', 148-149, ἐν λ. *Εὐχαριστιῶ* (εἰς τὸ τέλ.). ||

SATISFAIRE, Ἰκανὰ ποιεῖν, Ἰκανὸν ποιεῖν, ἡ πκρσχεῖν, Δ. Ἰκανοποιῶ, Πληροφορῶ, Γλ.

SAUF-CONDUIT, *Ισ. Ὀδοπιστίχ, ἡ Ὀδοπίστωσις.

SAUPOUDRER, Πασσίζω, Δ. Πάσσω, Ἑλλ. || Δ', 248, * *Κονκκίζω* § 2· 513-514, *Σκονκίζω* § 2· 552, *Στουπκίζω* § 2· καὶ Ε', 279, * *Πασπακίζω*, *Πασσιζω*. ||

SAUTOIR (Diviser ou mettre en -), Χιζζω, Γλ. || Β', 245, *Μετὰξιγ*, καὶ Γ', 109-110 σημ. 3. ||

SAUVEGARDE, ἔγγραφος βεβκίωσις, Δ (λέξ. *Seuritas*). Ἀσυλίας λόγος, Δ (λέξ. *Sermo*). Λόγος ἀπαθείας, Δ (αὐτοθ.).

SAVETIER, Παλαιοῤῥάφος, Γλ. καὶ Πολυδ. Ὁ Γαληνὸς τὸν ὀνομάζει Νευροῤῥάφον. || Α', 94, *Πετζοτήγ*. ||

SAVEUR (avoir de la -), Avoir de goût, Χυμίζω, Γλ.

SAVEUR, Νόστος, Γλ. Γεῦσις, Γλ. Χυλὸς (γρ. Χυμός), Γλ. || Δ', 376, 377, * *Οἰσία*· Ε', 246, *Norla*. ||

SAVON, Λατινιστὶ Sapo, ὅθεν οἱ Ἑλληνες Σάπων, κοινῶς Σαποῦνι. || Α', 249, *Σαπούνιγ*. ||

Τὸνομα εἶναι τῆς ἀρχαίας γλώσσης τῶν Γάλλων, οἱ ὅποιοι εὐρήκασιν καὶ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὸν Πλίνιον,

Sapo Gallorum inventum. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ὠνομάζουσαν ἀπλῶς καὶ *Γαλλικόν*, Δ. Ὁ Ἀρεταῖος (Χρον. νούσ. θεραπ. β', 13) τὸ ἐμεταχειρίζετο εἰς τὴν ἱκτρεῖν τῆς ἐλεφαντιάσεως. « Τῶν Κελτῶν, » οἱ νῦν καλέονται Γάλλοι, τὰς λιτρώδεις τὰς ποιητάς » σφαίρας (ἴσ. γρ. ταῖς λιτρώδεσι ταῖς ποιηταῖς σφαί- » ραις), ἧσι ῥύπτουσι τὰς ὀθόνας, Σάπων ἐπίκλην, τῇσι » ῥύπτειν τὸ σκῆνος ἐν λουτρῷ ἄριστον ».

SCAPULAIRE, Ἐπωμάδιον, Δ. Ἀνάλαβος, Δ. || Δ', 12, Ἀράλαβος. ||

SCEAU. Z. Plomb.

SCÉLÉRAT, Ἀνοσιουργός, Ἑλλ. « Sceleratus, » ἀνόσιος, μυσχερός, ἐνχγής, κατάρχτος, μικρός », Γλ. || Ε', 8, Ἀθεόφοβος. ||

SCÉLÉRATESSE. « Sceleritas, ἀνομία », Γλ.

SCORBUT, Στομακίακη, Ἑλλ. Ἰδ. Στραβ. Μέρ. 4, σελ. 341, ἐκδ. Κορ.

SCORSONÈRE, Σχορσονέρα, Σ. ΓΓ, Τρ. Σκούλι, Σ. Τρ. ΓΓ. (Καὶ οἱ τρεῖς δίδουν τὸ αὐτὸ ὄνομα Σκούλι καὶ εἰς τὸ Salsifis). Ἄλλ' ἡ μὲν Scorsonère εἶναι ἡ ὀνομαζομένη ἀπὸ τοὺς νεωτέρους Βοτανικοὺς Salsifis noir, ἡ Salsifis d'Espagne (Scorzonera Hispanica τοῦ Λινναίου). Τὸ δὲ Salsifis (τὸ ὀνομασθὲν ἀπὸ τὸν Λινναῖον Tragopogon porrifolium, ἥγουν Τραγοπώγων Πρασόφυλλος). Καὶ τῶν δύο τούτων αἱ ῥίζαι ὁμοιάζουν καὶ κατὰ τὸ σχῆμα καὶ κατὰ τὴν χρῆσιν, ἐπεὶ δὲ τὰς μεταχειρίζονται εἰς τροφήν. Τούτου ὅμοιον ἄλλο εἶδος Barbe de bouc, ἡ Salsifis des près (κατὰ τὸν Λινναῖον Tragopogon pratense, Τραγοπώγων Λειμώνιος), εἶναι τὸ ὀνομαζόμενον ἀπὸ τὸν Θεόφραστον καὶ ἀπὸ

τὸν Διοσκορίδην ἀπλῶς Τρχγοπῶγων. Τὸ *Σκούλι* τῆς κοι-
νῆς γλώσσης δὲν διαφέρει πλὴν τὸν τόνον ἀπὸ τὸ *Σκουλί*
(Σκόλλυς Ἑλλ.), καὶ πιθανὸν ὅτι ἐδόθη τοιοῦτον ὄνομα
καὶ εἰς τὴν Scorsonère καὶ εἰς τὸ Salsifis, διότι αἱ
ρίζαι των, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀτρακτοειδεῖς (fusiformes),
παραστάνουσιν Ἡλεκκᾶτην περιτυλιγμένην μὲ σκουλίον.

|| Δ', 516, *Σχορσονέρα*. ||

SCRUPULE, Ψυχῆς κίνησις, Γλ. Μέρημα, Γλ.
Φροντίς, Γλ. || Δ', 571, *Συνείδησις* καὶ 574-575,
Συντήρησις, * *Συντηρῶ*. ||

SCRUPULE, petit poids etc. Γράμμα, Δ. Γραμ-
μάριον, Ἑλλ. || Δ', 85, *Γράμμα*. ||

SCRUPULE, inquiétude de conscience. Ὁ Σο-
μυέρης (V. Scropolo) τὸ ἐξηγεῖ, Ἀγκύλωμα τῆς συνει-
δήσεως. Εἶναι τῶν Ἑλλήνων τὸ *Ἐρθύμιον*. Ἰδ. τὰ
Ἑλλην. Λεξικ. || Δ', 624, *Τύψις συνειδήσεως* || . Εἰς
τινάς φράσεις συγχωρεῖται νὰ τὸ ἐρμηνεύσωμεν διὰ τοῦ
οὐδετέρου *Τὸ Ἐὑσυνείδητον*, ἢ διὰ τοῦ θηλυκοῦ, Ἡ *Ἐὑ-*
συνειδία || γρ. *Ἐὑσυνείδησία* || , ὡς καὶ τὸ ἐπίθετον
Scrupuleux διὰ τοῦ *Ἐὑσυνείδητος*.

SCRUPULEUX, λεπτομέριμος, Γλ. Ἀκριβής, Γλ.
Ἀκριβοστής, Γλ. Μικρολόγος, Γλ. || Πρβλ. Β', 26,
Ἀκριβής || . Z. καὶ Scrupule.

SCRUTIN, Ἐξερώτησις, Γλ.

SÉANCE. Séance d'un concile, Καθέδρα, Συνέ-
λευσις, Δ.

Εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅτε ἐωρτάζοντο τὰ Θεσμοφόρικ,
ἐκλείοντο τὰ δικαστήρια καὶ ἡ Βουλὴ, ὡς φαίνεται
ἀπὸ τὸν Ἀριστοφάνην (Θεσμοφορ. 78).

— Ἐπεὶ νῦν γ' οὕτως τὰ δικαστήρια

Μόλται δικάζειν, οὔτε ΒΟΥΛΗΣ ἔσθ' ΕΔΡΑ,
 Ἐπεί τρίτη ἔστι θισμοφορίων ἡ μέση.

|| Δ', 192 - 193, *Καθίστρα* || . Z. Assises καὶ Session.

SEAU, Σίκλα, Σίτλα, Δ. ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Situla.
 Σήμερον ὁμοῦς τὸ γράφομεν καὶ τὸ προφέρομεν διὰ
 τοῦ π , καθὼς καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν
 ἐσχημάτισαν τὸ Secchia. || Β', 162, *Κάθος* 326 καὶ Δ',
 498, *Σίκλα* || . Οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, Ὑδρίξ, καὶ Κρωσ-
 σός· ὅθεν τῶν Γάλλων τὸ Cruche || Ε', 129, *Κορίπιον*. ||

SEC. || Β', 267 *Ξηρός* Ε', 252, 254, *Ξερός, Ξηρός*. ||
 — Terrain sec, ou aride, Σπανύδριον, Δ.

SÈCHE (os de -), Σεπέστρχκον (γρ. Σηπιόστρχ-
 κον), Δ. || Ε', 182, 336, *Σηπία, Μαλαχόστρχα*. ||

SÈCHE musquée, τῶν νεωτέρων ἰχθυολόγων * Μο-
 σχοκτάποδον (τὸ), ἡ Μοσχίτης, κοινῶς. Ὅσμύλη, Βο-
 λίτκινα, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ.
 ἐκδ. Κορ. σελ. 194. || Δ', 331, * *Μοσχοκτάποδον*. ||

SECONDE, la soixantième partie d'une minute
 d'heure ou de degré, Δευτερόλεπτον, Δ. — Z. Minute.

SECRET (le -), ou l'emprisonnement solitaire.
 Ἰσως Μονοφυλάκιον. Εἰς τὸν Βελλκρίχιν τὸ μετέφρχσα
 Ἐρχρυφον (σελ. 50, δευτέρ. ἐκδ.).

SECTAIRE. Z. Sectateur.

SECTATEUR, Δέν πρέπει νὰ συγχισθῇ μὲ τὸ Sectaire
 ἢ Hérétique, τὰ ὁποῖα σημαίνουσι τὸν *Αἰρετικὸν* ἐπὶ
 κακοῦ. Sectateur ἀδιαφόρως λέγεται ὁ προσκολλημένος
 εἰς αἵρεσιν φιλοσοφικὴν ἢ θρησκευτικὴν, ὀρθὴν ἢ στρε-
 βλὴν, καὶ εἶναι ὁ *Αἰρεσιώτης* τῶν Βυζαντινῶν, Δ. Πα-
 λαιοτέρη *Αἰρετιστής*, Ἑλλ. α Τοσαύτην δὲ δόξαν ἔσχε
 τὸ σύγγρχαμμα (Ἑρχκλείτου), ὡς καὶ ΑἰΡΕΤΙΣΤΑΣ

» ἀπ' αὐτοῦ γενέσθαι τοὺς κκλουμένους Ἑρκλειτεῖους »
Διογεν. Λαερτ. Θ', 6. Εἰς τὸν Εὐσέβιον Παμφίλου (Ἑκ-
κλησιαστ. Ἱστορ. VI, 2) ἴσως μόνον, λαμβάνεται τὸ
Αἰρεσιώτης ἐπὶ κκκοῦ, ὡς ταυτόσημον τοῦ Αἰρετικός.
|| Γ', 187. ||

SÉDITIEUX, Ἀνχσειστής, Δ. Στασιαστής, Γλ.
Φιλοστασιώτης, Γλ. Στασιωτικός; Ἑλλ.

SEIGLE, Βρίζα, Γαλην. Τὴν ὀνομάζουσι καὶ Σή-
κκλην, ἀπὸ τὸ Λατινικόν, *Secale*. || Δ', 66 καὶ 493,
* *Βρίζα, Σεκάλι* || . Z. Méteil.

SEINE ou SENNE, Σαγήνη, Ἑλλ.—*Pêcher à la*
Seine, Σαγηνεύω· et au figuré, *traquer*, à la ma-
nière des Perses· Voyez Herodot. VI, 31. || Γ', 97,
σημ. 5. ||

SEL. Z. Ammoniac.

SÉLÉNITE, Ἀφροσέληνος, Ἑλλ. || Ε', 133, *Κου-
φόλιθος*. ||

SELLE (la-) d'un cheval, Σάγισμα, Σάγιστρον,
Δ. || Β', 315, *Σέλλα* καὶ *Σέλλα*, ἐν λ. *Πτεριστήριον*·
ἴδ. καὶ 325, *Σέλλα*· Δ', 131, Ἑπαρωσκέλιον· καὶ
677-678, *Χάσδιον*. ||

SELLER un âne. Z. Somme.

SEMAINIER, Ἑβδομαδάριος, Δ. || Ε', 57. || , Παρε-
βδομαδάριος, Δ (λέξ. Ἑφημέριος).

SÉMINAIRE, || Πρβλ. Δ', 536, *Σπονδαστήριον*,
Φροτιστήριον, *Κολλέγιον* || . Z. Pépinière.

SEMOULE || Β', 325, *Σεμιδάλιον* || . Z. Croquant.

SENATUS-CONSULTE, Θεσπισμα Συγκλήτου. Θεόφ.

SENNE. Z. Seine.

SENS. Z. Commun.

SENS dessus dessous, Ἄνω κάτω, Σ. α Ἄνω
 » κάτω, Sursum deorsum », Γλ. α Ἄνω καὶ κάτω
 » πεποίηκε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα » Δημοσθέν.
 Κατὰ Φιλίππ. γ', σελ. 120. Καὶ χωρὶς τὸν σύνδεσμον,
 α Καὶ γένοιτ' ἂν, τὸ λεγόμενον, ἄνω κάτω πάντα »
 Πλάτ. Θεαίτ. σελ. 153. Ἰδ. καὶ Γοργ. μετὰ τῶν ση-
 μειώσ. σελ. 333, ἐμ. ἐκδ.

SENTIER, Μονοπάτιον, Δ. || Δ', 327. ||

SÉQUESTRE, état d'une chose litigieuse remise
 en main tierce etc. Ν. Μεσεγγύη, Μεσεγγύησις, Γλ.

SÉQUESTRE, celui entre les mains de qui les
 choses sont mises en séquestre, Μεσέγγυος, Ν. Με-
 σεγγυητής, Γλ. Συνθηκοφύλαξ, Γλ. Ἐντρίτος, Γλ. Δ.
 || Δ', 124, Ἐντρίτος. ||

SÉQUESTRER, Ν. Μεσεγγυῶ, Γλ. Ἑλλ.

SÉRÉNITÉ. titre d'honneur, Ἡμερότης, Γαλη-
 νότης, Δ. || Ε', 38, Γαληνότης, καὶ 88, Ἡμερότης.

SERMENT en justice, Ἐνδικος ὅρκος, Δ. || Ε', 67. ||

SERPENT d'eau. Ζ. Hydre.

SERRAN, poisson de mer, Χάνος (Ἰδ. τὰς εἰς
 τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 61). Χάννη (ἥ),
 καὶ Χάννος (ὁ), Ἑλλ. || Δ', 676 - 677. ||

SERRURE (trou de la -), Κλειθρίκ, Γλ.

SERVICE, un nombre de plats, etc. Πράθεμα,
 Δ. || Α', 120 - 121, Μισόν· 124, Παραθέσουσιν· 256,
 Μίσους· 271, Τοὺς μίσους, τὰς παραθέσεις· Β', 87,
 Βρώμα· 250, Μίσος· 368, Φαγίν· Δ', 113, Προσφά-
 ριον, ἐν λ. Εἶδος. ||

SERVICE, bon office qu'on rend à quelqu'un,
 Δούλευσις (κοινῶς), Δούλευμα, Ἑλλ. Ἰδ. Πλούταρχ.

Μέρ. 5, σελ. 447, ἔκδ. Κορ. || Δ', 103, Δούλευσις. ||

SERVILE, bas, rampant, Δουλοπρεπής, Γλ. || Δ', 136-137, Ἐρπύζω (εἰς τὸ τέλ.). καὶ 672, Χαμερπής. ||

SESSILE (fleur ou feuille), Καθήμενον, Γλ. || Ἴσ. Ἀμιοχον. Πρβλ. Δ', 675, Χαμόμηλα. ||

SESSION, période du temps d'un concile — comprenant plusieurs séances, Σύνοδος, Ἑλλ. — d'une assemblée politique, Ἴσ. Ἐδρα, Ἑλλ. ἂν καὶ τὸ Ἐδρα εἰς τὸν Ἡσύχιον σημερινή πλείον τὴν Séance παρὰ τὴν Session. — Ζ. Séance.

SETIER, Ξέστης, Δ. — Demi-setier, Ἡμίξεστον, Δ. || Β', 179-180, Καρθάρα καὶ Ε', 253, Ξέστης. || Παρεφθάρη ἀπὸ τὸ Sextarius, μέτρον Ῥωμαϊκόν, ἕκτημόριον ἄλλου μέτρου λεγομένου Congius (Γαλ. Conge), Ἑλλ. Χοῦς. || Γ', 431. || .).

SEUIL, Κατώφλιον, Δ. Πατηθύρα, Δ. τὴν ὁποίαν σήμερον τινὲς προφέρουσι Πατητήραν. || Α', 46, Κατώφλιον Δ', 227 καὶ 402, Κατώφλι, Πατηθύρα || . Ἴδε καὶ Limier (εἰς τὸ τέλος).

SEXE, Γένος, Σ. « Sexus, φύσις... κτλ. » Γλ. — Le beau sexe, ἡ ἀπλῶς Sexe, τὸ γυναικεῖον γένος. « Sexus... σχῆμα γυναικεῖον » Γλ.

SEXTULE (Λατιν. Sextula), Ἀξάι ἢ Ἐξάι, Σ. Ἐξάγιον, Δ. || Ε', 69. || Τὸ παράγουσιν ἀπὸ τὸ Ἐξ καὶ τὸ Ἀγω, διότι ἐξύγιζε τὸ ἕκτον μέρος τῆς οὐγγίως.

SICAIRE, assassin, Σικάριος (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Sicarius), Δ.

SIÈGE. Ζ. Chaise.

SIÈGE, Παρακαθισμός, Δ. — Assiéger une place, y mettre le siège, Παρακαθίζω τὴν κ.τ.λ. Βάλλω

παρακχθισμὸν εἰς κ.τ.λ. Δ. Πολιορκῶ, 'Ελλ. || Δ', 111, "Εγκρυμμα" 386, Παρακαθίζω καὶ 387, Παραμονεύω. ||
 SIGNAL (εἰς τὸν πόλεμον), Παρακτύνθημα, 'Ελλ.

|| Δ', 495, Σημάδι § 2. ||

SIGNAL, Σύστημα, Δ.

SIGNALÉES (actions -), Κατορθώματα, Γλ.

SIGNALER, Διακαρκατηρίζω, Γλ.

SILPHIUM (le-) des anciens, Σκορδολάτκρον, Δ, Σίλφιον, 'Ελλ. Ὅπως Κυρηναϊκός, 'Ελλ. || Β', 340, Σύσγουδον' Ε', 155, Λάσαρ' καὶ 159, Λεοντόγαλα' καὶ 344, 350, Σύσγουδον, Τριψίδιον. Ἰδ. καὶ Α', 252 - 253, Ἐχουσα στάχος κ.τ.λ. ||

SIMPLE (par opposition au double), Μονοπλός, Δ.

|| Δ', 101, Διπλός' 327, Μοναπλός' καὶ 329, Μονός. ||

SIMPLICITÉ, Ἀπλότης, Δ. Niaiserie, trop grande facilité à croire, Ἰδιωτίξ, Δ. Εὐήθεια, Γλ. || Δ', 114-115, Ἐλαφρία, Ἐλαφρόπιστος, * Ἐλαφρόστοιχος. ||

SIMULEE (quittance-), Εἰκονικὴ ἀποχή (Z. Praticien), ἢ Εἰκονικὴ λήψις (Z. Acceptilation). — Vente Simulée, Εἰκονικὴ πρᾶσις. || Δ', 619, Τροπικὴ πώλησις' καὶ 623, Τυπικὴ ἢ Εἰκονικὴ πώλησις ||. Τούτων ἐνκντίξ εἶναι Solution réelle, Πραγματικὴ λήψις, καταβολή, ἀποχή. — Vente réelle, Πραγματικὴ πρᾶσις. Γλ.

SINUOSITÉ, Διασφαγή, Γλ. — Sinuosité des rives d'une rivière, Διασφαγὴ ποταμίσ, Γλ.

SIPHON. Z. Trombe.

SIROP, Σεράπιον, Δ. Συρόπιον, Δ. Χεράβιν, Δ. Τοῦτο δὲν ἐνόησεν ὁ Δουκάγγιος, ἐξηγῶν διὰ τοῦ Purgilus. (Z. Julep || Δ', 159, Ζουλάπιον ||, καὶ Filer).

Σουρόπι, Σ. Σεράβιν, Δ. « Σύριον, Syrupus » Γλ. Τὸ ἐτυμολογοῦν ἀπὸ τὸ Ἀρχαϊκὸν *Σιραβ* τὸ σημεῖον Πόσις· οἱ Τοῦρκοι ὀνομάζουσι καὶ τὸ Κρασίον *Σεραβ* ἢ *Σαραμπ*. Τὸ *Σύριον* τοῦ Γλωσσαρίου σημαίνει τὸ κοινῶς λεγόμενον *Σερμπέτι* (Sorbet) τῆς αὐτῆς γενεᾶς ὄνομα, διότι συνειθίζεται πλέον εἰς τοὺς θερμοὺς τόπους, ὥς εἶναι ἡ Συρία καὶ ἡ Αἴγυπτος· πλὴν ἂν τὸ ἐσύγχισε μὲ τὸ *Σίραιον*, τὸ λεγόμενον καὶ Σίραιος οἶνος, καὶ Σίρινος οἶνος, τὸ κοινῶς λεγόμενον *Πετιμέζι* || Δ', 501, *Σίρι* ||, ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν *Πετμεζ* (moût cuit) διὰ τοῦ ὁποίου σκευάζουσι ἀληθῶς καὶ Σορμπέτια. « Γλεῦκος τὸ σύρι » (γρ. Σίρι) », Δ. || Ε', 336, *Σερμπέτι*. Πρβλ. καὶ Α', 317, *Δροσάτον*. ||

SOBRE, Νηφάλιος, Γλ. || Γ', 307, *Πρεσβύτας τη παλίου*· 310, *Σώφρονας*. Ἰδ. καὶ Β', 342, *Σωστός*, ἐν τῷ τέλ. ||

SOBRIQUET. Z. Surnom.

SOCIABLE, Εὐκοινωνήτος, Ἑλλ. || Β', 272, *Ὀμιλητικός*. Ἰδ. καὶ 50, *Ἀρομήλητος* καὶ 169, *Καλομήλητος*. ||

SOCIABILITÉ, Εὐκοινωνησίς, Ἑλλ. suivant les Stoïques.

SOCIÉTÉ de marchands, Κοινωνία, Δ.

SOFA || Πρβλ. Ε', 123, *Κλιροκαθέδριον* || . — Z. Estrade.

SOIGNER. Z. Songer.

SOIN. Z. Songer.

SOLDATESQUE, les simples soldats, Χαράκηνοι, Δ. « Χαράκιχι, οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες » λέγει ὁ Ἡσύχιος. || Α', 336, *Τίρωρες* Β', 379, *Φωσάτον*. Ἰδ. καὶ Δ', 530, *Σούδα*. ||

SOLE, poisson de mer, Γλῶσσα, Σ. Σκυθόπων, Δ. Βοῦδογλωσσον (Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ. Κορ. σελ. 47). Βούγλωσσος (ἡ), Ἑλλ.

SOLENNELLES (fêtes —), Δεσποτικὰ ἑορταί, Δ. — *Jour solennel*, Ἑορταστικὴ ἡμέρα, Δ. — *Procession solennelle*, Λιτανεὶα ἑορταστικὴ, Δ. — *Obsèques solennelles*, Κηδεὶα ἢ ταφὴ πομπικὴ, Δ. — *Entrée solennelle*, Εἰσοδος πομπικὴ, Δ. — *Jeux solennels*, Ἀγῶνες πανηγυρικοί. — Dons ou cadeaux faits aux églises ou aux prêtres pendant les fêtes, Ἑορταστικὰ, Δ. || Δ', 130, Ἑορταστικῶς. ||

SOLENNELLEMENT, Ἐμπράκτως, Δ. Πανδήμως, Δημοτελῶς, Ἑλλ. || Δ', 130, Ἑορταστικῶς. ||

SOLENNISER, Ἑορτάζω, Δ.

SOLIDAIREMENT, Ἀλληλεγγύως. — *Obligation solidaire*, Χειρόγραφον ἀλληλέγγυον, ἢ ἀλληλεγγύητον. — Ceux qui donnent une telle obligation, Ἀλληλέγγυοι. — L'obligation même, Ἀλληλεγγύησις, ἢ οὐδετέρως τὸ ἀλληλέγγυον, Γλ.

SOLIDE, Στερέμνιος, Ἑλλ. || Δ', 540, Σταθερός. Πρβλ. καὶ Β', 34, Ἀλύγιστος § 2. ||

SOLITAIRE (un —), Ἀναχωρητὴς, Ἠσυχαστής, Δ. || Δ', 17, Ἀναχωρητής καὶ 165, Ἠσυχαστής. ||

SOLITAIRE (lieu —), Τόπος μοναξίδος, Δ. || Δ', 326-327, Μοραξία, Μοραξός. ||

SOLITUDE, Μοναξία, Δ.

SOLIVE, Στρωτὴρ, Ἑλλ. || Δ', 419-420, Πέταυρον. ||

SOLIVEAU. Z. Chevron.

SOLSTICE, Ἡλιοστάσιον, Δ. Τροπὴ, Τροπαί, Τροπαί

ἡλίου, Ἑλλ. Ἡλιοστάσια, Ἡλιοστάσιον, Γλ. || Δ', 163, Ἡλιοστάσιον. ||

SOMMAIRE, ἡ Argument d'un livre, d'un chapitre, Περιοχή, Γλ. || Β', 366-367, ἐν λ. Ὑποθεσις. ||

SOMMAIREMENT, Περιεκτικῶς, Γλ.

SOMME, charge, fardeau, etc. Ἀπὸ τὸ Σάγμα, ὅθεν τῆς κοινῆς γλώσσης τὸ ὑποκοριστικὸν Σαγμάριον || Δ', 633, Φάθα· καὶ Ε', 117, Κατάπετρα, 333, Σαγμάριον· 334, Σαμάρι ||, τὸ πρῶτον βάρος τοῦ ζώου καὶ Βάσταγμα, ὅθεν ἐγεννήθη καὶ ἡ Γαλλικὴ λέξις (Bât) ἀπὸ τὸ Βαστάζω. « Sagmat asinum, Σάσσει ὄνον » Γλ. (bâter un âne, καὶ « Sterne equum, Ἐπίσαζον τὸν » ἵππον » Γλ. Seller un cheval || Β', 335, Στρώνω ||.)

SOMME, Κεφαλαίωσις, Γλ. — Somme totale, Συγκεφαλαίωμα, Ἑλλ.

SOMME, ἡ Somme totale, Κεφάλαιον. « Κεφάλαιον, ἡ κεφαλὴ καὶ συναρίθμησις » Ῥητορικ. Λεξικ. (Τὸ Συναρίθμησις ἀρμύζει μᾶλλον εἰς ἔκφρασιν τῆς Addition). Ὁ Ἀριστοφάνης (Σφ. 660) τὸ ὠνόμασε καὶ Πλήρωμα.

Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς, δημιόπρτα·

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἑγγὺς δισχίλια, κ. τ. λ.

Ὅμας, Γλ. Κεφάλαιον, Γλ. || Δ', 229, Κεφάλαιον § 2. ||

SOMMEIL. Z. Délicat.

SOMMER, additionner, Συναριθμῶ. || Δ', 568,

* Συμποσῶ. ||

SONDE, instrument de Chirurgie, Καθετήρ (Γαλλ. Cathéter), Ἑλλ.

SONDE, instrument dont on se sert à la mer,

Μολιβδόβολον, Μολιβδόβολος, Δ. Βολις, Δ. Ἑλλ. Ζ. και Boussole.

SONDER, Βολίζω, Δ. Ἑλλ. (Ἀπὸ τὸ Βολέω, Βολίζω, ὡς Τειχέω και Τειχίζω) || Δ', 57, *Βολίζω* || . Ἐκ τούτου τὸ *Βουλίζω* (χυδ. *Βουλιάζω*, Σ.), τὸ ὁποῖον σημαίνει σήμερον μεταβατικῶς τὸ Submerger || Δ', 58, *Βουλιάζω* και 446-447, *Πορτίζω*. || Τὸ δὲ *Βουλῶ*, ἀμεταβάτως, être submergé. Τῶν Γεωπονικῶν οἱ συγγραφεῖς μεταχειρίζονται τὸ Βολίζεσθαι ὡς ἐναντίον τοῦ Ἐπιπλέειν (surnager). Τῆς αὐτῆς συγγενείας πιθανὸν ὅτι εἶναι και τὸ *Βολίχιον* τοῦτο ὁμῶς σημαίνει εἶδος πλοίου.

SONGER, Ἐννοιάζομαι, Σ. Φροντίζω, Σ. α Somnior, » μεριμνῶ » Δ (V. Somniari). Ἀπὸ τὸ Somnior ἢ Somnio (ἐνυπνιάζομαι, ὄνειρώττω) τῶν Ῥωμίων, ἐσχηματίσθη τὸ Songer τῶν Γάλλων, σημαῖνον κυρίως τὸ Βλέπω εἰς τὸν ὕπνον, και μεταφορικῶς τὸ Φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι τι ἢ περὶ τινος. α Merimnæ Curat » Δ (V. Soniare) και α Somnium, Φροντὶς ἰδιωτικῶς » (Αὐτ. αὐτόθ.). Ἀπὸ τὸ Somnior ἐπλάσθη ἀκόμη και τὸ Soigner (ἐπιμελοῦμαι), ὡς ἀπὸ τὸ Somnium (ὄνειρον) τὸ Soin, φροντὶς, ἐπιμέλεια. || Β', 82, *Βλέπω* § 6 και 9· 113, Ἐγροιάζομαι 124, Ἑρροια, Ἑρροιάζομαι 243, *Μέριμνα*, *Μεριμνῶ* Ε', 58-59, Ἑρροια και 68, Ἑρροια. ||

SONNETTE, Κοντίον, Δ. Κουδοῦνι (ἡγουν Κουδοῦνιον ἀπὸ τὸ ἐλλην. *Κωδώνιον*, ὑποκοριστικὸν τοῦ *Κώδων*), Δ. || Δ', 247, *Κουδοῦνι*. ||

SONORE, Ἥχητικὸς, Γλ. || Δ', 166, Ἥχώδης. ||

SORBET. Ζ. Sirop.

SORCIÈRE, Μάγισσα, Σ. Στρίγλα, Δ. Σ. ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν *Strega*, ἐκ τοῦ Λατινικοῦ *Strix*. *Une vieille sorcière* || Δ', 205, * *Κακόγραια*· καὶ Ε', 135-137, *Κριθαρίστρα* ἐν λ. *Κριθαρίζω*. || , ἀναλογεῖ μὲ τοῦτο τὸ χυδαῖκόν *Ἀλογοφάγισσα*. Οἱ παλαιοὶ ἔσως ἐμεταχειρίζοντο τὸ *Κίρκη* (ὄνομα περιβοήτου Μαργίσσης), ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ εἰκάσῃ τις ἀπὸ τὸ ἐξῆς ὄχι πολλὰ σαφές μέρος τοῦ Σουτῆα· α *Κίρκη*, ἡ κερνώσα τὰ φάρμακα· ἢ » παρὰ τὴν Κερκίδα. Τὰς δὲ παιπαλώσας γυναῖκας *Κίρ-»* » *πας* φαμέν ». Ὁ Ἑσύχιος ἐξηγεῖ τὸ α *Παιπαλῆν*, περι-» σκοπεῖν, ἐρευνᾶν »· καὶ α *Παιπάλημα*, ποικίλος ἐν κα-» κίᾳ ». || Δ', 9, *Ἀλογοφάγισσα* καὶ Ε', 557, *Στρίγλα*. ||

SORNETTES (Conteur de —), Κενολόγος, Γλ. || Πρβλ. Α', 249, *Τζαντζαρίζω*· Δ', 594, *Τζαμπουρίζω*· καὶ 643, *Φαφλατᾶς*, *Φαφλατίζω*. ||

SOUDER, Ἰσ. Ἐγχυλιαῖζω, Δ. ὅστις φέρει κατ'παράδειγμα, α Ὑπὸ σιδήρων κατέχονται ἐγχυλιασμένων μο-» λύβδω ». || Γ', 191, καὶ Δ', 497-498, *Σιδερόκολλα*. ||

SOUFFLET, Φυσητήρ, ἢ Φυσητήριον, Ἑλλ. Φυσερὸν, Σ. || Δ', 661, *Φυσάνι*, *Φυσερόν*. ||

SOUFFLEUR (le —) de la comédie, Ὑποβόλεϋς, Γλ. Ἰδ. καὶ Πλουταρχ. Πολιτικ. Παραγγέλμ. § 17. || ἔκδ. Κορ. σελ. 79-80. Πρβλ. καὶ Α', 232, *Καλονάρχος*. ||

SOUFRE, Θέαφος, Γλ. Θεάφιον, Γλ. Δ. Θειάφιον, Τεάφιν, Τεάφη (ἡ), Δ. || Δ', 99, *Διάφι*· 169-170, *Θειάφι*, * *Θειαρίζω*. || —Bougie de soufre, *Θειαρόπρι*, Δ. || Δ', 170. ||

SOUHAIT (à —), Κατὰ προαίρεσιν, Γλ. (ἤγουν Εὐ-τυχῶς) .

SOULEVÉ, Soulevement. Z. Rebelle καὶ Rébellion.

SOUPATOIRE (dîner—), Ἀριστόδειπνον (ὃν καὶ δὲν ἐσήμεναι τοῦτο κυρίως), Δ.

SOUPÇONNEUX, Ὑποληπτικός, Γλ. Ὑπονοητής, Γλ. Ὑποπτος, Γλ. || Δ', 629, "Ὑποπτος" 631, Ὑφωρμαι· καὶ 665, Φωροῦμαι. ||

SOUPIRANT, *amant*, Εἰσπνήλης, ἢ Εἰσπνηλος, Ἑλλ. Οὕτως ὠνόμαζαν οἱ Λακεδαιμόνιοι τὸν Ἑρσπτήν, ἀπὸ τὸ *Εἰσπνέω*, τὸ ὁποῖον εἰς αὐτοὺς, ὥς καὶ τὸ Ἑμπνέω, ἐσήμεναι τὸ Ἑρᾶν. (Z. Respirer. Ἰδ. καὶ Αἰλιανὸν, Ποικίλ. Ἱστορ. γ', 12). Κατὰ τὸν ἐτυμολόγον (σελ. 306), α Εἰσπνήλης, ὁ ἐρῶν... ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος » εἰσπνεόμενος κτλ ». Καὶ ἀλλαχοῦ (σελ. 43), α Ἄττης » ὁ Ἑρώμενος, παρὰ τὸ Ἄειν, ὃ ἐστὶ πνέειν, ὁ Εἰσπνέων τὸν ἔρωτα τῷ ἐραστῇ... ὅθεν καὶ Εἰσπνήλας » καλοῦσι τοὺς ἐραστάς παρὰ Λάκῳσι κτλ. ». Κατὰ τὸν Θεόκριτον (Εἰδ. 12) τὸ Ἄττης εἶναι τῆς Θεσσαλικῆς διαλέκτου·

— Ὁ μὲν ἦν Εἰσπνηλας, φαίη χ' ὦ μυκλαίζων·

Τὸν δ' ἔτερον πάλιν, ὃς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι, Αἴταν.

α Ἄταν, πνοήν· Ἄταν, ἑταῖρον » λέγει ὁ Ἡσύχιος· ἤγουν ὥς ὠνόμαζαν τὸν ἐραστὴν Εἰσπνήλην, κατὰ τὴν αὐτὴν μεταφορὰν ἔδωκαν εἰς τὸν ἐρώμενον τὸ σημαίνόμενον τοῦ ἀέρος.

SOURICIÈRE, *ratière*, Ξυλόκατα, Ξυλόγατα, Δ. Ποντικοπαγίδα, Ποντικοπιάστρα, Δ. || Δ', 448, *Ποντικοπαγίδα*. ||

SOURNOIS, Σιγανός, Δ. ἔσως καὶ Μουλλωτός, Δ. Ἀπὸ τὸ Μύλλω, τὸ συστέλλω τὰ χεῖλη· ὅθεν καὶ

α Μύλλος, παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ κωφότητά
» προσποιουμένων » κατὰ τὸν Ἑσύχιον. || Α', 52, Σι-
γός· Δ', 335, *Μουλωτής*· καὶ 497, *Σιγαρός*. ||

SOUS-PRÉFET, Ἀντέπαρχος, Γλ. Ζ. καὶ Préfet.

SOUSTRAIRE. Ζ. Dérober.

SOUVENIR (se —), avoir soin. Εἰς τὴν αὐτὴν ση-
μασίαν μετχειρίζεται πολλάκις ὁ Ὅμηρος τὸ Μιμνή-
σκεσθαι· ὡς τὸ α Μνήσασθαι μάχης ». || Β', 158, 410-
411,, *Θυμοῦμαι*· καὶ Δ', 19, **Ἀνιστοροῦμαι*. ||

SOUVERAIN (le —), α τὸ κρατοῦν τῆς πόλεως »
Ξενοφῶν. Ἴσως ἀρμόζει τὸ Ὑψικράτης· καὶ Souverai-
neté, Ὑψικρατία.

SPACIEUX, Ἀπλόχωρος, Δ.

SPÉCIEUX. *Excuse spécieuse*, Εὐπρόσωπος ἀπολο-
γίξ, Γλ. || Β', 131, Ἐπιτήδειος § 3. Ἰδ. καὶ Δ', 134. ||

SPECTRE, fantôme, Μορμῶ, Γλ. Ζ. Lutin.

SPÉCULAIRE. *Pierre spéculaire*, Σπεκλάριον, Σφε-
κάριον (Ἦσ. Σφεκλάριον). Δ. Φεγγίτης (Phengites) κατὰ
τὸν Πλίνιον. || Δ', 532-533, *Σπεργγέτια*. ||

SPÉCULATION, en matière de commerce, Κατα-
νόημα χρηματιστικόν, Ἑλλ. Ἀριστοτέλ. Πολιτικ. α', 4
|| γρ. δ', 5. ἐκδ. Κορ. σελ. 22. ||

SPONDYLE, coquillage bivalve, Γαϊδαρόποδον,
Δ. (Λέγεται καὶ Γαδουρόποδον ἢ Γαδαρόποδον), Σπόν-
δυλος, Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἐκδ.
Κορ. σελ. 143 καὶ 191. || Ε', 37, *Γαϊδαρόποδα*. ||

SQUALE rochier. Ζ. Chien marin.

STALLE, Στασίδιον, Δ. καὶ Στάδιον, Δ. || Ὁ Μεύρ-
σιος, ἐν λ. *Στασίδιον*, ἡμαρτημένην κρίνει τὴν τοῦ Δ'
γραφὴν *Στάδιον*, λέγων· α Corrige debet locus Triodii

» καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἀγίας εἰκόνας ἐν τοῖς στασιδίοις
» ἡμῶν· Perperam editur ἐν τοῖς σταδίοις ». ||

STAPHISAIGRE, ou Herbe aux roux, Κονιδό-
βότανον, Δ. Σταφίς ἀγρία, Ἑλλ. Ζ. Ρoux.

STATHOUDER, Πολιοῦχος, Ἑλλ. κατὰ λέξιν. Ἰδ.
Πλουτάρχ. Μέρ. 5, σελ. 347 || γρ. 343 || ἔκδ. Κορ.

STATIONNAIRES (soldats —), Στατιονάριοι, Στα-
τίζοντες, Δ.

STÉGANOGRAPHIE. Ζ. Chiffre.

STELLIONAT, Ἐπίθεις, Κακουργίχ, Γλ. Περιεργία,
Δ. Τὸ Ἐπίθεις ἐδῶ σημαίνει ἀπάτην, ὡς ἔλεγαν καὶ
Ἐπιθέτην τὸν ἀπατεῶνα. || Δ', 409-410, Περιεργά-
ζομαι. || — Ζ. Imposteur.

STELLIONATAIRE, Κακότροπος, Κακούργος, Πε-
ρίεργος, Δ. « Stellionator, Ἐπιθέτης » Γλ. || Δ', 132,
Ἐπιθέτης. ||

STIPULANT, Ν. Ἐπερωτῶν, Ἐπερωτητής, Γλ.

STIPULATION, Ν. Ἐγγύη, Ἐπερώτησις, Γλ. Εἰς
ταύτην τὴν σημασίαν ἐμεταχειρίσθη ὁ Ἀπόστολος Πέ-
τρος (Καθολ. Α', γ', 21) τὸ Ἐπερώτημα.

STIPULATION réciproque, Ἀνθορισμός, Δ. Διομο-
λογία, Ἑλλ. Ἀριστοτέλ. Ἠθικ. Νικομ. Θ', 1 || γρ. Θ',
α', σελ. 169, ἔκδ. Κορ. ||

STIPULER, Ν. Ἐπερωτῶ, Γλ. || Β', 161, Ἰσάζομαι
§ 3, ἐν λ. Ἰσάζω καὶ 426, Συντάσσομαι. Δ', 34, Ἀφ-
μόζω 566, Συμβάζομαι. ||

STIPULER réciproquement, Ἀνθορίζω, Δ.

STUC, Μαρμάρωσις, Ὁρθομαρμάρωσις, Δ. — *Ouvrage
de stuc*, Ὁρθομάρμαρον, Ὁρθομαρμάρωσις, Δ. καὶ τὸ
ῥῆμα Ὁρθομαρμαρόνω, Δ.

STUPÉFAIT (demeurer tout—), Θυμβοῦμαι, Γλ.

|| Δ', 167-168, *Θαμπός*. ||

STYLE. Z. Texte.

STYLET (Ἰταλ. Stiletto), Στελέτο, Σ. Δόλων, ἡ Δολίσκος, Ἑλλ. Ἰδ. Πλουτάρχ. Μέρ. 5, σελ. 375-376, *ἔκδ. Κορ.*

SUBITEMENT, Μόναυτα, Πάραυτα, Μονερής, Δ. Τὸ *Μονερής* πιθκνὸν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ *Μονωρί*, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Ἑλληνικοῦ *Αῦθωρί*. || Β', 252, *Μόραυτα* 418, *Μονερής* 419, *Πάραυτα* καὶ Δ', 142· *Εὐθύς*. ||

SUBMERGER. Z. Sonder.

SUBORNÉ, Ὑπόβλητος, Γλ. || Πρβλ. Β', 47, ἐν λ. *Ἀρέγλυτη* 240, *Μαυλίζω* καὶ Ε', 192, *Μαυλισία*. ||

SUBRECARGUE, ἀναλογεῖ μὲ τὸν *Ἐπιπλέοντα* τοῦ Δημοσθένους (σελ. 885, *ἔκδ. Πείσκ.*), μὲ τὸν *Κερμακόλουθορ* τῶν Βυζαντινῶν συγγραφῶν, Δ.

SUBSIDIAIRE, N. Ἑσχάτη βοήθεια, Γλ.

SUBSTITUER, N. Ὑποκαθιστᾶν, Γλ.

SUBSTITUT, N. Ὑποκατάστατος, Γλ.

SUBSTITUTION, N. Ὑποκατάστασις Γλ. || Δ', 629. ||

SUCCESSION. Z. Caduc.

SUCCULENT, Ζουμερός, Δ. Ἐγχυλος, Ἑλλ. || Δ', 106, * *Δροσερός* καὶ 159, *Ζουμερός*. ||

SUCER, Πιπιλίζω, Δ. Σ. Πιπίζω, Ἑλλ. α *Ἀνιμά-σται*, *πιπίζει* » λέγει ὁ Ἡσύχιος καὶ τὰ παλαιὰ Γλωσσάρια, α *Eksugit*, Ἐκπιπίζει». || Β', 87, *Βυζάνω* καὶ Δ'. 429, *Πιπιλίζω*. ||

SUCRE, Σάκχαρι (τὸ), Δ. Ζάχαρις (ἡ), Δ. Ὁ Ἀρβιανός (Περιπλ. Ἐρυθρ. θαλάσσης. σελ. 150) λέγει α *Μέλι* » τὸ καλάμινον, τὸ λεγόμενον Σάκχαρι ». Ὁ παρακκμά-

ζων Λατινισμός Zaccarum, Saccharum, Zucara και Zucrum. Σήμερον ονομάζεται θηλυκῶς Ζάχαρη, Σ. και τὸ δοχεῖον αὐτῆς Ζαχαροκούτιον, Ζαχαροκούτι (Sucrier), Σ. || Α', 297, Σάχαρ, ἐν λ. Φόρος· 317, Σαχαρόθερμον. ||

SUCRIER. Ζ. Sucre.

SUFFOQUER. Ζ. Étuver.

SUFFRAGE. Ζ. Voix.

SUICIDE, Αὐτόχειρ, Ἑλλ. Αὐτοθάνατος, Ἑλλ. || Δ', 39, Αὐτοσφαγής. ||

SUIE, Καμινία, Καπνέα, Δ. || Δ', 217, Καμινία. Πρβλ. Ε', 276-277, * Πάπουλα· ἴδ. και 193, * Μανρόκαπνον. ||

SUIF, Ἀξίγκι, Δ. Σ. Γλίνα, Σ. Γλῦνα, Δ. Στέαρ, Ἑλλ. « Sebum, στέαρ » Γλ. Τὸ Ἀξίγκι εἶναι ἀπὸ τὸ Ῥωμαϊκὸν Axungia, ἐτυμολογούμενον κατὰ τὸν Πλίνιον ἀπὸ τὸ Axis (Ἑλλ. Ἀξων, κοιν. Ἀξωνας) και τὸ Ungō τὸ Ἀλείφω, ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῆς μ' ἀξίγκιον ἀλοιφῆς τῶν ἀξόνων εἰς τοὺς τροχοὺς τῶν ἀμαξίων· Antiqui maxime axibus vehiculorum, ad faciliorem circumactum rotarum utebantur (adipe) (Plin. XXVIII, 9, § 37)· και τοῦτο μαρτυροῦν και τὰ Γλ. « Axungia, » λίπος ἐν ᾧ τοὺς ἀξονας χρίουσιν ». Ἀλλὰ Γλ. τὸ γράφουν διὰ τοῦ ὁ, « Ὀξύγκιον, arbina, unguen, unguina » και ταύτην τὴν κακὴν γραφὴν κατεχώρισαν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ οἱ Λεξικογράφοι, ἀπολογίαν ἔχοντες τὸν Διοσκορίδην (III, 104).

Τὸ δὲ Γλίνα, εἶναι τὸ ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν Γλίγη και Γλία και Γλοιός. Ὅλα ταῦτα σημαίνουν λιπαρότητα ἢ παχύτητα κολλώδη, και ἐπομένως τὴν ἀπ' αὐτῆς ῥυπα-

ρίαν. α Γλία, ἡ κόλλα » (Σουίδ.). α Γλίνη, ὁ ῥύπος » (ὁ αὐτός). Εἰς ταύτην τὴν σημασίαν ὁ Ἑσύχιος ἔχει α Γλοία, κόλλα· Γλοῖος, ῥύπος· Γλοιός, ρυπαρός ». Τῆς αὐτῆς γενεᾶς εἶναι καὶ τὸ α Γλίσχρον . . . κολλῶδες » (Σουίδ.). Ἀπὸ ταῦτα παράγεται τῶν Ῥωμίων τὸ Glus ἢ Gluten (Colle, glu). || Πρβλ. Δ', 185, Ἰξός· καὶ Ε', 233, ἐν λ. * *Μυξάρια*· Δ', 434, *Πλασσόκολλα*· καὶ Ε', 272 καὶ 367, *Ψαρόκολλα*. Πρβλ. Α', 263-264, *Λιγδίτσαν*, καὶ Δ', 290, *Λιγδα*. ||

SUITE. De suite, Ἀραδικῶς, Δ. App. pag. 24. || Α', 279-280, Ὀψικάτωρ· Β', 186, Κατόπισθεν· Δ', 391-392, * *Παρατρεχάμενοι*· καὶ 493, *Σειρά*. ||

SUJET (cause, raison). Sans sujet, ἀνευ ὑποθέσεως, Ἑλλ. Artémidor. Onirocritic. II, 60. || Β', 366, Ὑπόθεσις· ἴδε καὶ Δ', 27, Ἀπλῶς. ||

SUJET (mauvais—). Z. Mauvais.

SULPHURE de plomb. Z. Galène.

SUMAC ἢ Roudou des Corroyeurs, Ῥοῦδι, Δ. Σουμάκι, Δ. Καὶ τὰ δύο ὀνόματα εἶναι σήμερον γνωστὰ εἰς τοὺς Γραικοὺς. Ἑλληνιστὶ ὠνομάζετο, Ῥοθς, ὅθεν εἶναι τὸ κοινὸν Ῥοθδι (Ῥοῦδιον), ὡς ἀπὸ τὸ Φλοῦς, ἐγεννήθη τὸ Φλοῦδι (Φλούδιον), καὶ ἀπὸ τὸ Χροθς, τὸ Χνοῦδι (Χνούδιον). Τὸ Σουμάκι εἶναι (νομίζω) τῶν Τούρκων. Ἀπὸ τὸν Διοσκορίδην (I, 147) ὀνομάζεται μὲ ἐπίθετον Ῥοθς *Βυρσοδεψική*, διότι τὴν μεταχειρίζονται οἱ Βυρσοδέψαι νὰ γνάφωσι τὰ δέρματα· καὶ ἔτι, α Ῥοῦς ὁ ἐπὶ ὄψα » διότι καὶ τότε, ὡς καὶ σήμερον ἀκόμη, ἐβάλλετο ὡς ἄρτυμα εἰς τὰ φαγία. Ὅθεν οἱ μεταγενέστεροι τὸ ὠνόμασαν καὶ Ῥοθν *μαγειρικὴν*. || Δ', 26, Ἀπήγα-

ρος· 424, *Πήγαρον*· 482-483, *Ῥοῦδα*, *Ῥοῦδιν*· καὶ Ε', 340-341, *Σουμάκι*. ||

SUPERFÉTATION, Ἐπικύσεις (κατὰ τὸν Ἱπποκράτην), Ἐπισύλληψις (κατὰ τὸν Ἑρασίστρατον, παρὰ Πλουτάρχῳ, περὶ τῶν ἀρεσκ. τοῖς φιλοσοφ. ε', 10.). Τὸ δεύτερον ἀρμόζει πλεόν εἰς τὴν σημερινὴν γλῶσσαν, ἐπειδὴ ἔχομεν τὸ Σύλληψις.

SUPERFICIE, la — cède au fonds. Ν. Οἱ Βυζαντινοὶ νομικοὶ ἐξέφραζαν τὸν κανόνα τοῦτον, « Τὰ ἐπὶ » κείμενα εἶχει τοῖς ὑποκειμένοις ». (Ἰδ. Εὐστάθ. περὶ Χρ. καὶ προθεσμ. σελ. 208), ἤγουν, ὅ,τι κτίζεται ἡ φυτεύεται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἀνήκει ὅχι εἰς τὸν κτίσαντα ἢ φυτεύσαντα, ἀλλ' εἰς τὸν κύριον τῆς γῆς.

SUPERSTITION, Δεισιδαιμονία, Σ. Ἀρλία, Σ. Δεισιδαιμονία, Ἑλλ. Ἐθελοθρησκεία καὶ Ἐθελοθρησκία, Ἑλλ. || Δ', 176-177, *Θρησκός* || . Ἀρκεῖ καὶ μόνον τὸ *Περисσοθρησκία*. Ὁ Ἡρόδοτος (II, 65), λαλῶν περὶ τῆς δεισιδαιμονίας τῶν Αἰγυπτίων, λέγει « Αἰγύπτιοι δὲ » θρησκεύουσι περισσῶς τά τε ἄλλα περὶ τὰ ἱερά, καὶ δὴ » καὶ τάδε κτλ ». Τὸ Ἀρλία τοῦ Σ. εὐρίσκεται καὶ εἰς τὸν Δ (App. pag. 26), ὅστις εἶχασε διόρθωσιν σφαλμένην Ἀργία. Ἡ διὰ τοῦ λ γραφὴ φαίνεται ἡ ὁρθή· ἀλλ' ἡ παραγωγή της ἔχει χρεῖαν ἐρεύνης.

SUPLANTER, Ὑποσκελίζω, Γλ. || Πρβλ. Δ', 558, *Στροβίλα*. ||

SUPPLÉANT, nommé pour suppléer quelqu'un dans une fonction. Ἴσ. Ἐφεδρος, Ἑλλ. ἐπειδὴ εἶναι τρόπον τινὰ, un fonctionnaire de réserve. Ζ. Réserve.

SUPPLÉMENT, Ἀναπλήρωμα, Γλ. || Πρβλ. Δ', 15, καὶ Ε', 17, Ἀνασώρω. ||

SUPPLÉMENTAIRE, Παρπληρωματικὸς, Γλ.
 « Suppletivus, Παραπληρωματικὸς » Γλ.

SUPPLICIE, Βιοθάνατος, Γλ.

SUPPOSITOIRE, Ὑπόθετον, Δ.

SURABONDER, « Superabundo, Ὑπερπερισεύω
 || Δ', 628 ||, Ὑπερπλεονάζω » Γλ.

SURÉROGATION, Περισσοχορηγία, Δ. || Δ', 413 || .
 Ὅταν ἦναι περὶ ἔργων χριστιανικῶν, ἕως συγχωρεῖται
 καὶ τὸ *Περισσεργία*.

SURMESURE, Ἀπανωμέτρι, Σ. Ἐπίμετρον, Ἑλλ.

SURNAGER. Z. Sonder.

SURNOM, Παρκνόμι (ἤγουν Παρωνύμιον), Δ. Ἐπί-
 κλιον, Δ. ἡ γραμμὴ σφκλμένον, ἡ βαρβάρως σχηματι-
 σμένον ἀπὸ τὸ *Ἐπικλην*, ἡ *Ἐπικλήσιον*, ἡ καὶ, κατὰ
 συγκοπὴν ἄλλου βαρβάρου ὀνόματος, *Ἐπικίχλιον* (ἀπὸ
 τὸ *Ἐπικικλήσκω*). Τοιούτην γένεσιν ἔχει καὶ τῶν Χίων
 τὸ *Παρατζούκλιον*, ἡ *Παρατζοῦκλι* (Sobriquet), ἀπὸ
 τὸ *Παρακικλήσκω* δηλαδὴ. || Β', 300, *Πινόμιν* Δ', 132,
Ἐπικλιον καὶ 391, *Παρατζούκλιον*. ||

SURON. Z. Terre-noix.

SURPLUS (le—), Τὸ ὑπέρπλεον, Δ. || Πρβλ. Β',
 294, *Περισσός* 420, *Περίσσα* καὶ Δ', 411-413, *Πε-*
ρισσός. ||

SURPRENDRE, Αἰφνιδιάζω, Δ. Καὶ τὸ Surprise
 ἀκολουθῶς, Αἰφνιδίαισις ἢ Αἰφνιδίσμα. || Α', 166-167,
Ξηπάζομαι Πρβλ. καὶ Δ', 126-127, *Ἐξαφνα*. ||

SURPRISE. Z. Surprendre.

SURSIS (un—), Ὑπέρθεσις, Γλ. Παρολκῆ, Γλ.
 || Β', 43, *Ἀραβολή*. ||

SURTAXE, taxe excessive, Περισσοπραξίς, Δ.

|| Δ', 411, καὶ Ε', 289, *Περισσοπραξία*· ἴδε καὶ Δ', 627, *Υπεραπαίτησις*. ||

SURTAXER, *Περισσοπρακτῶ*, Δ.

SURTOUT, *habit qui se met sur tous les autres habits*, 'Επιβλτάριον, 'Επανωένδυμα, 'Επανωφόριον, Δ. || Α', 222, *Απανωφόριον*, 'Επιβλτάριον· καὶ Δ', 130, *Επανωένδυμα*. ||

SURVIVANCIER. Z. Titulaire.

T

TABELLION, (Λατιν. Tabellio), ~~Ταβελλίων~~, Γλ. « Ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος κτλ. » Γλ. || Ε', 243 § 2. ||

TABLATURE, *Διάγραμμα μουσικόν*. Ἰδ. Πλουτάρχου Μέρ. 5, σελ. 396, ἔκδ. Κοραῆ.

TABLEAU. Z. Peinture.

TABLES (les lois des douze—), *Δωδεκάδελτος νόμος*, Γλ. || Γ', 467 σημ. ||

TABLETTE, Πινακίς, Γλ. || Δ', 173, *Θέσις* § 2· 473, *Ράφι*· 606 καὶ 607, *Τόρα*, *Τοράς*. ||

TABLETTES. Z. Agenda.

TABLETTES. Z. Instructions.

TABLIER, *Ποδίχι*, *Ποδέα*, *Ποδή*, Δ. || Α', 256, *Καὶ τὰς ποδίας* κτλ. 314, *Ποδογύριον*, ἐν λ. *Ράκος*· Β', 120—121, *Ταυλήν*, ἐν λ. *Εμπροδένω*· 422—423, *Σάβανον* (*Αίτριον*). Δ', 417, *Πεστειμάλι*· καὶ 441, *Ποδογύρι*. ||

TÂCHE, *l'ouvrage, le travail qu'on donne à*

faire etc. Σύνταξις, κατὰ τοὺς ἑβδομήκοντα (Ἐξόδ. Ε', 8). || Δ', 135 καὶ 717, Ἑργόχειρον, * Ἑργοτάξιον. ||

TACITE, Σιγηρὸν, ἢ Σιωπηρὸν, Γλ. Προκρίνω τὴν λέξιν Ἀλάλητον. || Β', 50, Ἀρομίλητος· Δ', 497, Σιγανός (εἰς τὸ τέλος). ||

TALION (la loi du —), Ταυτοπάθεια, Δ. ἢ Ταυτοπαθείας νόμος.

TALISMAN, Τέλεσμη, Δ. || Β', Προλεγόμ. κς', σημ. 3· Δ', 52, Βασκάρια· 550, ἐν λ. Στοιχείον, καὶ 591, Τέλεσμα· καὶ Ε', 288, Περιάπται· 357, Φυλακτήρια. ||

TALISMANIQUE, Τελεστικὸς, Δ.

TALON, Πτέρνα. — L'os du talon, Κότζιον, Δ. Κόκχιον, Δ. Ὁ Δουκάγγιος (λέξ. Εὐγαρμαν) δὲν ἐκατάλαβεν ὅτι, Εὐγαρμαν τοῦ κοκκίου, εἶναι τῶν παλαιῶν τὸ Στρέμμα, ἢ Ἐξάρθρημα ἀστραγάλου || ἴδ. Entorse, σελ. 132· καὶ Luxation, σελ. 206. || — Z. Dé.

TALONS (il a montré les —). Παρόμοιον εἶναι τοῦ Ἑσυχίου τὸ, « Κοῖλον τοῦ ποδὸς δεῖξαι, ἐπὶ τῶν εἰς » φυγὴν τρεπομένων » || Δ', 473, Πάχη || . — Il a l'esprit aux talons· λέγει ὁ γράψας τὸν ἀναφερόμενον εἰς τὸν Δημοσθένην περὶ Ἀλοννήσου λόγον (σελ. 87), « Εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ » ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φρεῖτε ».

TALONS des souillés || γρ. ἴσ. — de souliers || , Πτερνίτες.

TAMARIN, Ὁξυφοίνικον, Δ (λέξ. Τεμαρέντι).

TAMIS, Κνισάρα (ἴσ. Κρισάρα, ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κρησέρα), Δ. Σίτα (ἴσως Σήτα, ἢ Σήθα, ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Σήθω τὸ κοσκινίζω, ὅθεν καὶ Σήστρον, τὸ κόσκινον), Δ. || Δ', 496 - 497, Σήτα· καὶ Ε', 124, Κρισάρα. ||

TANIÈRE, Κοιταῖον, Δ. Οὕτως ὠνομάζετο εἰς τοῦ Εὐσταθίου τοὺς χρόνους.

TANNERIE, Δέψιον (ἤγουν Δεψετον), Δ. || Πρβλ. Α', 94, *Πετζωτής*· καὶ Δ', 588, *Ταμπάκης*. ||

TAON, Ἀλογόμυια, Δ.

TAPAGE, Πιθανὸν ὅτι ἐγεννήθη κατ' ἀναγκραμματισμὸν ἀπὸ τὸ Πάταγος, Ἑλλ. (ὡς τὸ Rapace ἀπὸ τὸ Ἀρπαξ, Λατιν. Rapax). « Πάταγος, Ψόφος, Κτύπος » λέγει ὁ Ἡσύχιος.

TAPAGEUR, Θορυβοποιὸς, ἢ Φιλοθόρυβος. Τοιούτην ἔσως σημασίαν εἶχε καὶ τὸ Κατάδουπος, τὸ ὁποῖον ὁ Ἡσύχιος ἐξηγεῖ, « Ὀργίλος, καταβράκτης ». || Δ', 175, *Θορυβοποιός*. ||

TARÉ (un homme—), Κακοφημισμένος. « Αἰτίαν » ἔχων οὐ χρηστήν » Ἑλλ. (Ἀθην. σελ. 482). || Α', 181, *Ἀνυπόλυτος*. ||

TARERONDE. Z. Pastenaque.

TARTRE, Τάρταρον, Δ. (ἀπὸ τὸν Μυρεψόν). || Δ', 39, *Ἀφάκι*. ||

TÂTER, Tâtonner, Palper, Πασπατεύω, Δ. Πασπατῶ, Σ. Ψάχω, Σ. Ψηλαφῶ, Σ. Ψηλαφῶ, Ψάω, Ψάύω, Ἑλλ. Πιθανὸν ὅτι ἡ ἀρχικὴ σημασίς τοῦ Πασπατῶ ἦτον, Aller ou marcher à tâtons, ἀπὸ τὸ Πατῶ, καὶ μὲ τὸν διπλασιασμὸν Παιπατῶ καὶ Πασπατῶ, ὡς ἔλεγαν καὶ οἱ παλαιοὶ, Παιπάλη καὶ Πασπάλη, ἀπὸ τὸ ἀπλούστερον Πάλη. Τὸ Ψάχω εἶναι τῆς αὐτῆς γενέσεως καὶ σημασίας τοῦ Ψήχω ἢ καὶ Ψάχω τῶν Ἑλλ. τὰ ὁποῖα ὅλα παράγονται ἀπὸ τὸ ἀπλοῦν Ψάω, καθὼς καὶ αὐτὸ τὸ Ψάλλω, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ τοῦ Ἀφάω ἐγεννήθη τὸ Ψηλαφῶ. Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται καὶ τοῦ Ἡσυχίου τὸ « Ἀψα-

» καὶν, ἀποτυχεῖν » ἀπὸ τὸ Ψάκω καὶ τὸ στερητικὸν ᾱ, καὶ τὸ ᾱ Ἀψάλακτος . . . ἀψηλάφητος, κτλ. ». || Δ', 397-398, *Πασπατεύω*, καὶ 700, *Ψάχνω*. ||

TĀTONNER. Z. Tâter.

TAXATION, estimation, Διατίμησις, Γλ.

TAXE, Διατίμησις, Γλ. — Taxe, impôt, contribution, « Τάξεις τοῦ Φόρου » Ξενοφ. Ἀθην. Πολιτ. γ', 5.

TAXER, limiter le prix. « Τάξει, τὸ τιμῆσαι » λέγει ὁ Φώτιος. || Δ', 29-30, Ἀποκόπτω § 4. ||

TE DEUM. Εἶναι εἰς τοὺς Χριστιανούς, ὅ,τι ἦτο εἰς τοὺς παλαιούς Ἑλληνας ὁ Παιανισμός· καὶ *Chapiter le Te Deum*, ὅ,τι ἐλέγετο ἀπ' ἐκείνου Παιανίζω.

TEIGNE, Κάμουργα, Δ. Κάμπουργα, Σ. (ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Κάμπη). Λέγεται καὶ Σκόρος, Δ. Σ. καὶ Σάρακας, Σ. ἡ Σαράκι, Τρ. καὶ Μόλιτζα, Τρ. καὶ Βώτριδα καὶ Κούγια, ἡ Κουιά. Τὸ πρῶτον, πιθανὸν ὅτι παράγεται ἀπὸ τὸ Κεῖρω, Κόρος, καὶ μὲ τὴν προσθήκην τοῦ ᾱ Σκόρος (ὡς λέγομεν καὶ Σκύπτω, ἀπὸ τὸ Κύπτω). Ὁ Σάραξ εἶναι τῆς Δωρικῆς διαλέκτου ἀπὸ τὸ Σήραξ (κατὰ τὸν τύπον τοῦ Αἰθαξ), τὸ ὅποιον ἀπὸ τὸ Σήρ, ἀττικῶς Σῆς, ὁ σκώληξ. Τὴν *Μόλιτζαν* μὲ ἄλλο δὲν ἔχω νὰ τὴν παρὰβάλω, παρὰ τὸ *Μολούω* τοῦ Ἡσυχίου ἢ τὸ *Μολεύω* τοῦ Πολυδεύκου, τὰ ὁποῖα καὶ τὰ δύο ἔχουν σημασίαν τοῦ κόπτω. Σῶζεται καὶ ὄνομα *Μολυρίς*, εἶδος ἀκρίδος. Τὸ *Βώτριδα* ἀναμφιβόλως εἶναι Βωτρίς, ἰδος, ἀπὸ τὸ Βώω, θεματικὸν τοῦ Βόσκω. Τὸ *Κούγια* προσμένω νὰ μάθω ἀπ' ἄλλους, εἰὰν δὲν ἦναι τῆς Τουρκικῆς γλώσσης.

|| Δ', 68-71, *Βωτρίδα*. ||

TÉMÉRAIRE. Z. Aventureux || σελ. 29· ἐνθα πρόσθεσις, Β', 60, ἐν λ. Ἀπόκοτος. ||

TEMPORISATION, Παρολκή χρόνου, Δ.

TEMPORISER. Z. Traîner.

TEMPS, disposition de l'air, Καιρός, Δ. Le temps s'obscurcit, se couvre, ὁ καιρός σκοτινιάζει, συννεφιάζει. || Δ', 517, Σκοτεινιάζω § 2. ||

TEMPS. *Homme qui se donne du bon temps*, Χαροκόπος, Σ. Χεροκόπος (γρ. Χαροκόπος), Δ. || Α', 96-97, καὶ Β', 384, Χαροκοπῶ. ||

TENAILLE, Καρκίνος χαλκέως, Γλ. Δοντάγρια, Σ. Τανάλια, Σ. || Δ', 311, Μασιά· 469, καὶ Ε', 324, Πυράγρια· καὶ Ε', 255, Ξυλάβιον. ||

TENDRE, Τέρην (au neutre Τέρεν), Ἑλλ. *Τένερος en Grec moderne, par la même transposition des lettres, qui a eu lieu dans le *Tener* des Latins. En Italien *Tenero*. || Πρβλ. Α', 162, Ἀφρατίτζιν· 260, Χλωρός· 291, Τάφρατούτζικον· Δ', 353, Νωπός· καὶ 620, * Τρυφεραίνομαι. ||

TENEUR, ce qui est contenu dans un écrit, « tenor, Περιοχή » Γλ.

TENIR. *Quand on est bien, il faut s'y tenir*. Τοῦτο παραγγέλλει καὶ ὁ Θεόγνις (297),

Οὐ χρὴ κικλίζειν ἀγαθὸν βίω, ἀλλ' ἀτεμίζειν.

Z. καὶ Banque (Tenir la banque).

TERGIVERSATION, Ν. Φυγοδικία, Γλ. Περικάμψις, Γλ. || Ε', 288, Περικάμπτης. ||

TERGIVERSER, Ὑπερτίθεσθαι, Φεύγειν, Γλ.

TERGIVERSER, Ν. Φυγοδικῶ, Δ. Γλ.

TERRE. Z. Charge.

TERRE-NOIX (la —). Vulgaire ou Suron, Βολβοκάστανον, ἢ Ἀγριοκάστανον, κοιν. Βολβοκάστανον,

Ἑλλ. Βούνιον, Ἑλλ. Ἰδ. Λεξικ. Σνειδέρ. λέξ. Βολβοκά-
στανον.

TERRITOIRE, Ἑνορία, Δ. || Ε', 69. ||

TERTRE, Ζ. Butte.

TESTASCÉS, Σκληρόστρακα, Ἑλλ. || Ε', 268, Ὁ-
στρακόδεσμα. ||

TESTAMENT. Ζ. Inofficieux.

TÊTE tomber la — la première, Ἐπὶ κεφαλὴν
πίπτειν, Ἑλλ. Ὁ Ἀριστοφάνης (Εἰρ. 154) εἶπε καὶ,
Ῥίπτειν κατωκάρᾳ. Ἡμεῖς, Ἔπεισε κατακέφαλα, Τὸν
ἑρρίψε κατακέφαλα. || Α', 275, ἐν λ. Κατάραχα· καὶ
Δ', 201-202, ἐν λ. Κάκαρον (εἰς τὸ τέλ.)· καὶ 221,
Κατακάφαλα. ||

TÊTE (crier à pleine —). Ὁ Ἀρρίωνος (Ἰνδ. § 30),

« Ὅσον αἱ κεφαλαὶ αὐτοῖσιν ἰχώρσιον ἱκαλαλάξαι ».

πρὸ αὐτοῦ ὁ Ὅμηρος (Ἰλιάδ. λ, 462),

Τρεῖς μὲν ἔπειτ' ἤυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός.

Ζ. καὶ Baissée.

TETHIE ἢ Tethye, Σφέρδοκλος, Δ (ἀπὸ τὸν Βελό-
μιον). Σβουρδοῦκλος, Σ. Φοῦσκκ, Σ. Τήθυα, Ἑλλ. ὁ
Ἀριστοτέλης. Τήθεα, Ἑλλ. ὁ Ὅμηρος. || Δ', 492, Σβουρ-
δοῦκλος. ||

TÉTIÈRE, partie de la bride d'un cheval, Κε-
φαλαρέα, Δ. Κορυφάδιον, Δ. || Δ', 244, Κορυφάδιν. ||

TÊTU, opiniâtre, Κεφαλάρης, Δ. || Δ', 45, * Βα-
ρυκέφαλος 107, Δυνατόγνωμος καὶ 187, * Ἰσχυρό-
γνωμος. ||

TEXTE, Κείμενον, Δ. Ὑφος, Δ. Τὸ Ὑφος σήμερον ση-
μαίνει Style, ἤγουν manière de composer. Ἰδ. Ἰλιάδ.
γ', 212· ἔκδ. Βολισ. σελ. 42. || Β', 367-368, Ὑφή. ||

THALASSOMÈTRE. Ζ. Boussole.

THAPSIE ou Malherbe, ou Thurbitb bâlard, (Thapsia villosa τοῦ Λινναίου), Χρυσόξυλον, Δ. Θαψία, Ἑλλ. || Δ', 693-694, * Χρυσόξυλον. ||

THERMES, Ζέματα, Δ. || Δ', 153. ||

TIBIA (le —), Term. d'Anatom. Κνήμη, Ἑλλ. Κούγιαυλον, Σ. λέξις σύνθετος ἀπὸ τὸ Ἀδίδος (τὸ ὁποῖον σημαίνει τὸ Tibia) καὶ ἱσ. ἀπὸ τὸ Κοιγόν. « Κοιγὰ, » κοῖλα » λέγει ὁ Ἑσυχίος. Τῆς αὐτῆς συγγενείας εἶναι καὶ τοῦ αὐτοῦ Ἑσυχίου τὸ, « Κόοι, τὰ χάσματα τῆς » γῆς καὶ τὰ κοιλώματα ». Εἶναι λοιπὸν τὸνομα Κόιγανυλον καὶ κατὰ τροπὴν τῆς οἰ διφθόγγου εἰς τὴν οὐ Κόβγανυλον, ὥς ἀπὸ τὸ Προῖξ (dot) ἐσχηματίσαμεν τὸ Προυκίον. || Δ', 218, * Καρρίον καὶ 247, Κόβγανυλον. Περὶ δὲ τῆς τροπῆς τῆς οἰ εἰς ου, ἴδε Α', 257, Σύντξερφον. ||

TILLEUL, Φυλλερέα (γρ. Φυλερέα), Δ. Φύλυρα, Σ. Φίλυρα, Ἑλλ. || Δ', 649, * Φιλουρέα. ||

TIMBRE, ἡ μῆλλον Tymbre (ἐπειδὴ παράγεται ἀπὸ τὸ τύμπανον). *Le timbre d'une horloge*, Συγχωρεῖται νὰ τὸ ἐκφράσωμεν, Τυμπάνιον ἢ Τυπάνιον, Ἑλλ. || Δ', 552, Στουπίζω. ||

TIMBRE, le son de la voix. Ἱσ. Ἀπήχησις ἢ ἀπλῶς Ἥχη (ἐπειδὴ ὁ ἦχος σημαίνει ἄλλο εἰς ἡμᾶς), ἢ Τύπος, ἢ Κτύπος. || Δ', 22, Ἀντιλαλιά. Ε', 28, Ἀχολογῶ. Ἱδ. καὶ Δ', 262-263, Κτυπῶ, ἔνθα τὰ Πλήκτης Τύπης, Κτύπος, Ψόφος, Ἥχος. ||

TIMBRÉ (du papier —), Ἱσ. Καρτίον τυμπανισμένον ἢ τυπανισμένον.

TIMBRÉ. *Une cervelle, une tête mal timbrée*,

pour dire un fou. Ἐδῶ ἀρμόζει τῶν Βυζαντινῶν τὸ Ἔζηχος, Δ.

TIQUE, Τζιβίκιον, Δ. Τζιμούριον, Δ. Τζιβίχι, Σ. Σκυλόμυγα (γρ. Σκυλόμυια), Τρ. Κυνόμυια, Κρότων, ἡ Κυνοραϊστής, Ἑλλ. Τὸ Τζιμούριον ἀγνοῶ πόθεν εἶναι τὸ Τζιβίκιον πιθανὸν ὅτι εἶναι βαρβαρισμὸς τοῦ Κίμβιξ (ἰδ. τοῦ Στεφ. τὸν Θησαυρ. λέξ. Κίμβιξ), ὑποκοριστικῶς, Κιμβίχιον. || Α', 266-267 καὶ 272, Τσιμούριον· καὶ 272 καὶ 337, Τζινθῶ· καὶ Δ', 522, Σκυλόμυια. ||

TIRANS, morceaux de cuir qui servent pour affermir les souliers, Κάλαμια, Δ. Ἀναγωγεῖς, Ἑλλ. || Δ', 209, Καλάμια· καὶ 578, Σύρτης. ||

TISON. Z. Prendre.

TISSERAND. || Β', 401, Ἀνυθάρτης· καὶ Ε', 167, Αἰνυθάριος. || Z. Peigne.

TITRE, le droit qu'on a de posséder etc. Δικαίωμα, Δ.

TITULAIRE. *Le titulaire et le survivancier.* Ὁ Titulaire ἀναλογεῖ μὲ τὸν Λαχόντα τῶν παλαιῶν. Ὁ Survivancier (ὅστις ποτὲ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καὶ Suppléant), μὲ τὸν Ἐπιλαχόντα α Ἐκληροῦντο οἱ βου- » λεύειν ἢ ἀρχεῖν ἐφιέμενοι· ἔπειτα ἐκάστῳ τῶν λα- » χόντων ἕτερος ἐπελάγχανε, ἴν', ἐὰν ὁ πρῶτος λα- » χὼν ἀποδοκιμασθῇ ἢ τελευτήσῃ, ἀντ' ἐκείνου γένη- » ται βουλευτὴς ἢ ἀρχὼν ὁ ἐπιλαχὼν αὐτῷ ». Ἀρπο- » κράτ. λέξ. Ἐπιλαχῶν.

TOISON, Ποκάριον, Δ. ὑποκοριστικὸν τοῦ Πόκος, Ἑλλ. || Δ', 441, Ποκάρι. Ἰδ. καὶ Ε', 166, ἐν λ. Λι- » ροδέλεζον. ||

TONNEAU, Barrique, Βαγοίνιον (τὸ ὁποῖον δὲν

ἐκατάλαβε), Δ. Βουτίον, Βουτζίον, Δ. Βουτζί, Σ. Βαγένι, Τρ. Βούτζιον, Γλ. Τὸ Βουτίον, ἢ Βουτζίον, ἴσως εἶναι ἀπὸ τὸ *Βῶτιον*. « Βωτίον, σταμνίον » λέγει ὁ Ἡσύχιος· ἀλλ' ὁ αὐτὸς λέγει καὶ « Βίκος, στάμνος κτλ. » καὶ « Βεικούς, τοὺς πίθους ». Ἀπὸ τὸ *Βωτίον* εἶναι τῶν Ἰταλῶν τὸ *Bottle* (τὸ σημαίνει Βουτζίον)· ἀπὸ τὸ *Βίκος* τὸ *Bicchiere*. Τοῦ δὲ *Βαγένι*, ὡς τὸ γράφει ὁ Δ. *Βαγοίνριον*, αἱ τελευταῖαι συλλαβὰι φανερόνουν τὸ νοῖνον. Εἶναι τάχα βάρβαρος συγκοπὴ τοῦ *Βασταγοίνριον* ἢ παρασχηματισμὸς τοῦ *Βικολίνριον*; || Δ', 62, *Βουτσόριον*· 455, * *Πουτίνα*· 597, *Τζίρι*· καὶ Ε', 129, *Κορίπιον*. ||

TONNELIER, Βουττοποιοὺς, Γλ.

TONSURE, la couronne qu'on fait sur la tête etc. Ἐπικουρίς, Δ. Στεφάνη, Δ. Παπαλήθρα, Δ. Γυρέτα, Σ. || Β', 206, *Κουρεύω* § 2. καὶ Δ', 383, *Παπαλήθρα*. ||

TONSURÉ, Στεφανίτης, Δ.

TOPE, Τοπιέρα || γρ. Topiaire || . Z. Paysage.

TORPILLE, poisson de mer, Μαργωτήρα, Σ. Λέγεται καὶ * Μουδιάστρα (ἀπὸ τὸ Αἰμωδιᾶν), Νάρκη, Ἑλλ. Ἰδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 197. || Δ', 311 καὶ 332, *Μαργοτήρα*, * *Μουδιάστρα*. ||

TORTUE, Χελώνη. — Écaille de Tortue, ἡ ἀπλῶς Écaille, Χελώνιον, Ἑλλ. Ἰδ. Στράβων. Σημειώσ. Μέρ. 4, σελ. 35, ἔκδ. Κορ.

TORTUEUX, Ἐλιγματώδης, Γλ. || Πρβλ. Δ', 291, *Λιγχιον*· 553, *Στουράκιον*· καὶ 698, *Ψαλλδα* § 3. ||

TOUCHE. Z. Pierre.

TOUPIE, Ῥόμβος, Στρόμβος, Στροῦμβος, Στροῦμπας, Στρόβος, Δ. Ἀσγαβόδα, Σ. Βέμβιξ, Ἑλλ. « Βέμβιξ, Ῥόμ-

» ἔος, Στρέβλα κτλ. » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ἰδ. Πλούταρχ. Μέρ. 6, σελ. 378, ἔκδ. Κορ. || Α', 290, Δ', 558, Στρέβα. ||

TOUR (chacun à son —), Καθένας μὲ τὴν ἀράδα του. Οἱ Ἕλληνες ἔλεγαν « Ἐν μέρει ἕκαστος » || Β', 99-100, Γῆρος § 4 ||. Σπανιώτερον εἶναι τὸ Τάξις, οἷον « Ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς Ἡγησιάνακτα . . . ἡ τῆς ὀρχή- » σεως τάξις ἐγένετο » (Ἀθην. IV, σελ. 155)· κοι- νῶς, Ὅτε ἤλθε καὶ τοῦ Ἡγησιάνακτος ἡ ἀράδα νὰ χο- ρεύσῃ. Ὁ Ἡρόδοτος λέγει « Ἐν περιτροπῇ » tour à tour. || Δ', 493, Σειρά § 1· καὶ Ε', 22, Ἀράδα. Πρβλ. καὶ Α', 154-157, ἐν λ. Στεχειτός. ||

TOURBE, βῶλος γῆς καύσιμος, τὸν ὅποσον μετα- χειρίζονται πολλὰ βόρεια ἔθνη ἀντὶ τῶν ξύλων. Τὸν ἐγνώριζαν οἱ παλαιοὶ, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὸν Πλίνιον (XVI, 1) καὶ ἀπὸ τὸν Ἀντίγονον τὸν Καρύστιον, ὅστις λέγει (κεφ. 171) « Φανίαν δὲ (ἱστορεῖν), τὴν τῶν ΠΥ- » ΡΑΚΩΝ λίμνην, ὅταν ἀναξηρανθῇ, κάεσθαι. » Τὴν διόρθωσιν ΠΥΡΡΑΙΩΝ ἢ ΠΥΡΑΙΩΝ τοῦ Μεουρσίου ἀπο- βάλλει ὁ Βεντλεῖτος, καὶ θέλει ἀντ' αὐτῆς ΣΥΡΑΚΩ, ὄνομα λίμνης πλησίον τῶν Συρακουσῶν εἰς τὴν Σικε- λίαν. Ἀλλὰ τὸ σφάλμα τοῦ Μεουρσίου δὲν στέκει ἴσως εἰς τὸ ὄνομα, ἀλλ' ὅτι ἐνόησε τοὺς Πυραίους τῆς Θεσ- σαλίας. Ἐπειδὴ ὁ ἱστορὼν Φανίας ἤτον ἀπὸ τὴν Ἑρεσ- σὸν, πόλιν τῆς Λέσβου κειμένην πλησίον τῆς Πύρρας (κατὰ τὸν Στρέβωνα σελ. 618) || ἔκδοσ. Κορ. Μέρ. Β', σελ. 492 || ἄλλης πόλεως τῆς Λέσβου, ἐνδέχεται νὰ εὕρισκεται ἡ τοιαύτη λίμνη εἰς τοὺς Πυρραίους τῆς Λέσβου. Ἰδε περὶ τῆς Τόρβης ἢ Τόρφης (Tourbe, Γερ- μανιστὶ Torf) τὸν Beckmann Beytr. zur Gesch. der

Erfind. Tom. II, pag. 186-194· και Tom. IV, pag. 393.

TOURELLE, Πυργίον, Γλ. Πυργίσκος, Γλ. Πυργισκάριον, Γλ.

TOURNÉE, Γύρα, Δ. || Β', 99, Γῆρος. ||

TOURNER en ridicule, Εἰς γέλωτα τρέπειν, 'Ελλ. (Θουκυδ. Σ', 35) || Β', 99, και Ε', 44, Γυρίζω. ||

TOURNOI, fête publique et militaire etc. 'Ιππηλάσιον, Δ. Τερνεμέντον, Δ. Τὸ Τερνεμέντον ὡς και ἡ Γαλλικὴ λέξις παράγεται ἀπὸ τοῦ παρακμαζοντος Δατινισμοῦ τὸ Torneamentum (ἤγουν Γυροτρόχιον ἢ Κυκλοτρόχιον. Τὸ ἔλεγαν και Hastiludium (κατὰ λέξιν Δορυπαίγνιον) || Δ', 185, 'Ιππηλασία' 188, Καβάλα· και 189, Καβαλλιέρης (εἰς τὸ τέλ.)· και Ε', 345, Τερνεμέντον· 346-347, Τζοθστρα. ||

TOURS. Z. Chapelle.

TRAÎNEAU, Χαμούλκιον, Γλ. Χαμούλκος, Γλ. || Ε', 64, * 'Ελκηθρον. ||

TRAÎNER, différer, Παρασύρω, Δ. || Α', 271, Παραβιδάζω εἰς τέλ. Δ', 100, ἐν λ. Δίδω· 330, * Μοργάρω· 578-579, Σύρω § 4· ἔδ. και Β', 43, 'Αναβάλλω· και 339, Σύρω (ἔλκω). || Z. Temporisement || γρ. Temporalisation. ||

TRAIT, ligne qu'on trace, Χαραγμὴ, Γλ. Χαραγὴ, Σ.

TRAITABLE, Εὐδιοίκητος, Γλ. Εὐμεταχειρίστος, Γλ.

TRAITEMENT. Z. Appointment.

TRAITEUR, Πραυνδιοπράτης, Δ. βαρβαροσύνθετον ἀπὸ τὸ Δατινικὸν Prandium (τὸ "Ἀριστον) και τὸ 'Ελληνικὸν Πράτος. || Γ', 111, Ζωὴ Χία. ||

TRAITS, linéamens du visage, Σουσούμι, Σ. || Β',

382-383, καὶ Δ', 677, *Χαραγὴ* § 2· καὶ Δ', 255, *Κόφιμον*. || — Qui à des traits singuliers, *Ξενοχάραγος*, Δ. || Β', 263, καὶ 383, (ἐν λ. *Χαραγὴ*)· καὶ Ε', 250, *Ξενοχάραγος*. ||

TRAJET, Διαπέραμα, Γλ. || Δ', 98. ||

TRAME, 'Ροδάνη, Γλ. Κρόκη, Γλ. Τροιά, Γλ. || Β', 316 (ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ρ), καὶ 415, *Κορκάδι*· καὶ 368, *Υφάδιον*, (ἐν λ. *Υφή*)· Δ', 324, *Μιτόλιον*, καὶ 375-376, *Ότρά*. ||

TRANCHANT (un homme —), 'Αποφαντικός, 'Ελλ. Δογματίας, 'Ελλ. Voy. Lexic. Technolog. Graec. Rhetor. d'Ernesti. || Πρβλ. Β', 60, *Απόκοπτος*· καὶ 275, *Όρθά κοπτά*. ||

TRANCHE, Rouelle. Z. Pain.

TRANSACTION, Διάλυσις, Γλ. 'Απαρτισμός, Σύμβασμα, Συμβιβασμός, Γλ. Τελεσμός, 'Ελλ. || Πρβλ. Β', 108, *Διαλυστήριον*· 406, *Διαλύζω*· Δ', 566-567, *Συμβάζομαι*· ἴδ. καὶ 357, *Ξετρίβω* § 1· καὶ 591, **Τελεσφορῶ* § 4. ||

TRANSFUGE, Αὐτόμολος, 'Ελλ.

TRANSGRESSION, Παράβασις νόμου, Γλ.

TRANSI de froid, Περικρυερὸς Γλ. || Α', 202, *Τάρταρον*, *Τουρτουρίζω*· 309, *Τάρταρον*· Δ', 589, *Tartarίζω*· καὶ 658, *Φρίττω*. ||

TRANSPORT (Bâtiment de —), Καματηρὸν καράβιον, Δ.

TRAVAIL, Καμασία, Δ. || Πρβλ. Β', 178, *Κάρωμα*· καὶ Δ', 216, *Καματερός*. || — Σήμερον ἔμεινε τὸ σύνθετον *Ἀκαμασία* (fainéantise, paresse). || Δ', 217, **Ἀκαματεύω* (ἐν λ. *Καματερός*), καὶ Δ', 709. ||

TRÉBUCHET, machine pour prendre des oiseaux, Δόκανον, Δ. Τζουνόπλακα, Τρ. Παγίδα, Σ. « Δο-
» κάναι, αἱ στάλικες, αἷς ἴστανται τὰ λίνια, ἢ κάλαμοι »
Ἑσύχιος. || Δ', 548, *Στέμα* § 3· 598, *Τζινόπλακα*· 633,
Φάκα· καὶ Ε', 55, *Δόκανον*. ||

TREILLE, Κρεββατίνα, Σ. Δ. Κληματαρία, Σ. Ἀπὸ
τὸ Κράββατος (lit), κατὰ ἀναλογίαν τοῦ Berceau
λέξεως συνωνύμου τοῦ Treille. || Ε', 123, *Κληματαριά*·
135, *Κρεββατίνα*· καὶ 287, *Πέργομα* (περὶ τὸ τέλος). ||

TREMBLANT (tout —), Περίτρομος, Γλ. || Β', 356,
Τρέμω· Δ', 654, * *Φόθος καὶ τρόμος*. ||

TRÉSOR (ἀπὸ Thesaurus, τὸ ὁποῖον οἱ Ῥωμαῖοι
ἔλαβαν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Θησαυρός)· Χαζανάς, Δ. ἀπὸ
τὸ Ἀραβικὸν, ὅθεν ἐσχημάτισαν οἱ Ἕλληνες συγγρα-
φεῖς καὶ τὴν Γάζαν. || Δ', 190, *Καζνάς*. ||

TRÉSORIER || Δ', 191, *Θησαυροφύλαξ* (ἐν λ. *Κα-
ζνάς*)· καὶ Ε', 168, *Λογοθέτης*, ἀξιωματικ. τῆς Γραικο-
ρωμαϊκ. Αὐλῆς. || — Z. Salle || γρ. Sacellaire || .

TRESSE (Ital. treccia), Πλεξούδα, Σ. Πλόκαμος ἢ
Βόστρυχος, Ἑλλ. Σειρά, Ἑλλ. παρακμ. « Τὰς ἐπτὰ
» σειρὰς τῆς κεφαλῆς μου » (Κριτ. ΙΓ', 13). || Δ', 519-
520, *Σκουλί*· Πρβλ. Α', 56, *Καμαροτριχάρης*· 106-
107, *Κρώδυλος*, *Γαϊτάνιον* (ἐν τῷ Χορδόκοιλα)· Β',
305, *Πλεξουδιάζω*· Δ', 226, *Κατσαρός*. || — Z. Intrigue.

TRIBUNAL. Z. Criminel.

TRICHER, Παρακρούεσθαι, Ἑλλ. Εἰς τὴν σημερινὴν
γλῶσσαν, ἴσως ἀρμύζει τὸ *Παραπαίζω*, καὶ εἰς τὴν με-
ταφορικὴν καὶ πολὺ μᾶλλον εἰς τὴν κυρίαν σημασίαν,
ἤγουν ὅταν ὁ λόγος ᾔηται περὶ τῆς γινομένης εἰς τὸ
παιγνίδιον ἀπάτης, οἷον *Il m'a triché* (ἤγουν *trompé*

au jeu), Μ' ἐπαράπαιξε. || Πρβλ. Β', 89, Γελῶ, Γελασμέτος. ||

TRICTRAC, Ζατρίκιον, Δ. Πεσσοί ἢ Πεττοί, 'Ελλ. || Δ', 286, Πίζους Δ', 453, Ζατρίκιον· και 590, Ταρόκοι· ἴδ. και 724-725, Πεσσούλιον. ||

TRIDENT, Τρικρίανι, Δ. Σ. Θρινάκι, Δ. Τριόνυχον, και Διχερόνι, Δ. Ἰχθυόκεντρον, Δ. Καμάκιον, Δ. Τριοδόντιον, Γλ. Τρίαινα, 'Ελλ. || Δ', 101, Διχερόνι, Δικριάρι· και 178, Θρινάκι· και 617, Τρικριάρι. ||

TRISAÏEUL, Τρίπαππος, Γλ. Ζ. Aïeul.

TRIUMVIRAT (le—), Τριανδρικόν, Γλ.

TROISIÈME. || *arriva lui troisième*. 'Ομοίως και οἱ παλαιοί. α' Ἐστρατήγει δὲ Νικίας . . . τρίτος αὐτὸς » (Θουκυδ. δ', 42). Τοιοῦτον εἶναι και τῆς Νέας Διαθήκης (Πετρ. Καθολ. Β', 6', 5) τὸ, α' Ὁγδοον Νῶε . . . » ἐφύλαξε » ἤγουν, τὸν Νῶε μὲ ἄλλους ἐπτά.

TROMBE ἢ Siphon, Σίφοντας, Σ. Σίφων, 'Ελλ. || Δ', 503-504, Σίφοντας· και 558, Στροβίλα. ||

TROMPER. || Β', 195, Κομπόνω. || — Z. Piège.

TROMPETER, Διασαλπίζω, 'Ελλ. || Πρβλ. Β', 108, Διαλαλῶ Δ', 58, Βυκαρίζω (ἐν λ. Βούκινον)· και 496, Σαλπίζειν (ἐν λ. Σήμασμα).

TROP, Πέρα, 'Ελλ. || Β', 294, Περισσός· 420, Περίσσα Δ', 388, Παραπολὸν, και 411 Περισσά. ||

TROT, Τρίποδον, Δ. Σακτὸν, Σ.

TROTTER, aller au trot, Σακτῶ, Σ. Σακτακῶ, Σ. (ἴδ. Πλουταρχ. Μέρ. 4, σελ. 406, ἔκδ. Κορ.) || Z. Galoper. ||

TRUELLE, Μοῦστρι, Μυστρίον, Δ. Μουστρί, Σ. Ὑπαγωγεύς, 'Ελλ. d'après l'explication de Brunck

dans (les "Ορν. 1149) Aristophane. || Δ', 338, *Μονοστρί*. || 'Ο Σχολιαστής τὸ ὀνομάζει καὶ *Παράξυστος*.
Z. Mobilier.

TRÛCTE || Γρ. ἕσ. TRUITE ||, poisson d'eau douce, Τρώκτης, Γλ. || Δ', 619, *Τροθτα*. ||

TUILE, Βήσαλον, Γλ. || Δ' 228, *Κεραμίδα*. ||

TUILERIE, Κεραμαρείον, Δ.

TUNIQUE (Vêtir d'une—), Χιτωνίζω, Γλ. || "Ιδ. Δ', 130-131, *Ἐπαρώνδυμα*. ||

TURBITH. Z. Thapsie.

TURBOT, poisson de mer, 'Ρόμβος, Σ. Σκλάκι, Σ. Σιάκιον (γρ. Συάκιον), Δ. Σύαξ, Δ. 'Ρόμβος, 'Ελλ. Τὸ Σαλάκι εἶναι τῶν 'Ελλήνων τὸ Σελάχιον (μετωνυμικῶς ἀπὸ τοῦ γένους τὸ εἶδος). Τὸ Συάκιον ὑποκοριστικὸν τοῦ Σύαξ, ἀπὸ τὸ Σϋς. α Σύακα, Συῶδη » λέγει ὁ 'Ησύχιος, καὶ α Συάδες (ἕσ. Σύακες) αἱ ὕες ἐσχηματισμένως ». "Ιδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσεις. ἔκδ. Κορ. σελ. 90. || Α', 255, *Σιακοδόμματα* Δ', 481-482, 'Ρόμβος 487, *Σαλάκι* 497, *Σιάκιον* καὶ 563, *Συάκιον*. ||

TUTELLE, 'Επιτροπή ἢ 'Επιτροπεία, Γλ. Z. καὶ Tuteur.

TUTEUR, ἢ Tuteur honoraire, 'Επίτροπος, Σ. Tuteur onéraire, 'Αντεπίτροπος, Γλ. 'Επίτροπος διαφέρει τοῦ Curateur, Φροντιστής, ὡς ἡ tutelle τῆς curatelle Φροντίς, Γλ. Z. καὶ Procureur.

U

ULCÈRE. Z. Malin.

ULCÉRER, 'Ελκοποιεῖν, 'Ελλ. || Πρβλ. Β', 208, *Κουφοδρομεῖ* καὶ Δ', 255, *Κουφοδόρμι*. ||

USÉ, Τριβακὺς, Γλ. || Α', 163, *Μεσοκάθαρον* Β', 183, *Καταλύω* Δ', 18, (ἐν λ. *'Ανελῶ*) καὶ 225, *Κατελῶ* 29, *'Αποκατελῶ* 238, *Κολατριζῶ* § 2. ||

USTENSILES, Χρειασίδια, Δ. Σ. Χρηστήρια, 'Ελλ.

USUCAPION, prescription, λέγεται ἡ διὰ μακρᾶς χρήσεως δεσποτεία. « Οὐσουκαπίων, ὁ μακρὸς χρόνος. » Οὐσικαπιτεύω, διὰ μακρᾶς χρήσεως δεσποζῶ », Γλ. Κυριεύω διὰ χρήσεως, Δ.

USUFRUIT, 'Επικαρπία, Δ. Χρήσις καρπῶν, Δ. Χρήσις ἐπικαρπίας, Γλ. 'Επικαρπία, Γλ. Νομή, Γλ. || Δ', 132, *'Επικαρπία* καὶ 691, *Χρήσις καρπῶν*. || — Z. καὶ Jouissance.

USUFRUITIER, Καρπιστής, Δ. Ὁ τὴν χρήσιν τῶν καρπῶν ἔχων, Γλ.

USURIER, Τοκογλύφος, 'Ελλ. 'Ημεροδανειστής, 'Ελλ.

USURPATEUR, Σφετεριστής. || Πρβλ. Δ', 131, * *'Επιβάτης*. ||

USURPATION, Σφετέρεις ἢ Σφετερισμός. 'Εξειδιοποίησις, Γλ. Σφετερισμός, Γλ. || Ε', 245, *Νοσφισμός*. ||

USURPER, Σφετερίζομαι, Γλ. || Γ', 314, *Νοσφίζομαι* Δ', 183, * *'Ιδιοποιεσθαι*. ||

UTÉRIN (frère —), 'Αδελφὸς ὁμομήτριος.

UTOPIE, Οὐτως ὠνόμασαν οἱ νεώτεροι τὴν φάνταστὴν Εὐτοπίαν.

V

VACANCES, Ἀργίαι. Ἀρρίαι. Διατρ. Ἐπικτητ. IV, η', 33. || ἔκδ. Κορ. Μέρ. Β', σελ. 281, καὶ 427. || — Εἰς τὸν παρακμαζόντα Λατινισμόν, τὰς ὠνόμαζαν Ἀριστοτελικὰς ἡμέρας. Aristotelici dies, Δ.

VACANT. Z. Caduc.

VACCINE. Z. Vérole.

VACILLER, branler, chanceler, Κοντηλίζω (γρ. Κονδυλίζω), Σ. ἤγουν σαλεύομαι ὡς κάλαμος (Ἰδε Πλουτάρχ. Μέρ. 6, σελ. 413, ἔκδ. Κορ.). Ὑποχωλεύω, Γλ. Παρκφέρομαι, Γλ. || Δ', 241, *Κονδυλίζω* καὶ 513, *Σκορτηλῶ* (ἐν λ. *Σκονθάπτω*.) ||

VADE-MECUM, Συνέκδημον, Ἑλλ. Τὰ μικρὰ καὶ εὐμετακτόμιστα καὶ πρόχειρα βιβλιάρια, ὠνόμαζαν *Συνεκδήμους*. Δυνάμεθα νὰ τὸ μεταχειριζόμεθα οὐδετέρως, Τὸ *συνέκδημον* (κατ' ἑλλειψιν τοῦ βιβλίου).

VAGABOND, Ῥεμβός, Γλ. Πλανήτης, Γλ. Περιφοράριος, Δ. Γυριστής. « Κυρίως δὲ ῤεμβός ἐστιν ὁ συνε- » χθὲς ἀναιτίως πλανώμενος, καὶ τοὺς καιροὺς εἰς ἀνόνητα » δαπανῶν, καὶ βραδέως εἰς τὸν οἶκον ἀναστρέφων ». Ὅταν οἱ τοιοῦτοι Ῥεμβοὶ ἦσαν Μοναχοὶ, περιπλανώμενοι ἀπὸ κελλία εἰς κελλία, οἱ μὲν Δυτικοὶ Πατέρες τοὺς ὠνόμαζαν *Circulatores* ἢ *Circumcelliones*, οἱ δὲ Βυζαντινοὶ, *Κυκλαρίους*, Δ. || Δ', 90 καὶ 716, *Γυριστής* 474, Ῥεμβός καὶ Ε', 143, *Κυκλάριος*. Πρβλ. Α', 79-80, *Γυρεύω*. ||

VAGABONNER ἢ VAGABONDER, Περιρέμβομαι, Γλ. || Δ', 90, *Περιφέρομαι*, *Περιπλανῶμαι*. ||

VAGUES, flots de la mer, Κύματα, Σ. Ἑλλ. Πρόβαρα, Δ. Οἱ Δωριεῖς ὠνόμαζαν Αἴγας τὰ κύματα, μεταφορικῶς, διὰ τὴν ἄτακτον κίνησιν. « Αἴγας τὰ κύματα, Δωριεῖς » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Πιθανὸν ὅτι καὶ τὸ Vague τῶν Γάλλων, καὶ τὸ Woge τῶν Γερμανῶν συγγενεῦει, κατὰ τὸν Βαχτέρον, μὲ τὰς Αἴγας τῶν Ἑλλήνων. Εἰς τοῦ Εὐσταθίου τοὺς χρόνους ὠνόμαζαν Πρόβαρα, καθὼς καὶ οἱ Γάλλοι σήμερον τὰ ὀνομάζουσι Moutons, τὰ κύματα. || Ε', 314, Πρόβαρα. ||

VAISSEAU. Ζ. Agrés.

VAISSELLE d'or, Κοῦλος χρυσοῦς, Ἑλλ. — d'argent, Κοῦλος ἄργυρος, Ἑλλ.

VALABLE (caution), Καυτίων, Γλ. (ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Cautio, ὅθεν καὶ τὸ Caution τῶν Γάλλων). « Καυτίονα, ἀσφάλειαν, ὁμολογίαν. Καυτίονος, ὁμολογίας » ἔχει ὁ Ἡσύχιος, φερέγγυος, Ἑλλ.

VALET de chambre. Ζ. Chambellan.

VALLON, Κοιλάδα, Λαγκάδι, Σ. Λαγκάδι, Δ. « Ἀγκεα, κοίλους τόπους, λαγκάδια, φάραγγια » Γλ. Δ. Κοιλὰς, Ἑλλ. Λάκα, Ἑλλ. « Λάκας, φάραγγας » λέγει ὁ Ἡσύχιος καὶ « Ἀγκεα, κοίλους τόπους καὶ φαραγγώδεις » καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς « Κοιλάδες, πεδία, λιβάδες. Κοιλὰς, τὸ εὐδιον, καὶ ἡ βαθεῖα γῆ ». || Δ', 272, Λαγκάδι. ||

VALSE, Sorte de danse que les Français ont imitée des Allemands (chez lesquels Walzen σημαίνει τὸ Κυλίεσθαι ἢ Περιστρέφεσθαι). Στρόβιλος, Ἑλλ. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 216. Elle s'appelait encore Δῖνος, Ἑλλ. Voyez Athen. pag. 467.

VANITEUX, Vantard, Glorieux, Καυχηματίας, Γλ. || Α', 52, Καυχῆσάρης (ἐν λ. Χειμὼν καὶ Καλοκαίρειν)· Β', 187, Καύχη· 195, Κομπάζω. ||

VASSAL, Ἐθελόδουλος, Οἰκετός, Δ. Τὸν ὠνόμαζαν καὶ Ἀνθρωπον, Δ. μὲ γενικὴν ὀνόματος ἢ ἀντωνυμίας, ὥς καὶ οἱ Γάλλοι τὸ Homme (ἔθεν καὶ τὸ Hommage)· Il est mon vassal, εἶναι ἄνθρωπός μου. Καὶ Αἰζιον (Lige), Δ. καὶ πολλάκις ἐνωμένως τὰ δύο, Ἀνθρωπος Αἰζιος, Homme-lige. || Δ', 630, Ὑποτακτικός, § 1. καὶ Ε', 162-163, Αἰζιος. ||

VAUTOUR, Γύπας, Δ. Σ. Σκανιάς, Σ. Γύψ, Ἑλλ. Τὸ Σκανιάς ἔσως ἐπλάσθη ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν Scannatore, σφάκτης.

VEAU-MARIN, Φόκια, Σ. Φώκη, Ἑλλ. || Δ', 664, Φώκη. Ἰδ. καὶ τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημειώσεις σελ. 108. ||

VEILLE, (le jour précédent), Παραμονή, Σ.

VEINE-PORTE, Στελεχιαία φλέψ, — Cave, Κοίλη φλέψ, Γαλην.

VÉLITES, soldats armés légèrement, Γυμνῆται, Γλ.

VÉLOCIFÈRE, Ἰσ. Ὁξύδρομον.

VENDAGES (les —), Τρυγή, Γλ. Τρυγητός, Γλ.

|| Β', 289-290 § 1, καὶ Δ', 402-403 § 1, Πατῶ· καὶ Δ', 620, Τρυγοπατῶ. ||

VENEUR (grand —), Πρωτοκυνηγός, Δ. || Β', 215, Κυνηγός· Δ', 267, Κυνηγάρης. ||

VENTRE, Couché sur le ventre, prosterné. Ἐπίμουρα (ἐπίρρημ.), Δ. Πίμντα (γρ. Πίμυτα), Πίστομα, Σ. Ἐπὶ στόμα, Πρηνής, Ἑλλ. || Α', 114, Πίμντα, Ἐπίμντα, Πίστομα· Ε', 294, Πίμουρα. ||

VENTRIÈRE, sangle, Κοιλιοδεσμος, Γλ. Ὁ Σ. ἔχει δύο συνώνυμα, *Μεσιὰ* καὶ *Νιγλα*, ἄγνωστα καὶ τὰ δύο εἰς τὸν Δ. Τὸ *Νιγλα* φαίνεται ἀρχαῖον. Ἴδε τὸν Ἡσύχιον λέξ. Νίγλαροι καὶ λέξ. Ἐνεργμὸς, καὶ τὰς ἐκεῖ σημειώσεις τῶν κριτικῶν. || Δ', 321, *Μεσιὰ*. ||

VENTRU, Pansard, Γαστρώδης, Γλ. Ζ. καὶ Pansard.

VER luisant, Κωλοφωτία, Δ. Πυγολαμπίς, Ἑλλ. || Δ', 271, *Κωλοφωτία*. ||

VERDET, Ἰάριον, Ἰάριν, Δ. Ἰὸς χαλκοῦ, Ἑλλ. || Α', 289, Ἰός καὶ Δ', 181, *Ἰάριν* 455-456, *Πράσιον* (ἐν λ. *Πρασιὰ*)· Πρβλ. καὶ 637-638, ἐν λ. *Φαράσιον*. ||

VERGER, jardin fruitier, ἡ ἀπλῶς Fruitier, Ὀπωράριον, Γλ. Ὀπωρεῖον, Ἑλλ. Ἴδε Λόγ. Ἑρμ. ἔτους 1819, σελ. 331. || Ε', 266, Ὀπωράριον καὶ 288, *Περιδόλιον*. ||

VÉRIFIER. Τὸ Ἀληθεύω εἰς τοὺς παλαιοὺς εἶχε καὶ τὴν μεταβατικὴν σημασίαν τοῦ Vérifier. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς ἡμᾶς σημαίνει τὸ Ἀληθῆ λέγω, εἰς τόπον αὐτοῦ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν τὸ Ἀληθίζω, εὐρισκόμενον μεταβατικῶς εἰς τὸν Ἡρόδοτον || Β', 29, Ἀληθεύω || . Ὅταν ὁ λόγος εἶναι περὶ λογαριασμῶν δοσοληψίας, τοὺς ὁποίους οἱ παρχβέλλοντες, στίζουσι κάθε μέρος, διὰ νὰ πιστώσωσι τὴν ἰσότητά τῶν ἀριθμῶν, *vé-rifier les articles d'un compte*, οἱ Βυζαντινοὶ ἔλεγον Δισοτίζω, Δ. « Δισοτίζειν ἐστὶ τὸ ἀντεξετάζειν τὰς λήψεις καὶ τὰς δόσεις ». || Πρβλ. Ε', 468, *Λογοθέσιον* S 2, ἐν λ. *Λογοθέτης*. ||

VERMILLON, ou cinabre pulvérisé, Σινοπίδιον (γρ. Σινωπίδιον), Δ. Τὸ ὠνόμαζαν οὕτως ἀπὸ τὴν πόλιν Σινώπην, ὅθεν τὸ ἐλάμβανον οἱ ἔμποροι. Διὰ τοῦτο

καὶ ὁ Στράβων (Μέρ. Β', σελ. 374) τὸ ὀνομάζει *Σινω-
πιπὴν μίλτον*. || Δ', 500 καὶ 501, *Σινωπίδι καὶ Σινω-
πίδιον*· Ε', 209, *Mirior*· Πρβλ. Δ', 231-232, *Κι-
νάβαρι*. ||

VERMOULU, Σκουληκοφαγώμενος, Σαρακιασμένος,
Σ. Θριπῆδεστος, 'Ελλ. || Α', 81-82, *Σαρακιάρικα*· Ἰδ.
καὶ Δ', 68, *Βωτρίδα*. ||

VÉROLE (petite—), Εὐλογίαι, Δ. Ὀνομάσθησαν
οὕτω, κατὰ μίμησιν βαρβαρικῆς δεισιδαιμονίας, ὥς οἱ
Τοῦρκοι ὀνομάζουν τὸ Θανατικόν, *Μουμπαρὲχ* (ἤγουν
Εὐλογημένην νόσον), ὥς ἐξαιρέτως πέμπομένην ἀπὸ τὸν
Θεὸν ἀρρώστιαν. Τὰ φωτισμένα ἔθνη ἐξ ἐναντίας νομί-
ζοντές τιν κατηραμένην, τὴν ἀποκλείουν ἀπὸ τὰς πό-
λεις μὲ τὰς τεσσαρακονθήμερους προφυλάξεις (*quarant-
taines*), καθὼς εὐρήκασι πρὸ μικροῦ τὰ μέσα νὰ φυ-
λάσσωνται καὶ ἀπὸ τὰς Εὐλογίας, μὲ τὸν ἐγκεντρισμὸν
ἀναλόγου ἐξανθήματος τοῦ συμβαίνοντος εἰς τὰς δαμά-
λεις (*la Vaccine*). || Δ', 91, * *Δαμαλίδα* (ἐν λ. *Δαμα-
λίς*) || . Τὰς Εὐλογίας οἱ Τοῦρκοι ὀνομάζουσι, *Τσιτσὲχ*,
ἤγουν ἄνθη, ἢ ἐξανθήματα. || Γ', Προλεγόμε. σελ. ε',
σημ. 2· καὶ Δ', 144, *Εὐλογημένη, Εὐλογίαι*. || Ζ. καὶ
Rougeole.

VERRE. Une estampe, peinture, miniature, de-
vant la quelle on met un Verre, Διαγέλαστος, Δ.
Ἰσως εἶναι σφαλμένη γραφή, ἀντὶ τοῦ Διαυελάτος
(ἤγουν δι' ὑέλου).

VERT. *Mettre des chevaux au vert, Faire manger
le vert à des chevaux*, Γραστίζω, Δ. 'Ελλ. || Δ', 85-
86, *Γρασίδι*. ||

VERT. *Il est encore vert, Il a une verte vieillesse*.

Ἐμογέροντας ὠνόμαζαν οἱ παλαιοὶ τοὺς τοιούτους γέροντας. « Ἐμογέρων· οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν, » ἔτι δὲ ἰσχύοντα· οἱ δὲ τὸν μὴ λευκαίνόμενον τὴν κε- » φαλήν, ὄντα δὲ πρεσβύτην » λέγει ὁ Ἑσύχιος· ὀλίγον πρὸ τούτου εἶπεν, « Ἐμογέροντα, τὸν μὴ καθήμενον ἀπὸ » (γρ. τὸν μὴ καθηψημένον ὑπὸ) τοῦ γήραος, μηδὲ πᾶν » γέροντα ». Εἶπε καὶ ὁ Λουκιανὸς (Ἑταιρ. Διαλογ. δ) περὶ κακογραΐας τινὸς μαγίσσης, « Ὁμῆ ἔτι καὶ συμπε- » πηγυῖα ».

VESCE. || Δ', 40, καὶ Ε', 28, Ἄφκος. || — Ζ. Piège.

VESSE, Βδέσμα, Γλ. || Α', 141, Πορθή, Ἀποψό-
φησις· Δ', 255, Κουφοκλάνη. ||

VESTIBULE, Προπύλαιον, Γλ.

VÊTEMENT, Ροῦχον, Δ. Τὸ θέμα τῆς λέξεως Ῥοῦ-
χον εὐρίσκεται διαφόρως σχηματισμένον εἰς σχεδὸν ὅλας
τὰς γνωστὰς γλώσσας, μὲ συγγενεῖς ἢ ἀνχλόγους σημα-
σίας. Τεταῦτα εἶναι τὸ Rochet τῶν Γάλλων, τὸ Rock
καὶ τὸ ὑποκοριστικόν του Röckchen τῶν Γερμανῶν, τῶν
ὁποίων ἡ πιθανωτέρα παραγωγή, κατὰ τὸν Ἀδελούγ-
γην, εἶναι τὸ Rauh, τὸ σημαῖνον τὸ Τραχύς. Ἀλλ' εἰς
τὸ Τραχὺς τὸ τ στοιχεῖον εἶναι ἐπίσκακτον (Σνείδερ.
Λεξικ. λέξ. Τραχύς)· ὅθεν συγγενεῖς μὲ τὸ Ῥάκος καὶ
Ῥάχις, τὸ ὁποῖον ἐνόησε καὶ ὁ Ἑτυμολόγος, « Τραχύς
» σημαίνει τὸν σκληρὸν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ῥάχεως·
» αὕτη γὰρ ὁστώδης ἐστίν ». || Α', 174, Ῥοῦχον. ||

VÉTÉRAN, Ἀπόμαχον τὸν ὀνομάζει ὁ Λυδὸς (περὶ
ἀρχ. τῆς Ῥωμ. Πολιτ. σελ. 258).

VÉTÉRAN, Παλαιστρατιώτης, Γλ.

VÉTÉRANS, Ἀπεστρατευμένοι, Παλαιστρατιῶται
(καὶ ὄχι Παλαιοστρατιῶται), Δ. Τοὺς ὠνόμαζαν καὶ

Μισσιτίλους ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Missitius (Γαλ. licencié, congédié), Γλ. || Ε', 21, *Ἀποστρατεύω*. ||

VÉTÉRINAIRE (médecin —) *Ἱππίατρος*, Γλ. *Κτηνίατρος*, Γλ. || Δ', 261, *Κτηνίατρος*. ||

VEXER, *Βασανίζω*.

VIATIQUE, le sacrement administré aux malades, *Ἐφόδιον*, Δ.

VICAIRE, *Τοποτηρητής*, Γλ. ὁ ἐκ προσώπου, Γλ. || Δ', 101, *Δίκαιος* καὶ 670, *Χαλιφᾶς*. ||

VICE-AMIRAL. Z. *Amiral*.

VICTOIRE. Chanter — avant le temps. « Πρὶν νενικηέναι, ἄδειν » εἶπεν ὁ Πλάτων (*Θεαίτ.* σελ. . . . || σελ. 95, *ἐκδ.* Biponti, 1782 || .)

VIEUX-HABITS etc. *Γρύτη*, Γλ. ὄθεν καὶ *Γρυτοπώλης*, le fripier, Γλ. καὶ *Γρυτοπωλεῖον*, la friperie, Γλ. *Ῥωποπωλεῖον*, Γλ. || Α', 313, *Ἀπορουχοσυνάκτης* Ε', 22, * *Ἀποφόρια*. Πρβλ. Δ', 238, *Φόρεμα κολατρεσμένον* (ἐν λ. *Κολατρίζω*). ||

VIGILE, *Παννυχίς*, Ἑλλ. *Διανυκτέρευσις*, Γλ. || Ε', 247, *Νυκτεγερσία*. Πρβλ. Δ', 390, *Παραστάθι*. ||

VIGNE. *Celui qui garde des vignes*, *Δραγάτης*, Δ. Σ || Δ', 103 || . Τὸ *Δραγάτης*, ὅτι δὲν εἶναι βάρβαρος λέξις πιθανολογεῖται ἀπὸ τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸν Ἡσύχιον συγγενῇ ὀνόματα. « Δράξων, ἐν Σικελίᾳ Ἱερὸν, εἰς » ὃ οἱ γεωργοὶ εὐχὰς ἔπεμπον ὄθεν καὶ *Δράξοντες* » ἐκλήθησαν. — Δράκια φύλλα. Σικελοί. — Δράχμα, τὸν » τῆς σταφυλῆς βότρυν. — Δρέπειν, τρυγᾶν. — Δρεπτεῖς » (γρ. Δρεπεῖς), τρυγηταί ».

VIGNERON, Ἀμπελᾶς Δ (*App. pag. 14*).

VIGNETTES (les —) d'un livre, *Βοτρώδια*, Δ. δ-

νομα ἀναγκαῖον καὶ εἰς τὴν σημερινὴν γλῶσσαν, καὶ ἄξιον νὰ καταχωρισθῇ καὶ εἰς τὰ Λεξικά τῆς παλαιᾶς. Τὸ Βοθρόδια τοῦ Δ. εἶναι γραφικὸν σφάλμα.

VIN de la première cuvée. Ἴσως οἶνος πρωτοπάτης, ἢ Πρόρος (ἤγουν Πρόρρος), Δ. (App. pag. 145). Πρότροπος, ἢ Πρόδρομος, Ἑλλ. Ἴδε τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. σελ. 154. || Δ', 329, Μονοχεῖω καὶ 461-462, Πρόρος. ||

VINAIGRETTE. Z. Brouette.

VIOLANT, Βιαστῆς, Γλ.

VIOLENCE (en usant de —), Ἐπιβατικῶς, Δ. Βιαστικῶς, Δυναστικῶς. || Δ', 131, Ἐπιβατικῶς. Ἴδ. καὶ Ε', 30 * Βιασμός. ||

VIOLER, une fille, une femme, Ποντίζω, Δ. || Β', 127, Ἐντροπιάζω § 2. ||

VIS (Ἑταλ. Vite), Βίδα, Δ. Σ. Καὶ τὸ Γαλλικὸν ὅμως καὶ τὸ Ἰταλικὸν, παράγονται ἀπὸ ἀπηρχαιωμένην ἄλλην λέξιν Γαλλικὴν (σωζομένην ἀκόμη εἰς τινὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας) Vire, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν Μενάγιον, εἶναι ἀπὸ τὸ Γύρος, Ἑλλ. || Δ', 54, Βίδα. ||

VISITES (les —), ἤγουν αἱ φιλικαὶ συνάλληλοι ἐπισκέψεις, εἶναι, νομίζω, οἱ ΑΣΠΑΣΜΟΙ τῶν παλαιῶν (Ὡ. Διατριβ. Ἐπικτήτ. IV, δ', 36, σελ. 261, ἔκδ. Κορ.) || Δ', 667, Χαιρετίζω. ||

VIVACE, Πολύγηρως, Γλ. Πολύζωος, Γλ. Μακρόβιος, Γλ. Πολυχρόνιος, Γλ.

VIVE, poisson de mer, Δράκινα (γρ. Δράκινα), Σ. Ἴδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. ἔκδ. Κορ. σελ. 73. || Δ', 103, Δράκαινα || — Z. Araignée de mer.

VIVIER, Ζωγρεῖον ἰχθύων, Γλ. Ζωοτροφεῖον, Γλ.

Ἰχθυοτροφεῖον, Γλ. Ἑλλ. Ἰδ. τὰς εἰς τὸν Ξενοκράτ. σημειώσ. σελ. 101, ἔκδ. Κορ. Βιβάριον, Δ. Ζῶγρος, Δ. Πισκίνα ἢ Φισκίνα, Δ. Βιβάρι, Σ. Λιδάρι, Σ. Ψαρολίμνη, Σ. || Β', 145, Ζῶγρος 300, Πισκίνα 374, Φλισκίνα καὶ Ε', 272 καὶ 367, Ψαράγγιω, Ψαρολλίμνη (ἐν λ. Ὀψάριον.) ||

VOILE. Z. Artimon.

VOIRIE, le lieu où l'on porte les boues etc. Κοπροθέσιον, Δ. Κοπρῶν, Ἑλλ. Οἱ Ἀθηναῖοι ἰδίως τὰ ὠνόμαζαν, Ὀξυθύμια (τὰ). Ἰδ. Ἀρποκράτ. Ἡσύχ. καὶ Σουίδ. λέξ. Ὀξυθύμια. || Δ', 242, Κοπρόλακκος. ||

VOIX, Suffrage, Opinion, Φωνή, Δ. || Δ', 100, Δίδω ψήφον, ἐν λ. Δίδω. ||

VOLEUR de grands chemins, Ὀδοῦρος, Ὀδοιδέκος, Ἑλλ.

VOLONTAIRE, homme de guerre qui sert sans y être obligé, Θελημακτάριος, Δ. Ἐθελοντής, Ἑλλ. (Θουκυδ. Ε', 96).

VOLUBILITÉ de langue. « Ταῦτα εἰπὼν μετὰ τινος » τροχιλίας ». Athen. pag. 588.

VOLUME. Z. Rouleau.

VOLUPTUEUX, Ἡδυπαθής, Γλ. Σπάταλος, Γλ. || Β', 333, Σπάταλος καὶ Δ', 162, 620, Ἡδυπαθαίνω, Τρυφή. ||

VORACE, Βορός, Ἑλλ. Τὸ Βορός ἔχει παράγωγον τὸ Βόραξ (ὥς ἀπὸ τὸ Αἶθος τὸ Αἶθαξ) τὸ ὁποῖον ἔσωσεν ἡ Λατινικὴ γλῶσσα Vorax, ὅθεν ἔλαβαν οἱ Γάλλοι τὸ Vorace. Ζαβρός, Δ. Πιθανὸν ὅτι κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τὸ, Ζάβορος. « Ζαβρὸν, Πολυφάγον » λέγει ὁ Ἡσύχιος. Ὁ Ἱπποκράτης δίδει εἰς τὸ νερὸν τὸ ἐπίθετον Βορόν,

διότι ἡ ὑδροποσία κινεῖ τὴν ὀρεξιν τῆς βρώσεως· ὅθεν εἶπε καὶ ὁ βωμολόχος Περτρώνιος (Satyric. pag. 146, edit. Amstelod.) Aqua dentes habet, τὸ νερὸν ἔχει ὀδόντας. Ὁ Γαληνὸς ἐξηγῶν τὸ Ὑδωρ βοροῦ τοῦ Ἰπποκράτους, λέγει, « Καλοῦσι γὰρ καὶ νῦν ἔτι συνήθως » οἱ κατὰ τὴν ἡμετέραν Ἀσίαν ἅπαντες Ἕλληνες Ἄνθρωποι βοροῦς, τοὺς πολλὰ δυναμένους ἐσθίειν ». || Β', 384, *Χαύτης*· Δ', 610, *Τραπεζογίτας*· 632 καὶ 726, *Φαγάρος, Φαγάς*. ||

VOUTÉE (une chambre, une église etc.), *Θολοσκέπαστος*, Δ. *Κυλινδρωτή*, Δ. Ἰσ. καὶ *Κυμβαλική*, Δ. || Α', 251, *Τουρδάτορ*· Β', 370, *Φαρί* (ἐνθα καὶ περὶ *Καμαρωτῶν οἰκοδομημάτων*)· καὶ Δ', 174-175, *Θόλος, Θολοσκέπαστος*. ||

VRILLES ἢ Cirrhes, *Περιπλοκάδες*, Δ. *Ψαλίδες*, Δ. *Ἑλικες*, *Ἑλινοί*, *Ἑλλ. Κικλίδια ἢ Κικλίδες* (Ἰσ. *Κυκλίδια, ἢ Κυκλίδες*), Δ. *Λίγγια*, Δ. ἔσως φθαρμένον ἀπὸ τὸ *Ἑλίκια, ἢ Ἑλίνια*. || Δ', 291, *Λίγγιον*· 410, *Περιπλοκάδα*· 553, *Στουράκιον*· 698, *Ψαλίδα* § 3. ||

VULGAIRE, *Λεώδης*, Γλ. || Δ', 451, **Ποταπός, ἄχρον ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλούς*. ||

Z

ZÈBRE, Πιθανὸν ὅτι εἶναι ὁ *Ζοθμπρος*, τοῦ Δ. Ἰπποτίγρις, Ἑλλ. ὀνομάζεται ἀπὸ τὸν Δίωνα Κάσσιον, ἴδ. *Encyeloped. modern. Tom. VI, 1825, pag. 480*.

ZÉRO, *Νούλα*, Τρ. ἀπὸ τὸ Ἰταλικὸν *Nulla*: Τοῦτο ἐξηγοῦντες τινὲς δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ἀποῦ ἐκφράζουσιν.

τὸ *Zéro Μηδέρ*. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐτ' οἱ Ἱταλοὶ μεταχειρίζονται τὸ *Nulla* εἰς τοιαύτην σημασίαν, οὔτε καμμία ἄλλη γλῶσσα, πλὴν τῆς Γερμανικῆς (*Null*) ἐδέχθη τὴν Ἱταλικὴν λέξιν. Οἱ Ἱταλοὶ καὶ Γάλλοι τὸ ὀνομάζουσι *Zéro*, οἱ Ἰσπανοὶ *Cero*, δανεισθέντες ἀπὸ τοὺς Ἄραβας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐλάβδαμεν καὶ τοὺς σήμερον συνειθισμένους ἀριθμητικοὺς χαρακτῆρας. Οἱ Ἄγγλοι μόνοι λέγουσι *Cipher* (σημαίνοντες τὸ *Zéro*) ὄνομα καὶ αὐτὸ Ἀσιανὸν, σημαντικὸν ὅμως εἰς τὰς ἄλλας γλώσσας ὅχι τοῦ *Μηδενός*, ἀλλ' ἀπλῶς τῶν ἀριθμητικῶν χαρακτῆρων (Ἱταλ. καὶ Ἰσπαν. *Cifra*, Γαλ. *Chiffre*, Γερμαν. *Ziffer*). Συγχωρεῖται λοιπὸν καὶ εἰς ἡμᾶς νὰ φυλάξωμεν τὸ ξένον ὄνομα *Zéron*, ὥς καὶ οἱ παλαιοὶ ἐφύλαξαν πολλὰς τῆς Ἀσίας λέξεις δηλωτικὰς Ἀσιανῶν εὐρημάτων ἢ πραγμάτων. Ἐὰν ὅμως δυσαρεστῇται τις εἰς τὰ ξένα, καὶ προτιμᾷ ἐξάπκντος τὰ Ἑλληνικὰ, ἅς τὰ σχηματίζῃ καὶν ὀδηγούμενος ἀπὸ τὴν ἀναλογίαν. Τὸ σημειούμενον διὰ τοῦ ὁ στοιχείου *Zéron*, καθ' αὐτὸ μὲν δὲν σημαίνει τίποτε, ἀλλὰ δὲν εἶναι διὰ τοῦτο ἄξιον νὰ ὀνομάζεται *Μηδέρ*, ἐπειδὴ συσσημαίνει προστιθέμενον εἰς τοὺς ἄλλους ἀριθμητικοὺς χαρακτῆρας τόσον, ὥστε νὰ δεκαπλασιάζῃ τὴν δύναμιν αὐτῶν. Ἄρα δὲν ἤθελε προσφύεστερον ὀνομασθῇν *Ἀψήρον*, ἥγουν ἀσήμαντον ἀριθμοῦ καθ' αὐτό; Ἐπειδὴ ὀνομάζομεν *Ψηφία* τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα, διότι αὐτὰ ἐμεταχειρίζοντο καὶ ἀντὶ τῶν ἀριθμητικῶν *Ψήφων* ἢ *Ψηφίδων*, ἥγουν λιθαρίων μὲ τὰ ὅποια παλαιὰ ἐλογαρίζαν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο *Ψηφίζω* ἢ *Ψήφοις λογίζομαι*· «Ψηφίδες, » ψήφοι, μικροὶ λίθοι » λέγει ὁ Ἡσύχιος· καὶ «Ψηφίζω,

» Computo » τὰ παλαιὰ Γλωσσάρια, ἤγουν ἀριθμῶ, λογαριάζω, ὅθεν καὶ ὁ Ἀριστοφάν. (Σφ. 656),

— Ἀόγισαι φάδως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Ψηφίζω ἢ Ψήφοις λογιζομαι, ὀνομάζεται Γαλλιστὶ Calculer, ἀπὸ τὸ Λατινικὸν Calculus τὸ σημαίνον Ψήφον, ἢ Ψηφίδα. || Α', 237-238, Ψηφίζει. ||

ZIBELINE, (Martre—), ἢ Zibeline. Z. Martre.

ZINC, Ψευδάργυρος, Ἑλλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

Ἦδε λήγει τὸ καίμενον. Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ ἐπομένῃ σελίδι δύο προσθηκῶν, αἵτινες κεῖνται εἰς τὸ χειρόγραφον μετὰ τὴν σελ. 920, εἴρηται τὰ εἰκότα ἐν τῷ Προλόγῳ.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

A

α) AVARIE, mauvaise aventure qui arrive aux vaisseaux etc. Τὸ ἐτυμολόγησαν ἀπὸ τὸ Ἑλλ. Βάρης (navire). Πολὺ πιθανώτερον νομίζω, ἀπὸ τὸ Βάρος (poids, charge) μὲ τὸ στερητικὸν α̅, Ἀβαρῆς (léger), Ἀβάρεια (allégement). Καὶ οὕτω (Βλέπω τώρα) τὸ ἐνόησαν καὶ ἄλλοι. Ὁ Δουκάγγιος (λέξ. Anavria), λέγει, « Anavrie a Graeco Ἀβαρος, exoneratio etc. » Μί' ἀπὸ τὰς δυστυχίας τῶν πλεόντων εἶναι ἡ ἐκβολὴ τῶν φορτίων εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ ν' ἀποφύγῃσι τὸ ναυάγιον (†).

B

6) BAGUETTE DIVINATOIRE, Μαντική ῥάβδος (2).

(1) Ὁλόκληρος αὕτη ἡ πρώτη Προσθήκη εἶναι εἰς τὸ χειρόγραφον ὠδελισμένη διὰ δύο πλαγίων γραμμῶν. Ὡς ἔστι δ' εἰκάζει, μετηνέχθη ὕστερον, μᾶλλον ἐπεξεργασμένη, εἰς τὸν Δ' τόμον τῶν Ἀτάκτων σελ. 1 καὶ 709, ἐν λέξ. ΑΒΑΡΙΑ.

(2) Ἡ δευτέρα αὕτη Προσθήκη μετηνέχθη ἔπειτα, ἰδίᾳ χειρὶ τοῦ Κοραῆ, εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν ἐν σελ. 47 τοῦ χειρογράφου. (Βλ. δευτὴν σελ. 30).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ.

Συλλεγεῖσθαι ἐπιμελῶς αἱ εἰς τὰ περιθώρια τοῦ Λεξικοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας (ἔκδοσ. 1778 à Nismes) αὐτόγραφοι σημειώσεις τοῦ Α. Κοραῆ, δημοσιεύονται ἐν τῷ δε τῷ Παραρτήματι, διὰ στοιχείων προκλινῶν. Μνεία τούτου ἐγένετο ἐν τῷ Προλόγῳ· καὶ ὅρα ἔκστ. Περὶ δὲ τοῦ ἐν τισὶ λέξεσι παρεντιθεμένου || διγράμμου πρὸς δῆλωσιν παραπομπῆς εἰς σελίδας τοῦ παρόντος τόμου, καὶ που δὲ καὶ εἰς τ' Ἀτακτα, ὅρα τὴν ἐν τῇ σελίδι 2 σημείωσιν.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Λεξικὸν· (δίτομον, ἀπὸ Α—Κ καὶ L—Z) εἶναι ἐκ τῶν τῆς Βιβλιοθήκης Κοραῆ· καὶ ἀπόκειται μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν δημοσίαν τῆς Χίου βιβλιοθήκην ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 274 τοῦ καταλόγου τῶν Φιλολογικῶν συγγραμμάτων.

A

ABRÉGER· *εω Suida Συρτομίζειν.*

ABRÉVIATEUR. *Συρτομιστής.*

ACCOMMODER || 'Επὶ τοῦ προπαρτελευταίου καὶ ἐπὶ τοῦ προτελευταίου παραγράφου || · *dans ces deux significations de maltraiter, ou de mettre dans un mauvais état, l'accommoder répond au ρυθμίζειν des Grecs. Prométhée dans Æschyle v. 240, en se plaignant de Jupiter, dit :*

— ἀλλ' ἀρηλεῶς

᾽Ωδ' ἐρρόθμισμαι

— *je suis accômmodé de cette cruelle manière* || Βλ. σελ. 5. ||

ADOUÉ, *έε*, terme de chasse. *Συνδυάζειν.*

AFFAIRE. *Il vous donnera bien des affaires Πολλά σοι παρέξει πράγματα disent les Grecs dans le même sens.*

— *avoir affaire à...* Strabon L. VIII, pag. 276. *Πρὸς ἡμερώτερα ἔθνη καὶ φύλα τὴν πραγματείαν ἔχειν.*

AFFICHER sa honte. *Θεατρίζειν.*

ALÈNE. *᾽Οπήτιον.* || Βλ. σελ. 12. ||

ALLÉE. *Φυτῶν ὄρχατος.* Ἰλιάδ. Ξ', 123.

ALMANACH. Cf. Du Cange in *Ἀλμειραχόν.*

AMADOUER. *Τοὺς μὲν γνωρίμους καθομιλεῖν, τοὺς δὲ πολλοὺς δημαγωγεῖν.* Aristot. POLIT. V, 11. *Ajout. ᾽Ηδουλίζειν.*

ANCRAGE. *᾽Αγκυροβόλιον.* Strabo IV, p. 202.

APPROVISIONNER. Ὀψωριάζω.

ARBITRAIREMENT. Ἀπογνωμότως. Voyez Aristot. POLIT. L. II, cap. 8.

ARCHIVES. Ἀρχεῖον.

ARCHIVISTE. Ἀρχειώτης. D. C.

ARRHES. Προτίμιον. Lucian.

ART. Arts liberaux, λογικαὶ τέχναι. Arts mécaniques, βάρανσοι οὐ βαρυντικαὶ τέχναι || Βλ. σελ. 24. ||

AVOCAT. Δικολόγος.

B

BAIN. Ἀπλῶμα, bain—marie.

BANDEAU. bande qu'on met sur les yeux de quelqu'un pour l'empêcher de voir. *hac significatione sumitur τελαμωνισθεὶς τὸν ὀφθαλμόν, apud Athen.* L. VI, p. 248 extr. *nam τελαμών est une bande.* Hérodote. p. 170. cf. et Reg. III, cap. 21, 38.

BANLIEUE. Les septante l'appellent τὰ περισπόμενα. V. Josué, ch. 21, vers. 33 à 37.

BATTRE. On trouve dans ce sens le mot πατάσσειν dans Homère Iliad. VII, 214... θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσει.

BÉNITIER. Les anciens l'appelaient Περιόρραντήριον; et quand c'était le vase qu'on plaçait à côté de la bière d'un mort, on lui donnait le nom d'Ἀρδάριον.

BILLOT. Ἐπίληπτος.

BISE. (lieu exposé à la bise). Μελαμβόριον. Strab. L. IV, p. 182.

BOUCHE (flux de bouche). *Λογοδιάρροια* *ἔλεγον* τοῦτο οἱ Ἕλληνες. Ἰδ. Ἀθήν. Βιβλ. IV, pag. 159. E.

BOUDOIR. *Τιμώριον*. Strab. L. XVII, p. 1144.

BOULEVERSEMENT. Mot composé du Grec *Bṓλος* motte, et du Latin *verso*. Suivant son étymologie il devait signifier anciennement au propre la même chose que *βωλοστροφίω* des Grecs.

BOURBE. Du Grec *βόρβορος*. || Βλ. σελ. 41. Ἰδε καὶ Ἀτάκτ. τόμ. Δ', 714, *Βόρβορος* καὶ Ε', σελ. 32, λέξ. *Βόρρα*. ||

BOURRIQUE. *Hesychius*. *Βρικόν* . . . *ὄρον*.

BRAISE (Charbons que les boulangers tirent de leur four, et qu'ils éteignent ensuite pour les vendre). *Θυμάλωπις*. *Suid.* in voce et in *Θόψις*.

BRAS (Chaise à bras). Dans ce cas les Grecs leur donnaient le nom d'Ἀγκῶρες. Voy. *Artemidor*. **ONIROCRIT**. L. 1, Cap. 74, avec les notes.

BRIGUE . . . (Cabale, faction, parti). Ἐρίθεια. *Aristot. POLITIC*. V, Cap. 2 et 3.

BRIGUER . . . Ἐριθέεσθαι. *Aristot. POLITIC*. V, Cap. 3. in *seniore aetate ἀμβιτέειν*. (eo latin. *ambire*) *quid Suidas eor. ex περιδρομῆς τι πράττειν*.

BRILLER. Dans ce sens figuré : c'est un homme qui brille etc. *Hérodote* a employé le mot Ἑλλάμπεσθαι (voyez le *Dictionnaire de Portus* au mot Ἑλλάμπεσθαι), et *Thucydide* L. VI, 12, celui d'Ἑλλάμπρυνεσθαι. || Βλ. σελ. 45. ||

BRÛLOT. *Κακκαβοπυρφόρος*.

BUANDERIE. *Les Πλυνροὶ* des anciens.

C

CABANE. *Du Grec Καπάρα. V. Hesychius au mot καπαριζώτερα.*

CAGNEUX. *Ῥαϊός.*

CALE. *Ἐρ κολλη ρητ. Longus L. II, p. 55.*

CANEVAS. *Cf. Hesychius in Κάραβοι et Καράβιος κηρός.*

CAPITEUX. *Οἶρος καρηβαρικός ἢ, ὡς παρ' Ἰπποκράτει, οἶρος φρενῶν ἀπτόμερος.*

CAQUETER. *Cf. Jäser.*

CARBONNADE. *Φλογίς. Pollux.*

CASAQUE. *Cf. Hesychii V. κασόδρ.*

CHAUFFERETTE. *Αἰθραρός. Suid. et Ἀρδράχλη. aetate vero Eustathii Ποδαροβλιον.*

CHEVALET. *Μαγὰς mot que Suidas explique par καβάλη.*

CHEVILLE. *En pareil cas les Grecs appelaient στοιβήν ἐροῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, tout ce qui était inutile ou superflu. Aristoph. RAN. 1178.*

CHIFFONNIER. *On peut l'appeler ραχιολόγος ou ραχολόγος en Grec.*

— au figuré. *Le ραχιοσυρράπτιάδης d'Aristophane (RAN. 842) a à peu près la même signification, surtout dans le cas où l'on voudrait appliquer le terme chiffonnier à un mauvais poète ou à un érudit sans goût ni jugement.*

CHIFFRE. *Écrire en chiffre.* Cf. Suid. in Σοφισματικῶς.

CIDRE. *Μηλίτης οἶνος*, apud Plutarch. Symposiac. L. III, quæst. 2. T. XI, p. 117, edit. Hutten.

CILICE. Suidas: *Κελλία*, τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα θάψματα.

CIRCONSPECTION. *Περίσπexis*. Strabon L. IV, p. 195.

CITERNE. *Ὀμβροδέκτης*, Du Cange.

CIVET. *Μίμαρνος*. Voy. Aristoph. ACHARN. 1112, avec les not. de Brunck.

CLABAUDER. *Eadem metaphora utuntur Graeci.* Cf. Hesych. VV. *Ὑλακτηθέρτων* et *Ὑλακτῶν*.

COMMENCER . . . (proverbialement, n'a pas fait qui commence): C'est l'opposé d'ἀρχὴ ἤμισυ παρτός.

COMMISSAIRE. *Commissaire du quartier pourrait bien être l'Ἀμφοδάρχης.*

COMMUN . . . (Sens commun): *Κοινὸς νοῦς*. Arr. Dissert. Epict. III, 6. || Βλ. σελ. 84. ||

COMPENSATION. *Ἀντέλλογος*, Du Cange.

COMPÉTENT. *Ἀρμόδιος δικαστής*, Du Cange et Πρόσγορος, Idem.

COMPOSÉ. C'est par une semblable métaphore qu'Æschyle (PROMETHÉE 691.), a dit des discours composés, συνθέτους λόγους. || Βλ. σελ. 85. ||

CONCILIER. *Se concilier*, *Ἐξοικειοῦσθαι*. Strab. 250.

CONCUSSION. *Διάσεισις ἢ διασεισμός.*

CONFINER . . . (V. actif). dans ce sens est Περιορίζω, et la chose Περιορισμός. || Βλ. σελ. 87. ||

CONQUIS. *Δορῶνκτητος* on peut d'après la même analogie dire *Πολεμῶνκτητος*.

CONTRE-COUP. Les médecins Grecs appelaient le Contre-coup *Ἀπήχημα*.

CONTUSION. *Σαρκόθλασις*, Du Cange.

CONVOI. (en terme de marine). *Παραπομπή*. Cf. Athen. L. VIII; p. 343. A.

CORPS. Voy. Du Cange in *Σωματεῖον*.

CORRIDOR. Cf. Galerie.

COUDOYER. Se coudoyer, *ᾠσιζέσθαι*. Aristoph. PLUT. 330.

COULANT. (nœud coulant), *Συρτοθηλεία*.

COUPE-JARRET. Peut-être est-ce le *Πτεροπόκις* d'Athénée, L. VI, p. 239 F. 241 E.

COUR. La basse-cour s'appelait chez les Grecs *Μέγανλος*. Vid. Harpocrat. in *Μέγανλος* et Suid. *ibid*.

COUREUR. Graecis, *Τρόχις*. Vid. Hesych.

COUREUSE. Graecis, *Δρομάς* aut *περίδρομος*. Cf. Hesych.

CRÉDIT... (à crédit): *Ἐπ' ἀραβολῇ*. Πλάτων.

CRÉPUSCULE, *Παραφωτισμός*. Strab. L. III, 138. *Σκιοφως*, Heliodor. Aethiop. V. 27.

CRIER... (à pleine tête): Voy. la note sur TÊTE.

CROQUET. *Κρόκη* est expliqué par Hesychius. *Πίμματος είδος*.

CUIRE. (au figuré). C'est dans la même signification que les Grecs modernes disent *μ' ἔψησε*, il m'a causé beaucoup de douleur, il m'a tourmenté, affligé, avec la différence qu'on l'emploie toujours pour la personne qui cause la douleur (et non pour la chose) dans un sens métaphorique.

D

DANDINER. *Ταυτὸν σχεδὸν δέχεται τὸ ἰσχυιάζειν παρὰ τοῖς Ἑλλησι.* Ἰδ. Σουτδ. in Ἰσχυιάζειν.

DARD. Ἄρδις. Cf. Hesych. in Ἄρδις.

DATE. *Μηρολόγημα*, Du Cange ou bien ἡ ποστολα.

DÉCISIVE. (bataille—), Ἀποκοπτή νίκη. Eustath. p. 1593.

DÉCLAMATION. Μελέτη.

DÉCLAMER. Ἀπαγγέλλω verb. actif. et v. neutre, Φωρασῶ.

DÉFAIRE. Dans le sens de faire mourir, les Grecs disaient ἀποσχευάζεσθαι. Lucien. Jov. Tragoed. c. 25. T. VI, p. 252. ed. Bip.

DÉFAUT. Condamner par défaut, cf. Du Cange in *Μορομαρῶς*, cui opp. κατὰ διάγνωσιν.

DÉJEUNER. Διαρησιτισμός. Athen. L. I, p. 11, D.

DÉLICAT . . . (au figuré). Ἀταλαλπωρος καὶ δυσάρεστος. Arrian. Epict. L. I, Cap. 12, 20.

—(affaire, ou matière délicate): dans cette dernière acception c'est l'ἀπροσφαλής des Grecs.

—(homme délicate): Les Grecs disaient d'un homme qui a la santé délicate, ἀπροσφαλής πρὸς ὑγίαν.

DENTIFRICE. Ὁδοιτρόφιμα. Γαλην. T. II, p. 236.

DÉPAREILLÉ. Ἀζυγος.

DÉPILATOIRE. Ψιλλωθρον.

DÉROBER. Διακλέπτειν. Cf. Hérodote. I, 38. — Se dérober, in hoc sensu est Græcorum ἀνακλέπτεσθαι. Vid. Hesychium in V. et in Ἐκκλ.

DERRIÈRE... (sens devant derrière). *On peut en quelque manière rapprocher de cette locution le πάλιν τε καὶ πρόσω des Grecs. Voyez Euripid. HEC. 958.*

DESSEIN. Σάριτος. Hesych. et Du Cange.

DIVERSION. Ἀντιπερισπασμός term. de Tactique. Diodor. de Sicile, L. XIV, 49.

DOUX... (billet doux). Ἐρωτικὸν δειλότερον. Plutarchus in Antonio. § LVIII.

DRUIDE. Les druides étaient appelés par les Grecs Δρυῖδες. Voy. Suidas.

E

ÉCHAFAUD. Ἀραβάθρα. Du Cange.

ÉCOLE, (— de Rome, etc.). dans ce sens Pausanias L. V, ch. 25, p. 445, se sert du mot Ἐργαστήριον. Selon lui Ἀγαλματοποιὸς ἐργαστηρίου τοῦ Ἀττικοῦ, est un statuaire de l'École d'Athènes.

ÉCORNIFLEUR. Δεικρολόχος ἢ Δεικροθήρας.

ÉFFORCER. S'ÉFFORCER. Les Grecs disent Ἐβρωτο dans le même sens. Voyez Thucyd. L. II, C. 8. T. 2. p. 14. 15.

ENGAÎNER. Cf. Suidam in Ἐγκολήσατο.

ENTRESOL. Παραπάτιον (ἢ λέξις Χίων).

ÉPOQUE. Χρηματισμός apud Du Cange mais χρηματισμός est plutôt ÈRE.

ÈRE. Voy. Époque.

ESCARMOUCHE. Ἀρεμοπόλεμος. Du Cange.

ESPALIER. Cf. Suidas in Σπαλλωres.

ÉTAGE. *Μορόστειος*, d'un étage.

ÉTALON. *Les Grecs appelaient le taureau, qui sert à couvrir les vaches, Ἴταλός.*

ÉTOURNEAU (cheval). *Ψαρόσιππος* apud Aristoph.

ÉTRENNES. Cf. Athen. L. III. p. 97. ubi reperies *Ἐπιρομῆς*. Casaub. ibid. addit et *Ἐδαρχισμός*.

F

FAIT. *Aussi-tôt dit, aussi-tôt fait. Les Grecs disaient ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον.*

FANFARONNADE. *Ψολοχομπία.*

FAUTEUIL. *on pourrait l'appeler en Grec, δίφρος ou θρόνος ἀγκυρωτός. Voy. Bras.*

FEMME. (—de chambre), *Ἀμφίπολος*. Cf. Athen. L. VI, p. 267 C. et *Θαλαμηπόλος*, apud Heliodorum.

FERMIER. *Ἐκλήπτωρ.*

FEUILLE (vin de 2, 3 feuilles). *quelque chose d'approchant on trouve dans le Πότη des Grecs. Voy. Suid. in Πότη.*

FEUILLE (du papier). *pliée en 8 ou ce qui est la même chose formant un in 8°, s'appelle Τετράδυον. Cf. Suid. in Τετράδυον || .Ἰδ.σελ. 156, λέξ. Format. ¶*

FICELLE. *Θώμιγξ, τὸ λεπτόν σχοινίον. Suid. Σφήνωμα, τὸ λεπτόν σχοινίον. Idem.*

FILIÈRE (morceau d'acier percé d'un ou plusieurs trous inégaux, par les quels on fait passer l'or. etc.) *Σύρτης, ἢ Σურτάριον.*

FLAMME (terme de Marine). *Flamme, si elle est*

attachée à une girouette on peut l'appeler ἡ τὸν ἄρ-
 μὸρ σηματούσα ταιρία, comme la nomme Dion Chry-
 sostome, LXXIV, p. 638, où plus court; ἀρμολέιπτης.
 || ἔδ. σελ. 154 ||.

FORT (ouvrage de terre ou de maçonnerie). Ἀρ-
 ραμῶριον, Du Cange.

FRIAND. Μαρτυλοιοχός (morceau délicat, mets
 délicat, Μαρτύη).

G

GALERIE (—ouverte par arcades). Διαβατιζόν.

GANACHE. Voy. Hesychium in Κάραδος.

GARDER (la maison, la chambre, le lit). C'est
 ainsi qu'Æschyle a dit dans PROMETH. v. 31. Τῆρ δὲ
 φρουρήσεις πέτρα· tu garderas ce rocher.

—(au figuré) dans cette signification les Grecs moder-
 nes disent θέλω σὲ τὸ φυλάξει.

GIROUETTE. Voyez Flamme.

GOURME· peut-être du Grec Κροῦμαι qu'Hes-
 chius explique par μύξαι.

GOÛT· défaut de goût est l'ἀπειροκαλία des Grecs;
 et un homme sans goût est l'ἀπειρόκαλος.

GRAIN· νόον δέ μοι οὐκ ἔτι κόκκος. Tim. Phlias.
 apud Seext. Empir. pag. 721.

GRENIER. Εισβολαὶ ἀλφίτων. Suid. in εισβολάς
 et σιτοφυλάκεια vel σιτοφυλακεία. Idem ibid. et in σι-
 τοφύλακες.

GRILLE· Κιγκλίδες, καὶ κοινότερον Διάστυλα.

GUINGUETTE. *Κωθωριστήριον. Diodor. Sicul. L. V, Cap. 19.*

H

HARAS. *Σινιπία. Du Cange.*

HARENG. *Du Cange in 'Αρρστῆρα.*

HOULLE. *Mer houleuse est le πολλή θάλασσα des Grecs.*

I

ILLUSION. *'Οφθαλμοπαρία med. Graec.*

IMPOSTEUR. *dans la 3me signification, 'Επιθῆτης mot du bas-empire. Voy. SUICER. THESAUR. ECCLES.*

INCOMPÉTENT. *'Ανεπιτέθειος. Du Cange.*

INTRODUCTEUR. *Εισαγωγεύς. Suidas.*

INVENTAIRE. *'Αναγραφή. Du Cange.*

J

JARDIN. *Chicorée de jardin, pour l'opposer à la chicorée sauvage. Les anciens avaient les deux opposés, κηπευομένη et ἀγρία. Voy. Athen. L. II, p. 58. E.*

JASER. *Περὶ λαλῆν, 'Αριστογ. CONCION. 230.*

JEUNESSE. *dans le sens collectif, se trouve dans Thucydide. on le trouve encore dans Strabon livr. VIII, p. 351.*

L

LAMBINER. Στραγγεῖν. Ἑσθχ.

LANGUIR. Ἰσως ἀπὸ τοῦ Λαγγάζειν. Cf. Suid. in Ὀκλάζει.

LAVE. Πηλὸς διάπυρος. Strabon. L. I, p. 58.

LÉGAT. Ἀντιπρόσωπος. Ἰδ. Du Cange in πρόσωπον.

LEVAIN· deductum est à lever attollere. Ad verbum Graecis est ἄρσος (ab αἶρω) quod Hesychius exp. ζύμη.

LIVRET (en Arithmétique). Κεφαλαιόμδε.

LOCATAIRE· le principal locataire s'appelait selon Hesychius, ταβηληρος.

LONGE. Κοτταρον. (Ἑσθχ.)

LOQUET. Hesych. Λέκοι, μάνδαλοι θυρών.

M

MAIN. (venir aux mains)· ἤκειν εἰς χεῖρας. Polyen, p. 113, de mon édit.

—(Sous la main) Graeci ἀνὰ χεῖρα et ἐς χεῖρα. Cf. Hesych. in His vv. et Foës. Oeconom. ἐς χεῖρα.

MANANT. Μανᾶς eodem propemodum sensu apud Aristoph. AV. 523.

MANNEQUIN. Cf. Suidam in Κίτταρος.

MAQUIGNONNER . . . (au figuré)· dans ce sens métaphorique il répond au γελγητεύειν des Grecs, qui

signifie ἀκατηλογείρ suivant Hesychius· κυριολεκτικώ-
τερος, *Μαργαρεύειρ*.

MARCHER... (Il marche sur le bout des pieds).
Voy. Pointe.

MARÉCHAL. Πρωτοστάτης. *Voy. Du Cange in*
Μαριστάδος.

MATRICE, dans le sens de moule· les Stoïciens lui
donnaient le nom de μήτρα. *Voy. Diog. Laerc. VII, 46.*

MÉCOMPTE. Παραλογισμός.

MÉCOMPTER. Παραλογίζεσθαι forma media.

MENTIR· dans un petit Roman Grec, écrit en vers
en 1500, et intitulé Apollonius, on lit :

— Μαντήρος ἄλλος ψεύδεται

στὸν κόμπον τοῦ λαιμοῦ του.

— L'auteur de ce Roman (imprimé à Venise 1642
chez Pierre Pinelli) est un certain Constantin Te-
menus de Canée en l'île de Candie.

MENUISIER. Λεπτοργός. Diodor. Sicul. L. XVII,
cap. 115.

MER. (Παροιμ. l'eau à la mer.) Cela répond au
proverbe Γλαῦκ' ἐς Ἀθήνας.

MERCIER... (qui va par les villes, et vend de
menues marchandises)· dans cette seconde significa-
tion il répond au Γυνταπώλης des Grecs.

MÈRE. (Grande-mère). Μεγαλομήτωρ. Hesych.

MEUBLES. Οἰκοσκευή, mediae Graecitatis.

MINUTE. Λεπτόν. Cf. Suid. in Ἐποχή.

MONDÉ. Γυμνοκριθή· apud Myrepsum.

MORDRE. (— la poussière, pour dire, Être tué
dans un combat). expression Homérique; Πρηνίς

ἐν κορίνησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν. Iliad. II, 418.

MORT. *Νεκρὸς οὐ δάκρει.* Cette expression proverbiale se trouve dans Plutarque (in Pompejo. T. III, p. 865. éd. Reiske).

MORTALITÉ. — dans les troupes, *φθορὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Plutarch. CAMILL. § 28.*

MOTTE. *Χορτόπληθον* apud Du Cange.

MÛRE. *Πέπειρα* dans le même sens chez les Grecs. V. ce mot dans Hesychius.

MURAILLE. Les Grecs modernes disent aussi : *Οἱ τοῖχοι ἔχουσιν αὐτὰ.*

N

NASILLARD. — serait *Μυταχιστής* Nasiller *Μυταχιζῶ* et l'action *Μυταχισμός*. *Ἐδρίκεται καὶ εἰς τὸν Ἡσύχιον: NANOKAKA, διὰ πενῶν λαλοῦσα.*

NOM. Se faire un nom est un Hébraïsme. Voyez le second livre des Rois chap. 8, 13.

NOMBRE. (cet homme n'est là que pour faire nombre). *Ἀριθμός. Aristoph. Nub. 1203.*

NOUER. (— l'aiguillette). Dans ce cas, en parlant de celui sur le quel influe le maléfice, on peut dire *Καταδεδέσθαι. Voy. Suid. in Καταδεδέσθαι.*

O

ODEUR. — bonne, — mauvaise, (pour bonne réputation, mauvaise réputation, ou opinion.) C'est

ainsi que les Septante s'expriment. *Exod.* 5, 21 : Ἐβδελύξατε τὴν ὀσμήν ἡμῶν ἐν ἅρτιον Φαραώ.

OISON. *Χηρῶδες* a le même sens dans *Sext. Empir. adv. Logicos*, N. 329.

OPÉRER... (en parlant d'une médecine). La même signification a lieu dans le verbe *δρᾶν*, *Plutarque de VIRTUTIB. MULIER. T. VII*, p. 52, édit. Reiske, dit : Τοῦ φαρμάκου δρῶντος ἤδη συναισθόμενος, s'étant aperçu que le poison commençait déjà à opérer.

P

PAILLASSE. *Χορτόστρωμα ἢ Ἀχυρόστρωμα*.

PAILLE. (tirer à la courte paille). *Βάλλειν χαρπία*.

PAROLE... (prendre la parole après quelqu'un), *Ἀδύσθαι μῦθον. Ἰλιάδ. Δ*, 357.

PASSAGE. (droit de —), *Διαβατικόν*.

PASSE-DROIT : (on a donné le brevet de Colonel à un de ses cadets, il prétend que c'est un passe-droit qu'on lui a fait) : Dans ce sens on pourrait en Grec se servir du verbe *καταβαίνειν*.

PATINER. C'est le *Βλιμάζειν* des Grecs.

PAUVRE. — homme, ἢ pauvre esprit, *πτωχὸς γῆρας. Ἰδ. Grain*.

PAVILLON. Il vient du Latin, *papilio*, qui signifie un papillon. Les écrivains Grecs du bas empire avaient aussi employé ce mot en l'écrivant *παυλιών*. *Suidas* l'écrit *παυλῑών* : Mais il faut écrire *Παυλιών*.

PEINE. (Nul bien sans peine): *En grec: Χαλεπὸν τὰ καλὰ.*

PÉPINIÈRE. *Φυτευτήριον οὐ Φυτῶριον.*

PERCEPTION. (en matière de Philosophie): *L'impression de l'objet s'appelle Εισβολή, et le perception Παράδοχή. Voy. Suid. in Εισβολή.*

PESTE. *Un exemple (peut-être unique) semblable pour le sens et pour la construction, est celui qu'on trouve dans Platon (HIPPOCRATE MAJOR p. 293.) Τὸ τοῦτο; Βάλλ' εἰς μακαρίαν τοῦ ἀνθρώπου κτλ.*

PEUR. *Faire peur, δέος δεικνύειν. Lucian. quom. Hist. sit conscrib. cap. 29. T. IV, p. 193.*

PILORI. *De pila aurea suivant Du Cange, CONSTANTINOPOLI CHRISTIAN. L. I, p. 73. extr. || 'Εν μὲν τῇ σελ. 264, κατέλιπε τὴν λέξιν ἀνεξέργαστον· ἐν δὲ τῇ ᾧδε μνημονευομένῳ συγγράμματι τοῦ Δουκαγγίου (σελ. 74) σημειοῦται προσέτι καὶ poena Pilloralis, καὶ judicium Pillorale. Ἴδε καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Σκαρλάτου Δ. τοῦ Βυζαντίου σημειωθέντα ἐν τῇ σπουδαίῳ αὐτοῦ συγγράμματι Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Τόμ. Α', σελ. 448. ||*

PINCETTES. *Μαδιστήριον· τριχολάβιον.*

PIROUETTER. *Βεμβικίζειν. Cf. Aristoph. VESP. 1517.*

PISTIL. (terme de Botanique). *Théophraste l'appelle Ἡλακάτη. Voy. Athen. L. III, p. 83, extr.*

PLACARDER. *Τουχογραφῆσαι. Strab. pag. 674.*

PLAISANT. *La même ironie a lieu dans le mot Ἡδὸς des Grecs: ὥς ἡδὸς εἶ, signifie Que tu est plaisant! Voyez le Lexique de Timée au mot ἡδός.*

PLEINE. *Hesychius: Πλην, τὴν ὕψους.*

POIGNARD. *Du Cange note trois mots. Παραμήριον· Παραξίφιδιον· et Παραμάχαιον.*

POINT. *On peut traduire ce vers d'Euripide HÉL. 903. — 'Ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν. Je suis sur le point de le voir mourir.*

POINTE. *Marcher sur la pointe du pied. Sophocle dans l'AJAX se sert de cette expression ἐπ' ἀκρῶν ὀδοπορεῖν. Cf. marcher.*

POLISSOIR. *Αἰστρον.*

POLISSON. *Σπερμολόγον παιδάριον. Athen. L. III, p. 85, extr. On peut encore l'appeler κακόσχολον παιδάριον.*

PONT. (— de bateaux). *Πορτογάβρα.*

POSTE. (— où il y a de bons chevaux). *Σταθμός, ἢ Ἱππόσταθμός.*

— (distance d'une poste à l'autre), *Σταθμός.*

— (le courrier qui porte les lettres), *Ἡμεροδρόμος.*

POT. (pot pourri). *Σόγκρονμα. Ἡσόχ.*

PRATICIEN (celui qui entend l'ordre et la manière de procéder en justice). *Πραγματικός, dans le même sens. Voy. Analect. Brunck. Vol. 2, pag. 339.*

PRENDRE. (— le tison par où il brûle): *En Grec on exprime ce proverbe: τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ.*

PRENDRE en riant quelque chose: *Ἐν παιδιᾷ μίμναι δέχεσθαι τι. Strab. pag. 675.*

PRENDRE la parole: *Cf. Parole.*

PRESSOIR. *Ἰκος.*

PRISE. (un homme donne prise sur lui): *eo-dum sensu λαβὴ apud Hesychium.*

—(être aux prises): *Plutarque* (in POMPEJO T. III, p. 742, édit. Reiske): καὶ γερομέτρων ἐν λαβαῖς lorsqu'ils en vinrent (ou furent) aux prises.

PROCURATION. en vertu de procuration. hoc Verteres ἀπ' ἐπιτολῆς dicebant. *Lucian. PRO IMAGINIB. T. VI, p. 40, éd. Bip.*

PROPRIÉTAIRE. Mais à présent il se dit absolument et sans régime par opposition à celui qui ne possède rien. Dans ce sens les Grecs disaient πτηματικός. Cf. *Diodor. Sicul. L. XVIII, 10, T. VIII, p. 33. Cf. et Plutarch. Vol. V, p. 111 de mon édition.*

PUISSANCE. (—riche): de même les Grecs dans ce dernier sens de beaucoup (λίαν) se servent de l'adverbe correspondant ισχυρῶς: comme ισχυρῶς πλοῦσιος.

PURISTE. (celui qui affecte la pureté du langage): c'est peut-être le même que le καθαρίζων des Grecs; qui signifie selon *Hesychius* κομψινόμετος.

Q

QUE. (je n'ai que faire à cela): Les Grecs disent dans la même signification οὐδὲν ἔργον, ou οὐδὲν πρᾶγμα.

—(il s'acquitte de son emploi que bien que mal.) C'est un Latinisme: qua bene qua male.

QUESTION. Les Grecs emploient le mot πρῶτος ou ἐξέτασις le premier se trouve dans le *PHILOCT.* de *Sophocl. v. 1050.* *Demosthènes* emploie l'autre.

QUITTANCE. Ἀποχὴ et ἀποχὸν γράμμα. *Du Cange. Cf. et Reçu.*

R

RACAILLE. Ὀχλου ῥακελαρ. Athen. L. IX, p. 377. C.

RÂFLE, (jeu des dés). *râfle de six*, τρις ἑξ. Cf. Suid. in ἡ τρις ἑξ etc.

RECEVEUR, Ἀποδέκτης. Voy. Hesychius au mot ἀποδέχται.

REÇU. Ἀποληπτική. Du Cange.

RÉCLAMATION. Voy. Du Cange in Ἀρεπιφώρητορ.

RECUER... À reculons, Παλιμπυγηδόν. Hesych.

RÉFECTOIRE. Ἀριστήριον, Du Cange; peut-être est-ce une faute pour Ἀριστητήριον.

REFLET. Ἀρταύγεια.

REGRATTIER. Παλιγκάπηλος.

RELEVER les fautes d'un auteur, etc. mot à mot Ἐπαρορθοῦν dans le même sens.

RELIEF. Cf. Du Cange in Ἀράπεμπτορ.

REPARTIE. Repartie juste est ἀπόκρισις εὖστοχος. Il est prompt à la repartie. Εὖστοχος, καὶ αὐτοσχέδιος περὶ τὰς ἀποκρίσεις.

RÉPONDRE... (être garant): Cf. Du Cange in Ἀρτιφωνῶ.

REQUÊTE... (maître des requêtes): ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων.

RÉSERVE... (corps de réserve): Τὸ ἐφεδρεῖον μέρος τῆς δυνάμεως ἢ τῆς στρατιᾶς. Cf. Diod. Sicul. XVII, 11.

RESPIRER . . . (Désirer ardemment): Sic *Hesychio* ἐμπνέει μιν, εὐπρ. ἐρᾷ μιν, ποθεῖ με.

RESPONSABLE. rendre responsable est κατεγγυᾶν τινα. Voy. mes notes sur le Timoléon § 37 de *Plutarque*.

RICHESSSES. de grandes richesses, μεγιστοὺς πλοῦτους. *Strab.* pag. 568.

RÔLE. Rôle des soldats, κατάλογος στρατιωτῶν.

ROULEAU. — de papier ou volume à la manière des anciens qui roulaient leurs écrits, Κόλινδρος. *Dio-gen. Laerc.* X, § 26.

RUINER . . . (causer la perte du bien, des richesses etc.). Dans ce sens *Strabon* (VIII, p. 378.) se sert du mot ἐξαλλοχεύειν.

S

SABLER. (Sabler un verre de vin, pour dire l'avaler tout d'un trait). Ἀμφοτίζειν. Voy. *Plutarque SYMPOSIAQ.* L. III, quæst. 3.

SAPER. Ὑπερσίκω.

SECTATEUR. Αἰρετιστής. *Διογέτ. Λαίρτ.* IX, 6.

SOLIDAIREMENT. Ἀλληλεγγύως.

SOMMAIRE. Vid. *Du Cange in Παρασημεῖως*.

SOMME. Τοῦτωρ πλήρωμα. *Aristoph.* VESP. 660.

SORCIER, ière. Les anciens paraissent avoir donné à une vieille et méchante femme le nom de Κίρκη, Circée, qui était, comme on sait, une sorcière. Voy. *Suid.* in Κίρκη.

SOUFFLEUR (de la comédie). Ὑποβολεύς. *Plutarch. Reipubl. Gerend. praecept. § XVII.*

SOUPIRANT. Εἰσπρηλός ou Εἰσπρήλης. V. les notes sur *Hesychius* au mot Ἐμπρεῖ.

SOUVENIR, se —. dans ce sens (d'avoir soin) *Homère* emploie souvent le Μρήσασθαι.

STUC. (ouvrages de stuc). Μαρμάρωσις et Ὀρθομαρμάρωσις, *med. Graec.*

SUBRÉCARGUE. Ὁ ἐπιπλέων. *Demosthènes p. 885, Reiske.*

SUPPLÉER. *Suppléant. subst. Ἐφεδρος. Ὑποκατάστατος. || Βλ. σελ. 332. ||*

SURVIVANCIER. *Le titulaire répond en quelque sorte à ce que les Grecs appelaient Λαχῶρ et le survivancier à l'Ἐπιλαχῶρ. Voy. Suid. in Ἐπιλαχῶρ.*

T

TÂCHE. (ouvrage, travail, qu'on donne à faire à une ou plusieurs personnes), Σύρταξις. *Euxod. V, 8.*

TALON. . . . *Hesych. Κοῖλον τοῦ ποδοῦ δεῖξαι ἐπὶ τῶν εἰς φυγὴν τρεπομένων.*

— (παροιμ.) *Demosthèn. pag. 86, a dit: τὸν ἐγχείφαλον ἐν ταῖς πτέραις φορεῖν.*

TAPAGE. *Il signifie presque la même chose que le πάταγος des Grecs.*

TAPAGEUR. *Graecis Κατάδουπος quod vide apud Hesychium.*

TARÉ. *Un homme taré se dirait en Grec αἰτλαρ*

ἔχωρ οὐ χρηστήρ. Voy. Athen. L. XI, p. 482. C.

TE DEUM. Παιρισμός· chanter le Te Deum, Παιαρίζειρ.

TENDRE. dans ce sens : Tendre à . . , est ουρτελλεῖν εἰς . . .

TENIR. Se — (Παρρησιμ. quand on est bien, il faut s'y tenir). Οὐ χρη κιχλίζει ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειρ. Théogn. vers. 297.

TÊTE. (tomber cul par dessus tête). Les Grecs disent Κατωκάρα, Ἐπικάρα, οὐ ἐπὶ κεφαλῇ πίπτειρ. — Crier à pleine tête, δοῦν ἢ κεφαλὴ χωρεῖ κε. Arrianus Indic. Avant Arrien Homère (Iliad. XI, 462) avait dit, ἦ ὅσσον κεφαλὴ χάδε φωτός.

TONNEAU. Γαυλός. suivant Suidas signifie en Grec un tonneau.

TOURNANT . . . (endroit dans la mer où l'eau tournoie continuellement). Cf. Suid. in Καταβράχται.

TOURNER. Tourner en ridicule, εἰς γέλωτα τρέπειρ. voyez la table de Thucydide au mot τρέπω.

TRAITEUR. Πρανδιοπράτης, apud Du Cange ex vocibus prandium et πράτης.

TRAVAILLER . . . (le poumon travaille). Les Grecs disent également, ὁ πνεύμων πορεῖ.

TRICHER . . . (cet homme-là triche, cherche à tricher). dans cette signification figurée le Tricher est le Παραχρούεσθαι des anciens.

TROISIÈME. (adj. — il s'emploie aussi substantivement). C'est la même chose chez les Grecs. Thucydide dit en parlant de Périclès, qu'il était général des

Athéniens, lui dixième δέκατος αὐτός. L. 11, C. 13, T. 2, p. 23, éd. Bip. et IV, C. 42, T. 3, p. 64, στρατῆγαι Νικίας, τρίτος αὐτός. Nicias commandait l'expédition lui troisième.

U

USUFRUIT. Ἐπιχαρπία.

USUFRUITIER. Ὁ δεσπόζων διὰ ρομῆς.

USURPATEUR. Σφετεριστής.

UTERIN. Ὁμορήδους (ou plutôt Ὁμονηδύιος) et Ὁμογάστριος.

V

VAISSELLE. — d'or, κοῖλος χρυσός· καὶ — d'argent, κοῖλος ἀργυρος.

VALABLE. Caution bonne et valable, Φερέγγνος.

VERDET. Ἴδς χαλκοῦ. Strabon, p. 684. || ἐκδόσ. Κορ. Μέρ. Γ', σελ. 78. ||

VERMOULU. Θριπήδεστον.

VERT... (au figuré). Lucien, *DIAL. MERETR.* IV, T. VIII, p. 213, en parlant d'une vieille femme, dit: ὦμή ἐτι καὶ συμπεπηγυῖα.

—(verte vieillesse, vieillesse saine et robuste). *Ceux qui avaient une telle vieillesse s'appelaient ὠμογέροντες. Voyez ce mot dans Hesychius.*

VÉTÉRANS. Ἀποστρατευθέντες. Du Cange.

VICTOIRE (παροιμ.). *Πρὶν νενικητέαι ἄδεις. Plat. in THEAET. T. II, p. 95, éd. Bip.*

VIGNETTES. *Du Cange les appelle Βοθρόδια; mais il faut vraisemblablement lire Βοτρώδια.*

VOIRIE. *Ce mot répond à l'Ὀξυθύμια (τὰ) des Athéniens. Voy. Suid. in Ὀξυθύμια.*

VOLEUR. — *de grands chemins, Ὀδοιδόχος et Ὀδοδρος.*

VOLUME. *Cf. Rouleau.*

Z

ZÉRO. *On peut lui donner le nom d'Ἀψήγορ.*

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΚΛΟΤΟΥ

Ἔτιδε λήγει τὸ παρὰ ρτήμα.

ΠΑΡΟΡΑΘΕΙΣΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Σελίδι Στίχ.

4. 10. *Βερίκοκον*] καὶ 455, *Πραικόκκια*.
 17. 25. ἔκδοσ. Κορ.] καὶ Δ', 486, 'Ρωγαῖον.
 33. 2. *Nirior*] καὶ 346, *Nararizō*.
 34. 19. *Λακάνι*] καὶ 286-287, *Λεγέρη, Λεκάνη*.
 39. 5. Α',] 196, *Καροῦχαι*· καὶ
 — 6. *Γαλαρός*], 79, *Γερανιός*· 162, 'Ηεράνεος.
 — 21. Χειλοπόταμον, Δ.] || Δ', 678, * *Χεῖλος τοῦ ποταμοῦ*. ||
 65. 19. CHANOINE]. || *Καρονικός*· ὁ ἐν τῷ καρόνι τεταγμένος, ἢ, ἐξεταζόμενος· ὁ ἐκ τοῦ ιερατικοῦ καρόνος, ἢ ἀπλῶς, ιερατικός. Λέγεται καὶ, ὁ ἐκ τοῦ κλήρου (ἤτοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως) ἢ, ὁ ἐκ τοῦ ιερατικοῦ καταλόγου. "Ιδ. 'Αποστολικ. καν. ΙΖ' καὶ ΚΣ'. — Τῆς ἐν Λαοδικ. ΚΔ'. — Τῆς Σ' Οἰκουμέν. ΑΔ'. — Τοῦ Μεγάλ. Βασιλ. Σ'. — "Ιδε πρὸς τούτοις καὶ *Clergé* ἐν σελ. 80. ||
 67. 29. *Σκαθί*] καὶ 555, *Στραγαλῖνος*.
 73. 30. *Στακέτα*] Πρβλ. καὶ Β', 406, *Γόφος*· καὶ Δ', 71-72, *Γάργαβον*.
 81. 9. 'Ομήγυρις] || Πρβλ. Γ', 31-32, 'Ομαγύριον. ||
 83. 23. ἡ Πολιτικόν] || Πρβλ. Β', 120, 'Εμπόριον. ||
 87. 6. Θαῖρεμπίστως] || Πρβλ. Β', 119, 'Εμπιστά· καὶ 151-152, *Θαῖρεύομαι*. ||

Σελίδ. Στίχ.

88. 1. Γνωμοδότης, Γλ.]. || Δ', 100, *Δίδω* και 136, *Ἐρμηνεύω*. ||
- 25. Ἑλλ.]. || Πρβλ. Ε', 143-144, *Κύραστρον*.
89. 10. Monarchie.]. || Πρβλ. Ε', 305, *Πολιτεία*. ||
- 16. Ἀνάχρωσις, Ἑλλ.]. || Πρβλ. Β', 195, *Κολητικὸς*. ||
91. 28. *Στημονίζω*]. Ἰδε και Δ', 259, * *Κροκίδια*.
94. 15. τὴν λέξιν.]. || Α', 113· και Β', 205, *Κούπα*. ||
97. 16. *Κοστιζώ*·] και Ε', 131, *Κουστεύω*.
102. 11. *Γρανγίζω*·] και Δ', 594, *Τζαμπουνίζω*. ||
103. 24. || Α'.] 177, ἐν λ. *Προφούρνια*· και
105. 7. Δάλματικὴ, Δ.]. || Ἑσθῆς τῶν ἐντὸς τοῦ ναοῦ *Ιερουργούντων και διακορύντων*. Ἰδε Μεϋρσίου Γλωσσάριον. ἐν λ. *Δαλματική*. ||
106. 25 και 28. hazard]. || Παλαιὰ ἢ διὰ τοῦ \bar{z} (ἀντὶ τῆς διὰ τοῦ \bar{s}) γραφὴ ἐνταυθα τε και ἐν ταῖς σελ. 107 στίχ. 1, και 177 στίχ. 15, και 190 στίχ. 1. Ἐν τοῖς Ἀτάκτοις (Α', 305 και Β', 60 και 141) ἐχρήσατο τῇ νεωτέρᾳ γραφῇ *hasard*.
129. 4. Ἀψίδιον.·] και 395, *Ψίδι*.
131. 7. Φορτόνομαι· Β', 78, *Βαρὺς* § 4.
141. 16. Καταφρόνιον]. Ἰδ. και Σουΐδαν, λ. Ἐλέγχεις, Ἐλέγχιστος· και τὰ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἰ. Πανταζίδου ἐν τῷ Ὀμηρικῷ λεξικῷ (λ. Ἐλεγχῆς, Ἐλεγχος) σημειωθέντα περὶ τῆς ἐν τῇ καθωμιλ. ὕβριστικῆς σημασίας τοῦ συνθέτου Ἑλέχι = Ἐελέγχιον. ||
149. 18. Πέταλον·] και 493, *Σεληναῖα*.
150. 10. || Πρβλ.] Α', 197 και

Σελίδ. Στίχ.

151. 7. Σῦκον, ἢ Σύκωμα, 'Ελλ.]. || (λέξ. παθολογ.),
Σάρκωμα, κυρίως περὶ τὰ βλέφαρα ἢ τὴν
ἔδρην. *Ιδ. Μεύρσιον Glossarium Graeco-
barbarum, ἐν λέξει *Συκάμινον*· καὶ Σουτ-
δαν ἐν τῷ τέλει τῶν λέξεων *Σῦκον αἰτεῖς*.
151. 23. Πίστει κείμενον, Γλ.]. = Πρβλ. Β', 190-191,
Κεφαλῶν· καὶ 351, *Τιμάρι*. ||
155. 30. ἔκδ. Κορ.] || Δ', 56 καὶ 713-714, *Βολά*· Β',
374, καὶ Δ', 654-655, *Φορά*. ||
157. 22. Πατῶ]· καὶ 349, *Τζαλαπατῶ*.
159. 4. Πθρ]· *Ιδε καὶ Feu, σελ. 150.
- 13. Δ',] 110, **Εγκαιρος*· καὶ
160. 15 καὶ 16. τῶν 'Ελλήνων.] Α', 87, Κρητὶς (ἐν
λέξ. 'Αγόριον)· καὶ
178. 8. Κινχίδους]· || περὶ ὧν ἴδε, Ε', 249. ||
179. 23. Σμίλκξ τρχεῖτ τοῦ Διοσκορίδου], || Δ', 527,
Σμιλακία· καὶ Ε', 23, **Αρκόβατος*. ||
186. 18. καὶ Δ',] 118, **Εμπαθῶ*· καὶ
192. 18. || Δ',] 378, *Παγίδα*· καὶ
197. 15. 'Ελλ.] || Β', 189, *Κελεφιάζω*. ||
210. 17. Δ',], 31, **Αποξυλόγω*· καὶ
212. 2. *Χειραφesia*,] || Δ', 678. ||
216. 25. *Ματζοδκα*]· καὶ Β', 54, **Απελατική*.
225. 2. 'Επὶ δώμκτος·] || Ψαλμ. ΡΑ', 7. ||
239. 9. τὸ Καθῆκον. ||] Δ', 690, *Χρῆτος*· καὶ
246. 16. 'Εγκέφκλος φοίνικος, 'Ελλ.]. || Ε', 131, *Κουρ-
μᾶς*. ||
264. 24. *Πλουμάτορ* § 2.]. *Ιδε καὶ σελ. 380.
265. 3. *Πυράγρα*], ἔνθα καὶ τὸ ταύτη συνώνυμον
Ξυλάδιον, πρὸν πιθκνῶς ἀφάριεσιν ἀπὸ

- τὸ Ὀξύλαβιον, θηλ. τοῦ Ὀξύλάδῃ. ||
268. 8. ἔκδοσ. Κορ.] || Α', 242, Ψησσίον· 351, Ψησ-
σόπουλον· Δ', 625, Ὑαίρα. ||
275. 22. Porcelaine.] || Πρβλ. Ε', 134, Κόχλος· καὶ
329-330, Ῥαστίκι. ||
283. 25. Ἀδούλευτον κερὶ, τὸ ἐξηγεῖ ὁ Σ.] || Πρόπο-
λις, Ἑλλ. ||
294. 14. Περιεργάζομαι.] καὶ 669, Χαλεώ.
295. 7. Ἀνθότυρον), Δ.] || Δ', 19, Ἀνθότυρον· καὶ
Ε', 15, Ἀμβλα. ||
298. 10. Λοιπὰς, Δ.] || Ε', 169, Λοιπὰς. ||
308. 29. || Β',] 195, Κομπόνω· καὶ
— 30. Πολύπλοκος.] καὶ Δ', 619, Τροποδεμένος.
315. 24. Ἐξερώτησις, Γλ.] || Πιθανῶς ἐκ τοῦ πρὸς
Ποιητ. Ἐξερέω = Ἐξερεΐνω. Εὐληπτότε-
ρον τὸ παρὰ Λογογράφ. Ἐξερεύνησις (ἐκ
τοῦ Ἐξερευνῶ), ἢ Ἐξέτασις (ἐκ τοῦ Ἐτά-
ζω). ||
366. 11. Πρὸ τοῦ BAIN]. BABILLER, cf. Jaser.
375. 12. Μετὰ τὸ ILLUSION]. INTRIGUE, Πολυ-
πλοκία. Théogn. 67.

ΟΙ ΜΝΗΜΟΝΕΥΘΕΝΤΕΣ, ΕΞΗΓΗΘΕΝΤΕΣ, Ή ΟΠΩΣΟΥΝ
ΔΙΟΡΘΩΘΕΝΤΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ.

ΑΓΑΘ — ΔΡΙΣ

Ἀγαθαρχίδης, 60.	Ἀρμιανός, 69.
Ἀδελούγγης, 44, 355.	Ἀμμώνιος, 145.
Ἀέτιος, 44.	Ἄννα ἡ Κομνηνή, 53.
Ἀθήναιος, 40, 47, 57,
73, 86, 91, 94 (δίδ),
95, 103, 110, 115,
142, 174, 240, 269,
271, 273, 289 (δίδ),
292, 336, 343, 351,
358, 366, 367, 370
(δίδ), 371, 373 (δίδ),
375, 381, 383, 386.	Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος,
343.
Αἰλιανός, 51, 54, 201,
299, 326.	Ἀπουλήιος, 28.
Αἰσχίνης, 9.	Ἀππιανός, 230.
Αἰσχύλος, 5, 85, 96,
165, 365, 369, 374.	Ἀρεταῖος, 314.
Αἰσωπος, 90, 268, 286.	Ἀριστοτέλης, 14, 21, 44,
45, 54, 58, 85, 100,
127, 148, 185, 186,
194, 203, 207, 225,
228, 265, 268, 271,
327, 328, 339, 365,
366, 367 (δίδ).
Ἀκτουάριος, 146.	Ἀριστοφάνης, 45, 74, 75,
78, 86, 93, 99, 108,
134, 136, 141, 146,
171, 173, 174, 187
(δίδ), 189, 210, 230,
232, 236, 242, 252,
Ἀλέξανδρος ὁ Τραλλιανός,
259, 285.	

- 265, 298, 304, 315, Βεντλεῖος, 343.
 323, 339, 348, 361, Βιλλοασών, 218.
 368 (δῖς), 369, 370, Βιτρούδιος, 234, 269.
 373, 375, 376, 378, Βουδαῖος, 65.
 380, 384. Βρύγκιος, 172, 276, 347,
 369, 381.
 Ἄρποκρατίων, 83, 89, 95, Βυζαντινοὶ συγγραφεῖς,
 115, 134, 188, 204, 3, 15, 16, 26, 33,
 232, 237, 265, 281, 34, 44, 45, 47, 58,
 295, 341, 358, 370. 59, 68, 74, 76, 82,
 Ἄρριανός (Διατρ. Ἐπικτ.) 96, 105, 125, 136,
 84, 111, 266, 350, 137, 164, 178, 179,
 357, 369, 371. 182, 194, 195, 200,
 Ἄρριανός (ἐν Περιπλ. Ἐ- 209, 224, 229, 256,
 ρυθρ. θαλάσσης), 329, 261, 273, 303, 306,
 339, 386. 312, 314, 316, 329,
 Ἄρτεμίδωρος, 148, 237, 332, 341, 353.
 331, 367.
 Βακτέρος, 290, 351. Γαζῆς, Ἄνθιμος — (λεξι-
 Βαλέσιος, 69, 188. κογρ.), 268.
 Βεκαρίας, 316. Γαληνός, 12, 38, 103,
 Βέκκερος, 19 (δῖς), 83, 112, 135, 153, 238,
 169, 185, 187, 220, 285, 295, 313, 352,
 267, 302. 359, 371.
 Βεχμάννος, 14, 37, 55, Γεωπονικοὶ συγγραφεῖς,
 58, 71, 142, 168, 135, 257, 260, 324.
 193, 194, 207, 215, Δαλεκάμπιος, 269.
 243, 343. Δείναρχος, 83.
 Βελώνιος, 67, 103, 105. Δημόκριτος, 133.

- Δημοσθένης, 31, 50, 52,
 79 - 80, 83, 89, 93,
 100, 288, 318, 329,
 335, 382, 385 (δῖς).
 Διαθῆκαι. Παλαιά, Ζ. Πα-
 λαιά Διαθήκη. — Νέα,
 Ζ. Νέα Διαθήκη.
 Διογένης ὁ Λαέρτιος, 154,
 217, 218, 305, 307,
 317, 377, 384 (δῖς).
 Διόδωρος ὁ Σικελιώτης,
 118, 139, 175, 193,
 219, 283, 301, 372,
 375, 377, 382, 383.
 Διομήδης, 212.
 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασ-
 σεύς, 9, 79, 148.
 Διοσκορίδης, 4, 12, 16,
 27, 36, 63, 78, 80,
 98, 104, 122, 126,
 128, 178, 179, 183,
 234, 247, 251, 265,
 275, 306, 315, 330,
 331.
 Δίφιλος, 95, 220.
 Δίων ὁ Κάσσιος, 359.
 Δίων ὁ Χρυσόστομος, 32,
 154, 299, 374.
 Δορβίλλος, 52.
 Δουκάγγιος, 15 (δῖς), 28,
 34, 47, 52, 54, 58,
 59, 66, 69, 74, 87,
 96, 97, 100, 106,
 107, 114, 120, 125,
 130 (δῖς), 136, 137,
 160, 176, 192, 202,
 209, 254, 261, 309,
 320, 332, 335, 362,
 365, 369 (τρῖς), 370
 (δῖς), 371 (δῖς), 372
 (τετράκις), 374, 375
 (τετράκις), 376, 377,
 378, 380, 381, 382,
 383 (πεντάκις), 384,
 386, 387, 388.
 Ἐβδομήκοντα (οἱ). Ζ. Πα-
 λαιά Διαθήκη.
 Ἐμστερύσιος, 134.
 Ἐπίκουρος 305, 307-308.
 Ἐπίκτητος, 6, 227.
 Ἐρασίστρατος, 332.
 Ἐρνέσιος (Λεξικογράφος),
 345.
 Ἐρωτιανός, συγγραφεὺς
 συλλογ. λέξ. τοῦ Ἰπ-
 ποκράτους, 218.

- Ἑτυμολόγος, 24, 150,
227, 253, 276, 290,
298, 326, 355.
Εὐκλείδης, 119.
Εὐριπίδης, 114, 153,
171, 270, 372, 381.
Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου, 30,
253, 271, 317.
Εὐστάθιος, 37, 60, 70,
72, 74, 76, 91, 100
καὶ 101 (δῖς), 108,
136, 139, 158, 203,
204, 219, 246, 260,
290, 332, 336, 351,
368, 371.
Εὐστάθιος ὁ νομικός, 9,
10, 332.
Εὐστράτιος, 234.
Ζηνόβιος, 220.
Ἡλιόδωρος, 101, 310,
370, 373.
Ἡρακλείδης, 241.
Ἡράκλειτος, 316.
Ἡρόδοτος, 45, 113, 117,
128, 262, 317, 332,
343, 353, 366, 367,
371.
Ἡσύχιος, 5, 6, 10, 11,
14, 18, 21, 22, 23,
25 (δῖς), 32, 41, 42,
44, 47, 48, (δῖς), 49,
53, 54, 55 (δῖς), 58,
60, 65 (δῖς), 69, 72,
73, 74, 75, 76, (δῖς),
80, 84, 92, 94, 95,
96 (τρίς), 98, 99, 100,
103, 105, 106 (δῖς),
113, 115, 120, 127,
130, 131, 132, 134,
136, 138 (δῖς), 140,
149, 151, 153, 154,
157 (δῖς), 158 (δῖς),
159, 160 (δῖς), 164,
165 (δῖς), 166, 168,
169, 170 (τρίς), 172,
175, 179 (δῖς), 187,
189, 190, 192, 193,
194 (δῖς), 195 (δῖς),
196 (τρίς), 197, 198
(δῖς), 199, 200, 201
(δῖς), 203, 204 (τρίς),
207, 209 (δῖς), 212,
213, 215, 216, 218,
219, 220 (δῖς), 221,
231, 232, 233, 234,
236 (δῖς), 239 (δῖς),

- 244, 256, 260, 261, (δῖς), 151, 183 (δῖς),
 262, 265, 268, 271, 222, 234, 243, 260
 274 (δῖς), 275, 276, (δῖς), 265, 285, 306,
 279, 281, 286, 290, 314, 317, 380.
 291, 293, 294, 295 Θουκυδίδης, 6, 45, 126,
 (δῖς), 301, 305, 307 190, 301, 303 (δῖς),
 (δῖς), 308 (δῖς), 311 344, 347, 358, 367,
 (τετράκις), 319, 321, 372, 375, 386 (δῖς).
 325, 326, 327, 329, Ἱεροκλῆς, 255.
 331, 335, 336 (δῖς), Ἱπποκράτης, 12, 23, 57,
 337, 340, 342, 343, 68, 159, 170, 185,
 346, 348, 351 (δῖς), 229, 281, 293, 332,
 353, 355, 356, 358 358, 368.
 (δῖς), 360, 367, 368 Ἰσοκράτης, 88, 111, 186.
 (τρίς), 369, 370 (τρίς), Ἰωάννης ὁ Λυδός, 105,
 371 (δῖς), 372, 374 114, 240, 355.
 (δῖς), 376 (ἑξάκις), Καλλίμαχος, 150.
 377 (δῖς), 378 (δῖς), Κασωδών, 289, 373.
 381 (τρίς), 382, 383 Κικέρων, 239.
 (δῖς), 384, 385 (τρίς), Κλέρικος, 235.
 387. Κολουμέλλας, 49.
 Θεόγνις, 187, 338, 375, Κρατῖνος, 250.
 386, καὶ 392. Κύριλλος (ἐν τῷ λεξ.) 50.
 Θεοδώρητος ὁ Κύρου, 132. Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυ-
 Θεόκριτος, 326. ρογέννητος, 167.
 Θεόφιλος, ὁ Ἀντικλήνσωρ, Λαχόμβης, 254.
 59, 317. Λεῦγκλάυτος, 216.
 Θεόφραστος, 27, 30, 122 Λινναῖος, 12, 63, 135,

- 179, 247, 314, 340. Νίκανδρος, 152.
 Λόγγος, 368. Νικόλαος ὁ Γερασηνός,
 Λουκιανός, 23, 47, 109, 252.
 121, 171, 236, 282, Ξενοφῶν, 45, 60 (δῖς),
 286, 355, 366, 371, 68, 164, 169, 181,
 380, 382, 387. 234, 327, 337.
 Λουκίλιος, 276. Ὅβιδιος, 155.
 Μακρόβιος, 181. Ὅμηρος, 5, 12, 23, 32
 Μάρκος Αὐρήλιος, 6. (δῖς), 33, 35, 46 (δῖς),
 Μαρτίνιος, 125. 94, 95, 152, 190,
 Μενάγιος, 5, 52, 98, 117, 204, 214, 226, 249
 140, 163, 164, 165, (δῖς), 262, 327, 339
 170, 201, 202, 204, (τρῖς), 365, 366, 377-
 205, 211, 218, 225, 378, 379, 385, 386.
 262, 312, 357. Ὅππιανός, 104.
 Μένανδρος, 15, 57, 94. Ὅτμανός, 245.
 Μεύρσιος, 327, 343, 390, Οὐαλέσιος, 83, 115, 237.
 391. Οὐάβρων, 140.
 Μοῖρις, 160. Οὐόσσιος, 28, 68, 72, 78,
 Μορῖνος, 163. 160, 167, 173, 205,
 Μόρος, 68. 208, 229 (δῖς), 266.
 Μουσεῖμος (Mosheim), Παλαιὰ Διαθήκη, 33, 49,
 288. 50, 56, 62, 79, 153,
 Νέα Διαθήκη, 7, 24, 25, 222, 225, 239, 246,
 45, 62, 126, 163, 262, 263 (δῖς), 264,
 174 (δῖς), 198 - 199, 335, 346, 366, 378,
 213, 235, 248, 251, 379, 385, 391.
 292, 328, 347. Πάξαμος, 38.

- Παῦλος ὁ Αἰγινήτης, 136,
 295.
 Πausανίας, 124, 150,
 160, 372.
 Πετρώνιος, 3, 46, 141,
 359.
 Πίνδαρος, 71, 242.
 Πλάτων, 32, 82, 84, 99,
 118, 130, 180, 186,
 221, 237, 259, 267,
 295, 318, 356, 370,
 380, 388.
 Πλίνιος, 91, 99, 123,
 127 (δίκ), 139, 179,
 247, 253, 254, 310,
 313, 327, 330, 343.
 Πλούταρχος, 12, 15, 16,
 24, 25, 27, 33, 37,
 40, 45, 58, 61, 62
 (δίκ), 64, 69, 72, 73,
 75, 77, 80, 83, 89,
 97, 99, 104 (δίκ), 107,
 110, 115, 116, 118,
 120 (δίκ), 122, 123,
 125 (δίκ), 129 (δίκ),
 132 (δίκ), 133, 138,
 141, 145, 146, 148,
 151 (δίκ), 152, 154,
 155 (τρίς), 157, 167
 (δίκ), 176, 180, 181,
 184, 191, 196, 197,
 198 (τρίς), 199, 202,
 207, 211, 213, 222,
 223, 224, 227, 228,
 229, 235, 237, 240,
 241 (δίκ), 247, 249
 (δίκ), 251, 256 (δίκ),
 257, 261, 266 (δίκ),
 267, 274, 275, 277,
 281, 283, 286 (δίκ),
 288, 289, 292, 293,
 294, 299, 308, 309,
 318, 325, 328, 329,
 332, 334, 343, 347,
 350, 369, 372, 378
 (δίκ), 379, 382 (δίκ),
 384 (δίκ), 385.
 Πολύαινος, 178, 207,
 376.
 Πολύβιος, 76, 89, 92,
 158, 166, 198, 201
 (δίκ), 301.
 Πολυδεύκης, 25, 48, 76,
 132, 137, 313, 337,
 368.
 Πόρτου λεξικόν, 45, 367.

- 'Ρεΐμερος, 165. (δῖς), 138, 139, 150,
 'Ρεΐσκιος, 80, 83. 151, 164, 187, 196,
 'Ρεΐφριος, 148. 202, 211, 216, 223,
 'Ριανός, 150. 243, 248, 253, 258,
 'Ρουέλλιος, 135. 278, 291, 303, 325,
 Σαλμάσιος, 10, 34, 55, 331, 358, 365, 367
 134, 164, 189, 194, (δῖς), 368, 369 (δῖς),
 225, 237, 245, 253, 370, 371, 372 (τρίς),
 254, 255. 373 (τρίς), 374, 375,
 Σαπφώ, 220. 376 (δῖς), 377, 378,
 Σέξτος ὁ Ἐμπειρικός, 240, 379, 380, 383, 384,
 374, 379. 385, 386 (δῖς), 387,
 Σίλδεστρος ὁ Συρόπουλος, 388, 390, 391.
 259. Σουΐκῆρος, 20, 70, 91,
 Σκαλίγερος, 156. 375.
 Σνεϊδέρος, 15, 25, 41, 47, Σοφοκλῆς, 171, 213, 288,
 49, 55, 65, 66, 95, 311, 381, 382.
 115, 135, 211, 225, Σπόνιος, 103.
 235, 260, 265, 279 Στέφανος ὁ Βυζάντιος, 60,
 (δῖς), 339, 355. 122, 250.
 Σομαυέρας, 21, 28, 29, Στέφανος (Θησαυρ. Ἑλλ.
 49, 101, 136, 152, γλώσσ.), 103, 311, 341.
 315. Στοδαῖος, 191.
 Σοννίνιος 75. Στράβων, 7, 17, 18, 24
 Σουΐδας, 3, 14, 38, 41, (δῖς), 25, 33, 38, 41,
 43, 45, 55, 70, 72, 53, 57, 58, 69, 77,
 73, 77, 94, 95 (δῖς), 86, 88, 90, 94, 117,
 105, 106, 117, 121 121, 123, 139 (δῖς),

- 140, 156, 169, 173, Σχολιαστής Ὀππιανοῦ, 216, 268.
 178, 189, 190, 195, — Πινδάρου, 246.
 220, 224, 225, 240, Τέμενος, Κωνσ. 249, 377.
 259, 266 (δῖς), 278, Τερέντιος, 57.
 294, 300, 303, 308, Τίμαιος ὁ σοφιστής, 101,
 314, 342, 343, 354, 267, 380.
 365 (δῖς), 366, 367, Τούρνεβος, 198.
 369 (δῖς), 370, 375, Τουρνεφόρτος, 243.
 376, 380, 381, 384 Τζέτζης, 90.
 (δῖς), 387. Φαβρίκιος, 264.
 Σχολιαστής Ἀριστοφάνους, 12, 57, 99, Φίλιστος, 234.
 147, 183, 348. Φοέσιος, 23, 285, 376.
 — Διονυσίου τοῦ Θρακός, 185. Φορκελλῖνος, 28.
 — Θεοκρίτου, 13, 16, Φρόνιχος, 88, 187, 220.
 27, 67, 312. Φώτιος, 12, 15, 41, 49
 — Λουκιανοῦ, 220, (δῖς), 57, 58, 60, 64,
 267. 99, 105, 151, 193,
 — Ὀμήρου, 296 (δῖς), 204, 214, 284, 307,
 337.

ΠΙΝΑΞ ΓΡΑΙΚΙΚΟΣ.

ΑΒΑΝ — ΑΔΥΝ

- Ἀβανία, Συκοφάντεια, 28.
 Ἀβάρεια, Ἀβαρία, 362.
 Ἀβάστακτος, 186.
 Ἀβολος, 182.
 Ἀβράμηλον, 4. ἴδ. καὶ Βερίκοκον.
 Ἀβρόν, Ἀβρίν, 229.
 Ἀγαθοχάρτι. Ζ. Μεμβράνα.
 Ἀγανον, Ἀθήρας, 33.
 Ἀγαθος, 122. ἴδ. καὶ Ὑπόρ-
 θωμα.
 Ἀγαρεία, Ἀκούσιος ἔργασία,
 92. ἴδ. καὶ Περιργασία.
 Ἀγγετον. — κακόν, 217.
 Ἀγγειοπράτης, 274.
 * Ἀγευστος (sans goût), 171.
 Ἀγίοκλημα, Ζ. Αἰγόκλημα.
 Ἀγιουδαισιλιάτικα. Ζ. Ἀρχιχρο-
 νιάτικα.
 Ἀγκάθι τῆς θαλίσεως. Ζ. Προ-
 σφύρα, καὶ Στίβι.
 Ἀγκάθιον, 24.
 Ἀγκίδα. Ζ. Ἀγκάθιον.
 Ἀγκινάρα, 24.
 Ἀγκύλα. Ζ. Ἀκανθόκτενον.
 Ἀγκωνοκαθίλα, 147, 367, 373.
 * Ἀγνοφυλίκιον, 50.
 Ἀγόγγυστος ὑποταγή. Ζ. * Ἀδ-
 τοπίθεια.
 Ἀγοράζω μὴ διορίαν. Ζ. Διορία.
 Ἀγόρι, 165.
 Ἀγραρεύω, 38.
 Ἀγραρίον. — ἀλιευτικόν, 255.
 Ἀγρίμι, Ζ. Ζαρκάδι, καὶ Πλατό-
 νιον.
 Ἀγριοκάστανον, 338. ἴδ. καὶ
 Βολδοκάττανον.
 Ἀγριομάλαχον, Ἀγριομολόχα,
 175.
 * Ἀγριομέραθρον, 148.
 Ἀγριομελιντζάνα, 27. ἴδ. καὶ
 Μαλιτζάνα.
 Ἀγριόχοιρος, 311.
 Ἀγροφύλαξ, 165.
 Ἀγωγή, 6. — ἀναδοτική, ἀνα-
 στρέφουσα τὸ διαπραθῖν, 295.
 — ποινάλα, 256. Ἀρχίζω δι-
 κην, ἀγωγήν, 186.
 Ἀγωγιάτης, 230.
 Ἀγώγιον, 204.
 Ἀγῶνες πανηγυρικοί. Ζ. Πανη-
 γυρικοί.
 ΑΔΕΛΟΥΤΓΗΣ, (λεξικογράφος),
 44, καὶ 393.
 Ἀδελφός, 349, 387.
 Ἀδελφосόνη, 87.
 Ἀδελφότης. Ζ. Ἀδελφосόνη.
 Ἀδιάθετος (ὁ τελευταίος ἀνις
 διαθήκης), 186.
 Ἀδιουδικατύω, 6.
 Ἀδνουμιάζω, Ἀδνομίον, 303.
 Καθολικὸν ἀδνομίον, αὐτόθ.
 * Ἀδυνατοχομετον, 188.

- 'Δειποτασυνός, 141.
 'Δεροδείκτης. Ζ. 'Ανεμοδείκτης,
 'Ανεμόδουλον.
 'Αζάριον. Ζ. Ζάριον.
 'Αζυμῆται, 29.
 'Αζυμος. Ζ. 'Αρτος.
 'Αθεος. Ζ. Αὐτοματιστής.
 'Αθόρας, Ζ. 'Αγανον.
 'Αθόγαλον. Ζ. 'Ανθόγαλον.
 'Αθόταρον. Ζ. 'Ανθόταρον.
 Αἰγόκλημα, Αἰγόφυλλον, 74.
 Αἰμοδόρος. Ζ. Αἰμοπότης.
 Αἰμολάπτης. Ζ. Αἰμοπότης.
 Αἰμοπότης, Αἰμολάπτης, Αἰμο-
 δόρος, 312.
 Αἰμορροῖδες, 177.
 'Αἰρεσιώτης, 316, 317.
 Αἰρετικός, 316.
 Αἰρετοκριτής, 21 — 22. 'Ιδ. καὶ
 Διαιτητής, Μεσάζων.
 Αἰσχρολόγος, 242.
 Αἰτητής. 'Εγγραφος—, 261.
 Αἰφνιδιάζω, Αἰφνιδίαισι, Αἰφνι-
 δίασμα, 333.
 * Αἰφνιδίαισι, Αἰφνιδίασμα. Ζ.
 Αἰφνιδιάζω.
 'Ακκμασία, 345.
 'Ακυνθόκτενον, 58, 67.
 * 'Ακινάρα. Ζ. 'Αγκινάρα.
 'Ακμή. Εἰς τὴν ἀκμὴν νῆ...., ἢ
 ὅταν., 270, 381.
 'Ακοίμητος, 183.
 'Ακόλουθα (λέξ. ἱατρ.), καὶ 'Υ-
 στιρα, 23.
 'Ακόλουθος, (τάξ. ἐκκλησιαστικ.
 παρὰ τοῖς καθολικοῖς), 5.
 'Ακονητής, 157.
 'Ακονῶ, Τροχίζω, 298.
 'Ακρότις; ἐργασία. Ζ. 'Αγγαρεία.
 'Ακριθαστής, 'Ακριθής, 315.
 'Ακροατήριον, 226.
 'Ακροδηματίζω, 270, 377, 381.
 'Ακροδάκτυλον, 274.
 'Ακροχέριον. Ζ. Βραχιόνιον.
 ΑΚΤΟΥΓΑΡΙΟΣ. 'Ιατρός, 146, καὶ
 393.
 'Ακυρωσις, 'Απολοιπαγραφία, 4.
 * 'Αλάλητον (τὸ), 335. Ζ. καὶ Σιω-
 πηλόν.
 'Αλας. — μαγειρικόν, — ὀρεκτὸν,
 — θαλάσσιον, — Ἀμμωνιακόν,
 16, 17.
 'Αλας, 'Αλικόν, 310.
 'Αλατικόν, (τὸ). Ζ. 'Αλας, 'Ο-
 ψώνιον, Σιταρσίον.
 'Αλάττωσις, 197.
 'Αλείφω, (χρίω), 330.
 ΑΛΕΚΟΣ (ὄνομα κύριον), 12.
 'Αλετροπόδιον, 243.
 'Αλευρικά, 'Αλευρία, 'Αλεδραία,
 Κουρκοῦτιν, 41.
 'Αλευρον· (τὸ ἔλευρον, καὶ πᾶν
 ὅ,τι γλουθῆδες, κάμνει κόρδαν,
 ἢ χορδὴν), 169.
 'Αληθείω, 'Αληθίζω, 353.
 'Αλυσίβα. Ζ. 'Αλουσιά.
 'Αλκαλι, 11.
 'Αλλαγή. Ζ. Σταθμός.
 'Αλλέως, 218.
 'Αλμυναχόν, Καλεντάριον, 'Ημι-
 ρολόγιον. Ζ. Μηνολόγιον.
 'Αλμυράρχης. Ζ. 'Αμυράλης.
 'Αλογοθιότης, 85.
 'Αλογευόμενοι, 36.
 'Αλογόμυια, 336.
 'Αλογον, 71.
 'Αλογοφάγισσα. Ζ. Μάγισσα,
 Στρίγλα.

- Ἄλουσις, Ἄλεις, Ἄλις, Κα-
 τασταλακτὴ, 197.
 Ἄλφάδι, Στάφνη, Λιδίλο, 231.
 Ἄλφαδιάζω, Σταθμίζω, 235.
 Ἄλφαδιαστὴ, Ἄλφαδιαστῆς, Ἄλ-
 φαδιάρης. Ζ. Ἄλφάδι καὶ Ἄλ-
 φαδιάζω.
 Ἄλῳσιον, Ἄλῳσι, 10.
 Ἄμάδα, Ἀμάδες, Ἀποτομάδες,
 246.
 Ἀμανίτης, 14,
 Ἀμάρτημα, 112.
 Ἀμπεύω. Ζ. Ὑποθηκίζω.
 Ἀμίχι, Ἀμάχιον. Ζ. Ὑποθήκη,
 Σημάδιον, Ἐνέχυρον.
 Ἀμειβόμενος, Ἀμειβόμενος, 45, 367.
 Ἀμειβόμενος, 16.
 Ἀμμοσκειπάζω, 309.
 Ἀμνημονευσις, 279. Ἰδ. καὶ
 Παρέλυσιν, Παρέλυσιν.
 Ἀμοιβαίως λόγους. Ζ. Ἀδύς.
 Ἀμουλις, 17.
 Ἀμπερ (τὸ), 15, 16.
 Ἀμπελις, 356.
 Ἀμύδαλα, Ἀμύδαλα, 15.
 Ἀμυδαλόλαδον, 180.
 Ἀμύλα. Ζ. Ἀνθόγαλον.
 Ἀμφιθέατρον. — ῥωμαϊκόν. Ζ. Θεα-
 τροκηνόν.
 Ἀνδρόθρα, 122, 372.
 Ἀνδροπύκν, Νεροπύκν, 189.
 Ἀναγλυφάρις, 298.
 Ἀνάγλυρον, Ἀνάγλυρον, 298,
 383.
 Ἀναγορεύω, Ἀναγορεύω, 294,
 300. Ζ. καὶ Χαλεύω.
 Ἀναγραφὴ, Καταγραφὴ, 188,
 375.
 Ἀναγορεύω. Ζ. Ἀναγορεύω.
 Ἀναζήτησις (λεξ. Νομικ.), 299.
 Ἀναθέτης, 188.
 Ἀναιρετική. — Παραγραφὴ, 258.
 Ἀναιρετικόν, ἢ Ἀφανιστικόν (διά-
 ταγμα), 258.
 Ἀνακαλοῦμαι (λεξ. Νομικ.), 300.
 Ἀνάκατα, Φυρμένα, 256.
 Ἀνακράξιμον, (ἔνσεις ἢ ἀναβολὴ
 ἐπὶ χρῆσιν ἀποτίσαι), 299.
 Ἀνάλαδος, 314.
 Ἀναλαμδάνω, 294.
 Ἀναλογιστὸν, Ἀναλόγιον, Ἀ-
 γιστὸν, 206, 286.
 Ἀναλόγιον. Ζ. Ἀναλογιστὸν.
 Ἀναλυτική. (λεξ. Νομικ.) Ἀκρόω-
 σις ἐγγράφου), 300.
 Ἀναμειλίχ, Ἀφροντισία, 183.
 Ἀναπαύομαι, 299.
 Ἀναπαυστήριον. Ζ. Παραθηκέ-
 ριον.
 Ἀνάπεικτον, Ζ. Ἀνάγλυρον.
 Ἀναπλήρωμα, 332.
 Ἀναποδογυρίζω, 41.
 Ἀνασιιστής. Ζ. Στασιαστής.
 Ἀναστῆτης, Ἀναστῆτης. Ζ. Κό-
 λιγας.
 Ἀνατομία. — παράλληλος, 84.
 Ἀνατριχιάζω, 160.
 Ἀνατροπή. — δωρεὰς. Ζ. Δωρεά.
 Ἀναφορά, 266. Ἰδ. καὶ Δέσεις.
 Ἀναφορὴ, ῥεφρινδάριος, 296.
 Ἀναχωματισμός. Ζ. Παράχωμα.
 Ἀναχωρητής, 322. Ἰδ. καὶ Ἡσ-
 χαστής.
 Ἀνδρακλειδὴ. Ζ. Γλυστρίδ.
 Ἀνεμοβλογιάς, Ἀνεμολογία,
 307.
 Ἀνεμοδείκτης, Ἀνεμογνώμων. Ζ.
 Ἀνεμόδουλον.

- Ἀειποτασυνός, 141.
 Ἀεροδείκτης. Ζ. Ἀνεμοδείκτης,
 Ἀνεμόδουλον.
 Ἀζάριον. Ζ. Ζάριον.
 Ἀζυμῖται, 29.
 Ἀζυμος. Ζ. Ἄρτος.
 Ἀθεος. Ζ. Ἀθεοματιστής.
 Ἀθήρας, Ζ. Ἄγανον.
 Ἀθόγαλον. Ζ. Ἀυθόγαλον.
 Ἀθότυρον. Ζ. Ἀνθότυρον.
 Αἰγόκλημα, Αἰγόφυλλον, 74.
 Αἰμοδόρος. Ζ. Αἰμοπότης.
 Αἰμολάπτης. Ζ. Αἰμοπότης.
 Αἰμοπότης, Αἰμολάπτης, Αἰμο-
 δόρος, 312.
 Αἰμορροΐδες, 177.
 Αἰρεσιώτης, 316, 317.
 Αἰρετικός, 316.
 Αἰρετοκριτής, 21 — 22. Ἰδ. καὶ
 Διαιτητής, Μισάζων.
 Αἰσχρολόγος, 242.
 Αἰτησις. Ἐγγραφος—, 261.
 Αἰφνιδιάζω, Αἰφνιδίως, Αἰφνι-
 δίασμα, 333.
 * Αἰφνιδίσις, Αἰφνιδίασμα. Ζ.
 Αἰφνιδιάζω.
 Ἀκμασία, 345.
 Ἀκανθόκτενον, 58, 67.
 * Ἀκνώρα. Ζ. Ἀγκινάρα.
 Ἀκμή. Εἰς τὴν ἀκμὴν νῆ...., ἡ
 ὄταν., 270, 381.
 Ἀκοίμητος, 183.
 Ἀκόλουθα (λέξ. ἱατρ.), καὶ Ὑ-
 στειρα, 23.
 Ἀκόλουθος, (τάξ. ἐκκλησιαστικ.
 παρὰ τοῖς Καθολικοῖς), 5.
 Ἀκονητής, 157.
 Ἀκονῶ, Τροχίζω, 298.
 Ἀκούσιος ἐργασία. Ζ. Ἀγγαρεία.
 Ἀκριδαστής, Ἀκριδής, 315.
 Ἀκροατήριον, 226.
 Ἀκροβηματίζω, 270, 377, 381.
 Ἀκροδάκτυλον, 274.
 Ἀκροχέριον. Ζ. Βραχιόνιον.
 ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ. Ἰατρός, 146, καὶ
 393.
 Ἀκυρωσία, Ἀπολοιπαγραφία, 4.
 * Ἀλάλητον (τὸ), 335. Ζ. καὶ Σιω-
 πηλόν.
 Ἄλας. — μαγειρικόν, — ὀρεκτὸν,
 — θαλάσσιον, — Ἀμμωνιακόν,
 16, 17.
 Ἄλας, Ἄλικόν, 310.
 Ἄλατικόν, (τὸ). Ζ. Ἄλας, Ὀ-
 ψώνιον, Σιτηρεσίον.
 Ἀλάττωσις, 197.
 Ἀλείφω, (χρίω), 330.
 ΑΔΕΚΟΣ (ὄνομα κύριον), 12.
 Ἀλετροπόδιον, 243.
 Ἀλευριὰ, Ἀλευρία, Ἀλευρατικ,
 Κουρκουτίη, 41.
 Ἄλευρον· (τὸ ἔλευρον, καὶ πᾶν
 ὅ, τι γλοῦσθαι, κάμνει κόρδαν,
 ἢ χορδήν), 169.
 Ἀληθείω, Ἀληθίζω, 353.
 Ἀλισίβα. Ζ. Ἀλουσιζέ.
 Ἀλκαλί, 11.
 Ἀλλαγὴ. Ζ. Σταθμός.
 Ἀλλέως, 218.
 Ἀλμεναχόν, Καλεντάριον, Ἡμε-
 ρολόγιον. Ζ. Μηηνολόγιον.
 Ἀλκυονίδης. Ζ. Ἀμυράλης.
 Ἀλογοθέτης, 85.
 Ἀλογευόμενοι, 36.
 Ἀλογόμυια, 336.
 Ἄλογον, 71.
 Ἀλογοφάγισσα. Ζ. Μάγισσα,
 Στρίγλα.

- ἄλουσι, ἄλυσι, ἄλυσιν, Κα-
 τασταλακτῇ, 197.
 ἄλφάδι, Στάφνη, Λιόλιο, 234.
 ἄλφαιδίζω, Σταθμίζω, 235.
 ἄλφαιδιστῆ, ἄλφαιδιστῆς, ἄλ-
 φαιδάρης. Ζ. ἄλφάδι καὶ ἄλ-
 φαιδίζω.
 ἄλῳσιον, ἄλῳσι, 10.
 ἄμᾶδα, ἄμᾶδες, Ἀποτομάδες,
 246.
 ἄμανίτης, 14,
 ἄμάρτημα, 112.
 ἄμαχέω. Ζ. Ὑποθηκίζω.
 ἄμειχι, ἄμάχιον. Ζ. Ὑποθήκη,
 Σημάδιον, Ἐνέχυρον.
 ἄμβιτιώω, ἄμβιτιών, 45, 367.
 ἄμιρῆλης, 16.
 ἄμμοσσεπάζω, 309.
 ἄμνημονευσις, 279. ἴδ. καὶ
 Παρέλυσις, Παράλειψις.
 ἄμοιβατοὶ λόγοι. Ζ. Ἀόγος.
 ἄμουλι, 17.
 ἄμπαρ (τὸ), 15, 16.
 ἄμπλας, 356.
 ἄμύδαλα, ἄμύγλαδα, 15.
 ἄμυδαλόλαδον, 180.
 ἄμύλα. Ζ. Ἀνθόγαλον.
 ἄμφιθέατρον. — ῥωμαϊκῇ. Ζ. Θια-
 τροκηνόγισ.
 ἄνδριθρα, 122, 372.
 ἄνδρυτὸν, Νεροπήδημα, 189.
 ἄναγλωφάριος, 298.
 ἄνάγλυρον, Ἀνάπεμπτον, 298,
 383.
 ἄνχογυρεύω, Ἀναγυρεύω, 294,
 300. Ζ. καὶ Χαλεύω.
 ἄνχογραφῇ, Καταγραφῇ, 188,
 375.
 ἄνχογυρεύω. Ζ. Ἀνχογυρεύω.
 ἄναζήτησις (λεξ. Νομικ.), 299.
 ἄναθέτης, 188.
 ἄναιρετική. — Παραγραφῇ, 258.
 ἄναιρετικὸν, ἡ Ἀφανιστικὸν (διὰ-
 ταγμα), 258.
 ἄνακαλοῦμαι (λεξ. Νομικ.), 300.
 ἄνάκατα, Φυρμένα, 256.
 ἄνακρέξιμον, (ἄνεσις ἡ ἀναβολὴ
 ἐπὶ χρεῶν ἀποτίσαι), 299.
 ἄνάλαδος, 314.
 ἄναλαμβάνω, 294.
 ἄναλογετον, ἄναλόγιον, Ἀε-
 γετον, 206, 286.
 ἄναλόγιον. Ζ. Ἀναλογετον.
 ἄναλυτική, (λεξ. Νομικ. Ἀπόθεω-
 σις ἐγγράφου), 300.
 ἄναμεικτῇ, Ἀφροντισία, 183.
 ἄναπαύομαι, 299.
 ἄναπαυστήριον. Ζ. Παραθηκά-
 ριον.
 ἄνάπεμπτον, Ζ. Ἀνάγλυρον.
 ἄναπλήρωμα, 332.
 ἄναποδογυρίζω, 41.
 ἄνασειστής. Ζ. Στασιαστής.
 ἄναστῆτης, Ἀναστῆτης. Ζ. Εὐ-
 λιγας.
 ἄνατομία. — παράλληλος, 84.
 ἄνατριχιάζω, 160.
 ἄνατροπή. — δωρεᾶς. Ζ. Δωρεᾶ.
 ἄναφορᾶ, 266. ἴδ. καὶ Δέσεις.
 ἄναφορεὺς, Ῥεφρενδάριος, 296.
 ἄναχωματισμός. Ζ. Παράχωμα.
 ἄναχωρητής, 322. ἴδ. καὶ Ἑσω-
 χαστής.
 ἄνδρακλειδᾶ. Ζ. Γλυστρίδᾶ.
 ἄνεμοβλογιατε, Ἀνεμυλογίαι,
 307.
 ἄνεμοδαίτης, Ἀνεμογνώμων. Ζ.
 Ἀνεμόδουλον.

- Ἄνεμόδουλον, Ἄνεμοθήριον, Ἄε-
 ροδείκτης, Ἄνεμοδείκτης, 154,
 168, 374.
 Ἄνεμοπόλεμος, 137, 372.
 Ἄνεμόσκαλα, 123.
 Ἄνεπιτήθειον δικαπήριον. Ζ. Δι-
 καπήριον.
 Ἄνεπιφωνήτως, 294, 383.
 Ἄνταίριςτος. Ζ. Ἀτέριατος.
 Ἀνήλικος, 286.
 Ἀνθόγαλον, Ἀμόλα, 100.
 Ἀνθότυρον, Ἀθότυρον (τὸ), Ἀν-
 θότυρος (ὁ), 160, 295. Ζ. Ἀθό-
 γαλον, Μουζήθρα.
 Ἀνθρακίριος, 67.
 Ἀνθρακούφη, 43.
 Ἀνών. Ζ. Ὀψώνιον.
 Ἀνορέξια, 109, ἴδ. καὶ Σιχασία.
 Ἀνοστος, 184.
 Ἀνοχητάριος. Ζ. Ὑδρολόγος.
 Ἀνταπόκρισις, 299.
 Ἀνταρσία, Ἀνταγμός, 293, 303.
 Ἀντάρτης. Ζ. Ἀνταρσία.
 * Ἀνταυγαστήριον, 302.
 Ἀντέλλογος, Ἀντελλογισμός, Ἀν-
 θυπολογισμός, 84, 369.
 Ἀντελλογῶ, Ἀντελλογίζω. Ζ.
 Ἀντέλλογος.
 Ἀντίνα, 19.
 Ἀντίπαρχος, 277, 327.
 Ἀντεπίτροπος, 348.
 Ἀντί (τὸ), 131.
 Ἀντιδιασταλ, 162.
 Ἀντίγραμμα. Ζ. Ἀντιγραφή.
 Ἀντιγραφῆ, 217, 301.
 Ἀντίδικος, Διάδικος, 7.
 Ἀντίδωρον, Εὐλογία, Κλαστών,
 Κατακλαστών (λίξ. Ἐκκλησια-
 στικ.), 215.
 Ἀντικέφαλον (τὸ), 238. ἴδ. καὶ
 Ὅπισθόλακκος.
 Ἀντικλισί, Ἀντικλισίον, 147.
 Ἀντιμόνιον, Ῥαστίκι, Σουρμῆς,
 19.
 Ἀντιπροσώπησις. Ζ. Ἀντιπρο-
 σωπῶ.
 Ἀντιπρόσωπος. Ζ. Λεγάτος.
 Ἀντιπροσωπῶ, Ἀντιπρόσωπος,
 300. ἴδ. καὶ Λεγάτος.
 Ἀντλητή, 270. ἴδ. καὶ Φουχτία.
 Ἀνυκομόνητος, Ἀνυκομόνωςτος,
 186.
 Ἄνω κάτω, 318.
 Ἀξάτι ἢ Ἐξάτι. Ζ. Ἐξάγιον,
 Ἀξάρτια, Ἐξάρτια, 9.
 Ἀξίγι, Γλίνα, Γλυνα, 330.
 Ἀξιόνιον (τὸ), Ἄξωνας (ὁ), 138,
 330.
 Ἀξιοπιστία, 100.
 Ἀξιωματικόν - τὸ - (δῶρον ἢ ἀμοι-
 ρῇ χρηματικῇ). 20.
 Ἀξίως. Κατ' ἀξίωσιν, 277.
 Ἀπαίτησις. — νομικῇ, 261.
 Ἀπαντητήριον, 27. ἴδ. καὶ Ξε-
 νοδοχεῖον.
 Ἀπανωμέτρι, 333. ἴδ. καὶ Ἀ-
 ποσωτή.
 Ἀπάρισκος, 116. ἴδ. καὶ Κα-
 κοφχάριστος.
 Ἀπάρθινος, 182.
 * Ἀπαρτίζω (Νομικ.), 132.
 Ἀπαρτισμός, Σόμβασμα, Συμβι-
 σμός, 345.
 Ἀπιλατίκιον, 216. ἴδ. καὶ Μα-
 τζούκα.
 Ἀπεντολις, 282.
 Ἀπλόχωρος, 327.
 Ἀπόδοσις, (Κόδοσις), 143.

- Ἐπογονή, 273. Ἰδ. καὶ Ὑστερο-
γονία.
Ἐποδέκτης, 293.
Ἐποδιαντρέπομαι, 116.
Ἐποδιαφωτίζει (ἀπρόσωπ.), 101.
Ἐποδιαφώτισμα, 101.
Ἐπόδουλος, 8.
Ἐποθαμμένος. Ζ. Νεκρός.
Ἐποθηχάριος, 43, 261.
Ἐποθήκη, 43, 261.
Ἐποκαβαλλικεύω, 72.
Ἐποκατάστασις, 301. Ἡ εἰς ὀλό-
κληρον—, ἢ, Ἡ εἰς ἀκέραιον—,
297, 302.
Ἐποκαύματα, 130.
* Ἐποκληρίζω, 144. Ἐπόκληρος,
Λύτθθ.
Ἐποκληρώσις, 111.
Ἐποκοιτάζω, Ἐποκοιτῶ, 109.
Ἐποκομιστής, 273. Ἰδ. καὶ Γρμ-
μζτοφόρος.
Ἐπόκρισις. — εὐτοχος, — αὐτο-
σχίδιος, 299, 383.
Ἐπόκτενον, 257.
Ἐποληπτική, 289, 295, 383. Ἰδ.
καὶ Κιτάντζα.
Ἐπολογία. — εὐπρόσωπος, 327.
Ἐπολοιπογραφία. Ζ. Ἀκυρωσία.
Ἐπόμαχος, 355. Ἰδ. καὶ Παλαι-
στρατιώτης.
Ἐποπάππους, 9. Ἰδ. καὶ Πάπ-
πος.
Ἐποπιθεῖν, (μεταπιθεῖν), 118.
Ἐποπνευματίζω, Κλίνω, 259.
Ἐπορυσμός, Ἐπωρυσμός, Προκα-
τορυσμός, Ἀπορυσμός, Ἀπο-
ρυγμός, Καταβολή, Προμόσχι-
σις, 213. Ἰδ. καὶ Καταβολίδις.
Ἐποσθηθίζω, 81.
Ἐποστοματίζω, 81.
Ἐποσφραγίζω, 107.
Ἐποσφύρισμα, 123.
Ἐποσωτή, 83. Ἰδ. καὶ Ἀπανω-
μέτρι.
Ἐποτίμησις, Ἀπογραφή χωρίων,
281.
Ἐποτομάδες. Ζ. Ἀμάδα.
Ἐπροσιξία. Ἐξ ἀπροσιξίας, 118.
Ἐπρότουδον. Ζ. Ἀπτότουδον.
Ἐπτρῖν, Ἀπτρίον. Ζ. Ἀπτότου-
δον.
Ἀπτότουδον, Τουδίλν, Τουδίον,
217.
Ἐπωρυγμός. Ζ. Ἀπορυσμός.
Ἐράδα, 290. Καθέναις μὴ τὴν ἀ-
ρίδαν του, 343.
Ἐραδιῶς, 331.
Ἐραμάδα, Ἀρηγμάδα, 149, 290.
Ἰδ. καὶ Χαραμάδα.
Ἐργαστήρι. Ζ. Ἐργαστήρι.
Ἀργέλιον, 81.
Ἀργυραμοιβός, 82.
Ἀργυροκοπιτον, Σημαντήριον, Χα-
ραγιτον, 226.
Ἀργυροπράτης. Ζ. Ἀργυραμοιβός.
Ἀρέγγα, 177, 375.
Ἀρετγκα. Ζ. Ἀρέγγα.
Ἀρήνα, 17. Ἰδ. καὶ Θεατροκυ-
νήγια.
Ἀριθμός, 236, 378.
Ἀριστήριον, * Ἀριστητήριον, 296.
Ἰδ. καὶ Τραπιζαρετον.
Ἀριστοτέχνημα, Ἀριστοδύργημα,
71.
Ἀρκοπόδιον, 44.
Ἀρλία, 332. Ἰδ. καὶ Δαισιδαίμο-
νία.
Ἀρμπέτα, 42. Ἰδ. καὶ Πουράκιον.

- Ἀρνόγλωττον, 267.
 Ἀρνοπίτα. Ζ. Ἀρμπίτα.
 Ἀρβιδώνας, 23.
 Ἀρτενικόν—τό—(Ποντικοφέμμα-
 κον), 24.
 Ἀρτενοθελυ. Ζ. Δαμπίκον,
 Ἄρτος, 198. Ἄζυμος —, 29,
 199. Δίπυρος, 38.
 Ἀρχετον, Ἀρχετζ, 22.
 Ἀρχαιώτης. Ζ. Ἀρχετον.
 Ἀρχιγέροντες. Ζ. Δημογέροντες.
 Ἀρχιμόδιον (τύπος, υπόδειγμα
 μοδίου, κτλ.), 140.
 Ἀρχιπρεσβύτερος, Πρωτοπρεσβύ-
 τερος, 22. Ἰδ. καὶ Πρωτοπα-
 πᾶς.
 Ἀρχιχροιάτικα, 142, 373.
 Ἄρχοντες, Ἀρχοντικοί, 206. Ἰδ.
 καὶ Μαγιστράτοι.
 Ἀρχοντικοί. Ζ. Ἄρχοντες.
 Ἀρωματοπώλης, 248.
 Ἀσθαδά, 342. Ἰδ. καὶ Ῥόμβα.
 Ἀσθενάριον, Ἑγαστήριον (νοσο-
 κομεῖον ἐντὸς κοινωτικοῦ ἢ μο-
 ναστικοῦ καταστήματος), 183.
 Ἀσκι, Ἀσκός, 244. Ἰδ. καὶ Περ-
 λογή.
 Ἀσκογέφυρα, 272. Ἰδ. καὶ Γέ-
 φυρα.
 Ἀσκοθάλασσα, 180.
 Ἀσκολόπακας. Ζ. Ὀρνιθοσκαλίδας.
 Ἀσκόλυμβρος, Σκομβρόβολος, 58.
 Ἀσκομαντούρα. Ζ. Ἀσκοτζαμ-
 πούρνα.
 Ἀσκοτζάμπούρνα, 92.
 Ἀσπλαγχνος, 193.
 Ἀσπρόκλημα, 179.
 Ἀσπρομολόχη, 175. Ἰδ. καὶ Ἀ-
 γριομάλαχον.
- Ἀστροθέτημα, 88.
 Ἀστροτοξία, Χύσις, Ἐχυσίς, ἡ
 Δρόμος ἀστέρων, 141.
 Ἀστυνόμος, 271.
 Ἀσδότος, Ἀσύνδοτος.—γη, 159.
 Ἀσφάλεια. Ἐνορκος—, Ἐγγή-
 σις, Ἐξομωσία, 61, 351.
 Ἀσωτος, 112. Ἰδ. καὶ Πολυδά-
 πανος.
 Ἄτακτα, 218.
 Ἀτέριαστος, Ἀνταίριαστος, 248.
 Ἀτζάλι, 5.
 Ἀτζικνίδα. Ζ. Τζικνίδα.
 * Ἀτιμωρήτως, 182.
 * Ἀτμοψύγιον, 296.
 Ἄτυχον παρατήριον. Ζ. Παρα-
 τήριον.
 Ἀθθεντίζω, 28.
 Ἀθθεντικός χάρτης, 28.
 Ἀθθεντικῶς, 239.
 Ἀβλή, 10, 94, 95.
 Ἀβλική (γυνή), 96. Ἰδ. καὶ Πο-
 λιτική.
 Ἀβλικὸς τύπος, ἡ Τυπικὸν τῆς
 ἀβλῆς, 141.
 Ἀβρίχαλκον (τό), 243. Ἰδ. καὶ
 Λευκόχαλκος, Πάφυλας, Πι-
 τάλι.
 Ἀβτάδελφος, 167.
 Ἀβτεξούσιος, 128. Ἰδ. καὶ Χει-
 ράφτης.
 Ἀβτεξουσιότης. Ζ. Χειραφεία.
 Ἀβτία. Οἱ τοῖχοι ἔχουσιν αὐτία
 (Παροιμ.), 231, 378.
 Ἀβτοκράτορες τῶν Ῥωμαίων, 71,
 88, 309.
 Ἀβτοματισμός, 185,
 Ἀβτοματιστής, 26.
 * Ἀβτοπεΐθεια, 391.

Αὐτοσχέδιος περὶ τὰς ἀποκρίσεις,
 299, 383.
 Ἀράκη. Ζ. Φάκα.
 Ἀράλι τῆς θηλάσσης. Ζ. Προ-
 σφύρα, Στίμη.
 Ἀφανίζω. — δίκην, — κρίσιν, — ἀ-
 γωγὴν, 258.
 Ἀφανίσθη, 308. ἴδ. καὶ Ἀφανίζω.
 Ἀφανιστικὸν (διάταγμα). Ζ. Ἀ-
 ναριστικόν.
 Ἀφροντισία. Ζ. Ἀναμειλία.
 Ἀχινεῖδι (τὸ), Ἀχινόποδα (τὰ),
 Ἀχυρόκοπρον, 161. [67.
 Ἀχυροκρίβδατον, Ἀχυρόστρωμα,
 Χορτόστρωμα, 245, 379.
 * Ἀψηφον, 360, 388. ἴδ. καὶ
 Ζέρον, Νοῦλα.
 Ἀψίδιον (τὸ), 129.

B

Βαῖα, 221.
 Βαγίνι. Ζ. Βαγοίνιον.
 Βαγοίνιον, Βουτίον, Βουτζιον,
 Βουτζι, Βαγίνι, 341, 342.
 Βαδιάζω, Βάδιον, 162.
 Βαθύνω, Βαθός, Βάθος, 17.
 Βαλανίδια, Γαρδούμια, Ζ. Μα-
 στάρια.
 Βαλαντιοφύλαξ. Ζ. Σακκελλάριος.
 ΒΑΛΕΣΙΟΣ, 69 καὶ 394.
 Βάλλα. Ζ. Βάρκα.
 Βάλλω καρφία, ἡ, — σκαρφία, 245,
 379.
 Βάλτος, 212.
 Βαράκι, 242. ἴδ. καὶ Χρυσόνω,
 Χρόσωμα.
 Βαράκωμα, Χρυσαιοφή, 119. ἴδ.
 καὶ Χρόσωμα.

Βαρακώνω, Χρυσόνω, 119.
 Βαρέματα. Ζ. Κατζίβια.
 Βαρετός, 131.
 Βάρκα, Βάλλα, 34.
 Βάρος, 34, 362.
 Βαρυδαστάκτης, Βαρυγάριος, Βα-
 στακτής, 272.
 Βαρύδιον, 19, 259.
 Βαρύτιμος, 277.
 Βασάνίζω, 356.
 Βασανιστής, 288.
 Βασιλεία. — Οὐράνιος, 95.
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. ἄγιος —, 142.
 Βασιλικαὶ προσταγαί. Ζ. Διατά-
 ξεις.
 Βασιλική (οἰκία, κτλ.), 34.
 Βασιλικὸν (τάμιον). Ζ. Τάμι-
 ακά.
 Βασταγάριος, Βαστακτής. Ζ. Βα-
 ρυδαστάκτης.
 Βασταγή. Ζ. Κατζίβια.
 Βαστακτής. Ζ. Βαρυδαστάκτης.
 ΒΑΧΤΕΡΟΣ, 290 καὶ 394.
 Βεδαίωσις ἔγγραφος, 313.
 ΒΕΚΚΑΡΙΑΣ, 316, καὶ 394.
 ΒΕΚΚΕΡΟΣ, 19, καὶ 394.
 ΒΕΚΜΑΝΝΟΣ, 14, καὶ 394.
 Βέλα, Βήλα, 224. ἴδ. καὶ Κατζί-
 βια.
 ΒΕΛΩΝΙΟΣ, 67, καὶ 394.
 Βένετον (χρῶμα), 39. ἴδ. καὶ
 Ἱεράνιον.
 ΒΕΝΤΑΕΙΟΣ, 343, καὶ 394.
 Βερδερίζω, 31.
 Βερδοῦνι. Ζ. Ποταμιδα.
 Βερίκοχον, Ἀδράμηλον, Πραϊκό-
 κιον, 4.
 Βεσιτάριος, Βεσιτάρχης, 166. ἴδ.
 καὶ Ῥουχάριος.

- Ἄρνόγλωττον, 267.
 Ἄρνοπέτα. Ζ. Ἀρμπέτα.
 Ἀρραβῶνας, 23.
 Ἀρσενικὸν—τὸ—(Ποντικοφάρμακον), 24.
 Ἀρσενοθηλυ. Ζ. Λαμπίκον,
 Ἄρτος, 198. Ἄζυμος —, 29, 199. Αἶπυρος, 38.
 Ἀρχαῖον, Ἀρχαῖα, 22.
 Ἀρχαιώτης. Ζ. Ἀρχαῖον.
 Ἀρχιγέροντες. Ζ. Δημογέροντες.
 Ἀρχιμόδιον (τόπος, ὑπόδειγμα μοδίου, κτλ.), 140.
 Ἀρχιπρεσβύτερος, Πρωτοπρεσβύτερος, 22. Ἰδ. καὶ Πρωτοπαπᾶς.
 Ἀρχιχρονιάτικα, 142, 373.
 Ἀρχοντες, Ἀρχοντικοί, 206. Ἰδ. καὶ Μαγιστράτοι.
 Ἀρχοντικοί. Ζ. Ἀρχοντες.
 Ἀρωματοπώλης, 248.
 Ἀσγαδάδα, 342. Ἰδ. καὶ Ῥόμδα.
 Ἀσθινάριον, Ἰγιαστήριον (νοσοκομεῖον ἐντὸς κοινωτικοῦ ἢ μοναστικοῦ καταστήματος), 183.
 Ἀσκή, Ἀσκός, 244. Ἰδ. καὶ Περίλογη.
 Ἀσκογέφυρα, 272. Ἰδ. καὶ Γέφυρα.
 Ἀσκοθάλασσα, 180.
 Ἀσκολόπακας. Ζ. Ὀρνιθοσκαλίδας.
 Ἀσκόλυμβρος, Σκομβρόβολος, 58.
 Ἀσκομαντούρα. Ζ. Ἀσκοτζαμπούρνα.
 Ἀσκοτζαμπούρνα, 92.
 Ἀσπλαγχνος, 133.
 Ἀσπρόκλημα, 179.
 Ἀσπρομολόχη, 175. Ἰδ. καὶ Ἀγριομάλαχον.
 Ἀστροθέτημα, 88.
 Ἀστροτοξία, Χύσις, Ἐκχυσίς, ἡ Δρόμος ἀστέρων, 141.
 Ἀστυνόμος, 271.
 Ἀσύνδοτος, Ἀσύνδοτος—γῆ, 159.
 Ἀσφάλεια. Ἐνορκος—, Ἐγγήσις, Ἐξομωσία, 61, 351.
 Ἀσωτος, 112. Ἰδ. καὶ Πολυδάπανος.
 Ἀτακτα, 218.
 Ἀτέριαστος, Ἀναταίριαστος, 248.
 Ἀτζάλι, 5.
 Ἀτζικινίδα. Ζ. Τζικινίδα.
 * Ἀτιμωρήτως, 182.
 * Ἀτμοφύγιον, 296.
 Ἀτυχὸν παρατήριον. Ζ. Παρατήριον.
 Αὐθεντίζω, 28.
 Αὐθεντικὸς χάρτης, 28.
 Αὐθεντικῶς, 239.
 Αὐλή, 10, 94, 95.
 Αὐλική (γυνή), 96. Ἰδ. καὶ Πολιτική.
 Αὐλικὸς τόπος, ἡ Τυπικὸν τῆς αὐλῆς, 141.
 Αὐρίχαλλον (τὸ), 243. Ἰδ. καὶ Λευκόχαλκος, Πάφικος, Πετάλι.
 Αὐτάδελφος, 167.
 Αὐτεξούσιος, 128. Ἰδ. καὶ Χειράφεςτος.
 Αὐτεξουσιότης. Ζ. Χειραφεία.
 Αὐτία. Οἱ τοῖχοι ἔχουσιν αὐτίαν (Παροιμ.), 231, 378.
 Αὐτοκράτορες τῶν Ῥωμαίων, 71, 88, 309.
 Αὐτοματισμός, 185,
 Αὐτοματιστής, 26.
 * Αὐτοπεΐθεια, 391.

Αὐτοσχέδιος περὶ τὰς ἀποκρίσεις,
 299, 383.
 Ἀράκη. Ζ. Φάκα.
 Ἀράλι τῆς θαλάσσης. Ζ. Προ-
 σφόρα, Στίμη.
 Ἀφανίζω.— δίκην,— κρίσιν,— ἀ-
 γωγὴν, 258.
 Ἀφανίσθη, 308. ἴδ. καὶ Ἀφανίζω.
 Ἀφανιστικὸν (διάταγμα). Ζ. Ἀ-
 ναιρετικόν.
 Ἀφροντισία. Ζ. Ἀναμειλιά.
 Ἀχينوπόδι (τὸ), Ἀχινόποδα (τὰ),
 Ἀχυρόκοπρον, 161. [67.
 Ἀχυροκρίβδατον, Ἀχυρόστρωμα,
 Χορτόστρωμα, 245, 379.
 * Ἀψηφον, 360, 388. ἴδ. καὶ
 Ζήρον, Νοῦλα.
 Ἀψίδιον (τὸ), 129.

B

Βαβῆ, 221.
 Βαγίνι. Ζ. Βαγοίνιον.
 Βαγοίνιον, Βουτίον, Βουτζιον,
 Βουτζι, Βαγίνι, 341, 342.
 Βαδιάζω, Βάδιον, 162.
 Βαθύνω, Βαθός, Βάθος, 17.
 Βαλανίδια, Γαρδομία, Ζ. Μα-
 στάρια.
 Βαλαντιοφύλαξ. Ζ. Σακκελλάριος.
 ΒΑΛΕΣΙΟΣ, 69 καὶ 394.
 Βάλλα. Ζ. Βάρκα.
 Βάλλω καρφία, ἡ,—σκαρφία, 245,
 379.
 Βάλτος, 212.
 Βαράκι, 242. ἴδ. καὶ Χρυσόνω,
 Χρύσωμα.
 Βαράκωμα, Χρυσαιοφή, 119. ἴδ.
 καὶ Χρύσωμα.

Βαρακώνω, Χρυσόνω, 119.
 Βαρέματα. Ζ. Κατζίβεια.
 Βαρετός, 131.
 Βάρκα, Βάλλα, 34.
 Βάρος, 34, 362.
 Βαρυδαστάκτης, Βασαγάριος, Βα-
 στακτής, 272.
 Βαρύδιον, 19, 259.
 Βαρύτιμος, 277.
 Βασάνίζω, 356.
 Βασανιστής, 288.
 Βασιλεία. — Οὐράνιος, 95.
 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ. ἄγιος—, 142.
 Βασιλικαὶ προσταγαί. Ζ. Διατά-
 ξεις.
 Βασιλική (οἶκία, κτλ.), 34.
 Βασιλικὸν (τάμειον). Ζ. Τάμει-
 ακά.
 Βασταγάριος, Βαστακτής. Ζ. Βα-
 ρυδαστάκτης.
 Βασταγή. Ζ. Κατζίβεια.
 Βαστακτής. Ζ. Βαρυδαστάκτης.
 ΒΑΧΤΕΡΟΣ, 290 καὶ 394.
 Βεβαίωσις ἔγγραφος, 313.
 ΒΕΚΚΑΡΙΑΣ, 316, καὶ 394.
 ΒΕΚΚΕΡΟΣ, 19, καὶ 394.
 ΒΕΚΜΑΝΝΟΣ, 14, καὶ 394.
 Βέλα, Βηλα, 224. ἴδ. καὶ Κατζί-
 βεια.
 ΒΕΛΩΝΙΟΣ, 67, καὶ 394.
 Βένιτον (χρῶμα), 39. ἴδ. καὶ
 Ἱεράνιον.
 ΒΕΝΤΑΕΙΟΣ, 343, καὶ 394.
 Βερβερίζω, 31.
 Βερδοῦνι. Ζ. Ποταμιδα.
 Βερίκοχον, Ἀδράμηλον, Πραικό-
 κιον, 4.
 Βιστιάριος, Βιστάρχης, 166. ἴδ.
 καὶ Ῥουχάριος.

- Βεστιάριον, 166. "Ιδ. καὶ 'Ρου-
χαρεῖτον.
Βετονική, Ψυχότροφον, Δυσπρί-
νιον, 36.
Βηλα (τά). Ζ. Βέλα.
Βήσαλον, Πλινθιον, 45, 348.
Βιαστής, 357.
Βιαστικῶς. Ζ. Δυναστικῶς.
Βιδάριον, Βιδάρι, Αιδάρι, Πι-
σκίνα, Φισκίνα, Ψαρελίμνη,
358.
Βιблиοδέτης, 298.
Βιβλιοπώλιον, 200.
Βιβλοαμφιαστής. Ζ. Βιβλιοδέτης
καὶ Σταχυωτής.
Βίδα, 357.
ΒΙΑΛΟΔΣΩΝ, 218, καὶ 394.
Βιοθάνατος, 333.
Βιοκρίτης, 62.
Βίσινον, Ξυνοκράσον, 174.
Βιστάκια. Ζ. Πιστάκια.
ΒΙΤΡΟΥΒΙΟΣ (συγγραφεὺς ἀρ-
χιτεκτονικ.), 234, καὶ 394.
Βλακία. Ζ. Βλαρία.
Βλαρία, Βλακία, 130.
Βλαστολογῶ, 122.
Βλέπω εἰς τὸν ὕπνον. Ζ. 'Ενυ-
πνιάζομαι.
Βοήθεια. 'Εσχάτη —, 329.
Βοῦδῶγλωσσον (ἰχθ.), 322.
Βολά. Ζ. Φορά.
Βολδοκάστανον, 338.
Βόλιον. Ζ. Ζάριον.
ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ, 40.
Βόσκημα, 240.
Βόσκω, 337.
Βοτανίζω, 'Εκδοτανίζω, 312.
Βοτανολόγιον, 177.
ΒΟΥΔΑΙΟΣ, 65, καὶ 394.
Βούκαλλος. Ζ. Κολλίκιον.
Βουλάπαθον, 122.
Βουλιάζω, 324.
Βουλίζω, Βουλῶ. Ζ. Βουλιάζω.
Βουλλωτήριον. Ζ. Τυπάριον νο-
μίσματος.
Βουνάκι. Ζ. Χαμοδούνιον.
Βουνόπλαγον, Πλαγιάς, 92.
Βουσνος, 161.
Βουταναριά, 268. "Ιδ. καὶ Καλη-
κατζού.
Βουτζιον, 80. "Ιδ. καὶ Βυτίνη,
Βαγοίνιον, Βαγίνι.
Βουτικτής, 268.
Βουτικτοκαμπάνα, 268.
Βουττοποιός, 342.
Βραβετον, 250.
Βραχιόνιον, Βραχιάλιον, Βραχιά-
ριον, 'Ακροχέριον, Καρποδέ-
σμιον, Περιχέριον, 43.
Βρίζα, 317. "Ιδ. καὶ Σήκαλον.
Βριζόλα, Ζ. Μπριζόλα.
Βροντίσιον. Ζ. Προδντζος.
Βροχετώδης, 269.
Βροχή μετὰ σφοδροῦ ἀνέμου, ἢ
— βραγδαία. Ζ. Καθοόριον.
Βρόχιον (τὸ), κοιν. Βρόγια (τὴ),
— 192. "Ιδ. καὶ Παγίδα.
* Βροχοδέκτης, 78.
* Βρυάζω, 286.
ΒΡΥΓΚΙΟΣ, 172, καὶ 394.
Βρωμοῦσα, 311.
Βυζί. Ζ. 'Ρῶγα.
Βυτίνη, 80. "Ιδ. καὶ Βουτζιον.
Βωλοκοπῶ, 228.
Βῶλος γῆς, 168, 228. — καύσι-
μος, 343.
Βώτριδα, 337. "Ιδ. καὶ Κάμουρα,
Μόλιτζα, Σάρακας.

Γ

Γαθαθίζω, Γαθάθιον, 175.
 * Γαθαθιστήριον. Ζ. Γαθαθίζω.
 Γάγκαδον, Γάγγαδον, Θυροκάρ-
 φιον, Στροφίδιον, 169.
 Γαδάρα, 42.
 Γαδερόποδον. Ζ. Γαϊθουρόποδον.
 Γαζέλιον, 166.
 ΓΑΖΗΣ. * Ανθιμος — (λεξικογράφ.)
 268, καὶ 394.
 Γαϊθουρόποδον, Γαδουρόποδον,
 Γαδαρόποδον, 327.
 Γαλάζιον (χρῶμα), 39. *Ιδ. καὶ
 *Ηεράνιον.
 Γάλαιον, Γαλία, Ζαπέτιον, 78.
 Γαλαρία, Διαδρακιδόν, Διαδατόν,
 Παροδικόν, 163, 374.
 Γαλία καὶ Γαλία (ιχθ.), 161.
 Γαληνότης, 318.
 Γαλία. Ζ. Γάλαιον.
 Γαλίδα, Γαλίτζα, Νυφίτζα, 35.
 Γάμος, Χαρά, 235. *Ωριμος διὰ
 γάμον, 231.
 Γανωμένος, Γανωτός. Ζ. Γανώνω.
 Γανώνω, Σταννιάρω, 140.
 Γαρδέλι. Ζ. Στραγαλίνος.
 Γαρδούρια. Ζ. Μαστέρια.
 Γαστρῶδης, 353.
 Γαυίζω, 78.
 Γδίον, Γδίν, Γδί. Ζ. Γουδί.
 Γδοχέρι. Ζ. Ίδοκόπανον.
 Γειτονιάρχης, Γειτονάρης, 83.
 Γελῶ. *Εσχασα νὰ γελῶ. *Εξη-
 ράνθην νὰ γελῶ, 304.
 Γενιά. Ζ. Σαιρά.
 Γενεαρχικά (τά). Ζ. Γονικά.
 Γενή, Γέννησις, 227.
 Γίνος, 319.

Γεόσωρον, Γηόσωρον, Γῆς σωρός,
 291.
 Γεράκι, Γισράκι, *Εξυπτήριον,
 133, 147.
 Γερανιόν (χρῶμα). — της Σπάνιας,
 29. Ζ. *Ηεράνιον, Λαζοόριον.
 Γέροντες, Γέροντες της πολιτείας,
 *Αρχιγέροντες. Ζ. Δημογέροντες.
 Γεῦσις (gouh), 171, 313.
 Γευστικός. Ζ. Γεῦσις.
 Γέφυρά, Πλωτή, Ποντογέφυρα,
 271.
 Γεωργικός νόμος. Ζ. Νόμος.
 Γῆ. — Κρητική, ἡ Κρητάριον, 97.
 — σημαντρίς, 98. — ἀργιλώ-
 δης, 98. — Χία, 98.
 Γῆ. — κλασματική, ἡ τόπος κλα-
 σματικός. Ζ. *Ἀσούδοτος, *Ἀ-
 σύνδοτος.
 Γηόσωρον. Ζ. Γεόσωρον.
 Γιασεμί, Γιασεμόλαδον, 189.
 Γιασεμόλαδον. Ζ. Γιασεμί.
 Γιωμένος, 189.
 Γλίνα, Γλυνα, 330.
 Γλυκοσπράτης. Ζ. Πλακουντάριος.
 Γλυκοκούκια (τά), 270.
 Γλυκολέμονον, 202.
 Γλυκολόγος, 7, 120. Ζ. καὶ Γλυ-
 κόμιλος.
 Γλυκόμιλος, Γλυκομίλητος, Γλυ-
 κοσύντυχος, 7.
 Γλυκοσύντυχος. Ζ. Γλυκόμιλος.
 Γλυκοφέγγισμα, Γλυκοχάραγμα,
 101. *Ιδ. καὶ Αιγοφέγγισμα.
 Γλυκῶφως, Ζ. Γλυκοφέγγισμα.
 Γλυνα, Ζ. Γλίνα.
 Γλυστρίδα, 275.
 Γλώσσα (ιχθ.), 322. *Ιδ. καὶ Βοῖ-
 δόγλωτσον.

Γλωσσας, 193.
 Γνάφαλον, Ζ. Χοντρόμζλλον.
 Γνωμοδότης, 88.
 Γογγύλα, Γογγόδζ, Γογγύλι, 292.
 Γονάτιον, Γωνάτιον, Γωνία, 136, 137.
 Γονικῆ (τὰ). Ζ. Πατρικὴ οὐσία.
 Γουδί, 227.
 Γούλια. Ζ. Οὐλία.
 Γούρνα, 27.
 Γουρουνάκι (κογχύλιον), 272. Ζ. καὶ Πορφύρα.
 Γουρουνόφαρον, 106, 215.
 Γραμματικῆ (τὰ), Γραμματικὴ(ή), 198.
 Γραμματισμένοι, 198.
 Γραμματοφόρος, 273.
 Γραμμόδεσμον, 200. Ἰδ. καὶ * Στενογράφημα.
 Γροῦτα, 174. Ἰδ. καὶ Τραχανός.
 Γρύκοκκος, 173.
 Γρυνίζω, 174.
 Γρυτάριος, Γρυτάρης, 160.
 Γρύφος, 173.
 Γυμνοκοχλίας. Ζ. Λιμνοκοχλίας.
 Γυμνοκριθῆ, 226, 377.
 * Γυναικάρεσκος. Ζ. * Τιμόγυνος, * Γυναικοσεβής.
 * Γυναικοσέβεια, * Γυναικαρέσκεια, 163.
 * Γυναικοσεβής, * Γυναικάρεσκος, 162.
 Γύπας, 352. Ἰδ. καὶ Σκανιάς.
 Γόρα, 344.
 Γυρέτα, Ζ. Παπληθρα.
 Γυριστής, 350. Ἰδ. καὶ Ῥεμβός.
 * Γυροτρόχιον, 344. Ἰδ. καὶ Τρινεμέντον.
 Γυψέλιον, Γυψέλι. Ζ. Κυψέλιον.

Γωνία, Γωνάτιον. Ζ. Γονάτιον.

Δ

Δαδίον, 307.
 Δαιμονάριος, 112, 130, 146, Ἰδ. καὶ Πασχικός, Δαιμονισμένοι, καὶ Δαιμονόληπτος.
 Δαίμονες νυκτερινοί. Ζ. Καληκάντζαροι.
 Δαιμονισμένος. Ζ. Δαιμονάριος.
 Δαιμονόληπτος, 146.
 Δάκτυλας (ὅ), 274.
 Δακτυλήθρα, 161.
 ΔΑΔΕΚΑΜΠΙΟΣ, 269 καὶ 394.
 Δαλματικὴ (ἱσρατικὴ ἱσθῆς), 105 καὶ 390.
 Δαμάσκηνον, Δαμασκηνῆ, 285.
 Δαμάσκο. Ζ. Καμουχᾶς.
 * Δανειστήριον, 226.
 Δαπανηρός, 112—113. Ἰδ. καὶ Πολυδάπανος.
 Δαρδοῦνι. Ζ. Ῥιπτάριον.
 Δατὼν, Ζ. Μηνολόγημα.
 Δαυκί, Δαυκί, 58.
 Δαυλός. Πιάζει τὸν δαυλὸν ἀπ' οὗ ποῦ καίεται (παροιμ.) 278, 381.
 Δαφνόκοκκα, Κοκκὸδαφνα, 30.
 Δεδιαρμάττα, Βία Ἰνοπλος, 22.
 Δέησις. Κατὰ δέησιν, 277. Ὁ ἐπὶ τῶν δαήσεων, 300, 383.
 * Δειπνοκυνηγός, 124.
 Δεισιδαιμονία, Ἀρλία, 332.
 Δεικανίκιον, 200.
 Δεικανός, Δεικαδόρξης, 200.
 Δεικίπρωτος, Δεικαπρωτία, 107.
 Δέλφινας, 106.
 Δεμάτιον. Ζ. Χειρόβολον.
 Δενδρόκολλα. Ζ. Κόμι.

Δενδρολίδανον, 305.

* Δενδροστιχία, 12.

Δέρμα.—μαυρον, 38.—Στυπτη-
ρικόν, 255.

Δερματοπώλης, 256.

Δερματοβράφος, 256. *Ιδ. και
Ηελλοράφος.

Δίσαιμον (ή κατά την όπόληψιν τών
χυδαίων έμποδίζουσα την πλή-
ρωσιν τοῦ γάμου μαγεία), 237.

Διυτέρα παρουσία, 191.

Διυτέριζ, (λξξ. Ίατρικ.). Ζ. 'Ανό-
λουθζ.

Διυτερικά Ζ. Αάγγερζς.

Διυτερόλειπτον, 316.

Δηλωθησόμενος (δπατος), 261.

Δημογερονταί (αί), 231.

Δημογέροντες (οί), 18, 231.

Δημογεροντικά (τά), 231.

*Δημοκοπία, *Δημοκολακία, 272.

Δημόσιος (δ), Δημόσιον (τδ), Φί-
σχος, Βασιλικόν (ταμετον), Δη-
μόσιος (θησχυρός). Ζ. Ταμειακά.

Διαδέτης, 250. Διαδατικόν (δι-
κίωμα), 250, 379.

Διαδχτικόν, Διαδατόν. Ζ. Γαλχ-
ρίζ. "

Διάδχτος. Ζ. Περίπχτος.

* Διάγραμμα μουσικόν, 334.

Διαγρχάριος, Τελώνης, 285.

Διάδικος, 7. *Ιδ. και 'Αντίδικος.

Διαζύγιον, Διάζευξις γάμου, 300.

Διαθήκη.—μειπητή,—άτχκτος,
—φιλάνθρωπος,—ακαθήκου-
σζ, 184.—άγχρος, 238.—
άκυρος, 186.

Διαιτήριος, Διαιτάρχης, Παραθέ-
της, Τρχπζοποιός, Δομέττικος
της τρχπζης, 86, 179.

Διαιτάρχης. Ζ. Διαιτάριος.

Διαιτητήριο, 312.

Διαιτητής, Δίρετός δικαστής, Δί-
ρετός κριτής, Δίρετοκριτής. Ζ.
Μεσάζων, Μεσιτεία.

Διακήρυξις, 129, 200, 283.

Διακονητής, 83.

Διαλλάσεις, 283.

Διάλυσις, Σύμβασμα, Συμβιδα-
σμός, 345.

Διαμαρτύρομαι, 284.

Διανυκτέρευσις, 356.

Διαπέραμα, 345.

* Διαπίταλον, 12.

Διαρπαγή, 264.

Διάστυλα, 173, 374. *Ιδ. και
Κάγκελλα.

Διασύρω, Διασύρτης, Διασυρμός,
116.

Διασφαγή.—ποταμία, 320.

Διαταγαι, Νόμοι, Κανόνες, 89,
126.—των 'Αποστόλων, 89.

Διάταγμα.—δναιρειτικόν, ή δ-
φανιστικόν, 258.

Διατάγματα. Ζ. Διατάξεις.

Διατάξεις, Διατάγματα, Βασιλι-
και προσταγαι, 126.

Διάταξις, Διατόπκωσις. Ζ. Διατα-
γαι.

Διατίμησις, 281, 337.

Διατιμητής. Ζ. Διατίμησις.

Διατυπώματα. Ζ. Δίγεςτα.

Διατόπκωσις, 297. *Ιδ. και Διάταξις.

*Διαυελάτος, 354.

Διαχαρκτηρίζω, 320.

Δίγεςτα, Διατυπώματα, Πανδέ-
κτης, 116, 185.

Διδάσκαλος, 208.

Δίδυμος, 191.

- Αἰδυμῶ. Ζ. Αἰπλασιάζω.
 Αἰκδικῶ, Αἰκδικητής, 109, 297.
 * Αἰπιστολή, Αἰπιστολεύς, 92.
 Αἴσιον, Ζ. Αἰαζόγιον.
 Αἰκαιοδοσία, 188, 191.
 Αἴκαιον. — πολιτικόν, 78. — πα-
 ροικικόν (droit de la glèbe),
 168. — πατρωνικόν, 252.
 Αἰκαιοσύνη, 25.
 Αἰκαίωμα, 341.
 Αἰκαστήριον ἀνεπιτήδειον, 85, 375.
 Αἰκαστής. — ἐκκλητάριος, 20. —
 πρότφορος ἢ ἀρμόδιος, 84 καὶ
 369. — ἀπρότφορος, 84. — ἀνε-
 πιτήδειος, 375. * Ἰδ. καὶ ἐγκλη-
 ματικός —, 102. — ἐμβαθμος,
 ἔμπρακτος, 191. — θεματικός,
 255.
 Αἰκη αὐτοτελῆς. Ζ. Ἐκκλητος. —
 κατὰ διάγνωσιν, 89, 109, 371.
 — μονομερῆς, ἢ κατὰ μονο-
 μερίαν, 109, 371. — κακηγο-
 ρίου, 116. * Ἰδ. καὶ Ἐγκληματική.
 * Αἰκομμα, 175. * Ἰδ. καὶ * Αἰπλό-
 στιγμον.
 Αἰλάδιον, 264 * Ἰδ. καὶ Ξυλάδιον.
 Αἰοίησις, Ζ. Αἰοικητής.
 Αἰοικητής, Αἰοίησις, 6, 117, 167,
 172, 185, 296.
 Αἰορθῶν (εἰρωνικ.), 5, 365.
 Αἰορία. Πωλῶ, ἢ Ἀγοράζω, μὲ
 διορίαν, 100.
 Αἰόσκουροι, 127.
 Αἰπλίγγειον, Αἰπλωμα, Αἰπλοὺς
 λέβης, Αἰπλοὺν σκευος, Αἰπλοὺν
 ἄγγετον, 30, 31, 366.
 Αἰπλασιάζω, 120.
 * Αἰπλόκομμα. Ζ. * Αἰκομμα.
 * Αἰπλόστιγμον, 175.
 Αἰπῶλον, Αἰῖππον, 26.
 Αἰσταγμός, 178.
 Αἰχάλον, 294.
 Αἰχερόνι. Ζ. Τριχιράνι.
 Αἰώκτης, 29.
 Αοζίνα, 120.
 Αόκνον, Αοκάνη, Τζουνόπλακα,
 346. * Ἰδ. καὶ Παγίδα.
 Αοκιμασία. Χρόνος τῆς δοκιμα-
 σίας, 238.
 Αόκιμος, 228. * Ἰδ. καὶ Πρωτό-
 πειρος.
 Αολόνω. — τὰ ζάρια, 265.
 Αομέστικος τῆς τραπίζης. Ζ. Αἰαι-
 τάριος.
 Αοντάγρια, Τανάλια, 338.
 Αόντι. Τρίζω τὰ δόντια, 174.
 Αοντοχάρα, Ζ. Ὁδοντοχάρα.
 Αοράκινον. Ζ. Ῥοδάκινον.
 ΑΟΡΒΙΑΛΟΣ, 52 καὶ 395.
 * Αορυπαίγιον, 344. * Ἰδ. καὶ Τερ-
 νιμέντον.
 Αόσις. Αόσιν ἔχων, * Αοσινέχων,
 119.
 ΑΟΥΚΑΓΓΙΟΣ. Κάρολος — du
 Frèsne. Γάλλος (Ἑλληνιστῆς
 καὶ Λατινιστῆς), 14 καὶ 395.
 Αούλευσις, 318.
 Δουλοπάροικος (serf de la glèbe),
 168.
 Δουλοπρεπής, 291, 319.
 Δοχειάριος, 51.
 Δρυγίτης, 356.
 Δρέκαινα (ἰχθ.), 357. * Ἰδ. καὶ
 Καβουρομάνα.
 * Δραματίζω, 300.
 Δρόμαξ, 93.
 Δρόμος. Κάμνω ἔξω τοῦ δρόμου.
 Ζ. Παραστράτημα.

Δυναμάριον, 156, 374.
 Δυναμερόν, 156.
 Δυναμόνω, 156.
 Δυναστικῶς, 357.
 Δυσπρίνιον. Ζ. Βετονική.
 Δωδεκάνησος, 104.
 Δωδεκαρία. Ζ. Δοξίνα.
 Δωρεά, 195. — μεταξὺ ζώντων,
 119. — ἐπιθανάτιος, 119. — κα-
 τὰ διαθήκην (κληροδοσία), 196.
 — Ἀνατροπή δωρεᾶς, 302.
 Δωριματόν (τὸ), 173.

Ε

Ἐβδομαδάριος, Παρεβδομαδά-
 ριος, 317.
 Ἐγγύησις. Ζ. Ἀσφάλεια.
 Ἐγγυηταί, Φιδειούσους, 151.
 Ἐγκαιρον. Ζ. Νωπόν.
 Ἐγκεντρίζω, Ἐμφυλλίζω, Ἐνο-
 φθαλμίζω, Κεντρίζω, Κεντρό-
 νω, Φυλλιάζω, Φυλλίζω, Μπο-
 λιάζω, 131 καὶ 173.
 Ἐγκεντρίσμος (παρόρμησις, προ-
 τροπή, παρακίνησις), 184. Ἰδ.
 καὶ Ἐπικέντησις, Ἐπικεντρίζω.
 Ἐγκλειστήριον (τὸ), Ἐγκλειστρα
 (ἡ), 80.
 Ἐγκλειστος, 80, 294.
 Ἐγκλημα, 102, 112.
 Ἐγκληματικὴ ζήτησις, 6, 78.
 Ἐγκληματικὴ ἀγωγή, 102.
 Ἐγκληματικὸς δικαστής, Ἐγκλη-
 ματικὸν δικαστήριον, 102.
 Ἐγκρυμμα. Ζ. Παρακαθισμός.
 * Ἐγκρυφον. Ζ. Μονοφυλάκιον.
 Ἐγχρονία (ἡ ἐπὶ νομισμάτων ἡ βί-
 βλιωνσημείωσις τοῦτέτους), 222.

Ἐγχυλιάζω, 325.
 Ἐγώ, 224.
 Ἐθαλόδουλος, Αἰχίος, 352.
 * Ἐθαλόκωφος, 285.
 Ἐθειλοντής, 358.
 * Ἐθειλοπεΐθεια, 301.
 * Ἐθειλοσώφρων, 285.
 * Ἐθειλοφρόνιμος, 285.
 * Εἰδοκώλης, 134.
 Εἰκονική. — ληψίς, 4, 320. — κα-
 ταβολή, 4. — ἀποχή, 276, 320.
 — πράσις, 320.
 Εἰλητάριον. Ζ. Τυλιγάδιον.
 Εἰρήναρχος. Ζ. Ἀστυνόμος.
 Εἰσαγωγικοὶ νόμοι, Εἰσαγωγή
 νόμων. Ζ. Αἰγίστα.
 Εἰσοδοῦς, 293.
 Εἰσοδος πομπική, 322.
 Ἐκατομύριον, 222.
 Ἐκδιδαστής, Ἐκδιδασμός, 144.
 Ἐκδοτανίζω. Ζ. Βοτανίζω.
 Ἐκθέτης, 28. Ἰδ. καὶ Ἐξωστέ-
 γιον.
 Ἐκκλησία. Καθολικὴ Ἐκκλησία,
 Μήτηρ Ἐκκλησία, Μητρόπο-
 λις, Ματρίκιον, Μητροπολικὴ
 Ἐκκλησία, 61. Κεφαλὴ τῆς
 Ἐκκλησίας 70-71. Ἐπιστημο-
 νάρχης τῆς Ἐκκλησίας, Αὐτόθ.
 — Ἐνοριακὴ Ἐκκλησία, 249.
 Ἐκκλητάριος δικαστής, Ζ. Ἐφέ-
 της.
 Ἐκλογιστικῶς. Ζ. Μετρητά.
 Ἐκταγή, 111.
 Ἐκτακτος, 242.
 Ἐκτραρθινάριος, 144.
 Ἐκφώνησις ἄγραφος, 238.
 Ἐλα (τὸ), 23. Ἰδ. καὶ Ἐρχομός.
 Ἐλαιοκόνιον. Ζ. Λουκιότιν.

- Ἑλαιόλαδον, 180.
 * Ἑλατόγορμι, 169.
 Ἑλάττωσις κατὰστάσεως, 109.
 Ἑλαφόμοσχος, Ἑλαφομόσχιον,
 Ἑλαφόπωλον, 146.
 Ἑλδῆτιοι, 148.
 Ἑλευθερία. Προσωπική —, 199.
 Παρακλητική —, 277.
 Ἑλευθερικὸν χωρίον, 68.
 Ἑλθιμον (τὸ), 24. Ἰδ. καὶ Ἑρ-
 χομός.
 Ἑλiali τῆς θαλάσσης, 274.
 Ἑλικτὸν, Ἑλιγμα (Ἑκλεικτὸν,
 Ἑκλειγμα), 123, 127.
 Ἑμβάσανος ζήτησις, 288.
 Ἑμβολιάζω, 131, 173. Ἰδ. καὶ
 Ἑγκεντρίζω.
 Ἑμβόλιον. Ζ. Ἑμβολιάζω.
 Ἑμπρουσιάζω, 300.
 Ἑμπρουσιασμός, 300.
 * Ἑμπειρόκαλος, 171.
 Ἑμπήγω, 151.
 Ἑμπόριον. Ξενικόν —, Ἀστικόν —,
 Πολιτικόν —, 83.
 Ἑμπράκτω; 322.
 Ἑμπρηστήριον, 46, Ἰδ. καὶ Πυ-
 ρόσκαφον.
 Ἑμπρόθεσμος ἡμέρα, 147.
 ΕΜΣΤΕΡΥΣΙΟΣ. Τιθέριος — (κα-
 θηγητὴς τῶν μαθηματικ. καὶ
 τῆς φιλοσοφ. εἶτα δὲ τῆς ιστο-
 ρίας καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ἐν
 Ἀμστελδάμῳ καὶ ἀλλαχοῦ.),
 134 καὶ 395.
 Ἑμφανιστικά (τὰ), 37.
 Ἑμφυλλίζω. Ζ. Ἑγκεντρίζω.
 Ἑμφύτευσις, 129.
 Ἑμφυτευτικάριος, 129.
 Ἑνδικὸς ὄρκος, 318.
 Ἑνδόματα (δῶρα, πρὸς διαφθο-
 ρὰν ὑπαλλήλων), 278.
 Ἑνεργός. Ζ. Πρακτικός.
 Ἑνέχυρον, 162.
 Ἑνθουσιασμός, 132.
 Ἑνθρονιάζω, Ἑνθρονιασμός, 184.
 Ἑννοιάζομαι, 324.
 Ἑνὸρδινος Ζ. Συνήθης καὶ Τε-
 κτικός.
 Ἑνορία, 339. Ἑνοριακή (ἡ Ἑνο-
 ρίτις), Ἑκκλησία, 249.
 Ἑνορίτης. Ζ. Ἑνορία.
 Ἑνοφθαλμίζω. Ζ. Ἑγκεντρίζω.
 Ἑνοχοποιός, 238.
 Ἑνοχοποιῶ, 238.
 Ἑνσπονδος, Ὀμόσπονδος, 148.
 Ἑντακτος, 242.
 Ἑνταλμα, 210.
 Ἑνταλτήριον. Ζ. Ἑντολικόν.
 Ἑντολεὺς, Ἀπεντολεὺς, 210,
 282, 297. Ἰδ. καὶ Προκουρα-
 τόρος.
 Ἑντολή, Ἑνταλμα, Ἑντολικόν,
 Ἑνταλτήριον, 282.
 Ἑντολικάριος, Διοικητής, 282,
 297. Ἰδ. καὶ Ἑντολεὺς.
 Ἑντολικόν, Ἑνταλτηριῶδες γράμ-
 μα, 210, 282. Ἰδ. καὶ Ἑντολή.
 Ἑντόπιος, 233.
 Ἑντριμῶνομαι, Ντριμῶνομαι. Ζ.
 Στριμῶνομαι.
 Ἑντρίμωσις, Ἑντρίμωμα, Ἑντρι-
 μούρα. Ζ. Τρίμωσις, Στρίμω-
 σις, Στριμούρα.
 Ἑντριτος. Ζ. Μεσεγγυητὴς καὶ
 Συνθηκοφύλαξ.
 Ἑνυπνιάζομαι, 324.
 Ἑνυπνιώδης. Ζ. Ὀνειρολόγος.
 Ἑξάγιον, Ἑξάτ, 319.

- Ἐξάμερον, Ἐξαστρία, 10. Κοιμᾶμαι εἰς τὸ ἑξάμερον. Διδόθ.
 Ἐξανουκτής. Ζ. Σπιούνος.
 Ἐξάρτια. Ζ. Ἀξάρτια.
 Ἐξαστέριν, Ἐξαστέριον, 267.
 Ἐξαστρία. Ζ. Ἐξάερον.
 Ἐξαφριστής, 125.
 Ἐξάφωτον (τὸ), 206. Ἰδ. καὶ Πολυκάνδηλον.
 Ἐξερνῶ, 170.
 Ἐξηλόνω, Ξυλόνω, Ξελογιάζω, 118.
 Ἐξκουδίτορες. Ζ. Ξκουδίτορες.
 Ἐξομβριστήριον, 24.
 Ἐξορία, Ἐξορισμός, Ἐξόριστος, 33, 113, 297.
 Ἐξορισμός. Ζ. Ἐξορία.
 Ἐξόριστος. Ζ. Ἐξορία καὶ Περιωρισμένος.
 Ἐξουδενίζω, 219.
 Ἐξυπτήριον, Ξεπτήριον, Γεράκι, Γιαράκι, 133, 147.
 Ἐξώπροικα, Ἐξώπροικα, 247, 248.
 Ἐξωστήγιον, Ἐκθέτης, Ἠλιακόν, Προβολή, Περιφάνη, Ξεστήγι, Ἐξώστης, Ἐξώστρα, Ἐξωστάριον, 31.
 Ἐξω τοῦ πράγματος, 283.
 Ἐξωχείριος. Ζ. Χειράφετος.
 Ἐορτάζω, 322.
 Ἐορταί. — Δεσποτικά, 322.
 Ἐορταστικά (τὰ), (προσφοραὶ εἰς ἑορτὰς, ἢ ἀναθήματα εἰς ἐκκλησίας, ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.), 322.
 Ἐορταστική. — ἡμέρα, — Διταναία, 322.
 Ἐορτὴ ἑορτῶν, 56.
 Ἐπάγγελμα, Ἐπιτήδευμα, 283.
 Ἐπανάληψις προτέρας καταστάσεως, 297.
 Ἐπανάστασις, 292, 303.
 Ἐπαναστάτης, 293, 303.
 Ἐπανωίνδυμα. Ζ. Ἐπιβαλτάριον.
 Ἐπανωφόριον. Ζ. Ἐπιβαλτάριον.
 Ἐπαρχία, 112, 285.
 Ἐπαρχιώτης, Ἐπαρχικός, Θεματικός, 285.
 Ἐπαρχος, Ἐπαρχότης, 277, 285.
 Ἐπιβαλτάριον, Ἐπανωίνδυμα, Ἐπανωφόριον, 334.
 Ἐπιδαρύνω, 9.
 Ἐπιδατικῶς. Ζ. Δυναστικῶς.
 Ἐπιγραφή. — διὰ μίλτου (εἰς διόλκον, ἢ ἄρθρον ἰφημερίδος, κτλ.), 308.
 Ἐπίδικος, 203.
 Ἐπιζωοτία, 135. Ἰδ. καὶ Ψόφος.
 Ἐπιθεματισμός, 129.
 Ἐπικαρπία, 349, 387.
 Ἐπικέντησις, 184.
 Ἐπικεντρῖζω, Παροξύνω, 143, 184.
 Ἐπικλήσιον, Ἐπίκλιον, Ἐπικίλιον, 333.
 Ἐπίκλιον. Ζ. Ἐπικλήσιον.
 Ἐπικουρίς, Στεφάνη. Ζ. Παπαλήθρα.
 Ἐπικτηνίτης. Ζ. Ἀγωγιάτης.
 * Ἐπικτηνίτης (ἐποκόμος), 230.
 Ἐπιμέλεια, 324.
 Ἐπιμελοῦμαι, 324.
 Ἐπίμουρα (ἐπίρρημα), 352. Ἰδ. καὶ Πίμουτα.
 Ἐπίπεδον (τὸ), 267.
 Ἐπισκοπή, Ἐπισκοπεῖον, 143.
 Ἐπιστημονάρχης τῆς ἐκκλησίας, 71.

- * Ἐπιτομιστής, 3. ἴδ. καὶ Συντομιστής.
- Ἐπιτροπή, ἢ Ἐπιτροπεία, 282, 348.
- Ἐπίτροπος, 348.
- Ἐπίτροπος ἐκκλησίας, — ὄργανον ἢ ἀνηλίκων, 282.
- Επιφώνησις, 294. ἴδ. καὶ Ἀνεπιφωνήτως.
- Ἐποχή (μῆρος χρόνου ὁρισμένον), 135. ἴδ. καὶ Χρηματισμός.
- Ἐπτάνευρον, 267.
- Ἐπωμάδιον. Ζ. Ἀνάλαθος.
- Ἐργασία ἀκούσιος. Ζ. Ἀγγασία.
- Ἐργαστήρι, καὶ Ἀργαστήρι, 43.
- Ἐργαστηριακὸν (Δίπλωμα, ἢ ἔγγραφον ἐπιτηδεύματος), 251.
- Ἐργαστήριον, 26.
- Ἐργοστάσιον, Ἐργαστήριον, 26, 211. ἴδ. καὶ Συνέργιον.
- * Ἐργοτάξιον (ἔργον τακτὸν), 335, 385.
- Ἐργοχειριαστής. Ζ. Χειροτεχνιάριος.
- Ἐρειποτόπια, 216. ἴδ. καὶ Χάλασματα.
- Ἐρήμη δίκη. Μονομερής, ἢ Κατὰ μονομερίαν, — Ζ. Ἐρημοδίκιον.
- Ἐρημοδίκιον, Ἐρημόδικος, 109.
- Ἐρημοτόπια, 216. ἴδ. καὶ Ἐρειποτόπια.
- Ἐρις. Ζ. Λογοθεσία.
- Ἐρμακία. Ζ. Τοίχος.
- ΕΡΝΕΣΤΙΟΣ. (Λεξικογράφος), 345 καὶ 395.
- Ἐρυθρίδιον, 164.
- * Ἐρυθρογραφίς, Ζ. * Κοκκινोगραφίς.
- Ἐρχομός, 23. ἴδ. καὶ Ἑλα, Ἑλθιμον, Σώσμα.
- Ἐρωμεναγοράστης. Ζ. Μαστροπός.
- Ἐρωμενοπάροχος. Ζ. Μαστροπός.
- Ἐσπέριον. Ζ. Κιτρόμηλον.
- Ἐστιόφυλα, 39.
- Ἐσχάραδιον (= πυροστάτης), 71, 193.
- Ἐσχατόκωλον. Ζ. Κόλλα (φύλλον χαρτίου).
- Ἐσωπάνιον, 120.
- Ἐσωτικά, 133.
- * Ἐταίριον. Ζ. Τέρι.
- Ἐτεροφθαλμία, 279.
- Ἐξανάγνωστον (τὸ), 202.
- Ἐξγενίς. Ζ. Οἰκοδέσποινα.
- Ἐζλωττία, 145.
- Ἐξδιοίκητος, Ἐμμεταχείριστος, 344.
- Ἐξέντροπος, 301.
- Ἐξεργέτημα, Ἰδιάριον, 35.
- Ἐξόχαλα. Ζ. Μετρητά.
- Ἐξκατάφθορος (φθαρτός), 92.
- Ἐξκατόρθωτος, 145.
- Ἐξκτήριον, 242.
- Ἐλαδίστατος, 302.
- Ἐλλογημένη. — νόσος, 354.
- Ἐλλογήτικη (γυναῖκα), 196.
- Ἐλλογητικὸν (τέκνον), 196.
- Ἐλλογία. Ζ. Ἀντίδωρον.
- Ἐλλογίαι (ἐξανθήματα), 354.
- Ἐμμεταχείριστος. Ζ. Ἐξδιοίκητος.
- Ἐμπρέπεια. Ζ. Κοσμιότης, Πρεπούνη.
- Ἐμπρόσωπος. — ἀπολογία, 327.
- Ἐμπρήριον (τὸ), 299.
- Ἐδρισκόμενον. * Τὸ ἐδρισκόμενον, 274.

Εὔστοχος (δ). — εἰς τὰς ἀποκρίσεις, 299, 383. Ἰδ. καὶ Αὐτοσχέδιος.

Εὔστοχος (ή). — ἀπόκρισις, 299, 383.

Εὐσυνειδησία (ή), Εὐσυνειδητον (τὸ), 315.

Εὐσυνειδητος (δ), 315.

Εὐταξία, 270. Ὁ τῆς εὐταξίας, ἡ Ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας, 271. Ἰδ. καὶ Ἀστυνόμος.

Εὐταλιζομαι, 29.

Εὐτοπία, 349.

Εὐτυχῶς. Ζ. Προαίρεσις.

Εὐφωνοτροφιστον, 88.

Εὐχαριστία (ἡ ἀγία κοινωνία), 142.

Ἐφέτης, Ἐκκλητάριος, δικαστής 20.

Ἐφώδιον (τὸ), ἡ ἀγία κοινωνία εἰς τοὺς νοσοῦντας, 356.

Ἐφώτα. Ζ. Καληκατζοῦ.

Ἐψητήριον. Ζ. Μαγειριστον.

Ζ.

Ζαβρός. Ζ. Πολυφάγος.

Ζαγάρι, Ζαγάριον, 201.

Ζαλίζω, 239.

Ζαπίτιον. Ζ. Γάλαιον.

Ζαρβός. Ζ. Ζερβός.

Ζάριον, Κόγκλος, Βόλιον, Κοττίον, 106. Δολώνω τὰ ζάρια, 265.

Ζαρκάδι, 104.

Ζαροδοτάνη, 312.

Ζαροπακί. Ζ. Καληκατζοῦ.

Ζατρικίζω. Ζ. Ζατρίκιον.

Ζατρίκιον, 123, 347.

Ζαφράνα, Ζαφρανάδα, Κιτρινάδα, 189.

Ζάχαρις (ή), Ζάχαρη (ή), Ζ. Σάχαρι.

Ζαχαροκοῦτιον, Ζαχαροκοῦτι, 330.

Ζέματα (τὰ), 340.

Ζεματίζω, 123.

Ζεματιστόν (οὐσιαστικ.), ἡ Ζεματίσιον, 122.

Ζερβός, 166.

* Ζέρον, 360. Ἰδ. Νοόλα καὶ Ἀψήφον.

Ζεστατήρι. Ζ. Ποδαροῦλιον.

Ζευγαλατιστον, Ζευγηλατίον, 176.

Ζευτόν, Ζευκτόν, 74.

Ζηλεύω, 54.

* Ζηλοκλειδίον, 50.

Ζημιώδης, 114.

Ζήτη, Ζήτησις, 288.

Ζήτησις ἐγκληματική, — Χρηματική, 6, 78. — Ἐμδάσανος, 288.

Ζιγγίδερ, Ζιγγίδερι, 167.

Ζίπορα. Ζ. Τζίπουρα, καὶ Στροφιλία.

Ζόραφς, 168.

Ζόση. Ζ. Ζώσις.

Ζουλάδιν. Ζ. Ζουλάπιον.

Ζουλάπιον, 191.

Ζουλεύω. Ζ. Ζηλεύω.

Ζουμερός, 329.

Ζουμπρος (ζῶον τῆς Ἀφρικῆς, ἐκπῶ προσόμοιον), 359.

Ζοχάδες, 177.

Ζυγιάζω, 259.

Ζυγοπλάστης, 269.

Ζύθος, 37. Ἰδ. καὶ Πίθα, καὶ Κοῦρμι.

Ζύμη. Ζ. Προζύμιον.

* Ζωαρκινόμος, 185.

- * Ἐπιτομιστής, 3. Ἰδ. καὶ Συντομιστής.
- Ἐπιτροπή, ἢ Ἐπιτροπεία, 282, 348.
- Ἐπίτροπος, 348.
- Ἐπίτροπος ἐκκλησίας, — ὁρφανῶν ἢ ἀνηλίκων, 282.
- Επιφωνήσεις, 294. Ἰδ. καὶ Ἀνεπιφωνήτως.
- Ἐποχή (μῆρος χρόνου ὠρισμένου), 135. Ἰδ. καὶ Χρηματισμός.
- Ἐπτάναυρον, 267.
- Ἐπωμάδιον. Ζ. Ἀνάλαβος.
- Ἐργασία ἀκούσιος. Ζ. Ἀγγαρεία.
- Ἐργαστήρι, καὶ Ἀργαστήρι, 43.
- Ἐργαστηριακὸν (Δίπλωμα, ἢ ἔγγραφον ἐπιτηδεύματος), 251.
- Ἐργαστήριον, 26.
- Ἐργοστάσιον, Ἐργαστήριον, 26, 211. Ἰδ. καὶ Συνέργιον.
- * Ἐργοτάξιον (ἔργον τακτὸν), 335, 385.
- Ἐργοχειριαστής. Ζ. Χειροτεχνιάριος.
- Ἐρειποτόπια, 216. Ἰδ. καὶ Χαλάσματα.
- Ἐρήμη δίκη. Μονομερής, ἢ Κατὰ μονομερίαν —, Ζ. Ἐρημοδίκιον.
- Ἐρημοδίκιον, Ἐρημόδικος, 109.
- Ἐρημοτόπια, 216. Ἰδ. καὶ Ἐρειποτόπια.
- Ἐρίς. Ζ. Λογοθεσία.
- Ἐρμακιά. Ζ. Τοίχος.
- ΕΡΝΕΣΤΙΟΣ. (Λεξικογράφος), 345 καὶ 395.
- Ἐρυθρίδιον, 164.
- * Ἐρυθρογραφίς, Ζ. * Κοκκινογραφίς.
- Ἐρχομός, 23. Ἰδ. καὶ Ἑλα, Ἑλθιμον, Σῶμα.
- Ἐρωμεναγοράστης. Ζ. Μαστροπός.
- Ἐρωμενοπάροχος. Ζ. Μαστροπός.
- Ἐσπέριον. Ζ. Κιτρόμηνλον.
- Ἐστιόξυλα, 39.
- Ἐσχαράδιον (= πυροστάτης), 71, 193.
- Ἐσχατόκωλον. Ζ. Κόλλα (φύλλον χαρτίου).
- Ἐσωπάνιον, 120.
- Ἐσωτικά, 133.
- * Ἐταίριον. Ζ. Τίρι.
- Ἐτεροφθαλμία, 279.
- Εὐανάγνωστον (τὸ), 202.
- Εὐγενίς. Ζ. Οἰκοδόσποινα.
- Εὐγλωττία, 145.
- Εὐδιοίκητος, Εὐμεταχείριστος, 344.
- Εὐέντροπος, 301.
- Εὐεργέτημα, Ἰδιόριον, 35.
- Εὐθύχαλα. Ζ. Μετρητά.
- Εὐκατάφθορος (φθαρτός), 92.
- Εὐκατόρθωτος, 145.
- Εὐκτηρίον, 242.
- Εὐλαβέστατος, 302.
- Εὐλογημένη. — νόσος, 354.
- Εὐλογητική (γυναίκα), 196.
- Εὐλογητικὸν (τέκνον), 196.
- Εὐλογία. Ζ. Ἀντίδωρον.
- Εὐλογίαι (ἐξανθήματα), 354.
- Εὐμεταχείριστος. Ζ. Εὐδιοίκητος.
- Εὐπρέπεια. Ζ. Κοσμιότης, Πραποσύνη.
- Εὐπρόσωπος. — ἀπολογία, 327.
- Εὐρετήριον (τὸ), 299.
- Εὐρισχόμενον. * Τὸ εὐρισχόμενον, 274..

Εὔστοχος (δ)·— εἰς τὰς ἀποκρί-
σεις, 299, 383. *Ἰδ. καὶ Ἀυτο-
σχίδιος.

Εὔστοχος (ή).—ἀπόκρισις, 299,
383.

Εὐσυνειδησία (ή), Εὐσυνειδητον
(τὸ), 315.

Εὐσυνειδητος (δ), 315.

Εὐταξία, 270. Ὁ τῆς εὐταξίας,
ἡ Ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας, 271. *Ἰδ.
καὶ Ἀστυνόμος.

Εὐταλίζομαι, 29.

Εὐτοπία, 349.

Εὐτυχῶς. Ζ. Προαίρεσις.

Εὐφωνοτροφεον, 88.

Εὐχαριστία (ἡ ἀγία κοινωνία),
142.

*Εφέτης, Ἐκκλητάριος, δικαστής 20.

*Εφόδιον (τὸ), ἡ ἀγία κοινωνία
εἰς τοὺς νοσοῦντας, 356.

*Εφύια. Ζ. Καληκατζοῦ.

*Εφητήριον. Ζ. Μαγειρεον.

Ζ.

Ζαβρός. Ζ. Πολυφάγος.

Ζαγέρι, Ζαγάριον, 201.

Ζαλίζω, 239.

Ζηπίτιον. Ζ. Γάλαιον.

Ζαρός. Ζ. Ζερβός.

Ζάριον, Κόγκλος, Βόλιον, Κοττίον,
106. Δολόνω τὰ ζάρια, 265.

Ζαρκάδι, 104.

Ζαροδοτάνη, 312.

Ζαροπαπί. Ζ. Καληκατζοῦ.

Ζατρικίζω. Ζ. Ζατρίκιον.

Ζατρίκιον, 123, 347.

Ζαφράνα, Ζαφρανίδα, Κιτρινάδα,
189.

Ζάχαρις (ή), Ζάχαρη (ή), Ζ.
Ζάχχαρι.

Ζαχαροκούτιον, Ζαχαροκούτι,
330.

Ζέματα (τὰ), 340.

Ζεματίζω, 123.

Ζεματιστόν (οὐσιαστικ.), ἡ Ζεμα-
τίσκιον, 122.

Ζερβός, 166.

* Ζέρον, 360. *Ἰδ. Νούλα καὶ Ἀ-
ψηφον.

Ζεστατήρι. Ζ. Ποδαρούλιον.

Ζευγαλαττεον, Ζευγηλατίον, 176.

Ζευτόν, Ζευκτόν, 74.

Ζηλεύω, 54.

* Ζηλοκλείδιον, 50.

Ζημιώδης, 114.

Ζήτη, Ζήτησις, 288.

Ζήτησις ἐγκληματική, — Χρημα-
τική, 6, 78. — Ἐμδάσανος,
288.

Ζιγγίβερ, Ζιγγίβερι, 167.

Ζίπορα. Ζ. Τζίπουρα, καὶ Στρο-
φίλια.

Ζόραφς, 168.

Ζόση. Ζ. Ζώσις.

Ζουλάδιν. Ζ. Ζουλάπιον.

Ζουλάπιον, 191.

Ζουλεύω. Ζ. Ζηλεύω.

Ζουμερός, 329.

Ζομπρος (ζών τῆς Ἀφρικῆς,
ἵππων προσόμοιον), 359.

Ζοχάδες, 177.

Ζυγιάζω, 259.

Ζυγοπλάστης, 269.

Ζύθος, 37. *Ἰδ. καὶ Πίδα, καὶ
Κοῦρμι.

Ζύμη. Ζ. Προζύμιον.

* Ζωαρκινόμος, 185.

Ζωγραφία φορτική, 58.
 Ζωγραφίζω, 256.
 Ζωγραφικὸν κονδύλιον, 264.
 Ζῶγρος. Ζ. Βιδάριον, Βιδάρι.
 Ζῶδια (τοῦ Ἰσημερινῆς), 222,
 223.
 Ζωοτροφεῖον, 357.
 Ζῶσις, 297.
 Ζωστή, Ζώστρια, Ζώστειρα, 26.

Η

Ἡδυπαθής. Ζ. Σπάταλος.
 Ἡεράνιον, Βένετον, Οὐρανοδα-
 φής, Καλλάινον, Γερανιὸν, Γα-
 λάζιον (χρῶμα), 39.
 Ἡλακάτη. Ζ. Λεκάτη καὶ Ῥόκα.
 Ἡλερῆ (ῆ), Ἡλερσις (αἱ). Ζ.
 Ἀλερσις.
 Ἡλιακόν. Ζ. Ἐξωστέγιον.
 Ἡλιος. Τροπαὶ ἡλίου, 322.
 Ἡλιοστάσιον (τὸ), 322.
 Ἡμέρα.—Ἐμπρόθεσμος, 147. Ἡ-
 μέρα ὠρισμένη, 191. Ἡμέραι
 Ἀριστοτελικά, 350.
 Ἡμερολόγιον. Ζ. Μηνολόγιον.
 Ἡμερότης, 318. Ἰδ. καὶ Γαλη-
 νότης.
 Ἡμίξιστον (μέτρον ὑγρῶν), 319.
 Ἡμισειαστής, Ἡμισυμερίτης, 149,
 221, 284. Ἰδ. καὶ Ἀναστάτης.
 Ἡμισιρόνω, 232.
 Ἡμισυρὸς, Ἡμισερὸς, 232.
 Ἡμισυς 232.
 Ἡπειρῶται, 49.
 Ἡπκα. Ζ. Ἰσκα.
 Ἡσυχάζω, 87.
 Ἡσυχαστήριον, Τόπος μοναζός,
 Μοναζία, 288.

Ἡσυχαστής, 178, 288, 322. Ἰδ.
 καὶ Ἀναχωρητής.
 Ἡσυχαστικὸς βίος, 288.
 Ἡσυχία (ἀταράξια ψυχῆς), 288.

Θ

Θαλασσοδόμετρον, Θαλασσόμε-
 τρον, 42.
 Θαλασσοκράτωρ, 16.
 * Θαλαττοσάλπιγξ, 273. Ἰδ. καὶ
 Ταυλούμκα, Τηλεφῶνον.
 Θαμπώνω, 239.
 Θανατικόν, (τὸ), (νόσημα), 135,
 259, 354.
 Θάνατος, 227.
 Θανή, 227.
 Θαπτήριον. Ζ. Κοιμητήριον.
 * Θαρβεμπίστως, 87.
 Θάσια, Θιάσον, Θασόροφον, 15.
 Θεατρίζω, Θεατρίζομαι, 8, 365.
 Θεατροκυνήγια, Ῥωματικὰ ἐμφε-
 θέατρα, 17.
 Θέαφος, Θεάφιον, Τεάφιν, Τεάφη
 (ῆ), Ζ. Θειάφιον.
 Θειάφιον, 66, 325.
 Θειαφοκίρι, 325.
 Θέλγητρον, 27.
 Θεληματάριος, 358. Ἰδ. καὶ Ἐ-
 θελοντής.
 Θελία, 235. Ἰδ. καὶ Θηλία.
 Θέμα (τιμημ. Ἐπαρχ.) 118, 191,
 277, 285.
 Θεματικὸς. — κριτής, 255. — ἄρ-
 χων, 277, 285. Ζ. καὶ Ἐπαρχος.
 Θεοί. — καταχθόνιοι, 210.
 * Θεομανία, Θεοπληξία, 132.
 * Θεομανής, Θεόπληκτος, 146.
 Ἰδ. καὶ Θεομανία.

- Θεραπίδιν, Θεραπίδιον, 267. "Ιδ. καὶ Πολόνευρον.
 Θερμάριον (chaudron), 214.
 Θερμάστρα, 70. "Ιδ. καὶ Ποδα-
 ρούλιον.
 Θέρρος, 294.
 Θέσπισμα. — συγκλήτου, 317.
 Θεωρία. — ἱππικαί. Ζ. Κιρκήσια.
 Θηλία, Θηλυά, Θελιά, 235. "Ιδ.
 καὶ Σურτοθηλία.
 Θηλύκιον, 235.
 Θηλυκόνω, 235.
 Θηριομάχος. Ζ. Μονομάχος.
 Θησαυρός. — δημόσιος. Ζ. Τα-
 μειακά.
 Θιάσον. Ζ. Θάσια.
 Θνησις (mortalité), 227.
 Θνησκόγινον. Ζ. Νεκρογέννημα.
 Θολοσκέπατος. — οἶκος ἢ ναὸς,
 359.
 Θρινάκι. Ζ. Τρικριάνι.
 Θυγάτηρ, Θυγάτριον (δποκορις.),
 153.
 Θυροχέρφιον. Ζ. Γάγκαδον.
 Θωρακίδα. Ζ. Προτομή.

I

- "Ιάριον, "Ιάριν, 353.
 "Ιατροσόφιον, 262.
 "Ιατροσοφιστής, 283.
 "Ιγδιον, "Ιγδοκόπανον, 227.
 "Ιδιάριον, 35. "Ιδ. καὶ Εὐεργέτημα.
 "Ιδικά (τὰ ἀνήκοντα ἰδίως εἰς τὸν
 Βασιλέα.), 293. Κόμης τῶν "Ι-
 δικῶν, ἢ τῶν Θεῶν "Ιδικῶν.
 Αὐτόθι.
 "Ιδικόν. Κάμνω ἰδικόν μου, "Ιδιο-
 πόιεσμαι, 20.

- "Ιδιόκτητον (τὸ), 255. "Ιδ. καὶ
 Πικρούλιον.
 "Ιερακάριος, "Ιερακίτης, Πρωτοῦε-
 ρακάριος, 147.
 "Ιερατατον. Ζ. Κλήρος.
 "Ιερίφιον, "Ιεράφιον, "Ιερήφιον (δ-
 ποκοριστ. τοῦ "Ιερὸν), 66. "Ιδ.
 καὶ Καπέλα.
 "Ιεροθήκη, 309.
 "Ιεροφύλαξ, 309.
 "Ιεκανδοσία, "Ιεκανοποιά, 313.
 "Ιεκανοποιά. Ζ. Πληροφορά.
 "Ινδικτιον Μήνυμα, "Ινδικτον. Ζ.
 Μήνυμα, Προσφώνησις.
 "Ινδικτιῶν, 183.
 "Ιππίατρος. Ζ. Κτηνίατρος.
 "Ιποκίστανον, 215.
 "Ισοπιδίς (τὸ), 266.
 "Ισόποσον, 287.
 "Ιστία, Στία. Ζ. Παριστία.
 "Ισχυρογνώμων, 241.
 "Ισχυρόνω. Ζ. Δυναμόνω.
 "Ιωσις, 136.
 "Ιωμένος. Ζ. Γιωμένος.

K

- Καβαλλαρικόν (τὸ), 72.
 Καβαλλάριος, Καβαλλάρης, 72.
 Καβάλλης μηχανικός. Ζ. Ξυλό-
 λογον.
 Καβαλλικεύω, 72.
 Καβαλλίνα, Καβαλλίς, 72.
 * Καβάλλιον (τὸ), Καβάλλη (ἡ)-
 Ζ. Καβίνα.
 Καβίνα, Καβίγα, 72, 73.
 * Καδουρομένα (μαλακόστρ.),
 21.
 Κεγκελλάριος, 64, 65.

- Καγκελλοθυρίς, Καγκελλοθύριον,
 Καγκελλόθυρον, 34.
 Κάγκελλον, Κάγκελλα, 64, 65,
 173, 291.
 Καγινόρος, 232.
 Καθαρίζω.—λογαριασμόν. Ζ. Λο-
 γαριασμός.
 Καθαριστής, 286, 382.
 Καθαροπότης, Καθαροπότιον, Κα-
 πηλομαγειρετον, 48.
 Καθίδρα, Καθηκλα, Κάθισμα,
 Καθίσιον, Καθέκλα, 63.
 Καθίδρα, Σελλίον, Καθήκη, Κα-
 θηκι, Καθήκιον, 63.
 Καθέκλα.—ἀγκωνωτή. Ζ. Ἀγκω-
 νοκαθέκλα.
 Καθηγητής, 283.
 Καθήκη, Καθηκι, Καθήκιον, Κα-
 θύκι, 63. Ἰδ. καὶ Καθίδρα.
 Καθήμενον (τό), —(ἄνθος ἢ φύλ-
 λον), 319.
 Καθολική. — ἐκκλησία, 61. Ἰδ.
 καὶ Ἐκκλησία.
 Καθοσιώσεως ἔγκλημα, 197.
 Καθοσιώτος. Ζ. Ἀντάρτης.
 Καθούριον, Κατούριον, Καθου-
 ρεύει, Κατουρεύει, 268, 269.
 Καθρέπτης, Καθέφθρι, Καθέφθης,
 Καθέπτης, Καθρέφτης, Κατρέ-
 φτης, 223.
 Καθύκι, Ζ. Καθήκη.
 Καϊνέτα, Κολάνα, 63.
 Καιρίτης. Ζ. Μεσοκαιρίτης.
 Καιρός (δ). — συννεφιάζει, σκο-
 τινιάζει, 338.
 Κακαῖδου. Ζ. Καληκατζου.
 Κακανίζω, Κακκανίζω, Χαχανο-
 γελῶ, 123.
 Κεκάνισμα. Ζ. Κεκκνίζω.
- Κακκάδιον, Κάκκαδος, 214.
 Κακκαδοπυρφόρος. Ζ. Πυρόσκαφον.
 Κακὸν ἀγγετον, 217.
 Κακοπίχρος, 11, 208.
 Κακοσυνεύει, Κακοτροπίζει, Χει-
 ροτερεύει (ἢ ἀσθένεια ἢ ἡ πλη-
 γή), 209.
 Κακοτροπίζει. Ζ. Κακοσυνεύει.
 Κακότροπον ἔλκος, 209.
 Κακότροπος (ἄνθρωπος). Ζ. Κα-
 κοῦργος.
 Κακότροπος. — πληγὴ, — πυρε-
 τὸς, 208, 209.
 Κακοῦμι, 178.
 Κακουργία, 328.
 Κακοῦργος, 328.
 Κακοφημισμένος, 336, 385, 386.
 Κακοφχάριστος (Κακσυχάριστος),
 116.
 Καλάγιον, Καλάγι, 139. Ἰδ. καὶ
 Στακτιμόλυδον.
 Καλάθωσις (λεξ. τεκτονικ.), 173.
 Καλὰ κακά. — κάμνει τὸ χρέος
 του, 382.
 Καλάμια (λωρία συσφίγγοντα τὸ
 ὑπόδημα), 341.
 Καλαμοπόδαρον, 54.
 Καλεντάριον. Ζ. Μηνολόγιον.
 Καλεπῆχειρος, 10.
 Καληκάντζαροι, Νυκτερινοὶ θαί-
 μονες, 196.
 Καληκατζου, Καληκατεζου, Κα-
 καῖδου, 268. Ἰδ. καὶ Βουτα-
 ναριά.
 Καλιγόνω. Ζ. Πεταλόνω.
 Καλλάϊνον (χρῶμα). Ζ. Βένετον,
 Ἡεράνιον.
 Καλόβολος, 84.
 Καλόγνωμη, (δστρακόδ.), 22.

- Καλογνωμία, 180.
 Καλοθέλεια, Καλοθέλις, 36.
 Καλοθέλις (τὸ), 137.
 Καλοθέλης, Καλοθέλητης. Ζ. Κα-
 λοθέλεια.
 Καλοκαίριζω, 141.
 Καλοπείχερος. Ζ. Καλεπείχερος.
 Καλοχάραγος, 222.
 Κάλτζα, 164.
 Καλύδι (τὸ), 48.
 Καλυπτήριον (στέγη οἰκίας), 97.
 Καλφατῶ, Καλφατίζω, Καλφα-
 τίζω, 52.
 Καλῶ. — εἰς κρίσιν, 78. Ἰδ. καὶ
 Κρίσις.
 Καμάκιον, 347.
 Καμασία, 345.
 Καματηρόν. — καράδιον, 345.
 Καματηρός, 192.
 Κάμερα, 64.
 Καμερίρα, 64.
 Καμινά, 71, 310. Ἰδ. καὶ Σάλα.
 Καμινέα, Καμιναία, 71.
 Καμινία, Καπνία, 330. Ἰδ. καὶ
 Καμινία.
 Καμινογραφία, 118.
 Κάμουρα, Κάμπουρα, 337. Ἰδ.
 καὶ Σάρακας.
 Καμουχᾶς, Καμουχᾶς, Δαμάσχο,
 105.
 Καμπανὸν (τὸ), Καμπάνα (ἡ),
 80.
 Καμπανὸς, 305.
 Καμπίτης, 64.
 Κάμπος, 53.
 Κάμπουρα. Ζ. Κάμουρα.
 Καμπυλοσαλπιστής, 91.
 Κάμφορα, Κάμφουρα, Κάφουρα,
 Κάφορα, 53.
 Καναδάτζο (τὸ), Καναδάτζα (ἡ),
 54.
 Κανάλιον, Κανάλης, 53.
 Κανδηλι. — ἀκοίμητον, 183.
 Κανδιδάτος. Ζ. Ὑποψήφιος.
 Κάνεις. Δὲν εἶναι κἄνεις· Δὲν εἶ-
 ναι ψυχὴ, 258. Ἰδ. καὶ Πρό-
 σωπον.
 Κανέλα, Κανέλλα, 56.
 Κανίσκι, 211.
 Καννάδιον, 54.
 * Κανναδόπανον. Ζ. Καναδάτζο.
 Καννίον, 53, 54. Ἰδ. καὶ Καλα-
 μοπόδαρον.
 Κανονίζω (λῆξ. Ἐκκλησιαστικ.),
 257. Ἰδ. καὶ Κανών.
 Κανονικός, 389. Κανονικοί. Ζ.
 Κληρος.
 Κάνουλα, Κανούλιον, 53.
 Κανύλη, Κανύλιον. Ζ. Κάνουλα.
 Κανών, 297· καὶ Κανών (Ἐκκλη-
 σιαστ. πειθαρχικ. ποιή), 257.
 Κανώνιον (ὄπλον σφαιροβόλ.), 56.
 Κάπα, 66.
 Καπέλα, Ἰερίφιον, Ἰεράφιον, Ναῦ-
 σκάριον, 66.
 Καπελάνος, 65 καὶ 66.
 Καπηλομαγειρεῖον, 48. Ἰδ. καὶ
 Καθαροπότης.
 Καπνία. Ζ. Καμινία.
 Καπνοδόχον, Καπνοδοχεῖον, 71.
 Καπνός, 71. — (ἐπὶ πληθυσμῷ
 χωρίου τινος), 150.
 Καποδι, Καπόνι, 66.
 Καποφυλάκιον, 66. Ἰδ. καὶ Κα-
 πέλα.
 Καραδάνι, Κερδάνι, 57.
 Καράδιον. — καματηρόν. Ζ. Κα-
 μπηρόν.

- Καρχύς, 302.
 Καρδονία, 57.
 Καρδάρα. Ζ. Καρτερούλα.
 Καρδέλι, Γαρδέλι (τὸ), Καρδαλί-
 να, Καρδερίνα, (ἡ), 67. ἴδ. καὶ
 Στραγαλίνος.
 Καρηδαρινός. — οἶνος. Ζ. Οἶνος.
 Καρχελίνα, 291. ἴδ. καὶ Φρίντζα.
 Καρκίσι, 19. ἴδ. καὶ Ἀντίνα.
 Καρκίνος. Ζ. Καρχελίνα.
 Καροόμπα, Καροόμπι, Κουντου-
 ρίδι, Ξυλόγλυκον, Ξυλοκρά-
 τον, 59.
 Καρουμπικ, Κουντουριδικ, 59.
 Καρουχάριος, 68.
 Καρούχιον, 59, 68.
 Καρκιστής, ὁ ἔχων τὴν χρῆσιν
 τῶν καρπῶν, 349.
 Καρποδέσιμον. Ζ. Βραχιόνιον.
 Καρτερούλα, Καρδάρα, 287.
 * Κασάκη (ἡ), 60.
 Κάσταλλος, 69.
 ΚΑΣΩΒΩΝ. Ἰσαάκ — (Θεολόγος
 καὶ ἑλληνιστής.), 289 καὶ 397.
 Κάτα, Ζ. Κάτος.
 Καταβολάδα, 213, 284.
 Καταβολεύω, 284.
 Καταβολή, Καταμύχευσις. Ζ. Κα-
 ταβολάδα.
 Καταγραφή. Ζ. Ἀναγραφή.
 Καταδότης. Ζ. Καταμηνυτής.
 * Κατάθισις, 113.
 Κατακίραμα, 141.
 Κατακίφαλα. Βαδίζω —, 31.
 Πίπτω —, ῥίπτω —, 339.
 Κατακλαστόν. Ζ. Ἀντίδωρον.
 * Κατακόδη, ἡ Κατακύμδη, 61.
 Κατάλυμα, Καταγώγιον. Ζ. Ξε-
 νοδοχεῖον.
 Κατάμαυρος, 236.
 Καταμηνυτής, Καταδότης, 110.
 Κατὰ παράκλησιν, — δέησιν, —
 ἀξίωσιν, — συγχώρησιν, 277.
 Καταπάτης. Ζ. Σπισθίνος.
 Κατασταλακτική. Ζ. Ἀλουσιά.
 Κατάστασις, 140.
 Καταστατός (ὁ), Κατάστατον (τὸ),
 16.
 Καταστρόνω, 50, 93.
 Καταφορὰ (=λόγος πικρὸς, λοι-
 ποδία, ὕβρις, κτλ.), 188.
 Καταχθόνιοι. — θεοί, 210.
 Καταχθανισμός (νόσος), 83.
 Κάτεργον, 163.
 Κατζίβελα, Βαρέματα, Βασταγή,
 30, 223, 224. ἴδ. καὶ Μοδί-
 λια.
 Κάτζιν, 224.
 Κατινάτζον, Καδινάτζον. Ζ. Πε-
 ραντήριον.
 Κάτος, Κάττος, Κάτης, Κάτα, 69.
 Κατουροκάνατον. Ζ. Κατουρολάι-
 νον.
 Κατουρολάϊνον, Κατουρολάγηνον,
 64.
 Κάτθουρον, 64.
 Κατωκίλλι, 61.
 Κατώφλιον, 319.
 Καυσάλιζω, 154.
 * Καφισμός, 110.
 Κάφουρα. Ζ. Κάμφορα.
 Καφουρίλαιον, 53.
 Καψάλιζω. Ζ. Καυσάλιζω.
 Καψάριος, 51.
 Κείμενον (συγγραφικῶς τινός), 339.
 Κελεφία. Ζ. Λέπρα, Λώδη.
 Κελεφός. Ζ. Λεπρός, Λωδός.
 Κελλικός, Κοιτωνέριος, 63.

- Κελλιώτης, Κελλιωτικός, 294.
 Κεντρίζω, Κεντρόνω. Ζ. Ἐγκεν-
 τρίζω, Ἐμβολιάζω.
 Κεραμαρετον, 348.
 Κερατάριον, Κερούχη, Κερούχι.
 Ζ. Ἀντίνα.
 Κεράτιον, Κερατζοῦνι, Κερατζοῦ-
 νι, Κριατζοῦνι, 18, 260.
 Κερδάνι. Ζ. Καραδάνι.
 Κερί. — ἀδοῦλευτον, 283.
 Κερμακόλουθος, 329.
 Κεραλαίδογραφον (κανονισμός, κα-
 τὰ κεφάλαια συντεταγμένος),
 57.
 Κεφάλαιον, 323.
 Κεφαλαρία, Κορυφάδιον, 339.
 Κεφαλήρης, 339.
 Κεφαλή της ἐκκλησίας. Ζ. Ἐκ-
 κλησία.
 Κεφαλή. Ζ. Κατακέφαλα.
 Κεφαλῆκος φόρος, Κεφαλιτίων,
 Χαράτζιον (λεξ. τουρκ.), 57.
 Κεφαλοκλάσιον, 110.
 Κηδεία. — πομπική, 322.
 Κήνος, 62.
 * Κηποκχώριον, 75.
 Κηρογραφία, 129.
 Κηρόπιστον (τὸ), Πισδόκηρον, 77.
 Κηρόπιττα, Κερόπηττα, 292.
 Κηρόχυτος γραφή. Ζ. Κηρογρα-
 φία.
 Κηρωτόν, 62.
 Κιδώριον, 77.
 * Κιθάριος, ἢ * Κιθαργός (ιχθ.),
 201.
 Κικίμπριν, 167. ἴδ. καὶ Ζιγγίβερ.
 Κιλίκιον, 77, 369.
 Κινητὰ (τὰ), 223.
 Κιρκήσια (ἀγωνίσματα), 78.
 Κισσάρι, Κίσσαρον. Ζ. Λαφρόπε-
 τρα, Πιτροκίσσηρος.
 Κίταλον, Κύταλον, 104.
 Κιτάντζα, 289.
 Κιτράγγουρον, 251.
 Κιτρινάδα. Ζ. Ζαφράνα.
 Κιτρομήλον, 78.
 Κλάνω, 259.
 Κλασματικοὶ τόποι, Κλασματικὴ
 γῆ, 159. Ζ. καὶ Ἀσώδοτος.
 Κλειδαρίδι, 50.
 Κλειδωνιά. — κρεμαστή, Ζ. Λου-
 κέτο.
 Κλειδώσεις (τοῦ σώματος), 236.
 Κλεπτεμπορία, Κλεψεμπορία, 89.
 Κλεπτέμπορος, Κλεψέμπορος, 90.
 Κλεπτοτελωνῶ, Κλεπτοτελώνημα,
 Κλεπτοτελωνούμενα, 90, 159.
 ΚΛΕΡΙΚΟΣ. Ἰωάννης — ἐλλό-
 γιμος συγγραφεὺς ἐκ Γενέσης·
 καθηγητὴς τῶν φιλοσοφικῶν
 μαθημάτων καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς
 ἐν Ἀμστελοδάμφ, 235 καὶ 397.
 Κλεψεμπορία, Ζ. Κλεπτεμπορία.
 Κλεψέμπορος. Ζ. Κλεπτέμπορος.
 Κληματαρία. Ζ. Κρεβάτινα.
 Κληρονόμος. — ἐξ ἀδιαθέτου, 186.
 Κληρος, Ἱερατετον, Κανονικὸν, 80,
 389.
 Κλησις. Καλῶ εἰς κρίσιν, 78. ἴδ.
 καὶ Προσφώνησις.
 Κλινοκαθέδριον, 36, 86.
 Κλοκιδόν. Ζ. Κοκλί.
 Κλόξος, Κλόγζος, Κλῶξος, 178,
 311.
 Κλοπή. — δημοσίων χρημάτων,
 255.
 Κλωδός (δμήγουρις), 81.
 Κλώθω (παροιμ. χιαν.), 152.

Κλωστή, 152.

Κνισάρα, Κρισάρα, 335. *Ιδ. και
Σήτα.

Κόγκλος, Ζ. Ζάριον.

Κογνάτοι, Ζ. Συγγενής.

Κοιλάδα (ή), Δαγκάδι (τό), 351.

Κοιλήπατα, 3. *Ιδ. και Συκωτό-
κοίλα.

Κοιλιάρης, Ζ. Κοιλούθρας.

Κοιλιόδεσμος, 353. *Ιδ. και Μεσιά.

Κοιλούθρας, *Κοιλήθρας, Κοιλιό-
· ρης, Κοιλιόπαχος, 247.

Κοιμητήριο, Πένδεκτον, Θραπτή-
· ριον, 77.

Κοινά (τά). Ζ. Δημογεροντίαι,
Δημογεροντικά.

Κοινοδιακοί, 62.

Κοινοδιάρχης, 3.

*Κοινόδοσκα (τά), 84.

Κοινοδουλευτική Κυβέρνησις, 300.

*Κοινοδοξία, 241.

Κοινολαΐτης, Ζ. Λαϊκός.

*Κοινοπράκτης, 82.

Κοινός, Ζ. Συνήθης.

Κοινόστομον, Ζ. Κυνόστομον.

Κοινότης, 230.

Κοινωνία. ή άγία—, Ζ. Μετάλη-
ψις.

Κοινωνικός, 250.

Κοίτη. — του ποταμού (χότος),
203.

Κοιτωνάριον, 93.

Κοιτωνάριος, Κοιτωνίτης, (δ έπι
του κοιτώνος), 63. *Ιδ. και
Κελλικός.

Κόκκαλον, 107.

Κοκκίν, Σπίρη, Σπρίν, Σπυρί.—
« Δέν έχει κοκκίν, ή σπυρίν,
γνώσιως » — 172.

Κόκκινα. — ύφάσματα, 192.

*Κοκκιογραφίς, 99.

Κοκκόδαφνα, Ζ. Δαφνόκοκκα.

Κοκλί, Κουκλί, Κλεκίον, 64.

Κολάνα, Ζ. Καϊνέτα.

Κόλασις, Κλαυσούλα, (εξαιρετι-
· κός όρος συμφωνίας τινος), 79.

Κόλι, Ζ. Κούλκαι, και Σκουδίτορες.

Κόλιγας, 221.

Κόλλα, 168. και, Κόλλα (φύλ-
· χαρτ.), 305.

Κολλεκτάριος, Ζ. Άργυραμοιδός.

Κολλητζάνος, 244.

Κολλίκιον, 167.

Κολόδιον, 199.

ΚΟΛΟΥΜΕΛΛΑΣ, συγγραφεύς λα-
· τινος. Έγραψε περί Γεωργι-
· κών. 49 και 397.

Κομβίον, 43, 235.

Κόμβοι. — δάφνης, Ζ. Δαφνόκοκ-
· κα. — μυρσίνης, Ζ. Μυρσινό-
· κοκκα.

Κομβολόγιον, Ζ. Κομπολόγι.

Κομβολύτης, 94. *Ιδ. και Κομ-
· δώνω, Κομβωτής.

Κομβόνω (άπατω), 182.

Κομβωτής, Ζ. Κομβόνω.

Κόμης. — του σταύλου, ή — των
· βασιλικών σταύλων, Ζ. Στρά-
· τωρ. Κόμης των Ίδικών, ή —
· των θείων Ίδικών, Ζ. Ίδικά.

Κόμι, Κομίδι, Κομίδιον, 169.

Κομμοιτόριον (γράμμα), Ζ. Μη-
· νυτικόν.

Κομπολόγι, Κομβολόγιον, 65.

Κομπόσκοινον, Κομβοσχοίνιον, 65.

Κομπρομισιάριον (τό), Κομπρο-
· μισιάριος (δ), Κομπρόμισον
(τό), 85.

- Κονδυλίζω, 350.
 Κονδύλιον. — Ζωγραφικόν, 264.
 Κονδυλομάχαιρον, 55.
 Κονιδοδότανον, 276, 328.
 Κονιστόριον (συμβούλιον ἑκκλησιαστικόν—τοῦ Βασιλέως), 88.
 Κοντίον, Κουδοῦνι, Κουδοῦνιον, 324.
 Κοντομύτης, Κουτσομύτης, 53.
 *Ἰδ. καὶ Πατζός.
 Κοντόπνευμα. Ζ. Κλόξος.
 Κοντόσταυλος. Ζ. Κόμης τοῦ σταύλου, καὶ Στράτωρ.
 Κοντουδερνάριος, Κοντουμπερνάρης, 64, 221. *Ἰδ. καὶ Κόλιγας.
 Κοντουδέρνιον, 64.
 Κοντράκτον. Ζ. Συμβόλαιον.
 Κοπιάτης, 157. *Ἰδ. καὶ Νεκροθάπτης.
 Κοπρία, *Ἀχυρόκοπρον, Φουσί, 161.
 Κοπροθέσιον, 358.
 Κοραχιστική, ἢ Κοραχιστικὸν μίλημα, 189.
 Κορδέλα, 308.
 Κορβηγία. Ζ. Λουρί.
 Κορυβάδιον, 339. *Ἰδ. καὶ Κεφαλαία.
 Κόσκινον. Ζ. Κνισάρα.
 *Κοσμάπλωμα. Ζ. Κοσμοπίναξ.
 Κοσμιότης, 108. *Ἰδ. καὶ Πρεποσύνη.
 *Κοσμοπίναξ, 212.
 Κοτζάνι, 261.
 Κότζι, Κότζιον, Κοκχίον, 107, 190, 335. *Ἰδ. καὶ Κοττίζω.
 Κοττίζω, Κόττος, Κοττίον, Κοκχίον, Κοττισμός. Ζ. Ζάριον, Ζατρικίζω, Ζατρίκιον.
 Κουβαρίδες, Σκρόφαι, Χιλιόποδαρα, 80.
 Κούγια, Κουιά. Ζ. Κάμουρα, Κάμπουρα, Βώτριδα.
 Κούγιαυλον (τὸ), 54, 340.
 Κουδοῦνι, 173. *Ἰδ. καὶ Κοντίον.
 Κούλα (Κούτσα), 214.
 Κουκούδι, Κούκουδον, 172. *Ἰδ. καὶ Σπυρί.
 Κούκουφος, Κουκούφα, 180. *Ἰδ. καὶ Ποῦπος.
 Κούλαι, Κόλι, 252.
 Κουλός, 210.
 Κουλοῦρι. Ζ. Κολλίκιον.
 Κουμάς, Κουμάσιον. Ζ. Ὀρνιθαρίδ.
 Κούνια, 36.
 Κόνουπας, 97.
 Κουνουπίδι, 76, 97.
 Κουντελᾶς, 170.
 Κουντουρίδι. Ζ. Καροῦμπα, Χαροῦδα.
 Κουντουριδιά. Ζ. Καρονμπιά.
 Κουποσάνιδον. Ζ. Παραθηκάριον.
 Κουρασάνι, 77.
 Κούρβα (ἡ). Ζ. Πολιτική.
 Κουρδούλα, Κουρμούλα, Κουρμούλλα, 62.
 Κούρχουμον, 170.
 Κουρκούτιν, 41. *Ἰδ. καὶ Ἀλευριά.
 Κούρμι, Μπίρβα, Σερβόζα, Πίδα, 37.
 Κούρταλον, 61.
 Κουτάλα, Τρυποχουλιάρα, 125.
 *Κουτάλα, Ὁμοπλάτη, 133.
 Κουτσομύτης. Ζ. Κοντομύτης.
 Κοχλιάρικη σκάλα (ἐλικοειδὲς κλίμαξ), 201.
 Κρασίον, 321.

- Κλωστή, 152.
 Κνισάρα, Κρισάρα, 335. "Ιδ. και Σήτα.
 Κόγκλος, Ζ. Ζάριον.
 Κογνάτοι, Ζ. Συγγενής.
 Κοιλάδα (ή), Λαγκάδι (τό), 351.
 Κοιλήπατα, 3. "Ιδ. και Συκωτό-κοιλα.
 Κοιλάρης, Ζ. Κοιλούθρας.
 Κοιλιόδεσμος, 353. "Ιδ. και Μεσιά.
 Κοιλούθρας, *Κοιλήθρας, Κοιλιάρης, Κοιλιόπαχος, 247.
 Κοιμητήριον, Πάνδεκτον, Θαπτήριον, 77.
 Κοινά (τά), Ζ. Δημογεροντεία, Δημογεροντικά.
 Κοινοδιακοί, 62.
 Κοινοδιάρχης, 3.
 *Κοινόδοσχα (τά), 84.
 Κοινοδουλευτική Κυβέρνησις, 300.
 *Κοινοδοξία, 241.
 Κοινολαΐτης, Ζ. Λαϊκός.
 *Κοινοπράκτης, 82.
 Κοινός, Ζ. Συνήθης.
 Κοινόστομον, Ζ. Κυνόστομον.
 Κοινότης, 230.
 Κοινωνία, ή άγία—, Ζ. Μετάληψις.
 Κοινωνικός, 250.
 Κοίτη. — του ποταμού (χότος), 203.
 Κοιτωνάριον, 93.
 Κοιτωνάριος, Κοιτωνίτης, (ό επί του κοιτώνος), 63. "Ιδ. και Κελλικός.
 Κόκκαλον, 107.
 Κοκκίν, Σπίρη, Σπιρίν, Σπυρί.—
 « Δέν έχει κοκκίν, ή σπυρίν, γνώσεω; » — 172.
 Κόκκινα. — δράσματα, 192.
 *Κοκκινογραφίς, 99.
 Κοκκόδαφνα, Ζ. Δαφνόκοκκα.
 Κοκλί, Κουκλί, Κλοκίδον, 64.
 Κολάνα, Ζ. Καϊνίτα.
 Κόλασις, Κλαυσούλα, (ξαιρετικής όρος συμφωνίας τινος), 79.
 Κόλι, Ζ. Κούλας, και Σκουδίτορας.
 Κόλιγας, 221.
 Κόλλα, 168. και, Κόλλα (φύλ. χαρτ.), 305.
 Κολλεκτάριος, Ζ. 'Αργυραμοιβός.
 Κολλητζάνος, 244.
 Κολλίκιον, 167.
 Κολόδιον, 199.
 ΚΟΛΟΥΜΕΛΛΑΣ, συγγραφείς λατινός. "Εγραφε περί Γεωργικών. 49 και 397.
 Κομβίον, 43, 235.
 Κόμβοι. — δάφνης, Ζ. Δαφνόκοκκα. — μυρσίνης, Ζ. Μυρσινόκοκκα.
 Κομβολόγιον, Ζ. Κομπολόγι.
 Κομβολύτης, 94. "Ιδ. και Κομβόνω, Κομβωτής.
 Κομβόνω (άπατώ), 182.
 Κομβωτής, Ζ. Κομβόνω.
 Κόμης. — του σταύλου, ή — των βασιλικών σταύλων, Ζ. Στρατώρ. Κόμης των 'Ιδικών, ή — των θείων 'Ιδικών, Ζ. 'Ιδικά.
 Κόμι, Κομίδι, Κομίδιον, 169.
 Κορμονιτόριον (γράμμα), Ζ. Μηνυτικόν.
 Κομπολόγι, Κομβολόγιον, 65.
 Κομποσκοινον, Κομβοσχοίνιον, 65.
 Κομπρομισιάριον (τό), Κομπρομισιάριος (ό), Κομπρόμισον (τό), 85.

- Κονδυλίζω, 350.
 Κονδύλιον. — Ζωγραφικόν, 264.
 Κονδυλομάχαιρον, 55.
 Κονιδόδοτανον, 276, 328.
 Κονιστόριον (συμβόλιον ἑκκλησιαστικόν—τοῦ Βασιλείως), 88.
 Κοντίον, Κουδοῦνι, Κουδοῦνιον, 324.
 Κοντομότης, Κουτσομότης, 53.
 *Ἰδ. καὶ Πατζός.
 Κοντόπνευσμα. Ζ. Κλέξος.
 Κοντόστχυλος. Ζ. Κόμης τοῦ σταύλου, καὶ Στράτωρ.
 Κοντουδερνάριος, Κοντουμπερνάρης, 64, 221. *Ἰδ. καὶ Κόλιγας.
 Κοντουδέρνιον, 64.
 Κοντράκτον. Ζ. Συμβόλαιον.
 Κοκιάτης, 157. *Ἰδ. καὶ Νεκροθάπτης.
 Κοπρία, Ἀχυρόκοπρον, Φουσχί, 161.
 Κοπροθέσιον, 358.
 Κορακιστική, ἢ Κορακιστικὸν μίλημα, 189.
 Κορδέλα, 308.
 Κορβήγια. Ζ. Λουρί.
 Κορυβάδιον, 339. *Ἰδ. καὶ Καφαλαρία.
 Κόσκινον. Ζ. Κνισάρα.
 *Κοσμάπλωμα. Ζ. Κοσμοπίναξ.
 Κοσμιότης, 108. *Ἰδ. καὶ Πρεποσύνη.
 *Κοσμοπίναξ, 212.
 Κοτζάνι, 261.
 Κότζι, Κότζιον, Κοκχίον, 107, 190, 335. *Ἰδ. καὶ Κοττίζω.
 Κοττίζω, Κόττος, Κοττίον, Κοκχίον, Κοττισμός. Ζ. Ζάριον, Ζατρικίζω, Ζατρίκιον.
 Κουδαρίδες, Σπρόφαι, Χιλισπόδα, 80.
 Κούγια, Κουϊά. Ζ. Κάμουρα, Κάμπουρα, Βώτριδα.
 Κούγιαυλον (τὸ), 54, 340.
 Κουδοῦνι, 173. *Ἰδ. καὶ Κοντίον.
 Κούκλα (Κούτσα), 214.
 Κουκούδι, Κούκουδον, 172. *Ἰδ. καὶ Σπυρί.
 Κούκουφος, Κουκούφα, 180. *Ἰδ. καὶ Πούπος.
 Κούλκai, Κόλι, 252.
 Κουλλός, 210.
 Κουλουρι. Ζ. Κολλίκιον.
 Κουμάς, Κουμάσιον. Ζ. Ὀρνιθαρίδι.
 Κούνια, 36.
 Κόνουπας, 97.
 Κουνουπίδι, 76, 97.
 Κουντελός, 170.
 Κουντουρίδι. Ζ. Καροῦμπα, Χαροῦδα.
 Κουντουριδιά. Ζ. Καρουμπιά.
 Κουποςάνιδον. Ζ. Παραθηκάριον.
 Κουρασάνι, 77.
 Κούρβα (ἡ). Ζ. Πολιτική.
 Κουρβούλα, Κουρμούλα, Κουρμούλλα, 62.
 Κούρκουμον, 170.
 Κουρκοῦνι, 41. *Ἰδ. καὶ Ἀλειριά.
 Κούρμι, Μπίρρα, Σερδόζα, Πίδα, 37.
 Κούρταλον, 61.
 Κουτάλα, Τρυποχουλιάρα, 125.
 *Κουτάλα, Ὠμοπλάτη, 133.
 Κουτσομότης. Ζ. Κοντομότης.
 Κοχλιάρικη σκάλα (ἐλικοειδὴς κλίμαξ), 201.
 Κρασίον, 321.

- Κρεατζοῦνι, Κριατζοῦνι. Ζ. Κε-
 ράτιον.
 Κρεβδατίνα, 346.
 *Κρεμαστόκλειθρον. Ζ. Κλειδωνιά,
 καὶ Λουκέτο.
 Κρεωπωλείον, Κρεωπώλιον, Κρε-
 ών, 40.
 *Κρητάριον, 97.
 Κριατζοῦνι. Ζ. Κρεατζοῦνι.
 Κρίμα, 112.
 Κρινόμενοι (οἱ), 203.
 Κρισάρα. Ζ. Κνισάρα.
 Κρίσις. Καλῶ εἰς κρίσιν, 78. Ἄρ-
 χίζω κρίσιν, ἀγωγήν, 186.
 Κρισολογοῦμαι, 203, 266.
 Κρισολογοῦμενοι (οἱ), Ζ. Κρινό-
 μαιοι.
 Κριτάριον. Ζ. Κρητάριον.
 Κριτής. Ζ. Δικαστής.
 Κροχυδιανον, 67.
 *Κροχυδιστήριον. Ζ. Κροχυδιανον.
 Κρόσσιον, 159.
 Κροταλίζω, 20.
 Κρουκέλλιον, 102.
 Κρυφογαμία, 79, 214.
 Κρύφτρα, Κρυφτή (Κρύπτρα, Κρυ-
 πτή), 49.
 Κρυψιγαμία. Ζ. Κρυφογαμία.
 Κρυωτήριον (λέξ. χημ.), 296.
 Κτένι, 256.
 Κτένι. Ζ. Ἀπόκτενον.
 Κτενίζω, 256.
 Κτηματίτης, 283.
 Κτηματοφύλαξ, 165.
 Κτηνίατρος, 356.
 Κτηνομίσθιον. Ζ. Ἀγώγιον.
 Κτύπος (δ), 340.
 Κυδέρνησις, 172.
 Κυδερνήτης, 171.
 Κυκλαδόννησα (τά). Ζ. Δωδεκάνη-
 σος.
 Κυκλάριος, 350. Ἰδ. καὶ Ῥεμβός.
 *Κυκλέμπορος, *Κυκλοπράτης,
 83.
 Κυκλίδια, Κυκλίδες. Ζ. Περιπλο-
 κάδες.
 *Κυκλοπράτης. Ζ. Κυκλέμπορος.
 Κύκλος. — σεληνιακός, 104.
 Κύκλος, 205. Ἰδ. καὶ Πολυκάν-
 δηλον.
 Κυκλοτρήχιον. Ζ. Τερνεμέντον.
 Κυλινδρωτός, — οἶκος ἡ ναὸς —
 Κυμβαλικός (λέξ. Ἀρχιτεκτ.),
 359. Ἰδ. καὶ Θολοσκέπαστος.
 Κύματα, 351.
 Κυνοκαύματα, 55.
 *Κυνοπόδης, 51. Ἰδ. καὶ Στρα-
 δοπόδαρος.
 Κυνοπόταμος, 205.
 *Κυνοσκελής. Ζ. *Κυνοπόδης.
 Κυνόστομον, 128.
 Κύρ, Κυρὸς, Κύριος, 208.
 Κυρά. Κυρία, 105, 217.
 Κυρός. Ζ. Κύρ.
 Κυρούλα. Ζ. Βαβά.
 Κυρτάρα, Κύρτος, Σκύρτος, 233.
 Κύταλον. Ζ. Κίταλον.
 Κυψέλιον, Γυψέλι, 308.
 Κώδηξ, Κώδιξ, 81. — Ποινάλιος,
 — Ποινάτος ἡ Ποινίτης, 256.
 Κωδίσκαλλος, 81.
 Κωδικίλλιον. Ζ. Κωδίσκαλλος.
 Κωλομέρια, Κωλομήρια, 150,
 167.
 Κωλόμηλον, 167. Ἰδ. καὶ Κω-
 λομέρια.
 Κωλοφωτιά, 353.
 Κωμωδία. — φορτική, 58, 147.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ὁ Πορφυρογέννητος, 167.

Λ

Λάγγερας, Δευτεριά, 265.

Λαγίνα. Ζ. Στάμνα.

Λαγίνης, Ζ. Λαγονικόν.

Λαγκάδι (τό). Ζ. Κοιλάδα.

Λαγονικόν, **Λακωνικόν**, 199.

Λαγός, 199.

Λαδικόν, 180.

Λαζούριον (χρῶμα), **Λαζούριν**, **Λάντζουρον**, **Λαζουαρδί**, ἢ **Λαζουρδί** (Περσικ.), **Λαντζιβερνι**, 29.

Λαθριματος, 79.

Λαθρογαμία. Ζ. Κρυφογαμία.

Λαϊκός, 192.

Λαιμός. Ψεύδεται στὸν κόμπον τοῦ λαιμοῦ, 219, 377.

Λάκα. Ζ. Κοιλάδα.

Λάκκα, 183, 194. ἴδ. καὶ **Λαχᾶς**.

Λακτάρζ, Ὑπερεπιθυμία, 114.

ΛΑΚΟΜΒΗΣ. Ὀνόριος —. Γάλλος, **Λεξικογράφος**, 254 καὶ 397.

Λακωνάριον (φάτνωμα), 266.

Λακωνικόν. Ζ. **Λαγονικόν**.

Λαμπίκον, Ἀρσενοθηλυ, ῥεμπί-κι, ῥεμπίκον, 11.

Λαμπρόνομαι, 45.

Λανάρα, 58, 256.

Λαντζιβερδί. Ζ. **Λαζούριον**.

Λαντζοῦνι, 193. ἴδ. καὶ ῥιπτάριον.

Λάπαθον, 303.

Λατοῦ (ῆ), Ὁρείχαλκον, 22, 193, 243. ἴδ. καὶ **Δυρίχαλκον**, Πάφιλας.

Λαυκί. Ζ. **Δαυκί**.

Λαφρόπετρα, 271. ἴδ. καὶ **Κισσάρι**, **Πετροκίσσηρος**.

Λαχανάριον, 274.

Λαχανοπωλεσιον, 177.

Λαχᾶς, **Λαχᾶς**, **Λάχιον**, **Λάκκα**, **Λάκχα**, 194.

Λεγάτον (τό), 82, 196.

Λεγάτος (δ), **Ληγάτος**, **Πρεσβυτής**, **Τοποτηρητής**, Ἀντιπρόσωπος, 195, 376.

Λεγένη (Τουρκ.). Ζ. **Λεκάνη**.

Λεγεών, 196.

Λείγωσις. Ζ. Ὀλίγωσις.

Λειξέματα, 160.

Λειξούρα, **Λειξουρος**, **Λειξάρης**, 159 — 160.

Λειογραφία, 298.

Λειόνω, **Σδένω**, 292.

Λειπανάδατος, **Λειψανάδατος** (ἄρτος), 198.

Λειψόπιττα, 157.

Λείωσις. Ζ. **Λειόνω**.

Λεκάνη, 34.

Λεκάτη, ῥόκά, 287.

Λελεραις, Ἠλερσις (αἰ), 307. ἴδ. καὶ Ἠλερῆ.

Λεμόνιον, 202.

Λείος. Ζ. **Λιός**.

Λέπι, 122.

Λέπρα. Ζ. **Λώδη**.

Λεπρός. Ζ. **Λωδός**.

Λεπτάριον. Ζ. **Λεπτόν**.

Λεπτογνωμοσύνη, 171.

Λεπτοκάρυον, 236.

Λεπτόν (της ὥρας). Πρῶτον —, 222. Δεύτερον —, ἢ **Λεπτάριον**, 223, 316, 377.

Λεπτουργός, 219, 377.

Λεύγη, 200.

ΔΕΥΤΓΚΛΑΪΙΟΣ, 216 καὶ 397.

* Δευιτών, Δευιτωνάριον. Ζ. Κο-
λόδιον.

Δευκόγειος. Ζ. Γῆ Κρητικῆ.

Δευκόχαλκος, 22. *Ιδ. καὶ Δυρί-
χαλκον.

* Δευκόχρυσος, 267.

Δεύκωμα, 11.

Δεχοῦσα, Δοχοῦσα, Δουχοῦνα,
311.

Δηγάτος. Ζ. Δεγάτος.

Διδάρι. Ζ. Βιδάριον.

Διδέλο. Ζ. Ἀλφάδι.

Διδελλοι, Ἐγγραφοὶ κατηγορίαι,
Ἐγγράφα ληρήματα, Ἀνώνου-
μοι φλοαρίαι, 199.

Δίγγια. Ζ. Περιπλοκάδες.

Διγοφέγγισμα, Δυγοφέγγισμα, Ὀ-
λιγοφέγγισμα, Δυκοφέγγισμα,
Δυκοχάραγμα, 101.

Δίζιος, 352. *Ιδ. καὶ Ἐθελόδου-
λος.

Διθάρια (τά), 264.

Διθαριογλύφος, 194.

Διθάριον, Διθία, Διθία (τίμ. λίθ.)
194, 264.

Διθιογλύφος, 194.

Δίθος. — ἐγγόρηγος, 224. — τῆς
φιλοσοφίας, 264.

Διθόστρωτον, 252.

Διθρίδιον. Ζ. Ἐρυθρίδιον.

Διλάδια, (τά), 307.

Διμήν. — χειροποίητος. Ζ. Μόλος.

Διμνοκοχλίας, 201.

Διμόξηρος, 146.

ΔΙΝΝΑΙΟΣ. Κάρολος. — Σουηδός.

Φυσιοδίφης, 12 καὶ 397-398.

Διξιάρης. Ζ. Δειξοῦρα.

Διός, Λίος, Λέων, 55.

Λισσόνω, Λιστρόνω. Ζ. Στιλδόνω.
Λιτανεία ἱερατιστικῆ. Ζ. Ἑορ-
ταστικῆ.

Λιτρασμός, 31.

Λογαριασμός. Καθαρίζω λογαρια-
σμόν. Καθαρισμός λογαρια-
σμοῦ, 202.

Λογετον. Ζ. Ἀν λογετον.

Λογισιμίδς, 38. *Ιδ. καὶ Παράξενος.

Λογοδιάρβρια, 40.

Λογοθεσία, Λογοτριβή, 117.

Λογοθέσιον, 117.

Λογοθέτης, 64. — Γενικός, — τῶν
οἰκιακῶν, 90.

Λογοθετώ, 90.

* Λογοκρίτης, 62.

Λόγος. Αμαβάνω τὸν λόγον, 249.

Δίδω τὸν λόγον μου, Διτόθ.

ὑπὸ λόγον. Ὑπολόγιος, Διτόθ.

Λόγος ἀπαθείας, 313. — ἀου-

λίας, Διτόθ. Λόγοι ἀμοιβαίτοι,

13. Λόγου ἄξιον, 182. Λόγοι

πλαστοὶ καὶ ἐπιτετηδευμένοι,

85. Ὁ λόγος εἶναι παρὶ κ.τ.λ.,

288.

* Λογοσάμπιγξ, 273.

Λογοτριβή. Ζ. Λογοθεσία.

Λοικαδάριον, 23, 298.

Λοκτοπκτώ, 157.

Λουκέτο, 50.

ΔΟΥΚΙΑΙΟΣ. σατυριστής, ῥω-
ματος· 276 καὶ 398.

Δουκιον, 77.

Λουλάκι, 183.

Δουλεόφερων. Ζ. Νούφαρα.

Δουπηνέριον. Ζ. Ἀμπινέριον.

Δουποδλή. Ζ. Χοδόμελη.

Δουπουνέριον, Δυπηνέριον. Ζ. Αμ-
πινέριον.

Λουρί, Λῶριν, Λωρίον, Λῶρος, 96. *Ιδ. καὶ Συρήμη.

Λούτζικας. Ζ. Λόξιγκας.

Λουτηρίσχος, 30.

Λουτρὸς (ὅ), Λουτρὸν (τὸ), 30.

Λουχοῦνα. Ζ. Λεχοῦσα.

Λυγιστὸν (τὸ), Λυγιστὸς (ὅ), 155.

Λυκοφέγγισμα, Λυκοχάραγμα. Ζ.

Γλυκοφέγγισμα, Λιγοφέγγισμα.

Λύξιγκας, 179, 311. *Ιδ. καὶ Κλόξος.

Λυγκιόν. Ζ. Λόξιγκας.

* Λυπινάριον, Λουπηνάριον, Λυποῦνι, 179, 205.

Λυτάριον, 197.

Λῶδα, Λῶδη, Λωδεία, 197.

Λωδὸς, 197.

Λωδοτροφεῖον, 197.

Λῶρος, Λῶριν, Λωρίον, Ζ. Λουρί, Συρήμη.

M

Μάγγανα (τά), Μηχανήματα, 212.

Μαγγανοπήγαδον, 286.

* Μαγνητία (ὄρυκτ. *manganēse*), 207, 210.

Μαγειρεῖον, 296.

Μάγισσα, Στρίγλα, ᾿Αλογοφάγισσα, 325.

Μαγιστράτοι, Μαγιστρότης, Μαγιστερία ἀρχή, Μαγίστριον, 206. *Ιδ. καὶ Μάγιστρος.

Μαγίστριον. Ζ. Μαγιστράτοι.

Μάγιστρος, Μαγίστωρ, Μαίστωρ, 208. *Ιδ. καὶ Μαγιστράτοι.

Μαγχανοπήγαδον, Μαγγανοπήγαδον, 286.

Μαγκικᾶτος. Ζ. Χειράφειτος.

Μαγνησία (γῆ εὐαφής, ἑλαφρά, λευκή.), 206.

Μαγνήτης, 207.

Μαδεῖω. Ζ. Μαζέωω.

Μαδιστήριον, 264, 380. *Ιδ. καὶ Τριχολάδιον.

Μάζα, Μαζόνω, Μαζέωω, Μαζῆ, 15, 216.

Μαζέωω, Μαδεῖω, 15. *Ιδ. καὶ Μάζα.

Μαζῆ. Ζ. Μάζα.

Μαζιον. — ἀργύρου, — χρυσοῦ, — σιδήρου, 202, 216.

Μαζόνω, Ζ. Μάζα καὶ Μαζέωω.

Μάθημα (τὸ ἐκστηθιζόμενον διὰ ν' ἀπαγγελθῆ εἰς τὴν σκηνὴν μέρος δράματος.), 305.

Μακρόδιος, 357.

Μακρόκωλον (μέγα χαρτίου φύλλον), 247.

Μακροπίπερον (τὸ), 270.

Μακρυνάρι. Ζ. Γαλαρία.

* Μαλακοκοιμῶμαι, 225.

Μαλαματοκαπνίζω. Ζ. Χρυσόνω.

Μαλαμάτωμα, Μαλαματοκάπνισμα. Ζ. Χρυσαιοφή.

Μαλιτζάνα, Μελιτζάνιον, Ματζάνα, Ματζιτζάνα, Μαντζιτζάνιον, Μαζιτζάνιον, Μελιντζάνα, 27.

Μανάδιν, 211.

Μάνδαλος, 204.

Μανίκι, Μανίκιον, 18, 210.

Μανίσκιον. Ζ. Κανίσκι.

Μαντική ράβδος, 30, 362.

Μαράσκιον (τό). Ζ. Ξυνοκέραιον.

Μάργελον. Ζ. Περιθόρι.

Μαργωτήρα, * Μουδιάστρα (ἰχθ.), 342.

- Μαργωτίδες, 130.
 Μαρικάλδος, 213, 377.
 Μαρκείσιος, Μαρκίσης, Μαρκήσιος, Μαρχίων, 215.
 Μαρμαρόνω, Πηλώνω, Σοδαντζω, 100.
 Μαρμάρωσις 100, 302, 328, 385.
 *Ιδ. καὶ Πήλωμα, Ὁρθομάρμαρον.
 MARTINIOS, 125, καὶ 398.
 MARTINOΣ, Ἐπίσκοπος Τουρόνων, 66.
 Μαρτυρίζω, Μαρτύριον, 216.
 Μαρωδία, Μυρωδία, 234. *Ιδ. καὶ Μελάνθι.
 Μαστάρια, Βαλανίδια, Γαρδούμια. 304.
 Μάστορας, Μάστορης. Ζ. Μάγιστρος.
 Μαστροπεύω, Μαυρίζω, Ξεμαυρίζω, 39.
 Μαστροπός, Μαυλιστής, 212, 285.
 Ματαιιότευκνον, 34. *Ιδ. καὶ Νόθος.
 Μάτζα. Ζ. Ματζουκα.
 Ματζάνα. Ζ. Μαλιτζάνα.
 Ματζουκα, Ματζούκιον, 216.
 Ματόφυλλον. Ζ. Ὁμματόφυλλον.
 Ματρίκιον, 61, 217. *Ιδ. καὶ Ἑκκλησία.
 Ματρώνα. Ζ. Κυρά.
 Μαυρίζω, Ξεμαυρίζω. Ζ. Μαστροπεύω.
 Μαυλισταρετόν, *Μαυλιστήριον, 39.
 Μαυλιστής. Ζ. Μαστροπός.
 Μαυροδορέας, 38.
 Μαυροκόκιον. Ζ. Μελάνθι.
 Μαῦρον. — ψωμίον, 38. — δέμα, Αὐτόθ.
 Μυροπράσινον (χρῶμα), 39.
 Μυῦρος, 234.
 Μεγαλέμπορος, 212.
 Μεγαλόδωρος, 199.
 Μέθοδος, 281.
 Μελάνθι, Μαρωδία, Μυρωδία, Μαυροκόκιον, 234.
 Μελανθράκη, *Μελανθράκιον. Ζ. Βοῦσνος.
 Μελάνι, Μελάνιον, 129.
 Μελανοδοχατον, 130.
 Μελαχρινός, *Μελαψός, 46.
 Μελιντζάνα. Ζ. Μαλιτζάνα.
 Μέλισσα, 138, 308.
 Μελίσσι, Μελισσιώνας, 138.
 Μελισσόκουπος, Μελίσσι, Μελισσατον, 138, 308. *Ιδ. καὶ Μελίσσι.
 Μελλοκουρίτης. Ζ. Δόκιμος.
 Μελοκόλλικον, 245.
 Μελόπιττα, 292. *Ιδ. καὶ Κηρόπιττα.
 Μεμβράνα, Ἀγαθοχάρτι, 248.
 MENAGIOS. Φιλολόγος, 5, καὶ 398.
 Μίναυλον, Μενάυλιον, 134.
 Μερδικάρης, 221.
 Μερμηγκιά, 158.
 Μερμιδίζω, 158.
 Μερμιδισμα, 158.
 Μεσάγκωνον, Μεσάντιον. Ζ. Ἀντί.
 Μεσάζων, Μεσεύων, Μεσίτης, 222.
 * Μεσαιών, 9.
 Μεσαίως. Ζ. Μεσέως.
 Μεσασμός, Μεσαστίκιον, 222.
 Μετεγγύησις, 318.
 Μετεγγυητής, 318.
 Μεσέως, 218.
 Μεσημερίζω, Μεσημερίζω, 221.

- Μεσις, Νίγλα, 353. *Ιδ. και Κοι-
λιόδεσμος.
- Μεσιτεία, Μεσίτης, 21. *Ιδ. και
Αίρετοκριτής.
- Μεσίτης. Ζ. Μεσάζων, Αίρετοκρι-
τής.
- Μετοδασιλεία, 186.
- Μεσοκαιρίτης, Καιρίτης, 8.
- Μεσοκάτεργον, 163.
- Μεσόκοπος. Ζ. Μεσοκαιρίτης.
- Μεσομήνιον, Μεσομένιον, 181.
- Μεσοσίληνον. Ζ. Φεγγάρι.
- Μεσοχάλικον, 298.
- Μεταγενέστερος. Οί μεταγενέστε-
ροι, 273, 274.
- Μεταλίγω, Μετάλεξις, 299.
- Μετάληψις (ή-άγια —), 249.
- Μεταμόσχευσις. Ζ. Καταβολάδα.
- Μεταπράτης, Μεταπουλητής, 297.
- Μετρητά (χρήματα), 85.
- Μετώπιον. Ζ. Περιθεώριον.
- ΜΕΨΡΙΟΞ. *Ιωάννης —, *Ολ-
λανδός· καθηγητής της ιστο-
ρίας και των ελληνικών, 327
και 398.
- Μ' ἔφησε (μεταφορικ.), 104.
- Μηδέν. Ζ. Νουλα.
- Μήν. Ζ. Μηνολόγιον.
- Μηνολόγημα, 106, 371.
- Μηνολόγιον, 13, 365.
- Μηνολογῶ, 106.
- Μήνυμα, Συνταγή, 11. *Ιδ και
*Ινδίκτιον, Πρόσκλησις, Προσ-
φώνησις.
- Μηνυτικόν (γράμμα), 226.
- *Μηροδέτης, 189.
- *Μητροκώμη, *Μητροκωμία, 42.
- Μητρόπολις, 42, 61. *Ιδ. και *Εκ-
κλησία.
- Μιγάδες, 62.
- *Μιγάδιον, 222.
- Μιζόθρα. Ζ. Μουζήθρα.
- *Μικροθαύμαστος, 6.
- Μικρολόγος, 315.
- Μίλημα. Ζ. *Ομίλια.
- Μίλτος. *Επιγραφή διὰ μίλτου,
308.
- Μιλῶ (*Ομίλῶ), 102.
- Μισρώνω. Ζ. *Ημισρώνω.
- Μίσθαργος. Ζ. Μισθωτός.
- Μισθός, 310. *Ιδ. και *Οψώνιον.
- Μισθωτός, 219.
- Μισσίτιος, 356. *Ιδ. και *Απόμα-
χος, Παλαιστρατιώτης.
- Μοβιλία. Ζ. Οίκοσκεινή.
- Μόγγοι, Μογιάλος, 35.
- Μοιάζω (*Ομοιάζω), 102.
- Μοῖραι. Ζ. Ζώδια τοῦ *Ίσημερινοῦ.
- Μοιρολογῶ, Μοιρολόγος, 28.
- Μολιβδόβολον (τὸ), Μολιβδόβο-
λος (ὁ), 324.
- Μόλιτζα. Ζ. Κάμουρα, Βώτριδα,
Σάρακας, Σκόρος.
- Μόλος. Ζ. Μῶλος.
- Μολυβδόδουλλον, 268.
- Μολυβδόδουλλόνω, Μολυβδοσφρα-
γίζω, 268.
- Μολυδοκόνδυλον (τὸ), 98, 99, 268.
*Ιδ. και Πλατῖδάζι.
- Μολυδοσκέπαστος. — οἶκος, 268.
- Μονάλλαγος, 176.
- Μοναξία, 322.
- Μοναξός. — τόπος, 322.
- Μοναπλός, 320.
- *Μοναρχία. — συντακτική, — πο-
λιτική, 225.
- Μοναστήρια. — ιδιόρρυθμα, — κοι-
νοβιακά, — δικάσια, 223.

- Μόνυα, Πάρυα, Μονερής, Μονωρί, 329.
 Μοναχισκος. Ζ. Σκουργίτης.
 Μονυχός. — κελλιώτης, — κεινο- διακός, 294.
 Μονερής. Ζ. Μόναυα.
 Μονίτα. Ζ. Βουλλωτήριον.
 Μονοκοντιλιά, Μονοκονδυλιά, 226.
 *Ιδ. και Στενογράφημα.
 Μονολόγιστος, 257.
 Μονομαχία, 121.
 Μονομάχος, 64, 168.
 Μονομερής δίκη. Ζ. Ἐρήμη δίκη.
 Μονομερῶς, 249, 371.
 Μονοπάτιον, 318.
 Μονόστεγος. — οἶκία, Δίστεγος —, Τρίστεγος —, 139, 373.
 * Μονοφυλάκιον, * Ἐγκρυφον, 316.
 * Μονωρί. Ζ. Μόνυα.
 ΜΟΡΙΝΟΣ, 163 και 398.
 ΜΟΡΟΣ, 68 και 398.
 Μόσχειμα. Ζ. Καταβολάδα.
 Μοσχοκτάποδον, Μοσχίτης, 316.
 Μουγκρίζω, Μουγαρίζω, Μουγκα- ρίζω, 230.
 Μουγκρισμός, Μούγκρισμα, Μουγ- καρισμός, 230.
 * Μουδιάστρα (ἰχθ.), 342. *Ιδ. και Μαργωτήρα.
 Μουζήθρα, Μυζήθρα, 100, 161, 295. *Ιδ. και Ἀνθότρονον.
 Μουλλώνω, Μουλώνω, 230.
 Μουλλωτάς. Ζ. Σιγανός.
 Μόμια, 225.
 Μόνα (γέν. πίθηκος με οὐρὰν), 226.
 ΜΟΥΣΕΙΜΟΣ. Ἰωάννης Λαυρέν- τιος — (Mosheim), φιλόλογος, συνέγραψεν ἐκκλησιαστικὴν ἱ- στορίαν, 288 και 398.
 Μουστέον, Μουσιόν, Μουσατον, Μωσατον, 227.
 Μουσικὸν Διάγραμμα, 334.
 Μουσιόνω. Ζ. Ψηφόνω, Ψηφο- θεῶ.
 Μουσιωτής, Μουσιωτής, Ψηφι- στής. Ζ. Ψηφοθέτης.
 Μούστος, 229.
 Μουστρί, Μουστρί, Μυστρίον, 347.
 Μούσχος, 229.
 Μουχλα, 225, 298. — τῶν δέν- δρων, 229.
 Μουχρόνι (ἀπόρρωπ.), 101.
 Μούχρωμα, 101.
 Μπίβρα. Ζ. Κοδρι.
 Μπέλι. Ζ. Ἐμβόλιον.
 Μπολιάζω. Ζ. Ἐμβολιάζω, Ἐγ- κεντρίζω.
 Μπουγάδα, 47.
 Μπριζόλα, Βριζόλα, 57.
 Μυζήθρα, Ζ. Μουζήθρα.
 Μυτα (δπλον), 229. *Ιδ. και Ζα- ροδοτάνη.
 Μύξα (ή), 170, 374.
 Μυφομάνδιλον, 228.
 Μυρμιδίζω, 158. *Ιδ. και Μερμι- δίζω.
 Μυρσινόκοκκα, Μερτίκοκκα, 30.
 Μυρωδία. Ζ. Μελάνθι.
 Μυστραγός. Ζ. Μισθωτός.
 Μυστρίον. Ζ. Μουστρί.
 Μάλος, λιμὴν χειροποίητος, 225.
 Μώμιον. Ζ. Μόμια.
 * Μωροθαύμαστος. Ζ. * Μικροθαύ- μαστος.
 Μωρόν (τό). Ζ. Νανίον και Νηνίον.
 Μωρός, 32.

Ν

Ναῖσχαρίον. Ζ. Καπλά.
 Ναναρίζω, 32.
 Νανίον, 32, 275. Ἰδ. καὶ Μωρόν,
 * Νηνίον.
 Ναύαρχος, 16.
 Ναυτική πυξίς, 42.
 Νέφθας (δ), Νέφθα (τὸ), Νέφθα
 (ῆ), 233 καὶ 261.
 Νεανίας. Ζ. Παλληκάριον.
 Νεκρογέννημα, 228.
 Νεκροθάπτης, Κοπιάτης, 157.
 Νεκροκράββατον, Νεκροκρίββα-
 τον, 37.
 Νεκρός, 228.
 Νεούφαρ. Ζ. Νούφαρα.
 Νεοσράτευτοι, Νεοσούλεικτοι (γρα-
 τιώται), Τίρωνες, 295.
 Νερομαζωξιά, 212.
 Νερόμυλος, 228. Ἰδ. καὶ Ὑδρο-
 μύλιον.
 Νεροπήθημα, 189. Ἰδ. καὶ Ἀνα-
 δρυτόν.
 Νεροφίδιον, 180.
 Νευροσφόνδυλον. Ζ. Ὀπισθόπλαγκος.
 * Νηνίον, Νινίον, Νιννίον. Ζ. Νη-
 νίον.
 * Νηπιασμός, 130.
 Νήπιον. Ζ. * Νηνίον.
 Νίγλα, Ζ. Κοιλιόδεσμος.
 Νόθος, 34.
 Νομή. Ζ. Ἐπικαρπία.
 Νομικός. Ζ. Ταβέλλων.
 Νόμισμα, 82.
 * Νομισμοτόπον, ἢ Νουμμοτόπον.
 Ζ. Τυκάριον νομισμάτος.
 Νομοκάνων (δ), Νομοκάνωνον (τὸ),
 236.

Νόμος. — Γεωργικός, — Χωρ-
 νομικός, 9. Νόμου ἀπαύρω-
 σις, — ἀφαίρεσις, 4, — παρά-
 βαις, 345. Νόμος ὀπισθενεργός,
 302. — φαλκίδιος, 146. (Ἰδ. καὶ
 Φαλκιδία). — ἰθνηκός, — φουσι-
 κός, 120.
 Νούλα, 359. Ἰδ. καὶ Ζίρον, Ἄ-
 ψηρον.
 Νούσσα. Ζ. Πάπια.
 Νούφαρα (τὰ), 234.
 Ντριμοῦρα. Ζ. Στριμοῦρα, Τρί-
 μοσι.
 Ντριμώνομαι. Ζ. Στριμώνομαι.
 Νυρίτζα. Ζ. Γαλίδα.
 * Νυχᾶς, 241. Ἰδ. καὶ Ὀνοχᾶς.
 Νωδελλίσμος, 280.
 Νωπὸν, Νωπὸν, Σόνωρον, Ἰλω-
 ρόν, 159.
 Νωτάριος. Ζ. Βαρυδαστάκτης.

Ξ.

* Ξανθόχαλκον, Ξάνθωσις χαλ-
 κου, 193.
 Ξαντόν, 68.
 Ξελογιάζω, 118.
 Ξεμωλίζω, 39.
 Ξενοδοχεῖον, Ἀπαντητήριον, 27.
 Ξενοχάραγος, 38, 345.
 Ξεπεζεύω, 72. Ἰδ. καὶ Ἀποκα-
 βαλλικεύω.
 Ξέπισμα, Ξεπισσῶρα, 108.
 Ξεπτέριον, Ξυπτέριον. Ζ. Ἐξυ-
 πτέριον.
 Ξερνώ. Ζ. Ἐξερνώ.
 Ξεροτρόχαλος (δ), — τοίχος, καὶ
 Ξεροτρόχαλον (τὸ), 231.
 Ξεστίγι. Ζ. Ἐξωστίγιον.

Ξίστης (μέτρον ὄγγων), 319.
 Ξεσυνθίζω, 114.
 Ξεπλούδισμα, 108.
 Ξεφοτηλίζω, 217.
 * Ξηρακήπιον, 178.
 Ξηροκοιτώ, 121.
 Ξηρόλιθος (δ), καὶ Ξηρόλιθον (τὸ),
 231. Ἰδ. καὶ Ξεροτρόχαλος.
 Ξηρόμυρον. Ζ. Δενδρολίβανον.
 Ξόμπλι, 252. Ἰδ. καὶ Προκέν-
 τημα.
 Ξόνιον. Ζ. Ἀξιόνιον.
 Ξυλα, Ξύλων δέσμη, 145.
 Ξυλάδιον, Ξυλολάδιον, Ξυλλά-
 διον, 264, 391—392.
 Ξυλόλογον, 160.
 Ξυλόβολον, 65.
 Ξυλόγατα. Ζ. Ξυλόκατα.
 Ξυλόγλυκον, 59. Ἰδ. καὶ Κα-
 ρούμπα, Χαρούδα.
 Ξυλοθήκη, 47. Ἰδ. καὶ Ξυλόβο-
 λον.
 Ξυλοκάλιγα, 149.
 Ξυλοκάρφια, 73.
 Ξυλόκατα, Ξυλόγατα, Ποντικο-
 παγίδα, Ποντικοπιάστρα, 263;
 291, 326.
 Ξυλοκερτιά. Ζ. Καρουμπιά.
 Ξυλοκέρατον, Κουντουρίδι. Ζ. Ξυ-
 λόγλυκον.
 Ξυλοκλασία, 3.
 Ξυλόκοτα, Ξυλόρνηθον, Ἀσκολό-
 πακας, 35. Ἰδ. καὶ Ὀρνιθοσκα-
 λίδα.
 Ξυλοκώδων. Ζ. Ῥουκίνη.
 Ξυλὼν. Ζ. Ἐξηλόνω.
 Ξυλόρνηθον. Ζ. Ξυλόκοτα.
 Ξυλοστάσιον. Ζ. Ξυλόβολον, Ξυ-
 λοθήκη.

Ξυλοφάς, 290.
 Ξυνοκέρασον, 174. Ἰδ. καὶ Μα-
 ράσκιον, Βίσινον.
 Ξυράφιον, 55. 66.
 Ξύστρον. Ζ. Ξυλοφάς.

Ο

ΟΒΙΔΙΟΣ. Ποδύλιος Νάων — .
 ποιητὴς Λατίνος, 155 καὶ 398.
 Ὀδοιπορικὸν (τὸ), 188.
 Ὀδοντοκάρρα, 225.
 Ὀδοντότριμμα, Ὀδοντόσμηγμα,
 112.
 * Ὀδοπιστία, Ὀδοπιστώσεις, 313.
 Ὀζάριον, Ἀζάριον, 107. Ἰδ. καὶ
 Ζάριον.
 Οἶχημα, 119.
 Οἰκογένεια, 146, 200.
 Οἰκοδέσποινα, 105.
 Οἰκκύριος, 284.
 Οἰκνόμεος, 296.
 Οἰκοσκαυή, 222, 223, 224, 377.
 Ὀϊμέ. Ζ. Ὠϊμέ.
 Οἶνος. — πρωτοπάτης, ἡ Πρέ-
 ρος, 357.
 Ὀλιγοφέγγισμα. Ζ. Λιγοφέγγι-
 σμα.
 Ὀλίγωσις. — τοῦ φεγγαρίου, 205,
 Ὀλόκληρον. Ἡ εἰς —, ἡ ἡ εἰς ἀπέ-
 ραιον, ἀποκατάσεις, 297.
 302.
 Ὀλόπτωτα. Ζ. Πτωτικά.
 Ὀμαδιάζω, 6.
 Ὀμαλίζω, Ὀμαλία, 203, 266,
 292.
 Ὀμαλίστρα, 35.
 Ὀμιλία. Συνεστραμμένη ὁμιλία,
 188. Ἰδ. καὶ Κορακιστικά.

- * Ὀμίχλωμα. Ζ. Μούχρωμα.
 Ὀμματόφυλλον, Ματόφυλλον, 252.
 Ὀμολογία. — πίστεως, 283.
 Ὀμομήτριος. — ἀδελφός, 349, 387.
 Ὀμόσπονδος. Ζ. Ἐνσπονδος.
 Ὀμότιμοι. Ζ. Πατέρες, Πατρί-
 κιοι, Πάρισοι.
 Ὀνειρολόγος, 302.
 Ὀνειρον, 324.
 Ὀνομάγουλος, 206.
 * Ὀνυχᾶς, * Ὀνυχονάρχη. Ζ. * Νυ-
 χᾶς.
 Ὀξύγιον. Ζ. Ἀξίγχι.
 Ὀξύφεινικον, 335.
 Ὀπιον, 241.
 Ὀπισθενεργός. — νόμος, 302.
 Ὀπισθένη, Ὀπισθειλίγη, Ποστέ-
 λινον, 103.
 Ὀπισθοκέφαλον, Ἀντικέφαλον. Ζ.
 Ὀπισθόλακκος.
 Ὀπισθόκωλα, 295.
 Ὀπισθόλακκος, Νευροσφόνδυλον,
 238.
 Ὀπλοδιδάσκαλος, 22.
 Ὀπτανάριος, 306.
 Ὀπωράριον, 353.
 Ὀργανα (μουσικ.). Ζ. Σημάματα.
 Ὀργανάριος, 190.
 Ὀρδινάριος, Ἐνόρδινος, Τακτι-
 κός. Ζ. Συνήθης.
 Ὀρεξίς. — ἄλογος, 184.
 Ὀρθά κοπτή, 145.
 Ὀρθομάριον, Ὀρθομαρμάρω-
 σις, Μαρμάρωσις, Ὀρθομαρ-
 μαρώνω, 328, 385.
 Ὀρκοπάτης, 248.
 Ὀρκος. — ἐνδικός, 318.
 Ὀρκωτός, 191.
 Ὀρνεον, 240.
 Ὀρνιαριό, Κουμάς, Κουμάσιον,
 274.
 Ὀρνιαθοκοιτον. Ζ. Ὀρνιαθιό.
 Ὀρνιαθοσκαλίδας, 35.
 Ὀρνιαθοτυφλότης, Ὀρνιαθοτύφλω-
 μα, 238.
 Ὀροθέσια, Σταλίκια, 40, 202.
 * Ὀροκόμης, * Ὀριοκόμης, * Ὀ-
 ροφύλαξ, 215. Ἰδ. καὶ Μαρ-
 κίστιος.
 Ὀρφανός. — ἄνηθος, — ἀνήλι-
 κος, 286.
 Ὀσπρια. Θυλάκιον Ὀσπρίου, 171.
 ΟΤΜΑΝΟΣ. Φραγκίσκος—νομο-
 μαθής. Γάλλος, 245, 398.
 Ὀτρᾶ, 10, 152. Ἰδ. καὶ Κλωστή.
 ΟΥΔΑΕΣΙΟΣ. 83, 398.
 Οὐγγία. Οὐγγίας ἐκτεμύριον. Ζ.
 Ἐξάγιον.
 Οὐδαμινός, Οὐτιδανός, 233.
 Οὐλία, Γούλια τῶν ὀδόντων, 166.
 ΟΥΟΣΣΙΟΣ. 28, 398.
 Οὐρά (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ
 κορυφῆ), 288.
 Οὐρανία (ὃ ἐπὶ τῆς κλίνης πέτα-
 σος), Οὐρανός, 77.
 Οὐράνιος. — βασιλεία, 95.
 Οὐρανίσκος, 77.
 Οὐρανοδαρὲς (χρῶμα). Ζ. Ἡερά-
 νιον.
 Οὐριασμός, 79.
 Οὐσιακά (τά). Ζ. Πατρικηοῦσια.
 Οὐσιδιον (ὀποχοριστικ. τοῦ Οὐ-
 σία), Πεκούλιον, 255. Ἰδ. καὶ
 Ἰδιόκτητον.
 Οὐτιδανός. Ζ. Οὐδαμινός.
 Ὀφέλλιον, 245.

Ὄρθαλμοκλανία. Ζ. Ὄρθαλμο-
φανία.
Ὄρθαλμοφανία, 181, 190, 375.
Ὄρχετάριος, Ἀνορχετάριος. Ζ. Ὑ-
δρολόγος.
Ὄρθοφύλαξ. Ζ. * Παραλισφύλαξ.
Ὄφήμερα. Ζ. Ἀποδιαφώτισμα.
Ὄφιμόπωρον, Ψιμόπωρο, 28.
Ὄφιμος, Μεταγενέστερος, 274.
Ὄφωιον, Ἀλικόν, Ἀλατικόν,
Συνήθεια, Ἀνθωνα, Μισθός, Φι-
λάνθρωπον, Σιτηρέσιον, 310.

Π

Παγίδα, Φάκα, Δόχανον, Δοκάνη,
262 — 264, 346. Στένω παγί-
δα, 263.
Παιγνιώτης, Παιγνιδιώτης, Παι-
γνιδιάρης. Ζ. Σημαστής.
Παιδαριώδης, 285.
Παιδιογραφία. Ζ. Πιδιογραφία.
Παιδιότης, 130.
Παιδογονία, 130.
Παιδογραφία, 297.
* Παιδοκοινόδιον, Κοινοδιακόν
σχολεῖον, 257.
Πακτιώτης, 149, 284.
Πακτωτής. Ζ. Πακτιώτης καὶ Ἡ-
μισειαστής.
Παλαιστρατιώτης, 355. Ἰδ. καὶ
Ἀρόμαχος.
Παλαμάριον, 49.
Παλάμη, 49, 252.
Παλαμοσκόπος. Ζ. Χειρομάντης.
Παλατίου μάγιστρος. Ζ. Μάγι-
στρος, Πρόοικος.
Πάλιστρον, 119.
Παλληχάριον, 170.

Παμβασίλεια, 225.
Παμφόρεμα, Φορεσία, 175.
* Παμφρόνιμος, 285. -
Πανέδα, 247.
Πανδέκτης. Ζ. Δίγιστα.
Πάνδεκτον. Ζ. Κοιμητήριον.
Πανηγυρικοί ἄγθωνες, 322.
Πανίκουλα, Πανούκλα, 259. Ἰδ.
καὶ Θανντικόν.
Παντοδακὰ (τά), 218.
Παντοπώλης, 134.
Παξαμάς, Παξαμάτος, Παξαμά-
της, Παξαμάτιον, Παξαμάδιον,
Παξιμάδιον, Παξαμῖς, 37—38.
Παπαλήθρα, Στεφάνη, Γυράτα,
Ἐπικουρίς, 342.
ΠΑΠΑΣ τῆς Ῥώμης, 70.
Πάπια, 54.
Πάπκος, 9, Προπάπκους, Ἀπο-
πάπκους, αὐτόθ.
Παπυλίων, 253, 379.
Πάπυρος, 247.
Παράδξεις νόμου. Ζ. Νόμος.
Παράβλησις, Παραβλητίων, Πα-
ραβολή, 266.
Παραβολάνος, Ῥιφοκίνδυνος, 247.
Παραβόλιον. Ζ. Στοίχημα.
Παραγγελία, 45, 185.
Παραγέμισμα, Παραγεμίζω, Πα-
ραγεμιστός, 147.
Παραγραφή, 278. — ἀναιρετική,
258.
Παραδιάδαισις, Παραδιάδασμα. Ζ.
Περιδιαδασμός, Περιδιάδαισις.
Παραδοχή. Ζ. Συγκατάθεσις.
Παράθεμα, 318.
Παραθέτης, 179. Ἰδ. καὶ Διαιτά-
ριος.
Παραθηκαρεῖον, Παραθηχάριον,

- Ποτηριοθήκη, Κουποσάνιδον, 47, 299.
- Παραθηκάριος, 113. ἴδ. καὶ Παρακαταθήκη.
- Παρακαθίζω, Παραμονεύω, 128, 319.
- Παρακαθισμός, Ἐγκρυμμα, Παραμόνευμα, Ὑποκάθισμα, 128, 319.
- Παρακμπανιστής, Ζυγοπλάστης, 269.
- Παρακαταθήκη, Παραθήκη, 113.
- Παρακλάδιον (ποταμοῦ), 44.
- Παράκλησις. Κατὰ παράκλησιν, 277.
- Παρακλητικὴ ἐλευθερία. Ζ. Ἐλευθερία.
- Παρακοιμώμενος, 63. ἴδ. καὶ Κελλικός.
- Παρακολούθημα, 4.
- Παράλειψις, Παρέλυσσις, 279. ἴδ. καὶ Ἀμνημονευσία.
- * Παραλιοφύλαξ, Ὅχθοφύλαξ, 165.
- * Παραλυμένος, Παραλυσία, 118.
- Παραμάχαιρον, Παραμήριον, 270, 381.
- Παραμόνευμα. Ζ. Παρακαθισμός.
- Παραμονεύω. Ζ. Παρακαθίζω.
- Παραμονή, 352.
- Παρνόμι, Παρωνόμιον, 333.
- Παράξενος, Λογισμιδός, Στράνιος, 38.
- * Παραπαίζω, 346.
- Παραπάτιον, 133, 372.
- Παραπληρωματικός, 333.
- Παραπομπή, 299.
- Παραπόταμον, 304.
- Παραπόλιον, Ῥυμοπόλιον, 175.
- Παρασάλεμα, Παρασάλευμα, 206.
- Παράστημα (τά). — τῆς βασιλείας, 214.
- Παρσημεῖωσις, 384.
- Παράσιτος, 124.
- Παραστία. Ζ. Παριστία.
- Παραστόμιον, Φίμα, Χάμος, 232.
- Παραστράτημα, 122.
- Παραστρατίζω, Παραστρατεύω, Παραστρατῶ, Κάμνω ἔξω τοῦ δρόμου, 122.
- Παρασύρω, 344.
- Παρατίρι, * Παρεταίριον, 112.
- Παρατζούκλιον, Παρατζούκλι, 333.
- Παρατήριον. — ἄτυχον (κακὸς οἰωνός.), 27.
- Παράτυπος, 242.
- Πάραυτα. Ζ. Μόναυτα.
- Παρζφέρομαι. Ζ. Κονδυλίζω.
- Παράχρησις, 4.
- Παράχωμα, Πρόσχωμα, Ἀναχωματισμός, 117.
- Παρέλυσσις. Ζ. Παράλειψις.
- * Πάρισοι. Ζ. Πατέρες, Πατρίκιοι.
- Παριστία, Παραστία, Ἰστία, Στία, Πυραστία, Πυροστία, 159.
- Παροδικόν. Ζ. Γαλαρία.
- Παροδικῶς, 250.
- Παροικία. Ζ. Ἐνορία.
- Παροικικὸν δίκαιον. Ζ. Δίκαιον.
- Πάροικος. Ζ. Δουλοπάροικος.
- Παρολίγον, 278.
- Παροφθαλμιστής, 190, 279.
- Παρωνόμιον. Ζ. Παρνόμι.
- Πασπάλη (ἡ), 336.
- Πασπατεύω, Πασπατῶ, Ψάχω, 336.
- Πασσίζω, 313.

- Πάστελλος, 251.
 Πασχικός. Ζ. Διμιονάριος.
 Πατέλλιον. Ζ. Πιάτον.
 Πατέρες, Πατρικοί (Pairs), 245.
 Πατερίτζα, 200. Ἰδ. καὶ Δεακ-
 νίκιον.
 Πατερμὰ (τά). Ζ. Κομπολόγι καὶ
 Κομπόσχοινον.
 Πατζός, Κοντομούτης, Κουτζομού-
 τής, Σιμός, 53.
 Πατηθόρα, Κατώφλιον, 319.
 Πατητά. Ζ. Συκα.
 Πατητήρα, Πατητρια, Πατήτρα,
 142.
 Πατητήριον, Στιράκι, 279.
 Πάτος, Πάτωμα, 93, 267.
 Πατοῦνα, Πατοῦσα, 311.
 Πατρική. — οὐσία, Γονική, Γε-
 νεαρχική, Οὐσιακή, 251.
 Πατρικοί. Ζ. Πατέρες.
 Πατριμονιάλια (τά). — ἡ ἰδικὴ
 περιουσία τοῦ Βασιλέως, 252.
 Πατριώτης, Πατριωτισμός, 252.
 Πατρώθιος, 241.
 Πατρώτης, 251.
 Πατρωνικὸν δίκαιον, 252. Ἰδ. καὶ
 Δίκαιον.
 Πάτωμα. Ζ. Πάτος.
 Πάφιας, Πάφυλας, Πάμφυλας,
 193, 243. Ἰδ. καὶ Πετάλι.
 Πάχνη, 168.
 * Παχυγνώμων, 171.
 Παχύνω, Παχὺς, Πάχος, 17.
 Πέζα. Ζ. Ποδογύρι.
 Πεζεύω. Ζ. Ἀποκαθαλλικεύω,
 Ξεπεζεύω.
 Πεκούλιον, (μικρὸν ὀυσιδίον),
 255. Ἰδ. καὶ Ἰδιόκτητον.
 Πελάτης, Πελατεία, 80.
 Πελεκάνος, 68.
 Πελλοράφος. Ζ. Δερματορράφος.
 Πενταετηρία, Πενταετηρίς, 206.
 Πεντάνευρον. Ζ. Πολύνευρον.
 Πεῶνι, 218.
 Πέραμα, 174.
 Περαντήριον, Περαντί, Κατινά-
 τζον, Καδινάτζον, 50.
 Περαστικός, 250.
 Περσάτης, Ταξιδάρης, Ταξι-
 δάρχης, 250.
 Περδάξι, * Περιδάσιον, 51.
 Περδόλι, Περιδόλι, 244.
 * Περιδάσιον. Ζ. Περδάξι.
 Περιδιαδασμός, Περιδιάδασς,
 283.
 Περιέλι. Ζ. Περίστρα.
 Περιεργασία, Ἀγγαρεία, Ἀποθ-
 σιος ἐργασία, 92.
 Περίεργος, Περιεργία. Ζ. Κακοῦρ-
 γος, Κακουργία.
 Περιθεώριον, Μάργαλλον, Μετώ-
 πιον, 213—214.
 Περιθόρι. Ζ. Περιθεώριον.
 Περίκρυψις, 338.
 Περικρυερὸς, 345.
 * Περιλογή. Ζ. Περιογή.
 Περιορίζω, Περιορισμός, 87, 369.
 Περιωρισμένος, Δεπορτάτος (εἰς
 νῆσον ἐξόριστος), 113.
 Πρίπατος, Διάδατος, 41.
 Περιπατώ. Ζ. Προπατώ.
 Περιπλοκάδες, Ψαλίδες, Κυκλί-
 δια, ἡ Κυκλίδες, Αἰγύια, 359.
 Περιπόδιον. Ζ. Ποδογύρι.
 Περιποτάμιοι, 304.
 * Περισσεργία, 333.
 Περισσοχορηγία, 333.
 Περιστόμιον φρέατος, 214.

Περίστρα, Περιλί, Πρίλι, 84.
 Περιφοράριος, 68, 350. "Ιδ. καὶ
 ῥεμβός.
 Περιχίριον. Ζ. Βραχιόνιον.
 Περικρισμένος, Ζ. Ἐξόριστος.
 Περλογή, * Περιλογή, Ἄσκι, Ἄ-
 σκός, 244.
 Περμαχιόνιον, Προμαχιόνιον, 298.
 Περοῦνι. Ζ. Πηρούνιον.
 Περσικάριος, 94.
 Περσικόν.—μήλον. Ζ. ῥοδάκινον.
 Περσικός. ἐπίθ. (ὁ ἔχων χρώ-
 μα κυανοπράσινον), 258.
 Πετάλι, Πετάλιον, Πάφυλας,
 Πάμφυλας, Πάφιλος, 243. "Ιδ.
 καὶ Ἀδρίχαλκον.
 Πέταλον. Ζ. Σελήνατον.
 Πεταλοῦδα, 253. "Ιδ. καὶ Πακυ-
 λαών.
 Πεταλώνω, Καλιγόνω, 149.
 Πετζίον, 312.
 Πετιμέζι (λίξ. Τουρκ.), 229, 321.
 Πετρέλαιον, Πηγέλειον, Πηγέ-
 λαιον, Πετρίουλον, Ὑδροπίσ-
 σιον, Ὑδροπίσσον, 261. "Ιδ. καὶ
 Νάρθας.
 Πετροκίσσηρος, Κισσάρι, Κίσσα-
 ρον, Λαφρόπιτρα, 271.
 Πετροκόπιον, 59.
 Πετρόξυσμα, 200, 229, 243.
 ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ. Ῥωμαῖος. συγγρ-
 φεὺς Σαυρικῶν, 3 καὶ 399.
 Πηγέλαιον, Πηγέλδιον, Ζ. Πετρέ-
 λαιον.
 Πηδῶ (λίξ. ἄστυν. καὶ βωμολο-
 χικ.) 310.
 Πηλός. — τῆς Χίου, 98.
 Πηλώμα, Σοδάντισμα. Ζ. Μαρ-
 μάρωσις.

Πηλώνω, Σοδαντίζω. Ζ. Μαρμα-
 ρώνω.
 Πηρούνιον, Πηροῦνι, Περοῦνι,
 157.
 Πιάζει τὸν δαυλὸν ἀπ' ὅπου καίε-
 ται, 278.
 Πιάτον, Πατῆλλον, 25, 124. "Ιδ.
 καὶ Σκουτέλιον.
 Πίδα, Μπίβρα, Σερόζα, Ζόθος.
 Ζ. Κοῦρμι.
 * Πίζουλος, 111.
 Πίθαμή, 128.
 Πικνάδες. Ζ. Τζέπραι.
 Πικροδάφνη. Ζ. Ῥοδοδάφνη.
 Πίμυτα, Πίμητα, Πίστομα, 352.
 Πινακίς, 334.
 Πίνα, 265.
 Πιννέριον, Πιννικόν, 137, 265.
 Πικιλίζω, 329.
 Πισίνα ἢ Φισίνα. Ζ. Βιδάριον.
 Πισοίκηρον. Ζ. Κηρόπισσον.
 Πιστακέλαιον, 180.
 Πιστάκια, Ψιττάκια, Βιστάκια,
 Φιστάκια, 265.
 Πιστικαγγέλτης. Ζ. Ἐγγυητής
 καὶ Φιδειούσορος.
 Πιστικελεύστης, 151.
 Πιστικός, 87, 151.
 Πίστομα. Ζ. Πίμυτα.
 Πιτακτοῦ, Πιτακτικοῦ, Πιταντοῦ,
 144.
 Πιταντοῦ. Ζ. Πιτακτοῦ.
 Πιττάκιον, Πιττάκιωμα, Πρόγραμ-
 μα, Ὁρόθημα, 8.—Πιττάκιον
 (γραμμάτιον λαχείου), 37.—
 Πιττάκιον, (γραμμάτων κολ-
 λημένον εἰς δοχεῖον καὶ θηλοῦν
 τὸ περιεχόμενον), 141.
 Πλαγιάς. Ζ. Βουνόπλαγον.

- Πλατῶζι, 98.
 Πλακερός, 267.
 Πλακόνω, 124.
 Πλακουντάριος, Γλυκοπράτης, 251.
 Πλάκωσις. Ζ. Μαρμάρωσις.
 Πλαστογραφία, 148.
 Πλαστογράφος, Ραδιουργός, Ψευδογράφος, 147.
 Πλατόνιον, 104, 105. *Ιδ. καὶ Ζαρκάδι.
 Πλειστηριασμός. Ζ. Ὑπερθεματισμός.
 Πλεξούδα, 346.
 Πλευρονήκτης στρουθός (ἰχθ.), 268. *Ιδ. καὶ Ψησί.
 Πληγῆ. — κακότροπος. Ζ. Κακοτροπίζει.
 Πλημμύρα, Πλημμυρίζω, 107.
 Πληροτέληνον, 205. *Ιδ. καὶ Φεγγάριον.
 Πληροφορῶ, Πληροφόρημα, 313.
 Πλινθίων. Ζ. Βήσαλον.
 ΠΛΙΝΙΟΣ ὁ πρεσβύτερος (Πλίνιος Κάτος Σεκουδός), φυσικολόγος· Ῥωμαῖος. συγγραφεὺς Φυσικῆς ἱστορίας 91 καὶ 399.
 Πλοκάδιον, Πλοκωτή, 78.
 * Πλούμετρον, 43.
 Πλούτη (τή), 303.
 Πλυνόκωλοι, 195.
 Πνίγω, Στραγγουρίζω, Στραγγαλίζω, 141.
 Πνίξις. Ζ. Τρίμωσις, Στριμούρα.
 Ποδάριον, 260.
 Ποδαρούλιον, Ζιστατήρι, Θερμάστρα, 70, 368.
 Ποδεία, Ποδεία, Ποδή, 334.
 Ποδεία. Ζ. Ποδεία.
 Πόδιον (λίξ. βοτανικ.) 255, 260.
 *Ιδ. καὶ Ποδάριον.
 Ποδογόρι, 39, 159. *Ιδ. καὶ Κρόσιον.
 * Ποδοθήκη, 164. *Ιδ. καὶ Κάλτζα.
 Ποιναλία ἀγωγή. Ζ. Ἀγωγή.
 Ποινάλιος κώδιξ. Ζ. Κώδιξ.
 Ποινή, 256.
 Ποιότης, 13.
 Ποκάριον, 341.
 * Πολεμόκτητος, 87, 370.
 Πολίδριον, Πολίχινον, 231.
 Πολιτεία ὁμόσπονδος. Ζ. Συμπολιτεία.
 Πολιτεύεται (ἡ τιμὴ τοῦ νομίματος), 96.
 Πολίτευμα Κοινοβουλευτικόν. Ζ. Κοινοβουλευτικὴ Κυβέρνησις.
 Πολιτικὴ (γυνή), Αἰλική, Πόρνη, Κούρδα, 96—97.
 Πολίχινον, Πολίδριον, 231.
 Πολόγηρος, Πολόζωος, Πολυχρόνιος, 357.
 Πολυδάπανος, Φιλαναλωτής, Ἀσώτως, Δαπανηρός, 112, 113.
 Πολόζωος. Ζ. Πολόγηρος.
 Πολυκάνδηλον, Πολύφωτον, Κόκλος, 205.
 Πολύνευρον, Πεντάνευρον, Ἑπτάνευρον, Θαραπίδιον, 267.
 Πολυφάγος, 358.
 Πολύφωτον. Ζ. Πολυκάνδηλον.
 Πολυχρόνιος. Ζ. Πολόγηρος.
 Πομπική. — κηδεία. — εἰσοδος, 322.
 Ποντίζω, 357.
 Ποντικὸν κάρυον. Ζ. Ασπιονκάρυον.
 Ποντικοπαγίδα, Ποντικοκιάστρα, Ζ. Ξυλόκτα καὶ Παγίδα.

- Πεντογέφυρα, 271, 381.
 Πονῶ. Ὁ πνεύμων πονεῖ, 386.
 Πόρνη, 96. ἴδ. καὶ Πολιτική.
 Πορνοστάσιον, 39. ἴδ. καὶ Μω-
 λισταρεῖον.
 Πορκατῶ. Ζ. Προπατῶ.
 ΠΟΡΤΟΣ. Λεξικογράφος, 45 καὶ
 399.
 Πορφύρα (πογγύλ.), 272, 275.
 Πορφύρια, Πορφύρινα, Φαρφα-
 ρένια, 272. ἴδ. καὶ Στίμη.
 Πόστα, Πόσταθμος, 273. ἴδ. καὶ
 Σταθμός.
 Ποστέλιον. Ζ. Ὀπισθένη.
 Ποτμίδα, Βερδοῦνι, 148.
 Ποτηριοθήκη. Ζ. Παραθηκάριον.
 Ποτιστής, Ὑδραγωγός, 21, 303.
 Ποτίστρα, Πότιστρον, 4.
 Πούγγη (ή), Πούγκη (ή), Πουγ-
 γίον, Πουγκίον (τδ), 42, 269.
 Πουζοῦ, Μπουζοῦ, Τζέπη. Ζ.
 Πούγγη.
 Πουλοκιάστης, Πουλολόγος, 239.
 Πούπος, 180. ἴδ. καὶ Κούκου-
 φος, Κουκούφα.
 Πουράκιον. Ζ. Ἀρμπέτα.
 Πράγμα. Ἐξω τοῦ πράγματος,
 283.
 Πραγματικὸς (οὐσιαστικ.) τύπος,
 276.
 Πραγματικὸς (ἐπίθ.). Ζ. Πρακτι-
 κός.
 Πρατικόκιον. Ζ. Βερίκοκον.
 Πρακνάδες, Πικνάδες, Τζεπράδες,
 Φάσκελα. Ζ. Τζέπραι.
 Πρακτικὸς, 6, 276, 381.
 Πρανδιοπράτης, 344, 386.
 Πρασιά, 10.
 Πρασόθενδρα (ή). Ζ. Φυτευτήριον,
 Πραποσύνη (ή), 108.
 Πρέπω, Προπή. Ζ. Πραποσύνη.
 Πρεσβευτής. Ζ. Αυγάτος.
 Πρίγκιψ, 280.
 Πρίλι. Ζ. Περίστρα.
 Πρινόκοκκον, Πρινόκοκκιον, 192.
 Προαίρεσις, 283. Κατὰ προαίρε-
 σιν, Εὐτυχώς, 325.
 Προβιάζω, Προκινῶ, 127, 283.
 Προβιδασθεῖς, 283.
 Προβιδασίς, Προκίνησις, Προχί-
 ρις, 283.
 Προβιδασμός. Ζ. Προβιδασίς.
 Προβολή, Περιφάνη, Ἠλιακόν,
 Ξεστίγι. Ζ. Ἐξωστίγιον.
 Προγενεσία, 281.
 Προγεδομαι, Πρόγευμα, 110.
 Πρόγραμμα. Ζ. Πιττάκιον.
 Προγραφή, Προγραφεύς, 284.
 Πρόεδρος, 278.
 Προζύμιον, 198.
 Προζυμῖται, 29.
 Πρόθεμα. Ζ. Πιττάκιον.
 Προκαίρω, 278.
 Προκαταλαμβάνω, 19.
 Προκέντημα, Ξόμπλι, 252.
 Προκινῶ. Ζ. Προβιάζω.
 Προκουρατόρος, Ἐντολικάριος,
 Διοικητής, Προφροντιστής, Ἐν-
 τολεὺς, 282.
 Προκουράτωρ τοῦ ἰδικοῦ λόγου,
 293. ἴδ. καὶ Ἰδικά.
 Πρόκριμα, 277.
 Προκριματίζω, 278.
 Προμάντευμα, Προμαντεύω, 278.
 Προμηνῶ, 278.
 Προμόσχευσις. Ζ. Καταβολάδα καὶ
 Καταβολεύω.
 Προνοητής, 284, 285.

- Πρόοικος, Παλατίου Μάγιστρος, 208. "Ιδ. καὶ Μάγιστρος.
 Προπαιδεία, 308.
 Προπίππους, Πρόπαππος, 9. "Ιδ. καὶ Πάππος.
 Προπατῶ, Πορπατῶ, Πουρπατῶ, Περιπατῶ, 213.
 Προπή. Ζ. Πρεποσύνη.
 Προπόσου ; 113.
 Προπύλαιον, 355.
 Πρόρος τοῦ κρασίου, 357.
 Προσεγείρομαι, Προσηκόνομαι, 199.
 Προσευχάδιον, 280.
 Πρόσκλησις, Μήνυμα, "Ινδικτον, Προσφώνησις, 183.
 Προσκύνημα (τόπος προσευχῆς), Εὐκτήριον, 242.
 Προσκυρῶν, Προσκυρωθέν, Προσκύρωσις, 6.
 Πρόσοδοι πολιτικά, 302.
 Πρόστιμον, 16.
 Προσφιλοῦντες (ξόλα ζευκτά). Ζ. Ζευτόν.
 Προσφόρα, Φούκινος (δ), Φούκινο (τὸ), Στροφολίδα, Στροφιλίδα (ή), Στροφάκιον (τὸ), Ἀφάλι τῆς θαλάσσης, Ἀγκάθι τῆς θαλάσσης, 275. "Ιδ. καὶ Πορφύρα.
 Προσφώνησις. Ζ. Πρόσκλησις.
 Πρόσχωμα. Ζ. Παράχωμα.
 Προσωποδέρω, 145.
 Προσωποληψία, 258.
 Πρόσωπον, 258.
 Προτομή, Σιτηθήριον, Θωρακίδα, 48.
 Προυκίον, 340.
 Προυνζος, Προυντζος, Βροντζίσιον 46.
 Ηρόφαντα. Ζ. Πρωτοφανή.
 Προφήτης (δ), Προφήτης (ή), 146.
 Προφροντιστής. Ζ. Ἐντολεύς.
 Προχέρισις. Ζ. Προβίδασις.
 Ηρόχειρον, 207.
 Πρωταίτιος, 280.
 Πρωτοῖρακαρίος. Ζ. Ἰρακαρίος.
 Πρωτοκαθεδρία, 278.
 Πρωτόκολλον (πρώτον φύλλον παπύρου Ἐσχάτοκολλον δὲ τὸ τελευταῖον φύλ.), 305. "Ιδ. καὶ Πρωτόκωλον.
 Πρωτοκυνηγός 352.
 Πρωτόκωλον, 284.
 Πρωτόλοβα, Πρωτόλοβα, 280. "Ιδ. καὶ Πρωτοφανή.
 Πρωτομάστορας, 280.
 Πρωτομαστορία, 71.
 Πρωτοπαπᾶς, Πρωτοπαπαδίκιον, 22.
 Πρωτόπειρα, Δοκιμασία, 238.
 Πρωτόπειρος, Δόκιμος, 238.
 Πρωτοπολῖται, Πρωτεύοντες, 281.
 Πρωτοπρεσβύτερος. Ζ. Ἀρχιπρεσβύτερος, καὶ Πρωτοπαπᾶς.
 Πρωτοπρέδρος, 278.
 Πρωτοστράτωρ, 126, 213, 377. "Ιδ. καὶ Στράτωρ, Μαρισκέλδος.
 Πρωτότυπον (τὸ), (ἀρχικ. κεφάλ. πρὸς διάκρισιν τοῦ τόκου), 281.
 Πρωτοφανή, Πρωτοφανεύσια, Τρουφαντή, Τροφαντή, 280.
 Πρωτοφανεύσιμον, Ἐγκαιρον, Νωπὸν, Σύνωρον, Χλωρὸν, 159.
 Πταισμάτιον, 255.
 Πτέρνα, 835. Τὸν νοῦν εἰς τὴν πτέρναν (παροιμ.), 385.
 Πτεριστήρα, Πτεριστήριον, 133.

Πτερνίτης, 335.
 Πτωτικά (τὰ), Ὀλόπτωτα (τὰ),
 51.
 Πτωχός. — τὸν νοῦν, — τὴν γνῶ-
 σιν, 172, 379.
 Πτωχοτροφεῖον, 68.
 Πυράνθρακες, 67.
 Πυραστία, Πυροστία. Ζ. Παριστία.
 Πυργίον, Πυργίσκος, Πυργισκά-
 ριον, 344.
 Πυργίσκος. Ζ. Πυργίον.
 Πυργίτης (πηγνόν). Ζ. Σκουργίτης.
 Πυρέβολα, Πυρίβολα, 22, 161.
 Πυρετός. — κακότροπος. Ζ. Κακο-
 τροπίζει.
 Πυρόσκαφον, Κακκαδοπυρφόρος,
 Πρηστήριον, Σκάφος πυροδό-
 λον, Ἐμπρηστήριον, 46, 367.
 Πυροστία. Ζ. Παριστία.
 Πωλῶ. — μὲ διορίζν, 100. Ἰδ.
 καὶ Διορία.
 Πωρικοπώλισσα, 161.

Ρ

Ῥάδζ., Ῥάδα, 290.
 Ῥαδωτὸν (τὸ), 291. Ῥαδωτὸς
 (δ), 292.
 Ῥαδιοουργός. Ζ. Πλαστογράφος.
 * Ῥαχιολόγος, * Ῥακολόγος, 368.
 Ῥάχιον, Ῥάκος, 193.
 Ῥαντιστήριον, 36.
 Ῥαστίκι (Ῥαστόν, Περσικ.),
 Σουρμὲς (Τουρκ.), 19. Ἰδ. καὶ
 Στίμη.
 ῬΕΙΜΕΡΟΣ (Riemer), λεξικο-
 γράφος. 165 καὶ 400.
 ῬΕΪΣΚΙΟΣ. Ἑλληνιστής. 80 καὶ
 400.

ῬΕΙΦΦΙΟΣ. Ἑλληνιστής. 148
 καὶ 400.
 Ῥεμβός, Περιφορῆριος, Γυριστής,
 — Κυκλᾶριος, 350.
 Ῥεμπίκι, Ῥεμπίκιον. Ζ. Δεμπίκιον.
 Ῥετζίνη, 301.
 Ῥεῦσις, 271.
 Ῥεφερινδᾶριος, Ῥαναφορεὺς, 296.
 Ῥηκτᾶριον. Ζ. Ῥικτᾶριον.
 Ῥήχνω, 276.
 Ῥίγλα, 228, 290.
 Ῥιγλοχότης, Τυπᾶριον, 228.
 Ῥικτᾶριον, Ῥηκτᾶριον, Δαρδοῦνι,
 Δαντζοῦνι, (τό). Τζαρίτης (δ),
 106, 189.
 Ῥικταριστής, 189.
 Ῥιφοκίνδυνος, 29, 247. Ἰδ. καὶ
 Παραβολάνος.
 Ῥογί, Ῥόγιον, Ῥωγίον, Λαδικόν,
 Σταφυλίτζα, 180.
 Ῥοδάκινον, 255.
 Ῥοδάνη, Τροιά, 345.
 Ῥοδοδάφνη, Πικροδάφνη, 195.
 Ῥόδον, Τριαντάφυλλον, Τραντά-
 φυλλον. Τριακοντάφυλλον, 306.
 Ῥοδοπερίδολον, 306.
 Ῥόζος, 107.
 Ῥόκα, Δεκάτη, 287.
 Ῥόμβα, Στρόμβα, Στροῦμβα,
 Στροῦμπα, Στρόβα, Ἀσγαβάδα,
 342.
 Ῥόμπος. Ζ. Σαλάκι.
 Ῥοῦδι, Ῥοῦδιον, Σουμάκι, 331.
 ῬΟΥΕΛΛΙΟΣ. Γουλιέλμος Φραγ-
 κίσκος — διδάσκαλος τῆς χη-
 μείας καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας,
 135 καὶ 400.
 Ῥουκάνη, Ῥουκᾶνα, Ῥουκάνιον,
 99.

ΡΟΥΦΟΣ (δνόμ. κύρ.) · ζωγράφος, 276.

Ρουχαρίων, Βεστιάριον (τὸ), 166.

Ρουχάρης, Βεστιάριος, Βεστάρης, 166.

Ρούχον, 355.

Ρυμοπόλιον. Ζ. Παραπόλιον.

Ρυμουλκίαιρα, Ρυμουλκισμός, 298.

Ρυκαρογράφος, 254.

Ρυκογράφος. Ζ. Ρυκαρογράφος καὶ Ρωκογράφος.

Ρώγα. — τῆς σταφυλῆς, — τοῦ βυζίου, 180.

Ρωγίον. Ζ. Ρογί.

Ρωμαϊκὰ ἀμφιθέατρα. Ζ. Θεατροκηνόγεια.

Ρωπογραφία, 254.

Ρωπογράφος, 253, 254.

Σ

Σάγισμα, Σάγιστρον, 317.

Σαγμάριον, 323.

Σακκελίζω, Σειρόνω, Συρίζω,

* Σουρόνω, Στραγγίζω, 153.

Σακκελιστήριον, 153, 251.

Σακκελλάριος, 309, 346.

Σακκελλιον, Σακκύλιον (μικρὸς σάκκος), 309.

Σακτὸν (Trot), 164, 347. Ἰδ. καὶ Τρίποδον.

Σακτῶ, Σακτακῶ, 164, 347.

Σάκχαρι (τὸ), Σάχαρις (ἡ), 329.

Σάλα. Ζ. Καμινὰ καὶ Τρίκλινον.

Σαλάχι, Σαλάχι, Σιάκιον, Σιάκιον, Ρόμπος, 251, 348.

Σαλγαμάριος, 292.

Σαλγάμι, 292.

ΣΑΛΜΑΣΙΟΣ. Κλαύδιος—. ἱστο-

ρικός καὶ κριτικός Γάλλος, 10 καὶ 400.

Σαμαρείτης. Ζ. Σαράφης.

Σαμυρῖ, 215—216, 361.

Σανίδιον (ἐπιγραφή ἐπὶ ξόλῳ), 124. Ἰδ. καὶ Τίτλος.

Σανιδόκουρα, 31.

Σανίδωμα ἐπὶ πίδακον, 138. Ἰδ. καὶ Στρωτή.

Σαποῦνι, 313.

Σάρακας, Σαράκι, Κάμουρα, Κάμπουρα, Μόλιτζα, Βούτριδα, Κούγια, Σκόρος, 337.

Σαρακισμίνος, 354.

Σαρκόθλασις, Σαρκόθλασμα, 90, 370.

Σάρκωμα, Σάρξ (ἐπὶ ὀστέων), 286.

Σαῦλα. Ζ. Σάλα.

Σαφὺς ἀγρία. Ζ. Κονιδόδακτανον.

Σδένω, Σδύσιμον, 292. Ἰδ. καὶ Δειδένω.

Σδουρδοσυχλος. Ζ. Σφίρδοσυχλος.

Σδύσιμον. Ζ. Σδένω.

Σγάρα, 188.

Σειρά (γενεά), 200.

* Σειρά (γένους ἢ εἴδους. λῆξ. Βοτανικ.), 146.

Σειρά, Σιρά (ἄκρα ὀφάσματος), 202.

Σειρόνω, Συρίζω, * Σουρόνω, Στραγγίζω. Ζ. Σακκελίζω.

Σελάχι, Ζ. Σαλάκι.

Σεληνατον, Πίεταλον, 149.

Σελλίων. Ζ. Καθέδρα, Καθηκλα.

Σεντούκι, 51.

Σεπίτι (λῆξ. Τουρκ.), Φορτζέρι (λῆξ. Ἰταλικ.), 209.

Σεράπιον, Συρόπιον, Χεράδιν, Σου-

ρόπι, Σεράβιν, Σερμπέτι, Σέ-
ρισον, Σίρι, 320, 321.

Σιράφης (λεξ. Τουρκ.), 33.

Σερδόζα. Ζ. Κούρμι.

Σερμπέτι, Σορμπέτι. Ζ. Σεράπιον.

Σουτλομάλαχον, Σουτλομόλοχον,
135. *Ιδ. καὶ Σπανέκι, Σπινα-
κία.

Σήκαλον (τὸ), Σήκαλη (ή), Βρί-
ζα, 222, 317.

Σηλειτός. — δικαστής, Χαμαιδι-
καστής, Θεματικός κριτής, 255.

Σημάδι, Σημάδιον, Σκοπός, 48.

Σημάδιον, *Ἀμάχι, *Ἀμάχιον,
*Ἐνέχυρον, *Υποθήκη, 162.

Σημάδογράφος, Σημειογράφος,
237.

Σημαντήριο. Ζ. *Ἀργυροκοπιτον.

Σημάματα, Σημάματα, Σημά-
ματα, 185.

Σημαστής, 185, 190. *Ιδ. καὶ Παι-
γνώτης, Σημάματα.

Σημειογραφίτον, 237.

Σημειοφόρος, Φαρσοφόρος, 272.

Σηπία, Σουπία, 54.

Σηπίοστρακον, 316.

Σήτα, Σήθα, Κνισάρα, Κρισάρα,
335.

Σιγανός, Μουλλωτός, 326.

Σίγλαι, 75—76 καὶ 369.

Σιγοπατώ, 213.

Σικάριος, 319.

Σίκλα, Σίτλα, 316.

ΣΙΑΒΕΣΤΡΟΣ. — ὁ Συρόπουλος.

. — ὁ τὰ τῆς Φλωρεντινῆς Συ-
νόδου ἱστορῆσας, 259 καὶ 400.

Σιμουσα. Ζ. Τσιμουσα καὶ Σιρά.

Σιντιρόβιν (λεξ. Τουρκ.). Ζ. *Ἀνα-
βρυτὸν, Νεροπέδημα.

Σινωπιδιον, 353—354.

Σιπκουρα. Ζ. Τζιπκουρα.

Σιρᾶ, Σειρᾶ, Σιμουσα, Τσιμουσα,
202.

Σίρι. Ζ. Πετιμέζι, Σεράπιον.

Σίτα. Ζ. Σήτα.

Σιτάκη, Ψιττάκιον. Ζ. Ψιττακός.

Σιτάρι. — Μώρικον, 313.

Σιταρομάγαζον, 43.

Σιτηρίσιον, 310. *Ιδ. καὶ *Ὀψώ-
νιον.

Σίτλα. Ζ. Σίκλα.

Σίφουνας, 189, 347.

Σιχασία, 109. *Ιδ. καὶ *Ἀνορεξία.

Σιωπηλὸν, 335. *Ιδ. καὶ *Ἀλλά-
λητον.

Σκάλα. — Κοχλιάρικη, 201.

Σκαλάφη. Ζ. Κολλητζάνος.

ΣΚΑΛΙΓΕΡΟΣ. φιλολόγος, 156
καὶ 400.

Σκαλιστήριο, Σκαλιστήρι, Σκα-
λίδα, 312.

Σκαλωσία, 122. *Ιδ. καὶ *Ἀναδά-
θρα.

Σκαμάροι, 125.

* Σκανθέρισμα, 76.

Σκανιάς, 352. *Ιδ. καὶ Γύπας.

Σκαπή, Σκαπάνη, 312.

Σκαπίνια, Τζουράπια, 164.

Σκαρίζω, 247.

Σκαρίον, Σχαρίον, 65.

Σκάριφον. Ζ. Σκιαγραφία.

Σκαρφία, 245. *Ιδ. Βάλλω καρ-
φία.

Σκάφη. — τοῦ ποταμοῦ, 203.

Σκαφίον, Τζαπίον, 312.

Σκενδόλιον. Ζ. Σχίζα.

Σκεπαστή, 20.

* Σκευοθήκη. — τεχνῶν, 88.

Σκυοφόριον, 30. "Ιδ. καὶ Κατζί-
 δελα, Μοβίλια.
 Σκυοφόλαξ, 'Ιεροφόλαξ, Καμη-
 λιοφόλαξ, 309.
 Σκυωρητής, 187.
 Σκιαφόρον (τό), 248.
 Σκομβρόβολος, 'Ασκόλωμβρος, 58.
 Σκοπός (μουσικ.), 10.
 Σκορδαλός, 13.
 Σκορδαλάσαρον, 320.
 Σκόρδον, 13.
 Σκόρος. Ζ. Σάρακας.
 Σκορσονέρα, Σκούλι, Σκουλι, 311,
 314, 315.
 Σκοτεινιάζω, 239. 'Ο καιρός σκο-
 τινιάζει· ἢ — συννεφιάζει, 338.
 Σκουδίστορες, 'Εξσκουδίστορες, Σκουλ-
 κάτορες, Σκούλκαι, Κούλκαι,
 Κόλι, 252.
 Σκουληκοφαγωμένος, 254. "Ιδ.
 καὶ Σαρακισμένος.
 Σκούλι. Ζ. Σκορσονέρα.
 Σκούλκαι. Ζ. Κούλκαι.
 Σκουτέλιον, Σκουτέλι, Σκουτέλλα.
 Ζ. Πιάτον.
 Σκρόφαι. Ζ. Κουδαρίδες.
 Σκυθόπων, Γλώσσα, Βοϊδόγλωσ-
 σον (ιχθ.), 322.
 Σκυλόμυια, 341. "Ιδ. καὶ Τζιρίκιον.
 Σκυλόφαρον (ιχθ.), 75.
 Σκύπτω, 13.
 Σκύρτος, Κύρτος, 233. "Ιδ. καὶ
 Κυρτέρα.
 Σμάγδος, 127.
 Σμαγδώνω, 128.
 Σμάρι. Ζ. Μελίσσιον.
 Σμόραινα (ιχθ.), 127.
 Σμυρνίζω, 128.
 Σμυρνισμός, 128.

ΣΝΕΙΔΕΡΟΣ. 'Ελληνιστής. λεξι-
 κογράφος, 15, καὶ 400.
 Σοβαντζω, Σοβάντισμα (λέξ.
 Τουρκ.). Ζ. Μαμαρόνω, Μα-
 μάρωσις.
 ΣΟΜΑΥΕΡΑΣ. 'Αλέξιος — 21 καὶ
 400.
 ΣΟΝΝΙΝΙΟΣ, 75 καὶ 400.
 Σουβλίον, Σούβλα, 11, 12, 365.
 ΣΟΥΓΚΗΡΟΣ. Θεολόγος. καθηγη-
 τής της 'Ελληνικής καὶ της 'Ε-
 βραϊκής ἐν Ζυρίχη της 'Ελβε-
 τίας· συνέγραψε λεξικὸν 'Εκκλη-
 σιαστικόν, 20 καὶ 400.
 Σούμακι. Ζ. 'Ρουδι.
 Σούνιν, 180. "Ιδ. καὶ Καρίσι.
 Σουκία, 54.
 Σουρμάς (λέξ. Τουρκ.). Ζ. 'Αντι-
 όνιον, 'Ραστίκι.
 * Σουρόνω. Ζ. Σειρόνω.
 Σουρόπι. Ζ. Σιράπιον.
 Σουρούπων. Ζ. Μούχρωμα.
 Σουσουμι, 344.
 Σοφιστής. Ζ. Σχολάρχης.
 Σπάγος, 151.
 Σπαθίον, 168.
 Σπαθοδότανον, 168.
 Σπανάκι, Σπινάκιον, 134. "Ιδ. καὶ
 Σουτομάλαχον.
 Σπαρτικόν. Ζ. Φυτευτήριον.
 Σπάταλος, 358.
 Σπίρω, 172.
 Σπικλάριον, Σπικλάριον, Φεγγί-
 τής, 327.
 Σπυροδόλημα (τό). Ζ. Φυτευτή-
 ριον.
 Σπυζιάρης. Ζ. Φαρμακοκόλης.
 Σπινακία (ἡ), 135. "Ιδ. καὶ Σπικ-
 νάκι.

Σπιουβος, Ἐξάντικτῆς, Καταπά-
της, 228.
Σπίρη. Ζ. Σπυρί.
Σπλάγγνα, 133.
Σπλέγγνον. Ζ. Πετρόβυσμα.
Σπληνοδίπανον, 63.
ΣΠΟΝΙΟΣ. Ἰάκωβος— συνέγρα-
ψε διάφορα, ἐν οἷς καὶ περιη-
γήσεις εἰς Ἰταλίαν, Δαλματίαν
καὶ Ἑλλάδα, 103 καὶ 400.
Σπουργίτης, Πυργίτης, Στρουγλί-
της, 224.
Σπρόζω, Σπρόχνω, Σπρώκνω,
275.
Σπρώχνω, Σπρώξις, 276.
Σπυρί, Σπυρίον, Σπίρη, Σπυρί,
Σπυρίν, Κοκκίλιν, Κουκούδι, Κού-
κουδον, 172.
Σπυρίς κλειστή, 209.
Στάβλος. Ζ. Σταῦλος.
Στάγνο, Στάννιον. Ζ. Στακτιμό-
λυδον.
Σταθερός, 88.
Σταθμίζω. Ζ. Ἀλφραδιάζω.
Σταθμός, Πόστα, 273.
Στακτιμόλυδον, Στάγνος, Στά-
γνο, Στάννιον, Καλάγιον, Κα-
λέϊ, 139.
Στακωτής, Σταχωτής, Στιχωτής,
Βιβλιοδότης, 298. ἴδ. καὶ Βι-
βλοαμφιστής.
Σταλικιάζω, Σταλίκια, 40, 202,
ἴδ. καὶ Ὁραθίσια.
Σταμένια (τά), καὶ Σταμένια
(ἡ), 89.
Στάμνα, Σταμνί, Λαγύνα, 104.
Σταννίερω Ζ. Γανάνω.
Στασιάρης (ἔπος), 302.
Στασιαστής, Φιλοστασιώτης, 317.

Στασιδίον, 327.
Στασιονάριοι, Στατίζοντες, (στρα-
τιώται), 328.
Στάσις, Παύσις, 186.
Σταύαρα (τά), Σταυρός (ὁ),
Σταυρώματα (τά), 246.
Σταυαρώνω, Σταυρόνω, 246.
Σταυλοκόμης. Ζ. Στράτωρ.
Σταβλος, 125, 138-139.
Σταυροδότανον, 12.
Σταυρομάζωξις (σταυροφορία),
102.
Σταυροπαράθυρον, 102.
Σταυροπάτης, 248.
Σταυραπατά, 248.
Σταυροπήγιον, 73.
Σταυρορίζον. Ζ. Σταυροδότανον.
Σταυροσημειωτής, Σταυροσημεί-
ωτος, 103. ἴδ. καὶ Σταυρο-
μάζωξις.
Στάφνη. Ζ. Ἀλφάδι.
Σταφυλίτζα, Σταφυλὶς, Ζ. Ρογί.
Στάγη, 139. ἴδ. καὶ Μονόστεγος.
Στειλάριον, Στελιός, Στελιάρι,
210.
Στελίτο, 329.
Στειλάρι, Ζ. Στειλάριον.
Στενάδα, Στενόν, Στενόστρατον,
308.
* Στενογράφημα, ἢ * Στενόγρα-
πτον, 200. ἴδ. καὶ Γραμμό-
δεσμόν.
Στενόστρατον, Ζ. Στενάδα.
Στένω, Ζυγιάζω, 259.
Στεφάνη, Στεφανίτης, 342. ἴδ.
καὶ Παπαλίσθρα.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ἑβραῖος —. Ἑλ-
ληνιστὴς Γάλλος. Συνέγραψε
λέξικόν ἐπιγραφόμενον Θησαυ-

- ρὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης,
 103 καὶ 400.
 Στηθάριον. Ζ. Προτομή.
 Στημονίζει, 91.
 Στία. Ζ. Παριστία.
 Στίβι, Στίμη, Στίμι, 19, 275.
 Στιλδώνω, Δισσώνω, Διστρόνω, 202-203.
 Στίμη (κογχύλιον). Ζ. Στίβι καὶ Προσφύρα.
 Στιόξυλα, Ζ. Ἑστιόξυλα.
 Στιράκι, Πατητήριον, 279.
 Στιχημα. Ζ. Στοίχημα.
 Στιχηματίζω, Ζ. Στοιχηματίζω.
 * Στιχωτής. Ζ. Σταχωτής.
 Στοίβασμα, 74.
 Στοίχαιον, 206, 327. — Στοι-
 χιωμένος οἶκος, 206.
 Στοίχημα, 162, 248.
 Στοιχηματίζω, Στοιχῶ. Ζ. Συν-
 θηκίζω.
 Στοιχῶ, Στοιχηματίζω, Συνθη-
 κίζω, 162. Ἐστοίχησαν τὴν
 εἰρήνην, 86.
 Στόμα, 40.
 Στραδόξυλα, 95-96.
 Στραδοπόδαρος, Στραδοπόδης, 51.
 Στραγαλινός, 67. Ἰδ. καὶ Γαρ-
 δέλι, Καρδέλι.
 Στραγγίζω. Ζ. Σακκελίζω καὶ
 Σειρόνω.
 Στραγγουλίζω, Στραγγαλίζω. Ζ.
 Πνίγω.
 Στραμπούλισμα, 132.
 Στράνιος, 38. Ἰδ. καὶ Παράξενος.
 Στρατηγάρχης, 167.
 Στρατήγιον, 280.
 Στρατηγός, 279.
 Στρατιωτικὸν (τὸ). Ζ. Σιτηρέσιον.
 * Στρατοίκιον, 61.
 Στρατός. Διάκοσμος τοῦ στρα-
 τοῦ, 23. Σχημα τοῦ στρατοῦ,
 117. Μετασχηματισμὸς τοῦ
 στρατοῦ, 143. Κατάλογος στρα-
 τιωτῶν, 305.
 Στράτωρ. Κόμης τοῦ σταύλου,
 Κόμης τῶν βασιλικῶν σταύ-
 λων, Σταυλοκόμης, Κοντοσαβ-
 λος, 125-126. Ἰδ. καὶ Πρωτο-
 στράτωρ.
 Στρέμμα (μέτρον γῆς), 23.
 Στρέφω, Στροφή, 108.
 * Στρεφίλεξία, 189. Ἰδ. καὶ Κο-
 ρακιστικά.
 Στρίγλα, 325. Ἰδ. καὶ Μάγισ-
 σα, Ἀλογοφάγισσα.
 Στριμῶρα, Στρίμωμα, Τρίμωσις,
 Τρίμωξις, Ἐντρίμωσις, Ἐντρί-
 μωμα, Πνίξις, Ντριμῶρα, 278.
 Στριμώνομαι, Ἐντριμώνομαι,
 Ντριμώνομαι, 278.
 Στρίνα, Στρίνα, Στρίνα. Ζ. Ἀρ-
 χιχροινάτιχα.
 Στρόμβα. Ζ. Ἀσγεβάδα καὶ
 Ῥόμβα.
 * Στρόπος, 157.
 Στρουγλίτης. Ζ. Σπουργίτης.
 Στροφάκιον. Ζ. Στροφίλιδα.
 Στροφίδιον. Ζ. Γάγκαδον.
 Στροφίλια, Ζίπορα, Τζίκουρα,
 (τὰ), 212.
 Στροφίλιδα, Στροφοίλιδα, Στρο-
 φάκιον. Ζ. Προσφύρα.
 * Στρωτή, 138. Ἰδ. καὶ Σανίδωμα
 ἐπίπαδον.
 Στυπτηριακὸν δέρμα, 255.
 Στυράκι. Ζ. Στιράκι.
 Στύψις, 14.

- Συάκιον, Σιάκιον. Ζ. Σαλάκι.
 Σόβδαλα. Ζ. Σόμβαλα.
 Συγγενής. — ἔξ ἄβρενογονίας, —
 ἐκ θηλυγονίας, 9.
 Συγκατάθεσις, 258.
 Συγκλητικὸν ἔνδυμα, 280.
 Σύγκλητος. Θίσπισμα συγκλή-
 του. Ζ. Θίσπισμα.
 Συγχώρησις. Κατὰ συγχώρησιν,
 277.
 Σῦκα, 152.
 Σῦκα πατητά, 48 - 49. "Ἰδ. καὶ
 Σῦκα.
 Συκάμινον (τό), — λεξ. Παθολογ.
 — σάρκωμα εἰς τὰ βλέφαρα ἢ
 τὴν ἔδραν, 151. "Ἰδ. καὶ 391.
 Συκία, Συκη, 243.
 * Συκομαγίδες, Ζ. Σῦκα πατητά.
 Συκοφαντία, Ζ. Ἀθανία.
 Συκοφᾶς (πιτηνόν), 35.
 Συκωτόκοιλα, 3. "Ἰδ. καὶ Κοιλί-
 κατα.
 * Συλλάδιον, 265.
 Σύλληψις, 332.
 Σόμβαλα, Σόβδαλα, 143.
 Σόμβαλα, Συμβιδασμός. Ζ. Ἀ-
 παρτισμός, καὶ Διάλυσις.
 Συμβόλαιον, Συμφώνησις, Συνάλ-
 λαγμα, 89.
 Συμβουλάτωρ. Ζ. Γνωμοδότης.
 Σύμμικτα (τὰ), 218.
 Συμπαιγία, Συνδυασμός, 82.
 Σύμπεσμα, 4.
 * Συμπολιτεία. Πολιτεία ὁμό-
 σπονδος, ἢ — ἑνσπονδος, 148.
 — τῶν Ἀχαιῶν, 201.
 Συμφώνησις. Ζ. Συμβόλαιον.
 Συμφωνία, 91, 245. "Ἰδ. καὶ
 Συμβόλαιον.
 Σύμφωνον (τό). Ζ. Συμφώνησις,
 Συμφωνία.
 Συναγώνισμα, Διαγώνισμα, 86.
 Συναίτιος, 280.
 Συνάλλαγμα. Ζ. Συμβόλαιον.
 Συναξάριον, 195.
 Συναξαριστής, 195.
 Συναπτὴ (λίξ. Ἐκκλησιαστ.), 82.
 Συναριθμήσις, 323.
 Συναριθμῶ, 323.
 Συνδυάζω, Συνδυάζομαι, Συνδυα-
 σμός, Συνδοιασμός. Ζ. Συμ-
 παιγνία.
 Συνείδησις, Ἀγκύλωμα συνειδή-
 σεως, 315.
 Συνέκδημον (τό, — κατ' Ἑλλειψ.
 τοῦ, βεβλόν), 350.
 Συνέλευσις, 315.
 Συνέργιον, Συνεργετον, Ἐργοστά-
 σιον, Φάβριξ, 26, 211.
 Συνήγορος, 297.
 Συνήθης, Συνειθισμένος, Κοινός,
 242.
 Συνθήκη, 240, 245. "Ἰδ. καὶ Συμ-
 φωνία.
 Συνθηκίζω. Στοιχηματίζω, 162.
 Συνθηκοφύλαξ, 318.
 Συνεκπία, 177, 375.
 Συννεφιάζει. Ὁ καιρὸς —. 339.
 Συνοψίζομαι (ἔρχομαι εἰς ὄψιν
 μετ' ἑλλου), 133.
 Συνοψίζω, Σύνοψις, 3. "Ἰδ. καὶ
 Συντομίζω.
 Συνταγή. Ζ. Μήνυμα.
 Σύνταγμα, Πολίτευμα, Στάσιμα
 πολιτικόν, 88-89.
 Σύνταξις, 257.
 Συντομίζω, Συντομιστής, 3, 365.
 "Ἰδ. καὶ Συνοψίζω.

Συντομιστής, 3, 385. ἴδ. καὶ Ἐπιτομιστής.
 Συντρίβω, 55. ἴδ. καὶ Τζακίζω.
 Συντριμμός (χαλασμός), 113.
 Σύνορον. Ζ. Νωπών.
 Συρήμη, Λουρί, Λώριν, Λώρτον, Ζόρτης, 96.
 Σύριον. Ζ. Σεράπιον.
 Σύρμα, Χρυσόσυρμα, Τρά, 152.
 Συρμός (mode), 224. Δὲν εἶναι τοῦ συρμού. Αὐτόθ.
 Συρόγαστρα ζῶα, 300.
 Συρόνω. Ζ. Σειρόνω.
 Συρόπιον. Ζ. Σεράπιον.
 Συρτάριον, Σύρτι, Συρτίον, Σύρτης, 152, 373.
 Συρτή, Συρτόν. Ζ. Σταμένια.
 Σύρτης. Ζ. Συρήμη.
 Συρτοθελία, Συρτοθελιά, 93, 235, 370.
 Σύστημα, 92. — τῶν Ἀχαιῶν, 201. — ἱμνῶρων, — τεχνιτῶν. Ζ. Σωματεῖον.
 Σφαιριστήριον, 226.
 Σφαλλάγγια (εἶδος ἀράχνης), 124.
 Σφίρδοκλος, Σβουρδοκλος, Φούσκ, 339.
 Σφετερίζομαι, Σφετέρεις, Σφετερισμός, Ἐξειδιοποιήσις, 349.
 Σφετερισμός. — δημοσίων χρημάτων, 255.
 Σφετεριστής, 349, 387. ἴδ. καὶ Σφετερίζομαι.
 Σφραγιστήριον, 20. ἴδ. καὶ Βουλωτήριον, Τυπάριον νομισματος.
 Σχαρίον. Ζ. Σκαρίον.
 Σχεδιάζω, 138, 182.
 Σχεδιάσμα, 121, 267.

Σχεδίον, 55, 138.
 Σχίζα, Σχίζω, 33.
 Σχολάρχης, Σοφιστής, Καθηγητής, 283.
 Σχολαστικός, 255. Σχολαστικός, Αὐτόθ.
 Σχολεῖον. — κοινοβιακόν. Ζ. Παιδοκοινὸδιον.
 Σωματεῖον, 92. ἴδ. καὶ Σύστημα.
 Σωματοπράτης, 137.
 Σῶμα (τό), Ἐλα (τό), Ἐλθιμον (τό). Ζ. Ἐρχομός.
 Σωτικά. Ζ. Ἑσωτικά, καὶ Σπλάγχνα.

Τ.

Ταβέλλων, 334.
 Ταγγίσις, 225, 291.
 Ταγγός, 225, 291.
 Ταγηνίριον, 159.
 Τακτικά (τά), 62. ἴδ. καὶ Τυπικόν.
 Τακτικός, 242. ἴδ. καὶ Ὀρδινάριος, Συνήθης.
 Ταμειακὰ (τά) Δημόσιος (ὁ), — ὁπονοοῦμ. θησαυρός. Δημόσιον (τό) — ὁπονοοῦμ. ταμεῖον — Φίσκος, 154.
 Ταμειακός, Ταμιακός (ὁ δημόσιος συνήγορος.), 154.
 Τανάλια. Ζ. Δοντάγρια.
 Ταξειδάριος Ταξειδάρης, 250. ἴδ. καὶ Πιρατάρης.
 Ταξιῶτης, Ταξιωτικός ρεβδούχος, 20.
 Τάρταρον (τό), 336.
 Ταυτοπάθεια, 335.
 Ταφή. — πομπική. Ζ. Κηδεία πομπική.

- Τεχνοποίημα, Υποθεσία, 7.
 Τέλεσμα, 335.
 Τελεστικός, 335.
 Τελώνης, 285.
 Τεμαρίντι. Ζ. Όξυφοίνικον.
 ΤΕΜΕΝΟΣ. Κωνσταντίνος — Κρής· συγγραμ. μυθιστορίας, * Άπολλώνιος δ' ἐν Τύρῳ, 219, 377.
 Τένερως, 338.
 Τέρι, * Έταίριον, 248.
 Τερμάτοιχος, Τερμῶτοιχος, Τερμάτειχος, 214.
 Τερνεμέντον, * Γυροτρόχιον, * Κοκλοτρόχιον, * Δορυκαίγιον, 334.
 Τεταρτηρόν (μικρόν της Ἰταλίας νόμισμα), 287.
 Τεταρτία, 287.
 Τεταρτιάζω, 122, 287.
 Τετράδιον, Τετράδυον, Τετραδατον, 51, 373.
 Τετράζυγον, 26.
 Τετράϊπκον, 26.
 Τετράοδον, 59.
 Τετραπλατεία. Ζ. Τετράοδον.
 Τετραπόδια, Τετράποδα, 287.
 Τζαγανός, 54.
 Τζακάλι(τὸ), — λεξ. Τουρκ. —, 204.
 Τζακί. Ζ. Κονδυλομάχιον.
 Τζακίζω, Κόπτω, Συντρίβω, 55.
 Τζακίζω, Νικῶ τὸν ἐχθρόν, 56.
 Τζαμπίον, 172.
 Τζάντζαλον, 176.
 Τζαντζαλοφορεμένος, 176.
 Τζαπίον. Ζ. Σκαρίον.
 Τζέπη. Ζ. Πούγγη.
 Τζέπραι, Τζεπράδες, Πρακνάδες, Πικνάδες, Φάσκαλα, 196.
 Τζεπρός, Τζεπριέρικος, 197.
 Τζερίτης, (δ). Ζ. Ρικτάριον.
 ΤΖΕΤΖΗΣ. Ἰωάννης —. Γραμματικός· Κωνσταντινουπόλεως· Έγκρατης της Ἑλληνικῆς καὶ της Ἑβραϊκῆς, 90, καὶ 401.
 Τζηγαρίζω, Τζιγαρίζω, Τζυγαρίζω, 304.
 Τζήγκουνας. Ζ. Ἀναδρυτόν, Νεροπήδημα, Σίφουνας.
 Τζημπαγός, Δίδυμος, 191.
 Τζιδίκιον, Τζιμούριον, Τζιδίαι, Σκυλόμυια, 341.
 Τζικνίδα, Ἀτζικνίδα, Τζουκνίδα, 243 - 244.
 Τζίμβλος, Τίμμπλιέρης, 69.
 Τζιμούριον. Ζ. Τζιδίκιον.
 Τζιπούρα, Σιπούρα (Ιχθ.), 119.
 Τζίπουρα, Ζίπουρα, 212. *Ιδ. καὶ Στροφιλία.
 Τζίρος. Ζ. Τυρόγαλον.
 Τζουκνίδα. Ζ. Τζικνίδα.
 Τζουνόπλακα. Ζ. Δόκανον.
 Τζουράπια. Ζ. Σκαπίνια.
 Τζόχα, 120.
 *Τηλεφώνον, *Τηλεφθγγόν, *Φωνοσάλπιγξ, 273. *Ιδ. καὶ Τουλούμπα, *Θαλαττοσάλπιγξ, *Λογοσάλπιγξ.
 Τιμάρι, Φιον, Φιοδον, Τιμάριον, 152.
 Τιμαριώτης, Φιώτης. Ζ. Τιμάρι.
 *Τιμόγυνος, 162. *Ιδ. καὶ *Γυναικοσέδης, *Γυναικέρσεος.
 Τίμωνες. Ζ. Νισοστράτεστοι.
 Τίτλος (ἐπιγραφὴ ἐπὶ ξύλου), Σανίδιον, 124.
 Τίτλος (ἐγγράφον παρεκτικὸν διακαιώματος κυριότητος ἢ κατοχῆς), 341.

Τοίχος.—Ξηρόλιθος,—Ξηροτρό-
χαλος, 231. *Ιδ. καὶ Ἑρμακιά.

—Οἱ τοῖχοι ἔχουν αὐτία (Πα-
ροιμ.), 231, 378.

Τοκογλόφος, 349.

Τομογραφῶ. Ζ. Συντομίζω.

Τοξάτα (τὰ), Τοξικά (αἱ), 22.

Τοπιατικόν (τὸ — δόσιμον, ἢ φό-
ρος), 156.

Τοπικόν (τὸ — ἔγγειον εἰσόδη-
μα), 156, 299.

Τοπικός. Ζ. Ἐντόπιος.

Τοπιογράφος, 254.

Τόπιον, Τοπίον, 253, 254.

Τοποτηρητής, 356. *Ιδ. καὶ Λε-
γίτος.

Τόρβη ἢ Τόρφη. Ζ. Βῶλος γῆς
καύσιμος.

Τουδὶν, Τουδίων. Ζ. Ἀπτρίν, καὶ
Ἀπτότουδον.

Τουλούμπα, 273. *Ιδ. καὶ * Τη-
λεφῶνον.

Τουρκοκαλόγηρος, 114.

Τουρμή, Τουρμή, Τουρμίον, 205.
*Ιδ. καὶ * Λυπινάριον.

ΤΟΥΡΝΕΒΟΣ. Ἀδρινός — . διά-
σημος κριτικός· Γάλλος. Κα-
θηγητὴς τῆς ἑλληνικῆς ἐν Παρι-
σίοις, 198 καὶ 401.

ΤΟΥΡΝΕΦΟΡΤΟΣ. Ἰωσήφ Πίτ-
των — . διάσημος βοτανικός·
Γάλλος. Περιηλθε διαφόρους
εὐρωπαϊκὰς πόλεις, καὶ τελευ-
τάτον Ἑλλάδα καὶ Ἀσίαν πρὸς
συλλογὴν βοτανῶν καὶ μελέτην
τῆς Φυσικῆς ἱστορίας καὶ τῆς
ἀρχαίας τε καὶ νεωτέρας γεω-
γραφίας, 243 καὶ 401.

Τρά. Ζ. Ὅτρα, Κλωστή, Σύρμα.

Τραγανός (ὁ), Τραγανόν, Τροφ-
γανον, Τραγανάδι (τὸ), Χέν-
δρος (ὁ), 103. *Ιδ. καὶ Γροῦτα.

Τραγοπύγων.—πρασόφυλλος,—
λειμώνιος, 314.

Τραπεζαρεῖον, 296. *Ιδ. καὶ Ἀ-
ριστήριον.

Τραπεζίτης. Ζ. Ὀδοντοκάρα.

Τραπεζογίας, 169.

Τραπεζοκράδδατον. Ζ. Κινητὰ, καὶ
Οἰκοσκηυή.

Τραπεζοποιός. Ζ. Διαιτάριος.

Τραχανᾶς, Τραγανός, 103.

Τρέπω, Τροπή, 108.

* Τρεχίτυχος. Ζ. Τυχοδιώκτης.

Τριανδρικόν (τριαρχία), 347.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ ἢ ΤΡΑΝΤΑ-
ΦΥΛΛΙΑ (ὄνομ. κύριον), 306.

Τριαντάφυλλον, Τραντάφυλλον,
Τριακοντάφυλλον. Ζ. Ῥόδον.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ἢ ΤΡΑΝΤΑ-
ΦΥΛΛΟΣ (ὄνομ. κύριον), 306.

Τριδακός, 349.

Τριγλί (ιχθ.), 307.

Τριζομανία, 174.

Τρίζω τὰ δόντια, 174.

Τρίκλινον, Τρικλίνιον (τὸ), 310.

Τρικριάνι, Τριόνυχον, Θρινάκι,
Διχερόνι, Ἰχθυόκεντρον, Καμψ-
κίον, Τριοδόντιον, 347.

Τρίμωσις, Τρίμοσι, Τρίμωξις, 157,
278. *Ιδ. καὶ Στριμοῦρα.

Τριοδόντιον. Ζ. Τρικριάνι.

Τρίουλον, Πετρίουλον. Ζ. Πετρε-
λαιον.

Τρίποδον, 347. *Ιδ. καὶ Σακτὰν.

Τρίπωλον, 26.

Τρίχα, 187.

Τριχοδελόν, 10.

Τριχολάδιον, 264, 380. Ἰδ. καὶ
Μαδιστήριον.

Τριχὸς, (ἰχθ.), 13. Ἰδ. καὶ Φρίσσα.
Τροιά. Ζ. Ῥοδάνη.

Τροφαντὰ, Τρουφαντά. Ζ. Πρω-
τοφανη.

Τροχίζω. Ζ. Ἀκονῶ.

* Τροχιστής, 298.

Τρυγὴ, Τρυγητὸς, 352.

Τρυποχουλιάρα, Κουτάλα, 125.

Τρώγω, 211.

Τσιμουσα, 202. Ἰδ. καὶ Σιρά.

Τσουράπια, Σκαπίνια, 164.

Τυλιγάδιον, Τηλυγάδιον, Τυλι-
κτάριον, 305.

Τυλικτάριον, 123, 305, 307.

Τυπάριον.— νομίσματος, 82. Ἰδ.
καὶ Νομισματοτόπον, Ῥιγλοχύτης.

Τυπικὸν (λαϊκ. ἐκκλησιαστ.), 304.

Τυπικὸν τῆς αὐλῆς. Ζ. Δύλικὸς
τόπος.

Τόπος, 156.

* Τύραννος, 279.

Τυρόβολον, Τυροφύκτης, 124.

Τυρόγαλον, Τζίφος, Χουμάς, 192.

Τυρὸς, 279.

Τυροφύκτης. Ζ. Τυρόβολον.

Τυχηρὰ (κτήματα ἢ χρήματα), 7.

Τυχμαίως, Τυχηρῶς, 157.

Τυχροδιώκτης, 29.

Υ

* Υγιαστήριον. Ζ. Ἀσθενάριον.

Υγρόπισσαν. Ζ. Πετρέλαιον.

Υδραγωγὸς, Ποτιστής, 21, 303.

* Υδράμυλον, 129.

Υδρολόγος, Ἀνοχκτάριος, Ὅχε-
τάριος, 156.

Υδρομόλιον, Υδρομόλη, Υδρό-
μυλον, Νερόμυλος, 228.

Υδροπίπτερον, 258.

Υδροφύγιον, 290.

* Υΐδιον, * Υάφιον (ὁπποκοριστικ.
τοῦ υἱός), 153.

Υίοθεσία, 7.

Υἶς, 153.

Υλογραφία, Υλογραφική (τέχνη).
Ζ. Κηρογραφία.

Υπεξούσιος, Υποκάτριος, 183,
286.— Οὐσία ὑπεξουσίου, 255.

Υπεραπαίτησις, 143, 269.

Υπερεπιθυμία. Ζ. Λακτάρια.

Υπερθεματισμός, Πλεισηριασμός,
129, 200.

Υπέρθεσις, 233.

Υπευθυνία (ή), 301.

Υπεύθυνος (δ), 301, 384.

Υποδέκτης. Ζ. Ἀποδέκτης.

Υποδηματάριος, 92.

Υποθήκη. Βάλλω εἰς ὑποθήκην,
162.

* Υποθηκίζω. Ζ. Υποθήκη.

Υποκάθισμα. Ζ. Παρακαθισμός.

Υποληπτικός, Υπονοητής, Υπο-
πτος, 326.

Υπολόγιος, 249.

Υπομνηματοφύλαξ, 173.

Υπομονή. Μὲ τὴν ὁπομονήν σου,
204.

Υπόμυξις, 234.

Υπονοητής. Ζ. Υποληπτικός.

Υποκάτριος. Ζ. Υπεξούσιος.

Υποπτος. Ζ. Υποληπτικός.

Υπόρθωμα, 122.

* Υποταγή ἀγόγγυστος. Ζ. Αὐ-
τοπειθεία, * Εὐλοπειθεία.

* Υποτάσσουμαι ἀγγογύστως, 301.

Ἵπουργός (ministre), 222.
 Ἵπουργός, Ἵπηρετης. Ζ. Ἵπο-
 χειράριος.
 Ἵποχειράριος, 208.
 Ἵποφήριος, 54.
 Ἵσκα, Ἵσκα, 14.
 Ἵστερα, Ἀδόλουθα (τά), — λῆξ.
 Ἰατρικ. —, 23. Ἰδ. καὶ Διευτέ-
 ρια.
 Ἰστερογονία, Ἀπογονή, Οἱ με-
 ταγενέστεροι, 273.
 Ἰφος. Ζ. Κείμενον.

Φ.

ΦΑΒΡΙΚΙΟΣ. Ἰωάννης Ἀλβέρ-
 τος — Θεολόγος καὶ Καθηγη-
 τὴς ἐν Ἀμβούργῳ. Ἐκ τῶν συγ-
 γραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ
 ὑπὸ τ' ὄνομά του γνωστὴ «Ἐλ-
 ληνικὴ βιβλιοθήκη», 264 καὶ
 401.

Φάβριξ. Ζ. Ἐργοστάσιον καὶ Συ-
 νέριον.

ΦΑΙΔΡΟΣ πραγματικὸς, 276.

Φάικα. Ζ. Παγίδα.

Φακή (ὄσπριον), 263.

Φακτονάριος, 212.

Φαλάγγια. Ζ. Σφαλέγγια.

Φαλκιδία, *Φαλκιδίος νόμος, 146.

Φάμωσα, Φάμουσα. Ζ. Λίβελλοι.

Φανάριον ἀνταυγασικόν. Ζ. *Ἀν-
 ταυγαστήριον.

Φανητισμός. Ζ. *Θεομανία.

Φαντασιαστικὸς, 146.

Φαράγγια. Ζ. Κοιλάδα, Λαγκάδι.

Φαρδός (δ), Φάρδος (τὸ), Φαρ-
 δόνω, 17.

Φαρμακοπωλεῖν, 262.

Φαρμακοπώλης, Σπατζιάρης, 134,
 261.

Φαρσοφόρος. Ζ. Σημειοφόρος.

Φαρφουρία, Φαρφουρένια. Ζ. Πορ-
 φύρια,

Φίσκελα. Ζ. Τζέπραι.

Φατλίον, Φυτλίον, Φυτίλιον,
 Φητίλιν, Φοιτίλι, Φοιτίλι,
 Φτίλι, Φιτρί, Φωτόλιον, Φω-
 τόλλιον, 217.

Φαφλατάς, Φαυλατάς, 189.

Φαφλατίζω, Φαυλατίζω, 189.

Φεγγαριάρης, 205.

Φεγγάριον. Αἰγίωσις (δελγίωσις)
 τοῦ φεγγαρίου, 205. Μεσοσί-
 ληνον, αὐτόδ. Πληροσπληνον,
 αὐτόδ.

Φεγγίτης, 327.

Φελί. Ζ. Ὀφελλίον.

Φεουδον. Ζ. Τιμέρι.

Φερουγγέ. Ζ. Περαντήριον.

Φέτα, Φελί. Ζ. Ὀφελλίον.

Φιδιχόμισσον, Φιδιχομισάριος,
 151.

Φιδειόδορος, 151. Ἰδ. καὶ Ἐγ-
 γυητής, καὶ Πιστιεπαγγέλτης.

Φιλαίματος. Ζ. Αἱμοπότης.

Φιλαναλωτής. Ζ. Πολοδάκανος.

Φιλανθρώπιον, Φιλάνθρωπον (τὸ),
 310. Ἰδ. καὶ Ὀφώνιον, Ζιτη-
 ρέσιον.

Φιλάνθρωπον (τὸ), 137.

Φιλαρχία, 15.

Φίλευμα, 296.

Φιλεύω, 296.

Φιλικόν (δεικνον), 265.

Φιλομήλα (ιχθ.). Ζ. Χελιδώνι.

Φιλοποίησις, 86.

Φιλοστασιώτης, Στασιαστής, 317.

Φιλτροπόσιμον, 262.
 Φίλυρα, Φιλερία, Φυλλερία, 340.
 Φίμα, Χάμος. Ζ. Παραστόμιον.
 Φτον, Φτοδδον. Ζ. Τιμάρι.
 Φισίνα, Πισίνα. Ζ. Βιδάριον.
 Φίσκος. Ζ. Ταμειακά.
 Φιττάκια. Ζ. Πιστάκια.
 Φιώτης. Ζ. Τιμαριώτης.
 Φητίλιν. Ζ. Φατλίον.
 Φλόγα, 57.
 Φλόμος, 218.
 Φλοῦδι, Φλούδιον, 331.
 Φλυαρία δυνάνομοι. Ζ. Φάμωσα,
 και Αίελλοι.
 ΦΟΕΣΙΟΣ, Ίατρος. Μετέφρασιν
 εἰς τὸ Λατινικὸν τὰ τοῦ Ἰπποκρά-
 τος συγγραμματα, 23 και 401.
 Φοιτήλι, Φοιτίλι. Ζ. Φατλίον.
 Φόκια, Φώκη, 352.
 Φορά. Μίαν φοράν. Δύο φορές.
 Κάθε φοράν. 155.
 Φόρεμα, 175.
 Φορσιζ. Ζ. Παμφόρεμα.
 ΦΟΡΚΕΛΛΙΝΟΣ, 28 και 401.
 Φόρος. Διατίμησης, Τάξις τοῦ φό-
 ρου, 337.
 Φορτική ζωγραφία. Ζ. Ζωγραφία.
 — Φορτική κωμωδία. Ζ. Κω-
 μωδία.
 Φορτζέρι. Ζ. Σεπέτι.
 Φουγλέρος. Ζ. Καπνοδόχον.
 Φούκινος (δ), Φούκινω (τό). Ζ.
 Προσφύρι.
 Φουκτα. Ζ. Φουχτία.
 Φουντούκ, (λίξ. τουρκ.). Ζ. Λι-
 πτοκάρυον.
 Φουχτα. Ζ. Σπέρδοκλος.
 Φουσι, Φισι (Τουρκ.). Ζ. Ἄ-
 χυράκοπρον, Κοπριά.

Φουσιζω, 269.
 Φουχτία, Φούχτα, Φουκτα, Ἄν-
 τητή, 270.
 Φράκτης (δ), Φράκτη (ή), 81.
 Φρίντζα, Φρεγγιάτα, Φραγγιάτα,
 Φροντζάτον, Φρεντζάτον, Φραν-
 τζάτον, Καρχιλίνα, 291.
 Φρίσσα. Τριχός (τρίχ.), 13.
 Φροντζάτον. Ζ. Φρίντζα.
 Φροντζω. Ζ. Ἐπιμελοῦμαι, Ἐν-
 νοιάζομαι.
 Φροντίς, 315, 348. Ἰδ. και Ἐπι-
 μέλεια.
 Φτελή, Φτελή, Φτηλία, 248.
 Φυγοδικία, Φυγοδικω, 109, 338.
 Φυλακτόν, Φυλακτήριον, Φυλα-
 κάριον, 17.
 Φυλάσσω. Τοῦ τὸ φυλάσσω, 165,
 374.
 Φυλλερία, Φύλυρα. Ζ. Φίλυρα.
 Φυλλάμπιλον, 247.
 Φυλλάζω, Φυλλίζω, και Φιλιά-
 ζω, Φιλιζω. Ζ. Ἐγκεντρίζω.
 Φύραμα, Φόρασμα, 108.
 Φυρμένα. Ζ. Ἀνάκατα.
 Φυσερόν, 325.
 Φυτευτήριον, Φυτῶριον, Φυτῶ-
 ριον, Φυτωρετον, Φυτούριον,
 Φυτοῦργιον, Σπαρτικόν, Σπερ-
 μοδόλημα, Πρασοδένδρον (ή),
 257, 380.
 Φυτίλιον, Φητίλιν, Φοιτήλι, Φυ-
 τλίον, Φωτίλιον, Φυτίλλιον,
 217. Ἰδ. και Φατλίον.
 Φυτῶριον. Ζ. Φυτευτήριον.
 Φωνή (ὡς ἐν τῷ, φωνῇ λαοῦ), 358.
 * Φωνοελάκιγξ. Ζ. Τουλούμπα,
 * Τηλεφώνον.
 Φωταψία, Φωτοχυσιζ, 181.

Φωτίλιον, Ζ. Φυτίλιον.

X

Χαγάνος, Χαν, 192.

Χαζανός, 346.

Χαιρετιστήριον (δομάτιον), 310.

Χαλάσματα, 216. "Ιδ. και 'Ερει-
ποτόπια, 'Ερημοτόπια.

Χαλάστρα, 44.

Χαλδάνη, 163.

Χαλειώ, 294.

Χαλίχωμα, 39.

ΧΑΛΙΦΑΣ, 52.

Χαλκολιδανον (τό). Ζ. "Αμπαρ.

Χαλκοπρόσωπος, 10.

Χαλώ. Ζ. Χαλάστρα.

Χαμαιδικαστής, 22, 255. "Ιδ. και
Σηλεκτός.

*Χαμαίιον, 52.

Χιμοδούνιον, Βουνάκι, 82.

Χάμος, Φίμα, Ζ. Παραστόμιον.

Χαμουλκος, Χαμούλκιον, 344.

Χάνος (ιχθ.), 318.

Χαρά. Ζ. Γάμος.

Χαραγέτον. Ζ. 'Αργυροκοπέτον.

Χαρπγή, Χαρπγμή (λέξ. Ζωγραφ.),
344.

Χάραγμα, Γλυκοχάραγμα. Ζ. Γλυ-
κοφύγισμα.

Χαραγμάδα. Ζ. Χαραμάδα.

Χαρακηνολ, Χαρακίσι (γρατιώτ.),
321.

Χαραμάδα, Χαρμάδα, Χαραγμά-
δα, 'Αραμάδα, 'Αρηγμάδα, 148,
149.

Χαράσσει (ή ημέρα), 101, 102.

Χαράτζιον (λέξ. Τουρκ.). Ζ. Κε-
φαλικός φόρος.

Χάρις, 148. Αί τελευταίαι χάρι-
τες, αὐτόθ.

Χαριστικέριος, 36, 277.

Χαριστικός. Ζ. Μεγαλόδωρος.

Χαροκόπος, 338.

Χαροκοπῶ, 190.

Χαρούδα, Χαρρόουδα, Ζ. Χαρούμπα.

Χάρτης. Μήκος α', β', γ', κτλ.,
156. Χάρτης αὐθεντικός, 28.

"Ιδ. και Αὐθεντικός.

Χαρτίον, 247. — Τυμπανισμένον,
ή τυπανισμένον, 340.

Χαρτοθέσια, Χαρτοφυλάκια, 22,
366.

Χαρτόπηρὸν, 273.

Χαρτοπράτης, 247.

ΧαρτούλARIOS, Χαρτοφύλαξ, 22,
366.

Χαρτουργός, 247.

Χαρτοφυλάκια. Ζ. Χαρτοθέσια.

Χαρτοφύλαξ. Ζ. Χαρτουλέριος.

Χαχνογελῶ. Ζ. Κακανίζω.

Χειλιμιντριζω. Ζ. Χιλιμιντρώ.

Χειλοπήγζον, Περιστόμιον φρέα-
τος, 214.

Χειλοπόταμον, 39.

Χειμωνικόν, 251.

Χείρ, 207.

Χειραμάξιον, 46.

Χειραρτήριον. Ζ. Χειρόρτιον.

Χειραφεία, 128, 212.

Χειράφειος, Μαγκιπάτος, 'Εξω-
χείριος, 128.

Χειρεκράγιον, 215. Ζ. Σχερίον.

* Χειρέργιον, 26. "Ιδ. και 'Εργο-
στάσιον, Συνέργιον.

Χειρόβολον, Χερόβολον (τό), Χερ-
δόλια (τά), Δεμάτιον (τό), 40.

Χειροδόσιον, 207.

Χειροθήκη, 164. ἴδ. καὶ Χειρόρ-
τιον.
Χειρόκτι. Ζ. Χειρόρτιον.
Χειρολάβη. Ζ. Μανίκι.
Χειρομάντης, Χειρομαντία, 76.
Χειρομίσθων, 207.
Χειρόμυλος, Χερόμυλος (δ), Χει-
ρόμυλον (τὸ), 228.
Χειρόρτιον, Χερόρτιν, Χειρόκτι,
Χερόκτι, Χειρόκτρι, Χειρόρτρι,
Χειραρτήριον, 164.
Χειροτερεύει (ἡ δασθένεια). Ζ. Κα-
τροπίζει, Καχοσυνεύει.
Χειροτεχνάριος, Χειροτέχνης, Ἐρ-
γοχειριαστής, 211.
Χελιδώνι, Χελιδονόφρων, Φιλο-
μήλα (ἰχθ.), 306.
Χελώνη, 342.
Χελώνια, (τὰ), 124.
Χεράδιν. Ζ. Σεράπιον.
Χερόβολον. Ζ. Χειρόβολον.
Χεροδίσμις, 219.
Χημία, Χημία, 76. Χημευτής,
αὐτόθ.
Χῆνα, 240.
Χηνοπλουμάτον, 203.
Χηνόπουλον, 240.
Χιλιμιντῶ, Χλημητρίζω, Χιλι-
μιντρίζω, 177.
Χιλιοπόδα. Ζ. Κουβαρίδες.
Χλημητρίζω. Ζ. Χιλιμιντῶ.
Χλιαροφύχιον, 30.
Χλωρίς, 155.
Χλωρὸν, Σύνωρον. Ζ. Νωπόν.
Χνοῦδι, Χνοῦδιον, 331.
Χόβολη. Ζ. Ἀνθρακούφη.
Χόνδρος. Ζ. Τραγανός, Τραχανᾶς.
Χοντράνθρωπος, 174.
Χοντρίτης. Ζ. Χοντράνθρωπος.

Χοντρόμαλλον, Γνάφαλον, 42.
Χερτόβολον, 172.
Χορτόβωλος, 227.
Χορτόπλινθος, Χορτόπλινθον, 166,
227, 378.
Χορτόσρωμα. Ζ. Ἀχυροκρίββατον.
Χορτοχωρίων Χορτοκόπιον, Χορ-
τοκοπιτον, 277.
Χουμάς. Ζ. Τυρόγαλον.
Χούμελη, Λουπούλη, 179.
Χρειάρης, 233.
Χρειασίδια, 349.
Χρῆος. Μετάθεσις χρῆους. Ζ. Χρεω-
μετάθεσις. — Ἀνακρίνεις πα-
λαιῦ χρῆους, 237.
Χρεωκοπία, 145.
* Χρεωμετάθεσις (χρῆους μετάθε-
σις), Δελεγατίων, 110.
Χρηματικὴ ζήτησις, 78.
Χρηματισμός. — Ἀντιοχέων, —
Ῥωμαίων, — Χριστιανῶν, 136,
375. ἴδ. καὶ Ἐποχή.
Χρηματιστικόν. — κατανόημα (ἱμ-
πορικ.), 327.
Χρῆσις. — καρπῶν, 349. — ἐπι-
καρπίας. Ζ. Ἐπικαρπία.
Χροακὰ ἱμάτια, 93.
Χρονικὸν (τὸ), θόσις χρηματικῇ,
18.
Χρονογραφεῖτον, Χρονογράφιον,
Χρονολόγι(τὸ), Χρονικά(τὰ), 18.
Χρουσόμηλον, Χρυσόμηλον, Χρυ-
σόμιον. Ζ. Θάσια.
Χρυσακόνιον, 264.
Χρυσαιοφῆ, Μαλαμάτωμα, Μα-
λαματοκάπνισμα, Χρῶσωμα,
119. ἴδ. καὶ Βαράκωμα.
Χρυσιασμός, Κιτρινάδα. Ζ. Ζα-
φράνα.

Χρυσίτης (δ). Ζ. Χρυσακόνιον.
 Χρυσόνω, Μαλαματοκαπνίζω,
 119. ἴδ. καὶ Βρακίωνω.
 *Χρυσόξυλόν, 340.
 Χρυσοποιεῖα (τέχνη τῆς χρυσο-
 ποιίας), Χρυσοποῖς, 11.
 Χρυσόσυρμα. Ζ. Σόρμα.
 Χρύσωμα. Ζ. Χρυσалоиφή.
 Χρυσωτής, 119.
 *Χρωμοσάνιδον, 246.
 Χόμα, (ἐπιβήματικ.), 294.
 Χυματίζω, 183.
 Χύνω, 228.
 Χωματόδουνος, 48.
 Χωνεῖα, (πολεμικ. μηχανή), 89.
 Χωριάτης, 209-210.
 Χωροδότης, 221, 284.
 Χωρονομικὸς νόμος. Ζ. Νόμος.
 Χωροφύλαξ, 165.

Ψ

Ψαλίδες. Ζ. Περιπλοκάδες.
 *Ψαμμόνω, Ζ. Ἀμμοσκεπάζω.
 Ψαρολίμνη. Ζ. Βιθάριον.
 Ψαρός. — ἔσπος, 141.
 Ψάχω, 157, 336. ἴδ. καὶ Πα-
 σκατεύω, Χαλεύω.
 Ψευδογράφος. Ζ. Πλαστογράφος.
 Ψευδοκλείδιον. Ζ. Ἀντικλειδί.
 Ψεύδομαι, 219, 377.
 Ψευδοτάριον, 62.
 Ψηλαφῶ. 336. ἴδ. καὶ Ψάχω.
 Ψημόπορο, Ψιμόπωρο, Ζ. Ὀφι-
 μόπωρον.

Ψήνω. Μ' ἐψησι, 104, 370.
 Ψησίον, Ψισί, (ἰχθ.), 268.
 Ψηρᾶς, Ψηροπαίκτης, 169, 190.
 Ψηρία (τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμ-
 ματα), 360.
 Ψηρόνω, Ψηρίζω, Ψηροθετῶ,
 Ψηροθέτης, 227.
 Ψηροπαίκτης. Ζ. Ψηρᾶς.
 Ψίδι (τό). Ζ. Ἀψίδιον.
 Ψίλωθρον, 113.
 Ψισί. Ζ. Ψησίον.
 Ψιττάκια. Ζ. Πιστάκια.
 Ψιτταχός, Ψιττάκιον, Ζιτάκη,
 258.
 Ψόφος, 135. ἴδ. καὶ Ἐπιζωο-
 τία.
 Ψυχή. Δὲν εἶναι ψυχή. Ζ. Κάνεις.
 — Ψυχῆς κίνησις, — Μέρημα,
 — Φροντίς, 315. ἴδ. καὶ Ζο-
 νεΐδης.

Ψυχότροπον. Ζ. Βετονική.
 Ψωμίον. — χρικελλοειδές. Ζ. Κολ-
 λίκιον.
 Ψωμονερίζω, 121.
 Ψωράριος, Ψωριάρης, 163.

Ω

Ὠμί, Ὠμημένα, Ὠμί, Ὠοίμ, 177.
 Ὠμέδα. Ζ. Ἀμέδα.
 Ὠμοπλάτη, 133. ἴδ. καὶ Κοο-
 τάλα.
 Ὠνταχόν (γράμμα), 5.
 Ὠριμος. — διὰ γάμον, 231-232.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΙΚΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΑΒΑΡ — ΑΙΑΙ

- Ἀβερής, 362.
 Ἀβραμῖς (ἱχθ.), 44.
 Ἀγαθὰ (τά). — Μυρμηκία (μεταφορ.) ἀγαθῶν, ἢ Ἀφθονία ἀγαθῶν, 158.
 ΑΓΑΘΑΡΧΙΑΔΗΣ, Γεωγράφος, 60 καὶ 393.
 ΑΓΑΘΙΝΟΣ, 11.
 Ἀγαθός, 11.
 Ἀγάπη, καὶ πληθυντικ. Ἀγάπαι (λξ. Ἑκκλησιαστικ.), 68.
 * Ἀγγαρίων, 138.
 Ἀγγοθήκη, 47.
 Ἀγευστος. — καλῶν. Ζ. Ἀπειρόκαλος. — κακῶν. Ζ. Ἀπειρόκακος.
 Ἀγκος (τό), 351. Ἰδ. καὶ Κοιλός.
 Ἀγκυροβόλιον, 18, 365.
 Ἀγκῶνες (οἱ), 147, 367, 373.
 Ἀγμός, Κάταγμα (λξ. χειρουργ.), 159.
 Ἀγοραῖοι ἢ Ἀγοραταὶ (ἡμέραι), 25.
 Ἀγραυλίσω, — ὦ, 38.
 Ἀγρακήπιον, 53.
 Ἀγροφύλαξ, 165.
 Ἀγχουσα (φυτόν), 194.
 Ἀδάμας, 5.
 Ἀδελφός. — ὁμονηδός, — ὁμομήτριος, — ὁμογάστριος, 349, 387.
 Ἀδὴν, Ἀδένεις, 304.
 Ἀδόνατος (στρατιωτικ. ἐνίκανος εἰς πόλεμον), 188. * Ἀδυνατοκομεῖτον, αὐτόθ.
 Ἀερίπους, 262. Ἰδ. Ἴπκος.
 ΑΕΤΙΟΣ, Ἰατρός, 44 καὶ 393.
 Ἀζυγον, 112, 371.
 Ἀήρ, 39.
 Ἀθιος, 26.
 ΑΘΗΝΑΙΟΣ, Φιλόσοφος καὶ Γραμματικὸς, Ναυκρατίτης, 40 καὶ 393.
 Ἀθήρ, 33.
 Ἀθήρα ἢ Ἀθάρα, 41.
 Ἀθυμία, 130.
 Ἀθυρονόμος, 190.
 Αἰγανία (ἡ), 33.
 Αἶγας (τὴν κύματα. Δωρ.), 351.
 Αἶγινα (νησος), 220.
 Αἰγιναία (ἡ). — ἱμπελῆ, 220.
 Αἰγινάτα (τὴ), 220.
 Αἰγινοπώλης, 220.
 Αἰγύπτιοι (ὄνομ. ἔθν.) 225, 247, 332.
 Αἰδῖος, 141.
 Αἰθίοψ, 234.
 Αἰθόψ, 46.
 Αἰθρανος, 70, 368.
 Αἰθυια, 268.
 Αἰθω, 46, 70.
 ΑΙΑΙΑΝΟΣ, Κλαδῖος. — Ζοφστής, 51 καὶ 393.

- Αἱμασιᾶ, 231. ἴδ. καὶ Τρόχμα-
 λος.
 Αἱμαδόρος, Αἱμοπότης, 312.
 Αἱμορροῖδες. — Ἑσχαῖδες, — Ἑ-
 ξοχαῖδες, — Κοιμώμεναι, 177.
 Αἱμωδιᾶ, — ω, 342.
 Αἱρετιστής, 316, 384.
 Αἱρετός. — δικαστής, 21.
 Αἶρω, Ἄρσις, Ἄρτός, Ἄρτος,
 : 198, 376.
 ΑἴΣΧΙΝΗΣ, ῥήτωρ, 9 καὶ 393.
 Αἰσχρία, Αἰσχρίασμα, 101.
 Αἰσχρολόγος, 242. ἴδ. καὶ Κο-
 πρίας.
 ΑἴΣΧΥΛΟΣ, ποιητὴς τραγῳδός,
 5 καὶ 393.
 ΑἴΣΩΠΟΣ, 90 καὶ 393.
 Ἄφτης, 326.
 Αἰώνιος, 141.
 Ἀκαλήφη, 244. ἴδ. καὶ Κνίδη,
 Σκκλήφη.
 Ἀκανθα, 24.
 Ἀκανθίς, 67.
 Ἀκατίδες, 80. ἴδ. καὶ Ὀνίσκοι.
 Ἀκατος, 80. ἴδ. καὶ Κύμβη.
 Ἀκηδία, 130.
 Ἀκίς, 24.
 Ἀκμή. — Ἐπ' ἀκμῆς εἰμί..., 270,
 381.
 Ἀκοίμητος (μετωνυμικ. ἄσδεος).
 Ζ. Ἄσδεστος.
 Ἀκόλουθα (τῆ) — λείξ. ἱατρ. —, 23.
 Ἀκόλουθος, 5.
 Ἀκρατισμός, Ἀκράτισμα, 110.
 Ἀκρατος. — υῖνος, 110.
 Ἀκριδής, 315.
 Ἀκρόασις. — συντακτῆριος, 87.
 Ἀκροβατῶ, — ω, Ἐπ' ἄκρων δ-
 δοιπορῶ, 270, 377, 381.
 Ἀκροβολισμός, 137.
 Ἀκρόβυμος (ἱπ.θ.), 245.
 Ἀκροκιδόνιον, 66. ἴδ. καὶ Κιονό-
 κρανον.
 Ἀκροκώλις (τῆ), 3.
 Ἀκρομάστιον, 209.
 Ἀκροσφελής, Εὐθραυστος, 111.
 Ἀκροσφαλής πρὸς ὕγιαν, 111,
 371.
 Ἀκυρος (δ). — ἀντίθετ. τοῦ κ ὀ-
 ριος —, δ πρὸς οὐδὲν δυνάμε-
 νος —, 186.
 Ἀλας (τό). — Ἀμμωνιακόν, 16.
 Ἀλαῖφω (Χρίω), 330.
 Ἀλεκτρυών, 72.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ (ὄνομ. κῆρ), 12.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Τραλλιανός. ἱα-
 τρὸς, 259 καὶ 393.
 ΑΛΕΞΑΣ (ὄνομ. κῆρ. ὑποκοριστ.
 τοῦ Ἀλέξανδρος), 12.
 Ἀληθεύω, Ἀληθίζω, 353.
 Ἀλθαία, 175.
 Ἀλιᾶς, Ἀλιευτικὸν ἀγγάριον, 255.
 Ἀλιζῶνες (ὄνομ. ἰθνηκ.), 5.
 Ἀλισία, Ἀλισίς, 197.
 Ἀλισμα, 12.
 Ἀλληλέγγυος (δ, ῥ), 322.
 Ἀλληλέγγυον (τό), Χειρόγραφον
 ἀλληλέγγυον, Ἀλληλεγγύησις
 (ῥ), 322.
 Ἀλληλεγγύως, 322, 384.
 Ἀλληλοτυπία, 133.
 Ἀλλόκοτος, 38.
 Ἀλογος ὁρμὴ καὶ ὀρεῖς, 184. ἴδ.
 καὶ Δόνεμις φυσική.
 Ἀλοιφή, 292.
 Ἄλς (δ). Ἄλα καὶ τράπεζαν μὴ
 παραδαίνειν (παροιμ.), 310.
 Ἀλσοφύλαξ, 165.

- Ἀλφάδιον. 234.
 ΑΛΦΙΝΟΣ, 11.
 Ἀλφίτα. Ζ. Εἰσβολαὶ ἀλφίτων, 374.
 Ἀλφός, 11.
 Ἄλως, Ἄλων, 10.
 Ἀμαλδύνω, 15.
 Ἀμανίτης (μόκης), 14.
 Ἀμαρεύματα, 127.
 Ἀμάρτημα, 112.
 Ἀμδιξ, 11.
 Ἀμείδοντες (οἱ). Ξυλα ζευκτῆ, ὁπανέχοντα τὴν στέγην, 74.
 Ἀμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, 145, 373.
 Ἄμης, 38.
 Ἀμ(ι)λλημα, 86.
 ΑΜΜΙΑΝΟΣ, συγγραφεὺς βωμαϊκῆς ἱστορίας, 99 καὶ 393.
 Ἀμμοκονία, 77. Ἰδ. καὶ Κονία.
 ΑΜΜΩΝ (θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις), 17.
 Ἀμμωνιακόν. Ζ. Ἄλας.
 ΑΜΜΩΝΙΟΣ, Ἀλεξανδρεὺς, 142 καὶ 393.
 Ἀμοργίδες, 243.
 Ἀμόργινα. — ἱμάτια. Ζ. Ἀμοργίδες.
 Ἀμοργός (νησ.), 243.
 Ἀμυγδάλαι, 15.
 Ἀμυλον, 16.
 Ἀμυστίζω, 309, 284.
 Ἀμφιθέατρον, 17.
 Ἀμφιμήτρια (τά), 96.
 Ἀμφίπολος. Ζ. Θαλαμηπόλος.
 Ἀμφοδάρχης, 83, 369.
 Ἀμωμον (φυτὸν Ἰνδ. καὶ εἰδ. ἄρρωματος), 225.
 Ἀναβάθρα, 122, 372.
 Ἀναβολεὺς, 142.
 Ἀναβολή. Πωλεῖν ἢ ἀναεῖσθαι ἐκ' ἀναβολῆς, 99, 370.
 Ἀναδροχισμός (πραξ. χειρουργικ.), 18.
 Ἀνάγλυφον, Ἀνάγλυπτον, Ἀνάπτεμπτον, 298, 383.
 Ἀναγραφή, 188, 293, 375.
 Ἀναγωγεῖς, 341.
 Ἀναγωγή, 295.
 Ἀναγώγιμον, 295.
 Ἀναδέχομαι, 68.
 Ἀναζητήσις, 131. 183, 299.
 Ἀνακαλυψαί, 300.
 Ἀνακλέπτομαι, 113, 371.
 Ἀναλαμδάνω, Ἀνακτώμαι, 294.
 Ἀναλογεῖτον, Ἀναλόγιον, 206, 286.
 Ἀναλογίζομαι, 296.
 Ἀναλόγισμός, 296.
 Ἀναλόγως, Κατ' ἀναλογίαν, Πρὸς ἀνάλογον, 284.
 * Ἀναλυγμός. Ζ. Λυγμός, Ὀλολυγμός.
 Ἀναλύω. Ζ. Λύω.
 Ἀναλυτική, Ἀποσχιδευμός, Σχιδευμός, 300.
 Ἀναμῖξ, 256. Ἰδ. καὶ Μίγδην.
 * Ἀναμυγμός, 311. Ἰδ. καὶ Ἀναλυγμός.
 Ἀναπάρτιστον, 112; 181.
 Ἀναπαύω, Ἀναπαύομαι, 299.
 Ἀναπλήρωμα, 332.
 Ἀναστρέφω. Ζ. Ἀνατρέπω.
 Ἀνασχίζω, 300.
 Ἀνατρέπω, Ἀναστρέφω, 41, 367.
 * Ἀναφωτῖς, 39.
 Ἀνάχρωσις, 89. Ἰδ. καὶ Μίασμα.
 Ἀναχωματισμός. Ζ. Πρόσχωμα.
 Ἀναψηλάφησις δίκης. Ζ. Παλινδίκις.

- Ἀνψηλαφῶ, 282, 303.
 Ἀνδραποδοκάπηλος, 137.
 Ἀνδράχλη, Αἰθράχλη, 70, 368.
 "Ἰδ. καὶ Αἰθρανος.
 Ἀνδράχνη, 275.
 Ἀνδρείκελον (τῶ), 93, 211.
 Ἀνδρογένεια. Εἰς ἄνδρογένειαν, 208.
 Ἀνεμογνώμων, 168.
 Ἀνεμούριον, 168.
 Ἀνευφημῶ, Ἀνευφημία, 4.
 Ἀνηβος, 182, 286.
 Ἀνήρ, 165. "Ἰδ. καὶ Ἀρῆν.
 Ἀνθομολογία, 283.
 Ἀνθορίζω, Ἀνθορισμός, 328.
 Ἀνθρακίδες. Ζ. Ἐπανθρακίδες.
 Ἀνθραξ, 70.
 Ἀνθρώπεια. Ὅσα γὰρ τ' ἀνθρώ-
 πεια, 180.
 Ἀνθυποφορὰ, 299.
 Ἀνίε, 130.
 Ἀνιαρός, 131.
 Ἀνιάω, — ὦ, 130.
 Ἀνιμάται, 329. "Ἰδ. καὶ Πιπίζω.
 Ἀνιχνεύω, 294. "Ἰδ. καὶ Ἰχνεύω,
 Σκαλεύω.
 ΑΝΝΑ, ἡ Κομνηνὴ, 53 καὶ 393.
 Ἀνομία, 314.
 Ἀνόσιος, 314.
 Ἀνοσιουργός, 314.
 Ἀνταποκαίζειν, 302.
 Ἀνταποχή, 90, 289.
 Ἀνταπόθησις, Ἀντάπωσις, 300.
 Ἀνταύγεια, 296, 302, 383.
 Ἀντιναγωγή, 294.
 ΑΝΤΙΦΟΝΟΣ, ὁ Καρύστιος, 343
 καὶ 393.
 Ἀντίδωρον (λῆξ. Ἐκκλησιαστ.)
 245.
 Ἀντίζυγα (λῆξ. Βοταν.), 151.
 Ἀντίθεσις ἀρνητικῇ, 112.
 Ἀντίκλειθρον, 147.
 Ἀντικνήμιον, 54.
 Ἀντιλήπτωρ, 252.
 Ἀντίληψις, 258, 380.
 Ἀντιοχείς. Χρηματισμός Ἀντιο-
 χείων, 136.
 Ἀντίον, Μισάντιον, Κανών, 131.
 Ἀντίπαρος (νήσ.), 100.
 Ἀντιπεριπασμός (λῆξ. Τακτικ.),
 118, 372.
 Ἀντιρρήσις. Ἐξ ἀντιρρήσεως δίκη,
 89.
 Ἀντισκοτία, — ὦ, 239.
 Ἀντιφωνέω, — ὦ, Ἀντιφωνητής,
 299, 383.
 Ἀντίχειρ, 274.
 Ἀντλημα. — περίακτον, 286.
 Ἄνω καὶ κάτω. Ἄνω κάτω πάν-
 τα, 318.
 Ἀξίωμα, Ἀξιώσις ἔγγραφος, 266.
 Ἀξων, 138, 330.
 Ἀπαγγέλλω, Ἀπαγγελία, 108,
 371.
 Ἀπαγόρευσις, 186. "Ἰδ. καὶ Ἐκ-
 πωσις ὑπαρχόντων.
 Ἀπαλός, 111.
 Ἀπαναισχυντέω, — ὦ, 116.
 Ἀπαρτία, Ἀπάρτιον, 129.
 Ἀπαρτιλογία, 85.
 Ἀπασχολέω, — ὦ, 118.
 Ἀπειρίζω, 114.
 Ἀπειρόκακος, 171.
 Ἀπειροκαλία, 374.
 Ἀπειρόκαλος, 171, 374.
 Ἀπελεύθερος, Ἀπελευθερικὸς, 8.
 Ἀπεστρατευμένος, Ἀποστρατευ-
 θεὶς, Ἀπόμαχος, 355, 387.

Ἀπήχημα (λῆξ. ἱατρ.), 90, 370.
 Ἀπήχησις, 340.
 Ἀπλόθριξ, 73.
 Ἀπλότης, 320.
 Ἀπλοσία (δ), 194.
 Ἀπλως, Ἀρελως, Μετὰ παβρη-
 σίας, 145.
 Ἀπόδασις, Ἐκδασις, 143.
 Ἀποδηματίζω, 110.
 Ἀπογραφή, 50, 131, 217, 281.
 Ἀποδέκτης, 293, 383.
 Ἀποζωννύειν τινα τῆς δέξιας, 110.
 Ἀποθήκη, 43.
 Ἀπόκλεισις, 79.
 Ἀποκληρώ, -ω, Ἀπόκληρος, 144.
 Ἀποκοιτίω, —ω, Ἀπόκαιτος, 108,
 109.
 Ἀπόκοπος, 67.
 Ἀποκυρώ, —ω, Ἀποκύρωσις, 4.
 Ἰδ. καὶ Νόμος.
 Ἀπολεπισμός, 108.
 Ἀπόμαχος. Ζ. Ἀπεστρατευμένος.
 Ἀπόμοιρα (ἀπόστ. στρατ.), 115.
 Ἰδ. καὶ Μοῖρα.
 Ἀπονηστισμός, 110. Ἰδ. καὶ Δια-
 νηστισμός.
 Ἀπόρημα. — θρησκευτικόν, 59.
 Ἀποσκιάζομαι, 109, 371.
 Ἀποσκυή, 30.
 Ἀποσπᾶς (ή). Ζ. Ἀπόμοιρα.
 Ἀποστασία, 109.
 Ἀποστηθίζω. Ζ. Ἐκστηθίζω.
 Ἀποσχιδευμός, Σχιδευμός, 300.
 Ἀποτίμησις, 281. Ἀποτιμητής,
 αὐτόθ.
 Ἀποτομάς, 246.
 ΑΠΟΥΑΝΙΟΣ. Περιπατητ. φιλό-
 σοφ. συγγραμ. Ῥωμαῖος, 28
 καὶ 393.

Ἀποφαντικός, 345.
 Ἀποχή. — εἰκονική, 276 - 277,
 320. — Πραγματική, 296, 320.
 — Ἀποχον γράμμα, 289, 295,
 382. Ἰδ. καὶ Ἀνταποχή.
 Ἀποχώρησις, Ὑποχώρησις, 302.
 Ἀπόψηστον, 290.
 ΑΠΠΙΑΝΟΣ, Ἀλεξανδρεὺς, συγ-
 γραφεὺς Ῥωμαϊκ. ἱστορ. 230,
 393.
 Ἀπροσκόριστα (κτίματα ἢ χρή-
 ματα), 7.
 Ἀπώρυξ, 213.
 Ἀράσσω, 149, 290. Ἰδ. καὶ Ῥάσσω.
 Ἀργέλλιον (Μεργέλλιον), 81.
 Ἀργίαι, 350.
 Ἀργίλος, 98.
 Ἀργιτρόφημα, 38.
 Ἀργυρομοῖδος, 82.
 Ἀργυροκοπιτόν, 226.
 Ἀργυροπράτης, 82.
 Ἀρδάνιον, 36, 366.
 Ἄρδις, 106, 371. Ἰδ. καὶ Δου-
 ράτιον.
 ΑΡΕΤΑΙΟΣ, ἱατρός, 314, 393.
 Ἄρθρον, Ἄρθρα, 236.
 Ἀριθμός, 236, 378. — Πυθμενι-
 κός, 290.
 Ἀριστόδειπνον, 326.
 Ἄριστον, 344.
 ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ. Σταγειρίτης, φι-
 λόσοφος, 14 καὶ 393.
 Ἀριστοτέλχνης, 71.
 ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ. Ποιητὴς κωμι-
 κός, 45 καὶ 393 - 394.
 Ἀρμόδιος. — δικαστής, 84, 362.
 Ἰδ. καὶ Εὐθετος.
 Ἀρνόγλωσσον, 267.
 Ἀροτρόπους, 243.

- Ἄρουρα (μέτρον γῆς), 23.
 Ἄρπάγη, 177.
 Ἄρπαξ, 336.
 ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝ. Γραμματικὸς, 83 καὶ 394.
 Ἄρραβῶν, Προτίμιον, Πρόδομα, 23, 366.
 Ἄρρενογονία, Ἄρρενογενής, 9.
 Ἄρρην, 165.
 ΑΡΡΙΑΝΟΣ. Φιλόσοφος καὶ ἱστορικὸς, μαθητὴς τοῦ Ἐπικτήτου, 84 καὶ 394.
 ΑΡΡΙΑΝΟΣ. Γεωγράφος, 329 καὶ 394.
 Ἀρσινικὸν (οὐσιαστ.), 24.
 Ἀρσην. Ζ. Ἄρρην.
 Ἀρσις. Ζ. Αἴρω, Ζύμη.
 ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ. Συγγραφεὺς ὀνειροκριτικῶν, 148 καὶ 394.
 Ἀρτέμων (ιστ. πλοίου), 24.
 Ἀρτήρ, Ἀρτήριον (ὀπαχοριστ.), 164.
 Ἀρτιμυθεὺς. — τὰ πολέμια. Ζ. Νεόλεκτος στρατὸς.
 Ἄρτος. — ἄζωμος, 29, 199. — δίπυρος, 38.
 Ἄρτος. 198. Ἰδ. καὶ Αἴρω.
 Ἀρχαιογράφοι. Οἱ τὰ πάτρια συγγράφοντες, 22.
 Ἀρχαῖον, 281.
 Ἀρχαιρέσια (τὰ), 230.
 Ἀρχεῖον, Ἀρχεῖν, Ἀρχειώτης, 22, 366.
 Ἀρχή. Ἀρχὴ ἡμισυ παντός (παροιμ.), 83, 369.
 Ἀρχῶν (ἔθνη, συστήματος ἢ συνόδου κτλ.), 70. — Ἀρχῶν θέματος. Ἰδ. Χωράρχης.
 Ἀρωματοπώλης, 248.
 Ἄδαιστος (μεταφορικ. αἰώνιος, ἀκατάπαυστος), 183.
 Ἄση, Ἄθυμία, Ἄνία, 130.
 Ἀσκάλων (πόλις τῆς Συρίας), 122.
 Ἀσκαλωνάτων. — κρόμμυον. Ζ. Κρόμμυον.
 Ἀσκός, 244.
 Ἄσμα ἁσμάτων, 56.
 Ἀσπασμοί, 357.
 Ἀσπαστικὸν (οἶκημα), ἢ Ἀσπαστικὸς οἶκος, 310.
 Ἀσπληνον (τὸ), 63.
 Ἀστέρες. — διάττοντες, 141.
 Ἀστομος. — ἔκκος (ὁ μὴ ὑπαίκων τῇ χαλινῷ), 40.
 Ἀστράγαλος, 107.
 Ἀστραγαλιτὴ. — μάστιξ, 157.
 Ἰδ. καὶ Στρόφος.
 Ἀστροθέτημα, 88.
 Ἀστρον 88.
 Ἀστυνόμος, 271.
 Ἀσουλία, 313.
 Ἀσυνήθης, 184.
 Ἀσφαλτος, 52. Ἀσφαλτος ὑγρὴ, 261.
 Ἀσφαλτῶ, 52.
 Ἀτακτα, 218. Ἰδ. καὶ Παντοδύκην, Σύμικτα.
 Ἀτακταίπυρος καὶ δυσάριτος, 111, 371.
 Ἀταμιστός, 301.
 Ἀτεχνῶς, 145.
 Ἀτιμία, 110.
 Ἀτιμοποῖς, 116, 183.
 Ἀτράφαξις, 135.
 Ἀτρεμίζειν, 338, 386.
 Ἀτταγὰς, Ἀτταγὴν, 159.
 Ἀῦθωρι, 329.

- Ἀβλή, Ἀβλή (αἰολικ.), 10, 94, 310.
 Ἀβλός (λῆξ. ἀνπτομ.) 54, 340.
 Ἀβύη, Ἀβύησις, 288.
 Ἀβυδάβελος, 167.
 Ἀβτογνωμόνος, 21, 366,
 Ἀβτοθάνατος. Ζ. Ἀβτόχειρ.
 Ἀβτόμολός, 345.
 Ἀβτοσχεδιάζω, Ἀβτοσχεδιαστής, 182.
 Ἀβτοφιλαυτία, 127.
 Ἀβτοφιλαυτος, 127.
 Ἀβτόχειρ, 330.
 Ἀβχην (λῆξ. βοτανικ.), 260. "Ἰδ. καὶ Μίσχος.
 Ἀφάκη, 263.
 Ἀφάω, Ἀφάσω, 336.
 Ἀφελός, 145. "Ἰδ. καὶ Ἀπλός.
 Ἀφίφημα, 108.
 Ἀφθονία. — ἀγαθόν. Ζ. Ἀγαθά.
 Ἀφίεις, 24.
 Ἀρίσταμαι. — τῆς δίκης, 114.
 Ἀφρτίς (ἰχθ.), 159.
 Ἀφροάληνος, 317.
 Ἀχαιοί, 201.
 Ἀχαρίς, 166. "Ἰδ. καὶ Σκαιός.
 Ἀχνη. — λίνου ἢ ὀθονίου, 68.
 Ἀχυμός, 184.
 Ἀφάλακτος, Ἀφηλάφητος, 337.
 Ἀψίς, 129.
 Ἄω, Ἄημι, 326.
- B
- Βαβάζω, 32 - 33.
 Βαβίζω, 213. Ἐπ' ἄκρων βαβίζ-
 ζειν, ἢ — ὀδοιπορεῖν, αὐτόθι.
 καὶ 377 καὶ 381. Ἐπὶ κεφαλὴν
 βαβίζειν, 31.
 Βάθος (τὸ), Βαθός (ὁ), Βαθύνω,
 17.
 Βαλανιτον, 30.
 Βάλανοι (δοστρακίδερμ.), 274.
 Βάλανοι (ἀδίνες), 304.
 Βαλαντιστόμος, Κομβολότης, 94.
 Βάλλειν κλήρους, Πάλλειν κλή-
 ρους, 32, 245, 379..
 Βάλλ' εἰς μακρίαν τοῦ ἀνθρώ-
 που (εἶδος κατάρας), 259, 380.
 Βαλλίζω, 32.
 Βαμβαίνω, 31.
 Βάρις (ἡ), 34, 362.
 Βαρόλλιον, 259.
 Βαρότιμος. Ζ. Πολύτιμος.
 Βάσανος, Βασανιστής, 288. "Ἰδ.
 καὶ Ζήτησις.
 Βασιλική (οἶκη, κτλ.), 34.
 Βασιλικός (θησαυρός), Βασιλικὸν
 (ταμεῖον), 154.
 Βάσταγμα, 323.
 Βαστάζω, 323.
 Βαυκάλιον, 39.
 Βδέσμα, 355.
 Βεμβιζέειν, 265, 380.
 Βέμβιξ, 342.
 Βία. — ἐνοπλος, 22.
 Βιαστής, 357.
 Βίος (ὁ), Βιχίον (τὸ), 24, 342.
 Βλαισός, Βλαισόπους, 54.
 Βλασφημία, — ὦ, 116.
 Βληχῆ, 35.
 Βλημάζω, 251, 379.
 Βλ(ίτον) (τὸ), 135.
 Βόθρος, Βόθυνος, 263 - 264..
 Βολά (Δωρ.), Βολή, 93, 155. "Ἰδ.
 καὶ Φορά.
 Βολδοκάστανον, 338. "Ἰδ. καὶ
 Βούνιον.

Βολέω, Βολίζω, 324.
 Βολή. Ζ. Βολά.
 Βολις, 42, 324.
 Βολ(ταίνα (καλόπ. θαλάσ.), 316.
 "Ιδ. και Όσμόλη.
 Βόρβορος, 41, 127, 367.
 Βορς (δ), 358. Βορὸν ὕδωρ, 359.
 Βόσκημα, 240.
 Βοσκηματιάδης, 240. "Ιδ. και Όρ-
 νιάδης, Χηνώδης.
 Βόστρυχος (δ), 346. "Ιδ. και Πλό-
 κμος.
 Βοτανίζω, 312.
 Βοτρώδια (τά), 356, 388.
 Βουδών, Βουδωνικόν πάθος, 259,
 "Ιδ. και Πανίκουλα.
 Βούγλωσσον (τό), 42.
 Βούγλωσσοι (ή), ιχθ. 322.
 Βουνιάς, 233.
 Βούνιον, 339. "Ιδ. και Βολβοκί-
 στανον.
 Βούβριχος, 42.
 Βούσταθμον (τό), Βουστάσιον (τό),
 Βούστασις (ή), Βουττασία (ή),
 139.
 Βουττασία. Ζ. Βούσταθμον.
 Βούταλις — ή — (πτην.), 268.
 Βρεφοτροφειον, 207.
 Βρήγη (αίολ.), "Ρηγή, 44. "Ιδ.
 και "Ρηγνώ.
 Βρικός, 42, 367.
 Βρογχοκήλη, Γογγρώνη, 169,
 170.
 Βρόχιον (δποκοριστ. του βρόχος),
 192.
 Βρυγμός (δδόντων), 173.
 Βρύλλον, 190.
 Βρύον, 200, 229. "Ιδ. και Λειχίν,
 Μνιον.

Βρώτης, 211.
 ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ συγγραφείς, 3, και
 394.
 Βυκανίζω, 91.
 Βύσσοι, Βύσσον βάκιον, 176.
 Βυτίνη. Ζ. Πυτίνη.
 Βύω, Βέωκα, 40.
 Βωλοκοπίω, — ὦ, 228.
 Βώλας. — γής, 168, 228, 367.
 Βωλοστροφίω, — ὦ, 41, 227-228,
 367.
 Βωτίον, 342. "Ιδ. και Βίκος.

Γ

Γαθαθόν (τό), 175.
 Γαγγαλίδες. Ζ. Γελαστικοὶ ὀδόντες.
 Γάζα (ή), 346.
 Γαλέα (πλοτον), 163.
 Γαλήη, Γάλα, Γαλή (ιχθ.), 161.
 Γαλιός (δ). — Ασπερίας (ιχθ.),
 75.
 Γαλή (ή), 35.
 ΓΑΛΗΝΟΣ. "Ιατρός, 12 και 394.
 Γαλήνη (ή). τό επιπολάζον εν τη
 μεταλλείᾳ του ἄργυρου, χωνευο-
 μένου, 163.
 Γαληνότης, 318.
 Γαλλαικία (ή), Γαλλαικοί (οἱ).
 Ζ. Καλλαῖκοί.
 Γανώω, — ὦ, 140.
 Γαστροπίων, 247.
 Γάστρων, Γαστρώδης, 247, 353.
 Γαυλός (δ), 169. — Γαυλοί (Φοι-
 νικικά πλοῖα), αὐτόθι. — Γαυ-
 λικά χρήματα, αὐτόθι. "Ιδ. και
 386.
 Γεῖσον (τό), 31, 160.
 Γελαστικοί. — ὀδόντες, 169.

- Γελγοπωλίω, — ω. (Γελγοπωλίω, — ω.), Γελγοπωλής (Γελγοπωλής), Γρυμαιοπωλής, Γρυτοπωλής, 219, 220, 272, 377.
 Γέλη, 219. *Ιδ. και 'Ρώπος.
 Γελγηθεώ, 212, 376.
 Γελω. 'Επεφαινόθη γελών, 304.
 Γέλω. Εἰς γέλωτα τρέπειν, 344, 386. *Ιδ. και Γελω.
 Γένος, Γνάθος, 164.
 Γεργέρμος (ή), 240.
 Γεσαι. — της θύρας (μεταφορ. ἀντιπαιράθητι της θύρας), 171.
 Γεσις, 171, 313.
 Γευστικός, 171.
 Γέφυρα, 271.
ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΙ.—συγγραφείς, 135 και 394.
 Γεώργια (τά), 192.
 Γη. — Στυπτηρία, 14.—μισθόνομος, 84.—σημαντρίς, 98.—Χία, αὐτόθ. *Ιδ. και *Αργίλος.
 — Γη κληρουχική, 13. — *Επίμορτος, σπόριμος ή επιμεριστή, 224. — Γη κλασματική, *'Ασύνδοτος (*'Ατελής), 159.—Χρυσίτις, 242.
 Γίγαντον, Γιγάρτιον (τό), 257.
 Γλάμων, 69. *Ιδ. και Λημαλέος.
 Γλαύξ (ή). Γλαυκ' ἐς 'Αθήνας (παροιμ.), 219, 377.
 Γλευκος, 229, 321.
 Γλία, 168, 330. *Ιδ. και Γλοία.
 Γλίνη. Ζ. Γλία, Γλοία.
 Γλίσχρος, 168, 331.
 Γλοία, Γλοιός, 168, 330, 331.
 Γλοιώδης, 169, 330. *Ιδ. και Κολλώδης.
 Γλυκυθυμία, 120.
 Γλυκύμυθος, 7.
 Γλώσσασις, 194.
 Γνάθος, 164. *Ιδ. και Γένος.
 Γνάραλον, 42.
 Γνώμη. Σύντασις γνώμης, 89.
 Γνώμης ἄρχειν, 184.
 Γνώμων, 136, 235.
 Γογγρώνη. Ζ. Βρογχοκήλη.
 Γογγύλη, Γογκυλῆς (ή), 292.
 Γόμφιος (δ), 225. *Ιδ. και Μόλη.
 Μύλακρος.
 Γόμφος (δ), Γόμφια, Γομφωτήρια (τά), 73.
 Γραμμάριον, Γράμμα (τό), 315.
 Γραμματικά (τά), 198. *Ιδ. και *Εγκύκλια μαθήματα.
 Γραμμισθὲν, Διαγραμμισθὲν, 12, 297.
 Γρασίζω, 354.
 Γραφή, Εἰκὼν, 256.
 Γραφή (καταγγελία), *Εγκλησίς, 266 - 267.
 Γραφικός (τόπος), Γραφική (θεσίς), Γραφικὸν (χωρίον), 266.
 Γρυμαίσι, Γρυμεία, Γρυμεία (ή), 41, 220.
 Γρυλλίζω, 174.
 Γρυκαίετος, 173.
 Γρυτάρια (τά), Γρύτη (ή), 219, 220, 356. *Ιδ. και Γέλη.
 Γρυτοπωλής, Γρυτοπωλίον, 160, 219, 220, 272, 356, 377. *Ιδ. και Γελγοπωλίω.
 Γρύψ, 173.
 Γυλιός, 177.
 Γυμνῆται (στρατιῶται), 352.
 Γύπωνες, 137.
 Γύρις, 147.
 Γύψ, 352.

Δ

ΔΔΙΔΑΔΟΣ. ἀνδράντοκος, 124.

Δεμμόνιον (τὸ), 167.

Δεμμόνιος (ἱπποτ.), 167.

Δέκνω. Νεκρὸς οὐ δέκνει (παροιμία), 228, 378.

Δεμασώνιον. Ζ. ἄλιον.

Δίνειον.— διατόντιον, 28.

Δίρδα — ἡ — (πλίσσα), 106.

Δαρῶσαι, 106.

Δῆς, 367.

Δαυκος, 58. ἴδ. καὶ Κερωτόν.

Δάφνη, 195.

Δαφνίδες, 30.

Δεδομένον (τὸ), (Μαθηματικ.), 119.

Δέησις. Κατὰ δέησιν, 277. ἴδ. καὶ Παράκλησις.

ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ. Κορίνθιος. ῥήτωρ. ἔχθρὸς τοῦ Δημοσθένους, 83 καὶ 395.

Δειναύξησαι (Δειναποιήσαι), 143.

Δειπνοθήρας, Δειπνολόχος, 124, 372. ἴδ. καὶ Τρεχέδειπνος.

Δειπνον.— συμφορητόν, 265.

Δειρὴ, Δειρὴς, Δείρη, 170.

Δεισιδαιμονία, 332. ἴδ. καὶ Ἑθολοθησεΐα.

Δεκαθάρχης, 200.

Δελτάριον.— ἔρωτικόν, 37, 120, 372.

Δελφιν, 106.

Δείος, ἡ φόδον, ἔμποισιν, 261, 380.

Δείρις, 248.

Δείση.— ξύλων ἡ ῥάβδων, 145.

ἴδ. καὶ Φάκελλος.

Δεσπίζω, Δεσποτεία, 190, 191, 349, 387.

Δείποινα, 280.

Δεσπόωνος, 280.

Δεσπότης, Κύριος, 208, 284.

Διουτέρια (τὰ), καὶ Ὑστερα (τὰ),

— λήξ. ἱατρικ.—, 23. ἴδ. καὶ Ἀκόλουθα, Ὑστερα.

Δευτερίας (ὁ).— οἶνος, 265. ἴδ. καὶ Δάκυρος.

Δευτερώ, — ὦ, 297.

Δεψέτον, 336.

Δημαγωγεῖν, 14, 365.

* Δημοδοξία, 272.

Δημοκηδής, Δημοφιλής, Δημεραστής, 272.

* Δημοκηδία, * Δημοφιλία, Δημεραστία, 272.

* Δημοκοπία, Δημοκολακία, 272.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ. φιλόσοφος, Ἀδελφίτης, 133 καὶ 395.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. ῥήτωρ, 31 καὶ 395.

Δημόσιος θησαυρὸς, 154, 346.

Δημοτελὼς, Πανδήμων, 322.

Δημοφιλής. Ζ. Δημοκηδής.

Διαδαστάζω, 141.

Διαδότης, 250.

Διαδότης, 84.

Διαγνώμων, 22.

Διάγνωσις. Κατὰ διάγνωσιν δίκη, 89, 109, 371.

Διαγώνισμα, 86. ἴδ. καὶ Ἀμίλλημα.

Διάδοσις.— βσιλική, 195.

Διάδοσις (γραφῆς, εἰκόνος), 256.

— (κατασκευῆς οἰκοδομικῶν ἔργων), 267.

Διαθήκη.— Παλαιά: 398. ἴδ. καὶ Ἑβδομήκοντα.

Διαθήκη.— Νέα. Ζ. Νέα Διαθήκη.

- Διακτητής, 21, 22.
 Διακατέχω, Διακатоχος, 115.
 Διακλίπτω, 113, 371.
 Διάκοσμος. — τοῦ στρατοῦ, 23.
 Διακρινόμενος (διαφερόμενος πρὸς
 τινι· διαφωνῶν), 118.
 Διακροτίω, — ὦ, 117.
 Διακώδιον, 241.
 Διαλαβεῖν μέσον, 155.
 Διζλέγομαι, 118.
 Διάλειψις, Διάπαυσις, 186.
 Διάλεκτος. — συναγραμμένη, 188.
 Διαλλαγή, 86.
 Διαμαρτυρία, Διμαρτύρομαι,
 284.
 * Διαμαστίγωσις, 30.
 Διάμετρον (τὸ), Διάμετρος (ἡ),
 83, 115, 333. Ἰδ. καὶ Ἐπίμε-
 τρον, Πρόσοδομα.
 Διαμυλλάινω, 228. Ἰδ. καὶ Μυλ-
 λαίνω.
 Διάμροδος, 59.
 Διανησιτισμός, 110, 371.
 Διάνοια. Σύντασις διανοίας, 89.
 Διάπαυσις. Ζ. Διάλειψις.
 Διαπέραμα, 345.
 Διαπατάννυμι, Διαπετάζω, 12.
 Διάπλασις (λίξ. χειρουργ.), 298.
 Διαπορίζω, 178.
 Διαποστολή, 92.
 Διαπράξασθαι τι πράξις· ἢ Εὐ-
 ρίσθαι τι πτλ., 182.
 Διαπύλιον, 121, 250, 379.
 Διαρπαγή, 264.
 Διασαλπίζω, 347.
 Διάσεισις, Διασεισμός, 86, 369.
 Διασκέπτομαι, Ψάσκεις, 111.
 Διαστίζω, 353.
 Διάστριμμα, 132.
 Διαστροφή. Ζ. Διάστριμμα.
 Διάττυλα, 178, 374. Ἰδ. καὶ Κιγ-
 κλίς.
 Διατύρω, Διατυρμός, 116.
 Διαταγαί, νόμοι, κανόνες, 89.
 Διαταγαί τῶν Ἀποστόλων, αὐ-
 τόθ. Ἰδ. καὶ Διπτυκώσεις.
 Διατίμησις, 281, 337.
 Διατιμήτης, 284.
 Διάτρητος, 173.
 Διάττων. — ὁστήρ, 14f.
 Διατυπώσεις (Institutes), 185.
 Δημοτική διατύπωσις, 271, 297.
 Διαφημίζω, 119.
 Διαψήφισις, 32.
 Διαψήφιστής, 52.
 Διδάκκαλος, 208.
 Δίδυμος, 191.
 Διεκδικέω, — ὦ, Διεκδικητής, 109,
 297.
 Διέξοδοι μαστιγῶν. Ζ. Διαμαστι-
 γωσις.
 Δίσεις, 116.
 Διεφορητός, Διέρρωγός (τὸ), 148.
 Διήγημάτισον, 178.
 Διήθησις, 153.
 Διθυραμβώδης. Ζ. Λόγος.
 Δίπικρον, Δίπωλον, Ζ. Συναρίς.
 Δίκαιον. — πολιτικόν, 78. — ἔ-
 ρ. θνητὸν, — φυσικόν, 120.
 Δικανικός, 29.
 Δίκελλα, 312.
 Δίκη. — αὐτοτελής, 20. — ἐρήμη,
 109. — μονομερής, ἢ — κατὰ
 μονομέρειαν, 109, 371. — κατὰ
 διάγνωσιν, 109, 371. — κατη-
 γορίου, 116. Ἀφίστασθαι τῆς
 δίκης, 114. Προκείμενός δίκης,
 183, 186.

Δ

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. ἀνδράγαυτοιός, 124.
 Δαμόνιον (τὸ), 167.
 Δαμόνιος (ἱεθετ.), 167.
 Δάκνω. Νικρὸς οὐ δάκνει (παροι-
 μία), 228, 378.
 Δαμασώνιον. Ζ. ἑλιδμα.
 Δάνειον.—διαπόντιον, 28.
 Δάρδα — ἡ — (μῆλιστα), 106.
 Δαρδῶσαι, 106.
 Δάς, 367.
 Δαῦκος, 58. Ἰδ. καὶ Καρωτόν.
 Δάφνη, 195.
 Δαφνίδες, 30.
 Δειδομένον (τὸ), (Μαθηματικ.),
 119.
 Δείσις. Κατὰ δέισιν, 277. Ἰδ. καὶ
 Παράκλησις.
 ΔΕΙΝΑΡΧΟΣ. Κορίνθιος. ῥήτωρ.
 ἐχθρὸς τοῦ Δημοσθένους, 83
 καὶ 395.
 Δειναυξήσαι (Δειναποήσαι), 143.
 Δειπνοθήρας, Δειπνολόχος, 124,
 372. Ἰδ. καὶ Τρεχίδειπνος.
 Δειπνον. — συμφορητόν, 265.
 Δειρὴ, Δειρὴς, Δέρη, 170.
 Δεισιδιμονία, 332. Ἰδ. καὶ Ἑθε-
 λοθησαία.
 Δεκαδάρχης, 200.
 Δελτάριον.—ἔρωτικόν, 37, 120,
 372.
 Δελφιν, 106.
 Δείος, ἡ φόβον, ἱμποιεῖν, 261, 380.
 Δέρβρις, 248.
 Δέσμη.—ἐύλων ἢ ῥάβδων, 145.
 Ἰδ. καὶ Φάκιλλος.
 Δεσπίζω, Δεσποτεία, 190, 191,
 349, 387.

Δέσποινα, 280.

Δεσπόωνος, 280.

Δεσπότης, Κύριος, 208, 284.

Διοτρία (τὴ), καὶ Ὑστερα (τὴ),
 — λῆξ. ἱατρικ.—, 23. Ἰδ. καὶ
 Ἀχόλουθα, Ὑστερα.

Δευτερίας (b).—οἶνος, 265. Ἰδ.
 καὶ Δάκυρος.

Δευτερώ, — ὦ, 297.

Δεψέτον, 336.

Δημαγωγεῖν, 14, 365.

* Δημοδοξία, 272.

Δημοκηδής, Δημοφιλῆς, Δημερα-
 στής, 272.

* Δημοκηδία, * Δημοφιλία, Δη-
 μεραστία, 272.

* Δημοκοπία, Δημοκολακία, 272.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ. φιλόσοφος, Ἀδελφ-
 ρίτης, 133 καὶ 395.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ. ῥήτωρ, 31 καὶ
 395.

Δημόσιος θησαυρὸς, 154, 346.

Δημοτελῶς, Πανδήμως, 322.

Δημοφιλῆς. Ζ. Δημοκηδής.

Διαδαστάζω, 141.

Διαβάτης, 250.

Διαβήτης, 84.

Διαγνώμων, 22.

Διάγνωσις. Κατὰ διάγνωσιν δίκη,
 89, 109, 371.

Διαγώνισμα, 86. Ἰδ. καὶ Ἀμίλ-
 λημα.

Διάδοσις.—βσιλική, 195.

Διάθεσις (γραφῆς, εἰκόνης), 256.

—(κατασκευῆς οἰκοδομικῶν ἔρ-
 γων), 267.

Διαθήκη.—Παλαιά; 398. Ἰδ. καὶ
 Ἑβδομήκοντα.

Διαθήκη.—Νέα. Ζ. Νέα Διαθήκη.

- Δαιτητής, 21, 22.
 Διακατέχω, Διακείμενος, 115.
 Διακλέπτω, 113, 371.
 Διάκοσμος. — τοῦ στρατοῦ, 23.
 Διακρινόμενος (διαφερόμενος πρὸς
 τινα· διαφωνῶν), 118.
 Διακροτέω, — ὦ, 117.
 Διακώδιον, 241.
 Διαλαβεῖν μέσον, 155.
 Διαλέγομαι, 118.
 Διάλειψις, Διάπαυσις, 186.
 Διάλεκτος. — συνεραμμένη, 188.
 Διαλλαγή, 86.
 Διαμαρτυρία, Διαμαρτύρομαι,
 284.
 * Διαμαστίγωσις, 30.
 Διάμετρον (τὸ), Διάμετρος (ἡ),
 83, 115, 333. Ἰδ. καὶ Ἐπίμε-
 τρον, Πρόσοδομα.
 Διαμυλλαίνω, 228. Ἰδ. καὶ Μυλ-
 λαίνω.
 Διάφοδος, 59.
 Διανησισμός, 110, 371.
 Διάνοια. Σύντασις διανοίας, 89.
 Διάπαυσις. Ζ. Διάλειψις.
 Διαπέραμα, 345.
 Διαπειτάννυμι, Διαπετάζω, 12.
 Διάπλασις (ἀλξ. χειρουργ.), 298.
 Διαπορίζω, 178.
 Διαποστολή, 92.
 Διαπράσσει τι πρὸς τινος· ἢ Εὐ-
 ρέσθαι τι πτλ., 182.
 Διαπόλιον, 121, 250, 379.
 Διαρπαγή, 264.
 Διασαλπίζω, 347.
 Διάσεισις, Διασεισμός, 86, 369.
 Διασκέπτομαι, Διασκέψις, 111.
 Διασιέζω, 353.
 Διάστρεμμα, 132.
 Διαστροφή. Ζ. Διάστρεμμα.
 Διάστρυλα, 178, 374. Ἰδ. καὶ Κιγ-
 κλῆς.
 Διασύρω, Διατυρμός, 116.
 Διαταγὰι, νόμοι, κανόνες, 89.
 Διαταγὰι τῶν Ἀποστόλων, αὐ-
 : τόθ. Ἰδ. καὶ Διατυπώσεις.
 Διατίμησις, 281, 337.
 Διατιμητής, 281.
 Διάτρητος, 173.
 Διάττων. — ὄσθρ, 14f.
 Διατυπώσεις (Institutes), 185.
 Δημοστικὴ διατύπωσις, 271, 297.
 Διατρημίζω, 119.
 Διαψήφισις, 32.
 Διαψηφιστής, 52.
 Διδάκκαλος, 208.
 Δίδυμος, 191.
 Διεκδιέω, — ὦ, Διεκδικητής, 109,
 297.
 Διέξοδοι μαστιγῶν. Ζ. Διαμαστι-
 γωσις.
 Δίεσις, 116.
 Διεψοφηκός, Διεψωγός (τὸ), 148.
 Διήγημάτιον, 178.
 Διήθησις, 153.
 Διδυραμβώδης. Ζ. Λόγος.
 Δίττον, Δίπλων, Ζ. Συνωρίς.
 Δίκαιον. — πολιτικόν, 78. — ἔ-
 : θικόν, — φυσικόν, 120.
 Δικανικός, 29.
 Δικελλα, 312.
 Δίκη. — αὐτοτελής, 20. — ἐρήμη,
 109. — μονομερής, ἢ — κατὰ
 μονομέραν, 109, 371. — κατὰ
 διάγνωσιν, 109, 371. — κατη-
 γορίου, 116. Ἀφίστασθαι τῆς
 δίκης, 114. Προκάταρξαι δίκης,
 183, 186.

- Δικολόγος, 29, 65, 366.
 Δίκρανον, 157, 158.
 Δικτυωτὸν (τὸ), 65.
 Δίνοϋς. Ζ. Στρόβιλος.
 ΔΙΟΓΕΝΗΣ, ὁ Λαέρτιος, 154 καὶ 395.
 ΔΙΟΔΩΡΟΣ, ὁ Σικελιώτης, 118 καὶ 395.
 Διοικίω, — ὦ, Διοίξεις, Διοικήτης, 167, 172, 185, 296.
 ΔΙΟΜΗΔΗΣ, 212 καὶ 395.
 Διομολογία, 328.
 ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ὁ Ἀλικαρνασσεύς· ιστοριογράφος, 9 καὶ 395.
 ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ, Κίλιξ· ἰατρός, 4 καὶ 395.
 ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ, 127.
 Διπλασιάζω, 120.
 Δίπυρος. — ἄρτος, 38. ἴδ. καὶ Παξμαξ.
 Δίπυλον, Δίππον. Ζ. Συνωρίς.
 Δίσκος, 246.
 Δισταγμός. Ζ. Διαπορίζ.
 Δίστεγος Ζ. Οἶκ(ι).
 ΔΙΦΙΛΟΣ. Ποιητὴς δραματικός, 95 καὶ 395.
 Δίφρος. — ὑκλαδίας, 63. Θρόνος ἀγκωνωτός, 147, 148, 373. ἴδ. καὶ Ἀγκώνες.
 *Δίχεδρ(ι)αι, *Δίκεσθεδρ(ι)αι. Ζ. *Ε. δρ(ι)αι.
 Δίχηνον, 294.
 Δίχογνώμων, 188.
 Δίψχος, 58, 67.
 Διωγμῖται (στρατιῶτ.). Ζ. Ψιλοί.
 Διώκτης, 29.
 ΔΙΩΝ, ὁ Κάσσιος· συγγραφεὺς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, 359 καὶ 395.
 ΔΙΩΝ, ὁ Χρυσόστομος· φιλόσοφος· στωϊκός· Προύσαϊός· συγγραφεὺς ῥητορικῶν λόγων, 32 καὶ 395.
 Δογματίας, 345. ἴδ. καὶ Ἀποφαντικός.
 Δοθιῖν, 161.
 Δοκάνη, 262, 346.
 Δόλων, ἡ Δολίσκος, 329.
 Δοράτιον, 106. ἴδ. καὶ Ἄρβις.
 Δορίκτητος καὶ Δορόκτητος, Δορίκτησις, *Δορίκτημα, 87, 370.
 Δορικτήτωρ, 87.
 Δουλέκδουλος, 137.
 Δούλευμα, 318.
 Δουλογράφιον, 137.
 Δουλοπρεπής, 319.
 Δραματίζω, 300.
 Δρᾶν (ἐπι-φαρμάκ.), 241, 379.
 ἴδ. καὶ Ἐνεργεῖν.
 Δρᾶξ, 270.
 Δρέπω, Δρεπιεύς, 356.
 Δρομάς, 96, 284, 370.
 Δρόμων, 29, 44.
 Δρυῖδαι, 121, 372.
 Δρυμός. — Ἐρκύνιος, 156.
 Δρυμοφύλαξ, 165.
 Δρώπζηζω, 113.
 Δύναμις. — φυσική, 184. ἴδ. καὶ Ὀρμή.
 Δυνάστης. — Δυνάσται (mihis-tes)· Φαρῶ, 222.
 Δυσάρεστος, 111, 227. ἴδ. καὶ Ἀταλαίπωρος.
 Δύστερις, 288.
 Δυστηρία, *Δύσεται, 117.
 Δύσκολος, 116.
 Δύσοιώνιστος, 27.
 Δύσυπνος, 111.
 Δύτχερτος, 182.

Φωδαικάδελται. — νόμος, 334.

Φωδαίης, 120.

Φωμάτιον (κοιτών), 64.

Φωρεά, 195. — μεταξύ ζώντων,
119. — Ἐπιθακάτωρ, αὐτόθ.

Ε

Ἐβδομήκοντα (οἱ), 395. Ἰδ. καὶ
Παλαιὰ Διαθήκη.

Ἐβνος (ἡ), 122.

Ἐγγαία κτήματα, 156.

Ἐγγινής, Ἐγγυρίος, 283.

Ἐγγύη, Ἐκπρώτησις, 328.

Ἐγκαίρος, 159.

Ἐγκαρπα (τὰ) — λίξ. ἀρχιτί-
κτονικ. —, 150.

Ἐγκαυστής, 129.

Ἐγκαυστική τέχνη, 129.

Ἐγκαύστων, 127.

Ἐγκεντρίζω, 131, 173. Ἰδ. καὶ
Ἐκφυλλίζω.

Ἐγκέφαλος ἐν ταῖς πτέραις (πρ-
ροιμ.), 335, 385.

Ἐγκλημα, 102, 112. Ἰδ. καὶ Ἀ-
μάρτημα.

Ἐγκλησις, 266 - 267.

Ἐγκλυστρίς, 275.

Ἐγκοίμητρον (τὸ), 119.

Ἐγκολιάζω, Ἐγκολιάω, 130,
372.

Ἐγκοπέδς, 48.

Ἐγκοπίς, 267.

Ἐγκυρῆμα, 128, 320.

Ἐγκόκλια μαθήματα Ἐγκόκλιος
παιδεία Ἐλευθέρως παιδεία,
198.

Ἐγχεος (ἡ), 268.

Ἐγχαιρίζειν κληρονομίαν, 178.

Ἐγχυλίζω, 183.

Ἐγχυλος, 329.

* Ἐγχυμα, * Ἐγχυματισμός, 183.

Ἐγχυματίζω, 183. Ἰδ. καὶ Ἐγ-
χυλίζω.

Ἐγχυρίος, 233. Ἰδ. καὶ Ἐγγι-
νής.

Ἐγώ, 224.

Ἐσαφίζω, 253.

Ἐσρα, 315, 319.

Ἐδραι. — Βουλῆς, — δίκης, ἡ
— δικαστῶν, 25. * Διχαίρειαι,
* Δικασθερίαι, αὐτόθ.

Ἐθελαικρίθεια, 223.

Ἐθελόδουλος, 352.

Ἐθελοθήρησις, * Ἐθελοθήρησις,
332. Ἰδ. καὶ Δαισιδαιμονία.

Ἐθελόκωφος, 285.

Ἐθελοντής, 358.

Ἐθελοπαίθεια, 301.

Ἐιδεχθής, 178, 300.

Εἰδοτ. Ζ. Μεσομήνιον.

Εἰκονικόν (πιστόν, ἀκριβές.) ἀν-
τίγραφον, 152.

Εἰκών, 256. — μουσόςτικτος, —
ἐκ φηφίδων, 227.

Εἰλητόν, Εἰλητάριον, 305, 307.

Εἰρηνάρχης, Εἰρηναρχος, 271.

Εἰρηνοδοῦναι, εἰρηνοποιοί, ἡ κή-
ρυκτες πολέμου ἡ εἰρήνης παρὰ
τοῖς ἀρχαίοις Ῥωμαίοις), 148.

Εἰσαγγελεύς, 187.

Εἰσαγωγεύς, 187, 375.

Εἰσβολαὶ ἀλλοτρίων, 374. Ἰδ. καὶ
Ἀλφίτα.

Εἰσβολή, 258, 380. Ἰδ. καὶ Ἀν-
τίληψις, Παραδοχή.

Εἰσέρχεται, 120.

Εἰσηγεσθαι, 184.

- Εισηλόςιον, 120.
 Εισπνέω, — τὸ αὐτὸ καὶ Ἐμπνέω
 —, Εἰσπνήλης, Εἴσπνηλος, 326,
 384, 385. Ἰδ. καὶ Ἐμπνεῖ μου.
 Ἐκδροντάω, Ἐκδρόντησις, 115.
 Ἐκδοσις. Ἐκδοσιν προγράφειν,
 289.
 Ἐκκαθάραι. — λογισμὸν — καὶ
 διαλῦσαι τὰς ἀμφιλογίας, 202.
 Ἐκκλητος, Ἐκκλητάω, Ἐκκλη-
 τής, Ἐκκλητῶρ, 20.
 Ἐκκοιτίω, — ὦ. Ζ. Ἀποκοιτῶ.
 Ἐκλείχω, Ἐκλείκτον, Ἐκλείγ-
 μα, 123, 127.
 Ἐκλεκτός. — δικαστής, 255.
 Ἐκλήπτωρ, 133, 149, 373.
 Ἐκλογή. Ζ. Κέλαθος.
 Ἐκνικῶ (λίξ. νομικ.), 143.
 Ἐκνίκησις, Ἐκνειςις (λίξ. νο-
 μικ.), 143.
 Ἐκνόμιον λῆμα, 242.
 Ἐκνομος, Ἐκνόμιος, 242.
 Ἐκπιπίζω, Πιπίζω, 329.
 Ἐκποιώ, — ὦ, Ἐκποιηθὲν (τὸ),
 Ἐκποίησις, 12, 203.
 Ἐκπτωσις ὑπαρχόντων, 186.
 Ἐκπύρωσις (λίξ. χημ.), 109.
 Ἐκστασις ὑπαρχόντων, 63.
 Ἐκστηθίζω, Ἀποστηθίζω, 81.
 Ἐκταγή, 111, 227. Ἰδ. καὶ Πα-
 ροχή.
 Ἐκτήμοροι, * Ἐκτήμορτοι, 221.
 Ἐκτραχύνω, 143.
 Ἐκχύτης. Ζ. Ρινοῦχος.
 Ἐλαισκοπία, Ἐλαισκοπῖον, 77.
 Ἐλατός, η, ον, 121.
 Ἐλέγχιον, 141, 390.
 Ἐλεγχοί, 119.
 Ἐλευθέριος, 199.
 Ἐλευθέριος, Ἀφελῶς, Ἀπλῶς,
 Ἀτεχνῶς, Μετὰ παρρησίας,
 145.
 Ἐλευσις, 24.
 Ἐλεφαντίασις, 197. Ἰδ. καὶ Δέ-
 πρα.
 Ἐλιγματώδης, 342.
 Ἐλικας, Ἐλινοί, 359.
 Ἐλκοποιεῖν, 349.
 Ἐλκος. — κακότροπον, 208.
 Ἐλλάμπισθαι, Ἐλλαμπρόνισθαι,
 45, 367.
 Ἐλλόγιμος, 198.
 Ἐμβάλλω, Ἐμβλημα, 131. Ἰδ.
 καὶ Ἐγκεντρίζω.
 Ἐμβολάς, 132.
 Ἐμβολισμός, 274.
 Ἐμβολον (τὸ), 274.
 Ἐμβριθής, 88.
 Ἐμβροχή (λίξ. χειρουργ.), 128.
 Ἐμπλοκή, 187.
 Ἐμπνεῖ μου, Ἐφ' μου, Ποθεῖ με,
 301, 326, 384, 385.
 Ἐμπονήματα, Ἐπιβελτιώσεις, 16.
 Ἐμπορος. Ἐμπόρων συνοδία, 57.
 Ἐμπόρων κοινωνία, 82, 321.
 Ἐμπρόθεσμος ἡμέρα, 147.
 Ἐμπροσθία (ἡ), 270.
 Ἐμφασις, 20.
 Ἐμφυλλίζω, 131, 173. Ἰδ. καὶ
 Ἐγκεντρίζω, Ἐνοθαμιζώ.
 Ἐμφύτευσις, 129.
 Ἐναγής, 314,
 Ἐνάγω (ἐγείρω ἀγωγὴν), 186.
 Ἐναγωγή, 266.
 Ἐναπόγραφος, 131.
 Ἐνδείκτης, 110. Ἰδ. καὶ Μηνυτής.
 Ἐνδιάζω, 221. Ἰδ. καὶ Μεσημ-
 βριάζω.

- Ἐνδομηνία, 224.
 Ἐνίδρα, 128.
 Ἐνεδρευτικός, 184.
 Ἐνεργεῖν (ἐκ φαρμάκων), 241, 379. Ἰδ. καὶ Δρᾶν.
 Ἐνεργός, 6.
 Ἐνεχυράζω, Ἐνέχυρον, 162.
 Ἐνθεαστικός, 146. Ἰδ. καὶ Θεομανής, Φαντασιαστικός.
 Ἐνθουσιασταί, 132.
 Ἐνθρονίζω, Ἐνθρονισμός, 184.
 Ἐνθόμιον (τό), 315.
 Ἐνιαυσιατός, 18.
 Ἐκαυτός. — περιτελλόμενος, ἡ περιπλόμενος, 303.
 Ἐνομος (οὐσιαστικ. θηλυκ.). ἡ — (μερὶς κληρονομίας), 196.
 Ἐνοφθαλμίζω, 131, 173. Ἰδ. καὶ Ἐγκεντριζω, Ἐμφυλλίζω.
 Ἐνοσπονδος, 148. Ἰδ. καὶ Ὀμόσπονδος.
 Ἐνταλμα, 210, 282.
 Ἐντευξίδιον (τό), 266.
 Ἐντολή, 282. Ἀπ' ἐντολῆς, αὐτόθ. καὶ 382.
 Ἐντριτος, 318.
 Ἐντριχον, 187.
 Ἐνυδρις, Κύων ποτάμιος, 205.
 Ἐξάκουστος (ὁ), 62.
 Ἐξανάλισκестαι, 308, 384.
 Ἐξαπολύω, 87.
 Ἐξαποροῦμαι, 131.
 Ἐξάρθρωμα. Ζ. Ἐξάρθρωσις.
 Ἐξάρθρωσις καὶ Ἐξάρθρωσις, 206, 335.
 Ἐξάρνησις (ἀντίθεσις ἀρνητικῇ), 112.
 Ἐξαρτία, Ἐπιχειρία, 9, 10, 20.
 Ἐξαρχος, 280.
 Ἐξελεγμοί (τοῦ στρατοῦ), Ἐξελεῖς, 143.
 Ἐξερωτήσις, 315 καὶ 392.
 Ἐξέτασις, Κρίσις, 288, 382.
 Ἐξέτασις ὄπλων καὶ ἔκπων, 303.
 Ἐξίχω, 310.
 Ἐξηχος (μεταφορικ.), 341.
 Ἐξιδιοποίησις, 349.
 Ἐξισωτής, 258.
 Ἐξόδιον (τό), 91, 271.
 Ἐξοικαιοῦμαι, 86, 369.
 Ἐξορία, 33, 113, 297.
 Ἐξόριστος, 113.
 Ἐξουθενίζω, Ἐξουθενόω, — ὦ, Ἐξουθενήμινος, 219.
 Ἐξοχάδες. Ζ. Αἰμορροΐδες.
 Ἐξωμοσία, 61, 351.
 Ἐορτή ἑορτῶν, 56.
 Ἐπάγγελμα, Ἐπαγγελία, 283. Ἰδ. καὶ Ἐπιτήδευμα.
 Ἐπαίικλα, Ἐπαίικλια, Ἐπαίικλια, 114 - 115.
 Ἐπαλαλάζω, 339, 386.
 Ἐπαλξίς, 298. Ἰδ. καὶ Προμαγίων.
 Ἐπαμφοτερισμός, 14.
 Ἐπαναγκαστής, 184.
 Ἐπανθρακίδες, 57.
 Ἐπανισόω, — ὦ, 84.
 Ἐπανορθόω, — ὦ, 295, 297, 383.
 Ἐπαρίστερος, Ἐπαριστερότης, 166.
 Ἐπίκτης, 184.
 Ἐπερωτάω, — ὦ, Ἐπερωτήσις, Ἐπερωτήμα, 328. Ἰδ. καὶ Ἐγγύη.
 Ἐπίτειος, 18.
 Ἐπιβάλλον (τό). — μέρος, 84.
 Ἐπιδαρίω, — ὦ, Ἐπιδαρίνω, 9.

- Ἐπεδάτης, 250.
 Ἐπιγαμβρία, Ἐπιγαμβρεία, 13.
 Ἐπίγαμος, 238.
 Ἐπηρεμένος, 198.
 Ἐπιβεβλημένους, 16. Ἰδ. καὶ Ἐμ-
 πονήματα.
 Ἐπίδραμος (δ), Ἐπίδραμα (τὸ), 33.
 Ἐπίδικος, 203.
 Ἐπιδιορισμός, 79. Ἰδ. καὶ Ἀπέ-
 κλεισις.
 Ἐπιδόρπια, 115. Ἰδ. καὶ Ἐπαι-
 κλα, Μεταδόρπια.
 Ἐπίδοσις, Ἐπίδομα, 36.
 Ἐπιδίαιμα, 137.
 Ἐπιδίαις (τὸ). Ζ. Ἐπιδίαιμα.
 Ἐπιζῆξ, 166.
 Ἐπίζηλος, 111.
 Ἐπίθεσις, 182, 328.
 Ἐπιθέτης, 182, 328, 375.
 Ἐπίθημα (λῆξ. ἱατρικ.), 135.
 Ἐπικέρα, ἢ Ἐπὶ κεφαλὴν, πί-
 πτειν, 339, 386.
 Ἐπικαρπία, 191, 387. Χρῆσις
 καρπῶν, 349.
 Ἐπικείμενα (τά). Εἶναι τὰ ἐπι-
 κείμενα τοῖς ὀρεκτιμένοις, 332.
 Ἐπικεντρίω, Ἐπικεντρίζω, Ἐ-
 πικέντησις, 143, 184.
 Ἐπικεφάλαιον — (τὸ) — (κεφαλι-
 κὸς φόρος), 57.
 Ἐπίκτητος, 111. Ἰδ. καὶ Ἀφρο-
 σφαλής.
 Ἐπικιχλήσκω, 333.
 Ἐπίκλην, Ἐπικλήσιον, Ἐπικλή-
 σις, 333.
 Ἐπικόρμιον. Ζ. Ἐπίξηνον.
 ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ. φιλόσοφος, καθι-
 δρυτὴς τῆς τῶν Ἐπικουρείων αἰ-
 ρέσεως, 305 καὶ 395.
 Ἐπικρατίδας (αἰ), 46.
 Ἐπικτίνιον, 257.
 ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ. φιλόσοφος Στωϊ-
 κὸς, 6 καὶ 395.
 Ἐπικόησις, 332.
 Ἐπιλαχὼν (κατὰ κληρὸν), 341,
 385. Ἰδ. καὶ Ἀρχών.
 Ἐπίλεικτος, 144.
 Ἐπιλογίζεσθαι. Ζ. Ἀναλογίζεσθαι.
 Ἐπιλογισμός. Ζ. Ἀναλογισμός.
 Ἐπιμεριστή. — γῆ. Ζ. Ἐπίμερ-
 τος (ῆ).
 Ἐπίμετρον (τὸ), 83, 115, 338.
 Ἰδ. καὶ Διάμετρον, Πρόσμετρο.
 Ἐπίμορτος (δ). Ζ. Μορτίτης.
 Ἐπίμορτος (ῆ), Ἐπιμεροσὴ γῆ,
 221.
 Ἐπινέμησις, 183.
 Ἐπινωμὶς. Ζ. Ἐπαρχισμός.
 Ἐπίξηνον, 37, 336. Ἰδ. καὶ Ἐ-
 πικόρμιον.
 Ἐπίπακος, 9.
 Ἐπίπιδον, 267. Κατ' ἐπίπιδον,
 αὐτόθι.
 Ἐπικλίσιν, 324.
 Ἐπικλίων (δ), 329, 385.
 Ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν..., 183.
 Ἐπίσκαθρος, 159. Ἰδ. καὶ Ἐύθραυ-
 στος.
 Ἐπισάττω. Ζ. Σάττω.
 Ἐπίσιον. Ζ. Ἐπικτίνιον.
 Ἐπισιτισμός, 21.
 Ἐπισκοπή, Ἐπισκοπεῖν, 143.
 Ἐπισκοπέω, — α, 239.
 Ἐπισταθμία, 204.
 Ἐπιστολεύς, 16, 68.
 Ἐπὶ στόμα, 352. Ἰδ. καὶ Πρηγής.
 Ἐπισύλληψις, 332. Ἰδ. καὶ Ἐ-
 πικύησις.

- Ἐπισφαίρον (τό). Μάχαιρα μετ' ἐπισφαίρου, 155. Ἰδ. καὶ Εἰσφός.
- Ἐπίταγμα, Ἐπίτακτοι (στρατιώται), 301. Ἰδ. καὶ Ἐφεδροί.
- * Ἐπίτακτος (ὁ, ἡ), καὶ * Ἐπίτακτον (τό), 239.
- * Ἐπιτακτός, 239.
- Ἐπιτήδεος. Ζ. Εὐδατος.
- Ἐπιτήδευμα, Ἐπάγγελμα, 283.
- Ἐπιτομή, 3. Ἰδ. καὶ Σύνοψις.
- Ἐπίτροπος, 186.
- Ἐπιφάνεια. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας, Ἐπὶ μιᾷς ἐπιφανείας, * Ἐπὶ μιᾷς ἐξοδείας, 235. Κατὰ μίαν ἐπιφάνειαν, Αὐτόθι. καὶ 266.
- Ἐπιρώνημα, 186.
- Ἐπιχέτης, 9.
- Ἐπιψηφίζω, 295.
- Ἐποίκιον (τό), 53. Ἰδ. καὶ Ἀγροκήπιον.
- Ἐπόκτης (μύσσης τῶν ἀβρήτων Ἐλευσινίων), 6.
- Ἐπόκτης (ἔφορος ἔργου τινὸς), 184.
- Ἐπος. Ἄμ' ἔπος, ἄμ' ἔργον, (παροιμ.), 373, 145.
- Ἐποχή, 135, 372.
- Ἐποψ, 180.
- Ἐπομάδιον (τό), 314.
- ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. περίφημος ἱατρός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 332 καὶ 395.
- Ἐραστής, Ἐρώμιμος, Ἐταῖρος, 326.
- Ἐράω, — ὦ, Ἐρᾷ μου. Ζ. Ἐμπνέει μου.
- Ἐργαστήριον, 26, 124, 372.
- Ἐργεπείκτης, 184.
- Ἐργεπιστάτης, 184.
- Ἐργοδιώκτης, 184.
- Ἐργοκηδεστής, 184.
- Ἐργολάβος, 133. Ἰδ. καὶ Ἐκλήπτωρ.
- Ἐργον. Ἐν τῷ ἔργῳ (κατὰ πόλεμον), 6, 298.
- Ἐρείπια, 216.
- Ἐρεσθές (πόλις τῆς Αἰόλου), 349.
- Ἐρήμη δίκη. Ἐρημοδίκιον. Ζ. Δίκη.
- Ἐρημόδικος, Ἐρήμην ἀλοῦς, 109.
- Ἐριθυέσθαι, 45, 367.
- Ἐρίθεια, 45, 367.
- Ἐριον, 58, 256. — κονοποτάμου, 205. — πίννας, 265.
- Ἐρις, 45, 117.
- Ἐρκύνιος δρυμός, 156.
- Ἐρμαῖον, Ἐρμαῖον, 121.
- Ἐρμακίς (οἱ), Ἐρμακία, Αἱμασία (ἡ), Τρόχμαλος (ὁ), 281.
- Ἐρμαφρόδιτος, 178.
- ΕΡΜΟΚΛΗΣ (ὄνομ. κύρ.), 86.
- Ἐρπετὴ (τὴ), 300.
- Ἐρρώτω πᾶς... ξυνεπιλαμδάνειν αὐτοῖς, 126, 372.
- Ἐρυθρόδανον (τό), 164.
- ΕΡΩΤΙΑΝΟΣ. ἔγραψε συλλογὴν τῶν λείξεων τοῦ Ἰπποκράτους, 218 καὶ 395.
- Ἐρωτικόν. — διελτάριον, 37, 120, 372.
- Ἐσθίω, 211.
- Ἐσμὸς, Ἐσμέριον (ὕπακορ-), 138.
- Ἰδ. καὶ Μελισσών, Σμηνος.
- Ἐσοχάδες. Ζ. Αἰμορόβιδες.
- Ἐσθία, 71. Ἰδ. καὶ Ἰστία.
- Ἐστιατόριον, 296.
- Ἐσχαράδιον, 71, 193.

Ἐσχάριον, 65.
 Ἐσχάρος (ἰχθ.), 255. ἴδ. καὶ
 Κόρις.
 Ἐταῖρα, 96.
 Ἐταιρικὸν σύστημα, 145.
 Ἐταῖριον (δοκοριστ. τοῦ Ἐταί-
 ρος), 112, 248.
 Ἐταιρίς, 97.
 Ἐταῖρος, 112, 248.
 Ἐξανέγνωστον (τὸ), 202.
 Ἐξαπολόγητος, 143.
 Ἐυάρχισμος, 142, 373.
 Ἐυάστη, 244.
 Ἐυγενίδας. Ζ. Οἰκοδόσκουιναι.
 Ἐγλωττία, 145.
 Ἐυδίδρακτος, 119.
 Ἐυστω, 36.
 Ἐυήθεια, 320.
 Ἐυήλατος, 169.
 Ἐυθετός, Ἐπιτήδειος, Ἀρμόδιος,
 Πρόσφορος, 84, 369.
 Ἐυθραυστός, 111. ἴδ. καὶ Ἀκρο-
 σφαλής.
 Ἐξακτόρθωτος, 145.
 Ἐυαλιαν κτᾶσθαι, 378. ἴδ. καὶ
 Ὀνομα.
 ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ. Μαθηματικὸς, 119
 καὶ 396.
 Ἐυκοινωνησία, Ἐυκοινωνήτος, 321.
 Ἐυκοσμία, Ἐυταξία, 270.
 Ἐυμάρεια, Ἐυχέρεια, 210.
 Εὐνοια, 36.
 Εὐνοὺς, 37.
 Ἐυνοῦχος, 67.
 Ἐυπρέπεια (ἡ), Πρέπον (τὸ), 108.
 Ἐυπρόσιτος, 4.
 Ἐυπρόσωπος. — ἀπολογία, 327.
 Εὐριν, καὶ Εὐρινος, 201. ἴδ. καὶ
 Πηνελόπεια.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ. Τραγικὸς ποιητής,
 114 καὶ 396.
 Εὐρος (τὸ), Εὐρός (ὁ), Εὐρύνω,
 17.
 Εὐρύκωρος, 105. ἴδ. καὶ Πλα-
 τόκωρος.
 ΕΥΣΕΒΙΟΣ. — ὁ Παμφίλου· συγ-
 γραφεὺς ἐκκλησιαστ. ἱστορίας,
 καὶ τινων ἄλλων, 30 καὶ 396.
 Εὐσταθής, 58.
 ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ. — ὁ Θεσσαλονίκης
 ἀρχιεπίσκοπος· ἔγραψε παρακ-
 βολὰς εἰς τὸν Ὅμηρον, καὶ
 τιν' ἄλλα, 37 καὶ 396.
 ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ — ὁ νομικὸς, 9 καὶ
 396.
 Εὐστοχος περὶ τῆς ἀποκρίσεως,
 299, 383.
 ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ. Ἐξηγητὴς τῶν ἡ-
 θικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, 234
 καὶ 396.
 Εὐσυμπερίφορος, 84.
 Εὐσυνέλλακτος, 4.
 Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ), Εὐσυνειδησία
 (ἡ), Εὐσυνείδητον (τὸ), 111,
 315.
 Εὐτακτεῖν τὸν λαόν, 116.
 Εὐταξία, 270. ἴδ. καὶ Εὐκοσμία.
 — Ὁ τῆς εὐταξίας, ἡ, Ὁ ἐπὶ
 τῆς εὐταξίας. Ζ. Ἀστυνόμος.
 Εὐτράπητος, 111. ἴδ. καὶ Ἐδυ-
 παθής, Τρυφερόδιος.
 Εὐτραπίζω, 20.
 Εὐφημῶ, Εὐφημίζω, Εὐφημία, 4.
 Εὐχαρίς, 172.
 Εὐχαριστία, (ἀξ. ἐκκλησιαστ.),
 143.
 Εὐχέρεια, 210. ἴδ. καὶ Εὐμά-
 ρεια.

Εὔω, 154.

Ἐφάμιλλος, 86, Ἐφάμιλλον ποι-
εῖν, αὐτόθ.

Ἐπειδοι, 301, 332, 383, 385.

Ἐρηβος, Ἐρηβότης, 285.

Ἐροδος. — φυσική, 185. Ἴδ. καὶ
Δόναμις φυσική.

Ἐρορος, 184. Ἴδ. καὶ Ἐργοκη-
δεστής.

Ἐρίγγυος, 351. Ἴδ. καὶ Φερίγ-
γυος.

Ἐχεφροσύνη, 309.

Ἐχινόπους, 67.

Ἐχυρόν (τὸ), 162.

Ἐφημα. Ζ. Σίραιον.

Ζ

Ζηλῶω, — ὦ, Ζηλεῶω, 54.

Ζημιώδης, 114, 277.

ΖΗΝΟΒΙΟΣ. σοφιστής· παροιμιο-
γράφος, 220 καὶ 396.

Ζήτησις. — χρηματική, 78. —
ἐγκληματική, αὐτόθ. — ἐμβά-
σανος, 288.

Ζιγγίδερις (ῆ), 168.

Ζορκᾶς, 104.

Ζύγινα (ἰχθ.), 215.

Ζυγοκρούστης, 289.

Ζύθος, 37.

Ζύμη, 198, 376.

Ζωγραφέω, — ὦ, 256.

Ζωγρατεῖον, 218, 357. — ἰχθύων,
357 - 358.

Ζώγρος, 218. Ἴδ. καὶ Ζωγρατεῖον.

Ζωοφάγον, 58. Ἴδ. καὶ Σαρκο-
δόρον.

Ζώπισσα, 301.

Η

Ἡγεμονικὸν (τὸ), 281.

Ἡγεμών. Ζ. Ἄρχων.

ΗΓΗΣΙΑΝΑΣ. (ὄνομ. κέρ.), 343.

Ἡδαισμένον (τὸ), 253.

Ἡδύγλωσσος, Ἡδυεπής, Ἡδυλό-
γος, 7. Ἴδ. καὶ Γλυκόμεθος.

Ἡδυλίζειν, Ἡδυλισμός, 15, 365.

Ἡδυλόγος. Ζ. Ἡδύγλωσσος.

Ἡδυπαθής, 111, 358. Ἴδ. καὶ
Εὐτράπεζος.

Ἡδύς, 111. Ὡς ἡδύς εἶ! 267,
380.

Ἡήρ (ἰωνικ.). Ζ. Ἄήρ.

Ἡθικίζομαι, 226.

Ἡθος (τὸ). — Συντετριμμένος τὸ
ἦθος, 118.

Ἡλακάτη (λίξ. Βατακ.), 265,
380.

Ἡλακάτη, 287.

ΗΛΙΟΔΩΡΟΣ. Γραμματικὸς, 101,
καὶ 396.

Ἡλιος. Τροπαὶ ἡλίου, 322.

Ἡλόκεντρον, 183.

Ἡμελημένος. Ἡμελημένην ἰσθί-
τα ἔχειν, 234.

Ἡμέρα. — ἐμπρόθεσμος. Ζ. Ἐμ-
πρόθεσμος. — τακτὴ. Ζ. Τε-
κτὴ.

Ἡμεροδανειστής, 349. Ἴδ. καὶ
Τοκογλύφος.

Ἡμεροδρόμος, 273, 381.

Ἡμίξεστον (τὸ), 319. Ἴδ. καὶ
Ξέστης.

Ἡμισυς, 232.

ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ. Γραμματικὸς,
241 καὶ 396.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ. 315 καὶ 396.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ. ιστοριογράφος, 45
καὶ 396.

Ἡρώες κατὰ γένος, 194.

Ἡσυάγειν, 87.

ΗΣΥΧΙΟΣ. Ἀλεξανδρεὺς λεξικο-
γράφος, 5 καὶ 396.

Ἡχῆ, 340. ἴδ. καὶ Ἀπήχης.

Ἡχητικὸς, 324.

Θ

Θάκος, 63. ἴδ. καὶ Θάκος.

Θαλαμηπόλος (δ), 63. Θαλαμη-
πόλος (η), 64, 148, 373. ἴδ.
καὶ Ἀμφίπολος.

Θάλασσα. — κοίτη, 180, 375.

Θαλασσοκράτωρ, 16.

Θαλπτήριον (τὸ), 156.

Θαμβοῦμαι, 329.

Θαμνῶν, 257.

Θάνατος, 227.

Θάσις. — κάρνα, 15. ἴδ. καὶ
Ἀμυγδαλίς.

Θασόρρονον, 15.

Θαψία (η), 340.

Θεατρίκιον, Θεατρίζομαι, 8, 365.

Θετον, 66.

Θελογήτρον, 27.

Θέμα, Θεματίζω, Θεματικὸς, 59.

* Θέμα. — ἡθικόν, 59 - 60.

† Θέμα (τάγμα στρατιωτικ.), 196,
296. ἴδ. καὶ Λεγεών.

* Θέμα (τὸ εἰς ἐμπορεύς ἢ εἰς
τραπεζίτας κατατιθεμένον ἀρ-
γύριον), 223.

ΘΕΟΓΝΙΣ. ποιητὴς Γνωμικὸς, 187
καὶ 397.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ — ὁ νέος —, αὐτο-
κράτωρ, 240.

ΘΕΟΔΩΡΗΤΟΣ. — ὁ Κύριος, 132
καὶ 397.

Θεοί. — Ἐρίστιοι, — Πατράες,
257.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ. Συρακούσιος ποιη-
τὴς βουκολικῶν ἱκνῶν, 326 καὶ
397.

Θεοληψία, 132.

* Θεομανής, Θεομανία, 132, 146.

ἴδ. καὶ Ἐνθεαστικὸς.

Θεοκίθεια, 301.

* Θεοπληξία, Θεοπληκτος, 132.

Θεός. Θεὸς θεῶν, 56.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. — ὁ νομικὸς, 59 καὶ
397.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ. φιλόσοφος, 27
καὶ 397.

Θέρμια (τά. — ὀποκοριστ. τοῦ
Θέρμος), 205.

Θέρμος, 179, 205.

Θισμός, 89. ἴδ. καὶ Πολιτεία.

Θισμοφρία, 315.

Θεωρία. — ἱππικαί, 78.

Θήλεια, 235.

Θηλή, 180.

Θηλυγενής, 9.

Θηλυγονία, 9.

Θηριομάχος, 168. ἴδ. καὶ Μονο-
μάχος.

Θησαυρὸς κοινὸς καὶ δημόσιος. Ζ.
Δημόσιος.

Θησαυροφύλαξ, 346.

Θλάσμα, Θλάσις, 91.

Θνήσις, 227.

Θόλος, Ζ. Καμάρα.

Θορυδοποιός, 336.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΗΣ. ἱστοριογράφος,
6 καὶ 397.

Θρῆσωνίδης, Θράσων, 57.

Θρήνος, 311.
 Θρησκεία, 332.
 Θρίαμβος. — πύξος, 244. "Ιδ. καὶ
 Εὐάστη.
 Θρήξ, 187.
 Θριπιδεστος, 354, 387.
 Θρίσσα (ἰχθ.), 13.
 Θρόνος ἀγκωνωτός. Ζ. Δίπρος, Ἀγ-
 κωνες.
 Θρυαλλίς, 218.
 Θρυλλολέκτης, 237.
 Θυγάτηρ, Θυγάτριον (δοκορις.),
 153.
 Θυλάκιον. — δοπρίου, 171, 280.
 "Ιδ. καὶ Λοδός.
 Θυμάλωπις, 43, 367.
 Θυοσκόποι, 24.
 Θύρα. Φοιτῆν ἐπὶ θύρας, 95.
 Θυραυλίω, — ω, 38.
 Θυρεπάνοικτης, 126.
 Θυρεπανοίκτης, 244.
 Θυτικοί. Ζ. Θυοσκόποι.
 Θύψις, 367. "Ιδ. καὶ Θυμάλωπις.
 Θῶκος, 63.
 Θῶμιγξ, 151, 373.
 Θῶραξ, 48.
 Θῶς, 204.

. I

"Ιασμίλαιον, 189.
 "Ιάσμη (λίξ. περσικ.), 189.
 "Ιάσμιον (ἑλαιον). Ζ. "Ιασμέ-
 λαιον.
 "Ιατρικὴ ἑλ., 218.
 "Ιατρός. — ὀφθαλμικός, 238.
 "Ιατροσοφιστής, 218, 283.
 "Ιγδη, "Ιγδῖς (ή), "Ιγδιον (τὸ),
 227.

"Ιδιολόγος, 90, 294.
 "Ιδίομαι, "Ιδιοποιεῖται, 20, 349.
 "Ιδιωτεία, "Ιδιωτία, 320.
 "Ιέραξ, 133, 147.
 "Ιερατεον, 80. "Ιδ. καὶ Κληρος.
 "Ιεροθήκη, 309.
 ΙΕΡΟΚΛΗΣ. Γραμματικός, 255,
 καὶ 397.
 "Ιερολήπτος, 146.
 "Ιερολογίαι, 62.
 "Ιεροπραξίαι, 62. "Ιεροτελεστίαι,
 αὐτόθ.
 "Ιεροσκόποι, 24.
 "Ιεροφύλαξ, 309.
 "Ικανὸν (τό). — ποιεῖν, ἡ — πα-
 ρασχεῖν, 313.
 "Ικτερος, 181, 189.
 "Ινδικὸν μέλαν, 129, 183, 194,
 251.
 "Ινδός (ἐλεφανταγωγός), 92.
 "Ιξευτής, 239.
 "Ιον, 189.
 "Ιός. — χαλκοῦ, 353, 387.
 "Ιπος, 381.
 "Ιππάριον (δοκοριστ. τοῦ ἵππος),
 73.
 "Ιππεύς, 72.
 "Ιππηλάσιον, 344.
 "Ιππίατρος, 356.
 "Ιππικὸν (τὸ), "Ιππος (ή), 72.
 ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ. Κῆφος πατήρ τῆς
 ἱατρικῆς, 12 καὶ 397.
 "Ιππομάραθρον, 148.
 "Ιππόπορνοι, 36.
 "Ιππος (δ, ή), 71. — ἄστομος. Ζ.
 ἄστομος. — πάροχος, 72. —
 ψυχρός, 141, 373. — ἀερίπους.
 Ζ. Ἀεραίπους. — ἀσθηματικός,
 215, 276.

- Ἴππος (δ) — εἶδος βοσάνου —, 73.
 Ἰππόσταθμος, 273, 381.
 Ἰπποστάσιον, Ἰππόστασις, Ἰπποστάσις, 125, 139.
 Ἰππότιγρις, 359.
 Ἰππορέβδιον, 177.
 Ἰσατις, 194, 251.
 ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ. ῥήτωρ, 88 καὶ 397.
 Ἰσουψής, 235.
 Ἰστασθαι, Καθίστασθαι, Συνίστασθαι, 97.
 Ἰστία, Ἰστίη, (Ἰωνικ.), 71, 159.
 Ἰστορέω, — ὦ, 256.
 Ἰστιάζω, 105, 371.
 Ἰσχυρογνώμων, 241.
 Ἰσχυροποιέω, — ὦ, 156.
 Ἰσχυρῶς, 285. — πλούσιος, 286, 382.
 Ἰταλία, 140.
 Ἰταλὸς (ταυρος), 140, 378.
 Ἰχθυόκεντρον, 347.
 Ἰχθυοτροφειον, 358.
 Ἰχθυώδης, 270.
 Ἰχθυετικός, ἡ, ὄν, 201.
 Ἰχνεύω, 294. Ἰδ. καὶ Ἀνιχνεύω.
 Ἰχνηλατέω, — ὦ, 265.
 Ἰχνος, 294.
 ΙΩΑΝΝΗΣ, ὁ Λυδὸς, 105 καὶ 397.
 Ἰωμένος, 189.
 Καβάλλη, 73, 388. Ἰδ. καὶ Μαγάς.
 Καβάλλης, 72.
 Κάβος (δ) — μέτρον σιτικόν —, 48.
 Καγγάζω, Καγγασμός, 123.
 Καθρίζων, Καθριστής, 286, 382.
 Καθαροποιέω, — ὦ, 286.
 Καθίδρα. — ὀκλαστή, 63. Ἰδ. καὶ Δίφρος ὀκλαδίας.
 Κάθεμα, 63.
 Καθετήρ (ὄργανον χειρουργικ.), 323.
 Κάθετος, 19. Ἰδ. καὶ Στάθμη, Σταφύλη.
 Καθηγητής, 283.
 Καθηκον (τὸ), 232.
 Καθίζω, 123.
 Καθίστασθαι, 97.
 Καθομιλεῖν, 14, 365.
 Καθοσίωσις. Καθοσιώσεως ἑγκλημα, 197.
 Καινισμός, 237.
 Καίνω, 55.
 Κακηγόριον (τὸ), Κακηγορίου δίχη, 116.
 Κακκάβη (ἡ). Κακκάδιον (ἐπικοριστ.), 214.
 Κακκάζω, 57, 368.
 Κακοήθης. — πληγὴ, — κυρτὸς, 208 - 209.
 Κακοθελής, Κακοθέλεια, 209.
 Κακόμορφος, Κακομορφία, 116.
 * Κακόσχολον. — παιδίριον, 271.
 Ἰδ. καὶ Σπερμολόγον.
 Κακόσχολος, 267.
 Κακοτεχνέω, — ὦ, 155.
 Κακοτεχνία, 82, 155.
 Κακότεχνος, 187.
 Κακουργέω, — ὦ. Κακουργεῖν τοῦς κύνους. 265.
 Κακουργία, Κακουργός, 328. Ἰδ. καὶ Ἐπίθεσις, Ἐπιθήτης.
 Κακόφημος, 116. Αἰτίαν ἔχων ὡς χρηστήν, 336, 385 - 386.
 Κάλα ἀσφαλιτῶ, 52.

Κ

- Κάλαθος, 244.
 Κάλασις, Κλασις. Ζ. Κλήσις.
 Καλήφη. Ζ. Σκαλήφη.
 Καλλαιχοί, 139.
 ΚΑΛΑΙΜΑΧΟΣ. Κυρηναίος ποιη-
 τής, 150 και 397.
 Κάλλος. — συνακτόν, 181.
 Καλόδαθρα (τά), 122.
 Καλοφθαθία, 281.
 Καλπάζειν, 164.
 Καλόδη, 48.
 Κελυπτήριον (στάφη δικίας), 97.
 Κάλχη, 194.
 Καμάρι, Καμάριον (δοκοκοριστικ.
 ποιτών, έχων καμάραν), 64,
 359.
 Καματηρός, 192.
 Καμηλοπάρδαλις, 168.
 Καμινάτα, 71.
 Κάμινος, 71.
 Καμμώω, * Καμμόρος, 232.
 "Ιδε και Καταμμώω.
 Κάμπη, 337.
 Καμπύλος, 210. "Ιδ. και Λορδός.
 Κανάβιος κηρός, 55, 368.
 Κάναθος (δ), 55, 211, 368. "Ιδ.
 και Κίναθος.
 Κάναθος, 164, 374.
 Κάναστρον. Ζ. Κανοθν.
 Καναυτήν (χλαμύς τουρκική), 51.
 Κάνης (ή), Κανήτιον (δοκοκορι-
 στικ.), 64.
 Κανίσκιον. Ζ. Κανοθν.
 Κάννα, Κάννη (Ιωνικ.), 53, 55,
 56.
 Κάνναβις (ή), 54.
 Κανοθν, Κάναστρον, Κανίσκιον,
 211.
 Κανών. Ζ. Ἀντίον.
 Καπάνη, 48, 368.
 Κάπη, Καπνοδόχη, Καπνοῦχος,
 71.
 Καπυρόν, Καπυρίον (τό), 103.
 Καπυρωτέρα ἑβδή, 374.
 Κάπων και Κόπων, 66-67.
 Κάρδας, 165.
 Κάρις, 229.
 * Καρκινίνη. — σκηνή ή καλόδη,
 291.
 Καρκίνος (μαλακόστρακ.), 54.
 Καρκίνος χαλκίως, 338. "Ιδ. και
 Πυράγρα.
 Κάροιεν, 229. "Ιδ. και Σίραιον.
 Καρπόδισμα, Καρποδιάμιον, 43.
 Καρποφάγος, 161.
 Καρπώδης, 150.
 Κάρυον. — Θάσιον. Ζ. Θάσια. —
 Ποντικόν, Ασπτοκάρυον, 236.
 Κάρφος, 99.
 Καρχήσιον (τό), 19. "Ιδ. και Κε-
 ραία.
 Κερωτόν (τό), 58. "Ιδ. και Δαυ-
 κος.
 Κάσας και Κασας, 60.
 Κασιανόν (ιμάτιον). Ζ. Κασόν.
 Κάσιον (ὄρος, και πόλις, Αἰγύ-
 πτου), 60.
 Κασσίτερος, Καττίτερος, 139.
 Κασιωτινός (δ). Ζ. Κάσιον.
 Κασόν (ιμάτιον), 60, 368.
 ΚΑΣΤΩΡ και ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. "Ιδ.
 ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ.
 Καταβολίς. Ζ. Ἀπώρυξ, Κατώ-
 ρυξ.
 Καταβολή. — εἰκονική, 4, 320. —
 πραγματική, 320.
 Καταδράδευσις, Καταδράδευμα,
 250, 379.

- Καταδραβεύω, 250—251, 379.
 Κάταγμα (λίξ. χειρουργ.), 159.
 "Ιδ. και 'Αγμός.
 Καταγοητεύω, 147.
 Καταγραφή. Ζ. 'Αναγραφή.
 Καταγύναιος, 195.
 Καταγώγιον. Ζ. Κατάλυμα.
 Καταδεδίσθαι, Δεδίσθαι φαρμά-
 κοίς, 237, 378. "Ιδ. και Κατά-
 δεσις.
 Κατάδεσις, Κατάδεσμος, 237, 378.
 Κατάδουπος, 336, 385.
 Κατάθεσις (λίξ. νομικ.), 113.
 Καταθλίβω, Κατάθλιψις, 242.
 Κατακλις, 170. "Ιδ. και Δειρή.
 Κατάκλυστρον (τὸ), 171.
 Κατακοιμιστής, 63. "Ιδ. και Κοι-
 τωνίτης.
 Καταλέγειν στρατιώτας, 305, 384,
 Καταλλαγή (ἐπὶ νομισμ.), 122.
 Κατάλληλα και Παράλληλα (λίξ.
 βοταν.) 151. "Ιδ. και 'Αντίζυγα.
 Κατάλογος.—στρατιωτῶν. Ζ. Κα-
 ταλέγειν στρατιώτας.
 Κατάλυμα, 27.
 Καταμύσχεισις, 213. "Ιδ. και Μό-
 σχειμα.
 Καταμύω, Καμμύω, 232.
 Κατανόημα.—χρηματιστικόν, 327.
 Κατανοητικός (ὁ), Κατανοητικὸν
 (τὸ), 258. "Ιδ. και Συνοπτικόν.
 Κατανωτίζομαι, 130.
 Καταπιστεύω, 87.
 Κατάπτυστος, 219.
 Κατάρατος, 314.
 Καταβράκτης (δίνη), 386.
 Καταβρῖει, Κατάβρῖοις, 269.
 Καταρτισμός (λίξ. χειρουργ.),
 295. "Ιδ. και Διάπλασις.
 Κατασπάτω, 308.
 Κατάσκοπος, 138.
 Κατάστασις, 140.
 Καταστρωννύω, Καταστρώννομαι,
 50, 93.
 Κατατοιχογραφῶ, 8, 266. "Ιδ. και
 Στηλιτεύω, Τοιχογραφῶ.
 Καταφορά, 188.
 Κατεγγυῶν τινα, 301, 384.
 Κατευθυντήρια, 234. "Ιδ. και
 Στάθμη.
 Κατόπτρις, 123.
 Κάτοπτρον, 223.
 Κατορθώματα (τὰ), 320.
 Κατοχή. — ἡ ἀπὸ νόμων — ἡ
 διὰ χειρὸς, 273.
 Καττιτερίδες νῆσοι, 139. "Ιδ. και
 Καλλιτῆχοι, Κασσίτερος.
 Καττίτερος. Ζ. Κασσίτερος.
 Κατωκάρ.— ῥίπτειν, 339, 386.
 "Ιδ. και Κεφαλή.
 Κατώρυξ, 213.
 Καυδῖναι. Ζ. Καύδιον.
 Καύδιον (πόλις Ἰταλικ.), 61.
 Κυλώδης (λίξ. ἱατρικ. και βο-
 τανικ.), 154. "Ιδ. και Δελώδης.
 Κausαλις, 154.
 Καυτηριάζειν, Καυσηριάζειν, 155.
 Κυυτήριον, 61.
 Καυχηματίας, 352.
 Κάψα, 51.
 Κεδάζω, Κεδάννυμι. Ζ. Ξεδάζω.
 Κεδρόμηλον (τὸ), 78.
 Κειμηλιάρχη, Κειμηλιοφόλαξ,
 Κειμηλιαρχετον, 309.
 Κελαινός, 46. "Ιδ. και "Ορφνηός.
 Κέλφος (τὸ), Κελύφανον (τὸ),
 197.
 Κενεμβατεῖν, 250.

- Κενοδοξία, 241.
 Κενολόγος, 325.
 Κενοτάριον, 62.
 Κερζία, 19. ἴδ. καὶ Καρχήσιον.
 Κεράτιον, 59.
 Κεράτιον (λίξ. βοταν.), 18, 260.
 ἴδ. καὶ Μίσχος.
 Κέρμα, 82.
 Κέστρον (τὸ), 36. ἴδ. καὶ Ψυχό-
 τροφον.
 Κεφάλαιον, 323. Κεφαλαίωςις,
 αὐτόθ. — ἴδ. καὶ Πλήρωμα,
 Συγκεφαλαίωμα.
 Κεφαλή. Ἐπὶ κεφαλὴν βυθίζειν,
 31. Ἐπὶ κεφαλὴν πίπτειν, 339,
 386 (ἴδ. καὶ Κατωκάρα). Ὁ-
 σον ἢ κεφαλὴ χωρεῖ, 339, 386.
 Κεφαλικὸν (φάρμακον)—λίξ. ἱε-
 ρικ.—, 62.
 Κεφαλισμός (λίξ. ἀριθμητικ.),
 203, 376.
 Κηδεία, 322.
 Κήλων, 140. ἴδ. καὶ Ὀχετον.
 Κημὸς, 170, 232. ἴδ. καὶ Φιμός.
 Κήνος, 62.
 Κηρίον, 292. ἴδ. καὶ Μελίκηρον.
 Κηρογραφία, Κηρόχυτος γραφή,
 129.
 Κήρωσις, 77.
 Κηρωτὸν (τὸ), 62.
 Κηφὴν, 54.
 Κιβώριον (λίξ. Αἰγυπτιακ. καὶ
 Ἑκκλησιαστικ.), 77.
 Κιγκλίζειν, 338, 386.
 Κιγκλῖς, 65, 173, 374.
 Κίθαρος (ιγθ.), 201.
 ΚΙΚΕΡΩΝ. Μάρκος Τούλιος —
 ἑξοχος ῥήτωρ τῆς παλαιᾶς Ῥώ-
 μης, 239 καὶ 397.
 Κιλικία (χώρα τῆς μικρᾶς Ἀ-
 σίας), 77.
 Κιλικία (τὰ), 77, 369.
 Κίμδιξ, Κιμδίκιον (ὀποκοριστ.),
 341. ἴδ. καὶ Κρότων.
 Κιναιδολόγος, 242. ἴδ. καὶ Αἰ-
 σχρολόγος.
 Κίναιδος, 178.
 Κινάρα ἢ Κυνάρα, 24.
 Κίναδος, 55, 211, 376.
 Κιονόκρανον, 66. ἴδ. καὶ Ἄκρο-
 κιονίον.
 Κίρκη, 325, 384.
 Κίρκος. Κιρκήσια (ἀγωνίσματα),
 78.
 Κίβρος. Ζ. Ὁβρός.
 Κίσσηρις, 271.
 Κιτρόμηλον (μήλον Μηδικόν),
 78.
 Κιχώριον. — κηπατὸν ἢ κηπευό-
 μενον, 75, 375.—ἄγριον, αὐτόθ.
 Κλάσις. Ζ. Κλησις.
 Κλαστὸν, Κατακλαστὸν (λίξ. ἐκ-
 κλησιαστ.), 245. ἴδ. καὶ Ἀν-
 τίδωρον.
 Κλειθρία (ἡ), 318.
 Κληροί, 32. Πάλλειν κλήρους,
 Βάλλειν κλήρους, αὐτόθ. καὶ
 245, 379.
 Κληρονόμος.— Ἐν πίστει κληρο-
 νόμος, 151.
 Κληρος (ὁ), Κληρικοὶ (οἱ), 80,
 389. ἴδ. καὶ Ἱερατεῖον.
 Κληρουχία, Κληρουχική γῆ, 13.
 Κλησις, Κλάσις, Τάξις, Ἐπίκλη-
 σις, 79, 291.
 Κλυστρίς, Εὐκυστηρία βοτάνη. Ζ.
 Ἑγκλυστρίς.
 Κλωδός, 81. Ζ. Ὀμήγουρις.

- Κλαγγμός, 178 - 179.
 Κλώζω, 179.
 Κλώθω. Χυλφ κλώθοντι, 152.
 Κνήμη (ή), 340.
 Κνημῖς, Περικνημῖς, Περικνημίδιον, 174.
 Κνίδη, 244. Ἴδ. καὶ Ἀκαλήφη.
 Κοβαλεῖα, Κόβαλος, 232.
 Κογχολεῖμαξ (? Σείσιλος;), 201.
 Κόθορνος, 46.
 Κοιλῆς, 351. Ἴδ. καὶ Λάα, Φάραγξ.
 Κοίλη. — ναῦς, 52, 368. — θάλασσα. Ζ. Θίλασσα.
 Κοῖλον. Τὸ — τοῦ ποδὸς δεξιῖ (παροιμ.), 335, 385.
 Κοῖλος, 180. — χρυσός, — ἄργυρος, 351, 387.
 * Κοιμάσιον, Ζ. Κουμάσιον.
 Κοινὸν (τὸ), 230.
 Κοινωνία. Ζ. Ἐμπορος.
 Κοινωνός, 250.
 Κοιταῖον (τὸ), 336.
 Κοίτη. — ποταμοῦ, 203.
 Κοιτῶν, 63. Ἴδ. καὶ Δωμάτιον.
 Κοιτωνίτης, Ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, 63. Ἴδ. καὶ Κατακοιμιστής.
 Κόκκος. — σπορίμων. Ζ. Σπόρος.
 — Κόκκος νοδός, «νόου δ' αὐτῶ» «οὐκ ἐνι κόκκος», 172, 374.
 (Ἴδ. καὶ Πτωχός τῆς φρένας.)
 — Κόκκος βαφικῇ, 192.
 Κόκκυξ (ἰχθ.), 306, 307.
 Κόλασις. Ζ. Ἐπιδιορισμός, Ἀπόκλεισις.
 Κόλαφος, 93.
 Κόλλα (ὕλη γλοιώδης), 168.
 Κόλλαβος, 73.
 Κόλλιξ, 167.
 Κόλλοψ, 73. Ἴδ. καὶ Κόλλαβος.
 Κολλυβιστικὴ συγγραφή, 65.
 Κολλώδης, 169.
 Κολόδιον, 199.
 Κολυμδητής, 268. Αἰδῆς κολυμδητοῦ, αὐτόθι.
 Κολύρξ. Ζ. Κόλλιξ.
 Κομβολύτης. Ζ. Βαλαντιοτόμος.
 Κόμη. Παραγκιστρῶ τὴν κόμην, 40.
 Κόμμι, Κομμίδιον (ὕποκοριστικ.), 169.
 Κομφευόμενος Ζ. Καθαρίζων.
 Κονία, 77, 197.
 Κοντός, Κοντάριον (ὕποκοριστικ.), 170.
 Κοπρίας (ὅ), Αἰσχρολόγος, 242.
 Ἴδ. καὶ Κιναιθολόγος.
 Κοπρών, 358. Ἴδ. καὶ Ὁξυθύμις.
 Κόπτω, 67.
 Κοράλλιον, 91.
 Κορδύλη, 308. Ἴδ. καὶ Ταϊνία, Λημνίσκος.
 Κόρις, ὁ, (ἰχθ.). Ζ. Ἐσχαρος.
 Κορμός (στίλεχος), 62.
 Κορυθαλός, 13.
 Κορώνη, 216.
 Κοσμιότης, 108.
 Κόττα, Κόττη, 107, 261.
 Κοττάριον, Κοττίον, Κοττάνιον (ὕποκοριστικ. τοῦ Κόττη), 107, 190, 261.
 Κουμάσιον, * Κοιμάσιον, 274. Ἴδ. καὶ Ὁρνιθῶν.
 Κοῦρμι (τὸ), 37. Ἴδ. καὶ Πινον.
 Κοῦρος, 165.
 Κούταρον, 204, 376.
 Κοχλίας (χλιμαξέλιποιδής), 201.
 Κράββατος, 346.

Κρασπιδίται — ἀντίθ. τοῦ Κορυφαῖοι —, 288. Ἰδ. καὶ Οὐρά.

ΚΡΑΤΗΣ. Θηβαῖος· κωικός φιλόσοφος, 126.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ. ποιητὴς κωμικός ἐν Ἀθήναις, 250 καὶ 397.

Κραύγασος, 102.

Κραυγή, Κραυγασμός, 79.

Κριάγρα, 157.

Κριουργέω, — ὦ, 67.

Κρεωκοπέω, — ὦ, 67.

Κρεωπωλείον, Κρεωπώλιον, 40.

Κρηπῖς, 138.

Κρησέρα, 335. Ἰδ. καὶ Σήθω.

Κρίκος (Κρικίον, Κρικίλλιον, ὑποχοριστ.), 102.

Κρίσις. Ζ. Ἐξέτασις.

Κρόκη, 345. — καὶ, Κρόκη (εἶδος πέμματος), 103, 370.

Κροκὺς καὶ Κροκίς, 67, 91.

Κρόμμυον. — Ἀσκαλώνιον, ἢ Ἀσκαλωνάτον, 122. Ἰδ. καὶ Σκοροδόπρασον.

Κρόταλον, 61.

Κροτέω, — ὦ, Κροταλίζω, 20.

Κρότων, 341. Ἰδ. καὶ Κυνοραΐσθης, Κυνόμυια.

Κροῦμα (ῆ), 170, 374. Ἰδ. καὶ Μόξα.

Κρουνός, 189.

Κρυερὸς (ἰπθ.), 98.

Κρύος (τὸ), 98.

Κρυμός. Ζ. Κρύος.

Κρυπτεία, Κρυπτεία, 49.

Κρύπη. Ζ. Κρυπτεία.

Κρυφιαῖος, Κρυφίματος, 79.

Κρωσός, 104, 316. Ἰδ. καὶ Λάγηνος, Στάμνος, Ὑδρία.

Κτεῖς, Κτένιον, 256.

Κτεῖς, Ἐπικτένιον, Ἐπίσιον, 257.

Κτενίζω, 256. Ἰδ. καὶ Ξαίνω.

Κτηματικός, Κτηματίτης, 283, 284, 382.

Κτηνίατρος, 356.

Κτηνοδότης, Κτηνοδοσία, 36.

Κυδέρνησις, 172.

Κυδερνήτης, 171.

Κόβη, Κύμβη, 61.

Κόβος, 107. Ἰδ. καὶ Κακουργέω.

Κόσι. Ζ. Πέπλησται.

Κυκλάς. — Ἰσθῆς (γυναικ.), 39.

Ἰδ. καὶ Πέζα.

Κυκλίω, Κυκλώω, 306.

Κόλινδροι, 305, 307, 384.

Κυλλός, 210.

Κόματα, 351.

* Κυμβαρῖς, 80. Ἰδ. καὶ Κύμβη.

Κύμβη, Κύδη, 61, 80.

Κυνάρα. Ζ. Κινάρα.

Κύναστρον (τὸ), 55.

Κυνοβλώψ, Κυνοθραυς, Κυνώπης, 53.

Κυνόμυια, 341. Ἰδ. καὶ Κρότων.

Κυνοπόταμος. Ζ. Ἐνυδρις.

Κυνοραΐσθης, 341. Ἰδ. καὶ Κρότων.

Κυοφορούμενος, 274.

Κόπαρος, 308.

Κύπελλον, 94.

Κόπη, 94.

Κυπρίνος (ἰχθ.), 143.

Κύπριοι, 219.

Κυρηναῖοι, 42.

ΚΥΡΙΑΛΛΟΣ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, 50 καὶ 397.

Κύριος. Ζ. Δισπότης.

Κυρκανάω, — ὦ, 41.

Κόρτος, 233.

Κυττάριον, 260.
 Κυψέλη, 308.
 Κύων, (δ, ἡ) 53.—εὐριν,—βινη-
 λάτης,—ἱχνευτικός, 201.—πο-
 τάμιος, 205.—Λακωνική, 199.
 Κωθα, 241.
 Κώδων, Κωδώνιον (ὀποκοριστ.),
 324.
 Κώθων, Κωθωνιστήριον, Κωθω-
 νίζω, Κωθωνίζομαι, 175, 375.
 Κωλα.—ξόλινα, 137.
 Κωλή, 167.
 Κωμα (νότος), 83.
 Κωνωπετον, Κωνωπεών, 76, 97.
 Κώνωψ, 97.

Λ

Λαβή, 281, 381 - 382. Ἐν λα-
 βάτῃ γενέσθαι, αὐτόθ.
 Λαγγάζω, Λαγγίω, — ὦ, 194,
 376.
 Λάγηνος, 104.
 Λαγκία, 193.
 Λαγώς.—θαλάσσιος, 194.
 Λάζομαι. Λάζεσθαι γὰρ, 226,
 377 - 378.—μῦθον, 249, 379.
 * Λαθιλόσια (δυσμωτήρια), * Λα-
 θηδώνια, ἢ * Ληθηδώνια, 244.
 Λαθρατός, Λαθριματός, 79.
 Λαθρογμία, 214.
 Λάκκ, 351. Ἰδ. καὶ Κοιλὰς, Φά-
 ραξ.
 Λακκαίον (τὸ). — ὕδωρ, 78.
 Λάκκος, 78. Ἰδ. καὶ Ὀμβροδέ-
 κτης.
 Λακκατέω, — ὦ, 157.
 Λάκυρος, 265. Ἰδ. καὶ Δευτερίας
 οἶνος.

Λάπαθον, 303.
 Λας, 307.
 Λατομία, 59.
 Λαῦρος, Λάφνη. Ζ. Δάφνη.
 Λάφυρα. Λαφύρων κήρυξις, 198,
 300. Ἰδ. καὶ Σέλα.
 Λαχανοπωλεῖον, 177.
 * Λαχμοσύβολα ἢ Λαχνοσύβο-
 λα, 37. Ἰδ. καὶ Σόμβολα.
 Λαχών (κατὰ κληρον), 341, 385,
 Ἰδ. καὶ Ἐπιλαχών.
 Λαγεών (δ καὶ ἡ), 196.
 Λαιαντήρ, 35. Ἰδ. καὶ Ὀμαλι-
 στήρ.
 Λαίμαξ, Λαιμάς, 201.
 Λαίω, — ὦ, 292.
 Λαίριον (τὸ), 307.
 Λαιχὴν, 200, 229. Ἰδ. καὶ Βρύον,
 Μνίον.
 Λαίχω, 159 - 160.
 Λαίωσις, Ξέσις, Σέσις, 292.
 Λεάνη, 34.
 Λέκιθος (ἡ), 264.
 Λεπιδωτός, 193.
 Λεπίς (ἡ), Λέπος (τὸ), Λέπισμα
 (τὸ), 122, 197.
 Λέπρα, Λεπρός, 197.
 Λεπτογνώμων, 171.
 Λεπτοκάρυον, Κάρυον Ποντικόν,
 236.
 Λεπτοκοπίω, — ὦ, 46.
 Λεπτομέριμος, 19, 315.
 Λεπτόν. Κατὰ λεπτόν, 115.
 Λεπτός, 111. Ἰδ. καὶ Ἀπαλός.
 Λεπτουργός, 219, 377.
 Λέσθος (νήτος), 343.
 Λεύκη (νόσος τοῦ ὀφθαλμοῦ), 11.
 Λευκόγατος, 97. Ἰδ. καὶ Γῆ Κρη-
 τική.

Λευκογραφίς, 98, 99.

Λευκός, 11.

* Λευκόχρυσος, 267.

Λεύκωμα, 11.

Λεωδης (δ ἐκ τοῦ λαοῦ), 359.

Λέων (ἐν τῶν σημ. τοῦ Ζωδιακ. κύκλου.), 55.

Ληθεῖδων, 244.

Ληκυθίζω, 17. *Ιδ. καὶ Λόγος δι-
θυραμβώδης.

Λήκυθος, 17, 264.

Λημαλέος, 69. *Ιδ. καὶ Γλάμων.

Λημματισμός. Ζ. Περισσοπραξία.

Λημνίσκος, 308. *Ιδ. καὶ Κορδύλη.

Ληνος, Λάνος (Δωρικ.), 58, 256.

Ληνός, 279.

Λήρημα, Ληρήματα, 199. *Ιδ. καὶ
Λήρος.

Λήρος, Φλυαρία, Ψευδολογία,
28.

Ληστρικόν. — πλοτον, 44. *Ιδ.
καὶ Δρόμων.

Λήψις. — εἰκονική, 4, 320. —
πραγματική, 320.

Λίαν, 382. *Ιδ. καὶ Ἰσχυρός.

Λιδανωτίς, 305.

Λιδανωτρίς, 233.

Λιθία, Λιθία (ἡ), Λιθάρια (τὰ),
(τιμαλφ. λιβ.), 194, 264.

Λιθόθενδρον, 91. *Ιδ. καὶ Κοράλ-
λιον.

Λίθοι. Λογάδην —, Λογατοί —,
224.

Λιθακόλλα, 216.

Λιθοξοϊκόν σιδήριον, ἡ — ἔργα-
στον, 136.

Λίθος. — Ἰουδαϊκός, — Συρια-
κός, 136. (*Ιδ. καὶ Τηκόλιθος,
Τυκόλιθος). — Καρχηδόνιος,

173. (*Ιδ. καὶ Λυχνίτης). — Λί-
θος λογάδην, — λογαῖος, 224.

Λίθος τῆς φιλοσοφίας, 264.

Λιθόστρωτον (τὸ), 252.

Λίκνον, 36.

* Λιλουργή (τὰ), Λίλουργα, 307.

Λιμαγχονέω, — ὦ, 7.

Λιμήν. — χειροποίητος, 225. *Ιδ.
καὶ Μῶλος.

Λιμοκτονέω, — ὦ. Ζ. Λιμαγχο-
νέω.

Λίνον. Λίνου ἄχνη, 68.

Λίπος, 330.

Λισσός, 202.

Λιστραίνω, Λιστρεύω, Λιστρώ,
— ὦ, 202. *Ιδ. καὶ Στιλδός.

Λίστρον, 119, 203, 271, 381.

Λιχάς, 128.

Λίχνος, 159.

Λοδός (θήκη τῶν ὀσπρίων), 171,
280.

ΛΟΓΓΟΣ. συγγραφεὺς τῶν «κατὰ
Δάφνιν καὶ Χλόην» ποιμενικῶν,
368 καὶ 398.

Λογετον, 206, 286.

Λογισμός. Ἐκκαθάραι λογισμὸν,
202.

Λογιστήριον, 86.

Λογοδιάρβροια, 40, 367.

Λογοειδής, 284.

Λογομαχία, 117.

Λόγος. — ἄμοιδετος, 13. — δι-
θυραμβώδης, — Ληκυθώδης, Λη-
κυθικός ἢ Ληκύθιος, 17. — σύν-
θετος (πλαστός, ἐπιτετηδευμέ-
νος), 85, 369. — Λόγων ὠθη-
σμός, 117. — Λόγου ἄξιον,
182. Ὑπολαμβάνω τὸν λό-
γον, Μεταλαμβάνω τοῦ λόγου,

249, 379. Λόγος ἀσουλίας, — ἀπαθείας, 313. Λόγοι συμβατικοί, 275. Ὑπὸ λόγον, 249, 283.

Λοιμικὸν (τὸ—νόσημα), 259.

Λοιπὰς, Λοιπαδάριον (ὕποκορισ.), 23, 298, 302.

Λοπὰς, Λοπάδιον (ὕποκορισ.), 25.

Λορδὸς, Καμπύλος, 210.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ. Σαμοσατεύς· σοφιστής, 23 καὶ 398.

Λουτηρίσκος, 30.

Λουτρίε, 205.

Λυγγάνω, Λόζω, 311.

Λόγη, 101. Ὑδ. καὶ Λυκαυγίς.

Λυγιστὸν (τὸ), 155.

Λυγμὸς, 311. Ὑδ. καὶ Ὀλολυγμός.

Λύγξ, Λυγλίον (ὕποκοριστ.), 179, 311.

Λόζω. Ζ. Λυγγάνω.

Λυκάνθρωπος, 205.

Λυκαυγίς, 100.

Λυκοπάνθηρ, 204. Ὑδ. καὶ Θώς.

Λύκος, μάνδαλος θύρας, 204, 376.

Ὑδ. καὶ Μάνδαλος.

Λυκόφως. Ζ. Λυκαυγίς.

Λυσιτανία, ἐπαρχία τῆς Ἰσπανίας, 139.

Λυχνίτης (ὁ), Λυχνιτάριον (τὸ), (τίμ. λίθ.), 173.

Λυχνοκατα, 181.

M

Μαγὰς, Μαγάδιον, 72, 368. Ὑδ. καὶ Καβάλλη.

Μαγγανεία, 211, 212. Μαγγάνευμα, Αἰτόθ.

Μαγγανεύω, 211, 212, 377.

Μαγίς, 49. Ὑδ. καὶ Μάζα.

Μαγνήτης (ὁ), Μιγνητικὸς λίθος (ἡ), 207.

Μάζα, 15, 216.

Μαζίον (ὕποκοριστ. τοῦ Μάζα).

— ἀργύρου, — χρυσοῦ, 216.

Μάθη, Μάθησις, 288.

Μαθήματα. Ἐγκύκλια —, 198.

Ὑδ. καὶ Ἐγκύκλια.

Μαῖτς (μαλακόστρ.), 21.

Μακαρία, 259, 380. Ὑδ. καὶ Βάλ— λ' εἰς μακαρίαν, Περίδεικνον.

Μακρόδιος, 357.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΣ. Ἀμβρόσιος Λεωτήλιος Θεοδοσίος·—ἀκμέσας κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα. Μ.Χ. Ἐγγραφε Κρονικὰ, καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸ ἐνόπνιον τοῦ Κικέρωνος, 181 καὶ 398.

Μακρόκωλον (μέγα φύλλον χέρτου), 247.

Μαλακυνέω, — σ, 225.

Μαλακία (ἡ), 208.

Μαλάκια, τὰ, (ἐκυδρα μαλακό—δερμα.), 225. Ὑδ. καὶ Μαλακό—στρακον.

Μαλακίζεσθαι, 208.

Μαλάκιον τὸ, (θυλακίσκος πλακτός), 209. Ὑδ. καὶ Σκυρίς.

Μαλακόστρακον, 104.

Μαλάσσειν, 127. Ὑδ. καὶ Μέλδειν.

Μαλλὸς, 209.

Μανᾶς, 209 — 210, 376.

Μάνδαλος. — θύρας, 204, 376.

Μαντική ράβδος, 30, 362.

Μαργαρίτης. — ἄστρος. Ζ. Φύσημα.

Μέρη, 210. Ὑδ. καὶ Χείρ.

Μαρίλη, 43.

ΜΑΡΚΟΣ ΑἴΓΥΠΤΙΟΣ. — ΑΝΤΩ—

NINOΣ. Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώ-
μης· φιλόσοφος, 6 καὶ 398.
Μάρβρον, 215.
Μάστιξ. — ἀστραγαλωτή, 157.
(ἴδ. καὶ Στρώφος.). Διέξοδοι
μαστίγων, 30. ἴδ. καὶ Διαμα-
στίγωσις.
Μαστός, 304.
Μαστροπίω, — ὦ, **Μαστροπιώ**,
39. ἴδ. καὶ **Μαυλιζω**.
Μαστροπός, 212.
Ματτύη, **Ματτυολοιχός**, 160,
374.
Μαυλιζω, 39.
Μάχαιρα. — ἰσχυρωμένη μετ' ἰ-
πισφαίρου, 155. ἴδ. καὶ **Ξίφος**.
Μεγαλόδωρος, 199.
Μεγαλομήτωρ, 220, 377.
ΜΕΓΙΣΤΟΝΟΥΣ (ὄνομ. κύριον),
167.
* **Μεγιστόνους**. Ζ. **Δικιμόνιος**.
Μέγιστος, 208.
Μέθοδος, 281.
Μειράκιον. Ζ. **Πάλληξ**.
Μελάγχρους, 47.
Μελιμύδιον, 38, 366.
Μέλαν (τό), 129. — γραπικόν. —
Ἰνδικόν, **Αὐτόθ**.
Μελάνθιον, 234.
Μελαντηρία, 99.
Μέλδαι, 127.
Μελεαγρίς, 265.
Μελέτη, 108, 371.
* **Μελετητήριον**, 237.
Μελίχηρον, 292. ἴδ. καὶ **Κηρίον**.
Μελισσών, **Μελίσσιον**, 138. ἴδ.
καὶ Ἑσμός, **Σμήνος**.
ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ. Ἀθηναῖος· ποιη-
τῆς κωμικός, 15 καὶ 398.

Μέρμυνα, 315.
Μερμυνάω, — ὦ, 324.
Μίρος. — δράματος, 5 - 6. **Μί-
ρος** (τάξις, σειρά). Ἐν μέρσι
ἕκαστος, 343:
Μισάντιον, **Μίσσακλον**, **Μίσσακρον**,
131. ἴδ. καὶ Ἀντίον καὶ Κα-
νών.
Μισογγυάω, — ὦ, **Μισογγή**, **Μι-
σογγυος**, 318.
Μισύω, 234.
Μισήλιξ, **Μισοκόπος**, 8.
Μισημδριάζω, 221. ἴδ. καὶ Ἐν-
διάζω.
Μισηρεύω. Ζ. **Μιστόω**.
Μισοδαστεία, 186.
Μισοκόπος. Ζ. **Μισήλιξ**.
Μισομήνιον (τό), **Μισομηνία** (ῆ),
181. ἴδ. καὶ **Εἰδοί**.
Μίσως, 218. ἴδ. καὶ **Μετρίως**.
Μεταδόρπια (τά), 115. ἴδ. καὶ
Ἐπιδόρπια, **Τρωγάλια**.
Μεταλαμδάνειν, 259. ἴδ. καὶ **Με-
τέχειν**.
Μετάληψις (λίξ. ἐκκλησιαστικ.),
249.
Μεταμόσχευσις, , 213. ἴδ. καὶ
Μόσχευμα.
Μετὰ παβήρσις. Ζ. Ἀφελώς.
Μετασχηματισμός (τοῦ στρατοῦ).
Ζ. Ἐξελιγμοί.
Μέτακυλος, 95, 370.
Μετέχειν, 249.
Μετewρισμός. Ζ. **Σύμψνοια**.
Μετόρχιον, 13, 365. ἴδ. καὶ Ὀρ-
χατος.
Μετρεῖν, 85.
Μετρίως, 218.
Μήκων, 241.

249, 379. Λόγος ἀσουλίας, — ἀπαθείας, 313. Λόγοι συμβατικοί, 275. Ὑπὸ λόγον, 249, 283.

Λοιμικὸν (τὸ—νόσημα), 259.

Λοιπὰς, Λοιπαδάριον (ὀποκορις.), 23, 298, 302.

Λοπὰς, Λοπάδιον (ὀποκορις.), 25.

Λορδὸς, Καμπύλος, 210.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ. Σαμοσατεύς· σοφιστής, 23 καὶ 398.

Λουτηρίσκος, 30.

Λουτρίς, 205.

Λυγγάνω, Λόζω, 311.

Λύγη, 101. Ἰδ. καὶ Λυκαυγίς.

Λυγιστὸν (τὸ), 155.

Λυγμὸς, 311. Ἰδ. καὶ Ὀλολυγμός.

Λύγξ, Λυγκίον (ὀποκορις.), 179, 311.

Λόζω. Ζ. Λυγγάνω.

Λυκάνθρωπος, 205.

Λυκαυγίς, 100.

Λυκοπάνθηρ, 204. Ἰδ. καὶ Θώς.

Λύκος, μάνδαλος θύρας, 204, 376.

Ἰδ. καὶ Μάνδαλος.

Λυκόφως. Ζ. Λυκαυγίς.

Λουσιτανία, ἑπαρχία τῆς Ἰσπανίας, 139.

Λυχνίτης (ὅ), Λυχνιτάριον (τὸ), (τίμ. λίθ.), 173.

Λυχνοκάτα, 181.

M

Μαγὰς, Μαγάδιον, 72, 368. Ἰδ. καὶ Καβάλλη.

Μαγγανεία, 211, 212. Μαγγάνευμα, Ἀδτόθ.

Μαγγανεύω, 211, 212, 377.

Μαγίς, 49. Ἰδ. καὶ Μάζα.

Μαγνήτης (ὅ), Μαγνητὶς λίθος (ῆ), 207.

Μάζα, 15, 216.

Μαζίον (ὀποκορις. τοῦ Μάζα). — ἀργύρου, — χρυσοῦ, 216.

Μάθη, Μάθησις, 288.

Μαθήματα. Ἐγκύκλια —, 198.

Ἰδ. καὶ Ἐγκύκλια.

Μαῖτς (μαλακόστρ.), 21.

Μακαρία, 259, 380. Ἰδ. καὶ Βάλλ' εἰς μακαρίαν, Περιδαικνον.

Μακρόδιος, 357.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΣ. Ἀμδρόσιος Ἀυρηλίος Θεοδόσιος·—ἀκμάσας κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα. Μ.Χ. Ἐγραφε χρονικά, καὶ ἐπόμνημα εἰς τὸ ἐνόπκιον τοῦ Κυρίωνος, 181 καὶ 398.

Μακρόκωλον (μέγα φύλλον χάρτου), 247.

Μαλακευνέω, — ᾧ, 225.

Μαλακία (ῆ), 208.

Μαλάκια, τὰ, (ἔνυδρα μαλακόδερμα.), 225. Ἰδ. καὶ Μαλακόστρακον.

Μαλακίζεσθαι, 208.

Μαλίκιον τὸ, (θυλακίσκος πλεκτός), 209. Ἰδ. καὶ Σκυρίς.

Μαλακόστρακον, 104.

Μαλάσσειν, 127. Ἰδ. καὶ Μέλδειν.

Μαλλὸς, 209.

Μανὰς, 209 - 210, 376.

Μάνδαλος. — θύρας, 204, 376.

Μαντική βλάβδος, 30, 362.

Μαργαρίτης.—ἄωρος. Ζ. Φύσημα.

Μάρη, 210. Ἰδ. καὶ Χεῖρ.

Μαρίλη, 43.

ΜΑΡΚΟΣ ΑἴΓΥΨΙΟΣ.—ΑΝΤΩ-

NINOS. Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥώ-
μης· φιλόσοφος, 6 καὶ 398.
Μάρβρον, 215.
Μάστιξ. — δσπραγαλωτή, 157.
(Ἰδ. καὶ Στρόφος). Διδόδοι
μαστίγων, 30. Ἰδ. καὶ Διαμα-
στίγωσις.
Μαστός, 304.
Μαστροπίω, — ὦ, Μαστροπιεύω,
39. Ἰδ. καὶ Μαυλίζω.
Μαστροπός, 212.
Ματτή, **Ματτωλοιχός**, 160,
374.
Μαυλίζω, 39.
Μάχαρα. — ἰσχυτωμένη μετ' ἱ-
πισφαίρου, 155. Ἰδ. καὶ Ξίφος.
Μεγαλόδωρος, 199.
Μεγαλομήτωρ, 220, 377.
ΜΕΓΙΣΤΟΝΟΥΣ (ὄνομα κύριον),
167.
* **Μεγιστόνους**. Ζ. Δχιμόνιος.
Μέγιστος, 208.
Μέθοδος, 281.
Μειράκιον. Ζ. Πάλληξ.
Μελάγχρους, 47.
Μελιμβόριον, 38, 366.
Μέλαν (τό), 129. — γραπικόν. —
Ἰνδικόν, Αὐτόθ.
Μελάνθιον, 234.
Μελαντηρία, 99.
Μέλθειν, 127.
Μελαγρίς, 265.
Μελέτη, 108, 371.
* **Μελετητήριον**, 237.
Μελίκερον, 292. Ἰδ. καὶ Κηρίον.
Μελισσών, **Μελίσσιον**, 138. Ἰδ.
καὶ Ἑσμός, Σμήνος.
MENANDPOΣ. Ἀθηναῖος· ποιη-
τῆς κωμικῶς, 15 καὶ 398.

Μέρμνα, 315.
Μεριμνάω, — ὦ, 324.
Μέρος. — θράματος, 5 - 6. Μί-
ρος (τάξις, σειρά). Ἐν μέρει
ἑκαστος, 343.
Μισάντιον, **Μίσσακλον**, **Μίσσακμον**,
131. Ἰδ. καὶ Ἀντίον καὶ Κα-
νών.
Μισεγγυάω, — ὦ, **Μισεγγόη**, **Μι-
σεγγυος**, 318.
Μισύω, 224.
Μισήλιξ, **Μισσοκόπος**, 8.
Μισσημεριάζω, 221. Ἰδ. καὶ Ἐν-
διάζω.
Μισσηρεύω. Ζ. **Μιστεύω**.
Μισσοβασίλεις, 186.
Μισσοκόπος. Ζ. **Μισήλιξ**.
Μισσομήνιον (τό), **Μισσομηνία** (ῆ),
181. Ἰδ. καὶ Εἰδοί.
Μίσως, 218. Ἰδ. καὶ **Μετρίως**.
Μεταδόρπια (τά), 115. Ἰδ. καὶ
Ἐπιδόρπια, Τρωγάλια.
Μεταλαμβάνειν, 259. Ἰδ. καὶ Με-
τέχειν.
Μετάληψις (λέξις ἱκκλησιαστικ.),
249.
Μεταμόσχευσις, 213. Ἰδ. καὶ
Μόσχευμα.
Μετὰ παρβήσιας. Ζ. Ἀφελῶς.
Μετασχηματισμός (τοῦ στρατοῦ).
Ζ. Ἐξελιγμοί.
Μέτφυλος, 95, 370.
Μετέχειν, 249.
Μετewρισμός. Ζ. Σύμπνοια.
Μετόρχιον, 13, 365. Ἰδ. καὶ Ὀρ-
χατος.
Μετρεῖν, 85.
Μετρίως, 218.
Μήκων, 241.

- Μηκώνιον, 241. Ἰδ. καὶ Ὀπιον.
 Μηλίτης. — οἶνος. Ζ. Οἶνος.
 Μηλον. — Ἀρμενιακόν, 4. — μα-
 νικόν, 27. — Μηδικόν (Κιτρό-
 μηλον), 78. — Περσικόν, 255.
 Μηλοπέπων, 218. Ἰδ. καὶ Σίκυος.
 Μήν, 13.
 Μήνυμα, Πρόσκλησις, 183.
 Μηνυτής, 110. Ἰδ. καὶ Ἐνδείκτης.
 Μήτρα (μεταφορικ.), 217, 377.
 Μηχανήματα, 212.
 Μιάρδος, 314.
 Μίασμα, 89.
 Μίγδην, Ἀνζμίξ, Φύρδην, 256.
 Μίλτος, (ή). — Σινωπική, 353,
 354. — διὰ μίλτου ἐπιγραφή,
 308.
 Μίμαρκος, 78, 369.
 Μιμνήσκεσθαι, 327, 385.
 Μισγόνομος. — γῆ, 84.
 Μίσσητρον, 262.
 Μίσθαρονος, 219.
 Μισθωτός, 219.
 Μισοκερδής, 114.
 Μίσχος, 18, 260.
 Μνήστρον, 23.
 Μών, 229. Ἰδ. καὶ Βρύον, Δει-
 χήν.
 Μογιάλος, 35.
 Μοῖρα (μέρ. στρατ.) 115. Ἰδ. καὶ
 Ἀπόμοιρα.
 ΜΟΙΡΙΣ, ὁ Ἀττικιστής. γραμμα-
 τικός, Ἑλλην. συγγραφεὺς λε-
 ξικοῦ, 160 καὶ 398.
 Μολεώ, Μολοώ, 337.
 Μολυρί, 337.
 Μόναγρος, 176.
 Μοναρχία. — συντακτική, — πο-
 λιτική, 225.
 Μονόγραμμον, 226.
 Μονομαχία, Μονομάχιον, 121.
 Μονομάχος, 64, 168. Ἰδ. καὶ Θη-
 ριομάχος.
 Μονόστεγος. Ζ. Οἰκία.
 Μορμώ, 327.
 Μορτή, 221.
 Μορτίτης (δ), Ἐπίμορτος (δ), 221.
 Μόσχευμα, Μόσχευσις, 213.
 Μουσετον, 227.
 Μουσειόω, — α, Μουσειώσις (ἡ
 διὰ ψηφίδων ἐργασία), 227.
 * Μουσόστιχος (ή). Εἰκὼν ἐκ ψη-
 φίδων, 227.
 Μύζω, 161, 311.
 Μῦθος. Ὑφαίνειν μύθους, 152.
 Μυκάσθαι, 230.
 Μυκηθμός, 230.
 Μυκτηριστής, 226.
 Μύλακρος, 325. Ἰδ. καὶ Γόμφιος.
 Μύλη. Ζ. Μύλακρος.
 Μυλλαίνω, 228, 230.
 Μύλλος, 327.
 Μύλλω, 326.
 Μύξα (ή), 170, 374. Ἰδ. καὶ
 Κροῦμα.
 Μύραινα, καὶ Σμύρναινα (ἰχθ.),
 127.
 Μυρεφός, 248.
 Μυρμηδών, Μυρμηκία, 158.
 Μύρμηκες, Μυρμηδόνες, Μορμι-
 δόνες, 158.
 Μυρμηκία. — ἀνθρώπων, — ἀ-
 γαθῶν (ἀμφοτέρω μεταφορ.), 158.
 Μυρμηκίαισις, Μυρμηκισμός, 158.
 Μυρμηκιάω, — ᾧ, Μυρμηκίζω,
 158.
 Μυροκόλης. Ζ. Μυρεφός.
 Μυρτίδες, καὶ Μύρτα, 30.

Μυς. — Ποντικός, 178, 216. ἴδ. καὶ Σίμων.
 Μυσαρὸς, 314.
 Μυστήριον (ὑποκοριστ. τοῦ Μύστρον), 224, 347.
 Μυτακίζω, Μυτακιστής, Μυτακισμός, 233, 378.
 Μυχθισμός, 311.
 Μύωψ, 232.
 Μωκάω, — ὦ, Μωκάομαι, — ὦμαι, Μωκίζω, 226.
 Μώκημα, Μωκία, Μώκος, 226.
 Μωκός, 226.
 Μῶλος, 225. ἴδ. καὶ Λιμήν.
 Μωλωπίζω, 222.
 Μώλωψ, 222.
 Μωρός, 32.

N

Ναῖσκος, Ναῖσκάριον (ὑποκορισ.), 66.
 Νάρκη (ἰχθ.), 342.
 Ναύαρχος, 16.
 Ναυκληρεῖν, τὸ οἰκίας διασπόζειν, 204.
 Ναύκληρος, 203 - 204, 208, 376.
 Ναυκληρώσιμος (ῆ). — στέγη, 204.
 Ναυτοπαίδιον (τὸ), 229.
 Νάφθα (ῆ), Νάφθας (δ), Νάφθα (τὸ), 233, 261.
 Νέα Διαθήκη, 398.
 Νεάνις, Νεανίσκος, 7, 170.
 Νέαςις, Νέασιμον (χωρίον), Νεῖος (ἀγρός), Νέαςος, 188.
 Νεάω, — ὦ, Νεάζω, 188.
 Νεῖος. Ζ. Νέαςις.
 Νεκρός. Νεκρός οὐ δάκνει (πα-

ροιμ.), 228, 378. ἴδ. καὶ Παροιμία.
 Νεογαμετή, 214.
 Νεόλεκτος στρατός, 294.
 Νεόπλουτος, 250. Νεοπλουτοπά-
 νηρος, Ἀντόθ.
 Νεότης, 190, 375.
 Νευροδάτης, 105. ἴδ. καὶ Σχοι-
 νοδάτης.
 Νευρορρέφος, 313.
 Νευρόσπαστα (τὰ), 214.
 Νεωπὼν, 159.
 Νεωτεριστής, 303.
 Νεωτεροκοῖος, 303.
 Νηπιάζω, 130.
 Νήπιον (τὸ), 32.
 Νήπιος (δ). Ζ. Μωρός.
 Νηποῖναι, 182.
 Νήριον, 195. ἴδ. καὶ Ῥοδόδά-
 φνη.
 Νήσσα, 54.
 Νηφάλιος, 321.
 ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ. Κολοφώνιος. γραμ-
 ματικός, Ἱατρός καὶ ποιητής.
 Συνέγραψε Θηριακὰ καὶ Ἀ-
 λεξιφάρμακα, 152 καὶ 398.
 Νίκη. — ἀποκοπτή, 108, 371. Πρὶν
 νενικηκέναι ἄδειν (παροιμ.),
 356, 387.
 ΝΙΚΙΑΣ (ὄνομ. κύρ.), στρατηγός,
 347, 387.
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ ὁ Γερσηνός. φιλό-
 σοφος, 252 καὶ 398.
 Νόθος, 34.
 Νομή, 191, 349, 387. ἴδ. καὶ
 Ἐπικαρπία.
 Νόμιμον. — πολιτικόν, 120.
 Νόμισμα, 81 - 82.
 Νομοδείκτης 191.

Νομοθετικόν. — σῶμα, * Νομοθε-
τική δύναμις, 196, 276.

Νόμοι, — εἰσαγωγικοί. Ζ. Δια-
τυπώσεις.

Νόμος. — Γεωργικός. — Χωρο-
νομικός, 9. — Ἐθνικός, 120.

— Φυσικός, 120. — Ὅπισθε-
νεργός, 302. — Δωδεκάδελτος,

334. — Νόμου ἀποκόρψεις, — ἀ-
φαίρεσις, 4. — παράδας, 345.

Νόμοι Εἰσαγωγικοί, 116-117,
185. Ταυτοπαθείας νόμος, 335.

Νομοτελεστικόν. — σῶμα, * Νο-
μοτελεστική δύναμις, 196, 276.

Νόστιμος, 111.

Νόστος, 313.

Νοσφίζειν, Νοσφίζεσθαι, Νοσφι-
σμός, 21, 255.

Νοῦς. — κοινός, 84, 369. Παραβ-
ριτισμός νοός, 118. Νόος κόκ-
κος, 172, 374. (Ἰδ. καὶ Κόκ-
κος).

Νυκταλωπία, 238.

Νυκτοφύλαξις, 252.

Νυκτοφυλάξεις, Νυκτοφυλακία,
252.

Νύμφαι. Ζ. Πλαγγόνες.

Νυμφαία, 234,

Νωγαλεῦματα (τὰ), 160.

ΝΩΕ, 347.

Ξ

Ξαίνω, 256.

Ξανοδοχίτον. Ζ. Πανδοχίτον.

Ξίνος, 38. Ἰδ. καὶ Ἀλλόκοτος.

ΞΕΝΟΦΩΝ. στρατηγός· φιλόσο-
φος καὶ ἱστοριογράφος, 45 καὶ
398.

Ξίστης (μέτρον ὕψους), 319.

Ξίστις. Ζ. Λείωσις.

Ξίω. Ζ. Λείω.

Ξίφειον, 168.

Ξίφος. — σφαιρωτὸν ἢ ἰσφαιρω-
μένον, 155. Ἰδ. καὶ Ἐπίσφαιρον.

Ξυλάδιον, Ξυλολάδιον, 264, 391,
392.

Ξύλιν ἀκῶλα, Ξύλινοι πόδες, 137.

Ἰδ. καὶ Γόπωνες.

Ξυλοθήκη, 47.

Ξυνωρίς. Ζ. Ξυνωρίς.

Ξυράφιον (ὕποκοριστ. τοῦ Ξερὸν),
66.

Ξυστήρ, 203.

Ξύω, 203. Ἰδ. καὶ Αἰσώω, Ξυλ-
δύω.

Ο

Ὁδελός. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀείλου
(παροιμ.), 278, 381. Ἰδ. καὶ
Παροιμία.

Ὁγκος, 225.

Ὁδοιδόχος, 358, 388.

Ὁδοιπορίω, — ὡ. Ἐπ' ἄκρων ὁ-
δοιπορεῖν. Ζ. Ἀκροβατεῖω, — ὡ.

Ὁδοιπορικόν (σημαίωμα, ἡ βί-
βλίον), 188.

Ὁδοντότριμμα, Ὁδοντόσηγμα,
112, 371.

Ὁδοντοφυΐα, 112.

Ὁδοῦρος. Ζ. Ὁδοιδόχος.

Ὁζος, Ὁζάριον (ὕποκοριστ.),
107.

Ὁθόνιον. Ὁθονίου ἄχνη, 68.

Ὀτχημα, 119.

Οἰκία. — μονάστεγος, — δίστα-
τος, — τριστάτεγος, 139, 373.

- Οικοδόσποινοι, 105.
 Οικοδομῶ, — ὦ, (φράσ. ἐκκλησιαστικ.), 126.
 Οικόπεδα (τὰ), 216. "Ἰδ. καὶ Ἐρείπια.
 Οικοφθορεῖν, Οικοφθόρος, Οικοφθορία, 118, 282.
 Οἶμοι! "Ωμοι! "Ω ἱμέ! 177.
 Οἶνοποτέω, — ὦ, Οἶνοποσία, 175. "Ἰδ. καὶ Κωθωνίζω.
 Οἶνος. — ἄκρατος, 110. — φρενῶν ἀπτόμενος, — καρηδαριχός, 57 καὶ 368. — μηλίτης, 77, 369. — πρότροπος, 221, 357, — σταφιδίτης, 229. — δευτερίας, λάχυρος, στεμφυλίας, 265. — σίραιοι, καὶ σίρινοι, 321. — πρόβροος, ἢ πρόδρομος, 357.
 Οἰνοσκόπος, 27-28.
 Ὀκλαδίας δίφρος, 63. "Ἰδ. καὶ Δίφρος.
 Ὀλολυγμός, 311. "Ἰδ. καὶ Λυγμός.
 Ὀλόφυρος, 216. "Ἰδ. καὶ Σφυρήλατος.
 Ὀλυμπιάς, 240.
 Ὀλυρα, 103.
 Ὀμαλία, 266.
 Ὀμαλίζω, 203, 292.
 Ὀμαλιστήρ, Ὀμαλίστρα, Ὀμαλιστρον, 35. "Ἰδ. καὶ Αἰαντήρ.
 Ὀμάς (ἀριθμητικ.), 323. "Ἰδ. καὶ Κεφάλαιον, Πλήρωμα.
 Ὀμβροδέκτης, 78, 369.
 Ὀμήγυρις, 81.
 ΟΜΗΡΟΣ. ὁ ποιητής, 5 καὶ 398.
 Ὀμολογίη — πίστωση, (λέξ. ἐκκλησιαστικ.). 283.
 Ὀμομήτριος, Ὀμονηδύτος, Ὀμογάστριος, Ζ. Ἀδελφός.
 Ὀμόσπονδος, 148. "Ἰδ. καὶ Ἐνσπονδος.
 Ὀμφαλός (λέξ. γεωπον.), 260. "Ἰδ. καὶ Πίσμα.
 ΟΝΑΤΑΣ. Αἰγινήτης· ἀγαματοποιός, 124.
 Ὀνειρωγμός, 271.
 Ὀνειρώττω, 324.
 Ὀνίσκοι, 80. "Ἰδ. καὶ Ἀκατίδες.
 Ὀνόβλιτον, 135.
 Ὀνομα (φήμη. Ἐδραΐσμ.), 378. "Ἰδ. καὶ Εὐκλεια.
 * Ὀνυχονάρκη, 241.
 Ὄξόγλυκυ (τὸ), 9.
 Ὄξύδρομον (τὸ), 352.
 Ὄξυθύμια (τὰ), 358, 388. "Ἰδ. καὶ Κοκρῶν.
 Ὄπῆτιον, 11, 12, 365.
 Ὄπιον, 241. "Ἰδ. καὶ Μηκώνιον.
 Ὄπισθία, 103.
 Ὄπισθοτέλεια, 23. "Ἰδ. καὶ Λοιπός.
 Ὄπλα. Ὄπλων καὶ ἱκπων ἱξίταις, 303.
 Ὄπλῃ (ὄνυξ βοός, κτλ.), 294.
 Ὄπός. — Κυρηναϊκός, 320. "Ἰδ. καὶ Σίλφιον.
 ΟΠΠΙΑΝΟΣ. Κίλιξ· ποιητής. Συνέγραψεν Ἀλειτουργικά καὶ Κυνηγετικά, 104 καὶ 398.
 Ὄπτανύς, 306.
 Ὄπτῃρ, 138. "Ἰδ. καὶ Κατάσχοπος.
 Ὄπωρετον (τὸ), 353.
 Ὄπωροπῶλις, Ὄπωροπῶλαινα, 161.
 Ὄργανα (μουσικ.), 185.

Ὀρείχαλκος, 22, 193, 243.
 Ὀρθοτριχιάω, — ὦ, καὶ Ὀρθο-
 τριχέω, — ὦ, 160.
 Ὀρχωτός, 191.
 Ὀρμή· ἄλογος ὁρμή καὶ ὄρεξις,
 184.
 Ὀρνεον, 240.
 Ὀρνεώδης, Βοσκηματώδης, Χη-
 νώδης, 240.
 Ὀρνιθών, 274.
 Ὀροθήσια (τά), 40.
 Ὀρόβος, 192. Ἰδ. καὶ Κίβρος.
 Ὀρφνιος, 46. Ἰδ. καὶ Κελαινός.
 Ὀρχατος, 12, 13, 365.
 Ὀρχος. Ζ. Ὀρχατος.
 Ὅσα γε τ' ἀνθρώπεια, 180.
 Ὄσμη, 239, 378 - 379.
 Ὄσμύλη, 316. Ἰδ. καὶ Βολίταινα.
 Ὄσπράδιον, 309.
 Ὄσφρινομαι, 239.
 Ὄσφύς, 297.
 ΟΥΑΡΡΩΝ. Μάρκος Τερέντιος·
 διάσημος συγγραφεὺς Ῥωμαίου,
 140 καὶ 398.
 Οὐδαμινός, Οὐτιδανός, 233.
 Οὐδάν. — ἔργον, — πᾶγμα, 382.
 Οὐλόν (τό), Οὐλα (τά οὐλα τῶν
 δδόντων), 166.
 Οὐρά (λίξ. στρατιωτ.), 288. Ἰδ.
 καὶ Κρασπεδίται.
 Οὐρανία (μετέωρον φῶς, μετὰ τρι-
 κυμίαν ἐπιφαινόμενον), 127,
 271.
 Οὐρος (ἄνεμος), 268.
 Οὐσία, 36. — ὑπεξουσίου, ἡ δού-
 λου, 255.
 *Ὁρθαλμικός. — ἱατρός, 238.
 Οφθαλμός (βλαστὸς δένδρ. καὶ
 φυτ.), 42.

Ὁχετον, 140.
 Ὁχετός, 156.
 Ὁχθοφύλαξ, 165.
 Ὁχλος. Ὁχλου βακαίει, 289, 293,
 383.
 Ὁψημέρα, 101.
 Ὁψίγονος, 274.
 Ὁψιμος, 274.
 Ὁψις, 46.
 Ὁφωναίζω. Ὁφωνιασμός, 21,
 366. Ἰδ. καὶ Ἐπισιτισμός.
 Ὁφώνιον, 310.

Π

Πάγη, Παγίς, 262. Πάγας στή-
 σαι, 263.
 Παγιδεύω, 262.
 Παγώδης, 168.
 Παιανίζω, 337, 386.
 Παιανισμός. Ζ. Παιανίζω.
 Παιδάριον. — κακόσχολον, —
 σπερμολόγον, 271, 381.
 Παιδεία. — ἐγκύκλιος, — ἐλευ-
 θέριος. Ζ. Ἐγκύκλια μαθήματα.
 Παιδιά. Ἐν παιδείᾳ μέρει δέχε-
 σθαί τι, 278, 381.
 Παιδογονία, 130.
 Παιπαλάω, — ὦ, Παιπιλήμα, 325.
 Παιπάλη, Πασπίλη, 325.
 Παλάθη σύκων, Παλαθίς, 48-49.
 Ἰδ. καὶ Μαγίς.
 Παλαιορρόφος, 313. Ἰδ. καὶ Νευ-
 ρορρόφος.
 Παλάμη, 49.
 Παλιγκάπηλος, Προπώλης, 4, 297,
 383.
 Παλιμπυγηδόν, 295, 383.
 Παλινδικία, 282, 302, 303.

- Παλινδρομείω, — ω, 293.
 Πάλιν τα καὶ πρόσω, 114, 372.
 Παλιντυπία, 299.
 Πάλλα (παιδικὸν παιγνίδιον), 32.
 Παλλακεία, Παλλακία, 86.
 Παλλάκιον. ἴδ. Πάλληξ.
 Πάλλειν κλήρους. Ζ. Βάλλειν κλή-
 ρους.
 Πάλληξ, 170.
 Πάλλω, 32.
 Παμβασίλεια, 225.
 Παμμεγέθης, 131.
 Παμφόβερος, 8.
 Πανδαισία, 299.
 Πανδήμως. Ζ. Δημοτελῶς.
 Πανδοχιστον, Πανδοχιστον, 27, 204.
 ἴδ. καὶ Ξενοδοχιστον.
 Πανήγυρις πανηγύρεων, 56.
 Πανίκουλα, 259. ἴδ. καὶ Βου-
 δών.
 Παννυχίς, 356.
 Παντοδακὲ, 218. ἴδ. καὶ Ἀτα-
 κτα, Σόμμικτα.
 Παντοπωλείν, Παντοπώλης, 219.
 Παξαμάς (δ), Παξαμὶς (ή), 37.
 ἴδ. καὶ Δίπυρος ἔρτος.
 ΠΑΞΑΜΟΣ, συγγραφεὺς Ὁψαρ-
 τυτικῶν, 38 καὶ 398.
 Πάκπος, 9.
 Πάπυρος, 247.
 Παραβολιεύομαι, 28.
 Παράβολον, Παράβόλιον, 248.
 Παράβολος, Ῥιψοκίνδυνος, 29,
 247, 337.
 Παραδραβεύω. Ζ. Καταδραβεύω.
 Παραγχιστρέω, — ω. — τὴν κό-
 μην, 40.
 Πάραγωγή (μεταφορ.), 89.
 Παράδειςος, (λίξ. Περαικ.), 60.
 Παραδοχή, 258, 380. ἴδ. καὶ
 Ἀντίληψις, Εἰσβολή.
 Παράθεμα, Παράθεσις (ἐπὶ τρα-
 πίζης), 318.
 Παραθέτης, 126, 179.
 Παραθήκη. Ζ. Παρακαταθήκη.
 Παραίτησις, 144.
 Παραιτούμαι, 144. — τὴν δίκην
 ἢ τὸν δικαστὴν, 295. Παραι-
 τούμαι (ἐν διαζεύξει γάμου),
 300.
 Παρακαταθήκη, 113.
 Παρακατάσχεσις, 302.
 Παρέκλησις. Κατὰ παράκλησιν,
 277. ἴδ. καὶ Δέησις.
 Παράκοιτος (δ), 63.
 Παρακολούθημα (τὸ), 4.
 Παρακρούεσθαι, 346, 386.
 Παραλλάξ, 14.
 Παράλληλα. — φύλλα (λίξ. Βο-
 τανικ.), 151. ἴδ. καὶ Πέταλα.
 Παράλληλος. Ἀνατομία παράλ-
 ληλος, 84.
 Παραλογίζομαι, 248, 377.
 Παραλογισμὸς, 218, 377.
 Παραμάχαιρον, Παραμαχαιρίδι-
 ον. Ζ. Παραξιφίδιον.
 Παραμοναί (αἱ), Παραμόνιμον
 (τὸ), 166. ἴδ. καὶ Παραφυ-
 λακή, Φρουρά.
 Παραξιφίδιον (δποκορίζ. τοῦ Πα-
 ραξίφιδος), 270, 381.
 Παράξυστον (τὸ), 348. ἴδ. καὶ
 Μυστρίον.
 Παραποίησις, 146.
 Παραπόμπή (λίξ. ναυτικ.), 91, 370.
 Παραποταμία (ή), 304.
 Παραποτάμιοι, Περιποτάμιοι (οἱ),
 304.

Παραπύλιον, 175.
 Παραρρητισμός. — νόδος, 118.
 Παρασέγγυς (λξ. Περσικ.), 60.
 Παρασημον (τό). — τῆς Ἀρχῆς, —
 τῆς Βασιλείας, 214.
 Παράσιτος, 124.
 Παρασκήνιον, 93.
 Παρασύνθημα, 320.
 Παράταξις, 20.
 Παρατριβή, Δόγων ὠδισμός, 117.
 Ἰδ. καὶ Δόγος, Λογομαχία,
 Ἔρις.
 Παράφερα (τῆ), 247.
 Παραφυλακή, Παραμίνοντες κρα-
 τιώται, Παραμοναί, Παραμό-
 νιμον (τό), 166. Ἰδ. καὶ
 Φρουρά.
 Παραφωτισμός, 370.
 Παραχαράσσω, Παραχάραγμα,
 (ἐπὶ νομισμάτων.), 7.
 Παραχιρμάζω, 178, 287.
 Παραχιμασία, 287.
 Παράχρησις, 4.
 Παράχωμα. Ζ. Πρόσχωμα.
 Παρεγχίρησις, 211.
 Παισιὰ, — ἡ — (τὸ πρόσθεν μέ-
 ρος παντὸς φυσικοῦ, ἢ χειρο-
 κμήτου, σώματος), 249.
 Παραμπορεύματα. Ζ. Ῥωπικά.
 Πάροδος. — στρατιωτῶν, 247.
 Παροιμία (λξ. Ἑκκλησιαστ.),
 249.
 Παροιμία. Ἀρχὴ ἡμισυ παντὸς,
 83, 369. — Γλαῦκ' ἐς Ἀθήνας,
 219, 377. — Πύξον εἰς Κότω-
 ρον, 219. — Νικρὸς οὐ δάκνυι,
 228, 378. — Χαλεπὰ τῇ καλῇ,
 256, 380. — Τὸ θερμὸν τοῦ δ-
 βελου, 278, 381. — Ἄμ' ἔπος,

ἄμ' ἔργον, 145, 373. — Ἄλ-
 καὶ τρέπεται μὴ παραδαίνω,
 310. — Τὸ κατὸν τοῦ ποδὸς
 θίγεται, 335, 385. — Εἴπερ τὸν
 ἐγχεῖραλον ἐν τοῖς προτάφου,
 καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρυγαις καταπι-
 πατημένον φορεῖτε, 335, 385.
 — Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν
 βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν, 338,
 386. — Πρὶν νενικηέναι ἔδειν,
 356, 388.

Παρολκή 302, 333, 338.

Παροξύνω, 184.

Παροχή, 277, 310. Παροχή (λξ.
 νομικ.), 279.

ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ. Ἐφέσιος' περίφη-
 μος ζωγράφος, 181.

Παῤῥησία. Μετὰ παῤῥησίας, Ζ.
 Ἀφελώς.

Πασπάλη. Ζ. Παιπάλη.

Πάσσω, 313.

Πάταγος, 336, 385.

Πατάνη, 25. Ἰδ. καὶ Λοπάς.

Πατάσσω, 35, 366.

Πατράδελφος, Πατρόθεος, 241.

Πατρότης, 251.

ΠΑΥΔΟΣ ὁ Ἀπόστολος, 45, 198
 — 199, 248. Ἰδ. καὶ Νία Δια-
 θήκη.

ΠΑΥΔΟΣ ὁ Αἰγινήτης. Ἰατρός,
 136 καὶ 399.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. Καισαρεὺς. Περι-
 ελθὼν διάφορα μέρη, συνέγρα-
 ψεν ἱστορικὴν περιήγησιν, ἐξ ἧς
 δεκά μόνον βιβλία, τὰ περὶ τῆς
 Ἑλλάδος, διασωθήσαν, 124 καὶ
 399.

Παῦσις. Ζ. Διαπύσις, Διάλειψις,
 Στάσις.

Παφλάζειν, 189.
 Πάχη, 163. "Ιδ. καὶ Πρωϊνή.
 Βάχος (τὸ), Παχὺς (ὁ), Παχύνω,
 17.
 Πεδίαι, 53.
 Πέζα, 39.
 Πειρατής, 125.
 Πειρῶμαι. Πειράθητι τῆς θύρας
 (μεταφορικ.), 171.
 Πέσμα, (λίξ. Γεωπον.), 260. "Ιδ.
 καὶ Πέλμα.
 Πέσμα.—τὸ ἀπόγειον, ἢ πρυμνή-
 σιον (σχοίνιον), 260.
 Πέκος, Πέσκος, 312.
 Πελάτης, Πελαγία, 80.
 Πέλμα (λίξ. Γεωπον.), 260.
 Πέλμα.—τὸ κάτω τοῦ ποδὸς—
 260.
 Πενέστατος, 56.
 Πένης κινήτων. Ζ. Πενέστατος.
 Πενταετηρίαι, Πενταετηρίς, 206.
 Πεντάνευρον. Ζ. Ἀρνόγλωσσον.
 Πεπανός, 231.
 Πέπειρα, 232, 378.
 Πέπει (τὸ), 168.
 Πέπλησται, Κύει, 268. "Ιδ. καὶ
 Πλείη.
 Πέρα, (ἐπὶ ῥῆμ.), 347.
 Περγατοί, (κάτοικοι τῆς Πέργης,
 πόλιος τῆς Παμφυλίας.), 195.
 Περγαμνὴ, 248.
 Πέργαμος, πόλις τῆς Ἀσίας, 248.
 Πέρδομαι, 259.
 Πέριακτον.—ἄντλημα, 286.
 Πέριακτον, 17. "Ιδ. καὶ Φυλα-
 κτήριον.
 Περιβαίνω, 51.
 Περιδείκνυν, 299. "Ιδ. καὶ Μα-
 καρία.

Περιδρομή. Ἐκ περιδρόμης τι
 πράττειν, 45, 367. "Ιδ. καὶ Ἐ-
 ρίθειαι.
 Περιδρόμος (ἡ), 370.
 Περιελάω—ω, 84.
 Περιεκτικῶς, 323.
 Περικαμφίς, 338.
 ΠΕΡΙΚΛΗΣ, 386.
 Περικνημῖς, Περικνημίδιον, Ζ.
 Κνημῖς.
 Περικτησις, 255.
 Περιλάλῃν, 189, 375.
 Περιόρθρον (τὸ), 270.
 Περιορισμός, 113.
 Περιοχή (—βίβλιον ἢ συγγράμ-
 ματος.), 323, 338.
 Περιπατέω,—ω, 213, 283.
 Περιπάτος, 283.
 Περιπεταλῶ,—ω, 140. "Ιδε καὶ
 Γανός.
 Περιπλόμενος (ἐν αὐτῷ), τὸ αὐτὸ
 καὶ Περιτελλόμενος. Ζ. Ἐνιαυ-
 τός.
 Περιπόδιον. Ζ. Πέζα.
 Περιπόλια, Περισπόρια, 33, 366.
 Πέριπολοι, 167.
 Περιπόρφυρος (ἡ), Τηόβεννος (ἡ),
 ἰσοθῆς τῶν συγκλητικῶν. 280.
 Περιποτάμιοι. Ζ. Παραποτάμιοι.
 Περίπτωσις, 59.
 Περιῤῃαντήριον, 36, 366.
 Περιῤῃέμεδομαι, 350.
 Περισκελιστής, 94.
 Πέρισκεψις, 77, 369.
 Πέρισκυθιστής, 94. "Ιδ. καὶ Πέρι-
 σκελιστής.
 Περισπόρια. Ζ. Περιπόλια.
 Περισσοθηρησκία, 332. "Ιδ. καὶ
 Ἐθελοθηρησκία.

- Περισσοπρακτεῖω, —ω, 333.
 Περισσοπραξία καὶ Περισσοπρα-
 κτεῖα, 143, 333.
 Περίστασις, 59.
 Περιστόμιον φρέατος, 214.
 Περιτρέφω, 84. "Ιδ. καὶ Περι-
 ειλῶ.
 Περιτελλόμενος, ἢ Περιπλόμενος.
 Ζ. Ἐνιαιυτός.
 Περιτρέχω, 45.
 Περίτρομος, 346.
 Περιτροπή. Ἐν περιτραπῇ, 343.
 Περιφημος, 62.
 Περιχαρής, 130.
 Περιψήμα, 201.
 Περκνός, 196.
 Πέρκνωμα, 196.
 Περώνη, 157.
 Πέσκος, Πέσας, 312.
 Πεσσοί, Πεττοί, 347.
 Πέταλα (λίξις Βοτανικ.), 151. "Ιδ.
 καὶ Ἀντίζυγα, Κατάλληλα,
 Παράλληλα.
 Πέτασος. Φυτὸν Πετασώδες, 240.
 Πεταυριστής, 105.
 ΠΕΤΡΟΣ ὁ Ἀπόστολος, 163,
 328, 347. "Ιδ. καὶ Νέα Διαθή-
 κη.
 Πεττοί. Ζ. Πεσσοί.
 Πεφουσιωμένος. Ζ. Ἐπηρμένος.
 Πηγέλαιον, 261.
 Πηγνύω, Πήγνυμι, 151.
 Πηκτὴ, 160. "Ιδ. καὶ Τροφαλὶς,
 Τυραπάλη.
 Πηλός, 98. "Ιδ. καὶ Ἀργίλος.
 Πηλὸς διάπυρος, 195, 376.
 Πηξίς, 38.
 Πιάζω, Ἐκθλίβω, 161.
 Πιστόν, 83. "Ιδ. καὶ Ἐπίματρον.
 Πιθχνολόγος, 184.
 Πινακίς, 334.
 ΠΙΝΔΑΡΟΣ. Θηδατος. Δυρκεὶς
 ποιητής, 71 καὶ 399.
 Πίννα, 265.
 Πιννικόν, Πιννέριον, 137, 265.
 Πίτνον, 37. "Ιδ. καὶ Ζέθος.
 Πιπίζω, 329. "Ιδ. καὶ Ἐκπιπίζω.
 Πίπυλος (Πιπῶ — ἡ —. Πίπος —
 ὁ —.), 13. "Ιδ. καὶ Κορυδαλός.
 Πίσος (ὁ), Πίσον (τὸ), 270.
 Πιστάκεια, Βιστάκεια, Φιττάκεια,
 Ψιττάκεια, 265.
 Πιστικός, 87, 151.
 Πίστις (πίστις), 100. — Πίστις
 καταληφθὲν, Πίστις καίμενον,
 151. — Ἐν πίστις κληρονόμος.
 151. — Κακὴ πίστις, Καλὴ πί-
 στις, 155.
 Πίττα, 37.
 Πιττάκιον, 8, 37, 141.
 Πλαγγόνες, 274.
 Πλακώδης, 193.
 Πλανήτης, Πλάνης, 350.
 Πλαστογραφία, 148.
 Πλαστογράφος, 147.
 Πλατύκερως, 104. "Ιδ. καὶ Εὐ-
 ρύκερως.
 Πλατύσημος, 195.
 ΠΛΑΤΩΝ. Ἀθηναῖος. μέγας φι-
 λόσοφος. ἰδρυτὴς τῆς Ἀκαδη-
 μαϊκῆς σχολῆς, 32 καὶ 399.
 Πλήθρον (τὸ), 23. "Ιδ. καὶ Ἀ-
 ρουρα.
 Πλειάδες, 267.
 Πλεῖν, ἢ Ἐγκυος, 268, 381.
 Πλειστηριάζω, 129.
 Πλειστηριασμός, Πλειστηρίασις,
 129, 200.

Πλευρίς, Πλευρίδες, 58. "Ιδ. καὶ Ἐπανθρακίδες.

Πλημμύρα, Πλημμυρίζω, 107.

Πληροσέληνον (τὸ), 205.

Πληροφορῶ, Πληροφορία, 91, 313.

Πλήρωμα, 323, 384. "Ιδ. καὶ Κεφάλαιον.

Πλησμονή, 313.

Πλήσσω, Πληγή, 35.

Πλινθίον, 45.

Πλινθος, 228.

Πλόκαμος, 187, 346.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ. Χαιρωνίδης· Ἱστοριογράφος καὶ φιλόσοφος, 12 καὶ 399.

Πλούται (οἶ), 303, 384.

Πλυνοί (οἶ), 47, 367.

Πλωτή (οὐσιαστικ.). — γέφυρα, 271.

Πνέμων. Ὁ πνέμων πονεῖ, 386.

Πνευστιάω, — ω, 176.

Πνίγειν, 141, 142.

Πόα (ἡ). Ζ. Ποιή.

Πόδες. — ξόλινοι, 137. "Ιδ. καὶ Κῶλα.

Ποθεῖ με. Ζ. Ἐμπνεῖ μου.

Ποιή, Ποίη, Πόα, (ἰνιαιτὸς), 150, 373.

Παικιδόφρων, 308.

Ποινάτος, 256.

Ποινή, 256.

Ποινήτης, 256.

Ποιότης (ἐπὶ νομίσματ.), 13.

Πόκος, 341.

Πολίδριον, 231. "Ιδ. καὶ Πολίχινον.

Πολιορκέω, — ω, 320.

Πολιοῦχος, 328.

Πολιτεία. — ἑμόσπονδος, 148.

Τύπος πολιτείας, Σύνστημα πολιτικόν, 88. "Ιδ. καὶ Σύντημα, Σύνταγμα, Ἐκδοσμία.

Πολίτευμα. Ζ. Σύνταγμα τῆς πολιτείας.

Πολίχινον, 231.

Πολιχνίτης, 231.

ΠΟΛΥΓΙΝΟΣ. Μακεδὼν· συνήγαγε Στρατηγηματικά, 178 καὶ 399.

ΠΟΛΥΒΙΟΣ. Μεγαλοπολίτης· Ἱστοριογράφος, 76 καὶ 399.

Πολύγηρος, 357.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ. Ίούλιος. Ναυκρατίτης· γραμματικὸς. Ἐκτὼν συγγραμμάτων του ἐκδόθη Λεξικὸν διαφόρων τεχνικῶν, πολιτικῶν καὶ βητορικῶν ὄρων εἰς δέκα βιβλία, ἐπιγραφόμενον Ὁνομαστικόν, 25 καὶ 399.

Πολέζωος, 357.

Πολυπλαχία, Πολόπλοκος, 187, 392.

Πολυπράγμων, 29.

Πολότιμος, Βαρότιμος, 277.

Πολυχρόνιος, 357.

Πομπική. — εἰσοδος, — κηδεία, — ταφή, 322.

Πορθέω, — ω, 56.

Πορισμός, Προσποίησις, 5.

Πορνογενής, Πορνογέννητος. Ζ. Νόθος,

Πορφύρα, (πογγ.), 243, 272, 275.

ΠΟΣΕΙΔΩΠΠΟΣ. Κασσανδρεύς· κωμικὸς ποιητής, 289.

Ποσταῖος, α, ον, 106, 371.

Πράγμα. Πολλά σοι παρέξει πράγματα, 7, 365. — Πράγμα ἔ-

- χων πρὸς ἑτέρον (ἐπὶ φιλονεικίας ἢ δίκης), Ἀδτόθ. — Πρὸς ἡμερώτερα ἔσθην καὶ φύλα τὴν πραγματείαν ἔχειν, Ἀδτόθ.
 Πραγματοδότης, 187.
 Πραγματογράφος, 187. Ἰδ. καὶ Κακοτεχνία, Κακότεχνοι.
 Πραθὴν (τὸ), 203.
 Πρακτικόν. — φάρμακον, 126.
 Πρακτικός, 6. Ἰδ. καὶ Ἑνεργός.
 ΠΡΑΞΙΔΙΚΗ, (θεά τις ἐν Ἀθήναις), 195.
 Πραξιόκοπος, 187.
 Πράσις. — εἰκονική, — πραγματική, 320. — κατὰ ὑπερθεματισμόν, 129.
 Πράτης, 203. — γευμάτων καὶ δείπνων, 344.
 Πρέπον (τὸ), 108, Ἰδ. καὶ Εὐπρέπεια.
 Πρεπῶδες (τὸ), 108.
 Πρεσβειον (τὸ), 196.
 Πρηνής, 352. Ἰδ. καὶ Ἐπὶ στόμα.
 Πρηστήριον, 46.
 Πρίει τοὺς ὀδόντας, 174.
 Προαίρεσις, 283. — Κατὰ προαίρεσιν, 325. Ἰδ. καὶ Πρόθεσις.
 Προσφαλίζω, 278.
 Προβολή. Ζ. Γραφή (καταγγελία). καὶ Ἐναγωγή.
 Προβόλιον, 134.
 Πρόδρομῆμα, 283.
 Προγύομαι, 110.
 Πρόγραμμα, 8.
 Προγραφή, Προγραφεύς, 284.
 Πρόδομα, Ζ. Προτίμιον, καὶ Ἀρβάν.
 Πρόδοσις, 28. Ἰδ. καὶ Πρόδομα.
 Πρόθεμα, Διάταξις, Διάταγμα, 126, Ἰδ. καὶ Πιττάκιον, Πρόγραμμα, Τοιχογράφημα.
 Πρόθεσις, 186, 283. Κατὰ πρόθεσιν, 114,
 Προικίματα (τὰ), 120.
 Προίξ, 340.
 Πρόστασθαι τῆς ὑποδοχῆς, 178.
 Προκάλυμμα (μεταφορ.), 97.
 Προκαταλαμβάνω, 19.
 Προκάταρξις. — δίκης, 183.
 Προκέντημα, 252.
 Προκοιτών, 19.
 Πρόκριμα, 277.
 Πρόλοδος, 188.
 Προμαχεὼν, Προμαχὼν, 298. Ἰδ. καὶ Ἐπαλξις.
 Πρόμαχος (ὀδισαστ.), 298.
 Προμετωπίδιον, 161.
 Προμόσχευσις, 213. Ἰδ. καὶ Μόσχευμα.
 Πρόναον (τὸ), 272.
 Πρόνοιαι. Ζ. Συντάξεις.
 Προνομιῶν, 158.
 Προνομή, 158.
 Πρόπαππος, 9.
 Προποδίζω, 262.
 Πρόπολις — ἡ—. (εἶδος κηροῦ εἰς φραγμὸν τῆς ὀπῆς τῶν κυψέλων), 283, 392.
 Πρόπομα, 110. Ἰδ. καὶ Προγυόμαι.
 Πρόποσις. Βαστάζειν τινὶ πρόποσιν, 273.
 Προπύλαιον, 355.
 Προπώλης, 4. Ἰδ. καὶ Παλιγνέπηλος.
 Προταγωγίδης, 228.
 Πρόσδομα, 115. Ἰδ. καὶ Διάμετρον, Ἐπίμετρον.

Πρόσθετον (τὸ), 259.
 Πρόσκλησις, Προσφώνησις, 183.
 Πρόσπλυσις. — ποταμοῦ, 13.
 Προσκυρώ, — ὦ, Προσκυρωθῆν
 (τὸ), Προσκύρωσις (ἡ), 6.
 Πρόσσοχος, 26.
 Προσπάσχω, τι, ἢ Προσπαθῶ—,
 186.
 Προσποίησις, 5. *18. καὶ Πορισμός.
 Προσποριζόμενα (τὰ). — ἀγαθὰ,
 282.
 Προστασία. Ζ. Συνεργία.
 Πρόστιμον, 16.
 Πρόσφορος. Ζ. Εὐθετος, Ἀρμόδιος.
 Προσφώνησις. Ζ. Μήνυμα, Πρόσ-
 κλησις.
 Πρόσχωμα, Παράχωμα, 27, 117.
 Προσωποληψία, 258.
 Προτίμιον, 23, 366.
 Προτομή, 48.
 Πρότροπος, ἢ Πρόδρομος οἶνος,
 221, 357.
 Προϋμνον, Προϋνον, 285.
 Προυνα, Προόνη, Προυνη, 285.
 Προφήτης (ὁ), Προφήτις (ἡ), 140.
 Προωθέω, — ὦ, Προώθησις, 275.
 Προωνύμιον, 278.
 Πρωϊνή. — δρόσος. Ζ. Πάχνη.
 Πρωκτός, 276.
 Πρωσσι, Πρώσας, Πρῶσον, Πρῶ-
 σις, Προσώθησις, 275, 276.
 *18. καὶ Προωθέω.
 Πρωτεύοντες, Πρωτοπολιται, 34,
 281,
 Πρωτοπράκτης ἢ Πρωτοπράκτωρ,
 99.
 Πρωτοπραξία, 99.
 Πταισμάτιον, 255.
 Πτελέα, 243.

Πτερνοκόπις, 94, 370.
 ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΙ, βασιλεῖς Αἰγύ-
 πτου, 60.
 Πτωχεῖον, 68.
 Πτωχός. — τὰς φρένας, — τὸν νοῦν,
 172, 379. *18. καὶ Κόκκος.
 Πτωχοτροφεῖον. Ζ. Πτωχεῖον.
 Πυγολαμπία, 353.
 Πύελος, 269.
 Πυθμὴν (λξ. Μαθηματικ.), Πυθ-
 μεικοὶ ἀριθμοὶ, 290.
 Πύκτη, 270.
 Πυξίς. — ναυτική, 42.
 Πύξος. — εἰς Κόττωρον (παροιμ.).
 Ζ. Παροιμίαι.
 Πύρ. — ὑγρόν, — σκευαστόν, 173.
 Πυρὰ (ἡ), 47.
 Πυράγρα, 264. *18. καὶ Καρκίνος
 γαλκίως.
 Πυργίτης, 224.
 Πυρετός. — κακοήθης, — κακότρο-
 πος, 209.
 Πυρολαβία. Ζ. Πυράγρα.
 Πυρράτοι της Θεσσαλίας, 343.
 Πυρράτοι της Αἰσόδου, 343.
 Πυρίνη, 80.
 Πωλεῖν. — Ἐπ' ἀναβολῇ. Ζ. Ἀ-
 ναβολή. — εἰς χρόνον. Ζ. Χρό-
 νος. — Κατὰ πίστιν. Ζ. Πίστις.
 Πωμάζω. Πωμάσας στεγανῶς,
 178.

P

*Ράβδος, 290. — μαντική, 30, 362.
 *Ράβδουχος, 200.
 *Ράβδωτός (ἐπίθ.), 294, 292.
 *Ράδιξ, 290.
 *Ραδιουργός, 147. *18. καὶ Πλα-
 στογράφος.

- 'Ραθυματ, 193.
 'Ραιδός, 'Ραιδοσκελής, 51, 368.
 'Ρακεία, 'Ρακία, 'Ραχία. — ὅ-
 χλου, 289, 293, 383.
 'Ρακινδότης, 176.
 'Ρακία. Ζ. 'Ρακεία.
 'Ρακιολέκτης, 'Ρακολέκτης, 75.
 'Ράκιον, 193. Βύσσου βράκιον, 176,
 193. "Ιδ. καὶ 'Ράκος.
 'Ρακιοσυβραπτάδης, 75, 368.
 'Ρακόδυτος. Ζ. 'Ρακινδότης.
 'Ρακολέκτης. Ζ. 'Ρακιολέκτης.
 'Ράκος, 91, 176, 290, 355.
 'Ρανῖν. Ζ. Σπείρειν.
 'Ράσσω, 149, 290. "Ιδ. καὶ 'Αράσ-
 σω, 'Ρηγνώω.
 'Ραχία. Ζ. 'Ρακεία.
 'Ράχης, 355.
 'Ραφωδία, — ὦ, 291.
 'Ραφώδημα, 291.
 'Ραφωδία. Ζ. 'Ραφώδημα.
 'Ρετα (ἐπιβόημ.), 93.
 'Ρεμβός, 350.
 'Ρεῦσις, 271.
 'Ρέω, 93.
 'Ρηγνώω, 'Ρηγῆ, 'Ρηγμα, 44,
 149, 290.
 'Ρήσσω, 276. "Ιδ. καὶ 'Ρηγνώω.
 'Ρητίνη, 301.
 'ΡΙΑΝΟΣ. Κρής· ποιητής, 150
 καὶ 400.
 'Ρίγος, 98.
 'Ρίν. Ζ. Ρίς.
 'Ρίνη, 201.
 'Ρινηλάτης, 201.
 'Ρίνημα, 201.
 'Ρινοκτυπία, — ὦ, 'Ρινοκτυπία,
 298, 299.
 'Ρινοῦχος, 127.
 'Ρίς, 201. 'Ρινός διάπρυγμα, 234.
 'Ριφονίνδυνος. Ζ. Παράβολος.
 'ΡΟΔΗ (ή), ὄνομ. κύρ. 306.
 'Ροδοδάφνη, 195. "Ιδ. καὶ Νήριον.
 'ΡΟΔΩΝ (ὀ), ὄνομ. κύρ. 306.
 'Ρόδωνις (ή), 306.
 'Ρόμβος. Ζ. Βέμβιξ.
 'Ρόμβος (ιχθ.). Ζ. Σάαξ.
 'Ρόπαλον, 216.
 'Ροός (ὀ καὶ ή) μαγειρική. — ὀ
 ἐπὶ ὄψα, — βυρροδιφική, 331.
 'Ρυθμίζω, 5, 365.
 'Ρυθμός (μουσικ.), 10.
 'Ρυκάνη, 99.
 'Ρῦμα, 96.
 'Ρυμουλκία, — ὦ, 298.
 'Ρυπογράφος, 'Ρυκαρογράφος,
 254.
 'Ρυτήρ. 'Από ρυτήρος, 44.
 'Ρῶξ, 180.
 'Ρωπάκια, 'Ρωπήτα, 46, 176.
 'Ρῶπας (αί), 253.
 'Ρωπεύειν, 'Ρωποκωλεῖν, 219,
 220. "Ιδ. καὶ 'Ρῶπος.
 'Ρωπικὴ (τή), 220.
 'Ρωπογραφία, 'Ρωπογράφος, 253,
 254.
 'Ρωποκώλης, 'Ρωποκωλεῖον, 134,
 219, 220, 272, 356.
 'Ρῶπος (ὀ), 219, 220. "Ιδ. καὶ
 Γέλγη.
 'Ρωποστωμυλήθρα, 83.

Σ

Σαγήνη, Σαγηνεῖω, 317.
 Σάγμα (τό), 323.
 Σάκχαρι (τό), 329.
 Σανδάλιον, 311.

ΣΑΠΦΩ. Μυτιληναία· Περίφημος ἀρχαία λυρική ποιήτρια, 220 καὶ 400.

Σάπων, 313.

Σαρκοδόρον, 58. "Ιδ. καὶ Ζωοφάγον.

Σάττω, Σάσσω, Ἐπισάττω, 317, 323.

Σδέω, Σδέννυμι, Σδέσις, 292.

Σειρά (γίνους ἀνθρώπ.), 200, 290.

Σειρά (γίνους ἢ εἶδους βοταν.), 146.

Σειρά τῆς κεφαλῆς, 346. "Ιδ. καὶ Βόστρυχος, Πλόκαμος.

Σειρώ, —ω, 153.

Σείρωσις. Ζ. Διήθησις.

Σέλαχος (ἰχθ.), Σελάχιον (θποκορίστ.), 348. "Ιδ. καὶ Σύαξ.

ΣΕΞΤΟΣ ὁ Ἐμπειρικός. Πυρρωνικός φιλόσοφος, 240 καὶ 400.

Σήθω, 335.

Σημεῖα. — γραμμάτων. Ζ. Σίγλαι.

Σημειοφόρος, 272.

Σηπία (θαλάσ. μαλακόδερμ.), 54.

Σήρ, Σῆς, Σήραξ, 337.

Σηστρον, 335. "Ιδ. καὶ Κρησέρα.

Σητόκοπον, Σητόδρωτον (τὸ), 306.

Σιαγών, 164.

Σιγηρόν, 335.

Σίγλαι (αἱ), 75—76, 369.

Σιδήρεος. — ἑστομωμένος, — χαλδικός, Σιδήρου στόμωμα, Σιδήρου κράτος, 5. "Ιδ. καὶ Χάλυψ.

Σίκυος. — πίπων, — σπερματί-ας, 218. "Ιδ. καὶ Μηλοπίπων.

Σικχασίς, 109.

Σίλφιον, 320. "Ιδ. καὶ Ὀπὸς Κυρηναικός.

Σιμὸς, 53.

Σίμων, 215, 361.

Σινωπίδιον (τὸ), Σινωπικὴ μέλτος, 353—354.

Σικαλός, Σιφλός, 69. "Ιδ. καὶ Γλάμων, Λημαλός.

Σίραιον, 229, 321.

Σισαρον, 247.

Σιτηρίσιον, 310.

Σίτησις, 12.

Σιτοβολών, Σιτοδόλιον, Σιτοφυλάκιον, 43, 173, 374.

Σιτοδόκη, Σιτοθήκη, 173.

Σιτοκάπηλος, 4.

Σιτομέτριον, 266, 292.

Σιτοφυλάκιον, Σιτοφυλακιστον, Σιτοφύλαξις, 374. "Ιδ. καὶ Σιτοβολών.

Σιφλός. Ζ. Σικαλός.

Σίφων, 271, 347. "Ιδ. καὶ Οὐρανία.

Σίφων, 347. "Ιδ. καὶ Τυφών.

Σίφων, 189. "Ιδ. καὶ Κρουνός.

Σκιπός, 166. "Ιδ. καὶ Ἀχαρίς.

Σκαλτός 294.

Σκαλήφη, Σκαλάφη (Δωρικ.), 244.

Σκαλλίς, 312.

Σκανθαρίζω, Σκινθαρίζω, 76.

Σκαπάνη, 312.

Σκαριφεύειν, Σκάριφος, Σκαριφισμός, 99, 115, 121, 372.

Σκαριφισσασθαι, 115. "Ιδ. καὶ Σκαριφεύειν.

Σκιδάζω, Κεδάζω, 244.

Σκενδόλιον, 33. "Ιδ. καὶ Σχιδάξ.

Σκυασία, 20.

Σκυή. Ζ. Χωνία.

Σκυοφύλαξ, 309.

- Σκιαγραφία, 99, 115, 121, 138.
 Σκίασμα (ἰχθ.), 241.
 Σκίοφως, 101, 370.
 Σκιωδῶς, 97.
 Σκληρόστρακα, 339.
 Σκόλλυς, 315.
 Σκολόπαξ, 35.
 Σκόλυμος, 58.
 Σκοπός, 48.
 Σκόροδον, 13. — Κύπριον, 122.
 Σκοροδόπρασον, 122.
 Σκότος, 246. ἴδ. καὶ Ψηλαφητόν.
 Σκυτάλη, 125.
 Σκυτάλιον, 25.
 Σκυτεύω, 47.
 Σμήνος, 138. ἴδ. καὶ Μελισσών.
 Σμήχω, 98.
 Σμίλαξ. — ἡ τραχεῖα, 179.
 Σμύραινα (ἰχθ.). Ζ. Μύραινα.
 Σμύρις, 128.
 Σμυρνίζω, 128.
 ΣΟΓΙΑΔΣ. λεξικογράφος, 3 καὶ 400.
 Σοφιστεύω, 282.
 Σοφιστής, 208, 282.
 ΣΟΦΟΚΛΗΣ. Ἀθηναῖος, τραγι-
 κὸς ποιητής, 171 καὶ 400.
 Σπαίρω, 247.
 Σπαλίων (δ), Σπαλίωνες (οἱ),
 (πολεμικ. μηχαν. παρὰ Βυζαν-
 τιν.) 138, 372.
 Σπανόδριον, 316.
 Σπαίρειν. Ζ. Σπόρος.
 Σπερμολόγον. — παιδάριον, 271,
 381. ἴδ. καὶ Κακόσχολον.
 Σπιθαμή, 123.
 Σπλάγχνα, 132 - 133.
 Σπονδή, 200.
 Σπόνδυλος (ὀστροκόδεσμη.), 327.
 Σπόρος, Σπόριον, 172.
 Σπουδαρχίω, — αἰ, Σπουδαρχία,
 45.
 Σπουδάρχης, Σπουδαρχίδης, 45.
 Σπυρίς πλεκτή, 209.
 Σταθμάομαι, — ὤμαι, Στάθμησις,
 235.
 Στάθμη (ἡ), 19, 91, 234. ἴδ.
 καὶ Κάθετος.
 Σταθμίον, 234. ἴδ. καὶ Στάθμη.
 Σταθμός, 273, 297, 381.
 Σταθμοῦχος, 203.
 Στακτή. Ζ. Κονία.
 Σταμίν (ἡ), 69.
 Στάμνος, 27, 104.
 Στάσις. Ζ. Βούσταθμον, Ἰκπο-
 στάσιον.
 Στάσις, Παῦσις, Διάλειψις, Διά-
 παυσις, 186.
 Στασιωτικὸς, 317.
 Στατίζοντες στρατιῶται, 328.
 Σταυρός, Σταυροί. Ζ. Χάραξ.
 Σταύρωμα. Ζ. Χάραξ.
 Σταφίς ἀγρία, 276, 328.
 Σταφύλη (ἡ), 19. ἴδ. καὶ Στά-
 θμη, Κάθετος.
 Στέαρ, 330.
 Στεγανογραφία, 76. ἴδ. καὶ Σί-
 γλαι.
 Στεγανὸν (τὸ), 76.
 Στεγανῶς, 178. ἴδ. καὶ Πωμάζω.
 Στεγαστής, 97.
 Στέγη, 139.
 Στελεός, (δ), Στειλεὸν, Στειλὸν,
 (τὸ), 210.
 Στέμφυλα (τὰ), 212.
 Στεμφυλίας. — οἶνος, 265. ἴδ.
 καὶ Δευτερίας, Λάκυρος.
 Στενόσημος (ἡ), Στενόσημον (τὸ),
 18.

- Στανωπός, 308.
 Στερέμνιος, 322.
 Στερεοποιῶ, Στεῖροποιῶ, 8.
 Στεφάνη, Στεφανίτης, 342.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ὁ Βοζάντιος. Γραμματικός· συνέγραψε Λεξικὸν ἐπιγραφόμενον Ἑθνικῆ, 60 καὶ 400.
 Στηθόδεσμος (ὁ), Στηθόδεσμον (τὸ), 151.
 Στηλιτιεύω, 8.
 Στηλογραφῶ, 8. Ἰδ. καὶ Τοιχογραφῶ.
 Στιβῆς, 245.
 Στίβι (τὸ), Στίμι (τὸ), Στίμις (ἡ), 19.
 Στιλβῶ, — ὦ, 203.
 Στιλβώτρον, 203, 291, 292.
ΣΤΟΒΑΙΟΣ. Ἰωάννης.— Μακεδών. Συνέγραψεν Ἀνθολόγιον ἥτοι Συλλογὴν ἐκ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ λογογράφων, 191 καὶ 400.
 Στοιδῆ (μεταφορ.), 74, 298, 368.
 Στομακάκη, 314.
ΣΤΡΑΒΩΝ. Γεωγράφος, 7 καὶ 400.
 Στραγγαλῶ, — ὦ, Στραγγαλάω, — ὦ, Στραγγαλίζω, 141.
 Στραγγεύει, 193, 376.
 Στραγγίζω, 153.
 Στρατηγός, Στρατήγιον, 279, 280.
 Στρατοπεδάρχης, 52.
 Στρατοπέδον. Φθορὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ, 227, 378.
 Στρατός. Διάκοσμος τοῦ στρατοῦ, 23. Σχημα τοῦ στρατοῦ, 117 (Ἰδ. καὶ Ἑξελιγμοί). Νεόλεπτος στρατός, 294.
 Στρέμμα (μέλ. ἐξαρθρωμίν.), 335. Ἰδ. καὶ Ἐξάρθρωμα.
 Στρέμμα (μέτρον γῆς), 23.
 Στρέφω, Στροφή, 108.
 Στρόβιλος, 351. Ἰδ. καὶ Δίνος.
 Στρουθίον.— μονάζον ἐπὶ δώματος, 225.
 Στροφαῖς (οἱ), Στρόφιγγες (οἱ), 169.
 Στρόφις, 187.
 Στρόφος, 157. Ἰδ. καὶ Μάστιξ.
 Στρώω, 279. Ἰδ. καὶ Τρώω.
 Στρόμωξ, 279.
 Στρώχνος.— κηπαῖος, — μανικὸς, 27, 279.
 Στρωννύω, 93.
 Στρωτήρ, 322.
 Στυπεῖον, 217.
 Στυπητήρ, 14. Ἰδ. καὶ Γῆ.
 Στωμυλήθρης; καὶ Στωμυλήθρας, 247.
 Σύαξ, Σύακιον (ἰχθ.), 348.
 Συδαρίζεται, 269.
 Συγκατάθεσις, 258. Ἰδ. καὶ Εἰσβολή, Παραδοχή, Ἀντιληψίς.
 Συγκεφαλαῖωμα, 323. Ἰδ. καὶ Κεφάλαιον, Πλήρωμα.
 Συγκομιδή.— καρπῶν, 294.
 Συγκοπή.— Μετὰ συγκοπῆς, 214. Ἰδ. καὶ Μουσέον, Ψηφολογῶ.
 Συγκόπτω, 86. Συγκοπτὴ (τά), Ἀὐτόθ.
 Σύγκρουμα, 274, 381.
 Σύγκτησις, 216.
 Συκα, 48 - 49, 152.
 Συκαλῖς, 35.
 Συκέμινον, Σύκωμα, καὶ Σύκαν, (λίξ. παθολογ.), — ἔκφυμα σαρκῶδες — 151, 391.

- Συκέα, Συκή, 243.
 Συκηγορία, 75.
 Συκοφαντία, 28.
 Σύχος, (δ), Συκχας (ή), 311.
 Σύσσωμα. Ζ. Συκέμιον.
 Σύλα, 198, 300. *Ιδ. καὶ Λάφυρα.
 Σύλλαμβάνω, 265.
 Σύλλογος, 82.
 Συμβιβαστής, 86.
 Σύμβολα(τα), Γραμμάτια λαχείου,
 37. *Ιδ. καὶ Ασχμοσύμβολα.
 Συμβολοκοπία, —α, 265.
 Σύμβολον. — ἀριθμῶν, 75, 360.
 Σύμβολον. Ζ. Κολλυβιστική συγ-
 γράφη.
 Σύμμικτα, 218. *Ιδ. καὶ Ἀτακτα,
 Παντοδαπά.
 Συμφορία, 79. *Ιδ. καὶ Ἐλησις.
 Συμπαγής, Συμπαγία, 191.
 Συμπαίζω, 82.
 Σύμπηξις, 88.
 Συμπλήρωμα, 85.
 Σύμπνοια, 87.
 Συμπολιτεία, 148, 201.
 Συμφορητὸν (τό).—δεικνον, 265.
 Συμφωνία (μουσικ.), 177.
 Σύμφωνον (τό), 91.
 Συναγωγίον (τό), 265. *Ιδ. καὶ
 Συμφορητὸν δεικνον.
 Συναρπαγή, 238.
 Συνάρχων, Συναρχία, 82.
 Συνδυάζω, 88, 365.
 Συνεγγισμός, 21.
 Συνέκδημος (δ), * Συνέκδημον(τό),
 350.
 Συνεργία, 83. *Ιδ. καὶ Κακοτεχνία.
 Συνεργός, Σύνεδρος, 222.
 Συνεστραμμένη διάλεκτος, 188.
 —ὁμίλια, Ἀντάθε.
 Συνήγορος, 297.
 Συνήθης, 242.
 Συνθήκη, 200, 245.
 Σύνθημα, 174.
 Συνθηματικά ἱκιστολαί, 76.
 Συνθηματικῶς γράφειν, 369. *Ιδ.
 καὶ Σίγλαι.
 Συνίστασθαι, 97.
 Σύνοδος, 319.
 Συνοικία, 179, 204.
 Σύνοικος, 221. *Ιδ. καὶ Σύσκητος.
 Συνοπτικόν (τό), 258. *Ιδ. καὶ Κα-
 τανοητικός.
 Συνοφίζω, Ἐπιτομίζω (συντί-
 μνω), 3, 365. Σύνοφίς (ἐπι-
 τομή), Ἀντάθε.
 Σύνοφίς (ἐκ τοῦ συνοράω), Συνο-
 ψίζω, Συνοφίζομαι, 133.
 Συνταγή, 85.
 Σύνταγμα τῆς πολιτείας, 88, 89.
 Συντακτῆριος. — ἀπράσις, 87.
 Συντάξις, 257.
 Σύνταξις (ἔργον τακτὸν), 334 -
 335, 385.
 Σύντασις.—γνώμη, — διανοΐας,
 89.
 Συντάσσομαι 85.
 Συνταίνειν εἰς τι, 386.
 Συντελεστής, 90.
 Συντετριμμένος τὸ ἦθος, 118.
 Συνωρίς, Εὐνωρίς, Δίπωλον, 26.
 Συρακοῦσαι. πόλις ἐν Σικελίᾳ,
 343.
 Συρρύμιον (τό), * Συρρύμη (ή).
 Ζ. Ῥύμα.
 Συρφετός, 147.
 Συσκευή, 206.
 Συσκηνίον, Συσκηνίτης, 64.
 Σύσκητος, 221. *Ιδ. καὶ Σύνοικος.

Τ

Σύσσημον (τὸ), 320.
 Συσσίτιον. — στρατιωτικόν, 64.
 "Ἰδ. καὶ Συσκήμιον.
 Σύστημα. — πολιτικόν. Ζ. Σύν-
 ταγμα.
 Σύστημα. — ἱερατικόν, 145.
 Σύστημα, Σωματεῖον, 92.
 Σφαγή, 170. "Ἰδ. καὶ Διαιτή.
 Σφετερίζομαι, 349. "Ἰδ. καὶ 'Ι-
 διοποιοῦμαι.
 Σφετερισμός, 255, 349.
 Σφήκος. Ζ. Σφήκωμα.
 Σφηκόω, 151.
 Σφήκωμα, 151, 373. "Ἰδ. καὶ Θώ-
 μιγξ.
 Σφραγιστήριον, 50.
 Σφυρήλατος, 216. "Ἰδ. καὶ 'Ολό-
 σφυρος.
 Σχελίς, Σχελίδες, 58. "Ἰδ. καὶ
 Πλευρίς, Φλογίς.
 Σχήμα, 92. — τοῦ στρατοῦ, 117.
 Μετασχηματισμός τοῦ στρατοῦ,
 143. "Ἰδ. καὶ 'Εξελιγμοί.
 Σχίδαξ, Σχίζα, 33.
 Σχίζω, 33.
 Σχοινισμός, 138.
 Σχοινοδάτης, 105. "Ἰδ. καὶ Πι-
 ταυριστής.
 Σχοίνος γεωμετρικός (μέτρον γῆς),
 23.
 Σχολάρχης, 283.
 Σχολιασται ποιητῶν καὶ λογο-
 γράφων, 401.
 Σωληνωτός, 292. "Ἰδ. καὶ 'Ρα-
 βδοτός.
 Σωματεῖον, 92, 370.
 Σωματίεμπορος, 137. "Ἰδ. καὶ 'Αν-
 δραποδοκάπηλος.

Τάβαλα (τὰ) — λέξ. περσικ. —,
 25.
 Τάγμα, 296. "Ἰδ. καὶ Δεγεών.
 Ταινία, 308. "Ἰδ. καὶ Δηνήσκος.
 Τακτὴ. — ἡμέρα, 154, 191.
 Τάλαρος, Ταρός, 124, 160.
 Ταμεῖον. — δημόσιον. Ζ. Θησαυ-
 ρός.
 Τάξις (office), Ταξιότης (offi-
 cier), 239.
 Τάξις (σειρά). 'Εν μέρει, 'Εν τά-
 ξει, 'Εν περιτροπῇ, 343.
 Τάξις. Ζ. Κλήσις, Κλάσις.
 Τάξις (φόρου), 337. "Ἰδ. καὶ Τι-
 μησις.
 Ταρίχυσσις, 128.
 Ταριχέω, 128.
 Ταρβός. Ζ. Τάλαρος.
 Ταρός. — τυροφόκτης, 157. "Ἰδ.
 καὶ Τάλαρος.
 Ταυρία, 157. "Ἰδ. καὶ Μάστιξ
 ἀστραγαλωτή.
 Ταῦτοπάθεια, 335. "Ἰδ. καὶ Νό-
 μος.
 Τειχίω, — ω, Τειχίζω, 324.
 Τεκταίνειν, 47.
 Τελαμῶν, Τελαμωνίζω, Τελα-
 μωνίζομαι, 366.
 Τελεσμός, 345.
 Τέλμα, 212. "Ἰδ. καὶ 'Υδροστά-
 σιον.
 Τελώνης, 285.
 ΤΕΡΕΝΤΙΟΣ, Ποδῶλιος. — 'Αφρι-
 κανός· περίφημος ποιητὴς κω-
 μικός τῶν 'Ρωμαίων, 57 καὶ 401.
 Τέρην (δ), Τίρεν (τὸ), 338.
 Τεταρτωμένα (φύλλα), 265.

- Τετράζυγον, Τετράϊκπον, 26.
 Τετραπάλαιστον. — πλινθίον, 45, 46.
 Τέσσα, 47.
 Τέχναι. — δημιουργικαί, — ἐλευ-
 θήριοι, — λογικαί, — βίανυσοι,
 24, 366.
 Τεχνουργία, 24.
 Τήθεα, Τήθυα (τά), 339.
 Τηκόλιθος, 136. "Ιδ. καὶ Τυκό-
 λιθος.
 Τήκτης, 136. "Ιδ. καὶ Τύκτης.
 Τήκω, 127, 136. "Ιδ. καὶ Τύκω.
 ΤΙΜΑΙΟΣ ὁ σοφιστής. "Εγγραψε
 λεξικὸν εἰς Πλάτωνα, 101 καὶ
 401.
 Τίμημα, 50.
 Τίμησις, 50. 337.
 Τιμητής, Τιμητεία, ἡ Τιμητικὴ
 ἀρχή, 62.
 Τιμογραφῶ, Τιμόγραφον, 50.
 Τιμώνιον, 41, 367.
 Τίση, 222.
 Τοιχογραφῶ, Τοιχογράφημα, 8,
 266, 365, 380.
 Τοκογύφος, 349. "Ιδ. καὶ "Ημε-
 ροδανειστής.
 Τομογραφίω, — ω, 3.
 Τορευτής, 78.
 Τορόνη, 125.
 Τραγανόν, 103.
 Τραγήματα, 114. "Ιδ. καὶ Τρω-
 γάλια.
 Τραγοπώγων, 314-315.
 Τράγος. Ζ. Τραγανόν.
 Τράπεζα, 33.
 Τραπεζιτέω, 33.
 Τραπεζίτης, 33.
 Τραπεζοποιός. Ζ. Παραθέτης.
 Τραχὺς, 355.
 Τρέπω, Τροπή, 108. Τρέπιν εἰς
 γέλωτα, 344, 386.
 Τραχιδεικνος, 29, 124.
 Τρίαινα (ἡ), 347.
 Τρίβω, 279. "Ιδ. καὶ Τρόχω.
 Τρίβων, 91.
 Τρίγλη (ἰχθ.), 307. — γενεαίτις,
 Αὐτόθι.
 Τρίζει τοὺς ὀδόντας, 174.
 Τρίκλινος (ὁ, ἡ), Τρίκλινον, Τρι-
 κλίνιον (τὸ), 310.
 Τρίκρανον, 158. "Ιδ. καὶ Τρίονο-
 χον.
 Τρίονυχον. Ζ. Τρίαινα.
 Τρίπαππος, 347.
 Τρίπους. — ἔμπυρδότης, 214.
 Τρίπωνλον, 26.
 Τρίς ἑξ, 290, 383.
 Τρισμός, 174. "Ιδ. καὶ Βρυγμός.
 Τρίστεγος. Ζ. Οἰκία.
 Τρίτος. — αὐτός, 347, 386, 387.
 Τριχολάβις, Τριχολάδιον, 264,
 380.
 Τριχώματα, 187.
 Τροπή ἢ Τροπαί ἡλίου, 322-323.
 Τροφαλὶς, 160. "Ιδ. καὶ Τυρα-
 πάλῃ.
 Τροχιλία (ἡ), 358.
 Τρόχις, 96, 370.
 Τρόχμαλος, 231. "Ιδ. καὶ Αἵμα-
 σία, "Ερμαξ.
 Τρυβλίδιον, 224.
 Τρυβλίον, 175. "Ιδ. καὶ Γαδαθόν.
 Τρύγη. Τρυγητός, 352.
 Τρυγία, 279. "Ιδε καὶ Τρύξ.
 Τρυγών (ἰχθ.) 251.
 Τρόζω, 279.
 Τρύξ, 279.

Τρυφερόβιος, 111. "Ιδε καὶ Εὐ-
 τράπεζος, Ἡδουκαθής.
 Τρυφερός, 111.
 Τρύχνος Ζ. Στρύχνος.
 Τρύχω, Τρώω, 279.
 Τρωγάλια, 114, "Ιδε καὶ Ἑπαι-
 κλα, Ἑπαίκλια, Ἐπιδόρπια.
 Τρώγλη, 224.
 Τρώγω (σπαν.), 211.
 Τρώκτης (τχθ.), 348.
 Τυκόλιθος. "Ιδ. Λίθος Ἰουδαϊκός,
 Τηκόλιθος.
 Τύκτης, 136.
 Τύκω, Τυκίζω, Τύκος, Τύχος,
 Τυκίον, 136.
 Τυμπάνιον, * Τυπάνιον, 340.
 Τυμπανισμένον, * Τυπανισμένον
 (χαρτίον), 340.
 Τύμπανον, 340. Τύμπανον (λιξ.
 ἀρχιτεκτον.), 161.
 Τύπος πολιτείας. Ζ. Πολιτεία.
 Τύπος, 156. Τύπος πραγματικὸς,
 276.
 Τύπωσις, 258. "Ιδ. καὶ Εἰσβολή.
 Τυραπάλη, 160. "Ιδ. καὶ Τρο-
 φαλίς.
 Τυρός, 279.—ἐκ ταλάρων, 160.
 Τυροφύκτης. Ζ. Ταρσός.
 Τυρβήνοι, 181.
 Τυχηρῶς, 157.

Υ

*Υγρόν.—πῦρ, 173. "Ιδε καὶ Πῦρ.
 Ὑδατίδες, 121.
 Ὑδρα (ή), Ὑδρος (δ), 180.
 Ὑδραγωγός, Ὑδραγωγεῖον, Ὑ-
 δραγώγιον, 21, 303.
 Ὑδραλίτης, 228.

Ὑδρία 27, 287, 316.
 Ὑδροζύγιον, 69. "Ιδε καὶ Ὑδρο-
 στάσιον.
 Ὑδρομαστιευτική. Ζ. Ὑδροφαν-
 τική.
 Ὑδρομόλη, 228. "Ιδ. καὶ Ὑδρα-
 λίτης.
 Ὑδρος, 180.
 Ὑδροσκοπία, 180. "Ιδ. καὶ Ὑδρο-
 φαντική.
 Ὑδροστάσιον, 69, 212.
 Ὑδροφαντική (τέχνη), 181.
 Ὑδροσεΐα, 7.
 Ὑδς, 153.
 Ὑλακτίω,—ω, 78, 369.
 Ὑμῆν (δ), 248.
 Ὑπαγωγός, 347.
 Ὑπαιθρον (τό), 10.
 Ὑπαρχόντων ἔκτασις, 63.—ἐκ-
 πτωσις 186.
 Ὑπερείκω, 312, 384.
 Ὑπερεπιθυμία, 114.
 Ὑπέρθεμα, 129.
 Ὑπερθεματίζω, 129. "Ιδ. καὶ
 Πλειστηριάζω.
 Ὑπερθεματισμός, 129, 200.
 Ὑπερθεματιστής, 129.
 Ὑπέρθεσις, 333.
 Ὑπέρμαχος, 64.
 Ὑπερπερισεύω, Ὑπερπλεονάζω,
 333.
 Ὑπέρπλεον (τό), 333.
 Ὑπερτίθεσθαι, 338.
 Ὑπεύθυνος, 301. *Ὑπευθυνία (τὸ
 δπεύθυνον), αὐτόθ. "Ιδε καὶ
 Κατεγγυᾶν τινά.
 Ὑπόβλητος, 329.
 Ὑποβολεύς, 325, 385.
 Ὑποδέκτης, 293.

Ἐποδοχή. Προβλεπόμεναι τῆς ὑποδοχῆς, 178.

Ἐπόθεσις. Ἄνευ ὑποθέσεως, 331.

Ἐπόθετον (τὸ)—λίξ. ἱατρικ. 333.

Ἐποθήκη, 162.

Ἐποκρίσθημι, Ἐποκατάστασις,

Ἐποκατάστατος, 329, 385.

Ἐποκαυστον, Ἐποκαύστρα, 269.

Ἐπολαίς, 54, 148.

Ἐπομνηστικὸν (τὸ), 9, 185.

Ἐπόνομος, 127.

Ἐπόρθωμα, 122. Ἰδ. καὶ Χάραξ.

Ἐπορύσσω. Ζ. Ἐπρεῖπω.

Ἐποσκάπτω, 312.

Ἐποσκελίζω, 332.

Ἐποσκελισμα, 102.

Ἐπόστασις. Καθ' ὑπόστασιν καὶ οὐ κατ' ἔμφασιν, 293.

Ἐποτέσσομαι ἀγογγύστως, 301.

Ἰδ. καὶ Ἐθελοπέθεια.

Ἐποτίθηναι, 162. Ἰδ. καὶ Ἐποθήκη.

Ἐποχή, Ἐπόχιον, 42.

Ἐποχωλεῖω, 350.

Ἐποχώρησις, 302.

Ἐσκυθα, 14.

Ἐστέρη, Ἀκόλουθα, Δευτέρια (λίξ. ἱατρικ.), 23.

Ἐστειρόντες, ἢ Οἱ τῆς δευτέρας τῆς, 34.

Ἐστερογονία, 273.

Ἐφαίνω, Ἐφαίνειν μύθους, 152.

Ἐψικράτης, Ἐψικρατία, 327.

Φ

Φαγόκυρον, 313.

Φάκελος, 145.

Φακή, ἢ Φακὸς (ὁ)—ὄσπριον—,

263.—Φακὸς (ἀγγετον ἢ δεχετον), 263.—Φακὸς (κηλὶς μέλαινα εἰς τὸ σῶμα), Φακοί, 196—197.

Φάκοψις, 197.

Φάλαινα (κῆτος), 32.

ΦΑΝΙΑΣ. Λίσσιος, ἐξ Ἑρεσῶ φιλόσοφος περιπατητικὸς, 343.

Φαντασιαστικὸς, 146. Ἰδ. καὶ

Ἐνθεαστικὸς, Θεομανθής.

Φάραγξ, 351. Ἰδ. καὶ Ἄγρος, Κοιλίας.

Φάρμακον.—Ἐνεργὸν, 126.

Φαρμακοπώλης, Φαρμακοπωλεῖον, 261—262.

Φάσκωλος, 42.

Φασκώλιον, 154.

Φελλεὺς (ὁ), Φελλίαν (τὸ), 145.

Φενακίζω, Φενακισμὸς, 121.

Φερέγγυος, 351, 387. Ἰδ. καὶ Ἐχέγγυος.

Φηλήτης. Φηλητῶν ἀναξ, 153.

Φηλὸς, 153.

Φηλόω,—ω, 153.

Φθορά, ἐν τῷ στρατοπέδῳ, 227, 378.

Φιλαίματος, 312. Ἰδ. καὶ Αἱμοδότης.

Φιλιτίσις, 75.

Φιλαρχία, 15.

Φιλίω,—ω, 296.

Φιλητρον, Ζ. Φιτρον.

ΦΙΛΙΣΤΟΣ. Συρακούσιος. Συνέγραψεν ἱστορίαν τῆς Σικελίας, 234 καὶ 401.

Φιλοθύρμος, 336.

Φιλοκηδής, 239.

Φιλοπατρία, Φιλόπατρις, 252.

Φιλοποιέω,—ω, 86.

Φιλοκοίσεις, 86.
 Φιλοπραγματίας, 187. "Ιδ. καὶ
 Πολόπλοκος.
 Φιλοπράγμων, 187. "Ιδ. καὶ Φι-
 λοπραγματίας.
 Φιλοτέχνημα, 71.
 Φίλτρον, Φιλητρον, 262.
 Φίλυρα, 340.
 Φιμός, 232. "Ιδ. καὶ Κημός.
 Φίττακία, Ζ. Πιστάκία.
 Φλεδοτομία, 281.
 Φλίψ.—στελεχιαίε, —κοίλη, 352.
 Φλογίς, Φλογίδες, 57, 368. "Ιδ.
 καὶ Ἐπανθρακίδες.
 Φλόμος, 218. "Ιδ. καὶ Θρυαλλίς.
 Φλόξ, 57.
 Φλοῦς, 331.
 Φλυαρία, 28, 199. "Ιδ. καὶ Λή-
 ρημα, Λῆρος.
 Φλύκταινα, 154.
 Φοῖνιξ (δένδρον). Φοίνικες ἰγνέ-
 φαλος, 246.
 Φοιτῆν ἐπὶ θύρας, 95.
 Φορά. Μίαν φοράν, Δύο φορές,
 Κατὰ φοράν, 155. "Ιδ. καὶ Βολά.
 Φορτιαφόρος, 273.
 Φόρος. Τάξις τοῦ φόρου, 337.
 Φορτικὸς, 131.
 Φορτική.—χώμαδις, 147.
 Φρέαρ. Περιζόμενον φρέατος, 214.
 Φροντίζω.—περὶ τίνος, Ζ. Μερι-
 μνάω.
 Φρόντις. Ζ. Μέρμνις.
 Φρόντιστής (λεξ. νομικ.), 104,
 348.
 Φρουρά, 166. "Ιδ. καὶ Παράφυ-
 λακή.
 Φρουρέω,—ῶ. Τὴν δε' φρουρήσας
 πέτρην, 163—168, 374.

ΦΡΥΝΙΧΟΣ· ποιητὴς κωμικὸς,
 88, 401.
 Φυγοδικία, Φυγοδικέω,—ῶ, 109,
 338.
 Φῦκος. Πόντιον φῦκος, 243.
 Φυλακτῆριον, 17. "Ιδ. καὶ Πέ-
 ριακτον.
 Φυλάσσω. Ζ. Φρουρέω,—ῶ, καὶ
 ὤρω.
 Φύλλας, 291.
 Φύλλια (τά), 153.
 Φύρδην, Μίγδην, Ἀναμίτ, 256.
 Φύσημα.—μαργαρίτου (κωρὸς
 μαργαρίτης), 91.
 Φυσητήρ (κῆτος), 32.
 Φυσητήριον, Φυσητήρ, 325.
 Φυσική.—δόναμις,—ἔφοδος, 185.
 Φυτευτήριον, 257, 380.
 Φυτὸν πετασῶδες, 240.
 Φυτούργιον, Φυτωρίον. Ζ. Φυ-
 τευτήριον.
 Φώκαινα (ἰχθ.), 215.
 Φώκη (ζῶον θαλάσ. τοῦ γένους
 τῶν ἀμφιβ.), 352.
 Φωνασκῶ,—ῶ, 108, 371.
 Φωταψία, 181. "Ιδ. καὶ Λυχνό-
 καψία.
 ΦΩΤΙΟΣ, ὁ Κωνσταντινουπόλεως
 Πατριάρχης, 12 καὶ 401.

X.

Χαίρω, 190.
 Χαλῆν, 44, 52.
 Χαλδάνη (ἡ), 163.
 Χαλεπὰ τὰ καλὰ (παροιμ.), 256,
 380.
 Χάλιξ, 70.
 Χαλκοπρόσωπος, 10, 182.
 Χάλυδες, 5.

- Χάλυψ, ἡ Χαλυβιδὸς σίδηρος, 5.
 "Ἰδ. καὶ Σίδηρος.
 Χαμεινώ, — ὦ, 121.
 Χαμουλκός, (δ), Χαμούλκιον(τὸ),
 344.
 Χάννη (ἡ), Χάννος (δ) — ἰχθ. —
 318.
 Χαράκωσις, Ζ. Χάραξ.
 Χάραξ, 122, 246, 302. "Ἰδ. καὶ
 Σταυρός, Σταύρωμα, Ὑπόρ-
 θωμα.
 Χαράσσω, 101, 149.
 Χάρις, 148. Τελευταῖαι χάριτες,
 Διτόθ.
 Χαριστικὸς, 199. "Ἰδ. καὶ Ἐλευ-
 θέριος.
 Χάρτης. — τυπογραφικὸς· μῆκος
 α, β', γ'. κτλ., 156. Χάρτης,
 Χαρτίον, 247.
 Χαρώνειον (τὸ), 68.
 Χάσμα (ὀδόντων). Κατὰ χάσμα,
 40.
 Χεῖρ, 207, 210. Ἐκ χειρὸς εἰς
 χεῖρα, 85, 207. Ὑπὸ χεῖρα,
 Ἀνὰ χεῖρα, 207, 376. Ἦκειν
 εἰς χεῖρας, 207, 376.
 Χειραμάξιον (τὸ), 46.
 Χειρίζω, χεῖρισις, 167.
 Χεῖρις, 164, 210.
 Χειρόμαντις (δ, ἡ), 76.
 Χειρονομίω, — ὦ, 167.
 Χειροπέδαι, 219.
 Χειροτέχνης, 211.
 Χελιδών (ἰχθ.), 306.
 Χελώνη, 342.
 Χελώνιον (τὸ), 342.
 Χέω, Χύω, 228.
 Χηλῆ, 294. "Ἰδ. καὶ Ὀκλή.
 Χῆν (δ), 240.
 Χηνώδης, 240, 379.
 Χηραμῖς, Χαραμῖς, Χαραμὸς, Χη-
 ραμὸς, 149.
 Χιάζω, 313.
 Χίμετλα, 130.
 Χίος (νῆσος). Χία γῆ, 98. Χῖοι,
 15, 71, 133, 152, 175, 241,
 269, 333, 372.
 Χιτωνίζω, 348.
 Χλαμύς. — Τουρκικῇ, 51. "Ἰδ. καὶ
 Καναντάν.
 Χνοῦς, 331.
 Χοιράδες, 124.
 Χοιρίνη (ἡ) — κογχύλ. —, 272.
 Χόνδρος, 59, 103.
 Χονδρώδης, 59.
 Χορδοτόνιον, 73.
 Χορτοβολών, Χορτόβολον, 172.
 Χορτολογία, 158.
 Χόρτος. Ἀβλῆς ἐν χόρτῳ, 95. "Ἰδ.
 καὶ Ἀβλή.
 Χοῦς (μέτρον ὕγρῳ), 319.
 Χρωποκία, 145.
 Χρηματιστικὸν κατανόημα, 327.
 Χρῆσις, 28. Χρῆσις μακρά. Ζ.
 Δισπόζω. — Χρῆσις παρκῶν. Ζ.
 Ἐπικαρπία.
 Χρηστήρια (σεύη, κτλ.), 349.
 Χρόα. Χροακὰ ἱμάτια, 93.
 Χρονίζει. Ζ. Ῥαθυμεῖ.
 Χρονικά (τὰ) — οὐσίας. —, 18.
 Χρονογράφος, 18.
 Χρόνος. Πωλεῖν, ἡ Ὠνεῖσθαι, εἰς
 χρόνον, 99 - 100. Χρόνου πα-
 ρολκῇ, 338.
 Χρόσαμμος. Χρυσῖτις ἄμμος, Χρυ-
 σῖτις γῆ, 242.
 Χρυσέτης — δ — (λίθος), 264.
 Χρυσοκάνθαρος, 177.

Χρύσοφρος (ιχθ.), 119.
 Χυλισμός, 183.
 Χυλός. Χυλῶ κλώθοντι, 152.
 Χυματίζω, 183. "Ιδ. καὶ Ἑγχυματίζω.
 Χυμός, 313.
 Χυμόω, — ὦ. Χυμίζω, 313.
 Χύω. Ζ. Σέω.
 Χωνεία (μηχανὴ παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς, ἐπιτηδεῖα ἐν πολέμῳ πρὸς ἐκσφενδονισμόν λίθων.), 39.
 Χώνη (λεξ. ἀνατομ.) 170.
 Χωράρχης, 285.
 Χωροδάτης, 234.
 Χωρονομικὸς νόμος, 9.
 Χωροφύλαξ, 165.

Ψ.

Ψαμμίζω, 309.
 Ψαρός. — ἑκπός, 141, 373.
 Ψάω, Ψάω, Ψάκω, 336—337.
 "Ιδ. καὶ Ψάχω.
 Ψάχω, Ψήχω, 157, 336.
 Ψευδάργυρος, 361.
 Ψεύδεσθαι. — ἀναιδῶς, 219.
 Ψευδογράφος. Ζ. Πλασογράφος.
 Ψευδοκλειδίον (τὸ). Ζ. Ἀντίκλειθρον.
 Ψευδολογία, 28. "Ιδ. καὶ Ἀηρος.
 Ψηλαφάω, — ὦ, 336.
 Ψηλαφητός, 246. Σκότος ψηλαφητόν, Αὐτόθ.
 Ψήττα, (ιχθ.), 268.
 Ψηφίζω, Ψήφοις λογιζομαι, 360, 361.
 Ψηφίς. Εἰκὼν ἐκ ψηφίδων, Μουσόστικτος, 227, 360.

Ψηφοθετῶ, — ὦ, Ψηφοθέτης, Ψηφοθέτημα, 214, 227.
 Ψῆφοι, Ψηφίδες. Ζ. Ψηφίς.
 Ψηφοκλέπτης, 169.
 Ψηφολογία — ὦ, Ψηφολόγημα, Ψηφολογητὸν ἔδαφος, 214, 227.
 Ψηφολόγος. Ζ. Ψηφοπαίκτης.
 Ψηφοπαίκτης, 190.
 Ψῆφος, 32, 360. "Ιδ. καὶ Κληροί.
 Ψήχω. Ζ. Ψάω, Ψάχω.
 Ψιαθοπλόκος, 233.
 Ψίλοι (στρατιῶται), 69. "Ιδ. καὶ Διωγμῖται.
 Ψίλωθρον, 113, 371.
 Ψιμμύθιον, 98.
 Ψιττάκια. Ζ. Πιστάκια.
 Ψιττακός, Ψιττάκη, 258.
 Ψολοκομπία, 146, 373.
 Ψύδραξ, Ψυδράκιον, 196.
 Ψυχότροπον (τὸ), 36. "Ιδ. καὶ Κίστρον.
 Ψώκτης, 136.
 Ψωρός, 163.

Ω.

ᾠδή. ᾠδαὶ καπυρώτεραι, 174.
 ᾠθεῖω, — ὦ, 275.
 ᾠθισμός. — λόγων, 117.
 ᾠμὴ καὶ συμπεπηγυῖα, 355, 387.
 ᾠμογέρων, 355, 387.
 ᾠμοί, ᾠμί, 177. "Ιδ. καὶ Οὔμοι.
 ᾠμοπλάτη, 133.
 ᾠνεῖσθαι. — ἐπ' ἀναβολῇ — εἰς χρόνον — κατὰ κρίσιν, 99 — 100. "Ιδ. καὶ Χρόνος.
 ᾠραία. — γάμου, 231.
 ᾠρώω, ᾠρόομαι, ᾠρόωμα, 79.
 ᾠρῶ, 257.

Ὠριζέσθαι, 93, 370.

Ὠτεχουστής, 228.

Ὠτογλυφίς (ῥ), Ὠτόγλυφον (εῖ).

104.

ΤΡΑΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ.

ΠΙΝΑΞ ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ

Αἱ ἑτερογλώσσοι λέξεις διακρίνονται με κυρτοῦς χαρακτῆρας.

ABSI — AXIS

A

Absignare, 197.	<i>Anbruch des tages</i> , 101. Γερμ.
<i>Acciaio</i> , 5. Ἱταλ.	Ancones, 148.
Acciarium, 5.	Ancus, 210. Ἱδ. καὶ Mancus.
Accipiter, 133, 147.	Annona, 310.
Actuarius, 6.	Ansa, 18.
Adeptus, 6.	Antenna, 19.
Ad nomen, 303.	Antapocha, 90.
Æquitas, 137.	Apertularius, 126.
Ærarium, 154.	Apiarium, 158, 308.
Æsculus Hippocastanum, 215.	Aplysia depilans, 194.
Affianæ, 28.	Apocha, 289.
<i>Albercocca</i> , 4. Ἱταλ.	Apotheca, 43.
ALBINUS, 11.	<i>Appropriare</i> , 20. Ἱταλ.
Albus, 11.	Aqua dentes habet, 359.
Alisma Damasonium, 12.	Aquarium, 21.
Almyrarchus, 16.	Arbiter, 22.
<i>Altea</i> , 175. Ἱταλ.	Arbitratum, 21,
Altercatio, 13.	Arbitratus, 21.
Altercatur, 14.	Area, 10.
Amara, 127.	Arena, 17.
<i>Amarasca</i> , 174. Ἱταλ.	Aristotelici dies, 350.
Ambio, 45.	<i>Armeniaca</i> , 4. Ἱταλ.
Ambitio, 45.	Arrha, 23.
Ambitiones, 45.	Arrhabo, 23.
<i>Ammassare</i> , 15. Ἱταλ.	Arvipendium, 23.
Amnenses, 304.	Asellus, 253.
Ampulla, 17.	Aspensio, Amylum dilutum,
Ampullor, 17.	129.
Amylum dilutum, 129. Ἱδ. καὶ	Asplenium ceterach, 63.
Aspensio.	Aula, 310.
	Aurichalcum, 22.
	Axis, 330.

Axungia, 330.

B

Balneum, 30.

Balsamatio, 128.

Barlume, 101. 'Ιταλ.

Batuere, 35.

Bicchiere, 342. 'Ιταλ.

Birra, 37. 'Ιταλ.

Bleiweiss, 98. Γερμ.

Botica, 262. 'Ισπαν.

Botle, 242. 'Ιταλ.

Braciuiola, 57. 'Ιταλ.

Brama, (ιχθ.), 44. 'Ιταλ.

Brama, (οὐστιασικ.), 114. 'Ιταλ.

Braun, 46. Γερμ.

Brechen, 44. Γερμ.

Brennen, 46. Γερμ.

Breves naves, 170.

Brundus, 46.

Bucca, Buccula (ὀποκορις.), 40.

Buccella, 167.

Bugada, 47. 'Ισπαν.

C

Caballus, 72.

Cachinnor, 123.

Cagna, 51. 'Ιταλ.

Calculus, 361.

Caldерino, καὶ *Caldellino*, 67.
'Ιταλ.

Calendarium, 13.

Caliga, 149.

Calx, 70.

Calze, 164. 'Ιταλ.

Camoca, καὶ Camucum, 105.

Campio, 64.

Canalis, 53.

Canavaccio, 54. 'Ιταλ.

Cancellarius, 64.

Cancelli, 64, 173.

Cancer, Cancellus, Cancelli,
291.

Canceri, 64.

Cangrejo, 54. 'Ισπαν.

Canis, 53.

Canis sagarius, 201.

Canna, 55.

Canon, 56.

Capa, 66.

Capella, (ὀποκορις. τοῦ Capa),
66.

Capitis minutio, 110.

Caprifolium, 74.

Capsa, 51.

Capsarius, 51.

Capus, Capo, 66.

Carduellis, 67.

Carduus, 67.

Carœnum, Carenum, 229.

Carrus, 302.

Cassa, 51. 'Ιταλ.

Castellum, 69.

Casus, 59.

Catasto, 50. 'Ιταλ.

Calenaccio, 50. 'Ιταλ.

Catinus, Catillus, 224.

Caudium, 61.

Causa, 59.

Cautio, 351.

Cavallo, 72. 'Ιταλ.

Cavicchia, 73. 'Ιταλ.

Gazzuola, 223. 'Ιταλ.

Cencio, 176. 'Ιταλ.

Censor, 62, 281.

Census, 62, 281.

Cerbotlana, 312. Ἰταλ.
Cerevisia, 37.
Cero, 360. Ἰσπαν.
Cerussa, 202.
Cervogia, 37. Ἰταλ.
Chirotheca, 164.
Cifra, 360. Ἰταλ. καὶ Ἰσπαν.
Cimossa, 202. Ἰταλ.
Cimussa, 202.
Giocca, 120. Ἰταλ.
Cipher, 360. Ἀγγλικ.
Cipolla Scalogna, 122. Ἰταλ. Ἰδ.
καὶ *Scalagno*.
Circenses, 78.
Circulatores, 350.
Circumactus, 330.
Circumcelliones. Z. *Circulatores*.
Classis, 79.
Clausula, 79.
Cloaca, 127.
Cœnatio, 310.
Cognominatus, 253.
Cohors, *Cors*, 95.
Collana, 63. Ἰταλ.
Collega, 222.
Colludo, 79.
Collusio, 79.
Colpo, 93. Ἰταλ.
Commonitorium, 226.
Computo, 361.
Congius, 319.
Consistorium, 88.
Constare, 97.
Contubernalis, 221.
Contubernium, 64.
Corridore, 163. Ἰταλ.
Corrigia, 96.
Corte, 95. Ἰταλ.

Crepe, 101.
Crepusculum, 101.
Creta, 97.
Crimen, 112.
Cubiculum, *Cœnatio*, *Triclinium*, *Sala*, *Salutatorium* *cubile*, 310.
Cunæ, 36.
Cuniculus, 127.
Cupa, 93.
Curcuma, 170.
Curia, 95, 96.
Curo, *Curat*, 324.
Currax, 93.
Curruca, 148.

D

Dart, 106. Ἀγγλικ.
Datum, 106, 371.
Decani, 200.
Decemviratus, 107.
Decemvirs, 107.
Depeculatio, 21.
Deportatus, 113.
Detentio, 273.
Detentor, 115.
De vi armata, 22.
Diplangium, 31, 366.
Donum, 210.
Dossena, 120. Ἰταλ.
Draht, 152. Γερμανικ.
Duracinus, 255.

E

Ecclesia matrix, 61.
Ecligma, 123.
Effructuarius, 126.

Elephantiasis, 197.
 Emaneo, 108.
 Emansor, 108.
 Embolismus, 274.
 Encaustum, 127.
Erbetta, 42. Ἰταλ.
Erbolajo, 177. Ἰταλ.
 Esca, 14.
 Esculatores, 252. Ἰδ. καὶ Excubitores.
 Evinco, 143.
 Evictio, 143.
 Excubitores, 252.
 Exemplum, 252.
 Exoneratio, 361.
 Exsugo, Exsugit, 329.
 Extraneus, 38.

F

Facilis, Facilior, 330.
 Falsarius, 147.
Famosi libelli, 199. Ἰταλ.
 Fasceolus, 42.
 Fastidicun, 109.
Felsen, 145. Γερμαν.
Ferruzzo, 50. Ἰταλ.
Feudo, 152. Ἰταλ. Ἰδ. καὶ Terra signorile.
 Flgo, 151.
 Fideipromissor, 151.
 Fiscus, 154.
 Flumus, 218.
Forziere, 209. Ἰταλ.
 Frigus, 98.
 Frons, 291.
 Furcæ & Futeulæ Caudinæ, 61.

G

Gackern, 57. Γερμαν.
Garbino, 165. Ἰταλ.
Geissblatt, 74. Γερμαν.
 Gena, 164.
Gergo, 189. Ἰταλ.
 Gerere, 167.
 Gero, 167.
 Gestio, 167.
 Gigeria, 3.
Giugero, 25. Ἰταλ.
 Gladiator, 168.
 Gladiolus, 168.
 Glandula, 304.
 Glans, 304.
 Gleba, 168.
 Glus, 331.
 Gluten, 168, 331.
Godere, 190. Ἰταλ.
Gold-draht, 152. Γερμαν.
Gormar, 170. Ἰσπαν.
 Grallatores, 137.
 Granum, 172.
 Grassus, 69.

H

Harz, Harzwald, 156. Γερμαν.
 Hastiludium, 344.
 Helena, 127.
 Horrearii, 43.
 Horreum, 43.
 Hortus siccus, 177—178.
 Humlo, Humulo, 179.
 Humulus Lupulus, 179.
 Hypocaustum, 269.

I

Idus, 181.
Integrare, 132.
Itinerarium, 188.
Instictus, 184.
Instigo, 184.
Intricatura, 187.

J

Jaculum, 106.

K

Koot, 107. Ὀλλανδ.

L

Lacunar, Lacunarium, 266.
Lana, 58. 256.
Lancea, 193.
Lancia, Lancione, 193. Ἰταλ.
Languet, Languesco, 194.
Laurus, 195.
Laverna, 195.
Leccardo, 159. Ἰταλ.
Leccare. Z. Leccardo.
Lecken. Z. Lerker.
Lecker, 159. Γερμαν.
Lenticula, 263.
Libelli. Z. Famosi. Ἰταλ.
Libello, 234. Ἰταλ.
Libratio, 31.
Lima, 202. Ἰσπαν.
Limen, 201.
Limon, 202. Ἰσπαν.
Lissiva, 197. Ἰταλ.
Lixivium, 197.

Lorum, 96.

Lucchetto, 50. Ἰταλ.

Lucesco, 101.

Lupinum, 179, 205.

Luppolo, 179. Ἰταλ.

Lupulus, 179.

Lupus salictarius, 179.

M

Magister, 207.

Magnarius, 212.

Mahl, 209. Γερμαν.

Malum insanum, 27.

Manica, 210.

Manico, 18. Ἰταλ.

Mantica, 209.

Mancus, 210. Ἰδ. καὶ Ancus.

Manicare 211. Ἰταλ.

Manus, 210.

Marca, 215.

Marchio, 215.

Mark, 215. Γερμαν.

Markgraf, 215. Γερμαν.

Marra, 215.

Massa, 15.

Matrona, 105.

Maxime, 330.

Maxuca, Mazuca, 216.

Medietarius. 221.

Melanzana. 27. Ἰταλ.

Melde, 135. Γερμαν.

Meliaca, 4. Ἰταλ.

Mell, 128. Ἀγγλικ.

Membrana, 248.

Mezzaiuolo, 221. Ἰταλ.

Minutum, 223.

Missitus, 356.

Moles, 225.

Monitorium, 226.
Moscolo, 229. Ἰταλ.
 Municipia, 230.
 Municipium, Municipalis, 231.
 Musca, 229.
 Mustum, 229.

N

Nigella sativa, 234.
 Nobilissimus, 280.
Null, 360. Γερμαν.
Nulla, 359 - 360. Ἰταλ.
 Numerus, 10.
Nutra, *Nutria*, 205. Ἰσπαν.

O

Obsonium, 253.
 Offella, 245.
 Offa ficorum, 49.
Oil Oimé l, 177. Ἰταλ.
 Opium, 241.

P

Pachter, 149. Γερμαν.
 Pactum, 149.
Palamaro, 49. Ἰταλ.
 Palus, 246.
 Panicula, 259.
 Panis, 247.
 Papilio, 253, 379.
 Par, Pares, 245.
 Parcerarius, Parcennarius,
 Partarius, 221.
Parocchia, 249. Ἰταλ.
 Pastinaca sativa, 247.
 Patella (ὀποχοριστ. τοῦ Patina),
 25.

Patricii, Patres, Pares, 245.
 Peculor, 21.
 Peculatus, 21.
 Pediculus, 260.
 Pediolus, 260.
 Penalis, (γρ. Pœnalis καὶ Ἰβ.
 ἰκαῖ).

Per bucculam, 40.
Pergamena, 248. Ἰταλ.
 Persicum, 255.
 Petiolus, Z. Pediolus.
 Petitio, 261.
 Phengites, 327.
 Physema, 91.
Piatto, 25. Ἰταλ.
 Pingo, Pinxit, 253.
 Pœnalis, 256.
 Pons, Pontis, 271.
 Positio, 59.
Posta, 273. Ἰταλ.
 Postilena, 103.
 Præcox, 4.
 Prævaricor, 21.
 Prandium, 344.
 Promiscue, 256.
 Pruina, Perurina, 168.
 Pugilus, 320.
 Pupus, 32.

Q

Quadratararius, 136.
 Qua bene, qua male, 382.

R

Rad, 290. Σουηκ. Σλαβων.
Rapace, 336. Ἰταλ.
Rapax, 336.

Rauh, 355. Γερμαν.
Recogito, *Recogitat*, 296.
Refero, 296.
Regula, 228, 290.
Reihe, 290. Γερμαν.
Relegatio, 297.
Relegatus, 297.
Remulco, 298.
Repositorium, 47.
Reputat, *Reputatio*, 296.
Rhopographus, 254.
Rhyparographus, 254.
Rhypographus, 254.
Ricotta, 100. Ἰταλ.
Riga, 290. Ἰταλ.
Rima, 149.
Rimorchiare, 298. Ἰταλ.
Rinfacciare, 145. Ἰταλ.
Roca, *Rocella* (ὀρεκός), 243.
Rocca, 287. Ἰταλ.
Rock, *Röckchen*, 355. Γερμαν.
Rota, *Rotæ*, 330.

S

Saccharum, 330.
Sachs, 55, 56. Γερμαν.
Sacellum, *Sacellarius*, 309.
Sagax, 201.
Sagmat asinum, 323.
Sal, 292.
Sala, 310. Ἰταλ.
Salarium, 310.
Salgama, 292.
Salgamarius, 134, 292.
Salutatorium cubile, 310.
Samiarius, 157.
Sanna, *Sannator*, 226.
Sapa, 229.

Sapo, 313.
Scalogno, 122. Ἰταλ. "18. καὶ
Cipolla scalogna.
Scannatore, 352. Ἰταλ.
Sceleratus, 314.
Sceleritas, 314.
Schaar-sachs, 55. Γερμαν.
Schalotte, 122. Γερμαν.
Schaum, 125. Γερμαν.
Schiuma, 125. Ἰταλ.
Schizzare, 138. Ἰταλ.
Schizzo, 55 Ἰταλ.
Schmelzen, 127. Γερμαν.
Schreib-sachs, 55. Γερμαν.
Schlüssel, 125. Γερμαν.
Scindo, *Scindula*, 33.
Scodella, 124. Ἰταλ.
Scorzonera Hispanica, 314.
Scropolo, 315. Ἰταλ.
Scum, 125. Ἀγγλ.
Sebum, 330.
Secale, 317.
Secchia, 316. Ἰταλ.
Seconda, *Secondina*, 23. Ἰταλ.
Secundina, 23.
Securitas, 313.
Segugio, 201. Ἰταλ.
Selectus, 255.
Sella, 63.
Seplasiarius, 134.
Sermo, 313.
Serum, 192.
Sextarius, 319.
Sextula, 319.
Sexus, 319.
Sicarius, 319.
Signum, 48.
Silvanus, 189.
Singulæ, 76.

Singultus, 311.
 Situla, 316.
 Smalto, 127. 'Ital.
 Smelt, 128. 'Aγγλ.
 Soccus, 311.
 Solanum, 27.
 Somnio, Somnium, 324.
 Spago, 151. 'Ital.
 Species, 131.
 Spezie, Speciale, 131. 'Ital.
 Spiones, 125.
 Spuma, 125.
 Squalus stellaris, 75.
 Stabulum, 139.
 Stagno 139 'Ital.
 Stalla, 139 140 'Ital.
 Stallone, 140 'Ital.
 Stannum, 139.
 Stare, 97.
 Statt, 26. Γερμαν.
 Stellionator, 328.
 Sterne equum, 323.
 Sterno, 93.
 Stiel, 210 Γερμαν.
 Stiletto, 329. 'Ital.
 Stranio, 38. 'Ital.
 Strena, 142.
 Strega, 325. 'Ital.
 Strix, 325.
 Subruo, 312.
 Subula, 11.
 Suggrunda, 31.
 Superabundo, 333.
 Suppletivus, 333.
 Sursum deorsum, 318.
 Sutrina, 253.
 Syrupus, 321.

T

Tabellio, 334.
 Tædium, 109.
 Tendicula, 263.
 Tener, 338.
 Tenero, 338. 'Ital.
 Terra signorile, 152. 'Ital. '18.
 xxi Feudo.
 Thapsia villosa, 340.
 Thesaurus, 346.
 Thoracida, 48.
 THRASO, 57.
 Tibia, 54 340.
 Tirones, 294.
 Tonstrina, 253.
 Topa, 254.
 Topia, 253.
 Topiarius, 253 254.
 Torf, 343. Γερμαν.
 Torneamentum, 344.
 Tortiloquium, 188.
 Traat. Z. Draht. Γερμαν.
 Trabs, 262.
 Trachana, Tragana, 103.
 Tragopogon porrifolium, Tra-
 gopogon pratense, 314.
 Travetto, 74. 'Ital.
 Treccia, 346. 'Ital.
 Trica, Tricæ, 187, 346.
 Triclinium, 310.
 Tromba marina, 273. 'Ital.
 Tromba parlante, 273. 'Ital.
 Tubus, 217.

U

Ungo, Unguen, Unguina, 330.
 Urna, 27.
 Usurpo, 21.

V

Vadium, 162.
 Vates, 11.
 Vehiculum, 330.
 Vela, 224.
 Venabulum, 134.
 Verso, Verto, 41.
 Vestiarium, 166.
 Visciola, 174. 'Ιταλ.
 Vite, 357. 'Ιταλ.
 Vitulus, 140.
 Vorax, 358.
 Walsen, 351. Γερμαν.

Werk, 26. Γερμαν.
 Werkstatt, 26. Γερμαν
 Woge, 351. Γερμαν.

Z

Zaccarum, Zucara, Zucrum. Z.
 Saccharum.
 Zampa, 173. 'Ιταλ.
 Zangano, 54. 'Ισπαν.
 Zappa, 312. 'Ιταλ.
 Zero, 360. 'Ιταλ.
 Ziffer, 360. Γερμαν.
 Zoccolo, 311, 'Ιταλ.

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΤΥΠΟΝ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

Σελ. στήλ.	Γραπτόν	Σελ. στήλ.	Γραπτόν
1, 25,	Padre Alessio	153, 7,	Φηλητῶν ἀναξ.
4, 7,	Præcox	154, 5,	Δ', 641,
5, 17,	Χάλυδας	156, 14,	ἀπὸ τὸ Γερμανικόν
12, 8,	ὄκοιον	166, 1,	Τὴν δε φρουρήσεις
14, 24,	Ἰσοῦθα	186, 12,	prodigue
24, 7,	Ἑλλην. ἐκδ. Κορ.	195, 30,	Ε', 343,
29, 24,	μεταχειρίζομεθα	205, 5,	poil de
33, 26,	Ε', 1, Ἄγανον καὶ	213, 27,	Πρωτοστράτωρ
39, 5,	Δ', 72—73.	231, 6,	Νυμφαία, Ἑλλην.
47, 10,	Οὕτως	241, 22,	Ἰσ. Κοινοδοξία
49, 19,	COLUMELL.	244, 5,	Κνίδη
58, 16,	Gesch.	8,	Ἀκαλήφη
67, 14,	Plocons	245, 14,	bénit
74, 17,	Geissblatt	20,	Φελλί καὶ
30,	γλώσσα	260, 6,	καὶ 19, Pediculus
79, 25,	Ἰσ.	271, 13,	POLISSOIR
84, 28,	Δ, (σελ 123, καὶ	276, 15,	Δ. Σταφίς
88, 30,	ἐκδ. Ἀβγήρ.)	281, 3,	ραα.
92, 15,	Διεπιστολεύς. Β', 407	284, 14,	Δ', 185,
29,	CÔTELETTE	301, 9,	ἴθελον κείθια,
98, 28,	Bleiweiss	304, 19,	(λέξ. Φρύξον).
104, 12,	Μ' ἔφησε	305, 29,	Ξηρόμυρον,
107, 1,	τὴν λέξιν	307, 15,	Λιλουργή
127, 2,	Égoïsme	313, 7 8	Πληροφόρημα,
4,	Égoïste	314, 16,	Στομακάκη,
6,	Cuniculus	327, 29,	ἡμαρτημένην κρίνων
128, 30,	Δ. Διχάς,	τὴν ἐν παλαιᾷ τινι τοῦ	
131, 30,	ἡμερα τοῖς	Τριωδίου ἐκδόσει γρα-	
132, 1,	ἀγρίοις,	φὴν Στάδιον, ἐπιφέ-	
141, 1,	Δ. Ε', 117,	ρει : Corrige...	
9,	καὶ Τρ.	340, 17,	(γρ. Φιλερία),
143, 18,	Evictio	344, 29,	Πράτης.
144, 11,	Δ', 29,	345, 2,	Qui a

Σελ. στήλ. • Γραπτόν	Σελ. στήλ. • Γραπτόν
368, 19, καθάλλη.	401, 4 (6', στήλ.), Κωνσ. 219,
370, 22, Σκινόφως,	407, 22 (6', στήλ.), Ἀργελλιον,
372, 4, DESSIN.	426, 23 (α', στήλ.), Κοινοπρα-
377, 5, Πρωτοστράτωρ.	ξία, *Κοινοπρακτής,
380, 5, et la	468, 36 (α', στήλ.), ... ὁδόν-
392, 1, τὸ Ὁξυλάδιον, (ὁποκο- ριστ. τοῦ Ὁξύλαδος, ὁ —· Ὁξυλάδης, ἡ—). ¶	478, 11 (α', στήλ.), Εὐαπολό- γητος,
394, 18, Βαχτίρος,	

Τὰ λοιπὰ, περὶ τὰ γράμματα καὶ τὰς προσηφείας, τυπογραφικὰ πα-
ροράματα διορθοῦται ἢ τοῦ ἀναγνώστου εὐμένεια.

